(உ)—[illegible] ஆதப்பிரகாசிகை.

[illegible] ஸ்ரீ சுவாமிகள், வேதார்த்தங் [illegible] விரும்பி, தாபனீய உபநிஷத் [illegible] தாற்பரியத்தை அனைவரும் [illegible] கரையேறி, நித்தியதிருப்தர்க [illegible] த்துமா (சத்) என்ற சப்தார்த் [illegible] என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, [illegible] தினர்த்தத்திற்கு, ஆனந்த [illegible] என்கிற (15) ந்து பிரகரணத் [illegible] (1) [illegible] விவேகத்தை உரைக்கின்றார்.

[illegible] ரணமானபடியினால், முதல் [illegible] ணம் தெரிவித்ததின்பிறகே [illegible] யோர்களின் சம்மதப்பிரகாரம், [illegible] (12) [illegible] களினால் வெளியிட்டனர். [illegible] பூர்வார்த்த உத்தரார்தத் [illegible] ட்ட அனுபந்தசதுஷ்டயத் [illegible] யோசனமென்ற (1) வது [illegible] மென்கிற (2) வது லட்சண [illegible] குருடம், சிஷியனுக்கும், சாஸ் [illegible] (3) வது லட்சணமும், நித்தியா [illegible] கம், சமாதிஷட்கம்; முமுட் [illegible] (4) வது லட்சணமும் சொன்னதாய்க் [illegible] பாதகமலங்கள், ஜீவேசுவர [illegible] மகா மோகரூப்மான மூலா [illegible] ன வியாபாரத்தையுடைய [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ந்தகுரு பாதகமலங்களின் [illegible] ந்து, நிர்மலமான மனதை [illegible] மென்கிற முதலாவது பிர [illegible] (35) [illegible] ட கூடியிருக்கின்ற ஜாக் [illegible] அவைகளையறிந்த அறிவு [illegible] (24) [illegible] கலந்த சொப்பனவஸ்தைகள் [illegible] ஜாக்கிர சொப்பனங்கள் [illegible] வேறு விசேஷமொன்றில்லை [illegible] (4) தத்துவங்களுடன் கூ [illegible] தயும் அறிந்த அறிவு ஏக [illegible] அறியப்படாததாயும், சு [illegible] ஷூப்திவிட் டெழுந்தோ

(க)—தத்துவவிவேகப்பிரகரணசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

இந்நூலாசிரியராகிய வித்தியாரண்ணியமுனீசுவரர்கள், வேதார்த்தங்களையும், உபநிஷதர்த்தங்களையும், வெளியிடவிரும்பி, தாபனீய உபநிஷத்தில் தெரிவித்திருக்கிற சச்சிதானந்தபதங்களின், தாற்பரியத்தை அனைவரும் எளிதில் அறிந்து, சம்சாரசமுத்திரத்திலிருந்து கரையேறி, நித்தியதிருப்தர்களாய் வாழக்கடவர்களென்று, அறிந்த அம்மகாத்துமா (சத்) என்ற சப்தார்த்தத்திற்கு, விவேகபஞ்சகத்தையும், (சித்து) என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, தீபிகாபஞ்சகத்தையும், (ஆனந்தம்) என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, ஆனந்தபஞ்சகத்தையும், ஒன்றுசேர்த்து (பஞ்சதசி) என்கிற (15) ந்து பிரகரணத்தில், (1) வது பிரகரணமான பிரத்தியக் தத்துவவிவேகத்தை உரைக்கின்றார்.

இந்தப்பிரகரணமானது, வேதாந்தப்பிரகரணமானபடியினால், முதல் முதல் அநுபந்தசதுஷ்டயமென்கிற, நான்குலக்ஷணம் தெரிவித்தபிறகே சாஸ்திரம் ஆரம்பிக்கவேண்டியதென்று பெரியோர்களின் சம்மதப்பிரகாரம், அந்நான்கையும் இந்நூலாசிரியர் (1-2) சுலோகங்களினால் வெளியிட்டனர். எவ்விதம் வெளியிட்டனரெனில், முதல் சுலோகம் பூர்வார்த்த உத்தரார்த்தங்கள் குருவணக்கம் தெரிவிக்கின்றமேல் முறையிட்ட அநுபந்தசதுஷ்டயத்தில், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திரூபமான பிரயோசனமென்ற (1) வது லக்ஷணமும், கூடஸ்தபிரமைக்கியரூபமான விஷயமென்கிற (2) வது லக்ஷணமும், (2) வது சுலோகம் பூர்வார்த்தத்தில் குருவுக்கும், சிஷியனுக்கும், சாஸ்திரத்திற்கும், பிரமத்திற்கும், ஐக்கியரூபமான (3) வது லக்ஷணமும், நித்தியாநித்தியவிவேகம், இகாமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சமாதிஷட்கம், முமுக்ஷுத்துவமென்கிற, அதிகாரரூபமான (4) வது லக்ஷணமும் சொன்னதாய்க் கருதி, தன் குருவான சங்கரானந்தசுவாமிகளின் பாதகமலங்கள், ஜீவேசுவர ஜகத் காரியங்களை மூடிக்கொண்டிருக்கிற மகா மோகரூபமான மூலாஞ்ஞானமாகிற முதலையை விழுங்குகிறதில் முக்கியமான வியாபாரத்தையுடையதாயும், சகலசம்பத்துக்கள்நிறைந்த ஸ்ரீ சங்கரானந்தகுரு பாதகமலங்களின் பொருட்டு வந்தனங்கூறி, அக்கமலங்களைப் பூஜித்து, நிர்மலமான மனத்தையுடையவர்களுக்கு, இப் பிரத்தியக் தத்துவவிவேகமென்கிற முதலாவதுபிரகரணம் கூறுகின்றனர். (35) ந்து தத்துவத்தோடே கூடியிருக்கின்ற ஜாக்கிராவஸ்தையில் சப்தாதிவிஷயங்கள் நானாவாயும், அவைகளையறிந்த அறிவு ஒன்றாயும், அவ்விதமே (24) தத்துவத்துடன் கலந்த சொப்பனாவஸ்தைகள் பலவாறும், அதை யறிந்த அறிவு ஒன்றாயும், ஜாக்கிர சொப்பனங்கள் ஸ்திர அஸ்திர பேதங்களுடன் கலந்தனவன்றி, வேறு விசேஷமொன்றில்லையென்று விரித்துக் காட்டினர். அவ்வொழுங்காய் (4) தத்துவங்களுடன் கூடின சுஷுப்தியாவஸ்தையில், அஞ்ஞானவிஷயத்தையும் அறிந்த அறிவு ஏகமாயும், அஞ்ஞானவிஷயத்தில், நானா அறிவு, அறியப்படாததாயும், சுஷுப்திகாலத்திலிருந்த அறிவினுடையவும், அச்சுஷுப்திவிட் டெழுந்தோ

ளுக்கு, இதுகாலம்வரையில் ஒன்றும் தெரியாமற் [illegible]
கிற அஞ்ஞானனுபவமும், அறிவின் ஏகத்தன்மையும், நிலை [illegible]
எல்லாஜீவர்களுக்கும் அபேதமாய் அறியப்படுகிறபடியால், [illegible]
னும் காண்கின்ற அறிவு ஒன்றென்று நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட [illegible]
றையே மறுதினத்திலும், மறுபக்ஷங்களிலும், மறுமாஸங்களிலும், மறுவரு
ஷங்களிலும், மறுயுகங்களிலும், மறுகற்பங்களிலும் அறிவு ஒன்றென் [illegible]
தியினால் சத்வஸ்துவின் சொரூபம் சாதித்தனர். அவ்வாறு [illegible]
னது உதயமும், நாசமுமற்ற சுயப்பிரகாசமுடையதே, அதுவே சித்வஸ்துவின்
சுவரூபம். லோகத்தில் மனைவிமுதலான சகலபதார்த்தங்களில் [illegible]
பிரியம் யாதோ, அதுவே ஆனந்தவஸ்துவின் சொரூபம். [illegible]
நாமெப்போதும் மறிக்கக்கூடாது, சிரஞ்சீவியாயிருக்கவேண்டுமென்கிற அதி
கப் பிரியமானது தானான அறிவினிடத்தில், எக்காலும் பார்க்கப்படுகி [illegible]
சுகத்திற் கனுகுணமாயிருக்கிற பதார்த்தத்தில் பிரியமும், அதற்கு விரோதம்
செய்கிற ஜீவர்களிடத்தில் கோபமுமுண்டாய், சர்வானுபவசித்தமாக அதி
கப் பிரியமானது இந்த அறிவினிடத்தில் பார்க்கப்படுகின்றது. ஆகையி [illegible]
துவால், தானே, ஆனந்தசொரூபமென்று அறைந்தனர். இவ்விதமுரைத்த
ஆசானை வணங்கி, என் ஐயனே, தாம், சச்சிதானந்த [illegible]
யிருக்கும் தன்மையை தன்னுனால் யுக்தியானுபவத்தால் [illegible]
பிரமாணம் யான் கண்டிலேன். அஃது யானறியும்வண்ணம் அன்புடன் [illegible]
வாயாகவென, ஆனந்தபாஷ்பமலரினைச் சிந்த அன்பனை நோக்கி [illegible]
ளிகின்றனர். எமதன்புடை மைந்தா கேளாய், நீ கேட்ட வினவிற்கு [illegible]
நிடதமும், வேதங்களும் கூறினதையாளிக்குருளிச்செய்கின்றனர். [illegible]
கிய உபநிஷத்திலும், கைவல்லியோபநிஷத்திலும், இன்னும் [illegible]
திகளிலும் தத்துவம் பதார்த்தமான கூடஸ்தனே [illegible]
தானந்தரூபமென்றும், அவனே நித்தியனென்றும் [illegible]
தத்தை மனதில் நிச்சயித்தும் மேல் அனேகவிடங்களில் [illegible]
யத்தையே நன்றாய் வெளியிடப்போகிறபடியால், இந்த [illegible]
நீர்சொன்னபடியிருக்கட்டும், ஆத்மா பரமானந்த [illegible]
நான் ஆக்ஷேபணைசெய்கிறேன், அதாவது, [illegible]
துமா விளங்குகிறதா, அல்லது, விளங்கவில்லையா [illegible]
விளங்கும்பட்சத்தில், அழிந்துபோகிறதாயும்? [illegible]
சுகத்திலாசைவரமாட்டாதே, விளங்காததாயிருக்கும்பட்சத்தில் [illegible]
சொரூபம்கெட்டுப்போய்விடுமே, இதற்கென்னசமாதானம் [illegible]
கேட்ட அன்பனுக் கனுக்கிரகம் செய்கின்றனர். [illegible]
சொரூபம் விளங்கியும் விளங்காமையுமா யிருக்கின்றது. [illegible]
பரமானந்தரூபம் விளங்கவில்லை. அது [illegible]

[illegible] செய்கிற [illegible] விளக்கியும் விளக்கமாயும் [illegible] இன்னதின்னும் விளக்கியும், விளக்கமாயும் இருக்கின்றது. [illegible] விளக்கவில்லை. [illegible] விளக்கமில்லையென்கிற [illegible] விளக்கமில்லையென்கிற [illegible] இன்னவை [illegible] இன்னும் [illegible] அது [illegible] அது [illegible]

ணுக்கு, இதுகாலம்வரையில் ஒன்றாய் [illegible]
கிற அஞ்ஞானமுடையவரும், அறிவின் மகத்துவத்தை [illegible]
எல்லாஜீவர்களுக்கும் அபேதமாய் அறியப்படுகிறபடியால், [illegible]
னும் காண்கின்ற அறிவு ஒன்றென்று [illegible]
றையே மறுதினத்திலும், மறுமாதங்களிலும், [illegible]
ஷங்களிலும், மறுயுகங்களிலும், மறுகற்பங்களிலும் அறிவு [illegible]
தியினால் சத்வஸ்துவின் சொரூபம் [illegible]
னது உதயமும், நாசமுமற்ற [illegible]
சுவரூபம். லோகத்தில் மனவிருப்பமான [illegible]
பிரியம் யாதோ, அதுவே ஆனந்தவஸ்துவின் சொரூபம். [illegible]
நாமெப்போதும் மறிக்கக்கூடாது, [illegible]
கப் பிரியமானது தானென அறிவினிடத்தில், [illegible]
சுகத்திற் கனுகுணமாயிருக்கிற பதார்த்தத்தின் பிரியமும், [illegible]
செய்கிற ஜீவர்களிடத்தில் கோபமுமுண்டாய், [illegible]
கப் பிரியமானது இந்த அறிவினிடத்தில் [illegible]
துவால், தானே, ஆனந்தசொரூபமென்று [illegible]
ஆசானை வணங்கி, என் ஐயனே, தாம், [illegible]
யிருக்கும் தன்மையை தன்னுணர்வால் [illegible]
பிரமாணம் யான் கண்டிலேன். அதற்கு [illegible]
வாயாகவென, ஆனந்தபாக்கிய [illegible]
ளிகின்றனர். எமதன்புடைமைந்தா கேளாய், [illegible]
டைதமும், வேதங்களும் கூறின [illegible]
கிய உபநிஷத்திலும், கைவல்லியோபநிஷத்திலும். [illegible]
திகளிலும் தத்துவம் பதார்த்தமான [illegible]
தானந்தரூபமொன்றாம், அவை [illegible]
தத்தை மனதில் நிச்சயித்தாய் போல் [illegible]
யத்தையே நன்றாய் வெளியிடப்போகிறபடியால். [illegible]
நீர்சொன்னபடியிருக்கட்டும், ஆத்துமா பரமானந்த [illegible]
நான் ஆசேஷபணைசெய்கிறேன். அதாவது, [illegible]
துமா விளங்குகிறதா, அல்லது, விளங்கவில்லையா [illegible]
விளங்கும்பட்சத்தில், அறிந்துபோகிறதாயும்? [illegible]
சுகத்திலாசைவரமாட்டாதே, விளங்காததாயின் [illegible]
சொரூபம்கெட்டுப்போய்விடுமே, இதற்குள்ள சமாதானம் [illegible]
கேட்ட அன்பனுக் கனுக்கிரகம் செய்கின்றனர். [illegible]
சொரூபம் விளங்கியும் விளங்காமையுமாயிருக்கின்றது [illegible]
பரமானந்தரூபம் விளங்கவில்லை. அது [illegible]

[illegible]

கும் சமயத்தில் விசுவனென்றும் பேரையடைந்து விளங்குகின்றனன். அவைகளிலிருந்து அண்டமும், ஈரேழுலோகங்களும் போக்கியவஸ்துக்களும் லக்ஷணங்களும், ஜராயு ஜாதி நான்குவிதசரீரங்களும், ஆகியவைகளையும் ஈசன் உண்டுபண்ணினர். அச்சீவர்கள் புண்ணியபாபகர்மத்தால் தேவ மனிதத் திரியக்காதி சரீரங்களையடைந்து வெளிநிருஷ்டியான விஷயாபேக்ஷையுள்ளவர்களாய், அந்தரங்கமான ஆத்துமதத்துவஞானத்தைச் சற்றுமறியாதவர்களாய், உண்டதே உறுதி, கண்டதே காக்ஷியென்றெண்ணித் துக்கிகளாய் கர்மம்செய்து போகமருந்தி காமிகளாய் மூடர்கள் விளங்குகின்றனர். நதியிற் சுழியில்விழுந்து அவஸ்தையுறும் புழுப்போல துக்கிகளாயிருக்குங்காலை முன்ஜனனத்திற்செய்த தவத்தால் தயாளுவான புருஷன் அந்நதிக்கரையை யடைந்து, அப்புழுவையெடுத்து ஆற்றின் கரையில் வைத்து, அதுசுகிப்பதுபோல், இச்சீவர்களும் பிரவிர்த்திமார்க்கத்தில் அவைகசரீரங்களாகிற சுழியில்வீழ்ந்து துக்கிகளாய் வருந்துங்காலை, இச்சீவர்கள் முற்பிறப்பிற்செய்த சற்கருமபுண்ணியவிசேஷத்தால் மகாதயாளுவாயும், வேதசாஸ்திரங் கற்றவராயும், தத்துவசொரூபத்தை நன்றாய்க் கண்டவராயும், பிர்மவித்தாயுமிருக்கிற ஆசாரியரால் இம்மாணாக்கர்கள் பஞ்சகோசவிவேகத்தால் மேலான மோக்ஷசுகத்தை அடையவேண்டியதுதான் ஜன்மமெடுத்தபலனென்று கூறினர். இவ்விதமறைந்த அம்மொழியைக் கேட்ட மாணவன் பின், இருதாள்வணங்கி, என்தெய்வமே, பஞ்சகோசத்தின் ஸ்வரூபத்தையும், அதையடைந்து அதின்வழியாய் ஜீவாத்துமா பந்தப்படுகிறதையும் அதின் நிவர்த்தியும் அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று சொன்ன மொழியைக் கேட்டு மகிழ்வுற்ற ஆசானவர் மறுபடியும் கூறுகின்றனர். பஞ்சீகரணபூதத்தினாலான அன்னமயரூபமென்ன, வாக்காதீந்திரியமும், பிராணனும் சேர்ந்த பிராணமயரூபமென்ன, ஞானேந்திரியத்தோடேகூடின மனோமயரூபமென்ன, ஞானேந்திரியங்களுடன்கூடின விஞ்ஞானமயரூபமென்ன, பிரிய, மோத, பிரமோத விருத்தியுடன்கூடின ஆனந்தமயரூபமென்ன, இவ்வைங்கோசங்களில் ஆத்துமா, அத்தியாசத்தையடைந்து அந்தந்தகோசங்களின் தன்மையாய் மயங்கித் தன்னுடைய சச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை மறந்தவனாய், பெருத்தேன் இளைத்தேனென்று அன்னமயகோசாத்தியாசத்தையும், பசித்தேன் தாகித்தேனென்று பிராணமயகோசாத்தியாசத்தையும், சங்கற்பம் விகற்பம் செய்தேனென்று மனோமயகோசாத்தியாசத்தையும், கருத்தாவான விஞ்ஞானமயகோசாத்தியாசத்தையும், நான் போக்தாவென்ற ஆனந்தமயாத்தியாசத்தையும் அடைந்து அந்தந்த கோசரூபனாய் சம்சாரத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கின்றான். இவனை அன்வய வியதிரேகயுக்தியான பஞ்சகோசவிவேகத்தால் பிரித்தறிந்து சம்சாரசமுத்திரத்திலிருந்து கரையேற்றி மேலான பிரமஸ்வரூபத்தை அடையும்படி செய்யவேண்டியது. அன்வயவியதிரேகலக்ஷணங்கூறல், ஸ்தூலசரீரத்தால்

ருக் சொப்பனாவஸ்தையில் ஆத்துமாவாகிய தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம் இத்தூலவுடல் தோன்றாமையே வியதிரேகம். அவ்வாறு சூக்குமசரீரம் தோன்றாத சுஷுப்தியில் தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம். இச்சூக்குமவுடல்தோன்றாமையே வியதிரேகம். இது வியதிரேகத்தால் பிராணாதி மூன்று கோசங்களும் நேதிசெய்ததாய் ஆய்விட்டது. அவ்விதமாய் சுழுப்திதோன்றாத நிர்விகற்பசமாதியில் தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம். தான் தோன்றினும் இக்காரணவுடல் தோன்றாமையே வியதிரேகம். ஆற்றங்கரையிலிருக்கிற நாணலின் மேல் இதழ்களைக் களைந்து, நடுக்கதிரைக் கொள்வதுபோல், இப்பஞ்சகோசங்களாகிற மேல் இதழ்களை மேற்சொன்ன அன்வய வியதிரேக யுக்தியால் அத்தியாசத்தைக் களைந்து, ஹிருதயமாயிருக்கிற நடுவில் விளங்குகின்ற சச்சிதானந்தஸ்வரூபமான தத்துவம்பதலக்ஷியார்த்த பிரம ஸ்வரூபத்தை பிரித்தறிந்தவன் பிரமமாயாவன். இம்மொழியினாலே கூடஸ்த பிரமங்களுக்கைக்கியமானது யுக்தியால் சம்பவித்திருக்கிறது. அவ்விதமே சாந்தோக்கிய உபநிஷத்து ஆறாவதத்தியாயத்தில் சுவேதகேதுவான தன்மைந்தனுக்கு, உத்தாலகமகரிஷியானவர் உபதேசவாக்கியமென்கிற (3) வதான (தத்துவமசி) மகாவாக்கியத்தால் அனுக்கிரகம்செய்து, விட்டுவிடாதலக்ஷணையினால் லக்ஷியார்த்தத்தைக் காண்பித்திருக்கிற மகாவாக்கியார்த்தத்தின் தாற்பரியத்தை யிந்நூலாசான் இங்கு விரித்துரைக்கின்றனர். யாதொரு பிரமமானது தமோகுணமான மாயையைக் கிரகித்து ஜகத்துக் குபாதானமாயும், சுத்தசத்துவமான மாயையைக் கிரகித்து, ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயுமிருக்கிற பிரமம் (தத்) என்கிறபதத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. அப்பிரமமே எப்போ, காமகர்மாதிகளுடன்கூடின ரஜோகுணமான மலினசத்துவத்தை கிரகித்ததோ அப்போ (துவம்) என்றபதத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. மூன்றுகளும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதங்களாயிருப்பதால் அவைகளைத் தள்ளி, பூரணமாயும், சச்சிதானந்தமாயுமிருக்கிற பிரமத்தை (தத்துவமசி) மகாவாக்கியத்தினால் லக்ஷியார்த்தமாக விளக்கிவைக்கின்றார். அவனே இந்த (தேவதத்தன்) என்கிற வாக்கியத்தில் அவனிவன் என்கிற வாக்கியத்தைத் தள்ளி, விட்டுவிடாத லக்ஷணையால் தேவதத்தன் ஒருவனென்று அறிவதுபோல, இங்கும், ஜீவேசுவரர்களுக் குபாதியான, அவித்தியா மாயைகளைத் தள்ளி, அகண்ட சச்சிதானந்த தற்பத லக்ஷியார்த்தமான பிரமத்திற்கும், சச்சிதானந்தத் துவம்பத கூடஸ்தருக்கும், பாகத்தியாகலக்ஷணையினால் (அசி) என்றபதம் ஐக்கியம் செய்கின்றது. நீர்சொன்ன லக்ஷியத்தன்மை, சவிகற்பவஸ்துவிற்கா, அல்லது, நிர்விகற்பவஸ்துவிற்காவென்று சீடன் ஆக்ஷேபணைசெய்து, இரண்டாவதாக்ஷேபரூபமான நிர்விகற்பவஸ்துவுக்கு லக்ஷியத்தன்மை யொருக்காலும் பார்க்கமுடியாது, ஓரிடத்திலும் சம்பவிக்கமாட்டாதென் றிவ்வித மூறைத்த சிஷியனை நோக்கி, குரு அவனையே கேழ்க்கிறார். நீசெய்த இந்த

ஆக்ஷேபணையானது, நிர்விகற்பவஸ்துவிற்கா, அல்லது, சவிகற்பவஸ்துவிற்கா, சொல், முதல்பக்ஷத்திற்கு, உன்னாலே, கூடாதென்று ஆக்ஷேபணை சொல்லவிட்டாய், இரண்டாவதுபக்ஷத்திற்கென் றனைப்பையோ ஆனால், விவஸ்தையில்லாத அனவஸ்தாதோஷமும், அனேகாந்தமாகாரணமென்ற ஆத்மாச்ரயதோஷமும், வண்டிச்சக்கிரம்போல், எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற சக்கிரகாப்திமுதலான இன்னுமனேகதோஷங்கள் வந்துசேரும். இவ்விதம் தர்க்கங்கள் இதரசாஸ்திரங்களில் விரிவாய் காணப்படுகின்றன. அவைகளையுமறிந்தும், கிரந்தம் விரிவாகுமென்றகருத்தைப்பற்றியும், இந்நூலாசான் சுருக்கியுரைத்தனர். நீசெய்தவிகற்பங்களிலும், அவைகளினபாவங்களிலும் சம்பந்தப்படாத, ஆத்துமவஸ்துவில் விகற்பத்தன்மையும், வைஷியத்தன்மையும், இவைமுதலான சகலசம்பந்தங்களும் சுத்தகற்பிதம், இதிற்சற்றேனுமையமுறுமல் ஆறுவிதலிங்கத்தோடும், குருமுகமாய் அதின் தாற்பரியத்தைவிசாரிப்பது சிரவணமெனப்படும். தான் சிரவணம்பண்ணின அர்த்தத்தைமறவாமல் தனித்திருந்து அனுசந்தானம்செய்கிறது மனனமென்றுகூறப்படும். சிரவணத்தினாலும், மனனத்தினாலுமுண்டாயிருக்கிற திடவிருத்தியினாலே நான் அகண்டன், சின்மாத்திரன் என்றபாவனை இடைவிடாது அனுசந்தானஞ்செய்வது நிதித்தியாசனமெனப்படும். தியானம்பண்ணின, சுத்தஜீவனும், தியானபுத்தியும், தியேயமாத்திரமாயிருக்கிற பிரமவஸ்துமாத்திரமே ஆனால், காற்றற்றவிடத்திலிருக்கிற தீபம்போல் அச்சுத்தவிருத்தி அப்பிரமவஸ்துவில், இதாதுவைதசலனமின்றி சமமாயிருப்பதே சமாதியெனக்கூறினர். அந்நிர்விகற்பசமாதியில் ஆத்துமாவையே யனுசரித்த அச்சுத்தவிருத்தி யிருக்கிறதென்பது அச்சமயம் தெரியாவிடினும், அந்நிர்விகற்பசமாதியிலிருந்து எழுந்தோனுக்கு, நானிதுகாலபரியந்தம் சுகமாய்ப் பிரமானுபவம் செய்தேனென்ற ஸ்மரணை வருவதால், அச்சமயத்தில் அச்சுத்தவிருத்தி இருந்ததென அறிந்துகொள்ளக்கடவது. அச்சமாதியில் அச்சுத்தவிருத்தி இருப்பானேனென்னில், இவன் நிர்விகற்பசமாதிக்குப் போகுமுன் செய்த பிரயத்தினத்தாலும், பலங்கொடுக்கப்படாத புண்ணியவிசேஷத்தாலும் முன் அடிக்கடிசெய்த பிரமாப்பியாசவிசேஷபழக்கத்தாலும், அச்சுத்தவிருத்தி யிருந்ததென அங்கீகரிக்கத்தக்கது காற்றற்றவிடத்திலிருக்கிற தீபம்போல் நிர்விகற்பசமாதியில் விருத்தியிருக்குதென, சர்வலோகசரணியரான கிருஷ்ணபகவான் கீதையில் அர்ச்சுனனுக்கு இவ்விதமே உரைத்திருக்கின்றனர். இச்சமாதியே தர்மமேகமென்று சொல்லி வெளியிட்டனர். இவ்விதம் குருமுகமாய் தெரிந்துகொண்ட பிரமஞாஞக்கினியானது மனதறிந்த பாபத்தையும் தகிக்கிறது. சம்சாரகாரணமான அஞ்ஞானமாகிற இருட்டுக்கு மத்தியான்ன சூரியன்போல் விரோதியாவது அபரோக்ஷஞானமென்று கூறி முடித்தனர்.

முற்றிற்று.

ஶ்ரீராமஜயம்.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீமச்சங்கரானந்தகுருப்யோ நம:.

ஶ்ரீவித்யாரண்யமுனிக்ருத பஞ்சதஶீபதயோஜனீ

த்ராவிடபாஷாபததீபிகா ப்ராரப்யதே.

ப்ரத்யக்தத்த்வவிவேக:.

नत्वा श्री भारतीतीर्थ विद्यारण्य मुनीश्वरौ ।
प्रत्यक्तत्वविवेकस्य क्रियते पददीपिका ॥

நத்வா ஶ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்யாரண்ய முனீஶ்வரௌ ।
ப்ரத்யக்தத்த்வவிவேகஸ்ய க்ரியதே பததீபிகா ॥

ஶ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி பிரத்தியக் தத்துவவிவேகத்திற்கு பததீபிகை செய்யப்படுகிறது.

அவதாரிகை. ஆரம்பிக்கப்படுகிற கிரந்தமானது விக்கினமன்றி முடியும்பொருட்டும், விருத்தியடையும்பொருட்டும், பெரியோர்களுடைய ஆசாரணையினால் அடையப்பட்டதாயிருக்கிற இஷ்டதேவதாரூபமான தன் குருவின் நமஸ்காரலக்ஷணை மங்களாசரணமானது தன்னால் செய்யப்பட்டதை சிஷ்ய சிக்ஷார்த்தமாக சுலோகமாகவே செய்கிறார். அதின் அர்த்தத்தினால் விஷயப்பிரயோஜனங்களையும் குறிப்பிக்கிறார்.

குருநமஸ்கார:.

नमःश्रीशङ्करानन्दगुरुपादांबुजन्मने ।
सविलासमहामोहग्राहग्रासैककर्मणे ॥

நம:ஶ்ரீஶங்கரானந்தகுருபாதாம்புஜன்மனே ।
ஸவிலாஸமஹாமோஹக்ராஹக்ராஸைககர்மணே ॥ ௧ ॥

ஸவிலாஸமஹாமோஹக்ராஹக்ராஸைககர்மணே — காரியசமூகத்தோடே கூடியிருக்கிற மூலாஜ்ஞானமான முதலையை விழுங்குகிறதே முக்கியவேலையாயிருக்கிற

ஶ்ரீஶங்கரானந்தகுருபாதாம்புஜன்மனே — சர்வசம்பத்தினாலே சிஷ்யாளுக்கும் உலகத்திற்கும் ஆனந்தத்தை கொடுக்கிறசங்கரானந்த குருவின் பாதகமலத்தின்பொருட்டு

நம: (அஸ்து) — நமஸ்காரம் செய்யக்கடவது.

பதசாரம். சுகத்தைச் செய்கிறவர் சங்கரர் சகல ஜகத்திற்கும் ஆனந்தத்தைச் செய்கிறவரான பரமாத்மா, இவரே ஆனந்தத்தை பண்ணுவிக்கிறாரென்கிற சுருதியாலறிக. ஆனந்தமென்கிற சொல்லுக்கு நிரதிசயமான சுகத்துக்கு இருப்பிடமென்று அர்த்தமானதால் பரமானந்தரூபமான பிரத்யகாத்மா சங்கரானந்தமென்பதற்கு பிரத்யகபின்னபரமாத்மா, ஆனந்தரூபம். இதற்குதாரணம். யாதொருபுருடனுக்கு பரிபக்குவமாய் சித்தம் நிர்மலமாயிருக்கிறதோ அவனுக்கு பந்தரூபமான பாபத்தை நிவர்த்திக்கிறதற்கு ஜோதிஷமாயிருக்கிற குருநாதனுடையகடாக்ஷவீக்ஷண்யரூபமான தீக்ஷையால் சங்கிராந்தமாய்க்கு. மாலிய நஷ்டமானவுடன் பாதத்வத்தில் இவர்களே பெயர் செய்த்துமையக்கி றுரோ அவரோ குருவென்று ஆகமத்தில் சொல்லியிருப்பதாலும், ஸ்ரீபாதமென்பதற்கு அணிமாதி அஷ்டைசுவரியத்வமும் குருவுக்கு இருக்கிறதாக சூசிபிவிக்கப்பட்டது. இன்னும், ஸ்ரீயினுமே ஆனந்தத்தைச் செய்விக்கிறதென்றும், அந்தரங்க இஷ்டராயிருக்கிற குருவே வள்ளலென்றும், கொடையென்க்ஷரூபியென்றும் சொல்லாநின்ற சுருதிவாக்கியத்தால் சிஷ்யர்களுடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் குருவுக்கு வல்லமையிருக்கிறதென்பதும் சூசிவிக்கப்பட்டது. அக்குருவின்பாதங்களே காமம், அதின்பொருட்டு மணைக்கம், அப்பாதம் எவ்விதமாயிருக்கிறதென்றால், காமரூபத்வ காரண காரிய முகத்தோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற மஹாமோஹமென்கிற மஹத்தானவர கிற முதலையானது தன்கையிலகப்பட்டவர்களை மிகவும் பீடிக்கிறதால், இது மகாகெட்டதென்று நினைத்து அதை விழுங்குகிறதே முக்கியமேல்லாம் பிரகாசிக்கிறது. (இதின்விசேஷம்) இதில் சங்கரானந்தமென்கிற இரண்டுபதங்களின் சமானாதிகரணத்தால் கூடஸ்தபிரமத்திற்கு ஏகத்துவமே விஷயம். அதிகாரிக்ருக்குப் பூரணபிரமரூபமான அபரிச்சின்னசுகோதயமே பிரயோஜனம். மாயையை விழுங்குகிறதென்பதால், அத்தியந்த துக்கநிவர்த்திரூபமான பிரயோஜனம் வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதற்குயுக்தி. இருளுக்குச் சூரியனும், கள்ளனுக்குக் காவலனும், வியாதிக்கிச் சித்தனும், தரித்திரத்திற்குச் சிந்தாமணியும், பேய்க்குமந்திரவாதியும் போல குருவின்பாதம் அஞ்ஞானத்தைப் போக்குமென்றறி.

அ-கை. இப்போ அவாந்திர பிரயோஜனத்தோடே கிரந்தாரம்பம் செய்கிறார்.

तत्पादांबुरुहद्वन्द्वसेवानिर्मलचेतसाम् ।
सुखबोधायतत्वस्यविवेकोयं विधीयते ॥

தத்பாதாம்புருஹத்வந்த்வஸேவாநிர்மலசேதஸாம் ।
ஸுகபோதாயதத்வஸ்ய விவேகோயம் விதீயதே ॥ ௨ ॥

தத்பாதாம்புருஹத்வந்த்வஸேவாநிர்மலசேதஸாம் — அந்தகுருவின்பாதங்களாகிற உபயகமலங்களுடைய நமஸ்காரஸ்துதி முதலான பணிவிடையினாலேயே இராகத்வேஷாதி மலரகிதமனதோடே கூடியிருக்கிறவர்களுக்கு

ஸுகபோதாய — அநாயாசமாக தத்துவஞ்ஞானமுண்டாகிறதின்பொருட்டு தத்த்வஸ்ய — சொல்லப்போகிற அநேகமாயிருக்கிற, தத்துவத்தினுடைய அயம் — இந்த, விவேகஃ — விவேகமானது, விதீயதே — விதிக்கப்படுகிறது.

பாவம். தத்துவவிவேகமென்பதற்கு அர்த்தம். ஆரோபமான பஞ்சகோசாதிஜகத்தினின்றும், ஆத்மாவைப் பிரித்தல் சொல்லப்படுகிறது.

இதி. வெள்ளாவியிலவைக்கப்பட்ட வஸ்திரத்திற்கு குசும்பாச்சாயமேற்றலைதுபோலும், உழுக்கைத்த நிலம் நன்றாய் விளைவதுபோலும், சுத்தகண்ணாடியில் முகம் நன்றாய் விளங்குவதுபோலும், மனமானது நிவிருக்கிற மேன்மட்டையைப் பிரித்துத் தன்னையே பிடிப்பதுபோலுமென்றறியத்தக்கது.

அசை. ஜீவப்பிரமைக்கியமாகிறவிஷயம் சம்பவிக்கிறதின்பொருட்டு ஜீவனுக்கு தன்னுடைய சச்சிதானந்தம் முதலான லக்ஷணத்தைக் காண்பிக்கிறதில் மனத்தையுடையவராயிருக்கிற இவர் ஆதியில் அவஸ்தாத்திரயத்திலும் அறிவினேகதைச்சொல்லால், நித்தியத்துவத்தைச் சாதிக்கிறார். அதில் ஜாக்கிரத்தில் அறிவு ஒன்றாயிருப்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

शब्दस्पर्शादयोवेद्या वैचित्र्याज्जागरेपृथक् ।
ततोविभक्तातत्संविदैकरूप्यान्नभिद्यते ॥

ஶப்தஸ்பர்ஶாதயோவேத்யா வைசித்ர்யாஜ்ஜாகரேப்ருதக் ।
ததோவிபக்தாதத்ஸம்விதைகரூப்யாந்நபித்யதே ॥ ௩ ॥

ஜாகரே — (சகலேந்திரியங்களினாலேயும் சகலவிஷயானுபவமுடைய) ஜாக்கிரத்தில் வேத்யாஃ — அறியப்படத்தக்கவைகளாயிருக்கிற ஶப்தஸ்பர்ஶாதயஃ — சப்தஸ்பரிசரூபரசகந்தங்கள் வைசித்ர்யாத் — (பசு, குதிரை முதலானவைபோல) விசித்திரமாயிருப்பதால் ப்ருதக் — வேறுவேறாயிருக்கின்றன ததஃ — அவைகளினின்று விபக்தா — வேறாயும் தத்ஸம்வித் — அவைகளை அறியும் அறிவானது ஐகரூப்யாத் — ஒன்றாயிருப்பதால் ந பித்யதே — பேதமடைவதில்லை.

பாவம். சப்தஸ்பரிசாதிகளென்றதால் அந்தகுணங்களுக்குக் காரணமான ஆகாசாதிபூதங்களும் வேறுவேறென்று சொன்னதாயிற்று. இதில் ஒரு அனுமானம் காண்பிக்கிறார். விஷயத்திலிருக்கிற அறிவானது ஸ்வபாவபேதசூன்

ளியமாய் இருக்கிறது [illegible]
உபாதி அன்றியில் போகம் [illegible]
திருஷ்டாந்தம். சப்தத்தை அறிகிற [illegible]
வைக்காட்டிலும் அறிவு [illegible]
அறிகிற அறிவுபோலே ஒன்றாயிருக்கிற [illegible]
திபேதத்திலேயே போதிக்கப் [illegible]
பிவிக்குட்பவத்தில் போதானவிடயம் [illegible]

இ-தி. இராஜன் ஒருவனையார் [illegible]
படுவீதுபோலும், பஞ்சவர்ணங்களை [illegible]
கிற புருஷனொருவனையார், [illegible]
போலும், அவர் ஒன்றாயிருக்கிற [illegible]
யும் தோற்றமைதுபோலுமென்றது.

அ-கை. இப்போது [illegible]

तथास्वप्नेत्रवेद्यन्तु नस्थिरं जागरेस्थिरम् ।
तद्भेदोतस्तयोस्संविदेकरूपानभिद्यते ॥

ததாஸ்வப்நேத்ரவேத்யந்து [illegible]
தத்பேதோதஸ்தயோஸ்ஸம்விதேகரூபா [illegible]

ஸ்வப்நே	ஸ்வப்னத்திலும்	[illegible]	[illegible]
ததா	அப்படியே		[illegible]
அத்ர	இந்தஸ்வப்னத்தில்	[illegible]	[illegible]
வேத்யம்	அறியப்படுகிறவிஷயமானது	[illegible]	[illegible]
நஸ்திரம்	ஸ்திரமன்றியிலேயிருக்கிறது	[illegible]	[illegible]
ஜாகரே	ஜாக்கிரத்தில்	[illegible]	[illegible]
(வேத்யம்)	காணப்படுகிறவிஷயமானது	[illegible]	[illegible]

ப-ம். ஜாக்கிரத்தில் விஷயம் [illegible]
தமும் ஒன்றாயிருப்பதால் அறிவு [illegible]
வோ அப்பிரகாரமே [illegible]
டைவிடாது பழகினதினாலும் [illegible]
லப்படும். இப்போது சொன்ன ஸ்வப்னத்தில் [illegible]
முள்ளவாயும், அறிவு ஒன்றாயிருக்கிறது.

சங்கை. ஜாக்கிரஸ்வப்னங்களில் [illegible]
யங்கள் பேதமாயும் இருக்கிறபடியால் [illegible]
இது ஜாக்கிரமென்றும் போகம் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸியமாய் இருத்தற்கு யோக்கியமாய் இருக்கக்கக்கது; [illegible] உபாதி அன்றியில் பேதம் சம்பவியாமையே [illegible]; [illegible] திருஷ்டாந்தம். சப்தத்தை அறிகிற அறிவானது ஸ்பரிசத்தை அறிகிற அறி[illegible] வைக்காட்டிலும் அறிவு அன்னியமற்றிருப்பதால் [illegible] அறிகிற அறிவுபோலே ஒன்றாயிருக்கிற அறிவுக்கு [illegible] திபேதத்தினாலேயே பேதவிவகாரம் கூடுமாகையால் [illegible] பிவிக்கும்பக்ஷத்தில் பெரிதானவிரோதம் ஸம்பவிக்கக்கக்கதாயது.

இ-தி. இராஜன் ஒருவனும் படைகள் அநேகமாயும் [illegible] படுவதுபோலும், பஞ்சவர்ணங்களை [illegible] கிற புருஷனொருவனும், பிரதிபலிக்கிற [illegible] போலும், சுவர் ஒன்றாயும் சித்திரம் பலவாயும், [illegible] யும் தோற்றுவதுபோலுமென்றறி.

அ-கை. இப்போதுசொன்னபிபாயத்தை ஸ்வப்னத்திலும் [illegible]

तथास्वप्नेत्रवेद्यन्तु नस्थिरं जागरेस्थिरम् ।
तद्भेदोतस्तयोस्संविदेकरूपानभिद्यते ॥

தயாஸ்வப்நேத்ரவேத்யம் து ந ஸ்திரம் ஜாகரே ஸ்திரம் |
தத்பேதோதஸ்தயோஸ்ஸம்விதேகரூபா ந பித்யதே || [illegible] |

ஸ்வப்நே	ஸ்வப்னவஸ்தையிலும்	ஸ்திரம்	[illegible]
தயா	அப்படியே		[illegible]
அத்ர	இந்தஸ்வப்பனத்தில்	தத்பேத:	அவைகளின் பேதமான [illegible]
வேத்யம்	அறியப்படுகிறவிஷயமானது	அத:	ஆகையினாலே
ந ஸ்திரம்	ஸ்திரமன்றியிருக்கிறது	தயோ:	அந்தஜாக்கிரஸ்வப்பனங்களி[illegible]
ஜாகரே	ஜாக்கிரத்தில்	ஸம்வித்	அறிகிற அறிவானது
(வேத்யம்)	காண்கிறவிஷயமானது	ஏகரூபா (ஸதீ)	[illegible]
		ந பித்யதே	பேதமடைகிறதில்லை [illegible]

ப-ம். ஜாக்கிரத்தில் விசித்திரஸ்வபாவமாயிருப்பதால் [illegible] தமும் ஒன்றாயிருப்பதால் அறிவு பேதமில்லையாயும் [illegible] வோ அப்பிரகாரமே கரணவியாபாரமற்ற ஸ்வப்பனத்தில், [illegible] டைவிடாது பழகினதினாலுண்டானவிஷயமானது ஸ்வப்பன[illegible] லப்படும். இப்போதுசொன்ன ஸ்வப்பனவஸ்தையிலும் விஷயங்கள் [illegible] முள்ளவாயும், அறிவு ஒன்றாயுமிருக்கிறது.

சங்கை. ஜாக்கிரஸ்வப்பனங்கள் இரண்டிலும் அறிவு அ[illegible] யங்கள் பேதமாயும் இருக்குமேயானால் அப்போது இது ஸ்வப்பன[illegible], இது ஜாக்கிரமென்றும் பேதம் வரக்காரணமென்னவென்கிற [illegible]

த ஸ்வப்பனத்தில் காணப்பட்ட விஷயங்களானவை தோற்றமாத்திரமாயிருப்பதால் ஸ்திரமில்லாமலிருக்கின்றன, ஜாக்கிரத்திலேயோ வென்றால் காணப்படுகிற விஷயங்களானவை காலாந்தரத்திலும் பார்க்க யோக்கியமாயிருப்பதால் ஸ்திரம். ஆகையால் இவைகளுக்கு ஸ்திராஸ்திரங்களாயிருக்கிறதே பேதமென்றுத்தரம்

இ-தி. வெண்ணெய்ப்பிள்ளையாரும், வெங்கலப்பிள்ளையாரும்போலும், மணலால் கட்டுகிறவீடும், சாமான் சேர்த்துக்கட்டுகிற வீடும்போலும், குழந்தைகள் கரியால் எழுதுவதும், பெரியவர்கள் சாக்கைச்சேர்த்து சித்திரம் எழுதுவதும், வேர்ச்சாயமும், பவுடர் சாயமும்போலவுமி, ஸ்வப்பன ஜாக்கிரங்களுக்கு பேதம் சாதிக்கப்பட்டதால் அவைகளிலிருக்கிற அறிவுக்கும் பேதம் சொல்லப்படாதோவெனில், அவ்விரண்டிலும் இருக்கிற அறிவானது ஒன்றாகவேயிருப்பதால் பேதமில்லை. (இ-தி.) கோட்டைக்குவெளியில் படைகளோடு சேர்ந்து யுத்தம்பண்ணின அரசனை மந்திரி முதலானவர்கள் வீட்டுக்குப்போன பிற்பாடு அந்த அரசனே கோட்டைக்குள் வந்து தான் ஒருவனாக கத்தியைவீசி காலம்போக்குகிறவன் ஒருவனாயிருப்பதுபோலவுமி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஜாக்கிர ஸ்வப்பனங்களில் அறிவுக்கு அபேதத்தைச்சாதித்து ஸுஷுப்திகாலத்திலிருக்கிற அறிவுக்கும் அந்த அறிவோடே ஐக்கியத்தைச்சாதிக்கும்பொருட்டு அந்த அவஸ்தையிலும் அறிவு இருக்கிறதைச்சாதிக்கிறார்.

सुप्तोत्थितस्यसौषुप्ततमोबोधोभवेत्स्मृतिः ।
साचावबुद्धविषयाऽवबुद्धंतत्तदातमः ॥

ஸுப்தோத்திதஸ்ய ஸௌஷுப்ததமோபோதோ பவேத்ஸ்ம்ருதி: ।
ஸா சாவபுத்தவிஷயாऽவபுத்தம் தத்ததா தம: ॥ ௫ ॥

ஸுப்தோத்திதஸ்ய — ஸுஷுப்தியிலிருந்து எழுந்திருந்த புருஷனுக்கு [ஸு
ஸௌஷுப்ததமோபோத: — ஸுஷுப்தியிலிருக்கும் அஜ்ஞானத்தை அறியும் அறிவானது

ஸ்ம்ருதி:	ஸ்மரணரூபமாக	பவேத்	பவிக்கிறது
ஸா ச	அந்த ஸ்மரணமும்	ததா	அக்காலத்தில்
அவபுத்தவிஷயா	அறியப்பட்டிருக்கிற அஜ்ஞானத்தை விஷயமுடையது.	தம:	அந்த அஜ்ஞானமானது
		அவபுத்தம்	அறியப்பட்டதாக (பவேத்) பவிக்கிறது.

பா. நித்திரையிலிருந்து எழுந்தவனுக்கு அந்த ஸுஷுப்தியிலே இருந்த அஜ்ஞானத்தை அறிந்த அறிவு இருந்ததற்கு ஞாபகம் அறிவேனென்று வருகிறபடியால், அப்பொழுது அறிவு இல்லாமலில்லை. அது எதினாலெனில், அனுபவித்ததாயிருக்கிற பதார்த்தங்களை இந்திரிய ஸந்நிகர்ஷமில்லா

ப்திலிங்காதிகளுடைய அபாவத்தால் [illegible]

றென்றால், அந்த ஸ்மிருதியான து அந்த [illegible]

ற்று. உலகத்தில் எதுவும் ஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ [illegible]

கவே இருக்கிறது. அதினுடைய [illegible]

ப்தியிலிருக்கிற அந்தகாரம் [illegible]

காண்பிவிக்கிறார். விஷயத்தினின்று [illegible]

னது ஸ்மிருதிரூபமாயிருப்பதால் அநுபவ [illegible]

இருக்கிறது. (அவள் என் தாயென்று [illegible]

தொருவன் தீயால் தாபமடைந்தானே அவனே [illegible]

ஷிர்ச்சியாய் ஒன்றையறியும் [illegible]

அ-கை. அந்த அநுபவத்தால் [illegible]

தான் வேறென்பதையும் அந்த [illegible]

யும் சொல்லுகிறார்.

सबोधोविषयाद्भिन्नो नबोधात्स्वप्नबोधवत् ॥

ஸபோதோவிஷயாத்பிந்நோ நபோதாத்ஸ்வப்நபோதவத் ॥

ஸ:	அந்த	போதவத்	[illegible]
போத:	அறிவானது	ஸ்வப்ந	[illegible]
விஷயாத்	அறியப்படும் பொருளினின்றும்	ஸ்வப்நபோதவத்	[illegible]
பிந்ந:	வேறு		

வி-ம். அநுபவம் அந்தகரணத்தின் [illegible]

ப்பதால் அந்தகரணத்தினின்று [illegible]

அறிவு கெடத்தின்று வேறாயிருப்பது [illegible]

ந்த அறிவானது ஜாக்கிரத்தை அந்த [illegible]

தால் அறிவு அபேதமாயிருக்கத்தக்க [illegible]

வுபோல.

இ-தி. சூரியனையும் தீபத்தையும் [illegible]

ருப்பதுபோலென்றறி

அ-கை. இப்போது சொல்லப்பட்ட [illegible]

வு ஒன்றென்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एवंस्थानत्रयेप्येकासंवित्तद्वद्दिनान्तरे ।

मासाब्दयुगकल्पेषु गतागम्येष्वनेकधा ॥

ஏவம்ஸ்தாநத்ரயேப்யேகாஸம்வித்தத்வத்திநாந்தரே ।

மாஸாப்தயுககல்பேஷு கதாகம்யேஷ்வநேகதா ॥ [illegible]

[illegible]

नोदेति नास्तमेत्येका संविदेषा स्वयंप्रभा ॥

நோதேதி நாஸ்தமேத்யேகா ஸம்விதேஷா ஸ்வயம்ப்ரபா ॥ எ ॥

[illegible]

ப்திலிங்காதிகளுடைய அபாவத்தாலென்றறிக. அதனுல் [illegible] றென்றால், அந்த ஸ்மிருதியானது அந்த அஞ்ஞானவிஷய [illegible] ற்று. உலகத்தில் எதெது ஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ, அதெல்லாம் [illegible] கவே இருக்கிறது. அதினுலென்னவாயிற்றென்றால் அந்த [illegible] ப்தியிலிருக்கிற அஞ்ஞானம் அறியப்பட்டதாயிற்று. இதனால் [illegible] காண்பிவிக்கிறார். விவாதத்திலிருக்கிற ஒன்றும் அறியாமையென்கிற [illegible] னது ஸ்மிருதிரூபமாயிருப்பதால் அநுபவபூர்வமாக இருக்க [illegible] இருக்கிறது. (அவள் என் தாயென்று ஸ்மரணம் [illegible] தெருவன் தீயால் தாபமடைந்தானே அவனை ஜலத்தில் [illegible] விர்ச்சியாய் ஒன்றையுமின்னோம் அறியாமலிருந்தோமென்பது [illegible]

அ-கை. அந்த அநுபவத்தால் தனக்கு விஷயமான [illegible] தான் வேறென்பதையும் அந்த அறிவுக்கு இந்த அறிவு [illegible] யும் சொல்லுகிறார்.

सबोधोविषयाद्भिन्नो नबोधात्स्वप्नबोधवत् ॥

ஸபோதோ விஷயாத்பிந்நோ நபோதாத்ஸ்வப்நபோதவத் ||௪||

ஸ:	அந்த	போதாத்	[illegible]
போத:	அறிவானது	ந பிந்ந:	[illegible]
விஷயாத்	அறியாமையைக்காட்டிலும்	ஸ்வப்நபோதவத்	[illegible]
பிந்ந:	வேறு		

வி-ம். அநுமானம் அஞ்ஞானத்தை அறிந்த அறிவானது [illegible] ப்பதால் அஞ்ஞானத்திற்கு வேறாயிருக்கத்தக்கது. [illegible] அறிவு கடத்திற்கு வேறாயிருப்பதுபோல அநுமானம் [illegible] ந்த அறிவானது ஜாக்கிரத்தை அறிந்த அறிவைக்காட்டிலும் [illegible] தால் அறிவு அபேதமாயிருக்கத்தக்கது. ஸ்வப்னத்தை அறிந்த [illegible] வுபோல.

இ-தி. சூரியனையும் தீபத்தையும் இருட்டையும் அறிந்த [illegible] ருப்பதுபோலென்றறி

அ-கை. இப்போது சொல்லப்பட்ட நியாயத்தினால் [illegible] வு ஒன்றென்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एवंस्थानत्रयेप्येकासंवित्तद्वद्दिनान्तरे ।
मासाब्दयुगकल्पेषु गतागम्येष्वनेकधा ॥

ஏவம்ஸ்தாநத்ரயேப்யேகாஸம்வித்தத்வத்திநாந்தரே |
மாஸாப்தயுககல்பேஷு கதாகம்யேஷ்வநேகதா ||௫||

ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்
ஸ்தாநத்ரயே அபி	அவஸ்தாத் திரயத்திலும்
ஸம்வித் ஏகா தத்வத்	அறிவு ஒன்றாயிருப்பதுபோல
திநாந்தரே	மறுநாளிலும்
மாஸாப்தயுக கல்பேஷு	மாச, வருஷ, யுக, கற்பங்களிலும்,
கதாகம்யேஷு	பூதபவிஷ்யத் காலங்களிலும்
அநேகதா	அநேகவிதமாக காலபேதமிருந்துவருகிறது

வி-ம். ஒருதினத்தில் வருகிற ஜாக்கிரஸ்வப்பன சுஷுப்தி மூன்றிலேயும் அறிவு ஒன்றாகவேயிருக்கிறதுபோல, மறுதினத்திலும் அறிவு அபேதமென்பதையும் அப்படியே மாசங்களிலும் யுகங்களிலும் கற்பங்களிலும் பூதபவிஷ்யத்காலங்களிலும் அறிவு ஒன்றாகவே இருக்கிறது. யுக்தி ஒருநாளில் தன்னூரிலும், வெளியே போகிறகாலத்திலும், மாமனார் ஊரிலும், பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற கண் என்றென்றைக்கும் ஒன்றாயிருப்பதுபோல எப்போதும் அறிவு ஒன்றென்றறி.

அ-கை. அறிவு ஒன்றென்று சாதிக்கிறதற்கு பிரயோஜனத்தைச் சொல்லுகிறார்.

नोदेतिनास्तमेत्येका संविदेषास्वयंप्रभा ॥

நோதேதிநாஸ்தமேத்யேகா ஸம்விதேஷாஸ்வயம்ப்ரபா ॥ ௭ ॥

ஏகா	ஒன்றாயிருக்கிற
ஸம்வித்	அறிவானது
ஸ்வயம்ப்ரபா (ஸதீ)	சுயம்பிரகாசமாயிருப்பதினாலே
ஏஷா	இந்த
ந உதேதி	உதயமாகிறதுமில்லை
அஸ்தம்	அஸ்தமனம்
ந ஏதி	அடைகிறதுமில்லை

வி-ம். யாதொருகாரணத்தால் அறிவு ஒன்றோ, அந்த ஹேதுவால் அறிவுக்கு உற்பத்தியில்லை அதனுடைய உற்பத்திக்கு அதைத்தவிர வேறு சாக்ஷியில்லாததினால், உற்பத்தி சித்திக்காது. தன்னுடைய உற்பத்திநாசம் தானிருக்கிற அறிவால் கிரகிக்கமுடியாதாகையாலும், வேறே அறிவில்லாமையாலும், அறிவுக்கு எப்பொழுதும் உற்பத்திநாசமில்லை.

ச-கை. இந்த அறிவுக்கு வேறே அறிவில்லாவிட்டால் இதை கிரகிக்கிறவன் வேறேயில்லாமல் போகுமே போது அந்த அறிவு விளங்காதே. அப்போது ஜகத்திற்கு தோற்றமை வந்துவிடுமேயெனில், இதற்குச் சமாதானமாக ஒரு அனுமானம் காண்பிக்கிறார், அறியப்படாத அபரோக்ஷமாகையால், அறிவு சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிறது. ஜடமாயும் அப்பிரகாசமாயுமிருக்கிற கடம்போல் அறிவு விளங்கவில்லை. அபரோக்ஷமென்கிற இந்த ஹேதுவில் அறியப்படாதென்கிற விசேஷணம் சித்தியாதென்று சங்கிக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், இந்த அறிவு தன்னாலே அறியப்படுமென்றால் கர்த்ருத்துவமும் விஷயத்துவமும், ஒருவனுக்கு கூடாதாகையாலும், வேறொன்றினால் அறியப்படுமெ

ன்றால் அனைவருக்கும் ... [illegible]
த்திக்கிருக்கின்றன, ... [illegible]
றிவுக்கு சர்வத்தையும் ... [illegible]
போகுமென்றா நீ சொன்ன ... [illegible]

இ-தி. எல்லாவற்றையும் ... [illegible]
கழியாமல் பிரத்தியக்ஷமாய் ... [illegible]
போனுமென்றால்.

அ-கை. அறிவுக்கு நித்தியத்துவமு ... [illegible]
அதிலென்ன. ஆத்மாவுக்கு ... [illegible]

इयमात्मा परानन्दः परप्रेमास्पदं यतः ।

ஐயமாத்மா பரானந்த: பரப்ரேமாஸ்பதம் யத: ॥ ௮ ॥

ஐயம் இந்த ... [illegible]
ஆத்மா ஆத்துமாவானது ... [illegible]
யத: யாதொருகாரணத்தினால் ... [illegible]

வி-ம். அனுமானம் ... [illegible]
அறிவான ஆத்துமா ... [illegible]
போ, அது நித்தியமாயும் ... [illegible]

இ-தி. இரத்தினத்தையும். அது ... [illegible]
தையும்போலவும். ஆத்துமா ... [illegible]
சாதிக்காயிற்று. நித்தியத்துவத்தி ... [illegible]
நித்தியத்துவம் சத்தியத்துவம் ... [illegible]
ன்று வாசஸ்பதிமிச்சிரர் ... [illegible]
த்தும், சித்தித்தன, அதுபோல, ... [illegible]
த்தில் ஒரு அனுமானம், இந்த ஆத்துமா ... [illegible]
கையால் பரமானந்தரூபமாயிருக்க ... [illegible]
தமாயிருக்கவில்லையோ, அது ... [illegible]
(கடம்போல) இ-தி. ... [illegible]

ச-கை. என்னைக் ... [illegible]
டுகையால், பிரேமாஸ்பதம் ... [illegible]
த்திக்கும். இ-தி. பென் ... [illegible]
ணமென்பதே சந்தேகமாயிருக்கு ... [illegible]
ணியில்லாதவனை ருபோரவை ... [illegible]
க்கிறதெனில், நீ சொன்ன அந்த அனுமானம் ... [illegible]
சம்மந்தமேற்பட்டதினால், ... [illegible]

[illegible]

மானபூவம்ஹி பூயாஸமிதி ப்ரேமாத்மனீக்ஷ்யதே ॥

मानभूवंहिभूयासमितिप्रेमात्मनीक्ष्यते ॥

[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

[illegible]

तत्प्रेमात्मार्थमन्यत्रनैवमन्यार्थमात्मनि ।

अतस्तत्परमंतेनपरमानन्दतात्मनः ॥

[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

இ-கி. தேகம் வைத்[illegible]

தாபோலும், ராஜ்யமுடைய [illegible]

போலுமதி. தன்னிடத்தில் [illegible]

தன்னிமித்தமே. இ-கி. [illegible]

தல்லாததாபோலும், ரா[illegible]

தாபோலுமதி. ஆகையால் [illegible]

கையால் பரமானந்த[illegible].

ஆ-கை. ஆகையால் [illegible]

சுருக்கிக் காண்பிக்கிறார்.

इत्थंसच्चित्परानन्द आत्मायुक्त्यातथाविधः ।

परब्रह्मतयोश्चैक्यं श्रुत्यन्तेषूपदिश्यते ॥

[illegible]

[illegible]

இத்தம்	இப்படிக்கு	[illegible]
யுக்த்யா	யுக்தியினாலே	[illegible]
ஆத்மா	ஆத்மாவானவர்	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
தயோரைக்யம்	[illegible]	[illegible]

வி-ம். [illegible]

மான சத்தின் தன்மையும், [illegible]

யம்பிரகாசமான சித்தின் தன்மையும், [illegible]

வுக்கு பரமானந்தமான ஆ[illegible]

துவம்பதலக்ஷியார்த்தமான ஆ[illegible]

சாதித்தனர்.

ச-கை. இப்படி ஆத்மா[illegible]

னது யுக்தியினால் சித்திக்[illegible]

மில்லையேயெனில், [illegible]

சொன்னபடியே சாந்தோக்ய [illegible]

சுவேதகேதுவுக்கு உத்தாலகர் [illegible]

பிரமமென்றும், அது நீ [illegible]

சியங்களான ஜீவேசுவரர்க[illegible]

நீக்கி, தத்பத லக்ஷியார்த்தமே [illegible]

பிரமகூடஸ்தரான [illegible] தத்துவமசி [illegible]

வேதாந்தசுருதிகளில் [illegible]

अमाने नपरं प्रेम मानेन विपर्यं स्पृहा ।

अतोमानं व्यमानानां परमानन्दात्मनः ॥

இ-கி. தேகங்களைக் [illegible]
துபோனும், ராஜனுடைய [illegible]
போனுமறி. தன்னிடத்தில் [illegible]
தன்னிமித்தமே. இ-கி. [illegible]
தல்லாததுபோனும், ராஜன் [illegible]
துபோனுமறி. ஆகையால் [illegible]
கையால் பரமாவைத்தன்னென்றறி.

அ-கை. ஆகையால் [illegible]
சுருக்கிக் காண்பிக்கிறர்.

इत्थंसच्चित्परानन्द आत्मा [illegible]
परब्रह्मतयोश्चैक्यं श्रुत्यन्तेषूपदिश्यते ॥

[illegible]
[illegible]

ஐத்தம்	இப்படிசொன்ன	[illegible]
யாக்ஷ	யுக்தியினுலே	[illegible]
ஆத்மா	ஆத்மாவானவன்	[illegible]
வஹித்தாநாதஃ	சச்சிதானந்த ஸ்வரூபன்	[illegible]
சயாவியம்	அப்படிசச்சிதானந்தமான	[illegible]

வி-ம். (3) [illegible]
மான சத்தின்தன்மையாய், [illegible]
யம்பிரகாசமான சித்தின்தன்மையாய், [illegible]
வுக்கு பரமானந்தரூபமான [illegible]
தாவைப்பதலக்ஷியார்த்தமான [illegible]
சாதித்தனர்.

ச-கை. இப்படி ஆத்மா [illegible]
னது யுக்தியினுல் சித்திக்கிறது [illegible]
யில்லையேயெனில், [illegible]
சொன்னபடியே [illegible]
சுவேதகேதுவுக்கு உத்தாலகரி [illegible]
பிரமமென்றும், அதுவே [illegible]
சியங்களான ஜீவேசுவரர்களுடைய [illegible]
நீக்கி, தத்பத லக்ஷியார்த்தமே [illegible]
பிரமகூடஸ்தரான [illegible]
வேதாந்தசுருதிகளில் [illegible]

[illegible]

अमानि नपरं प्रेम भानेन विपर्ये स्पृहा ।

[illegible]

अतोमानं व्यमानाभ्यां परमानन्दनात्मनः ॥

[illegible]

விடை. [illegible]

[illegible] இல்லை.

[illegible]

அद्वैतेनुवर्तमद्वयस्य पूर्वाग्रहसमावत् ।
मोक्षेऽप्यभावं भावस्य प्रतिबन्धोऽनपुंसके ॥

[illegible]

விடை. [illegible] களால் இந்த ஆத்மா [illegible] டாவது சங்கைக்குத்தர [illegible] திபந்தமே காரணமா [illegible] ங்காமைக்கும், அது [illegible]

प्रतिबन्धोऽस्ति भातीति व्यवहारार्हवस्तुनि ।
तन्निरस्याविरुद्धस्य तस्योत्पादनमुच्यते ॥

[illegible] ॥ கக ॥

[illegible]

तस्यहेतुस्समानाभिहारः पुंस्त्वानिश्रुतौ ।
इहानादिरविद्यैव व्यामोहैकनिबन्धनम् ॥

[illegible]

[illegible]

அ-கை. இப்போதுபிரதிபந்தஹேதுவான அவித்தையைச்சொல்லுவதற்கு அதற்குமூலகாரணமான பிரகிருதியைச் சொல்லுகிறார்.

चिदानन्दमयब्रह्म प्रतिबिंबसमन्विता ।

तमोरजस्सत्वगुणा प्रकृतिर्द्विविधाचसा ॥

சிதாநந்தமயப்ரஹ்ம ப்ரதிபிம்பஸமந்விதா ।

தமோரஜஸ்ஸத்வகுணா ப்ரக்ருதிர்த்விவிதா சஸா ॥ ௧௫ ॥

சிதாநந்தமயப்ரஹ்ம ப்ரதிபிம்பஸமந்விதா — சச்சிதானந்தப் பிரமத்தின் பிரதிபிம்பத்தோடே கூடினதாயும்

தமோரஜஸ்ஸத்வகுணா — சத்வரஜஸ்தமோகுணங்களோடே கூடினதாயுமிருக்கிற

ப்ரக்ருதிঃ மூலப்பிரகிருதி யென்றறி — ஸா அதுவும் த்விவிதா இரண்டு விதங்களாகிறது

(ச) யென்கிறசொல்லால் சொல்லப்போகிறதா யிருக்கிற பிரகாரத்தைக்குறிப்பிக்கிறார்.

இ-தி. ஒருமழைஜலந்தானே இரண்டுவிதமாயாவதுபோலவாம்.

அ-கை. காரணத்தோடும் அவ்விரண்டுவிதங்களையுங்காண்பிக்கிறார்.

सत्वशुद्ध्यविशुद्धिभ्यां मायाविद्येचतेमते ॥

ஸத்வஶுத்த்யவிஶுத்திப்யாம் மாயாவித்யே சதே மதே ॥ ௧௬ ॥

ஸத்வஶுத்த்யவிஶுத்திப்யாம் — சத்வகுணத்தின் சுத்தியினாலும் அசுத்தியினாலும்

மாயாவித்யே ச { மாயையென்றும் அவித்தையென்றும் — தே அவைகள் மதே சொல்லப்படுகின்றன

வி-ம். பிரகாசரூபமான சத்வகுணத்திற்கு, சுத்தியெதிஞலென்றால் ரஜஸ்தமோகுணங்களினால் கெடுக்கப்படாமலிருக்கிறதினாலென்றறி, ரஜஸ்தமோகுணங்களினால் அசுத்தியெதினாலெனில், குணாந்திரங்களினால் கெடுக்கப்படுகிறதாலென்றறி. அந்தசுத்தாசுத் தங்களால் மாயை யென்றும் அவித்தை யென்றும் சொல்லப்பட்டன.

இ-தி. ராஜாவின் அரண்மனைக்குள் ளிருக்கிறகுளம் சுத்தமாயும், மற்றவிடத்திலிருக்கிறகுளம் அசுத்தமாயுமிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. யாதொருநிமித்தமாக சுத்தசத்வம் மாயையென்றும் மலினசத்வம் அவித்தையென்றும் பிரித்தல்சொல்லப்பட்டதோ அதையிப்பொழுது காண்பிக்கிறார்.

मायाबिंबोवशीकृत्य तांस्यात्सर्वज्ञईश्वरः ।
अविद्यावशगस्त्वन्य स्तद्वैचित्र्यादनेकधा ॥

மாயாபிம்போவஶீக்ருத்ய தாம்ஸ்யாத்ஸர்வஜ்ஞஈஶ்வர: ।
அவித்யாவஶகஸ்த்வந்யஸ்தத்வைசித்ர்யாதநேகதா ॥ ௧௬ ॥

மாயாபிம்பம் — மாயையிலே பிரதிபிம்பத்த சைதன்யமானது
தாம் — அந்த மாயையை
வஶீக்ருத்ய — ஸ்வாதீனம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பதால்
ஸர்வஜ்ஞ: — சர்வத்தையு மறிகிறவனு யிருக்கிற
ஈஶ்வர: — ஈசனாகை
ஸ்யாத் — இருக்கிறார்
அந்ய: து — அவருக்கு அன்யனும் அவித்தையில் பிரதிபலித்த சைதன்யமானஜீவனோவென்றால்
அவித்யாவஶக:(ஸந்) — அந்த அவித்தைக்கு வசமாகி
தத்வைசித்ர்யாத் — அவைகளின் விசித்திரத்தால்
அநேகதா — வெகுவிதமாக ஆனான்.

இ-தி. தீரனானவன் தன்ஸ்திரீயை தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்வதந்திரமாயிருப்பதுபோலும் தைரியமற்றவன் தன்மனைவிசொற்படி நடப்பதுபோலும் இன்னம் இராஜன் ஒருவராயிருப்பதுபோலும் குடிகள்பலவாராயிருப்பதுபோலும் அமிருதமுண்டவன் தெளிவுள்ளவனாயும். மதுஉண்டவன் மயங்குவதுபோலுமாம்.

அ-கை. பின்னாலேயே சரீரத்திரயத்தில்நின்றும் ஆத்துமாவைவேறுபடுத்தும் பொருட்டு முந்திசரீரத்திரயத்தையும் ஜீவனுடையஸ்வரூபத்தையும் கிரமமாகநிரூபிக்கிறார்.

साकारणशरीरंस्यात्प्राज्ञस्तत्राभिमानवान् ॥

ஸாகாரணஶரீரம்ஸ்யாத்ப்ராஜ்ஞஸ்தத்ராபிமாநவாந் ॥ ௧௭ ॥

ஸா — அந்த வித்தையே
காரணஶரீரம் — காரணதேகமாக
ஸ்யாத் — ஆகிறது
தத்ர — அந்த காரணதேகத்தில்
அபிமாநவாந் — அபிமானிக்கிறவனாய்
ப்ராஜ்ஞ: — பிராஞ்ஞனாகை ஆகிறான்

வி-ம். அந்தஅவித்தையை காரணசரீரமென்பது யெதினாலெனில் சர்வகாரணமானமூலப்பிரகிருதியின் அவஸ்தாவிசேஷமானதால் காரணசரீரத்தில் தாதாத்மியாத்தியாசத்தால் நானென்று அபிமானியான ஜீவன்பிராஞ்ஞனாம் எதினாலெனில் யாதொருத்தருடைய பிரஞ்ஞையானது நாசமன்றியிலிருக்கிறதோ அவன்பிரஞ்ஞன் அந்தப்பிரஞ்ஞனே பிராஞ்ஞன்.

அ-கை. கிரமப்பிராப்தமான சூக்குமசரீரத்தையும் அவ்வுபாதிக ஜீவனையுஞ்சொல்லுகிறதற்காக அந்தசூக்குமசரீரத்திற்குக் காரணமான ஆகாசாதிகளின் சிருஷ்டிசொல்லுகிறார்.

तमःप्रधानप्रकृते स्तत्भोगायेश्वराज्ञया ।
वियत्पवनतेजोंबु भुवोभूतानिजज्ञिरे ॥

தம:ப்ரதாநப்ரக்ருதே ஸ்தத்போகாயேஶ்வராஜ்ஞயா ।
வியத்பவநதேஜோம்புபுவோபூதாநிஜஜ்ஞிரே ॥ ௧௮ ॥

தத்போகாய	அந்தப் பிராணிகளின் போகத்தின் பொருட்டு	ஈஶ்வராஜ்ஞயா	ஈசுவராஞ்ஞையால்
தம:ப்ரதாந ப்ரக்ருதே:	ஜகத்திற்கு காரணமான தமோகுணமாயையினின்று	வியத்பவநதேஜோம்புபுவ:	வான் காற்று தீ நீர் பூமிகளான
		பூதாநி	ஐம்பூதங்கள்
		ஜஜ்ஞிரே	உண்டாயின

வி-ம். ஈசுவராஞ்ஞையாலென்பது நியமனசக்திகளுடன் கூடியிருக்கிற ஈசுவரன்சிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடே கூடியபார்வையே நிமித்தகாரணமா யிருக்கிறது.

இ-தி. பிரபுவானவன் ஏழைகளுக்கு அன்னம்போடும்நிமித்தம் ஸ்திரீயைப்பார்த்தமாத்திரத்தில் பஞ்சபக்ஷணங்களுடன் அவள் அன்னம் அளிப்பது போலவாம்.

அ-கை. பூதசிருஷ்டியைச்சொல்லி பௌதிகசிருஷ்டியைச்சொல்லுகிறதற்காகமுதலில் ஞானேந்திரியசிருஷ்டியைச் சொல்லுகிறார்.

सत्वांशैःपञ्चभिस्तेषां क्रमाद्धीन्द्रियपञ्चकम् ।
श्रोत्रत्वगक्षिरसन घ्राणाख्यमुपजायते ॥

ஸத்வாம்ஶை:பஞ்சபிஸ்தேஷாம் க்ரமாத்தீந்த்ரியபஞ்சகம் ।
ஶ்ரோத்ரத்வகக்ஷிரஸநக்ராணாக்யமுபஜாயதே ॥ ௧௯ ॥

தேஷாம்	அப்பூதங்களினுடைய	க்ரமாத்	கிரமமாக
ஸத்வாம்ஶை:	சத்வகுணத்தின் பாகங்களான	ஶ்ரோத்ரத்வகக்ஷி ரஸநக்ராணாக்யம்	செவி த்வக்கு கண் நாக்கு மூக்கென்ற நாமங்களடைந்து
பஞ்சபி:	ஐந்தினாலே	உபஜாயதே	உண்டாயின.
தீந்த்ரியபஞ்சகம்	ஞானேந்திரிய பஞ்சகமானது		

இ-தி. தேன்முதலான வஸ்துக்கள் தனித்தனியே வைத்ததுபோலும் ஒவ்வொருபாஷைமட்டும்தெரிந்த ஒவ்வொருதேசத்திலுள்ளவன்போலுமறி.

அ-கை. ஆகாசாதிகளின் சத்துவகுணங்களினுடைய வியஷ்டிசிருஷ்டியைச்சொல்லிசமஷ்டி சிருஷ்டியைச்சொல்லுகிறார்.

तैरन्तःकरणंसर्वै र्वृत्तिभेदेनतद्द्विधा ।
मनोविमर्शरूपंस्यात् बुद्धिस्स्यान्निश्चयात्मिका ॥

தைரந்தஃகரணம்ஸர்வைர்வ்ருத்திபேதேந தத்த்விதா ।
மநோவிமர்சரூபம்ஸ்யாத்புத்திஸ்ஸ்யாந்நிச்சயாத்மிகா ॥ ௨0॥

ஸர்வை:	சமஸ்தங்களாகயிருக்கிற	விமர்சரூபம் (ஸத்)	ஆலோசனை ரூபமாயிருப்பதுபற்றி
தை:	அந்த சத்துவாமிசங்களினாலே	மந:	மனமென்று பெயரை
அந்தஃகரணம்	அந்தக்கரணம்	ஸ்யாத்	அடைந்தது
உபஜாயதே	பிறந்தது	நிச்சயாத்மிகா (ஸதீ)	நிச்சயரூபமாயிருப்பதைப்பற்றி
வ்ருத்திபேதேந	விருத்திபேதத்தினாலே	புத்தி:	புத்தியென்றுபேருடையதாய்
தத்	அந்த அந்தக்கரணமானது	ஸ்யாத் ॥	ஆகிறது
த்விதா	இரண்டுவிதமாயிற்று		

இ-தி. பஞ்சாமிர்தம் சேர்த்தது போலும் ஐந்துபாஷையுங் கற்றவன்போலுமறி, அது இரண்டாயிருப்பதற்குயுக்தி, ஒருகரும்புரசம் காய்ச்சும்போது பாகென்றும், கட்டியாகும்போதுவெல்ல அச்சுயென்றும் சொல்லப்படுகிறது போலுமறி.

அ-கை. இப்படிமுறைமுறையேயான ரஜோகுணங்களுடைய வியஷ்டிகாரியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

रजोंशैःपञ्चभिस्तेषां क्रमात्कर्मेन्द्रियाणितु ।
वाक्पाणिपादपायू पस्थाभिधानानिजज्ञिरे ॥

ரஜோம்சை:பஞ்சபிஸ்தேஷாம்க்ரமாத்கர்மேந்த்ரியாணி து ।
வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாபிதாநாநிஜஜ்ஞிரே ॥ ௨௧॥

தேஷாம்	அப்பூதங்களினுடைய	கர்மேந்த்ரியாணி து.	கர்மேந்திரியங்களானவை
பஞ்சபி:	ஐந்தாயிருக்கிற	வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாபிதாநி	வாக்கு கை கால் பாயு குஹியமென்ற நாமங்களடைந்து
ரஜோம்சை:	ரஜோகுணபாகங்களினாலே	ஜஜ்ஞிரே	உண்டாயின
க்ரமாத்	முறையாக		

இ-தி. ஒவ்வொருகரியைத்தனித்தனியே பாகம்பண்ணிவைத்தது போலும் தச்சன்முதலான தொழிலாளிகள் ஒவ்வொருதொழில்மட்டும் கற்றிருப்பது போலுமறி.

அ-கை. ரஜோகுணசமஷ்டி காரியத்தைச் சொல்லுகிறார்.

तैस्सर्वैस्सहितैःप्राणो वृत्तिभेदात्सपञ्चधा ।
प्राणोपानस्समानाश्चो दानव्यानौचतेपुनः ॥

தைஸ்ஸர்வைஸ்ஸஹிதை:ப்ராணோவ்ருத்திபேதாத்ஸபஞ்சதா ।
ப்ராணோபாநஸ்ஸமாநச்சோதாநவ்யாநௌசதேபுந:॥ ௨௨॥

ஸமஷ்டை: சமஸ்தங்களாயிருக்கிற
ஸம்ஹிதை: ராஜஸாம்சம்கலந்த
தை: அவைகளினாலே
ப்ராண: பிராணவாயுவு உண்டாயின
வ்ருத்திபேதாத் தொழிலின்பேதத்தால்
ஸ: அந்தப்பிராணவாயுவே
புந: ச மறுபடியும்
ப்ராண: பிராணனென்றும்

அபாந: அபானனென்றும்
ஸமாந: சமானனென்றும்
உதாநவ்யாநௌ } உதானனென்றும் வியானனென்றும்
இதி அவைகள்
பஞ்சதா } ஐந்துவிதங்களாக ஆகின்றன

இ-தி. ஐந்துகரியை ஒன்றுசேர்த்த கூட்டுக்கரியைப்போலவும் ஐந்துதொழிலுக்குமாதாரமானமேஸ்திரியைப்போலுமறி, அதுஐந்துவிதமானதற்குயுக்திஒருவள் ஓரவசரத்தில் பாடுகிறவளாயும், வேலைசெய்கிறவளாயும் ஆடுகிறவளாயும் அசிங்கியமுள்ளவளாயும் போகத்திற் கிடங்கொடுப்பவளாயுமாவதுபோலும்வெளியிலடிக்கிறகாற்றே கீழ்காற்றென்றும் தென்றல்காற்றென்றும் மேல்காற்றென்றும் வாடைகாற்றென்றும் சுழல்காற்றென்றும் சொல்லப்படுவதுபோலுமறி.

அ-கை. யாதொருநிமித்தம் ஆகாசமுதல் பிராணன்வரை சிருஷ்டிசொல்லப்பட்டதோ அதையிப்பொழுதுகாண்பிவிக்கிறார்.

बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राण पञ्चकैर्मनसाधिया ।
शरीरंसप्तदशभि स्सूक्ष्मंतल्लिंगमुच्यते ॥

புத்திகர்மேந்த்ரியப்ராணபஞ்சகைர்மநஸாதியா ।
ஶரீரம்ஸப்தஶபி ஸ்ஸூக்ஷ்மம்தல்லிங்கமுச்யதே ॥ உ௩॥

புத்திகர்மேந்த்ரியப்ராண பஞ்சகை: ஞானேந்திரியகர்மேந்திரிய பிராணாதிகளுடைய ஐந்தைந்துகளோடேயும்
மநஸா மனதோடேயும்
தியா புத்தியோடேயும் சேர்ந்ததான
ஸப்தஶபி: } இப்பதினேழும் கூடியது யாதோ

தத் அது லிங்கசரீரமென்றும்
ஸூக்ஷ்மம் சூக்குமம்
ஶரீரம் சரீரமென்றும்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

வி-ம். சப்தாதிகளையறிகிற சுரோத்தராதி ஞானேந்திரியங்களென்ன, வசனாதிகளைச் செய்கிறவாகாதிகருமேந்திரியங்களென்ன, உச்சுவாச நிச்சுவாதிகளைச்செய்கிற பிராணாதிவாயுகளென்ன, சஞ்சலமாயும் நிசச்லமாயுமிருக்கிறமனோபுத்திகளென்ன, இந்தப்பதினேழுகளும் ஒன்று சேர்ந்ததால் சூக்குமசரீரமென்றும், லிங்கசரீரமென்றும் சொல்லப்படும்.

இ-தி. கணக்குவழக்கையறிகிற ஐவகைப்புத்திரர்களும் வேலைசெய்கிறஐவகைமைந்தர்களும் சமயல் முதலானதைசெய்கிற ஐவகைபரிசாரகர்களும்

அலைந்துகொண்டிருக்கிற அமங்கலிப்பெண்ணும் விட்டுக்குள்ளேயிருக்கிறவாழும்பெண்ணும் சேர்ந்து குடும்பமாயிருப்பது போலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் சூக்ஷ்மசரீரத்தைச்சொல்லி பிராஞ்ஞேசுவரர்களுக்கு இந்தசூக்ஷ்மசரீராபிமானத்தால் வருகிற நாமத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्राज्ञस्तत्राभिमानेनतैजसत्वंप्रपद्यते ।
हिरण्यगर्भतामीशस्तयोर्व्यष्टिसमष्टिता ॥

ப்ராஜ்ஞஸ்தத்ராபிமாநேநதைஜஸத்வம்ப்ரபத்யதே ।
ஹிரண்யகர்பதாமீஶஸ்தயோர்வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா ॥ உச ॥

ப்ராஜ்ஞ: { சுஷுப்தியையபிமானித்த பிராஞ்ஞனானவன்
தத்ர அந்த சூக்ஷ்மசரீரத்தில்
அபிமானேந தாதாத்மியாபிமானத்தால்
தைஜஸத்வம் தைஜசனென்றபெயரை
ப்ரபத்யதே அடைகிறான்

ஈஶ: மாயையில் பிரதிபலித்த ஈசன்
ஹிரண்யகர்பதாம் } இதில் அபிமானத்தால் இரணியகர்பனாகிறார்
தயோ: } அவ்விருவர்களுக்கும் பேதமெதினாலெனில்
வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா } வியஷ்டிசமஷ்டிகளே பேதங்கள்

இ-தி. குடிகளையுமிராஜனையும்போலும் பிர்மசாரியான வித்தியார்த்தியும் கிரஹஸ்தனும்போலுமறி.

அ-கை. ஈசுவரன்சமஷ்டியென்பதிலும் ஜீவன்வியஷ்டியென்பதிலும் அநுபவம்யென்னவென்றால் சொல்லுகிறார்.

समष्टिरीशस्सर्वेषांस्वात्मतादात्म्यवेदनात् ।
तदभावात्ततोन्येतुकथ्यन्तेव्यष्टिसंज्ञया ॥

ஸமஷ்டிரீஶஸ்ஸர்வேஷாம் ஸ்வாத்மதாதாத்ம்யவேதநாத் ।
ததபாவாத்ததோந்யேதுகத்யந்தேவ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா ॥ உரு ॥

ஸர்வேஷாம் } ஸமஸ்தங்களையும் தானாய்ப் பார்க்கிற
ஸ்வாத்மதாதாத்ம்யவேதநாத் } ஏகத்துவஞானத்தினாலே
ஈஶ: ஈசுவரனானவர்
ஸமஷ்டி: சமஷ்டி அபிமானியாகஆனார்

தத: அவரைக்காட்டிலும்
அந்யே து } அன்னியமாயிருக்கிற ஜீவர்களோவென்றால்
ததபாவாத் } அந்த சர்வாபிமானமில்லாமையால்
வ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா வியஷ்டியென்றபெயராலே
கத்யந்தே சொல்லப்படுகிறார்கள்

இ-தி. சூரியனையும் கண்ணையும்போலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் லிங்கசரீரத்தையும் அதை அபிமானிக்கிறவர்களானதைஜசஇரணிய கர்ப்பர்களையும்சொல்லி, ஸ்தூலசரீரமுதலானதின், உற்பத்திசித்திக்கும்பொருட்டு, பஞ்சீகரணத்தை நிரூபிக்கிறார்.

तद्भोगायपुनर्भोग्यभोगायतनजन्मने ।
पञ्चीकरोतिभगवान्प्रत्येकंवियदादिकम् ॥

தத்போகாயபுநர்போக்யபோகாயதநஜந்மநே ।
பஞ்சீகரோதிபகவாந்ப்ரத்யேகம்வியதாதிகம் ॥ ௨௬ ॥

புந: மறுபடியும்

தத்போகாய } அந்த ஜீவர்களின் போகத்தின்பொருட்டு

போக்யபோகாயதநஜந்மநே

போக்கியவஸ்துக்கள் ஜராயுஜாதி சரீரங்கள் உற்பத்தியின்பொருட்டு

பகவாந் } சமஸ்த செல்வமும், எல்லா வல்லமையும், சகலகீர்த்தியும், சர்வசக்தியும், வைராக்கியமும், அபரோக்ஷஞானமும்நிறைந்தவீசன்

வியதாதிகம் ஆகாசாதி பஞ்சபூதத்தை

ப்ரத்யேகம் ஒன்றொன்றையும்

பஞ்சீகரோதி பஞ்சீகரணம்செய்தார்

இ-தி. குழந்தைகள் விளையாடுவதற்காகவும் சாப்பிடுவதற்காகவும் தாயானவள் அரிசிநெய்முதலானவைகளை ஒன்றுசேர்த்து பக்ஷணம்பண்ணிக்கொடுப்பதுபோலும், இன்னும்பெண்களுக்கு பிதாவானவன் உபயோகிக்கவேண்டியவஸ்துகளையும் உண்டுபண்ணிக்கொடுப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. எப்படி ஒன்றொன்றையும் ஐந்தைந்தாகசெய்தாரெனில்.

द्विधाविधायचैकैकंचतुर्धाप्रथमंपुनः ।
स्वस्वेतरद्वितीयांशैर्योजनात्पञ्चपञ्चते ॥

த்விதாவிதாயசைகைகம்சதுர்தாப்ரதமம்புந: ।
ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்ஶைர்யோஜநாத்பஞ்சபஞ்சதே ॥ ௨௭ ॥

ஏகைகம்.ச. ஒவ்வொன்றையும்

த்விதாவிதாய } இரண்டிரண்டாகச்செய்து

புந: மறுபடி

ப்ரதமம் முதலாவதுபாகத்தை

சதுர்தா நாலுநாலாகச்செய்து

ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்ஶை: } தன்தன் பாகத்துக்கன்னியங்களான யிரண்டு பாகங்களோடு

யோஜநாத் சேர்த்தபடியினால்

தே அந்த பஞ்சபூதங்கள்

பஞ்சபஞ்ச ஐந்தைந்தாக ஆயின

இ-தி. ஐந்துவிதமானசர்க்கரைப்பொங்கல் முதலானபிரசாதத்தை கொண்டுபோனவர்கள், தங்கள்தங்கள் அன்னத்தை இரண்டுபாகம்செய்து ஒருபாகத்தை தங்கள்தங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு மற்றொருபாகத்தை நாலாகப்பிரித்து ஒவ்வொருவரும்மாற்றிக்கொண்டதால் ஒவ்வொருவருக்கும் பஞ்சரசபோஜனம் ஆனதுபோல் ஸ்தூலபூதமாயிற்று.

அ-கை. இப்படி பஞ்சீகரணம்சொல்லி அவைகளினுண்டான காரியவர்க்கத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

तैरण्डस्तत्रभुवनभोग्यभोगाश्रयोद्भवः ॥

தைரண்டஸ்தத்ரபுவநபோக்யபோகாச்ரயோத்பவ:॥உ௭॥

தை: { அந்த பஞ்சீகரணம் பண்ணின பூதங்களினாலே
அண்ட: அண்டமானது உண்டாயிற்று
தத்ர அந்த பிரம்மாண்டத்தில்
புவநபோக்யபோகாச்ரயோத்பவ: மேலேயிருக்கிற பூமிமுதலான ஏழு லோகங்களும் பூமிக்குக் கீழே யிருக்கிற அதலாதி ஏழு லோகங்களும் அவைகளில் பிராணிகளுக்கு புஜிக்கயோக்கியங்களாயிருக்கிற அன்னாதிகளும் அந்த லோகங்களுக்கு உசிதமான சரீரங்களும் ஈசுவராஞ்ஞையினால்உண்டாயின

இ-தி. பொம்மைசெய்கிறவன் மண்துணி தண்ணீர்முதலானவைகளைசேர்த்துவிசித்திரமான பொம்மைகள்முதலானதை செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஸ்தூலஜகத்துற்பத்தியைச் சொல்லி அவைகளில்முன்போல ஜீவேசுவரர்களுக்கு அபிமானத்தால்வருகிற நாமத்தையும் சொல்லுகிறார்.

हिरण्यगर्भस्स्थूलेस्मिन्देहेवैश्वानरोभवेत् ।
तैजसाविश्वतांयातादेवातिर्यङ्नरादयः ॥

ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸ்தூலேஸ்மிந்தேஹேவைச்வாநரோபவேத்।
தைஜஸாவிச்வதாம்யாதா தேவதிர்யங்நராதய:॥ உ௮॥

ஹிரண்யகர்ப்ப: ஹிரணியகர்ப்பர்
அஸ்மிந் இந்த
ஸ்தூலேதேஹே. } ஸ்தூலதேகத்திலபிமானத்தால்
வைச்வாநர: } வைசுவானரனென்கிற பேராக
பவேத் ஆகிறார்
தைஜஸா: தைஜசர்கள்
விச்வதாம் யாதா: விசுவனென்ற பேரை இந்த ஸ்தூல சரீராபிமானத்தாலடைகிறார்கள் அதற்குள்ளே அவாந்திரநாமங்கள் யாதெனில் கர்மவிசித்திரத்தால் சரீர விசித்திரமடைந்து
தேவதிர்யங் நராதய: { தேவதிர்யக் நராதிகளென்றபெயரை அடைகிறார்கள்

இ-தி. நாடகவேஷம் போடும்போது ராஜா மந்திரி சேவகர்களென்றுஒரு மனிதனே சொல்லப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது விசுவனென்றுசொல்லப்படுகிற ஜீவர்களுக்கு தத்துவஞானமில்லாமையால் சம்சாரம் வருகிறவிதத்தை இரண்டு சுலோகத்தினால்சொல்லுகிறார்.

तद्भोगायपुनर्भोग्यभोगायतनजन्मने ।
पञ्चीकरोतिभगवान्प्रत्येकंवियदादिकम् ॥

தத்போகாயபுநர்போக்யபோகாயதநஜந்மநே ।
பஞ்சீகரோதிபகவாந் ப்ரத்யேகம்வியதாதிகம் ॥ உசு ॥

புந:	மறுபடியும்	பகவாந்	சர்வக்ஞத்துவம், எல்லா ஐசுவரியமும், சகல கீர்த்தியும், சகல ஸ்ரீயும், வைராக்கியமும், ஞானமும் உடையவனாகிய ஈசன்
தத்போகாய	அந்த ஜீவனின் போகத்தின் பொருட்டு	வியதாதிகம்	ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களை
போக்யபோகாயதநஜந்மநே	போக்கியவஸ்துக்கள் ஜராயுஜாதி சரீரங்கள் உற்பத்தியின் பொருட்டு	ப்ரத்யேகம்	ஒவ்வொன்றையும்
		பஞ்சீகரோதி	பஞ்சீகரணஞ்செய்கிறார்

இ-தி. ஜீவர்களுடைய வினைப்பயன்களையும் அனுபவிக்கும் சரீரங்களையும் அவ்விதமானவைகளை உண்டாக்குதற்காக பஞ்சீகரணஞ்செய்கிறார், இவ்வாறு பொருள்களுக்கு பிரதானமான ஈசன் சர்வகர்த்தாவும் அனந்தகுணமும் உண்டென்பதைக்காட்டுகிறதாம்.

அ-கை. அப்படி ஒவ்வொன்றையும் ஐந்தாக்குவதெப்படியெனில்.

द्विधाविधायचैकैकंचतुर्धाप्रथमंपुनः ।
स्वस्वेतरद्वितीयांशैर्योजनात्पञ्चपञ्चते ॥

த்விதாவிதாயசைகைகம்சதுர்தா ப்ரதமம்புந: ।
ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்சைர்யோஜநாத்பஞ்சபஞ்சதே ॥

ஏகைகம்ச	ஒவ்வொன்றையும்	ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்சை:	தங்கள் பாகத்துக்கு அன்னியமான பாகங்களின் இரண்டாவதான பாகங்களோடு
த்விதாவிதாய	இரண்டிரண்டாகச்செய்து	யோஜநாத்	சேர்க்கையினால்
புந:	மறுபடி	தே	அந்த பஞ்சபூதங்கள்
ப்ரதமம்	முதலான பாகத்தை	பஞ்சபஞ்ச	ஐந்தைந்தாக ஆகின்றன
சதுர்தா	நாலுபாகமாகச்செய்து		

இ-தி. ஐந்துவிதமான சர்க்கரைப்பொங்கல் முதலான பிரசாதத்தை கொண்டுபோனவர்கள், தங்கள் தங்கள் அன்னத்தை இரண்டாகச்செய்து ஒரு பாகத்தை தங்கள் தங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு மற்றொரு பாகத்தை நாலாகப் பிரித்து ஒவ்வொருவரும் மாற்றிக்கொண்டதால் ஒவ்வொருவருக்கும் பஞ்சபோஜனம் ஆனதுபோல் ஸ்தூலபூதமாயிற்று.

அ-கை. இப்படிபஞ்சீகரணம்சொல்லி அவைகளினுண்டான காரியவர்க்கத்தை காண்பிக்கிறார்.

तैरण्डस्तत्रभुवनभोग्यभोगाश्रयोद्भवः ॥

தைரண்டஸ்தத்ரபுவநபோக்யபோகாஶ்ரயோத்பவ:॥ உஎ॥

தை: { அந்த பஞ்சீகரணம் பண்ணின பூதங்களினாலே
அண்ட: அண்டமானது உண்டாயிற்று
தத்ர அந்த பிரம்மாண்டத்தில்
புவநபோக்யபோகாஶ்ரயோத்பவ: மேலேயிருக்கிற பூமிமுதலான எழு லோகங்களும் பூமிக்குக் கீழேயிருக்கிற அதலாதிஏழு லோகங்களும் அவைகளில் பிராணிகளுக்கு புஜிக்கயோக்கியங்களாயிருக்கிற அன்னாதிகளும் அந்த லோகங்களுக்கு உசிதமான சரீரங்களும் ஈசுவராஞ்ஞையினால்உண்டாயின

இ-தி. பொம்மைசெய்கிறவன் மண்துணி தண்ணீர்முதலானவைகளைசேர்த்துவிசித்திரமான பொம்மைகள்முதலானதை செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஸ்தூலஜகத்துற்பத்தியைச் சொல்லி அவைகளில்முன்போல ஜீவேசுவரர்களுக்கு அபிமானத்தால்வருகிற நாமத்தையும் சொல்லுகிறார்.

हिरण्यगर्भस्स्थूलेस्मिन्देहेवैश्वानरोभवेत् ।
तैजसाविश्वतांयातादेवतिर्यङ्नरादयः ॥

ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸ்தூலேஸ்மிந்தேஹேவைஶ்வாநரோபவேத்।
தைஜஸாவிஶ்வதாம்யாதா தேவதிர்யங்நராதய:॥ உஅ॥

ஹிரண்யகர்ப்ப: ஹிரணியகர்ப்பர்
அஸ்மிந் இந்த
ஸ்தூலேதேஹே { ஸ்தூலதேகத்திலபிமானத்தால்
வைஶ்வாநர: { வைசுவானரனென்கிற பேராக
பவேத் ஆகிறார்
தைஜஸா: தைஜசர்கள்
விஶ்வதாம் யாதா: விசுவனென்ற பேரை இந்த ஸ்தூலசரீராபிமானத்தாலடைகிறார்கள் அதற்குள்ளே அவாந்திரநாமங்கள் யாதெனில் கர்மவிசித்திரத்தால் சரீர விசித்திரமடைந்து
தேவதிர்யங்நராதய: { தேவதிர்யக் நராதிகளென்றபெயரை அடைகிறார்கள்

இ-தி. நாடகவேஷம் போடும்போது ராஜா மந்திரி சேவகர்களென்றுஒருமனிதனே சொல்லப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது விசுவனென்றுசொல்லப்படுகிற ஜீவர்களுக்கு தத்துவஞானமில்லாமையால் சம்சாரம் வருகிறவிதத்தை இரண்டு சுலோகத்தினாற்சொல்லுகிறார்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

मत्कर्मपरिपाकात्तिकरुणानिधिनोद्धृताः ।
प्रयान्ति नरकच्छायां विश्राम्यन्ति यथासुखम् ॥

[illegible]

[illegible]

उपदेशमवाप्यैवमाचार्यात्तत्त्वदर्शिनः ।
प[illegible]निपराम् ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible]

[illegible]

मत्कर्मपरिपाकोत्थकरुणानिर्भिनोद्धृताः ।
प्रत्यानीतानरकच्छायांविश्राम्यन्तियथासुखम् ॥

[illegible]

उपदेशमात्रेणमानाचार्यातत्त्वदर्शिनः ।
[illegible]निर्वृतिपराम् ॥

[illegible]

ஸமெஸ்தை: சமஸ்தங்களாயிருக்கிற
ஸம்மிஸ்ரிதை: ராஜஸாம்சம்கலந்த
தை: அவைகளினாலே
ப்ராண: பிராணவாயுவு உண்டாயின
வ்ருத்திபேதாத்தொழிலின்பேதத்தால்
ஸ: அந்தப்பிராணவாயுவே
புந: மறுபடியும்
ப்ராண: பிராணனென்றும்
அபாந: அபானனென்றும்
ஸமாந: சமானனென்றும்
உதாநவ்யா / நா: உதானனென்றும் வி / யானனென்றும்
தே அவைகள்
பஞ்சதா: ஐந்துவிதங்களாக ஆகின்றன

இ-தி. ஐந்துகரியை ஒன்றுசேர்த்த கூட்டுக்கரியைப்போலவும் ஐந்துதொழிலுக்குமாதாரமானமேஸ்திரியைப்போலுமறி, அதுஐந்துவிதமானதற்குயுக்திஒருவள் ஓரவசரத்தில் பாடுகிறவளாயும், வேலைசெய்கிறவளாயும் ஆடுகிறவளாயும் அசிங்கியமுள்ளவளாயும் போகத்திற் கிடங்கொடுப்பவளாயுமாவதுபோலும்வெளியிலடிக்கிறகாற்றே கீழ்காற்றென்றும் தென்றல்காற்றென்றும் மேல்காற்றென்றும் வாடைகாற்றென்றும் சுழல்காற்றென்றும் சொல்லப்படுவதுபோலுமறி.

அ-கை. யாதொருநிமித்தம் ஆகாசமுதல் பிராணன்வரை சிருஷ்டிசொல்லப்பட்டதோ அதையிப்பொழுதுகாண்பிவிக்கிறார்.

बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राण पञ्चकैर्मनसाधिया ।
शरीरंसप्तदशभि स्सूक्ष्मंतल्लिंगमुच्यते ॥

புத்திகர்மேந்த்ரியப்ராணபஞ்சகைர்மநஸாதியா ।
ஶரீரம்ஸப்ததஶபி ஸ்ஸூக்ஷ்மம்தல்லிங்கமுச்யதே ॥ உரு ॥

புத்திகர்மேந்த்ரியப்ராண பஞ்சகை: ஞானேந்திரியகர்மேந்திரிய பிராணாதிகளுடைய ஐந்தைந்துகளோடேயும்
மநஸா மனதோடேயும்
தியா புத்தியோடேயும் சேர்ந்ததான
ஸப்ததஶபி: இப்பதினேழும் கூடியது யாதோ
தத் அது லிங்கசரீரமென்றும்
ஸூக்ஷ்மம் சூக்கும
ஶரீரம் சரீரமென்றும்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

வி-ம். சப்தாதிகளையறிகிற சுரோத்ராதி ஞானேந்திரியங்களென்ன, வசனாதிகளைச் செய்கிறவாகாதிகருமேந்திரியங்களென்ன, உச்சுவாச நிச்சுவாதிகளைச்செய்கிற பிராணாதிவாயுகளென்ன, சஞ்சலமாயும் நிச்சலமாயுமிருக்கிறமனோபுத்திகளென்ன, இந்தப்பதினேழுகளும் ஒன்று சேர்ந்ததால் சூக்குமசரீரமென்றும், லிங்கசரீரமென்றும் சொல்லப்படும்.

இ-தி. கணக்குவழக்கையறிகிற ஐவகைப் புத்திரர்களும் வேலைசெய்கிறஐவகைமைந்தர்களும் சமயல் முதலானதைச்செய்கிற ஐவகைபரிசாரகர்களுட

ஆலிந்துகொண்டிருக்கிற அமங்கலிப்பெண்ணும் வீட்டுக்குள்ளேயிருக்கிறவா ழும்பெண்ணும் சேர்ந்து குடும்பமாயிருப்பது போலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் சூக்குமசரீரத்தைச்சொல்லி பிராஞ்ஞேசுவரர்களுக்கு இந்தசூக்குமசரீராபிமானத்தால் வருகிற நாமத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्राज्ञस्तत्राभिमानेनतैजसत्वंप्रपद्यते ।
हिरण्यगर्भतामीशस्तयोर्व्यष्टिसमष्टिता ॥

ப்ராஜ்ஞஸ்தத்ராபிமாநேநதைஜஸத்வம்ப்ரபத்யதே ।
ஹிரண்யகர்பதாமீசஸ்தயோர்வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா ॥ ௨௪ ॥

ப்ராஜ்ஞ: { சுஷுப்தியை யபிமானித்த பிராஞ்ஞனானவன்
தத்ர அந்த சூக்குமசரீரத்தில் [ல்
அபிமாநேந தாதாத்மியாபிமானத்தா
தைஜஸத்வம் தைஜசனென்றபெயரை
ப்ரபத்யதே அடைகிறான்
ஈச: மாயையில் பிரதிபலித்த ஈசன்
ஹிரண்யகர்பதாம் { இதில் அபிமானத்தால் இரணியகர்பனாகிறார்
தயோ: { அவ்விருவர்களுக்கும் பேதமெதினாலெனில்
வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா { வியஷ்டி-சமஷ்டிகளே பேதங்கள்

இ-தி. குடிகளையும்ராஜனையும்போலும் பிர்மசாரியான வித்தியார்த்தியும் கிரஹஸ்தனும்போலுமறி.

அ-கை. ஈசுவரன்சமஷ்டியென்பதிலும் ஜீவன்வியஷ்டியென்பதிலும் அனுபவம்யென்னவென்றால் சொல்லுகிறார்.

समष्टिरीशस्सर्वेषांस्वात्मतादात्म्यवेदनात् ।
तदभावात्ततोन्येतुकथ्यन्तेव्याष्टिसंज्ञया ॥

ஸமஷ்டிரீசஸ்ஸர்வேஷாம் ஸ்வாத்மதாதாத்ம்யவேதநாத் ।
ததபாவாத்ததோந்யேது கத்யந்தேவ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா ॥ ௨௫ ॥

ஸர்வேஷாம் { ஸமஸ்தங்களையும் தானாய்ப் பார்க்கிற
ஸ்வாத்மதாதாத்ம்யவேதநாத் { ஏகத்துவஞானத்தினாலே
ஈச: ஈசுவரனானவர்
ஸமஷ்டி: சமஷ்டி அபிமானியாகினார்
தத: அவரைக்காட்டிலும்
அந்யே { அன்னியமாயிருக்கிற ஜீவர்களோவென்றால்
ததபாவாத் { அந்த சர்வாபிமானமில்லாமையால் [ராலே
வ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா வியஷ்டியென்றபெய
கத்யந்தே சொல்லப்படுகிறார்கள்

இ-தி. சூரியனையும் கண்ணையும்போலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் லிங்கசரீரத்தையும் அதை அபிமானிக்கிறவர்களானதைஜசஇரணியகர்ப்பர்களையும்சொல்லி, ஸ்தூலசரீரம்முதலானதின், உற்பத்திசித்திக்கும்பொருட்டு, பஞ்சீகரணத்தை நிரூபிக்கிறார்.

तद्भोगायपुनर्भोग्यभोगायतनजन्मने ।
पञ्चीकरोतिभगवान्प्रत्येकंवियदादिकम् ॥

தத்போகாயபுநர்போக்யபோகாயதநஜந்மநே ।
பஞ்சீகரோதிபகவாந்ப்ரத்யேகம்வியதாதிகம் ॥ உசு ॥

புந: மறுபடியும்

தத்போகாய } அந்த ஜீவாளின் போகத்தின்பொருட்டு

போக்யபோகாயதநஜந்மநே போக்கியவஸ்துக்கள் ஜராயுஜாதி சரீரங்கள் உற்பத்தியின்பொருட்டு

பகவாந் } சமஸ்த செல்வமும், எல்லா வல்லமையும், சகலகீர்த்தியும், சர்வசக்தியும், வைராக்கியமும், அபரோக்ஷ ஞானமும்நிறைந்தவீசன்

வியதாதிகம் ஆகாசாதி பஞ்சபூதத்தை

ப்ரத்யேகம் ஒன்றொன்றையும்

பஞ்சீகரோதி பஞ்சீகரணம்செய்தார்

இ-தி. குழந்தைகள் விளையாடுவதற்காகவும் சாப்பிடுவதற்காகவும் தாயானவள் அரிசிநெய்முதலானவைகளை ஒன்றுசேர்த்து பக்ஷணம்பண்ணிக்கொடுப்பதுபோலும், இன்னும்பெண்களுக்கு பிதாவானவன் உபயோகிக்கவேண்டியவஸ்துகளையும் உண்டுபண்ணிக்கொடுப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. எப்படி ஒன்றொன்றையும் ஐந்தைந்தாகசெய்தாரெனில்.

द्विधाविधायचैकैकंचतुर्धाप्रथमंपुनः ।
स्वस्वेतरद्वितीयांशैर्योजनात्पञ्चपञ्चते ॥

த்விதாவிதாயசைகைகம்சதுர்தாப்ரதமம்புந: ।
ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்ஶைர்யோஜநாத்பஞ்சபஞ்சதே ॥ உஎ ॥

ஏகைகம். ஒவ்வொன்றையும்

த்விதாவிதாய } இரண்டிரண்டாகச்செய்து

புந: மறுபடி

ப்ரதமம் முதலாவதுபாகத்தை

சதுர்தா நாலுநாலாகச்செய்து

ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்ஶை: } தன்தன் பாகத்துக்கன்னியங்களானயிரண்டு பாகங்களோடு

யோஜநாத் சேர்த்தபடியினால்

தே அந்த பஞ்சபூதங்கள்

பஞ்சபஞ்ச ஐந்தைந்தாக ஆயின

இ-தி. ஐந்துவிதமானசர்க்கரைப்பொங்கல் முதலானபிரசாதத்தை கொண்டுபோனவர்கள், தங்கள்தங்கள் அன்னத்தை இரண்டுபாகம்செய்து ஒருபாகத்தை தங்கள்தங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு மற்றொருபாகத்தை நாலாகப்பிரித்து ஒவ்வொருவரும்மாற்றிக்கொண்டதால் ஒவ்வொருவருக்கும் பஞ்சரசபோஜனம் ஆனதுபோல் ஸ்தூலபூதமாயிற்று.

அ-கை. இப்படிபஞ்சீகரணம்சொல்லி அவைகளினுண்டான காரியவர்க்கத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

तैरण्डस्तत्रभुवनभोग्यभोगाश्रयोद्भवः ॥

தைரண்டஸ்தத்ரபுவநபோக்யபோகாச்ரயோத்பவ:॥உஎ॥

தை: { அந்த பஞ்சீகரணம் பண்ணின பூதங்களினாலே

அண்ட: அண்டமானது உண்டாயிற்று

தத்ர அந்த பிரம்மாண்டத்தில்

புவநபோக்யபோகாச்ரயோத்பவ: மேலேயிருக்கிற பூமிமுதலான ஏழு லோகங்களும் பூமிக்குக் கீழே யிருக்கிற அதலாதி ஏழு லோகங்களும் அவைகளில் பிராணிகளுக்கு புஜிக்கயோக்கியங்களாயிருக்கிற அன்னாதிகளும் அந்த லோகங்களுக்கு உசிதமான சரீரங்களும் ஈசுவராஞ்ஞையினால்உண்டாயின

இ-தி. பொம்மைசெய்கிறவன் மண்துணி தண்ணீர்முதலானவைகளைசேர்த்துவிசித்திரமான பொம்மைகள்முதலானதை செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஸ்தூலஜகத்துற்பத்தியைச் சொல்லி அவைகளில்முன்போல ஜீவேசுவரர்களுக்கு அபிமானத்தால்வருகிற நாமத்தையும் சொல்லுகிறார்.

हिरण्यगर्भस्स्थूलेस्मिन्देहेवैश्वानरोभवेत् ।
तैजसाविश्वतांयातादेवातिर्यङ्नरादयः ॥

ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸ்தூலேஸ்மிந்தேஹேவைச்வாநரோபவேத்।
தைஜஸாவிச்வதாம்யாதா தேவதிர்யங்நராதய:॥ உ௮॥

ஹிரண்யகர்ப்ப: ஹிரணியகர்ப்பர்

அஸ்மிந் இந்த

ஸ்தூலதேஹே } ஸ்தூலதேகத்திலபிமானத்தால்

வைச்வாநர: } வைசுவானரனென்கிற பேராக

பவேத் ஆகிறார்

தைஜஸா: தைஜசர்கள்

விச்வதாம் யாதா: விசுவனென்ற பேரை இந்த ஸ்தூல சரீராபிமானந்தாலடைகிறார்கள் அதற்குள்ளே அவாந்திரநாமங்கள் யாதெனில் கர்மவிசித்திரத்தால் சரீர விசித்திரமடைந்து

தேவதிர்யங்நராதய: { தேவதிர்யக் நராதிகளென்றபெயரை அடைகிறார்கள்

இ-தி. நாடகவேஷம் போடும்போது ராஜா மந்திரி சேவகர்களென்று ஒரு மனிதனே சொல்லப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது விசுவனென்றுசொல்லப்படுகிற ஜீவர்களுக்கு தத்துவஞானமில்லாமையால் சம்சாரம் வருகிறவிதத்தை இரண்டு சுலோகத்தினால்சொல்லுகிறார்.

तेपराग्दर्शिनःप्रत्यक्तत्वबोधविवर्जिताः ।
कुर्वतेकर्मभोगायकर्मकर्तुंचभुंजते ॥
नद्यांकीटाइवावर्तादावर्तान्तरमाशुते ॥
व्रजन्तेजन्मनोजन्मलभन्तेनैवनिर्वृतिम् ॥

தேபராக்தர்சிந: ப்ரத்யக்தத்வபோதவிவர்ஜிதா: [illegible] ।
குர்வதேகர்மபோகாயகர்மகர்த்தும் [illegible] ।
நத்யாம்கீடாஇவாவர்த்தாதாவர்த்தாந்தர [illegible] ।
வ்ரஜந்தேஜந்மநோஜந்மலபந்தேநைவநிர்வ்ரு [illegible] ।

[illegible] } பகிர்முகாளாக வெளிநாட்டத்தையுடைவராயிருக்கிற	கீடா: [illegible]
அந்த தேவாதிகளான ஜீவர்கள்	[illegible] [illegible]
[illegible]த்தவபோதவிவர்ஜிதா:	[illegible] [illegible]
[illegible]ப்ரத்யக்தத்வஞான மில்லாதவர்களாய்	[illegible] [illegible]
[illegible]ய போகத்தின்பொருட்டு	வ்ரஜந்தே [illegible]
[illegible]ழவாதிதொழில்களை	தே அந்த ஜீவர்கள்
[illegible]தே செய்கிறார்கள்	ஜந்மந: [illegible]
[illegible] வ தொழில்செய்வதற்கே	ஜந்ம [illegible]
[illegible]தே புஜிக்கிறார்கள்	நிர்வ்ருதிம் [illegible]
[illegible]நதியில்	நைவலபந்தே } [illegible]

சுருதியும் ஈசுவரன், மனம்முதலியகரணங்களை [illegible] [illegible]டுபண்ணினதால் இந்தஜீவர்களும் வெளிநாட்டம் [illegible] [illegible]விர அந்தராத்துமாவை பார்க்கிறார்களில்லையென்று [illegible] [illegible] குழந்தைகள் வீட்டிலுள்ள அலுவலைப்பாராமல் [illegible] போவதுபோலவாம்.

[illegible]க தார்கீகர்முதலானவர்கள் தேகத்திற்கு வேறாக ஆத்[illegible] [illegible]றார்களேயென்றால் அவர்களப்படி யறிந்தபோதிலும் [illegible] [illegible]ரங்கஆத்துமாவை அறியவில்லையென்ற அபிப்பிராயத்தால் [illegible] [illegible]ரங்க ஆத்துமஞானத்தை யடையவில்லையென்று சொல்[illegible] [illegible]காதிகளை யனுபவிக்கும்பொருட்டு மனுஷியாதிசரீரங்களை [illegible] [illegible]ரீரத்திற்குசிதமான கர்மங்களைச்செய்கிறார்கள் [illegible] புஜிப்பதுயேனென்றால் மறுபடிகர்மத்தை செய்வதற்காக [illegible] [illegible]பவமில்லாவிடில் அச்சுகங்களிச்சை [illegible] [illegible]களு மில்லாமற்போம்.

இ-தி. தினந்தோறும் சகலரும் வேலைசெய்வது சாப்பிடுவதற்கும் சாப்பிடுவது வேலைசெய்வதற்கும் போலவாம்.

அ-கை. இப்படி சம்சாரத்தின் வாவானதாபங்களைச் சொல்லி அதுநிவர்த்திக்குபாயத்தைக் காண்பிக்கும்பொருட்டு திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

सत्कर्मपरिपाकात्तेकरुणानिधिनोद्धृताः ।
प्रप्यातीरतरुच्छायांविश्राम्यन्तियथासुखम् ॥

ஸத்கர்மபரிபாகாத்தே கருணாநிதிநோத்த்ருதா꞉ ।
ப்ராப்யதீரதருச்சாயாம் விச்ராம்யந்தி யதாஸுகம் ॥ கக ॥

தே	அந்த புருஷர்களானவர்கள்
ஸத்கர்மபரிபாகாத்	முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியப்பேற்றால்
கருணாநிதிநா	கிருபையுள்ள புருஷனாலே
உத்த்ருதா꞉ (ஸந்த꞉)	அந்தக்கண்ணியிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு
தீரதருச்சாயாம்	கரையிலிருக்கிற மரத்தின் நிழலை
ப்ராப்ய	அடைந்து
யதா ஸுகம்	எப்படி [அப்படி ஸுகமாயிருக்கவேண்டுமோ
விச்ராம்யந்தி	இளைப்பாறுதலைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர்

அ-கை. பஞ்சகோசங்களின் காரணங்களென்ன, அவைகளால் வந்திருக்கிற கெடுதியென்னவென்று கேட்டதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

उपदेशमवाप्यैवमाचार्यात्तत्वदर्शिनः ।
पञ्चकोशविवेकेनलभन्तेनिर्वृतिंपराम् ॥

உபதேசமவாப்யைவமாசார்யாத் தத்த்வதர்சிந꞉ ।
பஞ்சகோசவிவேகேந லபந்தே நிர்வ்ருதிம் பராம் ॥ கஉ ॥

ஏவம்	இப்படி சத்கர்மபரிபாகத்தினாலே
தத்த்வதர்சிந꞉	கண்ட பிரமாணங்களை அநுபவமாயறிந்திருக்கிற
ஆசார்யாத்	சற்குருவினிடத்தினின்று
உபதேசம்	(தத்வமஸியாதி மகாவாக்கிய) உபதேசமாகிய அர்த்தத்தை)
அவாப்ய	அடைந்து
பஞ்சகோசவிவேகேந	அன்னமயாதி பஞ்சகோசங்களுடைய விவேகத்தினாலே
பராம் நிர்வ்ருதிம்	பரமானந்தத்தை
லபந்தே	அடைகிறார்கள்

இ-தி. ஜந்துக்கோட்டைக்குள் வைத்திருக்கிறவர்களை இக்காட்கள் திரவுகோலால் அவருக்கு அக்கினியையெடுத்து நித்தியசுகியாய் வாழ்வதுபோலவாம்.

அ-கை. பஞ்சகோசங்களின் காரணங்களென்ன, அவைகளால் வந்திருக்கிற கெடுதியென்னவென்று கேட்டால் அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

णोमनोबुद्धिरानन्दश्चेतिपञ्चते ।
स्तैरावृतस्वात्माविस्मृत्यासंसृतिव्रजेत् ॥

[illegible]

[illegible]

णीकृतभूतोत्थोदेहस्स्थूलोऽन्नसंज्ञिकः ।
राजसैःप्राणैःप्राण कर्मेन्द्रियैस्सह ॥
कैर्धीन्द्रियैस्साकंविमर्शात्मामनोमयः ।
साकंविज्ञानमयोधीर्निश्चयात्मिका ।
सत्वमानन्दमयोमोदादिवृत्तिभिः ॥

[illegible]

[illegible]

ततःकोशैस्तुनाद्युक्त्यातन्मात्रत्वमयोमित् ॥

[illegible]

अन्नमयस्यानिर्विकाम्यापि नकोशाविकितः ।
स्वात्मानंततउद्धृत्यपरंब्रह्मप्रपद्यते ॥

अन्नंप्राणोमनोबुद्धिरानन्दश्चेतिपञ्चते ।

कोशास्तैरावृतस्वात्माविस्मृत्यासंसृतिंव्रजेत् ॥

அந்நம்ப்ராணோ மநோ [illegible]

கோஶாஸ்தைராவ்ருதஸ்வாத்மா விஸ்ம்ருத்யா [illegible]

தே அவைகள்

அந்நம் அன்னமயமென்றும்

ப்ராண: பிராணமயமென்றும்

மந: மனோமயமென்றும்

புத்தி: விஞ்ஞானமயமென்றும்

ஆநந்த: ச ஆனந்தமயமென்றும்

இதி பஞ்ச இப்படி ஐந்தாகவான [illegible]

வி-ம். ஆத்மா தன்னாலுண்டா [illegible]
தன்னைதான் மறைக்கப்படுகிறதால் [illegible]
இ-தி- உலகத்தில் கோசகா [illegible]
பட்டநூலடைந்து தானே [illegible]
டாக்கப்பட்ட பாசியால் மறை [illegible]
டத்திலுண்டான சாம்பலால் மறை [illegible]
னிடத்திலுண்டான மேகத்தால் மறை [illegible]

ச-கை. அந்தகோசங்களின் [illegible]

स्यात्पञ्चीकृतभूतोत्थोदेहःस्थूलोऽन्नसंज्ञकः ।

लिंगेतुराजसैःप्राणैःप्राणःकर्मेन्द्रियैःसह ॥

सात्विकैर्धीन्द्रियैस्साकंविमर्शात्मामनोमयः ।

तैरेवसाकंविज्ञानमयोधीर्निश्चयात्मिका ।

कारणेसत्वमानन्दमयोमोदादिवृत्तिभिः ॥

ஸ்யாத் பஞ்சீக்ருதபூதோத்தோ [illegible]
லிங்கே து ராஜஸை: ப்ராணை: ப்ராண: [illegible]
ஸாத்விகைர் தீந்த்ரியை: ஸாகம் விமர்சாத்மா மநோமய: ।
தைரேவ ஸாகம் விஜ்ஞாநமயோ [illegible]
காரணே ஸத்வமாநந்தமயோ மோதாதிவ்ருத்திபி: ॥ [illegible]

பஞ்சீக்ருதபூதோத்த: [illegible]

[illegible]

तत्तत्कोशैस्तु तादात्म्यादात्मा तत्तन्मयो भवेत् ॥

[illegible]

अन्वयव्यतिरेकाभ्यां पंचकोशविवेकतः ।
स्वात्मानं तत उद्धृत्य परं ब्रह्म प्रपद्यते ॥

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் [illegible]

ஸ்வாநாதும் [illegible]

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் — அன்வயவியதிரேக யுக்திகளால் | [illegible]

பஞ்சகோசவிவேகம் — சொல்லப்போகிற பஞ்சகோசங்களுடைய விவேகத்தினை | [illegible]

இ-தி. வெகுகாலமாய் ஜந்மாடவியின் [illegible]
ஒருகிழவனைக்கரையேற்றியபின் அவன் [illegible]

அ-கை. பிரகிருதஅன்வய வியதிரேகங்களின் [illegible]
காண்பிவிக்கிறார்.

अभानेस्थूलदेहस्यस्वप्नेयद्भानमात्मनः ।
सोन्वयोव्यतिरेकस्तद्भानेन्यानवभासनम् ॥

அபானே ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஸ்வப்நே யத்பாநமாத்மந: [illegible]
ஸோந்வயோவ்யதிரேகஸ்தத்பாநே [illegible]

ஸ்தூலதேஹஸ்ய — ஸ்தூலதேகம் | [illegible]
அபானே (ஸதி) — தோன்றாத | [illegible]
ஸ்வப்நே — சுவப்பனாவஸ்தையில் | [illegible]
ஆத்மந: — ஆத்துமாவினுடைய | [illegible]
யத் — யாதொருஸ்வபனசாக்ஷியின் | [illegible]
பாநம் — ஞானமுண்டோ | [illegible]

வி-ம். இந்தபிரகரணத்தில் அன்வயத்திற்கு அனுவிருத்தி [illegible]
திற்கு வியாவிருத்தியும், சொல்லப்படுகிறது.

இ-தி. தோட்டமே சம்பந்தமில்லையென்றால் அதிலுள்ள [illegible]
படிசம்பந்தப்படாதோ, அப்படி இத்தேகம் காயமில்லாத [illegible]
மான சகலமும் நமக்கில்லையென்றறியத்தக்கது இன்னும் [illegible]
ல்லாதபோது இத்தேகமிருப்பதும் இத்தேகம் இருக்கும் [illegible]
ன்மைபோலும்அறி.

அ-கை. இப்படிஸ்தூலதேகத்தை ஆன்மாவன்வய [illegible]
யவியதிரேகத்தை காண்பிவித்து லிங்கதேகத்தை [illegible]

लिंगाभानेसुषुप्तौस्यादात्मनोभानमन्वयः ।
व्यतिरेकस्तुतद्भानेलिंगस्याभानमुच्यते ॥

லிங்காபாவே ஸௌஷுப்தே ஸ்யாதாத்மநோ பாநமந்வய: |
வ்யதிரேகஸ்து தத்பாநே லிங்கஸ்யாபாநமுச்யதே ||௩௯||

லிங்காபாவே	லிங்கதேகம்போனாலும்	தத்பாநே	ஆத்மாவிளக்க மட்போல இருக்கும்போது
ஸௌஷுப்தே	சுஷுப்தியில்	லிங்கஸ்ய	லிங்கதேகத்திற்கு
ஆத்மந:	ஆன்மாவிற்கு	அபாநம்	விளங்காமையே
பாநம்	ஆத்மாவாகிய விளக்கமே	வ்யதிரேக:	வியாவிர்த்தியென்று
அந்வய:	அநுவிர்த்தியிருக்கிறது	உச்யதே	சொல்லப்படுகிறது

இ - தி. சுஷுப்தியில்லாதபோது பிரகாசிக்கிறதும் பிரகாசிக்கும்போது தெல்லாம் அதின்மையேயுமாம்.

அ - கை. பஞ்சகோசவிவேகத்தை ஆரம்பித்து லிங்கதேக விவேகஞ்செய்தது, பிரகிருதிவிவேகமேயெனில், பிராணமய மனோமய விஞ்ஞானமயங்கள் மூன்றும் லிங்கதேகத்தில் அந்தர்ப்பாவமானதால், பிரகிருதிவிவேகமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

இ - தி. பஞ்சகோசங்களென்பதற்கும் ஐந்தென்பதற்கும் பேதமில்லாததால் பாலையும் ஸ்திரீபுருஷ நபும்ஸகமென்கிற மூன்றுசொல்லும் மனிதரென்கிறசொல்லுக்குள் அடங்கியிருப்பதுபோலவென்று சொல்லுகிறார்.

तद्विवेकाद्विविक्तास्स्युः कोशाः प्राणमनोधियः ॥

தத்விவேகாத்விவிக்தாஸ்ஸ்யு: கோசா: ப்ராணமநோதிய: ||௪௦||

தத்விவேகாத்	அந்தலிங்கதேகவிவேகத்தினாலே	கோசா:	கோசங்களானவை
ப்ராணமநோதிய:	பிராணமயமனோமய விஞ்ஞானமயங்க ளென்ற	விவிக்தா:	பிரிக்கப்பட்டவைகளாக
		ஸ்யு:	ஆகின்றன

அ - கை. அதுவாகிறதெப்படியெனில்.

तेहितत्र गुणावस्थाभेदमात्रात्पृथक्कृताः ॥

தேஹிதத்ர குணாவஸ்தாபேதமாத்ராத்ப்ருதக்க்ருதா: ||௪௧||

தே-ஹி	அந்த மூன்று கோசங்களும்	ப்ருதக் க்ருதா:	தொழில்களின் பேதமாத்திரத்தால் வேறாகச்சொல்லப்படுகின்றன
தத்ர	அந்த லிங்கதேகத்தில்		
குணாவஸ்தா பேதமாத்ராத்	முக்குணங்களின் பேதத்தினால்		

இ - தி. ஐந்துஞானேந்திரியத்தில் கண்டத்திற்கு பேசும் சக்தியென்றும், இதின் புஜங்களுக்கு அதற்குத் தக்கதே அதுவேயென்றும் சொல்லப்படுகிறது போலாம்.

அ-கை. இப்போதுகாரணசரீரவிவேக [illegible]

सुषुप्त्यभानेभानन्तुसमाधावात्मनोन्वयः ।
व्यतिरेकस्त्वात्मभाने सुषुप्त्यनवभासनम् ॥

ஸுஷுப்த்யபாநே பாநந்து ஸமாதாவாத்மநோந்வய: [illegible]
வ்யதிரேகஸ்த்வாத்மபாநே ஸுஷுப்த்யநவபாஸநம் [illegible]

ஸுஷுப்த்யபாநே } சுஷுப்திவிளங்காத
ஸமாதௌ சமாதியில்
ஆத்மந: ஆன்மாவினுடைய
பாநம் து விளக்கமே
அந்வய: அநுவிருத்திருக்கிறது

ஆத்மபாநே } [illegible]
ஸுஷுப்த்யநவபாஸநம் } [illegible]
வ்யதிரேக: [illegible]

வி-ம். இதிலொருஅநுமானம், பிரத்தியகாத்துமா [illegible] யிருக்கத்தக்கவர், அவைகள் ஒன்றிலொன்றில்லா [illegible] போகாமல், எப்போதுமிருக்கிறபடியால்யாதொன் [illegible] னும் யாதொன்றுபோகவில்லையோ, அது அவைகளு [illegible] களுக்கு நார்வேறுகுமோ, பசுவின்வெளுப்பு [illegible] ஒருநிறமில்லாமல் கண்டமாயிருந்தாலும் பசு [illegible] அகண்டமாயெப்படி இருக்கிறதோ, அப்படியொன்றும்.

அ-கை. அன்வயவியதிரேகங்களினாலே [illegible] ட்ட ஆத்துமாவிற்கு பிரமத்துவம் சித்திக்குமென்று, [illegible] மாக அப்படிச்சொல்லுகிற கடவல்லியுபநிஷத்தின் [illegible]

यथामुञ्जादिषीकैवमात्मायुक्त्यासमुद्धृतः ।
शरीरत्रितयाद्धीरैःपरंब्रह्मैवजायते ॥

யதாமுஞ்ஜாதிஷீகைவமாத்மாயுக்த்யாஸமுத்த்ருத: [illegible]
ஶரீரத்ரிதயாத்தீரை: பரம்ப்ரஹ்மைவஜாயதே [illegible]

முஞ்ஜாத் இஷீகா யதா
முஞ்சிப்புல்லிலிருந்து நடுவிலிருக்கிற ஆணியானது எப்படி யெடுக்கப்படுகிறதோ
ஏவம் அப்படிப்போல இவ்விதமாக
ஶரீரத்ரிதயாத் } ஸ்தூலசூக்குமகாரண தேகத்திலிருந்து

தீரை: [illegible]
ஆத்மா } [illegible]
யுக்த்யா } [illegible]
ஸமுத்த்ருத: (ஸந்) } [illegible]
பரம்ப்ரஹ்ம ஏவ [illegible]
ஜாயதே [illegible]

கா-ம். நிதானத்தருப்பமான லக்ஷணைம்கூட ஸ்தாபிர்மங்களிரண்டிடத்திலும் சமானமென்பதே பிரமஞானம்.

இ-தி. கிணறுமுதலானவைகளிலிருந்து தோன்றுகிற ஆகாசமே எங்குமெப்பொருளாயிருக்கிற மஹாகாசமாய் விளங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. இதுவரையிற்சொன்ன இருந்தத்தால் சபமைான தத்துவஞானம் நிருபிக்கப்பட்டதால் (மேல்கிரந்தம் ஆரம்பிக்கவேண்டுவதில்லையே) எனில் அந்தஆரம்பம் சித்திக்கும்பொருட்டு இப்போது சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தை யனுசரித்து மேல்கிரந்தத்தாற் பரியத்தைச் சொல்லுகிறார்.

परापरात्मनोरेवंयुक्त्यासंभावितैकता ।
तत्वमस्यादिवाक्यैस्साभागत्यागेनलक्ष्यते ॥

பராபராத்மநோரேவம்யுக்த்யாஸம்பாவிதைகதா ।
தத்வமஸ்யாதிவாக்யைஸ்ஸாபாகத்யாகேநலக்ஷ்யதே ॥ ௪௬ ॥

பராபராத்மநோ:	கூடஸ்தபிரமங்களுக்கு	ஸா	அந்த ஏகத்துவமானது
ஏவம்	இப்படி	தத்வமஸ்யாதிவாக்யை:	தத்துவமஸ்யாதிவாக்கியங்களால்
யுக்த்யா	யுக்தியினாலே	பாகத்யாகேந	விட்டுவிடாத லக்ஷணையினால்
ஏகதா	ஏகத்துவமானது	லக்ஷ்யதே	காண்பிக்கப்படுகிறது
ஸம்பாவிதா	சம்பவிக்கப்பட்டது		

இ-தி. யுக்தியினால் நிச்சயிக்கப்பட்ட விதமே சித்தாந்தங்களிலும், அப்படி மந்திரங்களினாலேயும் சேர்க்கையிலேயே (ஏகமாதிக்குண்டாகுமென்று சொல்லும்.)

அ-கை. (தத்துவமசியென்ற)வாக்கியார்த்த ஞானத்திற்கு (தத்) என்கிற பதம் முக்கியமாதலால் (தத்) என்ற பதத்தின் வாச்சியார்த்தம் சொல்லுகிறார்.

जगतोयदुपादानंमायामादायतामसीम् ।
निमित्तंशुद्धसत्वांतामुच्यतेब्रह्मतद्गिरा ॥

ஜகதோயதுபாதாநம்மாயாமாதாயதாமஸீம் ।
நிமித்தம்சுத்தஸத்வாம்தாமுச்யதேப்ரஹ்மதத்கிரா ॥ ௪௭ ॥

யத் ப்ரஹ்ம	யாதொரு பிரம்மந்தன்னி[டத்தி]யமானது	உபாதாநம்	உபாதானகாரணமாகவும்
தாமஸீம்	தமோகுணப்பிரதானமாயிரு[க்கிற]	சுத்தஸத்வாம்	சுத்தசத்துவப்பிரதானமா[ன]
மாயாம்	மாயாசக்தியை	தாம்	அந்த மாயாசக்தியை
ஆதாய	கிரகித்து	(ஆதாய)	கிரகித்து
ஜகத:	ஜகத்திற்கு	(ஜகத:)	ஜகத்திற்கு

நிமித்தா நிமித்த காரணமாயிருக்கிற | தஸ்ய [illegible]
தஸ்ய ப்ரஹ்ம அந்தப்பிரமத்தை தன்னியமே | உச்யதே [illegible]

இ-தி. படைகளையும் ஆக்ஞையையுமுடைய [illegible] வெதுபோலும் தோல்(சக்கை) [illegible] போலுமறி.

அ-கை. த்வம்பதவாச்சியார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

यदामलिनसत्वान्तांकामकर्मादिदूषिताम् ।
आदत्तेतत्परंब्रह्मत्वंपदेनतदोच्यते ॥

யதா மலிநஸத்வாம் தாம் காமகர்மாதிதூஷிதாம் |
ஆதத்தே தத்பரம் ப்ரஹ்ம த்வம்பதேந ததோச்யதே ||

பரம் ப்ரஹ்ம பரப்பிரமமானது
யதா எப்போது

காமகர்மாதிதூஷிதாம் — [illegible]

மலிநஸத்வாம் } அதினால் மலினப்பட்டதாயுமிருக்கிற | தத் [illegible]
தாம் அந்த அவித்தியாசக்தியை | த்வம்பதேந [illegible]
ஆதத்தே கிரகிக்கிறதோ | ததா அப்போது
| உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. மட்டைகொட்டாங்கச்சி [illegible] சகதியில்கிடக்கிற வெல்லக்கட்டிபோலும் [illegible] கொண்ட கூலிக்காரன்போலுமறி.

அ-கை: இப்படித்தத்பதத்துவம் பதார்த்தங்களைச் சொல்லி [illegible] தத்தைச்சொல்லுகிறார்.

त्रितयीमपितामुक्त्वापरस्परविरोधिनीम् ।
अखण्डंसच्चिदानन्दंमहावाक्येनलक्ष्यते ॥

த்ரிதயீமபி தாம் முக்த்வா பரஸ்பரவிரோதினீம் |
அகண்டம் ஸச்சிதாநந்தம் மஹாவாக்யேந லக்ஷ்யதே ||

பரஸ்பரவிரோதினீம் } ஒன்றுக்கொன்று விரோதியாயும் [இருக்கிற | முக்த்வா விட்டு [illegible]
த்ரிதயீம் அபி முக்குணங்களுமாயிருக் | மஹாவாக்யேந [illegible]
தாம் அந்த மூலப்பிரகிருதியை | அகண்டம் { [illegible]

ஸச்சிதா நந்தம் } சச்சிதானந்தமாயிருக்கிற (பிரமமானது) | லக்ஷ்யதே } லக்ஷணையினால் போதிக்கப்படுகிறது

இ - கி. சரீரத்திலும் தேசகாலங்களிலுமிருக்கிற அபராங்களைதள்ளி சமமான இரண்டுபாகங்களையும் ஒன்றாய்ச் சேர்ப்பது போலுமாமி.

அவதா. இப்படி விட்டுவிடாத லக்ஷணையினால் வாக்கியார்த்தமான மெய் கோசரிக்கப்பட்டதெனில்.

सोयमित्यादिवाक्येषुविरोधात्तदिदन्तयोः ।
त्यागेनभागयोरेकआश्रयोलक्ष्यतेयथा ॥

ஸோயமித்யாதிவாக்யேஷுவிரோதாத்ததிதந்தயோ꞉ ।
த்யாகேநபாகயோரேகஆச்ரயோலக்ஷ்யதேயதா ॥ எ௨ ॥

ஸ꞉ அயம் இத்யாதிவாக்யேஷு — சோயம் தேவதத்தனென்கிற இதுமுதலான வாக்கியங்களில்

ததிதந்தயோ꞉ } அந்த இந்த தேசகாலாதிகளுக்கு [லே
விரோதாத் — விரோதமாயிருப்பதினா
பாகயோ꞉ — அந்த விருத்தாம்சங்களின்
த்யாகேந — பரித்தியாகத்தினால்

ஏக꞉ ஆச்ரய꞉ } விருத்தமன்னியிலிருக்கிற இரண்டிற்குமாதாரமான தேவதத்தன் ஒருவனே
யதா — எப்படி
லக்ஷ்யதே — காண்பிக்கப்படுகிறானோ

இ - கி. அந்தஅஜ்ஞான இந்தபிரசாதமென்கிற சொல்லில் விருத்தமானபாகங்களையும் ஆதேசங்களையும் விருத்திகளையும் காண்டுதலையும்விட்டு ஆளொருவனைக்காட்டுவதுபோலாமி.

அவதா. இப்படி திருஷ்டாந்தம்சொல்லி தார்ஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

मायाविद्येविहायैवमुपाधीपरजीवयोः ।
अखण्डंसच्चिदानन्दंपरंब्रह्मैवलक्ष्यते ॥

மாயாவித்யேவிஹாயைவமுபாதீபரஜீவயோ꞉ ।
அகண்டம்ஸச்சிதாநந்தம்பரம்ப்ரஹ்மைவலக்ஷ்யதே ॥ எ௩ ॥

பரஜீவயோ꞉ } ஈசுவரத்துவத்திற்கும் ஜீவத்துவத்திற்கும்
உபாதீ — உபாதிகளாயிருக்கிற
மாயாவித்யே — மாயாவித்தைகளை
விஹாய ஏவ — தள்ளினதினாலே

அகண்டம் — அகண்டமாயும்
ஸச்சிதாநந்தம் — சச்சிதானந்தமாயும்
பரம் — சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற
ப்ரஹ்ம ஏவ — பிரமமே [படுகிறது
லக்ஷ்யதே — லக்ஷணையினாலே போதிக்கப்

இ - கி. பரமேசுவரனையும் ஜீவனையும், விருத்த வாசகங்களைவிட்டு அனுபவாதீதமாகவிளங்கினதுபோலாமி.

அ-கை. மஹாவாக்கியத்தினால் [illegible]
நிர்விகற்பமாவென்று விகற்பிக்கு [illegible]
சொல்லுகிறான்.)

सविकल्पस्यलक्ष्यत्वेलक्ष्यस्यस्यादवस्तुता ।

ஸவிகல்பஸ்ய லக்ஷ்யத்வே [illegible]

ஸவிகல்பஸ்ய { ஜாத்யாதிபேதங்களோடு [illegible]
கூடியதான விகற்பமானது [illegible]

லக்ஷ்யத்வே (ஸதி) { மஹாவாக்கியத்தினால் [illegible]
லக்ஷிப்பிக்கப்படுமானால் [illegible]

இ-கி. சொப்பனத்தில் கற்பிதமான [illegible]

அ-கை. இரண்டாவதுபக்ஷத்தில் [illegible]

निर्विकल्पस्यलक्ष्यत्वंनदृष्टंनचसंभवि ॥

நிர்விகல்பஸ்ய லக்ஷ்யத்வம் [illegible]

நிர்விகல்பஸ்ய { நாமஜாத்யாதிகள் [illegible]
விகற்பத்திற்கு [illegible]

லக்ஷ்யத்வம் லக்ஷியமாயிருக்கல் [illegible]

இ-கி. சுஷுப்தியில் நிர்விகற்பமான [illegible]
டாததுபோலவாம்.

அ-கை. சித்தாந்திசொல்லுகிற [illegible]
திருப்பதாலிந்த ஆக்ஷேபம்செய்யப் [illegible]
க்ஷம்சொல்லுகிறார்.

विकल्पोनिर्विकल्पस्यसविकल्पस्यवानवा ।
आद्येव्याहतिरन्यत्रानवस्थात्माश्रयादयः ॥

விகல்போ நிர்விகல்பஸ்ய ஸவிகல்பஸ்ய வா நவா [illegible]
ஆத்யே வ்யாஹதி ரன்யத்ராநவஸ்தாத்மாச்ரயாதய: [illegible]

நிர்விகல்பஸ்ய { நிர்விகற்பவஸ்துவைக் குறித்தா [illegible]

ஸவிகல்பஸ்ய வா { சவிகற்பத்தைக் குறித்தா [illegible]

விகல்பம் நீ செய்த விகற்பமானது
நவெ(?) படிக்கக்கூடியது [illegible]

[illegible]

அ-கை. மஹாவாக்கியத்திஞல் லக்ஷிப்பிக்கப்படுகிறவஸ்து [illegible] நிர்விகற்ப்பமாவென்று விகற்பித்து பிரகாசத்தில் [illegible] சொல்லுகிறன்.)

सविकल्पस्यलक्ष्यत्वेलक्ष्यस्यस्याद्वस्तुता ॥

ஸவிகல்ப ஸ்யலக்ஷ்யத்வே லக்ஷ்யஸ்ய ஸ்யாத் [illegible] ॥

ஸவிகல்பஸ்ய	ஜாத்யாதிபேதங்களோடே கூடியதுசவிகற்பம் (அது)	லக்ஷ்யஸ்ய	[illegible]
லக்ஷ்யத்வே (ஸதி)	மஹாவாக்கியத்திஞல் லக்ஷிப்பிக்கப்படுமாஞல்	அவஸ்துதா	[illegible]
		ஸ்யாத	[illegible]

இ-தி. சொப்பனத்தில் கற்பிதமான வஸ்து [illegible]

அ-கை. இரண்டாவதுபக்ஷத்திலும் [illegible] சொல்லுகிறன்.

निर्विकल्पस्यलक्ष्यत्वंनदृष्टंनचसंभवी ॥

நிர்விகல்பஸ்ய லக்ஷ்யத்வம் ந த்ருஷ்டம் ந ச ஸம்பவி ॥

நிர்விகல்பஸ்ய	நாமஜாத்தியாதிரகித நிர்விகற்பத்திற்கு	ந த்ருஷ்டம்	[illegible]
லக்ஷ்யத்வம்	லக்ஷியமாயிருத்தல்	ந ச ஸம்பவி	[illegible]

இ-தி. சுஷுப்தியில் நிர்விகற்பமான [illegible] டாததுபோலவாம்.

அ-கை. சித்தாந்திசொல்லுகிறர் நீ [illegible] மிருப்பதாலிந்த ஆக்ஷேபம்செய்யக் கூடாதென்று [illegible] க்ஷம்சொல்லுகிறர்.

विकल्पोनिर्विकल्पस्यसविकल्पस्यवाभवेत् ।
अद्येव्याहतिरन्यत्रानवस्थात्माश्रयादयः ॥

விகல்போ நிர்விகல்பஸ்ய ஸவிகல்பஸ்ய வா பவேத் ।
ஆத்யே வ்யாஹதிரந்யத்ராநவஸ்தாத்மாச்ரயாதய: ॥

நிர்விகல்பஸ்ய	நிர்விகற்பவஸ்துவைக் குறித்தா	ஆத்யே	[illegible]
ஸவிகல்பஸ்ய வா	சவிகற்பத்தைக்குறித்தா	வ்யாஹதி:	[illegible]
விகல்ப:	நீ செய்த விகற்பமானது	அந்யத்ர	சவிகற்பவிஷயமான [illegible]
பவேத்	பவிக்கக்கூடியது		

அநவஸ்தாத்மாச்ரயாதிஃ — அனவஸ்தை என்ன, ஆத்துமாசிரயமென்ன, இவைமுதலான தோஷங்களெல்லாம் உண்டாகின்றன

விடை. அது எப்படியெனில், சவிகற்பத்தைக்குறித்து விகற்பிக்கும்பக்ஷத்தில், சவிகற்பமென்னும்போது விகற்பத்தோடே கூடியதல்லவா, இதிலிருக்கிறமூன்றும் வேற்றுமையோடே கூடியிருக்கிற விகற்பத்தினாலும், முதலாவதுவேற்றுமையோடே கூடியிருக்கிற, விகற்பத்தினாலும், ஒரேவிகற்பம்சொல்லப்படுகிறதா, அல்லது இரண்டா, ஒன்றேயென்றால் விகற்பமாகியதான் ஒன்றுதானே, விகற்பாசிரயவிசேஷணமாக இருக்கையால், ஆசிரயமாயிருக்கிறது. அதைத ஆசிரதமான விகற்பமென்றால், அப்போது ஆன்மாசிரயதோஷம்வரும் இரண்டென்றால் அப்போது மூன்றும்வேற்றுமையால் சொல்லப்படுகிறவிகற்பமும் சவிகற்பரூபமாகையால், அதினாசிரயமான விகற்பமும் சவிகற்பமானதால், அதற்குவிசேஷணபூதமான விகற்பமானது முதலாவது வேற்றுமையால் சொல்லப்படுகிறவிகற்பமா, அல்லது அந்த இரண்டிற்கும் அன்னியமா, முதலாவதான மூன்றும்வேற்றுமையால், சொல்லப்பட்ட விகற்பமென்னும்பக்ஷத்தில், அன்னியோன்னியாசிரயதோஷம் வருகிறது, இரண்டாவதில் தர்மவிசேஷணீபூதமானவிகற்பமானது முதலாவதுவேற்றுமையால், சொல்லப்படுகிறவிகற்பமா, அல்லது அதுவேறு, முதலில் சக்கிரகாபத்திதோஷம்வரும், இரண்டாவதில் அதற்கும்வேறு, அதற்கும்வேறென்று அனவஸ்தாதோஷம்வரும்.

அ-கை. இப்படிச்சொன்னதோஷங்கள் இவிடத்தில்மாத்திரமன்று பின்னையோவென்றால், எல்லாவிடங்களிலும் இவ்விதவிகற்பபூர்வகதோஷங்கள்வருமென்று சொல்லுகிறார்.

इदंगुणक्रियाजातिद्रव्यसंबन्धवस्तुषु ।
समन्तेनस्वरूपस्यसर्वमेतदितीर्यताम् ॥

இதம்குணக்ரியாஜாதித்ரவ்யஸம்பந்தவஸ்துஷு ।
ஸமந்தேநஸ்வரூபஸ்யஸர்வமேததிதீர்யதாம் ॥ ௫௧ ॥

இதம் இந்த தோஷங்களானது

குண க்ரியா ஜாதி த்ரவ்ய ஸம்பந்த வஸ்துஷு — குணமானது நிர்க்குணத்திலா அல்லது குணத்திலா கிரியையானது கிரியையற்றதிலா அல்லது கிரியையிலா, ஜாதியானது மப்படியே, திரவியமானது மப்படியே, சம்பந்தமும் அப்படியே ஏகித்தக்கது

ஸர்வம் ஏதத் சமானமாகையால் | ஸ்வரூபஸ்ய ஸமந்தேந இந்த சமஸ்தமும்

[illegible] } அத்தத் [illegible]
[illegible] } ஸ்ருபத்தி [illegible]

வி-டம். இதில் [illegible]
குணாதில்லேபாதிலோ [illegible]
ம்முதலான தோஷ [illegible]

ச-ங்கை. இது அ [illegible]
யென்று சங்கிக்கத் [illegible]
ற்பமானது அசங்கதமான [illegible]
துவின் சுவரூபத்தி [illegible]

ஆ-ங்கை. பற்றுவிட [illegible]
ருதத்தில் என்ன ஆ [illegible]

विकल्पतद्भावाभ्याम [illegible]
विकल्पितत्वलक्ष [illegible]

[illegible]

[illegible]

கூறி தாம். சா இவைகள் [illegible]

வி-டம். அசங்கமான ஆன் [illegible]
அது எப்படியென்றால், [illegible]
மா, லக்ஷியமா, அலக்ஷியமா, [illegible]
சப்தத்தால்திரவ்யாதிகளும் [illegible]
ணங்களுக்கு, ஆசிரமாயிருப்பது, இ [illegible]
மென்பார்கள், கர்மமென்பதில் ஜா [illegible]
குணமெனப்படும், நித்தியம் [illegible]
பிவிக்கப்படுகிறது ஜாதியெனப்படும் [illegible]
காரணம் கர்மமென்று கிரியை [illegible]
சொன்னசகலமும் சுவரூபத்தில் [illegible]

இ-தி. சாக்ஷியான [illegible]
சொப்பனம்கற்பிவிக்கப் பட்ட [illegible]
தம்போலவறி, (து) என்று [illegible]

[illegible]

इत्थंवाक्यैस्तदर्थानुसन्धानंश्रवणंभवेत् ।
युक्त्यासंभावितत्वानुसन्धानंमननंतुतत् ॥

[illegible]

ताभ्यांनिर्विचिकित्सेर्थेचेतसस्स्थापितस्ययत् ।
एकतानत्वमेतद्धिनिदिध्यासनमुच्यते ॥

[illegible]

ஸாக்ஷிவை ஸ்வரூபஇதி } அந்தந்தகுணாதிகளின் சுவரூபத்திற்கென்று | ஜடமாகாம ஆத்மாவிற்கல்லகா

வி-ம். இதில் யென்னதோஷமென்றால், குணாதிகளென்றாவது [illegible] குணமில்லவேயில்லையென்ற, தோஷமிருக்கிறது, இரண்டாவதில் ஆன்மாவிற்கு ம்முதலான தோஷமிருக்கிறது.

ச-கை. இது அசத்தான சமாதானமானால், சத்தான சமாதானம் [illegible] யென்று சங்கித்ததற்கு பதில்சொல்லுகிறார். ஆகையால் [illegible] ற்பமானது அசங்கதமானதால் இந்த குணாதிகள் [illegible] அந்தந்த வஸ்துவின் சுவரூபத்திலேயே இருக்கின்றனவென்றறி.

ஆ-கை. மற்றவிடங்களிலும் இப்போது நீர்சொன்னபடி இருக்கட்டும் பிரகிருதத்தில் என்ன ஆயிற்றெனில்.

विकल्पतदभावाभ्यामसंस्पृष्टात्मवस्तुनि ।

विकल्पितत्वलक्ष्यत्वसंबन्धाद्यास्तुकल्पिताः ॥

விகல்பதத³பா⁴வாப்⁴யாமஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாத்மவஸ்துநி ।

விகல்பிதத்வலக்ஷ்யத்வஸம்ப³ந்தா⁴த்³யாஸ்துகல்பிதா: ॥

விகல்பதத³பா⁴வாப்⁴யாம் — விகற்பமென்ன விகற்பாபாவமென்ன இந்த இரண்டினால்

அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாத்மவஸ்துநி — சம்பந்தப்படாத பரமாத்மாவாகிய வஸ்துவினிடத்தில்

விகல்பிதத்வலக்ஷ்யத்வஸம்ப³ந்தா⁴த்³யா: — விகற்பிதமென்ன, லக்ஷ்யமென்ன, சம்பந்தமென்ன முதலானவை கமென்ன

கல்பிதா: து — இவைகள் கற்பிதங்களே

வி-ம். அசங்கரான ஆன்மாவில், நீ கேட்ட தர்மங்களும் கற்பிதங்களென்றறி. அது எப்படியென்றால், இந்த ஆன்மா, சவிகற்பவிஷயமா, நிர்விகற்பவிஷயமா, லக்ஷியமா, அலக்ஷியமா, சம்யோகசம்பந்தமா, சமவாயசம்பந்தமா, ஆதிசப்தத்தால்திரவ்யாதிகளும் கிரகிக்கப்படுகின்றன அதில் திரவ்யமென்பது குணங்களுக்கு, ஆசிரமாயிருப்பது, இதை தார்கிகர், சமவாயகாரணம் திரவ்யமென்பார்கள், கர்மமன்றியில் ஜாதிமாத்திரத்தை ஆசிரயித்திருப்பது குணமெனப்படும், நித்தியம் ஏகம் அனேகவிர்த்திசாமான்யமாயுள்ளது ஜாதியெனப்படும் சம்யோக வியோகங்களில் அசமவாய காரணம் கர்மமென்று கிரியையானது காண்பிவிக்கப்படுகிறது இப்படிச் சொன்னசகலமும் சுவரூபத்தில் கற்பிதங்களென்றறி.

இ-தி. சாக்ஷியான தன்னிடத்தில் நித்திரா சக்தியால் அனேக விதமான சொப்பனம்கற்பிவிக்கப் படுவதுபோலும், ஆகாசத்தில் நீலநிறமான கற்பிதம்போலவுமிருக்கிறது, (து) என்றுசொல்கற்பிதமென்றதை யுறுதிப்படுத்துகிறது.

அ-கை. இதுவரையில் சொல்லிவந்தகிரந்தத்தினால், என்னமுடிவாயிற்றதெனில், அதைச்சொல்லுகிறார்.

इत्थंवाक्यैस्तदर्थानुसन्धानंश्रवणंभवेत् ।
युक्त्यासंभावितत्वानुसन्धानंमननंतुतत् ॥

இத்தம்வாக்யைஸ்ததர்த்தாநுஸந்தாநம்ச்ரவணம்பவேத் ।
யுக்த்யாஸம்பாவிதத்வாநுஸந்தாநம்மநநம்துதத் ॥ ௫௩ ॥

இத்தம் — இப்படி
வாக்யை: — மகாவாக்கியங்களினாலே
தததர்த்தாநுஸந்தாநம் — அந்த பிர்மத்தினுடைய சச்சிதானந்தாதி அர்த்தத்தினுடைய அனுசந்தானமே
ச்ரவணம், பவேத் — சிரவணமாக ஆகிறது
யுக்த்யா — யுக்தியினாலே
ஸம்பாவிதத்வாநுஸந்தாநம் — அந்த பிர்மத்துவம் சம்பவிக்கும்படியான அனுசந்தானம் யாதோ
தத், மநநம் — அது மனனமென்று
து — சொல்லப்படும்

வி-ம். இப்படிஜகத்துபாதான காரணமென்று ஆரம்பவித்துசொன்னப்பிரகாரத்தால் மஹாவாக்கியங்களினாலேயும் அந்தவாக்கியங்களின் அர்த்தமான ஜீவபிர்மையிக்கரூபமான சுருதிசம்மந்தானு சந்தானமே சிரவணமென்படும், சப்தஸ்பரிசாதிகள் வேத்யங்களென்றும் அறிவே அவஸ்தாத்திரயத்தில் நித்தியமாயிருக்கிறதென்றும் அன்வயவியதிரேகங்களால் பஞ்சகோசவிவேகத்தால் முஞ்சிப்புல்லைத்தள்ளி நடுவிலிருக்கிற ஆணியை எடுக்கிறதுபோல கோசங்களைத்தள்ளி, தன்னைப்பரபிர்மமாக காணும்படியாய்ச் சொன்ன ஆலோசனை ரூபமானயுக்திசம்மந்த ஞானமேமனனமானதால் இந்தமனனதும் ஆத்துமசுவரூபம் நானென்றுசந்தேகமன்றியில் விளங்குவதைசெய்யதக்கது

அ-கை. இப்போதுநிதித்தியாசனம் சொல்லுகிறார்

ताभ्यांनिर्विचिकित्सेऽर्थेचेतसस्स्थापितस्ययत् ।
एकतानत्वमेतद्धिनिदिध्यासनमुच्यते ॥

தாப்யாம்நிர்விசிகித்ஸேர்த்தேசேதஸஸ்ஸ்தாபிதஸ்யயத் ।
ஏகதாநத்வமேதத்திநிதித்யாஸநமுச்யதே ॥ ௫௪ ॥

தாப்யாம் — அந்தசிரவணமனனங்களால்
நிர்விசிகித்ஸே — நிச்சயமாயிருக்கிற
அர்த்தே — சாக்ஷியாயிருக்கிறதன்னிடத்தில்
ஸ்தாபிதஸ்ய — வைக்கப்பட்டிருக்கிற
சேதஸ: — மனதிற்கு
யத் — யாதொரு
ஏகதாநத்வம் — ஏகாகாரவிருத்திப்பிரவாகமுண்டாவதான
ஏதத்ஹி — இதுவே
நிதித்யாஸநம் — நிதித்தியாசனமென்று (யோகசாஸ்திரத்தில்)
உச்யதே — சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. வெல்லைத்தின் பாகவ[illegible]

அ-கை. அந்தநிதித்தியா[illegible]

ध्यातृध्यानपरित्यागःक्रमाद्ध्येयैकगोचरम् ।
निवातदीपवच्चित्तंसमाधिरभिधीयते ॥

த்யாத்ருத்யானபரித்யாக: க்ரமா[illegible] ।
நிவாததீபவச்சித்தம் [illegible] ॥

த்யாத்ரு த்யானே.	தியானிப்பவன் றியானம் இரண்டையும்	[illegible]
பரித்யாக:	தள்ளி	[illegible]
க்ரமாத	கிரமமாக	[illegible]
நிவாத தீபவத	காற்றில்லா தவிடத்தில் வைத்த தீபம்போல்	[illegible]

இ-தி. வேடர்களோடே சேர்ந்து [illegible] ரன்ஜோஸ்யர்மூலமாய் நீயிராஜகுமா[illegible] விப்பட்டு, நம்பினதேசிகனைப், அதைத்தியா[illegible] ஜாவென்று ஒத்துப்பார்த்துக்கொண்[illegible] வேடனென்றுவருவதை நான்அ[illegible] நிதித்தியாசனம், ராஜனென்று நினைப்[illegible]

அ-கை. சமாதியில்விருத்திகள் [illegible] சித்தமிருக்கிறதாக நிச்சயம்செய்[illegible] னுமானத்தால் அறியத்தக்கதா[illegible] றுசொல்லுகிறார்

वृत्तयस्तुतदानीमज्ञाताअप्यात्मगोचराः ।
स्मरणादनुमीयन्तेव्युत्थितस्यसमुद्भिताः ॥

வ்ருத்தயஸ்து ததாநீமஜ்ஞாதா[illegible] ।
ஸ்மரணாதநுமீயந்தே வ்யுத்தி[illegible] ॥

ததாநீம்	அந்தசமாதிகாலத்தில்	[illegible]
ஆத்மகோசரா:	ஆன்மாவை விஷயீகரித்துண்டாகிற	இ[illegible] சமாதியி[illegible] டாகிற
வ்ருத்தயஸ்து	விருத்திகளானவை	
அஜ்ஞாதா: அபி	அறியப்படாதவைகளாக இருந்தாலும்	ஸ்மரணாத — [illegible]
வ்யுத்திதஸ்ய	சமாதியிலிருந்து எழுந்தவனுக்கு	அநுமீயந்தே — அ[illegible]

இ-தி. தூங்கியிருக்கிறவன் சுழுப்திசுகத்தை ஸ்மரிப்பதுபோலும், ஒரு சந்நியாசி முன்னனுபவித்தஸ்திரீயின் சுகத்தைநினைத்துப் புலம்பினனென்றதி, எதுவெதுஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ அது அனுபவிக்கப்பட்டதென்பது லோகத்தில்பிரசித்தமாயிருப்பதைப்பார்த்துக்கொள்.

ஆ-கை. அப்போவிருத்தி உண்டாகிறதற்கு புருஷப்பிரயத்தனமில்லையே விருத்தியின் அனுவிருத்தி எப்படிக்கூடுமெனில் அதற்குக் காரணத்துடன் விருத்தியாதியிருக்கக் கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.

वृत्तीनामनुवृत्तिस्तुप्रयत्नात्प्रथमादपि ।
अदृष्टासकृदभ्याससंस्कारसचिवाद्भवेत् ॥

வ்ருத்தீநாமநுவ்ருத்திஸ்துப்ரயத்நாத்ப்ரதமாதபி ।
அத்ருஷ்டாஸக்ருதப்யாஸஸம்ஸ்காரஸசிவாத்பவேத் ॥ ௩௭ ॥

ப்ரதமாத் { முதலில் செய்யப்பட்டி-ருக்கிற

ப்ரயத்நாத் அபி ப்ரயத்தினத்தாலும்

அத்ருஷ்டாஸக்ருதப்யாஸஸம்ஸ்காரஸசிவாத்

அதிர்ஷ்டமென்று சொல்லப்படுகிற புண்ணியத்தினாலும் அடிக்கடி செய்யப்படுகிற அப்பியாச சம்ஸ்காரத்தினாலும்

வ்ருத்தீநாம் விருத்திகளுடைய

அநுவ்ருத்தி: து அனுசரிப்பும்

பவேத் உண்டாகும்

வி-ம். பதஞ்சலிமகாரிஷி யோகசூத்திரத்தில் யோகிகளுக்கு சுக்லகிருஷ்ணமென்கிற புண்ணிய கர்மமும் மற்றவர்களுக்கு மூன்றுகர்மமு மிருக்கிறதாக சொல்லியிருக்கிறார்.

இ-தி. புண்ணியசாலிகளுக்கு அந்தரத்தில்விமானங்களுடன் சஞ்சரிக்கும் படியான மகிமையிருப்பதுபோலவும், இன்னும் ஒருபுத்தி புகைவண்டி-ஓடின தற்குமுன் ஓட்டுகிறவன் திரிவிசையின் வேகத்தாலும் கண்டவானத்தின் சன்னத்தினாலும் பின்வண்டிகள்வந்து முட்டுவதாலும் எப்படிதற்காலத்தில் ஓட்டுகிறவன்தூங்கினாலும் புகைவண்டி ஓடுவதுபோலவுமறி.

ஆ-கை. நீர்சொன்னசமாதி பூர்வாசாரியர்கள் கிருதிகளில்லையே யெனில் ஸர்வக்ஞராயிருக்கிற கிருஷ்ணபகவான் பகவத்கீதையில்சொல்லியிருக்கிறார்.

यथादीपोनिवातस्थ इत्यादिभिरनेकधा ।
भगवानिममेवार्थमर्जुनायन्यरूपयत् ॥

யதாதீபோநிவாதஸ்த இத்யாதிபிரநேகதா ।
பகவாநிமமேவார்தமர்ஜுநாயந்யரூபயத் ॥ ௩௮ ॥

நிவாதஸ்த: { காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கிற

தீப: தீபமானது

யதா { எப்படியோ அப்படியிருக்கி அசையாதிருக்குமென்று.

இ-தி. வெல்லத்தின்பாகானது [illegible]

அ-கை. அந்தநிதித்தியாசனத்தின் [illegible]

ध्यातृध्यानेपरित्यज्यक्रमाद्ध्येयैकगोचरम् ।
निवातदीपवच्चित्तंसमाधिरभिधीयते ॥

த்யாத்ருத்யாநேபரித்யஜ்யக்ரமாத்த்யேயைககோசரம் ।
நிவாததீபவச்சித்தம்ஸமாதிரபிதீயதே ॥

த்யாத்ரு த்யாநே { தியானம்பண்ணுகிறவன் தியானம் இரண்டையும் | த்யேயை [illegible] கோசரம் [illegible]
பரித்யஜ்ய தள்ளி | சித்தம் [illegible]
க்ரமாத் கிரமமாக | ஸமாதி [illegible]
நிவாத தீபவத் { காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கின்ற தீபம்போல் | அபிதீயதே [illegible]

இ-தி. வேடர்களோடேசேர்ந்து [illegible] ரன்ஜோஸ்யர்மூலமாய் நீயிராஜகுமாரனென்று [illegible] விப்பட்டு, நம்பினதேசிரவணம், அதையுக்தியால் [illegible] ஜாவென்று ஒத்துப்பார்த்துக்கொண்டது மனனம், [illegible] வேடனென்றுவருவதை நான்அரசனென்று [illegible] நிதித்தியாசனம், ராஜனென்று நினைப்பில்லாதிருந்து [illegible]

அ-கை. சமாதியில்விருத்திகள் காணப்படாமையால் [illegible] சித்தமிருக்கிறதாக நிச்சயம்செய்யக்கூடாதென்னில், [illegible] னுமானத்தால் அறியத்தக்கதாயிருப்பதால் [illegible] றுசொல்லுகிறார்

वृत्तयस्तुतदानीमज्ञाताअप्यात्मगोचराः ।
स्मरणादनुमीयन्तेव्युत्थितस्यसमुद्धितान् ॥

வ்ருத்தயஸ்துததாநீமஜ்ஞாதாஅப்யாத்மகோசரா: ।
ஸ்மரணாதநுமீயந்தேவ்யுத்திதஸ்யஸமுத்திதாந் ॥

ததாநீம் அந்தசமாதிகாலத்தில் | ஸமுத்திதாந் [illegible]
ஆத்மகோசரா: { ஆன்மாவை விஷயீகரித்துண்டாகிற | இதானாய் [illegible] சமாதியில் [illegible] டாகிற
வ்ருத்தய: து விருத்திகளானவை |
அஜ்ஞாதா: அபி { அறியப்படாதவைகளாக இருந்தாலும் | ஸ்மரணாத் { ஸ்மரணத்தினாலே [illegible]
வ்யுத்திதஸ்ய { சமாதியிலிருந்து எழுந்தவனுக்கு | அநுமீயந்தே { அனுமானிக்கப்படுகின்றன

இ-கி. தூங்கி விழித்தவன் சுழுப்திசுகத்தை ஸ்மரிப்பதுபோலும், ஒரு சன்னியாசி முன்னனுபவித்த ஸ்திரீயின் சுகத்தை நினைத்துப் புலம்புவனென்றறி, எதுவெதுஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ அது அனுபவிக்கப்பட்டதென்பது லோகத்தில் பிரசித்தமாயிருப்பதைப் பார்த்துக்கொள்.

அ-கை. அப்போ விருத்தி உண்டாகிறதற்கு புருஷப்பிரயத்தின மில்லேயே விருத்தியின் அனுவிருத்தி எப்படிக்கூடுமெனில் அதற்குக் காரணத்துடன் விருத்திபாதியிலிருக்கக் கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.

वृत्तीनामनुवृत्तिस्तुप्रयत्नात्प्रथमादपि ।
अदृष्टासकृदभ्याससंस्कारसचिवाद्भवेत् ॥

வ்ருத்தீநாமநுவ்ருத்திஸ்துப்ரயத்நாத்ப்ரதமாதபி ।
அத்ருஷ்டாஸக்ருதப்யாஸஸம்ஸ்காரஸசிவாத்பவேத் ॥ ௰௧ ॥

ப்ரதமாத் { முதலில் செய்யப்பட்டிருக்கிற

ப்ரயத்நாத் அபி பிரயத்தினத்தாலும்

அஸக்ருதப்யாஸ ஸம்ஸ்காரஸசிவாத் அதிர்ஷ்டமென்று சொல்லப்படுகிற புண்ணியத்தினாலும் அடிக்கடி செய்யப்படுகிற அப்பியாச சம்ஸ்காரபலத்தினாலும்

வ்ருத்தீநாம் விருத்திகளுடைய

அநுவ்ருத்தி: து அனுசரிப்பும்

பவேத் உண்டாகும்

வி-ம். பகவத்கீதைஷஷ்டாத்தியாயத்தில் யோகிகளுக்கு தத்துவநிஷ்டையென்கிறபுண்ணிய கர்மமும் மற்றவர்களுக்கு முன்போலுமிருக்கிறதாக சொல்லியிருக்கிறார்.

இ-கி. புண்ணியசாலிகளுக்கு அந்தரத்தில் விமானங்களுடன் சஞ்சரிக்கும்படியான மகிமையிருப்பதுபோலவும், இன்னம் ஒருபத்தி பகைவன்முதலிய தற்குமுன் ஓட்டுகிறவன் திரிகைவிசையின் வேகத்தாலும் தண்டத்தின் சன்னத்தினாலும் பின்னண்டிகள் முட்டுவதாலும் எப்படிதற்காலத்தில் ஓட்டுகிறவன்தாங்கினாலும் பகைவன் ஓடுவதுபோலவுமறி.

அ-கை. நீர்சொன்ன சமாதி பூர்வாசாரியாள் கிருபிக்கவில்லையே யெனில் சர்வக்ஞனாயிருக்கிற கிருஷ்ணபகவான் பகவத்கீதையில்சொல்லியிருக்கிறார்.

यथादीपोनिवातस्थ इत्यादिभिरनेकधा ।
भगवानिममेवार्थमर्जुनायन्यरूपयत् ॥

யதாதீபோநிவாதஸ்த இத்யாதிபிரநேகதா ।
பகவாநிமமேவார்த்தமர்ஜுநாயந்யரூபயத் ॥ ௰௨ ॥

நிவாத { காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கிற
ஸ்த: }
தீப: தீபமானது

யதா { எப்படியோ அப்படி விருத்தி அசைவற்றிருக்குமென்று.

ஐ.த்யாதிபி: { இவை [illegible] / விஷயங்கள் [illegible]

ஸமஹாரு ஸ்ரீ [illegible]

ஐத்ம் ஸமஹூம் [illegible]

இந்த நாம் சொன்ன [illegible]

அ-கை. இந்[illegible]

अनादाविह संसारे संचिताः कर्मकोटयः ।

अनेन विलयं यान्ति शुद्धो धर्मो विवर्धते ॥

[illegible]

[illegible]

ஸநாதிஷ — அநாதியாயிருக்கிற [illegible]

இஹ — இந்த [illegible]

ஸம்ஸாரே — சமுசாரத்தில் [illegible]

ஸஞ்சிதா: — சஞ்சிதங்களான [illegible]

கர்மகோடய: — [illegible]

அநேந — இந்த சமாதியினாலே [illegible]

வி-ம். ஞானத்திலே [illegible] போலவெந்துபோமென்றும் [illegible] யும் இரவினைக்கண்ட [illegible] அவைகளுக்கு நாசமுண்டா [illegible]

அ-கை. இப்படிசொன்ன [illegible]

धर्ममेघमिमं प्राहुः समाधिं योगवित्तमाः ।

वर्षत्येष यतो धर्मामृतधाराः सहस्रशः ॥

[illegible]

[illegible]

யோகவி — { பிரமசாக்ஷாத்காரத்தை [illegible] / த்தமா: — அடைந்தவர்கள் [illegible]

இமம், இந்த — [illegible]

ஸமாதிம் நிர்விகற்பசமாதியை — [illegible]

தர்மமேகம் — { தர்மமேகமென்றும் / சொல்லுகிறார்கள் — [illegible]

வி-ம். சுருதியும் க்ஷணகாலம் செய்கிறதாயினும் [illegible] டாகாதென்று சொல்லுகிறது. இ-தி. [illegible]

[illegible]

अमुनावासनाजालेनिःशेषंप्रविलापिते ।
समूलोन्मूलितेपुण्यपापाख्येकर्मसञ्चये ॥
वाक्यमप्रतिबद्धंसत्प्राक्परोक्षावभासिते ।
करामलकवद्बोधमपरोक्षंप्रसूयते ॥

[illegible]

परोक्षंब्रह्मविज्ञानंशाब्दंदेशिकपूर्वकम् ।
बुद्धिपूर्वकृतंपापंकृत्स्नंदहतिवह्निवत् ॥

[illegible]

[illegible]

अपरोक्षात्मविज्ञानं शाब्दं देशिकपूर्वकम् ।
संसारकारणाज्ञानतमसश्चण्डभास्करः ॥

[illegible]

[illegible]

இ-கி. [illegible]

அ-கை. [illegible]

इत्थं तत्त्वविवेकं विधाय विधिवन्मनः समाधाय ।
विगलितसंसृतिबन्धः प्राप्नोति परं पदं नरो नचिरात् ॥

[illegible]

இத்தம் இப்போது சொன்னபிரகாரம் | நரஃ மனிதனானவன்
தத்வவிவேகம் பஞ்சகோசத்திலிருந்து வேறுபடுத்தினபிரமத்தை | விகலிதஸம்ஸ்ருதிபந்தஃ [illegible]
விதிவத் குருமுகமாக | [illegible]
விதாய சிரவணாதிகளாலறிந்து | பரம்பதம் { [illegible]
மநஃ மனத்தை | நசிராத் சீக்கிரமாக
ஸமாதாய { சுவரூபத்தில்ஸ்திரப்படுத்தினின | ப்ராப்நோதி அடைகிறான்

பிரத்தியக்தத்துவவிவேகம் சம்பூர்ணம்.

சாமவேதசம்மந்தமானசாந்தோக்கியஉபநிஷத்தில், சிருட்டிக்குமுன்ஏகமே
வாத்துவிதீயமான (சத்து) மாத்திரமிருந்ததென்று சொல்லியிருக்கிற அர்த்
தத்தையறிவதற்கு, (தத்) பதவிசாரத்தால் வெளியாகுமென்றுநினைத்து பஞ்ச
பூதவிவேகத்தைப் பிரித்துக்காட்டுகிறார்.

ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிரதிவியென்ற பஞ்சபூதங்கள்சப்தஸ்பரி
சரூபரசகந்தங்களாகிற குணங்களுடன் ஆகாசாதிபூதங்கள்க்கிரமமாய், ஒன்
று இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து குணங்களுடன் விளங்குகின்றன. ஆகா
சத்தில் எதிரொலிரூபமான சப்தகுணமும், வாயுவில் (பீஸ்-பீஸ் என்கிறசப்த
மும், சீதோஷ்ணமன்றியி லிருக்கிற ஸ்பரிசமும், அக்கினியில் (புகு-புகு) என்
றசப்தகுணமும், உஷ்ணமான ஸ்பரிசமும், பிரகாசரூபமும், அப்புவில் (சல
சல)வென்றசப்தமும், குளிர்ச்சியானஸ் பரிசமும், வெண்மையான ரூபமும்,
மதுரமானரசமும், புவியில்(கடகட)வென்றசப்தமும், கடினமானஸ்பரிசமும்
நீலநிறம்முதலானரூபமும், மதுரம்முதலான ஆறுரசங்களும், நற்கந்ததுற்கந்
தங்கள் இவைகளுடன் கலந்திருக்கின்றன, சுரோத்திராதிஞானகருவிகளான
இந்திரியங்களால் சூக்ஷுமங்களாய் ஏகதேசத்தில் சரீரத்திற்கு உள்ளிலும்
வெகுவாய்வெளியிலும், அனுபவிக்கப்படுகின்றன அவ்வாறுவாக்காதிதொழிற்
கருவிகளும், அவையின்தொழில்களை முகாதிஸ்தானங்களிலிருந்து செய்கின்
றன, இந்திரியங்களுக்கு எஜமானனுய், இருதயஸ்தானத்திலிருந்து மனதா
னது உள்ளிலும் வெளியிலும் இந்திரியங்களால் கொண்டுவரப்பட்ட விஷயங்
களைகிரகித்து அவைகளின் குணதோஷங்களை யாராய்ந்துகொண்டும், தன்
சொந்தகுணங்களானசத்துவரஜஸ் தமஸ்களுடன்கூடி சத்துவகுணதர்மமான
வைராக்கியம்பொறுமை, முதலானவைகளுடனும், ரஜோகுணதர்மமானகாம
க்குரோதாதியுடனும், தமோகுணதர்மமானசோம்பல் கொட்டாவிமுதலான
துடனும், சாத்துவீகுணபலமான புண்ணியத்தையும், ரஜோகுணபலமான
பாவத்தையும், தமோகுணபலமான மேற்சொன்ன இரண்டுமற்ற ஆயுள்வீ
ணுய்போவதையும் உடைத்தாயிருக்கிறது, இவைகளில் நானென்கிறஅபிமா
னத்தோடேகூடி ஜீவன்கர்த்தாவாய் விளங்குகின்றனன்(11) வகையானகருவி
களினுலும், யுக்திகளினுலும், சப்தாதிபஞ்சவிஷயங்களுடன்கூடி பூதசம்மந்
தமான விகாரமுண்டென்று அங்கிகரித்ததே சுருதியில் சொல்லியிருக்கிற
(இதம்)என்றபதத்திற்கு அர்த்தம்சொன்னதாயிற்று (இதம்)என்றபதத்தினுல்
விளங்குகிற இச்சகம்சிருஷ்டிக்குமுன் னில்லாமல் ஏகமேவாத்து விதீயமான
(சத்) மாத்திரமிருந்ததென்றும் நாமரூபமில்லையென்றும் சாந்தோக்கியஉப
நிடதமுரைக்கின்றது யாதுபற்றி இம்மூவகைவிசேடனம் கூறிற்றெனில், இவ்
வுலகில் ஒருமரத்தில்தோன்றுகிற பத்திரம்புஷ்பம்முதலானஸ்வகத பேதங்க
ளும், ஆலமரத்திற்கு மாமரம்முதலான ஸஜாதீயபேதங்களும், மரத்திற்குக்கல்
முதலானவிஜாதீய பேதங்களும், காணப்படுவனபோல், அவ்விதம்(இச்சத்து)

[illegible]

ஆர்களென்றும், தெரிவித்திருக்கின்றனர் [illegible]

கூறினார். திருஷ்டிக்குறுப்பே [illegible]

தும் இருப்பும் ஒரே அர்த்தமான [illegible]

பும் ஒன்றென்றால் கூறியதுகூறலென் [illegible]

லோகத்திலிவ்விதமான விருப்பதால் [illegible]

ய்யப்பட்டதென்றும், சொல்லவேண்டிய [illegible]

கவேண்டியது தரிக்கப்பட்டதென்றும் [illegible]

ரிக்கிறஜீவர்களைக்குறித்து அப்பேர் [illegible]

கூறினதாவிரண்டுசெக்தல், அவ்வளவாகவி [illegible]

என்றசொல் எப்படிக்கூடுமெனில், காலமா [illegible]

தேயொழிய இரண்டிருக்கிறதென்று [illegible]

சமாதானமும், துவைதவார்த்தையிலே யொழிய [illegible]

லிவ்விரண்டுமில்லை இவ்வாறுகூறுகின்றனர் [illegible]

ருக்கிற மேற்கோளையிங்கெடுத் தியம்புகின்றா [illegible]

சலமாயும், மனதினாலறிகிக்கமுடியாததாயும், வெளிச்சமில்லாததாயும், இரு
ளில்லாததாயும், விஸ்தாரமாயும், பேரற்றதாயும், உருவமற்றதாயுமிருக்கிற
(சத்து)வஸ்துமாத்திரம் மீதமாயிருக்கிறது பூமிமுதலானநான்கு பூதங்களும்
நாசமாகின்றதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன் அதிசூட்சுமமான ஆகாசமு
மில்லையென்று எவ்வாறுயுத்தியில் ஏறிற்றெனில், தோற்றமற்றஆகாசம்,
எவ்விதமிருந்திருக்குமென் றிருந்ததென்று உன்புத்தியில்தோன்றினதோ அவ்வா
று ஆகாசமுமில்லையென்று நம்புத்தியில் ஏன்தோன்றக்கூடாது. நங்களுக்கு
சத்புத்தியும் வேண்டாமேயெனில், சத்துசயம்பிரகாசமா யிருப்பதாலவ்வித
புத்தியும்வேண்டாம், மனதற்றசாக்ஷியாயிருப்பதால்சத்துமாத்திரம்போலவும்
மனதற்றதாலைத்திலிந்த சத்துவஸ்துவானசாக்ஷி யெவ்வாறு நாமரூபமற்றிருக்
கிறதோ அவ்வாறுங்காய், மாயையின் தோற்றத்திற்குமுன், நாமரூபமற்று
சத்துமாத்திரமிருந்தது, மாயாசக்தியானது இருப்பில்லாதிருந்ததாலும், அக்கி
னியின் உஷ்ணசக்தி போல்காரியத்தினாலறியத்தக்கது, காரியத்திற்குமுன் அச்
சக்தியறியப்படவில்லை, அக்கினிக் கன்னியமா யுஷ்ணசக்தி யில்லாததுபோல
சத்துவஸ்துக்கன்னியமாய் மாயாசக்தியில்லை, அச்சக்தி அச்சத்துவஸ்துவில்,
ஏகதேசத்திலிருக்கிறதா அல்லது பூரணமாயிருக்கிறதாவெனில், அச்சக்தி ஏக
தேசத்திலிருக்கிறதென்று புருஷசூக்தசுருதியினாலும், பூமியில்கல்லமண்ணை
னது ஏகதேசத்தில் காணப்படுகிறயுக்தியினாலும், ஸ்மிருதியானபகவத்கீதையி
னாலும் அர்ஜுனனுக்கு, மாயாசக்தியை ஏகதேசமென்று சொல்லியிருப்பதினாலும்
(விகாரமாத்தி)ரமென்கிற சுருதியாலும் வேதவியாசாசாரியரினால் சக்திக்கு
ஏகதேசத்வம் தெரிவிக்கின்றதை புணர்ந்து உண்மையிலாகாசமும்சக்தி
யுமில்லையென்றுசத்திக்கமையாய் ஆகாசத்தை ஏகதேசமானமாயையும்அதி
னேகதேசமான அக்கினியையும்முன்போலவேயெனத்தள்ளி, அவ்விதமே
அப்புவையும் பூமியையும் பிரமாண்டங்களையும் பதினான்கு லோகங்களையும்
தேகங்களையும் அப்படியே பொய்யெனவுணர்ந்ததேயானால் இரண்டற்ற
சத்துவஸ்துமாத்திரம்எப்பொழுதும் பிரகாசிப்பதில் தடையில்லை. இத்தகிர்ம
சம்மதமான ஸ்திதியையடைந்தவன் மறுபடியும்சம்சார போகமுறான், இப்
பிரமநிஷ்டையைசீரி வியோககாலத்தி லுணர்ந்தாலும் மோக்ஷசாதகவல்லியத்தை
அடைகுவன் அந்தியகால மென்பது சந்தாயிருக்கிற அந்தமைதத்திற்கும்
பொய்யாயிருக்கிற அதைத்திற்குமுண்டாயிருக்கிறபேதபுத்தியைவிட்டிருக்கிற
படி அந்தியகாலமென்றுதான் வேண்டியவெழுதிய, பிராணவிமோசனத்தியகா
லமல்ல, அந்நியினபோதும் பிராணவியோகமே அந்தியகாலமாயினும் அத்
தக்காலத்திலும் மயக்கமான சஞ்சாரநிவர்த்தியங்காலும் மறுபடியும்பிறக்க
மாட்டான், அந்தியகாலத்தில் வியாதிபற்றலினாலும் உட்கார்ந்திருந்தாலும்
வியாதிக்காரனாலும் பூமியில்விழுந்துகொண்டிருந்தாலும் மூர்ச்சையடைந்
திருந்தாலும், இந்தஞானிபிராணனைவிட்டாலும் அதினால்எப்பொழுதும் பி

வஸ்துவிற்குமேற்கூறிய ஸ்வகதபேதம்முதலான [illegible]
றுகாட்ட முறையாய் (ஏகம் எவ அத்விதீய [illegible]
ழியப்பட்டன. மேற்கூறியபேதங்கள் [illegible]
அவயவங்களாக சங்கிக்கத்தக்கதன்று [illegible]
சொல்லலாமெனில் நாமரூபங்கள் ஸிருஷ்டிக்குமுன் [illegible]
பங்களுண்டான தற்கே ஸிருஷ்டியென்று [illegible]
போல்(சத்து)நிரம்சமானதால்ஸ்வகதபேதமற்றது [illegible]
ணமற்றதாலும், நாமரூபத்தில்பேதமேயொழிய சத்தில் [illegible]
ஸஜாதீயபேதமற்றது, சத்திற்குஎதிரியான அசத்து [illegible]
புபோலும்,மனிதக்கொம்புபோலும்காணப்படா [illegible]
லெ.ஆகையால்(சத்து)வஸ்துவுக்கு (ஏகமேவாத்விதீய [illegible]
சித்தமாயிற்று. இவ்விஷயத்தில் சிலவாதிகள் [illegible]
ததென்று சொல்லுகின்றனர் யாதுபற்றியெனில், [illegible]
கரணங்களுடன்புத்தியும் மூழ்கினவுருகி [illegible]
வஸ்துவைக்கேட்டு அதைச்சகிக்காத வர்களாய் [illegible]
அதற்குமேற் கோளாகசங்கராசாரியாருடைய [illegible]
சாரியாரவர்கள், நிர்விகற்பசமாதியில், [illegible]
கள், மிகவும்பயப்படுகிறார்க ளென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் [illegible]
தினலென்றால், அவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற [illegible]
திருக்கிறதை காண்பிவிக்கின்றனர் இச்சத்துவஸ்து, [illegible]
தில்அன்னியமாய்க்காணப்படாமையால், [illegible]
ரயோகிகளால் பார்க்கத்தகாதென்றும், பயமற்றவஸ்துவில் [illegible]
ருர்களென்றும், தெரிவித்திருக்கின்றனர். அவ்வாறாக [illegible]
கூறினர். சிருஷ்டிக்குமுன்னே சத்தாயிருந்ததென்று [illegible]
தும் இருப்பும் ஒரேஅர்த்தமானதால் இரண்டுவஸ்துவில் [illegible]
பும் ஒன்றென்றால் கூறியதுகூறலென்னும், குற்றம் [illegible]
லோகத்திலிவ்விதமனுபவ மிருப்பதால் தோஷமில்லை, [illegible]
ய்யப்பட்டதென்றும், சொல்லவேண்டியது சொல்லப்பட்டதென்றும் [illegible]
கவேண்டியது தரிக்கப்பட்டதென்றும் இவைமுதலான [illegible]
ரிக்கிறஜீவர்களைக்குறித்து அவ்வேதம்சிருஷ்டிக்குமுன் சத்தா [illegible]
கூறினதாலிரண்டுசத்தல்ல, அவ்வஸ்துவில், காலமும், இல்லாத [illegible]
என்றசொல் எப்படிக்கூடுமெனில், காலவாசனையுடன் கூடின [illegible]
தேயொழிய இரண்டிருக்கிறதென்று சங்கிக்கத்தக்கதில்லை, [illegible]
சமாதானமும், துவைதவார்த்தையிலேயே யொழிய அத்துவைத [illegible]
லிவ்விரண்டுமில்லை இவ்வாறுகூறுகின்றவாசிஷ்ட ராமாயணத்தில் [illegible]
ருக்கிற மேற்கோளையிங்கெடுத் தியம்புகின்றார். யாதொருவஸ்து [illegible]

சலமாயும். மனதினால்கிரகிக்கமுடியாததாயும், வெளிச்சமில்லாததாயும், இருளில்லாததாயும், விஸ்தாரமாயும், பேரற்றதாயும், உருவமற்றதாயுமிருக்கிற (சத்து)வஸ்துமாத்திரம் சீதமாயிருக்கிறது பூமிமுதலானநான்கு பூதங்களும் காரியமென்றதைநான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அதிசூட்சுமமான ஆகாசமுமில்லையென்று எவ்வாறுயுத்தியில் சாதிப்பெனில், தோற்றமற்றஆகாசம், சகலவிகாரசிருஷ்டிக்குமுன் இருந்ததென்று உன்புத்தியிலேறினதோ அவ்வாறு ஆகாசமுமில்லையென்று நம்புத்தியில் ஏன்தோன்றக்கூடாது. தங்களுக்கு சத்புத்தியும் வேண்டாமோவெனில், சத்துவமயம்பிரகாசமாயிருப்பதாலவ்விரு புத்தியும்வேண்டாம், மனதற்றசுஷுப்தியிருப்பதால் சத்துமாத்திரம்போதும் மனதற்றகாலத்திலிருக்கும் சத்துவஸ்துவானசாக்ஷி யெவ்வாறு நாமரூபமற்றிருக்கிறதோ அவ்வாறுதான், மனதின் தோற்றத்திற்குமுன், நாமரூபமற்று சத்துமாத்திரமிருந்தது, மாயாசக்தியானது இதற்கில்லாதிருந்ததாலும், அக்கினியின் உஷ்ணசக்தி போலகாரியத்தினாலறியத்தக்கது, காரியத்திற்குமுன் அச்சக்தியறியப்படவில்லை, அக்கினிக் கன்னியமாய் உஷ்ணசக்தி யில்லாததுபோல சத்துவஸ்துக்கன்னியமாய் மாயாசக்தியில்லை, அச்சக்தி அச்சத்துவஸ்துவில், ஏகதேசத்திலிருக்கிறதா அல்லது பூரணமாயிருக்கிறதாவெனில், அச்சக்தி ஏகதேசத்திலிருக்கிறதென்று புருஷசூக்தசுருதியினாலும், பூமியில்கல்லுமண்ணுளாதிகதேசத்தில் காணப்படுகிறயுத்தியினாலும், ஸ்மிருதியானபகவத்கீதையிலும் அர்ஜுனனுக்கு பகவானேகதேசமென்று சொல்லியிருப்பதினாலும் (வியாசசாஸ்திரம்) சூத்திரத்திலும் வேதவியாசாசாரியரினால் சக்திக்கு ஏகதேசத்வம்சொல்லியிருக்கின்றதை யுணர்ந்துஉண்மையிலசத்சமுஞ்சக்தி யுமில்லையென்ற சத்திக்கக்கூடாமல் ஆகாசத்தி லேகதேசமானமாயையும் அதி லேகதேசமான அக்கினியையுமுன்போல் வாயுவையனந்தன்னில், அவ்விதமே அப்புவையும் பூமியையும் பிரமாண்டங்களையும் பதினான்கு லோகங்களையும் தேகங்களையும் அம்முறையே பொய்யென்றுணர்த்த போனால் இரண்டற்ற சத்துவஸ்துமாத்திரமாய்ப்பொருளாய்ப்பிரகாசிப்பதில் தடையில்லை. இந்தப்பிரம சம்மதமான ஸ்திதியையடைந்தவன் மறுபடியும்சம்சார பேதமுறான், இப் பிரமநிஷ்டையடைசீர விவேகாலத்தி லுணர்ந்ததும் வேதத்தைநல்லிருத்தை அடைந்தவன் அந்தியகால மென்பது சத்தாயிருக்கிற அந்தவடக்கிற்கும் பொய்யாயிருக்கிற அசத்துக்கிறகுமுண்டாயிருக்கிற சம்பந்தமயாகுக்கிற பந்த அந்தியகாலமென்றழைய சங்கிலேசமுடிப் பிரமாணிகோனாக்க மலால், அந்தியில்போதும் பிரமாணிபோது அந்தியகாலமாகும் அக் தக்காலத்திலும் மரகமான சம்சாரியக்கிலக்காலும் மறுபடியும்பிறக்க மாட்டான், அந்தியகாலத்தில் வியாதியினாலும் மட்டாக்கித்தாலும் வியாதிக்காலனாலும் புழுவிசிரங்கிகொண் டிருந்தாலும் ஜுரம் ஊரமடைக் திருந்தாலும், இந்தஞானி பிராணதிசையில் அதிவனப்போலுதாம்பி

नत्वा श्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
पञ्चभूतविवेकस्य व्याख्यानं क्रियते मया ॥

[illegible]

सदद्वैतं श्रुतं यत्तत्पञ्चभूतविवेकतः ।
बोद्धुं शक्यं ततो भूतपञ्चकं प्रविविच्यते ॥

[illegible]

[illegible]

शब्दस्पर्शौरूपरसौगन्धोनत्रगुणाइमे ।
एकद्वित्रिचतुःपञ्चगुणाव्योमादयःक्रमात् ॥

[illegible]

प्रांतस्थानांनियमत्वाद्वायौसीमितशब्दनम् ।
अनुष्णाशीतसंस्पर्शोवह्नौभगुभुगुणानि: ॥
उष्णस्पर्शःप्रभारूपंवह्नेभुगुभुगुणानि: ।
शीतस्पर्शश्शुक्लरूपंरसोमाधुर्यमीरितम् ॥
भूमौकटकषायाद्वःकाद्रिन्यंस्पर्शइष्यते ।
नीलादिकंनानारूपंमधुरमम्लादिकोरसः ॥
सुरभीतरगन्धोद्वौगुणाश्चम्याविनीनाः ।

[illegible]

உஷ்ணஸ்பர்ஸௌ [illegible] ।
ஶீதஸ்பர்ஶ [illegible] ।
ஶப்தகுண [illegible]
தீஷ்ணாதிகாலி [illegible] ।
ஸர்வலீக [illegible] ।

வியதி ஆகாசத்தில் [illegible]
ஶப்தம் சப்தகுணமானது [illegible]
ப்ருதிவீ விரோதம் [illegible]
வாயௌ வாயுவில் [illegible]
ஶீதஸ்பர்ஶம் சீதஸ்பரிசமும் [illegible]
அநுஷ்ணாஶீத ஸம்ஸ்பர்ஶ: } சீதோஷ்ணமற்ற ஸ்பரிசமும் [illegible]
வஹ்நௌ அக்கினியில் [illegible]
ஶப்தஸ்பர்ஶ ரூபாணி } புருஷருக்ஷண ரூபம் [illegible]
உஷ்ணஸ்பர்ஶ: உஷ்ணஸ்பரிசமும் [illegible]
ப்ரகாஶரூபம் பிரகாசரூபமும் [illegible]
ஜலே ஜலத்தில் [illegible]
பஞ்சபஞ்சாநி ரூபாணி } சலசலிக்கும் ரூபமும் [illegible]
ஶீதஸ்பர்ஶ: சீதஸ்பரிசமும் [illegible]
ஶுக்லரூபம் வெண்மைரூபமும் [illegible]

இ-தி. சாதத்தில்ஒருரசமும், [illegible]
சேர்ந்தால்மூன்றுரசமும் காரமும்சேர்ந்தால் [illegible]
ந்தால் ஐந்துரசமும் காணப்படுவதுபோலவுமி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் குணத்தின்பேதங்கள் [illegible]
அவைகளின்பேதம் தெரியும்பொருட்டு [illegible]

श्रोत्रंत्वक्चक्षुषीजिह्वाघ्राणंचेन्द्रियपञ्चकम्॥

ஶ்ரோத்ரம்த்வக்சக்ஷுஷீஜிஹ்வாக்ராணம்சேந்த்ரியபஞ்சகம் ॥

ஶ்ரோத்ரம் செவி
த்வக் தோல்
சக்ஷுஷீ கண்
ஜிஹ்வா [illegible]
க்ராணம் [illegible]
இந்த்ரிய [illegible]

அ-கை. அவைகளின் ஸ்தானங்களையும், தொழில்களையும் காண்பிக்கிறார்

कर्णादिगोलकस्थंतच्छब्दादिग्राहकंक्रमात् ।

கர்ணாதிகோலகஸ்தம் தச்சப்தாதிக்ராஹகம் க்ரமாத் ॥ ௬௨ ॥

தத் — அந்த ஞானேந்திரியமைந்தும்
கர்ணாதிகோலகஸ்தம் — காது முதலான ஸ்தானங்களிலிருந்து
க்ரமாத் — கிரமமாக
சப்தாதி க்ராஹகம் — சப்தம் முதலான விஷயங்களைக் கிரகிப்பதேயனுபவம்

அ-கை. அந்தந்த இந்திரியங்கள் அந்தந்தஸ்தானங்களி லிருப்பதற்கு பிரமாணமேதெனில்.

सौक्ष्म्यात्कार्यानुमेयंतत्प्रायोधावेद्बहिर्मुखम् ॥

ஸௌக்ஷ்ம்யாத்கார்யாநுமேயம் தத்ப்ராயோதாவேத்பஹிர்முகம் ॥ ௬௩ ॥

ஸௌக்ஷ்ம்யாத் — சூக்ஷுமமாயிருப்பதினாலே
தத் — அந்த இந்திரியம்
கார்யாநுமேயம் — காரியத்தினால் அனுமானம் பண்ணத்தக்கது

வி-ம். அனுமானமேதென்றால் ரூபாதிஞானமானது, கண்முதலான இந்திரியத்தால் உண்டுபண்ணத்தக்கது, அறிகிறகிரியையாயிருப்பதால், சேதிக்கிற கிரியைப்போல, இப்படியேயெல்லாவிந்திரியத்துக்கும்பார்த்துக்கொள்ளத்தக்கது அபஞ்சீகிருதபஞ்சபூதகாரியமான சூக்ஷுமமானதால், அனுமானத்தால் அறியவேண்டியது, நம்முடைய தாய்தந்தையர்கள் சங்கமத்தை நம்முடையதேகத்தால் அனுமானிப்பது போலவாம்.

அ-கை. அவைகளின் சுபாவமென்னவென்றால்,

ப்ராய: — அநேகமாய்
பஹிர்முகம் — பகிர்முகமாகவே
தாவேத் — ஓடிக்கொண்டிருக்கும்

வி-ம். ஈசுவரனானவர் இந்திரியங்களை, பகிர்முகமாகவே உண்டுபண்ணினார் என்று கடவல்லிசுருதியில் சொல்லி இருப்பதால் அவ்விந்திரியங்கள் வெளிநாட்டமுள்ளவைகளாகவேயிருக்கின்றன.

இ-தி. வைதீகாள் அநேகமாய்வெளியிலேயே உண்பதுபோலவாம்.

அ-கை. அநேகமாய் வெளிநாட்டமென்று குறிப்பித்ததால்; ஒருக்கால் உள்விஷயநாட்டமுமுண்டென்று காண்பிக்கிறார்.

कदाचित्पिहितेकर्णेश्रूयतेशब्दआन्तरः ।
प्राणवायौजाठराग्नौजलपानेन्नभक्षणे ॥
व्यज्यन्तेह्यान्तराःस्पर्शामीलनेचान्तरंतमः ।
उद्गारेरसगन्धौचेत्यक्षाणामान्तरग्रहः ॥

கஷாயிக்ரியயிஷெ [illegible]

ப்ராணயாயா [illegible]

வ்ருக்ஷெ [illegible]

[illegible]

கஷாயிஸ	ஒருக்கால்	[illegible]
கணெ	காலத்	[illegible]
விஷயெ	புழுக்கொண்டால்	[illegible]
ஸ்ரூகாஸ்	உள்ளிலிருக்கிற	[illegible]
ஸஜுஃ	ஒலி	[illegible]
ஸ்ரூயதெ	கேட்கப்படுகிறது	[illegible]
ப்ராணயாயா	பிராணவாயுவின் [illegible]	[illegible]
ஜாரா ஸுனா	ஜடராக்கினியின் [illegible]	[illegible]
ஜடவாதெ	ஜலபானத்தினால்	[illegible]
அந்நஸஸ்ரெ	அன்னமயமென்ற [illegible]	[illegible]
ஆகாரஃ	ஆகாரமானது	[illegible]

இ-தி. கொண்டுபோ [illegible] தகேசமாய் புஜிப்பதுபோலவும்.

அ-கை. இனிப்போகிறி [illegible] நிரூபிக்கும்பொருட்டு அதின் [illegible]

पञ्चान्यादानगमनं [illegible] ।

வந்த்யாக்ர [illegible] ।

உத்ராதாதமகெ	விவசனா [illegible]	[illegible]
வசனதானகமன	விர்க்காய [illegible] யிருக்கிற	[illegible]

இ-தி. நாடகத்தில் பாட்டு [illegible] தனியே செய்வதைக் காண்க.

அ-கை. உழுதல்முதலான [illegible] ழிலென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில்.

क्रिषिवाणिज्यसेवाद्याः [illegible] ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸெவாத்யா [illegible] ।

க்ருஷிவாணிஜ்யஸெவாத்யாஃ	உழுதல், செட்டு, உத்தியோகம் முதலான தொழில்களெல்லாம்	[illegible] ஸர்வெஷி [illegible]

[illegible]

वाक्पाणिपादपायूपस्थैरक्षैस्तत्क्रियाजनिः ।

[illegible]

मुखादिगोलकेष्वास्ते तत्कर्मेन्द्रियपञ्चकम् ॥

[illegible]

मनो दशेन्द्रियाध्यक्षं हृत्पद्मगोलके स्थितम् ।

[illegible]

तच्चान्तःकरणं बाह्येष्वस्वातन्त्र्याद्विनेन्द्रियैः ॥

[illegible]

[illegible]

கஷாயீஸ [illegible]
கணௌ [illegible]
விஷமே [illegible]
ஆகாரீ [illegible]
மஹ [illegible]
ஸ்ருஷ்யதே [illegible]
ப்ராணவாயவ [illegible]
ஜாமா [illegible]
ஜவனே [illegible]
கூஷணௌ [illegible]
ஆகாரீ ஆக்காரங்களை [illegible]

இ-கி. கொண்டிபாபி முதலானவைகளை [illegible]
கதேசமாய் புஜிப்பதுபோலவும் [illegible]

அ-கை. இனிக்கோத்திரவகைகள் [illegible]
நிருபிக்கும்பொருட்டு அதின் [illegible]

पश्चान्त्यादानगमनविषयानस्ता [illegible] ।

வஜெதோ [illegible] ।

உத்ராதான [illegible]
வசனதானகமன விசாரணை [illegible]
யிருக்கிற [illegible]

இ-கி. காடகத்தில் [illegible]
தனியே செய்வதைக் காண்க.

அ-கை. உழுதல்முதலான [illegible]
ழிலென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில்

क्रिषिवाणिज्यसेवाद्या पञ्चमस्थानमंबनिर्णाह ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவா [illegible] ।

க்ருஷிவாணி ஜ்யஸேவா த்யா: — உழுதல், செட்டு, உத்தியோகம் முதலான தொழில்களெல்லாம் [illegible]

[illegible]

[illegible]

वाक्पाणिपादपायूपस्थैरक्षैस्तत्क्रियाजनिः ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

मुखादिगोलकस्थास्ते तत्कर्मेन्द्रियपञ्चकम् ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

मनोदशेन्द्रियाध्यक्षं हृत्पद्मगोलके स्थितम् ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

तच्चान्तःकरणं बाह्येष्वस्वातन्त्र्याद्विनेन्द्रियैः ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அ-ரை. [illegible]
காண்பிக்கிறது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இ-தி. [illegible]

வி-ம். [illegible]

இ-தி. [illegible]

அ-ரை. [illegible]

[illegible]

[illegible]

வி-ம். [illegible]
யடைகிறதென் [illegible]
ஸ்திரங்களில் மனதிற்கு [illegible]
ருக்கிறதென்றும் சொல்லியிருக்கிறதை [illegible]

இ-தி ஜலத்திற்குரிதவிர்மலங்க [illegible]
ணமாயும், மண்ணின்சம்பந்தத்தால் [illegible]

அ-ரை. அந்தமனது அக்குணங்களோடு [illegible]

वैराग्यं क्षान्तिरौदार्यमित्याद्याः सत्त्वसंभवाः ।
कामक्रोधौ लोभयत्नावित्याद्या रजसोत्थिताः ॥
आलस्यभ्रान्तितन्द्राद्या विकारास्तमसोत्थिताः ॥

[illegible]

सात्त्विकैः पुण्यनिष्पत्तिः [illegible] ।
ताभ्यां नोभयं [illegible] ॥

[illegible]

அ-கை. மனதுடன் இந்திரி[illegible]
காண்பிக்கிறார்.

अक्षेष्वर्थार्पितेष्वेतद्गुणदोषाविचारकम् ॥

அக்ஷேஷ்வர்த்தார்ப்பி[illegible] ।

அக்ஷேஷு — இந்திரியங்கள் [illegible]

அர்த்தார்ப்பி-
தேஷு — } விஷயங்களை [illegible] / மாத்திரத்தில் [illegible]

இ-தி. குழந்தைகள்[illegible]
தகப்பன் அதிலுள்ள குண[illegible]

வி-ம். ஜீவன்பிராண[illegible]
யஸ்தன்போலிருப்பதாலும், [illegible]
டானமாத்திரத்தில் அவை[illegible]
ஷங்களை விசாரிக்க, அவ்விரண்டு[illegible]
திரியங்களுக்கும் வேறாய் [illegible]
ருக்கிறதாக அறியத்தக்கது.

இ-தி. ராஜாவுக்கும் சேவகர்களுக்கு[illegible]
ங்களை யறியக்கூடாதிருப்பதாலும் [illegible]
வேண்டியிருப்பதுபோலவுமே

அ-கை. அந்தமனது வைராக்கியாதி[illegible]
ருப்பதால், அந்தப்பிராணாத்மா[illegible]
ணத்தோடேகூடியிருக்கிறதாக[illegible]

सत्त्वं रजस्तमश्चास्य गुणा[illegible] ॥

ஸத்வம்ரஜஸ்தமஸ்சாஸ்ய குணா[illegible] ।

அஸ்ய — இந்தமனதிற்கு | [illegible]
ஸத்வம். ரஜ: — சத்துவம்; ரஜசு; | [illegible]
தம: ச — தமசென்றும் | [illegible]

வி-ம். மனதுமுக்குணங்களுடன்கூட[illegible]
யடைகிறதென்று இவ்விடத்திற்சொல்லியிருக்கு[illegible]
ஸ்திரங்களில் மனதிற்குசத்துவமே வடிவென்று[illegible]
ருக்கிறதென்றும் சொல்லியிருக்கிறதை அறிவிக்கிறார்.

இ-தி. ஜலத்திற்குசீதனிர்மலங்கள் [illegible]
ணமாயும், மண்ணின்சம்பந்தத்தால் சேறுமும்[illegible]

அ-கை. அந்தமனது அக்குணங்களினுள் [illegible]

वैराग्यंक्षान्तिरौदार्यमित्याद्यास्सत्वसंभवाः ।
कामक्रोधौलोभयत्नावित्याद्यारजसोत्थिताः ॥
आलस्यभ्रान्तितंद्याद्याविकारास्तमसोत्थिताः ॥

வைராக்³யம் க்ஷாந்திரௌதா³ர்யமித்யாத்³யாஸ்ஸத்வஸம்ப⁴வா꞉ ।
காமக்ரோதௌ⁴ லோப⁴யத்நாவித்யாத்³யா ரஜஸோத்தி²தா꞉ ॥ ௧௫ ॥
ஆலஸ்யப்⁴ராந்திதந்த்³ராத்³யா விகாராஸ்தமஸோத்தி²தா꞉ ॥ ௧௫ ॥

வைராக்³யம்	வைராக்கியமென்ன
க்ஷாந்தி꞉	பொறுமையென்ன
ஔதா³ர்யம்	உதாரமென்ன
இத்யாத்³யா꞉	இவை முதலானவை
ஸத்வஸம்ப⁴வா꞉	சத்வகுணத்திலுண்டாயின
காமக்ரோதௌ⁴	காமக்குரோதங்களென்ன
லோப⁴யத்நௌ	லோபமுயற்சிகளென்ன
இத்யாத்³யா꞉	இவை முதலானவை
ரஜஸோத்தி²தா꞉	ரஜோகுணத்திலுண்டானவை
ஆலஸ்யப்⁴ராந்திதந்த்³ராத்³யா꞉	சோம்பல் மயக்கம் கொட்டாவி, நித்திரை முதலான
விகாரா꞉	விகாரங்கள்
தமஸோத்தி²தா꞉	தமோகுணத்திலுண்டானவை

இ-ள். காமக்குரோதங்களில் [illegible] முதலானவைகளும் [illegible] க்கிலுண்டாகும் [illegible], இவ்விதம் [illegible] ளும் உண்டாகும் [illegible].

அ-கை. இவைகளின் பலனைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

सात्विकैःपुण्यनिष्पत्तिःपापोत्पत्तिश्चराजसैः ।
तामसैर्नोभयंकिन्तुव्रथायुः क्षपणंभवेत् ॥

ஸாத்விகை꞉ புண்யநிஷ்பத்தி꞉ பாபோத்பத்திஶ்ச ராஜஸை꞉ ।
தாமஸைர்நோப⁴யம் கிந்து வ்ருதா²யு꞉ க்ஷபணம் ப⁴வேத் ॥ ௧௬ ॥

ஸாத்விகை꞉	சாத்விககுணங்களினாலே
புண்யநிஷ்பத்தி꞉	புண்ணியத்தின் விளைவும்
ராஜஸை꞉	ராஜோகுணங்களாலே
பாபோத்பத்தி꞉	பாபத்தின் விளைவும்
தாமஸை꞉	தாமசகுணங்களாலே
உப⁴யம், ந	புண்ணியபாபங்களிரண்டுமில்லை
கிந்து	பின்னை யாதென்றால்
வ்ருதா²	வீணாக
ஆயு꞉க்ஷபணம்	ஆயுளின் கழிவு
ப⁴வேத்	உண்டாகிறது

இ-ள். கர்மங்களைச் [illegible] பூமியில் [illegible] உண்டா-கும் [illegible] பூமியில் [illegible].

அ-கை. இக்குணங்களெல்லாம் அந்தக்கரணத்திலிருப்பதால் அந்தக்க-ரணங்களுக்கும் [illegible] காண்பிக்கிறார்.

: ॥

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

…दम् ॥

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

…र्यताम् ॥

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

…ய அன்னமயி… [illegible]

…ன் அன்னமயி… [illegible]

[illegible]

…கால் [illegible]

…ங்களையும் [illegible]

…யவன் [illegible]

…து.

…போலே இந்திரியங்… [illegible]

…டு அப்படி [illegible]

…திரியமில்லையென் [illegible]

பஞ்சபூதவிவேகம்.

சுவரனுண்டென்றுசொல்லுகிற சாஸ்த்திரத்தினலும் சிருஷ்டியாகிற காரியத்தினலும் ஈசுவரனையுண்டென்றறிவதுபோலுமாம்.

அ-கை. இப்படிபூதபௌதிகங்களைப் பிரித்துகாண்பித்துசிருஷ்டிக்குமுன்னே இவ்வனைத்தும் சத்துமாத்திரமா யிருந்ததென்கிற, பிரகிருதசுருதிக்கு அர்த்தம்செய்வதற்காக அந்தவாக்கியத்திலிருக்கிற (இதம்) மென்கிறபதத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

एकादशेन्द्रियैर्युक्त्याशास्त्रेणाप्यवगम्यते ।
यावत्किञ्चित्भवेदेतदिदंशब्दोदिदंजगत् ॥

ஏகாதசேந்த்ரியைர்யுக்த்யா சாஸ்த்ரேணாப்யவகம்யதே ।
யாவத்கிஞ்சித்பவேதேததிதம்சப்தோதிதம்ஜகத் ॥ ௧௮ ॥

ஏகாதசேந்த்ரியை: பிரத்தியக்ஷ அனுமான அர்த்தாபத்தியாதியாலும், பதினொரு இந்திரியங்களாலும் [யும்
யுக்த்யா யுக்தியினலும்
சாஸ்த்ரேண அபி சாஸ்த்திரத்தினலே
யாவத் எவ்வளவு
கிஞ்சித் நாமரூபங்கள்
அவகம்யதே அடையப்படுகின்றனவோ
ஏதத் அந்த இதுவே
இதம்சப்தோதிதம் } இதமென்கிற சப்தத்தால்சொல்லப்படுகிற
ஜகத் ஜகத்தாக
பவேத் ஆகிறது

இ-ரி. சகலஇந்திரியங்களாலும் பார்க்கப்படுகிற பொய்மைக்குத்தகாததமென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது(இதம்) சப்தத்திற்கர்த்தம்சொல்லி இந்தசுருதியின்அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इदंसर्वंपुरासृष्टेरेकमेवाद्वितीयकम् ।
सदेवासीन्नामरूपेनास्तामित्यारुणेर्वचः ॥

இதம்ஸர்வம்புராஸ்ருஷ்டேரேகமேவாத்விதீயகம் ।
ஸதேவாஸீந்நாமரூபேநாஸ்தாமித்யாருணேர்வச: ॥ ௧௯ ॥

இதம் (தோன்றப்பட்ட) இந்த
ஸர்வம் சமஸ்தமும்
ஸ்ருஷ்டே: புரா } சிருஷ்டிக்குமுன்னே
ஏகமேவ அத்விதீயகம் } ஏகமேவாத்விதீயமென்(ஸ்வகதஸஜாதியவிஜாதியபேதமற்றிருக்கிறது)
ஸத் ஏவ சத்துமாத்திரமாகவே
ஆஸீத் இருந்தது
நாமரூபே நாமரூபங்கள்
ந ஆஸ்தாம் இல்லையென்று
ஆருணே: வச: அருணனுடையபிள்ளையான உத்தாலகரிஷியினுடைய சொல்லென்று சுருதிசொல்லுகிறது

பஞ்சபூதவிவேகம்.

சுவரனுண்டென்றுசொல்லுகிற சாஸ்த்திரத்தினாலும் சிருஷ்டியாகிற காரியத்தினாலும் ஈசுவரனையுண்டென்றறிவதுபோலுமாம்.

அ-கை. இப்படி பூதபௌதிகங்களைப் பிரித்துகாண்பித்துசிருஷ்டிக்குமுன்னே இவ்வனைத்தும் சத்துமாத்திரமா யிருந்ததென்கிற, பிரகிருதசுருதிக்கு அர்த்தஞ்செய்வதற்காக அந்தவாக்கியத்திலிருக்கிற (இதம்) மென்கிறபதத்திற்கு அர்த்தஞ்சொல்லுகிறார்.

एकादशेन्द्रियैर्युक्त्याशास्त्रेणाप्यवगम्यते ।
यावत्किञ्चित्भवेदेतदिदंशब्दोदितंजगत् ॥

ஏகாதசேந்த்ரியைர்யுக்த்யா ஶாஸ்த்ரேணாப்யவகம்யதே ।
யாவத்கிஞ்சித்பவேதேததிதம்ஶப்தோதிதம்ஜகத் ॥ க௮ ॥

ஏகாதசேந்த்ரியை: பிரத்தியக்ஷ அனுமான அர்த்தாபத்தியாதியாலும், பதினொரு இந்திரியங்களாலும்
யுக்த்யா யுக்தியினாலும்
ஶாஸ்த்ரேண அபி சாஸ்த்திரத்தினாலேயும்
யாவத் எவ்வளவு
கிஞ்சித் நாமரூபங்கள்
அவகம்யதே அடையப்படுகின்றனவோ
ஏதத் அந்த இதனை
இதம்ஶப்தோதிதம் இதமென்கிற சப்தத்தால்சொல்லப்படுகிற
ஜகத் ஜகத்தாக
பவேத் ஆகின்றது

இ-ரை. சகலஇந்திரியங்களாலும் பார்க்கப்படுகிற பொருள்களைத்தான் இதமென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது(இதம்) சப்தத்திற்கர்த்தஞ்சொல்லி இந்தசுருதியின்அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इदंसर्वंपुरासृष्टेरेकमेवाद्वितीयकम् ।
सदेवासीन्नामरूपेनास्तामित्यारुणेर्वचः ॥

இதம்ஸர்வம்புராஸ்ருஷ்டேரேகமேவாத்விதீயகம் ।
ஸதேவாஸீந்நாமரூபேநாஸ்தாமித்யாருணேர்வச: ॥ க௯ ॥

இதம் (தோன்றப்பட்ட) இந்த
ஸர்வம் சமஸ்தமும்
ஸ்ருஷ்டே: புரா சிருஷ்டிக்குமுன்னே
ஏகமேவ அத்விதீயகம் ஏகமேவாத்விதீயமென்று(ஸ்வகதஸஜாதியவிஜாதியபேதமற்றிருக்கிறது)
ஸத் ஏவ சத்துமாத்திரமாகவே
ஆஸீத் இருந்தது
நாமரூபே நாமரூபங்கள்
ந. அஸ்தாம். இதி இல்லையென்று
ஆருணே: வச:
அருணனுடையபிள்ளையான உத்தாலகரிஷியினுடைய. வாக்கென்று சுருதிசொல்லுகிறது

ஈசுவரனுண்டென்று சொல்லுகிற சாஸ்த்திரத்திலும் சிருஷ்டியாகிற காரியத்திலும் ஈசுவரனையுண்டென்றறிவதுபோலுமாம்.

அ-கை. இப்படி பூதபௌதிகங்களைப் பிரித்துக்காண்பித்து சிருஷ்டிக்குமுன்னே இவ்வனைத்தும் சத்துமாத்திரமாயிருந்ததென்கிற, பிரகிருதசுருதிக்கு அர்த்தம்செய்வதற்காக அந்தவாக்கியத்திலிருக்கிற (இதம்) மென்கிறபதத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

एकादशेन्द्रियैर्युक्त्याशास्त्रेणाप्यवगम्यते ।
यावत्किञ्चित्भवेदेतदिदंशब्दोदिदंजगत् ॥

ஏகாத³ஶேந்த்³ரியைர்யுக்த்யா ஶாஸ்த்ரேணாப்யவக³ம்யதே ।
யாவத்கிஞ்சித்³ப⁴வேதே³தத்³இத³ம்ஶப்³தோ³தி³தம் ஜக³த் ॥ ௧௮ ॥

ஏகாத³ஶேந்த்³ரியை: — பிரத்தியக்ஷ அனுமான அர்த்தாபத்தியாதியாலும், பதினொரு இந்திரியங்களாலும

யுக்த்யா — யுக்தியினாலும்

ஶாஸ்த்ரேண அபி — சாஸ்த்திரத்தினாலும்

யாவத் — எவ்வளவு

கிஞ்சித் — நாமரூபங்கள்

அவக³ம்யதே — அடையப்படுகின்றனவோ

ஏதத் — அந்த இதுவே

இத³ம்ஶப்³தோ³தி³தம் — இதமென்கிற சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற

ஜக³த் — ஜகத்தாக

ப⁴வேத் — ஆகிறது

இ-தி. சகல இந்திரியங்களாலும் பார்க்கப்படுகிற பொம்மைக்கூத்தைதானமென்பதுபோலாம்.

அ-கை. இப்போது (இதம்) சப்தத்திற்கர்த்தம்சொல்லி இந்தச்ருதியின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इदंसर्वपुरासृष्टेरेकमेवाद्वितीयकम् ।
सदेवासीन्नामरूपेनास्तामित्यारुणेर्वचः ॥

இத³ம் ஸர்வம் புரா ஸ்ருஷ்டேரேகமேவாத்³விதீயகம் ।
ஸதே³வாஸீந்நாமரூபே நாஸ்தாமித்யாருணேர்வச: ॥ ௧௯ ॥

இத³ம் (தோன்றப்பட்ட) இந்த

ஸர்வம் — சமஸ்தமும்

ஸ்ருஷ்டே: புரா — சிருஷ்டிக்குமுன்னே

ஏகமேவாத்³விதீயகம் — ஏகமேவாத்விதீயமென்(ஸ்வகதஸஜாதீயவிஜாதீயபேதரஹிதமாயிருக்கிறது)

ஸத் ஏவ — சத்துமாத்திரமாகவே

ஆஸீத் — இருந்தது

நாமரூபே — நாமரூபங்கள்

ந ஆஸ்தாம் இதி — இல்லையென்று

ஆருணே: வச: — அருணனுடையபிள்ளையான உத்தாலகரிஷியினுடைய, சொல்லென்று சுருதி சொல்லுகிறது

இ-தி. இந்தவிதேகாரூபமான [illegible] ற பூமிமாத்திரமா யிருக்குமென்கிறார்.

அ-கை. சுருதிவாக்யமொழிந்த [illegible] மும் சத்வஸ்துவில் இல்லையென் [illegible] வஸ்துக்களில் அந்தமூன் [illegible]

वृक्षस्यस्वगतोभेदःपत्रपुष्पफलादिभिः ।
वृक्षान्तरात्सजातीयोविजातीयश्शिलादितः ॥

வ்ருக்ஷஸ்ய ஸ்வகதோ பேத: பத்ரபுஷ்பபலாதிபி: ।
வ்ருக்ஷாந்தராத் ஸஜாதீயோ விஜாதீய: சிலாதித: ॥

வ்ருக்ஷஸ்ய	விருக்ஷத்திற்கு	ஸஜாதீய:	[illegible]
பத்ரபுஷ்ப பலாதிபி:	பத்திரபுஷ்பபலாதிகளால்	சிலாதித:	[illegible]
ஸ்வகத: பேத:	ஸ்வகதபேதமும்	விஜாதீய:	[illegible]
வ்ருக்ஷாந்தராத்	மறுவிருக்ஷத்தால்		[illegible]

அ-கை, அப்படி ஆத்துமாவிலும் [illegible] ளென்று மூன்றுபதத்தினுல் மூன்று [illegible]

तथासद्वस्तुनोभेदत्रयंप्राप्तंनिवार्यते ।
ऐक्यावधारणद्वैतप्रतिषेधैस्त्रिभिःक्रमात् ॥

ததா ஸத்வஸ்துநோ பேதத்ரயம் ப்ராப்தம் நிவார்யதே ।
ஐக்யாவதாரணத்வைத ப்ரதிஷேதைஸ்த்ரிபி: க்ரமாத் ॥

ததா	அப்படி	ப்ராப்தம்	[illegible]
ஸத்வஸ்துந:	சத்வஸ்துவிற்கு	பேதத்ரயம்	[illegible]
ஐக்யாவதாரணத்வைத ப்ரதிஷேதை:		[illegible]	
த்ரிபி:	மூன்றுபதங்களினலே	நிவார்யதே	[illegible]
க்ரமாத்	கிரமமாக		

இ-தி. அயோக்கியர்களிடத்தில் திருட்டுப்பிரா [illegible] போல யோக்கியனிடத்திலும் அந்தச்சங்கை [illegible]

அ-கை. நிரவயமான ஆத்துமாவுக்கு ஸ்வகதபேதம் [illegible] லுகிறார்.

सतोनावयवाश्शंक्यास्तदंशस्यानिरूपणात् ।

ஸதோ நாவயவாஶ்ஶங்க்யாஸ்தத³ம்ஶஸ்யாநிரூபணாத் || ௨௧ ||

ஸத: — அவயவமுள்ளதற்கு ஸ்வகத பேதமிருப்பதுபோல சத்வஸ்துவிற்கு
அவயவா: — அவயவங்கள்
ந ஶங்க்யா: — சங்கிக்கத்தக்கவைகளல்ல
தத³ம்ஶஸ்ய — அந்தச் சத்திற்கவயவமானது
அநிரூபணாத் — நிரூபிக்கப்படாமையால்

தா-ம். நாமென்றஅறிவுக்கு ரூபமில்லாததினால் வடிவமில்லாததுபோலவுமி.

சங்-கை. நாமரூபங்களைச்சத்தின் அவயவங்களாக என்சொல்லக் கூடா தெனில்.

नामरूपेनतस्यांशौतयोरादावनुद्भवात् ॥

நாமரூபே ந தஸ்யாம்ஶௌ தயோராதா³வநுத்³ப⁴வாத் || ௨௨ ||

நாமரூபே — நாமரூபங்கள்
தஸ்ய — அந்தச் சத்வஸ்துவிற்கு
அம்ஶௌ ந — அவயவங்களாகமாட்டா
ஆதௌ³ — சிருஷ்டிக்குமுன்னே
அநுத்³ப⁴வாத் — அந்த நாமரூபங்கள் உண்டாகாமையால்

தா-ம். அந்தஅறிவுக்கு நினைப்பேவடிவமாகச் சொல்லக்கூடாது முன்னில்லாமையா லென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. நாமரூபங்கள் சிருஷ்டிக்குமுன்னே எதினாலில்லையென்றுசொல்லுவா லென்றென்னுவதற்கு முன்னமேயென்னில் கடாதிகளிருக்குமால் அவன்செய்த காரியமென்ன சொல்லென்று பரிகரிக்கிறார்.

नामरूपोद्भवस्यैवसृष्टित्वात्सृष्टितःपुरा ।
नतयोरुद्भवस्तस्मान्निरंशंसद्यथावियत् ॥

நாமரூபோத்³ப⁴வஸ்யைவ ஸ்ருஷ்டித்வாத் ஸ்ருஷ்டித: புரா |
ந தயோருத்³ப⁴வஸ்தஸ்மாந் நிரம்ஶம் ஸத்³யதா² வியத் || ௨௩ ||

நாமரூபோத்³ப⁴வஸ்ய — நாமரூபத்திற்குண்டான உற்பத்திதானே
ஸ்ருஷ்டித்வாத் — சிருஷ்டியானதால்
ஸ்ருஷ்டித: புரா — சிருஷ்டிக்குமுன்னே
தயோ: — (இந்த)நாமரூபங்களுடைய
உத்³ப⁴வ: — உற்பத்தியானது
ந — இல்லை
தஸ்மாத் — ஆகையினாலே
யதா² — எப்படி
வியத் — ஆகாசமானது
நிரம்ஶம் — அவயவமற்றதோ
ததா² — அப்படி
ஸத் — சத்வஸ்துவும்
(நிரம்ஶம்) — வடிவமற்றது

வி-ம். அநுமானம்காண்பிக்கிறார் சத்தானது ஆகாசம்போல நிரவயவமானதால் ஸ்வகதபேதசூனியமா யிருக்கத்தக்கது.

இ-தி. [illegible]

வொற்று அறிவுமாத்திரமா [illegible]

அ-கை. [illegible]

मुदन्तरं [illegible] ।

ஸஹஜ [illegible]

வெக்ஷ { [illegible] | ஸஹ [illegible]
ண ஹஜ- { [illegible] | ஸஹ [illegible]
நாஸ { [illegible] | [illegible]

இ-தி. அக்கினிக்குஉஷ்ணம் [illegible]

அ-கை. [illegible]

ஷ்டவெணில்.

नामरूप [illegible] ॥

நாமரூபொபாதி [illegible]

நாமரூபொபாதி [illegible]

ஸதஃ [illegible]

இ-தி. [illegible]

ட்டு, ஆகாசத்திற்கு [illegible]

அ-கை. [illegible]

கத்தைக்குறிக்காமது விஜாதீய [illegible]

विजातीय [illegible] ।

नास्यात:प्रतियोगित्वं [illegible] ॥

விஜாதீயஸத்[illegible]

நாஸ்யாதப்ரதியொகித்வம் விஜாதீய [illegible]

விஜாதீய [illegible] | [illegible]
ஸஹஜ இல்லாததாயிற்று | [illegible]
தஸ்ய அந்த இல்லாததற்கு | [illegible]
ந.ஷெடஸ ஸ்தி. ஐதி { இல்லையென்று அந்த மானதாம் | [illegible]
 | விஜாதீயஸ [illegible]
ஸத்ருதே { (இல்லையென்று) அப்பிரதி க்கத்தக்கது | [illegible]
 | [illegible]

இ-தி. நிஜமானபிள்ளைக்கு [illegible]

போலவிறி.

அ-கை. நிர்மாணம்சொல்லுகிறது.

एकमेवाद्वितीयमत्सिद्धमलतुकेनन ।
विद्वत्या अमदैवेदंपुरासीदित्यवर्णयन् ॥

[illegible]

[illegible]

मद्रास्याल्वॆयथाशाणांनिद्वयानियथास्मर्ताः ।
अमणेकरमंश्रुत्यानिप्रचारागरिमेत्यतः ॥

[illegible]

[illegible]

योगानामपिनिर्विकल्पसमाधावन्ययोगिनाम् ।
साकारब्रह्मनिष्ठानामत्यन्तंभयमीरितम् ॥

இ-தி. [illegible]
வைற்ற அதிவுமாக்கியா [illegible]
அ-கை. [illegible]

[illegible]

[illegible]

வைவகேஷ ணவஜம் நாகு	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	[illegible]

இ-தி. அக்கினிக்குஅ [illegible]
அ-கை. [illegible]
தேயெனில்.

[illegible]

[illegible]

நாஙூ ரூவொவா [illegible]

ஸஃ [illegible]

இ-தி. [illegible]
ட்டு, ஆகாசத்திற்கு [illegible]
அ-கை. [illegible]
கத்தைக்குறித்தாவது [illegible].

[illegible]
[illegible]

விஜாதீயஸ [illegible]
நாஸ்ய [illegible]

விஜாதீய	[illegible]	[illegible]
ஸஃ	இல்லா [illegible]	[illegible]
தஃ	அந்த இல்லா [illegible]	[illegible]
ந.வெளா ஜி. ஐதி	இல்லையென்று அந்த [illegible] மானதால்	[illegible]
ஹேதெ	(இல்லையென்று) அங்கீகரிக்கத்தக்கது	[illegible]

இ-தி. நிஜமானபிள்ளைக்கு [illegible]
போலவுறி.
அ-கை. நிர்மானம்சொல்லுகிற [illegible]

[illegible]

एकमेवाद्वितीयमस्तिसद्ब्रह्मवस्तुकेवलम् ।
निह्नुत्या असद्द्वैतंपुरासीदित्यवर्णयन् ॥

[illegible]

मद्यस्याद्वैतपरशास्त्राणिविहत्यानितथास्थता: ।
अनपेक्ष्यसंश्रुत्यानिप्रचारार्थंविमत्यतः ॥

[illegible]

गौडाचार्यानिर्विकल्पेसमाधावन्ययोगिनाम् ।
साकारब्रह्मनिष्ठानामत्यन्तंभयमूचिरे ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பொ[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] இ[illegible]

[illegible]

अनादृत्यश्रुतिंमौर्ख्यादिमेबौद्धास्तमस्विनः ।
आपेदिरेनिरात्मत्वमनुमानैकचक्षुषः ॥

[illegible]

[illegible]

शून्यमासीदितिब्रूषेसद्योगंवासदात्मताम् ।
शून्यस्यनतुतद्युक्तमुभयंव्याहतत्वतः ॥

[illegible]

[illegible]

नयुक्तस्तमसासूर्योनापिचासौतमोमयः ।
सच्छून्ययोर्विरोधित्वाच्छून्यमासीत्कथंवद ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஆ [illegible]. [illegible]

अप[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

இ-கி. [illegible]

பொருள். [illegible]

ஆ-ஙை. [illegible]

भगव[illegible] ।

आ[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] மாத்திரமிகாவென்[illegible] கணா [illegible]

[illegible] சிந்திக்கக்கூடாதாயி[illegible]

[illegible] இந்த [illegible]

[illegible]

अनाद्यत्यश्चानिर्मोक्ष्याद्विमोक्षात्मतमस्विनः ।

आप्तादिर्निरात्मत्वमनुमानैकलक्षणः ॥

[illegible]

[illegible]

शून्यमार्गाद्विनिर्गमयोगानामद्वात्मनाम् ।

शून्यस्यननुतमुक्तमर्थस्याहननात ॥

[illegible]

[illegible]

नयुक्तस्तममामूर्योनापिनामातमामयः ।

मक्तन्यस्योविरोधित्वाच्छून्यमार्गात्कथंचन ॥

[illegible]

[illegible] நிர்விகல்பஸமாதௌ [illegible] ।
ஸாகாரப்ரஹ்மநிஷ்டாநாம் [illegible] ॥ [illegible] ॥

நிர்விகல்பஸமாதௌ — நிர்விகற்பமான சமாதியில்

ஸாகாரப்ரஹ்மநிஷ்டாநாம் — ஆகாரத்தோடேகூடிய பிர்மநிஷ்டையுடையவர்களான

[illegible] யோகிகளுக்கு [illegible] பார்த்தை [illegible] உபதிசந்தி சொல்லியிருக்கிறார்கள்

அ-கை. அப்படி எந்தவாக்கியத்தினால் சொல்லியிருக்கிறார்களெனில்.

अस्पर्शयोगोनामैषदुर्दर्शस्सर्वयोगिभिः ।
योगिनोबिभ्यतिह्यस्मादभयेभयदर्शिनः ॥

அஸ்பர்ஶயோகோநாமைஷதுர்தர்ஶஸ்ஸர்வயோகிபி: ।
யோகிநோபிப்யதிஹ்யஸ்மாதபயேபயதர்ஶிந: ॥ [illegible] ॥

அஸ்பர்ஶயோக: — அஸ்பர்சயோகமென்று சொல்லுகிற

ஏஷ: நாம — இந்தநிர்விகற்பசமாதியானது

ஸர்வயோகிபி: — சமஸ்த்தமான சாகாரத்தியானிகளாலே

துர்தர்ஶ: — பார்க்கமுடியவில்லை

[illegible] யோகிந: — இந்தசாகாரத்தியானிகளாகிய யோகிகள்

அபயே — பயமில்லாத இதில் பயதர்ஶிந: — பயத்தைப்பார்க்கிறவர்களாய்

பிப்யதி ஹி — நடுங்குகிறார்களன்றோ

இ-தி. குழந்தைகள் இரண்டாவது ஜனமில்லாதவிடத்தில் பயப்படுகிறது போலவறி.

அ-கை. ஆசாரியாளும் அப்படியே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

भगवत्पूज्यपादाश्चशुष्कतर्कपटूनमून् ।
आहुर्माध्यमिकान्भ्रान्तानचिन्त्येस्मिन्सदात्मनि ॥

பகவத்பூஜ்யபாதாஶ்சஶுஷ்கதர்கபடூநமூந் ।
ஆஹுர்மாத்யமிகாந்ப்ராந்தாநசிந்த்யேஸ்மிந்ஸதாத்மநி ॥ ௩௦ ॥

பகவத்பூஜ்யபாதா: ச — சங்கராசாரியாளும்

ஶுஷ்கதர்கபடூந் அமூந் — வெறும்தர்க்கம்பண்ணுகிறவர்களான (சுருதி அனுபவமற்ற) இந்த

மாத்யமிகாந் — மாத்தியமிகாளென்கிறவாதிகளை

அசிந்த்யே — சிந்திக்கக்கூடாதாயிருக்கிற

அஸ்மிந் — இந்த

ஸதாத்மநி — சத்தான ஆத்துமாவில்

ப்ராந்தாந் — பைத்தியக்காரர்களென்று

ஆஹு: — சொல்லியிருக்கிறார்கள்

அ-கை. அந்தவாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

अनादृत्यश्रुतिंमौर्ख्यादिमेबौद्धास्तमस्विनः ।
आपेदिरेनिरात्मत्वमनुमानैकचक्षुषः ॥

அநாத்ருத்ய ஶ்ருதிம் மௌர்க்யாதிமே பௌத்தாஸ்தமஸ்விந: ।
ஆபேதிரே நிராத்மத்வமநுமாநைகசக்ஷுஷ: ॥ ௧௧ ॥

தமஸ்விந: அஞ்ஞானவிருளுடன்கூடின
இமே இந்த
பௌத்தா: பௌத்தவாதிகள்
மௌர்க்யாத் (தங்கள்) மூர்க்கபுத்தியால்
ஶ்ருதிம் சுருதியை
அநாத்ருத்ய அனாதரவுபண்ணி
அநுமாநைக சக்ஷுஷ: யுக்தியே முக்கியகண்ணாய் வைத்துக்கொண்டு
நிராத்மத்வம் ஆத்துமா இல்லையென்றசூன்யத்துவத்தை
ஆபேதிரே சொல்லுகிறார்கள்

இ-தி. குருடர்கள்பகலில்இஷ்டர்களுடைய வாக்கியத்தைநம்பக்கண்ணில்லாததினால்தன்புத்திக்குத் தோன்றுகிறபடியே இருட்டுத்தானிருக்கிறதென்றுசொல்வதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது(அசத்துவாதியை)ஆக்ஷேபித்துதூஷிக்கிறார்.

शून्यमासीदितिब्रूषेसद्योगंवासदात्मताम् ।
शून्यस्यनतुतद्युक्तमुभयंव्याहतत्वतः ॥

ஶூந்யமாஸீதிதி ப்ரூஷே ஸத்யோகம் வா ஸதாத்மதாம் ।
ஶூந்யஸ்ய ந து தத்யுக்தமுபயம் வ்யாஹதத்வத: ॥ ௧௨ ॥

ஶூந்யம் சூன்யமானது
ஆஸீத் இதி இருந்ததென்று
ப்ரூஷே சொல்லுகிறாயோ
ஸத்யோகம் வா அதுசத்தோடேசேர்ந்திருந்ததா
ஸதாத்மதாம் சத்ரூபமாகவேஇருந்ததா
ஶூந்யஸ்ய சூன்யத்திற்கு
தது உபயம் அவ்விரண்டுகளும்
வ்யாஹதத்வத: விரோதிகளானதால்
யுக்தம் ந அப்படிச்சொல்வது ஞாயமன்று

அ-கை. அந்தவிரோதத்தைதிருஷ்டாந்தத்தினால் திடப்படுத்துகிறார்.

नयुक्तस्तमसासूर्योनापिचासौतमोमयः ।
सच्छून्ययोर्विरोधित्वाच्छून्यमासीत्कथंवद ॥

ந யுக்தஸ்தமஸா ஸூர்யோ நாபி சாஸௌ தமோமய: ।
ஸச்சூந்யயோர்விரோதித்வாச்சூந்யமாஸீத்கதம் வத ॥ ௧௩ ॥

ஸூர்ய: சூரியன்
தமஸா இருட்டோடே
யுக்த: ந சேரமாட்டார்
அஸௌ இந்தச்சூரியன்
தமோமய: இருட்டுருபனாயுமாகான்
அபி ச ந

ஸத்ருஶயோ: சத்ருசமானவைகளாய் [illegible]
விரோதிஸ்வாத: விரோதிகளானதால் [illegible]

ச-கை. உபமானமானதாத்தில் [illegible] பதுவிரோதமில்லையோவெனில்.

वियदादेर्नामरूपेमाययासुविकल्पिते ।

வியதாதே: நாமரூபே மாயயா ஸுவிகல்பிதே । [illegible]

வியதாதே: (ஸத்வஸ்துவில்) ஆகாசாதிகளுடைய [illegible]
நாமரூபே நாமரூபங்கள் [illegible]

அ-கை. அப்போது [illegible] சொல்லுகிறபௌத்தனுக்கு, [illegible] த்தால்ஒத்துக்கொள்கிறார்.

शून्यस्यनामरूपेचतथाचेज्जीव्यतांचिरम् ॥

ஶூந்யஸ்ய நாமரூபே ச ததா சேஜ்ஜீவ்யதாம் சிரம் । [illegible]

ஶூந்யஸ்ய ஶூனியத்திலுடைய [illegible]
நாமரூபே, ச நாமரூபங்களும் [illegible]
ததா சேத் அப்படிசத்தில்மாயையா [illegible]

இ-தி. ஸ்வப்பனம்பெப்படிமாயையால் [illegible] மாயையால் கற்பிதமென்றுசொன்னது [illegible] போலவுறி.

ச-கை. அப்படியானால் ஶூனியத்திற்கு [illegible] யநாமரூபங்களும் மாயையால்கற்பிதமாக [illegible] டையமதத்தில் நாமரூபம்மஸ்தமாயில்லாதுகி [illegible] மித்தையாய்விடுமேயென்று சங்கிக்கிறனுக்கு [illegible]

सतोपिनामरूपेद्वेकल्पितेचेत्तदावद ।

कुत्रेतिनिराधिष्ठानभ्रमोनक्वचिदीक्ष्यते ॥

ஸதோபி நாமரூபே த்வே கல்பிதே சேத்ததா வத । [illegible]

குத்ரேதி நிராதிஷ்டாநப்ரமோ ந க்வசிதீக்ஷ்யதே । [illegible]

ஸத: அபி சத்வஸ்துவிற்கும் | இதி. வத கற்பிதமென்பாய் [illegible]
நாமரூபே நாமரூபங்களிரண்டும் | நிராதிஷ்டாந } அதிஷ்டான [illegible]
த்வே கல்பிதே மாயையால்கற்பிதமெ | ப்ரம: ல் ஆ [illegible]
சேத் ன்றுசொன்னால் [ல் | க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ததா குத்ர அப்போதுயெவ்விடத்தி | ந ஈக்ஷ்யதே காணப்படவில்லை

வி-ம். சத்துக்கும் சத்தென்கிறநாமமும், இருக்கிறரூபமும், மாயையால் கற்பிதமென்றுசொன்னால், இந்தவிகற்பம் சகிக்கக்கூடாதென்கிற அபிப்பிராயத்தால்பரிகரிக்கிறார், சத்தின்நாமரூபங்கள், சத்திலேயேகற்பிதங்களா,அல்லது அசத்திலேயா,அல்லதுஜகத்திலேயா, முதல்பக்ஷங்கூடாது வெறுனவெள்ளி பாம்புமுதலானதின்நாமரூபங்கள் அதற்கன்னியமாய் நிஜமானசிளிஞ்சல்கயிர் முதலானதில்ஆரோபங்காண்பதால், சத்தின்நாமரூபங்கள், சத்திலேயேகற்பிதமென்பதுகூடாது, இரண்டாம்பக்ஷங்கூடாதென்று சொல்லுகிறார் ஸ்வரூபமேயில்லாதிருக்கிறஅசத்துக்கு, அதிஷ்டானத்வமேகூடாது.

இ-தி. மலடிபிள்ளையாருக்கும் பிதாவாகக்கூடாதுபோலவுமி, மூன்றாவதுபக்ஷங்கூடாது, சத்திலிருந்துகற்பிதமானஜகத்து, சத்துக்கேஅதிஷ்டானமாயிருத்தல்கூடவேகூடாது, கானல்ஜலத்திலிருந்துநிஜமானஅந்தப்பூமிஉண்டாயிற்றென்றுசொல்வதுபோலவாம், அதிஷ்டானமன்றியில் கற்பிதமாகட்டுமென்றால், தங்கமுதலானவை அதிஷ்டானமில்லாமல் நகைமுதலானகற்பனைஉலகத்தில்ஒரிடத்திலுங்காணப்படாததுபோலவுமி.

ச-ங்கை. சிருஷ்டிக்குமுன்னே அசத்திருந்ததென்றுசொல்வதிலும் தோஷமிருக்கிறதென்கிறசங்கைக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

सदासीदितिशब्दार्थभेदेद्वैगुण्यमापतेत् ।
अभेदेपुनरुक्तिस्यान्मैवंलोकेतथेक्षणात् ॥

ஸதாஸீதிதிஶப்தார்த்தபேதேத்வைகுண்யமாபதேத் ।
அபேதேபுநருக்திஸ்யாந்மைவம்லோகேததேக்ஷணாத் ॥

ஸத் — சத்தேசிருஷ்டிக்குமுன்னே
ஆஸீத். — இருந்ததென்று
இதி — சொல்லும்போது
ஶப்தார்த்தபேதே. — அந்த சப்தங்களுக்கு அர்த்தபேதமிருக்கும் பக்ஷத்தில் [மானது
வைகுண்யம் — இரண்டென்றத்வைத
ஆபதேத் — வந்துவிடும்
அபேதே — பேதமற்றதில்
புநருக்திஸ்யாத் — இரண்டாந்தரம் சொன்ன தோஷமுண்டாகும்
ந ஏவம் — முதலிற்சொன்ன அர்த்தபேதமில்லாததினாலே த்வைதம் வருமென்றதோஷமில்லை
லோகே. — உலகத்தில்
ததா — அப்படி ஒருசொல்லை இரண்டுதரஞ்சொல்வது [லே
ஈக்ஷணாத் — பார்க்கப்படுகிறபடியினாலே

அ-கை. புனருக்திதோஷத்திற்குப் பரிகாரஞ்சொல்லுகிறார்,

இ-தி. ஒருஇஷ்டன்வந்தவுடன் வாருமிருமிருமென்றசொல் இரண்டைகாண்பிவிப்பாததுபோலவுமி.

அ-கை- உலகத்தில்இவ்விதமாக விவகரிப்பதில் புனருக்திதோஷமில்லையென்பதுஎவடத்தில்காணப்படுகிறதெனில்.

कर्न्तयंकृ[illegible] ।
इत्यादिरामना[illegible] ॥

[illegible]

இதி. [illegible]

ஸாரம். [illegible]

இதி. [illegible]

अ[illegible] ।
शिव[illegible] ॥

[illegible]

இதி. [illegible]

அதை. [illegible]

चोद्यंनापरिहारेणाक्रमनादृ[illegible] ।
अंहनभाषया चोद्यंनानिनाप[illegible] ॥

அதிஷ்டானம் ... பாதையில்லை

ஜகத்துக்கு ... ஆகாசத்துக்கும்

नन्वास्तिमितगंभीरंनजातंनचतत्तमः ।
अनाख्यमनभिव्यक्तंसत्किंचिदवशिष्यते ॥

... பேரில்லா

... தங்காயமிருக்கி

... க்கிறது

... இல்லாதது

... சொன்னதப்ப

ननुभूम्यादिकंमाभूत्परमाण्वन्तनाशतः ।
कथंनाशयितुंमनश्चिद्रूमारोहन्तीतिचेन्न ॥

... உபமுறையபக்தியில்

... ஆகாசத்திற்குக்கூட

... னாது

ஜகி செக ஏற்றெ

... பாயாகில்

कर्तव्यंकुरुतेवाक्यंब्रूतेधार्यस्यधारणम् ।
इत्यादिवासनाविष्टंप्रत्यासीत्सदितीरणम् ॥

கர்தவ்யம் குருதே வாக்யம் ப்ரூதே தார்யஸ்ய தாரணம் ।
இத்யாதிவாஸநாவிஷ்டம் ப்ரத்யாஸீத்ஸதிதீரணம் ॥ ௩௭ ॥

கர்தவ்யம் செய்யவேண்டியது	ப்ரூதே சொல்லப்பட்டது
குருதே செய்யப்பட்டது	தார்யஸ்ய ச தரிக்கவேண்டியதும்
வாக்யம் சொல்லவேண்டியது	தாரணம் தரிக்கப்பட்டது

அ-கை. உலகானுபவம்அப்படி இருக்கட்டும் சுருதிசொன்னதற்கு இதனா லென்னஆயிற்றெனில்.

இத்யாதிவாஸநாவிஷ்டம். ப்ரதி } இது முதலான வாசனைகளுடன்கூடிய புருஷனைக்குறித்து	ஸத் ஆஸீத் இதி. ஈரணம் } இருக்கிறது மாத்திரமே இருந்ததென்று சுருதிசொல்லிற்று

தி-தி. அம்மாள்குடியானவனிடத்தில் அவன்வழக்கம்போல்பேசுவதுபோ லவுதி.

அ-கை. அத்வைதவஸ்துவில் பூதகாலமில்லாமையால் சிருஷ்டிக்குமுன் னிருந்ததென்றசொல் எப்படிசொல்லக்கூடுமெனில், அப்படிசொல்லும்போ தஜகத்தென்ற ஒருவஸ்துஉற்பத்திநாசவத்தாய், ஆத்துமாவுக்குத்வைதத்தை உண்டுபண்ணுமேயெனில்.

कालाभावेपुरेत्युक्तिःकालवासनयायुता ।
शिष्यंप्रत्येवतेनात्रद्वितीयंनहिशंक्यते ॥

காலாபாவே புரேத்யுக்தி: காலவாஸநயாயுதா ।
ஶிஷ்யம் ப்ரத்யேவ தேநாத்ர த்விதீயம் நஹி ஶங்க்யதே ॥ ௩௮ ॥

காலாபாவே } முக்காலமுமில்லாத வஸ்துவில்	ஶிஷ்யம் ப்ரத்யேவ } சிஷ்யனைக்குறித்தே சொன்னது [தத்தில்
புரா. இதி முன் என்ற [ன்றால்)	தேந. அத்ர ஆகையினால் இந்த அத்வை
உக்தி: சொல் (எப்படிசொல்லக்கூடுமெ	த்விதீயா இரண்டாவது [றோ
காலவாஸநயாயுதா } கால வாசனையோடே கூடின	ந ஶங்க்யதே ஹி சங்கிக்கப்படாதன்

தி-தி. ஏகமாயிருக்கிறதாம்பிரபர்ணிஜலத்தில், தீர்த்தவிசேஷங்களைச்சொல் லியது; அந்தவாசனைகளுடன்கூடியவர்களுக்காகச்சொல்வதுபோலவுதி.

அ-கை. இப்போதுசித்தாந்தரகசியம் சொல்லுகிறார்.

चोद्यंवापरिहारोवाक्रियतांद्वैभाषया ।
अद्वैतभाषयाचोद्यंनास्तिनापितदुत्तरम् ॥

ஸோத்³யோவாபரிஹாரோவாக்ரியதாம்த்³வைதபா⁴ஷயா|
அத்³வைதபா⁴ஷயாஸோத்³யம்நாஸ்தி நாபிதது³த்தரம்|| ௬௯||

ஸோத்³யம்.வா ஆக்ஷேபமும்
பரிஹார:வா பரிஹாரமும்
த்³வைதபா⁴ஷயா த்வைதவார்த்தையிஞலே
க்ரியதாம் பண்ணத்தக்கது
அத்³வைதபா⁴ஷயா அத்வைத பாஷையிஞலே
ஸோத்³யம்.நாஸ்தி ஆக்ஷேபமில்லை
தத்.உத்தரம்,அபி.அதற்குஉத்தரமும்
ந இல்லை

இ-தி. நாடகத்தில்சண்டைமுதலானவை வேஷத்திலேயேதவிர நிஜத்திலி ல்லாததுபோலவறி.

அ-கை. அப்படிப்பரமார்த்தத்தில், தத்வைதமில்லையென்பதில், வாசிஷ்ட ஸ்மிருதியைச்சொல்லுகிருர்.

तदास्तिमितगंभीरंनतेजोनतमस्ततम् ।
अनाख्यमनभिव्यक्तंसत्किञ्चिदवशिष्यते ॥

ததா³ஸ்திமிதக³ம்பீ⁴ரம்நதேஜோநதமஸ்ததம்|
அநாக்²யமநபி⁴வ்யக்தம்ஸத்கிஞ்சித³வஶிஷ்யதே|| ௭௰||

ததா³ அந்தப்பிரளயத்தில் [மாயும்
ஸ்திமிதக³ம்பீ⁴ரம் சலனமன்றியில்கம்பிர
ந.தேஜ: பிரகாசமன்றியிலும்
ந தம: இருட்டுமன்றியிலும்
ததம் விஸ்தாரமாயும்
அநாக்²யம் சொல்லுவதற்குப்பேரில்லா ததாயும் [ற
அநபி⁴வ்யக்தம் ரூபமில்லாததாயுமிருக்கி
ஸத்.கிஞ்சித் சத்துமாத்திரமே
அவஶிஷ்யதே இருக்கிறது

இ-தி. இப்போதுதோன்றப்பட்ட நாமரூபங்கள்சுஷுப்தியில் இல்லாதது போலவறி.

ச-கை. சிஷ்யன்பிரளயத்தில், ஆகாசமுமில்லையென்று சொன்னதைப்ப ற்றிசங்கிக்கிருன்.

ननुभूम्यादिकंमाभूत्परमाण्वन्तनाशतः ।
कथंतेवियतोसत्त्वंबुद्धिमारोहतीतिचेत् ॥

நநுபூ⁴ம்யாதி³கம்மாபூ⁴த்பரமாண்வந்தநாஶத:|
கத²ம்தேவியதோஸத்த்வம்பு³த்³தி⁴மாரோஹதீதிசேத்|| ௭௧

நநு சிஷ்யன் ஆக்ஷேபிக்கிருன்
பரமாண்வந்த நாஶத: பரமாணுவா ய்முடிவில்நாசமாய்ப்போவதால்
பூ⁴ம்யாதி³கம் பூமிஜலம் தீ வாயுவரை
மா பூ⁴த் பிரளயத்தில் இல்லாமல், போகட்டும்
தே. பு³த்³தி⁴ம் உம்முடையபுத்தியில்
வியத: ஆகாசத்திற்குக்கூட
அஸத்த்வம் இல்லாமையானது
கத²ம் எப்படி
ஆரோஹதி. இதி சேத் ஏறிற்றெ ன்று கேட்பாயாகில்

இ-தி. நினைப்பில்கற்பிதமான [illegible] யில்லாமல்போமென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. அவன்சொன்னதைக்கொண் [illegible] லுகிறார்.

अत्यन्तंनिर्जगद्व्योमयथातेबुद्धिमाश्रितम् ।
तथैवसन्निराकारंकुतोनाश्रयतेमतिम् ॥

அத்யந்தம் நிர்ஜகத் வ்யோம யதா தே [illegible] ।
ததைவ ஸந் நிராகாரம் குதோ [illegible] ॥

அத்யந்தம் மிகவும்	[illegible]
நிர்ஜகத் ஜகத்தன்றியிலிருக்கிற	[illegible]
வ்யோம ஆகாசமானது இருக்கிறதாக	[illegible]
யதா எப்படி	[illegible]
தே உன்னுடைய	[illegible]
புத்திம் புத்தியை	[illegible]

வி-ம். மிகவும்சூன்னியமாயிருக்கிற [illegible] பட்டதுபோல நிர்ஸங்கமான [illegible]

அ-கை. பிரத்தியக்ஷமாய் கண்டதைகாட்டு [illegible] த்தை, தழுவிகேட்டதற்குச்சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

निर्जगद्व्योमदृष्टंचेत्प्रकाशतमसीविना ।
क्वदृष्टंकिञ्चतेपक्षेनप्रत्यक्षंनियतत्वतः ॥

நிர்ஜகத் வ்யோம த்ருஷ்டம் சேத் ப்ரகாச தமஸீ விநா ।
க்வ த்ருஷ்டம் கிஞ்ச தே பக்ஷே [illegible] ॥

நிர்ஜகத் நாமரூபாதிகமான	[illegible]
வ்யோம ஆகாசமானது [தேவெளியில்	தே [illegible]
த்ருஷ்டம் சேத் பார்க்கப்பட்டிருக்கிற	பக்ஷே [illegible]
ப்ரகாசதமஸீ விநா } வெளிச்சமிருட்டன்றியில் [ஆ	[illegible]
க்வத்ருஷ்டம் எவடத்தில் பார்க்கப்பட்ட	[illegible]

தா-ம். ஆகையால்ஆகாசம்பார்க்கப்பட்டதாகச் சொல் [illegible]

இ-தி. நினைப்புகாணப்படுகிறதென்பது [illegible]

சங்கை. அப்படிபிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கக்கூடாமை [illegible] னும்சமானம்தானே நீர்இருக்கிறதாகச்சொல்லுகிற [illegible] தகண்டீரெனில்.

सद्वस्तु दृष्टं त्वस्माभिर्निश्चिन्तैरनुभूयते ॥

ஸத்வஸ்து த்ருஷ்டம் த்வஸ்மாபிர்நிஶ்சிந்தைரநுபூயதே ॥ ௩௯ ॥

ஸத்	நித்தியமாயிருக்கிற	அஸ்மாபி:	நம்மாலே
வஸ்து	சத்வஸ்துவாம்	அநுபூயதே	அநுபவிக்கப்படுகிறது
நிஶ்சிந்தை:	சிந்தையற்றசமயத்தில்		

இந்நிர்ச்சங்கற்பமான சமாதியில் அறிவானந்தம் அநுபவிப்பதுவேயாம்.

அ-கை. தூஷ்ணீம்பூதாவஸ்தையில் இதர்கோசரமில்லாமையால் சூனிய மேற்றோற்றுமெனில்.

तूष्णींस्थितौ न शून्यत्वं शून्यबुद्धेश्च वर्जनात् ॥

தூஷ்ணீம்ஸ்திதௌ நஶூந்யத்வம் ஶூந்யபுத்தேஶ்ச வர்ஜநாத் ॥ ௪௦ ॥

தூஷ்ணீம் ஸ்திதௌ	தூஷ்ணீம்பாவாவஸ்தையில்	வர்ஜநாத்	இல்லாமையால்
ஶூந்யத்வம் ந	சூனியமென்றபுத்தியும்	ஶூந்யபுத்தே: ச	நீசொன்ன சூனியபுத்தியுமில்லை

தா-ம். சமாதியில் சூனியமல்லவா, இருக்கிறதென்றால், அந்தபுத்தியுமில்லையென்றபடி.

அ-கை. அப்போதானந்தத்தைக்காண்கிற புத்தியுமில்லையோவெனில்.

सद्बुद्धिरपि चेन्नास्ति मास्त्वस्य स्वप्रभत्वतः ॥

ஸத்புத்திரபி சேந்நாஸ்தி மாஸ்த்வஸ்ய ஸ்வப்ரபத்வத: ॥ ௪௧ ॥

ஸத்புத்தி: அபி	சன்மாத்திரமானபுத்தி	ஸ்வப்ரபத்வத:	ஸ்வப்பிரகாசமானதால்
நாஸ்தி சேத்	இல்லையென்றாலும்	அஸ்ய	சத்தாமாத்திரமானபுத்தியும் வேண்டாம்
மாஸ்து	இராமல்		

தா-ம். அறிவுதானென்ற புத்தியுமில்லையெனில், ஸ்வப்பிரகாசமானதால் அதுவும் வேண்டாம்.

அ-கை. சத்புத்தியில்லாதபக்ஷத்தில் சன்மாத்திரம் இருக்கிறதென்று யெப்படியறியக்கூடுமெனில்.

निर्मनस्कत्वसाक्षित्वात्सन्मात्रं सुगमं नृणाम् ॥

நிர்மநஸ்கத்வஸாக்ஷித்வாத் ஸந்மாத்ரம் ஸுகமம் ந்ருணாம் ॥ ௪௨ ॥

நிர்மநஸ்கத்வஸாக்ஷித்வாத்	அப்படி மனக்குகிளையுமில்லையென்கிறசாக்ஷித்வமிருப்பதால்	ந்ருணாம்	மனிதர்களுக்கு
		ஸந்மாத்ரம்	சத்தாமாத்திரம்
		ஸுகமம்	சுகமாயறியலாம்

அ-கை. இப்படி தூஷ்ணீம்பூதாவஸ்தையில் நிர்விகற்பசமாதியில் சாக்ஷியின் விளக்கமிருக்கிறதால், இதற்கிப்படி சத்திருக்குதாக அறியக்கூடுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

मनोजृंभणराहित्ये यथा साक्षी निराकुलः ।

मायाजृंभणतः पूर्वं सत्तथैव निराकुलम् ॥

மநோஜ்ரும்பணராஹித்யே யதா ஸாக்ஷீ நிராகுல: ।

மாயாஜ்ரும்பணத: பூர்வம் ஸத்ததைவ நிராகுலம் ॥ [illegible] ॥

மநோஜ்ரும்பணராஹித்யே	மனதினுடைய வியாபாரமற்ற நாசத்தின் பூதாவஸ்தையில்	[illegible]	[illegible]
ஸாக்ஷீ	சாக்ஷியான ஆன்மா	மாயாஜ்ரும்பணத:	[illegible]
யதா	எப்படி	பூர்வம், ஸத்	[illegible]
நிராகுல:	சலனமற்றிருக்கிறதோ	நிராகுலம்	[illegible]

இ-தி, இந்தபூமியில்சொடி [illegible] பூமி [illegible] துபோல, காடுண்டாவதற்குமுன் [illegible] பூமி [illegible].

அ-கை. மாயாசக்திக்குலக்ஷணம் [illegible].

निस्तत्वा कार्यगम्यास्य शक्तिर्मायाग्निशक्तिवत् ॥

நிஸ்தத்வா கார்யகம்யாஸ்ய ஶக்திர்மாயாக்நிஶக்திவத் ॥ [illegible] ॥

அஸ்ய	இந்த ஆன்மாவினுடைய	நிஸ்தத்வா	[illegible]
மாயாஶக்தி:	மாயையின்சக்தியானது	கார்யகம்யா	[illegible]
அக்நிஶக்திவத்	அக்கினியினுஷ்ணசக்திபோல		[illegible]

வி-ம். மாயாசக்தியானது, ஜகத்[illegible], [illegible] ஸ்வரூபமில்லாமையால், நிஸ்தத்வமென்றும், ஆகா[illegible] கையால்காரியத்தால் அறியத்தக்கதென்றும்சொல்[illegible], [illegible] ந்தமாயாசக்தி, அந்தசத்ஸ்வரூபத்திற்கு [illegible] தெனில், எப்படி அக்கினியிலிருக்கிற உஷ்ணசக்தி [illegible] பொரிகள்முதலானஅடையாளத்தால் சக்தியுண்டென்று [illegible], அ[illegible] படிப்போலவென்றறியத்தக்கது.

இ-தி. இந்திரஜாலிகனிடத்திலிருக்கிறசக்திபோலவுமி.

அ-கை. காரியலிங்கத்தால், சக்தியுண்டென்றறிவதற்கு, [illegible] தால்திடம்பண்ணுகிறுர்.

नहि शक्तिः क्वचित्काचित्बुध्यते कार्यतः पुरा ॥

நஹி ஶக்தி: க்வசித்காசித் புத்யதே கார்யத: புரா ॥ [illegible] ॥

காசித்	ஒருவஸ்துவின்	கார்யத:,	காரியமுண்[illegible]
ஶக்தி:	ஒருசக்தியும்	புரா. ஹி	முன்னேயு
க்வசித்	ஓரிடத்திலும்	ந புத்யதே	அறியப்[illegible]

இ-தி. முன்னுரைத்த இந்திரஜாலசக்தி, காரியோற்பத்திக்கு முன்னறியப் படாதது போலவறி.

அ-கை. இப்படிச் சக்தியானது காரியத்தினாலறியப்படுமென்று சொல்லி, நின்று தத்வஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்.

नसद्वस्तुसतश्शक्तिर्नहिवन्हेःस्वशक्तिता ॥

நஸத்வஸ்துஸதஶ்ஶக்திர்நஹிவஹ்நே꞉ஸ்வஶக்திதா ॥ ௪௭ ॥

ஸத꞉. ஶக்தி꞉ சத்தின் சக்தியானது | ஸ்வஶக்திதா தன் தக்கிற சக்தி [யாம்
ஸத்வஸ்து ந சத்வஸ்து ஆகாது | ந. ஹி அக்கினியைவிட்டன்னியமன்
வஹ்நே꞉ அக்கினியினுடைய

அ-கை. இந்தவிஷயத்தில் இன்னமொருவிசாரங் காண்பிக்கிறார், சத்தி லிருக்கிறசக்தி சத்தா அல்லது அசத்தா சத்தெனில் சத்துக்கு பின்னமானதால், சத்தின்சக்தியென்று சொல்லக்கூடாது, அசத்தென்றால் முயல்கொம்புக்குச் சமானமா அல்லது, சத்விலக்ஷணமா சொல்லென்று கேட்கிறார்.

सद्विलक्षणतायान्तुशक्तेःकिंतत्वमुच्यताम् ॥

ஸத்விலக்ஷணதாயாந்துஶக்தே꞉கிம்தத்வமுச்யதாம் ॥ ௪௮ ॥

ஸத்விலக்ஷண } சத்திற் கன்னியமென் | கிம் என்ன
தாயாம். து } றால் | தத்வம் ஸ்வரூபமிருக்கிறது
ஶக்தே꞉ சக்திக்கு | உச்யதாம் அது சொல்லத்தக்கது

தா-ர். அந்தசக்தியானது விலக்ஷணமென்றால் அதற்குவடிவமேதுசொல்

அ-கை. பூதல்லக்ஷணமான சூனியமாகட்டுமேயெனில்.

शून्यत्वमितिचेच्छून्यंमायाकार्यमितीरितम् ॥

ஶூந்யத்வமிதிசேச்சூந்யம்மாயாகார்யமிதீரிதம் ॥ ௪௯ ॥

ஶூந்யத்வம். இதி. சூனியமென்று | ஶூந்யம். இதி சூனியமென்று
சேத் சொல்வாயானால் | ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறதென்பது தகின
மாயாகார்யம் மாயாகாரியமான தத் | மாயைசூனியமென்று சொல்லப்
தானது | படுகிறதில்லை

இ-தி. நித்திராசத்தியைப்போலவறி.

அ-கை. பின் அந்தசக்தியையென்னமாகத்தான் சொல்லுகிறதெனில்.

नशून्यंनापिसद्याटक्ताटक्तत्वमिहेष्यताम् ॥

நஶூந்யம்நாபிஸத்யாத்ருக்தாத்ருக்தத்வமிஹேஷ்யதாம் ॥ ௫௦ ॥

ந. ஶூந்யம் சூனியமுமில்லை | யாத்ருக் இப்படிப்பட்ட யாதொரு
ஸத். அபி. ந. சத்துமில்லை | ஸ்வரூபமுண்டோ

தாத்ருக் { அப்படி இத்தகைத்தென் றுரைக்கமுடியாத | இஹ இந்தமாயையினிடத்தில்
த்வம் இருப்பானது | இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

இ-தி. நித்திராசக்திசூனியமும்சத்தும் இல்லாமலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தஅர்த்தத்தைசுருதியுஞ்சொல்லுகின்றது.

नासदासीन्नोसदासीत्तदानींकिंत्वभूत्तमः ॥

நாஸதாஸீந்நோஸதாஸீத்ததாநீம்கிம்த்வபூத்தம: ॥ சகூ ॥

அஸத்,ந. ஆஸீத் { அசத்தாகவுமிருக்கவில்லை | கிம்.து பின்னெப்படி இருக்கிறதென்றால்
ஸத்நோஆஸீத். சத்தாகவுமிருக்கவில்லை | தம:. அபூத் { தமமென்றபேராக இருந்தது
ததாநீம் அப்போது |

இ-தி. இருட்டானதுசத்துஅசத்துயென்றுசொல்லப்பட்டதுபோலவாம்.

அ-கை. என்னத்தினுலிப்படி அநிர்வசனீயமான தமமென்ற பேராயிருந்ததென்று சொல்லப்படுகிறதெனில்.

संयोगात्तमसस्तत्त्वंनस्वतस्तन्निषेधणात् ॥

ஸம்யோகாத்தமஸஸ்தத்த்வம்நஸ்வதஸ்தந்நிஷேதணாத் ॥ ருஂ ॥

ஸம்யோகாத் { சத்தோடே சேர்ந்திருப்பதால் | தந்நிஷேதணாத் { அந்தசத்தைவிட்டுப்பிரிக்கும்போது
தமஸ: மாயைக்கு | ஸ்வத:ந ஸ்வபாவத்தினுல்இருப்புமில்லை
தத்வம் இருப்புத்தன்மைசொல்லப்படுகிறது |

இ-தி. நித்திராசக்திதன்னேடே சேர்ந்திருப்பதாலிருத்தலுக்கும்தான்விழித்தால்அதில்லாமையால் அசத்துதன்மையுங்காணப்படுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்படியாவதுஒருசக்தியை அங்கீகரித்தால்த்வைதம் வந்துவிட்டதேயெனில், யாதொருகாரணத்தினுல் மாயைக்குசுதாவாய் சத்தில்லையோ அந்தகாரணத்தினுலில்லையென்று சொல்லுகிருர்.

अतएवद्वितीयत्वंशून्यवन्नहिगण्यते ॥

அதஏவத்விதீயத்வம்ஶூந்யவந்நஹிகண்யதே ॥ ருஂ ॥

அத:. ஏவ ஆகையினுலேதானே | த்விதீயத்வம் { அப்படி இதுவுமிரண்டாயிருத்தல்
ஶூந்யவத் { சூனியமெப்படி சத்துக்கு எதிரியாகமாட்டாதோ | ந.கண்யதே.ஹி என்னப்படமாட்டாதென்றே

இ-தி. நித்திராசக்திதனக்குயெதிரியாக ஆகமாட்டாததுபோலவாம்.

அ-கை. பொய்யாயிருக்கிறசக்தியால் சத்துக்குதுவிதத்வம் வாராதென்பதிற்குதிருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிருர்.

नलोकेचैत्रतच्छक्त्योर्जीवितंलिख्यतेपृथक् ॥

நலோகேசைத்ரதச்சக்த்யோர்ஜீவிதம்த்ருச்யதேப்ருதக் ||

லோகே உலகத்தில்
சைத்ரதச்சக்த்யோ: ஓவியமெழுதுவோனுக்கும் அவன் சக்திக்கும்
ப்ருதக். ஜீவிதம் வேருன தன்மை
நத்ருச்யதே { காணப்படாததுபோலவறி

ச-கை. அதிகசக்திஉள்ளவிடத்தில்சக்திக்குஜீவிதமிருக்குமெனில்.

शक्त्याधिक्येजीवितंचेद्वर्धतेतत्रविद्धिकृत् ।
नशक्तिःकिन्तुतत्कार्ययुद्धकृष्यादिकंतथा ॥
सर्वथाशक्तिमात्रस्यनपृथग्गणनाक्कचित् ॥

சக்த்யாதிக்யேஜீவிதம்சேத்வர்த்ததேதத்ரவ்ருத்திக்ருத் |
நசக்தி:கிந்துதத்கார்யம்யுத்தக்ருஷ்யாதிகம்ததா || ௫௨ ||
ஸர்வதாசக்திமாத்ரஸ்யநப்ருதக்கணனாக்வசித் || ௫௨ா ||

சக்த்யாதிக்யே அதிகசக்திஉள்ளவிடத்தில்
ஜீவிதம். ஜீவிதவிருத்தியை
வர்த்ததே.சேத் செய்யுமெனில்
தத்ர அந்தவிடத்தில்
வ்ருத்திக்ருத் விருத்தியைச்செய்கிறது
சக்தி:.ந சக்தியன்று
கிம்.து பின்னையோவென்ருல்
தத்கார்யம் அந்த சக்தியின் காரியமான
யுத்தக்ருஷ்யாதிகம் { யுத்தம் உழவு முதலானதைச்செய்கிறது
ததா அப்படி
ஸர்வதா சகலவிதத்திலும்
சக்திமாத்ரஸ்ய சக்திமாத்திரத்திற்கு
ப்ருதக்கணனா { சக்தனைவிட்டு வேருன இருப்பு
க்வசித். ந ஓரிடத்திலுமில்லை

ச-கை. சத்துக்குசக்தியால்த்வைதம்வேண்டாம் சக்திகாரியத்தால்த்வைதம்வரட்டுமெனில்.

शक्तिकार्यन्तुनैवास्तिद्वितीयंशङ्क्यतेकथम् ॥

சக்திகார்யந்துநைவாஸ்தித்விதீயம்சங்க்யதேகதம் || ௫௩ ||

சக்திகார்யம்.து சக்தியின்காரியம்
ந.ஏவ.அஸ்தி அத்தியந்தமில்லவேயில்லை
த்விதீயம் இரண்டாவதை
கதம்.சங்க்யதே எப்படிஉண்டுபண்ணும்

இ-தி. மகோதரமுள்ளவளுக்கேபிள்ளையில்லையென்ருல் அதின்காரியமான ஜலஸ்பரிசாதியினுல்அவளுக்குப் பிள்ளையில்லையென்பதில், கேட்கவேண்டாததுபோல்சக்தியினுலேயே ஆத்துமாவுக்குத்வைதத்வம்வாராமலிருக்கும்போது அதின்காரியத்தால் த்வைதத்வம்எப்படிவரும், இன்னம்நித்திராசக்தியேத்வைதத்தையுண்டுபண்ணுதபோது, அதின்காரியமானசொப்பனம் தனக்கெதிரியாகஎப்படியாகும்.

அ-கை. சத்தின்சக்தியானது சத்துள்ளவிடமெல்லாம் இருக்கிறதாஅல்லது ஏகதேசத்திலிருக்கிறதாவென்று ஆக்ஷேபித்துமுக்தாளாலேஅடையத்தக்

கதான, நிர்மாயபிரமத்திற்கு அபாவம்வருவதால்முதல்பக்ஷம் [illegible] த்துக்குவிரோதம்வருவதால், ஏகதேசத்திலிருக்குமென்பதும் [illegible] முதலாவதுபக்ஷத்தைத்தள்ளி திருஷ்டாந்தத்துடன் இரண்டாவதுபக்ஷத்தி ற்குபரிகாரஞ்சொல்லுகிறார்.

नकृत्स्नब्रह्मवृत्तिसाशक्तिःकिंत्वेकदेशभाक् ।
घटशक्तिर्यथाभूमौस्निग्धमृद्येववर्तते ॥

நக்ருத்ஸ்நப்ரஹ்மவ்ருத்திஸாஶக்தி꞉கிந்த்வேகதேஶபாக் ।
கடஶக்திர்யதாபூமௌஸ்நிக்தம்ருத்யேவவர்ததே ॥ ௫௪ ॥

பூமௌ பூமியிலிருக்கிற
கடஶக்தி꞉ { கடத்தைப்பண்ணுகிறசக்தியானது
ஸ்நிக்தம்ருதி ஏவ நல்லமண்ணில்மாத்திரம்
யதா வர்ததே { எப்படியிருக்கிறதோ அப்படி.

ஸா ஶக்தி꞉ அந்தமாயாசக்தியானது
க்ருத்ஸ்நப்ரஹ்மவ்ருத்தி꞉ ந பிரமம் முழுமையும் வியாபித்திருக்கவில்லை
கிம் து பின்னை யாதெனில்
ஏகதேஶபாக் { ஏகதேசத்தையடைந்திருக்கிறது

அ-கை. இதற்குப்பிரமாணஞ்சொல்லுகிறார்.

पादोस्यसर्वाभूतानित्रिपादस्तिस्वयंप्रभः ।
इत्येकदेशवृत्तित्वंमायायावदतिश्रुतिः ॥

பாதோஸ்யஸர்வாபூதாநித்ரிபாதஸ்திஸ்வயம்ப்ரப꞉ ।
இத்யேகதேஶவ்ருத்தித்வம்மாயாயாவததிஶ்ருதி꞉ ॥ ௫௫ ॥

ஸர்வா பூதாநி சகலபூதங்களும்
அஸ்ய பாத꞉ { இந்தஆத்துமாவினுடைய ஒருபாதமாயிருக்கிறது
ஸ்வயம்ப்ரப꞉ ஸ்வயம்பிரகாசமான சத்து
த்ரிபாத் அஸ்தி { மூன்றுபாதமாயிருக்கிறதென்றும்

மாயாயா꞉ மாயைக்கு
ஏகதேஶவ்ருத்தித்வம் { ஏகதேசமாயிருத்தலை
ஶ்ருதி꞉ வேதமானது
வததி சொல்லுகிறது

அ-கை. இப்படிஸ்மிருதியுஞ்சொல்லுகிறது.

विष्टभ्याहमिदंकृत्स्नमेकांशेनस्थितोजगत् ।
इतिकृष्णोऽर्जुनायाहजगतस्त्वेकदेशताम् ॥

விஷ்டப்யாஹமிதம்க்ருத்ஸ்நமேகாம்ஶேநஸ்திதோஜகத் ।
இதிக்ருஷ்ணோர்ஜுநாயாஹஜகதஸ்த்வேகதேஶதாம் ॥ ௫௬ ॥

க்ருத்ஸ்நம் சமஸ்தமான
இதம் ஜகத் இந்த ஜகத்தை
ஏகாம்ஶேந விஷ்டப்ய ஒரு அம்சத்

திலே வியாபித்து
அஹம் ஸ்தித꞉ இதி நானிருக்கிறேனென்று
க்ருஷ்ண꞉ கிருஷ்ணபகவானும்

ஸஜ்ஜநாய அர்ஜுனன்பொருட்டு	ஏகதேசமாயிருக்கிற
ஜகத: ஜகத்துக்கு	த்வம் சொன்னார்

இ-தி. ஆகாசத்தில்நீலாதிவர்ணம் ஏகதேசமாய்த்தோற்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுமாயாசக்திதானவ்வளவுமாயிருப்பதில் இன்னும்பிரமா ணஞ்சொல்லுகிறார்.

सभूमिंविश्वतोभूत्वाह्यत्यतिष्ठद्दशांगुलम् ।
विकारावर्तिचात्रास्तिश्रुतिसूक्तकृतोवचः ॥

ஸபூமிம்விஶ்வதோபூத்வாஹ்யத்யதிஷ்டத்தஶாங்குலம் ।
விகாராவர்த்திசாத்ராஸ்திஶ்ருதிஸூக்தக்ருதோவச: ॥ ௫௭ ॥

ஸ: அந்த ஆத்மாவானவர்	விகாராவர்த்தி: விகாரத்தை அதிக்கிரமித்திருக்கிறதொன்றும்
விஶ்வத: எல்லாவற்றிலும்	அத்ர இந்த விஷயத்தில்
பூமிம் ஜகத்தை	ஶ்ருதிஸூக்தக்ருத: சுருதியினுடையவும் சூக்தகாரருடையவும்
பூத்வா வியாபித்து	வச: அஸ்தி ஆஞ்ஞையிருக்கிறது
தஶாங்குலம் பத்தங்குலம்	
அத்யதிஷ்டத் மேல் அதிக்கிரமித்து இருக்கிறாரென்றே	

அ-கை. அப்போதுமிந்தசுருதிகளால், பிரமத்திலேதசக்திஏகதேசமாயிருந்தால், அம்சகற்பனைதானொன்றவிரோதத்திற்கு யென்னபரிகாரமாயிற்றெனில், இப்படிசொன்னசுருதியின் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

निरंशेप्यंशमारोप्यकृत्स्नेंशेवेतिपृच्छतः ।
तत्भाषयोत्तरंब्रूतेश्रुतिश्श्रोतृहितैषिणी ॥

நிரம்ஶேப்யம்ஶமாரோப்யக்ருத்ஸ்நேம்ஶேவேதிப்ருச்சத: ।
தத்பாஷயோத்தரம்ப்ரூதேஶ்ருதிஶ்ஶ்ரோத்ருஹிதைஷிணீ ॥ ௫௮ ॥

நிரம்ஶேஅபி நிரம்சமன்ஆனிலும்	ப்ருச்சத: கேட்டவனுக்கு
அம்ஶம் ஆரோப்ய அம்சத்தை கற்பித்து	ஶ்ரோத்ருஹிதைஷிணீ கேட்கிறவனுக்குஹிதத்தைச்சொல்லுகிற
க்ருத்ஸ்நே அம்ஶே வா சக்தி முழுமையுமிருக்கிறதா ஏகதேசமாயிருக்கிறதாவென்று	ஶ்ருதி: வேதமானது
	தத்பாஷயா அவன் வார்த்தையினாலே
	உத்தரம் சமாதானத்தை
	ப்ரூதே சொல்லுகிறது

இ-தி. தாயினிடத்திற்குழந்தைவந்து அம்மாஆகாசபுருஷன் கட்டெரும் பானஎனத்திலேறினானென்றே, அத்தனரும்பஅந்தப்புருஷனைவுள்ளதா சிரி தாவென்றுகேட்டதை,அவள் அனுசரித்து, சிறிதென்றுசொல்லுவதுபோலும்

குழந்தைக்குதாய்ஸ்வாமிவந்துசாதத்தை சாப்பிடுமென்றுசொல்லித்தந்துகுழந்தை அவ்வளவுசாதத்தையும் சாப்பிடுமாயினுமக்கு சாப்பிடக்கொடுத்ததாகவும் வைக்குமாவென்று, சொன்னதுபோலுமாம்.

அ-கை. யாதொருகாரணத்தால் ஜகத்தைப்பரமாத்மாவிடத்தில் சத்திசக்தியைச்சாதித்தாரோ, அதுசெய்கிறகற்பனையைஇப்போதுதிருஷ்டாந்தத்தினாலேயப்பரிகரிக்கிறார்.

सत्तत्वमाश्रिताशक्तिःकल्पयेत्सतिविक्रियाः ।
वर्णाभित्तिगताभित्तौचित्रंनानाविधंयथा ॥

ஸத்தத்வமாச்ரிதாசக்தி:கல்பயேத்ஸதிவிக்ரியா: |
வர்ணாபித்திகதாபித்தௌசித்ரம்நானாவிதம்யதா ||௫௯||

ஸத்தத்வம்	சத்வஸ்துவை	பித்திகதா:	சுவரிலிருக்கிற
ஆச்ரிதா சக்தி:	ஆசிரியித்திருக்கிற சக்தியானது	வர்ணா:	வர்ணங்களானவை
ஸதி விக்ரியா:	சத்தில் நானாவிதமான விகாரத்தை	பித்தௌ	சுவரில்
கல்பயேத்	கற்பிக்கிறது	நானாவிதம்	நானாவிதமான
		சித்ரம்	சித்திரத்தை
		யதா	எப்படி கற்பிக்கின்றனவோ

அ-கை. அதில்முதலிலுண்டாகிற காரியத்தையும்அதனத்தின் காரியமென்பதற்குமுறைதுவையும் காண்பிக்கிறார்.

आद्योविकारआकाशस्सोवकाशस्वरूपवान् ।
आकाशोस्तीतिसत्तत्वमाकाशेप्यनुगच्छति ॥

ஆத்யோவிகாரஆகாசஸ்ஸோவகாசஸ்வரூபவான் |
ஆகாசோஸ்தீதிஸத்தத்வமாகாசேப்யனுகச்சதி ||௬௦||

ஆத்ய: விகார:	முதலாவதுவிகாரமான	ஸத்தத்வம்	சத்தின்தன்மை
ஆகாச:	ஆகாசம் (ஆ	ஆகாச: அஸ்தி இதி	ஆகாசம் இருக்கிறதென்று
ஸ:	அது	ஆகாசேஅபி	ஆகாசத்திலும்
அவகாசஸ்வரூபவான்	இடைவெளி வடிவுள்ளது	அனுகச்சதி	அனுசரித்திருக்கும்

இ-தி மண்ணின்ஸ்வபாவம்குதிரிலும்காணப்படுவதுபோலாம்.

அ-கை. அதைவிபரித்துச்சொல்லுகிறார்.

एकस्वभावंसत्तत्वमाकाशोद्विस्वभावकः ।
अवकाशस्सतिव्योम्निसचैषोपिद्वयंस्थितम् ॥

ஏகஸ்வபாவம்ஸத்தத்வமாகாசோத்விஸ்வபாவக: |
அவகாசஸ்ஸதிவ்யோம்னிஸசைஷோபித்வயம்ஸ்திதம் || ௬௧ ||

ஸத்தத்வம் { சத்தத்துவமானது இருக்கிறதென்கிற }
ஏகஸ்வபாவம் ஒருஸ்வபாவமுடையது
ஆகாசஃ ஆகாசமானது
த்விஸ்வபாவகஃ { இரண்டுஸ்வபாவமுடையது }
ஸதி அவகாசஃ சத்தில் இடைவெளி
ந இல்லை
வ்யோம்நி து ஆகாசத்தில் அந்த இருப்புத்தன்மையும்
ஸச்சைஷஃ இந்த அவகாசமும்
அபி த்வயம் இரண்டும் இருக்கின்றன

இ-தி- ஒருபுருஷன் ஸ்திரீவேஷம்போட்டு வேஷம் கட்டியிருக்கிறசமயத்தில் இரண்டுசுபாவமும் மற்றசமயத்தில்ஒருஸ்வபாவம் காணப்படுவது போலவாம்.

அ-கை சத்து ஆகாசமிரண்டிற்கு முண்டான இரண்டுஸ்வபாவத்தை வேறேஒருபிரகாரத்தினாலுஞ்சொல்லுகிறார்.

यद्वाप्रतिध्वनिर्व्योम्नोगुणोनासौसतीक्ष्यते ।
व्योम्निद्वौसद्ध्वनीतेनसदेकंद्विगुणंवियत् ॥

யத்வாப்ரதித்வநிர்வ்யோம்நோகுணோநாஸௌஸதீக்ஷ்யதே ।
வ்யோம்நித்வௌஸத்த்வநீதேநஸதேகம்த்விகுணம்வியத் ॥ கூஉ ॥

யத்வா இன்னமொருபக்ஷமாவது
வ்யோம்நஃ ஆகாசத்தினுடைய
ப்ரதித்வநிஃ எதிரொலியான
அஸௌ.குணஃ இந்தசப்தகுணமானது
ஸதி. சத்தில்
ந.ஈக்ஷ்யதே காணப்படவில்லை
வ்யோம்நி ஆகாசத்தில்
ஸத் சத்தும்
த்வநி சப்தமும்
த்வௌ இரண்டிருக்கிறது
தேந ஆகையினாலே
ஸத்.ஏகம் சத்து ஒரு குணமுடையது
வியத் ஆகாசம்
த்விகுணம் இரண்டு குணமுடையது

அ-கை. ஆகாசம்சத்தின்காரியமானால் ஆகாசகாரியம்சத்தென்று தோன்றகாரணமேதெனில்.

याशक्तिःकल्पयेद्व्योमसासद्व्योम्नोरभिन्नताम् ।
आपाद्यधर्मधर्मित्वंव्यत्ययेनावकल्पयेत् ॥

யாஶக்திஃகல்பயேத்வ்யோமஸாஸத்வ்யோம்நோரபிந்நதாம் ।
ஆபாத்யதர்மதர்மித்வம்வ்யத்யயேநாவகல்பயேத் ॥ கூங ॥

யாஶக்திஃ யாதொருமாயாசக்தியானது
வ்யோம (சத்தில்) ஆகாசத்தை
கல்பயேத் கற்பிக்கிறதோ
ஸா.ஸத்வ்யோம்நோஃ அது முதலில் சத்திற்கும் ஆகாசத்திற்கும்
அபிந்நதாம் அபேதத்தை
ஆபாத்ய உண்டுபண்ணி (பின்)
தர்மதர்மித்வம் காரியகாரணங்களையும்
வ்யத்யயேந மாறுபாடாக
அவகல்பயேத் கற்பித்தது

இ-தி. நித்திராசக்தியானது, ஒருஜகத்தைகற்பித்துதன்னுடே அத்தியாசப்படுத்திதர்மதர்மித்வத்தையும் மாறுபாடாகச்செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. மாயையாலிந்த விபரீதம் பண்ணக் காரணமேதெனில்.

सतोऽव्योमत्वमापन्नंव्योम्नस्सत्तांतुलौकिकाः ।
तार्किकाश्चावगच्छन्तिमायायाउचितंहितत् ॥

ஸதொவ்யொமத்வமாபந்நம்வ்யொம்நஸ்ஸத்தாந்துலௌகிகாஃ ।
தார்கிகாஶ்சாவகச்சந்திமாயாயாஉசிதம்ஹிதத் ॥ ௬௪ ॥

லௌகிகாஃ. தார்கிகாஃ. ச — லௌகிகர்களும் தார்கிகர்களும்
ஸதஃ (காரணமான)சத்வஸ்துவிற்கும்
வ்யொமத்வம் காரியமான ஆகாசத்வத்தை
ஆபந்நம் அடையப்பட்டதாகவும்
வ்யொம்நஃ (காரியமன) ஆகாசத்திற்கு
ஸத்தாம் து காரணமான சத்துத்தன்மை யடையப்பட்டதாகவும்
அவகச்சந்தி அறிகிறார்கள்
தத் மாயாயாஃ அப்படி விபரீதமாக செய்விப்பதுமாயைக்கு
உசிதம் ஹி யோக்கியமன்றோ

இ-தி- குழந்தைகள்விசித்திரமான இந்திரஜாலம்முதலானதைஒன்றாய்ப்பார்ப்பதும்அந்தயிந்திரஜாலம்முதலானதை யுண்டுபண்ணுகிறஅந்தசக்தி அப்படித்தோற்றிவிப்பதும் சகஜமாயிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. மாயைவிபரீதமான தோற்றத்தைச்செய்வது பிரசித்தமென்பதைக்காண்பிவிக்கிறார்.

यद्यथावर्त्ततेतस्यतथात्वंभातिमानतः ।
अन्यथात्वंभ्रमेणेतिन्यायोयंसार्वलौकिकः ॥

யத்யதாவர்த்ததெதஸ்யததாத்வம்பாதிமாநதஃ ।
அந்யதாத்வம்ப்ரமெணெதிந்யாயொயம்ஸார்வலௌகிகஃ ॥ ௬௫ ॥

யத் யாதொருசிப்பிமுதலானது
யதா எப்படிசிப்பிமுதலானரூபமாய்
வர்த்ததெ இருக்கிறதோ
தஸ்ய அந்தசிப்பிமுதலானதற்கு
மாநதஃ (விசார)ப்பிரமாணத்தால்
ததாத்வம் அந்தசிப்பிமுதலான தன்மை
பாதி விளங்குகிறது
ப்ரமெண மயக்கத்தினால்
அந்யதாத்வம் அதற்குவிபரீதமானவெள்ளிமுதலான ரூபமானதோற்றம்ஸ்வபாவம்
இதி இந்தப்பிரகாரம்
அயம். ந்யாயஃ இந்தநியாயமானது
ஸார்வலௌகிகஃ — சர்வலோக பிரசித்தமாயிருக்கிறது

அ-கை. இப்படிமயக்கத்தால் விபரீததோற்றத்தைகாண்பித்து அதுநிவர்த்தியாகிறதற்கு உபாயம்சொல்லுகிறார்.

एवंश्रुतिविचारात्प्राग्यथायद्वस्तुभासते ।
विचारेणविपर्येतितततस्तच्चिन्त्यतांवियत् ॥

ஏவம் ச்ருதிவிசாராத் ப்ராக் யதா யத்வஸ்து பாஸதே ।
விசாரேண விபர்யேதி ததஸ்தச்சிந்த்யதாம் வியத் ॥ ௬௬ ॥

ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்	விசாரேண	அதுவிசாரத்தினால்
ச்ருதிவிசாராத் ப்ராக்	சுருதிஅர்த்தம்விசாரம்பண்ணுவதற்குமுன்	விபர்யேதி	ஆகாசாதிரூபத்தைவிட்டு சத்தாய் விளங்குகிறது
யத்வஸ்து	யாதொருசத்வஸ்து	ததஸ்வியத்	ஆகையால் வானை
யதா	ஆகாசாதிரூபமாயெப்படி	தச்சிந்த்யதாம்	சத்ரூபமாகவே சிந்திக்கத்தக்கது
பாஸதே	தோற்றிற்றோ		

அ-கை. விசாரத்தினாலேயே யதார்த்தம்வெளியாவதால் விசாரத்தின்ஸ்வரூபம்காண்பிவிக்கிறார்.

भिन्नेवियत्सतीशब्दभेदाद्बुद्धेश्चभेदतः ।
वाय्वादिष्वनुवृत्तंसन्नतुव्योमेतिभेदधीः ॥

பிந்நே வியத்ஸதீ ஶப்தபேதாத் புத்தேஶ்ச பேதத꞉ ।
வாய்வாதிஷ்வநுவ்ருத்தம் ஸந்ந து வ்யோமேதி பேததீ꞉ ॥ ௬௭ ॥

வியத்ஸதீ	சத்தும்ஆகாசமும்	வாய்வாதிஷு	வாயுமுதலான பூதபௌதிகங்களில்
ஶப்தபேதாத்	சத்தென்றும் ஆகாசமென்றும் சொல்லுகிறசப்தபேதததாலும்	ஸதநுவ்ருத்தம்	வாயுமுதலானவை யிருக்கின்றன வென்று யெல்லாவற்றிலும் வியாபித்து விளங்குகின்றனபோல
புத்தே꞉	ஞானத்தினுடைய	வ்யோம	அவ்வாகாசமானது
பேதத꞉ ச	பேதத்தாலும்	ந து இதி	யெல்லாவற்றிலும் அனுசரித்திருக்கவில்லையென் றறிகிற
பிந்நே	அவைகள் வேறானவைகள் அதெப்படியெனில்	பேததீ꞉	விவேகஞானமே பேதமாம்
ஸத்	சத்வஸதுவானது		

இ-தி. மண்பானைசட்டிகளில்அனுசரித்திருப்பதும், குதிர்அப்படிபானைசட்டிகளில் அனுசரித்தில்லாததுபோலுமறி.

அ-கை. இப்படிசதாகாசங்களுக்கு, பேதஞ்சாதித்துஆகாசத்தின் காரியம்சத்தென்றுவாதிக்கிறவர்களுடைய மயக்கத்தைஒழிக்கிறார்.

सद्वस्त्वधिकवृत्तित्वात्धर्मिव्योम्नस्तुधर्मता ॥

ஸத்வஸ்த்வதிகவ்ருத்தித்வாத் தர்மி வ்யோம்நஸ்து தர்மதா ॥ ௬௮ ॥

ஸத்வஸ்து	சத்வஸ்துவானது	தர்மி	காரணமாம் [லாமையால்
அதிகவ்ருத்தித்வாத்	யெல்லாவற்றிலும் அதிகவியாபகமாயிருப்பதால்	வ்யோம்நஸ்து	ஆகாசத்திற் கப்படியில்
		தர்மதா	காரியமென்றறி

இ-தி. மாம்பழம்புகுளைத்திரவியமாக [illegible]ருக்கிறது, அந்தரூபாசக்தாதிகள் [illegible]

அ-கை. அப்பொழுதுபட்டத்[illegible] டிசத்துக்குவேறான ஆகாசமும் [illegible]

धियासत प्रथत्कारेबुद्धिर्व्योमाकमात्मताम् ॥

யியாஸத [illegible] ॥ [illegible] ॥

யியா	புத்தியால்	[illegible]
ஸத:	சத்தைவிட்டு	[illegible]
வ்யோம	ஆகாசத்தை	[illegible]
ப்ருதக்கர்த்ரு	பிரித்தால் [illegible]	[illegible]

அ-கை. ஆகாசத்திற்[illegible]

अवकाशात्मकंतच्चेन्दसत्वादीतिनित्यताम् ॥

அவகாசாத்மகம் [illegible] ॥ [illegible] ॥

தத்	அந்தஆகாசமானது	[illegible]
அவகாசாத்ம / கம்.சேத்	இடவெளியாயிருக்கிறதேயென்றால்	[illegible]

இ-தி. புருஷைஎக்குவேறாகத்தோன்றாநி[illegible] சத்துக்குவேறாகத்தோன்றாநிற ஆகாச[illegible]

அ-கை. சத்துக்குவேறாகத்தோன்றாநிற ஆகாசமானது [illegible] ல்லக்கூடாதெனில்.

भिन्नंसतोसच्चेनानिवासिनेद्वयाहानिमत ॥

பின்னம் [illegible] ॥ [illegible] ॥

ஸத:	சத்துக்கு	[illegible]
பின்னம்	ஆகாசம் பின்னமென்றால்	[illegible]
அஸத். ச	அசத்தாகவும்	[illegible]
ந, இதி	இல்லையென்று	[illegible]

இ-தி. மலடிதன்பிள்ளைக்கு[illegible]

அ-கை. ஆகாசம் அசத்தானால் [illegible] சூனியலக்ஷணமில்லாமல் [illegible] லாமென்றுசொல்லுகிறார்.

भातीतिच्चेत्भातुनामभूपणंमायिकस्यतन् ॥

பாதீதிசேத் [illegible] ॥ [illegible] ॥

பாதி. இதி / சேத்	ஆகாசந்தோன்றுகிற தேயென்றால்	[illegible]
		[illegible] இல்லாமல் [illegible]

[illegible]

[illegible]

यद्यस्त्यासमानं नानिष्ट्याक्रमजातिद्यत् ॥

[illegible] । [illegible] ।

[illegible]

[illegible]

नानित्यकारिद्वैतिर्गुणद्रव्यैर्व्यापकः ।
नित्यस्त्वाकर्षानन्तुपार्वयंकातिस्मयः ॥

[illegible] ।

[illegible] । [illegible] ।

[illegible]

[illegible]

बुद्धीपिमेद्नोनित्योनिर्व्यास्याद्नित्यः ।
अनेकाश्रयात्मंशयाहादवृत्तयवायोस्यंतरद् ॥

[illegible] ।

[illegible] । [illegible] ।

[illegible]

இ-கி. மாம்பழம் புளிப்பாயிருக்கிறது [illegible]
ருக்கிறது, அந்தரூபாசகந்தாதிகள் [illegible]

அ-கை. அப்போது [illegible]
டிசத்துக்குவேறான ஆகாசம் [illegible]

धियासतःपृथक्कारेब्रूहिव्योमकिमात्मकम् ॥

தியா ஸத: ப்ருதக்காரே ப்ரூஹி வ்யோம கிமாத்மகம் । [illegible] ।

தியா புத்தியால் | [illegible]
ஸத: சத்தைவிட்டு | [illegible]
வ்யோம ஆகாசத்தை | [illegible]
ப்ருதக்காரே பிரிக்கால் [illegible]

அ-கை. ஆகாசத்திற்குரூபமில்லையென்று [illegible]

अवकाशात्मकंतच्चेदसत्तदितिनत्वयम् ॥

அவகாசாத்மகம் தச்சேத் அஸத் ததிதி [illegible] । [illegible] ।

தத் அந்தஆகாசமானது | [illegible]
அவகாசாத்மகம் ஏவ } இடமென்னும்ரூபமாயிருக்கும் | [illegible]
[illegible] } [illegible] | [illegible]

இ-கி. புருஷனுக்குவேறாகத்தோன்றுகிற [illegible]
சத்துக்குவேறாகத்தோன்றுகிற ஆகாசமில்லையென்று [illegible]

அ-கை. சத்துக்குவேறாகத்தோன்றுகிற ஆகாசமானது, [illegible]
ல்லக்கூடாதெனில்.

भिन्नंसतोऽसच्चेन्नास्तिचेद्व्याहतिरीदृशी ॥

ஹிந்நம் ஸதோ ஸச்சேந் நாஸ்தி சேத் வ்யாஹதி [illegible] । [illegible] ।

ஸத: சத்துக்கு
ஹிந்நம் ஆகாசம் பின்னமென்றும் | [illegible]
அஸச்ச அசத்தாகவும் | [illegible]
ந, ஆஸ்தி இல்லையென்று | வ்யாஹதி: [illegible]

இ-கி. மலடிதன்பிள்ளை [illegible]

அ-கை. ஆகாசம் அசத்தாயின் [illegible]
சூனியலக்ஷணமில்லாமல் [illegible]
லாமென்றுசொல்லுகிறார்.

भातीतिचेत्भानुनामभूषणंमायिकस्यतत् ॥

பாதீதி சேத் பாநு நாம பூஷணம் மாயிகஸ்ய தத் । [illegible] ।

பாதி. இதி } ஆகாசந்தோன்றுகிற | [illegible]
சேத் } தேயென்றால் | [illegible] இல்லாமல் [illegible]

[illegible]

[illegible] ||

[illegible]

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible]

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible]

ஈஎஅ [illegible] இடமில்லை [illegible]

அ-கை. அக்கு [illegible]

अप्रमत्तोभवध्यानादाधेर्ब्रह्मणिवेदनम् ।
कुरुष्वमाणयुक्तिभ्यांततोरूढतमाभवेत् ॥

[illegible]

[illegible]

குடிஷு [illegible] ணதின்மை இருக்கும் [illegible] [illegible]

ப்ராமாத பிரமத்தியானத்தின் [illegible]

அபூஈக் [illegible]

லவ இரு

அப்ரஷி } இரண்டனுடைய [illegible] ரு } இருக்கும் [illegible] [illegible]

அ-கை. அனைவருடைய [illegible]

ध्यानान्मानाद्युक्तितोपिरूढंचेद्विषयमनाः ।
नकदाचिद्भवेत्सत्यंसद्धर्मानुक्तिदत्वतः ॥

[illegible]

[illegible]

ப்ராமாத பிரமத்தியானத்தின [illegible] [illegible]

ஜாமாத ஆத்மாவினின்று [illegible] ண்டாயிற்றென்றகருதியா [illegible] [illegible]

யுக்திகல்கலி வாயுவாதிகளின் [illegible] அனுசரித்திருக்கின்றபடியா [illegible] [illegible]

வியக்தொங் ஆகாசத்திற்கும் [illegible] ற்கும் [illegible]

ஹேஷ பேதமான [illegible] [illegible]

இ-தி. [illegible] யாகவும் [illegible]

அ-கை. இத்தகைமேலைத்திற்கும் [illegible]

ज्ञस्यभातिवैसाव्योमानिम्नत्वोह्युन्नपूर्वकम्
सद्वस्त्वपिविभात्यस्यनिश्चितत्वपुरस्सरम् ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

रामनायांप्रद्वायांसियन्सम्यन्त्वादिनम् ।
मन्मारावांनयुकद्मरद्र्यांसिमयनेवृपः ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

प्रमाद्यशांमिरयांनिमस्यन्त्वनवामिन ।
न्यायनानेनवारवांद्रमद्रमनुप्रांनिन्यनां ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

सद्वस्त्वेकदेशस्थामायातत्रैकदेशगम् ।
वियत्तत्राप्येकदेशगतोवायुः प्रकल्पितः ॥

ஸத்வஸ்த்வேகதேசஸ்தா மாயா தத்ரைகதேசகம் ।
வியத்தத்ராப்யேகதேசகதோ வாயு: ப்ரகல்பித: ॥

ஸத்வஸ்துனி சத்வஸ்துவில் [illegible]
மாயா மாயையானது [illegible]
ஏகதேசஸ்தா ஏகதேசத்தில் இருக்கிறது [illegible]
தத்ர அந்தமாயையிலே [illegible]
வியத் ஆகாசம் [illegible]

அ-கை. சத்தாகிய [illegible] க்காண்பிக்கிறார்.

शोषस्पर्शौगतिर्वेगोवायुधर्माइमेमताः ।
त्रयस्स्वभावास्सन्मायाव्योम्नांयेतेपिवायुगाः ॥

சோஷஸ்பர்சௌ கதிர்வேகோ வாயுதர்மா இமே மதா: ।
த்ரயஸ்ஸ்வபாவாஸ்ஸன்மாயாவ்யோம்னாம் யே தேபி வாயுகா: ॥

சோஷஸ்பர்சௌ உலர்த்துதலும் [illegible]
கதி: கமனமும் [illegible]
வேக: வேகமும் [illegible]
இமே இவைகள் [illegible]
வாயுதர்மா: வாயுதர்மங்களாக [illegible]
மதா: சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன [illegible]
ஸன். மாயா சத்தினுடையவும் மாயை [illegible]

அ-கை. வாயுவிலிருக்கும் [illegible]

वायुरस्तीतिसद्भावस्सतोवायोःपृथक्कृतः ।
निस्तत्वरूपतामायास्वभावोव्योमगोध्वनिः ॥

வாயுரஸ்தீதி ஸத்பாவ: ஸதோ வாயோ: ப்ருதக்க்ருத: ।
நிஸ்தத்வரூபதா மாயாஸ்வபாவோ வ்யோமகோ த்வனி: ॥

வாயு: வாயுவானது [illegible]
அஸ்தி இதி இருக்கிறதென்று [illegible]
ஸத்பாவ: சத்தின் ஸ்வபாவம் [illegible]
ஸத: வாயோ: சத்தினின்று வாயுவான [illegible]
ப்ருதக்க்ருத: பிரிக்கப்பட்டதில் [illegible]

सद्वस्तुन्येकदेशस्था माया तत्रैकदेशगम् ।
वियत्तत्राप्येकदेशगतो वायुः प्रकल्पितः ॥

ஸத்வஸ்துந்யேக [illegible]
வியத்தத்ராப்யேக [illegible]

ஸத்வஸ்துநி — சத்வஸ்துவில் | [illegible]
மாயா — மாயையானது | [illegible]
ஏகதேசஸ்தா — ஏகதேசத்தில் இருக்கிற | [illegible]
தத்ர — அந்தமாயையிலே | [illegible]
வியத் — ஆகாசம் | [illegible]

அ-கை. சத்வஸ்துவில் [illegible] க்கல்பிக்கிறார்.

शोषस्पर्शौ गतिर्वेगो वायुधर्मा इमे मताः ।
त्रयः स्वभावाः सन्मायाव्योम्नां ये तेऽपि वायुगाः ॥

ஶோஷஸ்பர்ஶௌ கதிர்வேகோ [illegible]
த்ரயஸ்ஸ்வபாவா [illegible]

ஶோஷஸ்பர்ஶௌ — உலர்த்தலும் [illegible] | [illegible]
கதி: — கமனமும் | [illegible]
வேக: — வேகமும் | [illegible]
இமே — இவைகள் | [illegible]
வாயுதர்மா: — வாயுதர்மங்களாக | [illegible]
மதா: — சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன | [illegible]
ஸந்மாயா — சத்தினுடையதும் [illegible] | [illegible]

அ-கை. வாயுவிலிருக்கும் [illegible]

वायुरस्तीति सद्भावः सतो वायोः पृथक्कृतः ।
निस्तत्त्वरूपता मायास्वभावो व्योमगो ध्वनिः ॥

வாயுரஸ்தீதி ஸத்பாவ: [illegible]
நிஸ்தத்வரூபதா [illegible]

வாயு: — வாயுவானது | [illegible]
அஸ்தீதி — இருக்கிறதென்கிற | [illegible]
ஸத்பாவ: — சத்தின் ஸ்வபாவம் | [illegible]
ஸத: வாயோ: சத்திலின்று வாயுவாக | [illegible]
ப்ருதக்க்ருதே. பிரிக்கப்பட்டவளவில் | [illegible]

सद्वस्तुन्येकदेशस्थामायायामेकदेशगम् ।
वियत्तत्राप्येकदेशगतो वायुः प्रकल्पितः ॥

ஸத்வஸ்துந்யேகதேஶஸ்தா [illegible]
வியத்தத்ராப்யேகதேஶ [illegible]

ஸத்வஸ்துநி சத்வஸ்துவில் [illegible]
மாயா மாயையானது [illegible]
ஏகதேஶஸ்தா ஏகதேசத்திலிருக்கிற [illegible]
தத்ர அந்தமாயையிலே [illegible]
வியத் ஆகாசம் [illegible]

அ-கை. சத்துக்கும் [illegible]
க்காண்பிக்கிறார்.

शोषस्पर्शौ गतिर्वेगो वायुधर्मा इमे मताः ।
त्रयः स्वभावाः सन्मायाव्योम्नां ये ते च वायुगाः ॥

ஶோஷஸ்பர்ஶௌ [illegible]
த்ரய [illegible]

ஶோஷஸ்பர்ஶௌ உலர்த்துதல் [illegible]
கதி: கமனமும் [illegible]
வேக: வேகமும் [illegible]
இமே இவைகள் [illegible]
வாயுதர்மா: வாயுதர்மங்களாக [illegible]
மதா: சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன [illegible]
ஸந். மாயா சத்தினுடையதும் மாயை [illegible]

அ-கை. வாயுவிலிருக்கும் [illegible]

वायुरस्तीति सद्भावः सतो वायौ पृथक्कृते ।
निस्तत्त्वरूपता मायास्वभावो व्योमगो ध्वनिः ॥

வாயுரஸ்தீதி [illegible]
நிஸ்தத்த்வரூபதா [illegible]

வாயு: வாயுவானது	[illegible]
அஸ்தி இருக்கிறதென்று [illegible]	[illegible]
ஸத்பாவ: சத்தின் ஸ்வபாவம்	[illegible]
ஸத: வாயுவை சத்தில்நின்று வாயுவான	[illegible]
ப்ருதக்க்ருதே. பிரிக்கப்பட்டவிடத்தில்	ஸ்வபாவ: [illegible]

[illegible]

मनोनुवृत्तिमन्वय्योम्नोनानिगुर्वरितम् ।
स्त्रीणामनुवृत्तिरपुनाकथंनस्यादितीन्विन: ॥

[illegible]

[illegible]

शिष्यानुवृत्तिर्नैर्वानिगुर्वाञ्चिरथुनान्वयम् ।
शब्दानुवृत्तिर्वा कावनमंस्याहानि:कुत: ॥

[illegible]

[illegible]

ननुमद्धन्नुणार्थंनयादस्न्वंनित्त्वाकथम् ।
अन्यात्रमायाँणस्याद्मायामयनापिनो ॥

[illegible]

ஃஸ்ஃ ஸா வேக } வாயுஇல்லாமல்பேகும்பக்ஷத்தில் | ல்லாமலிருக்கிறமாயைக்குவித்தியா
தஹா அப்போது | சமிருப்பதால் [வுக்கும்
ஃவ்யக்தமாயாவெவஷம்யாஃ தோற்றமி | ஃமாயாயதா.ஃவி சத்ரூபத்வம்வாயு
ஃபம்.ஜெ எப்படியில்லை

அ-கை. அதற்குப்பரிகாரஞ் சொல்லுகிறார்.

निस्तत्वरूपतैवात्रमायात्वस्यप्रयोजिका ।
साशक्तिकार्ययोस्तुल्याव्यक्ताव्यक्तत्वभेदिनोः ॥

நிஸ்தத்வரூபதைவாத்ரமாயாத்வஸ்யப்ரயோஜிகா ।
ஸாஶக்திகார்யயோஸ்துல்யாவ்யக்தாவ்யக்தத்வபேதினோ: ॥ அச ॥

அத்ர இந்த வேதாந்தத்தில்
மாயாத்வஸ்ய மாயா மயமென்பதற்கு அர்த்தம் தோற்றமலிருக்கிறதல்ல நிரூபிக்குமிடத்தில்அதற்கு
நிஸ்தத்வரூபதைவ } தத்துவமில்லாமலிருத்தலே
ப்ரயோஜிகா பிரயோஜனமெனப்படும்
ஸா அந்த தத்துவமற்றரூபமானது
வ்யக்தாவ்யக்தத்வபேதினோ: வியக்த மென்றுமவ்யக்தமென்றும் பேதத்தையுடையவைகளான
ஶக்திகார்யயோ: சக்தியானமாயைக்கும் காரியமான பூதங்களுக்கும்
துல்யா சமானமாயிருக்கிறது

அ-கை. காரியகாரணங்களிரண்டிலும், நிஸ்தத்வரூபம்சமானமானால்வியக்தாவியக்தபேதமெதினாலெனில்.

सदसत्वविवेकस्यप्रस्तुतत्वात्साचिन्त्यताम् ।
असतोवान्तरोभेदआस्तांतचिन्तयात्रकिम् ॥

ஸதஸத்த்வவிவேகஸ்யப்ரஸ்துதத்வாத்ஸாசிந்த்யதாம் ।
அஸதோவாந்தரோபேத ஆஸ்தாந்தச்சிந்தயாத்ரகிம் ॥ அரு ॥

ஸதஸத்த்வவிவேகஸ்ய சத்திது அசத்திதுவென்று பிரித்துப்பார்க்கிற விவேகமானது [லே
ப்ரஸ்துதத்வாத் பிரகிருதமானபடியினாலே
ஸா அந்தவிவேகமே
சிந்த்யதாம் சிந்திக்கத்தக்கது
அஸத: } அசத்துக்குள்ளேதோற்றம் தோன்றாமையென்கிற
அவாந்தர: அவாந்திரமான
பேத: பேதமானது
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
தத் அந்த அசத்பேதங்களுடைய
சிந்தயா சிந்தையால்
அத்ர இந்த இடத்தில்
கிம் என்னபிரயோஜனம்

இ-தி. துவைதிகளைப்போலிருக்கிற ஸ்திரீகள்வேண்டுமானால்நகைகளினுடைய லக்ஷணலக்ஷணங்களைப்பார்க்கட்டும், தங்கத்தைப்பார்க்கிறசெட்டிபோலிருக்கிற நமக்கு த்வைதரூபத்தைப்பார்க்கத் தேவையில்லை.

அ-கை. சித்தாந்தம்சொல்லுகிறார்.

सद्वस्तुब्रह्मशिष्टोंशोवायुर्मिथ्यायथावियत् ।
वासयित्वाचिरंवायोर्मिथ्यात्वंमरुतंत्यजेत् ॥

ஸத்வஸ்து ப்ரஹ்மஶிஷ்டோம்ஶோவாயுர்மித்யாயதாவியத் !
வாஸயித்வாசிரம்வாயோர்மித்யாத்வம்மருதம்த்யஜேத் ॥ அசுஊ ॥

ஸத்வஸ்து ப்ரஹ்ம வாயுவிலிருக்கிறதானசத்வஸ்துபிர்மம் | வாயோ: வாயுவுக்கு
ஶிஷ்டாம்ஶ: மற்றஅம்சத்தையுடையதான | மித்யாத்வம் பொய்யாயிருத்தல் (விவேகத்திஞலும் தியானத்திஞலும்)
வாயு: வாயுவானது | சிரம் வாஸயித்வா. வெகுகாலம்பழகி
யதா எப்படி | மருதம் வாயுவைஇல்லையென்று
வியத் ஆகாசம் | த்யஜேத். தள்ளவேண்டியது
மித்யா பொய்யோஅப்படிப்பொய்

அ-கை. வாயிவிற்சொன்னவிசாரத்தை அக்கினியிலுங்காண்பிக்கிறார்.

चिन्तयेद्वह्निमप्येवंमरुतोन्यूनवर्तिनम् ।

சிந்தயேத்வஹ்நிமப்யேவம்மருதோந்யூநவர்திநம் ॥ அசுஎ ॥

ஏவம் இப்படி | வஹ்நிம் அபி அக்கினியையும்
மருத: வாயுவினும் | சிந்தயேத். சிந்திக்கவேண்டியது
ந்யூநவர்திநம் குறைவாயிருக்கிற |

அ-கை. சத்தில்ஏகதேசம்மாயை மாயையிலேகதேசமாகாசம், ஆகாசத்திலேகதேசம்வாயு, வாய்விலேகதேசம்அக்கினியென்று சொன்னபடிஜகத்திலெவ்விடத்திலுங் காணப்படவில்லையேயெனில்,

ब्रह्मांडावरणेष्वेषान्यूनाधिकविचारणा ॥

ப்ரஹ்மாண்டாவரணேஷ்வேஷா ந்யூநாதிகவிசாரணா ॥ அஎ ॥

ஏஷா இந்த | ப்ரஹ்மாண்ட வரணேஷு பிரமாண்டங்களாகிற ஆவரணங்களிலேயுயிருக்கிறது
ந்யூநாதிக விசாரணா. } குறைதல்கூடுதலானவிசாரணையானது |

அ-கை. அக்கினிவாயுவில்எவ்வளவு அமுசம்குறைந்ததெனில்.

वायोर्दशांशतोन्यूनोवह्निर्वायौप्रकल्पितः ।

வாயோர்தஶாம்ஶதோ ந்யூநோவஹ்நிர்வாயௌப்ரகல்பித: ॥

வஹ்நி: அக்கினியானது | ந்யூந: குறைவாக
வாயோ: வாயுவில் | வாயௌ வாயுவில்
தஶாம்ஶத: பத்திலொருபாகமாக | ப்ரகல்பித: கற்பிக்கப்பட்டது

அ-கை. இந்த அதிகக்குறைவு உம்முடையவாக்கால் கற்பிக்கிறீரெனில்.

पुराणोक्तंतारतम्यंदशांशैर्भूतपञ्चके ॥

புராணோக்தம் தாரதம்யம் தசாம்சைர்பூதபஞ்சகே ॥ அஅ

பூதபஞ்சகே பஞ்சபூதங்களில்
தசாம்சை: ஒன்றிற்கொன்று பத்து பங்கு குறைதலான
தாரதம்யம் தாரதம்மியமானது
புராணோக்தம் புராணங்களாலே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இனி அக்கினியின் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறார்.

वह्निरुष्णःप्रकाशात्मापूर्वानुगतिरत्रच ।
अस्तिवह्निस्सनिस्तत्वश्शब्दवान्स्पर्शवानपि ॥

வஹ்நிருஷ்ண: ப்ரகாசாத்மா பூர்வானுகதிரத்ர ச ।
அஸ்திவஹ்நிஸ்ஸநிஸ்தத்வஶ்ஶப்தவான்ஸ்பர்ஶவானபி ॥ அகூ ॥

வஹ்நி: தீயானது
உஷ்ண: ப்ரகாசாத்மா உஷ்ணம்பிரகாசவடிவமுள்ளது
வஹ்நிரஸ்தி தீயிருக்கிறதென்பதும்
ஸ: நிஸ்தத்வ: அந்தநிஸ்தத்துவமும்
ஶப்தவான் சப்தகுணமும்
ஸ்பர்ஶவானபி ஸ்பரிசகுணமும்
அத்ர ச இந்தத்தீயிலும்
பூர்வானுகதி: முந்திய காரணங்களின் குணங்கள் அனுசரித்திருக்கின்றன

அ-கை. நிர்மானஞ்சொல்லுகிறார்.

सन्मायाव्योमवाय्वंशैर्युक्तस्याग्नेर्निजोगुणः ।
रूपंतत्रसतस्सर्वमन्यद्बुद्ध्याविविच्यताम् ॥

ஸன்மாயாவ்யோமவாய்வம்ஶைர்யுக்தஸ்யாக்னேர்நிஜோகுண: ।
ரூபம் தத்ர ஸதஸ்ஸர்வமன்யத்புத்த்யாவிவிச்யதாம் ॥ கூ௦ ॥

ஸன்மாயாவ்யோமவாய்வம்ஶை: சத்துமாயைஆகாசம்வாயு இவைகளுடைய ஸ்வபாவகுணங்களோடே
யுக்தஸ்ய கூடிக்கொண்டிருக்கிற
அக்னே: அக்கினிக்கு
நிஜ: சொந்த
குண: குணமானது
ரூபம் ரூபம்
தத்ர அவைகளில்
ஸத: இருக்கிறதென்கிற ஸ்வபாவத்தைக்காட்டிலும்
அந்யத் ஸர்வம் மற்ற சமஸ்த குணங்களும் பொய்யென்று
புத்த்யா விவேகபுத்தியால்
விவிச்யதாம் பிரித்தறியத்தக்கது

அ-கை. இப்படியே அப்புவையும் மித்தையென்று சிந்திக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

सतोविवेचितेवह्नौमिथ्यात्वेसतिवासिते ।
आपोदशांशतोन्यूनाःकल्पिताइतिचिन्तयेत् ॥

ஸதோவிவிக்தேவஹ்நௌச மித்யாத்வேஸதிவாஸிதே ।
ஆபோ(அ)ம்ஶாம்ஶதோந்யூநா: கல்பிதா இதி விசிந்தயேத் ॥ ௯௧ ॥

வஹ்நௌ அக்கினியானது | அம்ஶாம்ஶத:(அக்கினியில்)பத்திலொரு பங்குள்ளவில்
ஸத: சத்திலிருந்து | ந்யூநா: குறைவாயிருக்கிற
விவிக்தே பிரிக்கப்பட்டளவில் | ஆப: ஜலமானது
மித்யாத்வே ஸதி பொய்யாயிருத்தல் | கல்பிதா இதி கற்பிதமென்று
வாஸிதே விவேகத்தால் திடப்பட் | விசிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. அப்புவிலும்காரணகுணங்களையும் ஸ்வபாவகுணத்தையும் பிரித்துகாண்பிக்கிருர்.

सन्त्यापोमूश्शून्यतत्वास्सशब्दस्पर्शसंयुताः।
रूपवत्योन्यधर्मानुवृत्यास्वियोरसोगुणः॥

ஸந்த்யாபோ(அ)மூ: ஶூந்யதத்வா: ஸஶப்தஸ்பர்ஶஸம்யுதா: ।
ரூபவத்யோ(அ)ந்யதர்மாநுவ்ருத்த்யா ஸ்வீயோ ரஸோ குண: ॥ ௯௨ ॥

அமூ: இந்த | ரூபவத்ய: ரூபம்தீயின்குணம்
ஆப: ஜலமானது | அந்யதர்மாநுவ்ருத்த்யா அன்னியதர்மங்களினுவர்த்தியோடேகூடின ஜலத்திற்கு
ஸந்தி. இருக்கிறதென்பதுசத்தின்குணம் | ஸ்வீய: குண: சொந்தகுணம்
ஶூந்ய தத்வா: { சத்தைப்பிரித்தாலில்லாமல் போவதுமாயையின்குணம் | ரஸ: ரசமென்றறி
ஸஶப்தஸ்பர்ஶஸம்யுதா: சப்தஸ்பரிசம்ஆகாசவாயுகளின்குணம் |

அ-கை. விவேகதியானங்களினுல் ஜலம்பொய்யென்று நிச்சயம்பண்ணினபிறகு பூமியைப்பொய்யென்று காண்பிக்கிருர்.

सतोविवेचितास्वप्सुतन्मिथ्यात्वेचवासिते ।
भूमिर्दशांशतोन्न्यूनाकल्पिताप्स्वितिचिन्तयेत् ॥

ஸதோவிவேசிதாஸ்வப்ஸு தந்மித்யாத்வேசவாஸிதே ।
பூமிர்தஶாம்ஶதோந்யூநா கல்பிதாப்ஸ்விதிசிந்தயேத் ॥ ௯௩ ॥

அப்ஸு ஜலமானது | அம்ஶத: அதின்பத்திலொருஅமுசத்தால்
ஸத: சத்தில்நின்று | ந்யூநா குறைவான
விவேசிதாஸு பிரிக்கப்பட்டளவில் | பூமி: பூமியானது
தந்மித்யாத்வே { அந்த ஜலமும் பொய்யென்று | அப்ஸு ஜலத்தில்
வாஸிதே திடப்பழக்கமானபின் | கல்பிதா இதி கற்பிதமென்று
| விசிந்தயேத் சிந்திக்கத்தக்கது

पुराणोक्तंतारतम्यंदशांशैर्भूतपञ्चके ॥

புராணோக்தம் தாரதம்யம் தசாம்சைர் பூதபஞ்சகே ॥ அஅ ॥

பூதபஞ்சகே பஞ்சபூதங்களில் — தசாம்சைஃ ஒன்றிற்கொன்று பத்து பங்கு குறைதலான — தாரதம்யம் தாரதம்மியமானது — புராணோக்தம் புராணங்களாலேசொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இனிஅக்கினியின் ஸ்வரூபம்சொல்லுகிறார்.

वह्निरुष्णःप्रकाशात्मापूर्वानुगतिरत्रच ।
अस्तिवह्निस्सानिस्तत्त्वश्शब्दवान्स्पर्शवानपि ॥

வஹ்நிருஷ்ணஃ ப்ரகாசாத்மா பூர்வாநுகதிரத்ரச ।
அஸ்தி வஹ்நிஸ் ஸ நிஸ்தத்வஸ் சப்தவான் ஸ்பர்சவாநபி ॥ அகூ ॥

வஹ்நிஃ. தீயானது — உஷ்ணஃ ப்ரகாசாத்மா உஷ்ணம்பிரகாசவடிவமுள்ளது — வஹ்நிஃ அஸ்தி தீயிருக்கிறதென்பதும் — ஸஃ நிஸ்தத்வஃ அந்தநிஸ்தத்துவமும் — சப்தவாந் சப்தகுணமும் — ஸ்பர்சவாநபி ஸ்பரிசகுணமும் — அத்ர.ச. இந்தத்தீயிலும் — பூர்வாநுகதிஃ முந்திய காரணங்களின் குணங்கள் அநுசரித்திருக்கின்றன

அ-கை. நிர்மானஞ்சொல்லுகிறார்.

सन्मायाव्योमवाय्वंशैर्युक्तस्याग्नेर्निजोगुणः ।
रूपंतत्रसतस्सर्वमन्यद्बुध्याविविच्यताम् ॥

ஸந்மாயாவ்யோமவாய்வம்சைர் யுக்தஸ்யாக்நேர் நிஜோ குணஃ ।
ரூபம் தத்ர ஸதஸ் ஸர்வமந்யத் புத்த்யா விவிச்யதாம் ॥ கூ0 ॥

ஸந்மாயாவ்யோமவாய்வம்சைஃ சத்துமாயைஆகாசம்வாயு இவைகளுடைய ஸ்வபாவகுணங்களோடே — யுக்தஸ்ய கூடிக்கொண்டிருக்கிற — அக்நேஃ அக்கினிக்கு — நிஜஃ சொந்த — குணஃ. குணமானது — ரூபம் ரூபம் — தத்ர அவைகளில் — ஸதஃ இருக்கிறதென்கிற ஸ்வபாவத்தைக்காட்டிலும் — அந்யத் ஸர்வம் மற்ற சமஸ்த குணங்களும் பொய்யென்று — புத்த்யா விவேகபுத்தியால் — விவிச்யதாம் பிரித்தறியத்தக்கது

அ-கை. இப்படியேஅப்புவையும்மித்தையென்றுசிந்திக்கவேண்டுமென்றுசொல்லுகிறார்.

सतोविविक्तेवह्नौमिथ्यात्वेसतिवासिते ।
आपोदशांशतोन्यूनाःकल्पिताइतिचिन्तयेत् ॥

ஸதோவிவேசிதேவஹ்நௌமித்யாத்வேஸதிவாஸிதே ।
அபாந்தசாம்சதோந்யூநா:கல்பிதாஇதிசிந்தயேத் ॥ ௧௧ ॥

வஹ்நௌ அக்கினியானது
ஸத: சத்திலிருந்து
விவேசிதே பிரிக்கப்பட்டளவில்
மித்யாத்வே ஸதி பொய்யாயிருத்தல்
வாஸிதே விவேகத்தால் திடப்பட்டுள்ளவில்
தசாம்சத: (அக்கினியில்) பத்திலொரு பங்கு
ந்யூநா: குறைவாயிருக்கிற
அபாம் ஜலமானது
கல்பிதா இதி கற்பிதமென்று
சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. அப்புவிலும்காரணகுணங்களையும் ஸ்வபாவகுணத்தையும் பிரித்துகாண்பிக்கிறார்.

सन्त्यापोमूश्शून्यतत्वास्सशब्दस्पर्शसंयुताः।
रूपवत्योन्यधर्मानुवृत्यास्वीयोरसोगुणः॥

ஸந்த்யாபோமூஶ்ஶூந்யதத்வாஸ்ஸஶப்தஸ்பர்ஶஸம்யுதா: ।
ரூபவத்யோந்யதர்மாநுவ்ருத்யாஸ்வீயோரஸோகுண:॥ ௧௨ ॥

அமூ: இந்த
ஆப: ஜலமானது
ஸந்தி இருக்கிறதென்பதுசத்தின்குணம்
ஶூந்யதத்வா: சத்தைப்பிரித்தாலில்லாமல் போவதுமாயையின்குணம்
ஸஶப்தஸ்பர்ஶஸம்யுதா: சப்தஸ்பரிசம்ஆகாசவாயுகளின்குணம்
ரூபவத்ய: ரூபம்தீயின்குணம்
அந்யதர்மாநுவ்ருத்யா அன்னியதர்மங்களினனுவர்தியோடேகூடின ஜலத்திற்கு
ஸ்வீய: குண: சொந்தகுணம்
ரஸ: ரசமென்றறி

அ-கை. விவேகதியானங்களினால் ஜலம்பொய்யென்று நிச்சயம்பண்ணின பிறகு பூமியைப்பொய்யென்று காண்பிக்கிறார்.

सतोविवेचितास्वप्सुतन्मिथ्यात्वेचवासिते ।
भूमिर्दशांशतोन्न्यूनाकल्पिताप्स्वितिचिन्तयेत् ॥

ஸதோவிவேசிதாஸ்வப்ஸுதந்மித்யாத்வேசவாஸிதே ।
பூமிர்தசாம்சதோந்யூநாகல்பிதாப்ஸ்விதிசிந்தயேத்॥ ௧௩ ॥

அப்ஸு ஜலமானது
ஸத: சத்தில்நின்று
விவேசிதாஸு பிரிக்கப்பட்டளவில்
தந்மித்யாத்வே ச அந்த ஜலமும் பொய்யென்று
வாஸிதே திடப்பழக்கமானபின்
தசாம்சத: அதின்பத்திலொருஅம்சத்தால்
ந்யூநா குறைவான
பூமி: பூமியானது
அப்ஸு ஜலத்தில்
கல்பிதா இதி கற்பிதமென்று
சிந்தயேத் சிந்திக்கத்தக்கது

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பரிகிக்கிறதின் [illegible]

[illegible]

[illegible]

பூமியில் [illegible]

பத்திலொருபங்கு [illegible]

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

அ-கை. ஆகாசபூதியைப்போல் பிரிவினையைச் சொல்லி பூமியின்கண் சத்தைப் பிரிக்கிறதற்காக அதின் குணங்களைப் பிரிக்கிறார்.

अस्तिभूस्तत्त्वशून्यास्यांशब्दस्पर्शौसरूपकौ ।
रसश्चपरतोगन्धोनैजस्सत्ताविविच्यताम् ॥
पृथक्कृतायांसत्तायांभूमिर्मिथ्यावशिष्यते ।

அஸ்திபூஸ்தத்வசூந்யாஸ்யாம்சப்தஸ்பர்சௌஸரூபகௌ ।
ரஸச்சபரதோகந்தோநைஜஸ்ஸத்தாவிவிச்யதாம் ॥
ப்ருதக்க்ருதாயாம்ஸத்தாயாம்பூமிர்மித்யாவசிஷ்யதே ॥ ௬௩ ॥

அஸ்யாம்	இந்தப்பூமியில்	பரத:	இவைகள் அல்லாமல் மற்ற குணங்கள்
அஸ்தி பூ:	பூமி இருக்கிறதென்பதாகிய நிஜகுணம்	நைஜ:	சொந்தமான குணமாகிய
தத்வசூந்யா	தத்துவப்பிரிக்கையில்	கந்த:	கந்தமென்றறிக
	சூனியம் போலவதாமாயையின் குணம்	ஸத்தா	இவைவிருப்பதாகிய சத்தானது
சப்தஸ்பர்சௌ	சப்தஸ்பரிசங்கள் ஆகாசவாயுக்களின் குணம்	விவிச்யதாம்	பிரிக்கத்தக்கது
ஸரூபகௌ	ரூபம்அக்கினியின் குணம்	ஸத்தாயாம்	சத்தானது
ரஸச்ச	ரஸம்அப்புவின் குணம்	ப்ருதக்க்ருதாயாம்	பிரிக்கப்பட்டவிடத்தில்
		பூமி:	பூமியானது
		மித்யாவசிஷ்யதே	பொய்யாகமிஞ்சும்

அ-கை. இப்போது பௌதிகமான பிரமாண்டமுதலானவைகளில் சத்தைப் பிரிக்கிறதின்பொருட்டு அவைகளின் ஸ்தானத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

भूमिर्दशांशतोन्यूनंब्रह्मांडंभूमिमध्यगम् ॥
ब्रह्मांडमध्येतिष्ठन्तिभुवनानिचतुर्दश ।
भुवनेषुवसन्त्येषुप्राणिदेहायथायथम् ॥
ब्रह्मांडलोकदेहेषुसद्वस्तुनिपृथक्कृते ।
असंतोन्डादयोभान्तुतद्भानेपीहकाक्षतिः ॥

பூமிர்தசாம்சதோந்யூநம்ப்ரஹ்மாண்டம்பூமிமத்யகம் ।
ப்ரஹ்மாண்டமத்யேதிஷ்டந்திபுவநாநிசதுர்தச ।
புவநேஷுவஸந்த்யேஷுப்ராணிதேஹாயதாயதம் ।
ப்ரஹ்மாண்டலோகதேஹேஷுஸத்வஸ்துநிப்ருதக்க்ருதே ।
அஸந்தோண்டாதயோபாந்துதத்பாநேபீஹகாக்ஷதி: ॥ ௬௪ ॥

பூமே:	பூமியில்நின்று	ந்யூநம்	குறைவான
தசாம்சத:	பத்திலொருபங்கு	ப்ரஹ்மாண்டம்	பிரமாண்டமான

ஸ்ரீஉஸ்ஸம் பூமியின்நடுவிலிருக்கிறது — வேண்டுமோ

ப்ரஹ்மாண்ட மத்யே — அந்தப் பிரமாண்டத்தின் நடுவில்

சதுர்தச — பதினாலான

ஸ்வநானி — உலகங்கள்

ஸ்தித்தி. — இருக்கின்றன

ஸேஷு ஸ்வநேஷு — இந்தஉலகங்களில்

ப்ராணிதேஹா: — ஜீவாளின் தேகங்கள்

யதா.யதா — எப்படியெப்படி இருக்க

ஸந்தி — அப்படியப்படி இருக்கின்றன

ப்ரஹ்மாண்ட லோக தேஹேஷு — பிரமாண்டலோகதேகங்களில்

ஸத்வஸ்து — சத்வஸ்துவானது [வில்

வ்யக்தா — பிரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள

அண்டாதய: — அண்டமுதலானவைகள்

அஸந்த: — அசத்துக்களாக

பாந்தி — விளங்குகின்றன

அ-கை. அப்படித்தோற்றலாமாவெனில்.

தத்தாதே, ஸந்தி — அப்படி அவைகள்தோன்றினும்

ஏஷகா — இவடத்திலுனகென்ன

க்ஷதி: — குறைவு

அ-கை. கெடுதலில்லையென்பதை நன்றாய்காண்பிக்கிறார்.

भूतभौतिकमायानांमसत्वेत्यंतवासिते ।
सद्वस्त्वद्वैतमित्येषाधीर्विपर्येतिनकचित् ॥

ஸ்ரீ தஸ்ள திகமாயாநாமஸத்வேத்யந்தவாஸிதே ।
ஸத்வஸ்த்வத்வைதமித்யேஷா தீர்விபர்யேதி நகசித் ॥ ௬௮ ॥

ஸ்ரீதஸ்ளதிகமாயாநாம் — ஆகாசாதி பூதங்களும் பிரமாண்ட முதலான பௌதிகங்களும் காரணமான மாயையும் [ய்யென்று

அஸத்வே — விவேகத்தியானங்களால்பொ

அத்யந்தவாஸிதே — சித்தத்தில்திடப்பட்ட பிற்பாடு

ஸத்வஸ்து — சத்வஸ்துமாத்திரம்

அத்வைதம் இதி — இரண்டற்றதாயிருக்கிறதென்கிற

ஏஷா — இந்த

தீ: — ஞானமானது

க்வசித் — ஓரிடத்தில்

நவிபர்யேதி — மாறமாட்டாது

இ-தி. சித்திரம்பொய்யென்றும் சுவர்சத்தியமென்றும்; தெரிந்தவனுக்கு சித்திரம்பலவிதமாய்த்தோன்றினும் சுவரின்ஞானம்பாதிக்கப்படாமலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. பூமிமுதலானவைபொய்யென்றால் ஞானிக்குவிவகாரங்கூடாதெனில்விவேகத்தால்அதிலிருந்தசத்தியபுத்திமாத்திரம்கெட்டதேயல்லாமல் அவைகளின்ஸ்வரூபங்கெடாமையால்விவகாரலோபமில்லையென்றுச்சொல்லுகிறார்.

सदद्वैतात्पृथग्भूतेद्वैतेभूम्यादिरूपिणि ।
तत्तदर्थक्रियालोकेयथादृष्टातथैवसा ॥

𑌸𑌦𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑍂𑌤𑍇𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑍇𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌿 |
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌲𑍋𑌕𑍇𑌯𑌥𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑌥𑍈𑌵𑌸𑌾 || ௯௯ ||

𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌿	பூமிமுதலான ரூபமான	𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍	அந்தந்தத்துவைதங்களின்
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑍇	துவைதமானது	𑌅𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾	ஸ்வரூபங்களுந் தொழில்களும்
𑌸𑌦𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌤𑍍	சத்தான அத்துவைதத்தில்நின்று [வில்	𑌯𑌥𑌾.	முன்னே
		𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾	எதுஎங்கேகாணப்பட்டதோ
𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑍂𑌤𑍇	வேறுபடுத்தப்பட்டள	𑌸𑌾	அது [படும்
𑌲𑍋𑌕𑍇	உலகத்தில்	𑌤𑌥𑍈𑌵	அங்கேஅப்படியே காணப்

இ-தி. கல்லானைப்பொய்யென்றறிந்தவனுக்கும் அதின்கொம்புவால்முதலானதுமுன்போலேனது தோற்றக்கூடாதுசொல்.

அ-கை. அத்துவைதமானது சத்தியமானால் சாங்கியன்முதலானவர்கள் சொல்லுகிறபேதத்தையேன்நீங்கள் தள்ளவில்லையெனில்விவகாரத்தில் ஜகத்பேதம்தோற்றுமென்பதுநமக்குச் சம்மதமாகையால் அதைத்தள்ளுவதற்கு எத்தனிக்கவில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

सांख्यकाणादबौद्धाद्यैर्जगद्भेदोयथायथा ।
उत्प्रेक्ष्यतेनैकयुक्त्याभवत्वेषतथातथा ॥

𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌕𑌾𑌣𑌾𑌦𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑍋𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾 |
𑌉𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑍇𑌕𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑌤𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾 || ௧௦௦ ||

𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌕𑌾𑌣𑌾𑌦𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃	சாங்கியனென்ன பௌத்தனென்ன காணாதனென்ன இவர்கள் முதலானவர்களாலே	𑌯𑌥𑌾.𑌯𑌥𑌾	எப்படியெப்படி
		𑌉𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇.	வருணிக்கப்படுகிறதோ
		𑌏𑌷𑌃	இந்தஜகத்பேதமானது
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾	அனேகயுக்தியினாலே	𑌤𑌥𑌾, 𑌤𑌥𑌾.	அப்படிஅப்படி
𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑌃	ஜகத்தினுடையபேதமானது	𑌭𑌵𑌤𑍁	ஆகட்டும்

அ-கை இப்படிபிரத்தியக்ஷசித்தமாயிருக்கிற ஜகத்பேதத்தைஅவமானம் பண்ணினால் தோஷமில்லையோவெனில்.

अवज्ञातंसदद्वैतंनिश्शङ्कैरन्यवादिभिः ।
एवंकाक्षतिरस्माकंतद्द्वैतमवजानताम् ॥

𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂𑌸𑌦𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑌂𑌕𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 |
𑌏𑌵𑌂𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌵𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍 || ௧௦௧ ||

அந்யவாதிபி: அன்யர்களான சாங்கியன் முதலான துவைதவாதிகளினாலே

ஸ்ருதிஸித்தம் சுருதி சித்தமான சத்தான அத்துவைதம்

நி:ஸங்கைர், சங்கையில்லாமலே

அவஜ்ஞாதம் அவமானப்பண்ணப்பட்டதாலவர்களுக்குக்குறைவில்லையென்றால்

ஏவம் இப்படிமித்தையான

த்வைதம் அந்தத்துவைதத்தை

அவஜாநதாம் { சுருதியுக்தியனுபவத்தால் அவமதிப்புச்செய்கிற

அஸ்மாகம் நமக்கு

கா. க்ஷதி:, என்னகுறைவுவரப்போகிறது

இ-தி. அருந்ததியைவியபிசாரியென்றபேர்களுக்குப் பாபமில்லையென்றால் தட்டுவாணியைத்தட்டுவாணியென்றவனுக்குபாபமெப்படிவரும்சொல்.

அ-கை. குழந்தைகள்வைதவர்களைப் பதில்வைவதுபோல துவைதத்தையவமானம்வீம்புக்குப் பண்ணுகிறீரேவெனில், மகத்தானபிரயோஜன மிருப்பதால் அப்படியில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

द्वैतावज्ञासुस्थिताचेदद्वैतेधीःस्थिराभवेत् ।
स्थैर्येतस्याःपुमानेषजीवन्मुक्तइतीर्यते ॥

த்வைதாவஜ்ஞாஸுஸ்திதாசேதத்வைதேதீ:ஸ்திராபவேத் ।
ஸ்தைர்யேதஸ்யா:புமாநேஷஜீவந்முக்தஇதீர்யதே ॥ கoஉ ॥

த்வைதாவஜ்ஞா { துவைதத்தில்அவமதிப்பானது

ஸுஸ்திதா சேத் { நன்றாய்ஸ்திரமாயிற்றேயானால்

அத்வைதே அத்துவைதத்தில்

தீ: புத்தியானது

ஸ்திரா,பவேத்ஸ்திரமாகப்பவிக்கிறது

தஸ்யா: { அந்தஅத்துவைதபுத்தியானது

ஸ்தைர்யே ஸ்திரமாயிற்றேயானால்

ஏஷ:புமாந். இந்தப்புருஷன்

ஜீவந்முக்த:இதி ஜீவன்முக்தனென்று

ஈர்யதே. சொல்லப்படுகிறான்

இ-தி. காமிக்குபொம்மையானஸ்திரீரூபத்தைப் பார்ப்பதில்அபேக்ஷஸ்திரப்படும்போது நிஜமானதன்ஸ்திரீயினிடத்தில், பிரியமதிகமாகஸ்திரப்படும் அதினால்புத்திரவானாகிறதுபோலவறி.

அ-கை. ஜீவன்முக்திமாத்திரமன்று பின்னும்யாதெனில் விதேகமுக்தியும் கிடைக்குமென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியத்தைஉதகரிக்கிறார்

एषाब्राह्मीस्थितिःपार्थनैनांप्राप्यविमुह्यति ।
स्थित्वास्यामन्तकालेपिब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ॥

ஏஷாப்ராஹ்மீஸ்திதி:பார்தநைநாம்ப்ராப்யவிமுஹ்யதி ।
ஸ்தித்வாஸ்யாமந்தகாலேபிப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி ॥ கoங ॥

ஹேதுவாய — ஒருந்திபுத்திரா
ஸ்ராஹ்மீஸ்திதி: பிர்மஞான நிஷ்டை
யானது [ருக்கிறது
ஏஷா இதுவரைசொல்லிவந்ததாகவி
ஏநாம் இந்தபிர்மஞானநிஷ்டையை
ப்ராப்ய அடைந்து
ந.விமுஹ்யதி சம்சார மோகத்தை
(முன்போல்) அடைகிறானில்லை

அந்தகாலே அபி மரணகாலத்திலும்
கூடசமஸ்ததுக்க ஹேதுவானபா
யாநாசம்வருவதால்
அஸ்யாம் இந்தபிர்மஞானநிஷ்டையில்
ஸ்தித்வா இருந்து [ரை
ப்ரஹ்மநிர்வாணம் பிர்மகைவல்லியத்
ருச்சதி அடைகிறான்

அ-கை. அந்தியகாலமென்கிறசொல்லினால், இந்ததேகம்கீழேவிழுகிறகால மென்றல்லவாசொல்லப்படுகிறதெனில், அதைநிவர்த்திக்கஅதின் அபிப்பிராய த்தைச்சொல்லுகிறார்.

सदद्वैतेऽनृतद्वैतेयदन्योन्यैक्यवीक्षणम् ।
तस्यांतकालस्तद्भेदबुद्धिरेवनचेतरः ॥

ஸதத்வைதேநருதத்வைதேயதந்யோந்யைக்யவீக்ஷணம் ।
தஸ்யாந்தகாலஸ்தத்பேதபுத்திரேவநசேதர: ॥ கoச ॥

ஸதத்வை தே. } சதாயிருக்கிறஅத்துவை தத்திற்கும்
அநருதத்வை தே } பொய்யாயிருக்கிறத் வைதத்திற்கும்
அந்யோந்யைக்யவீக்ஷணம் ஒன்றிற் கொன்றுபேதந்தெரியாமல் ஒன்றா ய்ப்பார்ப்பது
யத். எதுவுண்டோ

தஸ்ய அந்தவஞ்ஞானப்பிரமைக்கு
அந்தகால:. அந்தியகாலமானது
தத் } அவைகளுடையநிஜம்பொய் யென்கிற
பேதபுத்திரேவ பேதபுத்திதானே
ந.இதர: } இதரமானதேகத்தினுடை ய மரணகாலமன்று

அ-கை. இப்போதுஉலகத்தின் சித்தாந்தத்தை யங்கீகரித்தாலும்தோஷ மில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

यद्वांतकालःप्राणस्यवियोगोस्तुप्रसिद्धितः ।
तस्मिन्कालेपिनभ्रान्तेर्गतायाःपुनरागमः ॥

யத்வாந்தகால:ப்ராணஸ்யவியோகோஸ்துப்ரஸித்தித: ।
தஸ்மிந்காலேபிநப்ராந்தேர்கதாயா:புநராகம: ॥ கoரு ॥

யத்வா அன்றியிலேபோனால்
அந்தகால:. அந்தியகாலமானது
ப்ராணஸ்ய பிராணனுடைய
வியோக: போகிறதானது

ப்ரஸித்தித: உலகப்பிரசித்தமான கால்
அஸ்து. இருக்கட்டும்
தஸ்மிந். அந்த
காலே.அபி. காலத்திலாவது

ஜ்ஞாநாத். ஞானத்தால்போனதாயிருக்கிற	ஸம்மோஹ: அஞ்ஞானமயக்கத்திற்கு
	ந.புநஸ்ஸம்பவ: மறுபடிவரத்தில்லை

அ-கை. சிலபேர்கள்பிராணன்போகுங்காலத்தில் எதைநினைத்தானோஅது வேஆகுவானென்கிற கீதாவசனப்படிஞானிக்கும் மரணகாலத்தில்ஸ்வரூபம்நினைப்பில்லாமல்போனால் மருபடிஜென்மம்வருமென்று சொல்லுகிறார்களேயெனில், அந்தகீதாவாக்கியம் அஞ்ஞானியைக்குறித்துச்சொன்னது, சுருதியில் ஞானோதயகாலத்திலேயே, ஞானிவிதேகமுக்தனாய்விடுவானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

नीरोगउपविष्टोवारुग्णोवाविलुठन्भुवि ।
मूर्छितोवात्यजत्वेषप्राणान्भ्रान्तिर्नसर्वथा ॥

நீரோகஉபவிஷ்டோவாருக்ணோவாவிலுடந்புவி ।
மூர்சிதோவாத்யஜத்வேஷப்ராணாந்ப்ராந்திர்நஸர்வதா ॥

நீரோக: ரோகமில்லாமலாவது	ஏஷ: இந்தஞானி
உபவிஷ்ட:வா. உட்கார்ந்தாவது	ப்ராணாந். பிராணன்களை
ருக்ண:வா வியாதியோடேயாவது	த்யஜது விட்டும்
புவி பூமியில்	ஸர்வதா.சர்வவிதத்தினாலுமவனுக்கு
விலுடந். உருண்டுகொண்டாவது	ப்ராந்தி: ஜன்மஹேதுவான அஞ்ஞானமயக்கம்
மூர்சித:வா மூர்ச்சையையடையப்பட்டவனாகவாவது	ந. இல்லவேயில்லை

அ-கை. அப்படிமூர்ச்சை முதலானவைகளினாலே ஞானங்கெடமாட்டாதென்பதற்குதிருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகிறார்.

दिनेदिनेस्वप्नसुप्त्योरधीतेविस्मृतेप्ययम् ।
परेद्युर्नानधीतस्स्यात्तद्वद्विद्याननश्यति ॥

திநேதிநேஸ்வப்நஸுப்த்யோரதீதேவிஸ்ம்ருதேப்யயம் ।
பரேத்யுர்நாநதீதஸ்ஸ்யாத்தத்வத்வித்யாநநஶ்யதி ॥ கoஎ ॥

திநேதிநே தினந்தோறும்தினந்தோறு	அநதீத: வேதம்கற்காதவனாக
அதீதே கற்றவேதசாஸ்திரங்கள் (ம்	ந.ஸ்யாத் ஆகமாட்டான்
ஸ்வப்நஸுப்த்யோ: ஸ்வப்னசுஷுப்திகளிலே	தத்வத் அதுபோல மரணவசரத்தில் ஸ்வரூபப்பிரஞ்ஞை மறந்திருந்தாலும் அவனுக்கு வந்திருக்கிற
விஸ்ம்ருதே.அபி மறந்திருந்தாலும்	வித்யா ஞானமானது
அயம் இந்தப்புருஷனானவன்	ந.நஶ்யதி நாசமாகாது
பரேத்யு: மறுநாள்	

இ-தி. சாணையில்பிடித்தரத்தனம்போன்ற ஞானம்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தகாரத்திற்குச்சமானமான அஞ்ஞானம்பிரகணக்கில்லை.

அ-கை. ஞானங்கெடாதென்பதை உறுதிப்படுத்திச்சொல்லுகிறர்.

प्रमाणोत्पादिताविद्याप्रमाणंप्रबलंविना ।
ननश्यतिनवेदांतात्प्रवलंमानमीक्ष्यते ॥

ப்ரமாணோத்பாதிதாவித்யாப்ரமாணம்ப்ரபலம்விநா ।
நநஶ்யதிநவேதாந்தாத்ப்ரபலம்மாநமீக்ஷ்யதே ॥ ௧௦௮ ॥

ப்ரமாணோத்பாதிதாவித்யா மகாவாக்கியப் பிரமாணத்திஞலுண்டான ஞானமானது
ப்ரபலம் அதற்குமேலான
ப்ரமாணம்.விநா பிரமாணமன்றியில்
ந நஶ்யதி நாசமாகாமாட்டாது [ம்
வேதாந்தாத் வேதாந்தத்தைக்காட்டிலு
ப்ரபலம் மாநம் பிரபலமான பிரமாணமானது
ந ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படவில்லை

இ-தி. சீமைத்தீர்ப்பு மாறவேண்டுமானல் அதற்குமேல்கோர்ட்டிருந்தா லதுமாறும் அப்படியில்லாமையால் மாருததுபோலவறி.

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தைமுடிக்கிறர்.

तस्माद्वेदांतसंसिद्धंसदद्वैतंनबाध्यते ।
अन्तकालेप्यतोभूतविवेकान्निर्वृतिस्स्थिता ॥

தஸ்மாத்வேதாந்தஸம்ஸித்தம்ஸதத்வைதம்நபாத்யதே ।
அந்தகாலேப்யதோபூதவிவேகாந்நிர்வ்ருதிஸ்ஸ்திதா ॥ ௧௦௯ ॥

தஸ்மாத் ஆகையினலே
வேதாந்தஸம்ஸித்தம் வேதாந்த விசாரத்தாலுண்டான ஞானத்தால் சித்தித்திருக்கிற
ஸத்.அத்வைதம் சத்தான அத்துவைதம்
நபாத்யதே பாதிக்கப்படுகிறதில்லை
அத: ஆகையினலே [
அந்தகாலே.அபி அந்தக்காலத்திலேயும்
பூதவிவேகாத் இந்தப்பஞ்சபூத விவேகத்தால்
நிர்வ்ருதி: மோக்ஷமானது
ஸ்திதா இருக்கிறது

இ-தி. புகைவண்டியில்முன்னமேபோய் சீட்டுவாங்கிப்போகாமல் வண்டிவிடும்சமயத்திலாவதுபோய் சீட்டுவாங்கியேறிப்போகிறவனுக்கு அன்றைப்பயணம்வீணுகாமல் சபலமாவதுபோலவறி.

பஞ்சபூதவிவேகம்சம்பூர்ணம்.

(௯)—பஞ்சகோசவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

தைத்தீரியஉபநிடதம் ஆனந்தவல்லியிற் சொல்லியிருக்கும்அர்த்தத்தை யிப்பஞ்சகோசவிவேகத்தால் வெளியாக்குகின்றனர்.

வேதங்களின்அங்கமான நியாயசாத்திரத்தில், சாகாசந்திரநியாயமும்ஸ்தூலாருந்ததிநியாயமும், மார்ஜாரநியாயமும், மர்க்கடநியாயமும், ஸ்தாலீபுலாகநியாயமும், ஸ்தூணாநிகனநியாயமும், கைமுதிகநியாயமும், ஆகஇவ்வேழுவகைநியாயங்கள் வேதாந்தசாத்திரத்தில்அங்கிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன,ஏனையநியாயங்கள் இவ்வேதாந்தத்தில்ஆன்றோர்களாலங்கிகரிக்கப்பட்டனவல்ல, சாகாசந்திரநியாயமாவது, ஸ்தூலமானமரத்தைக்காட்டி சூக்குமமானசந்திரனைக்காட்டுவதுபோல், ஸ்தூலமானபஞ்சகோச இலக்கணத்தைக்காட்டி சூக்குமமானஆத்துமாவைக்காண்பிவிப்பதாம்,தூலா இருந்ததிநியாயமாவது சூக்குமமானஅருந்ததிநக்ஷத்திரத்துடன் கூடினஇரண்டுஸ்தூல நக்ஷத்திரங்களைக்காட்டிசூக்குமமானஅருந்ததியை விவாகத்தில்தம்பதிகளுக்குக் காண்பிவிப்பதுபோல், கோசவிசாரத்தால்ஆத்துமாவைக் காண்பிவிப்பதாம்மார்ஜாரநியாயமாவதுபூனைதன்மதலையை வலியத்தழுவுவதுபோல் குருசீடனைவலியஆட்கொள்ளுதலாம்.குரங்கின்குட்டிதாயைவலுவேதேடுவதுபோல், சீடன்வைராக்கியாதிசாதனத்துடன்நிறைந்தவனாய் ஆசானிடம்சென்று. அவனால்ஸ்தூலாதிசரீரஇலக்கணமுறுவதுமர்க்கட நியாயமெனப்படும், ஒருபானைசோறுக்கொருபருக்கையைப்பார்த்துப் பக்குவமறிவதுபோல், பஞ்சகோசகுகையில்விளங்குகிறதைதன்னியத்தைத்தானென் றுணர்ந்தால் சச்சிதானந்தமான பிர்மமேதானென்றறிவதுஸ்தாலீபுலாக நியாயமெனப்படும், மானிடரால்குழியில்நாட்டுகிறகம்பத்தை உரமுறக்குத்தியுறைப்பிக்குமுபாயம்போல், சமுசயஅசம்பாவனாதிதோஷங்களைநிவர்த்தித்துப் பிரமசாக்ஷாத்காரத்தில் திடமுறசுத்தசத்துவவிருத்திவிளங்கி, பிர்மமாய்சேடிக்கிறதேஸ்தூணாநிகன நியாயமெனப்படும், கைமுதிகநியாயம் திருப்திதீபிகையில்விரிவாய்கூறப்படும் இவ்வேழுவகைநியாயங்களை இப்பிரகத்ணத்திலும் மற்றிதரபிரகரணங்களிலும் ஆங்காங்குபயோகித்திருக்கின்றனர், மேற்கூறியஉபநிடத்தில்வெளியிட்டிருக்கிற(குகா) அர்த்தத்தைவிரிக்கின்றனர் குகையிலிருக்கிறபிர்மத்தைப் பஞ்சகோசவிவேகத்தினல் அறிவதற்குமுடியுமென்று சுருதிகூறியிருப்பதால் இங்குபஞ்சகோசவிவேகத்தைத்தெரிவிக்கின்றனர்,அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம்,மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம், ஒன்றினுளொன்றடக்கமாயிருப்பதால்குகைஎனப்படும் தகப்பன்வீரியத்தினுலுற்பத்தியாயும், அன்னத்தினல்விருத்தியடைந்தும், அன்னமில்லாவிட்டால் நாசத்தையடைவதாலும்,முன்பின்னில்லாததாலுமிருக்கிறஇவ்வன்னமயனுத்துமாவாகான் தேகத்திற்குபலம்கொடுக்கிறவனுயும், கர்மேந்திரியங்களையேவுகிறவனுயுமிருக்கிறஇப்பிராணமயன்அறிவின்மையால், ஆத்துமாவாகான், தேகத்தில்நானென்றும்,வீடுமுக

[illegible]

ல்லை, இந்நோனிக்குஜன்மமில்லை இறப்புமில்லை

[illegible] முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமஜயம்.

ஸ்ரீ கணேசாய நம:.

ஸ்ரீ ஸச்சிதாநந்த குருப்யோ நம:.

பஞ்சகோசவிவேக:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
पञ्चकोशविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

நத்வா ஶ்ரீ பாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுநீஶ்வரௌ ।
பஞ்சகோஶவிவேகஸ்ய குர்வே வ்யாக்யாம் ஸமாஸத: ॥

...க்களைவத்தனம்செய்து பஞ்சகோச விவேகத்துக்கு ... வியாக்கியானம் சொல்கிறேன்.

ஆனால் ... வியாக்கியானமான இந்த பஞ்சகோசவிவேகமென்கிற ... ஆரம்பிக்கிற ஆசாரியர் அதில் கேட்கிறவர்களுக்கு ... பிரயோஜனத்துடன் கூடியிருக்கி... ஆரம்பம்செய்கிறார்.

गुहाहितंब्रह्मयत्तत्पंचकोशविवेकतः ।
बोद्धुंशक्यंततःकोशपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

குஹாஹிதம் ப்ரஹ்ம யத்தத் பஞ்சகோசவிவேகத꞉ ।
போத்தும் சக்யம் தத꞉ கோசபஞ்சகம் ப்ரவிவிச்யதே ॥ க ॥

குஹாஹிதம் – ...இருக்கிற
யத் – யாதொரு
ப்ரஹ்ம – பிரம்மமுண்டோ அந்த
தத் பஞ்சகோசவிவேகத꞉ – அந்த ... பஞ்சகோச விவேகத்தால்
போத்தும் – அறிவதற்கு
சக்யம் – முடியும்
தத꞉ – ஆகையினாலே
கோசபஞ்சகம் – அன்னமயாதி பஞ்சகோசங்களை
ப்ரவிவிச்யதே – சாக்ஷியாகிய தனக்கு வேறாய்ப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்

இ... ... உள்ளே இருக்கிற ... பார்க்கவேண்டியவன் ... இருக்கிற ... பிரித்துத் தள்ளி ... காண்பிக்கிறார்.

ஆனால், ... குகையென்பது எது ... என்னமாயிருக்கிறதென்னில்.

देहादभ्यंतरःप्राणःप्राणादभ्यंतरंमनः ।
ततःकर्ताततोभोक्तागुहासेयंपरंपरा ॥

தேஹாதப்யந்தர꞉ ப்ராண꞉ ப்ராணாதப்யந்தரம் மன꞉ ।
தத꞉ கர்த்தா ததோ போக்தா குஹா ஸேயம் பரம்பரா ॥ உ ॥

தேஹாத் – அன்னமய கோசத்தைக் காட்டிலும்
அப்யந்தர꞉ – உள்ளே இருக்கிறது
ப்ராண꞉ – பிராணமயகோசம்
ப்ராணாத் – பிராணமயகோசத்தைக் காட்டிலும்
அப்யந்தரம் – உள்ளே இருக்கிறது
மன꞉ – மனோமயகோசம்
தத꞉ – அதைக்காட்டிலும்
கர்த்தா – உள்ளே இருக்கிற விஞ்ஞானமயகோசம்
தத꞉ – அதைகாட்டிலும்
போக்தா – உள்ளே இருக்கிற ஆனந்தமய [கோசம்
ஸா – அந்த
இயம் – இந்தப்பஞ்சகோசங்களுடைய
பரம்பரா – கூட்டமானது
குஹா – ச்ருதியில் குகையெனப்படும்

[illegible]

ஸ்ரீ ராமஜயம்.

ஸ்ரீ கணேசாய நம:.

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்யாரண்ய குருப்யோ நம:.

பஞ்சகோசவிவேகம்.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
पञ्चकोशविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

நத்வா ஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுனீஶ்வரௌ ।
பஞ்சகோஶவிவேகஸ்ய குர்வே வ்யாக்யாம் ஸமாஸத: ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்யமுனீஸ்வரர்களைவந்தனம்செய்துபஞ்சகோசவிவேகத்திற்கு சுருக்கமாய்வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அவதாரிகை. தைத்திரீயஉபநிஷத்தின்தாற்பரிய வியாக்கியானமான இந்தபஞ்சகோசவிவேகமென்கிறபிரகரணத்தை ஆரம்பிக்கிறஆசாரியர்அதில்கேட்கிறவர்களுக்குப்பிரவிருத்திசித்திக்கும்பொருட்டு பிரயோஜனத்துடன்கூடியிருக்கிறதன் அபிப்பிராயத்தை சூசனைபண்ணி கிரந்தாரம்பம்செய்கிறார்.

गुहाहितंब्रह्मयत्तत्पंचकोशविवेकतः ।
बोद्धुंशक्यंततःकोशपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

குஹாஹிதம்ப்ரஹ்மயத்தத்பஞ்சகோஶவிவேகத꞉ ।
போத்தும்ஶக்யம்தத꞉கோஶபஞ்சகம்ப்ரவிவிச்யதே ॥ க ॥

குஹாஹிதம் குகையிலிருக்கிற
ப்ரஹ்ம பிரம்மமானது
யத்தத் எந்தப்பிரம்மமோ அதை
பஞ்சகோஶவிவேகத꞉ குகையென்கிறபதத்தால் சொல்லப்படுகிற பஞ்சகோசவிவேகத்தால்
போத்தும் அறிவதற்கு
ஶக்யம் முடியும்
தத꞉ ஆகையினாலே
கோஶபஞ்சகம் அன்னமயாதி பஞ்சகோசத்தை
ப்ரவிவிச்யதே சாக்ஷியாகியதனக்கு வேறாகப்பிரித்துகாண்பிக்கிறார்

இதி. தானியமானதுஉமியத்திற்குள்ளே இருக்கிற காயையெடுக்கவேண்டினவன் அதைமூடிக்கொண்டிருக்கிற மேல்இதழ்களைப்பிரித்துத்தள்ளி காயைக் கண்டெடுப்பதுபோலவென்றறி.

அவதா. குகையென்பதென்ன அதிலிருக்கிறபிரமம்என்னமாயறிகிறதெனில்.

देहादभ्यंतरःप्राणःप्राणादभ्यंतरंमनः ।
ततःकर्ताततोभोक्तागुहासेयंपरंपरा ॥

தேஹாதப்யந்தர꞉ப்ராண꞉ப்ராணாதப்யந்தரம்மன꞉ ।
தத꞉கர்த்தாததோபோக்தாகுஹாஸேயம்பரம்பரா ॥ உ ॥

தேஹாத் அன்னமய கோசத்தைக் காட்டிலும்
அப்யந்தர꞉ உள்ளே இருக்கிறது
ப்ராண꞉ பிராணமயகோசம்
ப்ராணாத் பிராணமய கோசத்தைக் காட்டிலும்
அப்யந்தரம் உள்ளே இருக்கிறது
மன꞉ மனோமயகோசம்
தத꞉ அதைக்காட்டிலும்
கர்த்தா உள்ளே இருக்கிறவிஞ்ஞானமயகோசம்
தத꞉ அதைகாட்டிலும்
போக்தா உள்ளே இருக்கிறஆனந்தமயகோசம்
ஸா அந்த
இயம் இந்தப்பஞ்சகோசங்களுடைய
பரம்பரா கூட்டமானது
குஹா சுருதியில்குகையெனப்படும்

ப்பதையனென்றும் காமாதியவஸ்தைகளால், பைத்தியம்கொண்டவனை ப்போலிருமயனுமாத்துமாவாகான் சுஷுப்தியில்லீனத்தையடைகிறவனும், ஜாக்கிராவஸ்தையிற்சிரசுமுதல் இத்தேகத்தில்வியாபகனும், அறிவின்நிழலாயுமிருக்கிற விஞ்ஞானமயனுமான்மாவாகான் எஜமானனைகருத்தாவாயிருப்பதால்விஞ்ஞானமயனென்றும் ஏவினதொழில்செய்வதால்மனோமயனென்றும் கூடினஜாக்கிரகாலத்தில்பிரியமோத பிரமோதாதிவிருத்திகளுடன்விடயானுபவஞ்செய்துபண்ணியபோகம்சாந்தகாலத்தில் நித்திராரூபனாய்அஞ்ஞான விருத்தியுடன் சுஷுப்தியானந்தம்புஜிக்குமானந்தமயன் ஆத்துமாவாகமாட்டான்,இவ்வைங்கோசங்களுக்கதிட்டானமான வஸ்துவே(ஆத்துமா)வென்றறி வஸ்துவின்ஈசுவரத்துவமும்,ஜீவத்வமும்மாயைஅவித்தைகளால் கற்பிவிக்கப்பட்டனவேயொழியவாஸ்தவத்திலில்லை,அவ்வீச்சுவரசம்மந்தமான,மாயாசக்தியானது சகலவஸ்துக்களையும்ஏவுதல்செய்தும், ஆனந்தமயமுதல்சகலவஸ்துக்களில் நசிபமாய்ப்பிரகாசித்தும் விளங்குகின்றது சத்தியில்லாவிடில்நரபதியில் காசம்போல ஜகத்துவித்தியாசத்தை அடைந்துவிடும்அறிவின்சாயையுடன்கூடனசக்தி அறிவுபோலவிளங்குகின்றது, அச்சக்தியினுபாதிச்சேர்க்கையால் பிரமமீசுவரத்துவத்தையடைந்தார் ஐங்கோசங்களுபாதியால் ஜீவபாவமெய்தினார் ஒருவனுக்குப்புத்திரனால்தகப்பனென்கிறசொல்லும், பேரனால்பாட்டனென்கிறசொல்லும், வந்தனபோல்மாயையாகிறபுத்திரனால் ஈசனாகியதகப்பனென்கிறசொல்லும் அக்கோசோபாதியால்ஜீவனாகிய பாட்டனென்கின்றசொல்லும், புத்திரனும்பேரனுமற்றகாலத்தில் அச்சொற்கள்பொய்யாவதுபோலப்பிரமத்திற்குஇவ்விச ஜீவபாவம்பொய்யாய்அறிவுமாத்திரம் ஒன்றாய்ப்பிரகாசிக்கின்றது இவ்விதம்பிரமத்தையறிந்தவன் பிர்மமேயொழியபிரமவித்தல்ல, இந்ஞானிக்குஜன்மமில்லை இதற்கையமில்லை.

பஞ்சகோசவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீ கணேஶாய நம:.

ஶ்ரீராமசந்த்ரப்ரஹ்மாநந்தகுரவே நம:.

பஞ்சகோஶவிவேக:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
पञ्चकोशविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

நத்வா ஶ்ரீபாரதீதீர்தவித்யாரண்யமுனீஶ்வரௌ |
பஞ்சகோஶவிவேகஸ்ய குர்வே வ்யாக்யாம் ஸமாஸத: ||

ஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்யமுனீஸ்வரர்களைவந்தனம்செய்துபஞ்சகோச விவேகத்திற்கு சுருக்கமாய்வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை தைத்திரீயஉபநிஷத்தின்தாற்பரிய வியாக்கியானமான இந்தபஞ்ச கோசவிவேகமென்கிறபிரகரணத்தை ஆரம்பிக்கிறஆசாரியர்அதில் கேட்கிறவர் களுக்குப் பிரவிருத்திசித்திக்கும்பொருட்டு பிரயோஜனத்துடன்கூடியிருக்கி றதென்று பிரத்தியக்ஷமாகசூசனைபண்ணி கிரந்தாரம்பம்செய்கிறார்.

गुहाहितंब्रह्मयत्तत्पंचकोशविवेकतः ।
बोद्धुंशक्यंततःकोशपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

குஹாஹிதம்ப்ரஹ்மயத்தத்பஞ்சகோஶவிவேகத: ।
போத்தும்ஶக்யம்தத:கோஶபஞ்சகம்ப்ரவிவிச்யதே ॥ ௧ ॥

குஹாஹிதம் குகையிலிருக்கிற
யத் யாதொரு
ப்ரஹ்ம தத் பிரமமுண்டோ அதை
பஞ்சகோஶவிவேகத: குகையென் கிறசப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற பஞ்சகோசவிவேகத்தால்
போத்தும் அறிவதற்கு
ஶக்யம் முடியும்
தத: ஆகையினாலே
கோஶபஞ்சகம் அன்னமயாதி பஞ்சகோசத்தை
ப்ரவிவிச்யதே சாக்ஷியாகியதனக்கு வேறாகப்பிரித்துகாண்பிக்கிறார்

இ-தி. தாமரைப்புஷ்பத்திற் குள்ளே இருக்கிற காயையெடுக்கவேண்டின வன்அதைமூடிக்கொண்டிருக்கிற மேல்இதழ்களைப்பிரித்துத்தள்ளி காயைக் கண்டெடுப்பதுபோலவறி.

அ-கை. குகையென்பதெது அதிலிருக்கிறபிரமம்என்னமாயறிகிறதெனில்.

देहादभ्यंतरःप्राणःप्राणादभ्यंतरंमनः ।
ततःकर्तातततोभोक्तागुहासेयंपरंपरा ॥

தேஹாதப்யந்தர:ப்ராண:ப்ராணாதப்யந்தரம்மன: ।
தத:கர்தாததோபோக்தாகுஹாஸேயம்பரம்பரா ॥ ௨ ॥

தேஹாத் அன்னமய கோசத்தைக் காட்டிலும்
அப்யந்தர: உள்ளே இருக்கிறது
ப்ராண: பிராணமயகோசம்
ப்ராணாத் பிராணமய கோசத்தைக் காட்டிலும்
அப்யந்தரம் உள்ளேஇருக்கிறது
மன: மனோமயகோசம்
தத: அதைக்காட்டிலும்
கர்தா உள்ளே இருக்கிறவிஞ்ஞான மயகோசம்
தத: அதைகாட்டிலும்
போக்தா உள்ளே இருக்கிறஆனந்தமய [கோசம்
ஸா அந்த
இயம் இந்தப்பஞ்சகோசங்களுடைய
பரம்பரா கூட்டமானது
குஹா சுருதியில்குகையெனப்படும்

இ-தி. ஜந்துக்குப்போகணிலொன்றுக்குளொன்றுஅடங்கியிருப்பதுபோல்.

அ-கை. இப்போதுஅன்னமயகோசத்தின் ஸ்வரூபத்தையும்அது அனாத்துமாவென்பதையுங்காண்பிக்கிறார்-

पितृभुक्तान्नजाद्वीर्याज्जातोऽन्नेनैववर्धते ।
देहस्सोऽन्नमयोनात्माप्राक्चोर्ध्वंतदभावतः ॥

பித்ருபு⁴க்தாந்நஜாத்³வீர்யாஜ்ஜாதோऽந்நேநைவவர்த⁴தே ।
தே³ஹஸ்ஸோऽந்நமயோநாத்மாப்ராக்சோர்த்⁴வந்தத³பா⁴வத: ॥ ௫ ॥

தே³ஹ: இந்தத் தேகமானது
பித்ருபு⁴க்தாந்நஜாத் தாய்தகப்பனால் புசிக்கப்பட்ட அன்னத்தினுண்டான
வீர்யாத் வீர்யத்தினின்றும்
ஜாத: உண்டானதாயும்
அந்நேநைவ அன்னத்தினலேயே
வர்த⁴தே விருத்தியாகிறதோ
ப்ராக் ச முன்னும்
ஊர்த்⁴வம் பின்னும்
தத³பா⁴வத: அந்த தேகமில்லாமையால்
ஸ: அந்த
அந்நமய: அன்னமயகோசமானது
ந ஆத்மா ஆத்துமாவன்று

வ-ம். அனுமானம் இந்தத்தேகமாத்துமாவன்றுயெதனாலெனில்பிறக்குமுன்னும் இறந்தபின்னுமில்லாததினால் (கடாதிகள்போல) அதுஅனாத்துமா.

இ-தி. ஸ்திரீவேஷம்போட்டுக்கொண்டு ஆடுகிறவனுக்குஅந்த ஸ்திரீயின் தன்மைமுன்னும்பின்னுமில்லாமையால் அதுஅவனாகாததுபோலவறி.

ச-கை. தேகம்முன்னும்பின்னுமில்லாமையென்கிற ஏதுசரிதேகமாத்துமாவல்லவென்பதைசாதிக்கக் கூடாதென்கிறயென்பக்ஷத்தில் தோஷமின்மையால் இச்சொன்னஏதுபிரயோஜனமில்லையெனில்.

पूर्वजन्मन्यसन्नेतज्जन्मसंपादयेत्कथम् ।
भाविजन्मन्यसन्कर्मनभुंजीतेहसंचितम् ॥

பூர்வஜந்மந்யஸந்நேதஜ்ஜந்மஸம்பாத³யேத்கத²ம் ।
பா⁴விஜந்மந்யஸந்கர்மநபு⁴ஞ்ஜீதேஹஸஞ்சிதம் ॥ ௬ ॥

பூர்வஜந்மநி முன்ஜன்மத்தில்
அஸந் இல்லாத இந்த தேகமான ஆத்துமா
ஏதஜ்ஜந்ம இந்த ஜன்மத்தை
கத²ம் எப்படி
ஸம்பாத³யேத் சம்பாதிக்கும்
பா⁴விஜந்மநி வரப்போகிற ஜன்மத்தில்
அஸந் இல்லாத இந்த தேகமான ஆத்மா
ஸஞ்சிதம் இப்போது சேர்க்கப்படுகிற
கர்ம கர்மத்தை
இஹ இவ்வுலகத்திலிருந்து
ந பு⁴ஞ்ஜீத புஜிக்கக்கூடாது

வ-ம். அப்படிச்சொன்னல்செய்யாதபலம்வருவதும் செய்தபலம்நாசமாவதுமென்கிற இரண்டுதோஷங்கள்வரும்.

அ-கை. இப்படிஅன்னமயகோசமனாத்துமாவென்றுகாண்பித்து பிராணமயன்அனாத்துமாவென்பதும் அவன்ஸ்வரூபத்தையுஞ்சொல்லுகிறார்.

पूर्णोदेहेबलंयच्छन्नक्षाणांयःप्रवर्तकः ।
वायुःप्राणमयोनासावात्माचैतन्यवर्जनात् ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋𑌦𑍇𑌹𑍇𑌬𑌲𑌂𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 ।
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌯𑍋𑌨𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ரு ॥

𑌯𑌃 யாதொரு
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 வாயுவானவன்
𑌦𑍇𑌹𑍇 இந்ததேகத்தில்
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 (நகசிகபரியந்தம்) பூர்ணனாயும்
𑌬𑌲𑌂 பலத்தை
𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 கொடுக்கிறவனாயும்
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 இந்திரியங்களை
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 ஏவுகிறனாயு மிருக்கிறானோ
𑌅𑌸𑍌 அந்த இந்த
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌯𑌃 பிராணமயன்
𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 (வெளியிலடிக்கிற காற்றுபோல) அறிவற்றிருப்பதால்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 ஆத்துமாவன்று

இ-தி. துருத்திகுள்புகுந்து வெளியில்வருகிறகாற்றானது புருஷனாகா.

அ-கை. இப்போதுமனோமயன்ஸ்வரூபத்தையும் அவனாத்துமாவென்பதையும்காண்பிக்கிறார்.

अहंतांममतांदेहेगेहादौचकरोतियः ।
कामाद्यवस्थयाभ्रान्तोनासावात्मामनोमयः ॥

𑌅𑌹𑌂𑌤𑌾𑌂𑌮𑌮𑌤𑌾𑌂𑌦𑍇𑌹𑍇𑌗𑍇𑌹𑌾𑌦𑍌𑌚𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿𑌯𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 ॥ சு ॥

𑌯𑌃 யாதொருவன்
𑌦𑍇𑌹𑍇 தேகத்தில்
𑌅𑌹𑌂𑌤𑌾𑌂 நானென்கிறஅகங்காரத்தையும்
𑌗𑍇𑌹𑌾𑌦𑍌 𑌚 வீடுமுதலானதுகளிலும்
𑌮𑌮𑌤𑌾𑌂 யெனதென்பதையும்
𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 பண்ணுகிறானோ
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 காமாதி அவஸ்தைகளினாலே
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 மயக்கத்தையுடையவனாக
𑌅𑌸𑍌 அந்த இந்த
𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 மனோமயன்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 ஆத்துமாவன்று

இ-தி. இராஜாதன்னரண்மனையும், வெளியிலுள்ளராஜ்யத்தையும் நானெனதென்றுஅபிமானிக்கிறதைப்போலும், பைத்தியத்தால்பலவிதமாய்ப் புலம்பித்திவிக்கிறவன், அறிவுள்ளவனாகஆகாததுபோலவுமி.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன்குடிம்பிபோலதாதாத்மியாத்தியாசத்தையுடையவனாயிருப்பதால் அவனுடையஸ்வரூபத்தையும் அவன் அனாத்துமாவென்பதையும்காண்பிக்கிறார்.

लीनासुसुप्तौवपुर्बोधेव्याप्नुयादानखाग्रगा ।
चिच्छायोपेतधीर्नात्माविज्ञानमयशब्दभाक् ॥

லீநாஸுஸுப்தௌவபுர்போதேவ்யாப்நுயாதாநகாக்ரகா ।
சிச்சாயோபேததீர்நாத்மாவிஜ்ஞாநமயஶப்தபாக் ॥ ௭ ॥

சிச்சாயோபேததீ: சிதாபாசனோடுகூடியிருக்கிறபாதொருபுத்தியானது
ஸுஷுப்தௌ சுஷுப்தியில்
லீநா லயித்து
போதே { ஜாக்கிரத்தில் (தப்தாயபிண்டம்போலே)
ஆநகாக்ர { நகை சிகை பரியந்தம் அடைந்ததாகி
வபு: தேகத்தை
வ்யாப்நுயாத் வியாபித்திருக்கிறதே; நா
விஜ்ஞாநமயஶப்தபாக் அந்த இந்த விஞ்ஞானமயன்
ஆத்மா ஆத்துமாவன்று.

இ-தி. மின்னலானதுதோன்றித்தோன்றி மறைவதால்அதுசூரியனைப்போல ஆத்துமாவாகாது போலவறி.

அ-கை. மனோபுத்திஇரண்டும் ஓர்அந்தக்கரணகாரியமாகையால் மனோமயனென்றும்விஞ்ஞானமயனென்றும் இரண்டுகோசங்களாகப்பிரித்தது கூடாதெனில்.

कर्तृत्वकरणत्वाभ्यांविक्रियेतांतरिंद्रियम् ।
विज्ञानमनसीअन्तर्बहिश्चैतेपरस्परम् ॥

கர்த்ருத்வகரணத்வாப்யாம்விக்ரியேதாந்தரிந்த்ரியம் ।
விஜ்ஞாநமநஸீஅந்தர்பஹிஶ்சைதேபரஸ்பரம் ॥ அ ॥

அந்தரிந்த்ரியம் அந்தக்கரணமானது
கர்த்ருத்வகரணத்வாப்யாம் கருத்துருத்துவரூபமாயும் கரணங்களான சாதனகருவிரூபங்களாயுமிருப்பதால்
அந்த: உள்ளிலும்
பஹி: புறம்பிலும்
விக்ரியேத { விகாரத்தை யடைந்துகொண்டிருக்கிறது
ஏதே இவைகள்
பரஸ்பரம் { ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருப்பதால்
விஜ்ஞாநமநஸீ விஞ்ஞானமயமென்றும் மனோமயமென்றும் (சொல்லப்படுகிறார்கள்).

இ-தி ஒருவிதையின்விகாரமேவேரும் கிளைகளுமாயிருந்தாலும் வேரானதுமரமாயும்பூமிக்குள்ளேவியாபித்து இருப்பதாயும், அசையாதிருப்பதாயும்கிளைகள்வெளியிலிருப்பதாயும், ஆதேயமாயும்சலிப்பதாயுமிருப்பதுபோலும்நியாதிபதியும்சேவகனும் ஒருஅரசனின்வேலைக்காரராயிருந்தாலும் பிரபுத்தன்மையும், சேவகத்தன்மையுமிருப்பதுபோலவறி.

ஆ-கை. போக்தாவென்றுசொல்லப்பட்ட ஆனந்தமயன்ஸ்வரூபத்தையும் அவன் அநாத்துமாவென்பதையும் காண்பிவிக்கிறார்.

काचिदंतर्मुखावृत्तिरानंदप्रतिबिंबभाक् ।
पुण्यभोगेभोगशांतौनिद्रारूपेणलीयते ॥
कादाचित्कत्वतोनात्मास्यादानंदमयोऽप्ययम् ।

காசித³ந்தர்முகா²வ்ருத்திரானந்த³ப்ரதிபி³ம்ப³பா⁴க் ।
புண்யபோ⁴கே³போ⁴க³ஶாந்தௌநித்³ராரூபேணலீயதே ॥ ௯ ॥
காதா³சித்கத்வதோநாத்மாஸ்யாதா³நந்த³மயோऽப்யயம் । [ல்

புண்ய போ⁴கே³ } புண்ணியபலானுபவமான போக காலத்தில்
காசித் ஒருக்கால்
அந்தர்முகா² வ்ருத்தி: } அந்தர்முகமாகிற விருத்தியானது
ஆநந்த³ப்ரதிபி³ம்ப³பா⁴க் ஆத்துமானந்தப்பிரதிபிம்பத்தை அடைந்ததாகி

போ⁴க³ஶாந்தௌ போகம்ஒழிந்தவேளையில்
நித்³ராரூபேண நித்திராரூபமாக
லீயதே லயிக்கிறது
அயம் இந்த
ஆநந்த³மய: அபி ஆனந்தமயனும்
காதா³சித்கத்வத: ஏகதேசத்தில்வருவ[தாலே
ஆத்மா ஆத்துமாவாக
ந ஸ்யாத் ஆகமாட்டான்

தி-தி. ஆற்றில்ஊற்றப்போட்டுஇறைத்துத் தெளிந்தஅவசரத்தில் க்ஷண காலம்தன்முகம் தோற்றுவதுபோலவாம்.

ச-கை. அன்னமயாதிஆனந்தமயன்வரை ஆத்துமாவல்லவென்றுவிலக்கினால்ஆத்துமாவே இல்லையென்று வருமேயெனில்.

बिंबभूतोयआनन्दआत्मासौसर्वदास्थितेः ॥
பி³ம்ப³பூ⁴தோயஆநந்த³ஆத்மாஸௌஸர்வதா³ஸ்தி²தே: ॥ ௧௦ ॥

பி³ம்ப³ பூ⁴த: } ஆனந்தமயனுக்கு அதிஷ்டானமான
ய: யாதொரு
ஆநந்த³: ஆனந்தமுண்டோ (அது).

ஸர்வதா³ எப்போதும்
ஸ்தி²தே: இருக்கிறபடியால்
அஸௌ அந்த இவரே
ஆத்மா ஆத்துமா

வி-ம். அனுமானம்நித்தியமாயிருப்பதால் ஆனந்தரூபியான, இவரே ஆத்துமாயாதொருவர், ஆத்துமாவன்றோ அவர்நித்தியரன்று(தேகாதிகளைப்போல) ஆகாசாதிகளும்உற்பத்தியுடன்கூடி அநித்தியமாயிருப்பதால் அதிவியாப்தி தோஷமில்லை.

ननुदेहमुपक्रम्यनिद्रानन्दांतवस्तुषु ।
माभूदात्मत्वमन्यस्तुनकश्चिदनुभूयते ॥

நதேஹாதிகமாரப்ய நித்ராநந்தாவவஸ்துஷு |
மாஸ்த்வாத்மத்வம் ததந்யஸ்து கச்சிதாத்மா நாநுபூயதே ॥ கக ॥

ந … சங்கிக்கிறன்	ஆத்மத்வம் ஆத்மத்வமானது
தேஹம் அன்னமயத்தை	மாஸ்து ஆகவேண்டாம் [கிற
ஆதி ஆரப்ய ஆரம்பித்து	ததந்ய: இவைகளுக் கன்னியமாயிருக்
நித்ராநந்தவஸ்துஷு ஆனந்தம	கச்சித் ஏக: ஓராத்துமாவும் [வில்லை
யன் வரையிலுள்ள வஸ்துக்களில்	ந அநுபூயதே அனுபவிக்கப்பட
நீ சொன்ன ஹேதுவால்	

தா-ம். அப்போது சூனியமல்லவா சித்தித்ததென்ற அபிப்பிராயத்தால் சங்கிக்கிறான்

தி-தி. ஐந்துவாசல்தாண்டி உள்ளே போனவன் ஒன்றும் காணாதது போலவாம்

அ-கை. அப்படி சூனியம் சம்பவிக்கவில்லையென்று பரிஹரிக்கிறார்.

बाढंनिद्रादयस्सर्वेनुभूयंतेनचेतरः ।
तथाप्येतेनुभूयंतेयेनतंकोनिवारयेत् ॥

பாடம் நித்ராதயஸ்ஸர்வே அநுபூயந்தே நசேதர: |
ததாப்யேதே அநுபூயந்தே யேந தம் கோ நிவாரயேத் ॥ கஉ ॥

நித்ராதய: ஆனந்தமயன் முதலான	இதர: ந வேறொன்றும் அனுபவிக்க
ஸர்வே சகலகோசங்கள் [றன	ப்படவில்லை யென்று
அநுபூயந்தே அனுபவிக்கப்படுகின்	பாடம் நீ சொன்னது சரி

அ-கை. அப்போ கோசங்களுக்கு வேறாக ஆத்துமாவுண்டென்றெப்படி சொன்னீரெனில்.

ததாபி அப்படி இருந்தாலும்	தம் அந்த சைதன்னியத்தை
ஏதே இந்த கோசங்கள்	க: எவன்
யேந யாதாலே [ன்றன	நிவாரயேத் தடுப்பன்
அநுபூயந்தே அனுபவிக்கப்படுகி	

தி-தி. முன்னே ஒன்றுங்காணப்படவில்லையென்று சொன்னவனிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. இப்போது கோசவிலக்ஷணமான ஆத்துமா வேறேயிருந்தால் அப்போது காணப்படவேண்டும் அப்படி காணப்படாமையால் ஆத்துமா இல்லையெனில்.

स्वयमेवानुभूतित्वाद्विद्यतेनानुभाव्यता ।
ज्ञातृज्ञानांतराभावादज्ञेयोनत्वसत्तया ॥

ஸ்வயமேவாநுபூதித்வாத் வித்யதே நாநுபாவ்யதா |
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநாந்தராபாவாதஜ்ஞேயோ நத்வஸத்தயா ॥ கங ॥

ஸ்வயம் ஏவ } (இக்கோசங்களை அறிகிற) அறிவாகிய தான்தானே

அநுபூதித்வாத் } அனுபவரூபமாயிருப்பதால் [ருக

அநுபாவ்யதா அனுபவிக்கப்படுகிறவ

ந. விஷ்யதே ஆகமாட்டார்

ஜ்ஞாத்ரு ஜ்ஞாநாந்தராபாவாத் அவரையறிய வேறேகாண்பான் சாக்ஷிகளில்லாமையால்

அஜ்ஞேயம் அறியப்படவில்லை

அஸத்தயா ந. து முயல்கொம்புபோவில்லாமையால்அறியப்படாமலிருக்கவில்லை

தா-ம். பஞ்சகோசங்களுக்கும், ஆத்துமசாக்ஷியென்றும் அவைகள்அசத்தென்றும்முன்னமே நிராகரிக்கப்பட்டதால்இவரையறிய சாக்ஷிமுதலானதில்லாமையால், அறியப்படாதவரென்றுசொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அனுபவரூபராயிருக்கிறஆத்துமாவுக்கு அனுபவிக்கப்படுதல், கூடாதென்பதையும் அறிவுசுபாவமென்பதையும் திருஷ்டாந்தமூலமாய்அறிவிக்கிறார்.

माधुर्यादिस्वभवानामन्यत्रस्वगुणार्पिणाम् ।
स्वस्मिन्तदर्पणापेक्षानोनचाऽस्त्यन्यदर्पकम् ॥
अर्पकान्तरराहित्येप्यस्त्येषांतत्स्वभवता ।
माभूत्तथानुभाव्यत्वंबोधात्मातुनहीयते ॥

மாதுர்யாதிஸ்வபாவாநாமந்யத்ர ஸ்வகுணார்பிணாம் ।
ஸ்வஸ்மிந்தத³ர்பணாபேக்ஷா நோநசாஸ்த்யந்யத³ர்பகம் ॥ கச ॥
அர்பகாந்தரராஹித்யேப்யஸ்த்யேஷாந்தத்ஸ்வபாவதா ।
மாபூ⁴த்ததா²நுபா⁴வ்யத்வம்போ³தா⁴த்மாதுநஹீயதே ॥ கரு ॥

அந்யத்ர கடிலைமுதலானவைகளில்

ஸ்வகுணார்பிணாம் தித்திப்புமுலான குணங்களைகொடுக்கிறவைகளான

மாதுர்யாதிஸ்வபாவாநாம் தித்திப்புமுதலான சுபாவத்தை சக்கரை முதலானவஸ்துக்களுக்கு

ஸ்வஸ்மிந் தன்னிடத்தில்

தத³ர்பணாபேக்ஷா } அது வேண்டுமென்ற அபேக்ஷையானது

நோ இல்லை

அர்பகம் வேறேதித்திப்புமுதலானதைக்கொடுக்கிறவஸ்து

ந ச. அந்யத் அஸ்தி இல்லவே இல்லை

அர்பகாந்தரராஹித்யேபி வேறேதித்திப்புமுதலானதைக்கொடுக்கிறவஸ்துவில்லாமலிருந்த போதிலும் [துக்களுக்கு

ஏஷாம் இந்த சக்கரைமுதலானவஸ்

தத்ஸ்வபாவதா அந்த தித்திப்புமுதலானசுபாவமானது

அஸ்தி இருக்கவே இருக்கிறது

அ-கை. தார்ஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

[illegible]	ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி. அறிவானஆத்துமா
[illegible] அநுபவிக்கப்படுகிறவ	வும்
[illegible]	ந. ஹீயதே கெடமாட்டார்

[illegible] சொன்னஅர்த்தத்திற்குசுருதிப்பிரமாணம் சொல்லுகிறார்.

स्वयंज्योतिर्भवत्येषपुरोस्माद्भासतेखिलात् ।

तमेवभान्तमन्वेतितद्भासाभास्यतेजगत् ॥

ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிர்ப்பவத்யேஷபுரோஸ்மாத்பாஸதேகிலாத் ।

தமேவபாந்தமந்வேதிதத்பாஸாபாஸ்யதேஜகத் ॥ ௧௬ ॥

[illegible]	பாந்தம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற
[illegible] ஸ்வயம்பிரகாசராக	தம். ஏவ அவரையே
[illegible]	அந்வேதி அனுசரித்துவிளங்குகிறது
[illegible]	தஸ்ய அவருடைய
[illegible] ரூபத்திற்கும்	பாஸா பிரகாசத்தினலேயே
[illegible]	ஜகத் ஜகத்தானது
[illegible] விளங்குகிறார்	பாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது

[illegible] பிரகாசத்தைஅனுசரித்து உலகம்விளங்குவதுபோலவாம்.

[illegible] ரூபமும் சுருதிகளைக்காண்பிவிக்கிறார்.

येनेदंजानतेसर्वंतत्केनान्येनजानताम् ।

विज्ञातारंकेनविद्याच्छक्तंवेद्येतुसाधनम् ॥

யேநேதஞ்ஜாநதேஸர்வந்தத்கேநாந்யேநஜாநதாம் ।

விஜ்ஞாதாரங்கேநவித்யாச்சக்தம்வேத்யேதுஸாதநம் ॥ ௧௭ ॥

[illegible]	விஜ்ஞாதாரம் சகலத்தோற்றத்தையு மறிகிற அறிவாகியதன்னை
[illegible] ஜகத்தையும்	கேந.வித்யாத் யாராலே அறியக்கூடும்
[illegible]	ஸாதநம். தத் விஷயஞ் ஞானசாதனமான மனதும்
[illegible]	வேத்யே விஷயத்திலச்செல்வதற்கு
[illegible]	சக்தம் சாதனமல்லவா

[illegible] ஆத்துமாவில்செல்வதற்குசமர்த்தமன்று வாக்குமனதுகளுக்கு, என [illegible] சுருதியும் சொல்லுகிறது ஆத்துமாஅறியப்படும் பக்ஷத்தில்கர்ம [illegible] வரும்.

[illegible] அக்கினிமுதலானதை அசைப்பிவிப்பதில்சக்தமேதவிர ஆ [illegible] போலவறி.

அ-கை. இன்னும்சுருதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

सवेत्तिवेद्यन्तत्सर्वंनान्यस्तस्यास्तिवेदिता ।
विदिताविदिताभ्यान्तत्पृथग्बोधस्वरूपकम् ॥

ஸவேத்திவேத்யந்தத்ஸர்வந்நாந்யஸ்தஸ்யாஸ்திவேதிதா ।
விதிதாவிதிதாப்யாந்தத்ப்ருதக்போதஸ்வரூபகம் ॥ ௧௮ ॥

ஸ: அந்த ஆத்துமா
வேத்யம் அறியப்பட்டதான
தத் ஸர்வம் அந்தசமஸ்தத்தையும்
வேத்தி அறிகிறார்
தஸ்ய அவரையறிய
அந்ய: வேறாயிருக்கிற
வேதிதா அறிகிறவன்
ந. அஸ்தி இல்லை
தத் அந்தவஸ்துவானது
விதிதாவிதிதாப்யாம் அறியப்பட்டது அறியப்படாதவைகளுக்கு
ப்ருதக் வேறான
போதஸ்வரூபம் அறிவுவடிவம்

இ-தி. கண்ணுதுஅறியப்பட்டரூபத்திற்கும் அறியப்படாதரூபத்திற்கும் வேறாய்அறிவாயிருப்பதுபோல.

அ-கை. அறியப்பட்டதுஅறியப்படாதவைகளுக்கு அன்னியமாயிருக்கிறஅறிவானதுகாணப்படவில்லையேயெனில், நீசொன்னபடிஓரறிவில்லாவிட்டால்அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்கிற, அனுபவமெப்படியுண்டாகும் இப்படிப்பட்டவனுக்கு எப்படிபோதிக்கக்கூடுமென்று, பரிகாசத்துடன்சொல்லுகிறார்.

बोधेप्यनुभवोयस्यनकथञ्चनजायते ।
तंकथंबोधयेच्छास्त्रंलोष्टंनरसमाकृतिम् ॥

போதே(அ)ப்யநுபவோயஸ்யநகதஞ்சநஜாயதே ।
தங்கதம்போதயேச்சாஸ்த்ரம்லோஷ்டந்நரஸமாக்ருதிம் ॥ ௧௯ ॥

போதே. அபி இப்படி அறிவுபிரதியக்ஷமாயிருந்தும்
யஸ்ய யாதொருவனுக்கு
கதஞ்சந என்னப்பிரயாசப்பட்டு [ம்
அநுபவ: அறிவுதானென்றஅனுபவ
ந. ஜாயதே உண்டாகவில்லையோ
சாஸ்த்ரம் வேதாந்தசாஸ்திரமானது
நரஸமாக்ருதிம் மனுஷியாகிருதிபோ (லிருக்கிற
தம் அந்த
லோஷ்டம் உருவாரத்தைப் பார்த்து
கதம். போதயேத் எப்படி போதிக்கும்

இ-தி. மூட்டைபறிகொடுத்தபிராமணன், உருவாரத்தினிடத்தில்வந்துவிடியவிடயதன்தாவந்தத்தைச் சொன்னகதைபோலவறி.

அ-கை. அறிவுஅறியப்படவில்லை யென்பவனைபரிஹாசம் பண்ணுகிறார்.

जिह्वामेऽस्तिनवेत्युक्तिर्लज्जायैकेवलंयथा ।
नबुध्यतेमयाबोधोबोद्धव्यइतितादृशी ॥

[illegible] கேவலம்யதா ।
[illegible] போதவ்யஇதிதாத்ருசீ ॥ உ0 ॥

[illegible] வானது | யதா. யதா எப்படியாகுமோஎன்றாலே
[illegible] | போத: அறிவானது
[illegible] | ந. புத்யதே அறியப்படவில்லை
[illegible] சொல் | போதவ்ய: தாங்களேபோதிக்கத்தக்க
[illegible] வெட்கத்தின் பொருட்டு | இதி என்றசொல் (து
[illegible] | தாத்ருசீ அப்படிப்போலிருக்கிறது

[illegible] பிரசவித்தவளாவென்று கேழ்கிறமூடன்போல [illegible] அறிவிருந்தாலும், பிரகிருதமானபிர்மஞானத்திலென்ன [illegible]

यस्मिन्यस्मिन्नस्तिलोकेबोधस्तत्तदुपेक्षणे ।
यद्बोधमात्रंतद्ब्रह्मेत्येवंधीर्ब्रह्मनिश्चयः ॥

யஸ்மிந்யஸ்மிந்நஸ்திலோகேபோதஸ்தத்தது பேக்ஷணே ।
யத்போதமாத்ரந்தத்ப்ரஹ்மேத்யேவந்தீர்ப்ரஹ்மநிச்சய: ॥ உக ॥

[illegible] | போதமாத்ரம் அறிவுமாத்திரமழிவற் றிருக்கிறதோ
[illegible] | தத் அதுவே
[illegible] அறிவானது | ப்ரஹ்ம. இதி பிர்மமென்கிற
[illegible] | ஏவம் இத்தகைய
[illegible] | தீ: ஞானமே
[illegible] பட்டாலு | ப்ரஹ்மநிச்சய: பிர்மஞானத்தின்முடிவு
[illegible]

[illegible] பங்கள் அழிந்தாலும்கண் அழியாமலி [illegible]

[illegible] பேக்ஷிக்கிறதினாலே உண்டாகிறஅறிவுதா [illegible] ஞானமென்றால் அப்போது பஞ்சகோசவிவேகம்ப [illegible] மாகுமெனில்பிரமத்தை பிரத்தியகாத்துமஸ்வ [illegible] சம்சாரம்நீங்காததாகையால் அந்தஞானத்தி [illegible] கோசவிவேகம் அவசியமுபயோகமானதால் வீணல்லவென் [illegible]

पञ्चकोशपरित्यागेसाक्षिबोधावशेषतः ।
स्वस्वरूपंसएवस्याच्छून्यत्वंतस्यदुर्घटम् ॥

பஞ்சகோஶபரித்யாகே ஸாக்ஷிபோதாவஶேஷத: ।
ஸ்வஸ்வரூபம் ஸ ஏவ ஸ்யாச் சூந்யத்வம் தஸ்ய துர்கடம் ॥ ௨௨ ॥

பஞ்சகோஶபரித்யாகே அன்னமயாதிபஞ்சகோசங்களை நேதிமார்க்கத்தால் பிரதியாகம்பண்ணினால்
ஸாக்ஷிபோதாவஶேஷத: சாக்ஷி தானென்கிற அறிவு மாத்திரம் மீதமாகையால்
ஸ்வஸ்வரூபம் தன்ஸ்வரூபம்
ஸ: ஏவ அதுவாகவே
ஸ்யாத் இருக்கிறது

அ-கை. அப்படிகோசத்தியாகத்தால் சூனியத்வம்வருமேயெனில்.

சூந்யத்வம் சூனியமாயிருத்தலானது
தஸ்ய அந்த அறிவுக்கு
துர்கடம் ஒருக்காலுங்கூடாது

இ-தி. சீமைக்கெல்லாமிராஜனாயிருக்கிறவன் சிறையிலடைபட்டிருந்தால், சிறைச்சாலையைத்திறந்து உள்ளேபோய்அவனைகாணாமல் இஷ்டம்நிறைவேறாததுபோலும், ஐந்துகண்ணாடிக்குவெளியில் தீபம்போலேதோற்றுவதால், அந்ததோற்றத்தால் யாகாதிகிரியைகளாகாமல் அந்தஐந்துகண்ணாடியையும் திறந்துஅதற்குள்ளிருக்கிற நிஜதீபத்தினாலேயே அத்தொழில்களெல்லாம்நடக்கவேண்டியதிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. சூனியத்வங்கூடாதென்பதைவற்புறுத்திச் சொல்லுகிறார்.

अस्तितावत्स्वयंनामविवादाविषयत्वतः ।
स्वस्मिन्नपिविवादश्चेत्प्रतिवाद्यत्रकोभवेत् ॥

அஸ்தி தாவத் ஸ்வயம் நாம விவாதாவிஷயத்வத: ।
ஸ்வஸ்மிந்நபி விவாதஶ்சேத் ப்ரதிவாத்யத்ர கோ பவேத் ॥ ௨௩ ॥

தாவத் சகலவாதிகளுக்கும்
விவாதாவிஷயத்வத: தானிருப்பதில் யாதொரு விதமான ஆக்ஷேபமின்மையால்
ஸ்வயம் நாம தானெப்போதும்
அஸ்தி இருக்கிறான்
ஸ்வஸ்மிந் அபி தன்னிடத்திலும்
விவாத: சேத் விவாதம்வருமேயானால்
அத்ர இதில்
ப்ரதிவாதீ க: எதிரியானவன் எவன்
பவேத் இருக்கிறான்

இ-தி. ஸ்வப்பனத்திலிருந்துவிழித்தவன் ஸ்வப்பனபதார்த்தம்போலேதானுமில்லையென்றுசொல்லுவதற்கு யெதிரியில்லாததுபோலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமாவில்லையென்கிறவாதியே பிரதிவாதியாகட்டுமேயெனில்.

स्वासत्त्वंतुनकस्मैचिद्रोचतेविभ्रमंविना ।

ஸ்வாஸத்த்வந்து நகஸ்யாபி ரோசதே விப்ரமம் விநா ।

கஸ்யாபி யாருக்கும்
விப்ரமம். விநா மயக்கமன்றியில்
ஸ்வாஸத்வம். து } தன்னுடைய யில்லாமையானது
ரோசதே ருசிக்கமாட்டாது

இ-தி. மூடைகளானஸ்திரீகளுக்குக்கூட தானாகவிளங்குகின்றதேகம்அவலக்ஷணமென்றுசொல்வதி லிஷ்டமில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. சுருதியுமாத்துமாவில்லையென்கிறவனுக்குக்கெடுதிகூறுகிறது.

अतएवश्रुतिर्बाधंब्रूतेचासत्त्ववादिनः ॥

அதஏவ ச்ருதிர்பாதம் ப்ரூதே சாஸத்வவாதிந: ॥ ௨௪ ॥

அத:. ஏவ ஆகையினாலேயே
ச்ருதி:. ச சுருதியும்
அஸத்வவாதிந: ஆத்துமாவை யில்லை
யென்றவாதிக்கு
பாதம் கெடுதலை
ப்ரூதே சொல்லுகிறது

அ-கை. எந்தசுருதி அப்படிச்சொல்லுகிறதெனில்; தைத்திரீயசுருதிஅப்படிச்சொல்லுகிறது.

असद्ब्रह्मेतिचेद्वेदस्वयमेवभवेदसन् ।
अतोस्यमाभूद्वेद्यत्वंस्वसत्त्वंत्वभ्युपेयताम् ॥

அஸத்ப்ரஹ்மேதி சேத்வேத ஸ்வயமேவ பவேதஸந் ।
அதோஸ்ய மாபூத்வேத்யத்வம் ஸ்வஸத்வந்த்வப்யுபேயதாம் ॥ ௨௫ ॥

ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
அஸத் இதி இல்லையென்று
வேத. சேத். எவன் அறிகிறானே
ஸ்வயம். ஏவ அவன்தான் தானே
அஸந் இல்லாதவனாக
பவேத் ஆகிறான்
அத: ஆகையினாலே
அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவுக்கு
வேத்யத்வம் அறியப்படுந்தன்மை
மாபூத் உண்டாகவேண்டாம்
ஸ்வஸத்வம். து தன்னுடைய இருப்பை
அப்யுபேயதாம் அங்கீகரிக்கவும்

இ-தி. எந்தசக்கிரவர்த்தியானவன், நானிச்சக்கிரவர்த்தி யில்லையென்கிறானேஅவன்சக்கிரவர்த்தி யாகாததுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசரென்று சாதிக்கக்கருத்துள்ள இந்தகுருவானவர் ஆத்துமா அறியப்படாமல்போகிறபக்ஷத்தில் யெத்தன்மையுடையவரோவென்று கேள்வியையுண்டுபண்ணி சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

कीदृक्तर्हीतिचेत्पृच्छेदीदृक्तानास्तितत्रहि ।
यदनीदृगताद्दक्चतत्स्वरूपंविनिश्चिनु ॥

கீத்ருக் தர்ஹீதி சேத்ப்ருச்சேதீத்ருக்தா நாஸ்தி தத்ர ஹி ।
யதநீத்ருகதாத்ருக் ச தத்ஸ்வரூபம் விநிச்சிநு ॥ ௨௬ ॥

ததா	அப்போது	யசு	யாதொன்றானது
ஈத்ருகிதி	எப்பேர்ப்பட்டவர் என்று	ஈத்ருசு	இப்படிப்பட்டதும்
வ்ருஹீதஸ. வெசு	கேட்கப்படுவரே யானு ல் [தன்மை	சுதாத்ருகீ ந	அப்படிப்பட்டது மல்லவோ
தாத்ருகீ	இப்பேர்ப்பட்டவரென்ற	தசு	அதுவே
தத்ர	அந்த ஸ்வரூபத்தில்	ஸ்வரூபம்	ஸ்வரூபமாக
நாஸ்தி.ஹி	இல்லையன்றோ	விநிஸ்சிநு	நிச்சயம்பண்ணு

வி-ம். இப்படிப்பட்டவரென்றுசொல்லும்போது ஆத்துமாவுக்குஜடத்துவம்வருவதாலும் அப்படிப்பட்டவரென்றுசொன்னால் சூனியத்துவம்வருவதாலும், இரண்டுபக்ஷமுங்கூடாதென்றுசொன்னார்.

ச-கை. இப்படிச் சொன்னமாத்திரத்தினால்தானே, நீர்சொன்ன அர்த்தம் சித்திக்குமோவெனில்.

अक्षाणांविषयस्त्वीदृक्परोक्षस्तादृगुच्यते ।
विषयीनाक्षविषयःस्वत्वान्नास्यपरोक्षता ॥

அக்ஷாணாம்விஷயஸ்த்வீத்ருக்பரோக்ஷஸ்தாத்ருகுச்யதே ।
விஷயீநாக்ஷவிஷயஃஸ்வத்வாந்நாஸ்யபரோக்ஷதா ॥ உஎ ॥

அக்ஷாணாம்	சக்ஷுராதிஇந்திரியங்களு [க்கு	விஷயீ	விஷயங்களைஅறிகிறதான
விஷயஃது	கடாதிவிஷயமே	அக்ஷவிஷயஃ	இந்திரியங்களுக்கு விஷ [யமாக
ஈத்ருசு	இப்படிப் பட்டதென்று சொல்லப்படுகிறது	ந	ஆகார்
பரோக்ஷஃ	பரோக்ஷமான புண்ணிய பாவமுதலானவைகள்	அஸ்ய	இந்த ஆத்துமா
தாத்ருசு	அப்படிப்பட்டதென்று	ஸ்வத்வாசு	தானாகவிருப்பதால்
உச்யதே	சொல்லப்படுகின்றன	பரோக்ஷதா	பரோக்ஷமாகவும்
		ந	ஆகார்

தா-ம். ஆகையாலாத்துமாஇப்பேர்கொத்தவர் அப்பேர்கொத்தவரென்று சொல்லப்படார்.

அ-கை. அப்போதுஆத்துமா அறியப்படாததால் சூன்யமென்கிறஇரண்டாம்பக்ஷத்தைபலதரிசனவியாஜத்தால் பரிஹரிக்கிறார்.

अवेद्योप्यपरोक्षतःस्वप्रकाशोभवत्ययम् ।

அவேத்யோப்யபரோக்ஷதஃஸ்வப்ரகாசோபவத்யயம் ॥ உஅ ॥

அவேத்யஃ அபி	ஆத்துமா ஒன்றினுலுமறியப்படாதவராயிருந்தாலும்	அதஃ	ஆகையினாலே
அபரோக்ஷஃ	நானென்ற பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிறார்	அயம்	இந்த ஆத்துமா
		ஸ்வப்ரகாசஃ	ஸ்வப்பிரகாசராக
		பவதி	ஆகிறார்

வி-ம். கர்மமன்றியில் அபரோக்ஷமாயிருப்பதால் இந்தஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசமான அறிவாயிருக்கத்தக்கவர்,(ஞானம்போலே.) இந்தஹேதுவுக்குச்சொன்னவிசேஷணம்சித்திக்கவில்லையென்று சங்கியாதே. ஆத்துமாவுக்கு அறிகிறதாயிருக்கிறகர்மம் இருக்கிறதென்றால்கர்மகருத்ருபாவங்களுக்குஒன்றுக்கொன்று விரோதமிருப்பதால்கூடாது.

ச-கை. ஆத்துமாவுக்குஸ்வரூபத்தினாலே கர்த்துருத்வமும்விசிஷ்டரூபத்தால்கர்மத்துவமும்சொன்னால் கர்மகர்த்ருபாவங்களுக்கு விரோதமில்லையே, கமனக்கிரியையிலேயும் ஒருவனுக்குத்தானேஸ்வரூபத்தினால் கர்த்ருத்வமும் விசிஷ்டரூபத்தினால் கர்மத்வமும், இருக்கிறதே என்றால், அதிபிரசங்கமானதால், அப்படிச்சொல்லக்கூடாது. நீசொன்னதிருஷ்டாந்தமானது சாதனமில்லாமலிருக்கிறது ஞானத்திற்கு ஞானாந்தரத்தை அபேக்ஷித்தால், அனவஸ்தாதோஷம்வரும்தர்க்கமதத்தில்கடஞ்ஞானமிருந்தால்கடம்விளங்குகிறது, அந்தகடஞ்ஞானமும் அனுவியவசாயஞ்ஞானத்தினாலே விளங்குகிறதான சம்வேதனஞ்ஞானம்போல, ஸ்வப்பிரகாசத்திலேதிருஷ்டாந்தமானதுசாதனமில்லாமலிருக்கிறதென்று சொல்லக்கூடாது, சித்தாந்தமான நம்முடையமதத்திலிருக்கிறஞானமானது ஞானாந்திரத்தினால் விளங்குகிறதென்பதில்லாமையால் இந்தஆத்துமா சாதனமன்றியில் ஸ்வயமாய் விளங்குகிறார்.

அ-கை. இந்தஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசரென்றுசித்தித்தாலும் பிரமலக்ஷணம் சித்திக்கவில்லையேயெனில், பிர்ம்மலக்ஷணத்தை ஆத்துமாவில்சுருதி மூலமாய் காண்பிக்கிறார்.

सत्यंज्ञानमनन्तंचेत्यस्तीहब्रह्मलक्षणम् ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞானமனந்தஞ்சேத்யஸ்தீஹப்ரஹ்மலக்ஷணம் ॥ ௨௮ ॥

ப்ரஹ்மலக்ஷணம்	பிர்மலக்ஷணமானது	அனந்தம்.ச.	அனந்தமென்ன [வோ
ஸத்யம்	சத்தியமென்ன	இதி	இப்படிசொல்லப்பட்டதெது
ஜ்ஞானம்	ஞானமென்ன	இஹ	அது இந்தசாக்ஷியினிடத்தில்
		அஸ்தி	இருக்கிறது

அ-கை. ஆத்துமாவுக்குசத்தியலக்ஷணம் யெப்படியெனில்.

सत्यत्वंबाधराहित्यंजगद्बाधैकसाक्षिण: ।
बाध:किंसाक्षिकोब्रूहिनत्वसाक्षिकइष्यते ॥

ஸத்யத்வம் பாதராஹித்யம்ஜகத்பாதைகஸாக்ஷிண: ।
பாத:கிம்ஸாக்ஷிகோப்ரூஹிநத்வஸாக்ஷிகஇஷ்யதே ॥ ௨௯ ॥

பாதராஹித்யம்	காலத்திரயத்திலுங்கெடாமலிருப்பதே	ஜகத்பாதைகஸாக்ஷிண:	சமாதி சுஷுப்திமூர்ச்சைகளில் ஸ்தூலசூக்ஷுமாதிஜகத்தானது தோன்றாமல்
ஸத்யத்வம்	சத்தியத்தன்மை		

போவதையறிகிற சாக்ஷியினுடைய ஸாயம் இல்லாமையை	ஸஸாக்ஷீகம். த- அப்படி சாக்ஷி இல்லாமல்
கிம். ஸாக்ஷீகம் அறிகிறசாக்ஷியார்	ந. ஊஷ்டே } பாதையானதங்கீகரிக்கப் படமாட்டாது
ப்ரூஹி சொல்	

வி-ம் பாதையற்றதுசத்தியமென்றும், பாதையுள்ளது மித்தையென்றும், பூர்வாசாரியார்கள்சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இ-தி- சாக்ஷியில்லாமல் உலகத்தில்யாரும் ஒருவியாச்சியஞ்செய்து, தீர்ப்புவாங்கினார்களேயானால், மேற்கூறியதுகூடும்.

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தைத் திருஷ்டாந்தத்தினால் விளக்கிவைக்கிறார்.

अपनीतेषुमूर्तेषुह्यमूर्तंशिष्यतेवियत् ।
शक्येषुबाधितेष्वंतेशिष्यतेयत्तदेवतत् ॥

அபநீதேஷு மூர்த்தேஷு ஹ்யமூர்த்தம் சிஷ்யதே வியத் ।
ஶக்யேஷு பாதிதேஷ்வந்தே சிஷ்யதே யத்ததேவ தத் ॥ ௩௦ ॥

மூர்த்தேஷு வீட்டிலுள்ளரூபமான கடபடாதிகளை	பாதிதேஷு தேகாதிஜகத்து நேதி வாக்கியத்தால் தள்ள
அபநீதேஷு பாக்கியன்னியில் வெளியேற்றினாலும் [பமான	ஶக்யேஷு யோக்கியங்களாயிருந்தா
அமூர்த்தம் வெளியேற்றப்படாத அரூ	அந்தே முடிவில் [லும்
வியத் ஆகாசமானது [அப்படி	யத் யாதொருசாக்ஷிமாத்திரம்
சிஷ்யதே. ஹி மீதமாயிருக்கிறதோ	சிஷ்யதே. மீதப்படுகிறதோ
	தத் ஏவ அந்த சாக்ஷிதானே
	தத். பிரமம்

அ-கை. தோன்றப்பட்ட சகலநாமரூபத்தையும் பாதித்தபிற்பாடு, ஒன்றும்மீதமில்லையென்கிற சங்கைக்குச்சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

सर्वबाधेनकिञ्चिच्चेद्यन्नकिञ्चित्तदेवतत् ।

ஸர்வபாதே ந கிஞ்சிச்சேத் யந்ந கிஞ்சித்ததேவ தத் ॥ ௩௧ ॥

ஸர்வபாதே எல்லாவற்றையும்பாதித்தபிறகு	ந கிஞ்சித். சேத். ஒன்றுமில்லை என்று உன்சொல் எப்படி சித்திக்கும்

அ-கை. சர்வாபாவத்தை அறிகிற அறிவுஅவசியம்வேண்டியிருப்பதால், அந்தஅறிவேஎங்களுக்கு ஆத்துமசொரூபமென்கிற அபிப்பிராயத்தால் பரிஹரிக்கிறார்.

யத் யாதொரு	தத் ஏவ அந்தஅறிவே
ந. கிஞ்சித் } சிறிதுமில்லையென்கிறசொல்லையெதுயறிகிறதோ	தத். பிரமம்

அ-கை. சிறுதுமில்லையென்கிறசொல், சூனியத்தைக்காட்டுமேதவிர, சைதன்னியமுண்டென்று எப்படிசொல்லப்படுமெனில், இல்லையென்றசொல் சூ

னியமாஞலும்; சொல்லுகிறவனெப்படி, இல்லாமல்போகவில்லையோ, அப்படி இல்லையென்பதையறியசாக்ஷி, அவசியம் வேண்டியிருப்பதால் உண்டென்று பரிஹரிக்கிறார்.

भाषाएवात्रभिद्यंतेनिर्बाधंतावदस्तिहि ॥

ஹாஷா ஏவாத்ர ஹித்யந்தே நிர்பாதம் தாவதஸ்தி ஹி ॥ ௬௧ ॥

அத்ர இந்த பாதைக்கி சாக்ஷியான ஆத்துமாவில்
ஹாஷா சிறிதுமில்லையென்கிற சொல்
ஏவ மாத்திரமே
ஹித்யந்தே பாதிக்கப்படுகின்றன
தாவத் அப்பேற்பட்டசாக்ஷியானது
நிர்பாதம் பாதையற்றதாக
அஸ்தி.ஹி இருக்கிறதன்றோ

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்திற்கு சுருதிப்பிரமாணம் காண்பிவிக்கிறார்.

अतएवश्रुतिर्बाध्यंबाधित्वाशेषयत्यदः ।
सएषनेतिनेत्यात्मेत्यतद्व्यावृत्तिरूपतः ॥

அத ஏவ ச்ருதிர்பாத்யம் பாதித்வா சேஷயத்யத: ।
ஸ ஏஷ நேதி நேத்யாத்மேத்யதத்வ்யாவ்ருத்திரூபத: ॥ ௬௨ ॥

அத: ஏவ யாதொருகாரணத்தினுல் அறிவு மீதப்பட்டதோ, அந்த காரணத்தினுலேயே
ச்ருதி: சுருதியானது
ஸ: ஏஷ: அந்த இந்த[யெல்லாம்
ஆத்மா ஆத்துமாவைத்தவிரமற்றவை
நேதி நேதி. இதி இல்லை இல்லையென்று
அதத்வ்யாவ்ருத்திரூபத: அன்னமயாதிகளான அநாத்துமாக்களை தள்ளுகிற வழியினுலே
பாத்யம் பாதிக்கக்கூடியதை
பாதித்வா பாதித்து
அத: இந்த ஆத்துமாவையே
சேஷயதி. மீதமாகப்பண்ணுகிறது

அ-கை. அதில் தள்ளக்கூடிய வஸ்துவின் சொரூபமென்ன, தள்ளக்கூடாத சொரூபமென்னவெனில்

इदंरूपंतुयद्यावत्तत्त्यक्तुंशक्यतेखिलम् ।
अशक्योह्यनिदंरूपस्सआत्माबाधवर्जितः ॥

இதம் ரூபம் து யத்யாவத்தத்த்யக்தும் சக்யதேகிலம் ।
அசக்யோ ஹ்யநிதம் ரூபஸ்ஸ ஆத்மா பாதவர்ஜித: ॥ ௬௩ ॥

இதம், ரூபம் { இதுவென்று திரிசியமாயனுபவிக்கப்படுகிறது
யத். யாவத் { யாதொன்று யாதொன்றுண்டோ
தத். அகிலம் அந்தசமஸ்தமும்
த்யக்தும் தள்ளுவதற்கு
சக்யதே யோக்கியமாயிருக்கிறது
அநிதம் ரூபம். { இதமென்கிற ரூபமில்லாதவராயும்
அசக்ய: தள்ள யோக்கியமில்லாதவராயுமிருக்கிற
ஸ: நானென்கிற அந்த

ஆத்மா ஆத்துமாவானர்	பாதவர்ஜித: { பாதிக்கப் படாதவரன்று

தா-ம். அகங்காராதி திருசியமுழுமையும் பாதிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஆத்துமா பாதையன்றியிலிருக்கக்கூடும், பிரகிருதத்தில் என்ன வாயிற்றெனில்

सिद्धंब्रह्माणिसत्यत्वंज्ञानत्वंतुपुरेरितम् ।
स्वयमेवानुभूतित्वादित्यादिवचनैस्स्फुटम् ॥

ஸித்தம்ப்ரஹ்மணிஸத்யத்வம்ஜ்ஞாநத்வந்துபுரேரிதம் ।
ஸ்வயமேவாநுபூதித்வாதித்யாதிவசநைஸ்ஸ்புடம் ॥ ௩௪ ॥

ப்ரஹ்மணி பிரமத்தினிடத்தில்	அநுபூதித்வாத் } அநுபவரூபமாயிருப்பதாலென்கிற
ஸத்யத்வம் சத்தியத்தன்மையானது	இத்யாதிவசநை: இதுமுதலானவசனங்களினாலே
ஸித்தம் சித்தித்து ஞானத்தன்மையொவென்றால்	ஜ்ஞாநத்வம் ஞானத்துவமானது [ட்டது
புரா முன்னமே	ஸ்புடம்.ஈரிதம். நன்றாகசொல்லப்ப
ஸ்வயம் ஏவ தான் தானே	

அ-கை. இதின்மேல் அனந்ததன்மையின் இயற்கையைச் சாதிக்கிறார்.

नव्यापित्वाद्देशतोंतोनित्यत्वान्नापिकालतः ।
नवस्तुतोपिसार्वात्म्यादानंत्यंब्रह्माणित्रिधा ॥

நவ்யாபித்வாத்தேசதோந்தோநித்யத்வாந்நாபிகாலத: ।
நவஸ்துதோபிஸார்வாத்ம்யாதாநந்த்யம்ப்ரஹ்மணித்ரிதா ॥ ௩௫ ॥

வ்யாபித்வாத் இவர் சர்வவியாபகரான	ஸார்வாத்ம்யாத் சர்வாத்தும சுவரூபரா
தேசத: தேசத்தினாலும் [தால்	வஸ்துத:அபி வஸ்துவினாலும்(னதால்
அந்த:ந முடிவில்லை [யராகையால்	ந நாசமில்லை
நித்யத்வாத். எப்போது மழிவற்றநித்தி	த்ரிதா இந்த மூன்று ஏதுக்களாலும்
காலத:அபி காலத்தினாலும்	ப்ரஹ்மணி பிரமத்தில்
ந அழிவில்லை	ஆநந்த்யம் அனந்தலக்ஷணம்சித்தித்து

வி-ம். இந்த ஆத்துமா சத்து, சித்து, அனந்தம், நித்தியம், ஏகம், சூக்குமம், ஆனந்தம், சேதனம், சுத்தம் இவை முதலான அனேக குணங்களுடன் கூடினவரென்று தைத்திரீயம், பிரகதாரண்ணியம், தாபநீய உபநிஷத்து இவைமுதலான சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை இங்ஙனம் விரித்துரைக்கின்றார். மேலேசொன்னலக்ஷணங்களை ஏன் கூறிற்றெனில், பஞ்சகோசங்களைப்போல இவர் அசத்தாகாமையால், சத்தென்றும், அவைகள் அப்பிரகாசமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாமல், உற்பத்திநாசமற்ற சுவயம்பிரகாசவஸ்துவான சித்தென்றும், ஆகாசத்தைக்காட்டிலும் அதிகவியாபகமா யிருப்பதால்

தேசபேதத்தினுல் இவர்க்கு நாசமில்லையென்றும் [illegible]
யாமல் நித்தியராயிருப்பதினுல் காலத்தினுலும் நாசமில்லையென்றும், [illegible]
நாமரூபங்களிலும் அனுசரித்து அழிவாயில்லாததனால் [illegible]
நாசமில்லையென்றும் இப்படி மூன்றுவிதச் சேதமற்றவர் [illegible]
பஞ்சகோசங்கள் நாசமுறுவதுபோல் இவருறுவதில்லாததனால் [illegible]
ரென்றும், அவைகளனித்தியமா யிருப்பதுபோல் [illegible]
அவைகளனேகமா யிருப்பதுபோலிவரில்லாததனால் [illegible]
ஸ்தூலமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததனால் [illegible]
மாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததனால் ஆனந்தரென்றும், [illegible]
பதுபோலிவரின்மையால் சேதனரென்றும், [illegible]
லிவருறுததால் சுத்தரென்றும், [illegible]
ஆத்துமா விளங்குகின்றனரோ அவரே பிரமமென்றும், [illegible]
சாக்ஷியென்றும், சிடர்களெளிதிலறியும்வண்ணம் [illegible]
இங்ஙனம் வெளியிட்டனர்.

அ-கை. யுக்தியினாலும் அனந்தத்வத்தைச் சாதிக்கிறார்.

देशकालान्यवस्तूनांकल्पितत्वाच्चमायया ।
नदेशादिकृतोन्तोस्तिब्रह्मानन्त्यंस्फुटंततः ॥

தேசகாலாந்யவஸ்தூநாம் கல்பிதத்வாச்ச மாயயா ।
ந தேசாதிக்ருதோந்தோஸ்தி ப்ரஹ்மாநந்த்யம் ஸ்புடம் தத: ॥

தேசகாலாந்யவஸ்தூநாம் தேசகால முதலானவைகளும் அதர்கன்யமான கடப்படாதிவஸ்துக்களும்	அந்த: [illegible]
மாயயா (ஆத்துமாவில்) மாயையினாலே	ந அஸ்தி [illegible]
கல்பிதத்வாச்ச கற்பிதமானதால்	தத: [illegible]
தேசாதிக்ருத: தேசகாலவஸ்துக்களா லுண்டாகப்பட்ட	ப்ரஹ்ம [illegible]
	ஸ்புடம் [illegible]
	ஆநந்த்யம் [illegible]

வி-ம். ஆகாசத்தில் கந்தர்வநகரம்முதலானவைகற்பிக்கப்பட்டாலும் [illegible]
காசத்திற்குப் பரிச்சேதமில்லாததுபோல, சகலபரிச்சேதமற்ற [illegible]
மாவே, பிரமம், பிரமமேநானென்பதில் சிறிதுஞ்சந்தேகமில்லை [illegible]
ன்று நரசிம்மஉத்திரதாபனி முதலானசுருதிகளாலும் [illegible]
லுமுணர்ந்துநானேபிரமமென்று அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஜடமானஜகம் பிர்மத்திலாரோபமானதால் அதினுல் [illegible]
குப்பரிச்சேதமில்லாமல் போனாலும் சேதனர்களான ஜீவேசுவரர்களுக்கு [illegible]
து இல்லாமையால் அவர்களைப்பற்றிய பரிச்சேதம் பிரமத்திற்கு [illegible]

[illegible]

सत्यं ज्ञानमनन्तं यद्ब्रह्म तद्वस्तु तस्य तत् ।
ईश्वरत्वं च जीवत्वमुपाधिद्वयकल्पितम् ॥

[illegible]

शक्तिरस्त्यैश्वरी काचित्सर्ववस्तुनियामिका ।

[illegible]

आनन्दमयमाख्यगुहान्तं वेषु तन्तु ॥

[illegible]

तन्तुधर्मान्नियम्येदं तन्तुशक्त्या नियन्तृता ।
अन्योन्यधर्ममांकर्याद्धिद्वैतनयान्तम् ॥

[illegible]

தேசபேதத்தினால் இவர்க்கு நாசமில்லையென்றும் காலங்களைப்போலிவர் அழியாமல் நித்தியராயிருப்பதினால் காலத்தினாலும் நாசமில்லையென்றும், எல்லா நாமரூபங்களினும் அனுசரித்து அறிவாய்விளங்குவதால் வஸ்துபேதத்தினால் நாசமில்லையென்றும் இப்படி மூன்றுபரிச்சேதமற்றவர் யெவரோ அவரே பஞ்சகோசங்கள் நாசமுறுவதுபோல் இவருறுதவராயிருப்பதால் அனந்தரென்றும், அவைகளனித்தியமாயிருப்பதுபோலிவரின்மையால் நித்தியரென் அவைகளனேகமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஏகரென்றும், அவைகள் ஸ்தூலமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் சூக்குமரென்றும், அவைகள் துக்கமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஆனந்தரென்றும், அவைகள் ஜடமாயிருப்பதுபோலிவரின்மையால் சேதனரென்றும், அவைகளசுத்தமாயிருப்பதுபோலிவருறுததால் சுத்தரென்றும், இவ்வொன்பதுவிதலக்ஷணங்களுடன் யெந்த ஆத்துமா விளங்குகின்றனரோ அவரே பிரமமென்றும், அவரே பஞ்சகோசசாக்ஷியென்றும், சீடர்களெளிதிலறியும்வண்ணம் இந்நூலாசிரியரின்கருத்தை இங்ஙனம் வெளியிட்டனர்.

அ-கை. யுக்தியினாலும் அனந்தத்வத்தைச்சாதிக்கிறார்.

देशकालान्यवस्तूनांकल्पितत्वाच्चमायया ।
नदेशादिकृतोन्तोस्तिब्रह्मानन्त्यंस्फुटंततः ॥

தேஶகாலாந்யவஸ்தூநாம்கல்பிதத்வாச்சமாயயா ।
நதேஶாதிக்ருதோந்தோஸ்திப்ரஹ்மாநந்த்யம்ஸ்புடம்தத: ॥ ௩௫ ॥

தேஶகாலாந்யவஸ்தூநாம் தேச கால முதலானவைகளும் அதர்கன்யமான கடப்படாதிவஸ்துக்களும்
மாயயா (ஆத்துமாவில்) மாயையினாலே
கல்பிதத்வாச் கற்பிதமானதால்
தேஶாதிக்ருத: தேசகாலவஸ்துக்களாலுண்டாகப்பட்ட
அந்த: கெடுதல்
ந அஸ்தி ஆத்துமாவுக்கில்லை
தத: ஆகையினாலே
ப்ரஹ்ம பிரமமானது
ஸ்புடம் நன்றாக
ஆநந்த்யம் அந்தமற்றதாயிற்று

வி-ம். ஆகாசத்தில் கந்தர்வநகரம்முதலானவைகற்பிக்கப்பட்டாலும் ஆகாசத்திற்குப் பரிச்சேதமில்லாததுபோல, சகலபரிச்சேதமற்ற, இந்தஆத்துமாவே, பிரமம், பிரமமேநானென்பதில் சிறிதுஞ்சந்தேகப்படத்தக்கதன்றென்று நரசிம்மஉத்திரதாபனி முதலானசுருதிகளாலும் மேற்கூறியயுக்திகளாலுமுணர்ந்துநானேபிரமமென்று அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஜடமானஜகம் பிர்மத்திலாரோபமானதால் அதினால்பிரமத்திற்குப்பரிச்சேதமில்லாமல் போனாலும் சேதனர்களான ஜீவேசுவரர்களுக்கு அஃதுஇல்லாமையால் அவர்களைப்பற்றிய பரிச்சேதம் பிரமத்திற்கு எப்படி யில்

லையெனில்; அவற்களுமுபாதிகற்பிதர்களானதா லவர்களைப்பற்றியும் பரிச்சேதமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

सत्यंज्ञानमनन्तंयत्ब्रह्मतद्वस्तुतस्यतत् ।
ईश्वरत्वञ्चजीवत्वमुपाधिद्वयकल्पितम् ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்யத்ப்ரஹ்மதத்வஸ்துதஸ்யதத் |
ஈஶ்வரத்வஞ்சஜீவத்வமுபாதித்வயகல்பிதம் || ௧௬ ||

ஸத்யம்.ஜ்ஞாநம்.அநந்தம் அழிவற்றதாயும்அறிவாயும்அனந்தமாயுமிருக்கிற
யத்.ப்ரஹ்ம யாதொருபிரமமுண்டோ
தத்.வஸ்து அதுவேபரமார்த்தமானவஸ்து
தஸ்ய அந்தப்பிரமத்திற்கு

ஈஶ்வரத்வம் ஈசுவரத்துவமும்
ஜீவத்வம்.ச இந்தஜீவத்துவமும்
தத் அந்த
உபாதித்வயகல்பிதம் உபாதிகளிரண்டின்மயக்கத்தால் கற்பிக்கப்பட்டது

அ-கை. அந்தஉபாதித்துவயங்களில் ஈசுவரனுக்குப் பாதியானசக்தியைநிரூபிக்கிறார்.

शक्तिरस्त्यैश्वरीकाचित्सर्ववस्तुनियामिका ।

ஶக்திரஸ்த்யைஶ்வரீகாசித்ஸர்வவஸ்துநியாமிகா || ௧௭ ||

ஐஶ்வரீ ஈசுவரஉபாதியாயும்
ஸர்வவஸ்து நியாமிகா } சகலவஸ்துக்களை ஏவுகிறதாயுமிருக்கிற

காசித் ஒரு
ஶக்தி: சக்தியானது
அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. அந்தசக்தியெவ்விடத்திலிருக்கிறது யெண்ணத்தினால் காணப்படவில்லையெனில்.

आनन्दमयमारभ्यगूढासर्वेषुवस्तुषु ॥

ஆநந்தமயமாரப்யகூடாஸர்வேஷுவஸ்துஷு || ௧௮ ||

ஆநந்தமய ஆரப்ய } ஆனந்தமயம் முதல் பிரமாண்டமீருக
ஸர்வேஷு. சகலமான

வஸ்துஷு வஸ்துக்களிலும்
கூடா இரகசியமாயிருக்கிறதாகையால் காணப்படவில்லை

அ-கை. ஓரிடத்திலுங்காணப்படாமலே யிருக்கிற அந்தசக்தியையில்லையென்று ஏன்சொல்லக்கூடாதெனில்,சக்தியில்லாவிடில்இராஜனில்லாத இராஜ்ஜியம்போலே, ஜகத்துவிவஸ்தையில்லாமல், போய்விடும், ஆகையால் அந்தசக்திஅவசியம்வேண்டுமென்றுசொல்லுகிறார்.

वस्तुधर्मानियम्येरन्शक्त्यानैवयदातदा ।
अन्योन्यधर्मसांकर्याद्विप्लवेतजगत्खलु ॥

வஸ்துதர்மாநியம்யேரந்ஶக்த்யாநைவயதாததா |
அந்யோந்யதர்மஸாங்கர்யாத்விப்லவேதஜகத்கலு || ௧௯ ||

அந்த மாயா சக்தியினாலே வஸ்துக்களின் ஸ்வபாவங்கள்	ஒருவஸ்துவின் தர்மம் மற்றொருவஸ்துவில் கலந்துபோகுமாகையால்
பிணைக்கப்பட்டு	ஜகத்தானது
	விபரீதமாய்ப்போய் விடுமென்றே

அந்த மாயாசக்திக்கு ஜகத்தை நியமனம் பண்ணுவதெப்படிக் கூறியேனில்.

चिच्छायावेशतश्शक्तिश्चेतनेवविभातिसा ।
तच्छक्त्युपाधिसंयोगाद्ब्रह्मैवेश्वरतांव्रजेत् ॥

சித்சாயாவேசதஶ்ஶக்திஶ்சேதநேவவிபாதிஸா ।
தச்சக்த்யுபாதிஸம்யோகாத்ப்ரஹ்மைவேஶ்வரதாம்வ்ரஜேத் ॥ ௩௦ ॥

ஸா அந்த சக்தியானது	சக்தியாகிற உபாதியின் சம்பந்தத்தால்
சிச்சாயா ஆவேசத: சிச்சாயையினுடைய பிரவேசத்தால்	ப்ரஹ்மைவ சத்யாதிலக்ஷணமான பிரமமே
சேதநாஇவ சேதனம் போலே	ஈஶ்வரதாம் வ்ரஜேத் சர்வஞ்ஞத்துவாதிகுணங்களுடன் கூடின ஈஸ்வரத்வத்தை அடைகிறது
விபாதி விளங்குகிறது	
தச்சக்த்யுபாதிஸம்யோகாத் அந்த	

அ-கை ஜீவத்துவத்துக்குஉபாதியைச்சொல்லுகிறார்.

कोशोपाधिविवक्षयांयातिब्रह्मैवजीवताम् ।

கோஶோபாதிவிவக்ஷயாம்யாதிப்ரஹ்மைவஜீவதாம் ॥ ௩௧ ॥

கோஶோபாதி விவக்ஷயா பஞ்சகோசங்களாகிற உபாதிகளின் சம்பந்தத்தால்	ப்ரஹ்மைவ பிரமமே
	ஜீவதாம் ஜீவத்வத்தை
	யாதி யடைகிறது

அ-கை. ஒரேவஸ்துவுக்கு ஒரேகாலத்தில் விருத்தமானஸ்வபாவங்களே ஏற்படுமிருக்கல் உலகத்தில் ஓரிடத்திலுங்காணப்படவில்லையேயெனில்.

पितापितामहश्चैकःपुत्रपौत्रौयथाप्रति ॥

பிதாபிதாமஹஶ்சைக:புத்ரபௌத்ரௌயதாப்ரதி ॥ ௩௨ ॥

ஏக: ஒருவனே	பிதா தகப்பனென்றும்
புத்ரபௌத்ரௌ ப்ரதி புத்திரனையும் பௌத்திரனையுங்குறித்து	பிதாமஹ: பாட்டனென்றும்
	யதா எப்படிச்சொல்லப்படுகிறானோ

அப்படிக்கோசோபாதியால்ஜீவனென்றும் மாயோபாதியால் ஈஸ்வரனென்றும் பிரமம் ஒரேகாலத்தில் சொல்லப்படும்.

அ-கை. யதார்த்தமாகப்பிரமத்திற்கு ஜீவத்துவமும் ஈசுவரத்வமுமில்லை யென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடண் காண்பிவிக்கிறார்.

पुत्रादेरविवक्षायांनपितानपितामहः ।
तद्वन्नेशोनापिजीवःशक्तिकोशाविवक्षणे ॥

புத்ராதேரவிவக்ஷாயாம் நபிதா நபிதாமஹ: |
தத்வந்நேஸோ நாபிஜீவ: ஸக்திகோஸாவிவக்ஷணே || ௪௨ ||

புத்ராதே: பிள்ளைபேரன்
அவிவக்ஷாயாம் இல்லாமல்போகும்பக்ஷத்தில்
பிதா ந தகப்பனுமில்லை
பிதாமஹ: ந பாட்டனுமில்லை
தத்வத் அதுபோல
ஸக்திகோஸாவிவக்ஷணே மாயாசக்திபஞ்சகோசங்களின்நிவர்த்தியில்
ஈஸ: ந ஈசுவரனுமில்லை
ஜீவ: அபி ந ஜீவனுமில்லை.

அ-கை. இப்போது சொன்னஞானத்தின்பலன் சொல்லுகிறார்.

यएवंब्रह्मवेदैषब्रह्मैवभवतिस्वयम् ।

ய ஏவம் ப்ரஹ்மவேதைஷ ப்ரஹ்மைவ பவதி ஸ்வயம் || ௪௩ ||

ய: யாதொருவன்சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனாய்
ஏவம் இப்போதுசொன்ன பிரகாரங் குருமுகமாய்
ப்ரஹ்ம பஞ்சகோசவிவேகபூர்வகமாய் பிரமமே
வேத நானென்று அறிந்தானோ
ஏஷ: அந்த இவன் தானே பிரமத்தையறிந்தவன் பிரமமாவானென்ற சுருதியின்படி
ஸ்வயம் தானே
ப்ரஹ்ம ஏவ பிரமமாக
பவதி ஆகிறான்.

அ-கை. அதினாலென்னபிரயோஜனம்முடிவாயிற்றெனில்.

ब्रह्मणोनास्तिजन्मातःपुनरेषनजायते ॥

ப்ரஹ்மணோ நாஸ்தி ஜந்மாத: புநரேஷ நஜாயதே || ௪௪ ||

ஜந்ம ஜன்மம்
நாஸ்தி இல்லையோ
அத: அந்த ஹேதுவால்
ஏஷ: அந்த ஞானியும் பிரமமாய் விட்டதால்
புந: மறுபடி
ந ஜாயதே பிறப்பில்லை

தா-ம். இவனுக்கு வேதமும் புனராவிருத்தியில்லையென்று சொல்லுகிறது.

பஞ்சகோசவிவேகம் சம்பூரணம்.

(சு)—துவைதவிவேகசா[illegible].

துவைதமானது ஈசுவரதுவைதமென்றும் [illegible] யாயிருப்பதில், ஈசதுவைதம் பந்தமில்லையென்றும், [illegible] வானதாலதைத் தள்ளக்கடவது, மாயையே [illegible] னவீசனே இத்துவைதத்தை சிருஷ்டித்தவ[illegible] ரர்கள் கூறுகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் ஆன்மா[illegible] யையுடன்கூடி வெகுவிதமானபிரஜைகளை [illegible] களை உண்டுபண்ணினானென்று இருக்குவேத[illegible] னர். மாயாசம்பந்தமான பிரமத்தினிடத்தினின்[illegible] உண்டாயினவென்றும், வெகுவிதபிராணிகளை [illegible] மவ்வீசனாற் கற்பிக்கப்பட்டதென தித்திரி[illegible] சிருஷ்டிக்குமுன் (சத்து) மாத்திரமானவஸ்து [illegible] அக்கினி முதலிய வஸ்துக்களைக் கற்பித்த[illegible] சாற்றுகின்றனர். அக்கினியிற் பொறிகள்போல [illegible] யாசம்பந்தமான ஈசனாலுண்டுபண்ணப்பட்டதென [illegible] ரர்கள் அறைகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் [illegible] பந்ததேவனால் விராட்முதல் எறும்பு ஈறுவுள்ள [illegible] ன பிரகதாரண்ணியசாகைக்காரர்கள் பேசுகின்றனர். [illegible] ரூபமாய் இவ்வுடலில் பிரவேசித்தானென வேதம் [illegible] டானமான சைதன்னியமும், சூக்குமதேகமும் [illegible] வனெனக்கூறப்படுகின்றது. மகேசனுக்குக் காரண[illegible] பத்திக்குக் காரணமாயுமிருக்கிற அம்மாயாசத்தியே [illegible] களை மோகிக்கச்செய்கின்றது. அம்மோகசத்தியினால் [illegible] மையை யிழந்து இச்சரீரத்தில் மோகத்துடன் [illegible] யான சகலமும் கூறிமுடிந்தன. பிரகதாரண்ணிய [illegible] ணத்தில் ஜீவசிருஷ்டி கூறினதை இங்குரைக்கின்றனர். [illegible] தான்னமொன்று. அமாவாசை பௌர்ணமைகிரமித்தவின் [illegible] டிகளான தேவான்னம் இரண்டு. பால், மனது, வாக்கு, பிராணன் [illegible] ளான பசுக்களன்னம் நான்கு. இவ்வெழுவகையும் அன்னங்க[illegible] ஈசநிருமிதமான, ஞானகர்மங்களால் ஜீவன் இவ்வெழு அன்னங்களை [illegible] சத்திற்குபயோகப்படுத்தி, தகப்பனாலுண்டுபண்ணப்பட்ட [illegible] அபவிப்பதுபோல, ஈசஜகத்தைஜீவனனுமருமகன்புசிக்கிறான். [illegible] ஒருஸ்திரீயே பெண்சாதியென்றும், மருமகளென்றும், [illegible] மதினியென்றும், தாயென்றும், இவ்விதவிவகாரமான[illegible] ல் காணப்படுவதன்றி அச்சரீரத்தில்பேதமில்லை. ஆகையால் [illegible] ம், ஈசசிருஷ்டிபந்தமில்லை. ஐயா ஜீவத்துவைதமெத்தனை [illegible] திரீயபிரபஞ்சமென்றும், அசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமென்றும், இ[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
मयाद्वैतविवेकस्यक्रियतेपदयोजना ॥

[illegible]

[illegible]

ईश्वरेणापिजीवेनसृष्टंद्वैतंविविच्यते ॥

[illegible]

(ச)—துவைதவிவேகசா [illegible]

துவைதமானது ஈசுவர துவைதமென்றும் [illegible] யாயிருப்பதில், ஈச துவைதம் பந்தமில்லையென்றும், [illegible] வானதாலதைத் தள்ளக்கூடாது, மாயையே [illegible] னவீசனே இத்துவைதத்தை சிருஷ்டிக்கவில்லை [illegible] ரர்கள் கூறுகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் ஆத்மா [illegible] யையுடன்கூடி வெகுவிதமான பிரஜைகளை [illegible] களை உண்டுபண்ணுமென்று இருக்கு [illegible] னர். மாயாசம்பந்தமான பிரமத்தினிடத்தினின் [illegible] உண்டாயினவென்றும், வெகுவிதபிராணிகளையே [illegible] மவ்வீசனாற் கற்பிக்கப்பட்டதென தித்திரீ [illegible] சிருஷ்டிக்குமுன் (சத்து) மாத்திரமானவஸ்து [illegible] அக்கினி முதலிய வஸ்துக்களைக் கற்பித்தது [illegible] சாற்றுகின்றனர். அக்கினியிற் பொறிகள் [illegible] யாசம்பந்தமான ஈசனுண்டுபண்ணப்பட்டதென [illegible] ரர்கள் அறைகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் [illegible] பந்ததேவனால் விராட்முதல் எறும்பு ஈறுயுள்ள [illegible] ன பிரகதாரண்ணியசாகைக்காரர்கள் பேசுகின்றனர். [illegible] ரூபமாய் இவ்வுடலில் பிரவேசித்தானென வேதம் [illegible] டானமான சைதன்னியமும், சூக்குமதேகமும் [illegible] வனெனக்கூறப்படுகின்றது. மகேசனுக்குக் காரண [illegible] பத்திக்குக் காரணமாயுமிருக்கிற அம்மாயாசக்தியே [illegible] களை மோகிக்கச்செய்கின்றது. அம்மோகசக்தியினால் [illegible] மையை யிழந்து இச்சரீரத்தில் மோகத்துடன் [illegible] யான சகலமும் கூறிமுடிந்தன. பிரகதாரண்ணிய [illegible] ணத்தில் ஜீவசிருஷ்டி கூறினதை இங்குரைக்கின்றனர். [illegible] தான்னமொன்று. அமாவாசை பௌர்ணமை [illegible] டிகளான தேவான்னம் இரண்டு. பால், மனது, வாக்கு, [illegible] ளான பசுக்களன்னம் நான்கு. இவ்வேழுமன்னங்களாக [illegible] ஈசநிருமிதமான, ஞானகர்மங்களால் ஜீவன் இவ்வேழு [illegible] சத்திற்குபயோகப்படுத்தி, தகப்பனுண்டுபண்ண [illegible] புசிப்பதுபோல, ஈசஜகத்தைஜீவனனுபவிக்கின்றான் [illegible] ஒருஸ்திரீயே பெண்சாதியென்றும், மருமகளென்றும், [illegible] மதினியென்றும், தாயென்றும், இவ்விதவிகார [illegible] ல் காணப்படுவதன்றி அச்சரீரத்தில்பேதமில்லை. ஆகையால் [illegible] ம், ஈசசிருஷடிபந்தமில்லை. ஐயா ஜீவத்துவைதமெத்தனை [illegible] திரீயபிரபஞ்சமென்றும், அசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமென்றும், இ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

नत्वा श्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
मयाऽद्वैतानन्दकस्य क्रियते पदयोजना ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ईश्वरेणापि जीवेन सृष्टं द्वैतं विविच्यते ॥

[illegible]

பராஸ்மிரண (காரியோபாதிகளை) ஈசுவரனுடைய	ஸ்ருஷ்டி [illegible]
ஜீவேந:ஸவி காரியோபாதிகளைஜீ வனுடைய	மெஜகம் [illegible]
	விஸிஷ்யதெ [illegible] பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இந்த துவைதங்களின் பேதத்தைச் சொல்லாது [illegible] ணிப்பார்ப்பதுபோல நிச்சயிப்போனுமெனின்.

विवेकेसतिजीवेनहेयोबन्धःस्फुटोभवेत् ॥

விவெகெஸதிஜீவெநஹெயொபந்த⁴ஸ்ஃபுடொபவெத் ॥ ௬ ॥

விவெகெ. ஸதி } அந்த இரண்டுக்கும் விவேகஞ்செய்யும் பக்ஷத்தில்	[illegible]
ஜீவெந ஜீவனாலே	[illegible]
	[illegible] ஸ்ஃபுடம் [illegible]

அ-கை. ஜீவர்களை அதிஷ்டானமாகக் கொண்டு [illegible] கள்சொல்வதால், ஈசுவரஸ்ருஷ்டியை [illegible], வெகுசுருதிகளுக்கு விரோதமாவதால் இத்துவைதம் [illegible] ன்றுசொல்லி முதலில் ஈசுவரகர்த்தாவென்பதை [illegible] கிறார்.

मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ।
समायीसृजतीत्याहुःश्वेताश्वतरशाखिनः ॥

மாயாம்துப்ரக்ருதிம்வித்³யான்மாயிநம்துமஹெஸ்வரம் ।
ஸமாயீஸ்ருஜதீத்யாஹுஸ்வெதாஸ்வதரஸாகி²ந: ॥ ௭ ॥

மாயாம்.து மாயையே	ஸ:. மாயீ அந்த [illegible]
ப்ரக்ருதிம் மூலப்பிரகிருதியென்று	ஸ்ருஜதி, இதி [illegible]
வித்³யாத் அறியவேண்டியது	ஸ்வெதாஸ்வதரஸாகி²ந: [illegible]
மாயிநம். து மாயாவியே	[illegible]
மஹெஸ்வரம் மஹேசுவரனென்றறி	ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. ஐத்ரேய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

आत्मावाइदमग्रेभूत्सईक्षतसृजाइति ।
संकल्पेनासृजल्लोकान्सएतानितिबह्वृचाः ॥

ஆத்மாவாஇத³மக்³ரெஸூத்ஸஈக்ஷதஸ்ருஜாஇதி ।
ஸங்கல்பெநாஸ்ருஜல்லொகாந்ஸஏதாநிதிபஹ்வ்ருசா: ॥ ௮ ॥

இத³ம் தோற்றப்பட்ட இந்தசமஸ்தமும்	அஸூத் இருந்தது
அக்³ரெ சிருஷ்டிக்குமுன்னே (ம்	ஸ்ருஜாம், இதி சிருஷ்டிப்பேனென்று
ஆத்மா, வா ஆத்துமமாத்திரமாகவே	ஸ: அவரே

[illegible]

संवाय्वग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहा क्रमादमी ।
संभूता ब्रह्मणस्तस्मात्तस्मादात्मनोखिलाः ॥
बहुस्यामहमेवातःप्रजायेयेतिकामतः ।
तपस्तप्त्वासृजत्सर्वं जगदित्याहतित्तिरिः ॥

[illegible]

इदमग्रेसदेवासीद्बहुत्वायतदैक्षत ।
तेजोबन्नाण्डजादीनिससर्जेतिचसामगाः ॥

[illegible]

ப்ராஂஶ்வேண (காரணோபாதிகனை) ஈச்வரனையும் | ஸ்ருஷ்ட்வா [illegible]
ஜீவேந.சுவீ காரியோபாதிகனை ஜீவனையும் | ஜீவதுல [illegible]
| விவிக்த்யோ (வி[illegible]) [illegible] பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்த நூலைத்தவிவேகத்தைச் சொல்லாத [illegible] ணிப்பார்ப்பதுபோல நிஷ்பிரயோஜனமேயாகில்.

विवेकेसतिर्जीवेनहेयोबन्ध:स्फुटोभवेत् ॥

விவேகே ஸதி ஜீவேந ஹேயோ பந்த: ஸ்ஃபுடோ பவேத் ॥ ௩ ॥

விவேகே. ஸதி } அந்த இரண்டின் விவேக ம்செய்யும் பக்ஷத்தில் | ஹேய: [illegible]
ஜீவேந ஜீவனாலே | [illegible]
| ஸ்ஃபுட: [illegible]

அ-கை. ஜீவர்களை அதிஷ்ட விவேகத்தால் [illegible] கள்சொல்வதால், ஈசுவரஸிருஷ்டியுண்டென்று [illegible] வெகுசுருதிகளுக்கு விரோதமாவதால் இந்த [illegible] ன்றுசொல்லி முதலில் அயோதகாகவுதா [illegible] கிறார்.

मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ।

समायीसृजतीत्याहु:श्वेताश्वतरशाखिन: ॥

மாயாம் து ப்ரக்ருதிம் வித்யாத் மாயிநம் து மஹேஶ்வரம் ।

ஸமாயீ ஸ்ருஜதீத்யாஹு: ஶ்வேதாஶ்வதரஶாகிந: ॥ ௪ ॥

மாயாம். து மாயையே | ஸ:. மாயீ அந்த [illegible]
ப்ரக்ருதிம் மூலப்பிரகிருதியென்று | ஸ்ருஜதி, இதி [illegible]
வித்யாத் அறியவேண்டியது | ஶ்வேதாஶ்வதரஶாகிந: [illegible] சாகைக்காரர்கள்
மாயிநம். து மாயாவியே |
மஹேஶ்வரம் மஹேசுவரனென்றறி | ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. ஐத்ரேய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

आत्मावाइदमग्रेभूत्सईक्षतसृजाइति ।

संकल्पेनासृजल्लोकान्सएतानीतिबह्वृचा: ॥

ஆத்மா வா இதமக்ரே பூத் ஸ ஈக்ஷத ஸ்ருஜா இதி ।

ஸங்கல்பேநாஸ்ருஜல்லோகாந் ஸ ஏதாநிதி பஹ்வ்ருசா: ॥ ௫ ॥

இதம் தோற்றப்பட்ட இந்தசமஸ்தமும் | அபூத் இருந்தது
அக்ரே சிருஷ்டிக்குமுன்னே (ம் | ஸ்ருஜாம், இதி சிருஷ்டிப்பேனென்று
ஆத்மா, வா ஆத்துமாமாத்திரமாகவே | ஸ: அவரே

[illegible]

खंवाय्वग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहा क्रमादमी ।

संभूताब्रह्मणस्तस्मादेतस्मादात्मनोखिलाः ॥

बहुस्यामहमेवातःप्रजायेयेतिकामतः ।

तपस्तप्त्वासृजत्सर्वंजगदित्याहतित्तिरिः ॥

[illegible]

[illegible]

इदमग्रेसदेवासीद्बहुत्वायतदैक्षत ।

तेजोबन्नाण्डजादीनिससर्जेतिचसामगाः ॥

[illegible]

தஸ்மா அந்தபிரமமே [ஸ்ரு]டி	[illegible]
வைஸ்வாநராய வெகுவிதமாகும்பொரு	[illegible]
வெளக்ஷத பார்த்தார்	ஸ்வஸந்தி [illegible]
தெஜோவை ந்ருணஜாதீதி அக்கினி, ஜ	ஸமஜஸா [illegible]

அ-கை. முண்டகோபநிஷத்தின் வாக்கியத்தைக் [illegible]

विस्फुलिंगायथावह्नेर्जायन्तेऽक्षरतस्तथा ।

विविधाश्चिज्जडाभावाइत्याथर्वणिकीश्रुतिः ॥

விஸ்புலிங்கா யதா வஹ்னேர் ஜாயந்தே க்ஷரதஸ்ததா ।

விவிதாஸ்சிஜ்ஜடா பாவா இத்யாதர்வணிகீ ஸ்ருதி: ॥

வஹ்னே: அக்கினியிலிருந்து	விவிதா: [illegible]
விஸ்புலிங்கா: தீப்பொறிகள்	சிஜ்ஜடாபாவா: [illegible]
யதா எப்படிஉண்டாகின்றனவோ	ஜாயந்தே [illegible]
ததா அப்படி	ஆதர்வணிகீ } ஸ்ருதி: } [illegible]
அக்ஷரத: பிரமத்தில் நின்று	

அ-கை. பிரகதாரண்யமும் அங்ஙனே [illegible]

जगदव्याकृतंपूर्वमासीद्व्याक्रियताधुना ।

दृश्याभ्यांनामरूपाभ्यांविराडादिषुतेस्फुटं ॥

विराण्मनुर्नरोगावःखराश्वाजावयस्तथा ।

पिपीलिकावधिद्वन्द्वमितिवाजसनेयिनः ॥

ஜகதவ்யாக்ருதம் பூர்வமாஸீத் வ்யாக்ரியதாதுநா ।

த்ருஸ்யாப்யாம் நாமரூபாப்யாம் விராடாதிஷு தே ஸ்புடம் ॥

விராண் மநுர் நரோ காவ: கராஸ்வாஜாவயஸ்ததா ।

பிபீலிகாவதி த்வந்த்வமிதி வாஜஸநேயிந: ॥

ஜகத் ஜகத்தானது	விராடாதி } ஷு } விராட்டு [illegible]
பூர்வம் சிருஷ்டிக்குமுன்	
அவ்யாக்ருதம் நாமரூபரகிதமாய்	தே அவைகள்
ஆஸீத் இருந்தது	ஸ்புடம் பிரகாசமாய் [illegible]
அதுநா இப்போது	விராட் விராட்டு [illegible]
த்ருஸ்யாப்யாம் திரிசியங்களாயிருக்கிற	மநு: மனுவென்பவன்
நாமரூபா } ப்யாம் } நாமரூபங்களாக (அந்தரசுவரன்)	நர: மனிதனென்பவன்
வ்யாக்ரியத தோற்றுவித்தார்	காவ: பசுக்களென்பவை

[illegible]

कृत्वारूपान्तरं जैवं देहं प्राविशदीश्वरः ।

इति ताः श्रुतयः प्राहुर्जीवत्वं प्राणधारणात् ॥

[illegible]

चैतन्यं यदधिष्ठानं लिङ्गदेहश्च यः पुनः ।

चिच्छाया लिङ्गदेहस्था तत्संघो जीव उच्यते ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] வரை இரட்டை இரட்டையாகஉண்டாயினவென்று

வாஜஸநேயிநஃ } பிரதமசாகைக்காரர்கள் [illegible] பகருகின்றனர்.

[illegible] சொன்ன [illegible] துவைதசிருஷ்டியைச் சொன்னதின் [illegible] அதில்பிரவேசித்ததென்றுசொல்லுகின்றன

कृत्वारूपान्तरंजैवंदेहेप्राविशदीश्वरः ।

इतिताःश्रुतयःप्राहुर्जीवत्वंप्राणधारणात् ॥

[illegible] ப்ராவிஶதீஶ்வரஃ ।

[illegible] ஜீவத்வம்ப்ராணதாரணாத் ॥ கo ॥

[illegible] க்ருத்வா பண்ணி

[illegible] தேஹே தேகத்தில்

[illegible] ப்ராவிஶத் இதி பிரவேசித்தாரென்று

[illegible] ப்ராஹுஃ சொல்லுகின்றன.

[illegible] வந்ததெனில்.

[illegible] களுக்குள ஜமானனாயிருப்பதாலும்

[illegible] ஜீவத்வம் ஜீவத்தன்மை(வந்தது.)

[illegible] பிரவேசிக்கும்போது பூனைக்குட்டிரூபமாய்

[illegible]

[illegible] னெனில்.

चैतन्यंयदधिष्ठानंलिंगदेहश्चयःपुनः ।

चिच्छायालिङ्गदेहस्थातत्संघोजीवउच्यते ॥

[illegible] லிங்கதேஹஶ்சயஃபுநஃ ।

[illegible] தத்ஸங்கோஜீவஉச்யதே ॥ கக ॥

யஃபுநஃ இன்னும் [க்கிறதான

[illegible] லிங்கதேஹஸ்தா இலிங்கதேகத்திலிரு

[illegible] சிச்சாயா சைதன்னியச்சாயையென்ன

[illegible] தத்ஸங்கஃ அவைகளுடையகூட்டமா(னது

[illegible] ஜீவஃ ஜீவனென்று

[illegible] உச்யதே சொல்லப்படுகிறான்.

[illegible] ரூபமாய்ப்பிரவேசித்தால் ஜீவனுக்கு கிஞ்சிக்கியத்து

[illegible] னெனில்.

माहेश्वरीं तु या मायां तस्या निर्माण[illegible] ।
निष्यतेमोहशक्तिश्च तं [illegible] ॥

[illegible]

ஈ:வெரு [illegible]

யா [illegible]

ஆயா.த-ம அ[illegible]
மையுண்டோ

தவர்ம் அதற்கு (ஜகத்தை)

நிஜ-ாணை [illegible]

இ-கி. பிரம்ம [illegible]
பகல்வத்தியில் [illegible]
லேத்தினமாத்திரத்தில் [illegible]
தெளிவிப்பதுபோலும், [illegible]
ஒருகண்ணைத்தாலே [illegible]
போலும், ஒருதாயின் [illegible]
சகவாசத்தினுல் தோஷமும் [illegible]
னும் விசேஷணனும்போலும், [illegible]
திருதராஷ்டிர பாண்டவாயும், [illegible]

அ-கை. அதினுலென்னவாயிற்றென்னில்,

मोहादनीशतां प्राप्य मग्नो[illegible] ॥

[illegible]

மோஹாத மயக்கத்தினுலே | [illegible]

அநீசதாம் அனீசுவரத்துவத் | [illegible]
தையடைந்து | [illegible]

வி-ம். அப்படியே சுருதியும் [illegible]
சுவரத்துவத்தால் மோகித்து [illegible]

இ-தி வேடருடன்சேர்ந்த இராஜகுமாரன் [illegible]

அ-கை. ஜீவசிருஷ்டியைக் காண்பிக்க [illegible]

ईशसृष्टमिदं द्वैतं सर्वमुक्तं समासतः ॥

[illegible]

[illegible] | மெய்க — [illegible]
[illegible] | [illegible] — [illegible]
[illegible] | [illegible] — சொல்லப்பட்டது.

[illegible] மேதையினில்,

ममाङ्गान्याप्यर्णद्वैतं नाव्सृष्टं प्रपाद्भितम् ।
अङ्गानि मम ज्ञानेन कर्मणा जनयति पिता ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

[illegible],

मत्स्यान्मेकन्द्वान्द्रपश्चान्नचतुर्थकम् ।
अन्नत्रितयमात्मार्थमन्नानां विनियोजनम् ॥
धीमाद्विकं दर्शपूर्णमासौ तिरन्तथामनः ।
गात्रप्राणार्थं निमसत्वमन्नानामवगम्यताम् ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] | [illegible] — அன்னங்களுக்கு
[illegible] | [illegible] சொல்லப்பட்டது
[illegible] | [illegible] — இதில் [illegible] கர்களுக்கு [illegible] லுமுறையான வைகளும்
[illegible] | [illegible] — தேவர்களுக்கு தர்சபூர்ணமாசங்களிற் செய்கிறஇ [illegible]
[illegible] | [illegible] — (புத்திரர்களுக்கு) [illegible]
[illegible] | [illegible]

माहेश्वरीतुयामायातस्यानिर्माणशक्तिवत् ।
विद्यतेमोहशक्तिश्चतंजीवंमोहयत्यसौ ॥

மாஹேஶ்வரீ துயாமாயா தஸ்யா நிர்மாணஶக்திவத் |
வித்யதே மோஹஶக்திஶ்ச தம் ஜீவம் மோஹயத்யஸௌ || கஉ ||

மாஹேஶ்வரீ மஹேசசம்பந்தமாயிருக்கிற
யா யாதொரு
மாயா-து அமோககாரிணியானமாயையுண்டோ
தஸ்யா: அதற்கு (ஜகத்தை)
நிர்மாணஶக்திவத் சிருஷ்டிபண்ணுகிற சக்திபோல
மோஹஶக்திஶ்ச மயக்குகிறசக்தியுமொன்று
வித்யதே இருக்கின்றது
அஸௌ இந்தமோகசக்தியானது
தம் அந்த
ஜீவம் ஜீவனை
மோஹயதி மோகம்பண்ணிவிக்கிறது.

இ-தி. பிரமமே ஈசுவர ஜீவனானதற்கு யுக்தி, தீக்குச்சிக்குள்ளிருந்த தீ பகல்வத்தியில் சம்பந்தப்பட்டு சர்வபிரகாசமாயும், அதுவே அழுக்குத்திரியிலேத்தினமாத்திரத்தில் மங்கலா யிருப்பதுபோலும், சித்தகுளிகை புத்தியை தெளிவிப்பதுபோலும், கஞ்சாமுதலானது புத்தியை மயக்குவதுபோலும், ஒருகண்ணைத்தானே சூரியன் விளக்கிவைப்பதுபோலும், இருட்டுமறைப்பதுபோலும், ஒருதாயின் உதரத்தில் பிறந்த பக்ஷிகளுக்கு நீசன் முனிகளுடைய சகவாசத்தினால் தோஷமும் குணமும் காணப்பட்டதுபோலும், கும்பகர்ணனும் விபீஷணனும்போலும்,வியாசருடையஓர்வீரியந்தானேஅவிவேகிகளான திருதராஷ்டிர பாண்டுவாயும், விவேகியான விதுரராயுமானதுபோலவாம்.

அ-கை. அதினாலென்னவாயிற்றெனில்,

मोहादनीशतांप्राप्यमग्नोवपुषिशोचति ॥

மோஹாதநீஶதாம் ப்ராப்ய மக்நோ வபுஷி ஶோசதி || கஉற ||

மோஹாத் மயக்கத்தினாலே
அநீஶதாம் ப்ராப்ய அனீசுவரத்துவத்தையடைந்து
வபுஷி சரீரத்தில்நானென்றபிமானித்து
மக்ந: மூழ்கிப்போய்
ஶோசதி துக்கிக்கிறான்.

வி-ம். அப்படியே சுருதியும் சமானமானவிருக்ஷத்தில் ஜீவன் மூழ்கி அனீசுவரத்துவத்தால் மோகித்து துக்கிக்கிறானென்றுசொல்லுகிறது.

இ-தி வேடருடன்சேர்ந்த இராஜகுமாரன் வேடனாய் துக்கிப்பதுபோல.

அ-கை. ஜீவசிருஷ்டியைக் காண்பிவிக்க ஈசுவரசிருஷ்டியைமுடிக்கிறார்.

ईशसृष्टमिदंद्वैतंसर्वमुक्तंसमासतः ॥

ஈஶஸ்ருஷ்டமிதம் த்வைதம் ஸர்வமுக்தம் ஸமாஸத꞉ || கக ||

सम्सृष्टं — ஈசனால்சிருஷ்டிக்கப்பட்ட	द्वैतं — த்வைதம்
सर्वं — சமஸ்தமான	समासतः — சுருக்கத்தால்
इदं — இந்த	उक्तं — சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இனி ஜீவசிருஷ்டியான த்வைதத்திற்கு ப்ரமாணமேதெனில்,

सप्तान्नब्राह्मणे द्वैतं जीवसृष्टं प्रपञ्चितम् ।
अन्नानि सप्त ज्ञानेन कर्मणाजनयत्पिता ॥

सप्तान्नब्राह्मणे द्वैतं जीवसृष्टं प्रपञ्चितम् ।
अन्नानि सप्त ज्ञानेन कर्मणाजनयत्पिता ॥ ௧௪ ॥

सप्तान्नब्राह्मणे — ப்ருகதாரண்ணியஉபநிஷத்திலிருக்கிற சப்தான்னபிராம்மணத்தில்	पिता — ஜீவனாகியதகப்பன்
जीवसृष्टं — ஜீவனாலேசிருஷ்டிக்கப்பட்ட	ज्ञानेन — ஞானத்தினாலும்
द्वैतं — த்வைதமானது	कर्मणा — கர்மத்தினாலும்
प्रपञ्चितं — சொல்லப்பட்டிருக்கிறது	अन्नानि — அன்னங்களை
	सप्त अजनयत् — ஏழுவிதமாக உண்டுபண்ணினான்.

அ-கை. அந்த ஏழுக்கும் விநியோகமென்னவெனில்,

मर्त्यान्नमेकन्देवान्ने द्वे पश्वन्नं चतुर्थकम् ।
अन्नत्रितयमात्मार्थमन्नानां विनियोजनम् ॥
व्रीह्यादिकं दर्शपूर्णमासौ क्षीरन्तथामनः ।
वाक्प्राणाश्चेति सप्तत्वमन्नानामवगम्यताम् ॥

मर्त्यान्नमेकन्देवान्ने द्वे पश्वन्नं चतुर्थकम् ।
अन्नत्रितयमात्मार्थमन्नानां विनियोजनम् ॥ ௧௫ ॥
व्रीह्यादिकं दर्शपूर्णमासौ क्षीरन्तथामनः ।
वाक्प्राणाश्चेति सप्तत्वमन्नानामवगम्यताम् ॥ ௧௬ ॥

मर्त्यान्नं — மனிதர்களுக்கன்னம்	अन्नानां — அன்னங்களுக்கு
एकं — ஒன்று	विनियोजनं — பிரிவுசொல்லப்பட்டது
देवान्ने — தேவதைகளுக்கன்னங்கள்	व्रीह्यादिकं — இதில்மனிதர்களுக்கு நெல்லுமுதலானவைகளும்
द्वे — இரண்டுகள்	दर्शपूर्णमासौ — தேவர்களுக்குதரிசபூர்ணமைகளிற்செய்கிற இஷ்டிகளும்
पश्वन्नं — குழந்தைகளுக்கு	क्षीरं — (குழந்தைகளுக்கு) பாலும்
चतुर्थकं — நான்குவிதமான அன்னம்	
आत्मार्थं — தன்னிமித்தியம்	
अन्नत्रितयं — மூன்று அன்னமாக	

ததா அப்படியே
மந: (தனக்கு) மனதும்
வாக் வாக்கும் [ம்
ப்ராணா:ஏவ பிராணங்களென்று
அந்நாநாம் அன்னங்களுடையபேதமா
ஸப்தகம் ஏழுவிதமென்று [னது
அவகந்தவ்யம் அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஈசுவரசிருஷ்டியான ஜகத்துக்குள்ளிருக்கிற இந்த ஏழுகளை ஜீவசிருஷ்டியென்று எப்படிசொல்லுகிறதெனில்,

ईशेनयद्यप्येतानिनिर्मितानिस्वरूपतः ।
तथापिज्ञानकर्मभ्यांजीवोकार्षीत्तदन्नताम् ॥
ஈசேநயத்யப்யேதாநிநிர்மிதாநிஸ்வரூபத: ।
ததாபிஜ்ஞாநகர்மப்யாம்ஜீவோகார்ஷீத்ததந்நதாம் ॥ ௧௭ ॥

ஏதாநி இந்த ஏழன்னங்களும்
ஸ்வரூபத: அதனதனுடைய ஸ்வரூபங்களும்
ஈசேந ஈசுவரனாலே
நிர்மிதாநி நிர்மிக்கப்பட்டவைகளாக
யத்யபி அங்கிகரித்தோம்
ததாபி அப்படி இருந்தாலும்
ஜீவ: ஜீவன்
ஜ்ஞாநகர்மப்யாம் ஞானகர்மங்களினால்
ததந்நதாம் அவைகளை புசிக்கயோக்கியமாக
அகார்ஷீத் பண்ணிக்கொள்ளுகிறான்

அ-கை. இதனாலென்னவாயிற்றெனில்,

ईशकार्यंजीवभोग्यंजगद्द्वाभ्यांसमन्वितम् ।
ஈசகார்யம்ஜீவபோக்யம்ஜகத்த்வாப்யாம்ஸமந்விதம் ॥ ௧௮ ॥

ஜகத் ஜகத்தானது
ஈசகார்யம் ஈசுவரகாரியமாயும் [ம்
ஜீவபோக்யம் ஜீவனுக்குபோக்கியமாயு
த்வாப்யாம் இப்படி இரண்டுகளோடே
ஸமந்விதம் கூடியிருக்கிறது.

அ-கை. ஒன்றுக் கிரண்டுசம்பந்தமுள்ளதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்,

पितृजन्याभर्तृभोग्यायथायोषित्तथेष्यताम् ॥
பித்ருஜந்யாபர்த்ருபோக்யாயதாயோஷித்ததேஷ்யதாம் ॥ ௧௯ ॥

யோஷித் ஸ்திரீயானவள்
பித்ருஜந்யா பிதாவினாலுண்டுபண்ணப்பட்டவளாயும்
பர்த்ருபோக்யா பர்த்தாவினாலனுபவிக்கப்பட்டவளாயும்
யதா எப்படி இருக்கிறாளோ
ததா அப்படி
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஈசுவரன் காரியரூபமான துவைதத்தையும், ஜீவன் போக்கியரூபமான துவைதத்தையும் உண்டுபண்ண சாதனங்கள் என்னவெனில்,

मायावृत्त्यात्मकोहीशसङ्कल्पस्साधनंजनौ ।
मनोवृत्त्यात्मकोजीवसङ्कल्पोभोगसाधनम् ॥

மாயாவ்ருத்த்யாத்மகோ ஹீஶஸங்கல்ப: ஸாதநம் ஜநே: |
மநோவ்ருத்த்யாத்மகோ ஜீவஸங்கல்போ போகஸாதநம் ||க௯||

மாயாவ்ருத்த்யாத்மக: மாயா விருத்திவடிவமான
ஈஶஸங்கல்ப: ஈசசங்கற்பமானது
ஜநே: சிருஷ்டியிலே
ஸாதநம் ஹி சாதனமன்றோ
மநோவ்ருத்த்யாத்மக: மனோவிருத்திவடிவமான
ஜீவஸங்கல்ப: ஜீவசங்கற்பமானது
போகஸாதநம் போகசாதனமாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஈசுவரசிருஷ்டியான வஸ்துவைத் தவிர ஜீவசிருஷ்டியான வஸ்து வேறே இருப்பதற்கு அடையாளமேதெனில்,

ईशानिर्मितमण्यादौवस्तुन्येकविधेस्थिते ।
भोक्तृधीवृत्तिनानात्वात्तद्भोगोबहुधेष्यते ॥

ஈஶநிர்மிதமண்யாதௌ வஸ்துந்யேகவிதே ஸ்திதே |
போக்த்ருதீவ்ருத்திநாநாத்வாத்தத்போகோ பஹுதேஷ்யதே ||உ௦||

ஈஶநிர்மிதமண்யாதௌ ஈசுவரனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ரத்தினாதியான
வஸ்துநி வஸ்துவானது
ஏகவிதே ஒரேவிதமாக
ஸ்திதே இருந்துள்ளளவில்
போக்த்ருதீவ்ருத்திநாநாத்வாத் புசிக்கிறவர்களுடைய புத்திவிருத்திகளின் நானாவிதத்தால்
தத் அவைகளுடைய
போக: போகமானது
பஹுதா வெகுப்பிரகாரமாக
இஷ்யதே காணப்படுகிறது.

அ-கை. விஷயபேதமிருந்தாலல்லவா போகபேதமுண்டு, விஷயமொன்றாயிருக்கும்போது போகபேதமெப்படியெனில்,

हृष्यत्येकोमणिंलब्ध्वाक्रुध्यत्यन्योह्यलाभतः ।
पश्यत्येवविरक्तोत्रनहृष्यतिनकुप्यति ॥

ஹ்ருஷ்யத்யேகோ மணிம் லப்த்வா க்ருத்யத்யந்யோ ஹ்யலாபத: |
பஶ்யத்யேவ விரக்தோ(அ)த்ர ந ஹ்ருஷ்யதி ந குப்யதி || உக ||

ஏக: ஒருவன்
மணிம் இரத்தினத்தை
லப்த்வா அடைந்து
ஹ்ருஷ்யதி சந்தோஷிக்கிறான்
அந்ய: மற்றொருவன்
அலாபத: இரத்தினமகப்படாமையால்
க்ருத்யதி கோபிக்கிறான்
அத்ர இந்தரத்தினத்தில்
விரக்த: விரக்தன்
பஶ்யதி ஏவ பார்த்துக்கொண்டே
ந ஹ்ருஷ்யதி சந்தோஷிக்கவுமில்லை
ந குப்யதி ஹி கோபிக்கவுமில்லையன்றோ.

அ-கை. இதில் ஜீவேசுவரசிருஷ்டிகளின் பிரிவெப்படியெனில்,

प्रियोप्रियउपेक्ष्यश्चेत्याकारामणिगास्त्रयः ।
सृष्टाजीवैरीशसृष्टंरूपंसाधारणंत्रिषु ॥

ப்ரியோப்ரியஉபெக்ஷ்யஶ்சேத்யாகாராமணிகாஸ்த்ரய: ।
ஸ்ருஷ்டாஜீவைரீஶஸ்ருஷ்டம்ரூபம்ஸாதாரணம்த்ரிஷு ॥ ௨௨ ॥

மணிகா: ரத்தினத்தை யடைந்தவை
ப்ரிய: பிரியமும்
அப்ரிய: துவேஷமும்
உபேக்ஷ்ய:ச.இதி உபேட்சையும் என்றகளான
ஆகாரா: ரூபங்களான
த்ரய: மூன்றுகளும்
ஜீவை: ஜீவர்களினாலே

ஸ்ருஷ்டா: உண்டுபண்ணப்பட்டன
ஈஶஸ்ருஷ்டம் ஈசுவரனாலே சிருஷ்டிபண்ணப்பட்டதான
ரூபம் ரத்தினரூபமானது
த்ரிஷு மூன்றுரூபங்களிலும்
ஸாதாரணம் பொதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன ஜீவசிருஷ்டியின் பேதத்தை வேறே ஒரு திருஷ்டாந்தத்தால் பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

भार्यास्नुषाननान्द्राचयातामातेत्यनेकधा ।
प्रतियोगिधियायोषिद्भिद्यतेनस्वरूपतः ॥

பார்யாஸ்னுஷாநநாந்தாசயாதாமாதேத்யநேகதா ।
ப்ரதியோகிதியாயோஷித்பித்யதேநஸ்வரூபத: ॥ ௨௩ ॥

பார்யா பெண்சாதி
ஸ்னுஷா மருமகள்
நநாந்தா.ச நாத்தனாளென்றும்
யாதா மதினியென்றும்
மாதா தாயென்றும்
இதி இப்படி
அநேகதா அனேகவிதமாக

ப்ரதியோகிதியா ஒன்றுக்கொன்று எதிரியானபுத்தியோடேகூடின
யோஷித் ஒருஸ்திரீயானவள்
பித்யதே பேதிக்கப்படுகிறாள்
ஸ்வரூபத: ஈசசிருஷ்டியானவடிவத்தால்
ந பேதிக்கப்படவில்லை.

அ-கை. இப்போதுசொன்னதைப்பற்றி சங்கிக்கிறான்.

ननुज्ञानानिभिद्यंतामाकारस्तुनभिद्यते ।
योषिद्वपुष्यतिशयोनदृष्टोजीवनिर्मितः ॥

நநுஜ்ஞாநாநிபித்யந்தாமாகாரஸ்துநபித்யதே ।
யோஷித்வபுஷ்யதிஶயோநத்ருஷ்டோஜீவநிர்மித: ॥ ௨௪ ॥

நநு சங்கை
ஜ்ஞாநாநி தாய்முதலானஞானங்கள்

பித்யந்தாம் பேதிக்கப்படட்டும்
ஆகார:.து வடிவமோவென்றால்

न दृश्यते பேதிக்கப்படவில்லை [ல்
योषिद्वपुषि ஸ்திரீயின்வடிவத்தி
जीवनिर्मिते: ஜீவனாலேநிர்மிக்கப்பட்ட
अतिशय: விசேஷமானது [யே
दृष्ट: ஒன்றுங்காணப்படவில்லை

அ-கை. ஞானபேதமானதுஞேயபேதமன்றியி லிருக்கமாட்டாதாகையால் ஞேயபேதமங்கீகரிக்கத்தக்கதென்று பரிகரிக்கிறார்.

मैवंमांसमयीयोषित्काचिदन्यामनोमयी ।
मांसमय्याअभेदेपिभिद्यतेहिमनोमयी ॥

नैवं मांसमयी योषित् काचिदन्या मनोमयी ।
मांसमय्या अभेदेऽपि भिद्यते हि मनोमयी ॥ ௨௫ ॥

नैवं நீ சொன்னபடியன்று
मांसमयी ஒரு பெண் வடிவத்திலிரண்டுதன்மை இருக்கிறது மாம்சவடிவமான [த்துக்கு
योषित् ஒருஸ்திரீயும் (அந்தவடிவ
अन्या அன்னியமான
काचित् ஒரு ஸ்திரீயானவள்
मनोमयी (அவ்வடிவத்திலேயே) ம னோவிகாரவடிவமாக இருக்கிறாள்
मांसमय्या: { மாம்சவடிவமான பெண்ணுக்கு
अभेदेऽपि அபேதமிருந்தாலும் றது.
मनोमयी மனோவடிவமானபெண் ஒரு
भिद्यते हि { அவரவர்களுக்கு பேதம யிருக்கிறாளன்றோ.

அ-கை. சாக்கிரத்தில்மனோமயப்பிரபஞ்சம் கூடாதென்றுசங்கிக்கிறான்.

भ्रान्तिस्वप्नमनोराज्यस्मृतिष्वस्तुमनोमयम् ।
जाग्रन्मानेनमेयस्यनमनोमयतेतिचेत् ॥

भ्रान्तिस्वप्नमनोराज्यस्मृतिष्वस्तु मनोमयम् ।
जाग्रन्मानेन मेयस्य न मनोमयतेति चेत् ॥ ௨௬ ॥

भ्रान्तिस्वप्नमनोराज्यस्मृतिषु பைத்தியமென்ன சுவப்பனமென்ன மனோராச்சியமென்ன இவைகளின் ஸ்மரணங்களில்
मनोमयं மனோமயப்பிரபஞ்சம்
अस्तु இருக்கட்டும்
जाग्रत् ஜாக்கிரத்தில் [டே
मानेन இந்திரியப்பிரமாணங்களா
मेयस्य கூடினவிஷயத்திற்கு
मनोमयता மனோமயத்துவமானது ால்
न इति चेत् கூடாதென்று சொல்லு வயேயானால்

தா-ம். ஜாக்கிரத்தில்விஷயத்தின் இருப்பைஅங்கீகரிக்கப்படுவதாலதுகூடு

ச-கை. அப்போதுஜாக்கிரத்துவவிஷயத்திற்கு மனோமயத்துவம் எப்படி சொன்னீரெனில், ஜாக்கிரத்திலும்மனோமயப்பிரபஞ்சத்தின் இருப்பை(வார்த்திகி) என்றசொல்லாலங்கீகரிக்கிறார்.

बाढंमानेतुमेयेनयोगात्स्याद्विषयाकृतिः ।
भाष्यवार्तिककाराभ्यामयमर्थउदीरितः ॥

பாடம்மாநேதுமேயேநயோகாத்ஸ்யாத்விஷயாக்ருதி: ।
பாஷ்யவார்த்திககாராப்யாமயமர்த்தஉதீரித: ॥ உஎ ॥

பாடம் அங்கீகாரந்தான்
மாநே ஜாக்கிரத்தில் மனோமயப்பிரபஞ்சத்திற்கு இந்திரியங்களாலறியப்படுகிற
மேயேந ஈசுவரப்பிரபஞ்சத்தின்
யோகாத் சேர்க்கையினாலே
விஷயாக்ருதி: விஷயாகாரமானது
ஸ்யாத் உண்டாகிறது.

அ-கை. இதுஉம்முடையவாயால் கற்பிதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

பாஷ்யவார்த்திககாராப்யாம் சங்கராசாரியாளாலும் வார்த்திகாசாரியாளாலும்
அயம் இந்த
அர்த்த: அர்த்தமானது
உதீரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

தா-ம். ஆகையால்நாம்சொன்னது பிரமாணபுரஸ்ஸரமென்றறிக.

அ-கை. அதில்பாஷியக்காரருடைய வாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

मूषासिक्तंयथाताम्रन्तन्निभंजायतेतथा ।
रूपादिन्व्याप्नुवच्छित्तंतन्निभन्दृश्यतेध्रुवम् ॥

மூஷாஸிக்தம்யதாதாம்ரம்தந்நிபம்ஜாயதேததா ।
ரூபாதீந்வ்யாப்நுவச்சித்தம்தந்நிபம்த்ருச்யதேத்ருவம் ॥ உஅ ॥

மூஷாஸிக்தம் கருவிலேவிழுந்த
தாம்ரம் உருக்கின தாம்பிரமானது
தந்நிபம் அந்த கருவின் வடிவமாக
யதா எப்படி
ஜாயதே உண்டாகிறதோ
ததா அப்படி
ரூபாதீந் ரூபாதிவிஷயங்களை
வ்யாப்நுவத் வியாபித்திருக்கிற
சித்தம் மனமானது
தந்நிபம் அந்தவிஷயவடிவமாக
த்ருச்யதே காணப்படுகிறது
த்ருவம் நிச்சயம்.

அ-கை. மூர்த்தமானசெம்புமுதலானவை அக்கினிசம்பந்தத்தாலுருகிகருவில்விழுந்து அந்தவடிவமாய்தோற்றுவதுசரி, அமூர்த்தமானபுத்தியானதுவிஷயத்தில்விழுந்து அந்தவடிவமாய்தோற்றுவதெப்படியெனில், வேறேதிருஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

व्यञ्जकोवायथालोकोव्यंग्यस्याकारतामियात् ।
सर्वार्थव्यंजकत्वाद्धीरर्थाकाराप्रदृश्यते ॥

வ்யஞ்ஜகோவாயதாலோகோவ்யங்க்யஸ்யாகாரதாமியாத் ।
ஸர்வார்த்தவ்யஞ்ஜகத்வாத்தீரர்த்தாகாராப்ரத்ருச்யதே ॥ உகூ ॥

வ்யஞ்ஜக: பிரகாசமான
ஸூர்யாதி:வா வெய்யிலும்
வ்யங்க்யஸ்ய விஷயத்தினுடைய
ஆகாரதாம் வடிவமாயிருத்தலை
யதா எப்படி
உபைதி அடைகிறதோ

தீ: (அப்படி) புத்தியானது
ஸர்வார்த்தவ்யஞ்ஜகத்வாத் சகல விஷயங்களையும் விளக்கிவைத்து
அர்த்தாகாரா. விஷயாகாரமாக
ப்ரகாசதே. காணப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போதுவார்த்திகாசாரியாருடையவசனத்தைச்சொல்லுகிறார்.

मातुर्मानाभिनिष्पत्तिर्निष्पन्नम्मेयमेतितत् ।
मेयाभिसङ्गतन्तच्चमेयाभत्वंप्रपद्यते ॥

மாதுர்மாநாபிநிஷ்பத்திர்நிஷ்பந்நம்மேயமேதிதத் ।
மேயாபிஸங்கதம்தச்சமேயாபத்வம்ப்ரபத்யதே ॥ ௧௦ ॥

மாது: ஜீவனிடத்திருந்துகற்பிதமான
மாநாபிநிஷ்பத்தி: விருத்திஞானமானது
நிஷ்பந்நம் உண்டானதான
தத் அந்த
மேயம் கடாதி விஷயத்தை

ஏதி அடைகிறது
தச்ச அந்த ஞானமும் [ந்ததாகி
மேயாபிஸங்கதம் ஞேயத்தோடேசேர்
மேயாபத்வம் விஷயாகாரத்தை
ப்ரபத்யதே அடைகிறது.

அ-கை. துவைதஞானலட்சணமானது இப்படியாகட்டும்; பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

सत्येवंविषयौद्वौस्तोघटौमृन्मयधीमयौ ।

ஸத்யேவம்விஷயௌத்வௌஸ்தோகடௌம்ருந்மயதீமயௌ ॥ ௧௧ ॥

ஏவம் ஸதி இப்படிருந்துள்ளளவில்
விஷயௌ விஷயங்களான
கடௌ கடங்கள்

ம்ருந்மய தீமயௌ { மண்மயமாயும் அபிமான ரூபமானபுத்திமயமாயும்
த்வௌ ஸ்த: இரண்டுகளாகஇருக்கின்றன

அ-கை. மண்மயமானகடம்மண்ணினாலறியலாம்; மனோமயகடம். மனதினாலறியக்கூடாதாகையாலும், வேறேஅறிகிறவனில்லாமையாலும்; மனோமயகடமுண்டென்பதெப்படியெனில்.

मृन्मयोमानमेयःस्यात्साक्षिभास्यस्तुधीमयः ॥

ம்ருந்மயோமாநமேய:ஸ்யாத்ஸாக்ஷிபாஸ்யஸ்துதீமய: ॥ ௧௨ ॥

ம்ருந்மய: மண்மயமானகடம்
மாநமேய: மனோசம்பந்தமான இந்திரியத்தாலறியப்படுவதுபோல

தீமய: து மனோமயமான கடமும்
ஸாக்ஷிபாஸ்ய: { சாட்சியினாலே விளங்கப் படுவதாக [ல்
ஸ்யாத் ஆகிறது ஆகையால் தோஷமில்

அ-கை. இப்படி இரண்டுவிதத்துவைதமிருக்கட்டும் இதில்தள்ளவேண்டியது கொள்ளவேண்டியதெதுவெனில்.

अन्वयव्यतिरेकाभ्यांधीमयोजीवबन्धकृत् ।
सत्यस्मिन्सुखदुःखेस्तस्तस्मिन्नसतिनद्वयम् ॥

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம்தீமயோஜீவபந்தக்ருத் |
ஸத்யஸ்மிந்ஸுகது:கேஸ்தஸ்தஸ்மிந்நஸதிநத்வயம் || ௩௨ ||

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் அன்வய விய திரேகங்களாலே பார்க்கும்போது
அஸ்மிந் ஸதி { இந்த மனோமய பிரபஞ்சமுள்ளவில் [கின்றன
ஸுகது:கே ஸுகதுக்கங்களிருக்
தஸ்மிந் அது
அஸதி இல்லாதிருந்துள்ளவில்
த்வயம் இரண்டுகளும்
ந இல்லை (ஆகையால்)
தீமய: மனோமயதுவைதமானது
ஜீவபந்த க்ருத் { ஜீவ பந்தத்தைச் செய்கிறது.

அ-கை. இப்போதுசொன்னஅன்வயவியதிரேகங்கள் ஈசுவரசிருஷ்டியான பாகியவிஷயத்திலும் ஏன்சொல்லக்கூடாதெனில்.

असत्यपिचबाह्यार्थेस्वप्नादौबध्यतेनरः ।
समाधिसुप्तिमूर्छासुसत्यप्यस्मिन्नबध्यते ॥

அஸத்யபிசபாஹ்யார்த்தேஸ்வப்நாதௌபத்யதேநர: |
ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸுஸத்யப்யஸ்மிந்நபத்யதே || ௩௩ ||

பாஹ்யார்த்தே பாகியதுவைதமானது
அஸதி அபி { இல்லாதிருந்துள்ளவிலும்
ஸ்வப்நாதௌ சொப்பனுதிகளிலும்
நர: புருஷனுனவன்
பத்யதே பந்தப்படுகிறுன்
ஸமாதி ஸுப்திமூர்ச்சாஸு சமாதி சுஷுப்தி மூர்ச்சைகளில்
அஸ்மிந் ஸதி அபி இந்த ஈசுவர துவைதமானது இருந்தும் மனதில்லாமையால்
ந பத்யதே பந்தப்படவில்லை.

இ-தி. ஈசுவரத்துவைதமான யோக்கியனுடைய தொழிலில்லாமையான சொப்பனுதிகளில் ஜீவத்துவைதமானதிருடனிருந்ததினால் சுகதுக்கமான திருட்டு நடப்பதினுலும், சுஷுப்திமூர்ச்சைகளில், ஈசுவரதுவைதமான யோக்கியனிருந்தும் ஜீவத்துவைதமான அயோக்கியனில்லாமையால்பந்தமான அந்தத் திருட்டு காணப்படாமையாலும், ஜீவத்துவைதமானதிருடனையே அவசியமாய் தள்ளவேண்டியது. இதற்குசாக்ஷி ஞானிக்கு ஈசுவரதுவைதம் தோன்றியும், ஜீவத்துவைதம்கெட்டுப்போனதால் பந்தமில்லாததைக் கண்டுகொள்ளத்தக்கது சொப்பனுதிகளில் மனோவியாபாரமிருந்தும் பாக்கியதுவைதவியவகாரமின்மையைப்பற்றி அவைகளில் ஈசுவரத்துவைதமில்லையென்றும் சமாதிமுதலான

வைகளில் மனோநாசமானதுபோல பாக்கியபிரபஞ்சத்தின்ஸ்வரூபநாசமின்மையைப்பற்றி, அந்தச்சமாதிமுதலானவைகளில் ஈசுவரத்துவைதம் இருக்கிறதென்றும் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. மனோமயபிரபஞ்சமே பந்தமென்று இன்னமொருயுக்தியால்பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

दूरदेशङ्गतेपुत्रेजीवत्येवात्रतत्पिता ।
विप्रलम्भकवाक्येनमृतम्मत्वाप्ररोदिति ॥
मृतेपितस्मिन्वार्तायामश्रुतायांनरोदिति ।

தூரதேசங்கதேபுத்ரேஜீவத்யேவாத்ரதத்பிதா ।
விப்ரலம்பகவாக்யேநம்ருதம்மத்வாப்ரரோதிதி ॥ ௯௪ ॥
ம்ருதேபிதஸ்மிந்வார்த்தாயாமச்ருதாயாந்நரோதிதி ।

புத்ரே புத்திரனானவன்
தூரதேசம். தூரதேசத்திற்கு
கதே போய்
ஜீவதிஏவ ஜீவித்துக்கொண்டிருந்தும்
அத்ர இந்த விடத்தில்
தத்பிதா அவன் பிதாவானவன்
விப்ரலம்பகவாக்யேந வஞ்சகனுடையவாக்கியத்தினால்
ம்ருதம். மத்வா இறந்தானென்றுநினைத்து
ப்ரரோதிதி அழுதான்
தஸ்மிந். அந்தப்புத்திரன்
ம்ருதே. அபி இறந்திருந்தாலும்
வார்த்தாயாம் அந்த இறந்தவார்த்தையானது
அச்ருதாயாம் கேட்கப்படாதிருந்தபோது
ந. ரோதிதி துக்கப்படவில்லை.

அ-கை. சித்தாந்தம் சொல்லுகிறார்.

अतस्सर्वस्यजीवस्यबन्धकृन्मानसञ्जगत् ॥

அதஸ்ஸர்வஸ்யஜீவஸ்யபந்தக்ருந்மானஸஞ்ஜகத் ॥ ௯௫ ॥

அத: ஆகையினாலே
ஸர்வஸ்ய சகல
ஜீவஸ்ய ஜீவர்களுக்கும்
மானஸம் ஜகத் மானசப்பிரபஞ்சமே
பந்தக்ருத் பந்தத்தைச்செய்கிறது.

அ-கை. இப்படிசொன்னதினாலும்சித்தாந்தம்கெட்டதெனசங்கிக்கிறான்.

विज्ञानवादोबाह्यार्थवैयर्थ्यात्स्यादिहेतिचेत् ।
नहृद्याकारमाधातुंबाह्यस्यापेक्षितत्वतः ॥

விஜ்ஞாநவாதோபாஹ்யார்த்தவையர்த்யாத்ஸ்யாதிஹேதிசேத் ।
நஹ்ருத்யாகாரமாதாதும்பாஹ்யஸ்யாபேக்ஷிதத்வத: ॥ ௯௬ ॥

இஹ இவ்விடத்தில்
பாஹ்யார்த்தவையர்த்யாத் வெளிபிரபஞ்சத்திற்கு பிரயோசனமின்மை
ஒப்புக்கொண்டால்

विज्ञानवादः பௌத்தவாதமானது	स्वप्नाकार மானசபிரபஞ்சாகாரம்
स्यात् ஆகிறது	स्यात्ता ஆவதற்கு
इति என்று	बाह्य பாக்கியப்பிரபஞ்சமானது
चेत् சொல்வையேயானால்	अपेक्षितत्वतः அபேக்ஷிக்கப்பட்டதினால் விஞ்ஞான வாதம் நமக்கு வரவில்லை.
न } அதுகூடாது மனதே பந்தஹேதுவானாலும்	

அ-கை. மானசப்பிரபஞ்சமுண்டாவதற்கு பாகியபிரபஞ்சாபேட்சைவேண்டுவதில்லை, பூர்வ,பூர்வமானச சம்சாரமே, உத்தரோத்தரமானபிரபஞ்சத்திற்குஎதுவாகலாமேயெனில், பிரௌடவாதத்தாலதை அங்கிகரிக்கிறார்.

वैयर्थ्यमस्तुवाबाह्यंनवारयितुमीश्महे ।

वैयर्थ्यमस्तु वा बाह्यं न वारयितुमीश्महे ॥ கசு ॥

बाह्यं பாக்கியபிரபஞ்சமானது	
वैयर्थ्यं वा வியர்த்தமானாலும்	अस्तु ஆகட்டும்,

அ-கை. அப்போதுபௌத்தவாதத்திற்கும், அத்துவைதவாதத்திற்கும், பேதமென்னவாயிற்றெனில், அந்தபௌத்தாளானசூன்னியவாதிகள் பாக்கியபிரபஞ்சமேஇல்லையென்கிறார்கள், நாமவ்விதம்சொல்லவில்லை.

वारयितुं அந்த பாக்கியபிரபஞ்சத்தை நாம் தள்ளுவதற்கு	न ईश्महे இச்சிக்கவில்லை.

அ-கை. பிரயோஜனசூன்னியமான அந்தபாக்கியபிரபஞ்சத்தை அங்கிகரிப்பதுநியாயமில்லையெனில்.

प्रयोजनमपेक्षन्तेनमानानीतिहिस्थितिः ॥

प्रयोजनमपेक्षन्ते न मानानीति हि स्थितिः ॥ கஎ ॥

मानानि விருத்திஞானத்துடன்கூடியவிந்திரியங்கள்	न अपेक्षन्ते அபேக்ஷிக்கவில்லை
प्रयोजनं பிரயோசனத்தை	इति என்கிற
	स्थितिः हि உலகஸ்திதிகாணப்படுகிறதன்றோ.

அ-கை. மானசப்பிரபஞ்சமேபந்தஹேதுவென்றால் மனோநிக்கிரகமேபோதுமென்றாசங்கிக்கிறான்.

बन्धश्चेन्मानसन्द्वैतन्तन्निरोधेनशाम्यति ।
अभ्यसेद्योगमेवातोब्रह्मज्ञानेनकिंवद ॥

बन्धश्चेन्मानसं द्वैतं तन्निरोधेन शाम्यति ।
अभ्यसेद्योगमेवातो ब्रह्मज्ञानेन किं वद ॥ கஅ ॥

मानसं மானசப்பிரபஞ்சமான	बन्धः चेत् பந்தமானால்
द्वैतं துவைதமானது	तत् அதை

ப்ராயேண மனோநிக்கிரகத்தினால்
ஶாந்தி சமனம்பண்ணலாமே
அத: ஆகையால்
யோகம் ஏவ யோகத்தையே
அப்யஸ பழகினால்போதும்
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநேந பிரஞானத்தினாலே
கிம் என்னப்பிரயோஜனம்
வத சொல்லும்.

அ-கை. யோகத்தால்மானசத்துவைத நிவர்த்திதாத்காலிகமா ஆத்தியந்திகமாவென்றுவிகற்பித்துமுந்தினதை ஒப்புக்கொண்டுபிந்தினதைதூஷிக்கிறார்.

तात्कालिकद्वैतशांतावप्यागामिजनिक्षयः ।
ब्रह्मज्ञानंविनानस्यादितिवेदान्तडिंडिमः ॥

தாத்காலிகத்வைதஶாந்தாவப்யாகாமிஜநிக்ஷய: ।
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநம்விநாநஸ்யாதிதிவேதாந்தடிம்டிம: ॥ ௧௯ ॥

தாத்காலிகத்வைதஶாந்தௌ அபி தற்காலத்தில் துவைதத்தோற்றம் இல்லாமலிருந்தாலும் [தி
ஆகாமிஜநிக்ஷய: மறுபடிஜன்மநிவர்த்
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநம் விநா பிரமஞானமன்றியில்
ந ஸ்யாத் இதி உண்டாகாதென்று
வேதாந்தடிம்டிம: வேதாந்தவிளம்பரம் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வி-ம். அதாவது, ஆத்துமாவையறிந்தவனுக்கே சகலபாசங்களும்விடுபடும் சிவத்தையறிந்தவன் மிகவும்சாந்தியடைகிறான், எப்போதுபுருஷன்ஆகாசத்தைத்தோலைப்போல போர்த்திக்கொள்வானேயானால், அப்போதுசிவத்தையறியாமல் துக்கநிவர்த்தியுண்டாகும், இவைமுதலானசுருதிகளின் அன்வயவியதிரேகங்களால் பிரமஞானத்தினாலேயே பந்தநிவர்த்திசொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. மாம்பழம்முதலானவஸ்துக்கள் எதிரிலிருப்பதால் குழந்தைகள் அழுகின்றன, அவைகளைகாணாமல்பண்ணினபிறகே குழந்தைகளைசமாதானம் பண்ணவேண்டியிருப்பதுபோல, பாகியத்துவைதநிவர்த்தியன்றியில் அத்துவைதபிரமஞானம் வாராதெனில்.

अनिवृत्तेपीशसृष्टेद्वैतेतस्यमृषात्मताम् ।
बुध्वाब्रह्माद्वयम्बोद्धुंशक्यंवस्त्वैक्यवादिनः ॥

அநிவ்ருத்தேபீஶஸ்ருஷ்டேத்வைதேதஸ்யம்ருஷாத்மதாம் ।
புத்வாப்ரஹ்மாத்வயம்போத்தும்ஶக்யம்வஸ்த்வைக்யவாதிந: ॥ ௨௦ ॥

ஈஶஸ்ருஷ்டே ஈசுவரசிருஷ்டியான
த்வைதே துவைதமானது
அநிவ்ருத்தே அபி நிவர்த்திக்கப்படாதிருந்தாலும்
தஸ்ய அதற்கு [மையை
ம்ருஷாத்மதாம் பொய்யாயிருக்குந்தன்
புத்வா அறிந்து
அத்வயம்ப்ரஹ்ம அத்துவைதபிரமத்தை
போத்தும் அறிவதற்கு
வஸ்த்வைக்யவாதிந: கூடஸ்த பிரமைக்கியவாதிக்கு
ஶக்யம் முடியும்.

அ-கை. ஜகத்துப்பொய்யென் றறிந்தமாத்திரத்தால் பிர்மஞானமுண்டாகாது, ஈசுவரதுவைதத்தையொழிக்கவேண்டுமென்று துரபிமானமாய்ச்சொல்லுகிறவனுக்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

प्रळयेतन्निवृत्तौतुगुरुशास्त्राद्यभावतः ।
विरोधिद्वैताभावेऽपिनशक्यंबोद्धुमद्वयम् ॥

ப்ரளயே தந்நிவ்ருத்தௌ து குருஶாஸ்த்ராத்யபாவத: ।
விரோதித்வைதாபாவே(அ)பி நஶக்யம்போத்துமத்வயம் ॥ ௪௧ ॥

ப்ரளயே பிரளயத்தில்
தந்நிவ்ருத்தௌ து ஈசத்துவைதமில்லாமலிருந்தும்
குருஶாஸ்த்ராத்யபாவத: ஞானோபதேசஞ்செய்கிற சற்குருசற்சாத்திரமுதலானதினபாவத்தினால்
விரோதித்வைதாபாவே அபி உனக்கு விரோதியாய்த்தோன்றுகிற ஈசத்துவைதமில்லாமலிருந்தும்
அத்வயம் அத்துவைதபிரமத்தை
போத்தும் அறிவதற்கு
ஶக்யம் ந சாத்தியமில்லை.

அ-கை. அப்படியிருந்தாலும் ஈசுவரத்துவைதம்தோன்றுகையில் அத்துவைதஞானமெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

अबाधकंसाधकञ्चद्वैतमीश्वरनिर्मितम् ।
अपनेतुमशक्यञ्चेत्यास्तान्तद्द्वेष्यतेकुतः ॥

அபாதகம் ஸாதகஞ்ச த்வைதமீஶ்வரநிர்மிதம் ।
அபநேதுமஶக்யஞ்சேத்யாஸ்தாந்தத்த்வேஷ்யதே குத: ॥ ௪௨ ॥

அபாதகம் பாதகமன்றியிலிருப்பதாயும்
ஸாதகஞ்ச சாதகமாயிருக்கிற
ஈஶ்வரநிர்மிதம் ஈசனாலுண்டுபண்ணப்பட்ட
த்வைதம் துவைதத்தை
அபநேதும் காணாமல் செய்வதற்கு
அஶக்யம் ச முடியாமலும்
இதி இருக்கும்போது
ஆஸ்தாம் அத்துவைதம் தோன்றட்டும்
தத் அது (உன்னால்)
குத: என்னகாரணத்தினாலே
த்வேஷ்யதே துவேஷிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போதுஜீவத்துவைதமே பந்தப்படுத்துவதானால்அதுஎத்தனைவிதமாயிருக்குமெனில்.

जीवद्वैतन्तुशास्त्रीयमशास्त्रीयमितिद्विधा ।

ஜீவத்வைதந்து ஶாஸ்த்ரீயமஶாஸ்த்ரீயமிதி த்விதா ।

ஜீவத்வைதம் து ஜீவத்துவைதமோவென்றால்
ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரீயமென்றும்
அஶாஸ்த்ரீயம் இதி அசாத்திரீயமென்றும்
த்விதா இரண்டுவிதம்,

அ-கை. இரண்டையும் எப்போதும் தள்ளவேண்டியதா அல்லவாவெனில்.

उपाददीतशास्त्रीयमातत्त्वस्यावबोधनात् ॥

உவாஜதீதஶாஸ்த்ரீயமாதத்த்வஸ்யாவபோயநாத் ॥ சக ॥

ஆதத்வஸ்ய கூடஸ்தபிரமைக்கியமான அவபோயநாத் தத்துவமறியும்வரை | ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரீயபிரபஞ்சத்தை உவாஜதீத கிரகிக்கவேண்டியது.

அ-கை. அதற்கு ஸ்வரூபமேதெனில்.

आत्मब्रह्मविचाराख्यंशास्त्रीयंमानसंजगत् ।

ஆத்மப்ரஹ்மவிசாரா஖்யம்ஶாஸ்த்ரீயம்மாநஸம்ஜகத் ।

ஆத்மப்ரஹ்மவிசாரா஖்யம் சகலசாதனங்கள்நிறைந்தவிவேகி சிரவணாதியால்செய்கிற கூடஸ்தபிர்மவிசாரமே | ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரீயமான மாநஸம். ஜகத் மானசஜகத்தென்றறி

தா-ம். இதுபிர்மஞானம்வரும்வரை இருக்கவேண்டியது.

அ-கை. பிர்மஞானம்வரும்வரையில், இதுவேண்டுமென்றுசொன்னதுகூடாது, சுஷுப்திமரணம்வரை சதா சிந்திக்கவேண்டுமென்று சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயெனில்.

बुद्धेतत्त्वेतच्चहेयमितिश्रुत्यनुशासनम् ॥

புத்தே தத்த்வே தச்ச ஹேயமிதி ஶ்ருத்யநுஶாஸநம் ॥ சச ॥

தத்த்வே தத்துவமானது புத்தே வ அறிந்தபின்னர் அது [வும் | ஹேயம். இதி தள்ளத்தக்கதென்று ஶ்ருத்யநுஶாஸநம் சுருதியின்தீர்ப்பு

வி-ம். அப்போதுசுஷுப்திமரணம்வரையில் சிந்திக்கவேண்டுமென்றசுருதிக்கபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அதற்குபூர்வவாக்கியத்தில், கர்மாதிகளுக்குசிறுதுமிடங்கொடுக்கக்கூடாதென்று சொல்லியிருப்பதால், அதுவைராக்கியப்பிரகரணமானதால், இதற்குவிரோதமில்லை.

அ-கை. ஞானம்வந்தபிறகுசாஸ்திரீய பிரபஞ்சத்தையும்கைவிடச் சொல்லுகிறசுருதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

शास्त्राण्यदीत्यमेधावीअभ्यस्यचपुनःपुनः ।
परमंब्रह्मविज्ञायउल्कावत्तान्यथोत्सृजेत् ॥
ग्रन्थमभ्यस्यमेधावीज्ञानविज्ञानतत्परः ।
पलालमिवधान्यार्थीत्यजेद्ग्रन्थमशेषतः ॥
तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतब्राह्मणः ।
नानुध्यायाद्बहून्शब्दान्वाचोविग्लापनंहितत् ॥
तमेवैकंविजानीथह्यन्यावाचोविमुंचथ ।
यच्छेद्वाङ्मनसीप्राज्ञइत्याद्याःश्रुतयःस्फुटाः ॥

ஶாஸ்த்ராண்யதீத்ய மேதாவீ அப்யஸ்ய ச புந꞉ புந꞉ |
பரமம் ப்ரஹ்ம விஜ்ஞாய உல்காவத்தாந்யதோத்ஸ்ருஜேத் ‖ சரு ‖
க்ரந்தமப்யஸ்ய மேதாவீ ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநதத்பர꞉ |
பலாலமிவ தாந்யார்தீ த்யஜேத் க்ரந்தமஶேஷத꞉ ‖ சசா ‖
தமேவ தீரோ விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத ப்ராஹ்மண꞉ |
நாநுத்யாயாத் பஹூஞ்சப்தாந் வாசோ விக்லாபநம் ஹி தத் ‖ சஎ ‖
தமேவைகம் விஜாநீத ஹ்யந்யா வாசோ விமுஞ்சத |
யச்சேத்வாங்மநஸீ ப்ராஜ்ஞ இத்யாத்யா꞉ ஶ்ருதய꞉ ஸ்புடா꞉ ‖ சஅ ‖

மேதாவீ மேதாவியானவன்
ஶாஸ்த்ராணி ஆத்துமசாஸ்திரங்களை
அதீத்ய அத்தியயனம்பண்ணி
புந꞉ புந꞉ அடிக்கடி
அப்யஸ்ய ச அப்பியாசம்பண்ணியும்
பரமம் ப்ரஹ்ம பரப்பிரமத்தை
விஜ்ஞாய அறிந்து
உல்காவத் கையெடுத்தபிற்பாடு கொள்ளிக்கட்டையைப்போல்
தாநி அந்தசாஸ்திரங்களை
உத்ஸ்ருஜேத் தள்ளவேண்டியது
ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநதத்பர꞉ ஞானவிஞ்ஞானங்களில் சிரந்த
மேதாவீ மேதாவியானவன்
க்ரந்தம் கிரந்தத்தை
அப்யஸ்ய அப்பியாசம்செய்து
தாந்யார்தீ நெல்லை கிரகித்தவன்
பலாலம் இவ வைக்கோலைப்போல்
அஶேஷத꞉ மீதமில்லாமல்
க்ரந்தம் கிரந்தத்தை
த்யஜேத் தள்ளவேண்டியது
தீர꞉ தீரனை
ப்ராஹ்மண꞉ பிராமணனானவன்
தம் ஏவ அவரையேதானென்று
விஜ்ஞாய அறிந்து
ப்ரஜ்ஞாம் அந்தப்பிரஞ்ஞையை
குர்வீத பண்ணவேண்டியது
பஹூந் வெகு
ஶப்தாந் சப்தங்களை
நாநுத்யாயேத் கற்கவேண்டாம்
தத் அது
வாச꞉ வாக்குக்கு
விக்லாபநம் ஹி வலிமாத்திரமே
ஏகம் ஒன்றான
தம் ஏவ அவரைத்தானே
விஜாநீத அறியுங்கள்
அந்யா꞉ அன்னியமான
வாச꞉ வார்த்தைகளை
விமுஞ்சத ஹி விட்டுவிடுங்கள்
வாக் வாக்கை
மநஸீ மனதில்
ப்ராஜ்ஞ꞉ ஞானியானவன்
யச்சேத் அடக்கவேண்டியது
இதி என்று
இத்யாத்யா꞉ இவைமுதலான
ஶ்ருதய꞉ சுருதிகள்
ஸ்புடா꞉ பிரகாசங்களாயிருக்கின்றன

அ-கை. அசாஸ்திரியபிரபஞ்சமெத்தனைவிதமெனில்.

अशास्त्रीयमपिद्वैतंतीव्रंमन्दमितिद्विधा ।
कामक्रोधादिकन्तीव्रंमनोराज्यंतथेतरत् ॥

அஶாஸ்த்ரீயமபித்வைதம் தீவ்ரம் மந்தமிதித்விதா ।
காமக்ரோதாதிகம் தீவ்ரம் மநோராஜ்யம் ததேதரத் ॥ ௪௯ ॥

அஶாஸ்த்ரீயம்	அசாஸ்திரீயமான	காமக்ரோதாதிகம்	காம,குரோதாதிகள்
த்வைதம் அபி	துவைதமும்	தீவ்ரம்	தீவிரமெனப்படும்
தீவ்ரம்	தீவிரமென்றும்	மநோராஜ்யம்	மனோராச்சியமானது
மந்தம் இதி	மந்தமென்றும்	ததா	அப்படி
த்விதா	இரண்டுவிதம்	இதரத்	மந்தமெனப்படும்.

அ-கை. இந்தஇரண்டுபிரபஞ்சமும் எப்போதுவிடத்தக்கதெனில்.

उभयन्तत्वबोधात्प्राङ् निवार्यंबोधसिद्धये ।

உபயந்தத்த்வபோதாத்ப்ராங் நிவார்யம் போதஸித்தயே ।

தத்த்வபோதாத்	தத்துவஞானம்	போதஸித்தயே	ஞானசித்தியின் பொருட்டு
ப்ராக்	வருமுன்		
உபயம்	அவ்விரண்டையும்	நிவார்யம்	தடுக்கத்தக்கது;

இ-தி. பொய்யைகுருவுக்குதத்தம்பண்ணினவனுக்கு மந்திரிவேலைகிடைத்தகதைபோலவாம்.

அ-கை. ஞானப்பியாசத்திற்குமுன்னமே இந்தஇரண்டும்விடச்சொன்னீரே அதற்குப்பிரமாணமேதெனில்.

शमस्समाहितत्वञ्चसाधनेषुश्रुतंततः ॥

ஶமஸ்ஸமாஹிதத்வஞ்ச ஸாதநேஷு ஶ்ருதம் தத꞉ ॥ ௫௰ ॥

ஸாதநேஷு	சாதனசதுஷ்டயத்தில்	தத꞉	ஆகையினாலேஅவசியம்இந்த அசாஸ்திரீய பிரபஞ்சமிரண்டையும்விடத்தக்கது.
ஶம꞉	மனோநிக்கிரகமும்		
ஸமாஹிதத்வம் ச	தமமும்		
ஶ்ருதம்	முக்கியமென்றுகூறியிருக்கிறது		

அ-கை. ஞானத்திற்குமுன்விடத்தக்கதென்று சொன்னதால் பிற்பாடுகிரகிக்கலாமோவெனில்.

बोधादूर्ध्वंचतद्धेयञ्जीवन्मुक्तिप्रसिद्धये ।

போதாதூர்த்வஞ்ச தத்தேயம் ஜீவந்முக்திப்ரஸித்தயே ।

போதாத்	ஞானம்		கும்சித்திக்கும்பொருட்டு
ஊர்த்வம் ச	வந்தபிறகும்	தத்	அது
ஜீவந்முக்திப்ரஸித்தயே	ஜீவன்முக்திக்	ஹேயம்	தள்ளத்தக்கதே.

அ-கை. அந்தஅர்த்தத்தைவியதிரேகத்தால் திடம்பண்ணுகிறார்.

कामादिक्लेशबन्धेनयुक्तस्यनहिमुक्तता ॥

காமாதிக்லேசபந்தேநயுக்தஸ்யநஹிமுக்ததா ॥ ௫௧ ॥

காமாதிக்லேச பந்தேந { காமாதிக்கிலேசமாகிற பந்தத்தோடே | யுக்தஸ்ய கூடினவனுக்கு
முக்ததா ஜீவன்முக்தத்துவமானது
நஹி இல்லையன்றோ.

அர்த்தம். ஜன்மாதிசம்சாரத்தில் துக்கப்பட்டவனுக்கு, மிகவும்துக்கநிவர்த்திரூபமாய், தத்துவஞானத்தினால் கிடைக்கத்தக்கதுமான விதேகமுக்தியே போதும், அவாந்தரமாயிருக்கிற ஜீவன்முக்தியாலென்னபிரயோஜனமென்றால் சங்கிக்கிறான்.

जीवन्मुक्तिरियंमाभूज्जन्माभावेत्वहंकृती ।

ஜீவன்முக்திரியம்மாபூஜ்ஜந்மாபாவேத்வஹம்க்ருதீ ।

இயம் ஜீவன்முக்தி ஜீவன்முக்திசுகம் | ஜந்மாபாவே { ஞானத்தால்ஜன்மமில்லாமல் போவதால்
மாபூத் வேண்டாம் | அஹம்க்ருதீ நான்கிருதகிருத்தியன்.

அர்த்தம். இகலோகபோகநிவர்த்திபயத்தால் ஜீவன்முக்திவேண்டாமென்கிறவனுக்கு வேதாந்தசிரவணத்தால் சுவர்க்கம்கிடைப்பதால் பரலோகபோகநிவர்த்தியத்தால் விதேகமுக்தியும் உனக்குவேண்டுவதில்லைசுவர்க்கமாத்திரபலத்தால் கிருதகிருத்தியனாகிவிடுவாயென்று எதிர்முறையாகபரிகாரம்சொல்லுகிறார்.

तर्हिजन्मापितेस्त्वेवस्वर्गमात्रात्कृतीभवान् ॥

தர்ஹிஜந்மாபிதேஸ்த்வேவஸ்வர்கமாத்ராத்க்ருதீபவாந் ॥ ௫௨ ॥

தர்ஹி அப்போ | பவாந் நீ [த்தால்
தே உனக்கு | ஸ்வர்கமாத்ராத் சுவர்க்கானுபவமாத்திர
ஜந்மாபி ஜனனமும் | க்ருதீ கிருதார்த்தனாய்விடுவாய்.
அஸ்த்வேவ இருக்கவே இருக்கிறது

அர்த்தம். அந்தபிரதிபந்தவிமோசனம் பண்ணுகிறசங்கையும், அதற்குச்சமாதானமும் சொல்லுகிறார்.

क्षयातिशयदोषेणस्वर्गोहेयोयदातदा ।
स्वयंदोषतमात्मायंकामादिःकिंनहीयते ॥

க்ஷயாதிசயதோஷேணஸ்வர்கோஹேயோயதாததா ।
ஸ்வயம்தோஷதமாத்மாயம்காமாதி:கிம்நஹீயதே ॥ ௫௩ ॥

க்ஷயாதிசயதோஷேண அந்த சுவர்க்கம் நாசம் முதலான அனேகதோஷங்கள் நிறைந்திருப்பதால் | ஸ்வர்க: ஏகதேசதுக்கமானசுவர்க்கம்
யதா எப்போ (உன்னாலேவெறுத்து)
ஹேய: தள்ளப்பட்டதோ

ஆஹா அப்போ
ஸ்வயம் தானேசகலதுக்ககாரணமாயும்
தோஷகரா தோஷவடிவமாயுமிரு
க்கிற
ஸ்வயம் இந்த
காமாதி: காமாதியானது
கிம் ஏன்
ந ஹீயதே நன்றாய்விடக்கூடாது

அ-கை. வைராக்கியாதிசாதனத்தால் மகாதுக்கஹேதுவான காமாதிவாசனை களைவிடுகிறேன் விஷயானுபவநிமித்தம் காமாதிவிருத்தி இருந்தநிஞலென்ன தோஷமெனில்.

तत्त्वंबुध्वापिकामादीन्निश्शेषंनजहासिचेत् ।
यथेष्टाचरणंतेस्यात्कर्मशास्त्रातिलंघिनः ॥

தத்வம்புத்வாபிகாமாதீந் நிச்சேஷம் நஜஹாஸிசேத் ।
யதேஷ்டாசரணம்தேஸ்யாத் கர்மசாஸ்த்ராதிலங்கிந: ॥ ருச ॥

தத்வம் ஆத்துமதத்துவத்தை
புத்வாபி அறிந்திருந்தும்
காமாதீந் காமாதிகளை
நிச்சேஷம் நிற்சேஷமாய்
நஜஹாஸிசேத் விடாமற்போனுல்
கர்மசாஸ்த்ராதிலங்கிந: கர்மசாத்திரத்தைக்கடந்த
தே உனக்குகடிவாளம் அறுபட்ட குதிரைபோல்
யதேஷ்டாசரணம் எப்படியெப்படி இச்சையோ [ம்
ஸ்யாத் அப்படியப்படிநடக்கும்படிவரு

அ-கை. அப்படி இருக்கட்டும், அதிஞல் என்னதோஷமெனில், அது அனிஷ்டமென்றுசொன்ன சுரேசுவராசாரியார் வசனத்தையுதகரிக்கிருர்.

बुद्धाद्वैतसुतत्वस्ययथेष्टाचरणंयदि ।
शुनान्तत्वदृशांचैवकोभेदोऽशुचिभक्षणे ॥

புத்தாத்வைதஸுதத்வஸ்ய யதேஷ்டாசரணம்யதி ।
சுநாம் தத்வத்ருசாம்சைவ கோபேதோ அசுசிபக்ஷணே ॥ ருரு ॥

புத்தாத்வைதஸுதத்வஸ்ய அத்துவைதபிர்மமேநானென்று நன்றாயறிந்தவனுக்கு
யதேஷ்டாசரணம்யதி இஷ்டமெப்படியோ அப்படி நடக்கிறதாய் விட்டதானுல்
சுநாம் நாய்களுக்கும் [கும்
தத்வத்ருசாம்ச தத்துவ ஞானிகளுக்
அசுசிபக்ஷணே அசுத்தபட்சணம் செய்வதில்
க: என்ன
பேத: வேறுபாடிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படிவந்தநிஞல் என்னஅனிஷ்டம்வந்ததெனில், பரிகாசத்துடன்உத்தரம்சொல்லுகிருர்.

बोधात्पुरामनोमात्रदोषात्क्लिष्टास्यथाधुना ।
अशेषलोकनिन्दाचेत्यहोतेबोधवैभवः ॥

வைராக்யம் ப்ராக் அவிசாரத்ருஷ்டதோஷாத் க்லிஷ்டோஸ்யத்யாதுநா ।
ஸ்வேஷ்டலோகநிந்தா சேத்தேஹோ தேவைராக்யவைபவம் ॥ ருசு ॥

வைராக்யப்பிரமஞானமுண்டாவதற்கு
ப்ராக் முன்னமே
அவிசாரத்ருஷ்டதோஷாத் மனோவியாபாரமான காமாதி தோஷத்தினால் மாத்திரம்
க்லிஷ்டோஸி துக்கப்பட்டாய்
அத்ய இப்போ
அதுநா ஞானம்வந்தபிறகு

ஸ்வேஷ்டலோகநிந்தா ச இதி இவன்கற்றஞானமென்ன இவன்செய்யுங்கிருத்தியமென்னவென்று சகலலோகநிந்தை பெறுவாயாகில்
தே உன்னுடைய [து
வைராக்யவைபவம் ஞானவைபவமான
அஹோ ஆச்சரியம்.

அ-கை. இப்போதென்னசெய்யத்தக்கதெனில்.

विड्वराहादितुल्यत्वंमाकांक्षीस्तत्वविद्भवान् ।
सर्वधीदोषसन्त्यागाल्लोकैःपूज्यश्चदेववत् ॥

விட்வராஹாதிதுல்யத்வம் மாகாங்க்ஷீஸ்தத்வவித்பவாந் ।
ஸர்வதீதோஷஸந்த்யாகால்லோகை: பூஜ்யஶ்சதேவவத் ॥ ருஎ ॥

தத்வவித் (சர்வோத்கிருஷ்ட ஏதுவான) ஞானமடைந்த
பவாந் நீ
விட்வராஹாதிதுல்யத்வம் பிப்பன்றி முதலானவைகளுக்குச் சமானமாக
மாகாங்க்ஷீ: சர்வநிகிருஷ்டமான காமாதிகளை இச்சியாதே

ஸர்வதீதோஷஸந்த்யாகாத் புத்தியிலிருக்கிற சகல காமாதிதோஷங்களுடைய தியாகத்தால்
லோகை: ச லோகங்களாலும்
தேவவத் மகாதேவர்போலே
பூஜ்ய: பூச்சியனாவாய்.

அ-கை. அதைதியாகஞ்செய்யஉபாயமேதெனில்.

काम्यादिदोषदृष्ट्याद्याःकामादित्यागहेतवः ।
प्रसिद्धामोक्षशास्त्रेषुतानन्विष्यसुखीभव ॥

காம்யாதிதோஷத்ருஷ்ட்யாத்யா: காமாதித்யாகஹேதவ: ।
ப்ரஸித்தா மோக்ஷஶாஸ்த்ரேஷு தாநந்விஷ்ய ஸுகீபவ ॥ ருஅ ॥

காம்யாதிதோஷத்ருஷ்ட்யாத்யா: இச்சிக்கத்தக்கதான வனிதாதிவிஷயங்களில் அசுத்தாதிதோஷதிருஷ்டி முதலானவைகளே
காமாதித்யாகஹேதவ: காமாதிகளை தியாகம்பண்ண ஏதுக்களாம்.

ச-கை. அத்தோஷங்களையெப்படிபார்க்கிறதெனில்.

மோக்ஷஶாஸ்த்ரேஷு வாசிஷ்டம் முதலான மோக்ஷசாத்திரங்களில்
ப்ரஸித்தா: அவ்விஷயதோஷங்கள் பிரசித்தமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

தாந அவைகளை | ஸுகீ ஸவ சுகமாயிருக்கக்கடவாய்
அநிஷ்ய தேடி.

அ-கை. இன்னமொருசங்கை.

त्यज्यतामेषकामादिर्मनोराज्येतुकाक्षतिः ।

த்யஜ்யதாமெஷகாமாதிர்மநோராஜ்யெதுகாக்ஷதிஃ ।

ஏஷஃ இந்த | மநோராஜ்யெ மனோராச்சியத்தில்
காமாதிஃ காமாதியானது | க்ஷதிஃ } என்னகெடுதலிருக்கிறது
த்யஜ்யதாம் தியாகம் பண்ணத்தக்கது | காது

அ-கை. அந்தமந்தபிரபஞ்சமானது நேரே துக்கஏதுவில்லாதிருந்தாலும் பரம்பரையாய் அனர்த்தஏதுவானதால்அதையுந் தள்ளவேண்டுமென்கிறார்.

अशेषदोषबीजत्वात्क्षतिर्भगवतेरिता ॥

அஶேஷதொஷபீஜத்வாத்க்ஷதிர்பகவதெரிதா ॥ ருக ॥

அஶேஷதொஷபீஜத்வாத இந்தமனோராச்சியம் காமாதிகளான சமஸ்த தோஷங்களுக்குங்காரணமாயிருப்பதால் | பகவதா ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினாலே
க்ஷதிஃ இந்த மனோ ராச்சியத்தால் கெடுதியென்று
ஈரிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

இ-தி. கூனியானவள் ஸ்ரீராமமூர்த்தியை நேரே காட்டுக்குப்போகச்சொல்லாவிட்டாலும் பரம்பரைக்குக் காரணமாயிருந்ததுபோலவாம், பாம்புமுட்டைகருவேலின்விதைகாஞ்சனம்விதை முதலானவைகள்போலவாம்.

அ-கை. ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தைஉதகரிக்கிறார்.

ध्यायतोविषयान्पुंसस्संगस्तेषूपजायते ।

संगात्संजायतेकामःकामात्क्रोधोभिजायते ॥

த்யாயதொவிஷயாந்பும்ஸஸ்ஸங்கஸ்தெஷூபஜாயதெ ।

ஸங்காத்ஸஞ்ஜாயதெகாமஃகாமாத்க்ரொதொபிஜாயதெ ॥ கூo ॥

விஷயாந் விஷயங்களை | ஸங்காத அந்தசங்கத்தினால்
த்யாயதஃ நினைக்கிற | காமஃ ஆசை
பும்ஸஃ புருஷனுக்கு | ஜாயதெ உண்டாகிறது
தெஷு அவைகளிலே | காமாத ஆசையினால்
ஸங்கஃ சம்மந்தமானது | க்ரொதஃ கோபமானது
உபஜாயதெ உண்டாகிறது | அபிஜாயதெ உண்டாகிறது.

அ-கை. அந்தமனோராச்சியம்போக உபாயமேதெனில்.

शक्यंजेतुंमनोराज्यंनिर्विकल्पसमाधितः ।

ஶக்யஞ்ஜெதும்மநோராஜ்யம்நிர்விகல்பஸமாதிதஃ ।

நிர்விகல்பஸமாதிநா நிர்விகற்பசமாதியினாலே	ஜேதவ்யம் ஜயிக்க
மநோராஜ்யம் மனோராச்சியமானது	ஸுகரம் யோக்கியமாகும்.

அ-கை. அது எதினால்சித்திக்குமெனில்.

सुसंपाद: क्रमात्सोपिसविकल्पसमाधिना ॥

ஸுஸம்பாத³: க்ரமாத்ஸோபிஸவிகல்பஸமாதி⁴நா ॥ கூக ॥

ஸ: அபி அந்த நிர்விகற்பசமாதியும்	க்ரமாத் கிரமமாக
ஸவிகல்பஸமாதிநா சவிகற்பசமாதியினாலே	ஸுஸம்பாத³: சம்பாதிக்கத்தக்கது.

அ-கை. அஷ்டாங்கயோகமுள்ளவனுக்கு அச்சமாதிகள்கூடட்டும், அதில்லாதவனுக்கு மனோராச்சியமெப்படி நிவர்த்தியாகுமெனில்.

बुद्धतत्वेनधीदोषशून्येनैकान्तवासिना ।
दीर्घंप्रणवमुच्चार्यमनोराज्यंविजीयते ॥

பு³த்³த⁴தத்வேநதீ⁴தோ³ஷஶூந்யேநைகாந்தவாஸிநா ।
தீ³ர்க⁴ம்ப்ரணவமுச்சார்யமநோராஜ்யம்விஜீயதே ॥ கூஉ ॥

பு³த்³த⁴தத்வேந பிர்மம்தானென்றறிந்தவனும்	தீ³ர்க⁴ம் தெளிவாக
தீ⁴தோ³ஷஶூந்யேந புத்தியில் காமாதிதோஷமில்லாதவனும்	ப்ரணவம் பிரணவத்தை
ஏகாந்தவாஸிநா ஏகாந்தவாசியாயுமிருக்கிறவனாலே	உச்சார்ய உச்சரிப்பதால்
	மநோராஜ்யம் மனோராச்சியமானது
	விஜீயதே ஜயிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தமனோராச்சியத்தால் என்னவாகிறதெனில்.

जितेतस्मिन्वृत्तिशून्यंमनस्तिष्ठतिमूकवत् ।

ஜிதே தஸ்மிந்வ்ருத்திஶூந்யம்மநஸ்திஷ்ட²திமூகவத் ॥ கூங ॥

தஸ்மிந் அந்தமனோராச்சியம்	மூகவத் ஊமையைப்போல்
ஜிதே ஜயிக்கப்பட்டதானால்	வ்ருத்திஶூந்யம் விருத்தியற்று
மந: மனசானது	திஷ்ட²தி இருக்கிறது.

அ-கை. விருத்திசூன்னியமானமனதிற்கு பரமபுருஷார்த்தம் உண்டென்பதற்குப் பிரமாணம் சொல்லுகிறார்.

एतत्पदंवसिष्ठेनरामायबहुधेरितम् ॥
दृश्यंनास्तीतिबोधेनमनसोदृश्यमार्जनम् ।
संपन्नंचेत्तदुत्पन्नापरानिर्वाणनिर्वृतिः ॥

विचारितमलंशास्त्रंचिरमुद्ग्राहितंमिथः ।
सन्त्यक्तवासनान्मौनादृतेनास्त्युत्तमंपदम् ॥

ஏதத்பதம் வஸிஷ்டேந ராமாய பஹுதோதிதம் ॥ ௨௩ ॥
த்ருஶ்யம் நாஸ்தீதி போதேந மநஸோ த்ருஶ்யமார்ஜநம் ।
ஸம்பந்நம் சேத்ததோத்பந்நா பரா நிர்வாணநிர்வ்ருதி: ॥ ௨௪ ॥
விசாரிதமலம் ஶாஸ்த்ரம் சிரமுத்க்ராஹிதம் மித: ।
ஸந்த்யக்தவாஸநாந்மௌநாத்ருதே நாஸ்த்யுத்தமம் பதம் ॥ ௨௫ ॥

ஏதத் இந்த
பதம் பதவியானது
வஸிஷ்டேந வசிஷ்டபகவானாலே
ராமாய ஸ்ரீராமன்பொருட்டு
பஹுதா வெகுவிதமாக
உதிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
த்ருஶ்யம் திரிசியமானது திருக்கைத்தவிர
நாஸ்தி வேறேயில்லை
இதி என்ற
போதேந ஞானத்தால்
மநஸ: மனதிற்கு
த்ருஶ்யமார்ஜநம் திருசியத்தினுடைய ஒழிப்பானது
ஸம்பந்நம் சேத் உண்டாய்விட்டதேயானால்
ததோத்பந்நா அந்த திருசியஒழிப்பினுலுண்டானசுகமே
பரா மேலான
நிர்வாணநிர்வ்ருதி: மோட்சசுகமாகுமென்றும்
மித: ஒருவருக்கொருவர்
சிரம் வெகுகாலம்
உத்க்ராஹிதம் கிரகிக்கப்பட்டதாயும்
விசாரிதம் விசாரிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
ஶாஸ்த்ரம் இந்தவேதாந்தசாத்திரம்
அலம் போதும்
ஸந்த்யக்தவாஸநாத் வாசனைகளுடையதியாகத்தினுலுண்டானதான
மௌநாத் நிர்விகற்பமானமௌனத்தை
ருதே தவிர
உத்தமம் பதம் மேலானபதவி
நாஸ்தி இல்லை

அ-கை. இப்படி இருக்கும்போது போகப்பிரதமானபிராப்தகன்மத்தால்சித்தவிட்சேபம் உண்டாகுமேயெனில்.

विक्षिप्यतेकदाचिद्धीःकर्मणाभोगदायिना ।
पुनस्समाहितासास्यात्तदैवाभ्यासपाटवात् ॥

விக்ஷிப்யதே கதாசித்தீ: கர்மணா போகதாயிநா ।
புநஸ்ஸமாஹிதா ஸா ஸ்யாத்ததைவாப்யாஸபாடவாத் ॥ ௨௬ ॥

போகதாயிநா போகத்தைக்கொடுக்கிறதான
கர்மணா கன்மத்தினாலே
கதாசித் ஒருக்கால்
தீ: புத்தியானது
விக்ஷிப்யதே விட்சேபத்தை யடைந்தால்
புந: மறுபடி

தசாவைவ அப்படிவே [ஞலே | ஸ அந்தபுத்தி [டதாக
ஸஞாஹிதா சாவதானம்பண்ணப்பட்
ஸுாஸவாடவாச அப்பியாசபலத்தி | ஸுாக ஆகிவிடுகிறது-

அ-கை. இப்படி இருக்கிறவனைபிர்மவித்தென்பது உபசாரமென்றுசொல்லுகிருர்.

विक्षेपोयस्यनास्त्यस्यब्रह्मवित्त्वंनमन्यते ।
ब्रह्मैवायमितिप्राहुर्मुनयःपारदर्शिनः ॥

விக்ஷெபொயஸ்யநாஸ்த்யஸ்யப்ரஹ்மவித்வம்நமந்யதே ।
ப்ரஹ்மைவாயமிதிப்ராஹுர்முநய:பாரதர்ஶிந: ॥ கூஎ ॥

யஸ்ய யாதொரு புருஷனுக்கு | அஸ்ய அந்த இவனை
விக்ஷெப: விட்சேபமானது | ப்ரஹ்மவித்வம் பிர்மவித்தாக
நாஸ்தி இல்லையோ | ந மந்யதே எண்ணுகிருர்களில்லை.

அ-கை. அப்படி யார் எண்ணுகிருர்களில்லையெனில்.

பாரதர்ஶிந: கரை கண்டவர்களா | ப்ரஹ்மைவ பிர்மமே
முநய: முனீசுவரர்கள் (யிருக்கிற | இதி என்று
அயம் இவன் | ப்ராஹு: சொல்லுகிருர்கள்.

அ-கை. இந்தவிஷயத்திலேவஸிஷ்டவாக்கியத்தை உதகரிக்கிருர்.

दर्शनादर्शनेहित्वास्वयंकेवलरूपतः ।
यस्तिष्ठतिसतुब्रह्मन्ब्रह्मनब्रह्मवित्स्वयम् ॥

தர்ஶநாதர்ஶநெஹித்வாஸ்வயம்கெவலரூபத: ।
யஸ்திஷ்டதிஸதுப்ரஹ்மந் ப்ரஹ்மநப்ரஹ்மவித்ஸ்வயம் ॥ கூஅ ॥

ப்ரஹ்மந் பிரமஸ்வரூபியான ராமா (ஆத்துமாவை) | கெவலரூபத: கைவல்லியரூபனுக
தர்ஶநாதர்ஶநெ கண்டேன் காணவில்லையென்ற | திஷ்டதி இருக்கிருனே
ஹித்வா (இரண்டுகளையும்) விட்டு | ஸ: து அவன்
ய: எவன் | ப்ரஹ்மவித் ந பிரமவித்தில்லை
ஸ்வயம் தானே | ஸ்வயம் தானே
| ப்ரஹ்ம பிரமமாயிருக்கிருன்.

அ-கை. இந்த துவைதவிவேகத்தின்பலம் சொல்லிமுடிக்கிருர்.

जीवन्मुक्तेःपराकाष्ठाजीवद्वैतविवर्जनात् ।
लभ्यतेसावतोत्रेदमीशद्वैताद्विवेचितम् ॥

ஜீவந்முக்தெ:பராகாஷ்டாஜீவத்வைதவிவர்ஜநாத் ।
லப்யதெஸாவதொத்ரெதமீஶத்வைதாத்விவெசிதம் ॥ கூகூ ॥

ஜீவத்வைதநிவ்ருத்த்யா சாந்திரீயம் அசாத்திரீயமான ஜீவதுவைதநிவர்த்தியால்
ஜீவன்முக்தேஃ ஜீவன்முக்தியினுடைய
அஸ்யாஃ இந்த
பராகாஷ்டா முடிவானபூமியானது
லப்யதே அடையப்படுகிறது

யதஃ ஆகையினாலே
அத்ர இந்த பிரகரணத்தில்
இதம் இந்த ஜீவத்துவைதமானது
ஈசத்வைதாத் ஈசத்துவைதத்திலே நின்று
விவிக்தம் நன்றாய் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது.

இ-தி. தேங்காயின்பாலைச் சாப்பிடுவதற்காக தென்னமரத்திலிருந்து தேங்காயைப்பரித்து, அதின்மேல்மட்டையையும், கொட்டாங்கச்சியையுந்தள்ளி, அந்ததுருவின பூவிலிருக்கிற பாலைமாத்திரம்பிழிந்துஎடுத்து சாப்பிடுவதுபோலஜீவன்முக்தியின்முடிந்த பூமியானதேங்காய்பாலையனுபவிக்க ஈசுவரசிருஷ்டியானதென்னமரத்திலிருந்து ஜீவசிருஷ்டியானதேங்காயைப்பறித்து அதிலிருக்கிறதீவிரபிரபஞ்சமான வெளிமட்டையையும், மந்தப்பிரபஞ்சமானகொட்டாங்கச்சியையுந்தள்ளி, சாஸ்திரீயபிரபஞ்சமான தேங்காய்பூவிலிருக்கிற ஜீவன்முத்தியாகிற பாலைப்பிழிந்தெடுத்து அந்தசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமானசக்கையையுந்தள்ளியபின் அந்தஜீவன்முக்தியாகிறபாலைமட்டும் புசித்துநித்தியதிருப்தியாய் சுகியாயிருப்பதுபோலவாம்.

துவைதவிவேகம்-முற்றிற்று.

(ரு)—மகாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

இருக்குவேதஉபநிடதமான ஐதரேய உபநிடதத்திற்சொல்லியிருக்கிறஅப்பியாசவாக்கியமான(பிரஞ்ஞானபிர்மம்) என்கிறமகாவாக்கியத்தினர்த்தமாவதுஎந்தஅறிவினாற்கண் உருவத்தைப் பார்க்கிறதோ எவ்வறிவாற்செவி சத்தத்தைக்கேட்கிறதோ, எவ்வறிவால்நாசி கந்தத்தை நுகருகிறதோஎவ்வறிவால், வாக்குவசனிக்கிறதோ அந்த அறிவே பிரஞ்ஞையென்றுகூறப்படுகிறது.

பிர்மம் என்றபதத்திற்கருத்தமாவது பிரமன்முதல்தம்பம்வரையிலுள்ளசகலவஸ்துக்களிலும் யாதொருசைதன்னியம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதோ அதுவேஅக்காரணத்தினாலேநம்மிடத்திலேயிருக்கிறபிரஞ்ஞையேபிர்மமென்றறி

எசுர்வேத உபநிடதமான பிரகதாரண்ணியத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறஅனுபவமகாவாக்கியமான (அகம்பிர்மாஸ்மி) யென்கிறமூன்றுபதங்களில் அகம் என்கிறசப்தத்திற்கருத்தம் கூறுகின்றனர். ஞானத்திற்கு யோக்கியமானஇந்தமனிதசரீரத்தில் பரிபூரணமாயும், பரமாத்துமாவாயும், புத்திக்குச்சாட்சியாயிருந்து நானென்றுவிளங்குகிறதே அகம் சப்தார்த்தம்.

இபற்கையாய்ப் பூரணமாயிருக்கிற வஸ்துவே பிர்ம சப்தார்த்தம்நானென்றவஸ்துவும் பிர்மமென்கிறவஸ்துவும் ஒன்றென்றைக்கியஞ்செய்து தானேபிரமமென்றனுபவிப்பதே அஸ்மி யென்றபதார்த்தமாம்.

சாமவேதஉபநிடதமான சாந்தோக்கியத்திற்சாற்றப்பட்டிருக்கிற வுபதேசமகாவாக்கியமான தத்துவமஸி யென்றமூன்றுபதங்களில் தத் என்றபதத்திற்கருத்தம்பகருகின்றார். சிருட்டிக்குமுன் ஸ்வகத ஸஜாதீயவிஜாதீயபேதமற்றதான ஏகமேவாத்துவிதியமாயும், நாமரூபமற்றதாயும், விளங்குகின்றயாதொருவஸ்துவே யிப்பவும் அவ்விதமாய் விளங்குகிறதெதுவோ, அதுவே தத்என்றசப்தத்திற்கருத்தம். கேட்கிறசிடனுடையசரீரத்திறயசாட்சியே துவம் என்றசப்தார்த்தம். தத் பதத்திலிருக்கிற வாச்சியார்த்தமான மாயேசுவரர்களைத்தள்ளியும், துவம் பதத்திலிருக்கிறஅவித்தியாச் சீவர்களைத்தள்ளியும் பிர்மகூடத்தர்களுக்கு ஏகமாய்விட்டுவிடாத இலக்கணையாலைக்கியஞ்செய்வதே (அஸி) என்றபதத்தினருத்தம். அதர்வணவேத உபநிடதமானஉத்தரதாபனீயஉபநிடதத்திலுரைக்கப்பட்டிருக்கிற சாட்சாத்காரமகாவாக்கியமான அயமாத்துமா பிர்ம என்றமூன்றுபதங்களில் அயம் என்றபதார்த்தம்சுயம்பிரகாசமாயும், பிரத்தியட்சமாயு மிருக்கிறவஸ்துவேயாம்.

அகங்காரமுதல்தேகமீறாயுள்ள வஸ்துக்களில் நான் நான் என்று விளங்குகிற அறிவே 'ஆத்தும' பதத்திற்கர்த்தம் சகலமான நாமரூபமற்று சச்சிதானந்தமாத்திரமாய்மீதப்படுகிறதே 'பிர்ம' சப்தார்த்தம்.

இவ்விதம் நான்குமகா வாக்கியங்களினுண்மை குருபத்தியுள்ளவனுக்கு நன்றாய்வெளியாகும் இதற்கையமில்லை.

மகாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீ கணேஶாய நம:.

ஶ்ரீ ராமலிங்க ப்ரஹ்மாநந்த குரவே நம:.

மஹாவாக்யவிவேக:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
महावाक्यविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

நத்வா ஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுநீஶ்வரௌ ।
மஹாவாக்யவிவேகஸ்ய குர்வே வ்யாக்யாம் ஸமாஸத: ॥

ஸ்ரீபாரதிதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி மகாவாக்கியவிவேகத்துக்கு சுருக்கமாய்வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. முமுக்ஷுவுக்கு மோக்ஷசாதனமான பிர்மாத்தும ஐக்கியஞானஞ் சித்திக்கும்பொருட்டு பிரசித்தங்களான நான்கு மகா வாக்கியங்களுடைய அர்த்தத்தை கிரமமாக நிரூபிக்கிற பரமதயாளுவான இந்நூலாசாரியர் முதலில் இருக்குவேதத்தில் ஐதரேயஉபநிஷத்திலிருக்கிறபிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்கிற வாக்கியத்தில் (பிரஞ்ஞானமென்ற) பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

येनेक्षते शृणोतीदं जिघ्रति व्याकरोति च ।
स्वाद्वस्वादु विजानाति तत्प्रज्ञानमुदीरितम् ॥

யெநேக்ஷதே ஶ்ருணோதீதம் ஜிக்ரதி வ்யாகரோதி ச ।
ஸ்வாத்வஸ்வாது விஜாநாதி தத் ப்ரஜ்ஞாநமுதீரிதம் ॥ க ॥

யெந யாதொரு (கண்வழியாக வெளியில் வருகிற)
இதம் இந்த (ரூபத்தை விருத்தியுடன் கூடியசைதன்னியத்தால்)
ஈக்ஷதே பார்க்கிறானோ (அப்படியே சப்தத்தை)
ஶ்ருணோதி கேட்கிறானோ
ஜிக்ரதி கந்தத்தை யறிகிறானோ
வ்யாகரோதி (சப்தத்தை) பேசுகிறானோ
ஸ்வாத்வஸ்வாது ருசி அருசிகளை (புசிக்கிறானோ)
விஜாநாதி (அப்படியே சகலத்தையும்) அறிகிறானோ
தத் அந்தச்சைதன்னியமானது
ப்ரஜ்ஞாநம் பிரஞ்ஞானமென்று
உதீரிதம் சொல்லப்பட்டது.

வி-ம். இதினாலே அந்த ஐதரேயத்தில், எதினாலே பார்க்கிறானென்கிறதுமுதல் இந்தசகலமும், பிரஞ்ஞானத்தினுடைய நாமதேயங்களென்கிறபரியந்தமுள்ள அவாந்திர வாக்கியங்களுக்கும் அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படி பிரஞ்ஞானசப்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லி இனி (பிர்ம) சப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

चतुर्मुखेन्द्रदेवेषु मनुष्याश्वगवादिषु ।
चैतन्यमेकं ब्रह्मातः प्रज्ञानं ब्रह्म मय्यपि ॥

சதுர்முகேந்த்ரதேவேஷு மநுஷ்யாஶ்வகவாதிஷு ।
சைதந்யமேகம் ப்ரஹ்மாத: ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம மய்யபி ॥ உ ॥

சதுர்முகேந்த்ரதேவேஷு (உத்தமர்களான) பிர்மா இந்திரன் முதலான தேவர்களிடத்திலேயும்
மநுஷ்யாஶ்வகவாதிஷு (மத்திமர்களான) மனிதர்கள் (அதமங்களான) குதிரைகள், பசுக்கள்முதலானவைகளிலேயும்
சைதந்யம் அறிவான
ஏகம் அத்துவைதமான
ப்ரஹ்ம பிர்மமே (இருக்கிறது)
அத: ஆகையினாலே
மய்யபி என்னிடத்திலும் (இருக்கிற)
ப்ரஜ்ஞாநம் அறிவானது
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்று (அறியத்தக்கது)

வி-ம். இதினாலே இவரேபிர்மா, இவரே இந்திரனென்கிறவாக்கியமுதல்பிரஞ்ஞையே பிரதிஷ்டையாயிருக்கிறதென்ற வாக்கியம்வரையிலுள்ள, அவாந்தரவாக்கியங்களுடைய அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது. ஆகாசாதிஜகத்துக்கும் காரணமான பிர்மமே அறிவென்றறிக.

அ-கை. இருக்குவேதமஹாவாக்கியம்சொல்லி யஜுர்வேதத்தில் பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்திலிருக்கிற (அஹம்பிர்மாஸ்மி) என்கிற மகாவாக்கியத்தில் (அஹம்)பதத்திற்கருத்தம் சொல்லுகிறார்.

परिपूर्णःपरात्मास्मिन्देहेविद्याधिकारिणि ।
बुद्धेस्साक्षितयास्थित्वास्फुरन्नहमितीर्यते ॥

பரிபூர்ண:பராத்மாஸ்மிந்தேஹேவித்யாதிகாரிணி ।
புத்தேஸ்ஸாக்ஷிதயாஸ்தித்வாஸ்புரந்நஹமிதீர்யதே ॥ ௩ ॥

பரிபூர்ண: தேசகால வஸ்துக்களாலபரிச்சேதமாயிருக்கிற
பராத்மா பரமாத்துமா
வித்யாதிகாரிணி (மாயா கற்பிதமான இந்த ஜகத்தில் சமாதி சாதனங்களோடே) சிரவண மனனாதிகார யோக்கியமான
அஸ்மிந்.தேஹே இந்த மனித தேகத்திலிருக்கிற
புத்தே: புத்தி உபலக்ஷிதமான(லிங்க தேகத்திற்கு
ஸாக்ஷிதயா சாக்ஷியாக
ஸ்தித்வா இருந்து [ரே
ஸ்புரந் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறவ
அஹம் நான்
இதி என்கிற (சப்தார்த்தமாக)
ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறார்,

அ-கை. (பிர்ம)சப்தத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

स्वतःपूर्णःपरात्मात्रब्रह्मशब्देनवर्णितः ।

ஸ்வத:பூர்ண:பராத்மாத்ரப்ரஹ்மசப்தேநவர்ணித: ॥ ௫ ॥

ஸ்வத: சுபாவத்தினாலேயே
பூர்ண: பூர்ணனான
பராத்மா பரமாத்துமாவே
அத்ர இந்த விடத்தில் [தினால்
ப்ரஹ்மசப்தேந பிர்மமென்ற சப்தத்
வர்ணித: வருணிக்கப்படுகிறார்.

அ-கை. இந்த அஹம் பிர்மமென்கிற இரண்டுபதத்திற்கும், ஐக்கியம்பண்ணுகிற (அஸ்மி) என்றபதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

अस्मीत्यैक्यपरामर्शात्तेनब्रह्मभवाम्यहम् ॥

அஸ்மீத்யைக்யபராமர்சாத்தேநப்ரஹ்மபவாம்யஹம் ॥ ௪ ॥

அஸ்மி இருக்கிறேன்
இதி என்கிற பதத்தினால்
ஐக்யபராமர்சாத் ஜீவபிர்மைக்கியம் சொல்லி
தேந அந்த ஹேதுவால்
அஹம் நான்.
ப்ரஹ்ம.பவாமி பிர்மமாகவே இருக்கிறேன்

அ-கை. இப்போது சாமவேதத்தில் சாந்தோக்கிய உபநிஷத்திலிருக்கிற (தத்துவமசி)மகாவாக்கியத்தில் (தத்) பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

एकमेवाद्वितीयंसन्नामरूपविवर्जितम् ।
सृष्टेःपुराधुनाप्यस्यतादृक्त्वंतदितीर्यते ॥

𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃𑌪𑍁𑌰𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌦𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫ ॥

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 சிருஷ்டிக்கு
𑌪𑍁𑌰𑌾 முன்னே
𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 நாமரூப மற்றதாயும்
𑌏𑌕𑌂 சுவகதபேதமற்றதாயும்
𑌏𑌵 சஜாதீயபேதமற்றதாயும்
𑌅𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 விஜாதீய பேதமற்றதாயுமிருக்கிற
𑌸𑌤𑍍 சத்து
𑌅𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌅𑌪𑌿 இப்பவும் யாதொரு
𑌅𑌸𑍍𑌯 இந்த சத்துவஸ்துவுக்கு
𑌤𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 அத்தன்மை இருக்கிறதோ
𑌤𑌤𑍍 தத்பதம் (அது)
𑌇𑌤𑌿 என்று
𑌈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. (துவம்) பதத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

श्रोतुर्देहेन्द्रियातीतंवस्त्वत्रत्वंपदेरितम् ।

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑌦𑍇𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌃 சிரவணம் பண்ணுகிறவனுடைய
𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 தேகேந்திரியங்களுக்குக்கதீதமான
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 யாதொரு சாக்ஷி வஸ்துவிருக்கிறதோ
𑌅𑌤𑍍𑌰 (அது)இந்தமகாவாக்கியத்தில்
𑌤𑍍𑌵𑌂 நீ (என்ற)
𑌪𑌦𑍇𑌰𑌿𑌤𑌂 பதத்தால் சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. (அசி) என்றபதத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

एकताग्राह्यतेऽसीतितदैक्यमनुभूयताम् ॥

𑌏𑌕𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿𑌤𑌦𑍈𑌕𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌅𑌸𑍀 𑌇𑌤𑌿 இருக்கிறாய்யென்ற பதத்தினாலே
𑌏𑌕𑌤𑌾 (இந்த இரண்டு சைதன்னியங்களுக்கும்) ஐக்கியமானது
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 கிரகிக்கப்படுகிறது ஆகையால்
𑌤𑌤𑍍 (முமுக்ஷுக்களால்) அந்த
𑌐𑌕𑍍𑌯𑌂 ஐக்கியமானது
𑌅𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 அனுபவிக்கத்தக்கது

அ-கை, கிரமமாய் அடையப்பட்டிருக்கிற அதர்வணவேதத்தில் உத்திர தாபநீய உபநிஷத்திலிருக்கிற (அயமாத்துமா பிர்ம) மென்கிற வாக்கியத்தில் (அயம் ஆத்துமா) என்கிற இரண்டுபதத்திற்கு மர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

स्वप्रकाशापरोक्षत्वमयमित्युक्तितोमतम् ।
अहंकारादिदेहान्ताः प्रत्यगात्मेतिगीयते ॥

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌮𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋𑌮𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௭ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌂 சுவப்பிரகாசமாயும், அபரோட்சமாயும், இருக்கிற யாதொரு அறிவுண்டோ 𑌅𑌯𑌂. இதி அந்தஅறிவே இவரென்ற 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 சொல்லினால் 𑌮𑌤𑌂 சொல்லப்படுகிறார்.

தா-ம். சுவப்பிரகாசத்துவம்மாத்திரம் சொன்னால் அதிருஷ்டாதிகள்போலிந்திரியபரோட்சத்துவம் வரும். அபரோட்சத்துவம் மாத்திரம்சொன்னால் கடாதிகள்போல திருசியத்துவம் வருமென்று இரண்டுவிசேஷணம் சொல்லப்பட்டது.

ஆ-ஙை. தேகாதிகளிலும், ஆத்துமசப்தம் காணப்படுவதால் இதில் ஆத்துமாவென்று யாரைச்சொல்லுகிறதெனில்.

𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 அகங்காரமுதல் இத்தேகம்வரையிலுள்ளதத்துவங்களுக்கு 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍 வேறானவரே 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 ஆத்துமா 𑌇𑌤𑌿 என்று 𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 சொல்லப்படுகிறார்.

ஆ-ஙை. பிராமணாதிகளையும் பிர்மமென்றுசொல்லியிருப்பதால், அவைகளைத்தள்ளுகிறநிமித்தம் இந்தமகாவாக்கியத்திலிருக்கிற (பிர்ம) சப்தத்திற்கர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

दृश्यमानस्यसर्वस्यजगतस्तत्वमीर्यते ।
ब्रह्मशब्देनतत्ब्रह्मस्वप्रकाशात्मरूपकम् ॥

𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌜𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌕𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 பிர்மமென்கிற 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 சொல்லினாலே 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 காணப்படுவதான 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯. 𑌜𑌗𑌤𑌃 சர்வஜகத்துக்கும் (யாதொரு) 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 தத்துவம் 𑌈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 சொல்லப்படுகிறதோ 𑌤𑌤𑍍 அது 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌕𑌂 சுவப்பிரகாசாபரோக்ஷமான பிர்மமென்றறிய வேண்டியது.

தா-ம். இப்படியறிகிறதே பிர்மசாக்ஷாத்காரம்.

மகாவாக்கியவிவேகபிரகரணம்-முற்றிற்று.

---

(௬)வது சித்திரபடதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

எவ்வாறு சித்திரபடத்தில் நான்கவஸ்தைகள் காணப்படுகின்றனவோ, அவ்வாறு பரமாத்துமாவில் நான்கவஸ்தைகள் காணப்படுகின்றன. வெளுத்தவஸ்திரமென்றும், பசையினால்பூசப்பட்டபடமென்றும், வர்ணங்களடையாளமான லாஞ்சிதபடமென்றும், வர்ணங்கள்நிறைந்த ரஞ்சிதபடமென்றும், இவ்விதமுரைப்பதுபோல் சுபாவமானசித்தென்றும், அந்தரியாமியான காரணசரீராபிமானியென்றும், சூத்திராத்துமாவான சூக்ஷுமசரீராபிமானியென்றும், ஸ்தூலசிருஷ்டியினால் விராட்டென்றும் முன்கூறியமுறையே திருஷ்டாந்ததாஷ்டாந்தமறி.

சித்திரப்படத்திலெழுதி யிருக்கிற உயர்வுதாழுவான உருவம்போல் பிர்மாமுதலியபிராணிகள் உத்தம மத்திய அதம பாவங்களுடன் விளங்குகின்றன. சித்திரங்களில்உருவங்களெழுதுகிற வஸ்திரம்போல், சிதாபாசர்கள்விளங்குகின்றனர். அனேகஉருவங்களுக் கனேகவஸ்திரங்கள்போல, அனேகசரீரங்களுக்கனேகஜீவர்கள்விளங்கி அதில் அத்தியாசத்தால் சம்சாரத்தை அடைகின்றனர். சித்திரவஸ்திரங்களை ஆதாரமான சித்திரபடத்தில் கற்பிவிப்பதுபோல ஜீவசம்சாரத்தை, அதிஷ்டானசித்தில் மூடர்கள் கற்பிக்கின்றனர். சித்திரத்திலிருக்கிற சிலாதிகளுக்கு வஸ்திரம் எழுதப்படாததுபோல, சிருஷ்டி சமஸ்தமான மண் முதலியபூதங்களுக்கு, சிதாபாசகற்பனையில்லை. சம்சாரம் வாஸ்தவமென்றும், சித்திலிருக்கிறதாகவும், கற்பிவிக்கிற மயக்கமே அவித்தையென்றும், அது ஞானத்தால் நிவர்திக்கப்படுமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

ஆத்துமகற்பிதமானஜீவனுக்கே சம்சாரம்ஆத்துமாவுக்கில்லையென்று அறிகிறஞானமே, விசாரத்தாலடையப்படுகிற ஞானமென்றுசொல்லுகிறார்கள். எப்பொழுதும் ஜகத் ஜீவபரமாத்துமாக்களுக்கு விசாரம்செய்து ஜீவஜகத்பாவமற்று தான்மாத்திரம் மீதமாயிருப்பதேயுண்மை. ஞானம் அப்படி இல்லாவிட்டால் சுஷுப்திமூர்ச்சைமுதலியவைகளில் ஜகத்துத்தோற்றமற்றதால், ஒருவிசாரமும்செய்யாமலே மோக்ஷமடையலாம். அதில்லாமையாலவ்வாறன்று. பரமாத்துமாமாத்திரம் மீதமாயிருக்கிறதென்றறிவதே ஞானம். ஜகத்துத்தோன்றாமல்போகிறதேஞானமென்றால், ஜீவன்முக்திசம்பவிக்கமாட்டாது. விசாரத்தாலுண்டாகிறஞானமானது பரோக்ஷமென்றும், அபரோக்ஷமென்று மிருவகைப்படும். குருவுபதேசத்தால் பிர்மமிருக்கிறதென்ற ஞானம் பரோக்ஷம். நான் பிர்மமென்கிற சாக்ஷாத்காரஞானம் அபரோக்ஷம். அந்த சாக்ஷாத்காரம்வரும்வரையில், ஆத்துமதத்துவம் விசாரிக்கக்கடவாய். அதினால் சகலசம்சாரபந்தமும் உடனே நாசமடைந்து விடுபடுகிறான். அஞ்ஞானி துக்கப்படுவான்.

ஞானி அஞ்ஞானிக்குப் பேதமேதெனில், அஞ்ஞானி ஜகத்து சத்தியமென்றும், ஞானி ஜகத்துப் பொய்யென்றும் கண்டிருப்பதேபேதம். எவ்வளவுகாலம் ஜகத்துப் பொய்யென்று விசாரிப்பதென்றால், இந்த துக்கத்தை துலைவதத்

தில்பண்ணு, சகலசங்கடங்களையும் துக்கங்களையும் நிவர்த்திக்கிறபிர்மத்தில் இ
ந்த துக்கத்தைச் செய்யாதே. ஐயா ஞானம்வந்தபின்னும் முன்போல பசிமுதலி
யது காணப்படுகிறதே யேதுசெய்வேனெனில், பசிமுதலியவை அகங்காரியினி
டத்தில் காணப்படட்டும். அதினுல், நமக்கென்ன குறைவுசொல். அறிவினிடத்
தில்மாத்திரம் கற்பிவிக்காதே. இவ்வாறு சிலர் வேதாந்தமறிந்தும் ஏன் திருப்தி
யடையவில்லையெனில், சார்வாகர்கள் எவ்வாறு அறியவில்லையோ அவ்விதம் சா
ஸ்திரத்தின்கருத்தை இவர்களும் அறியவில்லை ஞானம்வந்தமாத்திரத்தில் ஹி
ருதயத்திலிருக்கிற சகல இச்சைகளும் நிவர்த்தியாய்விடுமென்ற சுருதியின்பல
ம் இந்த ஞானியிடத்தில் காணப்படவில்லையேயெனில், ஆத்துமாவுக்கும் சரீ
ராதிகளுக்கும் பேதந்தெரியாத ஹிருதயகிரந்தி பேதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், பி
ராரப்ததோஷத்தால் இச்சைகளுண்டாகின்றன. மூடர்கள் சாஸ்திரத்தின் கரு
த்தையறியாமல் அவர்களுக்குத் தோன்றுகிறபடி புலம்புகின்றனர். மூடர்கள்
சித்தாந்தமிருக்கட்டும், இங்கு நம் சித்தாந்தம் கூறுகின்றனம். வைராக்கியம்
ஞானம் உபரதி இம்மூன்றுகள் ஹேதுஸ்வருபகாரிய அவதிபலங்களுடன்கூடி
யிருக்கின்றன. வெகுவாய் இம்மூன்றும் ஒரு ஞானியிடத்திற்சேர்ந்திருக்கும்
சிலர்களிடத்தில் ஒன்றிரண்டு குறைவாயிருக்கும். அவர்கள்பிராரப்த கர்மவசப
போல் விவகாரமிருந்தாலும் பிர்மமே நானென்றஞானம் ஒருக்காலுமவர்களு
க்கு மறவாது, இந்த ஜகத்தாகிற சித்திரம் தானாகிற சைதன்னியத்தில், மாயை
யாகிற வருணத்தால் எவ்வளவுவேண்டுமோ அவ்வளவு கற்பிக்கட்டும், நாம்
அதை உபேக்ஷைசெய்து சைதன்னியமான சுத்தவஸ்திரமாய் விளங்குகிறோம்.

இவ்வாறு சித்திரதீபம், யாவனனுசந்திப்பனோ அவன் ஜகத்தான சித்தி
ரத்தை ப்பார்த்தாலும், முன்போல்மயங்கான்.

சித்திரபடதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம꞉.

ஶ்ரீராமலிங்கப்ரஹ்மாநந்தகுரவே நம꞉.

த்ருக்த்ருஶ்யவிவேக꞉.

यस्यस्मरणमात्रेणविघ्नादूरंप्रयान्तिहि ।
वन्देहन्दन्तिवक्त्रन्तंवांछितार्थप्रदायकम् ॥

யஸ்யஸ்மரணமாத்ரேணவிக்னாதூரம்ப்ரயாந்திஹி ।
வந்தேஹந்தந்திவக்த்ரந்தம்வாஞ்சிதார்த்தப்ரதாயகம் ॥

தா-ம். யாதொருவருடைய ஸ்மரணத்தால் விக்கினங்கள் தூரப்போய்வி டுகின்றனவோ, இச்சித்தத்தைகொடுக்கிறவராயு மிருக்கிற அந்த கஜமுகனை வந்த னஞ்செய்கிறேன்.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
क्रियतेचित्रदीपस्यव्याख्यातात्पर्यबोधिनी ॥

நத்வாஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுநீஶ்வரௌ ।
க்ரியதெசித்ரதீபஸ்யவ்யாக்யாதாத்பர்யபோதிநீ ॥

தா-ம். ஸ்ரீபாரதிதீர்த்தவித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனஞ்செய்து சித்திரதீபத்திற்கு சங்கிரகமாய் வியாக்கியானஞ் செய்கிறேன்.

அ-கை- பண்ணப்படுகிறகிரந்தம் விக்கினமன்றியில் நிறைவேறும்பொருட்டு பரமாத்துமாவென்ற பதத்தி னிஷ்டதேவதானுசந்தானலக்ஷணமான மங்களாசரணம்பண்ணி இந்தக்கிரந்தம் வேதாந்தப் பிரகரணமானதால் இதற்கு சம்மந்தமான அனுபந்தசதுஷ்டயம் சொன்னதாக சித்தித்ததென்று மனதில் வைத்துக்கொண்டு அத்தியாரோப அபவாதங்களால் ஜகத்தை நிர்ஜகத்தாய்ப்பண்ணுகிறநியாயத்தை யனுசரித்து பரமாத்துமாவி லாரோபிதமாய் ஜகத்தினிருப்பை சித்திரப்படதிருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

यथाचित्रपटेदृष्टमवस्थानाञ्चतुष्टयम् ।
परमात्मनिविज्ञेयंतथावस्थाचतुष्टयम् ॥

யதாசித்ரபடெத்ருஷ்டமவஸ்தாநாஞ்சதுஷ்டயம் ।
பரமாத்மநிவிஜ்ஞெயம்ததாவஸ்தாசதுஷ்டயம் ॥ க ॥

யதா எப்படி
சித்ரபடெ சித்திரப்படத்தில்
அவஸ்தாநாம் அவஸ்தைகளுடைய
சதுஷ்டயம் நான்கானது
த்ருஷ்டம் காணப்பட்டதோ

ததா அப்படி
பரமாத்மநி பரமாத்துமாவில்
அவஸ்தாசதுஷ்டயம் நான்கவஸ்தையானது
விஜ்ஞெயம் அறியத்தக்கது

அ-கை. அந்தநான்கவஸ்தையேதெனில், திருஷ்டாந்ததாஷ்டாந்தங்களிரண்டிலும் அவைகளை கிரமமாகக் குறிப்பாய் காண்பிவிக்கிறார்.

यथाधौतोघट्टितश्चलाञ्छितोरञ्जितःपटः ।
चिदन्तर्यामिसूत्रात्माविराडात्मातथेर्यते ॥

யதாதௌதொகட்டிதஶ்சலாஞ்சிதொரஞ்ஜித꞉பட꞉ ।
சிதந்தர்யாமிஸூத்ராத்மாவிராடாத்மாததெர்யதெ ॥ உ ॥

யதா எப்படி
பட꞉ படமானது
தௌத꞉ வெளுத்தபடமென்றும்
கட்டித꞉ பசைப்படமென்றும்

லாஞ்சித꞉ லாஞ்சிதப்படமென்றும்
ரஞ்ஜித꞉ ரஞ்சிதப்படமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறதோ
ததா அப்படி
ஸ்வத꞉ சித் ஆத்துமாசித்தென்றும்
அந்தர்யாமீ அந்தர்யாமியென்றும் [ம்
ஸூத்ராத்மா சூத்திராத்துமாவென்று
விராட் விராட்டென்றும்
ப்ரோச்யதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தி லிருக்கிற நான்கவஸ்தைகளின் ஸ்வரூபத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

स्वतश्शुभ्रोत्र धौतस्स्याद्घट्टितोन्नविलेपनात् ।
मष्याकारैर्लाञ्छितस्स्याद्रञ्जितोवर्णपूरणात् ॥

ஸ்வதஶ்ஶுப்⁴ரோத்ர தௌ⁴தஸ்ஸ்யாத்³க⁴ட்டிதோந்நவிலேபநாத் ।
மஷ்யாகாரைர்லாஞ்சி²தஸ்ஸ்யாத்³ரஞ்ஜிதோவர்ணபூரணாத் ॥

அத்ர இதில்
ஸ்வத꞉ ஸ்வபாவத்தினால்
ஶுப்⁴ர꞉ திரவியாந்தரசம்பந்தமன்றியில்வெளுத்தபடமாயிருக்கும்போது
தௌ⁴த꞉ தௌதப்படமென்றும்
ஸ்யாத் ஆகிறது
அந்நவிலேபநாத் அன்னப்பூச்சினாலே
க⁴ட்டித꞉ கட்டிதபடமென்றும்
மஷ்யாகாரை꞉ மையிகளினாலே
லாஞ்சித꞉ லாஞ்சிதபடமென்றும்
வர்ணபூரணாத் வர்ணம் பூரித்ததினாலே
ரஞ்ஜித꞉ ரஞ்சிதப்படமென்றும்
ஸ்யாத் ஆகிறதோ

அ-கை. தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

स्वतश्चिदन्तर्यामीतुमायावीसूक्ष्मसृष्टितः ।
सूत्रात्मास्थूलसृष्ट्यैवविराडित्युच्यतेपरः ॥

ஸ்வதஶ்சித³ந்தர்யாமீதுமாயாவீஸூக்ஷ்மஸ்ருஷ்டித꞉ ।
ஸூத்ராத்மாஸ்தூ²லஸ்ருஷ்ட்யைவவிராடி³த்யுச்யதேபர꞉ ॥ ௪ ॥

பர꞉ பரமாத்துமா மாயாதத்காரியரஹிதராய்
ஸ்வத꞉ ஸ்வபாவமாயிருக்கும்போது
சித் சித்தென்றும்
மாயாவீ. து மாயையோடே கூடினால்
அந்தர்யாமீ அந்தர்யாமியென்றும்
ஸூக்ஷ்மஸ்ருஷ்டித꞉ சூக்குமசிருஷ்டியினாலே
ஸூத்ராத்மா சூத்ராத்துமாவென்றும்
ஸ்தூலஸ்ருஷ்ட்யா ஸ்தூலசிருஷ்டியினாலே
ஏஷ꞉ இவர்
விராட். இதி விராட்டென்றும்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. பரமாத்துமாவே சித்திரப்படமானால் அதைப்பற்றிய சித்திரங்கள் யாவையெனில்.

ब्रह्माद्यास्तंबपर्यन्ताःप्राणिनोत्रजडाअपि ।
उत्तमाधमभावेनवर्तन्तेपटचित्रवत् ॥

ப்ரஹ்மாத்யாஸ்தம்பபர்யந்தா:ப்ராணிநோத்ரஜடாஅபி ।
உத்தமாதமபாவேநவர்த்தந்தேபடசித்ரவத் ॥ ௫ ॥

ப்ரஹ்மாத்யா: பிர்மன்முதல் [ள்ள
ஸ்தம்பபர்யந்தா: ஸ்தம்பம்வரையிலு
ப்ராணிந: அபி பிராணிகளும்
ஜடா: பிருதிவிமுதலானஜடங்களும்
அத்ர இந்தஆத்துமாவில்
உத்தமாதமபாவேந மேல்கீழானதன் [ல்
மையுடன்
படசித்ரவத் படத்தில்சித்திரம்போ
வர்த்தந்தே இருக்கின்றன.

அ-கை. பிர்மாதிகள் சேதனமாயிருப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுவதற்கு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

चित्रार्पितमनुष्याणांवस्त्राभासा पृथक्पृथक् ।
चित्राधारेणवस्त्रेणसदृशाइवकल्पिताः ॥

சித்ரார்பிதமநுஷ்யாணாம்வஸ்த்ராபாஸா:ப்ருதக்ப்ருதக் ।
சித்ராதாரேணவஸ்த்ரேணஸத்ருஶாஇவகல்பிதா: ॥ ௬ ॥

சித்ரார்பிதமநுஷ்யாணாம் சித்திரத்திலேயெழுதப்பட்டிருக்கிறமனிதர்களுக்கு
வஸ்த்ராபாஸா: ஆபாசவஸ்திரங்கள்
ப்ருதக்ப்ருதக் வேறுவேறாக
சித்ராதாரேண சித்திரத்திற்காதாரமாயிருக்கிற
வஸ்த்ரேண வஸ்திரத்தோடே
ஸத்ருஶா இவ சமானங்கள்போலே
கல்பிதா: கற்பித்திருக்கின்றனவோ

தா-ம். அவைகள் குளிர் முதலானவைகளை நிவர்த்திக்க யோக்கியமின்மையால் ஆபாசவஸ்திரங்களேயாம்.

அ-கை. தார்ஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

पृथक्पृथक्चिदाभासाश्चैतन्याध्यस्तदेहिनाम् ।
कल्प्यन्तेजीवनामानोबहुधासंसरन्त्यमी ॥

ப்ருதக்ப்ருதக்சிதாபாஸாஶ்சைதந்யாத்யஸ்ததேஹிநாம் ।
கல்ப்யந்தேஜீவநாமாநோபஹுதாஸம்ஸரந்த்யமீ ॥ ௭ ॥

சைதந்யாத்யஸ்ததேஹிநாம் அறிவினிடத்தில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தேகிகளுக்கு
ஜீவநாமாந: ஜீவனென்றபெயரையுடையவர்களான
சிதாபாஸா: சிதாபாசர்கள்
ப்ருதக்ப்ருதக் வேறுவேறாகக்கற்பிக்கப்படுகிறார்கள்.

அ-கை. என்னத்திற்காக கற்பிக்கப்பட்டார்களென்றால்.

ஈசீ இந்தஜீவர்கள்
ஸேஹாயா தேவமனிதராதிசரீரங்க[ளையடைந்து
ஸாஂஸாரஜி வெகுவிதமாகஜனனாதி சம்சாரத்தையடைகிறார்கள்.

வி-ம். ஆத்துமா நிர்விகாரரானதால் ஸம்ஸாரத்தையடையவில்லை, வெகுவிதமாக இப்படிசம்சரிக்கிறதற்காகவே ஜீவர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. சகலவாதிகளும், லௌகிகர்களும், ஆத்துமாவிற்கே சம்சாரமென்றுசொல்லுவதற்குக் காரணமேதெனில், அஞ்ஞானமேகாரணமென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

वस्त्राभासस्थितान्वर्णान्यद्वदाधारवस्त्रगान् ।
वदन्त्यज्ञास्तथाजीवसंसारंचिद्गतंविदुः ॥

வஸ்த்ராபாஸஸ்திதாந்வர்ணாந்யத்வதாதாரவஸ்த்ரகாந் ।
வதந்த்யஜ்ஞாஸ்ததாஜீவஸம்ஸாரஞ்சித்கதம்விதுஃ ॥ அ ॥

வஸ்த்ராபாஸஸ்திதாந் ஆபாசவஸ்திரத்தையடைந்தவைகளாயிருக்கிற
வர்ணாந் வர்ணங்களை
ஆதாரவஸ்த்ரகாந் ஆதார வஸ்திரத்தின்தன்மைகளாக
யத்வத் எப்படி
வதந்தி சொல்லுகிறார்களோ
ததா அப்படி
அஜ்ஞாஃ அஞ்ஞானிகள்
ஜீவஸம்ஸாரம் ஜீவசம்சாரமானது
சித்கதம் அறிவையடைந்ததாக
விதுஃ அறிகிறார்கள்.

அ-கை. கிரிநதி, முதலானவைகளுக்கு சிதாபாசகற்பனை யில்லாமைக்குக் காரணம் திருஷ்டார்ந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

चित्रस्थपर्वतादीनांवस्त्राभासोनलिख्यते ।
सृष्टिस्थमृत्तिकादीनांचिदाभासस्तथानहि ॥

சித்ரஸ்தபர்வதாதீநாம்வஸ்த்ராபாஸோநலிக்யதே ।
ஸ்ருஷ்டிஸ்தம்ருத்திகாதீநாஞ்சிதாபாஸஸ்ததாநஹி ॥ கூ ॥

சித்ரஸ்தபர்வதாதீநாம் சித்திரத்திலெழுதப்பட்டிருக்கிறமலைமுதலானவைகளுக்கு
வஸ்த்ராபாஸஃ ஆபாசவஸ்திரமானது
நலிக்யதே எப்படியெழுதப்படவில்லை
ததா அப்படி [யோ
ஸ்ருஷ்டிஸ்தம்ருத்திகாதீநாம் சிருஷ்டியிலுண்டுபண்ணப்பட்டமண் முதலானவைகளுக்கு
சிதாபாஸஃ சிதாபாசகற்பனையானது
நஹி பிரயோஜனமின்மையால்கற்பிக்கப்படவில்லை.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவில் அஞ்ஞானத்தால் ஆரோபமாய் சம்சாரம் ஞானத்தினாலேயே நிவர்த்தியாவதால் அந்தசம்சாரத்திற்குக்காரணமான அவித்தையைச் சொல்லுகிறார்.

संसारःपरमार्थोयंसंलग्नस्स्वात्मवस्तुनि ।
इतिभ्रान्तिरविद्यास्याद्विद्ययैषानिवर्तते ॥

ஸம்ஸார: பரமார்த்தோயம் ஸம்லக்நஸ்ஸ்வாத்மவஸ்துநி ।
இதிப்ராந்திரவித்யாஸ்யாத்வித்யயைஷாநிவர்த்ததே ॥ க௦ ॥

அயம் இந்த
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
பரமார்த்த: யதார்த்தமாக
ஸ்வாத்மவஸ்துநி ஆத்துமவஸ்துவில்
ஸம்லக்ந: இதி சம்மந்தப்பட்டிருக்கிற தென்ற

ப்ராந்தி: மயக்கமானது
அவித்யா அஞ்ஞானமெனப்படும்
வித்யயா ஞானத்தினலேயே
ஏஷா இந்தஅவித்தை
நிவர்த்ததே நிவர்த்திக்கப்படும்

அ-கை. ஞானமாவதேது அந்தஞானமடைவதற் குபாயமேதெனில்.

आत्माभासस्यजीवस्यसंसारोनात्मवस्तुनः ।
इतिबोधोभवेद्विद्यालभ्यतेसौविचारणात् ॥

ஆத்மாபாஸஸ்யஜீவஸ்யஸம்ஸாரோநாத்மவஸ்துந: ।
இதிபோதோபவேத்வித்யாலப்யதேஸௌவிசாரணாத் ॥ கக ॥

ஆத்மாபாஸஸ்ய சிதாபாசனை
ஜீவஸ்ய ஜீவனுக்கே
ஸம்ஸார: சம்சாரம்
ஆத்மவஸ்துந: ஆத்துமாவுக்கு
ந இதி இல்லையென்ற
போத: ஞானமே

வித்யா வித்தையாக
பவேத் பவிக்கத்தக்கது
அஸௌ இந்தவித்தையானது
விசாரணாத் விசாரணையினலேயே
லப்யதே பெறத்தக்கது.

அ-கை. எந்தவிசாரத்தால் கிடைக்குமெனில்.

सदाविचारयेत्तस्मात्जगज्जीवपरात्मनः ।

ஸதாவிசாரயேத்தஸ்மாஜ்ஜகஜ்ஜீவபராத்மந: ॥ ககஅ ॥

தஸ்மாத் ஆகையினலே
ஜகஜ்ஜீவபராத்மந: ஜகத்தென்ன ஜீவனென்ன பரமாத்துமா வென்ன

இவர்களை
ஸதா குருசந்நிதியிலிருந்துசதா
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது.

அ-கை. மோக்ஷாவஸ்தையில் பலமாகத்தங்கியிருக்கிற ஆத்துமாவைமாத்திரம் விசாரிக்கவேண்டியதேதவிர வந்தியாசுதனைப்போலிருக்கிற ஜீவஜகத்துக்களை யெதற்காக விசாரிக்கவேண்டுமெனில்.

जीवभावजगद्भावबाधेस्वात्मैवशिष्यते ॥

ஜீவபாவஜகத்பாவபாதேஸ்வாத்மைவஶிஷ்யதே ॥ கஉ ॥

ஜீவஸாவஜக ஹ்ராவஸாமயெ ஜீவபாவமெ ன்னஜகத்பாவமென்ன இவைகளை விசாரத்தால் பாதிக்கும்போது

ஸ்வா_த்மா.வவ தானான ஆத்துமாவே ஶிஷ்யதெ மீதமாகிறார்.

அ-கை. விசாரத்தால் ஜீவஜகத்துக்கள் பாதிக்கப்பட்டால் அவைகள் தோற்றக்கூடாது, தோற்றுதென்றால் ஞானிகளுக்குவிவகாரங் கூடாதெனில்.

नाप्रतीतिस्तयोर्बाधःकिंतुमिथ्यात्वनिश्चयः ।

नोचेत्सुषुप्तिमूर्छादौमुच्येतायत्नतोजनः ॥

நாப்ரதீதிஸ்தயொபாதஃகிந்துமித்யாத்வநிஶ்சயஃ ।

நொசெத்ஸுஷுப்திமூர்சாதௌமுச்யெதாயத்நதொஜநஃ ॥ க௩ ॥

தயோஃ அந்தஜீவஜகத்துக்களுடைய

அப்ரதீதிஃ தோற்றாமையானது

பாதஃ ந பாதையென்றசப்தத்திற்கர்த்தமல்ல

கிம்.து பின்னையோவென்றால்

மித்யாத்வநிஶ்சயஃ பொய்யென்ற நிச்சியமே அதற்கர்த்தம்

நொசெத் அப்படிச்சொல்லாமல்போனால்

ஸுஷுப்தி மூர்சாதௌ சுஷுப்தி மூர்ச்சை இவை முதலானவைகளில்சுயமாகவேஜகத்துத்தோற்றாமையால் தத்துவஞானஹேதுவான விசாரமன்றியிலேயே

ஜநஃ பிராணியானது

அயத்நதஃ யெத்தனமன்றியில்

முச்யெத மோக்ஷத்தைப்பெறலாம்.

அ-கை. பரமாத்துமாமாத்திரம் மீதப்படுவாரென்றதாய்ச் சொன்னீரே, அதெப்படியெனில்.

परमात्मावशेषोपितत्सत्यत्वविनिश्चयः ।

नजगद्विस्मृतिर्नोचेज्जीवन्मुक्तिर्नसंभवेत् ॥

பரமாத்மாவஶெஷொபிதத்ஸத்யத்வவிநிஶ்சயஃ ।

நஜகத்விஸ்ம்ருதிர்நொசெஜ்ஜீவந்முக்திர்நஸம்பவெத் ॥

பரமாத்மாவஶெஷஃ அபி பரமாத்துமாமாத்திரம் மீதமாகஇருப்பாரென்று சொன்னதின் கருத்து

தத்ஸத்யத்வவிநிஶ்சயஃ அவரே உண்மையென்ற நிச்சியமேதவிர

ஜகதஃ ஜகத்தை

விஸ்ம்ருதிஃ ந மறக்கிறது அல்ல

நொசெத் அப்படிஅர்த்தஞ்செய்யாவிடில்

ஜீவந்முக்திஃ ஜீவன் முக்தியென்ற பதவியானது

ஸம்பவெத்.ந சம்பவிக்கமாட்டாது.

வி-ம். ஜீவன்முக்தியை யங்கீகரிக்காவிடில், குருசிஷ்யன்முதலான கிரமமில்லாமற்போவதால், உலகத்திலொருவருக்கும் தத்துவஞானமே உண்டாகாமல் போகுமென்றறி.

அ-கை. எப்போதும் விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னதால் தேகம்விழும் வரையிலா, அல்லது மத்தியில் விசாரத்திற் கவதியுண்டோவெனில்

परोक्षाचापरोक्षेतिविद्याद्वेधाविचारजा ।
तत्रापरोक्षविद्याप्तौविचारोयंसमाप्यते ॥

பரோக்ஷாசாபரோக்ஷேதிவித்யாத்வேதாவிசாரஜா ।
தத்ராபரோக்ஷவித்யாப்தௌவிசாரோயம்ஸமாப்யதே ॥ கரு ॥

விசாரஜா விசாரத்திலுண்டான
வித்யா ஞானமானது
பரோக்ஷா.ச பரோக்ஷமென்றும்
அபரோக்ஷா.இதி அபரோக்ஷமென்றும்
த்வேதா இரண்டுவிதம்
தத்ர அந்த இரண்டுகளில்
அபரோக்ஷவித்யாப்தௌ அப்பிரதிபந்தமான அபரோக்ஷஞானத்தின்பிராப்தியிலே
அயம்.விசார: இந்த விசாரமானது
ஸமாப்யதே சமாப்தியாகிறது.

அ-கை. அவ்விரண்டுஞானங்களின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

अस्तिब्रह्मेतिचेद्वेदपरोक्षज्ञानमेवतत् ।
अहंब्रह्मेतिचेद्वेदसाक्षात्कारस्सउच्यते ॥

அஸ்திப்ரஹ்மேதிசேத்வேதபரோக்ஷஜ்ஞாநமேவதத் ।
அஹம்ப்ரஹ்மேதிசேத்வேதஸாக்ஷாத்காரஸ்ஸஉச்யதே ॥ கசு ॥

ப்ரஹ்ம.அஸ்தி. இதி பிர்மமே இருக்கிறது என்று
வேத வேத அறிந்தானேயானால்
தத்.ஏவ அது தானே
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோக்ஷஞானமெனப்படும்
ப்ரஹ்ம பிர்மமே
அஹம்.இதி நான் என்று இப்படி
வேத வேத உறுதியாகயறிந்தானேயானால்
ஸ: அதுவே
ஸாக்ஷாத்கார: அபரோக்ஷ ஞானமென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தசாக்ஷாத்காரத்திற்கு முக்கியகாரணமானவிசாரத்தைக்காண்பிவிக்கிறார்.

तत्साक्षात्कारसिद्ध्यर्थमात्मतत्वंविविच्यते ।
येनायंसर्वसंसारात्सद्यएवविमुच्यते ॥

தத்ஸாக்ஷாத்காரஸித்த்யர்த்தமாத்மதத்வம்விவிச்யதே ।
யேநாயம்ஸர்வஸம்ஸாராத்ஸத்யஏவவிமுச்யதே ॥ கஎ ॥

தத்.ஸாக்ஷாத்காரஸித்த்யர்த்தம் அந்தப் பிர்ம சாக்ஷாத்காரம் சித்தியாகும் வரை
ஆத்மதத்வம் ஆத்தும ஸ்வரூபமானது
விவிச்யதே விசாரணைப் பண்ணப்படுகிறது
யேந யாதொருஅபரோக்ஷஞானத்தால்
அயம் இவன்
ஸர்வஸம்ஸாராத் சகல துன்பத்தில் நின்றும்

ஸத்ய: உடனே | விமுச்யதே விடுபடுகிறான்.

அ-கை. ஆத்துமா பரமார்த்தமாக ஏகமென்பதை நிச்சயம்பண்ணுவதற்கு, விவஹாரதிசையில் தோற்றுகிறசைதன்னியபேதங்களை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

कूटस्थोब्रह्मजीवेशावित्येवञ्चिच्चतुर्विधा ।
घटाकाशमहाकाशजलाकाशाभ्रखेयथा ॥

கூடஸ்தோப்ரஹ்மஜீவேஶாவித்யேவஞ்சிச்சதுர்விதா ।
கடாகாஶமஹாகாஶஜலாகாஶாப்ரகேயதா ॥ ௧௮ ॥

கடாகாஶ மஹாகாஶ ஜலாகாஶ அப்ரகே ஓராகாசந்தானே கடாகாசமென்றும் மஹாகாசமென்றும் ஜலாகாசமென்றும் மேகாகாசமென்றும் னென்றும்

யதா எப்படி காணப்படுகிறதோ
சித் அப்படி அறிவு ஒன்றுதானே
கூடஸ்த: கூடஸ்தனென்றும்
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்றும்
ஜீவேஶௌ இதி ஜீவனென்றும் ஈசுவர
ஏவம் இப்படி
சதுர்விதா நான்குவிதமாகச் சொல்லப்படும்.

அ-கை. கடாகாசம் மகாகாசம் பிரசித்தமானதால் அதைக்காண்பிவிக்காமல் ஜலாகாசத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

घटावच्छिन्नखेनीरंयत्तत्रप्रतिबिंबितः ।
साभ्रनक्षत्रआकाशोजलाकाशउदीर्यते ॥

கடாவச்சின்னகேநீரம்யத்தத்ரப்ரதிபிம்பித: ।
ஸாப்ரநக்ஷத்ரஆகாஶோஜலாகாஶஉதீர்யதே ॥ ௧௯ ॥

கடாவச்சின்னகே கடத்தில் வளைப்பட்டிருக்கிற ஆகாசத்தில்
யத் நீரம் யாதொரு ஜலமுண்டோ
தத்ர அதில்
ப்ரதிபிம்பித: பிரதிபிம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸாப்ரநக்ஷத்ர ஆகாஶ: மேகத்தோடேயும் நக்ஷத்திரங்களோடேயும் கூடிக்காணப்படுகிற ஆகாசமானது
ஜலாகாஶ: ஜலாகாசமென்று
உதீர்யதே சொல்லப்படும்.

அ-கை. மேகாகாசத்தைக்காண்பிவிக்கிறார்.

महाकाशस्यमध्येयन्मेघमण्डलमीक्ष्यते ।
प्रतिबिंबतयातत्रमेघाकाशोजलेस्थितः ॥

மஹாகாஶஸ்யமத்யேயந்மேகமண்டலமீக்ஷ்யதே ।
ப்ரதிபிம்பதயாதத்ரமேகாகாஶோஜலேஸ்தித: ॥ ௨௦ ॥

மஹாகாசஸ்ய மகாகாசத்தினுடைய
மத்யே நடுவில்
யஃ யாதொரு
மேகமண்டலம் மேகமண்டலமானது
அவஸ்திதஃ காணப்படுகிறதோ
தத்ர ஜலே அந்தஜலத்தில்
ப்ரதிபிம்பதயா பிரதிபிம்பிதமாக
ஸ்திதஃ இருக்கிறது
மேகாகாசஃ மேகாகாசமெனப்படும்.

அ-கை. மேகஜலந் தோற்ருமையால் அதின் பிரதிபிம்பஞானமெப்படியு ண்டாகுமெனில்.

मेघांशरूपमुदकन्तुषाराकारसंस्थितम् ।
तत्रखप्रतिबिंबोयंनीरत्वादनुमीयते ॥

மேகாம்ஸரூபமுதகம் துஷாராகாரஸம்ஸ்திதம் ।
தத்ர க்ஷப்ரதிபிம்போயம் நீரத்வாதநுமீயதே ॥ உக ॥

மேகாம்ஸரூபம் மேகத்தினம்சவடிவமான
உதகம் ஜலமானது
துஷாராகாரஸம்ஸ்திதம் துளிஆகாரமாக இருக்கிறது
தத்ர சூக்ஷ்மமாயிருக்கிற அந்த மேக ஜலத்தில்
அயம் இந்த
க்ஷப்ரதிபிம்பஃ ஆகாசப்பிரதிபிம்பமானது
நீரத்வாத் ஜலமானபடியினுலே
அநுமீயதே அனுமானம்பண்ணப்படுகிறது.

வி-ம். அந்த அனுமானமாவது மேகஜலப் பிரதிபிம்பத்தோடே ஜலமானதால் கூடியிருக்கத்தக்கது (கடஜலப்பிரதிபிம்பம்போல.)

இ-தி. நாம் தம்பதிகளாகி நமக்குப்புத்திரோற்பத்தியுண்டாவதுபோல நாமுண்டாவதற்கு நம் தாய்தகப்பன் கூடியேயிருக்கவேண்டுமென்பதுபோலவறி.

அ-கை. தாஷ்டாந்தத்தில் முதலில்சொன்ன கூடஸ்தரைக் காண்பிவிக்கிருர்.

अधिष्ठानतयादेहद्वयावच्छिन्नचेतनः ।
कूटवन्निर्विकारेणस्थितःकूटस्थउच्यते ॥

அதிஷ்டானதயா தேஹத்வயாவச்சின்னசேதநஃ ।
கூடவந்நிர்விகாரேண ஸ்திதஃ கூடஸ்த உச்யதே ॥ உஉ ॥

அதிஷ்டானதயா அதிஷ்டானமாகஇருந்து
தேஹத்வயாவச்சின்னசேதநஃ ஸ்தூலசூக்ஷுமதேகத்திற்குள் ஆகாசம்போல் வளைப்பட்டு அறிவு மாத்திரமாயும்
கூடவத் கொல்லன்அடைகல்போல்
நிர்விகாரேண நிர்விகாரமாக
ஸ்திதஃ இருக்கிறவர்
கூடஸ்தஃ இதி கூடஸ்தரென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறர்

அ-கை. இனி ஜீவன் சுவரூபத்தையும் அவன் கிருத்தியத்தையுஞ் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थेकल्पिताबुद्धिस्तत्रचित्प्रतिबिंबकः ।
प्राणानान्धारणाज्जीवःसंसारेणसयुज्यते ॥

கூடஸ்தே கல்பிதா புத்திஸ் தத்ர சித்ப்ரதிபிம்பக: ।
ப்ராணாநாந்தாரணாஜ்ஜீவஸ்ஸம்ஸாரேண ஸயுஜ்யதே ॥ உங ॥

புத்தி: அந்தக்கரணமானது
கூடஸ்தே கூடஸ்தரிடத்தில்
கல்பிதா கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது
தத்ர அந்தபுத்தியில்
சித்ப்ரதிபிம்பக: பிரதிபிம்பித்தசிதாபாசன்

ப்ராணாந் பிராணங்களை
தாரணாத் தரிப்பதால்
ஜீவ: ஜீவனென்ற
ஸ: அவனே
ஸம்ஸாரேண சம்சாரத்தோடே
யுஜ்யதே சேர்க்கப்படுகிறான்.

அ-கை. ஜீவனைவிட கூடஸ்த்தர் வேறேயிருந்தால் ஏன்தோற்றவில்லை யெனில்.

जलव्योम्नाघटाकाशोयथासर्वास्तिरोहितः ।
तथाजीवेनकूटस्थस्सोन्योन्याध्यासउच्यते ॥

ஜலவ்யோம்நா கடாகாஶோ யதா ஸர்வஸ்திரோஹித: ।
ததா ஜீவேந கூடஸ்த்தஸ் ஸோந்யோந்யாத்யாஸ உச்யதே ॥ உச ॥

ஜலவ்யோம்நா ஜலாகாசத்தினால்
கடாகாஶ: கடாகாசமானது
யதா எப்படி
ஸர்வ: முழுமையும்
திரோஹித: மறைபட்டிருக்கிறதோ
ததா அப்படி

ஜீவேந ஜீவனாலே
கூடஸ்த: கூடஸ்தர்மறைபட்டிருக்கிறார்
ஸ: அந்தமறைப்பை
அந்யோந்யாத்யாஸ: அன்னோன்னியாத்தியாசமென்றுபாஷ்யாதிகளில்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இதுவே அத்தியாசமானால் இதற்குக் காரணமேதெனில்.

अयंजीवोनकूटस्थंविविनक्तिकदाचन ।
अनादिरविवेकोयंमूलाविद्येतिगम्यताम् ॥

அயம் ஜீவோ ந கூடஸ்த்தம் விவிநக்தி கதாசந ।
அநாதிரவிவேகோயம் மூலாவித்யேதி கம்யதாம் ॥ உரு ॥

அயம்-ஜீவ: இந்தஜீவன்
கூடஸ்த்தம் கூடஸ்தனை
கதாசந ஒருக்காலும்

நவிவிநக்தி பிரித்தறிகிறதில்லை, அப்படி பிரித்தறியாமலிருப்பதான
அயம் இந்த

ஙநாதி: அஞ்ஞியான
அவிவேக: அவிவேகமே

இதிஅவித்யா.ஐதி மூலாஞ்ஞானமென்று
ஜ்ஞாதா அறியத்தக்கது.

அ-கை. முன்சொன்ன ஜீவன் அவித்தியாகற்பிதனென்பதை தெரிவிக்கும்பொருட்டு அவித்தையைப் பிரிக்கிறார்.

विक्षेपावृतिरूपाभ्यांद्विधाविद्यान्यवस्थिता ॥

விக்ஷேபாவ்ருதிரூபாப்யாம்த்விதாவித்யாவ்யவஸ்திதா ॥ ௨௫ ॥

அவித்யா அஞ்ஞானமானது
விக்ஷேபாவ்ருதிரூபாப்யாம் விக்ஷேபசக்திஆவரணசக்தியென்ற ரூபத்திஞலே
த்விதா இரண்டுவிதமாக
வ்யவஸ்திதா விவஸ்தையாயிருக்கிறது

அ-கை. விக்ஷேபத்திற் கேதுவாயும், சூக்குமமாயுமிருக்கிற ஆவரணத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

नभातिनास्तिकूटस्थइत्यापादनमावृतिः ॥

நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇத்யாபாதநமாவ்ருதி: ॥ ௨௬ ॥

கூடஸ்த: கூடஸ்தரானவர்
நாஸ்தி இல்லை
ந.பாதி.இதி விளங்கவில்லையென்று

ஆபாதநம் சொல்லுகிறதுயாதோ
ஆவ்ருதி: அதுவேஆவரண சக்தியெனப்படும்.

அ-கை. அவித்தியாவரணங்களுண்டென்பதில் லோகானுபவமே பிரமாணமென்று சொல்லுகிறார்.

अज्ञानीविदुषापृष्टःकूटस्थंकिंनबुध्यसे ।
नभातिनास्तिकूटस्थइतिबुध्वावदत्यपि ॥

அஜ்ஞாநீவிதுஷாப்ருஷ்ட:கூடஸ்தம்கிம்நபுத்யஸே ।
நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇதிபுத்வாவதத்யபி॥ ௨௭ ॥

அஜ்ஞாநீ அஞ்ஞானியானவன்
விதுஷா ஞானியினுலே
கூடஸ்தம்.கிம் கூடஸ்தனையேன்
நபுத்யஸே அறியவில்லையென்று
ப்ருஷ்ட: கேட்கப்பட்டான்

கூடஸ்த: கூடஸ்தரானவர்
நாஸ்தி ஒருவரில்லை
ந.பாதி.இதி விளங்கவில்லையென்று
புத்வா.அபி அறிந்திருந்தும்
வததி சொல்லுகிறான்.

அ-கை. உம்முடைய மதத்தில், ஆத்துமாசுவப்பிரகாசமானுல், சூரியனிடத்தில் இருள்வரக் கூடாததுபோல, அவரிடத்தில் அப்பிரகாசமான அவித்தை யிருக்கக்கூடாது. அவித்தையே யில்லையென்றுல், அதின்காரியமான ஆவரண மெப்படியிருக்கும். அதுவுமில்லையென்றுல், அதின்காரியமான விக்ஷேப மெப்படியிருக்கக்கூடும். அதுவுமில்லையென்றுல், சம்சாரதுக்கமில்லையே, ஞானம்போ, ஞானஞ்சம்பாதித்து துக்கநிவர்த்தி செய்யவேண்டியதில்லையே;

பிரயோஜன மாகாதபோது, அந்தஞானத்தை யுபதேசிக்கிற குருவும், வேதாந்தசாஸ்திரமும், நிஷ்ப்பிரயோஜனமாகுமேயெனில்.

स्वप्रकाशेकुतोऽविद्यातांविनाकथमावृतिः ।
इत्यादितर्कजालानिस्वानुभूतिर्ग्रसत्यसौ ॥

ஸ்வப்ரகாஶேகுதோऽவித்யாதாம்விநாகதமாவ்ருதி: ।
இத்யாதிதர்கஜாலாநிஸ்வாநுபூதிர்க்ரஸத்யஸௌ ॥ உஅ ॥

ஸ்வப்ரகாஶே சுவப்பிரகாசவஸ்துவில்
அவித்யா அந்தகாரம்போன்றஅஞ்ஞானமானது
குத: என்னத்தினல்வந்தது
தாம்விநா அஞ்ஞானமில்லையென்றால்
ஆவ்ருதி: ஆவரணசக்தி
கதம் எப்படிஉண்டாயிற்று
இத்யாதிதர்கஜாலாநி இவைமுதலான தர்க்கக்கூட்டங்களை
அஸௌ நான்அஞ்ஞானியென்றஇந்த
ஸ்வாநுபூதி: அனுபவமானது
க்ரஸதி விழுங்குகிறது.

வி-ம். அனுபவங் கண்டபிறகு அதைக்குறித்துச் சங்கிக்கக்கூடாது.

அ-கை. அந்தஅனுபவமும் யுக்திக்கு விரோதமா யிருந்தால், அந்தஅனுபவம், ஆபாசமாய்ப்போம்; அதனல்தத்துவநிச்சியம் வாராதெனில்.

स्वानुभूतावविश्वासेतर्कस्याप्यनवस्थितेः ।
कथंवातार्किकस्तस्यतत्वनिश्चयमाप्नुयात् ॥

ஸ்வாநுபூதாவவிஶ்வாஸேதர்கஸ்யாப்யநவஸ்திதே: ।
கதம்வாதார்கிகஸ்தத்த்வநிஶ்சயமாப்நுயாத் ॥ உகூ ॥

ஸ்வாநுபூதௌ சுவானுபவத்தில்
அவிஶ்வாஸே அவநம்பிக்கை வரும் பக்ஷத்தில்
தஸ்ய அந்த
தர்கஸ்யாபி தர்க்கமும்
அநவஸ்திதே: அவ்விவஸ்தையானதால்
தார்கிக: கேவலசுஷ்கதர்க்கம்பண்ணுகிறவன்
தத்த்வநிஶ்சயம் சுவரூப நிச்சயத்தை
கதம்வா எப்படித்தான்
ஆப்நுயாத் அடையப்போகிறான்.

அ-கை. அனுபவத்தினலேயேதத்துவநிச்சயம் வரவேண்டியிருந்தாலும் அன்னம்செல்ல, வெஞ்சிணம் வேண்டுவதுபோல்; அந்தஅனுபவம் புத்தியிலேதிடப்படும்பொருட்டு, யுக்திவேண்டி யிருக்கிறதேயெனில்.

बुद्ध्यारोहायतर्कश्चेदपेक्ष्येततथासति ।
स्वानुभूत्यनुसारेणतर्क्यतांमाकुतर्क्यताम् ॥

புத்த்யாரோஹாயதர்கஶ்சேதபேக்ஷ்யேததயாஸதி ।
ஸ்வாநுபூத்யநுஸாரேணதர்க்யதாம்மாகுதர்க்யதாம் ॥ ௩௦ ॥

புத்த்யாரோஹாய புத்தியிலே ஏறு
கிறதின்பொருட்டு
தர்க்க: யுக்தியானது
அபேக்ஷேத சேத் அபேக்ஷிக்கப்படு
மேயானால் [ளளவில்
ததாஸதி அப்படிவேண்டியிருந்துள்

ஸ்வாநுபூத்யநுஸாரேண ஸ்வாநுப
வத்துக்கு அநுசரணையாக
தர்க்யதாம் யுக்திபண்ணத்தக்கது
மாகுதர்க்யதாம் குதர்க்கம் பண்ணத்
தக்கதன்று.

இ-தி. வியஞ்சிணம் அன்னத்திற்கு அதிகமாயிருக்கக்கூடாததுபோலும் பல்லுவேண்டியிருந்தால் உதட்டிற்கு மிஞ்சியிருக்கக் கூடாததுபோலும், குருவுக்குமிஞ்சியசிஷ ணிருக்கக்கூடாதது போலும், காலினளவைப்பற்றி மிதியடியுண்டாக்க வேண்டுமேயன்றி மிதியடிக்காக காலைவெட்டக்கூடாதென்கிற பழமொழிபோலவு மென்றறிக.

அ-கை. அநுபவமாவதேது, அநுபவாநுசாரமான தர்க்கமாவதேதெனில்,

स्वानुभूतिरविद्यायामावृतौचप्रदर्शिता ।
अतःकूटस्थचैतन्यमविरोधीतितर्क्यताम् ॥

ஸ்வாநுபூதிரவித்யாயாமாவ்ருதௌசப்ரதர்சிதா ।
அத:கூடஸ்தசைதந்யமவிரோதீதிதர்க்யதாம் ॥ கக ॥

அவித்யாயாம் அஞ்ஞானத்திலும்
ஆவ்ருதௌ ச ஆவரணசக்தியிலும்
ஸ்வாநுபூதி: ஸ்வானுபவமானது
ப்ரதர்சிதா முன்தெரிவித்திருக்கிற
அத: ஆகையினாலே [து

கூடஸ்தசைதந்யம் கூடஸ்தசைதன்
னியமானது
அவிரோதீதி அந்தஅஞ்ஞானாதிகளு
க்கு விரோதமன்றென்று
தர்க்யதாம் யுக்திபண்ணத்தக்கது.

அ-கை. அவித்தைக்கு விரோதியேது, அதையெங்கே காணலாமெனில்,

तच्चेद्विरोधिकेनेयमावृतिःह्यनुभूयताम् ।
विवेकस्तुविरोधिस्यात्तत्वज्ञानिनिदृश्यताम् ॥

தச்சேத்விரோதிகேநேயமாவ்ருதிர்ஹ்யநுபூயதாம் ।
விவேகஸ்துவிரோதிஸ்யாத்தத்வஜ்ஞாநிநித்ருச்யதாம் ॥ கஉ ॥

கேந. தத் எதோடே அந்த
விரோதி (அஞ்ஞானம்) விரோதி
இயம் இந்த
ஆவ்ருதிர்ஹி ஆவரணமும்
அநுபூயதாம் விரோதியென்றறிய
சேத் என்றால் [த்தக்கது

விவேக: து விவேகமே [து
விரோதீஸ்யாத் விரோதியாகஆகிற
தத்வஜ்ஞாநிநி அதை, தத்துவஞானியி
[டத்தில்
த்ருச்யதாம் கண்டுகொள்ளத்தக்கது

அ-கை. அவித்தியாவரணங்களையும், அதின்நிவர்த்தியையும் சொல்லி, இனிவிக்ஷேபாத்தியாசத்தை சொல்லுகிறார்.

अविद्यावृतिकूटस्थेदेहद्वययुताचितिः ।
शुक्तौरूप्यवदध्यस्ताविक्षेपाध्यासएवहि ॥

அவித்யாவ்ருதிகூடஸ்தே தேஹத்வயயுதாசிதிஃ ।
ஶுக்தௌரூப்யவதத்யஸ்தாவிக்ஷேபாத்யாஸஏவஹி ॥ ௩௩ ॥

அவித்யாவ்ருதிகூடஸ்தே முன்சொன்ன அஞ்ஞானாவரணங்களுடன் கூடின, ஆத்துமாவிலாரோபிதமான
தேஹத்வயயுதா ஸ்தூல சூக்ஷும தேகத்துடன் கூடின
சிதிஃ சைதன்னியமான
ஶுக்தௌ கிளிஞ்சலில்
ரூப்யவத் வெள்ளிபோல
அத்யஸ்தா கற்பிக்கப்பட்டது
விக்ஷேபாத்யாஸஃ அதுவே விக்ஷேபாத்தியாசம்
ஏவ ஹி என்றறியத்தக்கதன்றோ.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் அப்பியாசசாமியம் காண்பிவிக்கிறார்.

इदमंशस्यसत्यत्वंशुक्तिगंरूप्यइष्यते ।
स्वयंत्वंवस्तुताचैवंविक्षेपेवीक्ष्यतेन्यगम् ॥

இதமம்ஶஸ்யஸத்யத்வம்ஶுக்திகம்ரூப்யஇஷ்யதே ।
ஸ்வயம்த்வம்வஸ்துதாசைவம்விக்ஷேபேவீக்ஷ்யதேந்யகம் ॥ ௩௪ ॥

ஶுக்திகம் கிளிஞ்சிலை யடைந்ததாயிருக்கிற
இதம் இதுவென்ற
அம்ஶஸ்ய அம்சத்தினுடைய
ஸத்யத்வம் வாஸ்தவமானது
ரூப்யே வெள்ளியினிடத்தில்
இஷ்யதே அங்கிகரிக்கப்படுகிறது
ஏவம் இப்படி
அந்யகம் சாக்ஷியைச் சேர்ந்ததான
ஸ்வயம் த்வம் தானாயிருத்தலானதும்
வஸ்துதா ச வாஸ்தவமாயிருத்தலானதும்
விக்ஷேபே விக்ஷேபனென்ற ஜீவனிடத்தில்
வீக்ஷ்யதே காணப்படுகின்றன

அ-கை. இப்படி திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தமிரண்டிலும், சாமான்னியாம் சத்தோற்றத்தைக் காண்பிவித்து, விசேஷாம்சத்தின் தோற்றமையைக் காண்பிவிக்கிறார்

नीलपृष्ठत्रिकोणत्वंयथाशुक्तौतिरोहितम् ।
असंगानन्दताद्येवंकूटस्थेपितिरोहितम् ॥

நீலப்ருஷ்டத்ரிகோணத்வம்யதாஶுக்தௌதிரோஹிதம் ।
அஸங்கானந்ததாத்யேவம்கூடஸ்தேபிதிரோஹிதம் ॥ ௩௫ ॥

ஶுக்தௌ கிளிஞ்சிலிலிருக்கிறவிசேஷம்
நீலப்ருஷ்டத்ரிகோணத்வம் நீலநிறத்தை பின்புறத்தினுடையதாயும்; மூன்றுகோணத்தோடே கூடியதாயிருக்கிற தன்மையானது
யதா எப்படி (கற்பிதவெள்ளியில்)

திரோஹிதம் மறைபட்டதோ | ஸுஷுப்தாதிஷு அசங்கதன்மை
ஏவம் இப்படி | ஆனந்ததன்மை இவைமுதலானசமஸ்தமும்
கூடஸ்தே ஆத்துமாவிலுள்ளவிசேஷாம்சமான | திரோஹிதம் (கற்பிதாகங்காரியிடத்தில்) மறைப்பட்டிருக்கின்றன.

அ-கை. சாமியாந்தரம் காண்பிவிக்கிறார்.

आरोपितस्यदृष्टांतेरूप्यंनामयथातथा ।
कूटस्थाध्यस्तविक्षेपनामाहमितिनिश्चयः ॥

ஆரோபிதஸ்ய த்ருஷ்டாந்தே ரூப்யம் நாம யதா ததா ।
கூடஸ்தாத்யஸ்தவிக்ஷேபநாமாஹமிதிநிச்சய: ॥ ௩௬ ॥

த்ருஷ்டாந்தே திருஷ்டாந்தத்தில் | கூடஸ்தாத்யஸ்தவிக்ஷேபநாம கூடஸ்தரிடத்திலாரோபிதமான விக்ஷேபத்துக்குப்பெயர் [க
ஆரோபிதஸ்ய ஆரோபிக்கப்பட்டவஸ்துவுக்கு | அஹம்.இதி நானென்று அகங்காரியா
யதா எப்படி | நிச்சய: நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.
ரூப்யம் வெள்ளியென்ற
நாம பேர் கற்பிக்கப்படுகிறதோ
ததா அப்படி

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் நேரேதோன்றுகிற கிளிஞ்சிலில், அதற்குவேறானவெள்ளி யெப்படி தோன்றுகிறதோ அப்படி தாஷ்டாந்தத்தில், ஆத்துமாவைவிட வேறேவஸ்து அபிமானிப்பதற்கு இல்லையெனில்.

इदमंशंस्वतःपश्यत्रूप्यमित्यभिमन्यते ।
तथास्वंचस्वतःपश्यन्नहमित्यभिमन्यते ॥

இதமம்சம் ஸ்வத: பச்யந் ரூப்யமித்யபிமந்யதே ।
ததா ஸ்வஞ்ச ஸ்வத: பச்யந்நஹமித்யபிமந்யதே ॥ ௩௭ ॥

இதம் இதுவென்கிற | ஸ்வஞ்ச தன்னையும்
அம்சம் அம்சத்தை | ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினாலே (தானென்று
ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினாலே | பச்யந் பார்த்து
பச்யந் பார்த்து (மயக்கத்தாலே) | அஹம்.இதி முன்னுள்ளமயக்கத்தாலே நானென்று
ரூப்யம் இதி வெள்ளியென்று | அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறான்.
அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறானே
ததா அப்படி

அ-கை. தான், நானென்ற இரண்டுசப்தங்களும் ஒரு அர்த்தமாயிருக்கும்போது, அதிஷ்டானாரோபங்களான, சுக்திரஜிதங்களுக்கு, சாம்யமாக(ஸ்வயம்) (அகம்) சப்தங்களை எப்படிச்சொல்லலாமெனில்.

इदन्त्वरूप्यतेभिन्नेस्वन्ताहंतेतथेष्यताम् ।
सामान्यञ्चविशेषश्चउभयत्रापिगम्यते ॥

इदन्त्वरूप्यते भिन्ने स्वन्ताहन्ते तथेष्यताम् ।
सामान्यञ्च विशेषश्च उभयत्रापि गम्यते ॥ ௩௮ ॥

इदं रूप्यते இதுவென்றசாமான்னியமும் வெள்ளியென்ற கற்பிதமும்
भिन्ने (எப்படி) பின்னங்களாயிருக்கின்றனவோ
स्वन्ताहन्ते சாமான்னியமானதானென்கிறதன்மையும், கற்பிதவிசேஷமான நானென்கிற தன்மையும்
तथा அப்படி
इष्यताम् அறியத்தக்கது
उभयत्र अपि இரண்டிடத்திலும்
सामान्यं च சாமான்னியாம்சமும்
विशेषः च கற்பித விசேஷமும்
गम्यते அடையப்படுகின்றனவன்றோ

அ-கை. தான், என்கிறசொல் பொதுவென்பதை வெளிபண்ணும்பொருட்டு, லௌகிகபிரயோஜனத்தைச் சொல்லுகிறார்.

देवदत्तस्स्वयंगश्चेत्त्वंवीक्षस्वस्वयंतथा ।
अहंस्वयंनशक्तोमीत्येवंलोकेप्रयुज्यते ॥

देवदत्तस्स्वयं गच्छेत् त्वं वीक्षस्व स्वयं तथा ।
अहं स्वयं न शक्तोऽस्मीत्येवं लोके प्रयुज्यते ॥ ௩௯ ॥

देवदत्तः தேவதத்தன்
स्वयं தான்
गच्छ போகிறவன்
त्वं स्वयं நீ தான்
वीक्षस्व கண்டவன்
तथा அப்படி
अहं நான்
स्वयं தான்
न शक्तोऽस्मि சக்தனன்று
इति एवं என்று இப்படி
लोके உலகத்தில்
प्रयुज्यते சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. அப்படியிருக்கட்டும் இதனால் தானென்கிறசொல் சாமான்னியமென்பதெப்படியெனில்.

इदंरूप्यमिदंवस्त्रमितियद्वदिदंतथा ।
असौत्वमहमित्यादौस्वयमित्यनुगम्यते ॥

इदं रूप्यमिदं वस्त्रमिति यद्वदिदं तथा ।
असौ त्वमहमित्यादौ स्वयमित्यनुगम्यते ॥ ௪௰ ॥

इदं இது
रूप्यं வெள்ளி
इदं இது
वस्त्रं வஸ்திரம்
इदं इति இதுவிது வென்று
यद्वत् எப்படிகாணப்படுகிறதோ

ததா அப்படி
அயம் இவன்
ஸ்வயமஹம் இதி நீ நானென்கிறது

குடாதௌ முதலானதிலே
ஸ்வயம் இதி தானென்று [றது
அந்வேதி அநுசரித்துவிளங்குகி

அ-கை. தான், நானென்கிறசொல் பேதமாயிருக்கட்டும், கூடஸ்தரிடத்திலுமக்கென்ன வாயிற்றெனில்.

अहंत्वाद्भिद्यतांस्वत्वंकूटस्थेतेनकिंतव ।
स्वयंशब्दार्थएवैषकूटस्थइतिमेभवेत् ॥

அஹம்த்வாத்³பி⁴த்³யதாம்ஸ்வத்வம்கூடஸ்தே²தேநகிம்தவ ।
ஸ்வயம்ஶப்³தா³ர்த²ஏவைஷகூடஸ்த²இதிமேப⁴வேத் ॥ சக ॥

ஸ்வத்வம் தானென்பது [காட்டிலும்
அஹம்த்வாத் நானென்கிறதன்மையைக்
பி⁴த்³யதாம் வேறாயிருக்கட்டும்
தேந அதினாலே
கூடஸ்தே² கூடஸ்தரிடத்தில் [ன்றால்
தவகிம் உமக்கென்னபிரயோஜனமெ

ஸ்வயம் தானென்கிற
ஶப்³தா³ர்த²ஏவ சொல்லுக்கர்த்தமே
ஏஷ: இந்த
கூடஸ்த²: இதி கூடஸ்தர் என்று
மே எனக்கு
ப⁴வேத் ஆயிற்று.

அ-கை. அது எப்படி ஆயிற்றென்றால்.

अन्यत्ववारकंस्वत्वमितिचेदन्यवारणम् ।
कूटस्थस्यात्मतांवक्तुरिष्टमेवाहितद्भवेत् ॥

அந்யத்வவாரகம்ஸ்வத்வமிதிசேத³ந்யவாரணம் ।
கூடஸ்த²ஸ்யாத்மதாம்வக்துரிஷ்டமேவாஹிதத்³ப⁴வேத் ॥ சஉ ॥

ஸ்வத்வம் தானென்கிறசொல்
அந்யத்வவாரகம் அன்னியத்தைத்தள்
ளுகிறதேதவிர
இதிசேத் சாக்ஷியைத் தள்ளவில்லை
யேயெனில்
அந்யவாரணம் அன்னியத்தைத் தள்

ளுகிறதானது
கூடஸ்த²ஸ்ய கூடஸ்தருக்கு
ஆத்மதாம் ஆத்துமத்துவத்தை
வக்து: சொல்லுகிறநமக்கு
தத் இஷ்டம் ஏவ அது இஷ்டமாகவே
ப⁴வேத் ஹி ஆகிறதன்றோ.

அ-கை. தானென்றும் ஆத்துமாவென்றும் வந்த இரண்டுசொற்களும், பசுகுதிரை முதலானதுபோல் வேறு-வேறு, அர்த்தமாயிருப்பதால், தானென்கிறதும், ஆத்துமாவென்கிறதும், ஒன்றேஎன்பதெப்படியெனில்.

स्वयमात्मेतिपर्यायौतेनलोकेतयोस्सह ।
प्रयोगोनास्त्यतःस्वत्वमात्मत्वंचान्यवारकम् ॥

ஸ்வயமாத்மேதி பர்யாயௌ தேந லோகே தயோஸ்ஸஹ |
ப்ரயோகோ நாஸ்த்யதஸ்ஸ்வத்வமாத்மத்வம் சாந்யவாரகம் || ௨௩ ||

ஸ்வயம் தானென்கிறதும்
ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்கிறதும்
பர்யாயௌ அஸ்தகராதிகளைப்போலே) பரியாயபதங்கள்
தேந அதினாலே
லோகே உலகத்தில்
தயோ: அந்த பதங்களுக்கும்
ஸஹ சேர்ந்ததான
ப்ரயோக: பிரயோகம்
நாஸ்தி இல்லை
அத: ஆகையினாலே
ஸ்வத்வம் தானென்கிற (சொல்லும்)
ஆத்மத்வம் ஆத்துமாவென்கிற(சொல்லும்)
அந்யவாரகம் அன்னியத்தைதள்ளுகிறதென்றறி.

அ-கை. தானென்கிறசொல், அசேதனமான கடாதிகளிலும் காணப்படலாமோவெனில்.

घटःस्वयंनजानातीत्येवंस्वत्वंघटादिषु ।
अचेतनेषुदृष्टंचेद्दृश्यतामात्मसत्वतः ॥

கட: ஸ்வயம் ந ஜாநாதீத்யேவம் ஸ்வத்வம் கடாதிஷு |
அசேதநேஷு த்ருஷ்டம் சேத் த்ருச்யதாமாத்மஸத்வத: || ௨௪ ||

கட: ஸ்வயம் கடம் தான் [ன்று
ந ஜாநாதி இதி அறியாமலிருக்கிறதெ
ஏவம் இப்படி
ஸ்வத்வம் தானென்பதானது
அசேதநேஷு அசேதனங்களான
கடாதிஷு கடபடாதிகளிலே
த்ருஷ்டம் சேத் காணப்படுகிறதேயெனில்
ஆத்மஸத்வத: ஆத்துமா பரிபூர்ணமாயிருப்பதால்
த்ருச்யதாம் காணப்படலாம்.

அ-கை. கடாதிகளிலும், ஆத்துமசைதன்னிய மிருந்தால் சேதனமசேதனமென்கிற பேதத்திற்கு காரணமென்னவெனில்.

चेतनाचेतनभिदाकूटस्थात्मकृतानहि ।
किंतुबुद्धिगताभासकृतैवेत्यवगम्यताम् ॥

சேதநாசேதநபிதா கூடஸ்தாத்மக்ருதா நஹி |
கிந்து புத்திகதாபாஸக்ருதைவேத்யவகம்யதாம் || ௨௫ ||

சேதநாசேதநபிதா சேதனம்அசேதனமென்ற பேதமானது [னால்
கூடஸ்தாத்மக்ருதா கூடஸ்தாத்துமாவி
நஹி பண்ணப்படவில்லை
கிந்து பின்னை எதினாலென்றால்
புத்திகதாபாஸக்ருதா ஏவ புத்தியிலேபிரதிபிம்பிததஜீவனாலேயே
இதி இதுபண்ணப்பட்டதென்று
அவகம்யதாம் அறியத்தக்கது

அ-கை. சேதனாசேதனமென்கிறபேதம் சிதாபாசனுடைய இருப்பையும் இல்லாமையும்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறதென்றால், அசேதனங்களிலாத்துமாவினிருப்பை, அங்கீகரிப்பதற்கு பிரயோஜன மென்னவெனில்.

यथाचेतनआभासःकूटस्थेभ्रांतिकल्पितः ।
अचेतनोघटादिश्चतथातत्रैवकल्पितः ॥

𑌯𑌥𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨𑌆𑌭𑌾𑌸𑌃𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍇𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑍋𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑌥𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥ உசு ॥

𑌚𑍇𑌤𑌨𑌃 சேதனனான
𑌆𑌭𑌾𑌸𑌃 சிதாபாசன்
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍇 கூடஸ்தரிடத்தில்
𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 அஞ்ஞானமயக்கத்தால்கற்பிக்கப்பட்டானோ
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑌃 அசேதனமான
𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌚 கடாதிகளும்
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵 அந்த கூடஸ்தரிடத்திலேயே
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. தானென்கிறதும், ஆத்துமாவென்கிறதும் ஒன்றென்று சொன்னதைப் பொறாமையால், அதிகப்பிரசங்கமாக சங்கிக்கிறான்.

तत्तेदंतेअपिस्वत्वमिवत्वमहमादिषु ।
सर्वत्रानुगतेतेनतयोरप्यात्मतेतिचेत् ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑌂𑌤𑍇𑌅𑌪𑌿𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇𑌤𑍇𑌨𑌤𑌯𑍋𑌰𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍇𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍 ॥ உஎ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 தானென்ற
𑌇𑌵 சொல்போல
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑌂𑌤𑍇 𑌅𑌪𑌿 அது இது என்ற சொற்களும்
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 நீநானென்கிற முதலான
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 சகலத்திலும்
𑌅𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇 அனுசரித்திருக்கின்றன
𑌤𑍇𑌨 ஆகையினாலே
𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌪𑌿 அந்தஅதுவிதுவென்ற சொற்களுக்கும்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾 ஆத்துமத்தன்மை
𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 சொல்லலாமேயெனில்.

அ-கை. அது விதுவென்கிறசொல் மத்தியிலில்லாமல் போவதால், ஆத்துமத்துவம் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்.

तेआत्मत्वेप्यनुगतेतत्तेदन्तेततस्तयोः ।
आत्मत्वंनैवसंभाव्यंसम्यक्त्वादेर्यथातथा ॥

𑌤𑍇𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂𑌨𑍈𑌵𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾 ॥ உஅ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 அதுவிதுவென்ற
𑌤𑍇 இரண்டுகளும்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇 ஆத்துமாவைப்போல
𑌅𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇 அனுசரித்திருந்தாலும்

தேந அதினாலே	தயா அப்படி
யோ: அவைகளுக்கு	ஸூக்ஷ்மம் ஆத்துமத்தன்மையானது
ஸாக்ஷாதேர்நல்லது முதலானவைகளுக்கு	ந வாவஸம்ஹார்யா ஒருக்காலும் ச
யதா எப்படி (ஆத்துமத்தன்மையில்லையோ	ம்பவிக்கத்தக்கதன்று

அ-கை. இப்படிபிரசங்கத்தை சமாப்திபண்ணி பிரயோஜனத்தைக் காண்பிக்கும்பொருட்டு லோகவிவகார சித்தமான அர்த்தத்தை யனுசரித்துச் சொல்லுகிறார்.

तत्तेदन्तेस्वतान्यत्वेत्वत्ताहन्तेपरस्परम् ।
प्रतिद्वंद्वितयालोकेप्रसिद्धेनास्तिसंशयः ॥

தத்தேதந்தேஸ்வதாந்யத்வேத்வத்தாஹந்தேபரஸ்பரம் ।
ப்ரதித்வந்த்விதயாலோகேப்ரஸித்தேநாஸ்திஸம்ஶய: ॥ சசஅ ॥

தத்தேதந்தே அது இது வென்பவைகளென்ன	ப்ரதித்வந்த்விதயா எதிரியாக
ஸ்வதாந்யத்வே தானன்னியமென்பனவைகளென்ன	லோகே உலகத்தில்
த்வத்தாஹந்தே நீநானென்பவைகளென்ன	ப்ரஸித்தே பிரசித்தமாயிருப்பதால்
பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று	ஸம்ஶய: அதில்சமிசயமே
	நாஸ்தி இல்லை.

அ-கை. இப்படியிருக்கட்டும், பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

अन्यतायाःप्रतिद्वंद्वीस्वयंकूटस्थइष्यताम् ।
त्वंतायाःप्रतियोग्येषोहमित्यात्मनिकल्पितः ॥

அந்யதாயா:ப்ரதித்வந்த்வீஸ்வயம்கூடஸ்தஇஷ்யதாம் ।
த்வந்தாயா:ப்ரதியோக்யேஷோஹமித்யாத்மநிகல்பித: ॥ ருo ॥

அந்யதாயா: அன்னியத்திற்கு	ப்ரதியோகி எதிரியாக
ப்ரதித்வந்த்வீ எதிரியாக	ஏஷ: இந்த
ஸ்வயம் தானான	அஹம் இதி நானென்று
கூடஸ்த: கூடஸ்தர்	ஆத்மநி கூடஸ்தரிடத்தில்
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கவர்	கல்பித: கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான்
த்வந்தாயா: நீ என்கிறதற்கு	

அ-கை. இப்போதுசொன்னப் பிரகாரமாக ஜீவகூடஸ்தர்களுக்கு இப்படி பேதமிருக்கும்போது சகலவாதிகளுமிப்படி வன்பிரித் தறியவில்லையெனில்.

अहंतास्वत्वयोर्भेदेरूप्यतेदन्तयोरिव ।
स्पष्टेपिमोहमापन्नाएकत्वंप्रतिपेदिरे ॥

அஹங்காரசிதயோர்பேதே ரஜதேதமம்சயோரிவ ।
ஸ்பஷ்டேऽபி மோஹமாபந்நா ஐக்யம் ப்ரதிபேதிரே ॥ ருக ॥

ரஜதே வெள்ளியென்பதும் இதமம்சயோ: இவ இதுவென்பதும் போல அஹங்காரசிதயோ: நான்தானென்கிறவைகளுக்கு பேதே பேதமானது ஸ்பஷ்டேऽபி பிரகாசமாயிருந்தாலும் மோஹம் மயக்கத்தை ஆபந்நா: அடைந்திருக்கிறவாதிகள் ஐக்யம் தான் நானென்கிறஇரண்டுகளுக்கும் ஒருதன்மையை ப்ரதிபேதிரே அடைகிறார்கள்.

அ-கை. இந்த ஜீவகூடஸ்தர்களை ஒன்றாகக்காண்கிற மயக்கத்திற்கு காரணமேதெனில்.

तादात्म्याध्यासएवात्रपूर्वोक्ताविद्ययाकृतः ।

தாதாத்ம்யாத்யாஸ ஏவாத்ர பூர்வோக்தாவித்யயா க்ருத: ॥ ருக ।

அத்ர இந்தஒன்றாய்ப்பார்க்கிற தாதாத்ம்யாத்யாஸ: அத்தியாச மயக்கமானது பூர்வோக்தா முன்சொல்லப்பட்ட அவித்யயா ஏவ அஞ்ஞானத்தினாலே க்ருத: பண்ணப்பட்டது.

அ-கை. அந்தஅத்தியாசமெப்போ நிவர்த்தியாகுமெனில்.

अविद्यायांनिवृत्तायांतत्कार्यंविनिवर्तते ॥

அவித்யாயாம் நிவ்ருத்தாயாம் தத்கார்யம் விநிவர்த்ததே ॥ ருஉ ॥

அவித்யாயாம் அவித்தையானது நிவ்ருத்தாயாம் நிவர்த்தியாகும்பக்ஷத்தில் தத்கார்யம் அதின்காரியமான (அத்தியாசமும்) விநிவர்த்ததே நன்றாய்நிவர்த்தியாகும்.

அ-கை. அத்தியாசமவித்தியாகாரியமானதால். அவித்தியா நிவர்த்தியாலத்தியாசநிவர்த்தியென்று சொன்னது கூடாது. பிர்மாத்துமைக்கியஞானமுண்டாயும், அவித்தியாகாரியமான தேகாதிகள் காணப்படுகின்றனவெனில்.

अविद्यावृतितादात्म्येविद्ययैवविनश्यतः ।
विक्षेपस्यस्वरूपन्तुप्रारब्धक्षयमीक्षते ॥

அவித்யாவ்ருதிதாதாத்ம்யே வித்யயைவ விநச்யத: ।
விக்ஷேபஸ்ய ஸ்வரூபந்து ப்ராரப்தக்ஷயமீக்ஷதே ॥ ருங ॥

அவித்யாவ்ருதிதாதாத்ம்யே அவித்தையே காரணமான ஆவரணமென்ன அதினத்தியாசமென்ன வித்யயா ஏவ இவ்விரண்டுகளும் தத்துவஞானத்தினாலேயே விநச்யத: நாசமாகின்றன

𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌿𑌂, கர்மசகிதமான அவித்தியினாலுண்டாயிருக்கிற விக்ஷேப சக்தியின்ஸ்வரூபமான தேகாதி தோற்றமோ வென்றால்

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 பிராரப்தகர்மத்தின் நாசத்தை [றது

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 பார்த்துக்கொண்டிருக்கி

அ-கை. பிராரப்தகர்மம், நிமித்தமாத்திர மானதால், அதிருக்கிறதுனு னுபாதான காரணமானஅவித்தை நஷ்டமாகியும், அதின்காரிய மிருப்பதென்பதுகூடாதெனில்.

उपादानेविनष्टेपिक्षणंकार्यंप्रतीक्ष्यते ।

इत्याहुस्तार्किकास्तद्वदस्माकंकिंनसंभवेत् ॥

𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍇𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇𑌪𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂𑌕𑌿𑌂𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥ ௫௪ ॥

𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍇 உபாதான காரணமான

𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇.𑌅𑌪𑌿 நூலானது நஷ்டமாயிருந்தாலும்

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 காரியமானவஸ்திரம்

𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 க்ஷணகாலம்

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 காணப்படுகிறது

𑌇𑌤𑌿 என்று

𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌾𑌃 தார்க்கிகர்கள்

𑌆𑌹𑍁𑌃 சொல்லுகிறார்கள்

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 அது போல

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 நமக்கும்

𑌕𑌿𑌂 ஏன்

𑌨. 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 சம்பவிக்கமாட்டாது

அ-கை. தார்க்கிகர்கள் க்ஷணமாத்திரம் காரியமிருக்குமென்று அங்கீகரித்தாரேதவிர, வெகுகால மிருக்குமென்று அங்கீகரிக்க வில்லையேயெனில்.

तंतूनान्दिनसंख्यनान्तैस्तादृक्क्षणईरितः ।

भ्रमस्यासंख्यकल्पस्ययोग्यःक्षणइहेष्यताम् ॥

𑌤𑌂𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌈𑌰𑌿𑌤𑌃।

𑌭𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌃𑌕𑍍𑌷𑌣𑌇𑌹𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂॥ ௫௫ ॥

𑌤𑌂𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 நூல்களால்

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 இரண்டொரு நாள்களிலுண்டான வஸ்திரங்கள் நஷ்டமாகியும்

𑌤𑍈𑌃 அந்த தார்க்கிகர்களாலே

𑌤𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍 அப்படி

𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 க்ஷணமிருந்தது

𑌈𑌰𑌿𑌤𑌃 அங்கீகரிக்கப்பட்டதானால்

𑌅𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 எண்ணிக்கையில்லாதகாலமாய் வந்திருக்கிற

𑌭𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 சம்சாரமயக்கம்போயும் அதின்காரியமான

𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌃 விக்ஷேபம் பிராரப்தக்ஷயந்தோடேபோமென்பது

𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 அந்தக்ஷணத்திற்கும் [தக்கது

𑌇𑌹 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 அற்ப மென்றறிய,

அ-கை. தார்க்கிகர்கள் அயுக்தம் சொல்லுவதுபோல நீருமயுக்தம்சொல்லுகிறீரோவெனில்.

विनाक्षोदक्षमंमानंतैर्वृथापरिकल्प्यते ।
श्रुतियुक्त्यनुभूतिभ्योवदतांकिंनुदुश्शकम् ॥

விநாக்ஷோதக்ஷமம்மாநம்தைர்வ்ருதாபரிகல்ப்யதே ।
ச்ருதியுக்த்யநுபூதிப்யோவததாம்கிந்நுதுச்சகம் ॥ ருசு ॥

தை: அந்ததார்க்கிகர்களாலே
க்ஷோதக்ஷமம் விசாரணையாலொப்பிவிக்கும்படியான
மாநம் பிரமாணம்
விநா அன்றியில்
வ்ருதா வீணாய்
பரிகல்ப்யதே கற்பிக்கப்படுகிறது
ச்ருதியுக்த்யநுபூதிப்ய: சுருதியென்ன, யுக்தியென்ன, அனுபவங்களென்ன, இவைகளினாலே
வததாம் சொல்லுகிற நமக்கு
துச்சகம். கிந்நு அசாத்தியமானது என்ன இருக்கிறது

வி-ம். ஞானிக்குபிராரப்தம்வரை தேகாதிஜகத்துத் தோன்றுமென்ற சுருதியும், குலாலசக்கிரம்போல் சுற்றுமென்கிறயுக்தியும், ஜீவன்முக்தாளான வசிஷ்டாதிகள் அனுபவங்களும் பிரமாணங்களென்றறி.

அ.கை. பிரகிருதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

आस्तांदुस्तार्किकैस्साकंविवादःप्रकृतंब्रुवे ।
स्वाहमोस्सिद्धमेकत्वंकूटस्थपरिणामिनोः ॥

ஆஸ்தாம்துஸ்தார்கிகைஸ்ஸாகம்விவாத:ப்ரக்ருதம்ப்ருவே ।
ஸ்வாஹமோஸ்ஸித்தமேகத்வம்கூடஸ்தபரிணாமிநோ: ॥ ருஎ ॥

துஸ்தார்கிகை: குதர்க்கவாதிகளோடு
ஸாகம் கூட
விவாத: சண்டையானது
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
ப்ரக்ருதம் பிரகிருதத்தை
ப்ருவே சொல்லுகிறேன்
கூடஸ்தபரிணாமிநோ: நிர்விகாரராயும், பரிணாமியாயுமிருக்கிற
ஸ்வாஹமோ: தனக்கும்அகங்காரிக்கும்
ஏகத்வம் ஒன்றான ஒருமையானது
ஸித்தம் (மயக்கத்தாலே) சித்தித்திருக்கிறது.

அ-கை. கூடஸ்தஜீவர்களின் ஏகத்துவ மயக்கத்தையாரும் ஏனறியவில்லையெனில், நன்றாகசுருதிதாற்பரியத்தைப் பரியாலோசனை பண்ணாத்தினாலென்று சொல்லுகிறார்.

भ्राम्यन्तेपण्डितंमन्यास्सर्वेलौकिकतार्किकाः ।
अनादृत्यश्रुतिंमौर्ख्यात्केवलांयुक्तिमाश्रिताः ॥

ப்ராம்யந்தேபண்டிதம்மந்யாஸ்ஸர்வேலௌகிகதார்கிகா: ।
அநாத்ருத்யச்ருதிம்மௌர்க்யாத்கேவலாம்யுக்திமாச்ரிதா: ॥ ருஅ ॥

ஸ்வஸ்வாநு தங்கள்பூர்க்கதுணைந்த ஶ்ருதிம் வேதத்தை (லே
ஸமாஶ்ரித்ய அனுசரவுபண்ணி
கேவலம் யாஸ்ம் சஷ்கமானயுக்தியை மாத்திரம்
ஶ்ரித்தா: அடைந்த பேர்களாயும் | பண்டிதம் மந்யா: தாங்களே வித்து வான்களென் றெண்ணினவர்களாயு மிருக்கிற
ஸர்வே லௌகிகதாகிகா: சகலமான லோகத்தாரும் தார்க்கிகர்களும்
ஸ்ரூஹ்யந்தே மயங்கிக்கிடக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி சுருதியினர்த்தம் தெரிந்தவர்களும் ஏன்மயங்கிக் கிடக்கிறார்களெனில்.

पूर्वापरपरामर्शविकलास्तत्रकेचन ।
वाक्याभासान्स्वस्वपक्षेयोजयन्त्यप्यलज्जया ॥

பூர்வாபரபராமர்ஶவிகலாஸ்தத்ரகேசந ।
வாக்யாபாஸாந்ஸ்வஸ்வபக்ஷேயோஜயந்த்யப்யலஜ்ஜயா ॥ ௩௯ ॥

தத்ர அந்தவாதிகளிலே
பூர்வாபரபராமர்ஶவிகலா: முன்பின்னிருக்கிற அர்த்தங்களை யோசிக்கசக்தியற்றவர்களாயிருக்கிற
கேசந சிலவாதிகள்
வாக்யாபாஸாந் பூர்வபக்ஷவாக்கியங்களையும் | ஸ்வஸ்வபக்ஷே தம்தம் பக்ஷத்தில்
அலஜ்ஜயா வெட்கமில்லாததினாலே
யோஜயந்தி சேர்க்கிறார்கள்.

அ-கை. அந்த வாதிகளுக்குள்ளே அதில் ஸ்தூலபுத்தியாயிருக்கிற லோகாயதர்களுடைய பக்ஷத்தைச் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थादिशरीरांतसंघातस्यात्मतांजगुः ।
लोकायता पामराश्चप्रत्यक्षाभासमाश्रिताः ॥

கூடஸ்தாதிஶரீராந்தஸம்காதஸ்யாத்மதாம்ஜகு: ।
லோகாயதா:பாமராஶ்சப்ரத்யக்ஷாபாஸமாஶ்ரிதா: ॥ ௪௦ ॥

ப்ரத்யக்ஷாபாஸம் சட்சுராதி இந்திரியங்களால் முன்னிலையில்தியப்படுகிறதேகாதியை (கிற
ஆஶ்ரிதா: ஆசிரயித்தபேர்களாயிருக்
லோகாயதா:லோகாயதமதஸ்தர்களு
பாமரா:ச மூடர்களும் (ம் | கூடஸ்தாதிஶரீராந்தஸம்காதஸ்ய கூடஸ்தர் முதல் சரீரம் வரையிலுள்ள கூட்டத்துக்கு
ஆத்மதாம் தானாயிருத்தல்
ஜகு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. அவர்களும் தங்கள்மதம் சுருதிசித்தமென்று காண்பிவிக்கிறார்கள்.

श्रौतीकर्तुंस्वपक्षन्तेकोशमन्नमयंतथा ।
विरोचनस्यसिद्धान्तंप्रमाणंप्रतिजज्ञिरे ॥

ஶ்ருதீ கந்நமயஸ்வபக்ஷே கோஶஸ்யாத்ததா ।
விரோசநஸ்ய ஸித்தாந்தம் ப்ரமாணம் ப்ரதிஜஜ்ஞிரே ॥ ௯௧ ॥

தே அந்த லோகாயதர்கள்
ஸ்வபக்ஷம் தங்கள் பட்சத்தை
ஶ்ருதீ கந்நம் வேதோக்தமாகப் பண்ணுவதற்கு
அந்நமயா அன்னமயம்
கோஶஸ்ய கோசமாத்துமாவென்ற (சு ருதியையும்,
ததா அப்படியே
விரோசநஸ்ய விரோசனனுடைய
ஸித்தாந்தம் சித்தாந்தத்தையும்
ப்ரமாணம் பிரமாணமாக
ப்ரதிஜஜ்ஞிரே பிரதிஞ்ஞை பண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. அதை இன்னமொருவாதி தூஷிக்கிறான்.

जीवात्मनिर्गमेदेहमरणस्यात्रदर्शनात् ।
देहातिरिक्तएवात्मेत्याहुर्लोकायताःपरे ॥

ஜீவாத்மநிர்கமேதேஹமரணஸ்யாத்ரதர்ஶநாத் ।
தேஹாதிரிக்தஏவாத்மேத்யாஹுர்லோகாயதா:பரே ॥ ௯௨ ॥

பரே மேலான
லோகாயதா: லோகாயதர்கள்
ஜீவாத்மநிர்கமே ஜீவாத்துமாவெளியேறினமாத்திரத்தில்
அத்ர இவிடத்தில்
தேஹமரணஸ்ய தேகத்துக்கு மரணமானது
தர்ஶநாத் காணப்படுகிறபடியினாலே
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
தேஹாதிரிக்த: தேகத்துக்கு வேறாய்
ஏவ இருப்பவரென்று
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஆத்துமா எப்படிப்பட்டவர், என்னபிரமாணத்தா லறியப்படுகிறரெனில்.

प्रत्यक्षत्वेनाभिमताहंधीर्देहातिरेकिणम् ।
गमयेदिन्द्रियात्मानंवच्मीत्यादिप्रयोगतः ॥

ப்ரத்யக்ஷத்வேநாபிமதாஹம்தீர்தேஹாதிரேகிணம் ।
கமயேதிந்த்ரியாத்மாநம்வச்மீத்யாதிப்ரயோகத: ॥ ௯௩ ॥

ப்ரத்யக்ஷத்வேந பிரத்தியட்சமாக
அஹம்தீ: நானென்கிறபுத்தியானது
அபிமதா நாலுவாக்கிலும்சொல்லப்படுகிறது
வச்மீத்யாதிப்ரயோகத: நான் பேசினேனென்றதுமுதலானசொல் உலகத்தில்காணப்படுவதால்
தேஹாதிரேகிணம் தேகத்திற்கு வேறாயிருக்கிற
இந்த்ரியாத்மாநம் இந்திரியங்களாகிற ஆத்துமாவை
கமயேத் அறியவேண்டியது.

அ-கை. இந்திரியங்கள் ஜடமானதால் அவைகளுக்கு ஆத்துமத்துவமெப்படிக்கூடுமெனில்.

वागादीनामिन्द्रियानांकलहः श्रुतिषुश्रुतः ।
तेनचैतन्यमेतेषामात्मत्वंततएवहि ॥

வாகாதீநாமிந்த்ரியாநாம்கலஹஶ்ருதிஷுஶ்ருதஃ ।
தேநசைதந்யமேதேஷாமாத்மத்வம்ததஏவஹி ॥ ௬௪ ॥

வாகாதீநாம் வாக்கு முதலாயிருக்கிற
இந்த்ரியாணாம் இந்திரியங்களுடைய
கலஹஃ சண்டையானது
ஶ்ருதிஷு வேதங்களிலே
ஶ்ருதஃ கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
தேந ஆகையினாலே
ஏதேஷாம் இந்த இந்திரியங்களுக்கு
சைதந்யம் சேதனத்துவம் காணப்படுகிறது
ததஃ ஏவ ஆகையினாலே அவைகளுக்கு [தன்றே
ஆத்மத்வம் ஹி ஆத்துமத்துவமிருக்கிற

அ-கை. வேறுமதத்தை யெடுத்துரைக்கிறார்.

हैरण्यगर्भाः प्राणात्मवादिनस्त्वेवमूचिरे ।
चक्षुराद्यक्षलोपेपिप्राणसत्वेतुजीवति ॥

ஹைரண்யகர்பாஃப்ராணாத்மவாதிநஸ்த்வேவமூசிரே ।
சக்ஷுராத்யக்ஷலோபேபிப்ராணஸத்வேதுஜீவதி ॥ ௬௫ ॥

ஹைரண்யகர்பாஃ ஹிரணியகருப்பர்களென்ற
ப்ராணாத்மவாதிநஃ து பிராணனேஆத்துமாவென்கிற வாதிகளும்
ஏவம் ஊசிரே இப்படிச்சொல்லுகிறார்கள்
சக்ஷுராத்யக்ஷலோபே அபி கண் முதலான இந்திரியங்களுக்கு லோபம்வந்தகாலத்திலும்
ப்ராணஸத்வே து பிராணன்மாத்திரமிருந்ததேயானால்
ஜீவதி ஜீவித்திருக்கிறான்.

அ-கை. பிராணன்ஆத்துமாவென்பதில்சுருதிப்பிரமாணம்காண்பிவிக்கிறார்

प्राणोजागर्तिसुप्तेतिः प्राणश्रैष्ठ्यादिकंश्रुतम् ।
कोशः प्राणमयस्सम्यग्विस्तरेणप्रपञ्चितः ॥

ப்ராணோஜாகர்திஸுப்தேதிப்ராணஶ்ரைஷ்ட்யாதிகம்ஶ்ருதம் ।
கோஶஃப்ராணமயஸ்ஸம்யக்விஸ்தரேணப்ரபஞ்சிதஃ ॥ ௬௬ ॥

ஸுப்தௌ அபி சுஷுப்தி யவஸ்தையிலும்
ப்ராணஃ பிராணன்
ஜாகர்தி விழித்திருக்கிறான்
ப்ராணஶ்ரைஷ்ட்யாதிகம் இந்திரிய பி
ராணுதிகளுடைய கலகத்தில் பிராணனேபெரியவனென்று
ஶ்ருதம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
ப்ராணமயஃ கோஶஃ பிராணமய கோசமானது

ஸம்யக் நன்றாக (சுருதியில்)
விஸ்தரேண விஸ்தாரமாக
ப்ரபஞ்சித: பிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. பிராணனுக்கு முள்ளானமனதை ஆத்துமாவென்ற மதத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

मनआत्मेतिमन्यन्तउपासनपराजनाः ।
प्राणस्याभोक्तृतास्पष्टाभोक्तृत्वंमनसस्ततः ॥

மநஆத்மேதிமந்யந்தஉபாஸநபராஜநா: ।
ப்ராணஸ்யாபோக்த்ருதாஸ்பஷ்டாபோக்த்ருத்வம்மநஸஸ்தத: ॥ கூஎ ॥

உபாஸநபரா: உபாசனை பண்ணப்பட்ட
ஜநா: ஜனங்கள்
மந: மனதே
ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்று
மந்யந்தே எண்ணுகிறார்கள்
ப்ராணஸ்ய பிராணனுக்கு[மையானது
அபோக்த்ருதா புசிக்குந்தன்மையில்லா
ஸ்பஷ்டா பிரகாசமாயிருக்கிறது
தத: மநஸ: ஆகையால் மனதிற்கே
போக்த்ருத்வம் புசிக்குந்தன்மையிருக்கிறது

அ-கை. மனதை ஆத்துமாவென்பதில் யுக்தியைச் சொல்லுகிற சுருதியைக்காண்பிவிக்கிறார்.

मनएवमनुष्याणांकारणंबन्धमोक्षयोः
श्रुतोमनोमयःकोशस्तेनात्मेतीरितंमनः ॥

மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோ: ।
ஶ்ருதோமநோமய:கோஶஸ்தேநாத்மேதீரிதம்மந: ॥ கூஅ ॥

மநுஷ்யாணாம் மனிதர்களுக்கு [லே
பந்தமோக்ஷயோ: பந்தமோக்ஷங்களி
மந: ஏவ மனமே
காரணம் காரணம்
மநோமய: மனோமய
கோஶ: கோசமானது
ஶ்ருத: பிராணனுக் கந்தராத்துமாவென்றுசுருதியில் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
தேந மந: அதனால் மனதே
ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்று
ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. மனதிற்குமுன்னேயிருக்கிறபுத்தியை ஆத்துமாவென்கிற பௌத்தமதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानमात्मेतिपरआहुःक्षणिकवादिनः ।

விஜ்ஞாநமாத்மேதிபரஆஹு:க்ஷணிகவாதிந: । கூக ।

பரே மேலான
க்ஷணிகவாதிந: க்ஷணிகவாதிகள்
விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமயனை
ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்று
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன் ஆத்துமாவென்பதில் யுக்தி சொல்லுகிறான்.

यतोविज्ञानमूलत्वंमनसोगम्यतेस्फुटम् ॥

யதோவிஜ்ஞாநமூலத்வம்மநஸோகம்யதேஸ்புடம்|| கூக ||

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
மநஸ: மனதிற்கு
விஜ்ஞாநமூலத்வம் விஞ்ஞான மயனே காரணமாயிருக்கிறானே (அந்த காரணத்தினால் அவனாத்துமாவென்பது)
ஸ்புடம் பிரகாசமாய்
கம்யதே அறியத்தக்கது.

அ-கை. அந்தக்கரணம் ஒன்றாயிருக்கும்போது, மனதென்றும் புத்தியென்றும் காரியகாரணமாகப் பிரித்தது என்னகாரணமோவெனில்.

अहंवृत्तिरिदंवृत्तिरित्यन्तःकरणंद्विधा ।
विज्ञानंस्यादहंवृत्तिरिदंवृत्तिर्मनोभवेत् ॥

அஹம்வ்ருத்திரிதம்வ்ருத்திரித்யந்த:கரணம்த்விதா |
விஜ்ஞாநம்ஸ்யாதஹம்வ்ருத்திரிதம்வ்ருத்திர்மநோபவேத் ||

அந்த:கரணம் அந்தக்கரணமானது
அஹம்வ்ருத்தி: அகம்விருத்தியென்றும்
இதம்வ்ருத்தி:இதி இதம்விருத்தியென்றும்
த்விதா இரண்டுபிரகாரமாயிருக்கிறது
அஹம்வ்ருத்தி: அகம் விருத்தியானது
விஜ்ஞாநம் ஸ்யாத் விஞ்ஞானமயனாக ஆகிறது
இதம்வ்ருத்தி: இதம் விருத்தியானது
மந: பவேத் மனோமயனாக ஆகிறது.

அ-கை. அந்தபுத்தி க்ஷணிகமென்பதில் அனுபவங் காண்பிவிக்கிறார்.

अहंप्रत्ययबीजत्वमिदंवृत्तेरितिस्फुटम् ।
अविदित्वास्वमात्मानंबाह्यंवेत्तिनतुक्वचित् ॥

அஹம்ப்ரத்யயபீஜத்வமிதம்வ்ருத்தேரிதிஸ்புடம் |
அவிதித்வாஸ்வமாத்மாநம்பாஹ்யம்வேத்திநதுக்வசித்|| எக ||

இதம்வ்ருத்தே: இதம் விருத்திக்கு
அஹம்ப்ரத்யயபீஜத்வம் இதி நானென்கிற ஞானமே காரணமாயிருக்கிறதென்று
ஸ்புடம் விளங்குகிறது
ஸ்வமாத்மாநம் தானாயிருக்கிற ஆத்துமா
அவிதித்வா அறியாமல் [வை
பாஹ்யம் து பாகிய விஷயமும்
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ந வேத்தி அறிகிறானில்லை.

அ-கை. அந்த விஞ்ஞானமயன் க்ஷணிகனென்பதில் அனுபவத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

क्षणेक्षणेजन्मनाशावहंवृत्तेर्मितौयतः ।
विज्ञानंक्षणिकन्तेनस्वप्रकाशंस्वतोमितेः ॥

க்ஷணே க்ஷணே ஜந்மநாஶாவஹம்வ்ருத்தேர்யத: |
விஜ்ஞாநம் க்ஷணிகம் தேந ஸ்வப்ரகாஶம் ஸ்வதோ பவேத் || ௭௨ ||

அஹம்வ்ருத்தே: அகம்விருத்திக்கி
ஜந்மநாஶௌ உற்பத்திநாசங்கள்
க்ஷணே க்ஷணே அடிக்கடி
யத: யாதொரு காரணத்தினாலே
த்ருஶ்யேதே காணப்படுகின்றனவோ
தேந ஆகையினாலே
விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமானது
க்ஷணிகம் க்ஷணிகமெனப்படும்.

அ-கை. க்ஷணிகமென்பதைச் சொல்லி ஸ்வப்பிரகாச மென்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

ஸ்வத: ஸ்வபாவமான ஞானமானது
திஷ்டேத் இவனுக்கிருப்பதினாலே (இவன்)
ஸ்வப்ரகாஶ: ஸ்வப்பிரகாசனும்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன், ஆத்துமாவென்பதற்கு சுருதிப்பிரமாணம் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानमयकोशोयञ्जीवइत्यागमाजगुः ।
सर्वसंसारएतस्यजन्मनाशसुखादिकः ॥

விஜ்ஞாநமயகோஶோயம் ஜீவ இத்யாகமா ஜகு: |
ஸர்வஸம்ஸார ஏதஸ்ய ஜந்மநாஶஸுகாதிக: || ௭௩ ||

விஜ்ஞாநமயகோஶ: விஞ்ஞான மய கோசனானவன்
அயம் இந்த
ஜீவ: இதி ஜீவனே ஆத்துமாவென்று
ஆகமா: வேதங்கள்
ஜகு: சொல்லுகின்றன
ஏதஸ்ய இவனுக்கே
ஸர்வஸம்ஸார: சமஸ்த சம்சாரமும்
ஜந்மநாஶஸுகாதிக: ஜனனமரணசுக துக்கங்களுமனுபவத்தில் காணப்படுகின்றன.

அ-கை. பௌத்தர்களிலே அவாந்திரபேதமான சூன்னியவாதியின் மதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानंक्षणिकंनात्माविद्युदभ्रनिमेषवत् ।
अन्यस्यानुपलब्धत्वाच्छून्यंमाध्यमिकाजगुः ॥

விஜ்ஞாநம் க்ஷணிகம் நாத்மா வித்யுதப்ரநிமேஷவத் |
அந்யஸ்யாநுபலப்தத்வாச்சூந்யம் மாத்யமிகா ஜகு: || ௭௪ ||

விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமயனானவன்
வித்யுதப்ரநிமேஷவத் மின்னல்மேகம், இமைக்கொட்டுதல்போல
க்ஷணிகம் க்ஷணிகத்தில் நசிப்பதால் (இவன்)
ஆத்மா ஆத்துமாவாக
ந ஆகான் (இவனைத்தவிர)
அந்யஸ்ய அன்னியனானவன்
அநுபலப்தத்வாத் காணப்படாமையால்

ஶூந்யம் சூன்னியமே (ஆத்துமாவெ ன்று)	ஊசு: மாத்தியமிகாளென்றவாதி ஜநா: சொல்லுகிறார்கள். (கள்

அ-கை. அதற்கு சுருதியைச் சொல்லுகிறான்.

असदेवेदमित्यादाविदमेवश्रुतंततः ।

அஸதெவெதஶித்யாதாவிதமெவஶ்ருதஂததஃ॥ எசஅ॥

ஆதௌ சிருஷ்டிக்கிமுன்னே	ஶ்ருதம் சுருதியிலே கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
இதம் இந்தஜகத்து	ததஃ ஆகையினாலே [றி.
அஸத். ஏவ அசத்தாகவே	இதம்ஏவ இது அசத்துத்தானென்ற
இதி இருந்ததென்று	

அ-கை. சூன்னியமே ஆத்துமாவானால் தோற்றுகிறஜகத்துக் கென்னகெதியென்றால்.

ज्ञानज्ञेयात्मकंसर्वंजगद्भ्रान्तिप्रकल्पितम् ॥

ஜ்ஞாநஜ்ஞெயாத்மகஂஸவ்வஂஜகஷ்ராந்திப்ரகல்பிதம் ॥ எரு ॥

ஜ்ஞாநஜ்ஞெயாத்மகம் ஞானஞேயவடிவமான	ஷ்ராந்திப்ரகல்பிதம் அஞ்ஞான மயக்கத்தால் கற்பிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
ஸவ்வம்.ஜகத் சகலமானஜகத்தும்	

அ-கை. இந்த மதத்தை தூஷிக்கிறார்.

निरधिष्ठानविभ्रान्तेरभावादात्मनोऽस्तिता ।

शून्यस्यापिससाक्षित्वादन्यथानोक्तिरस्यते ॥

நிரயிஷ்டாநவிஷ்ராந்தெரஷாவாதாத்மநொ஽ஸ்திதா ।

ஶூந்யஸ்யாபிஸஸாக்ஷித்வாதந்யதாநொக்திரஸ்யதெ॥ எசு ॥

நிரயிஷ்டாநவிஷ்ராந்தெ: நிஸ்தத்துவமாயிருக்கப்பட்ட சூன்னியத்துக்கதிஷ்டானத்துவம் கூடாமையால், அதிஷ்டானத்துவமன்றியில் மயக்கமானது ஒரிடத்திலும்	அஸ்திதா இருப்புத்தன்மைசொல்லவே
அஷாவாத் இல்லாமையால்	ஶூந்யஸ்ய.அபி சூன்னியமும் (ண்டும்
ஆத்மந: (ஜகத்கற்பனைக்கதிஷ்டானமான) ஆத்துமாவுக்கு	ஸஸாக்ஷித்வாத் சாக்ஷியுடனே சேர்ந்திருக்கவேண்டியிருப்பதால்
	அந்யதா அப்படியங்கீகரிக்காவிடில்
	அஸ்யதெ இந்தஉனக்கு
	உக்தி: சூன்னியமிருந்ததென்றசொல்
	ந சித்தியாது.

அ-கை. அப்போது ஆத்துமாயாரென்று கேட்பாயாகில் சொல்லுகிறார்.

अन्योविज्ञानमयतआनन्दमयआन्तरः ।

अस्तीत्येवोपलब्धव्यइतिवैदिकदर्शनम् ॥

அந்யோ விஜ்ஞாநமயத ஆநந்தமய ஆந்தர: |
அஸ்தீத்யேவோபலப்தவ்ய இதி வேதாநுசாஸநம் || எஎ ||

விஜ்ஞாநமயத: விஞ்ஞானமயனைக் காட்டிலும்
அந்ய: அன்னியமாயும்
ஆந்தர: ஆந்தரனுயுமிருக்கிற
ஆநந்தமய: ஆனந்தமயன்
அஸ்தி இதி ஏவ இருக்கிறனென்றே
உபலப்தவ்ய: அறியத்தக்கது
இதி இதே
வேதாநுசாஸநம் வேதங்களின்சித்தாந்தம்

அ-கை. இப்படி ஆத்துமஸ்வரூபத்தில் விவாதத்தைக் காண்பித்து, அதின் பரிமாண விசேஷத்திலும் வாதிகளின் விவாதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अणुर्महान्मध्यमोवेत्येवंतत्रापिवादिनः ।
बहुधाविवदन्तेहिश्रुतियुक्तिसमाश्रयात् ॥

அணுர்மஹாந்மத்யமோவேத்யேவம் தத்ராபிவாதிந: |
பஹுதாவிவதந்தேஹி ச்ருதியுக்திஸமாச்ரயாத் || எஅ ||

அணு: அணுவென்றும்
மஹாந் மகானென்றும்
மத்யம: வா இதி மத்தியமரென்றும்
தத்ர அதிலும்
ஏவம் இப்படி (வாதிகளானவர்கள்)
ச்ருதியுக்திஸமாச்ரயாத் சுருதியுக்தியை யாசிரயித்து
பஹுதா வெகுவிதமாக
விவதந்தே ஹி சொல்லுகிறார்களன்றோ

அ-கை. இதிலே அணுவாதியை காண்பிவிக்கிறார்.

अणुंवदन्त्यांतरालास्सूक्ष्मनाडीप्रचारतः ।
रोम्णस्सहस्रभागेनतुल्यासुप्रचरत्ययम् ॥
अणोरणीयानेषोणुस्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरंत्विति ।
अणुत्वमाहुश्श्रुतयश्शतशोथसहस्रशः ॥

அணும் வதந்த்யாந்தராளாஸ் ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசாரத: |
ரோம்ண: ஸஹஸ்ரபாகேந துல்யாஸு ப்ரசரத்யயம் ||
அணோரணீயாநேஷோணுஸ் ஸூக்ஷ்மாத் ஸூக்ஷ்மதரம் த்விதி |
அணுத்வமாஹு: ச்ருதய: சதசோத ஸஹஸ்ரச: || அ௦ ||

ஆந்தராளா: அந்தராளர்களான வாதிகள்
ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசாரத: சூக்குமநாடியில்சஞ்சரிப்பதால்
அணும் (ஆத்துமாவை) அணுவென்று
வதந்தி சொல்லுகிறார்கள்
அயம் இந்தஆத்துமா
ரோம்ண: மயிரினுடைய
ஸஹஸ்ரபாகேந ஆயிரத்திலொருபங்கோடே

தத்வ்யாஸ: சமானமானநாடிகளில்	இதி என்று
ப்ரவாதி சஞ்சரிக்கிறரென்றும்	ச்ருதயம் சுருதிகள்
அணு: அணுவான	சதச: நூறுவிதமாகவும்
ஏஷ: இந்தஆத்துமா	அத பிறகு
அணிணா: அணுவுக்கும்	ஸஹஸ்ரச: ஆயிரம்விதமாகவும்
அணீயான் அணுவாயிருக்கிறவர்	அணுத்வம் அணுத்தன்மையை
ஸூக்ஷ்மாத் சூக்குமத்தைக்காட்டிலும்	ஆஹு: சொல்லுகின்றன.
ஸூக்ஷ்மதர: தத அதிசூக்குமம்	

அ-கை. இதற்கேஇன்னம் ஒருசுருதி காண்பிக்கிறார்.

वालाग्रशतभागस्यशतधाकल्पितस्यच ।
भोगोजीवस्सविज्ञेयइतिचाहापराश्रुतिः ॥

வாலாக்ரசதபாகஸ்ய சததாகல்பிதஸ்யச |
பாகோஜீவஸ்ஸவிஜ்ஞேயஇதிசாஹாபராச்ருதி:|| அக ||

வாலாக்ரசதபாகஸ்ய நெல்லின்வால்நுனியை நூறு பாகம் செய்து அதிலொருபாகத்தை	ஸ: அதுவே
சததா நூறுபங்காக	ஜீவ:. இதி ஜீவாத்துமாவென்று
கல்பிதஸ்ய பண்ணப்பட்டதினுடைய	விஜ்ஞேய: அறியத்தக்கவராக
பாக:. ச பாகமெதுவோ	அபரா வேறே
	ச்ருதி:. ச சுருதியும்
	ஆஹ சொல்லுகிறது.

அ-கை. மத்தியமவாதியைக் காண்பிக்கிறார்.

दिगंबरामध्यमत्वमाहुरापादमस्तकम् ।
चैतन्यव्याप्तिसंदृष्टेरानखाग्रश्रुतेरपि ॥

திகம்பராமத்யமத்வமாஹுராபாதமஸ்தகம் |
சைதந்யவ்யாப்திஸந்த்ருஷ்டேரானகாக்ரச்ருதேரபி|| அஉ ||

திகம்பரா: திகம்பராளென்றவாதிகள்	ஆநகாக்ரச்ருதே: அபி நகத்தின்னுனிபரியந்தம் கலந்திருக்கிறவரென்றசுருதியினாலும்
ஆபாதமஸ்தகம் கால்முதல் சிரசுவரையில்	மத்யமத்வம் மத்தியமரென்று
சைதந்யவ்யாப்திஸந்த்ருஷ்டே: அறிவின்வியாபகமானது கலந்திருப்பதுகாணப்படுவதினால்	ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. மத்தியம பரிமாணரென்று சொன்னால் நாடிக்குள் சஞ்சாரம்கூடாதெனில்.

सूक्ष्मनाडीप्रचारस्तुसूक्ष्मैरवयवैर्भवेत् ।
स्थूलदेहस्यहस्ताभ्यांकंचुकप्रतिमोकवत् ॥

ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசாரஸ்துஸூக்ஷ்மைரவயவைர்பவேத் ।
ஸ்தூலதேஹஸ்யஹஸ்தாப்யாம்கஞ்சுகப்ரதிமோகவத் ॥ அ௩ ॥

ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசார:து ஆத்துமாவுக்கு சூக்குமநாடியில்சஞ்சாரமும்
ஸூக்ஷ்மை: சூக்குமங்களாயிருக்கிற
அவயவை: அவயவங்களினாலே
பவேத் பவிக்கக்கூடும் (அதெப்படியெனில்)
ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஸ்தூலதேகத்தின்
ஹஸ்தாப்யாம் கைகளில்போடப்பட்டிருக்கிற
கஞ்சுகப்ரதிமோகவத் சட்டைதேகமுழுமையும் போட்டிருக்கிறதாக உபசாரமாய்ச் சொல்லுவது போலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமா நியத மத்தியமபரிமாணராகில், கர்மவசத்தால் ஏற்றக்குறைவான சரீரப்பிரவேசம் கூடாதெனில்.

न्यूनाधिकशरीरेषुप्रवेशोपिगमागमैः ।
आत्मांशानांभवेत्तेनमध्यमत्वंविनिश्चितम् ॥

ந்யூநாதிகஶரீரேஷுப்ரவேஶோபிகமாகமை: ।
ஆத்மாம்ஶாநாம்பவேத்தேநமத்யமத்வம்விநிஶ்சிதம் ॥ அச ॥

ந்யூநாதிகஶரீரேஷு ஏற்ற குறைவான சரீரங்களிலே
ப்ரவேஶ: பிரவேசமும்
கமாகமை: போக்குவரத்தோடே கூடியிருக்கிறதும்
ஆத்மாம்ஶாநாம் ஆத்துமாவினம்சங்களுக்கு
பவேத் சம்பவிக்கும்
தேந ஆகையினாலே
மத்யமத்வம் மத்தியம பரிமாணத்துவமென்பதே
விநிஶ்சிதம் நிச்சயம்.

அ-கை. ஆத்துமா ரூபமுடையவராகில், அனித்தியமாய் போவாரென்று, அதை தூஷிக்கிறார்.

सांशस्यघटवन्नाशोभवत्येवतथासति ।
कृतानाशाकृताभ्यागमयोःकोवारकोभवेत् ॥

ஸாம்ஶஸ்யகடவந்நாஶோபவத்யேவததாஸதி ।
க்ருதநாஶாக்ருதாப்யாகமயோ:கோவாரகோபவேத் ॥ அரு ॥

ஸாம்ஶஸ்ய ஆத்துமாம்சத்தோடே கூடினவராகில்
கடவத் கடாதிகள்போலே
நாஶ:பவதி.ஏவ நாசமாகவே போய்விடுவார்
ததா.ஸதி அப்படிபோகும்பக்ஷத்தில்

க்ருதநாஶாக்ருதாப்யாகமயோ: முன் செய்யப்படாத கர்மத்துக்கு வரவும், இப்போதுசெய்த கர்மத்துக்கு நாசமும் வருமென்ற தோஷங்களு

க்கு நிவாரணம்
கத2ம் எப்படி
வாரித: தடுக்கப்பட்டதாக
ப4வேத் ஆகும்.

தா-ம். ஆகையால் ஆத்துமா அவயவத்தோடே கூடினவரென்பது கூடாது.

அ-கை. ஆகையால் பாரிசேஷியமென்கிற நியாயத்தால், அத்துமா மகானென்று சுருதியுடன் சொல்லுகிறார்.

तस्मादात्मामहानेवनैवाणुर्नापिमध्यमः ।
आकाशवत्सर्वगतोनिरंशश्श्रुतिसम्मतः ॥

தஸ்மாதா3த்மா மஹாநேவ நைவாணுர்நாபி மத்4யம: ।
ஆகாஶவத்ஸர்வக3தோ நிரம்ஶஶ்ஶ்ருதிஸம்மத: ॥ அகூ ॥

தஸ்மாத் ஆகையால்
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
மஹாந். ஏவ மகானாயிருக்கிறவரே
அணு: ந ஏவ அணுவாயிருக்கிறவரும்
ந அன்று
மத்4யம: அபி மத்தியமமாயிருக்கிறவரும்
ந அன்று
ஆகாஶவத் ஆகாசம்போலே
ஸர்வக3த: சர்வத்திலுமிருக்கிறவர்
நிரம்ஶ: யாதொருவடிவமற்றவரென்று
ஶ்ருதிஸம்மத: சுருதியினால்சொல்லப்படுகிறார்.

வி-ம். இப்படி இன்னமொருசுருதியும், நிஷ்களர், நிஷ்கிரியர், நிரஞ்சனரென்றும் சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவுக்கு பிரபுத்துவம்சாதித்து சித்துத்தன்மையைக்குறித்து, வாதிகளின்சங்கையைக் காண்பிக்கிறார்.

इत्युक्त्वातद्विशेषेतुबहुधाकलहंययुः ।
अचिद्रूपोथचिद्रूपश्चिदचिद्रूपइत्यपि ॥

இத்யுக்த்வா தத்3விஶேஷே து ப3ஹுதா4 கலஹம் யயு: ।
அசித்3ரூபோ(அ)த2 சித்3ரூபஶ்சித3சித்3ரூப இத்யபி ॥ அஎ ॥

இதி உக்த்வா இந்தப்பிரகாரம்சொல்லி
தத்3விஶேஷே து அந்தவஸ்துவின்விசேஷத்திலும்
அசித்3ரூப: ஜடரூபரென்றும்
அத2 பின்னும்
சித்3ரூப: சித்துரூபரென்றும்
சித3சித்3ரூப: சிற்சடரூபர்
இதி அபி என்றும்
ப3ஹுதா4 வெகுவிதமான
கலஹம் கலகத்தை
யயு: வாதிகள்செய்கிறார்கள்.

அ-கை. ஜடமென்று சொல்லுகிறவாதியைக் காண்பிக்கிறார்.

प्राभाकरास्तार्किकाश्चप्राहुरस्याचिदात्मताम् ।
आकाशवद्द्रव्यमात्माशब्दवत्तद्गुणश्चितिः ॥

ப்ராபாகராஸ்தார்கிகாஶ்சப்ராஹுரஸ்யாசிதாத்மதாம் ।
ஆகாஶவத்த்ரவ்யமாத்மாஶப்தவத்தத்குணஶ்சிதி: ॥ ௮௮ ॥

ப்ராபாகரா: பிராபாகரரென்கிறவாதிகளும்
தார்க்கிகா: ச தார்க்கிகர்களும்
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ஆகாஶவத் ஆகாசம்போலே
த்ரவ்யம் திரவியம்
ஶப்தவத் சப்தகுணம்போலே
தத்குண: ஆத்துமாவின்குணமானது
சிதி: சைதன்யமென்று
அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவுக்கு
அசிதாத்மதாம் ஜடத்தன்மையை
ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

வி-ம். அநுமானம் ஆத்துமா பூமிமுதலானவைபோல் திரவியமெனத்தக்கவர். அறிவாகிய குணமுடையவரா யிருப்பதால், (ஆகாசம்போல) இன்னமொரு அநுமானம், ஆத்துமா பூமிமுதலானவைகளுக்கு வேறாயிருப்பவர் ஞானமுடையவ ரானதால், யாதொன்று பூமிமுதலானவைகளுக்கு வேறன்றோ அது ஞானகுணமன்று. எப்படி பூமிமுதலானவைகளோ.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்கு இன்னும் விசேஷகுணத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इच्छाद्वेषप्रयत्नाश्चधर्माधर्मौसुखासुखे ।
तत्संस्काराश्चतस्यैतेगुणाश्चितिवदीरिताः ॥

இச்சாத்வேஷப்ரயத்நாஶ்சதர்மாதர்மௌஸுகாஸுகே ।
தத்ஸம்ஸ்காராஶ்சதஸ்யைதேகுணாஶ்சிதிவதீரிதா: ॥ ௮௯ ॥

இச்சாத்வேஷப்ரயத்நா: ச இச்சையென்ன த்வேஷமென்ன பிரயத்தினமென்ன
தர்மாதர்மௌ புண்ணியபாபங்களென்ன
ஸுகாஸுகே சுகதுக்கங்களென்ன
தத்ஸம்ஸ்கார: ச அவைகளுடைய அடக்கமென்ன
ஏதே குணா: ஆகிய இந்தகுணங்கள்
தஸ்ய அவருக்கு
சிதிவத் சைதன்னியகுணம்போலே
ஈரிதா: சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. இந்தகுணங்களின் உற்பத்தி நாசங்களுக்குக் காரணம் சொல்லுகிறார்.

आत्मनोमनसायोगेस्वादृष्टवशतोगुणाः ।
जायन्तेथप्रलीयन्तेसुषुप्तेऽदृष्टसंक्षयात् ॥

ஆத்மநோமநஸாயோகேஸ்வாத்ருஷ்டவஶதோகுணா: ।
ஜாயந்தேதப்ரலீயந்தேஸுஷுப்தேऽத்ருஷ்டஸம்க்ஷயாத் ॥ ௯௰ ॥

ஆத்மந: ஆத்துமாவுக்கு [illegible]கள்

ஸ்வாத்மஸ்வரூபத: தன்னுடைய அதிஷ்டானத்தால் | ஜாயதேவை யாவதின் றன

மநஸா மனதோடே | ஸம்பந்தாத் பிரயாதி [illegible]

யோகே சேர்க்கைவரும்போது | அவஸ்தாதிஷு [illegible]

ஜாக்ராதிஷு ஜாக்கிரதாதிகளில் இந்தரு | ஸம்ஸாராபிமானம் [illegible]

ஸ்மயதே வரிக்கின்றன.

அ-கை. அசித்தாஜல் சேதனத்துவமெப்படி அங்கீகரிக்கப்படுமென்னில்.

चितिमत्वाच्चेतनोयमिच्छाद्वेषप्रयत्नवान् ।
स्याद्धर्माधर्मयोःकर्ताभोक्तादुःखादिमत्वतः ॥

சிதிமத்வாச்சேதநோயமிச்சாத்வேஷப்ரயத்நவாந் |
ஸ்யாத்தர்மாதர்மயோ:கர்த்தாபோக்தாது:காதிமத்வத: || [illegible] ||

சிதிமத்வாத் அறிவானதுடைத்தான | தர்மாதர்மயோ: [illegible]

தையவரானதால் | கர்த்தா [illegible]

அயம் சேதந: இவர் சேதனர் | து:காதிமத்வத: [illegible]

இச்சாத்வேஷப்ரயத்நவாந் இச்சை த்வேஷம் பிரயத்தின முடையவரா | [illegible]

கையால் | போக்தா [illegible]

அ-கை. ஆத்துமாவிற்கு லோகாந்தர கமனாதிகள் [illegible]டுமெனில்.

यथात्रकर्मवशतःकादाचित्कंसुखादिकम् ।
तथाल्लोकान्तरेदेहेकर्मणच्छादिजन्यते ॥

யதாத்ரகர்மவசத:காதாசித்கம்ஸுகாதிகம் |
ததாலோகாந்தரேதேஹேகர்மணேச்சாதிஜந்யதே || [illegible] ||

யதா (ஆத்துமாவுக்கு) எப்படி | ததா அப்படி

அத்ர இத்தேகத்தில் | லோகாந்தரே [illegible]

கர்மவசத: கர்மவசத்தினால் | தேஹே [illegible]

ஸுகாதிகம் சுகதுக்காதிகள் | கர்மணா [illegible]

காதாசித்கம் ஒவ்வொருக்கால் உண்டாகி | இச்சாதி [illegible]

றனவோ | ஜந்யதே [illegible]

வி-ம். இப்படியிருப்பதில் விபுவாயிருந்தாலும் ஆத்துமாவுக்கு [illegible] வரத்துக்கூடும் அதெப்படியெனில்.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்குப் போக்குவரத்து [illegible] தில்லைப் பிரமாணமேதெனில்.

एवं च सर्वगस्यापि संभवेतां गमागमौ ।
कर्मकाण्डस्समग्रोऽत्र प्रमाणमिति तेऽवदन् ॥

[illegible] ॥ ௯௩ ॥

[illegible] சொல்லுகிறார்கள்.

[illegible] ஆத்மாவை ஆனந்தமயனே, ஆத்மாவென்று சொல்லி [illegible] கூடினவரென்று [illegible] ஆத்மாவென்று சொன்னது, முன்னுக்குப்பின் விரோதமா [illegible].

आनन्दमयकोशोयस्सुषुप्तौपरिशिष्यते ।
अस्पष्टचित्स आत्मैषां पूर्वकोशोऽस्यते गुणाः ॥

[illegible] ॥ ௯௪ ॥

[illegible] ஆத்மா [illegible] அன்னமயாதிகோசங்களுக்கு [illegible] சொல்லுகிறார்கள்.

गूढं चैतन्यमुत्प्रेक्ष्य जडबोधस्वरूपताम् ।
आत्मनो ब्रुवते भाट्टाश्चिदुत्प्रेक्षोत्थितस्मृतेः ॥

[illegible] ॥ ௯௫ ॥

[illegible]

ஸாட்டா: பாட்டாள் | ஸூவதெ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. எதினாலெனில்.

உத்திதஸ்யஸ்ம்ருதே: சுஷுப்தியிலிருந்து எழுந்தவனுடையஸ்மரணத்தினாலே | விஷுப்தெ ஸூக்ஷ்ம சைதன்ய முண்டென்று அனுமானிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அவ்வித்தையே பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

जडोभूत्वातदास्वाप्समितिजाड्यस्मृतिस्तदा ।
विनाजाड्यानुभूतिंनकथञ्चिदुपपद्यते ॥

ஜடோபூத்வா ததாஸ்வாப்ஸமிதி ஜாட்யஸ்ம்ருதிஸ்ததா |
விநா ஜாட்யாநுபூதிம் நகதஞ்சிதுபபத்யதே || ௬௬ ||

ததா அந்த சுஷுப்தியில் | ததா அந்தக்காலத்தில்
ஜட: பூத்வா ஜடமாய் போய் | ஜாட்யாநுபூதிம் ஜாட்டியானுபவம்
அஸ்வாப்ஸம் இதி தூங்கினேனென்று | விநா இல்லாமல் போனால்
ஜாட்யஸ்ம்ருதி: எழுந்தவனுக்கு ஜடஸ்மிருதியிருக்கிறது | கதஞ்சித் ஒருக்காலுமந்தசிந்தனை ந உபபத்யதெ உண்டாகமாட்டாது

இ-தி. மலையில்மழைபெய்யாதபக்ஷத்தில் நதியிலெப்படி பிரவாகம்வரும்.

அ-கை. சுஷுப்தியில், அறிவுக்குலோபமில்லையென்பதில் பிரமாணஞ்சொல்லி தன்மதத்தை திருஷ்டாந்தமூலமாய் ரூபிக்கிறார்.

द्रष्टुर्द्रष्टेरलोपश्चश्रुतस्सुप्तौततस्स्वयम् ।
अप्रकाशप्रकाशाभ्यामात्माखद्योतवद्युतः ॥

த்ரஷ்டுர்த்ருஷ்டேரலோபஶ்ச ஶ்ருதஸ்ஸுப்தௌ ததஸ்ஸ்வயம் |
அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாமாத்மா கத்யோதவத்யுத: || ௬௭ ||

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில் | தத: ஆகையினாலே
த்ரஷ்டு: அறிவுனுடைய | ஸ்வயம். ஆத்மா தானான ஆத்துமா
த்ருஷ்டே: ஞானத்திற்கு | கத்யோதவத் மின்மினிப்பூச்சிபோல
அலோப: ச லோபமின்மையால் | அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாம். யுத: பிரகாசாப்பிரகாசங்களோடே கூடியிருக்கிறார்.
ஶ்ருத: (பிரகதாரண்யத்தில்) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது |

அ-கை. இந்தமதத்தை சாங்கியன் தூஷிக்கிறான்.

निरंशस्योभयात्मत्वंनकथंचिद्धटिष्यते ।
तेनचिद्रूपएवात्मेत्याहुस्सांख्याविवेकिनः ॥

நிரம்ஶஸ்யோபயாத்மத்வம் நகதஞ்சித்கடிஷ்யதெ |
தெநசித்ரூப ஏவாத்மேத்யாஹுஸ்ஸாங்க்யாவிவேகிந: || ௬௮ ||

निरंशस्य நிரம்சமான (ஆத்துமாவிற்கு) | तेन ஆகையினாலே
उभयात्मकत्वं இரண்டுவிதமான தன்மையானது | विवेकिनः விவேகிகளான
कथंचित् எவ்வருத்தப்பட்டாலும் | सांख्याः சாங்கியர்கள்
न घटिष्यते கூடமாட்டாது | चिद्रूप एव சித்ரூபமே
आत्मा इति ஆத்துமாவென்று
आहुः சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஜாட்டியஸ்மிருதி யிருக்கிறதே அதற்கு என்னகதியெனில்.

जाड्यांश:प्रकृतेरूपंविकारित्रिगुणंचतत् ।
चिदोभोगापवर्गार्थंप्रकृतिस्साप्रवर्तते ॥

जाड्यांशः प्रकृते रूपं विकारि त्रिगुणं च तत् ।
चितो भोगापवर्गार्थं प्रकृतिस्सा प्रवर्तते ॥ ௯௯ ॥

जाड्यांशः ஜடமான அம்சமானது[ம்]
प्रकृतेः रूपं பிரகிருதியின் ரூப
तत् च அந்தப்பிரகிருதியின் ரூபமான[து]
विकारि விகாரியாயும்
त्रिगुणं திரிகுணமாயுமிருக்கிறது
चितः ஆத்துமாவுக்கு (அந்தப்பிரகிருதிகற்பனையின்பிரயோஜனமெதற்கென்றால்)
भोगापवर्गार्थं போகமோக்ஷ நிமித்தியம்
सा प्रकृतिः அந்தப்பிரகிருதியான[து]
प्रवर्तते பிரவிருத்திக்கிறது

அ-கை. அறிவு அசங்கமாயிருக்கும்போது ஜடமான பிரகிருதியோடே சம்மந்தங்கூடாதே, அப்படியிருக்கப் பிரகிருதியானது புருஷனுக்குப் போக மோக்ஷங்கொடுக்க எப்படிப்பிரவிருத்திக்கக் கூடுமெனில்.

असंगायाश्चितेर्बन्धमोक्षौभेदाग्रहान्मतौ ।
बन्धमुक्तिव्यवस्थार्थंपूर्वेषामिवचिद्भिदा ॥

असंगायाश्चितेर्बन्धमोक्षौ भेदाग्रहान्मतौ ।
बन्धमुक्तिव्यवस्थार्थं पूर्वेषामिव चिद्भिदा ॥ ௱ ॥

भेदाग्रहात् பிரகிருதிபுருஷவிவேகமின்மையால்
असंगायाः அசங்கமான
चितेः சைதன்யத்திற்கு
बन्धमोक्षौ பந்தமோக்ஷங்கள்
मतौ சொல்லப்படுகின்றன
बन्धमुक्तिव्यवस्थार्थं பந்தமோக்ஷங்களின்விவஸ்தைகளினுடைய நிமித்தம்
पूर्वेषां इव முந்தினவாதிகளு[க்குப்போல]
चिद्भिदा இந்தசாங்கியர்களுக்கும் ஆத்துமாக்கள் அனேகமென்பதே சித்தாந்தம்

அ-கை. பிரகிருதி யுண்டென்பதிற்கும், புருஷன் அசங்கமென்பதற்கும் சுருதி சொல்லுகிறது.

महतःपरमव्यक्तमितिप्रकृतिरुच्यते ।
श्रुतावसङ्गतातद्वदसङ्गोहीत्यतस्स्फुटं ॥

மஹத: பரமவ்யக்தமிதி ப்ரக்ருதிருச்யதே ।
ச்ருதாவஸங்கதா தத்வதஸங்கோ ஹீத்யதஸ்ஸ்புடம் ॥ ௧௦௧ ॥

ச்ருதௌ ச்ருதியிலே
மஹத: மகத்தத்வத்திற்கு
பரம் மேலான
அவ்யக்தம். இதி அவ்வியக்தமென்று
ப்ரக்ருதி: மூலப்பிரகிருதியானது
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது
அஸங்கதா அசங்கத்தன்மையும்
தத்வத் அதுபோல்
அஸங்க: அசங்கர்
இதி இந்தப்புருஷனென்று
ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவா
அத: ஆகையினாலே
ஸ்புடம் ச்ருதியில்பிரகிருதிசக்தியென்றும்ஆத்துமா அசங்கரென்றும்பிரகாசமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி ஜீவாதிகளின் பேதத்தைக்காண்பித்து ஈசுவராதிகளின் பேதத்தைக் காண்பிக்கிறதின்பொருட்டு ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

चित्सन्निधौप्रवृत्तायाःप्रकृतेर्हिनियामकम् ।
ईश्वरंब्रुवतेयोगास्सजीवेभ्यःपरश्श्रुतः ॥

சித்ஸந்நிதௌ ப்ரவ்ருத்தாயா: ப்ரக்ருதேர்ஹி நியாமகம் ।
ஈச்வரம் ப்ருவதே யோகா ஸ்ஸஜீவேப்ய: பரச்ச்ருத: ॥ ௧௦௨ ॥

சித்ஸந்நிதௌ அறிவின்சந்நிதியில்
ப்ரவ்ருத்தாயா: பிரவிருத்தித்திருக்கிற
ப்ரக்ருதே: பிரகிருதிக்கு(எவர்)
நியாமகம் நியாமகரோ (அவரை)
யோகா: யோகிகள்
ஈச்வரம் ஈசுவரனென்று
ப்ருவதே சொல்லுகிறார்கள்
ஸ: அந்த ஈசுவரன்
ஜீவேப்ய: ஜீவர்களைக்காட்டிலும்
பர: மேலானவரென்று
ச்ருத: ஹி சொல்லப்படுகிறானன்றோ

அ-கை. பிரகிருதி புருஷாளுக்கு ஈசன்மேலென்று சொல்லுகிற அந்தச்ருதிகளில்.

प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशइतिहिश्रुतिः ।
आरण्यकेसंभ्रमेणह्यन्तर्याम्युपपादितः ॥

ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேச இதிஹி ச்ருதி: ।
ஆரண்யகே ஸம்ப்ரமேண ஹ்யந்தர்யாம்யுபபாதித: ॥ ௧௦௩ ॥

ஶ்ருதி: சுருதியானது
ஸர்வாத்⁴யக்ஷத்வஶக்த்யாதி³: ஹி முக்குணங்களுமொருமிக்கிருக்கிற பிரகிருதிக்கும் ஜீவர்களுக்கும் நாயகரென்றும்
ஸகு³ணஸ்: குணத்தலைவரென்றும்
இதி சொல்லுகிறது
ஸூரண்யகே பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்திலே தெளிவாய் [த்தில்
ஸுஷுப்தௌ அந்தர்யாமியென்றீசுவரன்
உபவர்ணித:.ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறானன்றோ.

வி-ம். பிரதானமென்பது குணசாம்யாவஸ்தை, க்ஷேத்திரஞ்ஞரென்பது ஜீவர்கள்.

அ-கை. இன்னும் பந்தவாதிகளின் ஆக்ஷேபமான பேதத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

अत्रापिकलहायन्तेवादिनस्स्वस्वयुक्तिभिः ।
वाक्यान्यपियथाप्रज्ञन्दाढ्यायोदाहरन्तिहि ॥

அத்ராபிகலஹாயந்தேவாதி³நஸ்ஸ்வஸ்வயுக்திபி⁴: ।
வாக்யாந்யபியதா²ப்ரஜ்ஞந்தா³ர்ட்⁴யாயோதா³ஹரந்திஹி ॥ கஉஎ ॥

வாதி³ந: வாதிகளானவர்கள்
அத்ர. அபி இந்தவிஷயத்திலும்
ஸ்வஸ்வயுக்திபி⁴: தங்கள் தங்கள் யுக்திகளாலே
கலஹாயந்தே கலகம்பண்ணுகிறார்கள்
வாக்யாநி அபி சுருதிவாக்கியங்களையும்
யதா²ப்ரஜ்ஞம் தங்கள்புத்திக்கெட்டினவரையில் [ருட்டு
தா³ர்ட்⁴யாய தங்கள் மதம் திடப்படும்பொ
உதா³ஹரந்தி. ஹி உதகரிக்கிறார்களன்றோ.

அ-கை. இப்போது பதஞ்சலிசொல்லியிருக்கிற ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

क्लेशकर्मविपाकैस्तदाशयैरप्यसंयुतः ।
पुंविशेषोभवेदीशोजीववत्सोप्यसंगचित् ॥

க்லேஶகர்மவிபாகைஸ்ததா³ஶயைரப்யஸம்யுத: ।
பும்விஶேஷோப⁴வேதீ³ஶோஜீவவத்ஸோப்யஸங்க³சித் ॥ கஉஅ ॥

க்லேஶகர்மவிபாகை: அவித்தைமுதலான பஞ்சக்கிலேசமென்னகர்மமென்ன இவைகளுடைய பரிபாகமுதலானவைகளோடும்
ததா³ஶயை: அவைகளின்சேர்க்கைகளோடும்
அஸம்யுத: சேராதவராய்
அபி இருந்தாலும்
பும்விஶேஷ: புருஷர்களுக்குள்ளே சிரேஷ்டரான
ஈஶ: ஈசுவரனாகிறார்
ஜீவவத் ஜீவர்கள்போலே
ஸ: அபி அந்தஈசுவரனும்
அஸங்க³சித் அசங்க சைதன்னியமென்றறி.

வி-ம். பதஞ்சலிசூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிற அவித்தை, அஸ்மிதை,

ராகம், த்வேஷம், அபிநிவேசமென்கிற கிலேசபஞ்சகங்களென்ன, சுக்லகிருஷ்ண கர்மங்களென்ன, இவைகள் கிலேசமென்றும், கர்மமென்றும் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இவர் அசங்கரானால் நியமனமெப்படிக் கூடுமெனில்.

तथापिपुंविशेषत्वाद्घटतेऽस्यनियंत्रिता ।

ததாபிபும்விஶேஷத்வாத்கடதேஸ்யநியந்த்ரிதா ॥ ௧௫ ॥

ததா. அபி அப்படியிருந்தாலும்	அஸ்ய இவருக்கு
பும்விஶேஷத்வாத் புருஷவிசேஷரானதால்	நியந்த்ரிதா நேமனமானது
	கடதே கூடும்.

அ-கை. அவருக்கு நியமனம் ஒப்புக்கொள்ளாவிடில் தோஷஞ்சொல்லுகிறார்.

अव्यवस्थाबन्धमोक्षावापतेतामिहान्यथा ॥

அவ்யவஸ்தாபந்தமோக்ஷாவாபதேதாமிஹாந்யதா ॥ ௧௬ ॥

இஹ. அந்யதா இவரிடத்திலெப்படி யில்லையென்றால் [வை	அவ்யவஸ்தா விவஸ்தையில்
பந்தமோக்ஷௌ பந்தமோக்ஷங்களான	ஆபதேதாம் ஆகிவிடும்

அ-கை. அசங்கராயும் நியந்தாவாயு மிருக்கிறாரென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

भीषास्मादित्येवमादावसंगस्यपरात्मनः ।

श्रुतंतद्युक्तमप्यस्यक्लेशकर्माद्यसङ्गमात् ॥

பீஷாஸ்மாதித்யேவமாதாவஸங்கஸ்யபராத்மந: ।

ஶ்ருதந்தத்யுக்தமப்யஸ்யக்லேஶகர்மாத்யஸங்கமாத் ॥ ௧௭ ॥

பீஷாஸ்மாதித்யேவமாதௌ இவரிடத்தில்பயத்தினால்வாயுவாதிகள் சலிக்கிறாரென்கிற இவைமுதலானவாக்கியத்தில்	அஸங்கஸ்ய அசங்கராயிருக்கிற [மை பராத்மந: பிரமத்திற்கேவுதல் தன் ஶ்ருதம் அபி (வேதங்களில்) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படிக் கேட்கப்பட்டிருந்தாலும், அயுக்தத்தை யெப்படி அங்கீகரிக்கலாமெனில்.

க்லேஶகர்மாத்யஸங்கமாத் முன்சொல்லப்பட்ட கிலேசபஞ்சகமென்ன, சுக்லகிருஷ்ணகர்மமென்ன இவைமு	தலானசேர்க்கைபற்றிருப்பதால்
	அஸ்ய இவருக்கு
	தத்யுக்தம் அதுயோக்கியம்

அ-கை. ஜீவர்களும் அசங்கசித்ரூபர்களானதால் இவர்களுக்கும் கிலேசாதிகளில்லையே, அப்படியிருக்கும்போது ஈசுவரனுக் கென்னவிசேஷமெனில்.

जीवानामप्यसङ्गत्वात्क्लेशादिर्नह्यथापिच ।

विवेकाग्रहतःक्लेशकर्मादिप्रागुदीरितम् ॥

ஜீவாநாமப்யஸங்கத்வாத் க்லேசாதிர்ந ஹி ததாபிச ।
விவேகாக்ரஹத: க்லேசகர்மாதி ப்ராக்ப்ரதர்சிதம் ॥ ௧௦௮ ॥

ஜீவாநாம் அபி ஜீவர்களும்
அஸங்கத்வாத் அசங்கரானதால்
க்லேசாதி: ந ஹி கிலேசாதிகளில்லை
ததா அபிச அப்படியிருந்தபோதிலும்
விவேகாக்ரஹத: பிரகிருதிபுருஷவிவேகமின்மையால்
க்லேசகர்மாதி கிலேசகர்மம்முதலானது
ப்ராக்ப்ரதர்சிதம் முன்னேசொல்லப்பட்டது.

அ-கை. தார்க்கவாதிகள் அசங்கராயிருக்கிறவர்க்கு யேவுதற்றொழிலுண்டென்றதைக் கேட்க சகிக்காதவர்களாய் ஜீவனுக்கு அவர்வேறாயிருத்தற்பொருட்டு ஞானதி முக்குணங்கள் எப்பொழுதுமங்கீகரிக்கப்படவேண்டுமென்றசொல்லுகிறார்கள்.

नित्यज्ञानप्रयत्नेच्छागुणानीशस्य मन्वते ।
असंगस्यानियंतृत्वमयुक्तमिति तार्किकाः ॥

நித்யஜ்ஞாநப்ரயத்நேச்சாகுணாநீசஸ்ய மந்வதே ।
அஸங்கஸ்யாநியந்த்ருத்வமயுக்தமிதி தார்க்கிகா: ॥ ௧௦௯ ॥

தார்க்கிகா: தார்க்கிகர்கள்
அஸங்கஸ்ய அசங்கருக்கு
நியந்த்ருத்வம் நியமனச்செய்கையானது
அயுக்தம் இதி நியாயமன்று என்று
நித்யஜ்ஞாந நித்தியமானஞானமென்ன
ப்ரயத்நேச்சாகுணாந் பிரயத்தினமென்ன இச்சையென்ன இந்தகுணங்கள்
ஈசஸ்ய ஈசுவரனுக்கிருக்கிறதாக
மந்வதே எண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. இச்சாதிகுணமுடைய அவருக்கு ஜீவவிலக்ஷணத்தன்மை யெப்படியெனில்.

पुंविशेषत्वमप्यस्य गुणैरेव न चान्यथा ।
सत्यकामस्सत्यसंकल्प इत्यादिश्रुतिर्जगौ ॥

பும்விசேஷத்வமப்யஸ்ய குணைரேவ நசாந்யதா ।
ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப இத்யாதிச்ருதிர்ஜகௌ ॥ ௧௧௦ ॥

பும்விசேஷத்வம் அபி புருஷவிசேஷத்வமும்
அஸ்ய இவருக்கு
குணை: ஏவ இந்தகுணங்களினாலேயேயன்றி
அந்யதா வேறேவிதத்தினாலே
ந ச இல்லை

அ-கை. குணங்கள் நித்தியமென்பதில் பிரமாணஞ் சொல்லுகிறார்.

ஸத்யகாம: சத்தியகாமரென்றும்
ஸத்யஸங்கல்ப: சத்தியசங்கற்பரென்றும்
இத்யாதி இவைமுதலானகுணங்களை
ச்ருதி: சுருதி
ஜகௌ சொல்லுகிறது.

அ-கை. அதிலுந் தோஷமிருப்பதால் வேறுபக்ஷஞ் சொல்லுகிறார்.

नित्यज्ञानादिमत्त्वेऽस्यसृष्टिरेवसदाभवेत् ।
हिरण्यगर्भईशोऽतोलिङ्गदेहेनसंयुतः ॥

நித்யஜ்ஞாநாதிமத்வேஸ்ய ஸ்ருஷ்டிரேவ ஸதா பவேத் ।
ஹிரண்யகர்ப்ப ஈசோதோ லிங்கதேஹேந ஸம்யுத꞉ ॥ ககக ॥

நித்யஜ்ஞாநாதிமத்வே நித்தியமானஞானாதிகளையுடையவரானதால்
அஸ்ய இவருக்கு
ஸ்ருஷ்டி꞉ ஏவ சிருஷ்டியே
ஸதா பவேத் எப்போதும்பவிக்கும்
அத꞉ ஆகையினாலே
ஹிரண்யகர்ப்ப꞉ இரணியகருப்பரே
ஈச꞉ ஈசுவரனெனப்படுகிறார்.

அ-கை. அவருக்கு பென்னரூபமெனில்.

லிங்கதேஹேந லிங்கதேகத்தோடே
ஸம்யுத꞉ கூடிக்கொண்டிருக்கிறவர்

அ-கை. இரணியகர்ப்பன் ஈசனென்பதில் என்னபிரமாணமெனில்.

उद्गीथब्राह्मणेतस्यमाहात्म्यमितिविस्तृतम् ।
लिङ्गसत्त्वेपिजीवत्वंनास्यकर्माद्यभावतः ॥

உத்கீதப்ராஹ்மணே தஸ்ய மாஹாத்ம்யமிதி விஸ்த்ருதம் ।
லிங்கஸத்வேபி ஜீவத்வம் நாஸ்ய கர்மாத்யபாவத꞉ ॥ ககஉ ॥

உத்கீதப்ராஹ்மணே உத்கீதமென்கிறபிராமணத்தில்
தஸ்ய அவருடைய
மாஹாத்ம்யம் மான்மியத்தை
இதி இந்தப்பிரகாரம்
விஸ்த்ருதம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. லிங்கதேக சம்பந்தமாகும்போது ஜீவனாகிவிடுவோமெனில்.

அஸ்ய அவருக்கு
லிங்கஸத்வே லிங்கதேகம்
அபி இருந்தாலும்
கர்மாத்யபாவத꞉ கர்மாதிகளில்லாமையால்
ஜீவத்வம் ந ஜீவத்வமில்லை.

அ-கை. லிங்கதேகம் ஸ்தூலதேகத்தைவிட்டு காணப்படாமையால் ஸ்தூலதேகசமஷ்டியபிமானியான விராட்டே ஈசுவரனென்று சொல்லுகிறான்.

स्थूलदेहंविनालिङ्गदेहोनक्वापिदृश्यते ।
वैराजोदेहईशोऽतस्सर्वतोमस्तकादिमान् ॥

ஸ்தூலதேஹம் விநா லிங்கதேஹோ ந க்வாபி த்ருஶ்யதே ।
வைராஜோ தேஹ ஈசோதஸ்ஸர்வதோ மஸ்தகாதிமாந் ॥ ககங ॥

ஸ்தூலதேஹம் ஸ்தூலதேகத்தை
விநா விட்டு
லிங்கதேஹ꞉ லிங்கதேகமானது
க்வாபி ஓரிடத்திலும்
ந த்ருஶ்யதே காணப்படவில்லை
அத꞉ ஆகையால்
ஸர்வத꞉ நாலுவாக்கிலும் [புதான
மஸ்தகாதிமாந் சிரமுதலானதையுடை

வைராஜ: விராட்புருஷனுடைய
தேஹம் தேகமே
ஈஶ: ஈசுவரன்.

அ-கை. அதிருப்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

सहस्रशीर्षेत्येवञ्चविश्वतश्चक्षुरित्यपि ।
श्रुतामित्याहुरनिशंविश्वरूपस्यचिन्तकाः ॥

ஸஹஸ்ரஶீர்ஷேத்யேவஞ்சவிஶ்வதஶ்சக்ஷுரித்யபி ।
ஶ்ருதாமித்யாஹுரநிஶம்விஶ்வரூபஸ்யசிந்தகா: ॥ ௧௧௪ ॥

விஶ்வரூபஸ்யசிந்தகா: விராட்டுபாசகர்கள்
ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா.இதி ஆயிரம்சிரசுடையவர் புருஷனென்ற[யும்
ஏவம்.ச இதுமுதலானவாக்கியத்தை
விஶ்வதஶ்சக்ஷு: எங்குங்கண்ணுடையவர்
இதி,அபி என்றவாக்கியமும்
அநிஶம் சதா
ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறதென்று
இதி இவ்விதமாக
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இதிலேயுந் தோஷஞ்சொல்லி மதாந்தரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

सर्वत:पाणिपादत्वेक्रम्यादेरपिचेशता ।
ततश्चतुर्मुखोदेवएवेशोनेरत:पुमान् ॥

ஸர்வத:பாணிபாதத்வேக்ரும்யாதேரபிசேஶதா ।
ததஶ்சதுர்முகோதேவஏவேஶோநேதர:புமாந் ॥ ௧௧௫ ॥

ஸர்வத: நாலுவாக்கிலும்
பாணிபாதத்வே பாணிபாதமென்னும் பக்ஷத்தில் [லான புழுக்களும்
க்ருமிஆதே:.அபிச மரவெட்டைமுத
ஈஶதா ஈசுவரத்வமுண்டாகும்
தத: ஆகையினாலே
சதுர்முக: பிர்மாவான
தேவ:,ஏவ தேவரே
ஈஶ: ஈசுவரர்
இதர: மற்ற
புமாந் புருஷர்
ந அன்று.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

पुत्रार्थंतमुपासीनाएवमाहुःप्रजापतिः ।
प्रजाअसृजतेत्यादिश्रुतिञ्चोदाहरन्त्यमी ॥

புத்ரார்த்தமுபாஸீநாஏவமாஹு:ப்ரஜாபதி: ।
ப்ரஜாஅஸ்ருஜதேத்யாதிஶ்ருதிஞ்சோதாஹரந்த்யமீ ॥ ௧௧௬ ॥

புத்ரார்த்தம் பிள்ளையின் நிமித்தியம்
தம் அவரை
உபாஸீநா:.ஏவம் உபாசிக்கிறார்கள்
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள் [என்று

ப்ரஜாபதி: பிரமாவானவர்
ப்ரஜா: பிர்ஜைகளை
அஸ்ருஜத உண்டு பண்ணினுரென்று
இத்யாதிஶ்ருதி:ச இது முதலான சுருதியையும்
அமீ இந்தப்பிராஜாபத்யவாதிகள்
உதாஹரந்தி சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. பாகவதமதஞ் சொல்லுகிறார்.

विष्णोर्नाभेस्समुद्भूतःवेधाःकमलजस्ततः ।
विष्णोरेवेशइत्याहुर्लोकेभागवताजनाः ॥

விஷ்ணோர்நாபேஸ்ஸமுத்பூத:வேதா:கமலஜஸ்தத: ।
விஷ்ணோரேவேஶஇத்யாஹுர்லோகேபாகவதாஜநா: ॥ ககஎ ॥

விஷ்ணோ: விஷ்ணுவினுடைய
நாபே: உந்திக்கமலத்திலிருந்து
ஸமுத்பூத: உண்டானவராகையால்
கமலஜ: அக்கமலத்திலிருந்து பிறந்தவராயிருக்கிற
வேதா: பிர்மா ஈசுவரனுகார்
தத: ஆகையினாலே
விஷ்ணு:ஏவ விஷ்ணுவே
ஈஶ:இதி ஈசுவரனென்று
லோகே லோகத்திலிருக்கிற
பாகவதா: பாகவதர்களான
ஜநா: ஜனங்கள் (சொல்லுகிறார்கள்.)

அ-கை. ஆகமாபிமானிகளான சைவமதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

शिवस्यपादावन्वेष्टुंशार्ङ्गीचशक्तस्ततश्शिवः ।
ईशोनविष्णुरित्याहुश्शैवाआगमामानिनः ॥

ஶிவஸ்யபாதாவந்வேஷ்டும்ஶார்ங்க்யஶக்தஸ்ததஶ்ஶிவ: ।
ஈஶோநவிஷ்ணுரித்யாஹுஶ்ஶைவாஆகமமாநிந: ॥ ககஅ ॥

ஶிவஸ்ய.பாதௌ சிவனுடைய பாதங்களை
அந்வேஷ்டும் தேடுவதற்கு
ஶார்ங்கீ அஶக்த: விஷ்ணுவானவர் அசக்தர்
தத: ஆகையினாலே
ஶிவ: ஈஶ: சிவனே ஈசவரன்
விஷ்ணு: விஷ்ணுவானவர்
ந ஈதி ஈசுவரனில்லையென்று
ஆகமமாநிந: ஆகமாபிமானிகளான
ஶைவா: சைவர்களானவர்கள்
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. காணுபத்தியமதஞ் சொல்லுகிறார்.

पुरत्रयंसाधयितुंविघ्नेशंसोप्यपूजयत् ।
विनायकंप्राहुरीशंगाणापत्यमतेरताः ॥

புரத்ரயம்ஸாதயிதும்விக்நேஶம்ஸோப்யபூஜயத் ।
விநாயகம்ப்ராஹுரீஶம்காணாபத்யமதேரதா: ॥ ககசு ॥

ஸ: ஶிவ: அந்த சிவனும்
புரத்ரயம் திரிபுரத்தை
ஜாயிதும் ஜெயிக்க
விக்நேஶம் விக்னேசுவரனை
ஸமபூஜயத் பூஜித்தார் (அதினால்)

விநாயகம் விநாயகரை
ஈஶம் ஈசுவரனென்று
காணாபத்யமதரதா: கணபதி மதத்திலே உத்யுக்தரானவர்கள்
ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன நியாயத்தை அன்னியமதத்திலும் சொல்லுகிறார்.

एवमन्येस्वस्वपक्षाभिमानेनान्यथान्यथा ।
मन्त्रार्थवादकल्पादीनाश्रित्यप्रतिपेदिरे ॥

ஏவமந்யேஸ்வஸ்வபக்ஷாபிமாநேநாந்யதாந்யதா ।
மந்த்ரார்த்தவாதகல்பாதீநாஶ்ரித்யப்ரதிபேதிரே ॥ ௧௨௦ ॥

ஏவம் இப்படி
அந்யே பைரவமயிலாராதிகளான [வாதிகள்
ஸ்வஸ்வ தங்கள் தங்கள்
பக்ஷாபிமாநேந பக்ஷத்திலிருக்கிற துரபிமானத்தினாலே
அந்யதா அந்யதா வேறு வேறாக
மந்த்ரார்த்தவாதகல்பாதீந் மந்திரங்களையும் அர்த்தவாதங்களையும் கற்பங் (களையும்)
ஆஶ்ரித்ய ஆசிரயித்து
ப்ரதிபேதிரே மயங்குகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி யெத்தனைமத மிருக்கிறதெனில்.

अन्तर्यामिणमारभ्यस्थावरान्तेशवादिनः ।

அந்தர்யாமிணமாரப்யஸ்தாவராந்தேஶவாதிந: ॥ ௧௨௦½ ॥

அந்தர்யாமிணம் அந்தர்யாமியை
ஆரப்ய ஆரம்பித்து
ஸ்தாவராந்தேஶவாதிந: ஸ்தாவரம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்களை ஈசுவரனென்று வாதிக்கிறவர்களனேகர்கள்.

அ-கை. ஸ்தாவரத்தை ஈசனென்றவாதம் ஒரிடத்திலும் காணப்படவில்லையேயெனில்.

सन्त्यश्वत्थार्कवंशादेःकुलदैवत्वदर्शनात् ॥

ஸந்த்யஶ்வத்தார்க்கவம்ஶாதே:குலதைவத்வதர்ஶநாத் ॥ ௧௨௧ ॥

அஶ்வத்தார்க்கவம்ஶாதே: அரசஎருக்கு மூங்கில் முதலானவைகளை
குலதைவத்வதர்ஶநாத் குலதெய்வமாகக்கொண்டாடுவதால்
ஸந்தி அந்த வாதிகளு மிருக்கிறார்களென்றறி.

அ-கை. இப்படிமதங்கள் பேதமானால் எதைக்கொள்ளுகிறது எதைத்தள்ளுகிறதெனில்.

तत्वनिश्चयकामेनन्यायागमविचारिणाम् ।
एकैवप्रतिपत्तिस्स्यात्साप्यत्रस्फुटमुच्यते ॥

தத்வநிர்ணயகாலேऽத்ர ந்யாயாகமவிசாரிணாம் |
ஏகைவப்ரதிபத்திஸ்ஸ்யாத்ஸாऽப்யத்ரஸ்புடமுச்யதே || கஉஉ ||

தத்வநிர்ணயகாலே தத்வ நிச்சயம் பண்ண அவாஉள்ளவர்
ந்யாயாகமவிசாரிணாம் யுக்தியென்ன சுருதியென்ன இவைகளை விசாரிக்கிறவர்களுக்கு
ஏகா.ஏவ. அத்வைதமான ஒரே
ப்ரதிபத்தி: ஞானமே
ஸ்யாத் உண்டாகிறது
அத்ர இந்த இடத்தில்
ஸா.அபி அந்த ஞானமே
ஸ்புடம் பிரகாசமாக
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. அந்தஞானத்தைக் காண்பிப்பதற்கு அநுகூலமான சுருதியைக் காண்பிக்கிறார்.

मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ।
अस्यावयवभूतैस्तुव्याप्तंसर्वमिदंजगत् ॥

மாயாந்துப்ரக்ருதிம்வித்யாந்மாயிநந்துமஹேஸ்வரம் |
அஸ்யாவயவபூதைஸ்துவ்யாப்தம்ஸர்வமிதம்ஜகத் || கஉங ||

மாயாம்.து மாயையே
ப்ரக்ருதிம் மூலப் பிரகிருதியென்று
வித்யாத் அறியவேண்டியது
மாயிநம்.து மாயாவியே
மஹேஸ்வரம் மகேசுவரனென்றும்
இதம் இந்த
ஸர்வம். ஜகத் சகல ஜகத்தும்
அஸ்ய இவனுடைய
அவயவபூதை:.து அவயவங்களினாலே
வ்யாப்தம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்தசுருதியி னுதவியாலே ஈசவிஷயம் நிர்ணயிப்பது யுக்தமென்றுசொல்லுகிறார்.

इतिश्रुत्यनुसारेणन्यायोनिर्णयईश्वरे ।
तथासत्याविरोधस्स्यात्स्थावरान्तेशवादिनाम् ॥

இதிஸ்ருத்யநுஸாரேணந்யாயோநிர்ணயஈஸ்வரே |
ததாஸத்யவிரோதஸ்ஸ்யாத்ஸ்தாவராந்தேஸவாதிநாம் || கஉச ||

இதி இப்படி
ஸ்ருத்யநுஸாரேண சுருதியினுதவியாலே
ஈஸ்வரே. நிர்ணய: ஈசுவரவிஷயத்தில்நிர்ணயமானது
ந்யாய: நியாயமென்றறிதல்
ததா.ஸதி அப்படியிருந்துள்ளவி
ஸ்தாவராந்தேஸவாதிநாம் அந்தர்யாமி யையாரம்பித்துஸ்தாவரபரியந்தமென்றுவாதிக்கிறவாதிகளுக்கு
அவிரோத:.ஸ்யாத் விரோதமில்லாமலிருக்கிறது.

அ-கை. ஜகத்காரணமான மாயைக்கென்னரூபமெனில்.

मायाचेयन्तमोरूपातापनीयेतदीरणात् ।
अनुभूतिन्तत्रमानंप्रतिजज्ञेश्रुतिस्स्वयम् ॥

மாயா சேயம் தமோரூபா தாபநீயே ததீரணாத் |
அநுபூதிம் தத்ர மானம் ப்ரதிஜஜ்ஞே ச்ருதிஸ்ஸ்வயம் || ௧௨௫ ||

மாயா. மாயா. இந்தமாயையும் | தமோரூபா. தமோரூபமாயிருக்கிறது அதெப்படியெனில், தாபநீயே தாபநீயமென்கிற ச்ருதியில் ததீரணாத் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே ச்ருதிஸ்ஸ்வயம் அந்தச்ருதியே தானே அநுபூதிம் அநுபவரூபமாயிருக்கிறது. தத்ர. அந்த மாயையில் மானம் பிரமாணத்தைக்குறித்தோ ப்ரதிஜஜ்ஞே. பிரதிஜ்ஞை பண்ணியிருக்கிறது. அதெப்படியெனில் அந்தமாயை தமோரூபமென்பதில் என்ன அநுபவமெனில்.

जडमोहात्मकंतच्चेत्यनुभावयतिश्रुतिः ।
आबालगोपंस्पष्टत्वादानन्त्यंतस्यसाब्रवीत् ॥

ஜடமோஹாத்மகம் தச்சேத்யநுபாவயதி ச்ருதி: |
ஆபாலகோபம் ஸ்பஷ்டத்வாதாநந்த்யம் தஸ்ய ஸாப்ரவீத் || ௧௨௬ ||

ச்ருதி: ச்ருதியானது தத் அந்தமாயையானது ஜடமோஹாத்மகம் ஜடமோஹரூபமென்று அநுபாவயதி அநுபவிக்கச்செய்கிறது. ஆபாலகோபம் குழந்தைமுதல் இடையன்வரையில் எல்லாருக்கும் ஸ்பஷ்டத்வாத் பிரகாசமானபடியினாலே தஸ்ய அந்தமாயையை ஆநந்த்யம் அந்தமற்றதென்றும் ஸா அந்தச்ருதி அப்ரவீத் சொல்லுகிறது.

அதெப்படி: அந்தமாயைக்கிருக்கும் ஜடமோஹத்தைச் சொல்லுகிறார்.

अचिदात्मघटादीनांयत्स्वरूपंजडंहितत् ।
यत्रकुंठीभवेत् बुद्धिस्समोहइतिलौकिकाः ॥

அசிதாத்மகடாதீநாம் யத்ஸ்வரூபம் ஜடம் ஹி தத் |
யத்ர குண்டீபவேத்புத்திஸ்ஸமோஹ இதி லௌகிகா: || ௧௨௭ ||

அசிதாத்மகடாதீநாம் ஜடமாயிருக்கிற குடம் முதலானவைகளுக்கு யத்ஸ்வரூபம் எந்தஸ்வரூபமோ தத் அது ஜடம்ஹி ஜடமாயிருக்கிறதன்றே. யத்ர எந்தவிஷயத்தில் புத்தி: புத்தியானது குண்டீபவேத் (சக்திதன்றுவதுவது அசத் தென்றுவதுபிச்சயிக்கமாட்டாமல்) மழுங்கிப்போகிறதோ

𑌸𑌃 அதை
𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌇𑌤𑌿 மோகமென்று
𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌾𑌃 லோகத்தார் (சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. சொன்னபிரகாரமாக இது சர்வானுபவசித்தமென்று காண்பிக்கிறார்.

इत्थंलौकिकदृष्ट्यैतत्सर्वैरप्यनुभूयते ।

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌤𑍇॥ ௨௭॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 இப்படி
𑌏𑌤𑌤𑍍 இந்தமாயாஸ்வரூபத்தை
𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 லோகதிருஷ்டியினால்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 சகலர்களினாலேயும்
𑌅𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌤𑍇 நிஜமென்றனுபவிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படிமாயை கடாதிகளைப்போல சர்வானுபவசித்தமானால் இதை ஞானத்தினால் நிவர்த்திக்கக் கூடாதேயெனில்.

युक्तिदृष्ट्यात्वनिर्वाच्यंनासदासीदितिश्रुतेः ।
नासदासीद्विभातत्वान्नोसदासीच्चबाधनात् ॥

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂𑌨𑌾𑌸𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃।
𑌨𑌾𑌸𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌸𑌦𑌾𑌸𑍀𑌚𑍍𑌚𑌬𑌾𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍॥ ௧௨௮॥

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾.𑌤𑍁 யுக்திதிருஷ்டியால்பார்க்கும்போது
𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂. வாக்கால் சொல்லமுடியாததாயிருக்கிற
𑌨𑌾𑌸𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 சத்து அசத்தென்று சொல்லக்கூடாதென்று
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃. சொல்லுகிறசுருதியினாலும்
𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍. லௌகீகர்களுக்குத் தோன்றுகிறபடியினாலே
𑌸𑌤𑍍. இல்லாததாகவும்
𑌨.𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍. ஆகாது.

அ-கை. துச்சத்துவத்தைச் சொல்லுகிறசுருதியை காண்பிக்கிறார்.

विद्यादृष्ट्याश्रुतंतुच्छंतस्यनित्यनिवृत्तितः ॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃॥ ௧௨௯॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 அந்தமாயைருபமானது
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 ஞானிகளினனுபவத்தால்
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 எப்போதுங்காணப்படாமையால்
𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 துச்சமென்றுசொல்லப்
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂, பட்டது.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तुच्छाऽनिर्वचनीयाचवास्तवीचेत्यसौत्रिधा ।
ज्ञेयामायात्रिभिर्बोधैश्श्रौतयौक्तिकलौकिकैः ॥

𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌽𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑍀𑌯𑌾𑌚𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑍀𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾।
𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍋𑌧𑍈𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌯𑍌𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍈𑌃॥ ௧௩௦॥

तुच्छा (ஆகாசபுஷ்பம்போல திரிகாலத்திலுமில்லாததாயும்)
अनिर्वचनीया च (சிப்பிவெள்ளிபோல்) அனிர்வசனீயமாயும்
वास्तवी (ஜீவனைப்போலே) வாஸ்தவமாயும்
इति இப்படி
असौ त्रेधा இந்தமாயைமூவிதமாகும்
माया மாயையானது
बोधे ஞானத்திலேயும்
श्रौतयौक्तिकलौकिकैः சுருதிசம்பந்தயுக்திகளாலும்லௌகீகர்களாலும்
त्रिभिर्ज्ञेया மேலேசொன்னமூன்றுவிதங்களாலேஅறியத்தக்கது.

அ-கை. இந்தமாயையானது ஜகத்தைத்தோற்றி மறைக்கிறதற்கு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

अस्यसत्वमसत्वंचजगतोदर्शयत्यसौ ।
प्रसारणाच्चसंकोचाद्यथाचित्रपटस्तथा ॥

अस्य सत्त्वमसत्त्वं च जगतो दर्शयत्यसौ ।
प्रसारणाच्च संकोचाद्यथा चित्रपटस्तथा ॥ ௧௩௧ ॥

चित्रपटः சித்திரபடமானது
प्रसारणात् விரிப்பதிலும்
संकोचात् च சுருட்டுவதிலும்
यथा எப்படி
तथा சித்திரத்தைத்தோற்றி மறைக்கின்றதோ (அப்படி)
असौ இந்தமாயையானது (ஜாக்ரஸ்வப்பனத்தில்)
अस्य जगतः இந்தஜகத்திற்கு
सत्त्वं தோற்றத்தையும்
असत्त्वं च (சுஷுப்தியில்) மறைப்பையும்
दर्शयति காண்பிக்கிறது.

அ-கை. சுருதியில்மாயை அஸ்வதந்திரை யென்றும் ஸ்வதந்திரையென்றும் இருவிதமாய்ச் சொல்லக் காரணமேதெனில்.

अस्वतन्त्राहिमायास्यादप्रतीतेर्विनाचितिम् ।
स्वतंत्रापितथैवस्यादसङ्गस्यान्यथाकृतेः ॥

अस्वतन्त्रा हि माया स्यादप्रतीतेर्विना चितिम् ।
स्वतन्त्रापि तथैव स्यादसङ्गस्यान्यथाकृतेः ॥ ௧௩௨ ॥

चितिं विना அறிவைவிட்டு
अप्रतीतेः தோற்றாமையால்
माया மாயையானது
अस्वतन्त्रा स्यात् அஸ்வதந்திரையாயெப்படிஇருக்கிறதோ
तथा एव அப்படியே
असङ्गस्य அசங்கரான ஆத்துமாவை
अन्यथाकृतेः வேறாயிருக்கிற ஜீவஜகத்து ஈசர்களாகப் பண்ணுவதால்
स्वतन्त्रा अपि ஸ்வதந்திரையாயும்
स्यात् இருக்கிறது.

அ-கை. அசங்கராயிருக்கிற ஆத்துமாவை அன்னியதாவாகப் பண்ணுகிறதென்றதை ஸ்பஷ்டமாகக் காண்பிக்கிறார்.

कूटस्थासङ्गमात्मानञ्जगत्वेनकरोतिसा ।
चिदाभासस्वरूपेणजीवेशावपिनिर्ममे ॥

𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌞𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿𑌸𑌾 ।
𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑌾𑌵𑌪𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑍇 ॥ ௧௩௨ ॥

ஸா அந்த மாயையானது
கூடஸ்தா கூடஸ்தராயும்
அஸங்கம் அசங்கராயமிருக்கிற
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை
ஜகத்வேந ஜகத்தாக
கரோதி பண்ணுகிறது.
சிதாபாஸஸ்வரூபேண சிதாபாசஸ்வரூபர்களான
ஜீவேஶௌ அபி ஜீவேசுவரர்களையும்
நிர்மமே உண்டுபண்ணுகிறதென்று சுருதியுஞ்சொல்லுகிறது

அ-கை. அப்போகூடஸ்தத்தன்மை கெட்டதேயெனில்.

कूटस्थमनुपद्रुत्यकरोतिजगदादिकम् ।

𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌮𑌨𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿𑌜𑌗𑌦𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௩௩ ॥

கூடஸ்தம் கூடஸ்தரை
அநுபத்ருத்ய உபத்திரவம் பண்ணாமலே
ஜகதாதிகம் ஜகத்துமுதலானதை
கரோதி உண்டுபண்ணுகிறது.

அ-கை. புருஷனைத்தொடாமல் பிள்ளை பெற்றாளென்பது கூடாததுபோல ஆத்துமாவைத் தொடாமல் ஜகத்துமுதலானதை யுண்டுபண்ணுகிறது கூடாதெனில்.

दुर्घटैकविधायिन्यांमायायांकाचमत्कृतिः ॥

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌘𑌟𑍈𑌕𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂𑌕𑌾𑌚𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௩௪ ॥

துர்கடைகவிதாயிந்யாம் கூடாததைக்கூட்டிவைக்கிற
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில்
கா சமத்க்ருதி: இதென்ன ஆச்சரியம்

தா-ம். அப்படி இல்லாமற்போனால் மாயையென்கிற பெயரே யெடுபட்டுப்போம்.

இ-தி. சமுத்திரத்தை தாண்டின அனுமாருக்கு வாய்க்கால் தாண்டுவது பிரயாசை இல்லாததுபோலவறி.

அ-கை. மாயைஇத்தன்மையென்பதில் லோகதிருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

द्रवत्वमुदकेवह्नावौष्ण्यंकाठिन्यमश्मनि ।
मायायांदुर्घटत्वंचस्वतस्सिध्यतिनान्यतः ॥

𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌦𑌕𑍇𑌵𑌹𑍍𑌨𑌾𑌵𑍌𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂𑌕𑌾𑌠𑌿𑌨𑍍𑌯𑌮𑌶𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂𑌦𑍁𑌰𑍍𑌘𑌟𑌤𑍍𑌵𑌂𑌚𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ ௧௩௫ ॥

உதகே ஜலத்தில்
த்ரவத்வம் நெகிழ்ச்சியும்
வஹ்நௌ அக்கனியில்
ஔஷ்ண்யம் உஷ்ணமும்

ஸுதூநி கல்லில் [மோ
காடிந்யம் கடினமும் அப்படி ஸ்வபாவ
மாயாயாம் அப்படி மாயையினிடத்தில்
அகடிதஸ்ய கூடாததைக் கூட்டி
வைக்கிறதும்
ஸ்வத: ஸ்வாபமாகவே
ஸித்யதி சித்தித்திருக்கிறது
ந அந்யத: மற்றொன்றினால்வந்ததல்ல

அ-கை. மாயைக்கதிஷ்டானந் தெரியும்வரை மாயாகாரியம் சத்தியம்போலவும் பிற்பாடு பொய்யென்று போகுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

नवेत्तिलोकेयावत्तंसाक्षात्तावच्चमत्कृतिम् ।
धत्तेमनसिपश्चात्तुमायैषेत्युपशाम्यति ॥

நவேத்தி லோகேயாவத்தம்ஸாக்ஷாத்தாவச்சமத்க்ருதிம் ।
தத்தே மநஸிபஶ்சாத்துமாயைஷேத்யுபஶாம்யதி ॥ கஙசா ॥

லோக: ஜனமானது
தம் அந்த
ஸாக்ஷாத் இந்திரஜாலக்காரனைப்பிரத்தியக்ஷமாக
யாவத் எதுவரையினும்
நவேத்தி அறியவில்லையோ
தாவத் அதுவரையினும்
சமத்க்ருதிம் இந்திரஜாலமான அந்த
சமத்காரத்தை வாஸ்த்தவமாகவே
மநஸி மனதில்
தத்தே தரிக்கிறார்
பஶ்சாத்து அவனையறிந்தபிற்பாடோவென்றால்
ஏஷா இது
மாயா இதி மாயையென்று
உபஶாம்யதி உபசாந்தியடைகிறார்.

அ-கை. இன்னும் ஜகத்தைசத்தியமென்கிற நையாயிகர்களான வாதிகளிடத்தில் சங்கைபண்ணு நம்மிடத்தில் பண்ணாதேயென்று சொல்லுகிறார்.

प्रसरंतिहिचोद्यानिजगत्सत्यत्ववादिषु ।
नचोद्यनीयंमायायांतस्याश्चोद्यैकरूपतः ॥

ப்ரஸரந்திஹிசோத்யாநிஜகத்ஸத்யத்வவாதிஷு ।
நசோத்யநீயம்மாயாயாம்தஸ்யாஶ்சோத்யைகரூபத: ॥ கஙஎ ॥

ஜகத் ஜகத்தை [களிடத்தில்
ஸத்யத்வவாதிஷு நிஜமென்கிற வாதி
சோத்யாநி ஆக்ஷேபணைகள்
ப்ரஸரந்தி,ஹி பண்ணத்தக்கதன்றோ
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில் [ன்று
நசோத்யநீயம் ஆக்ஷேபிக்கத் தக்கதன்று

அ-கை. அதுஎதினாலென்றால்.

தஸ்யா: அந்தமாயைக்கு
சோத்யைகரூபத: ஆக்ஷேபமே முக்கியவடிவமானதால்

அ-கை. மாயாவாதிகளான நம்மைக்குறித்து ஆக்ஷேபித்தால் அதிகப்பிரசங்கம் வருமென்று சொல்லுகிறார்.

चोद्येपियदिचोद्यंस्यात्तच्चोद्येचोद्यतेमया ।
परिहार्यंततश्चोद्यंनपुनःप्रतिचोद्यताम् ॥

சோத்யேபியதிசோத்யம்ஸ்யாத்தச்சோத்யேசோத்யதேமயா ।
பரிஹார்யந்ததச்சோத்யந்நபுந:ப்ரதிசோத்யதாம் ॥ கஙஅ ॥

சோத்யே அபி ஆக்ஷேபத்திலும்
சோத்யம் ஸ்யாத் யதி ஆக்ஷேபிப்பையானால்
தச்சோத்யே அந்தஆக்ஷேபத்தில்
மயா என்னாலும்
சோத்யதே ஆக்ஷேபிக்கப்படும்
தத: ஆகையினாலே
சோத்யம் ஆக்ஷேபமானது
பரிஹார்யம் பரிஹரிக்கத்தக்கது
புந: மறுபடியொருக்காலும்
ந ப்ரதிசோத்யதாம் இப்படிஆக்ஷேபிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை வெளிபண்ணுகிறார்.

विस्मयैकशरीरायाःमायायाश्चोद्यरूपतः ।
अन्वेष्यःपरिहारोस्याःबुद्धिमद्भिःप्रयत्नतः ॥

விஸ்மயைகஶரீராயா:மாயாயாச்சோத்யரூபத: ।
அந்வேஷ்ய:பரிஹாரோஸ்யா:புத்திமத்பி:ப்ரயத்நத: ॥ கஙகூ ॥

விஸ்மயைகஶரீராயா: ஆச்சரியப்படும்படியானமுக்கியவடிவமாயிருக்கிற
மாயாயா: மாயையானது
சோத்யரூபத: ஆக்ஷேபஸ்வரூபமாயிருப்பதால்
அஸ்யா: இந்தமாயைக்கு
பரிஹார: பரிஹாரமானது
புத்திமத்பி: புத்திசாலிகளினாலே
ப்ரயத்நத: பிரயத்தினமாக
அந்வேஷ்ய: தேடத்தக்கது.

அ-கை. மாயைக்குப் பரிஹாரந் தேடச்சொன்னது நியாயந்தான், மாயையென்பது இல்லையேயெனில்.

मायात्वमेवनिश्चेयमितिचेत्तर्हिनिश्चिनु ।
लोकप्रसिद्धमायायाःलक्षणंयत्तदीक्ष्यताम् ॥

மாயாத்வமேவநிச்சேயமிதிசேத்தர்ஹிநிச்சிநு ।
லோகப்ரஸித்தமாயாயா:லக்ஷணம்யத்ததீக்ஷ்யதாம் ॥ கசம ॥

மாயாத்வம் ஏவ மாயையென்றசொல்லேஅர்த்தத்திலில்லையென்றிருப்பதுனலதை இல்லையென்று
நிச்சேயம் நிச்சயம்
இதி சேத் பண்ணவேண்டியதேயெனில்
தர்ஹி அப்படி
நிச்சிநு நிச்சயம்பண்ணு
லோகப்ரஸித்தமாயாயா: லோகப்பிரசித்தமானஇந்திரஜாலம்முதலானமாயைக்கு
யத் லக்ஷணம் ததீக்ஷ்யதாம் யாதொருலக்ஷணமுண்டோ அந்தலக்ஷணம் மாயையில்பார்க்கத்தக்கது.

அ-கை. இந்தமாயைக்கு லக்ஷணமேதெனில்.

ननिरूपयितुंशक्याविस्पष्टंभासतेचया ।
सामायेतीन्द्रजालादौलोकास्संप्रतिपेदिरे ॥

நநிரூபயிதும்ஶக்யாவிஸ்பஷ்டம்பாஸதேசயா ।
ஸாமாயேதீந்த்ரஜாலாதௌலோகாஸ்ஸம்ப்ரதிபேதிரே ॥ ௧௪௧ ॥

யா யாதொன்று
நிரூபயிதும் ரூபித்ததற்கு
ந ஶக்யா முடியாததாயும்
விஸ்பஷ்டம் ச பிரகாசமாயும் [தோ
பாஸதே தோன்றிக்கொண்டிருக்கிற

ஸா அது
மாயா இதி மாயையென்று
இந்த்ரஜாலாதௌ இந்திரஜாலாதியில்
லோகா: ஜனங்கள் [கள்.
ஸம்ப்ரதிபேதிரே நன்றாக அறிகிறா

அ-கை. இனி தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

स्पष्टंभातिजगच्चेदमशक्यंतन्निरूपणम् ।
मायामयंजगत्तस्मादीक्षस्वापक्षपाततः ॥

ஸ்பஷ்டம்பாதிஜகச்சேதமஶக்யம்தந்நிரூபணம் ।
மாயாமயம்ஜகத்தஸ்மாதீக்ஷஸ்வாபக்ஷபாதத: ॥ ௧௪௨ ॥

இதம் இந்த
ஜகத் ச ஜகத்தும்
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
பாதி தோன்றுகிறது [மானது
தந்நிரூபணம் அதினுடையநிரூபண

அஶக்யம் அசக்தமாயிருக்கிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
அபக்ஷபாதத: பக்ஷபாதமில்லாம
ஜகத் ஜகத்தை (லே
மாயாமயம் மாயாமயமென்றே
ஈக்ஷஸ்வ பாரு.

அ-கை. ஜகத்தைநிரூபிக்கக்கூடாதெப்படியெனில்.

निरूपयितुमारब्धेनिखिलैरपिपंडितैः ।
अज्ञानंपुरतस्तेषांभातिकक्ष्यासुभातिचित् ॥

நிரூபயிதுமாரப்தேநிகிலைரபிபண்டிதை: ।
அஜ்ஞாநம்புரதஸ்தேஷாம்பாதிகக்ஷ்யாஸுகாஸுசித் ॥ ௧௪௩ ॥

நிகிலை: சமஸ்தர்களான [ளும்
பண்டிதை: அபி வித்துவான்களா
நிரூபயிதும் ஜகத்தைநிரூபணஞ் செய்தற்கு
ஆரப்தே ஆரம்பிவித்ததுள்ளளவில்

தேஷாம் அவர்களுடைய
காஸுசித் ஒவ்வொரு விதங்களாயுள்.
கக்ஷ்யாஸு கக்ஷிகளிலும் [ள
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமே
புரத: பாதி முன்னர்விளங்குகிறது

அ-கை. ஜகத்தை நிரூபிக்கமுடியாதென்பதை உதாரணத்தால் விளக்குகின்றார்.

देहेन्द्रियादयोभावाःवीर्येणोत्पादिताःकथम् ।
कथंवातत्रचैतन्यमित्युक्तेतेकिमुत्तरम् ॥

தேஹேந்த்ரியாதயோபாவா:வீர்யேணோத்பாதிதா:கதம் |
கதம்வாதத்ரசைதந்யமித்யுக்தேதேகிமுத்தரம் || ௧௪௪ ||

தேஹேந்த்ரியாதய: தேகேந்திரியம் முதலாய
பாவா: பாவங்கள்
வீர்யேண சுக்லத்தினாலே
கதம் எப்படி
உத்பாதிதா: உண்டுபண்ணப்பட்டன
தத்ர அந்ததேகாதிகளில்
சைதந்யம் சைதன்யமானது
கதம்வா இதுஎப்படிவந்ததென்றிப்படி
உக்தே கேட்கப்படுகையேயானால்
தே உனக்கு
உத்தரம் சமாதானம்சொல்ல
கிம் என்ன இருக்கிறது.

அ-கை. ஸ்வபாவவாதியினுடையசங்கையும் சமாதானமும்சொல்லுகிறார்

वीर्यस्यैषस्वभावश्चेत्कथंतद्विदितंत्वया ।
अन्वयव्यतिरेकौयौभग्नौतौवंध्यवीर्यतः ॥

வீர்யஸ்யைஷஸ்வபாவச்சேத்கதம்தத்விதிதம்த்வயா |
அந்வயவ்யதிரேகௌயௌபக்நௌதௌவந்த்யவீர்யத: || ௧௪௫ ||

வீர்யஸ்ய சுக்லத்திற்கே
ஏஷ: இப்படி
ஸ்வபாவ: தேஹசரீராதிகளாகிறது ஸ்வபாவமேயானால்
தத் த்வயா அது உன்னாலே
கதம் எப்படி
விதிதம் அறியப்பட்டது அதற்குசாக்ஷியேதெனில்
யௌ யாதொரு
அந்வய வ்யதிரேகௌ அன்வய வியதிரேகங்களேயாம்
தௌ அந்தஅன்வயவியதிரேகங்களெப்படியெனில் வீரிய முண்டெனில் தேகமுண்டு எங்கே வீரியமில்லையோ அங்கே தேகமில்லையென்பதுதான்
வந்த்யவீர்யத: பக்நௌ மலட்டுவீரியத்தினாலவைகள் தடைபட்டுப்போகின்றன ஆகையால்சுக்லத்திற்குதேகாதிகளைக்கற்பிப்பது ஸ்வபாவமென்பதுகூடாது.

வி-ம். மலடர்களாயிருக்கிறவர்களிடத்தில் வீரியமில்லையெனில் அப்போ அவர்களுக்கு போகத்தில் ரதியானதுண்டாகாமலிருக்கவேண்டும். ஆகையால்வீரியமில்லையென்று சொல்லக்கூடாது வீரியமிருந்தும் தேகமுண்டாகாமையாலும் ஸ்வப்னமனோராஜ்யாதிகளில் வீரியமன்றியில் சரீரங்கள் தோற்றுவதாலும் நீசொன்ன அன்வயவியதிரேகங்கள் தடைபட்டன, ஆகையால் ஜீவனோடேயும் கர்மத்தோடேயும் சேர்ந்தவீரியத்தினாலேயே சரீரமுண்டாகிறதென்றறி.

அ-கை. இப்படி யடிக்கடிகேட்டதின்பின் சிஷ்யனுடைய உத்தரத்தின் முடிவேதெனில்.

नजानामिकिमप्येतदित्यन्तेशरणंतव ।
अतएवमहांतोस्यप्रवदन्त्यैन्द्रजालिताम् ॥

நஜாநாமிகிமப்யேததித்யந்தேஶரணந்தவ ।
அதஏவமஹாந்தோஸ்யப்ரவதந்த்யைந்த்ரஜாலிதாம் ॥ ௧௪௬ ॥

ஏதத் கிம் அபி இந்தத்தேகாதியுண்டாகிறவித மின்னவிதமென்று
ந ஜாநாமி யாதொன்றும்நான் அறியவில்லையாகையால் நீரேசமாதானம் சொல்லவேண்டும்
இதி என்று
அந்தே முடிவில்
தவ ஶரணம் உமக்கே சரணமென்று சொன்னான்
அத: ஏவ ஆகையினாலேயே
மஹாந்த: மகான்கள்
அஸ்ய இந்ததேகாதிக்கு
ஐந்த்ரஜாலிதாம் இந்திரஜாலசாம்யத்தை
ப்ரவதந்தி சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. அனிர்வசனீயமென்பதில் பெரியவாளால் வசிஷ்டருடையவாக்கியத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

एतस्मात्किमुवेन्द्रजालमपरंयद्गर्भवासेस्थितम्
रेतश्चेततिहस्तमस्तकपदप्रोद्भूतनानांकुरम् ।
पर्यायेणशिशुत्वयौवनजरावेषैरनेकैर्वृतम्
पश्यत्यत्तिशृणोतिजिघृतितथागच्छत्यथागच्छाति ॥

ஏதஸ்மாத்கிமிவேந்த்ரஜாலமபரம்யத்கர்ப்பவாஸேஸ்திதம்
ரேதஶ்சேததிஹஸ்தமஸ்தகபதப்ரோத்பூதநாநாங்குரம் ।
பர்யாயேணஶிஶுத்வயௌவநஜராவேஷைரநேகைர்வ்ருதம்
பஶ்யத்யத்திஶ்ருணோதிஜிக்ரதிததாகச்சத்யதாகச்சதி ॥ ௧௪௭ ॥

கர்ப்பவாஸே சர்ப்பவாசத்தில்
ஸ்திதம் இருந்த
யத் ரேத: யாதொருசுக்லமுண்டோ
ஹஸ்தமஸ்தக பதப்ரோத்பூதநாநாங்குரம் அதேகைகளாயும் தலையாயும் பாதங்களாயும் நானாவிதங்களான அவயவங்களுடன்
சேததி சேஷ்டிக்கிறது
பர்யாயேண கிரமமாக
ஶிஶுத்வயௌவந ஜராவேஷை: பாலியம்யௌவனம் ஜரையென்ற வேஷங்களான
அநேகை: அனேகங்களோடே
வ்ருதம் கூடினதாய்
பஶ்யதி பார்க்கிறது
அத்தி சாப்பிடுகிறது
ஶ்ருணோதி கேட்கிறது
ஜிக்ரதி முகர்ந்துபார்க்கிறது
ததா அப்படி

ஃஹுதி போகிறது | ஐந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமானது
அம் மறுபடி | அபரம் வேறே
ஆஃஹுதி வருகிறது (ஆகையால்) | கிம் வா என்ன இருக்கிறதென்று
ஹேதுகஸ் இதைக்காட்டிலும் | சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்படியே இன்னமொரு திருஷ்டாந்தத்தை காண்பிக்கிறார்.

देहवद्वटधानादौसुविचार्यविलोक्यताम् ।
क्वधानाकुत्रवावृक्षास्तस्मान्मायेतिनिश्चिनु ॥

தேஹவத்வடதாநாதௌஸுவிசார்யவிலோக்யதாம் ।
க்வதாநாக்வத்ரவாவ்ருக்ஷாஸ்தஸ்மாந்மாயேதிநிஸ்சிநு ॥ ௧௪௮ ॥

தேஹவத் தேகம்போலே | க்வ வா எவ்விடத்தில்
வடதாநாதௌ ஆலம்விதை முதலான | வ்ருக்ஷா: மரங்களிருக்கின்றன
ஸுவிசார்ய நன்றாய்விசாரித்து | தஸ்மாத் ஆகையினாலே
விலோக்யதாம் பார்க்கத்தக்கது [து | மாயா இதி மாயையென்றே
க்வதாநா எவ்விடத்தில்விதையிருக்கிற[தும்] | நிஸ்சிநு நிச்சயம் பண்ணு.

அ-கை. நம்மால் நிரூபிக்கமுடியாவிட்டாலும் உதயனர்முதலான பெரியோர்கள் நிருக்தியென்ற கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்களே யெனில்.

निरुक्तावभिमानन्तेदधतेतार्किकादयः ।
हर्षमिश्रादिभिस्तेतुखण्डनादौसुशिक्षिताः ॥

நிருக்தாவபிமாநந்தேதததேதார்க்கிகாதய: ।
ஹர்ஷமிஸ்ராதிபிஸ்தேதுகண்டநாதௌஸுஸிக்ஷிதா: ॥ ௧௪௯ ॥

நிருக்தௌ நிருக்தியில் | தலானவர்களாலே
தே அந்த | கண்டநாதௌ கண்டனம் முதலானகிரந்தத்தில்
தார்க்கிகாதய: தார்க்கிகாதிகள் | தே து அந்ததார்க்கிகாதிகள்
அபிமாநம் அபிமானத்தை | ஸுஸிக்ஷிதா: நன்றாய்சிக்ஷிக்கபட்டிருக்கிறார்கள்.
தததே வகித்திருக்கிறார்கள் |
ஹர்ஷமிஸ்ராதிபி: ஹருஷமிசிரர்முத |

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தில் பெரியோர்கள் சம்மதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अचिन्त्याःखलुयेभावानतांस्तर्केषुयोजयेत् ।
अचिन्त्यरचनारूपंमनसापिजगत्खलु ॥

அசிந்த்யா:கலுயேபாவா:நதாம்ஸ்தர்கேஷுயோஜயேத் ।
அசிந்த்யரசநாரூபம்மநஸாபிஜகத்கலு ॥ ௧௫௦ ॥

அசிந்த்யா: சிந்திக்கக்கூடாதனவான	ஜகத் ஜகத்தானது
யே பாவா: யாதொருபாவங்கள்	மநஸா அபி மனதினாலும்
கலு உண்டோ	அசிந்த்யரசநாரூபம் சிந்திக்கக்கூடாதகற்பனை
தாந் அவைகளை	கலு அன்றோ.
தர்கேண யுக்திகளினாலே	
ந யோஜயேத் சேர்க்கக்கூடாது	

அ-கை. ஜகத்து அசிந்தியரூபமாயிருக்கட்டும், மாயையில் என்னவாயிற் றெனில்.

अचिन्त्यरचनाशक्तिबीजंमायेतिनिश्चिनु ।
मायाबीजंतदेवैकंसुषुप्तवानुभूयते ॥

அசிந்த்யரசநாஶக்திபீஜம்மாயேதிநிஶ்சிநு ।
மாயாபீஜம்ததேவைகம்ஸுஷுப்தாவநுபூயதே ॥ கருக ॥

அசிந்த்யரசநா இன்னபடியென்று சிந்திக்கக்கூடாது[னது	ஸுஷுப்தௌ ஏவ ஸுஷுப்தியிலேயே
ஶக்திபீஜம் கற்பனைசக்திக்குப் பீஜமா	தத் ஏகம் அந்தவொன்றான
மாயா இதி மாயையென்றே	மாயாபீஜம் மாயாபீஜமானது
நிஶ்சிநு நிச்சயம்பண்ணு (அதுஎங் கேகாணலாமென்றால்	அநுபூயதே அனுபவிக்கப்படுகிற தல்லவா.

அ-கை. மாயை ஜகத்காரணமென்ப தெப்படியெனில்.

जाग्रत्स्वप्नजगत्तत्रलीनंबीजइवद्रुमः ।
तस्माद्शेषजगतोवासनास्तत्रसंस्थिताः ॥
याबुद्धिवासनास्तासुचैतन्यंप्रतिबिंबति ।

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஜகத்தத்ரலீநம்பீஜஇவத்ருமः ।
தஸ்மாதஶேஷஜகதோவாஸநாஸ்தத்ரஸம்ஸ்திதாः ॥ கருஉ ॥
யாபுத்திவாஸநாஸ்தாஸுசைதந்யம்ப்ரதிபிம்பதி ।

பீஜே விதையில்	வாஸநாः வாசனைகள்
த்ருமः இவ மரம்இருப்பதுபோல	தத்ர அந்த மாயையில்
தத்ர அந்தசுஷுப்தியில்	ஸம்ஸ்திதாः இருக்கின்றன
ஜாக்ரத்ஸ்வப்ந ஜகத் ஜாக்கிரஸ்வப்னம்முதலான ஜகத்து	யாः யாதொரு
லீநம் லயித்திருக்கிறது	புத்திவாஸநாः புத்தி வாசனைகளுண்
தஸ்மாத் ஆகையினாலே (டைய	தாஸு அந்த வாசனைகளிலே (டோ
அஶேஷஜகதः சமஸ்த்த ஜகத்தினு	சைதந்யம் சைதன்யமானது
	ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபிம்பிக்கிறது.

அ-கை. அந்தப்பிரதிபிம்பங்கமென் தெரியவில்லையெனில்.

मेघाकाशवदस्पष्टचिदाभासोनुमीयताम् ॥

மேகாகாஶவதஸ்பஷ்டசிதாபாஸோநுமீயதாம் ॥ ௧௫௩ ॥

மேகாகாஶவத் மேகாகாசம்போலே
அஸ்பஷ்ட சிதாபாஸ: விளக்கமற்ற சிதாபாஸன்
அநுமீயதாம் அனுமானத்தால் அறியத்தக்கவன்.

அ-கை. மேகாகாசத்தில் பிரதிபிம்பந் தெரியாமல்போனாலுங் கடஜலத்தில்பிரதிபிம்பம் ஸ்பஷ்டமாய்த் தோற்றுவதால், மேகாகாசமுண்டென்ற அனுமானங்கூடும். அப்படி தாஷ்டாந்தத்திலும் காட்டவேண்டுமெனில்

साभासमेवतद्बीजंधीरूपेणप्ररोहति ।
अतोबुद्धौचिदाभासोविस्पष्टंप्रतिभासते ॥

ஸாபாஸமேவ தத்பீஜம் தீரூபேண ப்ரரோஹதி ।
அதோ புத்தௌ சிதாபாஸோ விஸ்பஷ்டம் ப்ரதிபாஸதே ॥ ௧௫௪ ॥

தத். வீஜம் அந்த மாயாபிஜமானது
ஸாபாஸம். ஏவ ஆபாசத்தோடே கூடினதாகவே
தீரூபேண புத்திரூபமாக
ப்ரரோஹதி முளைக்கிறது
அத: ஆகையினாலே
புத்தௌ புத்தியிலே
சிதாபாஸம் சிதாபாசனானவன்
விஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
ப்ரதிபாஸதே பிரதிபலித்து விளங்குகிறான்.

வி-ம். முன்சிதாபாசனுடன் கூடின அந்த அஞ்ஞானமேபுத்திவிருத்தியில் பிரதிபலித்து ஜீவனாயிருந்தது நம்மாலறியப்படாவிட்டாலும், இப்போ புத்தி விருத்தியின்தன்மையை யடைந்து விளங்குகிற ஜீவத்தோற்றம்போல், அம்மாயையின் ரூபமேயிச்சீவனும், இதிற்சற்றேனு மையமில்லை.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்கள் மாயிகாளென்பதற்கு; சுருதியையும், ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டங்களுக்கு திருஷ்டாந்தத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतौश्रुतम् ।
मेघाकाशजलाकाशाविवतौसुव्यवस्थितौ ॥

மாயாபாஸேந ஜீவேஶௌ கரோதீதி ஶ்ருதௌ ஶ்ருதம் ।
மேகாகாஶஜலாகாஶாவிவ தௌ ஸுவ்யவஸ்திதௌ ॥ ௧௫௫ ॥

மாயா மாயையானது
ஆபாஸேந பொய்யாக
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை
கரோதி இதி உண்டுபண்ணிற்றென்று
ஶ்ருதௌ சுருதியிலே
ஶ்ருதம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது

ஜேவாகாஶஜலாகாஶஸ்ஶாஜ்ஜீவமேகாகா சம்போல ஈசனென்றும் ஜலாகாசம்போல ஜீவனென்றும் | ஸா அவர்கள் வ்யவஸ்திதா முன்னமே விவஸ்தைபண்ணப்பட்டார்கள்.

அ-கை. அதையே ஸ்பஷ்டமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

मेघवद्वर्ततेमायामेघस्थिततुषारवत् ।
धीवासनाश्चिदाभासस्तुषारस्थखवत्स्थितः ॥

மேகவத்வர்த்ததேமாயாமேகஸ்திததுஷாரவத் ।
தீவாஸநாஶ்சிதாபாஸஸ்துஷாரஸ்தகவத்ஸ்திதஃ ॥ கருகூ ॥

மாயா மாயையானது | துஷாரஸ்தகவத் அந்த துளிகளி லிருக்கிற ஆகாசம்போலே
மேகவத் மேகம்போலே |
வர்த்ததே இருக்கிறது | சிதாபாஸஃ அந்த (வாசனைகளிலே) சிதாபாசன்
மேகஸ்திததுஷாரவத் மேகத்தி லிருக்கிற மழைத்துளிகள்போல |
தீவாஸநாஃ புத்திவாசனைகள் | ஸ்திதஃ இருக்கிறான்.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்க ளிரண்டுபேர்களும் மாயாகற்பிதரானால் பேதமே தெனில்.

मायाधीनश्चिदाभासश्श्रुतोमायीमहेश्वरः ॥

மாயாதீநஶ்சிதாபாஸஶ்ஶ்ருதோமாயீமஹேஶ்வரஃ ।

மாயாதீநஃ மாயையின்வசமாயிருக்கிறவன் | மாயீ மாயையை தன் வசம் பண்ணிக்கொண்டவனென்று
சிதாபாஸஃ சிதாபாசனானஜீவன் | ஶ்ருதஃ (முன்சொல்லி) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.
மஹேஶ்வரஃ மகேசுவரன் |

அ-கை. புத்திவாசனைப் பிரதிபிம்பனுக்கு, ஈசுவரத்துவம் எப்படிச் சொல்லக்கூடுமெனில்.

अन्तर्यामीचसर्वज्ञोजगद्योनिस्सएवहि ।
सौषुप्तमानन्दमयंप्रक्रम्यैवंश्रुतिर्जगौ ॥
एषसर्वेश्वरइतिसोयंवेदोक्तईश्वरः ॥

அந்தர்யாமீசஸர்வஜ்ஞோஜகத்யோநிஸ்ஸஏவஹி ॥ கருஎ ॥
ஸௌஷுப்தமாநந்தமயம்ப்ரக்ரம்யைவம்ஶ்ருதிர்ஜகௌ ।
ஏஷஸர்வேஶ்வரஇதிஸோயம்வேதோக்தஈஶ்வரஃ ॥ கருஅ ॥

ஸ. ஏவ அவரே | ஸர்வஜ்ஞஃ சர்வஞ்ஞனென்றும்
அந்தர்யாமீ.ச அந்தரியாமியென்றும் | ஜகத்யோநிஃ ஜகத்காரணரென்றும்

ஸௌஷுப்தம் சுஷுப்தியிலிருக்கிற
ஆநந்தமயம் ஆனந்தமயனை
ப்ரக்ருத்ய ஆரம்பித்து
ஏஷ: இவரே
ஸர்வேஶ்வர: இதி சர்வேசுவரரென்று
ஏவம் இப்படி
ஶ்ருதி: (மாண்டூக்ய) சுருதி
ஜகௌ ஹி சொல்லுகிறதன்றோ
ஸ: இந்த
அயம் இவரே
வேதோக்த: வேதத்தில்சொல்லப்பட்ட
ஈஶ்வர: ஈசுவரன்.

அ-கை. ஆனந்தமயனுக்கு சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் அனுபவவிரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

सर्वज्ञत्वादिकेतस्यनैवविप्रतिपद्यताम् ।
श्रौतार्थस्यावितर्क्यत्वान्मायायांसर्वसंभवात् ॥

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகேதஸ்யநைவவிப்ரதிபத்யதாம் ।
ஶ்ரௌதார்த்தஸ்யாவிதர்க்யத்வாந்மாயாயாம்ஸர்வஸம்பவாத் ॥

தஸ்ய அந்த ஆனந்தமயனுக்கு
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகே சர்வஞ்ஞத்துவமுதலான குணமுண்டென்பதில்
விப்ரதிபத்யதாம் ந ஏவ ஆட்சேபிக்கத்தக்கதேயன்று
ஶ்ரௌதார்த்தஸ்ய வேதார்த்தமானது
அவிதர்க்யத்வாத் ஆட்சேபிக்கக்கூடாத நிர்ணயமானதால்
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில்
ஸர்வஸம்பவாத் சகலகுணமும் சம்பவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. சுருதி இருந்தாலும், யுக்திக்குத் தடைபட்டால், ஜலத்தில் கல்மிதக்குமென்ற சொற்போல், அர்த்தவாதமாய்விடுமேயெனில், சுருதிப்பிரமாணம் சித்திக்கும்பொருட்டு சர்வேசுவரத்துவம் முதலானதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अयंयत्सृजतेविश्वंतदन्यथयितुंपुमान् ।
नकोपिशक्तस्तेनायंसर्वेश्वरइतीरितः ॥

அயம்யத்ஸ்ருஜதேவிஶ்வம்ததந்யதயிதும்புமாந் ।
நகோபிஶக்தஸ்தேநாயம்ஸர்வேஶ்வரஇதீரித: ॥ ௧௬௦ ॥

அயம் ஆனந்தமயனென இவர்
யத் விஶ்வம் எந்தஜாக்கிரதாதி ஜகத்தை
ஸ்ருஜதே உண்டுபண்ணுகிறாரோ
தத் அதை
அந்யதயிதும் வேறுவிதமாகப் பண்ணுவதற்கு
க: அபி யாதொரு
புமாந் புருஷனும்
ந ஶக்த: சமர்த்தனாயில்லையோ
தேந ஆகையினாலே
அயம் இவர்
ஸர்வேஶ்வர: இதி சர்வேசுவரரென்று
ஈரித: சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. இப்போசர்வஞ்ஞத்துவத்தைச் சொல்லுகிறார்.

अशेषप्राणिबुद्धीनांवासनास्तत्रसंस्थिताः ।
ताभिःक्रोडीकृतंसर्वन्तेनसर्वज्ञईरितः ॥
அஶேஷப்ராணிபுத்தீநாம்வாஸநாஸ்தத்ரஸம்ஸ்திதா꞉ ।
தாபி꞉க்ரோடீக்ருதம்ஸர்வந்தேநஸர்வஜ்ஞ ஈரித꞉॥ ௧௬௧॥

அஶேஷப்ராணிபுத்தீநாம் சகலப்பிராணிகளின் புத்திகளுடைய
வாஸநா꞉ வாசனைகளானவை
தத்ர அந்தக்ஷுப்திசம்மந்தமான
ஸம்ஸ்தித꞉ மாயையிலிருப்பதால்
தாபி꞉ அவைகளினாலே
க்ரோடீக்ருதம் சேர்க்கப்பட்டது
ஸர்வம் சமஸ்தமாயிருக்கிற
தேந அந்தவாசனைகளையறிவதினாலே
ஸர்வஜ்ஞ꞉ சர்வஞ்ஞரென்று
ஈரித꞉ சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. சர்வஞ்ஞத்துவமிருந்தால் அப்போது அது எதினால் அறியப்படவில்லையெனில்.

वासनानांपरोक्षत्वात्सर्वज्ञत्वंनहीक्ष्यते ।
सर्वबुद्धिषुतद्दृष्ट्वावासनास्वनुमीयताम् ॥
வாஸநாநாம்பரோக்ஷத்வாத்ஸர்வஜ்ஞத்வம்நஹீக்ஷ்யதே ।
ஸர்வபுத்திஷுதத்த்ருஷ்ட்வாவாஸநாஸ்வநுமீயதாம்॥ ௧௬௨॥

வாஸநாநாம் வாசனைகளானவை[தால்
பரோக்ஷத்வாத் பரோக்ஷமாகஇருப்ப
ஸர்வஜ்ஞத்வம் (அதை யறிகிற) சர்வஞ்ஞத்துவம் [யன்றோ
நஹி ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படவில்லை
ஸர்வபுத்திஷு சர்வ புத்திவிருத்திகளிலே
தத் அதை
த்ருஷ்ட்வா பார்த்து
வாஸநாஸு வாசனைகளிலே (சர்வஞ்ஞத்துவமுண்டென்று) [கது.
அநுமீயதாம் அனுமானம்பண்ணத்தக்

வி-ம். அதெப்படியெனில், சர்வபுத்தியிலிருந்து அறிகிறதே சர்வஞ்ஞத்துவம், தனக்குக்காரணமான வாசனைகளையுமறிவதே சர்வஞ்ஞத்துவ மென்றறியத்தக்கது. காரியத்திலிருக்கிற சர்வஞ்ஞத்துவத்தால் காரணத்திலிருக்கிற சர்வஞ்ஞத்துவமென்பது வஸ்திரத்திலிருக்கிற ரூபமானது நூலிலிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. சர்வஞ்ஞத்துவத்தைச் சொல்லி, அந்தரியாமித்துவத்தைச்சொல்லுகிறார்.

विज्ञानमयमुख्येषुकोशेष्वन्यत्रचैवहि ।
अन्तस्तिष्ठन्यमयतितेनान्तर्यामितांव्रजेत् ॥
விஜ்ஞாநமயமுக்யேஷுகோஶேஷ்வந்யத்ரசைவஹி ।
அந்தஸ்திஷ்டந்யமயதிதேநாந்தர்யாமிதாம்வ்ரஜேத் ॥ ௧௬௩ ॥

विज्ञानमयमुख्येषु விஞ்ஞானமயன் முதலான
कोशेषु கோசங்களிலும்
अन्यत्र च பிருதிவிமுதலானமற்ற
एव हि இடங்களிலும்
अन्तः உள்ளே
तिष्ठन् இருந்துகொண்டு
यमयति நியமனம் பண்ணுகிறார்
तेन அதினாலே
अन्तर्यामितां அந்தரியாமியாயிருத்தலை
व्रजेत् அடைகிறார்.

அ-கை. இந்தஅர்த்தத்தில் அந்தரியாமிபிராமணம் முழுமையும் பிரமாணமென்று காண்பிக்கிறார்.

बुद्धौतिष्ठन्नान्तरोस्या:धियानेक्ष्यश्चधीवपु: ।
धियमन्तर्यमयतीत्येवंवेदेनघोषितम् ॥

बुद्धौ तिष्ठन्नान्तरोऽस्या धियानेक्ष्यश्च धीवपुः ।
धियमन्तर्यमयतीत्येवं वेदेन घोषितम् ॥ ௧௩௪ ॥

बुद्धौ புத்தியிலே
तिष्ठन् இருந்துகொண்டு
अस्याः இந்த புத்திக்கு
आन्तरः சூட்சுமராகவும்
धिया புத்தியினாலே
ईक्ष्यः न பார்க்கப்படாதவராயும்
धीवपुः புத்தியாகிற வடிவத்தையுடையவராயும்
धियं புத்தியை
अन्तः உள்ளே இருந்து
यमयति நியமனம் பண்ணுகிறவராயிருக்கிறாரென்று
एवं இப்படி
वेदेन வேதத்திலே
घोषितं கோஷிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது அந்தர்யாமி பிராமணத்தில் சொன்னசகல அர்த்தத்தையும், சங்கிரகித்து திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

तन्तु:पटेस्थितोयद्वदुपादानतयातथा ।
सर्वोपादानरूपत्वात्सर्वत्रायमवास्थित: ॥

तन्तुः पटे स्थितो यद्वदुपादानतया तथा ।
सर्वोपादानरूपत्वात्सर्वत्रायमवस्थितः ॥ ௧௩௫ ॥

तन्तुः நூலானது
पटे வஸ்திரத்தில்
उपादानतया உபாதானகாரணமாக
यद्वत् எப்படி
स्थितः இருக்கிறதோ
तथा அப்படி
अयं அந்த (ஈசுவரனும்)
सर्वोपादानरूपत्वात् சர்வோபாதானகாரணரானதால்
सर्वत्र अवस्थितः சகலத்திலுமிருக்கிறார்.

அ-கை. உபாதானகாரணமாக சர்வத்திலுமிருந்தால், நூலைப்போலேன் காணப்படவில்லையெனில், அப்படி பாக்கியவஸ்துவா யில்லாததினால் காணப்படவில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

पटादप्यान्तरस्तंतुस्तंतोरप्यंशुरान्तरः ।
आन्तरत्वस्यविश्रान्तिर्यत्रासावनुमीयताम् ॥

படாதப்யாந்தரஸ்தந்துஸ்தந்தோரப்யம்ஶுராந்தர: |
ஆந்தரத்வஸ்யவிஶ்ராந்திர்யத்ராஸாவநுமீயதாம் || ௧௬௬ ||

படாத் வஸ்திரத்தைக்காட்டிலும்
தந்து: நூலானது
ஆந்தர: சூட்சுமம்
தந்தோ: நூலைக்காட்டிலும்
அம்ஶு: பஞ்சானது
ஆந்தர: சூட்சுமம்
யத்ர எந்தவிடத்தில்
ஆந்தரத்வஸ்ய சூட்சுமத்திற்கு
விஶ்ராந்தி: ஒழிவிருக்கிறதோ
அஸௌ அந்த இந்தவஸ்து
அநுமீயதாம் அனுமானிக்கத்தக்கது.

வி-ம். எப்படியெனில், தாரதம்மியத்தால் அணுத்துவ தாரதம்மியம்போல, ஆந்தரதாரதம்மியம் ஓரிடத்தில் முற்றுப்பெறத்தக்கது.

அ-கை. அந்தர்யாமி சூட்சுமமா யிருந்தாலும் (குதிர்போல) வெளிப்பில்லாமையால் காணப்படவில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

द्वित्र्यान्तरत्वकक्ष्याणांदर्शनेप्ययमान्तरः ।
नवीक्ष्यतेततोयुक्तिश्रुतिभ्यामेवनिर्णयः ॥

த்வித்ர்யாந்தரத்வகக்ஷ்யாணாம்தர்ஶநேப்யயமாந்தர: |
நவீக்ஷ்யதேததோயுக்திஶ்ருதிப்யாமேவநிர்ணய: || ௧௬௭ ||

த்வித்ர்யாந்தரத்வகக்ஷ்யாணாம் இரண்டுமூன்றுகளான சூட்சுமத் தன்மையுடைய கட்சிகளுடைய
தர்ஶநே பார்வையிலேயும்
அயம் இவர்
ஆந்தர: அதிசூட்சுமமானதால்
ந வீக்ஷ்யதே பார்க்கப்படமாட்டார்
தத: என்று
யுக்திஶ்ருதிப்யாம் சொன்னசுருதியினாலும் அந்தரியாமியானசித்தன்றியில் ஜடம் சேஷ்டிக்கமாட்டாதென்ற யுக்தியினாலும்
நிர்ணய: ஏவ நிர்ணயிக்கத்தவர்தானே.

அ-கை. என்னநிர்ணயமாயிற்றெனில்.

पटरूपेणसंस्थानात्पटस्तन्तोर्वपुर्यथा ।
सर्वरूपेणसंस्थानात्सर्वमस्यवपुस्तथा ॥

படரூபேணஸம்ஸ்தாநாத்படஸ்தந்தோர்வபுர்யதா |
ஸர்வரூபேணஸம்ஸ்தாநாத்ஸர்வமஸ்யவபுஸ்ததா || ௧௬௮ ||

படாத்மனா — நூலேவஸ்திரரூபமா(ய்)
ஸம்ஸ்தாநக — இருப்பதினாலே
தந்தோ: — நூலுக்கு
வபு: — சரீரமானது
பட: — வஸ்திரம்
யதா — எப்படியோ
ததா — அப்படி
ஸர்வாத்மனா — சர்வரூபமாய்
ஸம்ஸ்தாநக — இருப்பதினாலே
ஸர்வம் — சமஸ்தமும்
அஸ்ய — இவருடைய
வபு: — வடிவம்.

அ-கை. சர்வமும் இவர்வடிவமென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன்சொல்லுகிறார்

तन्तोस्संकोचविस्तारचलनादौपटोयथा ।
अवश्यमेभवतिनस्वातन्त्र्यंपटेमनाक् ॥
नथान्तर्याम्ययंयत्रययावासनयायथा ।
विक्रियेततथावश्यंभवत्येवनसंशयः ॥

தந்தோஸ்ஸங்கோசவிஸ்தாரசலநாதௌபடோயதா ।
அவஶ்யமேபவதிநஸ்வாதந்த்ர்யம்படேமநாக் ॥ ௧௬௯ ॥
நதாந்தர்யாம்யயம்யத்ரயயாவாஸநயாயதா ।
விக்ரியேதததாவஶ்யம்பவத்யேவநஸம்ஶய: ॥ ௧௭௦ ॥

தந்தோ: — நூலினுடைய
ஸங்கோசவிஸ்தாரசலநாதௌ — சங்கோசமென்ன, விஸ்தாரமென்ன, சலனமென்ன, இவைமுதலானவைகளில்
பட: — வஸ்திரம்
யதா — எப்படி
அவஶ்யமேவ — அவசியமாகவே
பவதி — ஆகிறதோ
படே — நூலைவிட்டுவஸ்திரத்தில்
மநாக் — சிறிதும்
ஸ்வாதந்த்ர்யம் ந — ஸ்வதந்திரமில்லையோ
ததா — அப்படி
அயம் அந்தர்யாமீ — இந்த அந்தரியாமியும்
யத்ர — எந்த இடத்தில்
யயா — யாதொரு
வாஸநயா — வாசனையோடே
யதா — எப்படி
விக்ரியேத — விசாரிக்கிறரோ
ததா — அப்படியே
அவஶ்யம் — அதுநிச்சயமாக
பவதி ஏவ — பலிப்பதில்
ஸம்ஶய: ந — சந்தேகமில்லை.

அ-கை. அந்தர்யாமியைச்சொல்லி இனி அந்தசுருதிக் கனுகூலமான ஸ்மிருதியைச் சொல்லுகிறார்.

ईश्वरस्सर्वभूतानांहृद्देशेर्जुनतिष्ठति ।
भ्रामयन्सर्वभूतानियंत्रारूढानिमायया ॥

ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுநதிஷ்டதி ।
ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநியந்த்ராரூடாநிமாயயா ॥ ௧௭௧ ॥

அர்ஜுந ஏ அர்ஜுநா
ஈஶ்வர: ஈசுவரனானவர் (னுடைய
ஸர்வபூதாநாம் சர்வப் பிராணிக
ஹ்ருத்தேஶே இருதயஸ்தானத்தி
லிருந்து
யந்த்ராரூடாநி தேகாபிமானிகளான
ஸர்வபூதாநி சர்வஜீவர்களையும்
மாயயா மாயாசக்தியினாலே
ப்ராமயந் சுற்றிவைத்துக்கொண்டு
திஷ்டதி இருக்கிறார்.

அ-கை. இந்தவாக்கியத்துக்கு வியாக்கியானம் பண்ணுகிறார்.

सर्वभूतानिविज्ञानमयास्तेहृदयेस्थिताः ।
तदुपादानभूतेशस्तत्रविक्रियतेखलु ॥
देहादिपञ्जरंयन्त्रंतदारोहोभिमानिता ।
विहितप्रतिषिद्धेषुप्रवृत्तिर्भ्रमणंभवेत् ॥

ஸர்வபூதாநிவிஜ்ஞாநமயாஸ்தேஹ்ருதயேஸ்திதா: ।
ததுபாதாநபூதேஶஸ்தத்ரவிக்ரியதேகலு ॥ ௧௭௨ ॥
தேஹாதிபஞ்ஜரம்யந்த்ரம்ததாரோஹோபிமாநிதா ।
விஹிதப்ரதிஷித்தேஷுப்ரவ்ருத்திர்ப்ரமணம்பவேத் ॥ ௧௭௩ ॥

ஸர்வபூதாநி சர்வபூதங்களென்ப
விஜ்ஞாநமயா: விஞ்ஞானமயாள் (து
தே அந்த ஜீவாள்
ஹ்ருதயே இருதயஸ்தானத்தில்
ஸ்திதா: இருக்கிறவர்கள்
ததுபாதாநபூதேஶ: அவர்களுக்
கு உபாதானரான ஈசர்
தத்ர அந்த இடத்திலே
விக்ரியதே விகாரத்தைப்பண்ணிவை
க்கிறார்
கலு அன்றே
தேஹாதிபஞ்ஜரம்யந்த்ரம் எந்திரமென்
பது தேகாதியானகூடு
அபிமாநிதா அபிமானமே
ததாரோஹ: அதில்ஏறுகிறது
விஹிதப்ரதிஷித்தேஷுப்ரவ்ருத்தி: வி
திநிஷேதங்களிலே பிரவர்த்திக்கிறதே
ப்ரமணம் சுற்றிவைக்கிறதாக
பவேத் ஆகிறது.

அ-கை. மாயையினாலே, சுற்றிவைக்கிறாரென்பதற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்

विज्ञानमयरूपेणतत्प्रवर्त्तिस्स्वरूपतः ।
स्वशक्त्येशोविक्रियतेमाययाभ्रामणंहितत् ॥

விஜ்ஞாநமயரூபேணதத்ப்ரவ்ருத்திஸ்வரூபத: ।
ஸ்வஶக்த்யேஶோவிக்ரியதேமாயயாப்ராமணம்ஹிதத் ॥ ௧௭௪ ॥

விஜ்ஞாநமயரூபேண ஜீவாளுடைய
ரூபமாகவே
தத்ப்ரவ்ருத்திஸ்வரூபத: அவருடைய
பிரவர்த்திகாணப்படுவதாலும்
ஸ்வஶக்த்யா தன்னுடையமாயாசக்தியினா
ஈஶ: ஈசுவரன் லேபெ

விக்ரியதே விகாரப்படுகிறார்
மாயயா அந்தமாயையினாலேயே
ஹ்ருதீணாம் சுற்றிவைத்துக்கொண்டு
தஸ்தௌ இருக்கிறான்றோ.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

अन्तर्यमयतीत्युक्त्यायमेवार्थश्श्रुतौश्रुतः ।
पृथिव्यादिषुसर्वत्रन्यायोयंयोज्यतांधिया ॥

அந்தர்யமயதீத்யுக்த்யாயமேவார்த்தச்ச்ருதௌச்ருத: ।
ப்ருதிவ்யாதிஷுஸர்வத்ரந்யாயோயம்யோஜ்யதாம்தியா ॥ ௧௭௫ ॥

அந்த: உள்ளே இருந்து
யமயதி. இதி நியமனம்பண்ணுகிறாரென்கிற
உக்த்யா சொல்லினாலே
அயம் ஏவ சொல்லப்பட்ட
அர்த்த: இந்த அர்த்தமே
ச்ருதௌ சுருதியில்
ச்ருத: கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
ப்ருதிவ்யாதிஷு பிருதிவிமுதலான
ஸர்வத்ர சகலங்களிலும்
அயம் ந்யாய: இந்த நியாயமானது
தியா புத்தியினாலே
யோஜ்யதாம் சேர்க்கத்தக்கது.

அ-கை. சகலப்பிரவிருத்தியும் ஈசுவராதீனமென்பதில் வேறொருவசனம் காண்பிவிக்கிறார்.

जानामिधर्मंनचमेप्रवृत्तिःजनाम्यधर्मंनचमेनिवृत्तिः ।
केनापिदेवेनहृदिस्थितेनयथानियुक्तोस्मितथाकरोमि ॥

ஜாநாமிதர்மம்நசமேப்ரவ்ருத்தி:ஜாநாம்யதர்மம்நசமேநிவ்ருத்தி: ।
கேநாபிதேவேநஹ்ருதிஸ்திதேநயதாநியுக்தோஸ்மிததாகரோமி ॥

தர்மம் தர்மத்தை
ஜாநாமி அறிவேன்
மே எனக்கு
ப்ரவ்ருத்தி: அதில் பிரவிருத்தியும்
ந.ச வரவில்லை
அதர்மம் (இது)அர்த்தமென்று
ஜாநாமி அறிவேன்
மே எனக்கதில்
நிவ்ருத்தி: நிவர்த்தியும்
ந.ச வரவில்லை
ஹ்ருதி இருதயத்திலே
ஸ்திதேந இருக்கிறவரான
கேநாபி யாரோ ஒரு
தேவேந தெய்வத்தினாலே
யதா எப்படி
நியுக்தோஸ்மி ஏவப்படுகிறேனோ
ததா அப்படி
கரோமி செய்கிறேன்.

அ-கை. பிரவிருத்திமுழுமையும் ஈசுவராதீனமானால் புருஷப்பிரயத்தினம்வீணேயெனில்.

नार्थःपुरुषकारेणेत्येवंमाशंक्यतांयतः ।
ईशःपुरुषकारस्वरूपेणापिविवर्तते ॥

நாயம் வ்யாபாரகாரேண தத்வாராப்ராக்ருதாய யத: |
ஈசஸ்ய வ்யாபாரவத்வேந விவக்ஷ்யதே || கஎஎ ||

வ்யாபாரகாரேண புருஷப்பிரயத்தினத்தினாலே
அர்த்தம் பிரயோஜனம்
ந இதி இல்லை என்று
ஏவம் இப்படி
ஆசங்க்யதாம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று
யத: யாதொரு காரணத்தினாலே
ஈசஸ்ய ஈசுவரன்
வ்யாபாரவத்வேந ஏவ } புருஷப்பிரயத்தனவழியாகவே
விவக்ஷ்யதே ஏவுகிறரோ (ஆகையால் புருஷப்பிரயத்தனம்பிரயோசனந்தான்)

அ-கை. புருஷப்பிரயத்தினமே ஈசுவரவடிவமானால், ஈசுவரன், ஆட்டிவைக்கிறானென்று சொன்னது கூடாதேயெனில்.

इत्थंबोधेनेश्वरस्यप्रवृत्तिर्मैववार्यताम् ।
तथापीशस्यबोधेनस्वात्मासङ्गत्वधीजनिः ॥
இத்தம்போதேநேச்வரஸ்ய ப்ரவ்ருத்திர்மைவவார்யதாம் |
ததாபீசஸ்யபோதேந ஸ்வாத்மாஸங்கத்வதீஜநி: || கஎஅ ||

இத்தம்போதேந இத்தகைய ஞானத்தினாலே
ஈச்வரஸ்ய ஈசுவரன்
ப்ரவ்ருத்தி: ஏவுகிறானென்பது
மா ஏவ வார்யதாம் தடுக்கத்தக்கவரன்று
ததா அபி அப்படி இருந்தாலும்
ஈசஸ்ய ஈசுவரனேசகலகர்த்தாவென்ற
போதேந ஞானத்தினாலே
ஸ்வாத்மாஸங்கத்வதீஜநி: தனக்குஅசங்கத்துவஞானமுண்டாகிறது.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்கு அசங்கத்துவஞானத்தால் யென்னப்பிரயோசனமெனில்.

तावतामुक्तिरित्याहुश्श्रुतयस्स्मृतयस्तथा ।
श्रुतिस्मृतीममैवाज्ञेइत्यपीश्वरभाषितम् ॥
தாவதாமுக்திரித்யாஹு: ச்ருதயஸ்ஸ்ம்ருதயஸ்ததா |
ச்ருதிஸ்ம்ருதீமமைவாஜ்ஞே இத்யபீச்வரபாஷிதம் || கஎகூ ||

தாவதா நான்சங்கனென்றறிந்த அவ்வளவினாலே
முக்தி: இதி முக்தி என்று
ச்ருதய: சுருதிகளும்
ததா அப்படியே
ஸ்ம்ருதய: ஸ்மிருதிகளும்
ஆஹு: சொல்லுகின்றன
ச்ருதிஸ்ம்ருதீ ஏவ சுருதி ஸ்மிருதிகளும்
மம என்னுடைய
ஆஜ்ஞே இதி ஆஞ்ஞைகளென்று
ஈச்வரபாஷிதம் ஈசுவரனால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. சுருதியில் ஈசுவராஞ்ஞைக்கு வாயுவாதிகள் பயப்படுகிறார்களென்று சொல்லியிருக்கிறதோவெனில்.

आज्ञयाभीतिहेतुत्वंभीषास्मादितिहिश्रुतम् ।
सर्वेश्वरत्वमेतत्स्यादन्तर्यामित्वतःपृथक् ॥

ஆஜ்ஞயா பீதிஹேதுத்வம் பீஷாஸ்மாதிதி ஹி ஶ்ருதம் |
ஸர்வேஶ்வரத்வமேதத்ஸ்யாதந்தர்யாமித்வத꞉ ப்ருதக் || ௧௮௦ ||

ஆஜ்ஞயா அவராஞ்ஞையினாலே
பீதிஹேதுத்வம் பயத்துக்குக் காரணமென்று
பீஷாஸ்மாத் இவருக்கேவாயுவாதிகள் பயந்து நடக்கிறார்கள்
இதி ஹி என்றும்
ஶ்ருதம் சுருதிசொல்லுகிறது
அந்தர்யாமித்வத꞉ (அந்த ஹேதுவினாலே) அந்தரியாமித்துவத்துக்கு
ப்ருதக் வேறாக
ஏதத் இந்த
ஸர்வேஶ்வரத்வம் சர்வேசுவரத்துவமும்
ஸ்யாத் இவருக்கிருக்கிறது.

அ-கை. உள்ளிலும், வெளியிலு மீசுவராஞ்ஞையால் பிரவர்த்திநடக்கிறதென்கிறதற்கு இரண்டுசுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एतस्यवाअक्षरस्यप्रशासनइतिश्रुतिः ।
अन्तःप्रविष्टश्शास्तायंजनानामितिहिश्रुतिः ॥

ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸந இதி ஶ்ருதி꞉ |
அந்த꞉ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாயம் ஜநாநாமிதி ஹி ஶ்ருதி꞉ || ௧௮௧ ||

ஏதஸ்ய சகலநடவடிக்கையும்
அக்ஷரஸ்ய வா நாசரகிதரான இந்த ஆத்துமாவினுடைய
ப்ரஶாஸநம் இதி ஆஞ்ஞையென்று
ஶ்ருதி꞉ ஒருசுருதி சொல்லுகிறது
அயம் இவர்
ஜநாநாம் ஜனங்களுக்கு
அந்த꞉ உள்ளே
ப்ரவிஷ்ட꞉ பிரவேசித்து
ஶாஸ்தா சிட்சிக்கிறாரென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதி꞉ ஹி ஒருசுருதி சொல்லுகிற [தன்றோ.

அ-கை. இவரேஜகத்துக காரணரென்கிறதற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

जगद्योनिर्भवेदेषःप्रभवाप्ययकृत्त्वतः ।
आविर्भावतिरोभावावुत्पत्तिप्रळयौमतौ ॥

ஜகத்யோநிர்பவேதேஷ꞉ ப்ரபவாப்யயக்ருத்த்வத꞉ |
ஆவிர்பாவதிரோபாவாவுத்பத்திப்ரளயௌ மதௌ || ௧௮௨ ||

ஏஷ꞉ இவரே
ப்ரபவாப்யயக்ருத்த்வத꞉ உற்பத்தி நாசங்களைச்செய்வதால்
ஜகத்யோநி꞉ ஜகத்துக்காரணராகவும்
பவேத் ஆகிறார்
ஆவிர்பாவதிரோபாவௌ தோற்றிவைத்து மறைப்பதே [களாக்
உத்பத்திப்ரளயௌ சிருஷ்டிப்பிரளயங்
மதௌ அறியத்தக்கது.

அ-கை. சிருஷ்டிலயங்களை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

आविर्भावयतिस्वास्मिन्विलीनंसकलंजगत् ।
प्राणिकर्मवशादेषपटोयद्वत्प्रसारितः ॥
पुनस्तिरोभावयतिस्वात्मन्येवाखिलञ्जगत् ।
प्राणिकर्मक्षयवशात्संकोचितपटोयथा ॥

ஆவிர்பாவயதி ஸ்வஸ்மிந் விலீநம் ஸகலம் ஜகத் ।
ப்ராணிகர்மவசாதேஷ படோ யத்வத் ப்ரஸாரித: ॥ கஅங ॥
புநஸ்திரோபாவயதி ஸ்வாத்மந்யேவாகிலம் ஜகத் ।
ப்ராணிகர்மக்ஷயவசாத் ஸங்கோசிதபடோ யதா ॥ கஅச ॥

ஸ்வஸ்மிந் தன்னிடத்தில்
விலீநம் லயித்திருக்கிற
ஸகலம் சகலமான
ஜகத் ஜகத்தையும்
ஏஷ: இவர்
ப்ராணிகர்மவசாத் பிராணிகளுடைய கர்மவசத்தால்
பட: சித்திரபடமானது
யத்வத் எப்படி
ப்ரஸாரித: விரிக்கப்படுகிறதோ
ஆவிர்பாவயதி அப்படி ஜகத்தைத் தோற்றுவிக்கிறார்
ப்ராணிகர்மக்ஷயவசாத் ஜீவர்களுடைய கர்மக்ஷயம்வருங்காலத்தில்
ஸங்கோசிதபட: சுருட்டினபடம்
யதா எப்படியோ
ஸ்வாத்மநி ஏவ அப்படி தன்னிடத்திலேயே
அகிலம் சகலமான
ஜகத் ஜகத்தையும்
புந: மறுபடி
திரோபாவயதி மறைத்துக் கொள்ளுகிறார்.

அ-கை. இன்னும் சிருஷ்டிலயங்களுக்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

रात्रिघस्रौसुप्तिबोधावुन्मीलननिमीलने ।
तूष्णाभावमनोराज्येइवसृष्टिलयाविमौ ॥

ராத்ரிகஸ்ரௌ ஸுப்திபோதாவுந்மீலநநிமீலநே ।
தூஷ்ணீம்பாவமநோராஜ்யே இவ ஸ்ருஷ்டிலயாவிமௌ ॥ கஅரு ॥

ராத்ரிகஸ்ரௌ இராப்பகல்
இவ போலும்
ஸுப்திபோதௌ சுஷுப்திஜாக்கிரம் போலும்
உந்மீலநநிமீலநே கண்திறந்து மூடுவதுபோலும்
தூஷ்ணீம்பாவமநோராஜ்யே தூஷ்ணீம்பாவ மனோராச்சியம்போலும்
இமௌ இந்த
ஸ்ருஷ்டிலயௌ சிருஷ்டிலயங்களென்று [றி

அ-கை. ஈசவரன் ஜகத்துக்காரணரென்பது ஆரம்பபட்சமாகவா, பரிணாமபட்சமாகவாவெனில், அத்துவிதீயவஸ்துவானதால், ஆரம்பபட்சமுங் கூடாது, நிரவயவமானதால், பரிணாமபட்சமுங் கூடாது, விவர்த்தபட்சத்தை யாசரித்தால் தோஷமில்லையென்று பரிகாரம் சொல்லுகிறார்.

आविर्भावतिरोभावशक्तिमत्वेनहेतुना ।
आरंभपरिणामादिचोद्यानांनात्रसंभवः ॥

ஆவிர்பாவதிரோபாவஶக்திமத்வேநஹேதுநா |
ஆரம்பபரிணாமாதிசோத்யாநாம்நாத்ரஸம்பவ: || ௧௮௬ ||

ஆவிர்பாவதிரோபாவஶக்திமத்வேந ஆவிர்பாவதிரோபாவங்களைப் பண்ணுகிறசக்தியையுடையதாயிருக்கிற ஹேதுநா ஏதுவினாலே ஆரம்பபரிணாமாதிசோத்யாநாம் ஆரம்பவாதபரிணாமவாதமுதலான ஆட்சேபங்களுக்கு அத்ர இந்தவேதாந்தத்தில் ஸம்பவ: ந சம்பவிக்க இடமில்லை.

அ-கை. ஒரு ஈசுவரன்தானே, சேதனசேதனங்களுக்குக் காரணமாக எப்படி யாவாரெனில்.

अचेतनानांहेतुस्स्याज्जाड्यांशेनेश्वरस्तथा ।
चिदाभासांशतस्त्वेषजीवानांकारणंभवेत् ॥

அசேதநாநாம்ஹேதுஸ்ஸ்யாஜ்ஜாட்யாம்ஶேநேஶ்வரஸ்ததா |
சிதாபாஸாம்ஶதஸ்த்வேஷஜீவாநாம்காரணம்பவேத் || ௧௮௭ ||

ஈஶ்வர: ஈசுவரரானவர் ஜாட்யாம்ஶேந ஜடமானதமோகுணத்தால் அசேதநாநாம் ஜடங்களுக்கு ஹேது: ஸ்யாத் ஏதுவாகஆகிறார் ததா அப்படி சிதாபாஸாம்ஶத: சேதனசக்தியால் ஏஷ: இவர் ஜீவாநாம் ஜீவர்களுக்கும் காரணம் காரணராக பவேத் ஆகிறார்.

அ-கை. சுரேசுவர மதத்தையெடுத்து சங்கிக்கிறான்.

तमःप्रधानंक्षेत्राणांचित्प्रधानंचिदात्मनाम् ।
परःकारणतामेतिभावनाज्ञानकर्मभिः ॥
इतिवार्तिककारेणजडचेतनहेतुता ।
परमात्मनएवोक्तानेश्वरस्येतिचेन्नतत् ॥

தம:ப்ரதாநம்க்ஷேத்ராணாம்சித்ப்ரதாநம்சிதாத்மநாம் |
பர:காரணதாமேதிபாவநாஜ்ஞாநகர்மபி: ||

இதிவார்த்திககாரேண ஜடசேதநஹேதுதா |
பரமாத்மந ஏவோக்தா நேஶ்வரஸ்யேதி சேத்தந || ௧௮௯ ||

பர: பரமாத்மாவே
தம:ப்ரதாந: தமோகுண பிரதான
க்ஷேத்ராணாம் ஜடங்களுக்கும் [ராகி
சித்ப்ரதாந: சித்துபிரதானராய்
சிதாத்மநாம் ஜீவர்களுக்கும்
பாவநாஜ்ஞாநகர்மபி: பாவனை ஞான
ம் கர்மங்களால்
காரணதாம் காரணத்துவத்தை
ஏதி அடைகிறார்
இதி இப்படி

வார்த்திககாரேண வார்த்திககாரராலே
ஜடசேதநஹேதுதா ஜடத்துக்கும்
சித்துக்கும்காரணமாக
பரமாத்மந ஏவ பரமாத்மாவுக்கே
(சொல்லப்பட்டிருக்கிறது)
ஈஶ்வரஸ்ய ந உக்தா ஈசுவரனுக்குச்
சொல்லப்படவில்லை
இதி சேத் என்றுசொல்வையேயானால்
தத் ந அது கூடாது.

வி-ம். பாவனையென்பது சமஸ்காரம், ஞானமென்பது தேவதாத்தியானம், கர்மமென்பது புண்ணியபாவங்கள்.

அ-கை. துவம்பதத்தில் வாச்சியலெக்ஷியாளுக்கு அத்தியாசம் செய்வதுபோல், தத்பதத்திலும் ஜகத்துக்காரணரான ஈசுவரனுக்கும், பிரமத்துக்கும், பேதந்தெரியாத அத்தியாசத்தால் சொன்னாரென்று பரிகரிக்கிறார்.

अन्योन्याध्यासमत्रापिजीवकूटस्थयोरिव ।
ईश्वर:ब्रह्मणोस्सिद्धंकृत्वाब्रूतेसुरेश्वरः ॥

அந்யோந்யாத்யாஸமத்ராபிஜீவகூடஸ்தயோரிவ |
ஈஶ்வரப்ரஹ்மணோஸ்ஸித்தங்க்ருத்வாப்ரூதேஸுரேஶ்வர: ||

ஜீவகூடஸ்தயோ:இவ அஞ்ஞானிகள்
ஜீவகூடஸ்தருக்கன்னியோன்னியா
த்தியாசம்செய்வதுபோல [லும்
அத்ர அபி (தெரியாமல்) இவ்விடத்தி
அந்யோந்யாத்யாஸம் அன்னியோன்னி
யாத்தியாசத்தை

ஈஶ்வரப்ரஹ்மணோ: ஈசுவரனுக்கும்
பிர்மத்திற்கும்
ஸித்தம் க்ருத்வா சித்தமாகப்பண்ணி
ஸுரேஶ்வர: சுரேசுவரர்
ப்ரூதே சொன்னார்.

அ-கை. அவரப்படி அத்தியாசமாய்ச் சொன்னாரென்பது, நீரென்னமாயறிந்தீரெனில், சுருதிஅர்த்த விசாரணையால் அறிந்தேனென்று சுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सत्यज्ञानमनन्तंयद्ब्रह्मतस्मात्समुत्थिताः ।
खवाय्वग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहाइतिश्रुतिः ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்யத் ப்ரஹ்ம தஸ்மாத்ஸமுத்திதா: ।
ஆகாசவாய்வக்நிஜலப்ருத்வ்யோஷத்யந்நதேஹகா இதிஶ்ருதி: ॥ ௧௯௧ ॥

ஸத்யம் அழிவற்றதாயும்
ஜ்ஞாநம் அறிவாயும்
அநந்தம் அனந்தமாயும்
யத்ப்ரஹ்ம யாதொருபிர்மமுண்டோ
தஸ்மாத் அதில் நின்றும்
ஆகாசவாய்வக்நிஜலப்ருத்வ்யோஷத்யந்நதேஹகா: ஆகாசம்வாயு அக்கினிஜலம்பூமிஒஷதி அன்னம் தேகங்களெல்லாம்
ஸமுத்திதா: இதி உண்டாயின வென்று | ஶ்ருதி: சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இந்த சுருதியால் அன்னியோன்னியாத்தியாச ஞானமெப்படித் தோன்றுமெனில்.

आपातदृष्टितस्तत्रब्रह्मणोभातिहेतुता ।
हेतोश्चसत्यतातस्मादन्योन्याद्ध्यासइष्यते ।

ஆபாதத்ருஷ்டிதஸ்தத்ரப்ரஹ்மணோபாதிஹேதுதா ।
ஹேதோஶ்சஸத்யதாதஸ்மாதந்யோந்யாத்யாஸஇஷ்யதே ॥ ௧௯௨ ॥

ஆபாதத்ருஷ்டித: மேலெழுந்தபார்வையினாலே
தத்ர அந்தசுருதியில்
ப்ரஹ்மண: சக்தியாதிலட்சணபிர்மத்திற்கு
ஹேதுதா பாதி ஜகத்துகாரணத்துவம்தோன்றுகிறது
ஹேதோ: ச ஜகத்துக்காரணமான ஈசுவரனுக்கு
ஸத்யதா சத்தியாதிலட்சணம் தோற்றுகிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
அந்யோந்யாத்யாஸ: அன்னியோன்னியாத்தியாசம்
இஷ்யதே (செய்தாரென்று) நம்மாலறியப்பட்டது.

அ-கை. ஈசுவரபிர்மங்களுக்கு அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினாலே, ஏகத்துவம் தோன்றுமென்பதை இரண்டு திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காண்பிவிக்கிறார்.

अन्योन्याद्ध्यासरूपोसावन्नलिप्तापटोयथा ।
घट्टितेनैकतामेतितद्वद्भ्रान्त्यैकतांगतः ॥
मेघाकाशमहाकाशौविविच्येतेनपामरैः ।
तद्वद्ब्रह्मेशयोरैक्यंपश्यन्त्यपातदर्शिनः ॥

அந்யோந்யாத்யாஸரூபோஸாவந்நலிப்தபடோயதா ।
கட்டிதேநைகதாமேதிதத்வத்ப்ராந்த்யைகதாம்கத: ॥
மேகாகாஶமஹாகாஶௌவிவிச்யேதேநபாமரை: ।
தத்வத்ப்ரஹ்மேஶயோரைக்யம்பஶ்யந்த்யாபாததர்ஶிந: ॥ ௧௯௪ ॥

அநுலிப்தபட: அன்னத்தினால் பூசப்பட்டபடம்
அந்யோந்யாத்யாஸரூபம் அன்னியோன்னியாத்தியாசரூபமாய்
ஸ: இந்த படம்
யத்வத் கட்டிதமானதினாலே
யதா எப்படி
ஸங்கதா ஒன்றாயிருந்ததிலே
ஸதி அடைகிறதோ
தத்வத் அதுபோல
அஜ்ஞா மயக்கத்தினால்

ஸங்காம்நத: ஈசுவர பிர்மமொன்று
மூடை: மூடர்களாலே [கிறது
மேகாகாஶமஹாகாஶௌ மேகாகாசமகாகாசங்கள்
ந விவிச்யேதே (எப்படி) பிரிக்கப்படவில்லையோ
தத்வத் அப்படி [ளபேர்கள்
ஸ்வாத்மேக்ஷிண: மேல்பார்வையுள்
ப்ரஹ்மேஶயோ: பிர்மத்திற்குமீசுவரனுக்கும் [க்கிறார்கள்.
ஸைக்யம் வீக்ஷ்யந்தி ஐக்கியத்தைப் பார்

அ-கை. அப்போ பிர்மேசுவரர்களுக்கு பேதஞான மென்னமாயுண்டாகுமெனில்.

उपक्रमादिभिर्लिङ्गैस्तात्पर्यस्यविचारणात् ।
असङ्गंब्रह्ममायावीसृजत्येषमहेश्वरः ॥

உபக்ரமாதிபிர்லிங்கைஸ்தாத்பர்யஸ்யவிசாரணாத் ।
அஸங்கம்ப்ரஹ்மமாயாவீஸ்ருஜத்யேஷமஹேஶ்வர: ॥ ௧௯௫ ॥

உபக்ரமாதிபி: குருமுகமாய் உபக்கிரமாதிகளான [ளாலே
லிங்கை: ஆறுவிதமான லிங்கங்களி
தாத்பர்யஸ்ய சுருதியினந்தரங்கதாற்பரியத்தை [னாலே
விசாரணாத் விசாரணை பண்ணினதி

ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அஸங்கம் அசங்கமென்றும்
மாயாவீ மாயையில்பிரதிபலித்தவரான
ஏஷ: இந்த
மஹேஶ்வர: மகேசுவரரே [ட்டது
ஸ்ருஜதி சிருஷ்டிக்கிறாரென்றறியப்ப

அ-கை. சுருதியில் உபக்கிரம உபசங்காரங்களால், பிர்மம் அசங்கமென்று ஸ்பஷ்டமா யிருக்கிறதாவெனில்.

सत्यंज्ञानमनन्तञ्चेत्युपक्रम्योपसंहृतम् ।
यतोवाचोनिवर्तंतइत्यसंगत्वनिर्णयः ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தஞ்சேத்யுபக்ரம்யோபஸம்ஹ்ருதம் ।
யதோவாசோநிவர்த்தந்தஇத்யஸங்கத்வநிர்ணய: ॥ ௧௯௬ ॥

ஸத்யம் சத்தியம்
ஜ்ஞாநம் ஞானம்
அநந்தம் அனந்தம்பிர்மம்
இதி என்று

உபக்ரம்ய ஆரம்பிவித்து
யதோவாசோநிவர்த்தந்தே யாதொருவஸ்துவிலிருந்து வாக்குகள் நிவர்த்திக்கின்றன

இதி என்று
உபஸம்ஹ்ருதம் உபசங்காரம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது
அஸங்கநிர்ணய: ஆகையால் அசங்கரென்று நிருணயம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஈசுவரன் சிருஷ்டித்தாரென்ற சுவேதாசுவதர சுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

मायीसृजतिविश्वंसनिरुद्धस्तत्रमायया ।
अन्यइत्यपराब्रूतेश्रुतिस्तेनेश्वरस्सृजेत् ॥

மாயீஸ்ருஜதிவிஶ்வம்ஸநிருத்தஸ்தத்ரமாயயா ।
அந்யஇத்யபராப்ரூதேஶ்ருதிஸ்தேநேஶ்வரஸ்ஸ்ருஜேத் ॥ ௧௧௭ ॥

ஸ: அந்த
மாயீ மாயாவியானவர்
விஶ்வம் ஜகத்தை
ஸ்ருஜதி சிருஷ்டிக்கிறார்
அந்ய: அன்னியனான (ஜீவன்)
மாயயா மாயையால்
தத்ர அந்தஜகத்தில்
நிருத்த:இதி கட்டுப்பட்டிருக்கிறானென்று
அபரா இப்படி வேறொரு
ஶ்ருதி: சுருதியானது
ப்ரூதே சொல்லுகிறது
தேந ஆகையினாலே
ஈஶ்வர: ஈசுவரன் [தக்கது
ஸ்ருஜேத் சிருஷ்டிக்கிறாரென்றறியத்

அ-கை. இந்த ஆனந்தமயனை இவருக்கு ஜகத்துக் காரணத்துவஞ் சொல்லி, இவரிடத்திலிருந்து ஜகத்துண்டானப் பிரகாரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

आनन्दमयईशोयंबहुस्यामित्यवैक्षत ।
हिरण्यगर्भरूपोभूत्सुप्तिस्स्वप्नोयथाभवेत् ॥

ஆநந்தமயஈஶோயம்பஹுஸ்யாமித்யவைக்ஷத ।
ஹிரண்யகர்ப்பரூபோபூத்ஸுப்திஸ்ஸ்வப்நோயதாபவேத் ॥ ௧௧௮ ॥

ஆநந்தமய: ஆனந்தமயனை
அயம் இந்த
ஈஶ: ஈசுவரன்
பஹுஸ்யாம்இதி வெகு விதமாக ஆவோமென்று [தார்
ஐக்ஷத அந்தமாயையைப் பார்த்
ஹிரண்யகர்ப்ப: அந்த க்ஷணத்திலேயே இரணியகருப்பரூபராக
அபூத் ஆனார்
ஸுப்தி: சுஷுப்தியானது
யதா எப்படி
ஸ்வப்ந: சொப்பனமாக
பவேத் ஆகிறதோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. வேதத்திலோரிடத்தில் கிரமசிருஷ்டியும் மற்றோரிடத்தில் யுகபத் சிருஷ்டியும் சொல்லுவதால் இதில்பிரமாண பேதெனில்.

क्रमेणयुगपद्वैषासृष्टिर्ज्ञेयायथाश्रुतिः ।
द्विविधश्रुतिसद्भावाद्द्विविधस्वप्नदर्शनात् ॥

க்ரமேணயுகபத்வைஷாஸ்ருஷ்டிர்ஜ்ஞேயாயதாஶ்ருதி: |
த்விவிதஶ்ருதிஸத்பாவாத்த்விவிதஸ்வப்நதர்ஶநாத் || ௧௯௯ ||

க்ரமேண கிரமமாகவாவது
யுகபத்வா யுகபத்தாயாவது
ஏஷா இந்த
ஸ்ருஷ்டி: சிருஷ்டியானது வந்ததாகச் சொல்லுகிற
த்விவிதஶ்ருதி இரண்டுவிதசுருதி
ஸத்பாவாத் இருப்பதால்
த்விவிதஸ்வப்நதர்ஶநாத் இரண்டுவிதமான சொப்பனங்களுந்தினந்தோறும் காணப்படுவதால்
யதா எப்படி
ஶ்ருதி: சுருதிசொன்னதோஅப்படி
ஜ்ஞேயா அறியத்தக்கது.

அ-கை. இரணியகருப்பஸ்வரூபம் காண்பிக்கிறார்.

सूत्रात्मासूक्ष्मदेहाख्यस्सर्वजीवघनात्मकः ।
सर्वाहंमानधारित्वात्क्रियाज्ञानादिशक्तिमान् ॥

ஸூத்ராத்மாஸூக்ஷ்மதேஹாக்யஸ்ஸர்வஜீவகநாத்மக: |
ஸர்வாஹம்மாநதாரித்வாத்க்ரியாஜ்ஞாநாதிஶக்திமாந் || ௨௦௦ ||

க்ரியாஜ்ஞாநாதிஶக்திமாந் கிரியை ஞானம்முதலான சக்தியுடையவராயும்
ஸூக்ஷ்மதேஹாக்ய: சூட்சுமதேகமென்கிறபேரையுடையவராயுமிருக்கிற
ஸூத்ராத்மா சூத்திராத்துமாவானவர்
ஸர்வாஹம்மாநதாரித்வாத் சர்வத்திலும் நானென்று அபிமானத்தை தரித்திருப்பதால்
ஸர்வஜீவகநாத்மக: சர்வஜீவசமூகவடிவமாகிறார்.

அ-கை. இரணிய கருப்பாவஸ்தையில் ஜகத்துத்தோற்றுவதில் திருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यूषेवाप्रदोषेवामग्नोमन्देतमस्ययम् ।
लोकोभातियथातद्वदस्पष्टंजगदीक्ष्यते ॥

ப்ரத்யூஷேவாப்ரதோஷேவாமக்நோமந்தேதமஸ்யயம் |
லோகோபாதியதாதத்வதஸ்பஷ்டம்ஜகதீக்ஷ்யதே || ௨௦௧ ||

ப்ரத்யூஷேவா உதய காலத்திலும்
ப்ரதோஷேவா சாயங்காலத்திலுமிருக்கிற
மந்தே தமஸி மந்தாந்தகாரத்தில்
மக்ந: முழுகிப்போயிருக்கிற
அயம் லோக: இந்த லோகமானது
யதா எப்படி
பாதி விளங்குகிறதோ
தத்வத் அதுபோல
ஜகத் இந்த ஜகத்து
அஸ்பஷ்டம் அப்பிரகாசமாக
ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறது.

அ-கை. முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காண்பிவிக்கிறார்.

सर्वतोलाञ्छितोमप्यायथास्याद्घट्टितःपटः ।
सूक्ष्माकारैस्तथेशस्यवपुस्सर्वत्रलाञ्छितम् ॥

ஸர்வதோலாஞ்சிதோமஷ்யாயதாஸ்யாத்கட்டிதஃபடஃ ।
ஸூக்ஷ்மாகாரைஸ்ததேஶஸ்யவபுஸ்ஸர்வத்ரலாஞ்சிதம் ॥ ௨௦௨ ॥

கட்டிதஃ படஃ பசைப்படமானது
மஷ்யா மையினாலே
ஸர்வதஃ நாலுவாக்கிலும்
யதா லாஞ்சித ஸ்யாத் எப்படி அடையாளம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறதோ
ததா அப்படி

ஈஶஸ்ய ஈசுவரனுடைய
வபுஃ தேகமும்
ஸூக்ஷ்மாகாரைஃ சூட்சுமாகாரங்களினாலே
ஸர்வத்ர நாலுவாக்கிலும்
லாஞ்சிதம் அடையாளம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. புத்தியிலேறும்பொருட்டு மற்றொருதிருஷ்டாந்தங்காண்பிவிக்கிறார்.

सस्यंवाशाकजातंवासर्वतोङ्कुरितंयथा ।
कोमलंतद्वदेवैषपेलवोजगदंकुरः ॥

ஸஸ்யம்வாஶாகஜாதம்வாஸர்வதோங்குரிதம்யதா ।
கோமலம்தத்வதேவைஷபேலவோஜகதங்குரஃ ॥ ௨௦௩ ॥

ஸஸ்யம் வா நெற்பயிர்களென்ன
ஶாகஜாதம் வா அவரைமுதலான்காய்கறியென்ன
ஸர்வதஃ நாலுவாக்கிலும்
கோமலம் மனோக்கியமாய்
யதா எப்படி

அங்குரிதம் குறுமுளையாய் முளைத்திருக்குமோ
தத்வதேவ அதுபோலவே
பேலவஃ சூட்சுமமாக
ஏஷஃ இந்த [மு.
ஜகதங்குரஃ ஜகத்தின்தோற்றமென்ற

அ-கை. இப்படி சூத்திராத்துமஸ்வரூபம்சொல்லி, ஸ்தூலோபாதி காரணவிராட்டை மூன்றுதிருஷ்டாந்தத்தினால் காண்பிவிக்கிறார்.

आतपाभातलोकोवापटोवावर्णपूरितः ।
सस्यंवाफलितंयद्वत्तथास्पष्टवपुर्विराट् ॥

ஆதபாபாதலோகோவாபடோவாவர்ணபூரிதஃ ।
ஸஸ்யம்வாபலிதம்யத்வத்ததாஸ்பஷ்டவபுர்விராட் ॥ ௨௦௪ ॥

ஆதபாபாதலோகஃ வா வெய்யிலில் விளங்குகிறலோகம்போலும்
வர்ணபூரிதஃ வர்ணங்களினாலே பூரிக்கப்பட்ட
படஃ வஸ்திரமென்ன

பலிதம் பழுத்த
ஸஸ்யம் வா பயிரென்ன
யத்வத் ததா எப்படியோ அப்படி
ஸ்பஷ்டவபுஃ பிரகாசவடிவம்
விராட் விராட்டென்றறி.

அ-கை. இதற்குபிரமாண மேதெனில்.

विश्वरूपाद्ध्यायएषउक्तस्सूक्तेपिपौरुषे ।
धात्रादिस्तंबपर्यन्तानेतस्यावयवान्विदुः ॥

விஶ்வரூபாத்யாயஏஷஉக்தஸ்ஸூக்தேபிபௌருஷே |
தாத்ராதிஸ்தம்பபர்யந்தாநேதஸ்யாவயவாந்விது: || ௨௦௫ ||

விஶ்வரூபாத்யாயே விசுவரூபாத்தியாயத்திலும் [க்தத்திலும்
பௌருஷே.ஸூக்தேபி புருஷசூ
ஏஷ: இந்த விராட்புருஷன்
உக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்

தாத்ராதிஸ்தம்பபர்யந்தா: பிர்மாதி ஸ்தம்பபரியந்தமுள்ள சகலங்களும்
ஏதஸ்ய இவருடைய
அவயவாந் அவயவங்களாக
விது: அறிகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படிசொன்னதால் பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

ईशसूत्रविराड्वेधोविष्णुरुद्रेन्द्रवह्नयः ।
विघ्नभैरवमैराळमारिकायक्षराक्षसाः ॥
विप्रक्षत्रियविट्छूद्रागवाश्वमृगपक्षिणः ।
अश्वत्थवटच्यूताद्यायवव्रीहितृणादयः ॥
जलपाषाणमृत्काष्ठवास्याकुद्दालकादयः ।
ईश्वरास्सर्वएवैतेपूजिताःफलदायिनः ॥

ஈஶஸூத்ரவிராட்வேதோவிஷ்ணுருத்ரேந்த்ரவஹ்நய: |
விக்நபைரவமைராளமாரிகாயக்ஷராக்ஷஸா: || ௨௦௬ ||
விப்ரக்ஷத்ரியவிட்சூத்ராகவாஶ்வம்ருகபக்ஷிண: |
அஶ்வத்தவடச்யூதாத்யாயவவ்ரீஹித்ருணாதய: || ௨௦௭ ||
ஜலபாஷாணம்ருத்காஷ்டவாஸ்யாகுத்தாலகாதய: |
ஈஶ்வராஸ்ஸர்வஏவைதேபூஜிதா:பலதாயிந: || ௨௦௮ ||

ஈஶஸூத்ரவிராட்வேதோவிஷ்ணுருத்ரேந்த்ரவஹ்நய: அந்தரியாமி, சூத்திராத்துமா, விராட் பிர்மா விஷ்ணு ருத்திரன், இந்திரன், அக்கினி முதலானவர்களென்ன
விக்நபைரவமைராளமாரிகாயக்ஷராக்ஷஸா: கணபதிபைரவன்மைராளன் மாரியம்மை, யட்சர்கள், ராட்சதர்கள் முதலானவர்களென்ன

விப்ரக்ஷத்ரியவிட்சூத்ராகவாஶ்வம்ருகபக்ஷிண: பிராமணாள், க்ஷத்திரியாள், வைசியாள், சூத்திரர்களென்ன பசு குதிரை மிருகங்கள் பட்சிகளென்ன
அஶ்வத்தவடச்யூதாத்யா: அரசு ஆல், மா, முதலானமரங்களென்ன
யவவ்ரீஹித்ருணாதய: யவைநெல்லுப் புல்முதலானவைகளென்ன

ஜலபாஷாணம்ருத்காஷ்டவாஸ்யாகுத்தால காத்யா꞉ தீர்த்தமென்ன, சிலையென்ன, மிருத்திகையென்ன, கட்டைகளென்ன, வாச்சியென்ன, குந்தாலம்முதலானவைகளென்ன
ஸந்தி இந்த
ஸர்வே சமஸ்தமும்
பரமேஶ்வரா꞉ ஈசுவரான்
ஏவ என்றே
பூஜிதா꞉ பூஜிக்கப்பட்டவர்களாயும்
ஃபலதாயிந꞉ அந்தந்தபலத்தைகொடுக்கிறவர்களாயுமாகிறார்கள்.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணத்தையும் பலன்தாரதம்மியமா யிருக்கிறதற்குக்காரணத்தையும் சொல்லுகிறார்.

यथायथोपासतेतंफलमीयुस्तथातथा ।
फलोत्कर्षापकर्षौतुपूज्यपूजानुसारतः ॥

யதாயதோபாஸதேதம்ஃபலமீயுஸ்தததாததா |
ஃபலோத்கர்ஷாபகர்ஷௌதுபூஜ்யபூஜாநுஸாரத꞉ || ௨௦௯ ||

யதா.யதா எப்படி எப்படி
தம் அந்த ஈசுவரனை
உபாஸதே உபாசிக்கிறார்களோ
ததா.ததா அப்படி அப்படி
ஃபலம் பலத்தை
ஈயு꞉ அடைகிறார்கள்
பூஜ்யபூஜாநுஸாரத꞉.து பூஜிக்கப்பட்ட தெய்வங்களுடையவும், பூஜிக்கிறவனுடைய பக்தியனுசாரத்தினாலும்
ஃபலோத்கர்ஷாபகர்ஷௌ பலன்கள் மேல்கீழாகின்றன.

அ-கை. இப்படிமாயிகபலம் சித்திக்கட்டும்; முக்தியெந்த உபாயத்தினாலுண்டாகுமெனில்.

मुक्तिस्तुब्रह्मतत्वज्ञानादेवस्यान्नचान्यथा ।
स्वप्रबोधंविनानैवस्वस्वप्नोहीयतेयथा ॥

முக்திஸ்துப்ரஹ்மதத்வஜ்ஞாநாதேவஸ்யாந்நசாந்யதா |
ஸ்வப்ரபோதம்விநாநைவஸ்வஸ்வப்நோஹீயதேயதா || ௨௧௦ ||

முக்தி꞉.து மோட்சமோவென்றால்
ப்ரஹ்மதத்வஜ்ஞாநாத் ஏவ ஸ்யாத் பிரமத்தின்யதார்த்தஞானத்தினாலே உண்டாகும்
அந்யதா ந.ச வேறெவ்விதத்தினாலும் முக்தியுண்டாகாது
ஸ்வப்ரபோதம் தன்னுடைய விழிப்பு
விநா வாராமலே
ஸ்வஸ்வப்ந꞉ தன்னுடையசொப்பனம்
யதா எப்படி
ந ஏவ ஹீயதே ஒருக்காலும்போகமாட்டாதோ அப்படியென்றறி.

அ-கை. துவைதநிவர்த்திரூபமாயிருக்கிற முக்திக்கு சொப்பனதிருஷ்டாந்தம் சொன்னதுகூடாது; விழித்தவனுக்கு சொப்பனத்திற்கண்டதுவைதம் காணமல்போவதுபோல, இந்தஜகத்து அப்படிகாணமல் போகாமல், ஞானம்

வந்தவனுக்கும் தோற்றுவதால், சொப்பன சமானமென்று சொன்னதற்கு சுருதியுக்திப் பிரமாணமேதெனில், இந்த மூன்றவஸ்தையையும் சொப்பனம் மாயாமயமென்று சுருதிசொல்லுவதாலும், பூதகண்ணாடியில் தோற்றுகிற மு காதிகள் எப்படிபொய்யோ அப்படி இந்தஜகத்து, பிர்மத்துக்கு விலட்சண மாகையால், பொய்யென்று அறிந்தவர்களுக்கும் தோற்றிக்கொண்டிருப்பதி னால், சொப்பனசமான மென்பதில், ஆட்சேபமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

अद्वितीयब्रह्मतत्वेस्वप्नोयमखिलञ्जगत् ।
ईशजीवादिरूपेणचेतनाचेतनात्मकम् ॥

அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வே ஸ்வப்னோயமகிலஞ்ஜகத் ।
ஈசஜீவாதிரூபேண சேதநாசேதநாத்மகம் ॥ ௨௧௧ ॥

அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வே அத்துவிதீயமான பிரமஸ்வரூபத்தில் ஈசஜீவாதிரூபேண ஜீவேசுவர ரூபமானதாகவும் சேதநாசேதநாத்மகம் சேதனு சேதனவடிவமாகவும் அகிலஞ்ஜகத் தோற்றுகிறசகலஜகத்தும் அயம் தன்னையறியாததினாலுண்டான இந்த ஸ்வப்நஃ சொப்பனமென்றறி.

அ-கை. பிர்மத்திற்கு அபேதமாயிருக்கிற ஜீவேசுவரர்களை எப்படிஜகத்து க்குள் சேர்க்கலாமெனில்.

आनन्दमयविज्ञानमयावीश्वरजीवकौ ।
माययाकल्पितावेतौताभ्यांसर्वंप्रकल्पितम् ॥

ஆநந்தமயவிஜ்ஞாநமயாவீச்வரஜீவகௌ ।
மாயயாகல்பிதாவேதௌ தாப்யாம்ஸர்வம்ப்ரகல்பிதம் ॥ ௨௧௨ ॥

ஆநந்தவிஜ்ஞாநமயௌ ஆனந்தமயனுயும் விஞ்ஞானமயனுயுமிருக்கிற ஏதௌ ஈச்வரஜீவகௌ இந்த ஜீவேசுவரர்கள் மாயயா மாயாசக்தியால் கல்பிதௌ கற்பிக்கப்பட்டவர்கள் தாப்யாம் அவர்களாலே ஸர்வம் சகலமும் ப்ரகல்பிதம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

அ-கை. அதில்யாரால் எவ்வளவுகற்பிதமெனில்.

ईक्षणादिप्रवेशांतासृष्टिरीशेनकल्पिता ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकल्पितः ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தாஸ்ருஷ்டிரீசேநகல்பிதா ।
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரோஜீவகல்பிதஃ ॥ ௨௧௩ ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தா மாயையை விரியப்பார்த்தது முதல் ஜகத்தை சிருஷ்டித்து பிரவேசம் வரையில் ஸ்ருஷ்டிஃ உள்ள சிருஷ்டி

𑌈𑌶𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 ஈசுவரனாலே கற்பிதம்
𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 ஜாக்கிறசொப்பன சுஷுப்திமுதல் மோக்ஷபரியந்தமான
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 சம்சாரமானது
𑌜𑍀𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ஜீவனாலே கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றுசுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. பிர்மமே பரமார்த்தமானால், வாதிகள் ஜீவேசுவர விஷயத்தில்கலங்கக்காரணமேதெனில்.

अद्वितीयंब्रह्मतत्वमसङ्गन्तन्नजानते ।
जीवेशयोर्मायिकयोर्वृथैवकलहंययुः ॥

𑌅𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂𑌤𑌨𑍍𑌨𑌜𑌾𑌨𑌤𑍇 ।
𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍃𑌥𑍈𑌵𑌕𑌲𑌹𑌂𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ௨௧௪ ॥

𑌅𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 இரண்டற்றபிர்மஸ்வரூபமாயிருக்கிற
𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 அசங்கரான
𑌤𑌂 அந்தஆத்துமாவை
𑌨𑌜𑌾𑌨𑌤𑍇 வாதிகள் அறிகிறார்களில்லை
𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑌯𑍋𑌃 மாயிகர்களாயிருக்கிற
𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑌯𑍋𑌃 ஜீவேசர்களுடைய (வாதத்தில்)
𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌏𑌵 வீணாகவே
𑌕𑌲𑌹𑌂 கலகத்தை
𑌯𑌯𑍁𑌃 செய்கிறார்கள்.

இ-தி. பட்டிக்காட்டு ஜனங்கள் மகாராஜனையறியாமல் டபேதார் சேவகன் முதலானவர்களைப் பார்த்து ராஜனாகஎண்ணி மயங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. அப்படிகலங்குகிற வாதிகளுக்கு தயாளுவான நீர் போதிக்கக்கூடாதோவெனில்.

ज्ञात्वासदातत्वनिष्ठाननुमोदामहेवयम् ।
अनुशोचामएवान्यान्नभ्रन्तैर्विवदामहे ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌦𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌾𑌮𑌹𑍇𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌾𑌮𑌏𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌦𑌾𑌮𑌹𑍇 ॥ ௨௧௫ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍 தத்துவஞானிகளை
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 அறிந்து பார்த்து
𑌸𑌦𑌾𑌵𑌯𑌂 எப்போதும் நாம்
𑌅𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌾𑌮𑌹𑍇 சந்தோஷப் படுவோமேயன்றி
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 அன்னியர்களான வாதிகளைக்குறித்து
𑌅𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌾𑌮𑌃𑌏𑌵 விசனிப்போமேயல்லது
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌃 (பக்குவம் வாராததால்) அந்த பிறாந்தாளோடே
𑌨𑌵𑌿𑌵𑌦𑌾𑌮𑌹𑍇 விவாதம் பண்ணமாட்டோம்.

அ-கை. ஜீவவாதிகளையும், ஈசுவரவாதிகளையும் பிரித்துக்காண்பிக்கிறார்.

तृणार्चकादियोगान्ताईश्वरेभ्रान्तिमाश्रिताः ।
लोकायतादिसांख्यान्ताजीवेविभ्रान्तिमाश्रिताः ॥

த்ருணார்சகாதியோகாந்தா ஈச்வரே ப்ராந்திமாச்ரிதா: ।
லோகாயதாதிஸாங்க்யாந்தா ஜீவே விப்ராந்திமாச்ரிதா: ॥௨௧௬॥

த்ருணார்சகாதியோகாந்தா: புல்முதலானதை உபாசிக்கிறவர் முதல் யோகாப்பியாசம் பண்ணுகிறவர்கள் வரையிலுள்ளவர்கள்
ஈச்வரே ஈசுவரனிடத்தில்
ப்ராந்திம் மயக்கத்தை
ஆச்ரிதா: அடைந்தவர்கள்
லோகாயதாதிஸாங்க்யாந்தா: லோகாயதன்முதல் சாங்கியன் வரையிலுள்ளவாதிகள்
ஜீவே ஜீவனிடத்தில்
விப்ராந்திம் மயக்கத்தை
ஆச்ரிதா: அடைந்தவர்கள்.

அ-கை. அவர்களுக்கு பிராந்தத்துவம் எதினாலெனில்.

अद्वितीयब्रह्मतत्त्वंनजानन्तियदातदा ।
भ्रान्ताएवाखिलास्तेषांक्कमुक्तिःक्केहवासुखम् ॥

அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வம் நஜாநந்தி யதா ததா ।
ப்ராந்தா ஏவாகிலாஸ்தேஷாம் க்வமுக்தி: க்வேஹ வா ஸுகம் ॥௨௧௭॥

யதா எதுவரையில்
அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வம் அத்துவைத பிரமஸ்வரூபத்தை
நஜாநந்தி அறிகிறார்களில்லையோ
ததா அதுவரையில்
அகிலா: சமஸ்த பிராணிகளும்
ப்ராந்தா:ஏவ சுத்த பைத்தியக்காரர்கள் தானே
தேஷாம் அவர்களுக்கு
க்வமுக்தி: ஆனந்தமான மோட்சமேது
இஹ.வா இவிடத்தில் தான்
க்வஸுகம் எங்கே சுகமிருக்கிறது.

தா-ம். தங்கள் மதத்தை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்கிற துரெண்ணத்தினாலே கவலையுடன் கூடியிருப்பதால் சுகமில்லை.

அ-கை. அவர்களுக்கு பிரமஞான மில்லாவிட்டாலும் அந்தந்தமதங்களுக்குள்ளே, உத்தமாதம பாவங்களில்லையோவெனில், அந்தமகிமையை முமுட்சுக்களாதரவு பண்ணக்கூடாதென்று திருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக்கிறார்.

उत्तमाधमभावश्चेत्तेषांस्यादस्तुतेनकिम् ।
स्वप्नस्थराज्यभिक्षाभ्यांनबुद्धस्स्पृश्यतेखलु ॥

உத்தமாதமபாவச்சேத் தேஷாம் ஸ்யாதஸ்து தேந கிம் ।
ஸ்வப்நஸ்தராஜ்யபிக்ஷாப்யாம் நபுத்த ஸ்ஸ்ப்ருச்யதே கலு ॥ ௨௧௮ ॥

தேஷாம் அவர்களுக்குள்ளே
உத்தமாதமபாவ: உத்தமாதம பாவமானது
ஸ்யாச்சேத் இருக்கிறதேயென்றால்
அஸ்து இருக்கட்டும்
தேந கிம் அதனாலென்ன (பிரயோஜனம்
ஸ்வப்நஸ்தராஜ்யபிக்ஷாப்யாம் சொப்பனத்

திற்காணப்பட்ட ராச்சிய பரிபால த்திஞலும், பிச்சையெடுப்பதிஞலும் ஸ்வப்நாத் சொப்பனத்திலிருந்து விழித் தவன் | ஸ்ப்ருஷ்யதே ந.வ மேல்கீழான அதில் சம்மந்தப் படமாட்டான் அன்றே.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிருர்.

तस्मान्मुमुक्षुभिर्नैवमतिर्जीवेशवादयोः ।
कार्याकिन्तुब्रह्मतत्वंविचार्यंबुद्धचतांचतत् ॥

தஸ்மாந்முமுக்ஷுபிர்நைவமதிர்ஜீவேஶவாதயோ: ।
கார்யாகிந்துப்ரஹ்மதத்வம்விசார்யம்புத்த்யதாஞ்சதத் ॥ உகக ॥

தஸ்மாத் ஆகையிஞலே
முமுக்ஷுபி: முமுட்சுக்களிஞலே
ஜீவேஶவாதயோ: ஜீவேசுவரவாதங் களிலே
மதி: புத்தியானது
கார்யா.ந ஏவ பண்ணத்தக்கதேயன் று
கிம் து பின்னேயோவென்ருல்
ப்ரஹ்மதத்வம் பிர்மதத்துவமே
விசார்யம் விசாரிக்கத்தக்கது
தச்ச அதுதானே
புத்த்யதாம் அறியத்தக்கது.

அ-கை. பிர்மநிச்சயம் பண்ணும்பொருட்டு, அந்தவாதங்களையறிந்து தானே தள்ளவேண்டுமெனில்.

पूर्वपक्षतयातौचेत्तत्वनिश्चयहेतुताम् ।
प्राप्नुतोस्तुनिमज्जस्वतयोर्नैतात्रतावशः ॥

பூர்வபக்ஷதயாதௌசேத்தத்வநிஶ்சயஹேதுதாம் ।
ப்ராப்நுதோஸ்துநிமஜ்ஜஸ்வதயோர்நைதாவதாவஶ: ॥ உஉ० ॥

தத்வநிஶ்சயஹேதுதாம் தத்துவநிச் சயமுண்டாகும் நிமித்தம்
பூர்வபக்ஷதயா பூர்வபட்சமாக
தௌ சேத் அவைகளை விசாரிப்போ மென்ருல்
ப்ராப்நுத: ஸ்து விசாரிக்கக்கடவது
தாவதா தயோ: அவ்வளவால் அந்த வாதங்களிலே
அவஶ: பரவசஞய்
ந நிமஜ்ஜஸ்வ முழுகிப்போய்விடாதே.

அ-கை. சாங்கியமதத்தில் சொல்லுகிற ஜீவேசுவரர்கள் சுத்தசித்தாயிருக் கையால், அவர்களை நீங்கள் கிரகிக்கலாமென்று சங்கித்ததற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிருர்.

असंगचिद्विभुर्जीवस्सांख्योक्तस्तादृगीश्वरः ।
योगोक्तस्तत्वमोरथौशुद्धौताविनिचेच्छृणु ॥
नतत्वमोरुभावर्थावस्मत्सिद्धान्ततांगतौ ।
अद्वैतबोधनायैवसाकक्षाकाचिदिष्यते ॥

அஸங்கசித்விபுர்ஜீவ: ஸாங்க்யோக்தஸ்தாத்ருகீஶ்வர: ।
யோகோக்தஸ்தத்த்வமோரர்தௌ ஶுத்தௌ தாவிதி சேச்ச்ருணு ॥ ௨௨௧ ॥
ந தத்த்வமோருபாவர்தாவஸ்மத்ஸித்தாந்ததாம் கதௌ ।
அத்வைதபோதநாயைவ ஸா கக்ஷா காசிதிஷ்யதே ॥ ௨௨௨ ॥

ஸாங்க்யோக்த: சாங்கியமதத்தில் சொல்லப்பட்ட
ஜீவ: ஜீவன்
அஸங்கசித் அசங்கசித்தாயும்
விபு: விபுவாயுமிருக்கிறான்
யோகோக்த: யோகமதத்தில்சொல்லப்படுகிற
ஈஶ்வர: ஈசுவரனும்
தாத்ருக் முன் சொன்னபடியே இருக்கிறான்
ஶுத்தௌ சுத்தாளாயும்
தத்த்வமோ: தத்துவம்பதங்களுக்கு
அர்தௌ அர்த்தாளாக
தௌ அவ்விருவர்களும்
இதி சேத் இருக்கட்டுமென்றால்
ஶ்ருணு கேள்
தத்த்வமோ: தத்துவம்பதங்களுக்கு
அர்தௌ அர்த்தாளான
அஸ்மத் நம்முடைய
ஸித்தாந்ததாம் சித்தாந்தத்தை
கதௌ அடைந்தவர்களாக
உபௌ ந அவ்விருவர்களுமாகார்
அத்வைதபோதநாயைவ அத்துவைதத்தைபோதிக்கும்பொருட்டே
ஸா அந்தத்தத்துவம்பதமென்ற
கக்ஷா கட்சியானது
காசித் ஒருக்கால்
இஷ்யதே அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். அவ்விரண்டு பதங்களிலேயும் சொல்லுகிற ஜீவேசுவரர்கள் சுத்தசித்தாயிருந்தாலும் வாஸ்தவமாக அவர்கள் ஜீவேசுவரர்களுக்கு பேதம்சொல்லுவதால் நம்முடைய சித்தாந்தத்திற்கு கூடாது,தத்துவம்பதங்களுக்குவாச்சியர்களான ஜீவேசுவரரிருவர்களும் நமதுசித்தாந்ததை யடைந்தவர்களில்லை.

ச-கை. தத்துவம் பதார்த்தபூதாளாக கூடஸ்தபிர்மங்களை உங்களாலேயும் பின்னுளாக நிரூபிக்கப் படுகிறதேயெனில், அத்துவைதத்தை போதிக்கிரநிமித்தமாகமட்டும் கிரகிக்கபடுகிறதேயன்றி வாஸ்தவத்தில் நமக்குபேதமில்லை.

அ-கை. அப்போது தத்துவபதார்த்த சோதனை பண்ணுவானேனெனில்.

अनादिमायया भ्रांताजीवेशौसुविलक्षणौ ।
मन्यन्तेतद्व्युदासायकेवलंशोधनन्तयोः ॥

அநாதிமாயயா ப்ராந்தா ஜீவேஶௌ ஸுவிலக்ஷணௌ ।
மந்யந்தே தத்வ்யுதாஸாய கேவலம் ஶோதநம் தயோ: ॥ ௨௨௩ ॥

அநாதிமாயயா அனாதியாயிருக்கிறமாயையினாலே
ப்ராந்தா: மயங்கிகிடக்கிற புருஷர்கள்
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை
ஸுவிலக்ஷணௌ அன்னியோன்னியவிலட்சணர்களாக

உசுர்ஜெ என்னுகிறுர்கள்	கெவலம் மாத்திரம்
தத்ப்ரஸித்தயெ அதை தள்ளுகிறதி ன் பொருட்டு	தயொ: அவர்களுக்கு [அ.
	ஸொயநம் சோதனை சொல்லப்பட்ட

அ-கை. பதார்த்தசோதனைப் பிரகாரத்தை காண்பிக்கும்பொருட்டு முன் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தத்தை விரித்து காண்பிவிக்கிறுர்

अतएवात्रदृष्टान्तोयोग्यःप्राक्सम्यगीरितः ।

घटाकाशमहाकाशजलाकाशाभ्रखात्मकः ॥

जलाभ्रोपाध्यधीनेतेजलाकाशाभ्रखेतयोः ।

आधारौतुघटाकाशमहाकाशौसुनिर्मितौ ॥

அதஏவாத்ரத்ருஷ்டாந்தோயோக்ய:ப்ராக்ஸம்யகீரித: ।

கடாகாஶமஹாகாஶஜலாகாஶாப்ரகாத்மக: ॥ ௨௨௪ ॥

ஜலாப்ரோபாத்யதீநேதேஜலாகாஶாப்ரகேதயோ: ।

ஆதாரௌதுகடாகாஶமஹாகாஶௌஸுநிர்மிதௌ ॥ ௨௨௫ ॥

அதஏவ ஆகையினுலேயே	தெ ஜலாகாஶாப்ரகெ அந்தஜலாகா சமேகாகாசங்களிரண்டும்
கடாகாஶமஹாகாஶஜலாகாஶாப்ரகாத்மக: கடாகாசமென்றும், மகாகாசமென்றும், ஜலாகாசமென்றும் மேகாகாசமென்றும்	ஜலாப்ரோபாத்யதீநெ ஜல உபாதிக்கும் மேக உபாதிக்கும் அதீனங்களாயிருக்கின்றன
அத்ர இந்தப்பிரகரணத்தில்	தயொ: அவைகளுக்கு
த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமானது	ஆதாரௌ ஆதாரங்களான
ப்ராக் முன்னே	கடாகாஶமஹாகாஶௌ கடாகாசமகாகாசங்கள்
யோக்ய: யோக்கியமாக	ஸுநிர்மிதௌ அத்தியந்த நிர்மலங்களன்றோ.
ஸம்யக் நன்றாக	
ஈரித: சொல்லப்பட்டது	

அ-கை. தாஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறுர்.

एवमानन्दविज्ञानमयौमायाधियोर्वशौ ।

तदधिष्ठानकूटस्थब्रह्मणीतुसुनिर्मलौ ॥

ஏவமாநந்தவிஜ்ஞாநமயௌமாயாதியோர்வஶௌ ।

தததிஷ்டாநகூடஸ்தப்ரஹ்மணீதுஸுநிர்மலௌ ॥ ௨௨௬ ॥

ஏவம் இப்படி [ஞ்ஞானமயாள்	ததிஷ்டாநகூடஸ்தப்ரஹ்மணீ து
ஆநந்தவிஜ்ஞாநமயௌ ஆனந்தமய வி	அவ்விருவர்களுக்கும் அதிஷ்டானமான கூடஸ்தபிர்மங்களோவென்றுல்
மாயாதியொ: மாயைக்கும்புத்திக்கும்	ஸுநிர்மலௌ அத்தியந்தம்நிர்மலான்.
வஶௌ சுவாதீனுள்	

அ-கை. இப்போது பதார்த்தசோதனை சொன்னபிரகாரம் சாங்கியயோக மதங்களை அங்கீகரிக்கக் கூடாதோவெனில்.

एतत्कक्षोपयोगेनसांख्ययोगौमतौयदि ।
देहोन्नमयकक्षत्वादात्मत्वेनाभ्युपेयताम् ॥

ஏதத்கக்ஷோபயோகேந ஸாங்க்யயோகௌ மதௌ யதி ।
தேஹோऽந்நமயகக்ஷத்வாதாத்மத்வேநாப்யுபேயதாம் ॥ ௨௨௭ ॥

ஏதத்கக்ஷோபயோகேந இந்த கட்சிகளுக்கு உபயோகப்படும்படியாக
ஸாங்க்யயோகௌ சாங்கியயோகமதங்கள்
யதி அங்கீகரிக்கப் படலாமென்றால் லோகாயதமதஸ்தருடையமதத்தில்

தேஹோऽந்நமயகக்ஷத்வாத் தேகமானது அன்னமய கோசமான ஆத்துமாவென்ற கட்சியானதால் அந்தமதாநுசாரியாய்
ஆத்மத்வேந இத்தேகமே ஆத்துமாவாக
அப்யுபேயதாம் அங்கிகரிக்கலாம்.

இ-தி. காவலனை கற்புடையவன் கலக்கலாமென்றால் கடையனையுமேன் கலக்கக் கூடாதுசொல்.

அ-கை. எதனால் சாங்கியயோகங்கள் வேதாந்தத்திற்கு விரோதமெனில்.

आत्मभेदोजगत्सत्यमीशोन्यइतिचेत्त्रयम् ।
त्यज्यतेतैस्तदासांख्ययोगौवेदान्तसंमतौ ॥

ஆத்மபேதோ ஜகத்ஸத்யமீசோऽந்ய இதி சேத்த்ரயம் ।
த்யஜ்யதே தைஸ்ததா ஸாங்க்யயோகௌ வேதாந்தஸம்மதௌ ॥ ௨௨௮ ॥

ஆத்மபேத: ஆத்துமாக்களுக்கு பேதமென்ன
ஜகத்ஸத்யம் ஜகத்துக்கு சத்தியமென்ன
ஈச: (தனக்கு) ஈசுவரன்
அந்ய: இதி வேறென்கிறதென்ன
த்ரயம் இந்த மூன்றும்

சேத் தை: அவர்களாலே
த்யஜ்யதே விடப்பட்டதேயானால்
ததா அப்போது
ஸாங்க்யயோகௌ சாங்கியயோகங்கள்
வேதாந்தஸம்மதௌ வேதாந்தத்திற்கு சம்மதங்களாகும்.

அ-கை. ஜீவன் அசங்கனென்ற ஞானத்தினலேயே முக்தனுவதால் அத்துவைதஞான மென்னத்துக்கெனில், அத்துவைத ஞானமன்றியில் முக்திசித்தியாதென்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு வேறொருவிதமாய்ச் சமாதானம் சொல்லுகிறர்.

जीवोसङ्गत्वमात्रेणकृतार्थइतिचेत्तदा ।
स्रक्चन्दनादिनित्यत्वमात्रेणापिकृतार्थता ॥

ஜீவோऽஸங்கத்வமாத்ரேண க்ருதார்த்த இதி சேத்ததா ।
ஸ்ரக்சந்தநாதிநித்யத்வமாத்ரேணாபி க்ருதார்த்ததா ॥ ௨௨௯ ॥

ஜீவம் (அத்துவைதஞான மன்றியில்) ஜீவன்
அஸங்கத்வேந அசங்கத்துவஞானத்தினாலேயே
க்ருதார்த்த: கிருதார்த்தனென்று
இதி வச: சொல்லையேயானால்

ததா அப்போது
ஸ்ரகாதிநாமித்யத்வேந ஸ்ரக் மாலை சந்தனம் முதலானது நித்தியமாயிருக்கிறதினாலேயே
க்ருதார்த்ததா கிருதார்த்தத்துவமுண்டாகும்.

அ-கை. அந்தப்பிரதிபந்தத்தை விமோசனம் பண்ணுகிறார்.

यथास्त्रगादिनित्यत्वंदुस्संपाद्यंतथात्मनः ।
असङ्गत्वंनसंभाव्यंजीवतोजगदीशयोः ॥

யதா ஸ்ரகாதிநித்யத்வம் து:ஸம்பாத்யம் ததாத்மந: ।
அஸங்கத்வம் ந ஸம்பாவ்யம் ஜீவதோ ஜகதீஶயோ: ॥ ௨௩௦ ॥

ஸ்ரகாதிநித்யத்வம் மாலை முதலானதற்கு நித்தியத்தன்மையானது
யதா எப்படி
து:ஸம்பாத்யம் சம்பாதிப்பது துர்ல(பமோ
ததா அப்படி
ஜகதீஶயோ: ஜகத்தும் ஈசுவரனும்

ஜீவதோ: ஜீவித்திருக்கு முள்ளளவில்
ஆத்மந: ஆத்துமாவுக்கு
அஸங்கத்வம் அசங்கத்துவமானது
ஸம்பாவ்யம் ந (ஒருக்காலும்) சம்பவிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. சித்தியாதென்பதையே பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

अवश्यंप्रकृतिस्सङ्गंपुरेवापादयेत्तथा ।
नियच्छत्वेतमीशोपि कोस्यमोक्षस्तथासति ॥

அவஶ்யம் ப்ரக்ருதிஸ் ஸங்கம் புரேவாபாதயேத் ததா ।
நியச்சேதேதமீஶோ(அ)பி கோ(அ)ஸ்ய மோக்ஷஸ் ததா ஸதி ॥ ௨௩௧ ॥

ப்ரக்ருதி: மூலப்பிரகிருதியானது
புரா. இவ முன்போல
அவஶ்யம் அவசியமாக
ஸங்கம் சம்சாரசங்கத்தை
ஆபாதயேத் உண்டுபண்ணும்
ததா அப்படியே
ஈஶ: அபி ஈசுவரனும்

ஏதம் இவனை
நியச்சேத் ஜனனமரணத்தில் சிட்சிப்[பார்
ததா ஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவில்
அஸ்ய இவனுக்கு
மோக்ஷ: க: மோட்சம் எப்படியுண்டாகும்.

அ-கை. பிரகிருதி சங்கப்படுத்தி வைக்கிறதும் ஈசுவரன்நியமனம் பண்ணுகிறதும் அவிவேகத்தினாலேதானெனில்.

अविवेककृतस्सङ्गोनियमश्चेनिचेत्तथा ।
बलादापतितोमायावादस्सांख्यस्यदुर्मतेः ॥

அவிவேககூ்ருதஸ்ஸங்ஜா நியஇஸ்ருதிவேத்யா ।
ஸத்ராசிவதிதோராயாவாதஸ்ஸாம்வ்ஸ்மிஸ்நூக்தே: ॥ உகஉ ॥

ஸாம்ஜ: சங்கமானதும்
நியஜ:. வ நியமனமும்
அவிவேககூ்ருத: அவிவேகத்திலே
யே பண்ணப்பட்டிருக்கிறது
இதி. செஉ என்று சொல்லவையேயா
தயா அப்படி- [னுல்
உக்தே: துற்புத்தியான
ஸாம்வ்ஸ் சாங்கியனுக்கு
ராயாவாத: சம்சாராதிகள் மாயாமய
மென்ற நம்முடையவாதம்
ஸாஸ் பலவந்தமாய்
ஆவதித: வந்துவிழுந்தது.

வி-ம். அவிவேகமென்பது விவேகாபாவமா, அல்லது விவேகத்துக் கன்னியமா, அல்லது விவேகவிரோதியா, மலடிபிள்ளைபோல் அசத்துபதார்த்தமான அபாவத்துக்கு பாவமாயிருக்கிற சங்கநியமனுதிகாரியோத்பாதகம் கூடாமையால், விவேகாபாவமென்பது கூடாது. விவேகத்துக் கன்னியமான கடாதிக்கு சங்கநியமனுதி ஹேதுத்துவம் காணப்படாமையால், விவேகத்துக் கன்னியமென்று சொல்லக்கூடாது. மூன்றாவதுபட்சத்தில் அவிவேகத்திற்குப் பாவரூபமானஅஞ்ஞானம் ஏதுவானதால், உனக்குமாயாவாத பிரசங்கம்வந்தது.

இ-தி. குலாளன்இத்தனை நெகிழ்ச்சீட்டு நானெழுதி கொடுக்கவில்லையென்ற கதைபோலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமாஅநந்துவிதியமென்று ஒப்புக்கொண்டால் பந்தமோட்சவிவஸ்தைக் கெட்டுப்போமெனில்.

बन्धमोक्षव्यवस्थार्थमात्मनानात्वमिष्यताम् ।
इतिचेन्नयतोमायाव्यवस्थापयितुंक्षमा ॥

ஸந்தமொக்ஷவ்யவஸ்தாயமாத்மநாநாத்வமிஷ்யதாம் ।
இதிசேந்நயதொராயாவ்யவஸ்தாபயிதும்க்ஷமா ॥ உஉக ॥

ஸந்தமொக்ஷவ்யவஸ்தாயம் பந்தமோட்சத்தினுடைய வியவஸ்தைபண்ணுகிற நிமித்தியம்
ஆத்மநாநாத்வம் ஆத்துமாக்களனேகர்களென்னுந்தன்மை
இஷ்யதாம் அங்கிகரிக்கத்தக்கது
இதிசேஉ என்றுசொல்லவையேயானுல்
ந அது கூடாது [யே
ய: ராயா யாதொருகாரணத்தால்மாயை
வ்யவஸ்தாபயிதும் அந்த பந்தமோட்சவிவஸ்தையைப்பண்ணுவதற்கு
க்ஷமா சாமர்த்தியமுடையதாயிருக்கிறதோ அந்தகாரணத்தாலாத்துமா
அனேகமென்றுசொன்னதுகூடாது

அ-கை. ஒருஆத்துமாவுக்கு மாயையெப்படி பந்தமோட்சவிவஸ்தையைப் பண்ணிவைக்குமெனில்.

दुर्घटंघटयामीतिविरुद्धंकिंनपश्यसि ॥

துர்கடம்கடயாமீதிவிருத்தம்கிம்நபஸ்யஸி ॥ உகூ ॥

...கூடாததை [ன்ற	விரோதம் இந்தமாயையின் விருத்தை
...கூட்டி வைக்கிறேனே	வஸ்துகிம் நீ பார்க்கவில்லையா.

அ-கை. பந்தம் மித்தையானாலும், மோட்சமாவது நிஜமாகட்டுமேயெனில்.

वास्तवौबंधमोक्षौतुश्रुतिर्नसहतेतराम् ॥

வாஸ்தவௌபந்தமோக்ஷௌ து ஶ்ருதிர்ந ஸஹதே தராம் ॥௨௩௪॥

பந்தமோக்ஷௌ பந்த மோட்சங்கள்	ஶ்ருதி: சுருதியானது
	தராம் மிகவும்
வாஸ்தவௌ-து வாஸ்தவங்களென்றால்	நஸஹதே சகிக்கமாட்டாது.

அ-கை. அதற்குசுருதியேதெனில்.

ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबद्धोनचसाधकः ।

नमुमुक्षुर्नवैमुक्तइत्येषापरमार्थता ॥

நநிரோதோ நசோத்பத்திர்நபத்தோ நசஸாதக: ।

நமுமுக்ஷுர்நவைமுக்த இத்யேஷா பரமார்த்ததா ॥ ௨௩௫ ॥

நிரோத: அஞ்ஞானமுமில்லை	முமுக்ஷு: வ முமுட்சுவும்
உத்பத்தி: வ ஜகத்துமுதலான உற்பத்	ந இல்லை
ந இல்லை [தியும்	முக்த: வை ஜீவன்முக்தனும்
பத்த: அஞ்ஞானத்தால் கட்டுண்ட	ந இதி இல்லையென்று
ந இல்லை (வனும்	ஏஷா இதுவே
ஸாதக: வ சாதகனும்	பரமார்த்ததா உண்மையென்றுசுரு
ந இல்லை	தி உறைக்கின்றது.

தா-ம். பரமார்த்தத்தில் தானை பிர்மத்தைத்தவிர சமஸ்தமுமில்லையென்பதாம்.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்கள் மாயாமயர்களென்று சொன்னதை முடிக்கிறார்.

मायाख्यायाःकामधेनोर्वत्सौजीवेश्वरावुभौ ।

यथेच्छंपिवतांद्वैतन्तत्वंत्वद्वैतमेवहि ॥

மாயாக்யாயா: காமதேநோர்வத்ஸௌ ஜீவேஶ்வராவுபௌ ।

யதேச்சம் பிபதாம் த்வைதம் தத்வம் த்வத்வைதமேவஹி ॥ ௨௩௬ ॥

மாயாக்யாயா: மாயையென்றபெயரை	த்வைதம் துவைதமாகிறபாலை
படைத்த [வுக்கு	யதேச்சம் இஷ்டப்படி
காமதேநோ: காமதேனுவான ஓர்பசு	பிபதாம் பானம்பண்ணட்டும்
ஜீவேஶ்வரௌ ஜீவேசுவரரென்ற	தத்வம் து உண்மையெதுவென்றால்
உபௌ இரண்டு	அத்வைதம் ஏவ அத்துவைத மாத்தி
வத்ஸௌ கன்றுகளும் (அவைகள்)	ஹி நமதுசித்தாந்தம். (ரம்

அ-கை. ஜீவேசுவராளும் அவர்கள்பேதமும் பொய்யானாலும், கூடஸ்தபிரமங்கள் வாஸ்தவமானதால் அவர்களினது பேதமெப்படி பொய்யாமெனில் லட்சணபேத மில்லையென்று, முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थब्रह्मणोर्भेदोनाममात्रादृतेनहि ।
घटाकाशमहाकाशौवियुज्येतेनहिक्वचित् ॥

கூடஸ்தப்ரஹ்மணோர்பேதோ நாமமாத்ராத்ருதே நஹி ।
கடாகாஶமஹாகாஶௌ வியுஜ்யேதே நஹி க்வசித் ॥ ௨௩௭ ॥

கூடஸ்தப்ரஹ்மணோ:	கூடஸ்த பிரமங்களுக்கு	கடாகாஶமஹாகாஶௌ	கடாகாசமகாகாசங்கள்
பேத:	பேதமானது	க்வசித்	ஒருக்காலும்
நாமமாத்ராத்	சொல்மாத்திரமே	ந வியுஜ்யேதே ஹி	பிரிபடுகிறதில்லையன்றோ.
ருதே ந ஹி	அன்றிவேறில்லை		

அ-கை. இப்படிபேதமெல்லாம் பொய்யென்று சாதித்ததற்குபலமேதெனில்.

यदद्वैतंश्रुतंसृष्टेःप्राक्तदेवाद्यचोपरि ।
मुक्तावपिवृथामायाभ्रामयत्यखिलान्जनान् ॥

யதத்வைதம் ஶ்ருதம் ஸ்ருஷ்டே: ப்ராக் ததேவாத்ய சோபரி ।
முக்தாவபி வ்ருதா மாயா ப்ராமயத்யகிலான் ஜனான் ॥ ௨௩௮ ॥

ஸ்ருஷ்டே: ப்ராக்	ஸிருஷ்டிக்குமுன்	தத் ஏவ	அதுவே
யத்	யாதொரு [ததாக	அத்ய	இப்பவுமிருக்கிறது
அத்வைதம்	அத்துவைதவஸ்துவிருந்	உபரி	இனிமேலும்
ஶ்ருதம்	கேழ்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ	முக்தௌ அபி	முக்தியிலுமிருக்கிறது.

அ-கை. காலத்திரயத்திலும் அத்துவைதம் ஏகமாயிருக்க பேதத்தில் என் மயங்குகிறார்களெனில்.

மாயா	மாயையானது	அகிலான் ஜனான்	சகல ஜனங்களையும்
வ்ருதா	வீணாக	ப்ராமயதி	மயக்கிவைக்கிறது.

தா-ம். தத்துவஞான மின்மையால் பேதத்தி லபிநிவேசம்பண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி தத்துவ ஞானத்தை யறிந்தவர்களும் மயங்குகிறார்களோ யெனில்.

येवदन्तीत्थमेतेपिभ्राम्यन्तेविद्ययात्रकिम् ।
नयथापूर्वमेतेषामत्रभ्रान्तेरदर्शनात् ॥

யே வதந்தீத்தமேதேபி ப்ராம்யந்தே வித்யயாத்ர கிம் ।
ந யதா பூர்வமேதேஷாமத்ர ப்ராந்தேரதர்ஶனாத் ॥

ஐகஸ்ய இப்படி தத்துவ ஞானத்தை
[illegible] யாவர்கள் சொல்லுகிறார்
[illegible]
[illegible] அந்தஇவர்களும் [முனே
[illegible] (ஜகத்தில்) மயங்குகிறார்க
[illegible] இந்தஇடத்தில்
[illegible] ஞானத்தால்
கிம் என்னப்பிரயோஜனமெனில்
ஏஷாம் அந்தஇவர்களுக்கு
யதாபூர்வம் முன்போலேஜகத்து
சத்தியமென்கிறமயக்கம்
ந இன்மையால் ஞானம் வியர்த்தா
ர்த்தமில்லை.

௩௨௯. சிலருக்கு கர்மவசத்தால் விவகாரமிருந்தாலும் முன்போல அபினி வேசமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

[illegible] இவர்களின் மயக்கம்
[illegible] காணப்படாமையால்ஞா
னம் பிரயோசனமில்லையென்று நீ சு
ங்கித்தது அறியாமையென்றறி.

௩௩௦. ஞானி, அஞ்ஞானிகளின் நிச்சயந்தான் ஏதெனில்.

ऐहिकामुष्मिकस्सर्वस्संसारोवास्तवस्ततः ।
नभातिनास्तिचाद्वैतमित्यज्ञानिविनिश्चयः ॥
ज्ञानिनोविपरीतोस्मान्निश्चयस्सम्यगीक्ष्यते ।
स्वस्वनिश्चयतोबद्धोमुक्तोहञ्चेतिमन्यते ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிகஸ்ஸர்வஸ்ஸம்ஸாரோவாஸ்தவஸ்தத꞉ ।
நபாதிநாஸ்திசாத்வைதமித்யஜ்ஞாநிவிநிஶ்சய꞉ ॥ ௨௭௦ ॥
ஜ்ஞாநிநோவிபரீதோஸ்மாந்நிஶ்சயஸ்ஸம்யகீக்ஷ்யதே ।
ஸ்வஸ்வநிஶ்சயதோபத்தோமுக்தோஹஞ்சேதிமந்யதே ॥ ௨௭௧ ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிக꞉ இகலோகபரலோ
கங்களென்ன
ஸர்வ꞉ சகலமான
ஸம்ஸார꞉ சம்சாரங்களும்
வாஸ்தவ꞉ வாஸ்தவமாயிருக்கிறது
தத꞉ ஆகையினாலே
அத்வைதம் ச அத்துவைதமான
பிரம்மம் பிரம்மவஸ்துவில்லை
ந பாதி விளங்கவில்லை
இதி என்று இப்படி
அஜ்ஞாநிவிநிஶ்சய꞉ அஞ்ஞானிகளுடை
ய நிச்சயமென்றறி.
அஸ்மாத் இந்த நிச்சயத்திற்கு
விபரீத꞉ வேறாக
நிஶ்சய꞉ நிச்சயமானது
ஜ்ஞாநிந꞉ பிர்மஞானிக்கு
ஸம்யக் நன்றாக
ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறது
ஸ்வஸ்வநிஶ்சயத꞉ அவரவர்களுடைய
நிச்சயப்பிரகாரமே
அஹம் பத்த꞉ முக்த꞉ ச இதி நான் ப
த்தனென்றும் நான்முக்தனென்று
ம் இப்படியே ஞானி அஞ்ஞானிக
ளிருவரும்
மந்யதே எண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. அத்துவைதபிர்மமாத்திரம் விளங்குகிறதென்று சொல்லுகிறது சாத்திரத்தினல் மாத்திரமேயன்றி அநுபவத்திலில்லையே யெனில்.

नाद्वैतमपरोक्षञ्चेन्नचिद्रूपेणभासनात् ।
अशेषेणनभातञ्चेद्द्वैतंकिंभासतेखिलम् ॥

நாத்வைதமபரோக்ஷஞ்சேந்நசித்ரூபேணபாஸநாத் ।
அசேஷேணநபாதஞ்சேத்த்வைதங்கிம்பாஸதேகிலம் ॥ உசஉ ॥

அத்வைதம் அத்துவைதமான பிர்மம்
அபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சம்
ந சேத் இல்லையென்று
ந சொல்லாதே [கவே
சித்ரூபேண தான் சதா அறிவா
பாஸநாத் விளங்குவதால்

அசேஷேண முழுக்க [னில்
ந பாதம் சேத் விளங்கவில்லையேயெ
அகிலம் சகலமான
த்வைதம் துவைதமும்
பாஸதே உனக்குஒரேகாலத்தில்
கிம் விளங்குகிறதா என்னசொல்.

அ-கை. இப்படி தோஷசாம்மியம் சொல்லி பரிகாரசாம்மியம் சொல்லுகிறர்.

दिङ्मात्रेणविभानन्तुद्वयोरपिसमङ्खलु ।
द्वैतसिद्धिवदद्वैतसिद्धिस्तेतावतानकिम् ॥

திங்மாத்ரேணவிபாநந்துத்வயோரபிஸமங்கலு ।
த்வைதஸித்திவதத்வைதஸித்திஸ்தேதாவதாநகிம் ॥ உசங ॥

திங்மாத்ரேண ஏகதேசமாக
விபாநம் து தோற்றுகிறது
த்வயோ: அபி துவைதாத்துவைதமிர
ண்டிலும்
ஸமம்கலு சமமல்லவோ
த்வைதஸித்திவத் ஒரு கடத்தைமண்
ணென்றுபார்த்து சகலகடமும் ம
ண்ணென்றுநிச்சயித்திருக்கிறஉன

க்கு துவைதம் சித்திக்கிறதுபோல
தாவதா ஒரு விஷயத்தில் சத்தைப்
பிரித்துப்பார்த்து நாமரூபம்பொய்
சத்தே வாஸ்தவமென்றறிந்த (நம
க்கு) அவ்வளவினலேயே
அத்வைதஸித்தி: அத்துவைதசித்தி
ந கிம் ஏனுண்டாகமாட்டாது.

இ-தி. ஒருபானைசோற்றுக் கொருசோறு பதம்பார்க்கிற ஸ்தாலீபுலாகநியாயம் போலாம்.

அ-கை. பூர்வபட்சி வேறொருவிதமாய் அத்துவைதம் சித்திக்கமாட்டாதென்று சங்கிக்கிறன்.

द्वैतेनहीनमद्वैतंद्वैतज्ञानेकथंत्विदम् ॥

த்வைதேந ஹீநமத்வைதந்த்வைதஜ்ஞாநேகதந்த்விதம் ॥ உசச ॥

ஒெஉெகநஷீநமு அத்துவைத சப்தத்திற்குஅர்த்தமாவதுதுவைதமில்லாதது
கூவெஉசமு அத்துவைதமெனப்படும்
ஒெஉதக ெக துவைதம் விளங்குகிற காலத்தில்
ஊஹா துவைதாத் துவைதங்களொன்றுக்கொன்று
சுயமுகா தமப்பிரகாசம்போல பகையானதால் இந்த அத்துவைதமெப்படிவிளங்கும்சொல்.

அ-கை. குருவேளதிரியின் சங்கையைஎடுத்துச் சமாதானம்சொல்லுகிறார்.

चिद्भानन्त्वविरोध्यस्यद्वैतस्यातोऽसमेउभे ॥

விஜ்ஞாநஂசுவிரொயஸ்யெஉதஸ்யாதொஉஸமெஉலெ ॥உசுச ॥

சுவெஉதஸ்ய இந்ததுவைதத்தோற்றத்திற்கு
விஜ்ஞாநஂ க அறிவின்தோற்றம்
சுவிரொயி விரோதமில்லையென்று சொன்னால்துகூடாது
சுதஃ ஆகையினாலே
உலெ இரண்டும்
சுஸமெ சமமன்று.

வி-ம். அப்போது துவைதமும் அத்துவைத விரோதியானதால், அத்துவைதம் தோன்றும்போது துவைதமும் தோற்றக்கூடாதென்பது நான்முன் சொன்னதுபோல சமானமாகுமெனில், அதற்கவனே சமாதானம் சொல்லுகிறான், உம்முடையமதத்தில் அறிவின் தோற்றத்தையன்றி அத்துவைதத்தோற்றம் வேறில்லாததினாலும் என்னுடையமதத்திலிருக்கிற துவைதத்திற்கு அறிவின்தோற்றம் விரோதமின்மையாலும் நான்ஆட்சேபித்ததுபோல, உம்முடைய ஆட்சேபம் சமானமாகமாட்டாது.

அ-கை. தோற்றப்பட்ட துவைதம் அவாஸ்தவமானதால், வாஸ்தவாத்துவைதத்திற்கு விரோதியில்லை, தன்னிழல்கண்ணாடிக்குள் அனேகம்போலேதோன்றினும், அவைகள் வாஸ்தவமின்மைபோலும் வாஸ்தவமானதனக்கு அது விரோதமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

एवन्तर्हिश्रुणुद्वैतमसन्मायामयत्वतः ।
तेनवास्तवमद्वैतंपरिशेषाद्विभासते ॥

ஏவாதஹிஶுணுஉெஉதஉஸநாயாஉயசுதஃ ।
தெநவாஸ்தவஉஉெஉதாவரிஶெஷாவிஹாஸதெ ॥ உசுரு ॥

தஹி அப்போ
ஏவம் இந்தப்பிரகாரத்தை
ஶுணு கேள்
உாயாஉயசுதஃ மாயாமயமாயிருத்தலினாலே
உெஉதம் நாமரூபமான துவைதம்
சுஸத பொய்
தெந ஆகையினாலே
சுஉெஉதம் அத்துவைதமே
வாஸ்தவம் வாஸ்தவமாக
வரிஶெஷாத பாரிசேஷநியாயத்தால்
விஹாஸதெ மீதமாய்விளங்குகிறது.

அ-கை. அத்துவைதமிருக்கிற பிரகாரத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अचिन्त्यरचनारूपंमायैवसकलञ्जगत् ।
इतिनिश्चित्यवस्तुत्वमद्वैतेपरिशिष्यताम् ॥

அசிந்த்யரசநாரூபம்மாயைவஸகலஞ்ஜகத் ।
இதிநிஶ்சித்யவஸ்துத்வமத்வைதேபரிஶிஷ்யதாம் ॥ ௨௪௬ ॥

அசிந்த்யரசநாரூபம் சிந்திக்கக்கூடா தகற்பனுவடிவமான
ஸகலம் ஜகத் சகலஜகத்தும்
மாயா ஏவ இதி மாயையென்றே
நிஶ்சித்ய நிச்சயித்து
அத்வைதே அத்துவைதத்தில்
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மை
பரிஶிஷ்யதாம் மீதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி அத்துவைதமே சத்தியமென்று நிச்சயித்தபின்னும், பூர்வவாசனையால் அடிக்கடி துவைதத்தில் சத்தியபுத்தி வருகிறதேயெனில்.

पुनर्द्वैतस्यवस्तुत्वंभातिचेत्वंतथापुनः ।
परिशीलयकोवात्रप्रयासस्तेनतेवद ॥

புநர்த்வைதஸ்யவஸ்துத்வம்பாதிசேத்த்வம்ததாபுந: ।
பரிஶீலயகோவாத்ரப்ரயாஸஸ்தேநதேவத ॥ ௨௪௭ ॥

புந: மறுபடியும்ஒருக்கால்
த்வைதஸ்ய துவைதத்திற்கு
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மை
பாதி சேத் தோன்றிற்ருனுல்
த்வம் ததா நீ அப்படியே
புந: மறுபடியும் ஜகத்துப் பொய் பிர்மமேசத்தியமென்று
பரிஶீலய பரிசீலனம்பண்ணு
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
தே உனக்கு
தேந அதினுல் [து
க: ப்ரயாஸ: என்ன பிரயாசமிருக்கிற
வத அதை இன்னதென்றுசொல்.

வி-ம். வியாசர் சூத்திரத்திலும் சிரவணுதிகளை அடிக்கடி ஆவர்த்திப்பண்ணச்சொல்லி யிருக்கிறது.

அ-கை. அபரோட்சஞானமே விசாரத்திற்கு முடிவானதால், எவ்வளவு காலம் விசாரிக்கிறதென்று காலஅளவைப்பற்றி சங்கித்ததற்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

कियन्तङ्कालमितिचेत्खेदोयन्द्वैतइष्यताम् ।
अद्वैतेतुनयुक्तोयंसर्वानर्थनिवारणात् ॥

கியந்தங்காலமிதிசேத்கேதோயந்த்வைதஇஷ்யதாம் ।
அத்வைதேதுநயுக்தோயம்ஸர்வாநர்த்தநிவாரணாத் ॥ ௨௪௮ ॥

கியந்தம் காலம் இதி சேத் எவ்வளவு காலம் பிர்மாப்பியாசம் பண்ணுகிறதெனில்
அயம் கேத: இந்தது்க்கம்

ஒத்வைதே துவைதத்தில் | தி பண்ணுவதால்
ஜஷ்யதாம் பண்ணத்தக்கது | அத்வைதே அத்துவைதத்தில்
ஸர்வதுக்கநிவாரணாத் சகலதுக்க | அயம் இந்த துக்கம்பண்ணுவது
ங்களையும் பிரமாப்பியாசம் நிவர்த் | யுக்தம் ந நியாயமன்று.

இ-தி. வேலைசெய்வது எத்தனைநாளென்று கேட்கிறானேதவிர எத்தனைநாள் சாப்பிடுவதென்று கேட்கக்காணோம்.

அ-கை. ஞானம்வந்தாலும் சகலதுக்கமும் நிவர்த்தியாகவில்லையென்று சங்கித்தவனுக்கு உத்திரம்சொல்லுகிறார்.

क्षुत्पिपासादयोदृष्टायथापूर्वंमयीतिचेत् ।
मच्छब्दवाच्येऽहंकारेदृश्यन्तांनेतिकोवदेत् ॥

க்ஷுத்பிபாஸாதயோத்ருஷ்டாயதாபூர்வம்மயீதிசேத் ।
மச்சப்தவாச்யேஹம்காரேத்ருஶ்யந்தாம்நேதிகோவதேத்॥ உசகூ ॥

க்ஷுத்பிபாஸாதய: பசிதாகமுதலான துக்கங்கள் | மயி என்னிடத்தில்
யதாபூர்வம் முன்போலவே | த்ருஷ்டா:இதி.சேத் பார்க்கப்படுகின்றனவேயெனில்.

அ-கை. பசிதாகாதிகள் அகங்காரத்தினிடத்தில் காணப்படுகிறதா அல்லது அறிவினிடத்தில் காணப்படுகிறதா வென்று கேட்டமுதலாவது சங்கைக்குத்தரம் சொல்லுகின்றனர்.

மச்சப்தவாச்யே நானென்கிறசொல்லுக்கு (வாச்சியனான) | க: எவன் (அதை)
அஹம்காரே அகங்காரனிடத்தில் | ந.இதி வேண்டாமென்று
த்ருஶ்யந்தாம் காணப்படட்டும் | வதேத் சொன்னான்.

வி-ம். இரண்டாவதுபட்சம் கூடாது, அறிவுஅசங்கமாயும் அவிஷயமாயுமிருப்பதால், அறிவினிடத்தில் மாத்திரம் காணப்படுகிறதெனக் கூடாது.

அ-கை. எத்தார்த்தமாக வில்லாவிட்டாலும் மயக்கத்தினால் தோற்றுகிறதேயென்று சங்கித்ததற் குத்தரம்சொல்லுகிறார்.

चिद्रूपेपिप्रसज्येरन्तादात्म्याध्यासतोयदि ।
माध्यासंकुरुकिन्तुत्वंविवेकंकुरुसर्वदा ॥

சித்ரூபேபிப்ரஸஜ்யேரந்தாதாத்ம்யாத்யாஸதோயதி ।
மாத்யாஸம்குருகிந்துத்வம்விவேகம்குருஸர்வதா॥ உருo ॥

தாதாத்ம்யாத்யாஸத: அகங்காரத்திற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் கற்பனையால் பேதப்படித்தி அகங்காரகதமான துக்கத்தை | சித்ரூபே.அபி அறிவான தன்னிடத்திலும்

ப்ரஸஜ்ஜேந யதி சேர்க்கப்படுகிறதேயென்றால்
அத்யாஸம் அக்கற்பனையை
நாகார செய்யாதே
கிந்து பின்னையாவென்றால்
ஸம்ஸ்ப்ருஹா நீ எப்போதும் [ணு.
விவேகங்காரா விவேகத்தையேபண்

அ-கை. அது சீக்கிரத்தில் வருகிறதேயெனில்.

झटित्यध्यासआयातिदृढवासनयेतिचेत् ।
आवर्तयेद्विवेकञ्चदृढंवासयितुंसदा ॥

ஜடிதித்யத்யாஸ ஆயாதி த்ருடவாஸநயேதிசேத் ।
ஆவர்தயேத்விவேகஞ்ச த்ருடம் வாஸயிதும் ஸதா ॥ ௨௩௧ ॥

த்ருடவாஸநயா திடமான அனுத்தும வாசனையினாலே
ஜடிதி சீக்கிரமாக [க்கம்
அத்யாஸ: நான் கர்த்தாவென்ற மய
ஆயாதி.இதி.சேத் வருகிறதே யென் (றால்
த்ருடம் திடமாக
வாஸயிதும் ஆத்தும வாசனை உண்டாவதற்கு
ஸதா எப்பொழுதும்
விவேகம்.ச விவேகத்தையே
ஆவர்தயேத் நான்பிர்மமென் றுபளகு

அ-கை. இதுயுக்தியினாலே மாத்திரம் சொல்லலாமேயன்றியில் அனுபவமில்லையேயெனில்.

विवेकेद्वैतमिथ्यात्वंयुक्त्यैवेतिनभण्यताम् ।
अचिन्त्यरचनात्वस्यानुभूतिर्हिस्वसाक्षिकी ॥

விவேகே த்வைதமித்யாத்வம் யுக்த்யைவேதி நபண்யதாம் ।
அசிந்த்யரசநாத்வஸ்யாநுபூதிர்ஹி ஸ்வஸாக்ஷிகீ ॥ ௨௩௨ ॥

விவேகே சதசத்விவேகத்தில்
த்வைதமித்யாத்வம் துவிதத்திற்கு பொய்யாயிருக்குந்தன்மை
யுக்த்யா.ஏவ யுக்தியினாலேமாத்திரம்
இதி என்று
நபண்யதாம்.ந சொல்லத்தக்கதன்று
அசிந்த்யரசநாத்வஸ்ய சிந்திக்கக்கூடாத கற்பனாரூபமான துவைதத்திற்கு
அநுபூதி:ஹி நம்முடைய அனுபவமே. [றது.
ஸ்வஸாக்ஷிகீ தனக்குசாட்சியாயிருக்கி

அ-கை. சிந்திக்கக்கூடாத கற்பனை துவிதமென்று சொன்னதுபோல, அறிவினிடத்திலும், அதிவியாப்தி வருமேயெனில்.

चिदप्याचिन्त्यरचनायदितर्ह्यस्तुनोवयम् ।
चितिंसुचिन्त्यरचनांब्रूमोनित्यत्वकारणात् ॥

சிதப்யாசிந்த்யரசநா யதி தர்ஹ்யஸ்து நோவயம் ।
சிதிம் ஸுசிந்த்யரசநாம் ப்ரூமோ நித்யத்வகாரணாத் ॥ ௨௩௩ ॥

விஜ்ஞப்தி அறிவும் [பனையாக
ஸம்ஸ்காரவசாத் சிந்திக்கக்கூடாத சற்

தர்ஹி. யதி ஆகட்டுமேயென்றால்
ஸத்யம் அப்படியே ஆகட்டும்.

அ-கை. அப்படி அங்கீகரித்தால் உம்முடைய சித்தாந்தம் கெட்டதேயெனில், அதைபரிகரிக்கிறார்.

வயம் நாங்கள்
ஸம்வித்ம் அறிவை
ஸம்ஸ்காரவசாத் நல்லசிந்தனையால்
கற்பிக்கப்பட்டதென்று

ந ப்ரூம: சொல்லவில்லையே, அதுவேதினாலெனில்
நித்யத்வகாரணாத் அறிவு நித்தியகாரணமாகையால்.

அ-கை. அறிவு நித்தியமென்பது எதினாலெனில்.

प्रागभावोनानुभूतश्चितेर्नित्याततश्चितिः ।

ப்ராகபாவோ நாநுபூதஶ்சிதேர் நித்யா ததஶ்சிதி:॥ உருஎ

சிதே: அறிவாகிய தன்னுடைய
ப்ராகபாவ: பிராகபாவமானது [லே
ந அநுபூத: அனுபவிக்கப்படவில்

தத: ஆகையினாலே
சிதி: அறிவானது
நித்யா அழிவற்றிருக்கிறது. [ய

வி-ம். யாதொரு காரணத்தினால், அறிவினுடைய பிராகபாவமானது அனுபவிக்கப்படவில்லையோ, ஆகையால், அறிவுநித்தியம், அறிவுக்கும் பிராகபாவமுண்டென்றால், அது அறிவினாலனுபவிக்கப்படுகிறதா, அல்லது வேறொன்றினாலேயா, வேறொன்றினாலென்றால், அறிவுக்குவிலட்சணம் ஜடமானதால் அதற்கனுபவிக்கிற யோக்கிதைகூடாது. அறிவினாலே அனுபவிக்கப்படுகிறதென்றால் வேறொருஅறிவினாலேயா, அல்லதுதன்னாலேயா, வேறொரு அறிவினாலென்றால், அத்துவைதவாதத்தில் இரண்டாவது அறிவின்மையால் முதல் சொன்னதுகூடாது, அப்படி யங்கீகரித்தால், அறிவுக்கு எதிரியாயிருக்கிற அபாவம் சித்தின்கிரகணமன்றியில் கிரகிக்கமுடியாது, ஆனபடியால்தான் அந்தஅறிவும் கிரகிக்கப்பட்டால், கடாதிகளைப்போல ஜடமாகுமானதால், வேறொருஅறிவினாலென்பதுகூடாது, தன்னாலென்றால் தன்னாலேயே தன்னுடைய அபாவம் கிரகித்தற்கு ஒருக்காலும்முடியாது.

அ-கை. துவிதம் திருபுடிபேதமாயிருப்பதால், தன்னபாவம் தன்னால்கிரகிக்க முடியாததாலும், அந்தஅபாவததை அனுபவிக்கிறவன் வேறேஇல்லாமையாலும் அறிவுபோலே துவிதமும் நித்தியமாயிற்றே யெனில்.

द्वैतस्यप्रागभावस्तुचैतन्येनानुभूयते ॥

த்வைதஸ்ய ப்ராகபாவஸ்து சைதந்யேநாநுபூயதே ॥ உருஅ ॥

த்வைதஸ்ய நாமரூபதுவிதத்தின்
ப்ராகபாவஸ்து முன்னில்லாமையோ
வென்றால் (சுஷுப்தியில்)

சைதந்யேந அறிவாகியதன்னாலே
அநுபூயதே அனுபவிக்கப்படுகி
றது.

வி-ம். கண்ணுக்குசாட்சி, காதுக்குசாட்சி, மனதிற்கும் சர்வத்துக்கும்சாட்சியென்று சுருதியும்சொல்லுகிறது.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

प्रागभावयुतन्द्वैतंरच्यतेहिघटादिवत् ।
तथापिरचनाऽचिन्त्यामिथ्यातेनेन्द्रजालवत् ॥

ப்ராகபாவயுதம்த்வைதம்ரச்யதேஹிகடாதிவத் ।
ததாபிரசநாऽசிந்த்யாமித்யாதேநேந்த்ரஜாலவத் ॥ உருரு ॥

ப்ராகபாவயுதம் முன்னில்லாமை யோடே கூடியிருக்கிறதான
த்வைதம் துவைதமானது
கடாதிவத் கடாதிகாரிய வஸ்துவைப் [போல்
ரச்யதே கற்பனை பண்ணப்படுகின்றன
ஹி அன்றோ
ததாபி அப்படி இருந்தாலும்
ரசநா இந்த கற்பனையானது
அசிந்த்யா சிந்திக்கத்தக்கதன்று
தேந ஆகையினாலே
இந்த்ரஜாலவத் இந்திரஜாலம்போலே
மித்யா பொய்.

அ-கை. இப்போசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

चित्प्रत्यक्षाततोन्यस्यमिथ्यात्वञ्चानुभूयते ।
नाद्वैतमपरोक्षञ्चेत्येतन्नव्याहतंकथम् ॥

சித்ப்ரத்யக்ஷாததோந்யஸ்யமித்யாத்வஞ்சாநுபூயதே ।
நாத்வைதமபரோக்ஷஞ்சேத்யேதந்நவ்யாஹதங்கதம் ॥ உருசு ॥

சித் அறிவாகியதான்
ப்ரத்யக்ஷா பிரத்தியட்சம்
ததஃ ஆகையினாலே
அந்யஸ்ய அன்னியமான துவைதத்தி [ற்கு
மித்யாத்வம் பொய்யாயிருத்தலும்
அநுபூயதே அறிவாகியதன்னாலனு பவிக்கப்படுகிறது
அத்வைதம் அத்துவைதமானது
அபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சம்
ந அன்றென்றுசொல்லுகிற
ஏதத் இந்த
வசஃ உன் சொல்
கதம் எப்படி
வ்யாஹதம் ந கெடுபடமாட்டாது.

அ-கை. இன்னமொரு சங்கைசெய்து உத்திரம் சொல்லுகிறார்.

इत्थंज्ञात्वाप्यसन्तुष्टाःकेचित्कुतइतीर्यताम् ।
चार्वाकादेःप्रबुद्धस्याप्यात्मादेहःकुतोवद ॥

இத்தம்ஜ்ஞாத்வாப்யஸந்துஷ்டாஃகேசித்குதஇதீர்யதாம் ।
சார்வாகாதேஃப்ரபுத்தஸ்யாப்யாத்மாதேஹஃகுதோவத ॥ உருஎ ॥

இத்தம் இப்படி
ஜ்ஞாத்வாபி வேதாந்தத்தையறிந்தும்
கேசித் சிலபேர்கள்
குதஃ என்னத்தினாலே

ஸந்துஷ்டா: திருப்தியானசந்தோஷமில்லாதவர்களாக
இதி இருக்கிறார்களென்று
ஶ்ருணோஷி கேட்பாயாகில்
ப்ராஜ்ஞஸ்ய சாத்திரஞானமுள்ளவர்களாயிருக்கிற
சார்வாகாதே: அபி சார்வாகன் முதலான பேர்களுக்கும்
தேஹ: தேகமானது
ஆத்மா ஆத்துமாவாக
ஸ்பஷ்ட: என்னத்திலேதோன்றுகிற [று
வத: சொல்.

அ-கை. பிரதிபந்திமோசனம் சங்கித்து உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

सम्यग्विचारोनास्त्यस्यधीदोषादितिचेत्तथा ।
असन्तुष्टास्तुशास्त्रार्थंनत्वैक्षन्तविशेषतः ॥

ஸம்யக்விசாரோநாஸ்த்யஸ்யதீதோஷாதிதிசேத்ததா ।
அஸந்துஷ்டாஸ்துஶாஸ்த்ரார்த்தம்நத்வைக்ஷந்தவிஶேஷத: ॥ உருஅ

தீதோஷாத் புத்திதோஷத்தினாலே
அஸ்ய இந்த சார்வாகனுக்கு
ஸம்யக் நன்றான
விசார: ஆத்துமா அனாத்தும விசாரமானது
நாஸ்தி இதி சேத் இல்லையென்றுசொல்லுவையேயானால்.

அ-கை. அந்தப்படி ஆத்தும விசாரம்பண்ணியும் சந்தோஷமடையாமலிருப்பவர்களும் புத்திமாலின்னியத்தினால் திருப்தியடையாதிருக்கிறாரென்றுசொல்லுகிறார்.

ததா அப்படி
அஸந்துஷ்டா: து சந்தோஷமன்றியிருக்கிற இவர்களும்சாஸ்திரிகளானாலும்
ஶாஸ்த்ரார்த்தம் சாத்திரத்தின் கருத்தை
விஶேஷத: தனக்கென்று விசேஷித்துநம்பி
ந து ஐக்ஷந்த இந்தசாஸ்திரத்தைபார்க்கிறார்களில்லை.

அ-கை. சுருதியில்சொன்ன அர்த்தம் ஞானியிடத்தி லில்லையேயெனில்

यदासर्वेप्रमुच्यन्तेकामायेऽस्यहृदिश्रिताः ।
इतिश्रौतंफलंदृष्टंनेतिचेद्दृष्टमेवतत् ॥

யதாஸர்வேப்ரமுச்யந்தேகாமாயே஽ஸ்யஹ்ருதிஶ்ரிதா: ।
இதிஶ்ரௌதம்ஃபலம்த்ருஷ்டம்நேதிசேத்த்ருஷ்டமேவதத் ॥ உருகூ ॥

யதா எப்போ
அஸ்ய விவேகியாகிய இந்தபுருஷனுடைய
ஹ்ருதி ஶ்ரிதா: இருதயத்திலிருக்கிறவைகளான
ஸர்வே சமஸ்தமான
யே யாதொரு
காமா: ஆசைக்குண்டோ
ப்ரமுச்யந்தே இதி அவைகள் தத்துவ ஞானத்தால்விடுபடுகின்றனவென்றுசொல்லியிருக்கிற

ஜூளக்ம் இப்படிவேதோக்தமான
ஸம் பலமானது
ந.ஜ்ருஷ்ட ஜதி.வெஜ ஞானியினிடத்
திலசகலமான விவகாரமிருப்பதால்

அதுகாணப்படவில்லையென்று
சங் ஜ்ருஷ்டம்.ணெவ அந்த ஞானி
யினிடத்தில்காணப்படுகிறதோவெ

அ-கை. எப்படி காணப்படுகிறதெனில் அதை பரிகாரம் பண்ணுகிறது ட்டு அடுத்த சுருதிவாக்கியார்த்தத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

यदासर्वेप्रभिद्यन्तेहृदयग्रन्थयस्त्विति ।
कामाग्रन्थिस्वरूपेणव्याख्यातावाक्यशेषतः ॥

யதாஸவெ ப்ரபிஜுந்தெ ஹ்ருதயக்ரந்தயஸ்த்விதி ।
காமாக்ரந்திஸ்வரூபெண வ்யாக்யாதா வாக்யஶெஷதஃ ॥ உகூ ॥

யதா எப்போ
ஸவெ சகலமான
ஹ்ருதயக்ரந்தயஃ இருதயகிரந்தி
களெல்லாம்
ப்ரபிஜுந்தெ ஜதி பேதிக்கப்படுகி
ன்றனவோ அன்றே, இவன் முக்த
னென்று வேதம் சொல்லி அடுத்த

வாக்கியத்தால் அந்த சுருதியே
காமாக்ரந்திஸ்வரூபெண ஆசையெ
ன்ற சொல்லுகளுக்கு இருதயகிர
ந்திரூபமாகவே
வாக்யஶெஷதஃ வாக்கிய சேஷத்தினு
வ்யாக்யாதா வியாக்கியானம்பண்ண
ப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. உலகத்தில் காமசம்பந்தத்தால் இச்சையென்றே சொல்லப்படுகிறது, அதற்கு ஹிருதயகிரந்தியென்று எப்படி வியாக்கியானம் பண்ணலாமெனில்.

अहङ्कारचिदात्मानावेकीकृत्याविवेकतः ।
इदंमेस्यादिदंमेस्यादीतिच्छाःकामशब्दिताः ॥

அஹங்காரசிதாத்மானாவெகீக்ருத்யாவிவெகதஃ ।
இதம்மெஸ்யாதிதம்மெஸ்யாதீதிச்சாஃகாமஶப்திதாஃ ॥ உகூக ॥

அவிவெகதஃ அவிவேகத்தினாலே
அஹங்காரசிதாத்மானௌ அகங்காரத்
தையும் சாக்ஷியையும்
ஏகீக்ருத்ய ஒன்று சேர்த்து
இதம் இது

மெஸ்யாத்ஜதி எனக்கிருக்கிறதென்று
இச்சாஃ அத்தியாசத்தால் உண்டாகி
ற இச்சைகள்தாமே
காமஶப்திதாஃ ஆசைகளென்ற சொல்
லினால் சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. அத்தியாசத்தோடே கூடிவருகிற ஆசையைமாத்திரம் தள்ளச் சொன்னதால், மற்றஆசையை கிரகிக்கலாமா, அதனால்பாதகமில்லையாவெனில்.

अप्रवेश्यचिदात्मानंपृथक्पश्यन्नहंकृतिम् ।
इच्छन्स्तुकोटिवस्तूनिनबाधोग्रान्थिभेदतः ॥

அவிஶ்ய விதாத்மாநம் ப்ரத்யக் பஶ்யந்நஹங்க்ருதிம் |
இச்சந்து கோடிவஸ்தூநி ந பாதோ க்ரந்திபேதத: || ௨௬௨ ||

விதாத்மாநம் அறிவாகிய ஆத்துமாவை அகங்காரத்தில்
அவிஶ்ய பிரவேசம்பண்ணிவையாமல்
அஹங்க்ருதிம் அகங்காரத்தை
ப்ரத்யக் சிதாத்துமாவாகிய தனக்கு வேறாக
பஶ்யந் பார்த்தவன்
கோடிவஸ்தூநி கோடிவஸ்துக்களை
இச்சந்து இச்சித்தபோதிலும்
க்ரந்திபேதத: ஹிருதயகிரந்திபேதிக்கப்பட்டுபோனதால்
பாதோ ந ஞானிக்கு யாதொருகெடுதியுமில்லை.

இ-தி. கத்திப்பெட்டியில் வைத்தகையை எடுத்தபிறகு கத்தியையெவ்வளவு திரிப்பினும் கைக்குபாதகமில்லாததுபோலவறி.

ஆ-கை. அத்தியாசம்போனால் ஆசையெப்படி உண்டாகுமெனில்.

ग्रन्थिभेदेपिसंभाव्याइच्छाःप्रारब्धदोषतः ।
बुद्ध्वापिपापबाहुल्यादसन्तोषोयथातव ॥

க்ரந்திபேதேபி ஸம்பாவ்யா இச்சா: ப்ராரப்ததோஷத: |
புத்த்வாபி பாபபாஹுல்யாதஸந்தோஷோ யதா தவ || ௨௬௩ ||

க்ரந்திபேதேபி ஹிருதய கிரந்தி பேதிக்கப்பட்டிருந்தாலும்
ப்ராரப்ததோஷத: பிராரப்த தோஷத்தின் தர்மத்தால்
இச்சா: இச்சைகள்
ஸம்பாவ்யா: உண்டாகத்தக்கவை
புத்த்வாபி நீ அறிவுதானென்றறிந்தும்
பாபபாஹுல்யாத் பாபங்களுடைய மிகுதியால்
தவ உனக்கு
அஸந்தோஷ: அசந்துஷ்டி
யதா எப்படியிருக்கிறதோ அப்படியென்றறியத்தக்கது.

ஆ-கை. அத்தியாசம் போனபிறகு அகங்காரத்தினிடமாய் வருகிறஇச்சையால் ஹானியில்லையென்பதை இரண்டுதிருஷ்டாந்தத்தால் பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

अहङ्कारगतेच्छाद्यैर्देहव्याध्यादिभिस्तथा ।
वृक्षादिजन्मनाशैर्वाचिद्रूपात्मनिकिंभवेत् ॥

அஹங்காரகதேச்சாத்யைர்தேஹவ்யாத்யாதிபிஸ்ததா |
வ்ருக்ஷாதிஜந்மநாஶைர்வா சித்ரூபாத்மநி கிம் பவேத் || ௨௬௪ ||

(யதா) தேஹவ்யாத்யாதிபி: எப்படி தேகத்தில் வருகிற வியாதி முதலானவைகளாலும்
வ்ருக்ஷாதிஜந்மநாஶைர்வா எப்படிவிருக்ஷாதிகளின்உற்பத்திநாசங்களாலும்சாக்ஷியாகியதனக்குயாதொரு ஹானியுமில்லையோ

தத: அஹங்காரமதேசாத்யை: அப்படி அகங்காரத்தினிடமாய் வருகிற இச்சைமுதலானவைகளால்
விஜ்ஞானாத்மந: சித்ரூபனான தன்னிடத்தில்
கிம்ஹீயதே என்ன குறைவு உண்டாகும் (ஒருகுறைவும் உண்டாகாது.

அ-கை. இப்போசங்கைசெய்து உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

ग्रन्थिभेदात्पुराप्येवमिति चेत्तन्न विस्मर ।
अयमेव ग्रन्थिभेदस्तव तेन कृती भवान् ॥

க்ரந்திபேதாத்புராப்யேவமிதிசேத்தந்நவிஸ்மர ।
அயமேவக்ரந்திபேதஸ்தவதேநக்ருதீபவாந் ॥ உ௬௫ ॥

க்ரந்திபேதாத் ஹிருதய கிரந்தி பேதிப்பதற்கு
புரா அபி முன்னாடியும்
ஏவம் இப்படித்தான் அசங்களுகவே
இதிசேத் இருக்கிறோமேயெனில்
தத் ந விஸ்மர அதை மறவாதே
அயம் ஏவ இப்படி அறிந்ததே
தவ உன்னுடைய
க்ரந்திபேத: ஹிருதயகிரந்தி பேதிக்கப்பட்டதாயிற்று
தேந ஆகையால்
பவாந்க்ருதீ நீ கிருதகிர்த்தியனும்

அ-கை. இந்தஞானத்தை யொருவரும் அறியவில்லையேயெனில்.

नैव जानन्ति मूढाश्चेत्सोयं ग्रन्थिर्न चापर: ॥

நைவஜாநந்திமூடாஶ்சேத்ஸோயங்க்ரந்திர்நசாபர: ॥ உ௬௫ ॥

மூடா: ஏவ மூடர்கள் இப்படி
ந ஜாநந்தி சேத் அறிகிறார்களில்லையெ
ஸ: அயம் அந்த இதுவே [ன்றால்
க்ரந்தி: ஹிருதயகிரந்தியென்றறி
அபர: இதையன்றிவேறொன்றும்
ந. ச இல்லை.

அ-கை. ஞானிக்குமிச்சை ஒப்புக்கொண்டால் ஞானிஅஞ்ஞானிகளுக்குப்பேதமேதெனில்.

ग्रन्थितद्भेदमात्रेण वैषम्यं मूढबुद्धयो: ।
प्रवृत्तौ वा निवृत्तौ वा देहेन्द्रियमनोधियाम् ।
नाकिंचिदपि वैषम्यमस्त्यज्ञानिविबुद्धयो: ॥
व्रात्यश्श्रोत्रिययोर्वेदपाठापाठकृता भिदा ।
नाहारादावस्ति भेदस्सोयं न्यायोत्र योज्यताम् ॥

க்ரந்திதத்பேதமாத்ரேணவைஷம்யம்மூடபுத்தயோ: ॥ உ௬௬ ॥
ப்ரவ்ருத்தௌவாநிவ்ருத்தௌவாதேஹேந்த்ரியமநோதியாம் ।
நாகிஞ்சிதபிவைஷம்யமஸ்த்யஜ்ஞாநிவிபுத்தயோ: ॥ உ௬௭ ॥

வ்யாப்ருதேந்த்ரியயோர்வேதவாதாவாங்க்ருதாவிமா ।
நாஹாராதாவஸ்தி பேதோ ஸோऽயம் ந்யாயோऽத்ர யோஜ்யதாம் ॥ உ௬௰.

க்ரந்திபேதேऽபி ஹிருதயகிரந்தியோயிருப்பதும் போகாமலிருப்பதுமாத்திரமே
விசேஷ: பேதமன்றி
ஜ்ஞாநிவிமூடயோ: ஞானிஅஞ்ஞானிகளுக்கு
தேஹேந்த்ரியஶக்தியோ: தேகேந்திரியசத்திகளுடைய [து
ப்ரவ்ருத்தௌ வா பிரவிருத்தியிலேயாவது
நிவ்ருத்தௌ வா நிவர்த்தியிலேயாவது
கிஞ்சித் அபி சற்றும்
விசேஷ: பேதமானது
நாஸ்தி இல்லை.

வ்யாப்ருதேந்த்ரியயோ: அந்நியமனம் பண்ணினவன் பண்ணாதவன் இருவருக்கும்
வேதவாதவாங்க்ருதாஹிதா: வேதபாடம் சொல்லுவதினாலும் சொல்லாததினாலும் பேதமேயன்றி
ஆஹாராதௌ ஆகாரமுதலானதில் அப்படி பேதமில்லையோ (அப்படி)
ஹேது: நாஸ்தி பேதம் இல்லை
ஸ: அயம் அந்த இந்த
ந்யாய: நியாயமானது
அத்ர இந்த விடத்தில்
யோஜ்யதாம் சேர்க்கத்தக்கது.

அ-கை; ஞானிக்கு ஹிருதய கிரந்தியில்லையென்பதில் கீதாவசனங் காண்பிக்கிருர்.

नद्वेष्टिसंप्रवृत्तानिननिवृत्तानिकांक्षति ।
उदासीनवदासीनइतिग्रन्थिभिदोच्यते ॥

ந த்வேஷ்டி ஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி ந நிவ்ருத்தாநி காங்க்ஷதி।
உதாஸீநவதாஸீந இதி க்ரந்திபிதோச்யதே॥ உ௬௧ ॥

ஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி கர்மத்தால் பிரவிருத்திக்கிறதொழில்களை
ந த்வேஷ்டி த்வேஷிக்கமாட்டான்
நிவ்ருத்தாநி கர்மத்தால் நிவர்த்தித்துப்போனவைகளையும்
ந காங்க்ஷதி இச்சிக்கமாட்டான்
உதாஸீநவத் உதாசீனன்போலே
ஆஸீந: இதி இருப்பவனென்று
க்ரந்திபித் கிரந்திபேதம்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தவாக்கியத்தைச் சங்கித்துச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறுர்.

औदासीन्यंविधेयञ्चेद्वच्छब्दोव्यर्थतामियात् ।
नशक्ताअस्यदेहाद्याइतिचेद्रोगएवसः ॥

ஔதாஸீந்யம் விதேயம் சேத் வச்சப்தோ வ்யர்த்ததாமியாத்।
ந ஶக்தா அஸ்ய தேஹாத்யா இதி சேத் ரோக ஏவ ஸ:॥ உ௬௨ ॥

ஔதாஸீந்யம் இந்த கீதாவாக்கியத்தில் உதாசீனபாவமன்றே
விதேயம் விதிக்கப்படுகிறதேயென்றுல்

வக்ஷ்யந்தி போலன்றசொல் | வ்யாக்யாதாம். ஐயாகவிஷயப்போலன்றி.

அ-கை. ஞானியின்தேகாதிகள் ஒருகாரியத்திலும் சக்தியில்லாமல் போகி றதைச் சொன்னதேயன்றி கிரந்திபேதத்தைச் சொல்லவில்லையேயெனில்.

சுஸ்ய இவனுடைய
தேஹாத்யாஃ தேகாதிகள்
நஶக்தாஃ சக்தியன்றியில்
இதி சேத் போகவேண்டுமென்றால்

தத் அது
ரோகஞ்ஞவரோகந்தானே தத்துவஞா னமாய்விட்டதென்று பரிஹாசம்ப ண்ணினார்.

அ-கை. அப்படியாகட்டும் பென்னதோஷமெனில்,

तत्वबोधंक्षयव्याधिंमन्यन्तेयेमहाधियः ।
तेषांप्रज्ञातिविशदाकिन्तेषांदुश्शकंवद ॥

தத்வபோதம்க்ஷயவ்யாதிம்மந்யந்தேயேமஹாதியஃ ।
தேஷாம்ப்ரஜ்ஞாதிவிஶதாகிம்தேஷாந்துஶ்ஶகம்வத ॥ ௨௩௧ ॥

யே மஹாதியஃ எந்தமகாபுத்திசாலிகள்
க்ஷயவ்யாதிம் க்ஷயவ்வியாதியை
தத்வபோதம் தத்துவஞானமாக
மந்யந்தே எண்ணுகிறார்களோ
தேஷாம் அவர்களுடைய

ப்ரஜ்ஞா பிரஞ்ஞையே
அதிவிஶதா அத்தியந்தம்பிரகாசமாம்
தேஷாம் அவர்களுக்கு
துஶ்ஶகம் அசாத்தியம்
கிம் வத ஏது சொல்.

அ-கை. அகாரணத்தில் பரிஹாசம்பண்ணவேண்டாம் ஞானிக்கி பிரவிரு த்தியில்லையென்பது புராணசித்தமென்று சங்கித்தவனுக்கு சுருதியையறியா மல் நீசங்கிக்கிறாயென்று பரிகரிக்கிறார்.

भरतादेरप्रवृत्तिःपुराणोक्तितिचेत्तदा ।
जक्षन्क्रीडन्रतिंविन्दन्नित्यश्रौषीन्नकिंश्रुतिम् ॥

பரதாதேரப்ரவ்ருத்திஃபுராணோக்திதிசேத்ததா ।
ஜக்ஷந்க்ரீடந்ரதிம்விந்தந்நித்யஶ்ரௌஷீந்நகிம்ஶ்ருதிம் ॥ ௨௩௨ ॥

பரதாதேஃ பரதமகாராஜன் முதலா னவர்களுக்கு
அப்ரவ்ருத்திஃ பிரவிர்த்தியற்றிருந்தது
புராணோக்தா புராணத்தால் சொ ல்லப்பட்டிருக்கிறது
இதி சேத் என்று அப்படி சொல்லை யேயானல்
ததா அப்போ

ஜக்ஷந் ஞானி சாப்பிடும்போதும்
க்ரீடந் விளையாடும்போதும்
ரதிம் விந்தந் இதி ஸ்திரீகளோடேரதி யைச் செய்யும்போதும் (தேகாத் துமபுத்தி விட்டிருப்பதால் அவனு க்கு யாதொருகுற்றமில்லையென்று
ஶ்ருதிம் சொல்லி இருக்கிறசுருதியை
அஶ்ரௌஷீஃ ந கிம் நீ கேட்கவில்லையா.

அ-கை. புராணவசனத்துக் கென்னகதியெனில்.

नह्याहारादिसंत्यज्यभरताद्यास्स्थिताक्वचित् ।
काष्ठपाषाणवत्किन्तुसङ्गभीताउदासते ॥

𑌨𑌹𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌭𑌰𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌵𑌤𑍍𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁𑌸𑌙𑍍𑌗𑌭𑍀𑌤𑌾𑌉𑌦𑌾𑌸𑌤𑍇॥ ௨௱௩॥

𑌭𑌰𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 பரதர்முதலானவர்கள்
𑌆𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 ஆகாராதியை
𑌸𑌂𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 விட்டு
𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌵𑌤𑍍 கட்டைகல்போல
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ஓரிடத்திலும்
𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 இருக்கவில்லை
𑌹𑌿 அன்றோ
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 பின்னையோவென்றால்
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌭𑍀𑌤𑌾𑌃 மூடசங்கத்திற்குப்பயந்து
𑌉𑌦𑌾𑌸𑌤𑍇 காட்டுக்குப்போனார்கள்.

அ-கை. அதற்கு பயப்படுவானேனெனில்.

सङ्गीहिबाध्यतेलोकैर्निस्सङ्गस्सुखमश्नुते ।
तेनसङ्गःपरित्याज्यस्सर्वदासुखमिच्छता ॥

𑌸𑌙𑍍𑌗𑍀𑌹𑌿𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇𑌲𑍋𑌕𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ।
𑌤𑍇𑌨𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾॥ ௧௱௪ ॥

𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 ஜனங்களினாலே
𑌸𑌙𑍍𑌗𑍀 சங்கத்தையுடையவனே
𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇.𑌹𑌿 பாதிக்கப்படுவன் அன்றோ
𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 மூட சங்கத்தைவிட்டவன்
𑌸𑍁𑌖𑌮.𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 சுகத்தையடைவன்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 எப்போதும்
𑌸𑍁𑌖𑌂 பிர்மானந்தத்தை
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾 இச்சித்த
𑌤𑍇𑌨 அந்த புருஷனாலே
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 மூட சங்கமானது
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌃 நன்றாய்த்தள்ளத்தக்கது

அ-கை. அப்போ மானசசங்கமே தள்ளத்தக்கது, உள்ளே சங்கமில்லாமல் வெளியில் விவகரிக்கிற ஞானிகளை ஜனங்கள் அஞ்ஞானியென்றெப்படி சொல்லாமெனில்.

अज्ञात्वाशास्त्रहृदयंमूढोवक्त्यन्यथान्यथा ।
मूर्खाणांनिर्णयस्त्वास्तामस्मत्सिद्धान्तउच्यते ॥

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂𑌮𑍂𑌢𑍋𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑌾𑌣𑌾𑌂𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥ ௨௱௫ ॥

𑌮𑍂𑌢𑌃 மூடனானவன்
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 சாத்திரத்தின்ந்தரங்கத்தை
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 அறியாமல்
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 அவனவன் எண்ணைப்படி வேறுவேறாக
𑌵𑌕𑍍𑌤𑌿 சொல்லுகிறான்
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑌾𑌣𑌾𑌂 மூர்க்காளுடைய
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃.𑌤𑍁 நிச்சயமானது
𑌆𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 இருக்கட்டும்
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍 நம்முடைய

ஸிந்தாந்தஃ சித்தாந்தமானது | உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. சித்தாந்தமேதெனில்.

वैराग्यबोधोपरमास्सहायास्तेपरस्परम् ।
प्रायेणसहवर्तन्तेवियुज्यन्तेक्वचित्क्वचित् ॥

வைராக்யபோதோபரமாஸ்ஸஹாயாஸ்தேபரஸ்பரம் ।
ப்ராயேணஸஹவர்தந்தேவியுஜ்யந்தேக்வசித்க்வசித் ॥ உஎசு ॥

வைராக்யபோதோபரமாஃ வைராக்கியமென்ன ஞானமென்ன உபரதியென்ன
தே அந்த மூன்றுகளும்
பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று
ஸஹாயாஃ சகாயங்களாகவே
ப்ராயேண அனேகமாக
ஸஹவர்தந்தே சேர்ந்தே இருக்கின்றன
க்வசித்க்வசித் ஒவ்வொருவரிடத்தில்
வியுஜ்யந்தே பிரிந்திருக்கின்றன.

அ-கை. வைராக்கியாதிகளுடைய பேதம் தெரிகிறதற்காக, அதற்குஏது ஸ்வரூப காரியங்களைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

हेतुस्स्वरूपकार्याणिभिन्नान्येषामसङ्करः ।
यथावदवगन्तव्यश्शास्त्रार्थंप्रविविच्यता ॥

ஹேதுஸ்ஸ்வரூபகார்யாணிபிந்நாந்யேஷாமஸங்கரஃ ।
யதாவதவகந்தவ்யஶ்ஶாஸ்த்ரார்த்தம்ப்ரவிவிச்யதா ॥ உஎஎ ॥

ஹேதுஸ்ஸ்வரூபகார்யாணி ஏதுஸ்வரூபம், காரியம்
ஏஷாம் இந்த வைராக்கியஞான உபரதிகளுடைய
பிந்நாநி பேதங்கள்
ஶாஸ்த்ரார்த்தம் இந்த சாத்திரார்த்தத்தை
ப்ரவிவிச்யதா பிரித்துப் பார்க்கிறவனாலே
அஸங்கரஃ பிரித்தல்
யதாவத் உள்ளபடி
அவகந்தவ்யஃ அறியத்தக்கது.

அ-கை. அதில் வைராக்கியத்தின் ஏத்வாதி பேதத்தைக் காண்பிக்கிறார்

दोषदृष्टिर्जिहासाचपुनर्भोगेष्वदीनता ।
असाधारणहेत्वाद्यावैराग्यस्यत्रयोप्यमी ॥

தோஷத்ருஷ்டிர்ஜிஹாஸாசபுநர்போகேஷ்வதீநதா ।
அஸாதாரணஹேத்வாத்யாவைராக்யஸ்யத்ரயோப்யமீ ॥ உஎஅ ॥

வைராக்யஸ்ய வைராக்கியத்திற்கு
தோஷத்ருஷ்டிஃ விஷயங்களிலுள்ள தோஷத்தைபார்க்கிறது ஏது
ஜிஹாஸா. ச விஷயத்தில் ஒக்காளம் ஸ்வரூபம்
புநஃ மறுபடி
போகேஷு தள்ளினவிஷயபோகங்களில்
அதீநதா விட்டோமேயென்றபரிதாபமற்றிருக்கிறது காரியம்

அதி. த்ரயீ: இந்த மூன்றுகளும் வைராக்கியத்திற்கு | ஸமாப்யாரணே ஹேத்வாத்யா: முக்கியமான ஏது ஸ்வரூபகாரியங்களென்றறி

அ-கை. ஞானத்திற்கு ஏதுவாதிமூன்றையும் காண்பிக்கிறார்.

श्रवणादित्रयन्तद्वत्तत्वमिथ्याविवेचनम् ।
पुनर्ग्रन्थेरनुदयोबोधस्येतेत्रयोमताः ॥

ச்ரவணாதித்ரயம் தத்வத் தத்வமித்யாவிவேசநம் |
புநர்க்ரந்தேரநுதயோ போதஸ்யைதே த்ரயோ மதா: || ௨௭௯ ||

ச்ரவணாதித்ரயம் ஞானத்திற்கு சிரவண மனனநிதித்தியாசம் மூன்றும் ஏது

தத்வத் அதுபோல

தத்வமித்யா விவேசநம் உள்ளே பஞ்சகோசங்களுக்கும் சாட்சிக்கும், வெளியில் பிரமத்திற்கும், ஜகத்திற்குமிருக்கிற சத்தியா சத்தியங்களைப் பிரிக்கிறதே ஸ்வரூபம்

புந: மறுபடி

க்ரந்தே: அகங்காரகிரந்தி

அநுதய: உதயமாகாமலிருப்பதே காரியமென்றறி

போதஸ்ய ஞானத்திற்கு

ஏதே. த்ரய: இந்த ஏதுவாதி மூன்றுகளும்

மதா: சொல்லப்பட்டன.

அ-கை. உபரதிக்கி ஏத்வாதிகளைக்காண்பிவிக்கிறார்.

यमादिर्धीनिरोधश्चव्यवहारस्यसंक्षयः ।
स्युर्हेत्वाद्याउपरतेरित्यसङ्करईरितः ॥

யமாதிர்தீநிரோதச்ச வ்யவஹாரஸ்ய ஸம்க்ஷய: |
ஸ்யுர்ஹேத்வாத்யா உபரதேரித்யஸங்கர ஈரித: || ௨௮௦ ||

யமாதி: உபரதிக்கியமம்முதலான அஷ்டாங்கயோகம் ஏது

தீநிரோதச்ச புத்திவிருத்தியைத்தடுப்பதே ஸ்வரூபம்

வ்யவஹாரஸ்ய விவகாரத்தின்

ஸம்க்ஷய: நிவர்த்தியே காரியம்

உபரதே: உபரதிக்கி இப்படி

ஹேத்வாத்யா: ஏதுவாதிகள்

ஸ்யு: இதி இருக்கின்றனவென்று

அஸங்கர: பிரிவினையானது

ஈரித: சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இந்தமூன்றுகளும் மோட்சத்திற்கு முக்கியமென்பது சமானமா அல்லவாவெனில்.

तत्वबोधप्रधानंस्यात्साक्षान्मोक्षप्रदत्वतः ।
बोधोपकारिणावेतौवैराग्योपरमावुभौ ॥

தத்வபோத: ப்ரதாநம் ஸ்யாத்ஸாக்ஷாந்மோக்ஷப்ரதத்வத: |
போதோபகாரிணாவேதௌ வைராக்யோபரமாவுபௌ || ௨௮௧ ||

தத்த்வபோத: தத்துவ ஞானமானது
ஸாக்ஷாத் நேரே
மோக்ஷப்ரதத்வத: மோட்சங்கொடுப்பதால்
ப்ரதாநம் ஸ்யாத் முக்கியமாக இருக்கிறது.

வைராக்யோபரமௌ வைராக்கியமென்ன உபரதியென்ன
உபௌ ஏதௌ இந்த இரண்டேயும்
போதோபகாரிணௌ ஞானத்திற்கு சகாயத்தை செய்கின்றன.

வி-ம். பிரமத்தையறிந்தே மிருத்தியுவை தாண்டுகிறான். மோட்சத்திற்கு வேறேவழி யில்லையென்கிற சுருதியால், ஞானம்பிரதானம். விஷயத்தில்வைராக்கியம் வந்தவன் பிரமத்தையறியும் நிமித்தியம் குருவினிடம்போகிறானென்ற சுருதியால், வைராக்கியம்ஞானசாதனமென்றும், சாந்தனாயும், உபரதனாயும், திதீட்சுவாயும், சமாகிதனாயு மிருந்துகொண்டு தன்னிடத்தில்தானே தன்னைப்பார்க்கிறானென்கிற சுருதியாலும், வைராக்கியோபரதிக ளிரண்டும் ஞானசாதன மென்றறியத்தக்கது.

இ-தி- சிரார்த்தத்திற்கு பிதிர்வரணம் முக்கியமாயும், விசுவேதேவவரணமும், விஷ்ணுவரணமும் சாதகமாயிருப்பதுபோலும், புஸ்தகத்திற்கு நடுவிலெழுதியிருக்கிற அட்சரங்கள் முக்கியமாயும், மேலட்டை கீழட்டை சாதகமாயிருப்பதுபோலும், தானத்திற்கு ராஜன்முக்கியமாயும் மந்திரிபிரதானிகள் சாதகமா யிருப்பதுபோலும், தேகம் ஜீவித்திருப்பதற்கு பிராணன்முக்கியமாயும், மற்றகரணகருவிகள் சாதகமா யிருப்பதுபோலுமறி.

அ-கை. இந்தமூன்றும் சேர்ந்திருக்கிறதற்கும் சேராதிருக்கிறதற்கும் காரணமேதெனில்,

त्रयोप्यत्यन्तपक्वाश्चेत्महतस्तपस.फलम् ।
दुरितेनक्वचित्किञ्चित्कदाचित्प्रतिबध्यते ॥

த்ரயோப்யத்யந்தபக்வாஶ்சேத்மஹதஸ்தபஸ:பலம் ।
துரிதேநக்வசித்கிஞ்சித்கதாசித்ப்ரதிபத்யதே ॥ உ௮உ ॥

த்ரயோऽபி இந்த வைராக்கிய உபரதி ஞானம் மூன்றுகளும்
அத்யந்தபக்வாஶ்சேத் அத்தியந்தபக்குவமாகசேர்ந்து இருந்தனவேயானால்
மஹத: மகத்தான
தபஸ: பலம் தபசின்பலமென்றறி

துரிதேந பிரதிபந்தகரூபபாவத்தால்
க்வசித் சிலஞானிகளிடத்திலாவது
கிஞ்சித் சிறிது
கதாசித்சிலகாலவிசேஷத்திலாவது
ப்ரதிபத்யதே சிலசிலஞானிகளிடத்திலே பிரதிபந்திக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அதிலும்ஞானம் பிரதிபந்தித்தால் மோட்சமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

वैराग्योपरतीपूर्णेबोधस्तुप्रतिबध्यते ।
यस्यतस्यनमोक्षोस्तिपुण्यलोकस्तपोबलात् ॥

கஃ. ரூபஃகவி இந்த மூன்றுகளும் வைராக்கியத்திற்கு

அஸாதாரணஹேதுவாதிகள் முக்கியமானது ஸ்வரூபகாரியங்களென்றறி

அ-கை. ஞானத்திற்கு ஏதுவாதிமூன்றையும் காண்பிக்கிறார்.

श्रवणादित्रयन्तद्वत्तत्वमिथ्याविवेचनम् ।

पुनर्ग्रन्थेरनुदयोबोधस्येतेत्रयोमताः ॥

ஶ்ரவணாதித்ரயம் தத்வத்தத்வமித்யாவிவேசநம் ।

புநர்க்ரந்தேரநுதயோபோதஸ்யைதே த்ரயோமதா: ॥ உ௭௬ ॥

ஶ்ரவணாதித்ரயம் ஞானத்திற்கு சிரவணமனனநிதித்தியாசம் மூன்றும் ஏது

தத்வத் அதுபோல

தத்வமித்யா விவேசநம் உள்ளே பஞ்சகோசங்களுக்கும் சாட்சிக்கும், வெளியில் பிரமத்திற்கும், ஜகத்திற்குமிருக்கிற சத்தியா சத்தியங்களைப் பிரிக்கிறதேஸ்வரூபம்

புந: மறுபடி

க்ரந்தே: அகங்காரகிரந்தி

அநுதய: உதயமாகாமலிருப்பதே காரியமென்றறி

போதஸ்ய ஞானத்திற்கு

ஏதே த்ரய: இந்த ஏதுவாதிமூன்றுகளும்

மதா: சொல்லப்பட்டன.

அ-கை. உபரதிக்கு ஏத்வாதிகளைக்காண்பிக்கிறார்.

यमादिर्धीनिरोधश्चव्यवहारस्यसंक्षयः ।

स्युर्हेत्वाद्याउपरतेरित्यसङ्करईरितः ॥

யமாதிர்தீநிரோதஶ்சவ்யவஹாரஸ்யஸம்க்ஷய: ।

ஸ்யுர்ஹேத்வாத்யா உபரதேரித்யஸங்கர ஈரித: ॥ உ௭௭ ॥

யமாதி: உபரதிக்கியமம்முதலான அஷ்டாங்கயோகம் ஏது

தீநிரோதஶ்ச புத்திவிருத்தியைத்தடுப்பதே ஸ்வரூபம்

வ்யவஹாரஸ்ய விவகாரத்தின்

ஸம்க்ஷய: நிவர்த்தியேகாரியம்

உபரதே: உபரதிக்கு இப்படி

ஹேத்வாத்யா: ஏதுவாதிகள்

ஸ்யு: இதி இருக்கின்றனவென்று

அஸங்கர: பிரிவினையானது

ஈரித: சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இந்தமூன்றுகளும் மோட்சத்திற்கு முக்கியமென்பது சமானமா அல்லவாயெனில்.

तत्वबोधःप्रधानंस्यात्साक्षान्मोक्षप्रदत्वतः ।

बोधोपकारिणावेतौवैराग्योपरमावुभौ ॥

தத்வபோத:ப்ரதாநம்ஸ்யாத்ஸாக்ஷாந்மோக்ஷப்ரதத்வத: ।

போதோபகாரிணாவேதௌவைராக்யோபரமாவுபௌ ॥ உ௭௮ ॥

தத்த்வபோத: தத்துவஞானமானது
ஸாக்ஷாத் நேரே
மோக்ஷப்ரதத்வத: மோட்சங்கொடுப்பதால்
ப்ரதாநம் ஸ்யாத் முக்கியமாக இருக்கிறது.

வைராக்யோபரதீ வைராக்கியமென்ன உபரதியென்ன
உபே ஏதே இந்த இரண்டும்
ஸஹகாரிண்யௌ ஞானத்திற்கு சகாயத்தைசெய்கின்றன.

வி-ம். பிர்மத்தையறிந்தே மிருத்தியுவை தாண்டுகிறான். மோட்சத்திற்கு வேறேவழி யில்லையென்கிற சுருதியால், ஞானம்பிரதானம். விஷயத்தில்வைராக்கியம் வந்தவன் பிரமத்தையறியும் நிமித்தியம் குருவினிடம்போகிறானென்கிற சுருதியால், வைராக்கியம்ஞானசாதனமென்றும், சாந்தனும், உபரதனும், திதிட்சுவாயும், சமாகிதனுயு மிருந்துகொண்டு தன்னிடத்தில்தானே தன்னைப்பார்க்கிறானென்கிற சுருதியாலும், வைராக்கியோபரதிக ளிரண்டும் ஞானசாதன மென்றறியத்தக்கது.

இ-தி- சிரார்த்தத்திற்கு பிதிர்வரணம் முக்கியமாயும், விசுவேதேவவரணமும், விஷ்ணுவரணமும் சாதகமாயிருப்பதுபோலும், புஸ்தகத்திற்கு நடுவிலெழுதியிருக்கிற அட்சரங்கள் முக்கியமாயும், மேலட்டை கீழட்டை சாதகமாயிருப்பதுபோலும், தானத்திற்கு ராஜன்முக்கியமாயும் மந்திரிபிரதானிகள் சாதகமா யிருப்பதுபோலும், தேகம் ஜீவித்திருப்பதற்கு பிராணன்முக்கியமாயும், மற்றகரணகருவிகள் சாதகமா யிருப்பதுபோலுமறி.

அ-கை. இந்தமூன்றும் சேர்ந்திருக்கிறதற்கும் சேராதிருக்கிறதற்கும் காரணமேதெனில்,

त्रयोप्यत्यन्तपक्काश्चेत्महतस्तपस.फलम् ।
दुरितेनक्वाचेत्किञ्चित्कदाचित्प्रातिबध्यते ॥

த்ரயோப்யத்யந்தபக்வாஶ்சேந்மஹதஸ்தபஸ:பலம் ।
துரிதேநக்வசித்கிஞ்சித்கதாசித்ப்ரதிபத்யதே ॥ ௨௮௫ ॥

த்ரய:அபி இந்த வைராக்கிய உபரதி ஞானம் மூன்றுகளும்
அத்யந்தபக்வா:சேத் அத்தியந்தபக்குவமாகசேர்ந்து இருந்தனவேயானால்
மஹத: மகத்தான
தபஸ:பலம் தபசின்பலமென்றறி

துரிதேந பிரதிபந்தகரூபபாவத்தால்
க்வசித் சிலஞானிகளிடத்திலாவது
கிஞ்சித் சிறிது
கதாசித்சிலகாலவிசேஷத்திலாவது
ப்ரதிபத்யதே சிலசிலஞானிகளிடத்திலே பிரதிபந்திக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அதிலும்ஞானம் பிரதிபந்தித்தால் மோட்சமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

वैराग्योपरतीपूर्णेबोधस्तुप्रतिबध्यते ।
यस्यतस्यनमोक्षोस्तिपुण्यलोकस्तपोबलात् ॥

𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌤𑍀 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍॥ ௨அ௩ ॥

𑌯𑌸𑍍𑌯 யாதொருவனுக்கு
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌤𑍀 வைராக்கியோபரதிகள்
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 பூர்ணங்களாயிருந்தபோதிலும்
𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 ஞானம்மாத்திரம்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 தடைபட்டதானால்
𑌤𑌸𑍍𑌯 அவனுக்கு
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 மோட்சம்
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 இல்லை
𑌤𑌪𑍋𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 தபசினுடைய மகிமாவிசேஷத்தினாலே
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌃 (பிர்மாதி) புண்ணியலோகமுண்டு.

இ-தி. அன்னமன்றியில் நெய் தயிர் வைத்திருக்கிறவனுக்கு பசிதீராதது போலும், அவைகளைபுஜித்தால் நாவிற்குருசிமாத்திரம் காணப்படுவதுபோல.

அ-கை. வைராக்கியோபரதிகள் தடைபட்டால் ஜீவன்முக்தி சுகமாத்திரந்தடைபடுமென்று சொல்லுகிறார்.

पूर्णेबोधेतदन्यौद्वौप्रतिबद्धौयदातदा ।
मोक्षोविनिश्चितःकिन्तुदृष्टदुःखंननश्यति ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌬𑍋𑌧𑍇𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑍌𑌦𑍍𑌵𑍌𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑍌𑌯𑌦𑌾𑌤𑌦𑌾 ।
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃𑌕𑌿𑌂𑌤𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂𑌨𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥ ௨அ௪ ॥

𑌬𑍋𑌧𑍇 ஞானம்
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 பூரணமாயிருந்துள்ளவில்
𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑍌 அதற்கன்யங்களான
𑌦𑍍𑌵𑍌 மற்ற இரண்டுகளும்
𑌯𑌦𑌾 எப்போ
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑍌 தடை படுகின்றனவோ
𑌤𑌦𑌾 அப்போ
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 மோட்சமானது
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 நிச்சயமாகவுண்டு
𑌕𑌿𑌂𑌤𑍁 பின்னையோவென்றால்
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 சரீரத்தில் கர்மத்தால் காணப்படுகிற வியாதியாதிதுக்கம்
𑌨𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 நசியாது.

இ-தி. பசித்திர ஆகாரம்செய்பவர்களில், முன்னே இருக்கிறநெய்முதலான சாதனமும், பின்னாலேஇருக்கிற தயிர்முதலானசாதனமும், அன்னம்புஜிப்பவனுக்கு சுகத்தைக்கொடுப்பதுபோலும், அவைகளில்லாமல் வெறுமன்னம்புஜிக்கிறவனுக்கு பசிதீர்ந்தாலும், தற்காலத்தில் துக்கம் தோற்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது இந்தமூன்றுகளுக்கும் அவதிசொல்லுகிறார்.

ब्रह्मलोकतृणीकारोवैराग्यस्यावधिर्मतः ।
देहात्मवत्परात्मत्वदार्ढ्येबोधस्समाप्यते ॥
सुप्तिवद्विस्मृतिस्सीमाभवेदुपरमस्यहि ।
धियास्त्वयाविनिश्चेयन्तारतम्यमवान्तरम् ॥

ப்ரஹ்மலோகத்ருணீகாரோ வைராக்யஸ்யாவதிர்மத: |
தேஹாத்மவத்பராத்மத்வதார்ட்யே போத: ஸமாப்யதே || உஅரு ||
ஸுப்திவத்விஸ்ம்ருதி: ஸீமா பவேதுபரதேர்ஹி |
தியா ஸ்வயா விநிஶ்சேயம் தாரதம்யமவாந்தரம் || உஅகூ ||

ப்ரஹ்மலோகத்ருணீகார: பிர்மலோகம்வரை துரும்பாயெண்ணுதல்
வைராக்யஸ்ய வைராக்கியத்திற்கு
அவதி: மத: அவதியெனப்படும்
தேஹாத்மவத் தேகமே நானென்றறிந்ததுபோல
பராத்மத்வதார்ட்யே பிர்மமே நானென்கிறதிடமுண்டாவதே
போத: ஞானமானது
ஸமாப்யதே முற்றுப்பெறப்படுகிறது

ஸுப்திவத் சுஷுப்திபோல
விஸ்ம்ருதி: ஜகத்தை மறத்தல்
உபரதே: உபரதிக்கி
ஸீமா எல்லைக்கோடியாக
பவேத்ஹி பவிக்கிறதன்றோ
ஸ்வயா தியா தன்புத்தியால்
அவாந்தரம் இவைகளுடைய மத்தியிலுள்ள
தாரதம்யம் பேதத்தை
விநிஶ்சேயம் நிச்சயிக்கத்தக்கது.

அ-கை. தத்துவஞானிகளுக்கும் இராகாதிகளால் வைஷம்மியம் காணப்படுவதால், ஞானமும் மோட்ச ஏதுவில்லையென்றசங்கைக்கி, இராகாதிகளும் வியாதிமுதலானவைகள்போலே, பிராரப்தகர்ம பலமானதால், அதனால்முக்திக்கி தடையில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

आरब्धकर्मनानात्वाद्बुद्धानामन्यथान्यथा ।
वर्तनन्तेनशास्त्रार्थेभ्रमितव्यंनपण्डितैः ॥

ஆரப்தகர்மநாநாத்வாத்புத்தாநாமந்யதாந்யதா |
வர்தநந்தேந ஶாஸ்த்ரார்தே ப்ரமிதவ்யந்ந பண்டிதை: || உஅஎ ||

ஆரப்தகர்மநாநாத்வாத் பிராரப்தகர்மம் நானாவிதமானதால்
புத்தாநாம் ஞானிகளுக்கு
அந்யதாந்யதா வேறுவேறாக
வர்தநம் நடையுண்டாயிருக்கும்
தேந ஆகையினாலே
ஶாஸ்த்ரார்தே இந்த சாத்திரார்த்தத்தில்
பண்டிதை: வித்துவான்களினாலே
ந ப்ரமிதவ்யம் மயங்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. அப்போது ஞானிகளை என்னமாய் அறிகிறதெனில்.

स्वस्वकर्मानुसारेणवर्ततांतेयथायथा ।
अवशिष्टस्सर्वबोधस्समामुक्तिरितिस्थितिः ॥

ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரேண வர்ததாந்தே யதாயதா |
அவஶிஷ்ட: ஸர்வபோத: ஸமா முக்திரிதி ஸ்திதி: || உஅஅ ||

ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரேண தங்கள் தங்கள் கர்மானுசாரத்தால் | ஸர்வேஷாம் சமஸ்தமான ஞானிகளுக்கும்
தே அந்தந்தஞானிகள் | ஸ்வப்ரஹ்ம நானே பிர்மமென்கிற ஞானம் ஒன்றுபோல ஸித்தமாவதால்
யதா யதா எப்படியெப்படி வேண்டுமோ | மோக்ஷ: மோட்சமானது [ன்று
வர்த்தாம் அப்படியப்படி இருக்கட்டும் | ஸமா இதி சமானமாக இருக்கிறதென்று
 | ஸ்தித: நிச்சயம்பண்ணத்தக்கது.

தி. பிராமணனும் நீசனும் நடைபேதமா யிருந்தாலும் பி. எல், பரிட்சை கொடுத்திருந்தால், இருவருக்கும், ஹைகோர்ட்டுவக்கில் வேலையானது சமானமா யிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இந்தப் பிரகரணத்தின் தாற்பரியத்தைச் சுருக்கிக்காண்பிவிக்கிறுர்.

जगच्चित्रंस्वचैतन्येपटेचित्रमिवार्पितम् ।
माययातदुपेक्ष्यैवचैतन्येपरिशेष्यताम् ॥

ஜகச்சித்ரம்ஸ்வசைதந்யேபடேசித்ரமிவார்பிதம் ।
மாயயாதது பேக்ஷ்யைவசைதந்யேபரிசேஷ்யதாம் ॥உ௮௯॥

ஸ்வசைதந்யே தானுயிருக்கிற அறிவில் | தத் அதை
படே வஸ்திரத்தில் (ல் | உபேக்ஷ்யைவ உபேட்சித்துத்தானே
சித்ரம்.இவ சித்திரம்போலே | சைதந்யே அறிவுமாத்திரம் தானென்பதில் [கது
மாயயா மாயையாகிறவர்ணத்தினுலே | பரிசேஷ்யதாம் ஸித்தமாயிருக்கத் தக்
ஜகச்சித்ரம் ஜகத்தாகிற சித்திரமானது |
அர்பிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது |

அ-கை. இந்தகிரந்தாப்பியாசத்திற்குப் பலம்சொல்லுகிறுர்.

चित्रदीपमिमंनित्यंयेनुसन्दधतेबुधाः ।
पश्यन्तोपिजगच्चित्रंतेमुह्यन्तिनपूर्ववत् ॥

சித்ரதீபமிமம்நித்யம்யேநுஸந்தததேபுதா: ।
பஸ்யந்தோபிஜகச்சித்ரம்தேமுஹ்யந்திநபூர்வவத்॥ உ௯௦ ॥

யே.புதா: யாதொரு ஞானிகள் | ஜகச்சித்ரம் இந்த ஜகச் சித்திரத்தை
இமம் இந்த | பஸ்யந்: அபி பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும்
சித்ரதீபம் சித்திரதீபத்தை | பூர்வவத் முன்போலே (சகத்தை சத்தியமென்று
நித்யம் தினந்தோறும் | ந முஹ்யந்தி மயக்கத்தை யடையமாட்டார்கள்.
அநுஸந்தததே அனுசந்தானம் பண்ணி வருகிறுர்களோ |
தே அவர்கள் |

சித்திரதீபவிவேகம் முற்றிற்று.

(எ)வது திருப்திதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் 6-வது அத்தியாயத்தில் நான்காவதுபி ராமணத்தில்,(12)வது வாக்கியமான (ஆத்துமானஞ்சேதி)என்ற (2) வாக்கியங்களுக்கு அர்த்தம் சொல்லுகின்றனர்.

யாதொருபுருஷன் இந்த ஆத்துமாவே நானென்று அறிந்தானேயானால் அவன்எதை இச்சிக்கபோகிறான், எவருடைய ஆசையின் நிமித்தம் சரீரத் தைத் தாபப்படுத்தப் போகிறானென்று மேற்கூறிய சுருதி கூறுகின்றது. அச் சுருதியி னர்த்தத்தை இந்த அத்தியாயத்தில் பூராவும் விசாரிக்கிறதுமன்றி, ஜீவன் முக்தனுடைய திருப்தியையும் நன்றாய்க்காண்பிக்கின்றனர். மாயையா னது ஜீவேசுவரர்களென்ற இரண்டாபாசர்களைக் கற்பித்திருக்கின்றது. அ வர்களால் சகலமும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, பார்வைமுதல் பிரவேசமீறு யீசகற்பிதம், ஜாக்கிரம்முதல் மோக்ஷமீறாயுள்ள சம்சாரம் ஜீவகற்பிதம், ச கலகற்பனைக்கு மதிஷ்டானமான கூடஸ்தர் அசங்கர். அம்மாயையி னந்தி யாசத்தால்புத்தியில் பிரதிபலித்தஜீவன் புருஷசப்தார்த்தன்.அதிஷ்டானமில் லாத (பிரமை) எங்கும் காணப்படவில்லை. அதிஷ்டானம். சத்தையும், மயக் காம்சத்தையும், எப்பொழுது ஜீவன்கிரகிக்கிறானோ, அப்போது நான்சம்சா ரியென்று அபிமானிக்கிறான். மயக்காம்சத்தைத்தள்ளி, நான்அசங்கனென்ற றிந்தால், கூடஸ்தராவான். அசங்கரிடத்தில், அகங்காரம் கூடாதேயென்றால் யானுரைக்கின்றேன்கேள், முக்கியாகங்காரமொன்று, அமுக்கியாகங்காரமிர ண்டு, ஆகஅகங்காரம் மூவிதம். கூடஸ்தருக்கும் ஜீவனுக்கும், பேதந்தெரியா மல், ஒருவர்தர்மத்தை மற்றவர்களிடத்திற் சேர்த்து மூடர்களால் பிரயோகம் பண்ணப்படுகிறது யாதோஅதுவே முக்கியாகங்கார மெனப்படும். கூடஸ்த ஸ்வரூபத்தையும், ஜீவன் ஸ்வரூபத்தையும், ஆராய்ந்தறிந்தஞானி லோகவிவ காரத்திலும், வைதீக விவகாரத்திலும், நானென்று சொன்னாலுமாபசனாகா ன். அவைகள்அமுக்கியா கங்காரங்கள்;ஞானியின் தன்மையும், அஞ்ஞானியி ன்தன்மையும், சிதாபாசனுக்கேயொழிய கூடஸ்தருக்கில்லை. தசமனிடத்தில் ஏழவஸ்தைகள் கண்டதுபோல ஜீவனிடத்திலு மவ்விதமேகாணப்படுகிறது. தைத்திரீயசுருதி ஆனந்தவல்லியிலும் பிருகுவல்லியிலும் முதலில்பிர்மத்தை பரோக்ஷமாய்க்கூறி, பின்பபரோக்ஷமாய்ப் பஞ்சகோச சாக்ஷியான பிர்மம் ஹிருதயகுகையி லிருக்கிறதை யறியும்படி கூறுகின்றது. சாந்தோக்யஉப நிடதம் இந்திரன், பிர்மாவானதன் குருவிடத்திற் சென்று பிரமத்தைமு ன் பரோக்ஷமாய்க் கேட்டு, நான்குதடவைதன் குருவையடைந்து (101)வ ருடம் காத்தபின்னர் சுயம்பிரகாசமான பிர்மத்தை யபரோக்ஷமா யறிந் தானென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே ஐதரேய சுருதியுமறைகிறது. அன்னிய சுருதிகளும் அவாந்தர வாக்கியத்தினால் பரோக்ஷமும், மகாவா க்கியத்தினா லபரோக்ஷமும் வருமென்று கூறுகின்றன. வாக்கிய விருத்தி

யென்ற கிரந்தத்தில் பகவத்பூஜ்ய பாதாளான சங்கரகுருவும் மேற்கூறிய வாறே விரிவாயருளி யிருக்கின்றனர். அவ்வாறு வசிஷ்டரும் அந்தவஸ்து வையே சிந்திக்கிறதும், அதுவே ஒருவருக்கொருவர் போதித்துக் கொள்ளு கிறதும், ஒரேசிந்தனையா யிருந்துக்கொண் டிருக்கிறதும், பிர்மாப்பியாசமெ ன்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்களென்று கூறியிருக்கிறார். சுருதியும்சதா பிர்மத்தையேசொல்லி, அன்னியவார்த்தையைத் தள்ளவேண்டியதென்றும் கூறுகின்றது. ஸ்மிருதியான பகவத்கீதையிலும் வேறுசிந்தையன்றி அறிவா னவென்னை எவர்களு பாசிக்கின்றனரோ, அந்தமகான்களுடைய யோகக்ஷேம த்தை நான் வகிக்கிறேனென்று கிருஷ்ணபகவானருளி யிருக்கின்றார். இவ்வா றுஞானி விவகாரத்திற் செலுத்துகிற விருத்தியை நிறுத்தி யெப்பொழுதும் பிர்மவிசாரம் செய்யவேண்டும். அப்படியிருந்தாலும் பிராரப்தகர்மத்தால் வி ஷயானுபவம்செய்யும்படிநேரிடுகிறது. அப்பிராரப்தகர்மம் எத்தனைவிதமெனி ல்இச்சாபிராரப்தமென்றும் அனிச்சா பிராரப்தமென்றும், பரேச்சா பிரா ப்தமென மூன்றுவிதம்அபத்தியம் செய்கிறவனும், திருடுகிறவனும், ராஜஸ்தி ரீயை யாசைப்படுகிறவனும், தனக்குதுக்கம் வருமென்று தெரிந்திருந்தும், இச்சிப்பதுபோல், ஞானியும் இச்சாபிராரப்த தோஷத்தா லிச்சிக்கிறான். மு ன்கிருதயுகத்தி லிருந்தநளனும், திரேதாயுகத்தி லிருந்த ஸ்ரீராமனும், துவாப ரயுகத்திலிருந்த பஞ்சபாண்டவரும், இச்சாபிராரப்த கர்மத்தை நிவர்த்திக்க முடியாமல் சங்கடப்பட்டதுபோல், இந்தயுகத்திலிருக்கிற ஞானிகள் பிராரப் தகர்மத்தா லதைவிலக்கமுடியாமல் துக்கிக்கின்றனர், கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைநோக்கி, யாராலேஏவப்பட்டுப் பிராணிகள்பாவத்தைச் செய்கிறார்க ளென்று கேட்டஅருச்சுனனுக்கு.காமக்குரோதாதிகளா லேவப்பட்டுசெய்கி றார்களென்றும்,நீயுத்தம்செய்ய இச்சிக்காவிட்டாலும், முன் நீசெய்தகர்மத் தினுலேவப்பட்டவனாகி யிச்சியாமல் யுத்தகர்மத்தைச் செய்வதே அனிச்சா பிராரப்தகர்மம், அன்னியர்களுடைய தாட்சண்ணியத்தால் பிரவர்த்திக்கநி லு உண்டாகிறசுகதுக்கம் பரேச்சாபிராரப்தம். நீரிவ்வாறு கூறும்பக்ஷத்தில் யாருக்காகஇச்சிக்கப் போகிறானென்ற சுருதியினர்த்தம் விரோதமா யிருக்கி றதேயென்றால், வறுத்தவிதைபோல், கர்மம் ஞானக்கினியா லெரிக்கப்பட்ட படியால்ஞானியினிச்சை ஜன்மத்தைக்கொடாது பண்ணவேண்டியது பண்ணா ப்பட்டதென்றும், அடையவேண்டியது அடையப்பட்டதென்றும், இவ்வி தமானதிருப்தியால், ஞானியெப்பொழுதும் சுகித்துக்கொண் டிருப்பன். நா னேதன்னியனென்று சதாசுகித்திருப்பன்.

திருப்திதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌦𑍀𑌪𑌃.

अखण्डानन्दरूपायशिवायगुरवेनमः ।
शिष्याज्ञानतमोध्वंसपटवेर्केन्द्वग्निमूर्तये ॥
वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दंनिवारयन् ।
पुमर्थान्श्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥
नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
क्रियेततृप्तिदीपस्यव्याख्यानंगुर्वनुग्रहात् ॥

𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑌗𑌰𑌵𑍇𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌮𑍋𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌪𑌟𑌵𑍇𑌰𑍍𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨𑌤𑌮𑍋𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌂𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 ।
𑌪𑍁𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋𑌦𑍇𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ।

சீடர்களுடைய அஞ்ஞானமாகிற இருளை நன்றாய் நிவர்த்திசெய்ய சூரிய சந்திர அக்கினி மூர்த்திரூபராயும், மங்களஸ்வரூபராயும், பூரணாநந்தரூபராயுமிருக்கிற நம்மாசாரியனை வணங்குகின்றனம். சகலவேதார்த்தத்தினுடைய பிரகாசத்தா லிருதயத்திலிருக்கிற அஞ்ஞானாந்தகாரத்தை நிவர்த்தித்து, புருஷார்த்தம்நான்கையும் யாதொருவர் கொடுத்தாரோ, அந்தவித்தியாதீர்த்த மகேசுவரர் கிருபைசெய்யட்டும். ஸ்ரீபாரதிதீர்த்த வித்தியாரணிய முனீசுவரர்களை நமஸ்காரம்பண்ணி இந்த ஆசாரியாளுடைய அனுக்கிரகத்தால் திருப்திதீபிகைக்கு வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. திருப்திதீபிகையை ஆரம்பிக்கிற பாரதீதீர்த்த குருவானவர் இந்தபிரகரணம் சுருதியின் வியாக்கியானரூபமாயிருப்பதால் அச்சுருதியை முதலில் சொல்லுகிறார்.

आत्मानञ्चेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः ।
किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌨𑍁𑌸𑌂𑌜𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

பூருஷ꞉ புருஷனானவன்
ஆத்மாநம் ஆத்மாவை
அயம் இவரே
அஸ்மி இதி நானென்று
விஜாநீயாத் சேத் அறிந்துவிட்டானேயானால்

கிம் எந்தபோகத்தை
இச்சந் இச்சிக்கப்போகிறான்
கஸ்ய யாருக்கு
காமாய போகநிமித்தமாய்
ஶரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து
அநுஸஞ்ஜ்வரேத் தாபப்படப்போகிறான்

அ-ரை. இப்போது பண்ணப்போகிற கிரந்தவிசாரத்தையும் அதின் பலத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

अस्याश्श्रुतेरभिप्रायस्सम्यगत्र विचार्यते ।
जीवन्मुक्तस्य या तृप्तिस्सा तेन विशदायते ॥

அஸ்யாஶ்ஶ்ருதேரபி⁴ப்ராயஸ்ஸம்யக³த்ர விசார்யதே ।
ஜீவந்முக்தஸ்ய யா த்ருப்திஸ்ஸா தேந விஶதா³யதே ॥ ௨ ॥

அஸ்யா꞉ இந்த
ஶ்ருதே꞉ சுருதியினுடைய
அபி⁴ப்ராய꞉ அபிப்பிராயமானது
அத்ர இந்தப்பிரகரணத்தில்
ஸம்யக் நன்றாய்
விசார்யதே விசாரிக்கப்படுகிறது

தேந அந்தவிசாரத்தால்
ஜீவந்முக்தஸ்ய ஜீவன்முக்தனுடைய
யா (வேதபிரசித்தமான யாதொரு)
த்ருப்தி꞉ திருப்தியுண்டோ
ஸா அந்த(திருப்தியானது)
விஶதா³யதே பிரகாசமாகிறது.

அ-ரை. பதச்சேதம் பதார்த்தம்சொல்லுகிறது விக்கிரகம் வாக்கியயோசனை, ஆட்சேபசமாதானம், இப்படி வியாக்கியானலட்சண பஞ்சகம்சொல்லப்படுகிறதால், புருஷனென்கிற பதத்திற்கர்த்தம் சொல்லுவதற்கு அதைஉதகரிக்கிற சிருஷ்டியைச் சுருக்கிக் காண்பிவிக்கிறார்.

मायाभासेन जीवेशौ करोतीति श्रुतत्वतः ।
कल्पितावेव जीवेशौ ताभ्यां सर्वं प्रकल्पितम् ॥

மாயாபா⁴ஸேந ஜீவேஶௌ கரோதீதி ஶ்ருதத்வத꞉ ।
கல்பிதாவேவ ஜீவேஶௌ தாப்⁴யாம் ஸர்வம் ப்ரகல்பிதம் ॥ ௩ ॥

மாயா மாயையானது
ஆபா⁴ஸேந ஆபாசமாக
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை
கரோதி இதி கற்பனைபண்ணுகிறதென்று
ஶ்ருதத்வத꞉ கேட்கப்படுகிறபடியினால்

ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்கள்
கல்பிதௌ ஏவ கற்பிதர்கள்தானே
தாப்⁴யாம் அந்த ஜீவேசுவரர்களினாலே
ஸர்வம் சகலமும்
ப்ரகல்பிதம் கற்பிக்கப்பட்டது.

வி-ம். இப்படியே ஸ்ரீமத்வித்தியாரணிய குருக்களாலும், இந்நூல்முதலத்தியாயமான தத்துவவிவேகத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்கள்.

அ-கை. அதில் யாராலே எவ்வளவு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால்.

ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशेनकल्पिता ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकल्पितः ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தாஸ்ருஷ்டிரீசேநகல்பிதா ।
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரோஜீவகல்பித: ॥ ௪ ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தா பார்வை முதல்பிரவேசமீராயுள்ள
ஸ்ருஷ்டி: சிருஷ்டியானது
ஈசேந ஈசுவரனாலே
கல்பிதா கற்பிக்கப்பட்டது

ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்த: ஜாக்கிரம் முதல் மோட்சம்வரையிலுள்ள
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
ஜீவகல்பித: ஜீவனாலே கற்பிதம்.

வி-ம். இப்படி கைவல்லிய உபநிஷத்திலும், அவரே மாயாமோகிதராய் ஜாக்கிரத்தில் சரீரத்தையடைந்து சர்வத்தையும்செய்து, ஸ்திரீயாதிபோகங்களால் திருப்தியடைகிறார். சொப்பனத்திலும் தன்னுடைய சங்கற்பத்தால்கற்பிக்கப்பட்ட சர்வவிஷயத்திலும் சுகதுக்கத்தை புஜிக்கிறார். சுஷுப்தியில் சகலமும்லயித்து தமசினால் மூடப்பட்டு சுகரூபத்தை அடைகிறார். மறுபடிஜன்மாந்தர கர்மத்தால் விழித்துக்கொண்டு கர்மக்ஷயத்தில் தூங்குகிறார். புரத்திரயத்திலும் யாதொருஜீவன் விளையாடுகிறானோ, அவனால் விசித்திரமான சகலமும் உண்டுபண்ணப்படுகிறது. யாதொரு சைதன்னியம் ஜாக்கிரசொப்பனசுஷுப்திமுதலான பிரபஞ்சத்தை பிரகாசம்பண்ணி வைக்கிறதோ, அந்தப்பிரமமே நானென்றறிந்து சகலபந்தங்களினின்று விடுபடுகிறான்.

அ-கை. இப்படி புருஷசப்தோபயோகியான சிருஷ்டியைச்சொல்லி, இப்போது புருஷசப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

भ्रमाधिष्ठानभूतात्माकूटस्थासङ्गचिद्वपुः ।
अन्योन्याध्यासतोसङ्गधीस्थजीवोत्रपूरुषः ॥

ப்ரமாதிஷ்டாநபூதாத்மாகூடஸ்தாஸங்கசித்வபு: ।
அந்யோந்யாத்யாஸதோஸங்கதீஸ்தஜீவோத்ரபூருஷ: ॥ ௫ ॥

ப்ரமாதிஷ்டாநபூதாத்மா தேகேந்திரியாதி மயக்கத்திற்கதிஷ்டான பூதமான ஆத்துமாவாயும்
கூடஸ்தாஸங்கசித்வபு: நிர்விகாரராயும், அசங்கராயும், அறிவே வடிவமாயுமிருக்கிற சைதன்னியமே

அந்யோந்யாத்யாஸத: ஒன்றின்தர்மத்தை மற்றொன்றாய்க்கற்பிப்பதால்
ஸங்கதீஸ்தஜீவ: அந்தயறிவிற்கற்பித புத்தியிற்றோன்றினஜீவன்
அத்ர இந்த இடத்தில்
பூருஷ: புருஷனெனப்படுகிறான்.

வி-ம். அன்னியோன்னியாத்தியாச மாவது, ஒருவஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தையும், தர்மத்தையும், மற்றொருவஸ்துவிலும் நீரமரநாவாக்கள்போல், மாற்றிக்கொண் டிருப்பதே அன்னியோன்னியாத்தியாசமென்ற நியாயப்படி, அதிஷ்டானாரோபங்களை ஒன்றுசேர்த்துக்கொண்டு, ஜீவன்சம்சாரத்தை யடைகிறானென்று ஆசாரியாள்சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த புருஷன் சகல இருதயங்களாகிறபுரிகளிலேயு மிருப்பதால், புருஷனென்று சுருதியும்சொல்லுகிறது. புத்தியாதி கற்பனாதிஷ்டானமான கூடஸ்த சைதன்னியமே, அஞ்ஞானத்தால் புத்தியில் பிரதிபலித்து ஜீவபாவத்தையடைந்து புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. இந்தஇடத்தில் புருஷசப்தத்தால் அதிகாரியான ஜீவனையே அர்த்தமாக சொல்லவேண்டியதா யிருக்க, அதிஷ்டானமான கூடஸ்தனையும் கூடஏன் சொல்லவேண்டுமெனில், அந்தஜீவனுக்கு பந்தமோட்சாதி சகலமும்சித்திக்கும்பொருட்டு அவரையும், கிரகிக்கத்தக்கதென்று சொல்லுகிறார்.

साधिष्ठानोविमोक्षादौजीवोधिक्रियतेनतु ।
केवलोनिरधिष्ठानविभ्रान्तेःक्वाप्यसिद्धितः ॥

ஸாதிஷ்டாநோவிமோக்ஷாதௌஜீவோதிக்ரியதேநது ।
கேவலோநிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தேஃக்வாப்யஸித்திதஃ ॥ சா ॥

ஸாதிஷ்டாநஃ அதிஷ்டானத்துடன் கூடின
ஜீவஃ ஜீவனே
விமோக்ஷாதௌ மோட்சம் முதலானவைகளில்
அதிக்ரியதே அதிகாரியாகச்சொல்லப்படுகிறான்
நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தேஃ அதிஷ்டானமன்றியில் மயக்கத்தால் தோன்றுகிற ஆரோபமானது
க்வாபி ஓரிடத்திலும்
அஸித்திதஃ சித்தியாமையால்
கேவலஃ கேவல ஜீவன் ஒன்றிலும்
ந, து அதிகாரியாகமாட்டான்.

அ-கை. அதிஷ்டானத்தோடே கூடினஜீவனுக்கே, பந்தமோட்சங்களில் அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अधिष्ठानांशसंयुक्तंभ्रमांशमवलंबते ।
यदातदाहंसंसारीत्येवञ्जीवोभिमन्यते ॥

भ्रमांशस्यतिरस्कारादधिष्ठानप्रधानता ।
यदातदाचिदात्माहमसङ्गोस्मीतिबुध्यते ॥

அதிஷ்டாநாம்ஶஸம்யுக்தம்ப்ரமாம்ஶமவலம்பதே ।
யதாததாஹம்ஸம்ஸாரீத்யேவம்ஜீவோபிமந்யதே ॥ எ ॥

ப்ராந்த்யம்ஶஸ்ய திரஸ்காராததிஷ்டாநப்ரதாநதா ।
யதா ததா சிதாத்மாஹமஸங்கோஸ்மீதி பஶ்யதே ॥ ௮ ॥

யதா எப்போ
அதிஷ்டாநாம்ஶஸம்யுக்த: புருஷன் அதிஷ்டானத்தினம்சத்தையுடையவனாகி
ப்ராந்த்யம்ஶம் மயக்கத்தினால் தோன்றுகிற தேகத்துவயாம்சத்தை
ஸ்வவபுதயா தன் வடிவமாக பிடித்திருக்கிறானோ
ததா அஹம் அப்போது நான்
ஸம்ஸாரீ இதி சம்சாரியென்று
ஏவம் இப்படி
ஜீவ: ஜீவனானவன்
அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறான்
யதா எப்போது
ப்ராந்த்யம்ஶஸ்ய மயக்கமான தேகத்துவயாம்சத்தை
திரஸ்காராத் மித்தையென்ற ஞானத்தால் தள்ளுகிறதினால்
அதிஷ்டாநப்ரதாநதா அதிஷ்டானமான வஸ்துவே தன் வடிவமென்று பிரதானமாக எண்ணுகிறானோ
ததா அப்போ
சிதாத்மா அறிவான ஆத்துமாவே
அஹம் நான்
அஸங்க: அசங்கன்
அஸ்மி இதி நானென்றும்
பஶ்யதே அறிகிறான்.

அ-கை. இப்போ சொன்னது கூடாதென்று சங்கித்து அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

नासङ्गेहंकृतियुक्ताकथमस्मीतिचेच्छृणु ।
एकोमुख्योद्वावमुख्यावित्यर्थस्त्रिविधोहमः ॥

நாஸங்கேஹங்க்ருதிர்யுக்தா கதமஸ்மீதி சேச்ச்ருணு ।
ஏகோ முக்யோ த்வாவமுக்யாவித்யர்தஸ்த்ரிவிதோஹம: ॥ ௯ ॥

அஸங்கே அசங்கனிடத்தில்
அஹங்க்ருதி: அகங்காரமானது
ந யுக்தா வருகிறது நியாயமன்றே
கதம் (அப்படி இருக்க) எப்படி
அஸ்மி இதி சேத் நானசங்கனென்று சொல்லக்கூடுமென்றால்
ஶ்ருணு கேள்.

அ-கை. முக்கியவிருத்தியால் கூடாவிட்டாலும் லக்ஷணையால்கூடுமென்கிறார்.

ஏக: முக்ய: ஒரு முக்கியாகங்காரம்
த்வௌ இரண்டு
அமுக்யௌ இதி அமுக்கியங்களென்றும்
அஹம: அகங்காரத்திற்கு
அர்த: அர்த்தம்
த்ரிவித: மூன்றுவிதமாம்.

அ-கை. முக்கியாகங்கார மேதெனில்.

अन्योन्याध्यस्तरूपेणकूटस्थाभासयोर्वपुः ।
एकीभूयभवेन्मुख्यस्तत्रमूढैःप्रयुज्यते ॥

அபிந்நாவிவ அந்யோந்யாத்யாஸேந கூடஸ்தாபாஸயோர்வபு: |
ஸம்ஸ்ருஜ்யாஹம்வசோக்திஸ்தத்ர மூடை: ப்ரயுஜ்யதே || ௧௦ ||

அபிந்நாவிவ அந்யோந்யாத்யாஸேந அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினாலே
கூடஸ்தாபாஸயோ: கூடஸ்தசிதாபாசர்களுடைய
வபு: ஸ்வரூபத்தை
ஸம்ஸ்ருஜ்ய ஒன்றாகப்பண்ணி
அஹம்வச: நான் தானென்று வருகிறது யாதோ
உக்தி: அது முக்கியாகங்காரம்
தத்ர அந்த விஷயத்தில்
மூடை: மூடர்களாலே
ப்ரயுஜ்யதே பிரயோகம்பண்ணப் [படுகிறது.

அ-கை. அமுக்கியாகங்கார மிரண்டையுங் காண்பிக்கிறார்.

पृथगाभासकूटस्थावमुख्यौतत्रतत्ववित् ।
पर्यायेणप्रयुङ्क्तेहंशब्दंलोकेचवैदिके ॥

ப்ருதகாபாஸகூடஸ்தாவமுக்யௌ தத்ர தத்த்வவித் |
பர்யாயேண ப்ரயுங்க்தே(அ)ஹம்ஶப்தம் லோகே ச வைதிகே || ௧௧ ||

ப்ருதகாபாஸகூடஸ்தௌ ஜீவகூடஸ்தர்களை பிரித்துப்பார்க்கிறது
அமுக்யௌ அமுக்கியாகங்காரங்கள்
தத்ர அவைகளிலே
தத்த்வவித் தத்துவஞானி
பர்யாயேண கிரமமாக
லோகே லோகவிவகாரத்திலும்
வைதிகே-ச ஆத்துமவிவகாரத்திலும்
அஹம்ஶப்தம் அகம்சப்தத்தை
ப்ரயுங்க்தே பிரயோகிக்கிறான்

அ-கை. அமுக்கியாகங்காரங்களைப் பிரிக்கிறார்.

लौकिकव्यवहारेहंगच्छामीत्यादिकेबुधः ।
विविच्यैवचिदाभासंकूटस्थात्तंविवक्षति ॥
असङ्गोहञ्चिदात्माहमितिशास्त्रीयदृष्टितः ।
अहंशब्दंप्रयुंक्तेऽयंकूटस्थेकेवलेबुधः ॥

லௌகிகவ்யவஹாரே(அ)ஹம் கச்சாமீத்யாதிகே புத: |
விவிச்யைவ சிதாபாஸம் கூடஸ்தாத்தம் விவக்ஷதி || ௧௨ ||
அஸங்கோ(அ)ஹம் சிதாத்மா(அ)ஹமிதி ஶாஸ்த்ரீயத்ருஷ்டித: |
அஹம்ஶப்தம் ப்ரயுங்க்தே(அ)யம் கூடஸ்தே கேவலே புத: || ௧௩ ||

புத: ஞானியானவன்
லௌகிகவ்யவஹாரே லோகவிவகாரத் [தில்
கூடஸ்தாத் கூடஸ்தரிடத்தில் நின்று
தம் சிதாபாஸம் அந்த ஜீவனை
விவிச்யைவ பிரித்துத்தானே
அஹம் நான்
கச்சாமி இதி போகிறேனென்று
ஆதிகே இவை முதலான காரியத்தில்
விவக்ஷதி சொல்லுகிறான்
புத: ஞானியான

ஸ்வயம் இவன்
ஶாஸ்த்ரஸம்ஸ்க்ருத: இந்த சாஸ்திர சம்பந்தமான ஞானத்தினாலே
அஹம் அஸங்க: நானே அசங்கன்
அஹம் சிதாத்மா நானே சிதாத்மா
இதி என்று
கேவலே நிருபாதிகனாயிருக்கிற
கூடஸ்தே சாட்சியினிடத்தில்
அஹம்ஶப்தம் நானென்கிற சப்தத்தை
ப்ரயுங்க்தே பிரயோகிக்கிறான்.

அ-கை. ஜீவகூடஸ்தாளைப் பிரித்து விவகரிக்கிறது அமுக்கியார்த்தமென்று சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்குக் கூடஸ்தர், நானசங்கரென்று சொல்லுகிறரா, அல்லது ஜீவன்சொல்லுகிறனே, கூடஸ்தர் சொல்லுகிறரென்று சொன்னால், அவரசங்கரானதால், ஞானித்துவ அஞ்ஞானித்துவாதிகள் கூடாமையால் அவர்சொல்லவேண்டுவதில்லை, சிதாபாசன்அவருக்கு வேறாயிருப்பதால் இவனும்சொல்லக் கூடாதென்று சங்கிக்கிறான்.

ज्ञानिताज्ञानितेत्वात्माभासस्यैवनचात्मनः ।
तथाचकथमाभासःकूटस्थोस्मीतिबुध्यताम् ॥

ஜ்ஞானிதாஜ்ஞானிதேத்வாத்மாபாஸஸ்யைவநசாத்மந: ।
ததாசகதமாபாஸ:கூடஸ்தோஸ்மீதிபுத்யதாம் ॥ ௧௪ ॥

ஜ்ஞானிதாஜ்ஞானிதா இதி ஞானியென்பதும் அஞ்ஞானி என்பதும் இப்படி
ஆத்மாபாஸஸ்ய ஏவ ஜீவனுக்கேயன்றி
ஆத்மந: ஆத்துமாவிற்கு
ந இந்த இரண்டுதன்மையுமில்லையே
ததா ச அப்படியிருந்தால்
ஆபாஸ: ஜீவன்
கூடஸ்த: கூடஸ்தரே
அஸ்மி இதி நானென்று
கதம் எப்படி
புத்யதாம் அறியக்கூடும்.

அ-கை. ஜீவன்கூடஸ்தருக் கன்னியனில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नायन्दोषश्चिदाभासःकूटस्थैकशरीरवान् ।
आभासत्वस्यमिथ्यात्वात्कूटस्थत्वावशेषणात् ॥

நாயம்தோஷஶ்சிதாபாஸ:கூடஸ்தைகஶரீரவாந் ।
ஆபாஸத்வஸ்யமித்யாத்வாத்கூடஸ்தத்வாவஶேஷணாத் ॥ ௧௫ ॥

அயம்தோஷ: ந. ஜீவன்சாட்சியேநானென்று சொல்லுகிறனென்ற இது தோஷமன்று
சிதாபாஸ: சிதாபாசன்
கூடஸ்தைகஶரீரவாந் கூடஸ்தரே முக்கியமானவடிவமுடையவன்
ஆபாஸத்வஸ்ய சிதாபாசத்துவமானது
மித்யாத்வாத் பொய்யாயிருப்பதினாலும்
கூடஸ்தத்வாவஶேஷணாத் கூடஸ்தனாயிருத்தலே மீதப்படுவதாலும் தோஷமில்லை.

அ-கை. சிதாபாசன் பொய்யானால் அவனை யனுசரித்திருக்கிற ஆத்தும ஞானமும் பொய்யாய்விடுமேயென்று சங்கித்து, ஆத்துமாவிற்குவேறானசகலமும் பொய்யென்று சொல்லுகிறநமக்கு அது இஷ்டந்தானென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் பரிகரிக்கிறார்.

कूटस्थोस्मीतिबोधोपिमिथ्याचेन्नेतिकोवदेत् ।
नहिसत्यतयाभीष्टंरज्जुसर्पविसर्पणम् ॥

கூடஸ்தோஸ்மீதிபோதோபிமித்யாசேந்நேதிகோவதேத் ।
நஹிஸத்யதயாபீஷ்டம்ரஜ்ஜுஸர்ப்பவிஸர்ப்பணம் ॥ ௧௬ ॥

கூடஸ்த: கூடஸ்தரே
அஸ்மி.இதி நானென்ற
போத: அபி ஞானமும்
மித்யா.சேத் பொய்யாய்போமென்றால்
ந இதி அப்படிஞானம் பொய்யில்லையென்று
க:.வதேத் யார்சொன்னார்கள்
ரஜ்ஜுஸர்ப்பவிஸர்ப்பணம் பழுதைப் பாம்புவந்ததும்,போனதும்
ஸத்யதயா வாஸ்தவமாய்
ந.அபீஷ்டம் ஹி கருதுவது யாவருக்கு மிஷ்டமாகாதன்றோ.

அ-கை. ஞானம்பொய்யானால் அதனால்தனக்கு வந்திருக்கிற சம்சாரநிவர்த்தி யெப்படியாகுமெனில், நிவர்த்திக்கப்படுகிற சம்சாரமும் அப்படிபொய்யாயிருப்பதால் அந்தஞானத்தாலிந்த சம்சாரமும் நிவர்த்தியாகும். அதெப்படியெனில், சொப்பனத்தில் பொய்யான புலியைக்கண்டதால், பொய்யானநித்திரை நிவர்த்தியாவதுபோலவென்று அபிப்பிராயமாகக் காண்பிக்கிறார்.

तादृशेनापिबोधेनसंसारोहिनिवर्तते ।
यक्षानुरूपोहिबलिरित्याहुर्लौकिकाजनाः ॥

தாத்ருஸேநாபிபோதேநஸம்ஸாரோஹிநிவர்த்ததே ।
யக்ஷாநுரூபோஹிபலிரித்யாஹுர்லௌகிகாஜநா: ॥ ௧௭ ॥

தாத்ருஸேந அப்பேர்கொத்த
போதேந.அபி ஞானத்தினாலும்
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
நிவர்த்ததே,ஹி நிவர்த்தியாகிறதன்றோ
யக்ஷாநுரூப: பேய்க்கித்தகுந்த தான
பலி: இதி பூஜைபோடவேண்டுமென்று
லௌகிகா:.ஜநா: லோகஜனங்கள்
ஆஹு:ஹி சொல்லுகிறார்களன்றோ

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तस्मदाभासपुरुषस्सकूटस्थोविविच्यतम् ।
कूटस्थोस्मीतिविज्ञातुमर्हतीत्यभ्यधाच्छ्रुतिः ॥

தஸ்மாதாபாஸபுருஷஸ்ஸகூடஸ்தோவிவிச்யதம் ।
கூடஸ்தோஸ்மீதிவிஜ்ஞாதுமர்ஹதீத்யப்யதாச்ச்ருதி: ॥ ௧௮ ॥

த்வாரா — ஆகையினாலே
ஆபாஸ: — சிதாபாசன்
புருஷ: — அந்தப்புருஷன்
ஸகூடஸ்த: — கூடஸ்தசம்மந்தபொய்யுருவனானஜீவனிடத்திலிருந்து
தம் — அந்தகூடஸ்தனை
விவிச்ய — லட்சணையால்பிரித்து
கூடஸ்த: — கூடஸ்தரே
அஸ்மி இதி — நானாயிருக்கிறேனென்று
விஜ்ஞாதும் — அறிவதற்கு
அர்ஹதி இதி — யோக்கியனென்றும்
ச்ருதி: அஸ்யாஸ புருஷன் இவரே நானென்றறியலாமென்றுசொல்லாக் வேதம்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி(புருஷன்) (அஸ்மி)யென்கிற இரண்டுபதத்திற்கர்த்தம்சொல்லி, (அய)மென்கிற பதத்திற்கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

असन्दिग्धाविपर्यस्तबोधोदेहात्मनीक्ष्यते ।
तद्वदत्रेतिनिर्णेतुमयमित्यभिधीयते ॥

அஸந்திக்³தா⁴விபர்யஸ்தபோ³தோ⁴தே³ஹாத்மநீக்ஷ்யதே ।
தத்³வத³த்ரேதிநிர்ணேதுமயமித்யபி⁴தீ⁴யதே ॥ ௧௧ ॥

அஸந்திக்³தா⁴விபர்யஸ்தபோ³த⁴: — உலகத்தாருக்கு பிரசித்தமாய் சந்தேகவிபரீதமன்றியில்சகஜமாகயாதொரு ஞானமானது [வில்
தே³ஹாத்மநி — தேகரூபமானஆத்துமா
ஈக்ஷ்யதே — காணப்படுகிறதோ
தத்³வத் — அதுபோல்
அத்ர இதி — முக்திசித்திக்கும்பொருட்டு இந்தஆத்துமாவினும்அவ்விதஞானம்தேடத்தக்கதென்று
நிர்ணேதும் — நிருணயம்பண்ண
அயம் இதி — இவரென்றபதம்
அபி⁴தீ⁴யதே — சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படிப்பட்ட ஞானமே மோட்சசாதனமென்பதில், ஆசாரியர் வாக்கியத்தைப் பிரமாணமாகக் காண்பிக்கிறார்.

देहात्मज्ञानवज्ज्ञानन्देहात्मज्ञानबाधकम् ।
आत्मन्येवभवेद्यस्यसनेच्छन्नपिमुच्यते ॥

தே³ஹாத்மஜ்ஞாநவஜ்ஜ்ஞாநந்தே³ஹாத்மஜ்ஞாநபா³த⁴கம் ।
ஆத்மந்யேவப⁴வேத்³யஸ்யஸநேச்ச²ந்நபிமுச்யதே ॥ ௨௦ ॥

தே³ஹாத்மஜ்ஞாநவத் — தேகம்நானென்கிறஞானம்போல
தே³ஹாத்மஜ்ஞாநபா³த⁴கம் — தேகம்நானென்கிறஞானத்தைபாதிக்கிறதான
ஜ்ஞாநம் — ஞானமானது
ஆத்மநி ஏவ — ஆத்துமாவிடத்தில்
யஸ்ய — யாதொருத்தனுக்கு
ப⁴வேத் — உண்டாகிறதோ
ஸ: — அவன் [ருந்தாலும்
ந இச்ச²ந் அபி (முக்தியை) இச்சியாதி
முச்யதே — சம்சாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்.

தா-ம். சம்சாரஹேதுவான அஞ்ஞானம் பாதிக்கப்பட்டதால், முக்தியையி ச்சியாதிருந்தாலும் இவன்முக்தன்தான்.

அ-கை. (அய)மென்ற பதத்தைக்குறித்து வேறொரு அபிப்பிராயமாகச ங்கித்து உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

अयमित्यपरोक्षत्वमुच्यतेचेत्तदुच्यताम् ।
स्वयंप्रकाशचैतन्यमपरोक्षंसदायतः ॥

அயமித்யபரோக்ஷத்வமுச்யதேசேத்தது³ச்யதாம் |
ஸ்வயம்ப்ரகாஶசைதந்யமபரோக்ஷம்ஸதா³யத꞉ || உக ||

அயம் இதி (கடாதிகளைப்போல,) ஆத்துமாவை, இவரே என்றபதம் அபரோக்ஷத்வம் பிரத்தியக்ஷமாகவன்றோ (சொல்லப்படுகிறதென்றால்)

அ-கை. கடாதிகளைப்போல ஆத்துமாவை இதுவென்று சொல்லலாமாவெனில், அதுநமக் கிஷ்டந்தானென்றார்.

யத꞉ யாதொரு காரணத்தால்
ஸ்வயம்ப்ரகாஶம் சுயம்பிரகாசமான
சைதந்யம் ஸதா³ அறிவுஎப்போதும்
அபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறதோ
தத் உச்யதாம் ஆகையினாலே இவரென்றுசொல்லலாம்.

அ-கை. ஆத்துமா ஸ்வப்பிரகாசாபரோட்சரானால், பரோட்சா பரோட்ச ஞானாதிகளுக்கு விஷயமாகக் கூடாதேயெனில்.

परोक्षमपरोक्षंचज्ञानमज्ञानमित्यदः ।
नित्यापरोक्षरूपेपिद्वयंस्याद्दशमेयथा ॥

பரோக்ஷமபரோக்ஷஞ்ச ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமித்யத³꞉ |
நித்யாபரோக்ஷரூபேபி த்³வயம்ஸ்யாத்³த³ஶமேயதா² || உஉ ||

பரோக்ஷம் பரோட்சமென்ன
அபரோக்ஷம் ச அபரோட்சமென்ன
ஜ்ஞாநம் ஞானமென்ன [இப்படி
அஜ்ஞாநம் இதி அஞ்ஞானமென்ன,
நித்யாபரோக்ஷரூபே அபி ஆத்துமா நித்தியமான பிரத்தியட்சரூபமானாலும் [யோ
த³ஶமே யதா² தசமனிடத்தில் எப்படி-
அத³꞉ அப்படி இந்த
த்³வயம் ஸ்யாத் இரண்டும் கூடும்.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

नवसंख्याहृतज्ञानोदशमोविभ्रमात्तदा ।
नवेत्तिदशमोस्मीतिवीक्षमानोपितान्नव ॥

நவஸங்க்²யாஹ்ருதஜ்ஞாநோத³ஶமோவிப்⁴ரமாத்ததா³ |
நவேத்தித³ஶமோஸ்மீதிவீக்ஷமாணோபிதாந்நவ || உ௩ ||

நவஸங்க்யாஹ்ருதஜ்ஞாந: ஒன்பது பேர்களுடைய எண்ணிக்கையால பகரிக்கப்பட்ட தன் னஞ்ஞானத் தையுடைய
தசம: தசமன்
விப்ராந்த்யா மயக்கத்தால்
தாந் நவ அந்த ஒன்பது பேர்களை
வீக்ஷமாண: அபி பார்த்துக் கொண்டி ருந்தாலும்
தசம: ஸ்வயம் இதி நான் தசமனாயி ருக்கிறேனென்று
ததா அப்போது
நவேத்தி அறியவில்லை, அதுவே அஞ்ஞானம்.

அ-கை. இப்படி தசமனிடத்தில், அஞ்ஞானத்தைக் காண்பித்து. அதின் காரியமான ஆவரணத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नभातिनास्तिदशमइतिस्वन्दशमन्तदा ।
मत्वावक्तितदज्ञानकृतमावरणंविदुः ॥

நபாதி நாஸ்தி தசம இதி ஸ்வம் தசமம் ததா ।
மத்வா வக்தி ததஜ்ஞாநக்ருதமாவரணம் விது:॥ உச ॥

தசம: தசமனானவன்
நாஸ்தி இல்லை
நபாதி இதி விளங்கவில்லை, என்று
ஸ்வம் தசமம் தானான தசமனை
மத்வா ததா அறிந்திருந்தும், அப்போது
வக்தி அப்படிச்சொல்லுகிறான்
தத் அதுவே
அஜ்ஞாநக்ருதம் அஞ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட
ஆவரணம் ஆவரணமென்று
விது: சொல்லுவார்கள்.

அ-கை. அஞ்ஞானகாரியமான விக்ஷேபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नद्यांममारदशमइतिशोचन्प्ररोदिति ।
अज्ञानकृतविक्षेपंरोदनादिंविदुर्बुधाः ॥

நத்யாம் மமார தசம இதி சோசந் ப்ரரோதிதி ।
அஜ்ஞாநக்ருதவிக்ஷேபம் ரோதநாதிம் விதுர்புதா:॥ உரு ॥

தசம: நத்யாம் தசமன் நதியில்
மமார இதி செத்தான் என்று
சோசந் விசனித்து
ப்ரரோதிதி அழுகிறான்
ரோதநாதிம் அழுகை முதலானதை
அஜ்ஞாநக்ருதவிக்ஷேபம் அஞ்ஞானத்தால் பண்ணப்பட்ட விட்சேபமென்று
புதா: வித்துவான்கள்
விது: சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. தசமனுக்கு அசத்துவாம்சத்தை நிவர்த்திக்கிறதான பரோட்சஞானத்தைச் சொல்லுகிறார்.

नमृतोदशमोस्तीतिश्रुत्वाप्तवचनंतदा ।
परोक्षत्वेनदशमंवेत्तिस्वर्गादिलोकवत् ॥

𑌨𑌮𑍃𑌤𑍋𑌦𑌶𑌮𑍋𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌚𑌨𑌂𑌤𑌦𑌾 ।
𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌦𑌶𑌮𑌂𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌲𑍋𑌕𑌵𑌤𑍍 ॥ ௨௬ ॥

𑌤𑌦𑌾 𑌦𑌶𑌮𑌃 அப்போ தசமன்
𑌨 𑌮𑍃𑌤𑌃 சாகவில்லை
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 இருக்கிறானென்று
𑌆𑌪𑍍𑌤𑌵𑌚𑌨𑌂 இஷ்டனுடைய வசனத்தைக்
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 கேட்டு
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌲𑍋𑌕𑌵𑌤𑍍 சொர்க்காதிலோகம்போலே
𑌤𑌦𑌾 அப்போ
𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 பரோட்சமாக
𑌦𑌶𑌮𑌂 தசமனிருக்கிறானென்று
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 அறிகிறான்.

அ-கை. அவனுக்கே அபானாவரணத்தை நிவர்த்திக்கிற அபரோட்சஞானத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

त्वमेवदशमोसीतिगणयित्वाप्रदर्शितः ।
अपरोक्षतयाज्ञात्वाहृष्यत्येवनरोदिति ॥

𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌦𑌶𑌮𑍋𑌸𑍀𑌤𑌿𑌗𑌣𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌨𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨௭ ॥

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌏𑌵 நீயே
𑌦𑌶𑌮𑌃 𑌅𑌸𑌿 𑌇𑌤𑌿 தசமனாயென்று
𑌗𑌣𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 எண்ணி
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃 காண்பித்தபிற்பாடு
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑌾 பிரத்தியட்சமாக தசமன்தானென்று
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 அறிந்து
𑌨𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌏𑌵 தசமன் செத்தானென்ற அழுகையைவிட்டு சந்தோஷித்தே (இருக்கிறான்).

அ-கை. இனிதாஷ்டாந்தத்தை இதுபோலே ஏழவஸ்தையுடன் காண்பிக்கிறார்.

अज्ञानावृतिविक्षेपद्विविधज्ञानतृप्तयः ।
शोकापगमइत्येतेयोजनीयाश्चिदात्मनि ॥

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌯𑌃 ।
𑌶𑍋𑌕𑌾𑌪𑌗𑌮𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌯𑍋𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ ௨௮ ॥

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌯𑌃𑌶𑍋𑌕𑌾𑌪𑌗𑌮𑌃 𑌇𑌤𑌿 அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விட்சேபம், பரோட்சம், அபரோட்சஞானம், திருப்தி, துக்கநிவர்த்தியென்று
𑌏𑌤𑍇 இந்த ஏழும்
𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 அறிவினிடத்தில்
𑌯𑍋𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾𑌃 சேர்க்கத்தக்கவை.

அ-கை. ஆத்துமாவில் ஏழவஸ்தையும் காண்பிக்கிறார்.

संसारासक्तचित्तस्सन्चिदाभासःकदाचन ।
स्वयंप्रकाशंकूटस्थंस्वतत्वंनैववेत्त्ययम् ॥
नभातिनास्तिकूटस्थइतिवक्तिप्रसङ्गतः ।
कर्ताभोक्ताहमस्मीतिविक्षेपंप्रातिपद्यत ॥
अस्थिकूटस्थइत्यादौपरोक्षंवेत्तिवार्तया ।
पश्चात्कूटस्थएवास्मीत्येवंवेत्तिविचारतः ॥
कर्ताभोक्तेत्येवमादिशोकजातंप्रमुञ्चति ।
कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवतुष्यति ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸந்சிதாபாஸ:கதாசந ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்தம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௯ ॥
நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇதிவக்திப்ரஸங்கத: ।
கர்தாபோக்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ராதிபத்யதே ॥ ௰ ॥
அஸ்திகூடஸ்தஇத்யாதௌபரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்தஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத: ॥ ௧௧ ॥
கர்தாபோக்தேத்யேவமாதிஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
க்ருதங்க்ருத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௧௨ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்த: ஸந் சுருதி வி-
சாரம்பண்ணுமுன் சம்சாரத்திலா
சக்தியோடே கூடின சித்தனுகி
அயம் சிதாபாஸ: இந்த ஜீவன்
கதாசந ஒருக்காலும்
ஸ்வயம் ப்ரகாஶம் தானாய் விளங்குகிற
ஸ்வதத்வம் தன் நிஜவடிவமான
கூடஸ்தம் கூடஸ்தரை
வேத்தி நைவ அறிகிறானே இல்லை இ-
துவே அஞ்ஞானம்
ப்ரஸங்கத: (ஒருக்கால் ஆத்துமவிஷ-
யமான) பிரசங்கத்தினுலே
கூடஸ்த: நாஸ்தி கூடஸ்தரில்லை
ந பாதி இதி விளங்கவில்லையென்று
வக்தி சொல்லுகிறான் (இதுவே ஆவர-
ணம்)
கர்தா கர்த்தா
போக்தா போக்தாவாக
அஹம் நான்
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
விக்ஷேபம் விட்சேபத்தை
ப்ரதிபத்யதே அடைகிறான் (இதுவே விட்சே-
பம்)
கூடஸ்த: கூடஸ்தர்
அஸ்தி இதி இருக்கிறாரென்று
ஆதௌ இத்தியாதிகளான
வார்தயா ஆப்தவார்த்தையினுலே
பரோக்ஷம் பரோட்சமாக
வேத்தி அறிகிறான் (இதுவே பரோக்ஷ
ஞானம்)
பஶ்சாத் பிற்பாடு
விசாரத: குருசந்நிதியில் தத்துவவி-
சாரத்தால்
கூடஸ்த: ஏவ கூடஸ்தரே

ஸாக்ஷீ இதி நானாயிருக்கிறேனென்று
ஸ்வயம் (பிரத்தியட்சமாய்) இப்படி
வேத்தி அறிகிறான் இதுவே அபரோட்சஞானம்
கர்த்தா கர்த்தா
போக்தா இதி போக்தாவென்றுவருகிற
ஸ்வயம் ஏவ இவை முதலான
ஶோகஜாதம் சகலமான துன்பக்கூட்டத்தையும்
ப்ரஜஹாதி விடுகிறான் (இதுவே துக்க நிவர்த்தியாம்)
க்ருதம் க்ருத்யம் பண்ணவேண்டியது பண்ணப்பட்டதென்றும்
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியது
ப்ராப்தம் இதி அடையப்பட்டதாயிற்றென்றும்
துஷ்யதி ஏவ சந்தோஷித்துக் கொண்டே இருக்கிறான் (இதுவே தடையற்ற ஆனந்தம்.)

அ-கை. ஏழவஸ்தாநாமம் சொல்லுகிறார்.

अज्ञानमावृतिस्तद्वद्विक्षेपश्चपरोक्षधीः ।
अपरोक्षमतिश्शोकमोक्षस्तृप्तिर्निरंकुशा ॥

அஜ்ஞாநமாவ்ருதிஸ்தத்வத்விக்ஷேபஶ்சபரோக்ஷதீ: ।
அபரோக்ஷமதிஶ்ஶோகமோக்ஷஸ்த்ருப்திர்நிரங்குஶா ॥ ௩௩ ॥

அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானம்
ஆவ்ருதி: ஆவரணம்
தத்வத் அதுபோல
விக்ஷேப: ச விட்சேபமும்
பரோக்ஷதீ: பரோட்சஞானமும்
அபரோக்ஷமதி: அபரோட்சஞானமும்
ஶோகமோக்ஷ: துக்கநிவர்த்தியும்
நிரங்குஶா த்ருப்தி: தடையற்ற ஆனந்தமுமெனச்சொல்லப்படும்.

அ-கை. சொன்னசப்தாவஸ்தை, ஆத்துமாவிற்கென்றால், கூடஸ்தத்துவம்கெடுமேயெனில்.

सप्तावस्थाइमास्सन्तिचिदाभासस्यतास्विमौ ।
बन्धमोक्षौस्थितौतत्रतिस्रोबन्धकृतस्स्मृताः ॥

ஸப்தாவஸ்தாஇமாஸ்ஸந்திசிதாபாஸஸ்யதாஸ்விமௌ ।
பந்தமோக்ஷௌஸ்திதௌதத்ரதிஸ்ரோபந்தக்ருதஸ்ஸ்ம்ருதா: ॥ ௩௪ ॥

இமா: இந்த
ஸப்தாவஸ்தா: ஏழவஸ்தைகள்
சிதாபாஸஸ்ய ஸந்தி சிதாபாசனுக்கிருக்கின்றன (ஆத்துமாவிற்கில்லை)

அ-கை. இந்தவிடத்தில் இந்த ஏழவஸ்தைகளைச் சொன்னது விருதாவெனில் வினால்ல.

தாஸு அந்த ஏழுகளிலேயே
இமௌ இந்த
பந்தமோக்ஷௌ பந்தமோட்சங்கள்
ஸ்திதௌ இருக்கின்றன

அ-கை. ஏழுகளிலேயும் பந்தமோட்சங்க ளிருக்கின்றனவா அல்லது வே றேவிதமா எனில்.

தத்ர அந்த ஏழுகளிலே
த்ரய: முதல் மூன்றுகள்தாம்
ஸம்ஸ்க்ருத: பந்தத்தைப்பண்ணுகின்றனவாக
ஸ்ம்ருதா: சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. இந்தஏழினுள், முதலில்பந்தத்தைக் கொடுக்கின்றனவான மூன்றில், முதலில் அஞ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नजानामीत्युदासीनव्यवहारस्यकारणम् ।
विचारप्रागभावेनयुक्तमज्ञानमीरितम् ॥

நஜாநாமீத்யுதாஸீநவ்யவஹாரஸ்யகாரணம் ।
விசாரப்ராகபாவேநயுக்தமஜ்ஞாநமீரிதம் ॥ ௧௫ ॥

ந.ஜா.நாமி.இதி மூடனை அழைத்துபெரியோர்நீ ஆத்துமாவைஅறிந்தாயாவென்றுகேட்டதற்குமிகுந்தகோபத்துடன்) நானறியேனென்று
உதாஸீநவ்யவஹாரஸ்யகாரணம் உதாசினமாய்ச்சொல்லுவதற்குக் காரணமாயும்
விசாரப்ராகபாவேந விசாரத்திற்கு முன்னில்லாமையோடே
யுக்தம் கூடினதே
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமென்று
ஈரிதம் சொல்லப்படும்.

இ-தி. ஒரு நாயுடு காவேரிக்கு அக்கரையிலிருந்து, இக்கரையிலிருக்கிற, ஒருபிராமணனைக் கூப்பிட்டு (நாமாலு சக்ககானுன்னதா) வென்று கேட்ட போது, அப்பிராமணன் கோபித்ததுபோல, இவனும்பெரியோரை கோபித்ததே அஞ்ஞானத்தால்வந்த அனர்த்தமென்றறி.

அ-கை. ஆவரணம்செய்கிற அனர்த்தத்தை காண்பிக்கிறார்.

अमार्गेणविचार्याथनास्तिनोभातिचेत्यसौ ।
विपरीतव्यवहृतिरावृतेःकार्यमिष्यते ॥

அமார்கேணவிசார்யாதநாஸ்திநோபாதிசேத்யஸௌ ।
விபரீதவ்யவஹ்ருதிராவ்ருதே:கார்யமிஷ்யதே ॥ ௧௬ ॥

அமார்கேண இச்சாஸ்திரமன்றி கேவலதர்க்கத்தால்
விசார்ய விசாரித்து
அத பிறகு (ஆத்துமா)
நாஸ்தி இல்லை
ந.பாதி.ச.இதி விளங்கவில்லையென்கிற
அஸௌ இந்த
விபரீதவ்யவஹ்ருதி: விபரீதமான வார்த்தையானது
ஆவ்ருதே:கார்யம் ஆவரணத்தின் காரியமென்று
இஷ்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. விட்சேபத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதன்காரியத்தையும் சொல்லுகிறார்

देहद्वयचिदाभासरूपोविक्षेपईरितः ।
कर्तृत्वाद्यखिलश्शोकस्संसाराख्योस्यबन्धकः ॥

தேஹத்வயசிதாபாஸரூபோவிக்ஷேபஈரிதः ।
கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்ஶோகஸ்ஸம்ஸாராக்யோஸ்யபந்தகः ॥ ௩எ ॥

தேஹத்வயசிதாபாஸரூபः தூலசூக்குமங்களான இரண்டு தேகங்களோடேகூடிய சிதாபாசனே
விக்ஷேபः விட்சேபனென்று
ஈரிதः சொல்லப்படுகிறான்
அஸ்ய இவனுக்கே
கர்த்ருத்வாத்யகிலः கருத்திருத்துவம் முதலான சகலவித
ஶோகः துன்பமும்
ஸம்ஸாராக்யः சம்சாரமென்றபேரையுடையதான
பந்தகः பந்தமெனப்படும்.

வி-ம். கருத்திருத்துவாதி என்றதினால், போக்திருத்துவம் பிரமாதிருத்துவங்கள் கிரகிக்கப்பட்டன.

அ-கை. ஏழவஸ்தையும் ஜீவனுக்கென்றது கூடாதென்ற சங்கையுமதற்குத்தரமும் சொல்லுகிறார்.

अज्ञानमावृतिश्चैतेविक्षेपात्प्राक्प्रसिध्यतः ।
यद्यप्यथाप्यवस्थेतेविक्षेपस्यैवनात्मनः ॥

அஜ்ஞாநமாவ்ருதிஶ்சைதேவிக்ஷேபாத்ப்ராக்ப்ரஸித்யதः ।
யத்யப்யதாப்யவஸ்தேதேவிக்ஷேபஸ்யைவநாத்மநः ॥ ௩அ ॥

அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானம்
ஆவ்ருதி: ஆவரணம்
ஏதே ச இந்த இரண்டுகளும்
விக்ஷேபாத்ப்ராக் விட்சேபனுண்டாவதற்குமுன்
ப்ரஸித்யதः பிரசித்தமாயிருப்பதால் (இவ்விரண்டுகளும் ஜீவனுக்கென்பது கூடாது)
யதி அபி நீ சொன்னபடி
அதாபி ஆனாலும்
அவஸ்தே ஏதே அந்த அவஸ்தைகளிரண்டும்
விக்ஷேபஸ்ய ஏவ ஜீவனுக்கே
ந ஆத்மநः ஆத்துமாவிற்கில்லை.

அ-கை. அவஸ்தாவானனஜீவன் அப்போதில்லாமையாலவனுடையதென்றுச் சொல்லக்கூடாதெனில்.

विक्षेपोत्पत्तितःपूर्वमपिविक्षेपसंस्कृतिः ।
अस्त्येवतदवस्थात्वमविरुद्धंततस्तयोः ॥

விக்ஷேபோத்பத்திதः பூர்வமபிவிக்ஷேபஸம்ஸ்க்ருதிः ।
அஸ்த்யேவதவஸ்தாத்வமவிருத்தம்ததஸ்தயோः ॥ ௩௯ ॥

விசேஷ்வேதாத்ருதிகஃ ஜீவனுண்டாவதற்கு | னஆவரண அவஸ்தைகளிருக்கி(இருக்கின்றன
தஃ ஆகையினாலே
ப்ருவப்பக்ஷவி முன்னேயும் | தத்வஸ்தாஸ்வ அந்த ஜீவனுடைய அவஸ்தையென்பது
விக்ஷேபஸம்ஸ்க்ருதிஃ ஜீவனுடைய சம்ஸ்காரமான | ஸம்ப்ரஸ்ஜம் விரோதமில்லை.
தயோஃ ஸத்ஸ்வேவ அந்த அஞ்ஞா

அ-கை. அப்பிரசித்தமான சம்ஸ்காரத்தை ஒப்புக்கொண்டு, அந்த அவஸ்தைகள் ஜீவனுக்கென்று சொல்லுகிறதைக் காட்டிலும், அதிஷ்டானமாயும் பிரசித்தமாயுமிருக்கிற பிர்மத்திற்கு கூறலாமேயெனில், அதிப்பிரசங்கம் வருவதால் நீ சொன்னது கூடாதென்று பரிகரிக்கிறார்.

ब्रह्मण्यारोपितत्वेनब्रह्मावस्थेइमेइति ।
नशङ्कनीयंसर्वासांब्रह्मण्येवाधिरोपणात् ॥

ப்ரஹ்மண்யாரோபிதத்வேநப்ரஹ்மாவஸ்தேஇமேஇதி।
நஶங்கநீயம்ஸர்வாஸாம்ப்ரஹ்மண்யேவாதிரோபணாத்॥ ௬௦॥

ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில் | ஸர்வாஸாம் சகலமான அவஸ்தைகளும்
ஆரோபிதத்வேந ஆரோபிதமானதால் | ப்ரஹ்மண்யேவ பிர்மத்தினிடத்தில்
இமே இந்த இரண்டுகளும் | அதிரோபணாத் ஆரோபமானதால் பிரமத்திற்கென்பது கூடாது.
ப்ரஹ்மாவஸ்தேஇதி பிர்மத்தினுடைய அவஸ்தைகளென்று
நஶங்கநீயம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று

அ-கை. பிர்மத்தில் அவஸ்தைகளெல்லாம் ஆரோபம் சமானமாயிருந்தாலும், ஜீவனுற்பத்தியான பிற்பாடு உண்டாகிற அவஸ்தைமாத்திரம் இவனுக்கென்று சொல்லவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறான்.

संसार्यहंविबुद्धोहंनिश्शोकस्तुष्टइत्यपि ।
जीवगाउत्तरावस्थाभान्तिनब्रह्मगाइति ॥

ஸம்ஸார்யஹம்விபுத்தோஹம்நிஶ்ஶோகஸ்துஷ்டஇத்யபி।
ஜீவகாஉத்தராவஸ்தாபாந்திநப்ரஹ்மகாஇதி॥ ௬௧॥

அஹம்ஸம்ஸாரீ நான்சமுசாரி | சேபம், பரோட்சம், அபரோட்சம், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திகளான, ஐந்துகளும்
அஹம்விபுத்தஃ நான் பரோட்சஞானி நான் அபரோட்சஞானி | ஜீவகாஃ ஜீவனிடத்தில் அனுபவமாய் விளங்குகின்றனவென்றும்
நிஶ்ஶோகஃ நான்துக்கமற்றவன் | ப்ரஹ்மகாஃந.இதி சாட்சியான பிர்மத்திலில்லையென்று சங்கிக்கான்
ஸந்துஷ்டஃஇதி.அபி நான் சந்துஷ்டனென்றும்
உத்தராவஸ்தாஃ பின்னுலிருக்கிற விட்

देहद्वयचिदाभासरूपोविक्षेपईरितः ।
कर्तृत्वाद्यखिलश्शोकस्संसाराख्योस्यबन्धकः ॥

தேஹத்வயசிதாபாஸரூபோவிக்ஷேபஈரிதஃ ।
கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்ஶோகஸ்ஸம்ஸாராக்யோஸ்யபந்தகஃ ॥ ௩௭ ॥

தேஹத்வயசிதாபாஸரூபஃ தூலசூக்ஷுமங்களான இரண்டு தேகங்களோடேகூடிய சிதாபாசனே
விக்ஷேபஃ விட்சேபனென்று
ஈரிதஃ சொல்லப்படுகிறான்
அஸ்ய இவனுக்கே
கர்த்ருத்வாத்யகிலஃ கருத்திருத்துவம் முதலான சகலவித
ஶோகஃ துன்பமும்
ஸம்ஸாராக்யஃ சம்சாரமென்றபேரை யுடையதான
பந்தகஃ பந்தமெனப்படும்.

வி-ம். கருத்திருத்துவாதி என்றதினால், போக்திருத்துவம் பிரமாதிருத்துவங்கள் கிரகிக்கப்பட்டன.

அ-கை. ஏழவஸ்தையும் ஜீவனுக்கென்றது கூடாதென்ற சங்கையு மதற்குத்தரமும் சொல்லுகிறார்.

अज्ञानमावृतिश्चैतेविक्षेपात्प्राक्प्रसिध्यतः ।
यद्यप्यथाप्यवस्थेतेविक्षेपस्यैवनात्मनः ॥

அஜ்ஞாநமாவ்ருதிஶ்சைதேவிக்ஷேபாத்ப்ராக்ப்ரஸித்யதஃ ।
யத்யப்யதாப்யவஸ்தேதேவிக்ஷேபஸ்யைவநாத்மநஃ ॥ ௩௮ ॥

அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானம்
ஆவ்ருதிஃ ஆவரணம்
ஏதே ச இந்த இரண்டுகளும்
விக்ஷேபாத் ப்ராக் விட்சேபனுண்டாவதற்குமுன்
ப்ரஸித்யதஃ பிரசித்தமாயிருப்பதால் (இவ்விரண்டுகளும் ஜீவனுக்கென்பது கூடாது)
யதி அபி நீ சொன்னபடி
அதாபி ஆனாலும்
அவஸ்தே ஏதே அந்த அவஸ்தைகளிரண்டும்
விக்ஷேபஸ்ய ஏவ ஜீவனுக்கே
ந ஆத்மநஃ ஆத்துமாவிற்கில்லை.

அ-கை. அவஸ்தாவானானஜீவன் அப்போதில்லாமையா லவனுடையதென்றுச் சொல்லக்கூடாதெனில்.

विक्षेपोत्पत्तितःपूर्वमपिविक्षेपसंस्कृतिः ।
अस्त्येवतदवस्थात्वमविरुद्धंततस्तयोः ॥

விக்ஷேபோத்பத்தித꞉பூர்வமபிவிக்ஷேபஸம்ஸ்க்ருதிஃ ।
அஸ்த்யேவதத³வஸ்தாத்வமவிருத்தம்ததஸ்தயோஃ ॥ ௩௯ ॥

விஶேஷவ்ருத்திக: ஜீவனுண்டாவதற்கு
பூர்வம் ச அபி முன்னேயும்
விஶேஷஸம்ஸ்க்ருதி: ஜீவனுடைய ஸம்ஸ்காரமான
அஜ்ஞான அந்த அஞ்ஞானாவரணா அவஸ்தைகள் இருக்கின்றன
ததஸ்ய ஆகையினாலே
தத்வஸ்தா அந்த ஜீவனுடைய அவஸ்தையென்பது
ஸம்ப்ரதாயம் விரோதமில்லை.

அ-கை. அப்பிரசித்தமான சம்ஸ்காரத்தை ஒப்புக்கொண்டு, அவஸ்தைகள் ஜீவனுக்கென்று சொல்லுகிறதைக் காட்டிலும், அதிப்பிரசித்தமாயுமிருக்கிற பிர்மத்திற்கு கூறலாமேயெனில், அதிப்பிரசங்கம் வருவதால் நீ சொன்னது கூடாதென்று பரிகரிக்கிறார்.

ब्रह्मण्यारोपितत्वेनब्रह्मावस्थेइमेइति ।
नशङ्कनीयंसर्वासांब्रह्मण्येवाधिरोपणात् ॥

ப்ரஹ்மண்யாரோபிதத்வேநப்ரஹ்மாவஸ்தேஇமேஇதி ।
நஶங்கநீயம்ஸர்வாஸாம்ப்ரஹ்மண்யேவாதிரோபணாத் ॥ ௨௩ ॥

ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்
ஆரோபிதத்வேந ஆரோபிதமானதால்
இமே இந்த இரண்டுகளும்
ப்ரஹ்மாவஸ்தே இதி பிர்மத்தினுடைய அவஸ்தைகளென்று
ந ஶங்கநீயம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று
ஸர்வாஸாம் சகலமான அவஸ்தைகளும்
ப்ரஹ்மணி ஏவ பிர்மத்தினிடத்தில்
அதிரோபணாத் ஆரோபமானதால் பிரமத்திற்கென்பது கூடாது.

அ-கை. பிர்மத்தில் அவஸ்தைகளெல்லாம் ஆரோபம் சமானமாயிருந்தாலும், ஜீவனுற்பத்தியான பிற்பாடு, உண்டாகிற அவஸ்தைமாத்திரம் இவனுக்கென்று சொல்லவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறான்.

संसार्यहंविबुद्धोहंनिश्शोकस्तुष्टइत्यपि ।
जीवगाउत्तरावस्थाभान्तिनब्रह्मगाइति ॥

ஸம்ஸார்யஹம்விபுத்தோஹம்நிஶ்ஶோகஸ்துஷ்டஇத்யபி ।
ஜீவகாஉத்தராவஸ்தாபாந்திநப்ரஹ்மகாஇதி ॥ ௨௪ ॥

அஹம் ஸம்ஸாரீ நான் சமுசாரி
அஹம் விபுத்த: நான் பரோட்சஞானி நான் அபரோட்சஞானி
நிஶ்ஶோக: நான் துக்கமற்றவன்
துஷ்ட: இதி அபி நான் சந்துஷ்டனென்றும்
உத்தராவஸ்தா: பின்னுலிருக்கிற விட்சேபம், பரோட்சம், அபரோட்சம், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்தி களான, ஐந்துகளும்
ஜீவகா: ஜீவனிடத்தில் அனுபவமாய் விளங்குகின்றனவென்றும்
ப்ரஹ்மகா: ந இதி சாட்சியான பிர்மத்திலில்லையென்றும் சங்கிக்கிறான்

அ-கை. இப்படியானால் அஞ்ஞானவரணங்களிரண்டும், ஜீவனுடைய அநுபவமாய்க் காணப்படுவதால், இவனுக்கேயென்று பரிகரிக்கிறார்.

तह्यज्ञोहंब्रह्मसत्वभानेमद्दृष्टितोनहि ।
इतिपूर्वेअवस्थेचभासतेजीवगेखलु ॥

தர்ஹ்யஜ்ஞோஹம்ப்ரஹ்மஸத்வபாநேமத்த்ருஷ்டிதோநஹி ।
இதிபூர்வேஅவஸ்தேசபாஸதேஜீவகேகலு ॥ ௪௨ ॥

தர்ஹி அப்போ
அஹம் அஜ்ஞ: நான் அஞ்ஞானி
ப்ரஹ்மஸத்வபாநே பிர்மமிருக்கிறது விளங்குகிறதென்ற இந்த இரண்டும்
மத்த்ருஷ்டித: என்திருஷ்டியினாலே
நஹி பார்த்ததில்லை

இதி இப்படி
பூர்வே முந்தினவைகளான
அவஸ்தே அஞ்ஞானவரணவஸ்தைகள்
ஜீவகே ஜீவனைச்சேர்ந்தனவாக
பாஸதேகலு விளங்குகின்றனவன்றோ.

அ-கை. பூர்வாசாரியாள் பிர்மத்திற்கே அஞ்ஞானவஸ்தையைச் சொல்லியிருக்கிறார்களேயெனில், அவர்களின் கருத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अज्ञानस्याश्रयोब्रह्मेत्याधिष्ठानतयाजगुः ।
जीवावस्थात्वमज्ञानाभिमानित्वादवादिषम् ॥

அஜ்ஞாநஸ்யாஸ்ரயோப்ரஹ்மேத்யதிஷ்டாநதயாஜகு: ।
ஜீவாவஸ்தாத்வமஜ்ஞாநாபிமாநித்வாதவாதிஷம் ॥ ௪௩ ॥

அஜ்ஞாநஸ்ய அஞ்ஞானத்திற்கு
ஆஸ்ரய: ஆசிரியமானவஸ்து
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று

அதிஷ்டாநதயா அதிஷ்டானபிப்பிராயத்தால்
ஜகு: (அவர்கள்) சொன்னார்கள்.

அ-கை. நீர் என்ன அபிப்பிராயத்தால் ஜீவனுக்கென்று சொன்னீரெனில்.

அஜ்ஞாநாபிமாநித்வாத் நான் அஞ்ஞானியென்கிற, அபிமான ரூபமான அனுபவம் ஜீவனிடத்தில் காணப்படுவதால் (அந்த அனுபவத்தைப் பற்றி)

ஜீவாவஸ்தாத்வம் ஜீவனுடைய அவஸ்தைகளென்று
அவாதிஷம் நாம் சொன்னோம் (ஆகையால் விரோதமில்லை.)

அ-கை. இப்படி பந்த ஏதுவான அவஸ்தாத்திரயத்தைக்காட்டி, மீதமாயிருக்கிற நாலு அவஸ்தைகளுக்குள்ளே, அஞ்ஞானவரணங்களை நிவர்த்தித்து முக்திக்கு ஏதுவான இரண்டு அவஸ்தைகளையும் காண்பிக்கிறார்.

ज्ञानद्वयेनष्टेस्विन्नज्ञानेतत्कृतावृतिः ।
नभातिनास्तिचेत्येषाद्विविधापिविनश्यति ॥

ஜ்ஞாநத்வயேந நஷ்டேஸ்மிந்நஜ்ஞாநே தத்க்ருதாவ்ருதி: |
நபாதிநாஸ்தீத்யேஷா த்விவிதாபி விநஶ்யதி|| ௨௪ ||

ஜ்ஞாநத்வயேந பரோட்சாபரோட்ச ஞானத்தால்
அஸ்மிந் இந்த
அஜ்ஞாநே அஞ்ஞானம்
நஷ்டே நஷ்டமாயிற்றேயானால்
நாஸ்தி (ஆத்துமா) இல்லை
நபாதி விளங்கவில்லையென்கிற
ஏஷா இந்த
தத்க்ருதாவ்ருதி: அஞ்ஞானத்தாலபண்ணப்பட்ட ஆவரணம்
த்விவிதாபி இரண்டுகளும்
விநஶ்யதி நசித்துப்போகின்றன.

அ-கை. எந்த ஞானத்தால் எந்த அம்சம் நிவர்த்தியாகிறதென்கிறார்.

परोक्षज्ञानतोनश्येदसत्वावृतिहेतुता ।
अपरोक्षज्ञाननाश्याह्यभानावृतिहेतुता ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநதோநஶ்யேதஸத்வாவ்ருதிஹேதுதா |
அபரோக்ஷஜ்ஞாநநாஶ்யாஹ்யபாநாவ்ருதிஹேதுதா|| ௨௫ ||

பரோக்ஷஜ்ஞாநத: பிர்மமுண்டென்ற பரோட்சஞானத்தால்
அஸத்வாவ்ருதிஹேதுதா பிர்மமில்லையென்று சொல்லப்படுகிற அசத்துவாவரணத்திற்கு ஏதுவான
நஶ்யேத் அஞ்ஞானம் நசிக்கிறது
அபாநாவ்ருதிஹேதுதா பிர்மம் விளங்கவில்லையென்கிற அபானுவரணத்திற்கேதுவான அஞ்ஞானம்
அபரோக்ஷஜ்ஞாநநாஶ்யா பிர்மமே நானென்கிற அபரோட்ச ஞானத்தால் நசிக்கிறது.

அ-கை. இப்போ ஞானபலமான துக்கநிவர்த்தி ஆனந்தாவாப்தியென்னுமிரண்டுகளில், முதல் அவஸ்தையைக்காண்பிக்கிறார்.

अभानावरणेनष्टेजीवत्वारोपसंक्षयात् ।
कर्तृत्वाद्यखिलश्शोकस्संसाराख्योनिवर्तते ॥

அபாநாவரணே நஷ்டே ஜீவத்வாரோபஸம்க்ஷயாத் |
கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்ஶோகஸ்ஸம்ஸாராக்யோநிவர்த்ததே|| ௨௬ ||

அபாநாவரணே நஷ்டே அபானுவரணம் நஷ்டமாயிற்றானால்
ஜீவத்வாரோபஸம்க்ஷயாத் ஆரோபமான ஜீவத்துவம் கெட்டுப்போனதால்
கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்ஶோக: கருத்திருத்துவாதி சகல துக்கரூபமான
ஸம்ஸாராக்ய: சம்சாரமென்கிற பேரோடே கூடினதெல்லாம்
நிவர்த்ததே நிவர்த்தியாய்விடுகின்றன.

அ-கை. தடையற்ற ஆனந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

निवृत्तेसर्वसंसारेनित्यमुक्तत्वभासनात् ।
निरंकुशाभवेत्तृप्तिः पुनश्शोकासमुद्भवात् ॥

நிவ்ருத்தஸ்ஸர்வஸம்ஸாரோ நித்யமுக்தத்வபாஸநாத் ।
நிரங்குஶா பவேத்த்ருப்தி꞉ புநஶ்ஶோகாஸமுத்பவாத் ॥ ௬௭ ॥

ஸர்வஸம்ஸார꞉ (அப்படி) சகலசம் ஸாரமும் [வில்	புந꞉ மறுபடி [மையால்
நிவ்ருத்த꞉ நிவர்த்தியாயிருந்துள்ள	ஶோகாஸமுத்பவாத் துக்கமுண்டாகா
நித்யமுக்தத்வபாஸநாத் நித்தியமுக்த னாக தான் விளங்குவதால்	நிரங்குஶா த்ருப்தி꞉ தடையற்ற ஆ னந்தம்
	பவேத் உண்டாகும்.

அ-கை. ஆத்துமாவை யறியவேண்டுமென்கிற வேதத்திற்கர்த்தம் ஆரம்பித்து, அதைவிட்டு மத்தியில், அஞ்ஞாநாதி சப்தாவஸ்தைகளை நிரூபிக்க அப்பிரகிருதாசங்கதமெனில், அந்த மந்திரத்திற்குள்ளேயே, ஏழவஸ்தையுமிருப்பதால், பிரகிருதாசங்கதமில்லையென்று சுருதி தாற்பரியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अपरोक्षज्ञानशोकनिवर्त्याख्येउभेइमे ।
अवस्थेजीवगेब्रूतआत्मानञ्चेदितिश्रुतिः ॥

அபரோக்ஷஜ்ஞாநஶோகநிவர்த்த்யாக்யேஉபேஇமே ।
அவஸ்தேஜீவகேப்ரூதஆத்மாநஞ்சேதிதிஶ்ருதி꞉ ॥ ௬௮ ॥

ஆத்மாநம்.சேத்.இதி ஆத்துமாவை நா னென்றறி யென்கிற	ம், துக்கநிவர்த்தியென்றபேராகவு மிருக்கிற
ஶ்ருதி꞉ சுருதியானது	இமே.உபே இந்த இரண்டு
ஜீவகே ஜீவனை யடைந்தவைகளான	அவஸ்தே அவஸ்தைகளையும்
அபரோக்ஷஜ்ஞாநஶோகநிவ்ருத்த்யாக்யே அபரோட்சஞானத்தையு	ப்ரூதே சொல்லுகிறது.

அ-கை. (அப) மென்கிறபதத்தால், ஆத்துமா அபரோட்சஞான விஷயனாகவேயல்லாமல், பரோட்சஞான விஷயனாகக்கூடாதெனில், அதற்காக அபரோட்சத்தைப் பிரிக்கிறார்.

अयमित्यपरोक्षत्वमुक्तन्तद्द्विविधंभवेत् ।
विषयस्वप्रकाशत्वाद्धियाप्येवंतदीक्षणात् ॥

அயமித்யபரோக்ஷத்வமுக்தந்தத்த்விவிதம்பவேத் ।
விஷயஸ்வப்ரகாஶத்வாத்தியாப்யேவந்ததீக்ஷணாத் ॥ ௬௯ ॥

அயம்.இதி.உக்தம் இவனென்றுசொல்ல ப்பட்ட	ட்சமானது
தத்.அபரோக்ஷம் அந்த அபரோ	த்விவிதம் இரண்டுவிதமாக
	பவேத் இருக்கிறது.

அ-கை. அப்படி இருப்பதற்குக் காரணமேதெனில்.

விஷயஸ்வப்ரகாசதா விஷயமான பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமானதாலும்
பரோக்ஷ புத்தியினாலும்
ஏவம் இப்படியென்று
தத்க்ஷணாத் அந்தக்ஷணத்திலே (இரண்டுவிதமான அபரோக்ஷஞானமாயிற்று.)

இ-தி. தன் கழுத்திலிருக்கும் ஆபரணம் கண்ணாடியில் பார்க்கப்படுவதுபோல.

அ-கை. இரண்டுவிதமிருக்கட்டும், இதனால் பரோட்ச ஞானத்திற்கேதாயி ற்றெனில், அபரோட்சஞானத்தில் பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பதுபோல, பரோட்சஞானகாலத்திலும் பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பது சமானமென்று சொல்லுகிறார்.

परोक्षज्ञानकालेपिविषयस्वप्रकाशता ।
समाब्रह्मस्वप्रकाशमस्तीत्येवंविबोधनात् ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநகாலேபிவிஷயஸ்வப்ரகாஶதா ।
ஸமாப்ரஹ்மஸ்வப்ரகாஶமஸ்தீத்யேவம்விபோதநாத் ॥ ௬௨ ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநகாலேபி (பிர்மமுண்டென்றறிகிற) பரோட்சஞான காலத்திலும்
விஷயஸ்வப்ரகாஶதா பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமென்பது
ஸமா சமானமே
ஏவம் இப்படி
விபோதநாத் அறிகிறபடியால்
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது
ஸ்வப்ரகாஶம் ஸ்வப்பிரகாசமாகவே
அஸ்தி-இதி இருக்கிறதென்று.

அ-கை. பிரத்தியகபின்ன பிர்மஞானத்திற்கு யாதுபற்றி பரோட்சத்துவமெனில், பிரத்தியகம்சம் கிரகியாத்தினாலென்று சொல்லுகிறார்.

अहंब्रह्मेत्यनुल्लिख्यब्रह्मास्तीत्येवमुल्लिखेत् ।
परोक्षज्ञानमेतन्नभ्रान्तंबाधानिरूपणात् ॥

அஹம்ப்ரஹ்மேத்யநுல்லிக்யப்ரஹ்மாஸ்தீத்யேவமுல்லிகேத் ।
பரோக்ஷஜ்ஞாநமேதந்நப்ராந்தம்பாதாநிரூபணாத் ॥ ௬௩ ॥

அஹம் நான்
ப்ரஹ்ம-இதி பிர்மமென்று
அநுல்லிக்ய சாட்சாத்காரமாகவறியாமல்
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அஸ்தி-இதி இருக்கிறதென்று
ஏவம் இப்படி
உல்லிகேத் அறிகிறது யாதொன்றோ
ஏதத் அந்த (இது)
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்ச ஞானமாயிற்று.

அ-கை. அப்போ இது மயக்கமாய் விடுமேயெனில்.

பாதாநிரூபணாத் இதற்கு கெடுதி காணப்படாமையினாலே
ந ப்ராந்தம் மயக்கமாகாது.

அ-கை. அபரோட்சமாயறியாமலிருக்கிற இந்த பரோட்சஞானம் மயக்கந்தானெனில், பிரபலப்பிரமாணத்தால் பாதிக்கப்படுமென்பதால் மயக்கமா, ஸ்வரூபம் பிரத்திபட்சமாய் தெரியவில்லையென்றதால் மயக்கமா, அபரோட்சமாயறியவேண்டியதைப்பரோட்சமாயறிந்ததினால் மயக்கமா, இரண்டு அம்சத்தில் ஒரு அம்சகிரகணத்தால் மயக்கமாவென்று நான்குவிதமாகக்கேட்டு, முதலாவதற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मनास्तीतिमानञ्चेत्स्याद्बाध्येततदाध्रुवम् ।
नचैवंप्रबलंमानंपश्यामोतोनबाध्यते ॥
व्यक्त्यनुल्लेखमात्रेणभ्रमत्वेस्वर्गधीरपि ।
भ्रान्तिस्स्याद्व्यक्त्यनुल्लेखात्सामान्योल्लेखदर्शनात् ॥
अपरोक्षत्वयोग्यस्यनपरोक्षमतिर्भ्रमः ।
परोक्षमित्यनुल्लेखादर्थात्पारोक्ष्यसंभवात् ॥
अंशाग्रहीतिर्भ्रान्तिश्चेद्घटज्ञानंभ्रमोभवेत् ॥

ப்ரஹ்மநாஸ்தீதிமாநஞ்சேத்ஸ்யாத்பாத்யேததததாத்ருவம் |
நசைவம்ப்ரபலம்மாநம்பஶ்யாமோதோநபாத்யதே || ௫௨ ||
வ்யக்த்யநுல்லேகமாத்ரேணப்ரமத்வேஸ்வர்கதீரபி |
ப்ராந்திஸ்ஸ்யாத்வ்யக்த்யநுல்லேகாத்ஸாமாந்யோல்லேகதர்ஶநாத் || ௫௩ ||
அபரோக்ஷத்வயோக்யஸ்யநபரோக்ஷமதிர்ப்ரமஃ |
பரோக்ஷமித்யநுல்லேகாதர்த்தாத்பாரோக்ஷ்யஸம்பவாத் || ௫௪ ||
அம்ஶாக்ரஹீதிர்ப்ராந்திஶ்சேத்கடஜ்ஞாநம்ப்ரமோபவேத் || ௫௪½ ||

ப்ரஹ்ம பிரமம்
நாஸ்தி இதி இல்லையென்று
மாநம் ஒரு வேதப்பிரமாணம்
ஸ்யாத்சேத் இருந்ததேயானால்
ததா அப்போ
த்ருவம் நிச்சயமாய்
பாத்யேத (இது)பாதிக்கப்படும்

ஏவம் இப்படி
ப்ரபலம்மாநம் ச சொல்லுகிறபிரபல பிரமாணத்தை
ந பஶ்யாமஃ நாம்பார்க்கவில்லை
அதஃ ஆகையால்
ந பாத்யதே பாதிக்கப்படமாட்டா[து]

அ-கை. இரண்டாவதற்கு அதிப்பிரசங்கமென்று தூஷிக்கிறார்.

வ்யக்த்யநுல்லேகமாத்ரேண ஸ்வரூபம் விஷயமாகாத மாத்திரத்தினாலே
ப்ரமத்வே மயக்கமென்றுசொல்வையேயானால்

ஸ்வர்கதீ: அபி சொர்க்கமுண்டென்கிற ஞானமும்
வ்யக்த்யநுல்லேகாத் சொர்க்கவடிவங்காணாமையால்

ஸாமான்யேநஸ்யாத் சாமான்னியமாக சாஸ்திரத்தினால்மாத்திர

ம் தெரிந்திருப்பதினாலே

ப்ராந்தி:ஸ்யாத் மயக்கமாய்விடும்.

அ-கை. மூன்றாவதைத்தள்ளுகிறார்.

அபரோக்ஷயோக்யஸ்ய அபரோட்சத்திற்குயோக்கியமானவஸ்துவிற்கு

பரோக்ஷதி: பரோட்சஞானமான

ந ப்ராந்தி: மயக்கமாகாது [து

பரோக்ஷா ஹி பரோட்சமாய்

அநுமேயவத் பிரம்ஹம்ரூபமாய் கிரகிக்கமுடியாததால்.

அ-கை. (அப்போ அதை பரோட்சமென்பதெப்படியெனில்.)

அஹம்த்வாபரோக்ஷ்யஸம்ஸாராத் பிரம்ம் நானென்றுபாராத அர்த்தத்தால் பரோட்சத்தன்மை சம்பவிப்பதால், அது பரோட்சஞானமென்று சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. நான்காவதற்கு சமாதானம்.

அம்சாக்ருஹீதி: (சதம்சம்காணப்பட்டாலும்) நானென்ற அம்சம்கிரகிக்கப்படாமையால்

ப்ராந்தி:வேத் மயக்கமென்று சொல்

வையேயானால்

கடஜ்ஞாநம் கடஞானமும், ஆந்தராம்சம், கிரகிக்கப்படாமையால்.

ப்ராந்தி:ஸ்யாத் மயக்கமாய்விடும்.

அ-கை. கடம் சாவயவமானதால், பாகியமான அம்சக்கிரகணத்திலும், ஆந்தரமான அம்சக்கிரகணம் கூடும். பிர்மம் நிரம்சமானதாலெப்படி அம்சக்கிரகணம் கூடுமெனில்.

निरंशस्यापिसांशत्वंव्यावर्त्यांशविभेदतः ॥

நிரம்சஸ்யாபிஸாம்சத்வம்வ்யாவர்த்யாம்சவிபேதத:॥ ௫௫ ॥

நிரம்சஸ்ய அபி நிரம்சமான ஆத்துமாவிற்கும்

வ்யாவர்த்யாம்ச விபேதத: தள்ளத்தக்க அம்சத்தின்பேதத்தால்

ஸாம்சத்வம் அம்சத்தோடேகூடியிருத்தல் (சொல்லப்படும்.)

அ-கை. தள்ளத்தக்கதான அம்சங்கள் யாவையெனில்.

असत्वांशोनिवर्तेतपरोक्षज्ञानतस्तथा ।

अभानांशनिवृत्तिस्स्यादपरोक्षधियाकृता ॥

அஸத்வாம்சோ நிவர்த்தேத பரோக்ஷஜ்ஞாநதஸ்ததா ।

அபாநாம்ச நிவ்ருத்திஸ்ஸ்யாதபரோக்ஷதியாக்ருதா ॥ ௫௬ ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநத: பிர்மமுண்டென்கிற பரோட்சஞானத்தினாலே

அஸத்வாம்ச: பிர்மமில்லையென்றஅம்சமானது

நிவர்த்தேத நிவர்த்திக்கப்படும்

ததா அப்படி

அபரோக்ஷதியா பிர்மம் நானென்கிற அபரோட்சஞானத்தால்

ஸஹாநாம்ஸநிவ்ருத்தி: பிரமம் விளங் | கவில்லையென்கிற அம்சத்தின்நிவர்த்தி | ஸ்ருதாவப்யஸம்பவம்பட்டதாகிறது.

அ-கை. பரோட்சஞானம், மயக்கமில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தத்தால் திடப்படுத்துகிறார்.

दशमोस्तीत्यविभ्रान्तंपरोक्षज्ञानमीक्ष्यते ।
ब्रह्मास्तीत्यपितद्वस्यादज्ञानावरणंसमम् ॥

தஶமோஸ்தீத்யவிப்⁴ராந்தம்பரோக்ஷஜ்ஞாநமீக்ஷ்யதே |
ப்³ரஹ்மாஸ்தீத்யபிதத்³வத்ஸ்யாத³ஜ்ஞாநாவரணம்ஸமம் || ௫௭ ||

தஶம: தசமன்
அஸ்தி இதி இருக்கிறானென்ற [னது
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானமா
அவிப்⁴ராந்தம் எப்படி மயக்கமன்றியில்
ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறதோ
தத்³வத் அதுபோல்
ப்³ரஹ்ம பிரமம்
அஸ்தி இதி அபி இருக்கிறதென்கிற ஞானமும் (மயக்கமில்லை)
அஜ்ஞாநாவரணம் அஞ்ஞானமென்னு மிரண்டும்
ஸமம் (திருஷ்டாந்தத்தில்) சமமாய்
ஸ்யாத் இருக்கின்றன.

அ-கை. வாக்கியத்தால் பரோட்சஞானமுண்டானால் அபரோட்சஞானம், எதினாலுண்டாகுமெனில், விசாரத்துடன் கூடிய வாக்கியத்தாலென்று சொல்லுகிறார்.

आत्माब्रह्मेतिवाक्यार्थेनिःशेषेणविचारिते ।
व्यक्तिरुल्लिख्यतेयद्वद्दशमस्त्वमसीत्यतः ॥

ஆத்மாப்³ரஹ்மேதிவாக்யார்தே²நிஶ்ஶேஷேணவிசாரிதே |
வ்யக்திருல்லிக்²யதேயத்³வத்³த³ஶமஸ்த்வமஸீத்யத: || ௫௮ ||

ஆத்மா (நானென்ற) ஆத்துமாவே
ப்³ரஹ்ம இதி பிரமமென்று [து
வாக்யார்தே² மகாவாக்கியார்த்தமான
நிஶ்ஶேஷேண நன்றாய் (ல்
விசாரிதே விசாரிக்கப்பட்டதேயானா
தஶம: த்வம் அஸி இதி தசமன்நீதானெ ன்றசொல்
யத்³வத் எப்படியோ
அத: (அப்படி) இருப்பதினாலே
வ்யக்தி: தன்வடிவமானது
உல்லிக்²யதே சாட்சாத்காரமாய்க் காணப்படுகிறது.

அ-கை. விசாரத்துடன்கூடிய வாக்கியத்தால், அபரோட்சஞானமுண்டாகுமென்பதை திருஷ்டாந்தத்தால் அறிவிக்கிறார்.

दशम:कइतिप्रश्नेत्वमेवेतिनिरूपिते ।
गणयित्वास्वेनसहस्वमेवदशमंस्मरेत् ॥

தசமஃக்வ இதி ப்ரோக்தஸ்ச வேதி நிராஸ்விகெ ।
ஸ்மணயிக்தா ஸ்வந்ஹவஸ்வ ஸ்வ தசமோஸ்மீதி ஸம்ரெத் ॥ நிக ॥

தசமஃ தசமன்
க்வ இதி எங்கே இருக்கிறனென்று
ப்ரோக்தக்கேட்கப்பட்டிருந்துள்ள வி
த்வம் இதி நீதானென்று (ல்
நிராஸ்விகெ நிரூபிக்கப்பட்டபின்
ஸ்வந்ஹவ தன்னோடேகூட்டி
ஸ்மணயிக்தா ஒன்பதுபேரையுமென்னி
ஸ்வ தன்னைத்தானே
தசமம் தசமனென்று
ஸ்மரெத் ஸ்மரிக்கிறான்.

அ-கை. விசாரசகிதஞானம் அவனுக்கு ஒருக்காலும் மாறுதென்கிறார்.

दशमोस्मीतिवाक्योत्थानधीरस्यविहन्यते ।
आदिमध्यावसानेषुननवत्वस्यसंशयः ॥

தசமோஸ்மீதிவாக்யோத்தாதீரஸ்யவிஹந்யதெ ।
ஆதிமத்யாவஸாநேஷு நநவத்வஸ்யஸம்ஶயஃ ॥ கூ0 ॥

தசமஃ தசமனே
அஸ்மி இதி தானாயிருக்கிறேனென்று
வாக்யோத்தா வாக்கியத்தினாலே
தீஃ உண்டானஞானம்
அஸ்ய இவனுக்கு
நவிஹந்யதெ கெடுபடமாட்டாது
நவத்வஸ்ய ஒன்பதுபேர்களுடைய
ஆதிமத்யாவஸாநேஷு ஆதியிலும், நடுவிலும், முடிவிலும்
ஸம்ஶயஃ ந (தசமனாகிய நாமிருக்கிறேமோவென்ற) ஐயமேயில்லை.

அ-கை. தார்ஷ்டாந்திகம் காண்பிக்கிறார்.

सदेवेत्यादिवाक्येनब्रह्मसत्वंपरोक्षतः ।
गृहीत्वातत्वमस्यादिवाक्याद्व्यक्तिंसमुल्लिखेत् ॥
आदिमध्यावसानेषुस्वस्यब्रह्मत्वधीरियम् ।
नैवव्यभचरेत्तस्मादापरोक्ष्यंप्रतिष्ठितम् ॥

ஸதேவேத்யாதிவாக்யேநப்ரஹ்மஸத்வம்பரோக்ஷதஃ ।
க்ருஹீத்வா தத்வமஸ்யாதிவாக்யாத் வ்யக்திம்ஸமுல்லிகெத் ॥ கூக ॥
ஆதிமத்யாவஸாநேஷு ஸ்வஸ்யப்ரஹ்மத்வதீரியம் ।
நைவவ்யபசரேத்தஸ்மாதாபரோக்ஷ்யம்ப்ரதிஷ்டிதம் ॥ கூஉ ॥

ஸதேவேத்யாதிவாக்யேந (சதேவ) என்றது முதலானவாக்கியத்தினால்
பரோக்ஷதஃ பரோட்சமானஞானத்தால்
ப்ரஹ்மஸத்வம் பிரமமுண்டென்பதை
க்ருஹீத்வா கிரகித்து
தத்வமஸ்யாதிவாக்யாத் தத்துவமசியாதிவாக்கியத்தினாலே
வ்யக்திம் தன் ஸ்வரூபத்தை
ஸமுல்லிகெத் சாட்சாத்கரிக்கிறான்

ஸூத்ரவ்யவஹாரே நஷ்டே (பஞ்சகோசங்களுடைய) அடிநடுமுடிவுகளில் தனக்கு விவகாரமிருந்தாலும்
ஸம்ஶய: தனக்குண்டாயிருக்கிற ஐயம் இந்த
ப்ரஹ்மத்வதீ: பிர்மத்துவஞானமானது
வ்யபிசாரேஷு அபி ந இருந்தாலும் மாறவேமாட்டாது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ஸ்வாபரோக்ஷ்யம் அபரோட்ச ஞானம்
ப்ரதிஷ்டிதம் நன்றாகஸ்திரப்பட்டிருக்கிறது.

இ-தி. சூடாலகும்பமுனி வேஷமெடுத்து விவகரித்தபோதும், சூடாலையானென்பது மறவாமலிருந்த தன்மைபோலவாம்.

அ-கை. முதலில் பரோட்சஞானமுண்டாகி பிற்பாடு விசாரத்தால் அபரோட்சஞானம் வருமென்பதை தைத்திரீயம் முதலானசுருதிப் பிரமாணத்தால் அறிவிக்கிறார்.

जन्मादिकारणत्वाख्यलक्षणेनभृगुःपुरा ।
पारोक्ष्येणगृहीत्वाथविचाराद्व्यक्तिमैक्षत ॥

ஜந்மாதிகாரணத்வாக்யலக்ஷணேந ப்ருகு: புரா |
பாரோக்ஷ்யேண க்ருஹீத்வாத விசாராத் வ்யக்திமைக்ஷத || ௬௧ ||

ப்ருகு: பிருகுமகரிஷி
புரா முன்னே
ஜந்மாதி காரணத்வாக்யலக்ஷணேந ஜகத்தின் உற்பத்திஸ்திதி லயங்களுக்கு காரணமானபேரையுடையலக்ஷணபிர்மத்தை
பாரோக்ஷ்யேண பரோட்சமாக
க்ருஹீத்வா கிரகித்து
அத பிற்பாடு
விசாராத் அன்னமயாதிகோசவிசாரத்தினாலே
வ்யக்திம் தன்ஸ்வரூபத்தை
ஐக்ஷத அபரோட்சமாய்ப்பார்த்தார்

அ-கை. இந்தபிரகரணத்தில், நீபிர்மமென்கிற உபதேசமில்லாமையால்பிருகுவுக்கு, பிர்மஞானமெப்படி வந்ததெனில்.

यद्यपित्वमसीत्यत्रवाक्यंनोचेत्भृगोःपिता ।
तथाप्यन्नंप्राणमितिविचार्यस्थलमुक्तवान् ॥

யத்யபி த்வமஸீத்யத்ர வாக்யம் நோசேத் ப்ருகோ: பிதா |
ததாப்யந்நம் ப்ராணமிதி விசார்ய ஸ்தலமுக்தவாந் || ௬௨ ||

யத்யபி அப்படி இருந்தாலும்
அத்ர இந்த பிரகரணத்தில்
த்வம். அஸி இதி நீயேபிர்மமென்கிற
வாக்யம் வாக்கியமானது
ந, உசேத் இல்லையென்றுசொல்வையேயானால்
ததா.அபி அப்படி இருந்தாலும்
ப்ருகோ: பிருகுவினுடைய
பிதா பிதாவான வருணன்
அந்நம் அன்னம்

ப்ராணம்.இதி பிராணமென்று
விசார்யஸ்தூலம் விசாரிக்கும்படியான
ஸ்தலத்தை
உக்தவாந் சொன்னார்.

அ-கை. கோசவிசாரத்தால், ஆத்தும சாட்சாத்காரம் வருமேயல்லாமல் பிர்மசாட்சாத்காரமெப்படி வருமெனில்.

अन्नप्राणादिकोशेषुसुविचार्यपुनःपुनः ।
आनन्दव्यक्तिमीक्षित्वाब्रह्मलक्ष्माप्ययूयुजत् ॥

அந்நப்ராணாதிகோஶேஷுஸுவிசார்யபுந:புந: ।
ஆநந்தவ்யக்திமீக்ஷித்வாப்ரஹ்மலக்ஷ்மாப்யயூயுஜத் ॥ ௬௫ ॥

அந்நப்ராணாதிகோஶேஷு அன்னமய பிராணமயம் முதலானகோசங்களிலே
புந:புந: அடிக்கடி
ஸுவிசார்ய நன்றாய் விசாரித்து
ஆநந்தவ்யக்திம் தானாகிய ஆனந்தஸ்வ
பாவத்தைப்
ஈக்ஷித்வா பார்த்து [ய
ப்ரஹ்ம ஜகத்காரண பிர்மத்தினுடை
லக்ஷ்ம அபி அடையாளத்தையும் (தன்னிடத்திலேயே)
அயூயுஜத் சேர்ப்பிவித்தார்.

அ-கை. பிர்மலட்சணம் ஆனந்தமான தன்னிடத்தில் சேர்த்ததுகூடாது, ஜகத்காரணமான பிர்மம் தனக்குவேறென்றால், பிர்மத்திற்கும், தனக்குஞ்சிறிதேனும் பேதமில்லையென்று காண்பிக்கிறார்.

सत्यंज्ञानमनंतंचेत्येवंब्रह्मस्वलक्षणम् ।
उक्त्वागुहाहितत्वेनकोशेष्वेतत्प्रदर्शितं ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்சேத்யேவம்ப்ரஹ்மஸ்வலக்ஷணம் ।
உக்த்வாகுஹாஹிதத்வேநகோஶேஷ்வேதத்ப்ரதர்ஶிதம் ॥ ௬௬ ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநம் அநந்தம். ச (தைத்திரீய உபநிஷத்தில்) சத்தியம், ஞானம், அனந்தம் [ச்
இதி.ஏவம் என்று இப்படி
ப்ரஹ்மஸ்வலக்ஷணம் பிர்மஸ்வலக்ஷணத்தை
உக்த்வா சொல்லி
ஏதத் இந்தப்பிர்மமானது
குஹாஹிதத்வேந (பஞ்சகோசங்களாகிற) குகையிலிருக்கிறதாக
கோஶேஷு கோசங்களிலே [றது.
ப்ரதர்ஶிதம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கி

அ-கை. இப்படியே சாந்தோக்கிய சுருதியும் சொல்லுகிறது.

पारोक्ष्येणविबुध्येन्द्रोयआत्मेत्यादिलक्षणात् ।
अपरोक्षीकर्तुमिच्छन्चतुर्वारङ्गुरुंययौ ॥

பாரோக்ஷ்யேணவிபுத்யேந்த்ரோயஆத்மேத்யாதிலக்ஷணாத் ।
அபரோக்ஷீகர்துமிச்சந்சதுர்வாரம்குரும்யயௌ ॥ ௬௭ ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 இந்திரனானவன்
𑌯𑌃 யாதொரு
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ஆத்துமாவென்றதுமுதலானலட்சணத்தினால்
𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 பிர்மத்தை பரோட்சமாக
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 அறிந்துஅந்தபிர்மத்தை
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍀𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 அபரோட்சமாகப்பண்ணுவதற்கு
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 இச்சித்துக்கொண்டு
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 நான்குதடவை
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 தன்குருவாகிய பிர்மாவை
𑌯𑌯𑍌 அடைந்தான்.

வி-ம். சாந்தோக்கியத்தில் எட்டாவது அத்தியாயத்தில், யாதொரு ஆத்துமாபாபமில்லாதவரோ, அவருக்குஜனனமரணம், சோகமுதலியவைகளில்லையென்கிற வாக்கியலட்சணத்தால், பரோட்சமாயறிந்து, சரீரத்திரய விசாரத்தால், தன்னை பிரத்தியக்ஷமாயறிய, பிர்மாவை நான்குதரம் அடைந்தாரென்று விசேஷமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது ஐதரேயசுருதியையும் காண்பிக்கிறார்.

आत्मावाइदमित्यादौपरोक्षंब्रह्मलक्षितम् ।
अध्यारोपापवादाभ्यांप्रज्ञानंब्रह्मदर्शितम् ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌾𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌪𑌵𑌾𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௯௮ ॥

𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 சிருஷ்டிக்குமுன்னே
𑌇𑌦𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌾 இதெல்லாம் ஆத்துமாவாகவே
𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 (இருந்த)தென்று
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 பிர்மத்தை
𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 பரோட்சமாய்
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 காண்பிக்கப்பட்டது
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌪𑌵𑌾𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 அத்தியாரோப அபவாதங்களினாலே
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 இந்த அறிவே
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 பிர்மமென்று அபரோட்சமாக காண்பிக்கப்பட்டது.

வி-ம். ஐதரேயஉபநிஷத்தின் தாற்பரியமாவது, சிருஷ்டிக்குமுன்னே ஆத்துமாவே இருந்தாரென்றும், அவரேஉலகத்தை சிருஷ்டிப்போமென்று ஆலோசித்து, மூன்றுசரீரங்களையும், மூன்றவஸ்தைகளையும், அத்தியாரோபம் பண்ணி, அப்படித்தோன்றின ஆத்துமாவேபிற்பாடு ஆகாசாதிபூதங்கள் இல்லையென்று அபவாதித்தாரென்றும் சொல்லித் தானேபுருஷனையும், விஸ்தாரமாயு மிருக்கிறபிர்மத்தைப் பார்த்தாரென்றும், இதைப்பார்ப்போமென்றும் ஆத்துமாவுக்கே பிர்மத்துவம் சொல்லப்பட்டது. மறுபடியும்புருஷன்நானென்கிறது முதலானதினாலே, ஞானசாதனமான வைராக்கிய முண்டாகும்பொருட்டு, கெற்பவாசாதிதுக்கத்தைக் காண்பித்து, யாரை ஆத்துமாவென்று, நாங்கள் உபாசிப்போமென்றது முதலானதினாலே, விசாரத்தினாலேயேதத்துவம்

பதார்த்த பரிசோதனைபூர்வகமாக பிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்று பிரஞ்ஞான ரூபனுன தனக்குபிர்மத்துவம் காண்பிக்கப்பட்டதென் றறியத்தக்கது.

அ-கை. சொன்னநியாயத்தை மற்றசுருதிகளிலேயும் காண்பிக்கிறார்.

अवान्तरेणवाक्येनपरोक्षाब्रह्मधीर्भवेत् ।
सर्वत्रैवमहावाक्यविचारादपरोक्षधीः ॥

𑌅𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌧𑍀𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑍀𑌃 ॥ ௬௯ ॥

𑌅𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 அவாந்தரமான
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 வாக்கியத்தினுல்
𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾 பரோட்சமாயிருக்கிற
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌧𑍀𑌃 பிர்மஞானம்
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 உண்டாகும்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵 சகலவிடங்களிலேயும்
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 மகாவாக்கிய விசாரத்தாலேயே
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑍀𑌃 அபரோட்சஞானமுண்டாகுமென்று (சகல சுருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.)

அ-கை. இப்படி உங்கள்வாயால் கற்பிக்கப்படுகிறதே யல்லாமல், வேறேபிரமாண மில்லையோவெனில், ஆசாரியானுடைய சம்மதியும் காண்பிக்கிறார்,

ब्रह्मापरोक्षसिद्ध्यर्थंमहावाक्यमितीरितम् ।
वाक्यवृत्तावतोब्रह्मापरोक्षेविमतिर्नहि ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌵𑌿𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌹𑌿 ॥ ௭௦ ॥

𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 ஆசாரியாள் வாக்கியவிருத்தியென்கிற கிரந்தத்தில்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 பிர்மம் தானாகசித்திக்கும் நிமித்தம்
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌇𑌤𑌿 மகாவாக்கியம் முக்கியகாரணமென்று
𑌈𑌰𑌿𑌤𑌂 சொல்லியிருக்கிறார்கள்
𑌅𑌤𑌃 ஆகையினாலே
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇 பிர்மமேநானென்பதில்
𑌵𑌿𑌮𑌤𑌿𑌃 யாருக்கும் ஆட்சேபம்
𑌨 𑌹𑌿 இல்லை யன்றோ.

அ-கை. அந்தவாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

आलंबनतयाभातियोस्मत्प्रत्ययशब्दयोः ।
अन्तःकरणसंभिन्नबोधस्सत्वंपदाभिधः ॥

𑌆𑌲𑌂𑌬𑌨𑌤𑌯𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿𑌯𑍋𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌯𑍋𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑌃 ॥ ௭௧ ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌬𑍋𑌧𑌃 அந்தக்காரணஉபாதியால் சாக்ஷிக்கு பின்னம்போலும் அந்தக்கரணத்தோடே கூடிக்கொண்டும் நானென்று

யः யாதொரு அறிவானது
அஹம்ப்ரத்யயஶப்தயோः நானென்கிற ஞானத்திற்கும், நானென்கிற சப்தத்திற்கும்
ஆலம்பநதயா. ஆகி விஷயமாகவிளங்குகிறதோ
ஸः அதுவே
த்வம்பதாபிதः துவம்பத வாச்சியமெனப்படும்.

அ-கை. தத்பதவாச்சியார்த்தம் சொல்லுகிறார்.

मायोपाधिर्जगद्योनिस्सर्वज्ञत्वादिलक्षणः ।
पारोक्ष्यशबलस्सत्याद्यात्मकस्तत्पदाभिधः ॥

மாயோபாதிர்ஜகத்யோநிஸ்ஸர்வஜ்ஞத்வாதிலக்ஷணः ।
பாரோக்ஷ்யஶபலஸ்ஸத்யாத்யாத்மகஸ்தத்பதாபிதः ॥௭௨॥

மாயோபாதிः மாயோபாதிகராயும்
ஜகத்யோநிः ஜகத்காரணராயும்
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிலக்ஷணः சர்வஞ்ஞத்துவாதிலக்ஷணராயும்
பாரோக்ஷ்யஶபலः பரோக்ஷஞானவிஷயராயும்
ஸத்யாத்யாத்மகः சத்தியம்முதலானவடிவமுடையவராயுமிருக்கிறவர்
தத்பதாபிதः தத்பதவாச்சியர்.

அ-கை. இப்படி பதார்த்தம்சொல்லி வாக்கியார்த்தஞான முண்டாகும் பொருட்டு லக்ஷணையைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यक्परोक्षतैकस्य सद्वितीयत्वपूर्णता ।
विरुध्येते यतस्तस्माल्लक्षणा संप्रवर्तते ॥

ப்ரத்யக்பரோக்ஷதைகஸ்ய ஸத்விதீயத்வபூர்ணதா ।
விருத்த்யேதே யதஸ்தஸ்மால்லக்ஷணா ஸம்ப்ரவர்த்ததே ॥௭௩॥

ஏகஸ்ய ஒருவஸ்துவிற்கு
ப்ரத்யக்பரோக்ஷதா பிரத்தியட்சத்துவமும் பரோட்சத்துவமும்
ஸத்விதீயத்வபூர்ணதா இரண்டோடேகூடினதன்மையும், பூர்ணத்துவமும்
யதः யாதொருகாரணத்தினாலே
விருத்த்யேதே விரோதப்படுகின்றனவோ
தஸ்மாத் ஆகையால்
லக்ஷணா லட்சணையானது
ஸம்ப்ரவர்த்ததே பிரவிர்த்திக்கவேண்டியது.

அ-கை. அந்தலட்சணையின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

तत्वमस्यादिवाक्येषु लक्षणा भागलक्षणा ।
सोयमित्यादिवाक्यस्थपदयोरिव नापरा ॥

தத்த்வமஸ்யாதிவாக்யேஷு லக்ஷணா பாகலக்ஷணா ।
ஸோயமித்யாதிவாக்யஸ்தபதயோரிவ நாபரா ॥௭௪॥

தத்வமஸ்யாதிவாக்யேஷு (தத்துவமசி) முதலான வாக்கியங்களில்
லக்ஷணா (சொல்லப்படுகிற) லட்சணை
ஸாமலக்ஷணா பாகத்தியாக லட்சணையாம்
ஸோயமித்யாதிவாக்யஸ்தபதயோரிவ. அவனே இவனென்கிற முதலான பதங்களுக்கு விட்டுவிடாத லட்சணை கிரகிப்பதுபோல
ந ஜஹதீ விட்டலட்சணை விடாதலட்சணை கூடாது விட்டுவிடாதலட்சணையே இங்கு அங்கீகாரம்.

அ-கை. பசுவைக் கொண்டுவாவென்கிற வாக்கியாதிகளில் லட்சணையன்றியில் அர்த்தமாவதுபோல இவ்விடத்திலும், ஏன்கூடாதெனில்

संसर्गोवाविशिष्टोवावाक्यार्थोनात्रसम्मतः ।
अखण्डैकरसत्वेनवाक्यार्थोविदुषांमतः ॥

ஸம்ஸர்கோவாவிஶிஷ்டோவாவாக்யார்த்தோநாத்ரஸம்மத: |
அகண்டைகரஸத்வேநவாக்யார்த்தோவிதுஷாம்மத: ||௭௫||

ஸம்ஸர்கோ வா (பசுவைக்கொண்டுவாவென்கிறசம்சர்க்கவாக்கியமும்
விஶிஷ்டோ வா (நீலோத்பலமென்கிற)விசிஷ்டவாக்கியமும்
வாக்யார்த்த: இப்பேர்ப்பட்ட வாக்கியார்த்தம்
அத்ர இவ்விடத்தில்
ஸம்மத: ந சம்மதமாகஆகமாட்டாது
அகண்டைகரஸத்வேந. அகண்டைகரசமாக [கிறதே
வாக்யார்த்த: வாக்கியார்த்தம்சொல்லு
விதுஷாம் பெரியோர்களுடைய
மத: சம்மதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அகண்டைகரசமான வாக்கியார்த்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यग्बोधोयआभातिसोद्वयानन्दलक्षणः ।
अद्वयानन्दरूपश्चप्रत्यग्बोधैकलक्षणः ॥

ப்ரத்யக்போதோய ஆபாதிஸோத்வயாநந்தலக்ஷண: |
அத்வயாநந்தரூபஶ்சப்ரத்யக்போதைகலக்ஷண: ||௭௬||

ப்ரத்யக்போத: அந்தக்கரணசாக்ஷியாய் (நானென்று)
ய: யாதொரு (அறிவு)
ஆபாதி விளங்குகிறதோ
ஸ: அந்த (அறிவே)
அத்வயாநந்தலக்ஷண: இரண்டற்ற ஆனந்த லட்சண (பிர்மம்)
அத்வயாநந்தரூப: ச இரண்டற்றஆனந்தரூபமான (பிர்மமே)
ப்ரத்யக்போதைகலக்ஷண: பஞ்சகோசங்களுக்கும் அவைகளின் விகாரங்களுக்கும் சாக்ஷியான நான்.

அ-கை. இந்த அனுசந்தானத்திற்குப் பிரயோஜன மேதெனில்.

इत्थमन्योन्यतादात्म्यप्रतिपत्तिर्यदाभवेत् ।
अब्रह्मत्वंत्वमर्थस्यव्यावर्त्येततदैवहि ॥

तदर्थस्यचपारोक्ष्यंयद्येवंकिंततश्शृणु ।
पूर्णानन्दैकरूपेणप्रत्यग्बोधोवतिष्ठते ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌤𑌦𑍈𑌵𑌹𑌿 ॥ ௭௭ ॥

𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌚𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌕𑌿𑌂𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍈𑌕𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌬𑍋𑌧𑍋𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 ॥ ௭௮

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 இப்படி
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 (கூடஸ்தபிர்மங்களுக்கு) அன்னியோன்னிய ஐக்கியஞானமானது
𑌯𑌦𑌾 எப்போ
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 உண்டாகிறதோ
𑌤𑌦𑍈𑌵 அப்பவே
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 அகம்பதார்த்தனை புருஷனுக்கு
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 தேகமாத்திரத்திலிருந்த கண்டத்தன்மை
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌹𑌿 நிவர்த்தியாகிறதன்றோ
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 தத்பதார்த்தனை பிர்மத்திற்கு
𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂𑌚 எங்கேயோ இருக்கிறாரென்ற பரோட்சத்தன்மை காணாமல் ஓடிப்போம்
𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 அப்படி ஆகட்டும்
𑌤𑌤𑌃 அதனால் என்ன பிரயோஜனமென்றால்
𑌶𑍃𑌣𑍁 அதைக்கேள்
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍈𑌕𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 பூர்ணானந்தைகரூபமாகவே
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌬𑍋𑌧𑌃 நானென்ற பிரத்தியகாத்துமா
𑌅𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 இருக்கிறார்.

அ-கை. சாஸ்திரபலத்தால் பரோட்சஞான முண்டாகுமேதவிர, அபரோட்சஞானமெப்படி உண்டாகுமெனில்.

एवंसतिमहावाक्यात्परोक्षज्ञानमीर्यते ।
यैस्तेषांशास्त्रसिद्धान्तविज्ञानंशोभतेतराम् ॥

𑌏𑌵𑌂𑌸𑌤𑌿𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥ ௭௯

𑌏𑌵𑌂𑌸𑌤𑌿 இப்படியா யிருந்துள்ளவில்
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 மகாவாக்கியசிரவணத்தால்
𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 பரோட்சஞானம் வருமென்று
𑌯𑍈𑌃 யாதொருவித்துவான்களினாலே
𑌈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 சொல்லப்படுகிறதோ
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 அவர்களுடைய
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 இந்தவேதாந்தசாஸ்திரங்களுடைய சித்தாந்தஞானமானது
𑌤𑌰𑌾𑌂 மிகவும்
𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇 விளங்குகிறதென்று பரிகாசம்பண்ணுகிறார்.

அ-கை. யுக்திக்கு விரோதமா யிருக்கிறதேயெனில்.

आस्तांशास्त्रस्यसिद्धान्तोयुक्त्यावाक्यात्परोक्षधीः ।
स्वर्गादिवाक्यवन्नैवन्दशमेव्यभिचारतः ॥

ஆஸ்தாம்ஶாஸ்த்ரஸ்யஸித்தாந்தோயுக்த்யாவாக்யாத்பரோக்ஷதீ: ।
ஸ்வர்காதிவாக்யவந்நைவந்தஶமேவ்யபிசாரத: ॥ ௨௦ ॥

ஶாஸ்த்ரஸ்யஸித்தாந்த: உம்முடையசாஸ்திரசித்தாந்தம்
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
யுக்த்யா யுக்தியினாலேபார்க்கும்போது
ஸ்வர்காதிவாக்யவத்பரோக்ஷதீ: சொர்க்காதி வாக்கியமானது பரோட்சமாவதுபோல
வாக்யாத் மகாவாக்கியத்தினாலும், பரோட்சஞானமுண்டாகுமே தவிர
அபரோட்ச ஞானமுண்டாகாதெனில்
தஶமே தசமனிடத்தில்
வ்யபிசாரத: நீதசமனென்றதால், அவனுக்கு நான் தசமனென்றுஞானமுண்டாவதால், நீசொன்னதுமாறிப்போனதால்.
ந ஏவ அதுகூடாது.

அ-கை. பின்னும்ஜீவனுக்குப் பிர்மாப்பியாசத்தால் பிரத்தியட்சத்தன்மை போகுமென்பது, ஆச்சரியமாகுமென்று சொல்லுகிறார்.

स्वतोपरोक्षजीवस्यब्रह्मत्वमभिवांछतः ।
नश्येत्सिद्धापरोक्षत्वमितियुक्तिर्महत्यहो ॥

ஸ்வதோபரோக்ஷஜீவஸ்யப்ரஹ்மத்வமபிவாஞ்சத: ।
நஶ்யேத்ஸித்தாபரோக்ஷத்வமிதியுக்திர்மஹத்யஹோ ॥ ௨௧ ॥

ஸ்வத: சுபாவத்தால்
அபரோக்ஷஜீவஸ்ய பிரத்தியட்சனான ஜீவனுக்கு
ப்ரஹ்மத்வம் பிர்மத்துவத்தை
அபிவாஞ்சத: இச்சிக்கப்போய்
ஸித்தாபரோக்ஷத்வம் ஸ்வதசித்தமான பிரத்தியக்ஷத்தன்மை
நஶ்யேத் நசித்துப்போகுமென்று
யுக்தி: யுக்தியானது
மஹதி பெரிதான
அஹோ ஆச்சரியம்.

அ-கை. அது எனக் கிஷ்டந்தானெனில்.

वृद्धिमिष्टवतोमूलमपिनष्टमितीदृशम् ।
लौकिकंवचनंसार्थंसंपन्नंत्वत्प्रसादतः ॥

வ்ருத்திமிஷ்டவதோமூலமபிநஷ்டமிதீத்ருஶம் ।
லௌகிகம்வசநம்ஸார்தம்ஸம்பந்நம்த்வத்ப்ரஸாதத: ॥ ௨௨ ॥

ஸ்ரீஹஸ்த꞉ வட்டிக்காசைப்பட்டுடன் கொடுத்தவனுக்கு
சிறிது கூலி முதல் கூட
நஷ்ட꞉ நஷ்டமாகுமென்று
ந்யாயம் இப்படி

ஸமந்வயாத் சொல்லுகிற உலக வார்த்தை
ஸ்தவாஹ꞉ தன்னுடையதயவினுலே
ஸ்வார்த்தம் அர்த்தத்தோடேகூடியதாக
ஸம்பந்நம் ஆய்விட்டது.

அ-கை. இன்னமொருவிதமாக சங்கிக்கிறன்.

अन्तःकरणसंभिन्नबोधोजीवोपरोक्षताम् ।
अर्हत्युपाधिसद्भावान्नतुब्रह्मानुपाधितः ॥

அந்த꞉கரணஸம்பிந்நபோதோஜீவோபரோக்ஷதாம் ।
அர்ஹத்யுபாதிஸத்³பாவாந்நதுப்³ரஹ்மாநுபாதித꞉ ॥ ௩௫ ॥

அந்த꞉கரணஸம்பிந்நபோத꞉ அந்தக்கரணஉபாதி ஞானத்தோடேகூடின
ஜீவ꞉ ஜீவன்
உபாதிஸத்³பாவாத் அந்த உபாதி இருப்பதால்
அபரோக்ஷதாம் அபரோட்சனவதற்கு

அர்ஹதி யோக்கியனுகலாம்
ப்³ரஹ்ம து பிர்மமோவென்றால்
அநுபாதித꞉ யாதொருமாயை,அவித்தை அந்தக்கரணுதி உபாதியற்றதால் அபரோட்சமாகக்கூடாது.

அ-கை. பிர்மம் நிருபாதிகமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैवंब्रह्मत्वबोधस्यसोपाधिविषयत्वतः ।
यावद्विदेहकैवल्यमुपाधेरनिवारणात् ॥

நைவம்ப்³ரஹ்மத்வபோ³த⁴ஸ்யஸோபாதி⁴விஷயத்வத꞉ ।
யாவத்³விதே³ஹகைவல்யமுபாதே⁴ரநிவாரணாத் ॥ ௩௬ ॥

ஏவம் ந நீ சொன்னபடியன்று
ப்³ரஹ்மத்வபோ³த⁴ஸ்ய ஜீவனுக்கு நான் பிர்மமென்கிற ஞானம் யாதொன்றுண்டோ
ஸோபாதி⁴விஷயத்வத꞉ அது உபாதி யோடேகூடின விஷயமாகையால்
யாவத் எதுவரையில்

விதே³ஹகைவல்யம் விதேகமுக்தியுண்டாகிறதோ
உபாதே⁴꞉ (அதுவரையில்) அந்த உபாதிக்கு
அநிவாரணாத் நிவாரணமன்றியிருப்பதால் பிர்மம் நிருபாதிகமென்று சொல்லக்கூடாது.

அ-கை. அப்போ ஜீவத்துவத்திற்கும், பிர்மத்துவத்திற்கும் பேதமேதெனில்.

अन्तःकरणसाहित्यराहित्याभ्यांविशिष्यते ।
उपाधिर्जीवभावस्यब्रह्मतायाश्चनान्यथा ॥

அந்தஃகரணஸாஹித்யாஸாஹித்யாப்⁴யாம் விஶிஷ்யதே ।
உபாதிர்ஜீவஸாக்ஷித்வம் ப்³ரஹ்மதாயாஸ்ததா²த்ர ஹி ॥ அ௩॥

அந்தஃகரணஸாஹித்யாஸாஹித்யாப்⁴யாம் அந்தக்கரணத்துடன் சேர்ந்து நான் கர்த்தாவென்பதுனிலேயும், அதின் சேர்க்கையற்று நான் அகர்த்தாவென்பதுனிலேயும்
ஜீவஸாக்ஷித்வ ஜீவனுக ஆவதற்கும்
ப்³ரஹ்மதாயாம் பிர்மமாக ஆவதற்கும்
உபாதி⁴ஃ உபாதியானது
விஶிஷ்யதே விசேஷமாயிருக்கிறது
அத்ர ததா² ந மற்றப்படி வேறுவிசேஷமுமில்லை.

அ-கை. அந்தக்கரணத்துடன் சேருகிறது பிரத்தியட்சமானதால், ஜீவனுக்கு உபாதித்துவம்கூடும், சம்பந்தமில்லாமை பிர்மத்திற்கு உபாதியாக எப்படிக்கூடுமெனில், எதுவரையிலும் காரியமிருக்கிறதோ, அதுவரையிலும், பேத எதுவான உபாதியுமிருப்பதால், இப்படிப்பட்ட உபாதியானது சேருகிறது, சேராமை, இரண்டிலு மிருக்கிறபடியால் உபாதிகூடுமென்று பரிகரிக்கிறார்.

यथाविधिरुपाधिस्स्यात्प्रतिषेधस्तथानकिम् ।

யதா²விதி⁴ருபாதி⁴ஸ்ஸ்யாத் ப்ரதிஷேத⁴ஸ்ததா² ந கிம் ।

யதா²விதி⁴ஃ எப்படி அந்தக்கரணசம்பந்தமான விதி
உபாதி⁴ஃ (ஜீவனுக்கு) உபாதியாக
ஸ்யாத் ஆகிறதோ
ப்ரதிஷேத⁴ஃ சம்பந்தமில்லாமையும்
ததா² (பிர்மத்திற்கும)ப்படி (உபாதியாக)
ந கிம் ஏன் ஆகாது.

அ-கை. அப்படியிருந்தாலும் சேருகிறதும், சேராமையுமென்கிற பேதம் காணப்படுகிறதேயெனில், அந்தபேதமானது, ஒருகாரியமாகமாட்டாதென்று திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

सुवर्णलोहभेदेनश्रृंखलात्वंनभिद्यते ॥

ஸுவர்ணலோஹபே⁴தே³ன ஶ்ருங்க²லாத்வம் ந பி⁴த்³யதே ॥ அ௪॥

ஸுவர்ணலோஹபே⁴தே³ன தங்கம் இரும்பு என்கிற பேதத்தால்
ஶ்ருங்க²லாத்வம் புருஷனடைநிரோதமான விலங்கு
ந பி⁴த்³யதே பேதப்படாமலிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. விதிநிஷேதமிரண்டும், பிர்மஞானத்திற்கு உபாயமாகச் சொல்லிய ஆச்சாரியாள் வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अतद्व्यावृत्तिरूपेणसाक्षाद्विधिमुखेनच ।
वेदान्तानांप्रवृत्तिस्स्याद्विधेत्याचार्यभाषितम् ॥

அதத்³வ்யாவ்ருத்திரூபேண ஸாக்ஷாத்³விதி⁴முகே²ன ச ।
வேதா³ந்தானாம் ப்ரவ்ருத்திஸ்ஸ்யாத்³ த்³விதே⁴த்யாசார்யபா⁴ஷிதம் ॥ அ௫॥

அதத்வ்யாவ்ருத்த்யா — அதத்துமாவை நேதிபண்ணித்தள்ளுகிற வழியாலும்
ஸாக்ஷாத் — சத்துசித்தாதி பிரத்தியட்ச விதிமுகேந — விதிவழியாலும்
வேதாந்தாநாம் — (சகல) வேதாந்தங்களுடைய
ப்ரவ்ருத்தி: — பிரவிருத்தியானது
த்விதா — இரண்டுவிதமாக
ஸ்தா இதி — இருக்கிறதென்று
ஆசார்யபாஷிதம் — ஆச்சாரியசுவாமிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அதத்வியா விருத்தியால் பிரஞ்ஞானம் வருமென்றால், கூடஸ்தர் கூடத் தள்ளப்படுவரென்று சங்கிக்கிறான்.

अहमर्थपरित्यागादहंब्रह्मेतिधीःकुतः ।

அஹமர்த்தபரித்யாகாதஹம்ப்ரஹ்மேதிதீ:குத: ।

அஹமர்த்தபரித்யாகாத் — அகமர்த்தரான ஆத்துமாவையும் தள்ளினால்
அஹம் ப்ரஹ்ம இதி — நான் பிர்மமென்கிற திடமான
தீ: — ஞானம்
குத: — எப்படி உண்டாகுமென்று சங்கித்தான்.

அ-கை. அகமர்த்தம் முழுவதும் தள்ளப்படவில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैवमंशस्याहित्यागोभागलक्षणयोदितः ॥

நைவமம்ஶஸ்யஹித்யாகோபாகலக்ஷணயோதித: ॥ ௮௮ ॥

ஏவம் ந — நீசொன்னபடி யன்று (யாதொருகாரணத்தால் அகமர்த்தத்தினுடைய)
பாகலக்ஷணயா — அதத்வியாவிருத்தி லட்சணையால்
அம்ஶஸ்ய த்யாக: — ஜடாம்சம் தள்ளப்பட்டிருப்பதாலும், ஸ்வரூப லட்சணையால் சிதம்சம் தள்ளப்படாமையாலும் (ஞானம்வரலாம்.
உதித: ஹி — நான் பிர்மமென்கிற

அ-கை. அம்சத்தியாகத்தால் ஞானமுண்டாகிற கிரமத்தைவிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अन्तःकरणसंत्यागादवशिष्टचिदात्मनि ।
अहंब्रह्मेतिवाक्येनब्रह्मत्वंसाक्षिणीक्ष्यते ॥

அந்த:கரணஸந்த்யாகாதவஶிஷ்டசிதாத்மநி ।
அஹம்ப்ரஹ்மேதிவாக்யேநப்ரஹ்மத்வம்ஸாக்ஷிணீக்ஷ்யதே ॥ ௮௯ ॥

அந்த:கரணஸந்த்யாகாத் — கருத்திருத்துவாதிரூபமான அந்தக்கரணத்தியாகத்தால்
அவஶிஷ்டே — சேஷமாயிருக்கிற
சிதாத்மநி — சிதாத்துமாவிடத்தில்
அஹம் ப்ரஹ்ம இதி — நான்பிர்மமென்கிற
வாக்யேந — வாக்கியத்தினாலே
ப்ரஹ்மத்வம் — பிர்மத்துவமானது
ஸாக்ஷிணி — சாட்சியினிடத்தில்
ஈக்ஷ்யதே — காணப்படுகிறது.

அ-கை. ஆத்துமாஸ்வப் பிரகாசரானல் புத்திக்குவிஷயமாகக் கூடாதே யெனில்.

स्वप्रकाशोपिसाक्ष्येषधीवृत्त्याव्याप्यतेऽन्यवत् ।

ஸ்வப்ரகாஶோபிஸாக்ஷ்யேஷதீவ்ருத்த்யாவ்யாப்யதேந்யவத் ।

ஏஷ: இந்த
ஸாக்ஷீ சாக்ஷியானவர்
ஸ்வப்ரகாஶ: அபி ஸ்வப்பிரகாசரா யிருந்தாலும்
அந்யவத் கடபடாதிவிஷயம்போல
தீவ்ருத்த்யா அந்தக்கரணத்தின் அகண்டாகாரவிருத்தியினல்
வ்யாப்யதே வியாபிக்கப்படுவர்.

அ-கை. அப்போ உங்களுடைய சித்தாந்தம் கெட்டுப்போமெனில்.

फलव्याप्यत्वमेवास्यशास्त्रकृद्भिर्निवारितम् ॥

ஃபலவ்யாப்யத்வமேவாஸ்யஶாஸ்த்ரக்ருத்பிர்நிவாரிதம் ॥௩௦॥

ஶாஸ்த்ரக்ருத்பி: ஆத்துமசாஸ்திரம் தெரிந்த கிரந்தகர்த்தாக்களாலே
அஸ்ய இவருக்கு
ஃபலவ்யாப்யத்வம். ஏவ ஜீவனுடைய சுட்டுதலைமாத்திரம்
நிவாரிதம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறதே தவிர (விருத்திவியாப்தியில்லையென்று சொல்லப்படவில்லை.)

அ-கை. ஆத்துமாவில் பலவியாப்தி இல்லையென்று காட்டுகிறதற்காக, அனுத்துமாவில் உபயவியாப்தியும் காண்பிக்கிறார்.

बुद्धितत्स्थचिदाभासौद्वावपिव्याप्नुतोघटम् ।
तत्राज्ञानंधियानश्येदाभासेनघटस्स्फुरेत् ॥

புத்திதத்ஸ்தசிதாபாஸௌத்வாவபிவ்யாப்னுதோகடம் ।
தத்ராஜ்ஞாநம்தியாநஶ்யேதாபாஸேநகடஸ்ஸ்ஃபுரேத் ॥௩௧॥

புத்திதத்ஸ்தசிதாபாஸௌ புத்தி விருத்தியும் அதிலிருக்கிற சிதாபாசனும்
த்வௌ அபி (இவைகள்) இரண்டும்
கடம் கடத்தை
வ்யாப்னுத: வியாபித்தலெதற்கென்றால்
தத்ர அந்த இரண்டினுள்ளே
அஜ்ஞாநம் (அந்த விஷயத்திலிருக்கிற) அஞ்ஞானமானது
தியா புத்தியினாலே
நஶ்யேத் நசிக்கும், (தமப்பிரகாசம்போல் ஞானஞ்ஞானங்களுக்கு விரோதமானதால், புத்தியறியாமையைப் போக்குகிறது)
ஆபாஸேந ஜீவனாலே
கட: கடம்
ஸ்ஃபுரேத் விளங்கும், (கடம்ஜடமானதால், சுயமாய் விளங்காது.)

அ-கை. ஆத்துமாவில் அதற்குவிலக்ஷணத்தை காண்பிக்கிறார்.

ब्रह्मण्यज्ञाननाशायवृत्तिव्याप्तिरपेक्ष्यते ।
स्वयंस्फुरणरूपत्वान्नाभास उपयुज्यते ॥

ப்³ரஹ்மண்யஜ்ஞாநநாஶாயவ்ருத்திவ்யாப்திரபேக்ஷ்யதே ।
ஸ்வயம்ஸ்பு²ரணரூபத்வாந்நாபா⁴ஸ உபயுஜ்யதே ॥ கஉ ॥

ப்³ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில் (அனாதியாயிருக்கிறதாயும், பிரமத்தும ஞானத்தை மறைப்பதாயும்) அனிர்வசனீயமாயுமிருக்கிற
அஜ்ஞாநநாஶாய அஞ்ஞானம் நசிப்பதின்பொருட்டு
வ்ருத்திவ்யாப்தி: (அகண்டாகார விருத்தியின்) வியாப்திமாத்திரம்
அபேக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகிறது
ஸ்வயம் ஆத்துமா
ஸ்பு²ரணரூபத்வாத் ஸ்வயம்பிரகாசமானதால்
ஆபா⁴ஸ: சிதாபாசன்
உபயுஜ்யதே ந உபயோகப்படுகிறானில்லை

அ-கை. திருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

चक्षुर्दीपावपेक्ष्येतेघटादेर्दर्शनेयथा ।
नदीपदर्शनेकिन्तुचक्षुरेकमपेक्ष्यते ॥

சக்ஷுர்தீ³பாவபேக்ஷ்யேதே க⁴டாதே³ர்த³ர்ஶநே யதா² ।
ந தீ³பத³ர்ஶநே கிந்து சக்ஷுரேகமபேக்ஷ்யதே ॥ கங ॥

சக்ஷுர்தீ³பௌ கண்ணும் விளக்கும்
க⁴டாதே³: (இருட்டிலிருக்கிற) கடாதிகளுடைய
த³ர்ஶநே பார்வையில்
யதா² எப்படி
அபேக்ஷ்யேதே அபேட்சிக்கப்படுகின்றனவோ
தீ³பத³ர்ஶநே ந (அப்படி) தீபத்தை பார்ப்பதில் (மறுதீபம் வேண்டுவதில்லை)
கிந்து பின்னையோவென்றால்
சக்ஷு: கண்
ஏகம் ஒன்று மாத்திரம்
அபேக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகிறது

அ-கை. புத்திவிருத்திகள் ஜீவனுடன் கூடியிருப்பதால், கடாதிகளிலே போலபிர்மத்திலும் பலவியாப்தி பலாத்காரமாய்வருமேயெனில்.

स्थितोप्यसौचिदाभासोब्रह्मण्येकीभवेत्परम् ।
ननुब्रह्मण्यतिशयंफलंकुर्याद्घटादिवत् ॥

ஸ்தி²தோப்யஸௌ சிதா³பா⁴ஸோ ப்³ரஹ்மண்யேகீப⁴வேத்பரம் ।
ந து ப்³ரஹ்மண்யதிஶயம் ப²லம் குர்யாத்³க⁴டாதி³வத் ॥ கச ॥

அஸௌ இந்த
சிதா³பா⁴ஸ: சிதாபாசன்
ஸ்தி²த: அபி இருந்தபோதிலும்
ப்³ரஹ்மணி பிர்மத்தில்

ஸூரம் மிகவும்
ஸ்நிஹ்யேத (வெய்யலில் வைத்த வி ளக்குப்போல்) ஒன்றாய்ப் போய்விடுவான்
ஷடாதிவக் கடாதிவிஷயத்தைப்போல
ஸ்வஹ்ணி பிரபத்தி
அதிஶயா அதிசயமான
ஷலம் பிரயோஜனத்தை
நிகாயா்ணசா. பண்ணப் படாதன்று.

அ-கை. இப்படிச் சொன்னதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

अप्रमेयमनादिश्चेत्यत्रश्रुत्येदमीरितम् ।
मनसैवेदमाप्तव्यमितिधीव्याप्यताश्रुता ॥

அப்ரமேயமநாதிம்சேத்யத்ரஶ்ருத்யேதமீரிதம் ।
மநஸைவேதமாப்தவ்யமிதிதீவ்யாப்யதாஶ்ருதா ॥ ௩௩ ॥

அத்ர இந்த விஷயத்தில்
அப்ரமேயம்.இதி ஜீவனாலறியப்படாதவரென்றும்
அநாதிம்.ச அநாதியென்றும்
ஶ்ருத்யா (இப்படி அமிருதபிந்து) சுருதியினாலே
இதம் இது
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது
மநஸா.ஏவ மனதினாலேயே
இதம் இதை
ஆப்தவ்யம்.இதி அறியத்தக்கதென்று
தீவ்யாப்யதா.ஶ்ருதா புத்தி வியாப்தியானது கடவல்லி சுருதியில் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தபிரகதாரண்ணிய வாக்கியத்தில், அபரோட்சஞானமும், துக்கநிவர்த்தியும் ஜீவகதமாய் இரண்டும் சொல்லப்பட்டதென்றீரே, அதில் எந்தபாகத்தால் அபரோட்சஞானம் சொல்லப்பட்டதெனில்.

आत्मानश्चेद्विजानीयादयमस्मीतिवाक्यतः ।
ब्रह्मात्मव्यक्तिमुल्लिख्ययोबोधस्सोभिधीयते ॥

ஆத்மாநஞ்சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதிவாக்யத: ।
ப்ரஹ்மாத்மவ்யக்திமுல்லிக்ய யோபோதஸ்ஸோபிதீயதே ॥ ௩௪ ॥

ஆத்மாநம்.சேத்.விஜாநீயாத் அயம்.அஸ்மி இதி வாக்யத: ஆத்துமாவேபுருஷன் இவரே நானென்று சாட்சாத்காரமாயறிந்தானேயானால் என்று சொல்லுகிற பூர்வவாக்கியத்தால்
ப்ரஹ்மாத்மவ்யக்திம் பிர்மமே தானென்ற ஐக்கியஞானத்தை
உல்லிக்ய விஷயீகரித்திருக்கிற
ய: யாதொரு
போத: அறிவுண்டோ
ஸ: அந்த (அறிவே)
அபிதீயதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. முன்சொன்னபடி ஒருதரம் மகாவாக்கிய விசாரத்தால், அபரோட்சஞானம் சித்திக்கும்போது, அடிக்கடி கிரவணாதிகளை அனுஷ்டானம்பண்ணச் செய்யவேண்டுமெனில்.

अस्तुबोधोपरोक्षोत्रमहावाक्यात्तथाप्यसौ ।
नदृढश्श्रवणादीनामाचार्यैःपुनरीरणात् ॥

அஸ்துபோதோபரோக்ஷோத்ரமஹாவாக்யாத்ததாப்யஸௌ ।
நத்ருடஶ்ஶ்ரவணாதீநாமாசார்யை:புநரீரணாத்॥ ௯௭॥

அஸௌ இந்த [ஞானம்
அபரோக்ஷபோத: அபரோட்ச
மஹாவாக்யாத் மகாவாக்கிய விசாரத்தால்
அஸ்து உண்டாகட்டும்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
ததாபி (நானேபிர்மமென்று) அறியப்பட்டாலும்

த்ருட: ந திடமாகிறதில்லையென்று
ஆசார்யை: ஆசாரியர்களாலே
ஶ்ரவணாதீநாம் சிரவணமனனாதிகளை
புந: மறுபடி
ஈரணாத் செய்யச்சொல்லி யிருப்பதால் அது திடமாகும்வரை சிரவணாதிகளைச்செய்யவேண்டும்.

அ-கை. எந்தவாக்கியத்தால் சொல்லி யிருக்கிறார்களென்றால்.

अहंब्रह्मेतिवाक्यार्थबोधोयावद्दृढीभवेत् ।
शमादिसहितस्तावदभ्यसेच्छ्रवणादिकम् ॥

அஹம்ப்ரஹ்மேதிவாக்யார்த்தபோதோயாவத்த்ருடீபவேத் ।
ஶமாதிஸஹிதஸ்தாவதப்யஸேச்ச்ரவணாதிகம் ॥ ௯௮ ॥

அஹம்ப்ரஹ்மேதி வாக்யார்த்தபோத: நான் பிர்மமென்கிற வாக்கியத்தினுடையவும், அதினர்த்தமும், அதின் ஞானமும் (ன்றியில்
யாவத் எதுவரையிலும் பிரயத்தினம
த்ருடீபவேத் திடமாகபவிக்கிறதோ

தாவத் அவ்வளவுகாலபரியந்தம்
ஶமாதிஸஹித: சமாதிசாதனசதுஷ்டயத்துடன்கூடி
ஶ்ரவணாதிகம் சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களை
அப்யஸேத் அப்பியசித்தே வரவேண்டுமென்று சொன்னார்.

இ-தி. தயிரிலிருக்கிற வெண்ணெய் மோரை விட்டுப் பிரியும்வரை கடையவேண்டியதுபோலும், கட்டையிலிருக்கிற அக்கினி வெளிப்படும்வரை மதனம்பண்ணுவதுபோலும், தங்கம் சொக்கத்தங்கமாகும்வரை புடம்போடுவதுபோலும், ரத்தினம் சுத்தமாகும்வரை சாணையில்வைத்து துருவைமாற்றுவதுபோலுமாம்.

அ-கை. மகாவாக்கியப் பிரமாணத்தால், உண்டானஞானத்திற்கு, அதிருஷ்டத்துவம் என்ன எதுவாலெனில்.

बाढंसन्तिह्यदार्ढ्यस्यहेतवश्श्रुत्यनेकता ।
असंभाव्यत्वमर्थस्यविपरीताचभावना ॥

பாடம்ஸந்திஹ்யதார்ட்யஸ்யஹேதவஶ்ஶ்ருத்யநேகதா ।
அஸம்பாவ்யத்வமர்த்தஸ்யவிபரீதாசபாவநா ॥ ௯௯ ॥

ஹி யாதொருகாரணத்தினாலே
ஶ்ருத்யநேகதா சுருதியினுடையநா
னாவித தன்மை இருப்பதாலும்
அர்த்தஸ்ய கேட்டஅர்த்தமான பிர்மம்
நானென்பது
அஸம்பாவ்யத்வம் சம்பவியாதென்றஐ
யக்கமிருப்பதாலும்
விபரீதாபாவநா.ச விபரீதபாவனை
யுமிருப்பதாலும்
அதார்ட்யஸ்ய. ஹேதவ꞉ திடப்படா
மைக்குக்காரணங்கள்
பாடம் சர்வதா
ஸந்தி இருக்கின்றன.

அ-கை. இதில் சம்சயபாவனை நிவர்த்திக்குபாயம் சொல்லுகிறார்.

शाखाभेदात्कामभेदाच्छ्रुतंकर्मान्याथान्यथा ।
एवमत्रापिमाशंकीत्यतश्श्रवणमाचरेत् ॥

ஶாகாபேதாத்காமபேதாச்ச்ருதம்கர்மாந்யதாந்யதா ।
ஏவமத்ராபிமாஶங்கீத்யதஶ்ஶ்ரவணமாசரேத் ॥ ௧௦௦ ॥

ஶாகாபேதாத் இருக்கு முதலானசா
காபேதங்களாலும்
காமபேதாத் பணம் புத்திரன் முதலா
னகாமபேதத்தாலும்
கர்ம கர்மமானது
அந்யதாந்யதா வேறுவேறாக
ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறது
ஏவம் இப்படி
அத்ர.அபி இந்தவேதாந்தத்திலும்
இதி இருக்குமோவென்று
மாஶங்கீ சங்கிக்காதே
அத꞉ ஆகையால்
ஶ்ரவணம் ஆறுலிங்கத்தாலும்சிரவண
ஆசரேத் ஆசரிக்கவேண்டியது(த்தை

அ-கை. சிரவணலட்சண மேதெனில்.

वेदान्तानामशेषाणामादिमध्यावसानतः ।
ब्रह्मात्मन्येवतात्पर्यमितिधीश्श्रवणंभवेत् ॥

வேதாந்தாநாமஶேஷாணாமாதிமத்யாவஸாநத꞉ ।
ப்ரஹ்மாத்மந்யேவதாத்பர்யமிதிதீஶ்ஶ்ரவணம்பவேத் ॥ ௧௦௧ ॥

அஶேஷாணாம்சமஸ்தங்களாயிருக்கிற
வேதாந்தாநாம் வேதாந்தங்களுடைய
ஆதிமத்யாவஸாநத꞉ ஆதிநடுமுடிவினு
டையசித்தாந்தத்தால் [றிவதிலேயே
ப்ரஹ்மாத்மநி.ஏவபிர்மமேதானென்ற
தாத்பர்யம் இதி தாற்பரியமென்று

யீ: உண்டாகிறஞானமே | ஶ்ரவணாஹ்வெ௯ஸிரவணமாகபவிக்கிறது

அ-கை. இப்படிசிரவணம் எங்கேசொல்லப்பட் டிருக்கிறதெனில்.

समन्वयाध्यायएतत्सूक्तंधीस्वास्थ्यकारिभिः ।

ஸமந்வயாத்யாயஏதத்ஸூக்தம்தீஸ்வாஸ்த்யகாரிபிஃ।

ஸ்வாஸ்த்யகாரிபிஃ புத்தியைசுவாதீனம்பண்ணின வியாசாசாரியாளாலே | யத்தில்
ஸமந்வயாத்யாயெ சமன்வயாத்தியா | ஏதத்ஸூக்தம் இந்தசிரவணம்நன்ருய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இனி அசம்பாவனையை நிவர்த்தி பண்ணுகிறதான மனனத்தைச் சொல்லுகிருர்.

तर्कैस्संभावनार्थस्यद्वितीयाध्यायईरिता ॥

தர்க்கைஸ்ஸம்பாவநார்த்தஸ்யத்விதீயாத்யாயஈரிதா ॥ ௧௦௨ ॥

த்விதீயாத்யாயெ இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் | அர்த்தஸ்ய ஸம்பாவநா சிரவணார்த்தம் சம்பவிக்குமென்று
தர்க்கைஃ சொப்பனதிருஷ்டாந்தம் முதலானயுக்திகளாலே | ஈரிதா அவர்களாலேயேசொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது விபரீதபாவனையும், அதுநிவர்த்திக் குபாயத்தையும் சொல்லுகிருர்.

बहुजन्मदृढाभ्यासाद्देहादिष्वात्मधीःक्षणात् ।
पुनःपुनरुदेत्येवंजगत्सत्यत्वधीरपि ॥
विपरीताभावनेयमैकाग्र्यात्सानिवर्तते ।

பஹுஜந்மத்ருடாப்யாஸாத்தேஹாதிஷ்வாத்மதீஃக்ஷணாத் ।
புநஃபுநருதேத்யேவம்ஜகத்ஸத்யத்வதீரபி ॥ ௧௦௩ ॥
விபரீதாபாவநேயமைகாக்ர்யாத்ஸாநிவர்த்ததே ।

பஹுஜந்மத்ருடாப்யாஸாத் அனேககோடிஜன்மங்களில் திடமாகப்பழகின பழக்கத்தால்
தேஹாதிஷு தேகேந்திரியாதிகளிலே
ஆத்மதீஃ நானென்கிறபுத்தி
க்ஷணாத் ஒருக்ஷணத்திற்குள்ளே
புநஃபுநஃ அடிக்கடி
உதேதி உண்டாகிறது
ஏவம் இப்படியே
ஜகத்ஸத்யத்வதீஃ,அபி ஜகத்துசத்தியமென்கிறபுத்தியும் பிரயத்தினமன்றியிலுண்டாகிறது
இயம்.விபரீதா இந்தவிபரீத
பாவநா பாவனையாதோ
ஸா அது
ஐகாக்ர்யாத் ஏகாக்கிரசித்தத்தால்
நிவர்த்ததே நிவர்த்தியாகிறது.

அ-கை. இந்த ஏகாக்கிரம் எதனுலுண்டாகு மெனில்.

तत्वोपदेशात्प्रागेवभवत्येतदुपासनात् ॥
उपास्तयोतएवात्रब्रह्मशास्त्रेपिचिन्तिताः ।

தத்வோபதேசாத் ப்ராகேவ பவத்யேதது பாஸநாத் ||௩௭௪|
உபாஸ்தயோ அத ஏவாத்ர ப்ரஹ்மஸாஸ்த்ரேபி சிந்திதா: |

தத்வோபதேசாத் — தத்துவோபதேசதிற்கு
ப்ராக் ஏவ — முன்னமே
உபாஸநாத் — சகுணஉபாசனையினாலே
ஏதத் — இந்தச்சித்த ஏகாக்கிரம்
பவதி — சித்திக்கும்
அத: ஏவ — ஆகையினாலேயே
அத்ர — இந்த
ப்ரஹ்மஸாஸ்த்ரே அபி — பிர்மத்தைப்பிரதிபாதிக்கிறசாஸ்திரத்திலும்
உபாஸ்தய: — உபாசனைகள்
சிந்திதா: — சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. முந்திசகுணோபாசனை பண்ணாமல், குருசந்நிதிக்கு வந்தவனுக்கு ஏகாக்கிரமெப்படி உண்டாகுமெனில்.

प्रागनभ्यासिनःपश्चाद्ब्रह्माभ्यासेनतद्भवेत् ॥

ப்ராக் அநப்யாஸிந: பஸ்சாத் ப்ரஹ்மாப்யாஸேந தத்பவேத் |௩௭௫|

ப்ராக் — முதலில்
அநப்யாஸிந: — சகுணஉபாசனையப்பியாசம்பண்ணாதவர்கள்
பஸ்சாத் — பின்
ப்ரஹ்மாப்யாஸேந — குருசந்நிதியிற்செய்கிறபிர்மாப்பியாசத்தால்
தத் பவேத் — அந்தஏகாக்கிரமுண்டாகும்.

ச-கை. பிர்மாப்பியாசம் செய்கிறவித மெப்படியெனில்.

तच्चिन्तनंतत्कथनमन्योन्यंतत्प्रबोधनम् ।
एतदेकपरत्वञ्चब्रह्माभ्यासंविदुर्बुधाः ॥

தச்சிந்தநம் தத்கதநம் அந்யோந்யம் தத்ப்ரபோதநம் |
ஏதத் ஏகபரத்வஞ்ச ப்ரஹ்மாப்யாஸம் விதுர்புதா: |௩௭௬|

தச்சிந்தநம் — ஏகாந்தத்திலிருக்கும்போது அதையேசிந்திக்கிறது
தத்கதநம் — சிஷியாள்வந்தபோது அதையேசொல்லுகிறது.
அந்யோந்யம் தத்ப்ரபோதநம் — (சமானர்கள்கூடும்போது) ஒருவருக்கொருவர் அந்தபிர்மத்தையேபோதித்துக்கொள்ளுகிறது
ஏதத் ஏகபரத்வம் ச — இந்தபிர்மலேயேகண்குத்திப்பாம்புபோல முக்கியதிருஷ்டியோடேகூடியிருக்கிறது
ப்ரஹ்மாப்யாஸம் — இதைப்பிர்மாப்பியாசமென்று
புதா: — பெரியோர்கள்
விது: — சொல்லுகிறார்கள்

அ.கை. இது வேலையா யிருக்கவேண்டுமென்று எங்கேசொல்லி யிருக்கிறதெனில்.

तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतब्राह्मणः ।
नानुध्यायाद्बहूञ्छब्दान्वाचोविग्लापनंहितत् ॥

தமேவதீரோவிஜ்ஞாயப்ரஜ்ஞாம்குர்வீதப்ராஹ்மண: ।
நாநுத்யாயாத்பஹூஞ்சப்தாந்வாசோவிக்லாபநம்ஹிதத் ॥ ௧௭ ॥

தீர: சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னஞான
தைரியசாலியான
ப்ராஹ்மண: பிராமணன்
தமேவ (குருமுகமாய்)பிர்மமே
விஜ்ஞாய நானென்றறிந்து
ப்ரஜ்ஞாம் ததாகாரவிருத்திபரம்பரை
குர்வீத பண்ணத்தக்கது [யே
பஹூந் வெகு
சப்தாந் சப்தங்களை
நாநுத்யாயாத் நகரா அடிப்பது
போல் ஓதத்தேவையில்லை
தத் அது
வாச: வாக்குக்கு
விக்லாபநம் ஹி வலி மாத்திரமன்றோ,
என்று இப்படி பிரகதாரண்ணிய
உபநிடதம்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி சதாபிர்மவிசாரத்தில் இருந்தால் சரீரநிர்வாகமெப்படி நடக்குமெனில்.

अनन्याश्चिन्तयन्तोमांयेजनाःपर्युपासते ।
तेषांनित्याभियुक्तानांयोगक्षेमंवहाम्यहम् ॥

அநந்யாஶ்சிந்தயந்தோமாம்யேஜநா:பர்யுபாஸதே ।
தேஷாம்நித்யாபியுக்தாநாம்யோகக்ஷேமம்வஹாம்யஹம் ॥ ௧௮ ॥

யேஜநா: யாதொருஜனங்களானவர் [கள்
மாம் சர்வசாக்ஷியானவென்னை
அநந்யா: தனக்கன்னியமாக
சிந்தயந்த: சிந்தித்துக்கொண்டு (சதா
காலமும்)
பர்யுபாஸதே. நானுவாக்கிலு
முபாசிக்கிறார்களோ
நித்யாபியுக்தாநாம்தேஷாம் எப்போ
தும் நான் பிர்மமென்ற அனுசந்தா
னத்தோடேகூடிய அவர்களுடைய
யோகக்ஷேமம் சகலவிதமான சரீரநிர்
அஹம் நானே [வாகத்தை
வஹாமி வகிக்கிறேனென்றுகீதையில்
பகவான்சொன்னார்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன சுருதிஸ்மிருதிகளில் அந்தரங்கமேதெனில்.

इतिश्रुतिस्मृतीनित्यमात्मन्येकाग्रतांधियः ।
विधत्तोविपरीतायाभावनायाःक्षयायहि ॥

இதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதீநித்யமாத்மந்யேகாக்ரதாம்திய: ।
விதத்தோவிபரீதாயாபாவநாயா:க்ஷயாயஹி ॥ ௧௯ ॥

இதி இப்படி
ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ ஶ்ருதிஸ்மிருதிஇரண்டுகளும்
நித்யம் சதாகாலம்
ஆத்மநி ஆத்துமாவினிடத்தில்
தியஃ புத்திக்கு
ஏகாக்ரதாம் ஏகாக்கிரமாயிருத்தலை
விதத்தஃ விதித்திருக்கிறதன்றோ

அ-கை. அதுஎதற்கெனில்.

விபரீதபாவநாயாஃ இந்தவிபரீதபாவனையினுடைய
க்ஷயாய. க்ஷயத்தின் பொருட்டென்றறி.

அ-கை. தேகமேநான், ஜகத்துசத்தியமென்கிற புத்தி எதினால் விபரீதபாவனையாயிற்றெனில், அந்தலக்ஷண மதிலிருப்பதால், அந்தலக்ஷணமேதெனில்.

यद्यथावर्ततेतस्यतत्त्वंहित्वान्यथात्वधीः ।
विपरीताभावनास्यात्पित्रादावरिधीर्यथा ॥

யத்யதாவர்த்ததேதஸ்யதத்த்வம்ஹித்வாந்யதாத்வதீஃ ।
விபரீதபாவநாஸ்யாத்பித்ராதாவரிதீர்யதா ॥ ௧௧௦ ॥

யத் யாதொன்று
யதா எப்படி
வர்த்ததே இருக்கிறதோ
தஸ்ய அதற்கு
தத்த்வம் ஹித்வா அந்தஉண்மையைவிட்டு
அந்யதாத்வதீஃ வேறுகஎண்ணுகிறஞானமானது
விபரீதபாவநா ஸ்யாத் விபரீதபாவனையாகிறது.

அ-கை. அது எதுபோலென்றால்.

பித்ராதௌ பிதாகுருசாத்துக்கள்முதலானவர்களிடத்தில்
யதா அரிதீஃ எப்படிசத்துருபுத்திபண்ணுகிறார்களோ, (நிஜமானசுக்தியாதிகளில்) ரஜதாதிகளையெப்படி கற்பிக்கிறார்களோஅப்படியென்றறி

வி-ம். அனாத்துமாவில், ஆத்துமபுத்தி பண்ணுகிறது அத்தியாசமென்ன பாஷியக்காரர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்போது பிரகிருதத்தில் இப்படி இருக்கிறதாவெனில்.

आत्मादेहादिभिन्नोयं मिथ्याचेदंजगत्तयोः ।
देहाद्यात्मत्वसत्यत्वधीर्विपर्ययभावना ॥

ஆத்மாதேஹாதிபிந்நோயம்மித்யாசேதம்ஜகத்தயோஃ ।
தேஹாத்யாத்மத்வஸத்யத்வதீர்விபர்யயபாவநா ॥ ௧௧௧ ॥

அயம் இந்த
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
தேஹாதிபிந்நஃ தேகாதிபஞ்சகோசங்களுக்குவேறாயிருக்கவும்
இதம் ஜகத் இந்தஜகத்து
மித்யா ச பொய்யாயிருக்கவும்
தயோஃ அவ்விரண்டுகளில்
தேஹாத்யாத்மத்வஸத்யத்வதீஃ தேகாதி

கனில்நானென்கிறபுத்தியும் ஜகத்தில் சத்தியபுத்தியும் விபர்யயபாவநா விபரீதபாவனை யெனப்படும்.

அ-கை. முன்னர்விபரீதபாவனை சித்தஏகாக்கிரத்தால் நிவர்த்தியாகுமென்று எப்படிச்சொன்னீர், பிராணபந்தனத்தால் சித்த ஏகாக்கிரமுள்ளவனுக்கு விபரீதபாவனை போகவில்லையே யெனில், அது சாமான்னியமாகச் சொன்னதேதவிர, விசேஷமாக தாற்பரியத்தோடே சொன்னதல்லவென்று சொல்லுகிறார்.

तत्वभावनयानश्येत्सातोदेहातिरिक्तताम् ।
आत्मनोभावयेत्तद्वन्मिथ्यात्वंजगतोनिशम् ॥

தத்வபாவநயாநஶ்யேத்ஸாதோதேஹாதிரிக்ததாம் ।
ஆத்மநோபாவயேத்தத்வந்மித்யாத்வம்ஜகதோநிஶம் ॥ ௧௧௨ ॥

ஸா அந்தவிபரீதபாவனையானது
தத்வபாவநயா தத்துவபாவனையால்
நஶ்யேத் நசிக்கும்
அத: ஆகையால்
ஆத்மந: ஆத்துமாவிற்கு
தேஹாதிரிக்ததாம் தேகாதிகளைக் காட்டிலும் வேறாயிருத்தலும்
தத்வத் அதுபோல
ஜகத: ஜகத்து
மித்யாத்வம் பொய்யென்பதையும்
அநிஶம் சர்வகாலமும்
பாவயேத் பாவிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி சதாதத்துவபாவனையைப் பண்ணச்சொன்னீரே, அதற்குநியமாதிகள் உண்டோவென்று கேட்டதற்கு சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

किंमन्त्रजपवन्मूर्तिध्यानवच्चात्मभेदधीः ।
जगन्मिथ्यात्वधीश्चात्रह्यावर्त्यास्यादुतान्यथा ॥

கிம்மந்த்ரஜபவந்மூர்த்திதயாநவச்சாத்மபேததீ: ।
ஜகந்மித்யாத்வதீஶ்சாத்ரஹ்யாவர்த்யாஸ்யாதுதாந்யதா ॥ ௧௧௩ ॥

ஆத்மபேததீ: ச தேகாதிகளுக்கு, ஆத்துமா வேறென்றஞானமும்
ஜகந்மித்யாத்வதீ: ச ஜகத்துபொய்யென்றஞானமும்
மந்த்ரஜபவத் உண்டாவதற்கு, பஞ்சாக்ஷராதிமந்திர ஜபம்போலும்
மூர்த்திதயாநவத் சகுண மூர்த்திகளினது தியானம்போலும்
அத்ர இந்த தத்துவபாவனையில்
கிம் நேமமுண்டோவெனில்
ஆவர்த்யா அடிக்கடி நானேபிரம்மமென்றும், ஜகத்துபொய்யென்றும் அநுசந்தானமான ஆவர்த்தியினாலே உண்டாகிறதே யல்லது
உத வேறே [துவபாவனைக்கில்லை,
அந்யதா ஒருவிதமானநேமமும் தத்

அ-கை. அந்த ஜபாதிகளுக்குமாத்திரம் நியமம்வருவானேன், தத்துவபாவனைக்கு நியமமில்லாமல் போவானேனெனில்.

अन्यथेतिविजानीहिदृष्टार्थत्वेनभुक्तिवत् ।
बुभुक्षुर्जपवद्भुङ्क्तेनकश्चिन्नियतःक्वचित् ॥

அந்யதேதிவிஜாநீஹித்ருஷ்டார்த்தத்வேநபுக்திவத் ।
புபுக்ஷுர்ஜபவத்புங்க்தேநகச்சிந்நியத:க்வசித் ॥ ௧௧௪ ॥

புக்திவத் போஜனம்முதலானதைச் செய்வதுபோல தத்துவபாவனை
த்ருஷ்டார்த்தத்வேந பிரத்தியட்சபலமாயிருப்பதினாலே
அந்யதாஇதி அந்தஜபாதிகளுக்குவேறென்று
விஜாநீஹி இதையறிந்துகொள்
புபுக்ஷு: போஜனம்பண்ண இச்சையுள்ளவன்
கச்சித் ஒருவனும்
ஜபவத் ஜபம்பண்ணுகிறவன்போல
நியத: நியமம்பண்ணிக்கொண்டு
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ந புங்க்தே போஜனம்பண்ணுகிறதில்லை

அ-கை. போஜனம் பண்ணுகிறதற்கும் சுருதிஸ்மிருதிகளில் நியமஞ்சொல்லியிருக்கிறதேயென்றால், அது பசிநிவர்த்தியைமாத்திரம் செய்துகொள்ளுகிறவனுக்கு அந்தநியமமில்லையென்கிறதை விவரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अश्नातिवानवाश्नातिभुङ्क्तेवास्वेच्छयान्यथा ।
येनकेनप्रकारेणक्षुधामपनिनीषति ॥

அச்நாதிவாநவாச்நாதிபுங்க்தேவாஸ்வேச்சயாந்யதா ।
யேநகேநப்ரகாரேணக்ஷுதாமபநிநீஷதி ॥ ௧௧௫ ॥

அச்நாதி வா சாப்பிடுகிறதாவது அல்லது
ந அச்நாதி வா சாப்பிடாமலிருக்கிறதாவது
புங்க்தே வா பட்சணாதிகளை சாப்பிடுகிறதாவது
ஸ்வேச்சயா சீட்டுமுதலானவைகளையாடுகிறதாவது
அந்யதா தூங்குகிறதாவது
யேநகேநப்ரகாரேண பின்னும் எந்தவிதத்திலாவது
க்ஷுதாம் பசியை
அபநிநீஷதி போக்கிவிடுகிறான்.

அ-கை. ஜபாதிகளில் போஜனாதிகளைக் காட்டிலும் வேறுவிதமிருக்கிறதென்பதெப்படியெனில்.

नियमेनजपंकुर्यादकृतौप्रत्यवायतः ।
अन्यथाकरणेनर्थस्स्वरवर्णविपर्ययात् ॥

நியமேநஜபங்குர்யாதக்ருதௌப்ரத்யவாயத: ।
அந்யதாகரணேநர்த்தஸ்ஸ்வரவர்ணவிபர்யயாத் ॥ ௧௧௬ ॥

நியமேந நியமமாகவே
ஜபம் குர்யாத் ஜபம் பண்ணவேண்டியது
அக்ருதௌ அப்படி நியமமாய்ப்பண்ணப்படாதபட்சத்தில்

ப்ரத்யவாயக: அனர்த்தத்தைக்கொடுப்பதான தோஷம் வருவதாலும் | ஶ்ரவண-விஷய-ப்ரயாஸ மந்திரவித்தியாசத்தினாலும், சொரவித்தியாசத்தினாலும் வர்ணவித்தியாசத்தினாலும்
ஸ்நாயோகாரணே அப்படி வித்தியாசமாய்ப்பண்ணும்பட்சத்தில் | அநர்த்த: அனர்த்தம் வந்துவிடும்.

வி-ம். துவஷ்டாவானவன் இந்திரனுக்கு சத்துருவிருத்தியாக வேண்டுமென்று ஓமம்செய்ய, சொரபேதத்தால், இந்திரனே விருத்தியாகும்படியாக ஆய்விட்டது. நித்தியத்துவம் வேண்டுமென்று எண்ணியகும்பகர்ணன் அக்ஷரபேதத்தால் நித்திரத்துவமென்றுகேட்டு நித்திராளுவானதுபோலும், மந்திரபேதத்தினாலே பாரியை இழந்தவன் கதைபோலுமறி.

அ-கை. பசியானது பிரத்தியட்சபாதைக் கேதுவானதால், பசிநிவர்த்தியாகிறதற்கு நியமமன்றியில்போனாலும் புஜிக்கலாம், விபரீதபாவனை அப்படியல்லாதபடியால், அதை நிவர்த்திபண்ணுவதற்கு சொன்னதியானம் திருஷ்டபலமானதால் நியமமாகவே பண்ணத்தக்கதெனில்

क्षुधेवदृष्टबाधाकृद्विपरीताचभावना ।
ज्ञेयाकेनाप्युपायेननास्त्यत्रानुष्ठितेःक्रमः ॥

க்ஷுதேவத்ருஷ்டபாதாக்ருத்விபரீதாசபாவநா ।
ஜ்ஞேயாகேநாப்யுபாயேநநாஸ்த்யத்ராநுஷ்டிதே:க்ரம: ॥௧௧௭॥

விபரீதா பாவநா ச விபரீதபாவனையும் | உபாயேந அபி உபாயத்தினலாவது அதின்நிவர்த்தியை
க்ஷுதா. இவ பசியானதுபோல | ஜ்ஞேயா அறியத்தக்கது
த்ருஷ்டபாதாக்ருத் பிரத்தியட்சமானபாதையை உண்டுபண்ணுகிறது அனுபவமாயிருப்பதால் | அத்ர இதில்
கேந எந்த | அநுஷ்டிதே: அனுஷ்டானத்தின்
க்ரம: கிரமம்
ந அஸ்தி யாதொன்றுமில்லை.

அ-கை. அப்போ அந்த உபாயமென்னவெனில்.

उपायःपूर्वमेवोक्तस्तच्चिन्ताकथनादिकः ।

உபாய:பூர்வமேவோக்தஸ்தச்சிந்தாகதநாதிக: ।

தச்சிந்தாகதநாதிக: அதையேசிந்திக்கிறதும்சொல்லுகிறதும்முதலான | உபாய: உபாயமானது
பூர்வம் ஏவ உக்த: முன்னமேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஜபம்முதலான கிரியைகளுக்கு கிழக்குதிக்குமுகம் முதலானநியமம் சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோல், பிர்மதியானத்திற்கு அப்படி யாதொருநியமமும் வேண்டியதில்லையென்று சொன்னதுசரியே சகுணத்தியானம் பண்ணு

வதுபோல், பிர்மத்தியானத்திலும் விருத்தி ஏகாக்கிரம் வேண்டியதால் நிப ந்தம் எப்படியில்லையென்று சொல்லுகிறதெனில்.

एतदेकपरत्वेपिनिर्बन्धोध्यानवन्नहि ॥

ஏதத் ஏகபரத்வேபி நிர்ப்பந்தோ த்யானவந்நஹி ॥ ௧௧௮ ॥

ஏதத் ஏகபரத்வேபி இதுவேமு
க்கியவேலையாயிருந்தாலும்
த்யானவத். நிர்ப்பந்த: சகுணத்தியான
த்தில் வருத்தமிருப்பதுபோல
நஹி இதில்யாதொருவருத்தமுமி
ல்லையென்றறி

அ-கை. சகுணத்தியானத்தில் என்னநிற்பந்த மிருக்கிறதய்யா, எந்தமூர்த்தியை உத்தேசித்துத் தியானம்செய்கிறானோ, அதை சிந்திக்கவேண்டியது மாத்திரமேதவிர வேறில்லையேயெனில், இவன்தெரியாமல் சொல்லுகிறானென்று தியானத்திலிருக்கிற நிற்பந்தத்தைக் காண்பிவிப்பதற்கு சகுணத்தியான லட்சணத்தை முதலில் சொல்லுகிறார்.

मूर्तिप्रत्ययसांतत्यमन्यानन्तरितंधियः ।
ध्यानंतत्रातिनिर्बन्धोमनसश्चञ्चलात्मनः ॥

மூர்த்திப்ரத்யயஸாந்தத்ய மந்யாநந்தரிதந்தியஃ ।
த்யானந்தத்ராதிநிர்ப்பந்தோ மநஸஸ்சஞ்சலாத்மந: ॥ ௧௧௯ ॥

மூர்த்திப்ரத்யயஸாந்தத்யம் சகுண
மூர்த்தியின்ஞானமும் அந்தமூர்த்
தியாகாரமான நான்குகை முதலா
ன அவிச்சின்னவிருத்தியும்
தியஃ புத்திக்கு
அந்யாநந்தரிதம் வேறுநினைப்பன்றி
யிலிருக்கிறதும்
த்யானம் தியானமாம்
தத்ர அதில்
சஞ்சலாத்மந: சஞ்சலவடிவமான
மநஸ: மனதிற்கு
அதிநிர்ப்பந்த: அத்தியந்தம்நிற்பந்
தமென்றறி.

வி-ம். சதா ஓடிக்கொண்டிருக்கிற யானை குதிரை குரங்குமுதலான மிருகங்களை கட்டிப்போட்டால் எப்படி சங்கடப்படுமோ, அப்படி சஞ்சலமான மனதிற்கும், சகுணத்தியானம் வெகுநிற்பந்தமாயிருக்குமென்றறி.

அ-கை. மனது சஞ்சலம் முதலான துற்குணத்தோடேகூடியிருக்குமென்பதில் பிரமாண மென்னவெனில்.

चञ्चलंहिमनःकृष्णप्रमाथिबलवद्दृढम् ।
तस्याहंनिग्रहंमन्येवायोरिवसुदुष्करम् ॥

சஞ்சலம்ஹி மந: க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத்த்ருடம் ।
தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மந்யே வாயோரிவ ஸுதுஷ்கரம் ॥ ௧௨௦ ॥

க்ருஷ்ண ஏ கிருஷ்ணமூர்த்தே
சஞ்சலம் சஞ்சலமாயும்
ப்ரமாதி (ரம்பம்அறுப்பதுபோல)புருஷனுக்குவிசனத்தைகொடுப்பதாயும்
பலவத் கங்காப்பிரவாகம் யானையைக்கூட இழுப்பதுபோல பலமாய்
த்ருடம் ஹி த்ருடம் இந்த மனதும் ஜீவனை தான்போகிற வழியே இழுப்பதாலும்
தஸ்ய அந்தமனதினுடைய
நிக்ரஹம் நிக்கிரகத்தை [லே
வாயோரிவ வாயுவின்நிக்கிரகம்போ
ஸுதுஷ்கரம் பிரயாசமென்று
அஹம் நான்
மந்யே எண்ணுகிறேன்.

வி-ம். மனது சத்து, அசத்தான ஒருவிஷயத்தில்விழுந்து திடமாய்மூழ்கிப்போனால், அதை அதிலிருந்து எடுப்பது ஈசுவரனாலு முடியாதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படியே ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தையும் காட்டுகிறார்.

अप्यब्धिपानान्महतस्सुमेरून्मूलनादपि ।
अपिवह्न्यशनात्साधोविषमश्चित्तनिग्रहः ॥

அப்யப்திபாநாந்மஹதஸ்ஸுமேரூந்மூலநாதபி ।
அபிவஹ்ந்யஶநாத்ஸாதோவிஷமஶ்சித்தநிக்ரஹ: ॥ ௩௨௧ ॥

அப்திபாநாத்அபி சமுத்திரத்தை குடிப்பதிலும்
மஹத: மகத்தான [டிப்பதிலும்
ஸுமேரோ: அழகுள்ளமேருவை
உந்மூலநாத் அபி வேரோடேபிடுங்குவதிலும்
வஹ்ந்யஶநாத் அபி நெருப்பைவிழுங்குவதிலும்
சித்தநிக்ரஹ: சித்தநிரோதமானது
விஷம: பிரயாசம்
ஸாதோ ஏ சாதோவென்று, வைராக்கிய பிரகரணத்தில் ராமர்சொல்லியிருக்கிறார்.)

அ-கை. பிரகிருதத்தில் சொல்லப்படுகிற பிர்மவிசாரத்திற்கும், மனோவியாபாரமான சகுணத்தியானத்திற்கும், வேற்றுமையானது நன்றாயிருக்கிறதெனக் காண்பிக்கிறார்.

कथनादौननिर्बन्धश्शृङ्खलाबद्धदेहवत् ।

கதநாதௌநநிர்பந்தஶ்ஶ்ருங்கலாபத்ததேஹவத் ।

ஶ்ருங்கலாபத்ததேஹவத் விலங்கில் கட்டுண்ட சிம்மம்போல், மூர்த்தித்தியானதிகளில் மனதிற்கு நிற்பந்தமுண்டு
கதநாதௌ சிரவணமனனநிதித்தியாசனாதியில், கட்டுப்படாத சிம்மம் சகல மிருகங்களுக்கும் ராஜாவாய் சுகமாயிருப்பதுபோல
ந நிர்பந்த: அப்படி மனதிற்கு நிற்பந்தமில்லை.

அ-கை. ஆனால் வேதாந்த சிரவணாதிகளில் [illegible] புக்கொண்டேன், மூன்றுதேங்காய் உடைத்தவன் கதைபோல் [illegible]ம்காணப்பட வில்லையேயெனில், நீசொன்னபடி விசேஷிக்கவேண்டி[illegible].

किंत्वनन्तेतिहासाद्यैर्विनोदोनाट्यवद्धियः ॥

கிந்த்வநந்தேதிஹாஸாத்யைர்விநோதோநாட்யவத்திய꞉ ॥ ௩௨௨ ॥

கிந்து பின்னையோவெனில்
அநந்தேதிஹாஸாத்யை꞉ சிரவணீயானதும மனதிற்குற்சாகமுண்டாவதான அனந்தகதைகளோடே கூடியிருப்பதினாலே
நாட்யவத் நாடகம்போலே
திய꞉ (புருஷர்களுடைய) புத்திக்கு[illegible] சிரவணம்பண்ணப்பண்ண
விநோத꞉ சந்தோஷமென்பதுமுண்டாகும்.

அ-கை. இப்போது தாங்கள்சொன்னபடி கதை திருஷ்டாந்தம் முதலானதோடே கூடியிருக்கிற வேதாந்தவிசாரமானது, ஏகாக்கிரசித்தமான நிதித்தியாசனத்திற்கு விக்கினமாமேயெனில்.

चिद्वैवात्माजगन्मिथ्येत्यत्रपर्यवसानतः ।
निदिध्यासनविक्षेपोनेतिहासादिभिर्भवेत् ॥

சிதேவாத்மாஜகந்மித்யேத்யத்ரபர்யவஸாநத꞉ ।
நிதித்யாஸநவிக்ஷேபோநேதிஹாஸாதிபிர்பவேத் ॥ ௩௨௩ ॥

சிதேவாத்மா அறிவாகிய ஆத்துமாவேதான்
ஜகத் ஜகத்து
மித்யா. இதி பொய்யென்று
அத்ர இதில்
பர்யவஸாநத꞉ முடிகிறபடியால்.
இதிஹாஸாதிபி꞉ கதைமுதலானவைகளால்
நிதித்யாஸநவிக்ஷேப꞉ நிதித்தியாசனத்திற்குக்கெடுதியானது
ந பவேத் ஒருக்காலுமுண்டாகமாட்[டாது.]

ஆ-கை. கதைதிருஷ்டாந்தங்களைத் தாங்கள் அனுசந்தானத்திற்கு தடையில்லையென்று அங்கீகரித்தால், கிருஷிமுதலான சகலதொழிலையும் வைத்துக்கொண்டாலும் அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமில்லையேயெனில்.

कृषिवाणिज्यसेवादौकाव्यतर्कादिकेषुच ।
विक्षिप्यतेप्रवृत्याधीस्तैस्तत्वस्मृत्यसंभवात् ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாதௌகாவ்யதர்காதிகேஷுச ।
விக்ஷிப்யதேப்ரவ்ருத்த்யாதீஸ்தைஸ்தத்த்வஸ்ம்ருத்யஸம்பவாத் ॥ ௩௨௪ ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாதௌ விவசாயங்களிலும் வியாபாரங்களிலும் உத்தியோகமுதலானதொழில்களிலும்
காவ்யதர்காதிகேஷுச காவியம் தர்க்கம் முதலானவைகளிலும்

க்ருஷ்ண ஏ கிருஷ்ணமூர்த்தே
சஞ்சலம் சஞ்சலமாயும்
ப்ரமாதி (ரம்பம்அறுப்பதுபோல)புருஷனுக்குவிசனத்தைகொடுப்பதாயும்
பலவத் கங்காப்பிரவாகம் யானையைக்கூட இழுப்பதுபோல பலமாய்
த்ருடம் ஹி மந: இந்த மனதும் ஜீவனை தான்போகிற வழியே இழுப்பதாலும்
தஸ்ய அந்தமனதினுடைய
நிக்ரஹம் நிக்கிரகத்தை [லே
வாயோரிவ வாயுவின்நிக்கிரகம்போல
ஸுதுஷ்கரம் பிரயாசமென்று
அஹம் நான்
மந்யே எண்ணுகிறேன்.

வி-ம். மனது சத்து, அசத்தான ஒருவிஷயத்தில்விழுந்து திடமாய்ஊழ்கிப்போனால், அதை அதிலிருந்து எடுப்பது ஈசுவரனாலு முடியாதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படியே ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தையும் காட்டுகிறார்.

अप्यब्धिपानान्महतस्सुमेरून्मूलनादपि ।
अपिवह्न्यशनात्साधोविषमश्चित्तनिग्रहः ॥

அப்யப்திபாநாந்மஹதஸ்ஸுமேரூந்மூலநாதபி ।
அபிவஹ்ந்யஶநாத்ஸாதோவிஷமஶ்சித்தநிக்ரஹ: ॥ ௧௨௧ ॥

அப்திபாநாத் அபி சமுத்திரத்தை குடிப்பதிலும்
மஹத: மகத்தான
ஸுமேரோ: அழகுள்ளமேருவை
உந்மூலநாத் அபி வேரோடே பிடுங்குவதிலும்
வஹ்ந்யஶநாத் அபி நெருப்பை விழுங்குவதிலும்
சித்தநிக்ரஹ: சித்தநிரோதமானது
விஷம: பிரயாசம்.
ஸாதோ ஏ சாதொவென்று, வைராக்கிய பிரகரணத்தில் ராமர்சொல்லியிருக்கிறார்.)

அ-கை. பிரகிருதத்தில் சொல்லப்படுகிற பிர்மவிசாரத்திற்கும், மனோவியாபாரமான சகுணத்தியானத்திற்கும், வேற்றுமையானது நன்றாயிருக்கிறதெனக் காண்பிக்கிறார்.

कथनादौननिर्बन्धश्शृङ्खलाबद्धदेहवत् ।

கதநாதௌநநிர்பந்தஶ்ஶ்ருங்கலாபத்ததேஹவத் ।

ஶ்ருங்கலாபத்ததேஹவத் விலங்கில் கட்டுண்ட சிம்மம்போல், மூர்த்தித்தியானதிகளில் மனதிற்கு நிர்ப்பந்தமுண்டு
கதநாதௌ சிரவணமனனநிதித்தியாசனாதியில், கட்டப்படாத சிம்மம் சகல மிருகங்களுக்கும் ராஜாவாய் சுகமாயிருப்பதுபோல
ந நிர்பந்த: அப்படி மனதிற்கு நிர்ப்பந்தமில்லை.

அ-கை. ஆனல்வேதாந்த சிரவணாதிகளில் திருப்தியில்லையென்றதை ஒப்புக்கொண்டேன்; மூன்றுதேங்காய் உடைத்தவன் கதைபோல் ஒன்றும் விசேஷங்காணப்பட வில்லையேயெனில், நீசொன்னபடி விசேஷமில்லையென்கிறதில்லை.

किंत्वनन्तेतिहासाद्यैर्विनोदोनाट्यवद्धियः ॥

கிஂத்வநந்தேதிஹாஸாத்யைர்விநோதோநாட்யவத்தியঃ ॥ ௧௨௨ ॥

கிந்து பின்னையோவெனில்
அநந்தேதிஹாஸாத்யைः சிரவணதியானதுமனதிற்குற்சாகமுண்டாவதான அனந்தகதைகளோடே கூடியிருப்பதினாலே
நாட்யவத் நாடகம்போலே
தியঃ குருசந்நிதியில் புத்திக்கு சிரவணம்பண்ணப்பண்ண
விநோதঃ சந்தோஷமென்பதுமுண்டாகும்.

அ-கை. இப்போது தாங்கள்சொன்னபடி கதை திருஷ்டாந்தம் முதலானதோடே கூடியிருக்கிற வேதாந்தவிசாரமானது, ஏகாக்கிரசித்தமான நிதித்தியாசனத்திற்கு விக்கினமாமேயெனில்.

चिदेवात्माजगन्मिथ्येत्यत्रपर्यवसानतः ।
निदिध्यासनविक्षेपोनेतिहासादिभिर्भवेत् ॥

சிதேவாத்மாஜகந்மித்யேத்யத்ரபர்யவஸாநதঃ ।
நிதித்யாஸநவிக்ஷேபோநேதிஹாஸாதிபிர்பவேத் ॥ ௧௨௩ ॥

சிதாத்மா அறிவாகிய ஆத்துமாவேதான்
ஜகத் ஜகத்து
மித்யா. இதி பொய்யென்று
அத்ர இதில்
பர்யவஸாநதঃ முடிகிறபடியால்.
இதிஹாஸாதிபிঃ கதைமுதலானவைகளால்
நிதித்யாஸநவிக்ஷேபঃ நிதித்தியாசனத்திற்குக்கெடுதியானது [டாது.
நபவேத் ஒருக்காலுமுண்டாகமாட்

அ-கை. கதைதிருஷ்டாந்தங்களைத் தாங்கள் அனுசந்தானத்திற்கு தடையில்லையென்று அங்கீகரித்தால், கிருஷிமுதலான சகலதொழிலையும் வைத்துக்கொண்டாலும் அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமில்லையேயெனில்.

कृषिवाणिज्यसेवादौकाव्यतर्कादिकेषुच ।
विक्षिप्यतेप्रवृत्त्याधीस्तैस्तत्वस्मृत्यसंभवात् ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாதௌகாவ்யதர்க்காதிகேஷுச ।
விக்ஷிப்யதேப்ரவ்ருத்த்யாதீஸ்தைஸ்தத்வஸ்ம்ருத்யஸம்பவாத் ॥ ௧௨௪ ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாதௌ விவசாயங்களிலும் வியாபாரங்களிலும் உத்தியோகமுதலானதொழில்களிலும்
காவ்யதர்க்காதிகேஷு ச காவியம் தர்க்கம், முதலானவைகளைப் படிப்பதிலும்

ஹ்ராவ்ருத்யாயீ (உண்டாகிற) பிரவி
ருத்தியிலேயே புத்தியானது
விக்ஷிப்தமாகி ஸாத்தியம் கொண்ட
வன்மையாலும், சத்தமானதாக்கிறவ
னுடைய பிரஜாக்கிரமமையும், அதைக்கு
கொண்டிருக்கும்
நிதக் அனுபவம் ஸாதக்கர்க்கள்
ருக்கிறவர்களுக்கு
தத்வஜ்ஞானம் பிரவேசம்
சொல்கிற விரக்தியில் சாதகர்
னையால் நீ போட்டது விபரீதமே
ன்றால்.

அ-கை. திருஷ்டிமுதலான சகலகாரியங்களிலும் அநுஸந்தானத்திற்கு விரோதமான போஜனாதிகளும் அதற்கு விரோதமாகுமே, அநுஸந்தானம் தவிர்ந்து போமென்றிடுமெனில்.

अनुसन्दधतैवात्रभोजनादौप्रवर्तितुम् ।
शक्यतेत्यन्तविक्षेपाभावादाशुपुनस्स्मृतेः ॥

அநுஸந்தததைவாத்ர போஜநாதௌ ப்ரவர்திதும் ।
ஶக்யதேத்யந்தவிக்ஷேபாபாவாதாஶுபுநஸ்ஸ்ம்ருதே: ॥

அநுஸந்தததா அநுஸந்தானம்பண்
ணிக்கொண்டே
அத்ர இந்த
போஜநாதௌ போஜனம்முதலான தி
ல் பிரவிர்த்திக்கக்கூடும் அதுவெதி
னலென்றால் இது
அத்யந்தவிக்ஷேபாபாவாத் அத்தியந்
தம் சஞ்சலம் இல்லாமையாலும்
ஆஶு சீக்கிரமாக
புந: மறுபடி
ஸ்ம்ருதே: ஆத்மஸ்வரூபஸ்மரணம்
ப்ரவர்திதும் பிரவர்த்திக்க
ஶக்யதே முடியும்.

அ-கை. போஜனாதிசமயத்தில் ஆத்மஸ்வரூபமறதி வருமாதலால் அதை ஒப்புக்கொண்டமையால், அதனால் இவனுக்கு எப்படி அனர்த்தமில்லா திருக்குமெனில்.

तत्वविस्मृतिमात्रान्नानर्थःकिन्तुविपर्ययात् ।
विपर्येतुंनकालोस्तिझटितिस्मरतःक्वचित् ॥

தத்வவிஸ்ம்ருதிமாத்ராந்நாநர்த: கிந்துவிபர்யயாத் ।
விபர்யேதும் நகாலோஸ்தி ஜடிதிஸ்மரத: க்வசித் ॥ ௧௨௯ ॥

தத்வவிஸ்ம்ருதிமாத்ராத் ஸ்வரூபமறதி
மாத்திரத்தால் [மானர்த்தம்
அநர்த: ஜனனமரணாதிசம்சார
ந இல்லை
கிந்து பின்னையோவெனில்
விபர்யயாத் விபரீதபாவனையால் அ
னர்த்தம் வரும்.

அ-கை. செத்தைகள் அனேகம்சேர்ந்து குப்பையாய் குவிவதுபோல், அப்படிமறதி பலப்படும்போது அதுவிபரீதமாய்விடுமேயெனில்.

விபரீதகம் விபரீத பாவனை ஆவதற்கு
காலே சாவகாசமானகாலம்
ந அஸ்தி இல்லை
ஸபதி சீக்கிரமாக
க்வசித் (ஓர்இடமான) ஆத்துமாவில்
ஸ்மர்த: ஸ்மரணத்தையடைகிற புருஷனுக்கு (விபரீதமில்லை.)

அ-கை. போஜனத்தியில் பிரவிருத்திக்கிறவனுக்கு, தத்துவவிஸ்மரணம்வந்தாலும், உடனே தத்துவஸ்மரணம் வருவதுபோல, இதராப்பியாசம் செய்பவனுக்கும், ஏன் அப்படி தத்துவஸ்மரணை வரக்கூடாதெனில்.

तत्वस्मृतेरवसरोनास्त्यन्याभ्यासशालिनः ।

தத்வஸ்ம்ருதேரவஸரோநாஸ்த்யந்யாப்யாஸஶாலிந: ।

தத்வஸ்ம்ருதே: தத்ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்குக்கூட
அவஸர: சாவகாசமானது
அந்யாப்யாஸஶாலிந: இதரவித்தைகளை அப்பியசிக்கிறபேர்களுக்கு
நாஸ்தி சிறிதும்இடமில்லை.

இ-தி. கிழக்குத்திசையை நோக்கிப் போகிறவனுக்கு மேற்குதிசையின் நோக்கமில்லாததுபோலாம்.

அ-கை. மேல்கொண்டு தத்துவஸ்மரணை வேண்டாம் முன்னப்பியசித்ததே போதுமெனில்.

प्रत्युताभ्यासघातित्वाद्बलात्तत्वमुपेक्ष्यते ॥

ப்ரத்யுதாப்யாஸகாதித்வாத்பலாத்தத்வமுபேக்ஷ்யதே ॥ ௧௨௭ ॥

ப்ரத்யுத அதுமாத்திரமன்று
அப்யாஸகாதித்வாத் முந்தியறிந்ததைக் குறுக்காய் அப்பியசித்ததையும்கெடுப்பதால்
பலாத் பலாத்காரமாக
தத்வம் பிர்மஞானம்
உபேக்ஷ்யதே உபேட்சிக்கப்படும்.

அ-கை. நீரிப்படிச் சொல்லுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

तमेवैकंविजानीथह्यन्यावाचोविमुंचथ ।
इतिश्रुतंतथान्यत्रवाचोविग्लापनंत्विति ॥

தமேவைகம்விஜாநீதஹ்யந்யாவாசோவிமுஞ்சத ।
இதிஶ்ருதம்ததாந்யத்ரவாசோவிக்லாபநம்த்விதி ॥ ௧௨௮ ॥

தம் முண்டகோபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற அந்த ஆத்துமா
ஏகமேவ ஒருவரையே
விஜாநீத அறிந்துகொள்ளுங்கள்
அந்யா: மற்ற
வாச: வார்த்தைகளை
விமுஞ்சத இதி விட்டுவிடுங்களென்று
ஶ்ருதம் சொல்லப்பட்டது
ததா அப்படி
அந்யத்ர இன்னமொரு சுருதியிலும்
வாச: இதரசப்தோச்சாரணமானது
விக்லாபநம் வாக்குக்கு வலியென்று சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. துவைதவிவகாரங்கள் முதலானவைமெல்லாம் விடச்சொன்னால், எப்படி ஜீவிப்பேனெனில்.

आहारादित्यजन्नैवजीवेच्छास्त्रान्तरन्त्यजन् ।
किंनजीवसियेनैवंकरोष्यत्रदुराग्रहम् ॥

ஆஹாராதித்யஜந்நைவஜீவேச்சாஸ்த்ராந்தரந்த்யஜந் ।
கிம்நஜீவஸியேநைவங்கரோஷ்யத்ரதுராக்ரஹம் ॥ ௧௨௯॥

ஆஹாராதித்யஜந் ஆகாராதிகளை விட்டால்
ந ஏவ ஜீவேத் ஜீவிக்கப்படுகிறதில்லை
சாஸ்த்ராந்தரம் இதரசாஸ்திரத்தை
த்யஜந் விட்டால்
ந ஜீவஸி. நீ ஜீவிக்க மாட்டாயா
கிம் சொல் [னால்
யேந ஏவம். யேந இந்த விஷயத்தில், எதி
அத்ர இப்படி [தைச்செய்கிறாய்.
துராக்ரஹம் கரோஷி துராக்கிரகத்

அ-கை. தத்துவஞானிகளாயிருக்கிற ஜனகாதிகளெப்படி ராச்சியவிவகாரம் செய்தார்களெனில்.

जनकादे:कथंराज्यमितिचेद्दृढबोधत: ।
तथातवापिचेत्तर्कंपठयद्वाकृषिंकुरु ॥

ஜநகாதே꞉கதம்ராஜ்யமிதிசேத்த்ருடபோதத꞉ ।
ததாதவாபிசேத்தர்க்கம்படயத்வாக்ருஷிங்குரு ॥ ௧௩௦ ॥

ஜநகாதே꞉ ஜனகர் முதலானவர்கள்
ராஜ்யம் கதம்.இதி.சேத் ராச்சியபரிபாலனமுதலானதைஎப்படி செய்தார்களெனில்
த்ருடபோதத꞉ பிர்மமே நானென்கிற திருடஞானத்தால் செய்தார்களென்றால்
ததா தவ அபி சேத் எனக்கு மப்படி திருடஞானம் வந்திருக்கிறதென்று சொல்வையேயானால் அப்படி உனக்கும் திருடஞானம் வந்திருந்தால்
தர்க்கம் அப்போதர்க்கம்முதலான காவியங்களையும்படி
யத்வா அல்லது [யும்
க்ருஷிம் பத்துஏரும், பத்துக்கடை
குரு வைத்துக்கொள், நாம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

இ-தி. ராஜாவின்மகள் வேடிக்கை பார்க்க மேடையின்பேரில் ஏறினது போல, குயவன்பெண்கூரையின்மேலேறி விழுந்தகதைபோலே போகாதே.

அ-கை. தத்துவஞானிகள் சம்சாரம், அசாரமென்று அறிந்தபிறகு, அதிலென்னமாய் பிரவிர்த்திப்பார்களெனில்.

मिथ्यात्ववासनादार्ढ्येप्रारब्धक्षयकाङ्क्षया ।
अक्लिश्यन्त:प्रवर्तन्तेस्वस्वकर्मानुसारत: ॥

ஶிஷ்யாக்ஷவாஸநாஹாநேஷ்வப்யாரப்³த⁴க்ஷயகாங்க்ஷயா |
அக்லிஶ்யந்த: ப்ரவர்தந்தே ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரத: || ௧௱௧ |

ஶிஷ்யாக்ஷ வாஸநாஹாநேஷ்வபி சம்சார வாசனை பொய்யென்று திருடப்பட்டிருந்தாலும் ப்ராரப்³த⁴க்ஷயகாங்க்ஷயா பிராரப்தத்தின் க்ஷயத்தைக் காங்க்ஷித்திருப்பதால் ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரத: அவரவர்களுடைய கர்மானுசாரத்தால் அக்லிஶ்யந்த: துக்கப்படாமலே ப்ரவர்தந்தே பிரவிர்த்திப்பார்கள்.

அ-கை. அப்போ அதிகப்பிரசங்கம் வருமேயெனில்.

अतिप्रसङ्गोमाशंक्यस्स्वकर्मवशवर्तिनाम् ।

அதிப்ரஸங்கோமாஶங்க்யஸ்ஸ்வகர்மவஶவர்திநாம் |

ஸ்வகர்மவஶவர்திநாம் தங்கள்தங்கள் பிராரப்தகர்மங்களுடைய வழிப்படியே நடப்பவரர்களாயிருக்கிறஞானிகளைக்குறித்து அதிப்ரஸங்க: விதியைக்கடந்து நடக்கவருமென்று அதிப்பிரசங்கமாய் மாஶங்க்ய: சங்கிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. அப்போ இஷ்டப்பிரகாரம் செய்தல்வந்துவிடுமேயெனில்.

अस्तुवाकेनशक्येतकर्मवारयितुंवद ॥

அஸ்துவாகேநஶக்யேதகர்மவாரயிதும்வத³ || ௧௱௨ ||

அஸ்துவா அப்படிவந்தாலும் வரட்டும் கர்ம பிராரப்தகர்மத்திற்கு வாரயிதும் தடைபண்ணுவதற்கு கேந யாராலே ஶக்யேத முடியும் வத³ சொல்.

அ-கை. ஞானி அஞ்ஞானி இருவருக்கும் பிராரப்தகர்மம் சமமாயிருக்கும்போது, அவர்களுக்கு பேதம்தெரிய திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

ज्ञानिनोऽज्ञानिनश्चात्रसमेप्रारब्धकर्माणि ।
नक्लेशोज्ञानिनोधैर्यान्मूढःक्लिश्यत्यधैर्यतः ॥
मार्गेगंत्रोर्द्वयोश्श्रान्तौसमायामप्यदूरताम् ।
जानन्धैर्याद्द्रुतंगच्छेत्यन्यास्तिष्ठतिदीनधीः ॥

ஜ்ஞாநிநோऽஜ்ஞாநிநஶ்சாத்ரஸமேப்ராரப்³த⁴கர்மணி |
நக்லேஶோஜ்ஞாநிநோதை⁴ர்யாந்மூட⁴:க்லிஶ்யத்யதை⁴ர்யத: ||
மார்கே³க³ந்த்ரோர்த்³வயோஶ்ஶ்ராந்தௌஸமாயாமப்யதூ³ரதாம் |
ஜாநந்தை⁴ர்யாத்³த்³ருதம்க³ச்சே²த்யந்யஸ்திஷ்ட²திதீ³நதீ⁴: || ௧௱௪ ||

ஜ்ஞாநிந: ஞானிக்கும் அஜ்ஞாநிந:ச அஞ்ஞானிக்கும் அத்ர இந்த இருவர்களுக்கும் ப்ராரப்³த⁴கர்மணி பிராரப்தகர்மம்

ஸமே சமமானலும்
ஜ்ஞாநிந: ஞானிக்கு
தைர்யாத் பிர்மம் நானென்கிற தைரியத்தால்
ந க்லேஶ: அந்த பிராரப்தபோகத்தில் ஒருக்காலும்விசனமுண்டாகாது
அதைர்யாத் அஞ்ஞானிக்கோவென்றால், என்னது எந்த வேளையில் வருமோவென்ற அதைரியத்தினல்
மூட: மூடன்
க்லிஶ்யதி விசனிப்பன்
மார்கே வழியில்
கந்த்ரோ: நடப்பவர்கள்

த்வயோ: இருவர்களுக்கும்
ஶ்ராந்தௌ நடந்துவந்தசிரமமானது
ஸமாயாம் சமமாயிருந்தாலும்
அதூரதாம் தங்கும் ஊர் சமீபமாயிருப்பது சரியாயிருந்தாலும்
ஜாநந் அறிந்தவன்
தைர்யாத் தைரியத்தால்
த்ருதம் வேகமாய்
யாதி போகிறான்
அந்ய: அறியாதவன்
தீநதீ: புத்திமயங்கித்தயங்கி
திஷ்டதி நிற்கிறான்

அ-கை. இப்படி புருஷன் இந்தஆத்துமாவே நானென்றறிகிற, அபரோட்சஞானத்தைச் சொல்லுகிற பூர்வவாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லி யதற்கு பலத்தைச்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

साक्षात्कृतात्मधीस्सम्यगविपर्ययबाधितः ।
किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

ஸாக்ஷாத்க்ருதாத்மதீஸ்ஸம்யகவிபர்யயபாதித: ।
கிமிச்சந்கஸ்யகாமாயஶரீரமநுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥ ௧௫௫ ॥

ஸம்யக் நன்றாக
ஸாக்ஷாத்க்ருதாத்மதீ: ஆத்துமசாக்ஷாத்காரம்வந்தஞானி
அவிபர்யயபாதித: விபரீதபாவனையால் கெடுக்கப்படாமலிருக்கும்போது

கிம் இச்சந் எதை இச்சிக்கப்போகிறான்
கஸ்ய காமாய யாருடைய போகத்தின்பொருட்டு
ஶரீரம் அநுஸஞ்ஜ்வரேத் சரீரதாபப்படப்போகிறான்.

அ-கை. அப்படி யறிந்ததினு லுண்டாகிற பிரயோசனத்தை விரித்துச் சொல்லுமெனில்.

जगन्मिथ्यात्वधीभावादाक्षिप्तौकाम्यकामुकौ ।
तयोरभावेसन्तापश्शाम्येन्निस्स्नेहदीपवत् ॥

ஜகந்மித்யாத்வதீபாவாதாக்ஷிப்தௌகாம்யகாமுகௌ ।
தயோரபாவேஸந்தாபஶ்ஶாம்யேந்நிஸ்ஸ்நேஹதீபவத் ॥ ௧௫௬ ॥

ஜகந்மித்யாத்வதீர்ஜாதா ஜகத்துப்பொய்யென்ற ஞானம்வந்திருப்பதால்
காம்யகாமேஷு விஷயமும் கர்த்தாவுமில்லையென்று
ஆகாங்க்ஷா ஆசைக்ஷபிக்கப்பட்டுப்போனதால்
த்வயோ: அந்த இரண்டுகளுக்கும்
ஸ்வயமேவ அபாவம் வந்துவிட்டதால்
நிர்வேஹதீவவத் எண்ணையற்றவிளக்குபோல
ஸஞ்சார: (அதைப்பற்றியிருக்கிற) சம்சாரதாபமானது
ஶாம்யேத் உபசமனமாகிவிடும்

அ-கை. ஜகத்துப் பொய்யென்று அறிந்ததால் போகம் புஜிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசை போய்விடுமென்பதற்கு சாக்ஷியேதெனில்.

गन्धर्वपत्तने किञ्चिन्नैन्द्रजालिकनिर्मिते ।
जानन्कामयते किन्तु जिहासति हसन्निदम् ॥

கந்தர்வபத்தநே கிஞ்சிந்நைந்த்ரஜாலிகநிர்மிதே ।
ஜாநந்காமயதே கிந்து ஜிஹாஸதி ஹஸந்நிதம் ॥ ௧௩௭ ॥

கந்தர்வபத்தநே கந்தருவபட்டணமானது
ஐந்த்ரஜாலிகநிர்மிதே இந்திரஜாலிகனால் நிருமிக்கப்பட்டதென்று
ஜாநந் அறிந்தவன்
கிஞ்சித் அதைச்சிறிதும்
ந காமயதே இச்சிக்கான்
கிந்து பின்னையோவென்றால்
இதம் இது பொய்யென்று
ஹஸந் கண்டுசிறித்துப்போட்டு
ஜிஹாஸதி தள்ளிவிடுவான்.

அ-கை. தார்ஷ்டாந்திக மேதெனில்,

आपातरमणीयेषु भोगेष्वेवं विचारवान् ।
नानुरज्यति किं त्वेतान्दोषदृष्ट्या जिहासति ॥

ஆபாதரமணீயேஷு போகேஷ்வேவம் விசாரவாந் ।
நாநுரஜ்யதி கிந்த்வேதாந்தோஷத்ருஷ்ட்யா ஜிஹாஸதி ॥ ௧௩௮ ॥

ஆபாதரமணீயேஷு (அத்திப்பழம்போல மேல்பார்வைக்கு அழகுபோலிருக்கிற
போகேஷு மாலை சந்தனாதிபோகங்களில்
ஏவம் இப்படியென்று
விசாரவாந் நன்றாகவிசாரித்தவன்
ந அநுரஜ்யதி ஆசைப்பட்டான்
கிந்து பின்னையோவென்றால்
தோஷத்ருஷ்ட்யா விஷயத்திலுள்ள தோஷத்தைக்கண்டிருப்பதால்
ஏதாந் இந்தவிஷயங்களை [ன்.
ஜிஹாஸதி தள்ளுவதற்கே இச்சிப்ப

அ-கை. அப்படி விஷயத்திலுள்ள தோஷங்கள் இன்னதின்னதென்று காண்பிவியும் எனில், ஜகத்தில் ஸ்திரீ, பணம் இரண்டுக்குள்ளாசை சகலருக்குமிருப்பதால், அவைகளிலுள்ள தோஷங்களைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अर्थानामार्जनेक्लेशस्तथैवपरिपालने ।
नाशेदुःखंव्ययेदुःखंधिगर्थान्क्लेशकारिणः ॥
मांसपांचालिकायास्तुयन्त्रलोलेऽङ्गपञ्जरे ।
स्नाय्वस्थिग्रन्थिशालिन्याःस्त्रियाःकिमिवशोभनम् ॥

அர்த்தாநாமார்ஜநேக்லேசஸ்ததைவபரிபாலநே ।
நாசேது:கம்வ்யயேது:கம்திகர்த்தாந்க்லேசகாரிண: ॥ ௧௮௯ ॥
மாம்ஸபாஞ்சாலிகாயாஸ்துயந்த்ரலோலேங்கபஞ்ஜரே ।
ஸ்நாய்வஸ்திக்ரந்திசாலிந்யா:ஸ்த்ரியா:கிமிவசோபநம் ॥ ௧௯௦ ॥

அர்த்தாநாம் பணங்களை
ஆர்ஜநே சம்பாதிப்பதிலும்
க்லேச: துக்கம்
ததா ஏவ அப்படியே
பரிபாலநே ரக்ஷிப்பதிலும்துக்க[ம்]
நாசேது:கம் நாசமாய்ப்போவதிலும் துக்கம்
வ்யயேது:கம் செலவாவதிலும்துக்கம்
க்லேசகாரிண: இப்படி துக்கத்தைச்செய்வதான
அர்த்தாந் பணங்களை
திக் நிந்திக்கக்கடவது

மாம்ஸபாஞ்சாலிகாயா: மாம்சத்தால் செய்தபொம்மையாயும்
ஸ்நாய்வஸ்திக்ரந்திசாலிந்யா: நரம்பு எலும்புகளாற் கட்டப்பட்டதாயுமிருக்கிற இன்னம்அனந்ததோஷமுடையதாயுமிருக்கிற
ஸ்த்ரியா: ஸ்திரீகளுடைய
யந்த்ரலோலே யந்திரம்போலே சஞ்சலமாயுமிருக்கிற
அங்கபஞ்ஜரே சரீரமாகிறகூட்டில்
சோபநம் மங்களகரமானது
கிம் இவ என்ன இருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது என்ன ஆயிற்றெனில்.

एवमादिषुशास्त्रेषुदोषास्सम्यक्प्रपञ्चिताः ।
विमृशन्ननिशन्तानिकथंदुष्टेषुमज्जति ॥

ஏவமாதிஷுசாஸ்த்ரேஷுதோஷாஸ்ஸம்யக்ப்ரபஞ்சிதா: ।
விம்ருசந்நநிசந்தாநிகதம்துஷ்டேஷுமஜ்ஜதி ॥ ௧௯௧ ॥

ஏவமாதிஷு இதுமுதலான
சாஸ்த்ரேஷு சாஸ்திரங்களில்
தோஷா: தோஷங்கள்
ஸம்யக் நன்றாக
ப்ரபஞ்சிதா: விரித்துக்காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

தாநி அவைகளை
அநிசம் சதாகாலமும்
விம்ருசந் ஆலோசிப்பவன் [னில்
துஷ்டேஷு அந்தக்கெட்டவிஷயங்க[ளில்]
கதம் எப்படி
மஜ்ஜதி மூழ்குவன்.

அ-கை. அப்படி விஷயங்களில் தோஷங்கண்டவன் அவைகளை இச்சிக்கானென்பதற்கு யுக்தியேதெனில்.

क्षुधयापीड्यमानोपिनविषंह्यत्तुमिच्छति ।
मृष्टान्नध्वस्ततृड्जानन्नमूढस्ताजिघत्सति ॥

க்ஷுதயாபீட்யமானோபி நவிஷம் ஹ்யத்துமிச்சதி |
ம்ருஷ்டான்னத்வஸ்தத்ருட்ஜானன்னமூடஸ்தாஜிகத்ஸதி || ௧௪௨

க்ஷுதயா பசியால்
பீட்யமான꞉ அபி பிடிக்கப்பட்டவனும்
விஷம் விஷத்தை
அத்தும் சாப்பிட
நஇச்சதிஹி இச்சிக்கானன்றோ
ம்ருஷ்டான்னத்வஸ்தத்ருட்ஜான மிருஷ்டான்னபோஜனத்தால் பசியைப்போக்கடிக்க வேண்டுமென்பதை யறிந்தவனை
அமூட꞉ விவேகியானவன்
தம் அந்தவிஷயத்தைத்
ஜிகத்ஸதி தள்ளிப்போடுவன்.

அ-கை. அய்யா பிராரப்தகர்மம் பிரபலமானதால், அது ஞானிக்கும் கூட போகத்தில் இச்சையை யுண்டுபண்ணுமே யெனில்.

प्रारब्धकर्मप्राबल्याद्भोगेष्विच्छाभवेद्यदि ।
क्लिश्यन्नेवतदाप्येषभुङ्क्तेविष्टिगृहीतवत् ॥

ப்ராரப்தகர்மப்ராபல்யாத்போகேஷ்விச்சாபவேத்யதி |
க்லிஶ்யன்னேவ ததாப்யேஷ புங்க்தே விஷ்டிக்ருஹீதவத் || ௧௪௩

ப்ராரப்தகர்மப்ராபல்யாத் பிராரப்தகர்மத்தின் மிகுந்தவலியால்
போகேஷு விஷயபோகங்களில்
இச்சா இச்சை
பவேத்யதி உண்டாயிற்றேயானால்
ததா அப்போது
விஷ்டிக்ருஹீதவத் ராஜாஞ்ஞையால்கிரகிக்கப்பட்டவன்
க்லிஶ்யன்னேவ துக்கித்துக்கொண்டே (சிறையிலிருப்பதுபோல)
ஏஷ꞉ அபி துக்கித்துக்கொண்டே இந்தஞானியும்
புங்க்தே போகத்தைபுஜிப்பன்.

அ-கை. இதுஎப்படி அறியக்கூடுமெனில்.

भुञ्जानानाअपिबुधाश्श्रद्धावन्तःकुटुंबिनः ।
अद्यापिकर्मनाश्छिन्नमितिक्लिश्यन्तिसन्ततम् ॥

புஞ்ஜானா அபி புதாஶ்ஶ்ரத்தாவந்த꞉ குடும்பின꞉ |
அத்யாபிகர்ம நச்சின்னமிதி க்லிஶ்யந்தி ஸந்ததம் || ௧௪௪

குடும்பின꞉ குடும்பத்தை யுடையவர்களாயும்
ஶ்ரத்தாவந்த꞉ ஞானத்தில்சிரத்தையுடையவர்களாயுமிருக்கிற

உதவொநிஹ்ரஸ்தஸ்யஶ்ரீமாஹோமொல்லொகொவியஃ ।
தவொவாஸ்யவிஷாமக்ஷிஷ்கவாஉஹஉந்யெதெ ॥ ௪௪௯

நிஹ்ரஸ்தஸ்ய உதவாஃ விவேகவைரா க்கிய சித்திபாசஹுதிகளால் கட் டப்பட்டிருக்கிற மனதிற்கு
யஃ அவொஷாஃ யாதொரு வியைா ட்டாக வருகிறபோகம் [திலும்
ஸுவுஉஃவவி சொற்பமாகஇருந்தபோ
ஏவை அதைத்தானே
க்ஷீஷ்கூவாஉ துக்கத்தோடே கூடிய தென்று கண்டிருப்பதால்
அவஷ்யவிஷ்யாரம் அளவிடக்கூடாத வி ஸ்தாரமென்று [ணுகிறான்.
வஹஉந்யெதெ பகுமானமாகஎண்

அ-கை. இப்படி ஞானியின்மனது சொற்பபோகத்தில் திருப்தியையடை வதற்கும், அஞ்ஞானியின்மனது அனந்தபோகத்திலும் திருப்தியையடையா தென்பதற்கும் திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

बद्धमुक्तोमहीपालोग्राममात्रेणतुष्यति ।
परैरबद्धोनाक्रान्तोनराष्ट्रंबहुमन्यते ॥

வஉஉக்தொஉஹீவாலொ ராஉஉாத்ரெண துஷ்யதி ।
வரொவவஜொநாக்ராந்தொ நராஷ்ட்ரம் வஹுஉந்யதெ ॥ ௪௫௦

வஜஉக்தஃ கட்டிலிருந்துவிடுபட்ட
உஹீவாலஃ ராஜன் [ல்
ராஉஉாத்ரெண ஒருசிறுகிராமத்தினு
துஷ்யதி சந்தோஷிக்கிறான்
வரொஃ சத்துருக்களினாலே
அவஜஃ பிடிபடாதவனும்
நாக்ராந்தஃ ஆக்கிரமிக்கப்படாதவ னுமானராஜன்
ராஷ்ட்ரம் எதிரியால்ராஜ்யம் கொடுக்க ப்பட்டாலும்
நவஹுஉந்யதெ வெகுமானமாகஎ ண்ணான்.

அ-கை. விவேகமிருக்கும்போது இச்சையுண்டாகக் கூடாதேயெனில்

विवेकेजाग्रतिसतिदोषदर्शनलक्षणे ।
कथमारब्धकर्मापिभोगेच्छांजनयिष्यति ॥

விவெகெஜாக்ரதிஸதிதொஷதஶநலக்ஷணெ ।
கவஉாரஸ்வகஉாவிஹொமெச்சாஂஜநயிஷ்யதி ॥ ௪௫௧

தொஷதஶநலக்ஷணெ விஷயத்திலு ள்ளஅனித்தியம், துக்கம், அசுத்த ம்முதலானதோஷத்தைத் தெரியும் படியான
விவெகெ நான்பிர்மம் ஜகத்துப்பொ ய்யென்றவிவேகமானது
ஜாக்ரதிஸதி ஜாக்கிரதையாயுள்ள வில்
ஆரஸ்வகஉாவி பிராரப்தகர்மமும்
ஹொமெச்சாம் விஷயபோகத்தில்இச் சையை
கஉஂ இவனுக்கெப்படி [சையை
ஜநயிஷ்யதி உண்டுபண்ணும்

உ-ம். தோஷதிருஷ்டி புரச்சரமான விவேகமிருந்தாலும், பிராரப்தம் நாநாவிதமானதால் இச்சையுண்டாகுமென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैषदोषोयतोनेकविधंप्रारब्धमिष्यते ।
इच्छानिच्छापरेच्छाचप्रारब्धंत्रिविधंस्मृतम् ॥

நைஷதோஷோயதோநேகவிதம்ப்ராரப்தமிஷ்யதே ।
இச்சாநிச்சாபரேச்சாசப்ராரப்தம்த்ரிவிதம்ஸ்ம்ருதம் ॥ ௧௫௨

யத: யாதொருகாரணத்தால் ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மம் அநேகவிதம் அநேகவிதமாக இஷ்யதே சொல்லப்படுகிறதோ ஏஷ: ஆகையால் இது தோஷ: ந தோஷமில்லையென்றறி.

அ-கை. அந்த கர்மமெத்தனை விதமெனில்.

இச்சா இச்சையென்றும் அநிச்சா அனிச்சையென்றும் பரேச்சா பரேச்சையால்வருகிறதென்றும் ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மமானது த்ரிவிதம் மூன்றுவிதமாய் ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இச்சாபிராரப்தத்தின் ஸ்வரூபம் யாதெனில்.

अपथ्यसेविनश्चे.राराजदाररताअपि ।
जानन्तएवस्वानर्थमिच्छन्त्यारब्धकर्मतः ॥

அபத்யஸேவிநஶ்சோராராஜதாரரதாஅபி ।
ஜாநந்தஏவஸ்வாநர்த்தமிச்சந்த்யாரப்தகர்மத: ॥ ௧௫௩

அபத்யஸேவிந: ஒளஷதம் சாப்பிடும்போது அபத்தியம்பண்ணுகிறவர்களென்ன சோரா: திருடுகிறவர்களென்ன ராஜதாரரதா: ராஜஸ்திரீயை இஷ்டம்செய்கிறவர்களென்ன ஸ்வாநர்த்தம் இவர்களால் தங்களுக்குக்கெடுதிவருமென்பதையவர்கள் ஜாநந்த: அபி அறிந்திருந்தாலும் ஆரப்தகர்மத: ஏவ பிராரப்தகர்மத்தினாலேயே இச்சந்தி இச்சிக்கிறார்கள்.

அ-கை. இச்சாபிராரப்தமானது இப்படிச் செய்விக்குமென்பது எதினாலறியப்படுகிறதெனில்.

नचात्रैतद्वारयितुमीश्वरेणापिशक्यते ।
यतईश्वरएवाहगीतायामर्जुनंप्रति ॥
सदृशंचेष्टतेस्वस्याःप्रकृतेर्ज्ञानवानपि ।
प्रकृतिंयान्तिभूतानिनिग्रह किंकरिष्यति ॥

अत्रैतद्वारयितुमीश्वरेणापि न शक्यते ।
यतः स्वयमीश्वर आह श्रीगीतायामर्जुनं प्रति ॥ ௧௫௪
सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि ।
प्रकृतिं यान्ति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति ॥ ௧௫௫

ज्ञानवानपि ஞானவானாயிருந்தாலும்
स्वस्याः தங்களுடைய
प्रकृतेः பூர்வகர்மவாசனைக்கு
सदृशं சமானமாகவே
चेष्टते நடக்கிறான்
भूतानि பிராணிகள்
प्रकृतिं பூர்வவாசனையையே
यान्ति அடைகின்றன
निग्रहः (ஈசுவரனுடைய) நிக்கிரகந்தான்
किं (அதை) யென்ன
करिष्यति செய்யப்போகிறது
यतः யாதொருகாரணத்தினாலே
स्वयमीश्वरः ஈசுவரனான கிருஷ்ணபகவானே
श्रीगीतायां பகவத்கீதையில்
अर्जुनं प्रति அருச்சுனனைக்குறித்து
आह (இப்படிச்சொன்னாரோ
अत्र இந்த விஷயத்திலுண்டாகிற
एतत् இந்த கர்மத்தை
वारयितुं தடைபண்ணுவதற்கு
ईश्वरेणापि ஈசுவரனாலும்
न शक्यते ह முடியாதன்றோ.

௧௫௪-௫. ஆகையால் ஞானிக்கே இப்படி யிருக்கும்போது அஞ்ஞானிக்குக் கேட்கவேண்டியதில்லை.

ஆ-கை. நீர்இந்தகாலத்திலுள்ள ஆத்தமாட்டாத ஞானிகளுக்காக பிராரப்தகர்மம் விலக்கமுடியாதென்று சொல்லுகிறீரேதவிர சக்தியுண்டானவர்கள் அதைத்தள்ளிப் போடுவார்களெனில்.

अवश्यंभाविभावानांप्रतीकारोभवेद्यदि ।
तदादुःखैर्नलिप्येरन्नळरामयुधिष्ठिराः ॥

अवश्यंभाविभावानां प्रतीकारो भवेद्यदि ।
तदा दुःखैर्न लिप्येरन्नळरामयुधिष्ठिराः ॥ ௧௫௬

अवश्यंभाविभावानां நிச்சயமாக இன்னாருக்கு இன்னவிதமாக பவிக்குமென்று நியமிக்கப்பட்ட பிராரப்தகர்மங்களுக்கு
प्रतीकारः சிகிச்சையானது
भवेद्यदि உண்டாயிருக்குமேயாகில்
तदा அப்போ
नळरामयुधिष्ठिराः (கிருதயுகத்தில்) நளனும், திரேதாயுகத்தில், ஸ்ரீராமமூர்த்தியும், துவாபரயுகத்தில், பாண்டவர்களும்
दुःखैः அனந்தவிதமான துக்கங்களினாலே
न लिप्येरन् அவதிப்படாமலிருந்திருக்கலாம் (ஆகையாலிதை ஈசுவரனாலும் தடிக்கக்கூடாதென்றறி.

அ-கை. இப்படி சர்வசுதந்தரரான ஈசுவரராலும் பிராரப்தத்தை மரிக்கக்கூடாதென்றால், ஈசுவரனுக்கு அனீசுவரத்துவம் வருமேயெனில்.

नचेश्वरत्वमीशस्यहीयतेतावतायतः ।
अवश्यंभाविताप्येषामीश्वरेणैवनिर्मिता ॥

நசேஶ்வரத்வமீஶஸ்யஹீயதேதாவதாயத꞉ ।
அவஶ்யம்பாவிதாப்யேஷாமீஶ்வரேணைவநிர்மிதா ॥ ௧௫௭ ॥

யத꞉ யாதொருகாரணத்தால்
ஏஷாம் இந்த ஜீவர்களுக்கு
அவஶ்யம் நிச்சயமாக
பாவிதா அபி பவிக்கத்தக்கதையும்
ஈஶ்வரேணைவ ஈசுவரனாலேயே
நிர்மிதா நிர்மிக்கப்பட்டதோ
தாவதா அதினாலேயே
ஈஶஸ்ய ஈசுவரனுக்கு
ஈஶ்வரத்வம் சுதந்தரமான பிரபுத்துவம்
ந ஹீயதே கெடவில்லை.

அ-கை. இப்படி இச்சாபிராரப்தம் நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டேன் இனி அனிச்சா பிராரப்தமேதெனில்.

प्रश्नोत्तराभ्यामेवैतद्गम्यतेऽर्जुनकृष्णयोः ।
अनिच्छापूर्वकंचास्तिप्रारब्धमितितच्छृणु ॥
अथकेनप्रयुक्तोयंपापंचरतिपूरुषः ।
अनिच्छन्नपिवार्ष्णेयबलादिवनियोजितः ॥
कामएषक्रोधएषरजोगुणसमुद्भवः ।
महाशनोमहापाप्माविद्ध्येनमिहवैरिणम् ॥

ப்ரஶ்நோத்தராப்யாமேவைதத்கம்யதேऽர்ஜுநக்ருஷ்ணயோ꞉ ।
அநிச்சாபூர்வகஞ்சாஸ்திப்ராரப்தமிதிதச்ச்ருணு ॥ ௧௫௮ ॥
அதகேநப்ரயுக்தோயம்பாபஞ்சரதிபூருஷ꞉ ।
அநிச்சந்நபிவார்ஷ்ணேயபலாதிவநியோஜித꞉ ॥ ௧௫௯ ॥
காமஏஷக்ரோதஏஷரஜோகுணஸமுத்பவ꞉ ।
மஹாஶநோமஹாபாப்மாவித்த்யேநமிஹவைரிணம் ॥ ௧௬௦ ॥

அர்ஜுநக்ருஷ்ணயோ꞉ அர்ச்சுனகிருஷ்ணனுடைய
ப்ரஶ்நோத்தராப்யாம் ஏவ சங்கை உத்தரங்களாலேயே
ஏதத் இது
கம்யதே அறியப்படுகிறது
அநிச்சாபூர்வகம் இச்சையன்றியிலே வருகிற
ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மமானது
அஸ்தி இதி இருக்கிறதென்று (சொல்லியிருக்கிறது)
தத் அதைக்

ஶ்ருணு — கேள்
அத — பிற்பாடு
வார்ஷ்ணேய — ஏ கிருஷ்ணா
கேந — யாராலே
ப்ரயுக்த: — ஏவப்பட்டு
அயம் — இந்த
பூருஷ: — புருஷனானவன்
அநிச்சந் அபி — பாபத்தை இச்சியாமலிருந்தாலும்
பலாத் இவ — (ராஜாஞ்ஞைபோல)பலாத்காரமாய்
நியோஜித: — அதிற்சேர்க்கப்பட்டவனாகி
பாபம் — பாபத்தை
சரதி — செய்கிறானென்று (கேட்ட பார்த்தனுக்கு கிருஷ்ணபகவான் சொல்லுகிறார்)

ஏஷ: — இந்த
காம: — காமமும்
ஏஷ: — இந்த
க்ரோத: — குரோதமும்
ரஜோகுணஸமுத்பவ: — ரஜோகுணத்திலிருந்துண்டாய்
மஹாஶந: — (மகத்தான புண்ணியத்தைச்)சாப்பிடுகிறதாயும்
மஹாபாப்மா — மகாபாபவடிவமாயுமிருக்கிறது
ஏநம் — இதை
வைரிணம் — சத்துருவாக
இஹ — இவ்விடத்திலே
வித்தி — நீ அறி.

வி-ம். விஷயத்தைக் கண்டமாத்திரத்தி லுண்டாகிறது காமம், அதற்குவிக்கின மூண்டாகும்போது உண்டாகிறது கோபமாம்.

அ-கை. காமக்குரோதங்களே சகல பிரவர்த்திக்கும் காரணமென்பது சரி இதினால் அனிச்சாபிராரப்தத்தின் ஸ்வரூபமேதாயிற்றெனில், அந்த கீதையிலேயே சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

स्वभावजेनकौन्तेयनिबद्धस्स्वेनकर्मणा ।
कर्तुंनेच्छसियन्मोहात्करिष्यस्यवशोपितत् ॥

ஸ்வபாவஜேநகௌந்தேயநிபத்தஸ்ஸ்வேநகர்மணா ।
கர்த்தும்நேச்சஸியந்மோஹாத்கரிஷ்யஸ்யவஶோபிதத் ॥ ௧௬௧ ॥

கௌந்தேய — ஏ அர்ச்சுனா
ஸ்வபாவஜேந — ஜன்மாந்தரிய சுபாவத்தாலுண்டான
ஸ்வேந — தன்
கர்மணா — கர்மத்தினாலே
நிபத்த: — கட்டுப்பட்டவனான நீ
மோஹாத் — மயக்கத்தினாலே
யத் — யாதொரு (யுத்தத்தை)

கர்த்தும் — பண்ண
ந இச்சஸி — இச்சிக்கிறாயில்லையோ
அவஶ: அபி — அசுவாதீனனாயிருந்துகொண்டு
தத் — அந்த (யுத்தத்தை நீயே)
கரிஷ்யஸி — பண்ணப்போகிறாய் (யென்றுசொன்ன இதுவே அனிச்சாபிராரப்தமாம்.)

அ-கை. இனி பரேச்சா பிராரப்தமேதெனில்.

नानिच्छन्तोनचेच्छन्तःपरदाक्षिण्यसंयुताः ।
सुखदुःखेभजन्त्येतत्फलेच्छापूर्वकर्महि ॥

நாநிச்சந்தோநசேச்சந்த:பரதாக்ஷிண்யஸம்யுதா: ।
ஸுகது:கேபஜந்த்யேதத்பலேச்சாபூர்வகர்மஹி ॥ ௧௬௨

நாநிச்சந்த: தான் ஒருவிஷயத்தை இச்சியாதிருந்தாலும்
நசேச்சந்த: ஒரு விஷயத்தை இச்சித்திருந்தாலும்
பரதாக்ஷிண்யஸம்யுதா: அன்னியர்களுடைய தாக்ஷிணியத்தோடே கூடினவர்களாகி
ஸுகது:கே சுகதுக்கங்களை சில
பஜந்தி அடைகிறார்கள் (ஞானிகள்
ஏதத் இதையே
பலேச்சா பரேச்சா
பூர்வகர்மஹி பிராரப்தமென்றறி.

அ-கை. ஞானிக்கும் இச்சாபிராரப்தத்தை அங்கீகரித்தால், எந்தபோகத்தை இச்சிக்கப்போகிறானென்கிறவாக்கியத்திற்கு விரோதமாகுமேயெனில்.

कथंतर्हिकिमिच्छन्नित्येवमिच्छानिषिध्यते ।
नेच्छानिषेधःकिंत्विच्छाबाधोभर्जितबीजवत् ॥

கதம்தர்ஹிகிமிச்சந்நித்யேவமிச்சாநிஷித்யதே ।
நேச்சாநிஷேத:கிந்த்விச்சாபாதோபர்ஜிதபீஜவத் ॥ ௧௬௩

தர்ஹி அப்போ
கிம் இச்சந் எதை இச்சிக்கப்போகிறானென்று
ஏவம் இப்படி
இச்சா இச்சையானது
கதம் என்னமாய்
நிஷித்யதே (வேதத்தால்) நிஷித்தம்பண்ணக்கூடுமெனில்
இச்சாநிஷேத: (வேத) மிச்சையின்
ந. பண்ணவில்லை (நிஷேதத்தை
கிந்து பின்னைபோவென்றால்
பர்ஜிதபீஜவத் வறுத்தவிதைபோலும், (குத்தினநெல்போலும், பல்லைப்பிடுங்கின பாம்பைப்போலும்)
இச்சாபாத: இச்சையின்பாதையானது (சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அதை விபரமாகச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

भर्जितानितुबीजानिसन्त्यकार्यकराणिच ।
विद्वादिच्छातथेष्टव्यासत्वबोधान्नकार्यकृत् ॥

பர்ஜிதாநிதுபீஜாநிஸந்த்யகார்யகராணிச ।
வித்வதிச்சாததேஷ்டவ்யாஸத்வபோதாந்நகார்யக்ருத் ॥ ௧௬௪

பர்ஜிதாநி வறுத்த
பீஜாநிது விதைகளும்
அகார்யகராணிச முளைமுதலான காரியோற்பத்தியைச் செய்யாதவைகளாகவே
ஸந்தி இருக்கின்றன

தயா அப்படி [யும்
விஷ்ஷ்வ ஞானியினுடையஇச்சை
னஷ்டவ்யாஸக்ஷவொய நாக இச்சிக்
கப்பட்டவிஷயம்பொய்யென்றஞா

னமிருப்பதால்
காயக்ருக ஜன்மாதிகாரியங்கள்
ந. உண்டுபண்ணமாட்டா.

அ-கை. ஞானிக்குப் பிரயோஜன மின்மையால், விஷயத்திலெப்படி இச்சைவருமெனில், அவனுக்கு அந்த இச்சையால் பலமிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்

दग्धबीजमरोहेऽपि भक्षणायोपयुज्यते ।
विद्वदिच்छाप्यल्पभोगं कुर्यान्नव्यसनं बहु ॥

தக்ஷபீஜமரோஹெஹவிஹக்ஷணாயொவயுஜ்யதெ ।
விஷ்ஷிதாவ்யல்வஹோமங்குய்யாநவ்யஸநம்வஹு ॥ கசுரு

தக்ஷபீஜம் வறுபட்டவிதையானது
அரோஹெ அபி முளையாவிட்டாலும்
ஹக்ஷணாய தீனியின்பொருட்டு
உவயுஜ்யதெ உபயோகப்படுவது
போல
விஷ்ஷிதாஅபி ஞானியினுடையஇச்

சையும் [யை
அல்பஹோமம் சொற்பமான போகத்
குர்யாத் பண்ணும்
வஹு மிகுந்த
வ்யஸநம் விசனத்தை
ந உண்டுபண்ணாது.

அ-கை. கர்மந்தானே போகத்தின்வழியாக விசனத்தை யுண்டுபண்ணுமேயெனில்.

भोगेन चरितार्थत्वात्प्रारब्धं कर्म हीयते ।

ஹொமெநவரிதாத்வாத்ப்ராரப்யுங்கஉஹீயதெ ॥ கசுரு

ஹோமெந புஜிப்பதினாலேயே
சரிதார்த்தவாத் அது தீர்ந்துபோ
ய்விடுவதால்

ப்ராரப்யம்கர்ம பிராரப்த கர்மமானது
ஹீயதெ கெட்டுப்போகிறது

அ-கை. பின்னையெதினால் விசனமுண்டாகிற தெனில்.

भोक्तव्यसत्यताभ्रान्त्या व्यसनं तत्र जायते ॥

ஹொக்தவ்யஸத்யதாஹ்ராந்த்யாவ்யஸநந்தத்ரஜாயதெ ॥ கசுசு

ஹொக்தவ்யஸத்யதா புஜிக்கப்பட்ட
பஞ்சவிஷயங்களில் சத்தியமென்ற
ஹ்ராந்த்யா தீர்க்ககாலமயக்கத்தால்

தத்ர அதில் [து.
வ்யஸநஞ்ஜாயதெ விசனமுண்டாகிற

அ-கை. வியசனகாரணமான மயக்கத்திற் கடையாளமேதெனில், பெரியோர் உனக்கு வந்து என்ன வேண்டுமென்று கேட்கும்போது அவன் சொல்லுகிறதாவது.

माविनश्यत्वयंभोगोवर्धतामुत्तरोत्तरम् ।
माविघ्नाःप्रतिबध्नन्तुधन्योस्म्यस्मादितिभ्रमः ॥

மாவிநஶ்யத்வயம் போகோவர்த்ததாமுத்தரோத்தரம் ।
மாவிக்நா: ப்ரதிபத்நந்துதந்யோஸ்ம்யஸ்மாதிதிப்ரம: ॥ ௧௬௭ ॥

அயம் போக: இந்த விஷயபோகம்
மாவிநஶ்யது ஒருநாளும் நசிக்கவேண்டாம்
உத்தரோத்தரம் மென்மேலும் [ம்
வர்த்ததாம் விருத்தியாயிருக்கவேண்டு
விக்நா: இடையிடையே விக்கினங்கள்
மாப்ரதிபத்நந்து ஒன்றும் பிரதிபந்தியாமலிருக்கவேண்டும்
அஸ்மாத் இதினாலேயே (நான்)
தந்ய: அஸ்மி தன்னியனாய்விடுவேனெ
இதி இப்படிச்சொல்லுகிறதே (ன்று
ப்ரம: மயக்கமென்றறி.

அ-கை. அது நிவர்த்திக்கத்தக்கதான உபாயமேதெனில்.

यद्भाविनतद्भाविभाविचेन्नतदन्यथा ।
इतिचिन्ताविषघ्नोयंबोधोभ्रमनिवर्तकः ॥

யதபாவிநதத்பாவிபாவிசேந்நததந்யதா ।
இதிசிந்தாவிஷக்நோயம்போதோப்ரமநிவர்த்தக: ॥ ௧௬௮

யத் யாதொரு (வஸ்து)
அபாவி தனக்குபவிக்கத்தக்கதன்றோ
தத் அது
பாவி ந பவிக்கமாட்டாது
பாவிசேத் எதுபவிக்கத்தக்கதோ
தத் அது
அந்யதா இவனைவிட்டு
ந ஒருக்காலும்போகாது
இதி இப்படி
சிந்தா விஷக்ந: சிந்தையாகிறவிஷத்தைக்கொல்லுகிறதான
அயம் போத: இந்த ஞானமானது
ப்ரமநிவர்த்தக: முன்சொன்ன மயக்கத்தை நிவர்த்திக்கும்.

அ-கை. ஞானி, அஞ்ஞானி இருவருக்கும் போகம் சமமாயும், விசனம் அதின்மையான பலம், தாரதம்மியமாயும் காணப்படுவானேனெனில்.

समेपिभोगेव्यसनंभ्रान्तोगच्छेन्नबुद्धवान् ।
अशक्यार्थस्यसंकल्पाद्भ्रान्तस्यव्यसनंबहु ॥

ஸமேபிபோகேவ்யஸநம்ப்ராந்தோகச்சேந்நபுத்தவாந் ।
அஶக்யார்த்தஸ்யஸங்கல்பாத்ப்ராந்தஸ்யவ்யஸநம்பஹு ॥ ௧௬௯

போகே போகமானது [லும்
ஸமே அபி இருவருக்கும் சமமானா
ப்ராந்த: அதில் அஞ்ஞானியானவன்
வ்யஸநம் விசனத்தை
கச்சேத் அடைவன் (அடையான்.
புத்தவாந் ந அதில் ஞானியானவன்

அ-கை. அது எதினால் பேதமாகிறதெனில்.

அஜ்ஞஸ்ய அஞ்ஞானியானவன்
அஶக்யவஸ்து முடியாதகாரியத்தை
ஸங்கல்பாத் எண்ணுகிறபடியினாலே
வ்யஸநம் மிகுந்த விசனத்தை அடைகிறான்.

அ-கை. ஞானிவிசனத்தை அடையானென்பதைச் சொல்லுமெனில்.

मायामयत्वंभोगस्यबुध्वास्थामुपसंहरन् ।
भुञ्जानोपिनसंकल्पंकुरुतेव्यसनंकुतः ॥

மாயாமயத்வம்போ⁴க³ஸ்யபு³த்⁴வாஸ்தா²முபஸம்ஹரந் ।
பு⁴ஞ்ஜாநோபிநஸங்கல்பங்குருதேவ்யஸநங்குத: ॥ ௧௭௦ ॥

போ⁴க³ஸ்ய போகமானது
மாயாமயத்வம் மாயாமயமென்பதை
பு³த்³த்⁴வா அறிந்து
ஆஸ்தா²ம் (அதில்) ஆஸ்தையை (டு
உபஸம்ஹரந் நிவர்த்தித்துக்கொண்
பு⁴ஞ்ஜாந: அபி போகத்தை புஜித்தாலும்
ஸங்கல்பம் நான் புஜிக்கிறேனென்ற சங்கற்பத்தை
ந. குருதே பண்ணுகிறதில்லை.
குத: வ்யஸநம் அப்படிக்கிருக்க என்னமாய் விசனத்தையடைவன்.

அ-கை. அவனுக்கு போகம் மாயாமயமென்கிற ஞானம் இருந்தாலும், போககாலத்தி லுண்டாகிறசுகம் காணப்படுவதால், அதிலாசை என்னமாயில்லாமற் போகுமெனில்.

स्वप्नेन्द्रजालसदृशमचिन्त्यरचनात्मकम् ।
दृष्टनष्टंजगत्पश्यन्कथन्तत्रानुरज्यति ॥

ஸ்வப்நேந்த்³ரஜாலஸத்³ருஶமசிந்த்யரசநாத்மகம் ।
த்³ருஷ்டந்நஷ்டஞ்ஜக³த்பஶ்யந்கத²ந்தத்ராநுரஜ்யதி ॥ ௧௭௧

ஸ்வப்நேந்த்³ரஜாலஸத்³ருஶம் சொப்பனத்திற்கும் இந்திரஜாலத்திற்கும் சமானமாயிருப்பதாயும்
அசிந்த்யரசநாத்மகம் இன்னபடி வரும் இன்னபடிபோமென்று சிந்திக்கக் கூடாதவடிவமாயும்
த்³ருஷ்டம் பார்க்கப்படுகிற
ஜக³த் ஜகத்து
நஷ்டம் நஷ்டமாவதை
பஶ்யந் பார்க்கிற (ஞானியானவன்
தத்ர. கத²ம் அந்தஜகத்தில் எப்படி
அநுரஜ்யதி ஆசக்தியைப்பண்ணுவன்

அ-கை. சொப்னம், இந்திரஜாலம்போல, இச்சகம் பொய்யாய் தோன்றவில்லையே, சத்தியமாயல்லவோ தோன்றுகிறது, அதில் ஆசக்திபோவதற்குபாயமேதெனில்.

स्वस्वप्नमापरोक्ष्येणदृष्ट्वापश्यन्स्वजागरम् ।
चिन्तयेदप्रमत्तस्सन्नुभावनुदिनंमुहुः ॥

चिरन्तयोस्सर्वसाम्यमनुसन्धायजागरे ।
सत्यत्वबुद्धिंसंत्यज्यनानुरज्यतिपूर्ववत् ॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 ।
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌂𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥ ௧௭௨
𑌚𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯𑌜𑌾𑌗𑌰𑍇 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌸𑌂𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌨𑌾𑌨𑍁𑌰𑌜𑍍𑌯𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥ ௧௭௩

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌂 தான்காண்கிறசொப்பனத்தை
𑌆𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 பிரத்தியக்ஷமாய்
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 தானேபார்த்து
𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌗𑌰𑌂 (அதுபோல) தன்ஜாக்கிரத்தையும்
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 பார்த்து
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 சாவதானமாயிருந்துகொண்டு
𑌉𑌭𑍌 இந்தஇரண்டுகளையும்
𑌅𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌂 தினந்தோறும்
𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 அடிக்கடி
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 சிந்திக்கவேண்டியது

𑌤𑌯𑍋𑌃 அந்த ஜாக்கிர சொப்பனங்களுக்கு
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 சர்வவிதத்திலுமிருக்கிற சாம்யத்தை
𑌚𑌿𑌰𑌂 வெகுகாலம்
𑌅𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 அனுசந்தானம்பண்ணி
𑌜𑌾𑌗𑌰𑍇 ஜாக்கிராவஸ்தையில்
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 சத்தியமென்கிற புத்தியை
𑌸𑌂𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 விட்டு
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 அதில்முன்னஞ்ஞானதிசையிற்போல்
𑌨𑌾𑌨𑍁𑌰𑌜𑍍𑌯𑌤𑌿 ஆசக்தியையடையான்

அ-கை. பிரபஞ்சம் பொய்யென்கிறஞானமும், அதில்சத்தியபுத்தியை உபஜீவித்துக்கொண் டிருக்கிறபோகமும், ஒன்றுக்கொன்று, ராத்திரியும் பகலும்போல, விரோதியாயிருப்பதால் ஞானிக்கு பிராரப்தபோக மெப்படிக்கூடுமெனில்.

इन्द्रजालमिदंद्वैतमचिन्त्यरचनात्वतः ।
इत्यविस्मरतोहानिःकावाप्रारब्धभोगतः ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍋𑌹𑌾𑌨𑌿𑌃𑌕𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌭𑍋𑌗𑌤𑌃 ॥ ௧௭௪

𑌇𑌦𑌂 இந்ததோன்றப்பட்ட
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 துவைதமானது
𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 சிந்திக்கக்கூடாதகற்பனையானதால்
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌲𑌂 𑌇𑌤𑌿 இந்திர ஜாலமென்று

𑌅𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌃 மறவாதிருக்கிறஞானிக்கு
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌭𑍋𑌗𑌤𑌃 பிராரப்த போகத்தினாலே
𑌕𑌾 𑌵𑌾 என்ன
𑌹𑌾𑌨𑌿𑌃 குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானத்திற்கும் பிராரப்தத்திற்கும் விரோதமில்லையென்பதை நன்றாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்.

निर्बन्धस्तत्वविद्यायाइन्द्रजालत्वसंस्मृतौ ।
प्रारब्धस्याग्रहोभोगेजीवस्यसुखदुःखयोः ॥

நிர்பந்தஸ்தத்வவித்யாயாஇந்த்ரஜாலத்வஸம்ஸ்ம்ருதௌ ।
ப்ராரப்தஸ்யாக்ரஹோபோகேஜீவஸ்யஸுகதுঃகயோঃ ॥ ௧௭௫

தத்வவித்யாயாঃ பிர்மஞானத்திற்கும்
இந்த்ரஜாலத்வஸம்ஸ்ம்ருதௌ இந்திர ஜாலம்போலே ஜகத்து பொய்யென்று நினைப்பதிலேயே
நிர்பந்தঃ சாவதானம்

ப்ராரப்தஸ்ய பிராரப்தத்திற்கு
ஜீவஸ்ய ஜீவனுக்கு
ஸுகதுঃகயோঃ சுகதுக்கங்களுடைய
போகே போகங்கொடுப்பதில்
அக்ரஹঃ சாவதானம்.

அ-கை. எதிலிரண்டும் விரோதமில்லாம லிருக்கிறதெனில்.

विद्यारब्धेविरुध्येतेनभिन्नविषयत्वतः ।
வித்யாரப்தேவிருத்யேதேநபின்னவிஷயத்வதঃ ॥ ௧௭௬

வித்யாரப்தே ஞானம் பிராரப்தகர்மம்
பின்னவிஷயத்வதঃ வேறுவேறு விஷயமானதால்
ந விருத்யேதே விரோதமில்லை.

அ-கை. விஷயமித்தியாத்துவ ஞானம்போக விரோதமில்லை யென்பதை எங்கேகண்டோமெனில்.

जानद्भिरप्यैंद्रजालंविनोदोदृश्यतेखलु ॥
ஜாநத்பிரப்யைந்த்ரஜாலவினோதோத்ருஶ்யதேகலு ॥ ௧௭௭

ஐந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமென்று
ஜாநத்பிঃ அபி அறிந்தபேர்களாலும்
விநோதঃ (அந்த) வேடிக்கையானது
த்ருஶ்யதே கலு பார்க்கப் படுகிறதன்றோ.

அ-கை. வாதிகள் ஒருவனிடத்திலேயே, போகமும், ஞானமும் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்களேயெனில், அந்தவாதிகளை நீகேள், பிராரப்தகர்மந்தான் ஞானத்தைக்கெடுக்குமா, அல்லது ஞானந்தான் பிரரப்தகர்மத்தைக்கெடுக்குமா, கர்மம்ஞானத்தைக் கெடுக்குமென்றாலதற்குத்தரம்சொல்லுகிறோம்.

जगत्सत्यत्वमापाद्यप्रारब्धंभोजयेद्यदि ।
तदाविरोधिविद्यायाभोगमात्रान्नसत्यता ॥

ஜகத்ஸத்யத்வமாபாத்யப்ராரப்தம்போஜயேத்யதி ।
ததாவிரோதிவித்யாயாபோகமாத்ரான்னஸத்யதா ॥ ௧௭௭

ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மமானது
ஜகத்ஸத்யத்வம் ஜகத்திற்கு சத்தியத்துவத்தை
ஆபாத்ய உண்டுபண்ணி
போஜயேத் யதி போகத்தை ஊட்டிவைத்ததேயானால்

ததா அப்போது
வித்யாயா: ஞானத்திற்கு
விரோதீ விரோதியாக (ஆகும்)

போகமாத்ராய போகம் கொடுப்பது மாத்திரத்திலே
ஸத்யா சத்தியமாக
ந ஆகாது.

அ-கை. மித்தையென்றறிந்த பதார்த்தத்தில் போகம்கூடுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் அறிவிக்கவேண்டுமெனில்.

अन्यूनोजायतेभोगःकल्पितैस्स्वप्नवस्तुभिः ।
जाग्रद्वस्तुभिरप्येवमसत्यैर्भोगइष्यताम् ॥

அந்யூநோஜாயதேபோக:கல்பிதைஸ்ஸ்வப்நவஸ்துபி: |
ஜாக்ரத்வஸ்துபிரப்யேவமஸத்யைர்போகஇஷ்யதாம் || ௧௭௮

கல்பிதை: கற்பிதங்களான
ஸ்வப்நவஸ்துபி: சொப்பனத்தில்தோற்றப்பட்டவஸ்துக்களினாலே
போக: போகமானது
அந்யூந: குறைவில்லாமலனுபவிக்கும்படி
ஜாயதே உண்டாகிறதுபோல

ஏவம் இப்படி
அஸத்யை: அசத்தியங்களான
ஜாக்ரத்வஸ்துபிரபி ஜாக்கிரத்தில் தோன்றுகிற வஸ்துக்களினாலும்
போக: போகமானது
இஷ்யதாம் அனுபவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. ஞானந்தான் பிராரப்தத்தை கெடுக்கட்டுமேயெனில்.

यदिविद्यापह्नुवीतजगत्प्रारब्धघातिनी ।
तदास्यान्नतुमायात्वबोधेनतदपह्नवः ॥

யதிவித்யாபஹ்நுவீதஜகத்ப்ராரப்தகாதிநீ |
ததாஸ்யாந்நதுமாயாத்வபோதேநதத்பஹ்நவ: || ௧௭௯

வித்யா ஞானமானதுண்டாகும்போதே
ஜகத் உலகத்தை
அபஹ்நுவீத யதி காணாமற்பண்ணுமேயானால்
ததா அப்போ
ப்ராரப்தகாதிநீ பிராரப்தத்தை கொல்லுகிறதாக

ஸ்யாத் ஆகும்
மாயாத்வபோதேந பொய்யென்ற ஞானத்தினாலே
தத்பஹ்நவ: அந்தஜகத்தினுடைய நாசமானது
நது இல்லை ஆகையால் ஞானமானதுபிராரப்தத்தைக் கெடுக்கமாட்டாதென்றறி.

அ-கை. இப்படி ஞானத்திற்கும், பிராரப்தபோகத்திற்கும், விரோதமில்லையென்பதைத் திருஷ்டாந்தமூலமாகக்காட்டுமெனில்.

अनपह्नुत्यलोकास्तदिन्द्रजालमिदंत्विति ।
जानन्त्येवानपह्नुत्यभोगंमायात्वधीस्तथा ॥

அநபஹ்நுத்யலோகாஸ்ததிந்த்ரஜாலமிதந்த்விதி ।
ஜாநந்த்யேவாநபஹ்நுத்யபோகம்மாயாத்வதீஸ்ததா ॥ ௧௫௰

லோகா: ஜனங்கள்
இந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமான
தத் அந்தத் தோற்றத்தை
அநபஹ்நுத்ய கண்ணுக்குத் தோற்றாமல் செய்யாமலே
இதம் து இது
இதி இந்திரஜாலமென்று
ஜாநந்தி ஏவ அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்
ததா அப்படி
மாயாத்வதீ: ஜகத்துப் பொய்யென்று ஞானமும்
போகம் பிராரப்தபோகத்தை
அநபஹ்நுத்ய கெடுக்காமல் தானே இருக்கிறது.

அ-கை. சுருதியைப் பிடித்துக்கொண்டு சங்கிக்கிறான்.

यत्रत्वस्यजगत्स्वात्मापश्येत्कस्तत्रकेनकम् ।
किञ्जिघ्रेत्किंवदेद्वेतिश्रुतौतुबहुघोषितम् ॥
तेनद्वैतमपह्नुत्यविद्योदेतिनचान्यथा ।
तथाचविदुषोभोगःकथंस्यादितिचेच्छृणु ॥

யத்ரத்வஸ்யஜகத்ஸ்வாத்மாபச்யேத்கஸ்தத்ரகேநகம் ।
கிஞ்ஜிக்ரேத்கிம்வதேத்வேதிச்ருதௌதுபஹுகோஷிதம் ॥ ௧௫௧
தேநத்வைதமபஹ்நுத்யவித்யோதேதிநசாந்யதா ।
ததாசவிதுஷோபோக:கதம்ஸ்யாதிதிசேச்ச்ருணு ॥ ௧௫௨

யத்ரது பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற தாவது யாதொரு ஞானவஸ்தையிலிருக்கிறவனுக்கு
ஜகத் ஆத்மா ஜகத்துதன்வடிவமாவதால்
தத்ர அந்தசமயத்தில்
க: கம் எவன் எதை
கேந எதினால்
பச்யேத் பார்ப்பான்
கிம் எவன் எதினால் எதை
ஜிக்ரேத் முகர்ந்துபார்ப்பான்
கிம் எவன் எதை
வதேத் வா பேசுவானென்று
இதி இப்படி
ச்ருதௌ து அந்த உபநிஷத்தில்
பஹு வெகுவாய் [கு
கோஷிதா கோஷிக்கப்பட்டிருக்கிற
தேந ஆகையினாலே
த்வைதம் துவைதத்தை
அபஹ்நுத்ய கொன்றுகொண்டே... ண்டிருக்கும்போல
வித்யா ஞானம்

உத்பத்தி உண்டாகிறது
அநவஸ்தா வேறாகிறதாக ஞான முண்டாகாது
அபாவ அப்படியாயுள்ளவிடத்தில்
விஷயஷ: (அந்த ச்ருதி விரோதமாய்) ஞானிக்கு
போகம் போகம்
கதம் எப்படி
ஸ்யாத் உண்டாகும்
இதி சேத் என்று நீ கேட்பாயாகில்
ச்ருணு அதற்குச்சமாதானம்கேள்.

அர்த்தம். அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

सुषुप्तिविषयामुक्तिविषयावाश्रुतिस्त्विति ।
उक्तंस्वाप्ययसंपत्त्योरितिसूत्रेह्यतिस्फुटम् ॥

ஸுஷுப்திவிஷயா முக்திவிஷயாவா ச்ருதிஸ்த்விதி ।
உக்தம் ஸ்வாப்யயஸம்பத்த்யோரிதி ஸூத்ரே ஹ்யதிஸ்புடம் ॥ ௧௮

ச்ருதி: (அந்த) ச்ருதியானது
ஸுஷுப்திவிஷயா ஸுஷுப்தியைக்குறித்ததாம்
முக்திவிஷயா வா விதேகமுக்தியைக்குறித்ததாம்
து சொல்லுகிறதென்றாலுமே முக்தியைக்குறித்துச் சொல்லவில்லை
இதி என்றும்
ஸூத்ரே வியாசஸூத்திரத்தில்
ஸ்வாப்யயஸம்பத்த்யோ: ஸுஷுப்திவிதேகமுக்திகளுக்கென்று
அதிஸ்புடம் அத்தியந்தம் வெளியாக
உக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்றோ.

அர்த்தம். ஜீவன்முக்தனுக்குப் போகமுண்டாகிறது.

அர்த்தம். என்ன காரணமென்றால் அந்த ச்ருதிக்கு அர்த்தமிருக்கக்கூடாதென்றால்.

अन्यथायाज्ञवल्क्यादेराचार्यत्वंनसंभवेत् ।
द्वैतदृष्टावविद्वत्ताद्वैतादृष्टौनवाग्वदेत् ॥

அந்யதா யாஜ்ஞவல்க்யாதேராசார்யத்வம் நஸம்பவேத் ।
த்வைதத்ருஷ்டாவவித்வத்தா த்வைதாத்ருஷ்டௌ நவாக்வதேத் ॥ ௧௯

அந்யதா அப்படி சொல்லாதபக்ஷத்தில்
யாஜ்ஞவல்க்யாதே: யாஜ்ஞவல்க்யர் முதலானவருக்கு
ஆசார்யத்வம் குருவாயிருத்தல்
ந ஸம்பவேத் உண்டாகக்கூடாது
த்வைதத்ருஷ்டௌ த்வைதம் தோன்றுகிறபக்ஷத்தில்
அவித்வத்தா அஞ்ஞானத்துவமாகும்
த்வைதாத்ருஷ்டௌ த்வைதம் தோன்றாதபக்ஷத்தில்
வாக் பேச்சாகிய வாக்கு
ந வதேத் உண்டாகக்கூடாது.

அர்த்தம். அப்படி அவர்களுக்கு ஞானம் இல்லையென்று சொல்லவில்லை, சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணும்போது, த்வைதம் தோன்றுமாதலால், அந்த ...

னம் பரோக்ஷமாயிருக்கும், நிர்விகற்பசமாதியில் துவைதம்தோற்றாமையால், அபரோக்ஷமாகுமென்று சங்கிக்கிறான்.

निर्विकल्पसमाधौतुद्वैतादर्शनहेतुतः ।
सैवापरोक्षविद्येतिचेत्सुषुप्तिस्तथानकिम् ॥

நிர்விகல்பஸமாதௌ து த்வைதாதர்ஶநஹேதுத: ।
ஸைவாபரோக்ஷவித்யேதி சேத் ஸுஷுப்திஸ்ததா ந கிம் ॥ ௧௨௫

நிர்விகல்பஸமாதௌ து நிர்விகற்பசமாதியிலேயே
த்வைதாதர்ஶநஹேதுத: துவைதங்கள் ஒன்றும்தோற்றாமற்போவதால்
ஸா ஏவ அப்படி துவைதம்தோற்றாமற்போவதே
அபரோக்ஷவித்யா அபரோக்ஷஞானமாகுமென்றல்
இதி சேத் இப்படிசொல்வையேயானால்
ததா அப்போ
ஸுஷுப்தி: சுஷுப்தியானது
ந கிம் ஏன் ஞானமாகாது.

அ-கை. என்னய்யா, கேலிபண்ணுகிறீரெனில்.

आत्मतत्त्वंनजानातिसुप्तौयदितदात्वया ।
आत्मधीरेवविद्येतिवाच्यानद्वैतविस्मृतिः ॥

ஆத்மதத்த்வம் ந ஜாநாதி ஸுப்தௌ யதி ததா த்வயா ।
ஆத்மதீரேவ வித்யேதி வாச்யா ந த்வைதவிஸ்ம்ருதி: ॥ ௧௨௬

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில்
ஆத்மதத்த்வம் பிர்மமேநானென்கிறதை
ந ஜாநாதி அறிகிறானில்லையே
யதி என்றால்
ததா அப்போ
த்வயா உன்னாலே
ஆத்மதீ: ஏவ ஆத்துமஞானமே
வித்யா இதி வித்தையென்று
வாச்யா சொல்லத்தக்கது
த்வைதவிஸ்ம்ருதி: ந துவைதத்தை மறக்கிறதன்று.

அ-கை. ஆத்துமாநானென்பதும், துவைதம் மறப்பதும், ஞானமாகட்டுமேயெனில்.

उभयंमिलितंविद्यायदितर्हिघटादयः ।
अर्धविद्याभाजिनस्स्युस्सकलद्वैतविस्मृतेः ॥

मशकध्वनिमुख्यानांविक्षेपाणांबहुत्वतः ।
तवविद्यातथानस्याद्घटादीनांयथादृढा ॥

உபயம் மிலிதம் வித்யா யதி தர்ஹி கடாதய: ।
அர்தவித்யாபாஜிந: ஸ்யு: ஸகலத்வைதவிஸ்ம்ருதே: ॥ ௧௨௭

உஶக்ஜந்நிர்த்வைதநாநாவிஶேஷாநாமஸம்பவதஃ ।
தவவித்யாதயாநஸ்யாத்கடாதீநாம்யதாத்ருஶா ॥ ௧௮௮

உபயம் ஆத்துமா நானென்பதும் அவைதம் மறப்பதும்	தயா அப்படி
ஜீவிதம் இரண்டும் சேர்ந்து	தவ உன்னுடைய
வித்யாயதி ஞானமென்றால்	வித்யா. ந.ஸ்யாத் ஞானமில்லை
ததா அப்போ	உஶக்ஜந்நிர்த்வைதநாம் சமாதிவரைபண்ணப்பட்டஉனக்கு, கொசு கூப்பிடுகிறது முதலான
கடாதயஃ கடம்முதலாவைகூட	விஶேஷாணாம் விசேஷரூபமானதுவைதங்கள்
ஸ்யுர்வித்யா ஸாக்ஷிணஃஸ்யுஃ பாதிஞானத்தையடைந்திருக்கின்றன	ஸம்பவதஃ வெகுவிதமான(சப்தாதித்தோற்றங்களிருப்பதால்,கடாதிகளுக்கு திருடமாய் வந்திருக்கிற பாதிஞானமும் உனக்கில்லாமையால் நீ அதற்கும் கீழ்.
ஸகலதவித்யாதேஃ சகலதுவிதமறப்பிருப்பதால்	
கடாதீநாம்கடம்முதலானவைகளுக்கு	
யதா எப்படி (பாதிஞானம்)	
த்ருஶா திருடமாயிருக்கிறதோ	

அ-கை. நான்தெரியாமல் சங்கித்தேனென்று சொல்லுகிறவனுக்கு ஆசீர்வாதம் பண்ணுகிறார்.

आत्मधीरेवविद्येतियदितर्हिसुखीभव ।

ஆத்மதீரேவவித்யேதியதிதர்ஹிஸுகீபவ ॥ ௧௮௯

ஆத்மதீரேவ அய்யாதுவைதம் மறக்கிறது வித்தையல்ல, நான் பிர்மமென்றிருக்கிற ஞானமே	யதி அறிந்தேனென்றால்
வித்யா இதி வித்தையென்று	தர்ஹி அப்போ
	ஸுகீ.பவ நீசுகமாய்வாழக்கடவாய்.

அ-கை. அய்யா சித்தம் துஷ்டமாயிருந்தால் ஞானம் சம்பவியாதே. ஆகையால் சித்தநிரோதம் வேண்டுமேயெனில்.

दुष्टचित्तंनिरुन्ध्याचेन्निरुन्धित्वंयथासुखम् ॥
तदिष्टमेष्टव्यमायामयत्वस्यसमीक्षणात् ।

துஷ்டசித்தம்நிருந்த்யாச்சேந்நிருந்தித்வம்யதாஸுகம் ।
ததிஷ்டமேஷ்டவ்யமாயாமயத்வஸ்யஸமீக்ஷணாத் ॥ ௧௯௦

துஷ்டசித்தம் கெட்டதானசித்தத்தை	இச்சிக்கப்படுகிற விஷயத்தைப் பொய்யென்று பார்க்கிறஞானத்தாலேயே
நிருந்த்யாச்சேத் தடைபண்ணவேண்டாமோவென்றால்	யதாஸுகம் எப்படி சுகமுண்டாகுமோ
ஏஷ்டவ்யமாயாமயத்வஸ்யஸமீக்ஷணாத்	

௯ம் அப்படி நீ | ௧௧ அப்படி (தடுப்பதே)
நிரூஹி (அதை) தடுத்துக்கொள் | ஐஷ்டம் நமக்கிஷ்டமென்றறி.

அ-கை. இப்போது சொல்லிவந்த இந்தப்பிரகாரத்தால் ஞானிக்கு விஷய த்தில் இச்சைவருமா வராதாவெனில்.

इच्छन्नप्यज्ञवन्नेच्छेति किमिच्छन्नपिहिश्रुतम् ॥

இச்சந்நப்யஜ்ஞவந்நேச்சேதி கிமிச்சந்நபிஹிச்ருதம் ॥ ௧௧௯

கிம் எந்தபோகத்தை
இச்சந் இச்சிக்கப்போகிறனெ ன்கிறவாக்கியமானது
இச்சந் அபி ஞானியானவன் போக த்தைஇச்சித்தபோதிலும்
அஜ்ஞவத் அஞ்ஞானிகளைப்போல
ந,இச்சேத் இச்சிக்கமாட்டானென் றல்லவோ (து.
ச்ருதம்ஹி சுருதியில்கேட்கப்படுகிற

அ-கை. அய்யா, ஒருசுருதி எந்தவிருட்சத்தினுடைய பொந்தில், அக்கி னிஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறதோ, அதின்கீழே புல்லெப்படி முளைத்திருக்க மாட்டாதோ, அப்படி சித்தமாகிற விருட்சத்திற்குள், ஆசையாகிற தீயிருக் கும்போது ஞானமாகிறபுல் எப்படிஇருக்கும், ஆகையால் அஞ்ஞானமிருப்ப தற்கு அடையாளம் ஆசையென்று சொல்லுகிறது. இன்னொருசுருதியில் நான சங்கனென்றறிந்த ஞானிக்கு அதுவேமுக்தியல்லாமல், வேண்டியபடி ராகா திகளிலிருந்தாலும்,அவனை அவைகள்பாதிக்கமாட்டாவென்று சொல்லியிருக்கி றது. இப்படி இரண்டுவிதமாய்ச்சொல்லும்போது நான் எதைநம்புகிறதெனில்

रागोलिङ्गमबोधस्यसन्तुरागादयोबुधे ।
इतिशास्त्रद्वयंसार्थमेवंसत्यविरोधतः ॥

ராகோலிங்கமபோதஸ்யஸந்துராகாதயோபுதே ।
இதிசாஸ்த்ரத்வயம்ஸார்த்தமேவம்ஸத்யவிரோதத: ॥ ௧௨௦

அபோதஸ்ய அஞ்ஞானத்திற்கு
லிங்கம் அடையாளம்
ராக: ஆசையென்றும்
புதே ஞானியினிடத்தில்
ராகாதய: ஆசைமுதலானவை
ஸந்து நன்றாயிருக்கட்டுமென்றும்
இதி இப்படியிருக்கிற
சாஸ்த்ரத்வயம் இரண்டுசாஸ்திரங்களும்
ஏவம் ஸதி சத்தியபுத்தியும், மித்தி யாத்துமபுத்தியுமென்று அர்த்தம் பண்ணிப்போட்டால்
அவிரோதத: யாதொருவிரோதங் களுமில்லாததினாலே
ஸார்த்தம் இந்த இரண்டு வாக்கியங்க ளும் பிரயோசனத்தோடே கூடிய தாகும்.

அ-கை. எந்தபோகத்தை இச்சிக்கப் போகிறனென்றதற்கு, அர்த்தம் சொல்லி, இனியாருக்கு போகநிமித்தமென்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்சொ ல்லுகிறார்.

जगन्मिथ्यात्ववत्स्वात्मासङ्गत्वस्यसमीक्षणात् ।
कस्यकामायेतिवचोभोक्तृभावविवक्षया ॥

ஜக³ந்மித்²யாத்வவத்ஸ்வாத்மாஸங்க³த்வஸ்யஸமீக்ஷணாத் ।
கஸ்யகாமாயேதிவசோபோ⁴க்த்ருபா⁴வவிவக்ஷயா ॥ ௧௬௨

ஜக³ந்மித்²யாத்வவத் சுருதி ஜகத்துபொய்யென்று சொன்னதுபோலே
ஸ்வாத்மாஸங்க³த்வஸ்ய தான் அசங்கனென்று
ஸமீக்ஷணாத் ஞானி பார்த்துக்கொண்டிருப்பதால்
போ⁴க்த்ருபா⁴வ விவக்ஷயா புஜிக்கிறவனே யில்லையென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்கிறஅபிப்பிராயத்தால்
கஸ்ய யாருடைய
காமாய ஆசையின்பொருட்டு
இதி என்று
வச: அந்தவாக்கு (உண்டாயிற்று.)

அ-கை. (கெண்டியாயநம.என்றகதைபோல) ஆத்துமாவிற்கு நாம்புஜிக்கிறோமென்று தோன்றினலல்லவா, அதை இல்லையென்று சொல்லுவதற்காகசுருதி போக்திருத்துவ மில்லையென்று சொல்லவேண்டும் அப்படி அனுபவம்வரவில்லையேயெனில், அஞ்ஞானதிசையில் நான் புஜித்தேனென்கிற அனுபவம்சர்வானுபவசித்தமா யிருப்பதாலதைப்பற்றிச் சொல்லியசுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

पतिजायादिकंसर्वंतत्तद्भोगायनेच्छति ।
किन्त्वात्मभोगार्थमितिश्रुतावुद्घोषितंबहु ॥

பதிஜாயாதி³கம்ஸர்வம்தத்தத்³போ⁴கா³யநேச்ச²தி ।
கிந்த்வாத்மபோ⁴கா³ர்த²மிதிஶ்ருதாவுத்³கோ⁴ஷிதம்ப³ஹு ॥ ௧௬௩

பதிஜாயாதி³கம் ஆத்துமாவானவர் புருஷன்ஸ்திரீமுதலான
ஸர்வம் சகலத்தையும்
தத்தத்³போ⁴கா³ய அந்தந்தவஸ்துக்களின் போகத்தின்பொருட்டு
ந இச்ச²தி இச்சிக்கவில்லை
கிம்து பின்னையோவென்றால்
ஆத்மபோ⁴கா³ர்த²ம் தன்னுடைய போகத்தின் நிமித்தம்
இதி (இச்சிக்கிறா)னென்று
ஶ்ருதௌ சுருதியிலே
ப³ஹு வெகுவாக
உத்³கோ⁴ஷிதம் விசேஷமாக கோஷிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. தாங்கள் சொன்னதுசரி, அப்படி தன்னிடத்தில் காணப்படுகிற போக்திருத்துவம், போவதற்குபாயமேதெனில்.

किंकूटस्थश्चिदाभासोऽथवाकिंवोभयात्मक: ।
भोक्तातत्रनकूटस्थोऽसङ्गत्वाद्भोक्तृतांव्रजेत् ॥

கிம்கூடஸ்த²ஶ்சிதா³பா⁴ஸோऽத²வாகிம்வோப⁴யாத்மக: ।
போ⁴க்தாதத்ரநகூடஸ்தோ²ऽஸங்க³த்வாத்³போ⁴க்த்ருதாம்வ்ரஜேத் ॥

கூடஸ்தஃ ஜடமான இப்பஞ்சகோச த்திலிருக்கிற கூடஸ்தர் புஜிக்கிறாரா கிம் அல்லது
சிதாபாஸஃ ஜீவன் புஜிக்கிறனா
கிம் உபயாத்மகம் போக்தா வா அல்லது இருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து போகங்களை புஜிக்கிறார்களா [றென்றால்
தத கிம்வா அதில்கூடஸ்தர் புஜிக்கிற
கூடஸ்தஃ (நிர்விகாரியான) கூடஸ்தர்
அஸங்கத்வாத் அசங்கரானதால்
போக்த்ருதாம் போக்திருத்துவத்தை
ந வ்ரஜேத் அவர் அடையமாட்டார்.

அ-கை. கூடஸ்தருக்கு அசங்கத்துவமும், போக்திருத்துவம், சேர்ந்திருக்கட்டுமே, அதினு லென்னதோஷம் வருமெனில்.

सुखदुःखाभिमानाख्योविकारोभोगउच्यते ।
कूटस्थश्चविकारीचेत्येतन्नव्याहतंकथम् ॥

ஸுகது:காபிமாநாக்யோவிகாரோபோகஉச்யதே ।
கூடஸ்தஶ்சவிகாரீசேத்யேதந்நவ்யாஹதம்கதம் ॥ கககூ

ஸுகது:காபிமாநாக்யஃ சுகரூபமாயும் துக்கரூபமாயுமிருக்கிற அபிமானமென்றபேரையுடையதான
விகாரஃ விகாரமே
போகஃ போக (மென்று)
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது
கூடஸ்தஶ்ச (சாக்ஷியான) கூடஸ்தரும்
விகாரீ ச இதி விகாரியென்று சொன்னால் (அப்போ)
ஏதத் இந்த (அனியாயமான சொல்லால்கூடஸ்தத்துவம்அவருக்கு)
கதம் எப்படி
ந வ்யாஹதம் கெடாமலிருக்கும்.

அ-௯க. அப்படியானல் விகாரியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கே போக்திருத்துவம் சொல்லலாமேயெனில்.

विकारिबुध्यधीनत्वादाभासोविकृतावपि ।
निरधिष्ठानविभ्रान्तिःकेवलानहितिष्ठति ॥

விகாரிபுத்த்யதீநத்வாதாபாஸோவிக்ருதாவபி ।
நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தி:கேவலாநஹிதிஷ்டதி ॥ கககூ

ஆபாஸஃ சிதாபாசன்
விக்ருதௌ அபி விகாரிபோலதோன்றினாலும்
விகாரிபுத்த்யதீநத்வாத் விகாரியான புத்தியில்பிரதிபலித்து அதற்குஸ்வாதீனனுயிருப்பதாலும்
நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தி: அதிஷ்டானமன்றியில்ஒருஆரோபமானதோற்றம்
கேவலா தனிமையாய்
திஷ்டதி ந ஹி ஓரிடத்திலுமிருக்கமாட்டாததாலும் (ஜீவனையும் போக்தாவெனக்கூடாது.

அ-௯க. ஆகையா லிருவரும்சேர்ந்து புஜிக்கிறரென்று சொல்லலாமேயெனில்.

उभयात्मक एवातो लोके भोक्ता निगद्यते ।

உபயாத்மக ஏவாதோ லோகே போக்தா நிகத்யதே ॥ ௧௩௬

அதஃ ஆகையினாலே

உபயாத்மகஃ ஏவ இரண்டுவடிவமாயிருக்கிறவனே

லோகே லோகத்தில் விவகாரதிசையில்

போக்தா புஜிக்கிறவனென்று

நிகத்யதே சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. சுருதியில் அசங்கனுக்குத்தானே ஜீவத்துவம் சொல்லப்படுகிறபடியால், பாரமார்த்திகமாய் இரண்டுபேர்களும் சேர்ந்து புஜிக்கிறார்களென்று சொல்லாமல் விவகாரதிசையில் என்றுசொன்ன காரணமேதெனில்.

तादृगात्मानमारभ्य कूटस्थश्शेषितश्श्रुतौ ॥

தாத்ருகாத்மாநமாரப்ய கூடஸ்தஶ்ஶேஷிதஶ்ஶ்ருதௌ ॥ ௧௩௭

ஶ்ருதௌ பிரகதாரண்ணியசுருதியில்

தாத்ருகாத்மாநம் அந்த உபயாத்துமகனை

ஆரப்ய முதலிலாரம்பித்து கடைசியில்

கூடஸ்தஃ அசங்கரான கூடஸ்தரே (ஆத்துமாவென்று)

ஶேஷிதஃ மீதமாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தபிரகதாரணியத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தை விரித்துச்சொல்லுமெனில்.

आत्मा कतम इत्युक्ते याज्ञवल्क्यो विबोधयन् ।
विज्ञानमयमारभ्यासङ्गं तं पर्यशेषयत् ॥

ஆத்மா கதம இத்யுக்தே யாஜ்ஞவல்க்யோ விபோதயந் ।
விஜ்ஞாநமயமாரப்யாஸங்கம் தம் பர்யஶேஷயத் ॥ ௧௩௮

ஆத்மா ஜனகர்யாஞ்ஞியவல்க்கியரைப்பார்த்து ஆத்துமா

கதமஃ இதி யாரென்று

உக்தே கேழ்க்கப்பட்டபொழுது

யாஜ்ஞவல்க்யஃ யாஞ்ஞியவல்கரிஷியான [வர்

விபோதயந் போதித்துக்கொண்டு வரும்போது

விஜ்ஞாநமயம் ஆரப்ய விஞ்ஞானமயனை யாரம்பித்து

அஸங்கம் (கடைசியில்) அந்த அசங்கனை

தம் ஆத்துமாவையே

பர்யஶேஷயத் மீதமாகக்காண்பிவித்தார்.

அ-கை. இப்படி இந்த ஒருசுருதிதான் சாட்சியோவெனில்.

कोऽयमात्मेत्येवमादौ सर्वत्रात्मविचारतः ।
उभयात्मकमारभ्य कूटस्थश्शेष्यते श्रुतौ ॥

கோயமாத்மேத்யேவமாதௌ ஸர்வத்ராத்மவிசாரதஃ ।
உபயாத்மகமாரப்ய கூடஸ்தஶ்ஶேஷ்யதே ஶ்ருதௌ ॥ ௧௩௯ ॥

அயம் ஐதரேயசுருதியில் முதலில் இந்த
ஆத்மா ஆத்துமா வென்று சொல்லுவ
க꞉ யார் [து
இதி என்று (இப்படி)
ஏவம் ஆதௌ இவை முதலானவாக்கியத்திலும்
ஸர்வத்ர மற்ற சகல
ச்ருதிஷு சுருதிகளிலும்

உபாஸ்யக꞉ உபயாத்துமகனான ஜீவகூடஸ்தர்களை
ப்ராரப்ய ஆரம்பித்து [தினாலே
விசாரத꞉ ஆத்துமானாத்துமவிசாரத்
கூடஸ்த²꞉ கூடஸ்தரான
ஆத்மா ஆத்துமாவே
ஶேஷித꞉ மீதமானவராகபண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

ஆ-கை. அப்போசொன்ன ரீதியால் புஜிக்கிறவன் பொய்யானால், பிராணிகளுக்கு, தான் கர்த்தா போக்தாவென்று சத்தியத்துவபுத்தி ஏன் உண்டாகிறதெனில்.

कूटस्थसत्यतांस्वस्मिन्नध्यस्यात्माविवेकतः ।
तात्त्विकींभोक्तृतांमत्वानकदाचिज्जिहासति ॥

கூடஸ்தஸத்யதாம்ஸ்வஸ்மிந்நத்யஸ்யாத்மாவிவேகத꞉ ।
தாத்த்விகீம்போக்த்ருதாம்மத்வாநகதாசிஜ்ஜிஹாஸதி ॥ ௨௦௦

ஆத்மா லோகபிரசித்தமானபோக்தாவென்றுசொல்லப்பட்ட இந்த ஆத்துமாவானவர்
அவிவேகத꞉ அவிவேகத்தினாலே
கூடஸ்தஸத்யதாம் கூடஸ்தருடைய வாஸ்தவமான சத்தியத்துவத்தை
ஸ்வஸ்மிந் தன்பேரில்

அத்யஸ்ய ஆரோபித்துக்கொண்டு
போக்த்ருதாம் போக்திருத்துவம்
தாத்த்விகீம் தனக்கு வாஸ்தவமாக இருக்கிறதென்றெண்ணி
கதாசித் ஒருக்காலும் (அதைவிட)
ஜிஹாஸதி ந இச்சிக்கிறதில்லை.

ஆ-கை. அப்போ அந்தசுருதியில், தன்னுடைய போகத்துக்காகவே சகலமும் பிரியமாயிருக்கிறதென்று ஏன்சொல்லிற்றெனில்.

भोक्तास्वस्यैवभोगायपतिजायादिमिच्छति ।
एषलौकिकवृत्तांतःश्रुत्यासम्यगनूदितः ॥

போக்தாஸ்வஸ்யைவபோகாயபதிஜாயாதிமிச்சதி ।
ஏஷலௌகிகவ்ருத்தாந்தஶ்ருத்யாஸம்யகநூதித꞉ ॥ ௨௦௧

போக்தா புஜிக்கிறவன்
ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
போகாய ஏவ போகத்தின் பொருட்டே

பதிஜாயாதிம் புருஷன்பெண்சாதி முதலானதை
இச்சதி இச்சிக்கிறான்
ஏஷ꞉ இந்த

லௌகிகவ்ருத்தாந்த: லோகவிருத்தாந்த | ஸாத்⁴ய: நன்றாக
ஶ்ருத்யா சுருதியினாலே [மானது | ஸமர்த்தித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. அந்தசுருதி என்னத்திற்காக அப்படி சொல்லவேண்டுமெனில்.

भोग्यानांभोक्तृशेषत्वान्माभोग्येष्वनुरज्यताम् ।
भोक्तर्येवप्रधानेतोऽनुरागंतंविधित्सति ॥

போ⁴க்³யாநாம்போ⁴க்த்ருஶேஷத்வாந்மாபோ⁴க்³யேஷ்வநுரஜ்யதாம் ।
போ⁴க்தர்யேவப்ரதா⁴நேதோऽநுராக³ந்தம்விதி⁴த்ஸதி ॥ ௨0௨

போ⁴க்³யாநாம் போக்கியங்களானவை
போ⁴க்த்ருஶேஷத்வாத் புஜிக்கிறவனுடைய பிரியமானதால் [விஷயங்களிலே
போ⁴க்³யேஷு போக்கியமான [கதன்று
மா அநுரஜ்யதாம் ஆசைபண்ணத்தக்

அத: அந்த ஏதுவினாலே
ப்ரதா⁴நே பிரதானமாக இருக்கிறது
போ⁴க்தரி ஏவ புஜிக்கிறவனிடத்திலே
தம் அநுராக³ம் அந்த ஆசையை (யே
விதி⁴த்ஸதி பண்ணவிதித்தது.

அ-கை. விஷயாசையை விடுவதற்கு பிரமாணமாக விஷ்ணுபுராணவாக்கியத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

यात्रीतिरविवेकानांविषयेष्वनपायिनी ।
त्वामनुस्मरतस्सामेहृदयान्मापसर्पतु ॥

யாப்ரீதிரவிவேகாநாம்விஷயேஷ்வநபாயிநீ ।
த்வாமநுஸ்மரதஸ்ஸாமேஹ்ருத³யாந்மாபஸர்பது ॥ ௨0௩

ஸா அவ ஏலட்சுமீபதே
அவிவேகாநாம் அவிவேகிகளுக்கு
விஷயேஷு விஷயங்களிலே
அநபாயிநீ குறைவில்லாததா யிருக்கி
யா ப்ரீதி: யாதொரு பிரீதியிருக்கிற
த்வாம் உம்மையே தோ

அநுஸ்மரத: ஸ்மரித்துக்கொண்டிரு
மே என்னுடைய க்கிற
ஹ்ருத³யாத் மனதில் நின்று
ஸா அந்த விஷயப்ரீதி
மாபஸர்பது போகட்டும்.

வி-ம். விஷயிகளுக்கு விஷயத்தில் பிரீதியிருப்பதுபோல, எனக்கும் அந்த ப்ரீதிஉம்மிடத்தில் நழுவாமலிருக்கட்டும்.

அ-கை. அந்தபுராணவசன மிருக்கட்டும், பிருகிருதசுருதிக்கு என்ன ஆயிற்றெனில்.

इतिन्यायेनसर्वस्माद्भोग्यजाताद्विरक्तधीः ।
उपसंहृत्यतांप्रीतिंभोक्तर्येवबुभुत्सते ॥

இதிந்யாயேநஸர்வஸ்மாத்³போ⁴க்³யஜாதாத்³விரக்ததீ⁴: ।
உபஸம்ஹ்ருத்யதாம்ப்ரீதிம்போ⁴க்தர்யேவபு³பு⁴த்ஸதே ॥ ௨0௪

உத்ருத்யைவ இந்தஉபாயத்தினாலே
ஸர்வவிஷய சகல விஷய
ஸமூஹாத் கூட்டத்தில் நின்றும்
விரக்ததீ: விரக்தியான புத்தியுடைய புருஷன்
தாம் அந்த
ப்ரீதிம் விஷயத்திலிருக்கிற பிரீதியை
உபஸம்ஹ்ருத்ய சம்காரம் பண்ணி
போக்தரி ஏவ புஜிக்கிறவனாயிருக்கிற ஆத்துமாவிலேயே
ஸம்யோக்தும் அந்த பிரீதியைப் பண்ண இச்சிக்கிறான்.

அ-கை. அப்படி ஆத்துமாவினிடத்தில், பிரீதிவைப்பதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

स्रक्चन्दनवधूवस्त्रसुवर्णादिषुपामरः ।
अप्रमत्तोयथातद्वन्नप्रमाद्यतिभोक्तरि ॥

ஸ்ரக்சந்தநவதூவஸ்த்ரஸுவர்ணாதிஷுபாமர: ।
அப்ரமத்தோயதாதத்வந்நப்ரமாத்யதிபோக்தரி ॥ ௨௦ரு ॥

பாமர: பாமரனானவன்
ஸ்ரக்சந்தநவதூவஸ்த்ரஸுவர்ணாதிஷு மாலை சந்தனம் ஸ்திரீகள் வஸ்திரங்கள் தங்கம் முதலான சகலமான விஷயத்தில்
யதா எப்படி
அப்ரமத்த: ஜாக்கிரதையாயிருக்கிறானோ
தத்வத் அதுபோல
போக்தரி விவேகியானவன் ஆத்துமாவிடத்தில்
நப்ரமாத்யதி அஜாக்கிரதைபண்ணக்கூடாது.

அ-கை. இனி ஆத்துமாவை நிரந்தரம் விசாரிப்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

काव्यनाटकतर्कादिमभ्यस्यतिनिरंतरम् ।
विजिगीषुर्यथातद्वन्मुमुक्षुस्वंविचारयेत् ॥

காவ்யநாடகதர்க்காதிமப்யஸ்யதிநிரந்தரம் ।
விஜிகீஷுர்யதாதத்வந்முமுக்ஷுஸ்ஸ்வம்விசாரயேத் ॥ ௨௦சு

விஜிகீஷு: ஜயத்தை விரும்பின வித்தியார்த்தி
காவ்யநாடகதர்க்காதிம் காவியங்களென்ன நாடகங்களென்ன தர்க்காதி சாஸ்திரங்களென்ன
நிரந்தரம் இவைகளை சதாகாலம்
யதா எப்படி
அப்யஸ்யதி அப்பியசிக்கிறானோ
தத்வத் அதுபோல
முமுக்ஷு: முமுட்சுவானவன்
ஸ்வம் தன்னை சதா
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது.

அ-கை. ஆத்துமவில் சிரத்தையை வைப்பதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்,

जपयागोपासनादिकुरुतेश्रद्धयायथा ।
स्वर्गादिवांछयातद्वच्छ्रद्धध्यात्स्वेमुमुक्षया ॥

ஜபயாகோபாஸநாதி கர்ம குர்யாத்யதா ச்ரத்தயா |
ஸ்வர்காதிவாஞ்சயா தத்வச் ச்ரத்தயா ஸ்வே முமுக்ஷயா || ௨௦௭

ஜபயாகோபாஸநாதி கர்மியானவன், ஜபத்திலும், யாகத்திலும், உபாசனைமுதலானவைகளிலும்
ஸ்வர்காதிவாஞ்சயா ஸ்வர்கம்முதலான போகவாஞ்சையால்
யதா எப்படி
ச்ரத்தயா சிரத்தையோடே
குர்யாத் பண்ணுவானோ
தத்வத் அதுபோல
முமுக்ஷயா முமுட்சுத்துவத்தினாலே
ஸ்வே தன்னிடத்தில்
ச்ரத்தயா சிரத்தை பண்ணவேண்டியது.

அ-கை. பிர்மவிசாரத்தில் எவ்வளவுபிரயாசை யிருந்தாலும், அதைப்பாராமல், அப்பியாசம்பண்ணத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

चित्तैकाग्र्यंयथायोगीमहायासेनसाधयेत् ।
अणिमादिप्रेप्सयैवंविविच्यात्स्वंमुमुक्षया ॥

சித்தைகாக்ர்யம் யதா யோகீ மஹாயாஸேந ஸாதயேத் |
அணிமாதிப்ரேப்ஸயைவம் விவிச்யாத்ஸ்வம் முமுக்ஷயா || ௨௦௮

யோகீ யோகியானவன்
அணிமாதிப்ரேப்ஸயா அணிமாதி அஷ்டமகாசித்தியிச்சையால்
சித்தைகாக்ர்யம் சித்த நிரோதமான ஏகாந்தத்தை
யதா எப்படி
மஹாயாஸேந மகாபிரயாசத்தினை
ஸாதயேத் சாதிக்கிறானோ
ஏவம் இப்படி
முமுக்ஷயா முமுட்சுத்துவத்தினாலே
ஸ்வம் தன்னை
விவிச்யாத் விசாரித்தறியவேண்டியது.

அ-கை. இப்படி அப்பியாசம் பண்ணுவதால் பிரயோசனமேதெனில்.

कौशलानिविवर्धन्तेतेषामभ्यसपाटवात् ।
यथातद्वद्विवेकोस्याप्यभ्यासाद्विशदायते ॥

கௌசலாநி விவர்தந்தே தேஷாமப்யாஸபாடவாத் |
யதா தத்வத்விவேகோஸ்யாப்யப்யாஸாத்விசதாயதே || ௨௦௯

தேஷாம் அந்த நாலுபேர்களுக்கும்
அப்யாஸபாடவாத் அப்பியாசபலத்தால்
கௌசலாநி க்ஷேமங்கள்
யதா எப்படி
விவர்தந்தே விருத்தியாகின்றனவோ
தத்வத் அதுபோல
அஸ்ய இந்த விவேகிக்கு
விவேக: அபி ஆத்துமானாத்தும விவேகமும்
அப்யாஸாத் பிரமாப்பியாசத்தினாலே
விசதாயதே பிரகாசமாகிறது.

அ-கை. விசாரத்தன்மை யெப்படியெனில்.

विविच्यताभोक्तृतत्वंजाग्रदादिष्वसंगता ।
अन्वयव्यतिरेकाभ्यांसाक्षिण्यध्यवसीयते ॥

விவிச்யதா போக்த்ருதத்வம் ஜாக்ரதாதிஷ்வஸங்கதா ।
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் ஸாக்ஷிண்யத்யவஸீயதே ॥ ௨௧௦

போக்த்ருதத்வ புஜிக்கிறவனுடைய தார்த்தத்தன்மையை [ஷனுலே
விவிச்யதா விவேகம் பண்ணுகிறபடி
ஜாக்ரதாதிஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் அன்வயவியதிரேகங்களினாலே
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்திலே
அஸங்கதா அசங்கத்துவமானது
அத்யவஸீயதே நிச்சயம்பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அன்வயவியதிரேக மாவதெதெனில்.

यत्रयद्दृश्यतेद्रष्टाजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
तत्रैवतन्नेतरत्रेत्यनुभूतिर्हिसम्मता ॥

யத்ர யத்த்ருச்யதே த்ரஷ்டா ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ।
தத்ரைவ தந்நேதரத்ரேத்யநுபூதிர்ஹி ஸம்மதா ॥ ௨௧௧

யத்ர யாதொரு
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே
த்ரஷ்டா சாட்சியினாலே யாதொரு ஸூலசூக்கும ஆனந்தரூபபோகமாயும், திருசியமாயும் ஒன்றிலொன்று இல்லாததாயுமிருக்கிற
யத்த்ருச்யதே யாதொரு விஷயங்கள் காணப்படுகின்றனவோ
தத் அந்தது
தத்ர அந்தந்த அவஸ்தைகளில் மாத்திரமிருக்கிறதேதவிர
ந இதரத்ர மற்ற அவஸ்தைகளில் அவைகளில்லை
இதி அநுபூதி: சாட்சி மூன்றவஸ்தைகளிலும் அன்வயித்திருக்கிற இந்த அநுபவமானது [மன்றே.
ஸம்மதா. ஹி எல்லோருக்கும் சம்மதமன்றே.

அ-கை. இப்படி அநுபோகம்மாத்திரந்தானோ, இதில் கருதிப்பிரமாண மில்லையோவெனில்.

सयत्तत्रेक्षतेकिंचित्तेनानन्वागतोभवेत् ।
दृष्ट्वैवपुण्यंपापंचेत्येवंश्रुतिपुडिंडिमः ॥

ஸயத்தத்ரேக்ஷதே கிஞ்சித்தேநாநந்வாகதோ பவேத் ।
த்ருஷ்ட்வைவ புண்யம் பாபம் சேத்யேவம் ச்ருதிடிண்டிம: ॥ ௨௧௨

ஸ: அந்த (ஆத்துமா)
யத் யாதொன்றை
தத்ர அந்தந்தவவஸ்தையிலே
ஈக்ஷதே பார்க்கிறதோ

தத் அந்தந்த வஸ்துவோடே க்ஷேத்ர திரிதும்
அந்தர்யாமித்வ சம்பந்தமில்லாததாகக் காணவருகிறார்
ப்ரணவோபாஸ்யம் அதைகளிலேயேதா ன்றவிற புண்ணிய பாவங்களையும்

ஈச்வரா. ஜீவ பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறபரமாத்மாகவே
ஹேவஞ ஐதி ஆதிறென்று
ஜீவம் எப்படி
ப்ரத்யக்ஷ சருதிகளிலே
விவரிஷம் ப்ரகாசமாயப்படுகிறது.

அவதா. இந்த அனுசந்தானத்தால் பக்தியாக்கியான மோக்ஷம்வருமெ ன்பதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपञ्चंयत्प्रकाशते ।
तद्ब्रह्माहमितिज्ञात्वासर्वबन्धैःप्रमुच्यते ॥

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதிப்ரபஞ்சம்யத்ப்ரகாசதே ।
தத்ப்ரஹ்மாஹமிதிஜ்ஞாத்வாஸர்வபந்தை:ப்ரமுச்யதே ॥ ௨௧௩

பதார்த்தம் (அர்த்தமானது)
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதி ஜாக்கிரசொப்பனசுழுத்திமுதலான
ப்ரபஞ்சம் பிரபஞ்சத்தை
ப்ரகாசதே பிரகாசப்பண்ணி வைக்கிறதோ
தத் அந்த (சச்சிதானந்தமான)

ப்ரஹ்ம பிரமமே
அஹம். இதி நானென்று
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
ஸர்வபந்தை: சர்வபந்தங்களினின்றும்
ப்ரமுச்யதே விடுபடுகிறான் (என்று கைவல்ய உபநிஷத்தில் இப்படி சொல்லியிருக்கிறது)

அவதா. இன்னும் இந்த விஷயத்தில் சுருதிகளைக் காட்டுகிறார்.

एकएवात्मामन्तव्योजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
स्थानत्रयव्यतीतस्यपुनर्जन्मनविद्यते ॥
त्रिषुधामसुयद्भोग्यंभोक्ताभोगश्चयद्भवेत् ।
तेभ्योविलक्षणस्साक्षीचिन्मात्रोहंसदाशिवः ॥

ஏகஏவாத்மாமந்தவ்யோஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ।
ஸ்தாநத்ரயவ்யதீதஸ்யபுநர்ஜந்மநவித்யதே ॥ ௨௧௪
த்ரிஷுதாமஸுயத்போக்யம்போக்தாபோகஸ்சயத்பவேத் ।
தேப்யோவிலக்ஷணஸ்ஸாக்ஷீசிந்மாத்ரோஹம்ஸதாசிவ: ॥ ௨௧௫

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுழுத்தி அவஸ்தைகளிலே

ஏக:ஏவ ஆத்மா ஒருவரே இருக்கிறதாக
மந்தவ்ய: எண்ணத்தக்கவர்

विविच्यताभोक्तृतत्वंजाग्रदादिष्वसंगता ।
अन्वयव्यतिरेकाभ्यांसाक्षिण्यध्यवसीयते ॥

விவிச்யதாம் போக்த்ருதத்வம் ஜாக்ரதாதிஷ்வஸங்கதா |
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் ஸாக்ஷிண்யத்யவஸீயதே || ௨௰

போக்த்ருதத்வம் புஜிக்கிறவனுடையயதார்த்தத்தன்மையை [ழுதிலே
விவிச்யதா விவேகம் பண்ணுகிறபொ
ஜாக்ரதாதிஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் அன்வயவியதிரேகங்களினாலே
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்திலே
அஸங்கதா அசங்கத்துவமானது
அத்யவஸீயதே நிச்சயம்பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அன்வயவியதிரேகமாவதெதெனில்.

यत्रयद्दृश्यतेद्रष्टाजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
तत्रैवतन्नेतरत्रेत्यनुभूतिर्हिसम्मता ॥

யத்ர யத்த்ருஶ்யதே த்ரஷ்ட்ரா ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு |
தத்ரைவ தந்நேதரத்ரேத்யநுபூதிர்ஹி ஸம்மதா || ௨௰௧

யத்ர யாதொரு
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே
த்ரஷ்ட்ரா சாட்சியினாலே யாதொரு ஸ்தூலசூக்ஷும ஆனந்தரூபபோகமாயும், திருசியமாயும் ஒன்றிலொன்று இல்லாததாயுமிருக்கிற
யத்த்ருஶ்யதே யாதொரு விஷயங்கள் காணப்படுகின்றனவோ

தத் அது
தத்ர அந்தந்த அவஸ்தைகளில் மாத்திரமிருக்கிறதேதவிர
ந இதரத்ர மற்ற அவஸ்தைகளில் அவைகளில்லை
இதி அநுபூதி: சாட்சி மூன்றவஸ்தைகளிலும் அன்வயித்திருக்கிற இந்த அநுபவமானது [மன்றோ.
ஸம்மதா. ஹி சகலருக்கும் சம்மத

அ-கை. இப்படி அனுபோகம்மாத்திரங்காணே, இதில் சுருதிப்பிரமாணமில்லையோவெனில்.

सयत्तत्रेक्षतेकिंचित्तेनानन्वागतोभवेत् ।
दृष्ट्वैवपुण्यंपापंचेत्येवंश्रुतिपुडिंडिमः ॥

ஸ யத்தத்ரேக்ஷதே கிஞ்சித்தேநாநந்வாகதோ பவேத் |
த்ருஷ்ட்வைவ புண்யம் பாபம் சேத்யேவம் ஶ்ருதிர்டிண்டிம: || ௨௰௨

ஸ: அந்த (ஆத்துமா)
யத் யாதொன்றை

தத்ர அந்தந்த அவஸ்தையிலே
ஈக்ஷதே பார்க்கிறதோ

தேஹ அந்தக்கரணத்தோடே
க்ஷீணே க்ஷீணித்தால்
அநுஷ்டாநத: சம்பந்தமில்லாதவனாகக் காணப்படுகிறார்
பாஹ்யாபாஹ்ய அனைகளினின்றுதான் மதிற புண்ணிய பாவங்களையும்

உதாஸீனவத் உதாஸீனனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறவனாகவே
ஹெளஸ ஐதி ஆகிறன் என்று
ஏவம் இப்படி
ப்ரதிஷ்டித்த ச்ருதிகளிலே
கீ. நீச் ப்ரகாசமாயப்படுகிறது.

அவ. இந்த அனுசந்தானத்தால் பந்தநிவர்த்தியான மோக்ஷசம்பத்துடை என்பதற்குப் பிரமாணம் வேதங்களில்.

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपञ्चंयत्प्रकाशते ।
तद्ब्रह्माहमितिज्ञात्वासर्वबन्धैःप्रमुच्यते ॥

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதிப்ரபஞ்சம் யத்ப்ரகாசதே ।
தத்ப்ரஹ்மாஹமிதிஜ்ஞாத்வாஸர்வபந்தை: ப்ரமுச்யதே ॥ ௨௧௩

யச் யாதொன்று (அறிவானது)
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதி ஜாக்கிர ஸ்வப்பன சுஷுப்தி முதலான
ப்ரபஞ்சம் பிரபஞ்சத்தை
ப்ரகாசதே பிரகாசிப்பிக்கின்றதோ
தத் அந்த (சைதன்யமான)

ப்ரஹ்ம பிரம்மமே
அஹம் இதி நானென்று
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
ஸர்வபந்தை: சர்வபந்தங்களினின்றும்
ப்ரமுச்யதே விடுபடுகிறான் (என்று கைவல்ய உபநிஷத்தில் இப்படி சொல்லியிருக்கிறது)

அவ. இன்னும் இந்த விஷயத்தில் சுருதிகளைக் காட்டுகிறார்.

एकएवात्मामन्तव्योजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
स्थानत्रयव्यतीतस्यपुनर्जन्मनविद्यते ॥

त्रिषुधामसुयद्भोग्यंभोक्ताभोगश्चयद्भवेत् ।
तेभ्योविलक्षणस्साक्षीचिन्मात्रोहंसदाशिवः ॥

ஏக ஏவாத்மா மந்தவ்யோ ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ।
ஸ்தாநத்ரயவ்யதீதஸ்ய புநர்ஜந்ம ந வித்யதே ॥ ௨௧௪
த்ரிஷு தாமஸு யத்போக்யம் போக்தா போகச்ச யத்பவேத் ।
தேப்யோ விலக்ஷணஸ்ஸாக்ஷீ சிந்மாத்ரோஹம் ஸதாசிவ: ॥ ௨௧௫

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ஜாக்கிர சொப்பன சுஷுப்தி அவஸ்தைகளிலே

ஆத்மா ஏக: ஏவ ஆத்மா ஒருவரே இருக்கிறதாக
மந்தவ்ய: எண்ணத்தக்கவர்

ஸ்தாநத்ரயவ்யதீதஸ்ய — அவஸ்தாத்திரயத்திற்குமப்புறப்பட்ட சாட்சியானவனுக்கு
புந: — மறுபடி.
ஜந்ம — ஜன்மம் (கில்லை
ந வித்யதே — ஒருக்காலுமுண்டாகிற
யாவஸ்தா த்ரிதா — அவஸ்தாத்திரயங்களிலும்
போஜ்யம் யத் — போஜ்ஜியமானயாதொரு சிஷ்பமென்ன

போக்தா — போக்தாவென்ன
போகம் வா — போகமென்ன
யத் — யாதொரு
ஸந்தி — திருப்தியுண்டாயிருக்கிறதோ
தேப்ய: — அந்தத்திருப்திகளுக்கு
விலக்ஷண: — விலட்சணராயும்
ஸாக்ஷீ சிந்மாத்ர: — சாட்சியாயுஞ்சின்மாத்திரராயும்
ஸதாசிவ: — இருக்கிற சதாசிவமே
அஹம் — நானென்றும் இப்படி சுருதிகள் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இப்படிவிவேகத்தால் ஆத்துமா அசங்கரானால், அந்த போக்திருத்துவம் யாருக்கெனில்.

एवंविवेचितेतत्वेविज्ञानमयशब्दित: ।
चिदाभासोविकारीयोभोक्तृत्वंतस्याशिष्यते ॥

ஏவம்விவேசிதேதத்வேவிஜ்ஞாநமயஶப்தித: ।
சிதாபாஸோவிகாரீயோபோக்த்ருத்வம்தஸ்யஶிஷ்யதே ॥ உ௩௯

ஏவம் — இப்படி
தத்வே — யதார்த்தமாயிருக்கிற பிர்மமானது
விவேசிதே — பிரிக்கப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
விஜ்ஞாநமயஶப்தித: — விஞ்ஞானமயனென்ற பெயரோடேகூடின

சிதாபாஸ: — சிதாபாசனானவன்
விகாரீ — விகாரியானவன்
ய: — யாவோ
தஸ்ய — அவனுக்கு
போக்த்ருத்வம் — புஜிக்குந்தன்மை
ஶிஷ்யதே — மீதப்படுகிறது.

அ-கை. சிதாபாசனுக்கு போக்திருத்துவம் அங்கிகரிக்கும்போது, முன்னேயாருக்கு போகநிமித்தியமென்றும், சுருதி புஜிக்கிறவனில்லையென்று சொன்னதற்கு இது விரோதமாமேயெனில், பாரமார்த்திகமாக போக்திருத்துவமில்லையென்று சுருதி சொல்லிற்றென்று பரிகரிக்கிறார்.

मायिकोयंचिदाभासश्श्रुतेरनुभवादपि ।
इन्द्रजालंजगत्प्रोक्तंतदन्त:पात्ययंयत: ॥

மாயிகோயம்சிதாபாஸஶ்ஶ்ருதேரநுபவாதபி ।
இந்த்ரஜாலம்ஜகத்ப்ரோக்தம்ததந்த:பாத்யயம்யத: ॥ உ௪௦

[illegible] தத்

[illegible] ஜீவன்

[illegible] (எனவே) [illegible]

[illegible] (எனவுடைய) [illegible]

[illegible]

[illegible] (பிறக்கிறான்)

[illegible]

ஜகத் ஜகத்து

இந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமென்று

ப்ரோக்தா சொல்லப்படுகிறதோ (அ

ஸ்ய அந்தகாரணத்திலிருந்த ஜீவ

கஜோக்தோ அந்தஜகத்துக்குள் சே

ர்க்கமன் தானே.

[illegible] ஆகையால் [illegible] பொய்யென்றால், அதற்குள் [illegible] இவனு [illegible]

அ-கை. இந்தஜகத்துப் பொய்யென்பது [illegible], அப்படி ஜீவன்ற [illegible] பொய்யென்ப தெப்படியெனில்.

प्रलयोप्यस्यसुप्तचादौसाक्षिणाप्यनुभूयते ।

ப்ரளயோப்யஸ்ய ஸுப்த்யாதௌ ஸாக்ஷிணாப்யநுபூயதே ॥

ஸுப்த்யாதௌ [illegible]

[illegible]

அஸ்ய இந்தஜீவனுக்கு [illegible] இந்த

[illegible]

விலய: அபி லயமும்

ஸாக்ஷிணா சாட்சியினாலே

அநுபூயதே. அதி அநுபவிக்கப்ப

டுகிறதன்றோ.

அ-கை. ஜீவன் பொய்யாய்ப் போகட்டும், அதினாலே [illegible]

एताहशंस्वस्वभावंविविनक्तिपुनःपुनः ॥

विविच्यनाशंनिश्चित्यपुनर्भोगंनवाञ्छति ।

ஏதாத்ருசம் ஸ்வஸ்வபாவம் விவிநக்தி புந: புந: ।

விவிச்ய நாசம் நிச்சித்ய புநர்போகம் நவாஞ்சதி ॥ ௨௧அ

ஸ்வஸ்வபாவம் [illegible]

[illegible]

ஏதாத்ருசம் இப்படி [illegible]

[illegible]

புந: புந: [illegible]

விவிநக்தி [illegible]

விவிச்ய இப்படி விவேகம்பண்ணி

நாசம் தன்னுடையநாசத்தை

நிச்சித்ய நிச்சயம் பண்ணி

போகம் [illegible]

புந: போகத்தை

ந வாஞ்சதி இச்சிக்கிறதில்லை.

அ-கை. [illegible]

[illegible]

मुमूर्षुश्शायिनोभूमौविवाहङ्कोभिवाञ्छति ॥

முமூர்ஷுச்சாயிநோ பூமௌ விவாஹம் கோபிவாஞ்சதி ॥ ௨௧௯

[illegible]

ஶய்யநே பூமியில — எவன் நான்
ஶயித꞉ கிடந்த கிடையில் கிடந்து — விவாஹம் கல்யாணத்தை
ம்ரியமாண꞉. ஸந் சாகப்போகிறவன் — ஸம்வாஞ்சதி இச்சிப்பான்.

அ-கை. நான்புசித்தேனென்று சொல்லக் கூடாதென்றால், பிராரப்தாந்தம்வரை எவ்விதமாக போகம்புசிப்பனெனில்.

जिह्रेतिव्यवहर्तुञ्चभोक्ताहमितिपूर्ववत् ।
छिन्ननासइवह्रीतःक्लिश्यन्नारब्धमश्नुते ॥

ஜிஹ்ரேதி வ்யவஹர்துஞ்ச போக்தாஹமிதி பூர்வவத் ।
சிந்நநாஸ இவ ஹ்ரீத꞉ க்லிஶ்யந்நாரப்³த⁴மஶ்நுதே ॥ ௨௨௦

பூர்வவத் முன்போலே — சிந்நநாஸ꞉. இவ மூக்கறுந்தவன் போல
அஹம் நான் — ஹ்ரீத꞉ வெட்கத்தையும்
போக்தா. இதி புசிக்கிறவனென்று — க்லிஶ்யந் துக்கத்தையும் உடையவனாகி
வ்யவஹர்தும். வ விவகாரம்பண்ணுவதற்கும் — ஆரப்³த⁴ம் பிராரப்தபோகத்தை
ஜிஹ்ரேதி வெட்கப்படுகிறான் — அஶ்நுதே புசிக்கிறான்.

அ-கை. ஆனாலிவனெப்படியாகிலும் புசிக்கட்டும், இந்த போக்திருத்துவத்தை, சாட்சியினிடத்தி லாரோபிக்க மாட்டானோவெனில்.

यथास्वस्यापिभोक्तृत्वंमन्तुञ्जिह्रेत्ययन्तथा ।
साक्षिण्यारोपयेदेतदितिकैवकथावृथा ॥
इत्यभिप्रेत्यभोक्तारमाक्षिपत्यविशंकया ।
कस्यकामायेतिततश्शारीरानुज्वरोनहि ॥

யதா² ஸ்வஸ்யாபி போக்த்ருத்வம் மந்துஞ்ஜிஹ்ரேத்யயந்ததா² ।
ஸாக்ஷிண்யாரோபயேதே³ததி³தி கைவ கதா² வ்ருதா² ॥ ௨௨௧
இத்யபிப்ரேத்ய போக்தாரமாக்ஷிபத்யவிஶங்கயா ।
கஸ்ய காமாயேதி தத꞉ ஶாரீராநுஜ்வரோ நஹி ॥ ௨௨௨

யதா² இந்த ஜீவன் — ஏதத் இந்தப்போக்திருத்துவத்தை
ஸ்வஸ்ய. அபி தனக்குக்கூட — ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில்
போக்த்ருத்வம் போக்திருத்துவத்தை — ஆரோபயேத் ஆரோபிப்பனென்று
மந்தும் எண்ணுவதற்கு — இதி இப்படி
யதா² எப்படி — கா. ஏவ சொல்லுகிறது
ஜிஹ்ரேதி வெட்கப்படுகிறானோ — வ்ருதா² வீணை
ததா² அப்படிக்கிருக்க (இவன்) — கதா² கதையாயிருக்கிறது.

இதி இத்தப்பிரகாரமாக
அபிப்ரேத்ய மனதில் அபிப்பிராயம் வைத்து
கஸ்ய யாருக்கு
காயம். இதி போகநிமித்தமென்று
ஆசங்க்யா சங்கையில்லாமல்தானே
போக்தாரம் புசிக்கிறவனை
ஆக்ஷிபதி சுருதி ஆக்ஷேபிக்கிறது
தத: ஆகையினாலே
ஶரீராபாவஜ்வர: ஞானிக்கு சரீரத்தைக்குறித்துதாபம்
ந ஹி இல்லையென்றுசொல்லுகிறது

அ-கை. போக்தாவும் ஆத்துமாவுக்கில்லையென்பது தெரிந்தது, சரீராநுதாபமில்லையென்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்தத்தையும், சரீரமித்தனைவிதமென்பதையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

स्थूलंसूक्ष्मंकारणञ्चशरीरंत्रिविधंस्मृतम् ।
अवश्यंत्रिविधोस्त्येवतत्रतत्रोदितोज्वरः ॥
वातपित्तश्लेष्मजन्यव्याधयःकोटिशस्तनौ ।
दुर्गन्धित्वकुरूपत्वदाहभङ्गादयस्तथा ॥
कामक्रोधाद्यशान्तिदान्त्याद्यालिङ्गदेहगाः ।
ज्वराद्यैर्बाधन्तेस्मात्तचाप्राप्तचानरंक्रमात् ॥
स्वंपरञ्चनवेत्त्यात्माविनष्टइवकारणे ।
आगामिदुःखबीजञ्चेत्येतदिन्द्रेणदर्शितम् ॥

ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் காரணஞ்ச சரீரம் த்ரிவிதம் ஸ்ம்ருதம் ।
அவச்யம் த்ரிவிதோஸ்த்யேவ தத்ர தத்ரோதிதோ ஜ்வர: ॥ ௨௨௩
வாதபித்தச்லேஷ்மஜந்யவ்யாதய: கோடிசஸ்தநௌ ।
துர்கந்தித்வகுரூபத்வதாஹபங்காதயஸ்ததா ॥ ௨௨௪
காமக்ரோதாத்யசாந்திதாந்த்யாத்யா லிங்கதேஹகா: ।
ஜ்வராத்யைர்பாதந்தே ... நரம் க்ரமாத் ॥ ௨௨௫
ஸ்வம் பரஞ்ச ந வேத்த்யாத்மா விநஷ்ட இவ காரணே ।
ஆகாமிது:கபீஜஞ்சேத்யேதத் இந்த்ரேண தர்சிதம் ॥ ௨௨௬

ஸ்தூலம் தூலமென்றும்
ஸூக்ஷ்மம் சூட்சுமமென்றும்
காரணம் ச காரணமென்றும்
சரீரம் தேகமானது
த்ரிவிதம் மூன்றுவிதமாக
ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது
அவச்யம் அவசியமாக
த்ரிவித: மூன்றுதேகங்களும்
அஸ்தி. ஏவ இருக்கவேயிருக்கின்றன
தத்ர தத்ர அந்தந்த சரீரங்களிலே
உதித: அதற்குயோக்கியமான
ஜ்வர: ஜ்வரமானதுகாணப்படுகிறது

அ-கை. அதில் தூலசரீர ஜ்வரமேதெனில்.

வாதபித்தஶ்லேஷ்மஜந்யா வ்யாதயஃ வா தபித்தசிலேஷ்மமென்கிற தாதுக்க ளுடைய விகிர்தியாசத்தா லுண்டா கின்றவைகளான வியாதிகள்
ஸஹஸ்ரஶஃ சேகவிதமாக
ஸ்தூலே தூலத்திலுண்டாகின்றன

துர்கந்தித்வகுரூபத்வதாஹப்ரமாத்யாஃ அதனாலுண்டுபண்ணப்பட்டதான துற்கந்தம், குரூபம், தாகம், மறித்தல் முதலான பீடைகளும் தூலசரீரத்தில் சதாகாணப் படுகின்றன.

அ-கை. சூட்சுமசரீரத்தின் ஜ்வரமேதெனில்,

ததா அப்படியே
காமக்ரோதாதயஃ காமக்குரோத முதலானவைகளும்
ஶாந்த்யாத்யாஃ சமதமாதி சற்குணங்களும்
லிங்கதேஹமாஃ சூட்சும தேகத்தை யடைந்திருக்கிற
ஜ்வராஃ ஜ்வரங்கள்
த்வயே. ஹ்யபி இவ்விரண்டுவித ஜ்வரத்திலும்
ப்ராப்த்யப்ராப்த்யா சாந்தியாதிகளுடைய அப்பிராப்தியினாலும்காமாதிகளின் பிராப்தியினாலும்
நரம் ஜீவனை
க்ரமாத் கிரமமாக
பாதயேத் பாதிக்கின்றன.
ஆத்மா ஜீவனானவன் சகலவித ஞானசூனியனாய்

காரணே காரணசரீரத்தில்ஒன்றும் அறியாமல்
விநஷ்ட இவ நாசமானவன்போல்
ஸ்வம் தன்னையும்
பரம் ச தனக்கன்னியமானவிஷயத்தையும்
ந வேத்தி அறிகிறானில்லை
ஆகாமிதுஃகபீஜம் ச இதி மறுநாள்வரப்போகிற துக்கங்களுக்கெல்லாம் இந்தக்காரணசரீரம் காரணமாயிருக்கிறதென்று
ஏதத் இந்த அர்த்தத்தை குருவாகிய பிர்மாவுக்கு முன்னே
இந்த்ரேண தேவேந்திரனாலே
தர்ஶிதம் தெரிவிக்கப்பட்டதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இந்தசரீரங்களுக்கு இந்தஜ்வரங்கள் இயற்கையா, சேர்க்கையாவெனில்.

एतेज्वराश्शरीरेषुत्रिषुस्वाभविकामता: ।
वियोगेतुज्वरैस्तानिशरीराण्येवनासते ॥

ஏதேஜ்வராஶ்ஶரீரேஷு த்ரிஷு ஸ்வாபாவிகா மதாஃ ।
வியோகே து ஜ்வரைஸ்தானி ஶரீராண்யேவ நாஸதே ॥ ௨௨௭

ஏதே இந்தமூவிதமான
ஜ்வராஃ ஜ்வரங்களும்

த்ரிஷு. ஶரீரேஷு மூன்றுசரீரங்களிலே

ஸ்வாபாவிகா: சுபாவங்களாக இருக்கின்றனவென்று
ஜ்ஞேயா: அறியத்தக்கன
ஜ்வரை: இந்த ஜ்வரங்களினாலே
வியோகே அந்த பிரிந்திருக்கும்பட்சத்தில்
தாநி.ஶரீராணி.ஏவ அந்தசரீரங்களே
ந.ஸந்தி இருக்கமாட்டா.

அ-கை. இதற்குதிருஷ்டாந்த மேதெனில்.

तन्तोर्वियुज्येतपटोवालेभ्यःकंबलोयथा ।
मृदोघटस्तथादेहोज्वरेभ्योपीतिदृश्यताम् ॥

தந்தோர்வியுஜ்யேதபடோவாலேப்ய:கம்பலோயதா ।
ம்ருதோகடஸ்ததாதேஹோஜ்வரேப்யோபீதித்ருஶ்யதாம் ॥ ௨௨அ

பட: வஸ்திரமானது
தந்தோ: நூலுக்கு வேருக எப்படி
ந. வியுஜ்யேத பிறிந்திருக்க மாட்டாதோ
கம்பல: கம்பிளியானது
வாலேப்ய: யதா மயிரைவிட்டெப்படி இருக்கமாட்டாதோ
கட: கடமானது
ம்ருத: மண்ணைவிட்டெப்படி யிராதோ
ததா அப்படி
தேஹ: இந்ததேகங்களும்
ஜ்வரேப்ய: அபி அவைகளுக்குச்சொன்ன ஜ்வரங்களைவிட்டு வேருக
இதி.த்ருஶ்யதாம் ஓரிடத்திலும் காணப்படமாட்டா.

அ-கை. இந்தஜ்வரங்களில் ஆத்துமாவில் ஒன்ருவதில்லையோவெனில்.

चिदाभासस्वतःकोऽपिज्वरोनास्तियतश्चितः ।
प्रकाशैकस्वभावत्वमेवदृष्टंनचेतरत् ॥
चिदाभासेप्यसंभाव्याज्वरास्साक्षिणिकाकथा ।

சிதாபாஸேஸ்வத:கோபிஜ்வரோநாஸ்தியதஶ்சித: ।
ப்ரகாஶைகஸ்வபாவத்வமேவத்ருஷ்டம்நசேதரத் ॥ ௨௨௯
சிதாபாஸேப்யஸம்பாவ்யாஜ்வராஸ்ஸாக்ஷிணிகாகதா ॥ ௨௩௰

யத: யாதொரு காரணத்தினாலே
சிதாபாஸே ஜீவனிடத்திலேயே
க:அபி.ஜ்வர: ஒரு ஜ்வரமும்
ஸ்வத: சுபாவத்தினாலே
நாஸ்தி இல்லை (அறிவாயிருப்பதால்)
சித: அறிவாகிய இவனுக்கு
ப்ரகாஶைகஸ்வபாவத்வம்.ஏவ பிரகாசமே முக்கியமான சுபாவமாயிருக்கிறதே
த்ருஷ்டம் காணப்படுகிறது.
இதரத்.ந.ச வேறே ஒன்றுங் காணப்படவில்லை
சிதாபாஸே.அபி சிதாபாசனிடத்திலேயுங்கூட

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿 சாட்சியினிடத்தில்லாரா[ரோபிக்கிறது.]

அ-கை. அப்போ உலகத்தில் அப்பேர அனியாயமாய் தான் தபிக்கிறேனென்று அனுபவத்திற்குக் கதியேதெனில், அதற்குக்கதையைக் காண்பிக்கிறார்.

एवमप्येकतां मेने चिदाभासो ह्यविद्यया ।
साक्षीसत्यत्वमध्यस्य स्वेनोपेते वपुस्त्रये ।
तत्सर्वं वास्तवं स्वस्य स्वरूपमिति मन्यते ॥

𑌏𑌵𑌮𑌪𑍍𑌯𑍇𑌕𑌤𑌾𑌂𑌮𑍇𑌨𑍇𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑍋𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌪𑍇𑌤𑍇𑌵𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௧௧

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 இந்தப்பிரகாரமிருந்தா[லும்
𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌃 ஜீவனானவன்
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 அஞ்ஞானத்தினாலே
𑌏𑌕𑌤𑌾𑌂 அதிஷ்டானாரோபங்களை யொன்றாக
𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌹𑌿 எண்ணுகிறானன்றோ
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 அதெப்படியென்றால், சாக்ஷியினுடையஸத்யத்தன்மையை
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ஆரோபணை தன்னிடத்தி[லேற்றிக்கொண்டு
𑌵𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 மூன்றுதேகங்களையும்
𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 தன்னோடே
𑌉𑌪𑍇𑌤𑍇 ஒன்றுசேர்ந்த
𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 அந்த ஸமஸ்தமும்
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 தனக்கு
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂 நிஜமான
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 வடிவமென்று
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 எண்ணுகிறான்.

அ-கை. இப்படி யெண்ணுவதா லென்னகெடுதியெனில்.

एतास्मिन्भ्रान्तिकालेऽयंशरीरेषुज्वरस्त्वथ ।
स्वयमेवज्वरामीतिमन्यतेहिकुटुंबिवत् ॥

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌯𑌂𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌷𑍁𑌜𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌥 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌜𑍍𑌵𑌰𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇𑌹𑌿𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑌿𑌵𑌤𑍍 ॥ ௨௧௨

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 இந்த
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇 மயக்கமான அவசரத்[தில்
𑌅𑌯𑌂 இந்த ஜீவன்
𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌷𑍁 சரீரங்கள்
𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌤𑍁 𑌅𑌥 தாபத்தையடையும்[போது
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 தானே
𑌜𑍍𑌵𑌰𑌾𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿 தபிக்கிறேனென்று
𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑌿𑌵𑌤𑍍 குடும்பிபோலே
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿 எண்ணுகிறானன்றோ.

அ-கை. குடும்பிதபிக்கிறதாவதெதெனில்.

पुत्रदारेषु तप्यत्सु तपामीति वृथा यथा ।
मन्यते पुरुषस्तद्वदाभासोऽप्यभिमन्यते ॥

புத்ரதாரேஷு தப்யத்ஸு தபாமீதி வ்ருதா யதா ।
மந்யதே புருஷஸ்தத்வதாபாஸோऽப்யபிமந்யதே ॥ ௨௧௩

புருஷ: - புருஷனானவன்
புத்ரதாரேஷு - பிள்ளை பெண்டா
ட்டி முதலானவர்கள்
தப்யத்ஸு - தாபத்தை யடைந்தவிடத்தில்
யதா - எப்படி
வ்ருதா - வீணாக
தபாமி இதி - தபிக்கிறேனென்று
மந்யதே - நினைக்கின்றானோ
தத்வத் - அதுபோல
ஆபாஸ: அபி - ஜீவனும் சரீரத்திரய
க்களுக்குவருகிற தாபத்தைத் த
னக்கென்று
அபிமந்யதே - அபிமானிக்கிறான்.

ஆகை. இப்படி ஜீவன் அவிவேகதிசையில் மயக்கத்தால் தபிக்கட்டும், விவேகதிசையில் தபிக்காமலிருக்கக் காரணமேதெனில்.

विविच्य भ्रान्तिमुज्झित्वा तमप्यगणयन्सदा ।
चिन्तयन्साक्षिणं कोऽसौ संसारमनुसंज्वरेत् ॥

விவிச்ய ப்ராந்திமுஜ்ஜித்வா தமப்யகணயந்ஸதா ।
சிந்தயந்ஸாக்ஷிணம் கோऽஸௌ ஸம்ஸாரமநுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥ ௨௧௪

விவிச்ய - இப்படிஜீவன் ஆத்மானாத்ம
விவேகமானபின்னர்
ப்ராந்திம் - [illegible]
[illegible]
[illegible]
உஜ்ஜித்வா - [illegible]
தமபி - அவனையும்
அகணயந் - [illegible]
மதியாமலிருந்து
ஸாக்ஷிணம் - ஸாக்ஷியாயிருக்கப்பட்டத
ஸதா - [illegible]
சிந்தயந் - சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற
ஜீவன்
கோஸௌ - என்னகாரணத்தினாலே
ஸம்ஸாரம் - சரீரத்தைக்குறித்து
அநுஸஞ்ஜ்வரேத் - தாபப்படுவன்.

ஆகை. மயக்கதிசையில் தாபமுண்டாவதற்கும் ஞானதிசையில் தாபம் உண்டாகாமல் போவதற்கும் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अयथावस्तु सर्पादिज्ञानं हेतुः पलायने ।
रज्जुज्ञानेऽहिधीध्वस्तौ कृतमप्यनुशोचति ॥

அயதாவஸ்து ஸர்பாதிஜ்ஞாநம் ஹேது: பலாயநே ।
ரஜ்ஜுஜ்ஞாநேऽஹிதீத்வஸ்தௌ க்ருதமப்யநுஶோசதி ॥ ௨௧௫

மயாவ்ருஷவாஹ்விஹேஹேர் கல்பித மானசர்ப்பம் சோன் வெள்ளிமுதலான மயக்கஞானமானது உபாயிதே ஓவேதில் விஷதுங் காரணமாயிருந்தது ரஜ்ஜ்வாதிகே பழுதை முதலான ஞானம் வந்ததேயானால் க்ஷீயேதஹ்ணா பாம்பு முதலான விபரீதஞானம் கெடும்பட்சத்தில் கருதம் சுவி முன் ஓடி இடுப்பொடித்துக்கொண்டதையும்பற்றி க்ஷண்ஸௌவதி பச்சாத்தாபப்படுகிறான்

அ-கை. சாக்ஷியோமென்று ஒருதரம்அறிந்தால் போதாதோ, அடிக்கடி அன்னத்திற் கனுசந்தானம் பண்ணவேண்டுமெனில்.

मित्याभियोगदोषस्यप्रायश्चित्तत्वसिद्धये ।
क्षमापयन्निवात्मानंसाक्षिणंशरणंगतः ॥

மித்யாபியோகதோஷஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தத்வஸித்தயே ।
க்ஷமாபயந்நிவாத்மாநம்ஸாக்ஷிணம்ஶரணம்கதஃ ॥ ௨௱௩௬

மித்யாபியோகதோஷஸ்ய யோக்கியனிடத்தில்ஒருதிருட்டை வெகுநாளாயாரோபித்து வந்தவன் அவனை யோக்கியனென்றுஅறிந்தபிறகு அதற்குஅனந்தவிதமான ப்ராயஶ்சித்தத்வஸித்தயே பிராயச்சித்தம் செய்துஅந்ததோஷத்தைநிவர்த்திக்கும்பொருட்டு க்ஷமாபயந் இவ அவனைநல்வார்த்தை சொல்வதுபோல் ஆத்மாநம் ஸாக்ஷிணம் ஶரணம் கதஃ தானாயிருக்கிற சாட்சியை இதுவரையிலறியாமல் கர்த்தாவென்று சொன்ன தோஷம்போகும் நிமித்தம் அடிக்கடி நான்சாட்சியென்று சரணாகதிபண்ணுகிறான்.

அ-கை. அன்னியனிடத்தில் மித்தியாபவாதம் சொல்லும்பட்சத்தில், அப்படி அவனுக்குச் சமாதானம், அடிக்கடி சொல்லவேண்டியதுசரி, இங்கே ஆத்துமா தானாயிருப்பதால், தனக்குத்தான் நல்வார்த்தை சொல்லவேண்டியது யுக்தமில்லையேயெனில்.

आवृत्तपापनुत्यर्थंस्नानाद्यावर्त्ततेयथा ।
आवर्तयन्निवध्यानंसदासाक्षिपरायणः ॥

ஆவ்ருத்தபாபநுத்யர்த்தம்ஸ்நாநாத்யாவர்த்ததேயதா ।
ஆவர்த்தயந்நிவத்யாநம்ஸதாஸாக்ஷிபராயணஃ ॥ ௨௱௩௭

ஆவ்ருத்தபாபநுத்யர்த்தம் ஒருபுருஷனே அறியாதகாலத்தில் தான் செய்த பாபம்போகும்நிமித்தம் ஸ்நாநாதி ஸ்நானம் முதலான அநேக பிராயச்சித்தத்தை யதா எப்படி ஆவர்த்ததே செய்து கொள்ளுமோ ததா அப்படி இந்த ஜீவனும் சாக்ஷியினிடத்தில்வெகுகாலமாய் சம்சாரித்துவாதிஆரோபதோஷம் நிவர்த்தியின்பொருட்டு ஸதா எப்போதும்

ஸ்வதக்ஷயநு. ஐவ ஆவர்த்தி பண்ணு கிறவன் போல | ஸாக்ஷீபாராயணஃ சாட்சியே கதியென்று அநுசந்தானம்பண்ணுகிறன்.

அ-கை. அதிருக்கட்டும், இதுவரையில் இந்தஜீவன்தன் பிரக்கியாதியைச் சொல்லியிப்போது அப்படிச்சொல்வதற்கு லஜ்ஜைப்படுவானேனெனில்.

उपस्थकुष्ठिनीवेश्याविलासेषुविलज्जते ।
जानतोऽग्रेतथाभासःस्वप्रख्यातौविलज्जते ॥

உபஸ்தகுஷ்டிநீவேஶ்யாவிலாஸேஷுவிலஜ்ஜதே ।
ஜாநதோऽக்ரேததாபாஸஃஸ்வப்ரக்யாதௌவிலஜ்ஜதே ॥ உ௯அ

உபஸ்தகுஷ்டிநீவேஶ்யா குகியத்தில் குஷ்டம் பிடித்த தாசி
ஜாநதஃ அறிந்தவர்
அக்ரே முன்பாக
விலாஸேஷு அபிநயங்கள்செய்வதில்
விலஜ்ஜதே வெட்கத்தையெப்படி அடைவளோ
ததா அப்படி
ஆபாஸஃ சிதாபாசனும்
ஸ்வப்ரக்யாதௌ தத்துவஞானத்திற்கு முன்னே தன்னுடைய கருத்திருத்துவாதிகளான பிரக்யாதியைச் சொல்வதில்
விலஜ்ஜதே வெட்கப்படுகிறன்.

அ-கை. சிதாபாசன் அடிக்கடி தேகத்திரயங்களையும் நானல்லவென்று சொல்வதற்குக் காரணமேதெனில்.

गृहीतोब्राह्मणोम्लेच्छैःप्रायश्चित्तञ्चरन्पुनः ।
म्लेच्छैस्संकीर्यतेनैवतथाभासश्शरीरकैः ॥

க்ருஹீதோப்ராஹ்மணோம்லேச்சைஃப்ராயஶ்சித்தஞ்சரந்புநஃ ।
ம்லேச்சைஸ்ஸங்கீர்யதேநைவததாபாஸஶ்ஶரீரகைஃ ॥ உ௯௯

ம்லேச்சைஃ துலுக்கர்களாலே
க்ருஹீதஃ இழுத்துக்கொண்டுபோன
ப்ராஹ்மணஃ பிராமணனைவன்
ப்ராயஶ்சித்தம் வெகுவிதமான பிராயச்சித்தங்களை
சரந் வெகுசிலவு செய்து பண்ணின பார்ப்பான்
புநஃ பிற்பாடு
ம்லேச்சைஃ துலுக்கர்களோடே
ந ஸங்கீர்யதே ஏவ எப்படி சேரமாட்டானோ
ததா அப்படி
ஆபாஸஃ சிதாபாசனும்
ஶரீரகைஃ தேகத்திரயங்களோடே அஞ்ஞானத்தால் சேர்ந்து அவைகளை தானென்று மயங்கி, வெகுகாலத்திற்குபின் சாதனசதுஷ்டயசற்குருசேவையால், சிரவணாதிகளைச்செய்து, சாட்சியே நானென்றறிந்தபின் தேகாதிகளோடே மறுபடியொருக்காலும் சேரான்.

அ-கை. ஐயா இப்படி ஞானி நடுங்கிக்கொண் டிருப்பனென்று சொன்னதைப் பார்க்கும்போது இவரைக்காட்டிலும் நிற்சிந்தையா யிருக்கிற அஞ்ஞானி தாழ்வில்லையேயெனில்.

यौवराज्येस्थितोराजपुत्रस्सांम्राज्यवांछया ।
राजानुकारीभवतितथासाक्ष्यनुकार्ययम् ॥

யௌவராஜ்யேஸ்திதோராஜபுத்ரஸ்ஸாம்ராஜ்யவாஞ்சயா ।
ராஜாநுகாரீபவதிததாஸாக்ஷ்யநுகார்யயம் ॥ ௨௬௦

யௌவராஜ்யே யுவராஜ்ஜியபட்டத்தில்
ஸ்திதஃ இருக்கிற
ராஜபுத்ரஃ ராஜகுமாரன்
ஸாம்ராஜ்யவாஞ்சயா அந்த சாம்ராஜ்ஜியவாஞ்சையினாலே
ராஜாநுகாரீ ராஜாவை யனுசரித்துக்கொண்டே [னோ
பவதி எப்படி கம்பீரமாகவிருக்கிறு
ததா அப்படி
அயம் இந்த ஜீவனும்
ஸாக்ஷ்யநுகாரீ சாட்சியை யனுசரித்திருப்பன்.

அ-கை. அந்தயுவராஜாவுக்கு சாம்ராஜ்ஜியபதவியாகிறபலம் பிரத்தியட்சமாயிருப்பதுபோல, இவனுக்குச் சாட்சியின் அனுசந்தானத்தினால் என்ன பலமெனில்.

योब्रह्मवेदब्रह्मैवभवत्येषइतिश्रुतिम् ।
श्रुत्वातदेकचित्तस्सन्ब्रह्मवेत्तिनचेतरत् ॥

யோப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவத்யேஷஇதிஶ்ருதிம் ।
ஶ்ருத்வாததேகசித்தஸ்ஸந்ப்ரஹ்மவேத்திநசேதரத் ॥ ௨௬௧

யஃ எவன்
ப்ரஹ்மவேத பிர்மமேநானென்றறிகிறு [னோ
ஏஷஃ அந்த
ப்ரஹ்ம ஏவ இவன் பிர்மமாகவே
பவதி. இதி ஆகிறானென்ற
ஶ்ருதிம். ஶ்ருத்வா சுருதியைக்கேட்டு
ததேகசித்தஃ ஸந் அந்த பிர்மத்திலேயே முக்கியசித்தனாய்
ப்ரஹ்ம வேத்தி பிர்மத்தையே கம்பீரமாயறிகிறான்
இதரத். ந. வ பிர்மத்திற்கு வேறான துவைதத்தை யறிகிறானில்லை.

வி-ம். இவன்குலத்தில்கூட அப்பிர்மவித்து உண்டாகானென்றும், இருதயகிரந்தியாகிற குகையிலிருந்து விடுபட்டு அமிருதனாக ஆகிறானென்றும், இவன்துக்கத்தையும், பாபத்தையும் தாண்டுகிறானென்றும் இப்படி சுருதிகள் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. ஐயா இந்தப்பிர்மஞானம் இந்தஜீவனைக் கொல்லுகிறதாயிருப்பதால், யாராகிலுந்தான்சாக மருந்து குடிப்பனோவெனில்.

देवत्वकामाह्यग्न्यादौप्रविशन्तियथातथा ।
साक्षित्वेनावशेषायस्वविनाशंसवांछति ॥

தேவத்வகாமாஹ்யக்ந்யாதௌப்ரவிஶந்தியதாததா |
ஸாக்ஷித்வேநாவஶேஷாயஸ்வவிநாஶம்ஸவாஞ்சதி || ௨௪௨

தேவத்வகாமா: தேவனாகவேண்டுமென்றிச்சித்தவர்கள்
அக்ந்யாதௌ அக்கினியிலும், கங்கையிலும், பிருகுபதனத்திலும் சாவதில் பயமன்றியில்
யதா எப்படி
ப்ரவிஶந்தி பிரவேசிக்கிறார்களோ
ததா அப்படி
ஸாக்ஷித்வேந சாட்சிவடிவமாக
அவஶேஷாய மீதமாகும்பொருட்டு
ஸ்வவிநாஶம் தன்னுடையகருத்திருத்துவநாசத்தை
ஸ: அந்த ஜீவன்
வாஞ்சதி ஹி இச்சிப்பானன்றோ.

அ-கை. இப்படி தத்துவஞானத்தால் ஜீவத்துவம் போயிற்றானால், ஞானிகள்ஜீவத்துவ விவகாரம்செய்யக் கண்டோமே, அதெப்படிக்கூடுமெனில்.

यावत्स्वदेहदाहंस्यान्नरत्वंनैवमुञ्चति ।
तावदारब्धदेहंस्यान्नाभासत्वविमोचनम् ॥

யாவத்ஸ்வதேஹதாஹம்ஸ்யாந்நரத்வம்நைவமுஞ்சதி |
தாவதாரப்ததேஹம்ஸ்யாந்நாபாஸத்வவிமோசநம் || ௨௪௩

யாவத் எதுவரையில்
ஸ்வதேஹதாஹம் ஸ்யாத் தன்னுடைய தேகம் தகிக்கப்படுமோ
தாவத் அதுவரையில்
நரத்வம் மனுஷத்தன்மை
ந முஞ்சதி ஏவ. விடவே மாட்டாது
அதுபோல
ஆரப்ததேஹம் ஸ்யாத் ஞானிக்குப் பிராரப்ததேகமிருக்கும்வரை
ஆபாஸத்வவிமோசநம் ந உலகத்தாரிவனை ஜீவனென்று விவகரிக்கிற சொல்லுக்கு விமோசனம்கிடையாது.

அ-கை. சம்சாரஉபாதான காரணமான அஞ்ஞானம்போயும், அதன்காரியமான பிராரப்தமிருப்பது கூடாதெனில், நான்மனிதனென்ற விபரீதத்தோற்றம் எப்படிவரக்கூடுமெனில்.

रज्जुज्ञानेपिकंपादिश्शनैरेवोपशाम्यति ।
पुनर्मन्दांधकारेसारज्जुःक्षिप्रोरगीभवेत् ॥
एवमारब्धभोगोपिशनैश्शाम्यतिनोहठात् ।
भोगकालेकदाचित्तुमर्त्योहमितिभासते ॥

ரஜ்ஜுஜ்ஞாநேபிகம்பாதிஶ்ஶநைரேவோபஶாம்யதி |
புநர்மந்தாந்தகாரேஸாரஜ்ஜு:க்ஷிப்ரோரகீபவேத் || ௨௪௪

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] பழுதைபென்ற ஞானம் வந்தாலும்
[illegible] நடுக்கம் முதலானது
[illegible] மெள்ளமெள்ள
[illegible] உபசமனத்தையடைந்த
[illegible] மறுபடி. (ஒருக்கால்) [அ
[illegible] சந்தியாகால இருட்டில் போகும்போது
[illegible] அந்தப்பழுதையானது
[illegible] மறைபட்டு
[illegible] பாம்புபோலத்தோன்றுகிறது
[illegible] இப்படி.

[illegible]

அ-கை. அப்படிஞானிக்கு மனிதனைப்போல் [illegible] தோஷத்தாலே தத்துவஞானம் கெட்டுப்போமோவெனில்.

नैतावतापराधेनतत्वज्ञानंविनश्यति ।
जीवन्मुक्तिव्रतंनेदंकिन्तुवस्तुस्थितिःस्मृता ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] இவ்வளவு
[illegible] அபராதத்தினாலே
[illegible] ஞானமானவை [illegible] ஞானம்
[illegible] நாசமடைகிறதில்லை
[illegible] ஜீவன்முக்தி [illegible] விரதமானது

[illegible]

அ-கை. [illegible] ஸ்தலத்தில் [illegible] கம்பனாதிகளிருக்கட்டும், [illegible] காட்டியபடி, தான்தசமனென் [illegible] காணப்படவில்லையேயெனில்.

दशमेऽपिशिरस्ताद्रुदन् बुध्यानरोगिति ।
शिरोव्रणस्तुमासेनशनैश्शाम्यतिनोन्यदा ॥

[illegible]

[illegible]

दशमामृतिन्लामेननातोहर्षोव्रणस्यथाम् ।
निरोधेत्समुनितल्पामस्तथाप्रारब्धदुःखिनाम् ॥

[illegible]

[illegible]

धनाभावाद्द्रामयामस्तदामृयोनिविन्त्यताम् ।
रसमेवादिनेपुंक्रमेयोमृयोयथातथा ॥

ஏவமாரப்தபோகோऽபி ஶனை꞉ ஶாம்யதி ந ஸஹஸா |
போககாலே கதாசித்து மர்த்யோऽஹமிதி பாஸதே || ௨௪௫ ||

ரஜ்ஜுஜ்ஞானேऽபி பழுதையென்ற ஞானம் வந்தாலும்
கம்பாதி꞉ நடுக்கம் முதலானது
ஶனைரேவ மெள்ளமெள்ளவே
உபஶாம்யதி உபசமனத்தையடைகிற[து]
புன꞉ மறுபடி (ஒருக்கால்)
மந்தாந்தகாரே சந்தியாகால இருட்டில் போகும்போது
ஸா. ரஜ்ஜு꞉ அந்தப்பழுதையானது
க்ஷிப்தா மறைபட்டு
உரகீ பாம்புபோலதோன்றுகிறது
ஏவம் இப்படி

ஆரப்தபோக꞉ அபி பிராரப்தகர்மத்தால் ஆரம்பிவிக்கப்பட்ட சுகதுக்காதி போகமும்
ஶனை꞉ மெள்ளமெள்ள
ஶாம்யதி சமனமடையும்
ந. ஸஹஸா பலாத்காரமாக உடனே சமனமாகாது
போககாலே பிராரப்தபோகம் புசிக்குங்காலையில்
கதாசித் து ஒருக்கால்
அஹம். மர்த்ய꞉. இதி நான்மனிதனென்[று]
பாஸதே தோன்றும்.

அ-கை. அப்படிஞானிக்கு மனிதனென்னும் தோற்றம் மறுபடியுண்டாயிற்றேயானால் தத்துவஞானம் கெட்டுப்போமேயெனில்.

नैतावतापराधेनतत्वज्ञानंविनश्यति ।
जीवन्मुक्तिव्रतंनेदंकिन्तुवस्तुस्थितिःखलु ॥

நைதாவதாபராதேன தத்த்வஜ்ஞானம் விநஶ்யதி |
ஜீவன்முக்திவ்ரதம் நேதம் கிந்து வஸ்துஸ்திதி꞉ கலு || ௨௪௬ ||

ஏதாவதா இவ்வளவு
அபராதேன அபராதத்தினாலே
தத்த்வஜ்ஞானம் குருமுகமாய் (மகாவாக்கியவிசாரஜன்னியமான) சாக்ஷாத்காரஞானம்
ந. விநஶ்யதி நாசமாகமாட்டாது
ஜீவன்முக்திவ்ரதம் ஜீவன்முக்தியென்கிறவிரதமானது

இதம் ந இப்படி (யொருக்கால் நான் மனிதனென்று தவறிச்சொல்லுவதால், கெடுதியடைகிறதல்ல
கிந்து பின்னையோவென்றால்
வஸ்துஸ்திதி꞉ கலு வஸ்துமாத்திரம் நானென்ற உரைப்பன்றோ (தத்துவஞானபலமான ஜீவன்முக்திவிரதம்.)

அ-கை. ரச்சுசர்ப்ப ஸ்தலத்தில் பிராந்திநிவர்த்தியாயும், அதின்காரியமான கம்பனாதிகளிருக்கட்டும், பிரகிருத திருஷ்டாந்தத்தில் நீயே தசமனென்று காட்டியபடி, நான்தசமனென்றறிந்தபிற்பாடுஅழுகை முதலானது ஒன்றும் காணப்படவில்லையேயெனில்.

दशमोपिशिरस्ताडंरुदन् बुध्वानरोदिति ।
शिरोव्रणस्तुमासेनशनैश्शाम्यतिनोतदा ॥

தசமோபிசிரஸ்தாடம்ருதந் புத்வாநரோதிதி ।
சிரோவ்ரணஸ்துமாஸேநசநைஸ்சாம்யதிநோததா ॥ உசஎ

தசம:, அபி — தசமன் தானுந் தசமனென்று
புத்வா — அறிந்தபின்
ருதந் (ஸந்) — விசனப்பட்டவனாக
சிரஸ்தாடம் — தலையிலடித்துக்கொள்ளுகிறது முதலான
ந ரோதிதி — ரோதனத்தைப்பண்ணுகிறதில்லை

சிரோவ்ரண: து — சிரசில் முன்னடித்துக்கொண்டபுண்மாத்திரம்
மாஸேந — மாசக்கிரமத்தில்
சநை: — மெள்ளமெள்ள
சாம்யதி — ஆறுகிறது
ததா ந — அப்பவே புண் ஆறுகிறதில்லை.

அ-கை. ஞானம்வந்தபிற்பாடும் பிராரப்தத்துக்கம் தோற்றுமானால், ஆறுவதவஸ்தையான துக்கநிவர்த்திரூபமானஜீவன்முக்திபிரயோசனமேதெனில்

दशमामृतिलाभेनजातोहर्षोव्रणव्यथाम् ।
तिरोधत्तेमुक्तिलाभस्तथाप्रारब्धदुःखिताम् ॥

தசமாம்ருதிலாபேநஜாதோஹர்ஷோவ்ரணவ்யதாம் ।
திரோதத்தேமுக்திலாபஸ்ததாப்ராரப்ததுக்கிதாம் ॥ உசஅ

தசமாம்ருதிலாபேந — தசமன், தசமனுன தான்சாகவில்லையென்று தானுன தசமனைச் சாகாமல்கண்ட லாபத்தால்
ஜாத: — உண்டான
ஹர்ஷ: — சந்தோஷமானது
வ்ரணவ்யதாம் — முன்னடித்துக்கொண்டபுண் வேதனையை

திரோதத்தே — (எப்படி) மறைத்துப்போடுமோ
ததா — அப்படி.
முக்திலாப: — நான்பிர்மமென்றறிந்த சந்தோஷத்தாலுண்டாயிருக்கிற இந்த ஜீவன்முக்திலாபமானது
ப்ராரப்தது:கிதாம் — பிராரப்தகர்மத்தால், உண்டாகிறதுக்கத்தை (சிறிதும்தோன்றவிடாமலே மறைக்கும்.)

அ-கை. ஜீவன்முக்திவிரதமானது, இப்படி. பிராரப்தத்துக்கம் தோற்றுவதினால், கெடாதென்றால். மறுபடி அநாத்மாத்தியாச மொருக்கால்வந்தாலோவெனில்.

व्रताभावाद्यदाध्यासस्तदाभूयोविविच्यताम् ।
रससेवीदिनेभुङ्क्तेभूयोभूयोयथातथा ॥

வ்யாபாராத்மநாஶாத்யா ஸ்வாஸ்த்யம்ஸம்ஸயோ விவிக்தாத் ।
ரஸவேஸ்ரீ தினே ஸேவ்ய ஸம்ஸயோ ஸம்ஸயோ யதா ததா ॥ ௨௪௯ ॥

வ்யாபாராஸ கட்டுப்பாடான யாதொருவிரதமில்லாமையால்
யதா எப்போ
ஸுப்ராஸ் அனுத்துமாவில்ஆத்துமபுத்தியுண்டாமோ
ததா அப்போ
ஸம்ஶய: மறுபடி [ப்பிரிக்கத்தக்கது
விவிக்தாம் ஆத்துமானுத்துமாக்களை
யதா எப்படி

ரஸவேதீ சிதத் குளிகையான ரசத்தைசாப்பிட்டவனுக்கு, பசியாதி நிவர்த்தியாயிருப்பதால், மறுபடியது ஒருக்காலுண்டானால்
ஸம்ஸயம் ஸம்ஸயம் மறுபடி மறுபடி.
ததா அப்படியே
தினே தினந்தோறும்
ஸேவ்யதே அந்தகுளிகையைச்சாப்பிடுகிறவன்போலுமாம்

அ-கை. ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகாத பிராரப்தகர்மபலம் எதினால்நிவர்த்தியாகுமெனில்.

शमयत्यौषधेनायंदशमस्स्वव्रणंयथा ।
भोगेनशमयत्वैतत्प्रारब्धंमुच्यतेतथा ॥

ஶமயத்யௌஷதேநாயம்தஶமஸ்ஸ்வவ்ரணம்யதா ।
போகேநஶமயத்வைதத்ப்ராரப்தம்முச்யதேததா ॥ ௨௫௦

அயம் இந்த
தஶம: தசமனானவன்
ஔஷதேந ஔஷதத்தினாலே முன்னிடித்துக்கொண்டதினாலுண்டான
ஸ்வவ்ரணம் தன்னுடைய இரணத்தை
யதா எப்படி

ஶமயதி ஆற்றிக்கொள்ளுகிறானோ
ததா அப்படி
ஏதத் இந்த
ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மத்தையும்
போகேந புசிப்பினாலே
ஶமயித்வா சமனம்பண்ணி
முச்யதே முக்தனாகிறான்.

அ-கை. அபரோட்சஞானத்திற்கு பலமானதுக்க நிவர்த்தியைச்சொல்லி, இனிமேல் ஆனந்தாவாப்தியைச் சொல்லுகிறார். இன்னும் விஷயத்தினாலுண்டாகிற திருப்திக்கும், இந்ததிருப்திக்கும் பேதமேதெனில்.

किमिच्छन्नितिवाक्योक्तश्शोकमोक्षउदीरितः ।
आभासस्यह्यवस्थैषाषष्ठीतृप्तिस्तुसप्तमी ॥
सांकुशाविषयैस्तृप्तिरियंतृप्तिर्निरंकुशा ।

கிமிச்சந்நிதிவாக்யோக்தஶ்ஶோகமோக்ஷ உதீரித: ।
ஆபாஸஸ்யஹ்யவஸ்தைஷாஷஷ்டீத்ருப்திஸ்துஸப்தமீ ॥ ௨௫௧

ஸாம்ஸர்கா விஷயேஷ்வேஷா த்ருப்திரியம் த்ருப்திர் நிஸ்ஸம்ஸர்கா ||௨௫௧||

கிம் எதை [ன்ற
ஜிஜ்ஞாஸு ஜகி இச்சிக்கப்போகிறனெ
வாக்யேஷு: வாக்கியத்தில் சொல்லப் பட்ட
சோகநாசகஃ துக்கநிவர்த்தியானது
உதீரிதஃ சொல்லப்பட்டது
சிதாபாஸஸ்ய சிதாபாசனுடைய
ஷஷ்டா. ஷஷ்டீ. ஸவஸ்தா ஹி இதுவரை
வதவஸ்தையென்றறி
ஸப்தமீ. த்ருப்திஃ ஏழாவது அவஸ்தை திருப்தியெனப்படும்
விஷயேஷு: விஷயங்களின்மேல
த்ருப்தி: வருகிற திருப்தியானது
ஸாம்ஸர்கா தடையோடேகூடியது
இயம். த்ருப்திஃ இந்த திருப்தியானது
நிஸ்ஸம்ஸர்கா தடையற்றது.

அ-கை. ஞானிக்கிப்படி திருப்தி எதினாலுண்டாகிறதெனில்.

कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवतृप्यति ॥

க்ருதம்க்ருத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவத்ருப்யதி || ௨௫௨

க்ருத்யம் பண்ணவேண்டியயாவும்
க்ருதம் பண்ணப்பட்டதாயிற்று [ம்
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியயாவு
ப்ராப்தம் அடையப்பட்டதாயிற்று
இதி ஏவ இப்படிநிச்சயித்திருப்பதே
த்ருப்யதி திருப்தி.

அ-கை. அப்படி கிருதகிருத்தியம் எத்தனைவிதம், அதெப்படி பண்ணிமுடிந்தது, அதையெனக்குச் சொல்லுமெனில்.

ऐहिकामुष्मिकव्रातसिद्ध्यैमुक्तेश्चसिद्धये ।
बहुकृत्यंपुरास्याभूत्तत्सर्वमधुनाकृतम् ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிகவ்ராதஸித்த்யைமுக்தேஶ்சஸித்தயே |
பஹுக்ருத்யம்புராஸ்யாபூத்தத்ஸர்வமதுனாக்ருதம் || ௨௫௩

ஐஹிகாமுஷ்மிகவ்ராதஸித்த்யை இகலோகபரலோக போகசமூகங் கள் சித்திக்கும் பொருட்டும்
முக்தே: ச மோட்சத்தினுடைய
ஸித்தயே சித்தியின்பொருட்டும்
புரா முன்னே
அஸ்ய இந்த எனக்கு
பஹுக்ருத்யம் வெகுகாரியம்
அபூத் செய்யவேண்டியிருந்தது
தத்ஸர்வம் அந்தசமஸ்தமும்
அதுனா இப்போது
க்ருதம் தன்னைவிடவேறில்லாமல் தானாய்ப்போய்விட்டதால் செய்யப்பட்டதாயிற்று.

அ-கை. இப்படி பண்ணவேண்டியது, அடையவேண்டியது, தேவையற்றுப்போன உம்முடைய திருப்தியைச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

तदेतत्कृतकृत्यत्वंप्रतियोगिपुरस्सरम् ।
अनुसन्दधदेवायमेवंतृप्यतिनित्यशः ॥

ததேதத் க்ருதக்ருத்யத்வம் ப்ரதியோகிபுரஸ்ஸரம் ।
அநுஸந்தததேவாயமேவம் த்ருப்யதி நித்யஶ꞉ ॥ ௨௫௪

தத் ஏதத் அந்த இந்த
க்ருதக்ருத்யத்வம் கிருதகிருத்தியத்துவம் தனக்குவந்திருப்பதையும், அப்படி வராத அஞ்ஞானிகளான
ப்ரதியோகிபுரஸ்ஸரம் அவர்களை திரிகளாகப்பார்த்துக்கொண்டே
அயம் இந்த ஞானி
அநுஸந்தத் ஏவ அநுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டே
ஏவம் இப்படி
நித்யஶ꞉ நித்தியகாலமும்
த்ருப்யதி திருப்தியாயிருக்கிறான்.

அ-கை. அப்படியவன் அநுசந்தானம் பண்ணுகிற க்ரமமெப்படியெனில்.

दुःखिनोऽज्ञास्संसरन्तुकामंपुत्राद्यपेक्षया ।
परमानन्दपूर्णोहंसंसरामिकिमिच्छया ॥

து꞉கிநோऽஜ்ஞாஸ்ஸம்ஸரந்து காமம் புத்ராத்யபேக்ஷயா ।
பரமாநந்தபூர்ணோऽஹம் ஸம்ஸராமி கிமிச்சயா ॥ ௨௫௫

து꞉கிந꞉ துக்கிகளாக
அஜ்ஞா꞉ அஞ்ஞானிகள்
புத்ராத்யபேக்ஷயா பிள்ளைமுதலானவர்களைக்குறித்து
காமம் மிகவுமவர்களைக்காப்பாற்றவேண்டுமென்ற ஆசையாலும்
ஸம்ஸரந்து உழலாகி சம்சாரத்திலிலே பட்டும்
பரமாநந்தபூர்ண꞉ பரமானந்தபூர்ணனான
அஹம் நான்
கிம் என்ன
இச்சயா இச்சையினாலே
ஸம்ஸராமி சம்சாரம்பண்ணப்போகிறேன்.

அ-கை. இனிகர்மியைப் பார்த்து அநுசந்தானம் பண்ணுகிறதாவது யேதெனில்.

अनुतिष्ठन्तुकर्माणिपरलोकयियासवः ।
सर्वलोकात्मकःकस्मादनुतिष्ठामिकिंकथम् ॥

அநுதிஷ்டந்து கர்மாணி பரலோகயியாஸவ꞉ ।
ஸர்வலோகாத்மக꞉ கஸ்மாதநுதிஷ்டாமி கிம் கதம் ॥ ௨௫௬

பரலோகயியாஸவ꞉ அமிருதபானம் ரம்பாசம்போகாதி விஷயசுகத்தையுடையதாயிருக்கிறபரலோகத்தையடைய வேண்டுமென்று இச்சையுள்ள ஜீவர்கள்
கர்மாணி அதற்கேற்ற ஜோதிஷ்டோமாதி கர்மங்களை
அநுதிஷ்டந்து அநுஷ்டானம்பண்ணட்டும்
ஸர்வலோகாத்மக꞉ சர்வலோகமுமான நான்
கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினால்
கிம் என்ன
கதம் எப்படி
அநுதிஷ்டாமி அநுஷ்டிக்கப்போகிறேன்.

ஆ-கை. அதிகாரிகளைக்குறித்து அனுசந்தான மெப்படிச்செய்வனெனில்

व्याचक्षतांतेशास्त्राणिवेदानध्यापयंतुवा ।
येत्राऽधिकारिणोमेतुनाधिकारोऽक्रियत्वतः ॥

வ்யாசக்ஷதாந்தெஶாஸ்த்ராணிவெதாநத்யாபயந்துவா ।
யெத்ராऽதிகாரிணொமெதுநாதிகாரொऽக்ரியத்வத: ॥ ௨௫௭

யெ அத்ர யார் இதில்
அதிகாரிண: இந்திராதிபதங்களை யடைய விருப்ப முள்ளவர்களாயிருக்கிற அதிகாரிகளோ
தெ அவர்கள்
ஶாஸ்த்ராணி சாஸ்திரங்களை
வ்யாசக்ஷதாம் நன்றாகப்படிக்கட்டும்
வெதாந் வேதங்களை
அத்யாபயந்து வா அத்தியயனமாவது பண்ணட்டும் [கால்
அக்ரியத்வத: கிரியையில்லாதவனான
மெ து எனக்கு
அதிகார: அவைகளில் அதிகாரம்
ந இல்லை.

ஆ.கை. ஐயா நீர் இகலோககிருத்தியமான பிட்சையையும் நித்திரையையும், பரலோககிருத்தியமான ஸ்நானசவுசங்களையும் செய்ய நான் கண்டிருக்கும்போது, முழுப்பூஷணிக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பதுபோல, இகபரகிருத்தியங்கள் எனக்கென்னமா யில்லையென்று சொல்லுகிறீரெனில்.

निद्राभिक्षेस्नानशौचेनेच्छामिनकरोमिच ।
दृष्टारश्चेत्कल्पयन्तिकिंमेस्यादन्यकल्पनात् ॥
गुञ्जापुञ्जादिदह्येतनान्यारोपितवह्निना ।
नान्यारोपितसंसारधर्मानेवमहंभजे ॥

நித்ராபிக்ஷெஸ்நாநஶௌசெநெச்சாமிநகரொமிச ।
த்ரஷ்டாரஶ்செத்கல்பயந்திகிம்மெஸ்யாதந்யகல்பநாத் ॥ ௨௫௮
குஞ்ஜாபுஞ்ஜாதிதஹ்யெதநாந்யாரொபிதவஹ்நிநா ।
நாந்யாரொபிதஸம்ஸாரதர்மாநெவமஹம்பஜெ ॥ ௨௫௯

நித்ரா நித்திரையையும்
பிக்ஷ பிட்சையையும்
ஸ்நாநஶௌசெ ஸ்னானத்தையும், சவுசத்தையும்
ந இச்சாமி ச நானிச்சிக்கவுமில்லை
ந கரோமி நான் பண்ணவுமில்லை
த்ரஷ்டார: செத் பார்க்கிறவர்கள் வேண்டுமானல்
கல்பயந்தி கற்பிக்கட்டும்
அந்யகல்பநாத் அன்னியர்களுடைய கற்பனையால்
மெ எனக்கு [றது
கிம் ஸ்யாத் என்னகுறைவுண்டாயிருக்கி
அந்யாரொபிதவஹ்நிநா அன்னியர்களாலே ஆரோபிக்கப்பட்ட நெருப்பிலே

ஸாஜாவ ஸஜாதிகுந்துமணிச்செடியி
ன்பூங்கொத்து முதலானது
ந ஊஹ்யதே (எப்படி.) தகிக்கப்பட
மாட்டாதோ
அந்யாரோபித வஸ்வாஹரயதேஹ

அ-கை. ஆத்துமவடிவமான சிரவணாதி ... வெனில்.

शृण्वंत्वज्ञाततत्वास्तेजाननक्स्माच्छृणोम्यहम् ॥

ஶ்ருண்வந்த்வஜ்ஞாததத்வாஸ்தே ஜாநந்கஸ்மாச்சருணோம்யஹம் ।

அஜ்ஞாததத்வா: ஆத்துமாவின்தத்துவ
வத்தை அறியாதவர்களான
தே அவர்கள்
ஶ்ருண்வந்து குருமுகமாய் சிரவணம்
பண்ணட்டும்

அ-கை. மனனமாவது பண்ணத் ...

मन्यन्तांसंशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥

மந்யந்தாம் ஸம்ஶயாபந்நா நமந்யேஹமஸம்ஶய: ।

ஸம்ஶயாபந்நா: நான் பிரமமோ அல்ல
வோவென்று சம்சயமுள்ளவர்கள்
மந்யந்தாம் சொப்பன திருஷ்டாந்தம்
முதலான யுக்தியால் மனனம்பண்

அ-கை. நிதித்தியாசனமாவது பண்ணவேண்டும் ...

विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किंध्यानमविपर्ययात् ।
देहात्मत्वविपर्यासंनकदाचिद्भजाम्यहम् ॥

விபர்யஸ்தோ நிதித்யாஸேத் கிம் த்யாநமவிபர்யயாத் ।
தேஹாத்மத்வவிபர்யாஸம் நகதாசித்பஜாம்யஹம் ॥

விபர்யஸ்த: விபரீதபாவனையுள்ளவன்
நிதித்யாஸேத் நிதித்தியாசனம்பண்
ணத்தக்கது
அவிபர்யயாத் விபரீதபாவனையில்லா
த்யாநம் நமக்கு தியானம்
கிம் என்னத்திற்குவேண்டும்

[illegible]

अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम् ।
विपर्यासंचिराभ्यास्तवासनातोऽवकल्पते ॥

[illegible]

[illegible]

प्रारब्धकर्मणिक्षीणेव्यवहारोनिवर्तते ।
कर्माक्षयेत्वसौनैवशाम्येद्ध्यानसहस्रतः ॥

[illegible]

[illegible]

विरलत्वंव्यवहतेरिष्टंचेद्ध्यानमस्तुते ।
अबाधिकांव्यवहतिंपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥

[illegible]

[illegible] ஆத்துமனிச்செபுபி [illegible] முதலானது [illegible] (எப்படி) தகிக்கப்பட மாட்டாதோ [illegible] ஸம்ஸாரயந்து

(அப்படி) அன்னியர்களாலே என்ன... டத்திலாரோபித்த சம்சார தர்ம... ஸஹம் நான் [களைக்குறித்த... ஏவம் அவர்கள்சொல்லுகிறபடி ந ஸஜ கர்த்தாவென்றெண்ணே...

[illegible] ஆத்துமவடிவமான சிரவணமாவது உமக்கு பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

श्रृण्वंत्वज्ञाततत्वास्तेजानन्कस्माच्छ्रृणोम्यहम् ॥

ஶ்ருண்வந்த்வஜ்ஞாததத்வாஸ்தே ஜாநந்கஸ்மாச்ச்ருணோம்யஹம் ।

அஜ்ஞாததத்வா: ஆத்துமாவைத்துமவடிவத்தை அறியாதவர்களான தே அவர்கள் ஶ்ருண்வந்து குருமுகமாய் சிரவணம் பண்ணட்டும்.

ஜாநந் ஆத்துமாவைத்தானென்றறி... அஹம் நான் (திருக்கி... கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினால் ஶ்ருணோமி சிரவணம்பண்ணப்போ... கிறேன்.

[illegible] மனனமாவது பண்ணத் தேவையில்லையோவெனில்.

मन्यन्तांसंशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥

மந்யந்தாம்ஸம்ஶயாபந்நா நமந்யேஹமஸம்ஶய: ॥ ௨௯௦ ॥

ஸம்ஶயாபந்நா: நான் பிர்மமோ அல்லவோவென்று சம்சயமுள்ளவர்கள் மந்யந்தாம் சொப்பன திருஷ்டாந்தம் முதலான யுக்தியால் மனனம்பண்ணக்கடவர்கள்

அஸம்ஶய: சம்சயமில்லாத அறிவாகிய... அஹம் நான் [லை... நமந்யே மனனம்பண்ணத்தேவை யில்...

[illegible] நிதித்தியாசனமாவது பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किंध्यानमविपर्ययात् ।
देहात्मत्वविपर्यासंनकदाचिद्भजाम्यहम् ॥

விபர்யஸ்தோநிதித்₄யாஸேத்கிம்த்₄யாநமவிபர்யயாத் ।
தே₃ஹாத்மத்வவிபர்யாஸம் நகதா₃சித்₃ப₄ஜாம்யஹம் ॥ ௨௯௧

விபர்யஸ்த: விபரீதபாவனையுள்ளவன் நிதித்₄யாஸேத் நிதித்தியாசனம்பண்ணத்தக்கது [த்தினாலே அவிபர்யயாத் விபரீதபாவனையில்லாததினால் த்₄யாநம் உமக்கு தியானம் கிம் என்னத்திற்குவேண்டும்.

தே₃ஹாத்மத்வவிபர்யாஸம் தேகமே நானென்கிறவிபரீதத்தையும், ஜகத்து சத்தியமென்கிற விபரீதத்தையும் கதா₃சித் ஒருக்காலும் அஹம் நான் ந ப₄ஜாமி எண்ணமாட்டேன்.

அ-கை. விபரீதபாவனை உமக்கில்லாதபட்சத்தில், நான் மனிதனென்கிற விவகாரம் எப்படிச் செய்கிறீரெனில்.

अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम् ।
विपर्यासाच्चिराभ्यास्तवासनातोऽवकल्पते ॥

அஹம்மநுஷ்யஇத்யாதிவ்யவஹாரோவிநாப்யமும் ।
விபர்யாஸம்சிராப்யஸ்தவாஸநாதோऽவகல்பதே ॥ ௨௯௨

அமும் இந்த
விபர்யாஸம் விபரீதபாவனை
விநா அபி இல்லாமலிருந்தாலும்
சிராப்யஸ்தவாஸநாத: வெகுகாலம் பழக்கப்பட்டவாசனையால்
அஹம் நான்
மநுஷ்யஇத்யாதிவ்யவஹார: மனுஷனென்றுசொல்லுகிற இவை முதலானவிவகாரமானது
அவகல்பதே குலாலச்சக்கிரம்போலே கற்பிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. சித்தன்வியாதிக்காக மருந்து சாப்பிடாமல்போனாலும், பசிக்காகவாவது பச்சிலைமுதலானதைச் சாப்பிடுவதுபோல, இந்தவிவகாரம் நிவர்த்திக்க பிர்மத்தியானம் செய்யவேண்டாமோ வெனில்.

प्रारब्धकर्मणिक्षीणेव्यवहारोनिवर्तते ।
कर्माक्षयेप्यसौनैवशाम्येद्ध्यानसहस्रतः ॥

ப்ராரப்தகர்மணிக்ஷீணேவ்யவஹாரோநிவர்த்ததே ।
கர்மாக்ஷயேப்யஸௌநைவஶாம்யேத்த்யாநஸஹஸ்ரத: ॥ ௨௯௩

ப்ராரப்தகர்மணி பிராரப்தகர்மமான
க்ஷீணே க்ஷயிக்கும்பட்சத்தில் [து
வ்யவஹார: விவகாரமானது
நிவர்த்ததே நிவர்த்தியாகும்
கர்மாக்ஷயே அபி கர்மம் க்ஷயிக்காத பட்சத்தில்
அஸௌ இந்தவிவகாரம்
த்யாநஸஹஸ்ரத: ஆயிரந்தியானத்தினாலும்
ஶாம்யேத் ஏவ ந ஒருநாளும்நிவர்த்தியாகவேமாட்டாது.

அ-கை. பிராரப்த நிமித்தமாயிருக்கிற விவகாரமும் ஞானவிரோதியாயிருக்கிறதேயெனில்.

विरलत्वंव्यवहृतेरिष्टश्चेद्ध्यानमस्तुते ।
अबाधिकांव्यवहृतिंपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥

விரளத்வம்வ்யவஹ்ருதேரிஷ்டஶ்சேத்த்யாநமஸ்துதே ।
அபாதிகாம்வ்யவஹ்ருதிம்பஶ்யந்த்யாயாம்யஹங்குத: ॥ ௨௯௪

[illegible] மானது — வ்யவஹ்ருதிம் சாட்சித்துவ ஞானத்தி
[illegible] ஞானத்திற்கு வி — ற்கு விலகாரத்தை
[illegible] போனால் — அவிரோதிகாம் விரோதமில்லாமல்
[illegible] உனக்கிஷ்டமான — பஶ்யந் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
த்யானம் த்யானமானது — அஹம் நான்
மே எனக்கு — கிம் என்னத்திற்காக
[illegible] — த்யாயாமி தியானம்பண்ணப்போகிறேன்.

ஐ-கை. த்யானம் வேண்டாதபோனாலும், விட்சேப நிவர்த்திக்காக சமாதியாவது பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

विक्षेपोनास्तियस्मान्मेनसमाधिस्ततोमम ।
विक्षेपोवासमाधिर्वामनसस्स्याद्विकारिणः ॥

விக்ஷேபோநாஸ்தியஸ்மாந்மேநஸமாதிஸ்ததோமம |
விக்ஷேபோவாஸமாதிர்வாமநஸஸ்ஸ்யாத்விகாரிணஃ || ௨௯௫

யஸ்மாத் யாதொருகாரணத்தினாலே — ந இல்லை
மே எனக்கு — விக்ஷேபஃ வா விட்சேபந்தானென்ன
விக்ஷேபஃ விட்சேபமானது — ஸமாதிஃ வா சமாதிதானென்ன
நாஸ்தி இல்லையோ — விகாரிணஃ இந்தஇரண்டும்விகாரியான
ததஃ ஆகையினாலே — மநஸஃ மனதிற்கே
மம எனக்கு — ஸ்யாத் இருக்கிறது (நிர்விகாரியான
ஸமாதிஃ சமாதியும் — எனக்கில்லை.

ஐ-கை. சமாதிபலமான அநுபவமாவது உமக்குவேண்டாமோ வெனில்.

नित्यानुभवरूपस्यकोवामेऽनुभवःपृथक् ।

நித்யாநுபவரூபஸ்யகோவாமேऽநுபவஃப்ருதக் |

நித்யாநுபவரூபஸ்ய நித்தியானு — ப்ருதக் வேறாக
பவரூபனான — அநுபவஃ அநுபவமானது
மே எனக்கு — கஃ வா எங்கே இருக்கிறது.

ஐ-கை. கடைசியில் தீர்மானமேதாயிற்றெனில்.

कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवनिश्चयः ॥

க்ருதங்க்ருத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவநிஶ்சயஃ || ௨௯௬

க்ருத்யம் பண்ணவேண்டியது — ப்ராப்தம் அடையப்பட்டது
க்ருதம் பண்ணப்பட்டது — இதி ஏவ இப்படியே
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியது — நிஶ்சயஃ (நம்முடைய) நிச்சயம்சுபாவ
சித்தமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் பாமரவிவகாரமுதல், ஆத்துமானுபவம்வரையி லுள்ள சகலகிருத்தியத்தையும் அங்கிகரியாத பட்சத்தில், தோன்றினபடிநிய மமில்லாமல் திரிகிறதாய் வந்துவிடுமேயெனில்.

व्यवहारोलौकिकोवाशास्त्रीयोवान्यथापिवा ।
ममाकर्तुरलेपस्ययथारब्धंप्रवर्तताम् ॥

வ்யவஹாரோலௌகிகோவாஶாஸ்த்ரீயோவாந்யதாபிவா ।
மமாகர்துரலேபஸ்யயதாரப்தம்ப்ரவர்ததாம் ॥ ௨௬௭

அகர்த்து: அகர்த்தாவாயும்
அலேபஸ்ய அசங்கனுயுமிருக்கிற
மம எனக்கு
வ்யவஹார: விவகாரமானது
லௌகிக: வா பிட்சாவிவகாரமானலோகவிவகாரத்தையாவது
ஶாஸ்த்ரீய: வா சாஸ்திரீயமான சிரவணாதியையாவது
அந்யதாபி வா அல்லது ராகத்தால் ஸ்திரீபோகத்தையும், துவேஷத்தால்யுத்தத்தையுமாவதுசெய்யட்டும்.
யதா எப்படி
ஆரப்தம் பிராரப்தகர்மமோ
ப்ரவர்ததாம் அப்படி நடக்கட்டும்.

அ-கை. நீங்களிப்படித் தோன்றினபடி யிருந்தால், உங்களுடைய ஞானம் உங்களுக்குமாத்திரம் பிரயோசன மாகுமேதவிர பிறரையீடேற்றமாட்டாதென்றால், தன்பிரௌடத்துவத்தால் அதை யங்கிகரிக்கிறார்.

अथवाकृतकृत्योपिलोकानुग्रहकाम्यया ।
शास्त्रीयेणैवमार्गेणवर्तेहंकाममक्षतिः ॥

அதவாக்ருதக்ருத்யோபிலோகாநுக்ரஹகாம்யயா ।
ஶாஸ்த்ரீயேணைவமார்கேணவர்தேஹங்காமமக்ஷதி: ॥ ௨௬௮

அதவா அப்படியன்றியில்போனால்
க்ருதக்ருத்ய: அபி கிருத கிருத்தியனுயிருந்தாலும்
லோகாநுக்ரஹகாம்யயா லோகானுக்கிரக நிமித்தமாக
ஶாஸ்த்ரீயேண சாஸ்திரோக்தமான
மார்கேண ஏவ மார்க்கத்தோடேயே
அஹம் வர்தே நான் இருக்கிறேன்
மம கா க்ஷதி: அதினுலேதான் எனக்கென்ன குறைவு.

அ-கை. அப்படிசாஸ்திரீயமாய் நீர்செய்கிற விவகாரமென்ன, அதினுல் கர்த்திருத்துவம், காரயத் திருத்துவாதிபாவம் உமக்குவாராதோவெனில்.

देवार्चनस्नानशौचभिक्षादौवर्ततांवपुः ।
तारञ्जपतुवाक्तद्वत्पठत्वाम्नायमस्तकम् ॥
विष्णुर्ध्यायतुधीर्यद्वाब्रह्मानन्देविलीयताम् ।
साक्ष्यहंकिञ्चिदप्यत्रनकुर्वेनापिकारये ॥

தேவார்ச்சநஸ்நாநசௌசபிக்ஷாதௌ வர்த்ததாம் வபு: ।
தாரஞ்ஜபது வாக்தத்வத் படத்வாம்நாயமஸ்தகம் ॥ ௨௬௯
விஷ்ணும் த்யாயது தீர்யத்வா ப்ரஹ்மாநந்தே விலீயதாம் ।
ஸாக்ஷ்யஹம் கிஞ்சிதப்யத்ர ந குர்வே நாபிகாரயே ॥ ௨௭௦

தேவார்ச்சநஸ்நாநசௌசபிக்ஷாதௌ தேவார்ச்சனை ஸ்நானம் சவுசம் பிட்சை முதலான சற்கர்மங்களிலே
வபு: இந்த தேகமானது
வர்த்ததாம் பிரவர்த்தித்துக் கொண்டிருக்கட்டும்
வாக் வாகிந்திரியமானது
தாரம் பிரணவத்தை
ஜபது ஜபிக்கட்டும்
தத்வத் அதுபோல
ஆம்நாயமஸ்தகம் உபநிஷத்தை
படது படிக்கட்டும்
தீ: புத்தியானது
விஷ்ணும் வியாபகமான பிர்மத்தைத்
த்யாயது தியானம் பண்ணட்டும்
யத்வா அப்படி இல்லாமற்போனால்
ப்ரஹ்மாநந்தே விலீயதாம் பிர்மானந்தத்தில் லயிக்கட்டும்
ஸாக்ஷீ சாட்சியாகிய
அஹம் நான்
கிஞ்சித் அபி சற்றும்
அத்ர இந்த விஷயங்களில்
ந குர்வே ஒன்றும் செய்யவில்லை
நாபிகாரயே நான் செய்து வைக்கவுமில்லை.

அ-கை. இப்படி இருக்கும்பட்சத்தில் கர்மிகளுக்கு நமக்கும் கலகமில்லை போவெனில்.

एवञ्चकलहःकुत्रसंभवेत्कर्मिणोमम ।
विभिन्नविषयत्वेनपूर्वापरसमुद्रवत् ॥

ஏவஞ்சகலஹ: குத்ரஸம்பவேத்கர்மிணோமம ।
விபிந்நவிஷயத்வேநபூர்வாபரஸமுத்ரவத் ॥ ௨௭௧

விபிந்நவிஷயத்வேந கர்மிகளுடைய விஷயமான கர்மத்திற்கும் நமக்கு விஷயமான ஞானத்திற்கும் பின்னமான விஷயமாயிருப்பதால்
பூர்வாபரஸமுத்ரவத் கிழக்கு மேற்குச்சமுத்திரங்கள் பின்னமாய் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமன்றியிலிருப்பதுபோல
ஏவம் ச இப்படி பின்னமாயிருக்கும்போது
கர்மிண: கர்மிக்கும்
மம நமக்கும்
கலஹ: கலகமானது
குத்ர எங்கே
ஸம்பவேத் உண்டாகும்.

அ-கை. உங்களிரண்டு பேர்களுக்கும் விஷயம்பின்னமாயிருப்பதைத் தெரிபக்காட்ட வேண்டுமெனில்.

वपुर्वाग्धीषुनिर्बन्धःकर्मिणोनतुसाक्षिणि ।
ज्ञानिनस्साक्ष्यलेपत्वेनिर्बन्धोनेतरत्रहि ॥

एवंचान्योन्यवृत्तान्तानभिज्ञौबधिराविव ।
विवदेतांबुद्धिमन्तोहसन्त्येवविलोक्यतौ ॥

வ்யவஹாரேஷு நிர்ப்பந்த:கர்மிணோ ந து ஸாக்ஷிணி ।
ஜ்ஞாநிந ஸாக்ஷ்யஹமேவேதி நிர்ப்பந்தோ நேதரத்ர ஹி ॥ ௨௭௨
ஏவஞ்சாந்யோந்யவ்ருத்தாந்தாநபிஜ்ஞௌ பதிராவிவ ।
விவதேதாம் புத்திமந்தோ ஹஸந்த்யேவ விலோக்ய தௌ ॥ ௨௭௩

கர்மிண: கர்மிக்கு
வ்யவஹாரேஷு காயிகவாசிகமானசிகமான திரிகரணங்களிலே
நிர்ப்பந்த: சாவதானம் பண்ணவேண்டியிருக்கிறது
ஸாக்ஷிணி து சாட்சியிடத்தில்
ந நிற்பந்தமில்லை
ஜ்ஞாநிந: தத்துவஞானிக்கு
ஸாக்ஷ்யஹமேவேதி சாட்சியாகியநான் அசங்கனென்பதில்
நிர்ப்பந்த: நிற்பந்தமேதவிர
இதரத்ர திருவிதகரணங்களிலே
ந ஹி இல்லை

ஏவம் ச இப்படியிருக்கும்பட்சத்தில்
அந்யோந்யவ்ருத்தாந்தாநபிஜ்ஞௌ ஒருவர் சங்கதியொருவர் அறியாதவர்களாயிருக்கிற
பதிரௌ இவ செவிடர்கள்சண்டைக்குகின்றகதைபோல
விவதேதாம் கர்மியும்ஆபாசஞானியும் விவாதம்பண்ணிக்கொள்ளட்டும்
புத்திமந்த: புத்திமான்கள்
தௌ இந்த இருவர்களையும்
விலோக்ய பார்த்து
ஹஸந்தி ஏவ சிறித்துக்கொண்டேயிருப்பார்கள்.

அ-கை. அப்படி ஞானிகள், அந்தஇவர்களையும் பாரத்து சிறிப்பானேன், அவ்விருவர்களுக்கும் என்னத்தினல் விரோதமில்லையெனில்.

यंकर्मीनविज्ञानातिसाक्षिणंतस्यतत्ववित् ।
ब्रह्मत्वंबुध्यतान्तत्रकर्मिणःकिंविहीयते ॥
देहवाग्बुद्धयस्त्यक्ताज्ञानिनानृतबुद्धितः ।
कर्मीप्रवर्तयत्वाभिर्ज्ञानिनोहियतेनकिम् ॥

யங்கர்மீ ந விஜாநாதி ஸாக்ஷிணந்தஸ்ய தத்வவித் ।
ப்ரஹ்மத்வம் புத்யதாந்தத்ர கர்மிண: கிம் விஹீயதே ॥ ௨௭௪
தேஹவாக்புத்தயஸ்த்யக்தா ஜ்ஞாநிநாந்ருதபுத்தித: ।
கர்மீ ப்ரவர்த்தயத்வாபிர்ஜ்ஞாநிநோ ஹீயதே நு கிம் ॥ ௨௭௫

கர்மீ கர்மியானவன்
யம் யாதொரு
ஸாக்ஷிணம் சாட்சியைதன்னியத்தை
ந விஜாநாதி சொப்பனத்தில்கூட அறிகிறானில்லையோ
தத்வவித் தத்துவஞானி

[illegible] ... முமுட்சுத்துவத்தை [illegible] ... என்ன குறைவிருக்கிற ... ஞானியினாலே ...னத்தால் ... போலவென்ற ஞா... தேகம், வாக்கு, ... மூன்றாலும்

த்ருஷ்டா: நன்றாக அவைகளிலிருந்த அ...த்தியாசம் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன

கர்மீ கர்மியானவன்

த்ரிபி: இந்த திரிகரணங்களினாலே

ப்ரவர்த்யதாம் பிரவர்த்தியைச்சதா... பண்ணிக்கொண்டே யிருக்கட்டும்

ஞானிந: ஞானிக்கு

அத்ர இந்தவிஷயத்தில்

கிம் என்ன

ஹீயதே குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானிகர்மியைப்போலே கர்மாநுஷ்டானம் பண்ணட்டுமென்று சொன்னீர், அதனால் பிரயோசனமில்லாமையால் நிவர்த்தியாயல்லோ இருக்க வேண்டுமெனில்.

प्रवृत्तिर्नोपयुक्ताचेन्निवृत्तिःक्वोपयुज्यते ।

ப்ரவ்ருத்திர்நோபயுக்தாசேந்நிவ்ருத்தி:க்வோபயுஜ்யதே ||உஎ...

ப்ரவ்ருத்தி: பிரவர்த்தியானது ஞானிக்கு ந உபயுக்தா சேத் உபயோகமில்லை யென்பையேயானால்

நிவ்ருத்தி: நிவர்த்திதான் அவனுக்கு க்வ உபயுஜ்யதே எங்கே உபயோகமாகிறது.

அ-கை. நிவர்த்தி ஞானத்திற் கேதுவானதால், பிரயோசனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

बोधहेतुर्निवृत्तिश्चेत् बुभुत्सायान्तथेतरा ॥

போதஹேதுர்நிவ்ருத்திஸ்சேத் புபுத்ஸாயாம்ததேதரா || உஎ...

நிவ்ருத்தி: நிவர்த்தியானது போதஹேது: சேத் ஞானத்திற் கேதுவாயிருக்கிறதே யெனில்

ததா அப்படியே புபுத்ஸாயாம் முமுட்சுத்துவத்தில் இதரா நிஷ்காமமாய்ச் செய்கிற கர்மம் நிவர்த்தியேதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானவானுக்கு ஜிஞ்ஞாசா பேட்சைவேண்டா திருப்பதால், பிரவர்த்தியால் யாதொரு பிரயோசன மில்லையேயெனில்.

बुद्धश्चेन्नबुभुत्सेतनाप्यसौबुध्यतेपुनः ।

புத்தஸ்சேந்நபுபுத்ஸேதநாப்யஸௌபுத்யதேபுந:|| உஎ...

புத்த: ஞானியானவன் ஞானம் வந்த பிறகு ...

ந புபுத்ஸேத சேத் பிரமத்தை ய...றியவேண்டுமென்கிற முமுட்சுத்துவமான இச்சை வாராதெனில்

அஸாவபி இந்த ஞானியும்
புந: மறுபடி
ந ப்³ரஹ்மாஸ்மீதி நான் பிர்மமென்றறிந் | திருப்பதால், ஞானபேட்சையான நிவர்த்தியும் அவனுக்கபேட்சிக்கத் தேவையில்லை.

அ-கை. ஒருக்காலுண்டான ஞானம் திரமாயிருக்கும் பொருட்டு நிவர்த்தியானது அவசியம் வேண்டுமேயெனில்.

अबाधादनुवर्तेतबोधोनत्वन्यसाधनात् ॥

அபா³தா⁴த³னுவர்தேதபோ³தோ⁴நத்வன்யஸாத⁴நாத் ॥ ௨௭௭

போ³த⁴: ஞானமானது
அபா³தா⁴த் ஒன்றினாலும் பாதிக்கப் படாமையால்
அனுவர்தேத சதா சுபாவமாகத் | தன்னை யனுசரித்தேயிருக்கும்
அன்யஸாத⁴நாத் அன்னியசாதனத்தா
ந து அனுவர்த்தித்திருக்கவில்லை [ல்

அ-கை. அப்படியானாலும் அவித்தையாதிகளால் கெடுதல்வருமேயெனில்.

नाविद्यानापितत्कार्यंबोधंबाधितुमर्हति ।
पुरैवतत्त्वबोधेनबाधितेतेउभेयतः ॥

நாவித்³யாநாபிதத்கார்யம்போ³த⁴ம்பா³தி⁴துமர்ஹதி ।
புரைவதத்த்வபோ³தே⁴னபா³தி⁴தேதேஉபே⁴யத: ॥ ௨௭௮

அவித்³யா ந தன்னைமறைக்கிற அவித்தையும் [ஆவரணாதியும்
தத்கார்யமபி அதன் காரியமான
போ³த⁴ம் ஞானத்தை
பா³தி⁴தும் பாதிக்க [காது
அர்ஹதி ந ஒருக்காலும் சமர்த்தமா
புரைவ முன்னமே [லே
தத்த்வபோ³தே⁴ன தத்துவ ஞானத்தினா
தே அந்த
உபே⁴ அவித்தையும் அதன் காரியமும் இரண்டும்
யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
பா³தி⁴தே பாதிக்கப் பட்டதாயின வோ ஆகையால்ஞானத்தை, அஞ் ஞானாதிகள் ஒருக்காலும்கெடுக்கா தென்றறி.

அ-கை. ஐயா அவித்தை பாதிக்கப்பட்டாலும் அதன்காரியமான ஜகத் தோற்றம் பாதிக்கப்படாமையால், ஞானத்திற்குப் பாதகம்வருமேயெனில்.

बाधितंदृश्यतामक्षैस्तेनबाधोनदृश्यते ।
जीवन्नाखुर्नमार्जारंहन्तिहन्यात्कथंमृतः ॥

பா³தி⁴தம்த்³ருஶ்யதாமக்ஷைஸ்தேனபா³தோ⁴நத்³ருஶ்யதே ।
ஜீவந்நாகு²ர்நமார்ஜாரம்ஹந்திஹந்யாத்கத²ம்ம்ருத: ॥ ௨௭௯

பா³தி⁴தம் ஞானத்தினால்பாதிக்கப்பட் டிருக்கிறஜகத்தானது | அக்ஷை: கண் முதலான இந்திரியங் களால்

ஸம்யக் ... ...பாகியதனக்கு | தத்வஜ்ஞா: நன்றாக அவைகளிலிருந்த அ
... ...மைமித்துவத்தை | த்தியாசம் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன
... அறிபட்டும் | கர்மீ கர்மியானவன்
தத்ர அந்தவிஷயத்தில் | த்ரிபி: இந்த திரிகரணங்களினாலே
க்ஷுண்ண: க்ஷமிக்கு [து | வ்யவஹரது பிரவர்த்தியைச்சதா
கிம் ஹீயதே என்ன குறைவிருக்கிற | பண்ணிக்கொண்டேயிருக்கட்டும்
ஜ்ஞாநிந: ஞானியினாலே [னத்தால் | ஜ்ஞாநிந: ஞானிக்கு
ஏதத்வைதமித்யா பொய்யென்ற ஞா | அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
தேஹவாக்மனஸா: தேகம், வாக்கு, | கிம் என்ன
புத்தி மூன்றுகளும் | ஹீயதே குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானிகர்மியைப்போலே கர்மானுஷ்டானம் பண்ணட்டுமென்று சொன்னீரே, அதனால் பிரயோசனமில்லாமையால் நிவர்த்தியாயல்லோ இருக்கவேண்டுமெனில்.

प्रवृत्तिर्नोपयुक्ताचेन्निवृत्तिःक्कोपयुज्यते ।

ப்ரவ்ருத்திர்நோபயுக்தாசேந்நிவ்ருத்தி:க்வோபயுஜ்யதே ॥௨௭௬

ப்ரவ்ருத்தி: பிரவர்த்தியானது ஞானிக்கு | நிவ்ருத்தி: நிவர்த்திதான் அவனுக்கு
ந உபயுக்தா சேத் உபயோகமில்லை | க்வ உபயுஜ்யதே எங்கே உபயோகமாகிறது.
யென்பையேயானால் |

அ-கை. நிவர்த்தி ஞானத்திற் கேதுவானதால், பிரயோசனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

बोधहेतुर्निवृत्तिश्चेत् बुभुत्सायान्तथेतरा ॥

போதஹேதுர்நிவ்ருத்திஶ்சேத் புபுத்ஸாயாந்ததேதரா ॥ ௨௭௭

நிவ்ருத்தி: நிவர்த்தியானது | ததா அப்படியே
போதஹேது: சேத் ஞானத்திற் | புபுத்ஸாயாம் முமுட்சுத்துவத்தில்
கேதுவாயிருக்கிறதே யெனில் | இதரா நிஷ்காமமமாய்ச் செய்கிற கர்மம் நிவர்த்தியேதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானவானுக்கு ஜிஞ்ஞாசாபேட்சைவேண்டாதிருப்பதால், பிரவர்த்தியால் யாதொரு பிரயோசன மில்லையேயெனில்.

बुद्धश्चेन्नबुभुत्सेतनाप्यसौबुध्यतेपुनः ।

புத்தஶ்சேந்நபுபுத்ஸேதநாப்யஸௌபுத்யதே புந: ॥ ௨௭௮

புத்த: ஞானியானவன் ஞானம் வந்த | ந புபுத்ஸேத பிர்மத்தை யறியவேண்டுமென்கிற முமுட்சுத்துவமான இச்சை வாராதெனில்
பிறகு மறுபடி |

அஸௌ அபி இந்த ஞானியும்
பூ:நஃ மறுபடி
ந பஶ்யதே நான் பிர்மமென்றறிந்திருப்பதால், ஞானுபேட்சையான நிவர்த்தியும் அவனுக்கபேட்சிக்கத் தேவையில்லை.

அ-கை. ஒருக்காலுண்டான ஞானம் திரமாயிருக்கும் பொருட்டு நிவர்த்தியானது அவசியம் வேண்டுமேயெனில்.

अबाधादनुवर्तेतबोधोनत्वन्यसाधनात् ॥

அபாதாத³நுவர்தேதபோ³தோ⁴நத்வந்யஸாத⁴நாத் ॥ ௨௭௭

போ³த⁴: ஞானமானது
அபா³தா⁴த் ஒன்றிலும் பாதிக்கப் படாமையால்
அநுவர்தேத சதா சுபாவமாகத் தன்னை யனுசரித்தேயிருக்கும்
அந்யஸாத⁴நாத் அன்னியசாதனத்தால்
ந து அனுவர்த்தித்திருக்கவில்லை [ல்

அ-கை. அப்படியானுலும் அவித்தையாதிகளால் கெடுதல்வருமேயெனில்.

नाविद्यानापितत्कार्यंबोधंबाधितुमर्हति ।
पुरैवतत्त्वबोधेनबाधितेतेउभेयतः ॥

நாவித்³யாநாபிதத்கார்யம்போ³த⁴ம்பா³தி⁴துமர்ஹதி ।
புரைவதத்த்வபோ³தே⁴நபா³தி⁴தேதேஉபே⁴யத: ॥ ௨௭௮

அவித்³யா ந தன்னைமறைக்கிற அவித்தையும் [ஆவரணுதியும்
தத்கார்யம் அபி அதன் காரியமான
போ³த⁴ம் ஞானரூபனை
பா³தி⁴தும் பாதிக்க [காது
அர்ஹதி ந ஒருக்காலும் சமர்த்தமா
புரா ஏவ முன்னமே [லே
தத்த்வபோ³தே⁴ந தத்துவ ஞானத்திஞலே
தே அந்த
உபே⁴ அவித்தையும் அதன் காரியமும் இரண்டும்
யத: யாதொருகாரணத்திஞலே
பா³தி⁴தே பாதிக்கப் பட்டதாயினவோ ஆகையால்ஞானத்தை, அஞ்ஞாதிகள் ஒருக்காலும்கெடுக்காதென்றறி.

அ-கை. ஐயா அவித்தை பாதிக்கப்பட்டாலும் அதன்காரியமான ஜகத்தோற்றம் பாதிக்கப்படாமையால், ஞானத்திற்குப் பாதகம்வருமேயெனில்.

बाधितंदृश्यतामक्षैस्तेनबाधोनदृश्यते ।
जीवन्नाखुर्नमार्जारंहन्तिहन्यात्कथंमृतः ॥

பா³தி⁴தம்த்³ருஶ்யதாமக்ஷைஸ்தேநபா³தோ⁴நத்³ருஶ்யதே ।
ஜீவந்நாகு²ர்நமார்ஜாரம்ஹந்திஹந்யாத்கத²ம்ம்ருத: ॥ ௨௭௯

பா³தி⁴தம் ஞானத்திஞல்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறஜகத்தானது
அக்ஷை: கண் முதலான இந்திரியங்களால்

[illegible] — [illegible] அவைகளிலிருந்த அத்தியாசம் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன

[illegible] — கர்மியானவன்

[illegible] — இந்த திரிகரணங்களினாலே

[illegible] — பிரவர்த்தியைச்சதா பண்ணிக்கொண்டே யிருக்கட்டும்

ஜ்ஞாநிந: — ஞானிக்கு

அத்ர — இந்தவிஷயத்தில்

கிம் — என்ன

[illegible] — குறைவு இருக்கிறது.

[illegible] ஞானி [illegible] கர்மானுஷ்டானம் பண்ணட்டுமென்று [illegible] பிரயோசனமில்லாமையால் நிவர்த்தியாயல்லோ இருக்கவேண்டுமெனில்.

प्रवृत्तिर्नोपयुक्ताचेन्निवृत्तिःक्वोपयुज्यते ।

ப்ரவ்ருத்திர்நோபயுக்தாசேந்நிவ்ருத்தி:க்வோபயுஜ்யதே ॥௨௭௩

[illegible] பிரவர்த்தியானது ஞானிக்கு [illegible] உபயோகமில்லை யென்பையேயானால் — நிவ்ருத்தி: நிவர்த்திதான் அவனுக்கு க்வ உபயுஜ்யதே எங்கே உபயோகமாகிறது.

[illegible] நிவர்த்தி ஞானத்திற் கேதுவானதால், பிரயோசனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

बोधहेतुर्निवृत्तिश्चेत् बुभुत्सायान्तथेतरा ॥

போதஹேதுர்நிவ்ருத்திஶ்சேத் புபுத்ஸாயாந்ததேதரா ॥ ௨௭௪

நிவ்ருத்தி: நிவர்த்தியானது போதஹேது: ஞானத்திற் கேதுவாயிருக்கிறதே யெனில் — ததா அப்படியே புபுத்ஸாயாம் முமுட்சுத்துவத்தில் இதரா நிஷ்காமமாய்ச் செய்கிற கர்மம் நிவர்த்தியேதுவாயிருக்கிறது.

[illegible] ஞானவானுக்கு ஜிஞ்ஞாசா பேட்சைவேண்டா திருப்பதால், பிரவர்த்தியால் [illegible] பிரயோசன மில்லையெனில்.

बुद्धश्चेन्नबुभुत्सेतनाप्यसौबुध्यतेपुनः ।

புத்தஶ்சேந்நபுபுத்ஸேத நாப்யஸௌ புத்யதே புந: ॥ ௨௭௫

புத்த: ஞானியானவன் ஞானம் வந்த [illegible] — ந புபுத்ஸேத பிரமத்தையறியவேண்டுமென்கிற முமுட்சுத்துவமான இச்சை வாராதெனில்

ஸர்வ ஸ்வயி இந்த ஞானியும் | திருப்பதால், ஞானுபேட்சையான
பு-நஃ மறுபடி | நிவர்த்தியும் அவனுக்கபேட்சிக்கத்
ந ஸுஸுஸ்ரெத நான் பிர்மமென்றறிந் | தேவையில்லை.

அ-கை. ஒருக்காலுண்டான ஞானம் திரமாயிருக்கும் பொருட்டு நிவர்த்தியானது அவசியம் வேண்டுமேயெனில்.

अबाधादनुवर्तेतबोधोनत्वन्यसाधनात् ॥

அபாயாதநுவர்தேதபோதோநத்வந்யஸாதநாத் ॥ ௨௭௭

போதஃ ஞானமானது | தன்னை யனுசரித்தேயிருக்கும்
அபாயாத் ஒன்றினாலும் பாதிக்கப்படாமையால் | அந்யஸாதநாத் அன்னியசாதனத்தா
அநுவர்தேத சதா சுபாவமாகத் | ந து அனுவர்த்தித்திருக்கவில்லை [ல்

அ-கை. அப்படியானாலும் அவித்தையாதிகளால் கெடுதல்வருமேயெனில்.

नाविद्यानापितत्कार्यंबोधंबाधितुमर्हति ।
पुरैवतत्त्वबोधेनबाधितेतेउभेयतः ॥

நாவித்யாநாபிதத்கார்யம்போதம்பாதிதுமர்ஹதி ।
புரைவதத்வபோதேநபாதிதேதேஉபேயதஃ ॥ ௨௭௮

அவித்யா ந தன்னைமறைக்கிற அவித்தையும் [ஆவரணத்தியும் | தே அந்த
தத்கார்யம் அபி அதன் காரியமான | உபே அவித்தையும் அதன் காரியமும் இரண்டும்
போதம் ஞானசூரனை | யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே
பாதிதும் பாதிக்க [காது | பாதிதே பாதிக்கப் பட்டதாயினவோ ஆகையால்ஞானத்தை, அஞ்ஞானதிகள் ஒருக்காலும்கெடுக்கா தென்றறி.
அர்ஹதி ந ஒருக்காலும் சமர்த்தமா |
புரா ஏவ முன்னமே [லே |
தத்வபோதேந தத்துவ ஞானத்தினு |

அ-கை. ஐயா அவித்தை பாதிக்கப்பட்டாலும் அதன்காரியமான ஜகத்தோற்றம் பாதிக்கப்படாமையால், ஞானத்திற்குப் பாதகம்வருமேயெனில்.

बाधितंदृश्यतामक्षैस्तेनबाधोनदृश्यते ।
जीवन्नाखुर्नमार्जारंहन्तिहन्यात्कथंमृतः ॥

பாதிதம்த்ருஶ்யதாமக்ஷைஸ்தேநபாதோநத்ருஶ்யதே ।
ஜீவந்நாகுர்நமார்ஜாரம்ஹந்திஹந்யாத்கதம்ம்ருதஃ ॥ ௨௭௯

பாதிதம் ஞானத்தினுல்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறஜகத்தானது | அக்ஷைஃ கண் முதலான இந்திரியங்களால்

[illegible] ஸாக்ஷிபாகிறதனக்கு [illegible] ஜ்ஞானித்துவத்தை [illegible] அறியட்டும் | தத்ர அந்தவிஷயத்தில் க்ஷீணா கர்மிக்கு [illegible] க்ஷீ ஹீயதெ என்ன குறைவிருக்கிற [illegible] ஜ்ஞானிக்கு [illegible] ஞானியினலே [illegible] னத்தால் கரணத்ரய: போயபென்ற ஞா [illegible] தேகம், வாக்கு, [illegible] மூன்றுகளும் | தூ: என்றுக அவைகளிலிருந்த அ த்தியாசம் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன கர்மீ கர்மியானவன் க்ஷீஹி: இந்த திரிகரணங்களினுலே வ்யவதிஷ்டதா பிரவர்த்தியைச்சதா பண்ணிக்கொண்டே யிருக்கட்டும் ஜ்ஞாநிந: ஞானிக்கு தத்ர இந்தவிஷயத்தில் கிம் என்ன ஹீயதெ குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானிகர்மியைப்போலே கர்மானுஷ்டானம் பண்ணட்டுமென்று சொன்னீரே, அதனுல் பிரயோசனமில்லாமையால் நிவர்த்தியாயல்லோ இருக்கவேண்டுமெனில்.

प्रवृत्तिर्नोपयुक्ताचेन्निवृत्तिःक्कोपयुज्यते ।

ப்ரவ்ருத்திர்நோபயுக்தாசேந்நிவ்ருத்தி:க்வோபயுஜ்யதே ॥௨௭௫

ப்ரவ்ருத்தி: பிரவர்த்தியானது ஞானிக்கு ந உபயுக்தா செத் உபயோகமில்லை யென்பையேயானுல் | நிவ்ருத்தி: நிவர்த்திதான் அவனுக்கு க்வ உபயுஜ்யதெ எங்கே உபயோகமாகிறது.

அ-கை. நிவர்த்தி ஞானத்திற் கேதுவானதால், பிரயோசனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

बोधहेतुर्निवृत्तिश्चेत् बुभुत्सायान्तथेतरा ॥

போதஹேதுர்நிவ்ருத்திஸ்சேத் புபுத்ஸாயாந்ததேதரா ॥ ௨௭௬

நிவ்ருத்தி: நிவர்த்தியானது போதஹேது: செத் ஞானத்திற் கேதுவாயிருக்கிறதே யெனில் | ததா அப்படியே புபுத்ஸாயாம் முமுக்ஷுத்துவத்தில் இதரா நிஷ்காமமாய்ச் செய்கிற கர்மம் நிவர்த்தியேதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானவானுக்கு ஜிஞ்ஞாசாபேட்சைவேண்டா திருப்பதால், பிரவர்த்தியால் யாதொரு பிரயோசன மில்லையேயெனில்.

बुद्धश्चेन्नबुभुत्सेतनाप्यसौबुध्यतेपुनः ।

புத்தஸ்சேந்நபுபுத்ஸேதநாப்யஸௌபுத்யதேபுந: ॥௨௭௭

புத்த: ஞானியானவன் ஞானம் வந்த பிறகு மறுபடி | ந புபுத்ஸேத செத் பிரமத்தைய றியவேண்டுமென்கிற முமுக்ஷுத்துவமான இச்சை வாராதெனில்

அஸௌ அபி இந்த ஞானியும்
புந: மறுபடி
ந ஸ்ப்ருஹயதே நான் பிர்மமென்றறிந் திருப்பதால், ஞானபேட்சையான நிவர்த்தியும் அவனுக்கபேட்சிக்கத் தேவையில்லை.

அ-கை. ஒருக்காலுண்டான ஞானம் திரமாயிருக்கும் பொருட்டு நிவர்த்தியானது அவசியம் வேண்டுமேயெனில்.

अबाधादनुवर्तेतबोधोनत्वन्यसाधनात् ॥

அபாதாதநுவர்த்தேத போதோ நத்வந்யஸாதநாத் ॥ ௨௭௭

போத: ஞானமானது
அபாதாத் ஒன்றினாலும் பாதிக்கப் படாமையால்
அநுவர்த்தேத சதா சுபாவமாகத் தன்னை யனுசரித்தேயிருக்கும்
அந்யஸாதநாத் அன்னியசாதனத்தால்
ந து அனுவர்த்தித்திருக்கவில்லை [ல்

அ-கை. அப்படியானாலும் அவித்தையாதிகளால் கெடுதல்வருமேயெனில்.

नाविद्यानापितत्कार्यंबोधंबाधितुमर्हति ।
पुरैवतत्त्वबोधेनबाधितेतेउभेयतः ॥

நாவித்யா நாபி தத்கார்யம் போதம் பாதிதுமர்ஹதி ।
புரைவ தத்த்வபோதேந பாதிதே தே உபே யத: ॥ ௨௭௮

அவித்யா ந தன்னைமறைக்கிற அவித்தையும் [ஆவரணத்தியும்
தத்கார்யம் அபி அதன் காரியமான
போதம் ஞானத்தை
பாதிதும் பாதிக்க [காது
அர்ஹதி ந ஒருக்காலும் சமர்த்தமா
புரா ஏவ முன்னமே [லே
தத்த்வபோதேந தத்துவஞானத்தினா
தே அந்த
உபே அவித்தையும் அதன் காரியமும் இரண்டும்
யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
பாதிதே பாதிக்கப் பட்டதாயினவோ ஆகையால்ஞானத்தை, அஞ்ஞானதிகள் ஒருக்காலும்கெடுக்காதென்றறி.

அ-கை. ஐயா அவித்தை பாதிக்கப்பட்டாலும் அதன்காரியமான ஜகத் தோற்றம் பாதிக்கப்படாமையால், ஞானத்திற்குப் பாதகம்வருமேயெனில்.

बाधितंदृश्यतामक्षैस्तेनबाधोनदृश्यते ।
जीवन्नाखुर्नमार्जारंहन्तिहन्यात्कथंमृतः ॥

பாதிதம் த்ருஶ்யதாமக்ஷைஸ்தேந பாதோ ந த்ருஶ்யதே ।
ஜீவந்நாகுர்ந மார்ஜாரம் ஹந்தி ஹந்யாத்கதம் ம்ருத: ॥ ௨௭௯

பாதிதம் ஞானத்தினால்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறஜகத்தானது
அக்ஷை: கண் முதலான இந்திரியங்களால்

த்ருஷ்டா: பார்க்கப்பட்டுமே
தேபி அதினுலே
போதஸ்ய ஞானசூரனுக்குபாதையானது
ந த்ருஷ்டா யாதொன்றுங் காணப்
படவில்லை
ஜீவந் அது எதுபோலவெனில் உயி

ரோடேயிருக்கிற
ஆகு: எலியானது
மார்ஜாரம் பூனையை
ந ஹந்தி கொல்லாதென்றால்
ம்ருத: செத்தஎலி [கொல்லும்
கதம் ஹந்யாத் பூனையை யெப்படிக்

அ-கை. ஜகத்தோற்றத்தால் ஞானத்திற்குப் பாதகமில்லையென்பதை கை முதிகநியாயத்தால் திருடம் பண்ணுவதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अपिपाशुपतास्त्रेणविद्धश्चेन्नममारयः ।
निष्फलेषुविनुन्नाङ्गोसंक्ष्यतीत्यत्रकाप्रमा ॥

அபிபாசுபதாஸ்த்ரேணவித்தஸ்சேந்நமமாரய: ।
நிஷ்பலேஷுவிநுந்நாங்கோஸங்க்ஷ்யதீத்யத்ரகாப்ரமா ॥ ௨௮௦

ய: யாதொருஞானபுருஷன்
பாசுபதாஸ்த்ரேண அபி பசுபதி
யின்அஸ்திரத்தினுலும்
வித்த: அடிபட்டு
ந மமார சேத் மரணமாகாமலிருப்
பானென்றுசொன்னால்

நிஷ்பலேஷு வேதனைசெய்யாத (ல்
விநுந்நாங்க: நாணற்புல்லானஅம்பா
ஸங்க்ஷ்யதி இதி பிளக்கப்பட்டுச்செ
த்தானென்றுசொல்லுகிற
அத்ர இந்தவார்த்தையில்
கா ப்ரமா என்னமாய்நம்பிக்கைவரும்

அ-கை. ஒருவேளைமறுபடி அஞ்ஞான தத்காரியங்களுண்டாய் ஞானத்தைக் கெடுத்தாலோவெனில்.

आदावविद्ययाचित्रैस्स्वकार्यैःजृंभमाणया ।
यद्वोधोजयत्सोद्यसुदृढोबाध्यतांकथम् ॥

ஆதாவவித்யயாசித்ரைஸ்ஸ்வகார்யை:ஜ்ரும்பமாணயா ।
யத்போதோஜயத்ஸோத்யஸுத்ருடோபாத்யதாங்கதம் ॥ ௨௮௧

ஆதௌ ஞானப்பியாசம் ஆரம்பிவிக்
குங்காலையிலேயே
சித்ரை: ஆச்சரியங்களான
ஸ்வகார்யை: தன்காரியங்களோடே
ஜ்ரும்பமாணயா விருத்தியாகாநின்றி
ருக்கிற
அவித்யயா அஞ்ஞானத்தோடே
போத: ஞானசூரன்

யத் யுத்தம்செய்து
அஜயத் அவர்களைச்செயித்துப் போ
ஸ: அவனே [ட்டான்
அத்ய இப்போது
ஸுத்ருட: ஞானத்தால் திருடமா
யிருக்கும்போது
கதம் எப்படி [டுவான்.
பாத்யதாம் அவர்களால்பாதிக்கப்

வி-ம். ஓர் இராஜ குமாரனைப்போ லிருக்கிறபோதன், தன்மோட்சராச்சியத்தைக், கட்டிக்கொண்டவர்களான, அஞ்ஞாநாதி அரக்கர்களோடே, யுத்தாரம்பகாலமான ஞானாப்பியாச மாரம்பிக்கும்போதே, அந்த அஞ்ஞான அரக்கன் கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவ பிரமாதிருத்துவம் முதலான படைகளோடே விருத்தியான அவனோடேகூட, அதிபால்லியமான அந்த போதகுமாரன் யுத்தம்பண்ணி அவர்களை ஜயித்திருக்கிற அவனேஇப்போதிருடஞானமான யௌவனத்தோடே இருக்கும்போது, இறந்துபோன அவர்கள் எழுந்துவந்து அந்த போதராஜனை எவ்விதமாய்க் கொல்லுவார்கள்.

அ-கை. ஐயா ஞானிக்கும் ஜகத்துமுன்போலவேதோற்றுகிறதே, அப்படி தோற்றுமற்போனால் தாங்கள்சொன்னதைச் சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளலாமெனில்

तिष्ठत्वज्ञानतत्कार्यशवाबोधेनमारिताः ।

नभीतिर्बोधसम्राजःकीर्तिःप्रत्युततस्यतैः ॥

திஷ்ட²த்வஜ்ஞாநதத்கார்யஶவாபோ³தே⁴நமாரிதா꞉ ।

நபீ⁴திர்போ³த⁴ஸம்ராஜ꞉கீர்தி꞉ப்ரத்யுததஸ்யதை꞉ ॥ ௨௮௨

போ³தே⁴ந குருகிருபையால்பெரிப்பட்ட அகண்டாகார ஞானஸ்திரத்தையுடைய போதகுமாரனாலே
மாரிதா꞉ கொல்லப்பட்ட
அஜ்ஞாநதத்கார்யஶவா꞉ அஞ்ஞானதத்காரியங்களான பிணங்கள் எதேஷ்டமாய்
திஷ்ட²து தோன்றிக்கொண்டிருக்கட்டும்

போ³த⁴ஸம்ராஜ꞉ இந்தஞானசக்கிரவர்த்திக்கு
பீ⁴தி꞉ ந யாதொரு பயமுமில்லை
ப்ரத்யுத அதுமாத்திரமன்று
தஸ்ய அவனுக்கு
தை꞉ கீர்தி꞉ அப்படித்தோற்றுகிற ஜகத்தாகிற பிணங்களினாலே கீர்த்தியேயிருக்கிறது.

அ-கை. அதிருக்கட்டும், பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

यएवमतिशूरेणबोधेननवियुज्यते ।

प्रवृत्त्यावानिवृत्त्यावादेहादिगतयास्यकिम् ॥

யஏவமதிஶூரேணபோ³தே⁴நநவியுஜ்யதே ।

ப்ரவ்ருத்த்யாவாநிவ்ருத்த்யாவாதே³ஹாதி³க³தயாஸ்யகிம் ॥ ௨௮௩

ய꞉ யாதொரு புருஷன்
ஏவம் இப்படி
அதிஶூரேண அவித்தியா தத்காரியாதி சத்துருக்களை சங்கரித்திருக்கிற அதிசூரனான
போ³தே⁴ந போதனோடே

ந வியுஜ்யதே பிரியாமலிருக்கிறானோ
அஸ்ய அந்த இவனுக்கு
தே³ஹாதி³க³தயா தேகாதிகளால் செய்யப்பட்ட
ப்ரவ்ருத்த்யா வா பிரவர்த்தியினாலேதான்
நிவ்ருத்த்யா வா நிவர்த்தியினாலேதான்
கிம் என்னப்பிரயோசனம்.

அ-கை. இப்படி ஞானியைப்போல, அஞ்ஞானிக்கும் வேண்டியபடி யிருக்கலாமேயெனில்.

प्रवृत्तावाग्रहोन्याय्योबोधहीनस्यसर्वथा ।

ப்ரவ்ருத்தாவாக்ரஹோந்யாய்யோபோதஹீநஸ்யஸர்வதா ॥ ௨அ௩

போதஹீநஸ்ய அஞ்ஞானிக்கு ஞானமில்லாத்தினல்
ஸர்வதா எப்பொழுதும்
ப்ரவ்ருத்தௌ விஷயபிரவர்த்தியில்
ஆக்ரஹ: மனதுபோகாமல் மனதுமுதலான இந்திரியங்களை சதா சாவதானமாய் நிக்கிரகம்பண்ணுவது
ந்யாய்ய: வா நியாயந்தான்.

அ-கை. ஐயா உமக்கு ஞானி, அஞ்ஞானி இருவர்களும் சரியாயிருக்கும்போது, ஒருகண்ணில் வெண்ணெயும் ஒருகண்ணில் சுண்ணாம்பையும் வைப்பதுபோல, அஞ்ஞானிக்குக் கட்டுபாட்டையும், ஞானிக்கதில்லாமையும், சொன்னகாரணமேதோவெனில்.

स्वर्गायवापवर्गाययतितव्यंयतोनृभिः ॥

ஸ்வர்காயவாபவர்காயயதிதவ்யம்யதோந்ருபி: ॥ ௨அ௪

யத: யாதொருகாரணத்தினலே
ந்ருபி: கர்மிகளாயும் முமுட்சுக்களாயுமிருக்கிற புருஷர்களாலே
ஸ்வர்காய வா சொர்க்கத்தின்பொருட்டாவது அல்லது
அபவர்காய மோட்சத்தின்பொருட்டாவது
யதிதவ்யம் சாவதானமாய் யத்தனம் [பண்ணத்தக்கது.

அ-கை. தாங்கள்சொன்னதுசரி, ஞானியானவன் கர்மிகளின்மத்தியிலிருக்கும்போது செய்யும் காரியமேதெனில்.

विद्वांश्चेत्तादृशांमध्येतिष्ठेत्तदनुरोधतः ।
कायेनमनसावाचाकरोत्येवाखिलाःक्रियाः ॥

வித்வாம்ஶ்சேத்தாத்ருஶாம்மத்யேதிஷ்டேத்ததநுரோதத: ।
காயேநமநஸாவாசாகரோத்யேவாகிலா:க்ரியா: ॥ ௨அ௫

வித்வாந் ஞானியானவன்
தாத்ருஶாம் அப்பேர்ப்பட்ட கர்மிகளுடைய
மத்யே மத்தியில்
திஷ்டேச் சேத் இருந்தானேயானல்
ததநுரோதத: அவர்களுக்கனுகுணமாகவே
காயேந தேகத்தினலும்
மநஸா மனதினலும்
வாசா வாக்கினலும்
அகிலா: சகலமான
க்ரியா: கிரியைகளை
கரோதி ஏவ பண்ணிக்கொண்டேயிருப்பன்.

அ-கை. முமுட்சுக்களுடைய மத்தியிலிருக்கும்போது இவனுடைய செய்காரியமேதெனில்.

एषमध्येबुभुत्सूनांयदातिष्ठेत्तदापुनः ।
बोधायैषांक्रियास्सर्वादूषयंस्त्यजतुस्वयम् ॥

ஏஷமத்யேபுபுத்ஸூநாம்யதாதிஷ்டேத்ததாபுந: ।
போதாயைஷாம்க்ரியாஸ்ஸர்வாதூஷயம்ஸ்த்யஜதுஸ்வயம் ॥ ௨௮௬

ஏஷ:	இந்தஞானியானவன்	ஏஷாம்	இவர்களுக்கு(ம்
யதா	எப்போது (ய	போதாய	ஞானமுண்டாகும்நிமித்த
புபுத்ஸூநாம்	ஜிஜ்ஞாசுக்களுடை	ஸர்வா:	சகலமான
மத்யே	மத்தியில்	க்ரியா:	கர்மங்களையும்
திஷ்டேத்	இருப்பானோ	தூஷயந்	தூஷித்துக்கொண்டு
ததா	அப்போ	ஸ்வயம்	தானும்
புந:	மறுபடி	த்யஜது	விட்டுவிடுவன்.

அ-கை. இப்படி அஞ்ஞானிகளை ஞானி அநுசரிப்பனென்று சொன்னது ராஜன் சேவகனை அநுசரிப்பனென்று சொன்னது போலே நியாயமல்லவே யெனில்.

अविद्वदनुसारेणवृत्तिर्बुद्धस्ययुज्यते ।
स्तनन्धयानुसारेणवर्ततेतत्पितायतः ॥
अधिक्षिप्तस्ताडितोवाबालेनस्वपितातदा ।
नक्लिश्नातिनकुप्येतबालंप्रत्युतलालयेत् ॥
निन्दितस्स्तूयमानोवाविद्वानज्ञैर्ननिन्दति ।
नस्तौतिकिन्तुतेषांस्याद्यथाबोधस्तथाचरेत् ॥

அவித்வதநுஸாரேணவ்ருத்திர்புத்தஸ்யயுஜ்யதே ।
ஸ்தநந்தயாநுஸாரேணவர்த்ததேதத்பிதாயத: ॥ ௨௮௭
அதிக்ஷிப்தஸ்தாடிதோவாபாலேநஸ்வபிதாததா ।
நக்லிஶ்நாதிநகுப்யேதபாலம்ப்ரத்யுதலாலயேத் ॥ ௨௮௮.
நிந்திதஸ்ஸ்தூயமாநோவாவித்வாநஜ்ஞைர்நநிந்ததி ।
நஸ்தௌதிகிந்துதேஷாம்ஸ்யாத்யதாபோதஸ்ததாசரேத் ॥ ௨௮௯

புத்தஸ்ய	ஞானியினுடைய	யத:	யாதொருகாரணத்தினாலே
வ்ருத்தி:	விருத்தியானது	ஸ்தநந்தயாநுஸாரேண	முலைகுடிக்கிறகுழந்தைக்கநுசரணையாக
அவித்வதநுஸாரேண	அஞ்ஞானிக்கநுசரணையாக	தத்பிதா	அதின்பிதா
யுஜ்யதே	சேர்ந்திருக்கப்படுகிறது	வர்த்ததே	இருக்கிறானே
	எதினாலெனில்	ததா	அப்போது

பாலேந குழந்தையினாலே
உபஸ்ருஷ்ட: வைப்பப்பட்டாலும்
தாடித: வா அடிக்கப்பட்டாலும்
ஹூபிதா அந்தக்குழந்தையின் பிதா வானவர்
ந க்லிஶ்யதி விசனிக்கிறதுமில்லை
ந கோபயேத் கோபிக்கிறதுமில்லை
ஹ்ருத்யேத அதுவுமன்றியில்
பாலம் குழந்தையை
லாலயேத் கொஞ்சுகிறான் அதுபோல
அஜ்ஞை: அஞ்ஞானிகளாலே
வித்வாந் ஞானியானவன்

நிந்தித: நிந்திக்கப்பட்டாலும்
ஸ்துயமாந: வா தோத்திரம் பண்ணப்பட்டாலும் அவர்களையிவனப்படி
தந்நிந்ததி நிந்திக்கிறதுமில்லை (மில்லை
நஸ்தௌதி தோத்திரம்பண்ணுகிறது
கிந்து பின்னையோவென்றால்
தேஷாம் அவர்களுக்கு
போத: ஞானமானது
யதா எப்படி
ஸ்யாத் உண்டாகுமோ
ததா அப்படி
ஆசரேத் ஆசரிப்பன்.

அ-கை. என்னையா வேலையில்லாத அம்பட்டன் பூனையைச் சிரைத்தானென்பதுபோலும், வியாபாரமில்லாத கோமுட்டி பிரகத்பீஜத்தை நிறுத்தானென்பதுபோலும், வேறேஒருதொழிலு மகப்படாமல்போயிற்று, இப்படியென்னதலைவிதி வந்திருக்கிறது, அதைச் சொல்லுமெனில்.

येनायंनटनेनात्वबुध्यतेकार्यमेववत् ।
अज्ञप्रबोधा[illegible]वान्यत्कार्यमस्त्यत्रतद्विदः ॥

யேநாயம் நடநேநாத்ர புத்யதே கார்யமேவ தத் ।
அஜ்ஞப்ரபோதாந்நைவாந்யத் கார்யமஸ்த்யத்ர தத்வித: ॥ ௨௬௦

தத்வித: அந்தப் பிர்மத்தையறிந்த
அத்ர இவ்வுலகத்தில் (ஞானிக்கு
அஜ்ஞப்ரபோதாத் அஞ்ஞானிக்கு ஞானோபதேசநிமித்தமான காரியமிருக்கிறதைத்தவிர
அந்யத் வேறே
கார்யம் ஒருகாரியமும்
ந இல்லை
அஸ்தி ஏவ நீச்சுக்காரனுக்குஆளேக்கடத்துவதைத்தவிர ஆற்றிலென்ன காரியமிருக்கிறது அதைச்சொல்

யேந நடநேந எந்த அபினயத்தினாலேயாவது
அயம் இந்த அஞ்ஞானி
அத்ர இந்தஆத்துமமார்க்கத்தில்பிரவர்த்தித்துத்தன்னைப்போலசாக்ஷாத்காரமாக
புத்யதே ஆத்துமாவை அறிவனோ அதற்காகவே இவ்வளவு பிரயாசப்படுகிறான்
ததேவ ஆகையாலதுவே
கார்யம் இந்தஞானிபண்ணத்தக்கது

அ-கை. ஞானிதனித்திருக்கும்போது செய்காரியமேதெனில்.

कृतकृत्यतयातृप्तःप्राप्तप्राप्यतयापुनः ।
तृप्यन्नेवंस्वमनसामन्यतेसौनिरन्तरम् ॥

க்ருதக்ருத்யதயாத்ருப்த:ப்ராப்தப்ராப்யதயாபுந: |
த்ருப்யந்நேவம்ஸ்வமநஸாமந்யதேஸௌநிரந்தரம் || ௨௱௧

க்ருதக்ருத்யதயா பண்ணவேண்டியது பண்ணிமுடிந்ததாலும்
ப்ராப்தப்ராப்யதயா அடையவேண்டியது அடையப்பட்டதாலும்
த்ருப்த: திருப்தனுயிருப்பன்
புந: மறுபடி

அஸௌ இந்தஞானியானவன்
ஸ்வமநஸா தன்னுடையமனதிலேயே
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
ஏவம் மேற்சொல்லப்போகிற பிரகாரம் (டெண்ணுகிறன்
த்ருப்யந் திருப்தனுயிருந்துகொண்

அ-கை. அந்த அனுசந்தானத்தை எனக்குத் தெரியச் சொல்லுமெனில்.

धन्योहंधन्योहंनित्यंस्वात्मानमञ्जसावेद्मि ।

தந்யோஹம்தந்யோஹம்நித்யம்ஸ்வாத்மாநமஞ்ஜஸாவேத்மி || ௨௱௧½

நித்யம் அழிவற்ற
ஸ்வாத்மாநம் என்னுடைய யதார்த்த ஸ்வரூபத்தை
அஞ்ஜஸா அநுயாசமாக

வேத்மி அறிந்தேனே அதினுல்
அஹம்தந்ய: நானே தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நானே தன்னியன்.

வி-ம். இரண்டுதரம் சொல்லுவது மிகுந்த பிரியமுள்ளவனைக் கண்டு வாரும்வாருமென்று சொல்லுவது ஆதரவாம்.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமஞானத்தி லுண்டானசந்தோஷத்தைச் சொல்லி அதின் பிரயோசனமான ஆனந்தத்தையும் சொல்லுகிறுர்.

धन्योहंधन्योहंब्रह्मानन्दोविभातिमेस्पष्टम् ॥

தந்யோஹம்தந்யோஹம்ப்ரஹ்மாநந்தோவிபாதிமேஸ்பஷ்டம் || ௨௱௨

ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தம்
மே எனக்கு
ஸ்பஷ்டம் கரதலாமலகம்போல் பிரகாசமாக

விபாதி விளங்குகிறதோ
அஹம் தந்ய: ஆகையால் நானே தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நானேதன்னியன்.

அ-கை. இனி அனர்த்த நிவர்த்தியைக்குறித்து சந்தோஷிக்கிறுர்.

धन्योहंधन्योहंदुःखंसांसारिकंनवीक्षेद्य ।

தந்யோஹம்தந்யோஹம்து:கம்ஸாம்ஸாரிகம்நவீக்ஷேத்ய || ௨௱௨½

ஸாம்ஸாரிகம் எறும்பு முதல் ஈசன் வரையிலுள்ள சகலபிராணிகளுக்குமுண்டாயிருக்கிற சம்சாரசம்மந்தமான
து:கம் துக்கமானது

𑌅𑌦𑍍𑌯 ஒன்றும்இப்போது
[illegible] நான்கானேன்

𑌅𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 ஆகையால்நானே தன்னி
𑌅𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 நானே தன்னியன் (யன்

அ-கை. சர்வானர்த்தமூலம் போனதைப்பற்றி சந்தோஷிக்கிறான்.

धन्योहंधन्योहंस्वस्याज्ञानंपलायितंक्वापि ॥

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌪𑌲𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 ॥ ௨௬௫

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 சகலஜனனமரண சம்சாரதுக்கங்களை உண்டுபண்ணிக் கொண்டிருந்த நம்முடைய
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 அஞ்ஞானமானது
𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 எவ்விடத்தில்

𑌪𑌲𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂 ஓடிப்போய் விட்டதோ ஆகையால்
𑌅𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 நானே தன்னியன்
𑌅𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 நானே தன்னியன்.

அ-கை. இந்தஅஞ்ஞான நிவர்த்தியாலுண்டான பிரயோசனத்தைக்குறித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

धन्योहंधन्योहंकर्तव्यंमेनविद्यतेकिञ्चित् ॥
धन्योहंधन्योहंप्राप्तव्यंसर्वमद्यसंपन्नम् ॥

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌮𑍇𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌦𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௬௬

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 பண்ணத்தக்கது
𑌮𑍇 எனக்கு
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 சிறிதும்
𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ஒன்றுமில்லை யாகையால்
𑌅𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 நான் தன்னியன்
𑌅𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 நான் தன்னியன்

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 அடையவேண்டியது
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 முழுமையும்
𑌅𑌦𑍍𑌯 இப்போது (அகோ
𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 அடையப்பட்டதாயிற்று
𑌅𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 நான் தன்னியன்
𑌅𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 நான் தன்னியன்

அ-கை. தன்னுடைய திருப்தி, உபமானரகிதமென்று சொல்லுகிறார்.

धन्योहंधन्योहंतृप्तेर्मेकोपमाभवेल्लोके ॥

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑍇𑌕𑍋𑌪𑌮𑌾𑌭𑌵𑍇𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 ॥

𑌮𑍇 என்னுடைய
𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 திருப்திக்கு
𑌲𑍋𑌕𑍇 இவ்வுலகத்தின்கண்ணே
𑌉𑌪𑌮𑌾 உபமானமானது

𑌕𑌃 என்ன
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 இருக்கிறது ஆகையால்
𑌅𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 நான்தன்னியன்
𑌅𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 நான்தன்னியன்.

அ-கை. இனி சொல்லவேண்டுவது ஒன்றும் காணப்படாமையால் சந்தோஷமாத்திரம் விளங்குகிறதென்று சொல்லுகிறார்.

धन्योहंधन्योहंधन्योधन्यःपुनःपुनर्धन्यः ॥

தந்யோஹம் தந்யோஹம் தந்யோ தந்ய: புந: புநர்தந்ய: ॥ ௨௫

அஹம் தந்ய: நான் தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நான் தன்னியன்
தந்ய: தன்னியன்
புந: தந்ய: திரும்பதன்னியன்
புந: தந்ய: திரும்பதன்னியன்.

அ-கை. இந்த ஆனந்தத்திற்குக் காரணமான புண்ணியத்தைக் குறித்து வியந்துகொள்ளுகிறார்.

अहोपुण्यमहोपुण्यंफलितंफलितंदृढम् ।
अस्यपुण्यस्यसंपत्तेरहोवयमहोवयम् ॥

அஹோபுண்யமஹோபுண்யம்பலிதம்பலிதம்த்ருடம் ।
அஸ்யபுண்யஸ்யஸம்பத்தேரஹோவயமஹோவயம் ॥ ௨௬

அஹோ புண்யம். என்ன புண்ணியமோஇப்படி
அஹோ அகோ (ம் செய்தோமோ
புண்யம் அகோ என்னபுண்ணிய
த்ருடம் திருடமாக
பலிதம் பலிதம்பலித்தது பலித்தது
அஸ்ய இந்த
புண்யஸ்ய புண்ணியத்திற்கும்
ஸம்பத்தே: இந்தநித்தியவாழ்வுக்கும்
அஹோ வயம் நாமேசமானம்
அஹோ வயம் நாமேசமானம் இதுமிகுந்த ஆச்சரியம் ஆச்சரியம்.

அ-கை. இந்த நல்லஞானத்திற்கு சாதனத்தையும் ஆசாரியரையும் குறித்துசந்தோஷிக்கிறார்.

अहोशास्त्रमहोशास्त्रमहोगुरुरहोगुरुः ।

அஹோஶாஸ்த்ரமஹோஶாஸ்த்ரமஹோகுருரஹோகுரு: ॥

அஹோ ஶாஸ்த்ரம் இந்த சாஸ்திரமே ஆச்சரியம்
அஹோ ஶாஸ்த்ரம் இந்த ஆத்தும சாஸ்திரமே சாஸ்திரம் அகோ
அஹோ குரு: இந்த குருவே குரு இது ஆச்சரியம்
அஹோ குரு: இந்த குருவே குரு இது ஆச்சரியம்.

வி-ம். இந்தஉலகத்தில் எத்தனையோகோடி துவைதசாஸ்திரங்களிருக்கின்றன, அவைகளால் உமியைக் குத்துவதுபோல் ஒரு பிரயோசனத்தையும் காணப்படாமையால், இந்தஆத்தும சாஸ்திரத்தைப் புகழ்ந்தார். உலகத்தில்மந்திரகுரு முதலானஎத்தனையோ குருக்களிருக்கிறார்கள், அவர்களிடம்சென்றதுநித்திய தரித்திரனைப்போய் யாசித்ததுபோலாயிற்றேயல்லாமல், அவர்களால் இந்தப்பிரமானந்த மகிமை கிடைக்கவில்லையே, இப்போது இந்தகுரு, இந்தபிரமானந்தத்தை கைநெல்லிக்கனிபோல் காட்டினமையால் குருவைப்புகழ்ந்ததாம்.

அ-கை. இவராலுண்டான ஞானத்தையும் சுகத்தையும் ஸ்மரித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

अहोज्ञानमहोज्ञानमहोसुखमहोसुखम् ॥

அஹோஜ்ஞாநமஹோஜ்ஞாநமஹோஸுகமஹோஸுகம் ॥ ௨௯௭

அஹோஜ்ஞாநம் அஹோஜ்ஞாநம் உலகத்தி லுள்ள துவைதஞானங்கள் போலில்லாமலிருக்கிற இந்த ஆத்தும ஞானமே ஞானம் | அஹோஸுகம் ஆத்துமானந்தமே ஆனந்தம் அஹோஸுகம் மற்றது ஞானமுமல்ல ஆனந்தமுமல்ல.

அ-கை. இந்தகிரந்தானு சந்தானமேதெனில்.

तृप्तिदीपमिमंनित्यंयेऽनुसन्दधतेबुधाः ।
ब्रह्मानन्देनिमज्जन्तस्तेतृप्यन्तिनिरन्तरम् ॥

த்ருப்திதீபமிமம்நித்யம்யேநுஸந்தததேபுதா: ।
ப்ரஹ்மாநந்தேநிமஜ்ஜந்தஸ்தேத்ருப்யந்திநிரந்தரம் ॥ ௨௯௮

யே புதா: யாதொரு ஞானிகள் இமம் இந்த த்ருப்திதீபம் திருப்தி தீபமென்கிற நித்யம் தினந்தோறும் (கிறந்தத்தை அநுஸந்தததே அனுசந்தானம்(பண்ணுகிறார்களோ) | தே அவர்கள் ப்ரஹ்மாநந்தே பிரமானந்தத்தில் நிமஜ்ஜந்த: மூழ்கிக் கரைந்தவர்களாகி நிரந்தரம் இடைவிடாமல் சதாகாலமும் (பார்கள். த்ருப்யந்தி திருப்தாளாகவே யிருப்

திருப்திதீபிகை சம்பூர்ணம்.

(அ)வது கூடஸ்ததீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

துவம்பதசோதனை மூலமாய் கூடஸ்தரை பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியகிரணத்தால் விளங்கப்படுகிற சுவருனது, அதில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கண்ணாடி பிரதிபலனத்தாலும், விளங்குவதுபோல், கூடஸ்தரால் விளங்கப்படுகிற இத்தேகமானது, புத்தியில் பிரதிபலித்தசிதாபாசனாலும் விளங்கப்படுகிறது. பூர்ணமான இரவிப்பிரகாசம் கண்ணாடியையும், அதின் இடவெளியையும், விளக்கிவைப்பதுபோல், விருத்தியுதயநாசத்தையும், கூடஸ்தர் விளக்கிவைக்கிறார், கடத்தை அறிந்தேனென்று மாத்திரம் வருகிறவன் ஜீவன். எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கிறவர். பிர்மம், குந்தாயுதம்போல், புத்திவிருத்தியானது சிதாபாசனை, முதலில் கூடிக்கொண்டதா யிருக்

கிறதால், ஜீவன்கடத்தை அறிந்தேனென்று வருகிறான், கடாகாரமாய்ப்போனானென்று பிரம சைதன்னியத்தினா லறியப்படுகிறது. உபதேசசாகஸ்ரிகையென்ற கிரந்தத்திற் ஜீவசைதன்னியத்தையும், பிரம சைதன்னியத்தையும், விபரமாய்ச் சங்கராசாரியா ருரைத்திருக்கின்றனர். சரீரத்திற்கு வெளியிலிவ்வாறு காண்பித்ததுபோல், சரீரத்திற்குள்ளும் காமக்குரோத விருத்திரூபனாய் நானென்று வருகிறவன் சிதாபாசன். அவனையும் விருத்திகளையும், ஒருவிருத்திபோய் மற்றொருவிருத்திவரும் இடவெளியையும், விருத்தி நாசங்களையும் ஒரேபடித்தாயிருந்து விளக்கிவைக்கின்றவர் கூடஸ்தர். கூடஸ்த சைதன்னியம்போல் விளங்குவதே சிதாபாச சப்தார்த்தம். கட்டையை புருஷனென்று பார்ப்பது, இல்லாதஞானம், கட்டையை கட்டையென்று பார்ப்பது எதார்த்த ஞானம், இவ்விதத்தை ஆசாரியாள் சாமானாதி கரண்ணி யத்திற்குப், பாதையென்று சொல்லியிருக்கிறார், அதுபோல் விவரணமென்னும் கிரந்தத்திலும், ஜீவசைதன்னியத்தைத் தள்ளவும், கூடஸ்த சைதன்னியத்தைக் கொள்ளவும், பிரயத்தினமாய் விரைஞசாரியாளும் சொல்லியிருக்கிறார். சூதசம்கிதையென்ற சிவபுராணத்திலும், ஜீவேசுவரபாவ மற்றவரென்றும், சுயம்பிரகாசமான,சிவனே கூடஸ்தரென்றும், அவரேதத்துவம் பதலக்ஷியார்த்தரென்றும், நன்றாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புருடர்களுக்கு நான் கூடஸ்தரென்றஞான மெப்பொழுது வருகிறதோ, அப்பொழுது அவர்களுக்கு ஆத்தும சாக்ஷாத்காரம் வருமென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

மூடர்கள் சுருதியின்அர்த்தத்தை யறியாமல் மயங்குகிறார்கள். விவேகியோவென்றால், சுருதியர்த்தந் தெறிந்து பிரமானந்தசமுத்திரத்தில் மூழ்கிக்கொண்டிருக்கிறான். மாயையாகிற மேகமானது ஜகத்தாகிற ஜலத்தையெவ்வளவு வருஷித்தாலும் சிதாகாசனானவெனக்கு, ஒருகுறைவு மில்லையென்று அறிகிறதே ஞானியினுடைய ஸ்திதியென்று அறிந்துக்கொள்ளக்கடவாய்.

கூடஸ்ததீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌃.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
कुर्वेकूटस्थदीपस्यव्याख्यान्तात्पर्यदीपिकाम् ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥

ஸ்ரீபாரதிதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனஞ்செய்து கூடஸ்ததீபத்திற்கு வியாக்கியான ரூபமானதாற் பரியதீபிகை செய்கிறேன்.

அ-கை. முமுட்சுவுக்கு மோட்சசாதனமான பிரமாத்துமைக்கிய ஞானத்திற்கு துவம்பதார்த்த விசாரணையே, முக்கியமானதால், துவம்பதார்த்தசோதனையைச் சொல்லுகிறதாயிருக்கிற கூடஸ்ததீபமென்கிற பெயரையுடையதான, கிரந்தத்தை ஆரம்பிவிக்கிற குருநாதன், இந்தக்கிரந்தம் வேதாந்த பிரகரணமானதால், தத்சம்பந்தங்களாயிருக்கிற விஷயப்பிரயோசன சம்பந்தஅதிகாரிகளை சொன்னதாகவே அபிப்பிராயம் செய்துக்கொண்டு, துவம்பதத்திற்கு லட்சியவாச்சியங்களான கூடஸ்த, சீவர்களைதிருஷ்டாந்தத்துடன் பிரித்துக்காண்பிவிக்கிறார்.

खादित्यदीपितेकुड्येदर्पणादित्यदीप्तिवत् ।
कूटस्थभासितोदेहोधीस्थजीवेनभास्यते ॥

காதித்யதீபிதே குட்யே தர்பணாதித்யதீப்திவத் ।
கூடஸ்தபாஸிதோ தேஹோ தீஸ்தஜீவேந பாஸ்யதே ॥ ௧

காதித்யதீபிதே ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய கிரணத்தினாலே விளங்கப்பட்டிருக்கிற
குட்யே சுவரானது
தர்பணாதித்யதீப்திவத் அதில்வைக்கப்பட்டகண்ணாடியில் விழுந்த கிரணத்தினுடைய விளகத்தாலும்; விளங்கபட்டதான சுவர்போல
கூடஸ்தபாஸிதஃ கூடஸ்தராலே விளங்கப்பட்டதான
தேஹஃ இந்த தேகமானது
தீஸ்தஜீவேந புத்தியில் பிரதிபலித்திருக்கிற ஜீவனாலும்
பாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது.

அ-கை. கண்ணாடி பிரதிபிம்ப வெய்யிலைத்தவிர, ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய பிரகாசமானது வேறாகக் காணப்படவில்லையேயெனில்.

अनेकदर्पनादित्यदीप्तीनांबहुसन्धिषु ।
इतराव्यज्यतेतासामभावेपिप्रकाशते ।

அநேகதர்பணாதித்யதீப்தீநாம் பஹுஸந்திஷு ।
இதரா வ்யஜ்யதே தாஸாமபாவேபி ப்ரகாசதே ॥ ௨

அநேகதர்பணாதித்யதீப்தீநாம் அநேகக்கண்ணாடிகளில் பிரதிபலித்திருக்கிற சூரியகிரணங்கள் சுவரில் அங்கங்கே மண்டலாகாரமாக காணப்படுகின்றன
பஹுஸந்திஷு அந்தகண்ணாடிகளுடைய இடவெளிகளிலேயும்
இதரா அதற்குவேறாயும்
வ்யஜ்யதே சுயம்பிரகாசமாயுமிருக்கிற
தாஸாம் அகண்டவெய்யில் நன்றாக விளங்குகிறது
அபாவே அபி அந்தக்கண்ணாடிகளில்லாத காலங்களிலும் சுபாவவெய்யில்
ப்ரகாசதே எல்லாவிடங்களிலும் சுபாவமாகவே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்ததிருஷ்டாந்தம்போல கூடஸ்த ஜீவர்களையும் பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

चिदाभासविशिष्टानान्तथानेकधियामसौ ।
सन्धिन्धियामभावञ्चभासयन्प्रविविच्यताम् ॥

சிதாபாஸவிஶிஷ்டாநாம் தயாநேகதியாமஸௌ ।
ஸந்திம்தியாமபாவஞ்சபாஸயந்ப்ரவிவிச்யதாம் ॥ ௬

சிதாபாஸவிஶிஷ்டாநாம் சிதாபாசர்களோடே சேர்ந்தவைகளாயிருக்கிற
அநேகதியாம் அனேகபுத்திகளுடைய
ஸந்திம் இடவெளியையும்
தியாம் புத்திகளுடைய
அபாவம் ச இல்லாமையும்
தயா அப்படியே
பாஸயந் விளக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்கிற
அஸௌ இந்த கூடஸ்தரானவர்
விவிச்யதாம் பிரித்துத்தானுக அறியத்தக்கவர்.

வி-ம். அந்தப்படி சாக்கிரதாதி அவஸ்தையிலும் சிதாபாசனுடன் சேர்ந்திருக்கிற, கடஞானம்முதலான சொல்லுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, அனேகபுத்தி விருத்திகளுடைய சந்திகளையும், சுஷுப்திமுதலான அவத்தைகளில் அவைகளுடைய அபாவத்தையும் விளக்கிவைக்கிற இந்த கூடஸ்தரை பிரித்தறியவேண்டியது.

அ-கை. இப்போது தேகத்திற்குள்ளே கூடஸ்த ஜீவர்களைபிரித்து அறிவதற்கு எனக்கசாத்தியமாயிருத்தலால், தேகத்திற்கு வெளியிலே, சிதாபாசபிரமங்களை பிரித்துக்காண்பிக்க வேண்டுமெனில்.

घटैकाकारधीस्थाचिद्धटमेवावभासयेत् ।
घटस्यज्ञातताब्रह्मचैतन्येनावभास्यते ॥

கடைகாகாரதீஸ்தாசித்கடமேவாவபாஸயேத் ।
கடஸ்யஜ்ஞாததாப்ரஹ்மசைதந்யேநாவபாஸ்யதே ॥ ௭

கடைகாகாரதீஸ்தாசித் எதிர்ப்பட்ட கடாகாரபுத்தி விருத்தியில் பிரதிபலித்திருக்கிற ஜீவன்
கடம் ஏவ கடத்தை மாத்திரம்
அவபாஸயேத் விளக்கிவைக்கிறான்
கடஸ்ய கடத்திற்கு
ஜ்ஞாததா அறியப்பட்டதென்னும் தன்மையானது
ப்ரஹ்மசைதந்யேந கடகற்பனாதிஷ்டானப்ரமசைதன்னியத்தால்
அவபாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமசைதன்னியத்தினலே கடத்தோற்றம் சம்பவித்தலால் புத்தி எதற்கெனில்.

अज्ञातत्वेनभातोयंघटोबुद्ध्युदयात्पुरा ।
ब्रह्मणैवोपरिष्टात्तुज्ञातत्वेनेत्यसौभिदा ॥

அஜ்ஞாதத்வேநபாதோயம்கடோபுத்த்யுதயாத்புரா ।
ப்ரஹ்மணைவோபரிஷ்டாத்துஜ்ஞாதத்வேநேத்யஸௌபிதா ॥

புத்த்யுதயாத் கடவிருத்தியுண்டாவ
புரா முன்னே (தற்கு
அயம் இந்த
கட: கடமானது (ன்று
அஜ்ஞாதத்வேந அறியப்படவில்லையெ
ப்ரஹ்மணைவ பிர்மத்தினாலேயே

பாத: விளங்கப்படுகிறது (பிற்பாடு
உபரிஷ்டாத்து கடவிருத்தியுண்டான
ஜ்ஞாதத்வேந இதி அறியப்பட்டதெ
ன்று பிர்மத்தாலேயே தோன்றப்
படுகிறது
அஸௌ பிதா இவ்வளவே பேதம்.

அ-கை. ஒருகடத்திற்கு அறியப்படுவது, அறியப்படுவதில்லையென்கிற யிரண்டுலட்சணமெப்படி கூடுமெனில், அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்கிற சொல்லுக்குக் காரணமான ஞாதஞ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபம்தெரியாமல் கேட்டாய் அவைகளின் ஸ்வரூபம் தெரிவிக்கிறோம்.

चिदाभासान्तधीवृत्तिर्ज्ञानंलोहान्तकुंतवत् ।
जाड्यमज्ञानमेताभ्यांव्याप्तःकुंभोद्विधोच्यते ॥

சிதாபாஸாந்ததீவ்ருத்திர்ஜ்ஞாநம்லோஹாந்தகுந்தவத் ।
ஜாட்யமஜ்ஞாநமேதாப்யாம்வ்யாப்த:கும்போத்விதோச்யதே ॥ ௬

லோஹாந்தகுந்தவத் இரும்புநுணியின் குந்தாயுதம் போல
சிதாபாஸாந்ததீவ்ருத்தி: சிதாபாசனைமுன்னேயுடைத்தாயிருக்கிறபுத்தி விருத்தியானதே
ஜ்ஞாநம் ஞானமெனப்படும்
ஜாட்யம் புத்தியுண்டாகுமுன் ஒன்றும்விளங்காத ஜாட்டியமே

அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமெனப்படும்
ஏதாப்யாம் இவைகளினாலே
வ்யாப்த: வியாபிக்கப்பட்ட
கும்ப: கடமானது
த்விதா அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்று இரண்டுவிதமாக
உச்யதே சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அறியப்பட்டகடம் அஞ்ஞான வியாப்தமானதால் பிர்மத்தால் விளங்கப்படட்டும்; ஞானவியாப்தமானகடம் ஜீவனாலே விளங்கப்படலாமே, பிர்மத்தினாலே விளங்கப்படுமென்பது எதற்கெனில்.

अज्ञातोब्रह्मणाभास्योज्ञातःकुंभस्तथानाकिम् ।
ज्ञातत्वजननेनैवचिदाभासपरिक्षयः ॥

அஜ்ஞாதோப்ரஹ்மணாபாஸ்யோஜ்ஞாத:கும்பஸ்ததாநகிம் ।
ஜ்ஞாதத்வஜநநேநைவசிதாபாஸபரிக்ஷய: ॥ ௭

அஜ்ஞாத꞉ ஜீவனாலே அறியப்பட்டதாயிருக்கிற கடம்
ப்ரஹ்மணா பிர்மசைதன்னியத்தினாலே
யதா எப்படி
பாஸ்ய꞉ விளங்கப்படுகிறதோ
ஜ்ஞாத꞉ புத்தி உதயமான பிறகு ஜீவனாலே அறியப்பட்டது
கும்ப꞉ கடமென்கிறது முன்போலே
ததா ந கிம் அப்படி பிர்மத்தால் விளங்கப்படுகிறதேன் கூடாது
ஜ்ஞாதத்வஜநநேந ஏவ அறியப்பட்டதென்பதையுண்டுபண்ணின மாத்திரத்தினாலேயே
விநாஶாபாஸபரிக்ஷய꞉ ஜீவன் க்ஷயித்துபோவதால் அறியப்பட்டதென்கிற விளக்கம் பிர்மத்தினாலேயே உண்டாகிறது.

அ-கை. கடமறியப்படவில்லையென்கிற சொல்லிற்கு அஞ்ஞானம் காரணமாயிருப்பதுபோல, அறியப்பட்டதென்கிற சொல்லிற்கும் புத்திமாத்திரம் போதுமே, ஜீவனாலே என்னபிரயோசனமெனில்.

आभासहीनयाबुद्धयाज्ञातत्वंनैवजन्यते ।
तादृग्बुद्धेर्विशेषःकोमृदादेस्स्याद्विकारिणः ॥

ஆபாஸஹீநயாபுத்த்யாஜ்ஞாதத்வம்நைவஜந்யதே ।
தாத்ருக்புத்தேர்விஶேஷ꞉கோம்ருதாதேஸ்ஸ்யாத்விகாரிண꞉ ॥ ௮

ஆபாஸஹீநயா சிதாபாசனில்லாத
புத்த்யா புத்தியினாலே
ஜ்ஞாதத்வம் அறியப்பட்டதென்னும் தன்மை
ந ஏவ ஜந்யதே உண்டுபண்ணப்படமாட்டாது
தாத்ருக் அப்பேற்பட்ட
புத்தே꞉ புத்திவிருத்திக்கும்
விகாரிண꞉ விகாரியான
ம்ருதாதே꞉ மண் முதலானதற்கும்
க꞉ என்ன
விஶேஷ꞉ ஸ்யாத் விசேஷமிருக்கிறது

அ-கை. ஜீவனில்லாத புத்தியால் வியாபிக்கப்பட்ட கடத்திற்கு அறியப்பட்டதென்னுந் தன்மையில்லாமைக்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

ज्ञातइत्युच्यतेकुंभोमृदालिप्तोनकुत्रचित् ।
धीमात्रव्याप्तकुंभस्यज्ञातत्वंनेष्यतेतथा ॥

ஜ்ஞாதஇத்யுச்யதேகும்போம்ருதாலிப்தோநகுத்ரசித் ।
தீமாத்ரவ்யாப்தகும்பஸ்யஜ்ஞாதத்வம்நேஷ்யதேததா ॥ ௯

ம்ருதா லிப்த꞉ வெள்ளைமண்ணால்பூசப்(பட்ட
கும்ப꞉ கடமானது
குத்ரசித் ஓரிடத்திலும்
ஜ்ஞாத꞉ இதி அறியப்பட்டதென்று
ந உச்யதே சொல்லப்படவில்லை
ததா அப்படியே
தீமாத்ரவ்யாப்தகும்பஸ்ய புத்திமாத்திரத்தால் வியாபிக்கப்பட்ட கடம்

ஜ்ஞாதத்வம் அறியப்பட்டதன்மை | நேஷ்யதே அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

அ-கை. இப்போதென்ன ஆயிற்றெனில்.

ज्ञातत्वंनामकुंभेतश्चिदाभासफलोदयः ।

ஜ்ஞாதத்வம் நாம கும்பேதச்சிதாபாஸபலோதய꞉ ॥ ௯

யத꞉ யாதொரு காரணத்தால் ஜீவனில்லாத புத்தியால் கடமறியப்பட்டதென்று உண்டுபண்ண முடியாததாயிற்றோ அந்தக்காரணத்தால்

கும்பே கடத்தில்

ஜ்ஞாதத்வம் நாம அறியப்பட்டதென்னும் தன்மை

சிதாபாஸபலோதய꞉ ஜீவனுடைய பலத்தால் உதயமாகிறது.

அ-கை. இதனாலும் ஜீவனைகற்பிக்க வேண்டாமே, பிரமத்தினாலேயே அறியப்பட்டதென்னுந் தன்மை உண்டுபண்ணலாமேயெனில்.

नफलंब्रह्मचैतन्यंमानात्प्रागपिसत्त्वतः ॥

ந பலம் ப்ரஹ்மசைதந்யம் மாநாத் ப்ராகபி ஸத்த்வத꞉ ॥ ௰

மாநாத் ப்ராக் அபி கடாகாரவிருத்தியுண்டாகுமுன்னும்

ஸத்த்வத꞉ பிரமம்சத்தாயிருப்பதால்

ப்ரஹ்மசைதந்யம் பிர்மசைதன்னி

பலம் பிரயோசனரூபனை (யமானது

ந ஜீவனாகமாட்டாது.

அ-கை. வார்த்திகாசாரியாருடைய வாக்கியத்திற்கு, தாங்கள் சொல்லுவது விரோதமா யிருக்கிறதேயெனில், நீ அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் தெரிந்துகொள்ளாமல் சங்கிக்கிறாய்.

परागर्थप्रमेयेषुयाफलत्वेनसंमता ।

संवित्सैवेहमेयोर्थोवेदान्तोक्तिप्रमाणतः ॥

इतिवार्तिककारेणचित्साहश्यंविवक्षितम् ।

பராகர்த்தப்ரமேயேஷு யா பலத்வேந ஸம்மதா ।

ஸம்வித் ஸைவேஹ மேயோர்த்தோ வேதாந்தோக்திப்ரமாணத꞉ ॥ ௧௧

இதி வார்த்திககாரேண சித்ஸாத்ருஶ்யம் விவக்ஷிதம் ॥ ௧௨

பராகர்த்தப்ரமேயேஷு பாகிய விஷயஞானமுண்டாகுங்காலங்களிலே

யா யாதொரு

ஸம்வித் அறிவானது

பலத்வேந பிரயோஜனத்தையுடைய சைதன்னியமாக (கிறதோ

ஸம்மதா நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக்

ஸா ஏவ அந்த அறிவுதானே

இஹ இவ்விடத்தில்

வேதாந்தோக்திப்ரமாணத꞉ வேதாந்த சாஸ்திரங்களுடைய வாக்கியங்களாகிற பிரமாணத்தால்

மேயோர்த்த꞉ அறியத்தக்கதான அர்த்தமென்று

இதி இப்படி
வார்த்திககாரேண வார்த்திகாச்சாரியர்களால்
விஜ்ஞாதுஃ அறிவின் சாம்பிய
மான ஜீவன்
விவக்ஷிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிற
னேயன்றி பிர்ம சைதன்னியத்தை
அவர்பலமென்று சொல்லவில்லை

அ-கை. அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் நீர் சொன்னபடிதானென்று என்னத்தினால் அறியப்படுகிறதெனில்.

ब्रह्मचित्फलयोर्भेदस्सहस्र्यांविश्रुतोयतः ॥

ப்ரஹ்மசித்பலயோர்பேதஸ்ஸஹஸ்ர்யாம்விஶ்ருதோயதஃ ॥ கஉ

யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே
ஸஹஸ்ர்யாம் உபதேச சகஸ்ரியென்ற ஆசாரியாள் செய்திருக்கிற கிரந்தத்தில்
ப்ரஹ்மசித்பலயோஃ சர்வசாட்சியான பிர்மத்திற்கும் பலரூபியான ஜீவனுக்கும்
பேதஃ பேதமானது
விஶ்ருதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
ஆகையால் அவர்கள் தங்கள் குருவின் அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாய் சொல்லமாட்டாரென்று அறிந்து நாம் சொன்னோம்.

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளளவில் பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

आभासउदितस्तस्मात्ज्ञातत्वंजनयेद्घटे ।
तत्पुनर्ब्रह्मणाभास्यमज्ञातत्ववदेवहि ॥

ஆபாஸஉதிதஸ்தஸ்மாத்ஜ்ஞாதத்வம்ஜநயேத்கடே ।
தத்புநர்ப்ரஹ்மணாபாஸ்யமஜ்ஞாதத்வவதேவஹி ॥ கந

தஸ்மாத் ஆகையினாலே
உதிதஃ அந்தக்கரணத்தில் பிரதிபலிந்தவனான
ஆபாஸஃ ஜீவனானவன்
கடே கடத்தில்
ஜ்ஞாதத்வம் அறியப்பட்டதென்னும் தன்மை
ஜநயேத் உண்டுபண்ணுகிறான்
அஜ்ஞாதத்வவத் பிர்மசைதன்னியத்தினாலே அறியப்படவில்லையென்னும் தன்மை விளங்கப்பட்டதுபோல
தத் அந்த அறியப்படுந்தன்மையும்
புநஃ மறுபடி
ப்ரஹ்மணா ஏவ பிர்மசைதன்னியத்தினாலேயே
பாஸ்யம் ஹி விளங்கப்படுகிறதன்றோ

அ-கை. இப்படி பிர்ம ஜீவர்களுக்கு பேதம் சொன்னதுபோல விஷயஞானபேதத்தையும் சொல்லுமெனில்.

धीवृत्त्याभासकुंभानांसमूहोभास्यतेचिता ।
कुंभमात्रफलत्वात्सएकआभासतःस्फुरेत् ॥

தீவ்ருத்த்யாபாஸகும்பாநாம் ஸமூஹோ பாஸ்யதே சிதா |
கும்பமாத்ரபலத்வாத்ஸ ஏக ஆபாஸத: ஸ்புரேத் || ௧௩

தீவ்ருத்த்யாபாஸகும்பாநாம் புத்திவிருத்தியென்ன, சிதாபாசனென்ன, கடமென்ன இந்தமூன்றுகளுடைய
ஸமூஹ: கூட்டமானது
சிதா பிர்மசைதன்னியத்தினாலே
பாஸ்யதே விளக்கப்படுகிறது

கும்பமாத்ரபலத்வாத் கடமாத்திரம் பிரயோஜனமானதால்
ஆபாஸத: சிதாபாசனாலே
ஸ: அந்த
ஏக: ஏகமானகடமாத்திரம்
ஸ்புரேத் விளங்கப்படும்.

அ-கை. பிர்மஜீவர்களுக்குபேதம் கடத்தை விளக்கும்போது காட்டவேண்டுமெனில்.

चैतन्यंद्विगुणंकुंभेज्ञातत्वेनस्फुरत्यतः ।

சைதந்யம் த்விகுணம் கும்பே ஜ்ஞாதத்வேந ஸ்புரத்யத: || ௧௪

கும்பே கடத்தில்
த்விகுணம் இரண்டு
சைதந்யம் சைதன்னியமான திருக்கிறது
அத: ஆகையால்

ஜ்ஞாதத்வேந அறியப்பட்டதாகவும் அறியப்பட்டதென்னும் தன்மையாகவும்
ஸ்புரதி விளங்குகிறது.

அ-கை. இப்படி இரண்டுசைதன்னியம் விஷயங்களி லிருப்பதாக ஒருசாத்திரகர்த்தாக்களும் சொல்லவில்லையே எனில்.

अन्येऽनुव्यवसायाख्यमाहुरेतद्यथोचितम् ॥

அந்யே(அ)நுவ்யவஸாயாக்யமாஹுரேதத்யதோசிதம் || ௧௫

அந்யே தார்க்கிகாதிகள் இந்த ஜீவகூடஸ்த ரூபஞானத்தைத் தானே
அநுவ்யவஸாயாக்யம் முந்தியறிந்த அறிவையனுசரித்து, பிந்தி அறிகிறதாயிருக்கிற அனுவிவசாயஞானமென்று பெயர்வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு
யதா எப்படி
உசிதம் யோக்கியமாயிருக்குமோ
ஆஹு: அப்படிச்சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுகடத்தில் பிர்ம ஜீவர்களுடைய ஞானத்தை தீர்மானமாய் காட்டவேண்டுமெனில்.

घटोयमित्यसावुक्तिराभासस्यप्रसादतः ।
विज्ञातोघटइत्युक्तिर्ब्रह्मानुग्रहतोभवेत् ॥

கடோ(அ)யமித்யஸாவுக்திராபாஸஸ்ய ப்ரஸாதத: |
விஜ்ஞாதோ கட இத்யுக்திர்ப்ரஹ்மாநுக்ரஹதோ பவேத் || ௧௬

ரூபம் இது
வடம் இதி கடமென்ற
ஏவம் இந்த
உக்திः சொல்லானது
ஆபாஸஸ்ய சிதாபாசனுடைய
வ்யாப்தத்வ் பிரசித்தத்தாலுண்டாகி
றதென்றும்

விஜ்ஞாதः வடம் இதி கடம்அறியப்ப
ட்டதென்ற
உக்திः சொல்
ப்ரஹ்மாநுக்ரஹதः பிர்மத்தினனுக்
கிரகத்தால்
ஸம்பவ உண்டாகிறதென்றுமறி.

அ-கை. தேகத்திற்குவெளியே பிர்மத்தையும் ஜீவனையும்பிரித்துக் காட்டி னதுபோல், தேகத்துக்குள்ளாகவும், ஜீவனையும், கூடஸ்தரையும் பிரிந்துக்கா ட்டவேண்டுமெனில்.

आभासब्रह्मणिदेहाद्बहिर्यद्वाद्विवेचिते ।
तद्वदाभासकूटस्थौविविच्येतांवपुष्यपि ॥

ஆபாஸப்ரஹ்மணிதேஹாத்பஹிர்யத்வத்விவேசிதே ।
தத்வதாபாஸகூடஸ்தௌவிவிச்யேதாம்வபுஷ்யபி ॥ ௧௭

தேஹாத் பஹிः தேகத்திற்கு வெளி
விஷயத்தில்
ஆபாஸப்ரஹ்மணி சிதாபாசனையும்,
பிர்மத்தையும்
யத்வத் எப்படி
விவேசிதே பிரித்துக் காண்பிக்கப்ப

ட்டதோ
தத்வத் அதுபோல
வபுஷி அபி தேகத்திற்குள்ளிலும்
ஆபாஸகூடஸ்தௌ ஜீவனையும் கூடஸ்
தரையும்
விவிச்யேதாம் பிரித்தறியத்தக்கது.

அ-கை. தேகத்திற்குவெளியில் ஜீவனால் வியாபிக்கப்பட்ட விஷயாகாரவி ருத்தி இருப்பதுபோல, உள்ளே விஷயகோசர விருத்தியில்லாமையால், சிதா பாசனிருக்கிறதாக எப்படி அங்கீகரிக்கிறதெனில்.

अहंवृत्तौचिदाभासःकामक्रोधादिकासुच ।
संव्याप्यवर्ततेतप्तेलोहेवह्निर्यथातथा ॥

அஹம்வ்ருத்தௌசிதாபாஸः காமக்ரோதாதிகாஸுச ।
ஸம்வ்யாப்யவர்த்ததேதப்தேலோஹேவஹ்நிர்யதாததா ॥ ௧௮

அஹம்வ்ருத்தௌ அகம் என்கிறவிருத்தி
யிலும்
காமக்ரோதாதிகாஸு-ச காமக்குரோ
தம் முதலானவிருத்தியிலும்
சிதாபாஸः ஜீவனானவன்
தப்தே காயவைத்த

லோஹே இரும்பில்
வஹ்நிः அக்கினி [யாபித்திருக்குமோ
யதா எப்படி அந்த இரும்பை வி
ததா அப்படி
ஸம்வ்யாப்ய இவைகளில் வியாபித்துத்
வர்த்ததே இருக்கிறான். (கொண்டு

அ-கை. அகங்காரவிருத்திகள் மாத்திரம் ஜீவனால் விளங்கப்படுகிறதென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுகிறார்.

स्वमात्रंभासयेत्तप्तलोहंनान्यत्कदाचन ।
एवमाभाससहितावृत्तयस्स्वस्वभासिकाः ॥

ஸ்வமாத்ரம்பாஸயேத்தப்தலோஹம்நாந்யத்கதாசந ।
ஏவமாபாஸஸஹிதாவ்ருத்தயஸ்ஸ்வஸ்வபாஸிகாஃ ॥ ௧௯

தப்தம் தீயில் காயவைத்த
லோஹம் இரும்பானது
ஸ்வமாத்ரம் தன்னை மாத்திரம்
பாஸயேத் விளக்கிவைக்குமேதவிர
கதாசந ஒருக்காலும்
ந அந்யத் மற்றொன்றைவிளக்காது
ஏவம் இப்படி
ஆபாஸஸஹிதாஃ சிதாபாசனோடேகூடினவைகளான
வ்ருத்தயஃ விருத்திகள்
ஸ்வஸ்வபாஸிகாஃ தங்கள் தங்கள் மாத்திரம் விளக்குகின்றன.

அ-கை. இப்படி சிதாபாசனைக் காண்பிவித்து கூடஸ்தரை காண்பிவிப்பதற்கு விருத்தியின் பாவாபாவங்களை காண்பிக்கிறார்.

क्रमाद्विच्छिद्यविच्छिद्यजायन्तेवृत्तयोऽखिलाः ।
सर्वाअपिविलीयन्तेसुप्तिमूर्छासमाधिषु ॥

க்ரமாத்விச்சித்யவிச்சித்யஜாயந்தேவ்ருத்தயோऽகிலாஃ ।
ஸர்வாஅபிவிலீயந்தேஸுப்திமூர்ச்சாஸமாதிஷு ॥ ௨௦

அகிலாஃ ஜாக்கிரசொப்பன மனோராச்சியங்களில் சமஸ்தங்களான
வ்ருத்தயஃ விருத்திகளானவை
க்ரமாத் கிரமமாக
விச்சித்ய விச்சித்ய விட்டு விட்டு
ஜாயந்தே அடிக்கடி உண்டாகின்றன
ஸுப்திமூர்ச்சாஸமாதிஷு சுஷுப்தி மூர்ச்சை சமாதிகளில்
ஸர்வாஃ அபி சகலவிருத்திகளும்
விலீயந்தே லயிக்கின்றன.

அ-கை. இப்படி இருக்கட்டும், அதனால் கூடஸ்தரை யெப்படி அறிகிறதென்னில்.

सन्धयोऽखिलवृत्तीनामभावाश्चावभासिताः ।
निर्विकारेणयेनासौकूटस्थइतिचोच्यते ॥

ஸந்தயோऽகிலவ்ருத்தீநாமபாவாஸ்சாவபாஸிதாஃ ।
நிர்விகாரேணயேநாஸௌகூடஸ்தஇதிசோச்யதே ॥ ௨௧

அகிலவ்ருத்தீநாம் சமஸ்த விருத்திகளுடைய
ஸந்தயஃ இடைகளும்
அபாவாஃ ச அவைகளொழிவும்
நிர்விகாரேண நிர்விகாரமான

ஸ்வேந எந்த அறிவினாலே [வே

ஸ்வபாஸிதா: விளங்கப் படுகின்றன

ஸ: அந்த இவரே

கூடஸ்த: இதி கூடஸ்தரென்று

உச்யதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளளவில் என்னபலித்ததெனில்.

घटेद्विगुणचैतन्यंयथाबाह्येतथान्तरे ।
वृत्तिष्वपिततस्तत्रवैशद्यंसन्धितोऽधिकम् ॥

கடேத்விகுணசைதந்யம்யதாபாஹ்யேததாந்தரே ।
வ்ருத்திஷ்வபிததஸ்தத்ரவைசத்யம்ஸந்திதோऽதிகம் ॥ ௨௨

பாஹ்யே வெளியிலிருக்கிற

கடே கடத்தில்

த்விகுணசைதந்யம் ஜீவபிர்மங்களான இரண்டுசைதன்னியம்

யதா எப்படிபிரித்து காண்பிக்கப்பட்டதோ

ததா அப்படி

ஆந்தரே உள்ளிலுமிருக்கிற வைகளான ஜீவகூடஸ்தர்களும்

வ்ருத்திஷு அபி அகங்காராதிவிருத்திகளிலும் காணப்படுவது சடமானமாம்

தத: ஆகையால்

தத்ர அவைகளின்

ஸந்தித: சந்தியினாலும் அபாவத்தினாலும்

வைசத்யம் கூடஸ்தருடைய அறிவு விளங்குவதே

அதிகம் அதிகமென்றறி.

அ.கை. வெளியி லறியப்பட்டதையும் அறியப்படாததையும் விளக்கிவைக்கிறவர் பிர்மமென்று சொன்னதுபோல, உள்ளிலும் அந்தவழியாக கூடஸ்தரைஎனறியும்படி சொல்லவில்லையெனில்.

ज्ञातताज्ञाततेनस्तोघटवद्वृत्तिषुक्वचित् ।
स्वस्यस्वेनागृहीतत्वात्ताभिश्चाज्ञाननाशनात् ॥

ஜ்ஞாததாஜ்ஞாததேநஸ்தோகடவத்வ்ருத்திஷுக்வசித் ।
ஸ்வஸ்யஸ்வேநாக்ருஹீதத்வாத்தாபிஶ்சாஜ்ஞாநநாஶநாத் ॥ ௨௩

கடவத் கடாதிகளில்போல

வ்ருத்திஷு அகங்காராதிவிருத்திகளில்

ஜ்ஞாததாஜ்ஞாததே அறியப்பட்டதென்கிறதும்அறியப்படாததென்கிறது மிரண்டும்

க்வசித் நஸ்த: ஓரிடத்திலும் இல்லை

ஸ்வஸ்ய அதனதினாலென்றால் தன்னை

ஸ்வேந தன்னாலே

அக்ருஹீதத்வாத் கிரகிக்கப்படாமையால் ஒருக்கால்ஞானம்வியாப்தி வருகிறதென்பதுகூடாது

தாபி: ச அந்தவிருத்திகளாலேயே

அஜ்ஞாநநாஶநாத் விஷயாஞானம்நசிப்பதால் அஞ்ஞானவியாப்தி வரகணக்கில்லை, ஆகையால் அந்தவழி சொல்லவில்லை.

அ-கை. இந்தசைதன்னியமிரண்டிற்குள்ளே விருத்தியின் சம்பந்தத்தால் ஜீவன் விகாரியென்றும் விருத்திக்கு சாட்சியாயிருப்பதால் கூடஸ்தரென்றும் சொன்னீர், கூடஸ்த சிதாபாசரிருவர்களும், அறிவில் சமானமாயிருக்கும்போது ஒருவருக்கு நிர்விகாரத்துவமும், மற்றொருவருக்கு விகாரத்துவமென்று சொன்னது எதினாலேயோவெனில்.

द्विगुणीकृतचैतन्येजन्मनाशानुभूतितः ।
अकूटस्थंतदन्यत्तुकूटस्थमविकारतः ॥

த்விகுணீக்ருதசைதந்யே ஜந்மநாஶாநுபூதித: ।
அகூடஸ்தம் ததந்யத்து கூடஸ்தமவிகாரத: ॥ ௨௪

த்விகுணீக்ருதசைதந்யே இரண்டு விதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட சிதாபாச கூடஸ்தரிருவருக்குள்
ஜந்மநாஶாநுபூதித: ஜனனமரணானுபவம், இவனிடத்தில் காணப்படுவதால் (இவனை)
அகூடஸ்தம் விகாரியான ஜீவனென்றும்
ததந்யத்து அவனுக்கும் அந்நியமான சைதன்னியமோவென்றால்
அவிகாரத: அந்த விகாரமின்மையால்
கூடஸ்தம் கூடஸ்தரெனப்படும்.

அ-கை. ஜீவனுக்குவேறாக கூடஸ்தரைக்கற்பித்தது, உங்களுடையசுவகபோலகற்பிதமென்று தோன்றுகிறதேயல்லாமல், வேறேயாராலேயாவது அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாவெனில்.

अन्तःकरणतद्वृत्तिसाक्षीत्यादावनेकथा ।
कूटस्थएवसर्वत्रपूर्वाचार्यैर्विनिश्चितः ॥

அந்த:கரணதத்வ்ருத்திஸாக்ஷீத்யாதாவநேகதா ।
கூடஸ்தஏவஸர்வத்ரபூர்வாசார்யைர்விநிஶ்சித: ॥ ௨௫

அந்த:கரணதத்வ்ருத்திஸாக்ஷீத்யாதௌ அந்தக்கரணத்திற்கும் அதினுடைய விருத்திகளுக்கும் சாட்சியாயிருக்கிறரென்றது முதலிய வாக்கியத்தில்
அநேகதா அனேகவிதமாக
கூடஸ்த ஏவ கூடஸ்தர்தானே
பூர்வாசார்யை: பகவத் பாதாளாலே
ஸர்வத்ர வாக்கிய விருத்தி முதலான சர்வ கிரந்தங்களிலும்
விநிஶ்சித: நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. கூடஸ்தரை அவர்கள்சொல்லி இருக்கிறார்களேதவிர, உம்மைப்போலே, இரண்டுசைதன்னியங்களை, எங்கேசொல்லியிருக்கிறார்களெனில்.

आत्माभासाश्रयाश्चैवंमुखाभासाश्रयायथा ।
गम्यन्तेशास्त्रयुक्तिभ्यामित्याभासश्चवर्णितः ॥

ஆத்மாபா⁴ஸாஶ்ரயாஶ்சைவம் முகா²பா⁴ஸாஶ்ரயா யதா² |
ஸம்யஞ்சஶாஸ்த்ரயுக்திப்⁴யாம் சிதா³பா⁴ஸஸ்து வர்ணித꞉ || ௨௬

யதா² எப்படி
முகா²பா⁴ஸாஶ்ரயா꞉ சுபாவ முகமும் பிரதிபிம்ப முகமும் கண்ணாடியும் மூன்றும்காணப்படுகின்றனவோ
ஏவம் இப்படி
ஆத்மாபா⁴ஸாஶ்ரயா꞉ ச ஆத்துமாவையும் ஜீவனையும் புத்தியையும்
ஶாஸ்த்ரயுக்திப்⁴யாம் பெரியோர்களுடைய சாத்திரங்களினாலும் யுக்திகளினாலும் [ன்று
ஸம்யஞ்ச ஹி அறியப்படுகின்றனவெ
சிதா³பா⁴ஸ꞉ து இப்படிசிதாபாசனும்
வர்ணித꞉ அவர்களாலேயே பிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.

அ-கை. அதில் சிதாபாசனைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கிறான்.

बुद्ध्यवच्छिन्नकूटस्थोलोकान्तरगमागमौ ।
कर्तुंशक्तोघटाकाशइवाभासेनकिंवद ॥

பு³த்³த்⁴யவச்சி²ந்நகூடஸ்தோ² லோகாந்தரக³மாக³மௌ |
கர்தும்ஶக்தோ க⁴டாகாஶ இவாபா⁴ஸேந கிம் வத³ || ௨௭

பு³த்³த்⁴யவச்சி²ந்நகூடஸ்த²꞉ புத்தியில்வளைப்பட்டகூடஸ்தனைதன்னிடமே
லோகாந்தரக³மாக³மௌ லோகாந்தரங்களுக்குப்போக்குவரத்தை
கர்தும் பண்ணுவதற்கு
க⁴டாகாஶ꞉ இவ கடாகாசம்போலே
ஶக்த꞉ சக்தராகுவரே
ஆபா⁴ஸேந சிதாபாசனாலே
கிம் என்னப்பிரயோசனமிருக்கிறது
வத³ சொல்லும்.

அ-கை. அதற்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

शृण्वसंगःपरिच्छेदमात्राज्जीवोभवेन्नहि ।
अन्यथाघटकुड्याद्यैरवच्छिन्नस्यजीवता ॥

ஶ்ருண்வஸங்க³꞉ பரிச்சே²த³மாத்ராஜ்ஜீவோ ப⁴வேந்நஹி |
அந்யதா² க⁴டகுட்³யாத்³யைரவச்சி²ந்நஸ்ய ஜீவதா || ௨௮

ஶ்ருணு ஜீவன்அவசியம்வேண்டுமென்பதையும் அவனைச்சொல்லாதபட்சத்தில் வருகிற தோஷத்தையும் தெரியும்படியாய்ச்சொல்லுகிறேன் சாவதானமாய்க் கேள்
அஸங்க³꞉ அசங்கனான கூடத்தன்
பரிச்சே²த³மாத்ராத் புத்தியில் வளைப்பட்ட மாத்திரத்தால்
ஜீவ꞉ சம்சாரியான ஜீவனாக
ப⁴வேத் ந ஹி ஆகமாட்டானன்றோ
அந்யதா² அப்படிச்சொல்லாத பட்சத்தில் [லானவைகளினாலே
க⁴டகுட்³யாத்³யை꞉ பானை, சுவர் முதல்
அவச்சி²ந்நஸ்ய வளைப்பட்டிருக்கிற கூடஸ்தனைதன்னியத்திற்கும்
ஜீவதா ஜீவத்துவம் வந்துவிடும்.

ஆ-சை. [illegible] போல, புத்தி அப்பிரகாசமில்லையே ஆகையால், புத்தியில்லை [illegible] கூடஸ்தருக்கு பந்தம் வராதேயெனில்.

नकुड्यसदृशीबुद्धिस्स्वच्छत्वादितिचेत्तथा ।
अस्तुनामपरिच्छेदेकिंस्वाच्छयेनभवेत्तव ॥

நகுட்யஸத்ருசீபுத்திஸ்ஸ்வச்சத்வாதிதிசேத்ததா ।
அஸ்துநாமபரிச்சேதேகிம்ஸ்வாச்சயேநபவேத்தவ ॥ உகூ

[illegible] புத்தியானது	பரிச்சேதே அப்படி வளைப்பட்டிருப்பதால் கூடஸ்தருக்கு பந்தப்படும்படியான காரணமொன்றுமில்லையே
ஸ்வச்சத்வாத் சுவச்சமானதால்	ஸ்வாச்சயேந அந்த சுவச்சத்தினாலே
குட்யஸத்ருசீ சுவருக்குச்சமானமாக	தவ உனக்கு
ந இதி சேத் சொல்லக்கூடாதெனில்	கிம் பவேத் என்ன உண்டாயிற்று
ததா நீ சொன்னபடி அப்படியே	நாம சொல்.
அஸ்து ஆகட்டும்	

ஆ-சை. சுவச்சத்தாற் பிரயோசனமில்லையென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

प्रस्थेनदारुजन्येनकांस्यजन्येनवानहि ।
विक्रेतुस्तंडुलादीनांपरिमाणंविशिष्यते ॥

ப்ரஸ்தேநதாருஜந்யேநகாம்ஸ்யஜந்யேநவாநஹி ।
விக்ரேதுஸ்தண்டுலாதீநாம்பரிமாணம்விசிஷ்யதே ॥ ௩௦

தாருஜந்யேந ப்ரஸ்தேந மரத்தினால் செய்யப்பட்ட மரக்காலாலும்	விக்ரேது: கிரயம்பண்ணுகிற வியாபாரிக்கு
காம்ஸ்யஜந்யேந வா வெண்கலமரக்காலாலும்	பரிமாணம் அளவு
தண்டுலாதீநாம் அரிசி முதலானவைகளை	விசிஷ்யதே நஹி விசேஷமில்லாதிருக்கிறதன்றோ.

ஆ-சை. அப்படி அளவுசரியாயிருந்தாலும் வெண்கலமரக்காலில் பிரதிபிம்பாதிசயம் விசேஷமாயிருக்கிறதேயெனில்.

परिमाणाविशेषेपिप्रतिबिंबोविशिष्यते ।
कांस्येयदितदाबुद्धावप्याभासोभवेत्बलात् ॥

பரிமாணாவிசேஷேபிப்ரதிபிம்போவிசிஷ்யதே ।
காம்ஸ்யேயதிததாபுத்தாவப்யாபாஸோபவேத்பலாத் ॥ ௩௧

பரிமாணாவிசேஷேபி அளவு சரியாயிருந்தாலும்	காம்ஸ்யே வெண்கலத்தில்
	ப்ரதிபிம்ப: பிரதிபிம்பமானது

விஸிஷ்யதே விசேஷமாயிருக்கிறதே | ஸூபாஸ: சிதாபாசன்
யதி என்பாயாகில் | ஸஹஸா பலாத்காரமாக
ததா அப்போ [னா] | ஆயாத: வந்துவிட்டான்.
பஹுள புத்தியிலும் பிரதிபல

அ-கை. பிரதிபிம்பத்தை யங்கிகரித்தால், சிதாபாசனை அங்கிகரித்ததாக எப்படி ஆயிற்றெனில்.

ईषत्भासनमाभासःप्रतिबिंबस्तथाविधः ।
बिंबलक्षणहीनस्सन्बिंबवद्भासतेसहि ॥

ஈஷத்பாஸநமாபாஸ: ப்ரதிபிம்பஸ்ததாவித: |
பிம்பலக்ஷணஹீந: ஸந்பிம்பவத்பாஸதே ஸஹி || ௩௨

ஈஷத்பாஸநம் ஆபாச சப்தத்திற்கர்த்தமாவது பிம்பத்தினுடைய சிறிதானத்தோற்றமே | ஸ: அந்தப்பிரதிபிம்பமானது
ஆபாஸ: ஆபாசனெனப்படும் | பிம்பலக்ஷணஹீந: ஸந் பிம்பலட்சணஹீனமாகி [லே
ப்ரதிபிம்ப: பிரதிபிம்பமானதும் | பிம்பவத் அதிஷ்டானபிம்பம்போ
ததாவித: அப்படியே யிருக்கிறது | பாஸதே ஹி விளங்குகிறதன்றோ.

அ-கை. ஆபாசலட்சணத்தை நன்றாய்ச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

ससङ्गत्वविकाराभ्यांबिंबलक्षणहीनता ।
स्फूर्तिरूपत्वमेतस्यबिंबवद्भासनंविदुः ॥

அஸங்கத்வவிகாராப்யாம் பிம்பலக்ஷணஹீநதா |
ஸ்பூர்த்திரூபத்வமேதஸ்ய பிம்பவத்பாஸநம் விது: || ௩௩

அஸங்கத்வவிகாராப்யாம் சங்கவிகாரங்களினாலே | சமான தோற்றம்மாத்திரம்
பிம்பலக்ஷணஹீநதா அசங்க அவிகாரசைதன்னியமான பிம்பலட்சணத்தின்ஹீனத்தன்மையும் | பிம்பவத் பிம்பம்போலே
ஸ்பூர்த்திரூபத்வம் பிம்பத்தின்பிரகா | பாஸநம் விளங்குதல்
 | ஏதஸ்ய இந்த சிதாபாசனுக்கிருக்கிறதாக
 | விது: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி சிதாபாசனுக்குப் பிரயோசனமில்லையென்பதை நிராகரணம்பண்ணி, இப்போ அவன்புத்தியைவிட வேறானவனன்றென்பதைச் சாதிக்கும்பொருட்டு, ஜீவன்புத்தியைவிட வேறாக, மண்ணைவிட்டுக்கடமிராதது போல இரானென்று சங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

नाहिधीभावभावित्वादाभासोस्तिधियःपृथक् ।
यथामृदल्पमेवोक्तंधीरप्येवंस्वदेहतः ॥

நஹிதீபாவபாவித்வாதாபாஸோஸ்திதிய:ப்ருதக் ।
யதாம்ருதல்பமேவோக்தம்தீரப்யேவம்ஸ்வதேஹத: ॥ ௩௪

ஆபாஸ: சிதாபாசன்
தீபாவபாவித்வாத் புத்தியினுடைய இருப்பினாலிருக்க யோக்கியனாயிருப்பதால்
திய: புத்திக்கு
ப்ருதக் வேறாக
நாஸ்தி இல்லை
யதா எப்படி
ம்ருத் கடமானது மண்ணினுடைய இருப்பினாலிருக்கிறதென்று

அல்பம் ஏவ உன்னாலே சொல்லப்பட்டவாக்கியமும்திருஷ்டாந்தமும் அற்பமாயிருக்கிறதென்று
உக்தம் சொல்லுகிறார்
ஏவம் இப்படி
ஸ்வதேஹத: பிரதிபந்தியாக தன்னுடையதேகத்தைக்காட்டிலும்
தீ: அபி புத்தியும் வேறாய்க்காணப்படவில்லையென்று சொன்னார்.

அ-கை. பிரதிபந்திமோசன நிமித்தம் சங்கிக்கிறான்.

देहेमृतेपिबुद्धिश्चेच्छास्त्रादस्तितथासति ।
बुद्धेरन्यश्चिदाभासःप्रवेशःश्रुतिसंमतः ॥

தேஹேம்ருதேபிபுத்திஶ்சேச்சாஸ்த்ராதஸ்திததாஸதி ।
புத்தேரன்யஶ்சிதாபாஸ:ப்ரவேஶ:ஶ்ருதிஸம்மத: ॥ ௩௫

தேஹே தேகமானது
ம்ருதே அபி மரித்தாலும்
ஶாஸ்த்ராத் சாஸ்திரத்தினால் தேகத்துக்குவேறாய் வாசனையோடே கூடியிருக்கிற
புத்தி: புத்தியானது
அஸ்தி சேத் இருக்கிறதென்று சொல்லவேயானால்

ததா ஸதி அப்படியிருந்துள்ளவில்
புத்தே: புத்திக்கு
அன்ய: அன்னியனான
சிதாபாஸ: சிதாபாசன்
ஶ்ருதிஷு வேதங்களில் சரீராதிகளுக்குள்ளே
ப்ரவேஶ: பிரவேசித்தானென்று
ஶ்ருத: கேட்கப்படுகிறான்.

அ-கை. புத்தியோடே கூடினவனுக்கே பிரவேசம் சொல்லுகிறதேயல்லாமல், புத்திக்கப்பாற்பட்டவனுக்குச் சொல்லவில்லையேயெனில்.

धीयुक्तश्चप्रवेशश्चेन्नैतरेयेधियःपृथक् ।
आत्माप्रवेशंसंकल्प्यप्रविष्टइतिगीयते ॥

தீயுக்தஶ்சப்ரவேஶஶ்சேந்நைதரேயேதிய:ப்ருதக் ।
ஆத்மாப்ரவேஶம்ஸங்கல்ப்யப்ரவிஷ்டஇதிகீயதே ॥ ௩௬

தீயாஸ்ய புத்தியோடே சேர்ந்தவனுக்கு
ப்ரவேசம் வேச பிரவேசம் சொல்லுகிறதேயென்றால்
ந அப்படிச்சொல்லவில்லை
ஐதரேயே ஐதரேயத்தில்
தியஃ புத்திக்கு
வ்யதிரிக்தஸ்ய வேறான
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ப்ரவேசனம் பிரவேசத்தைப்பண்ண
ஸங்கல்ப்ய சங்கற்பித்து
ப்ரவிஷ்டஇதி பிரவேசித்தாரென்று
ஈயதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. நன்றாய் அந்த சுருதியைவிரித்துச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

कथंन्विदंसाक्षदेहंमद्दतेस्यादितीरणात् ।
विदार्यमूर्धसीमानंप्रविष्टस्संसरत्ययम् ॥

கதந்விதம் ஸாக்ஷதேஹம் மத்ருதே ஸ்யாதிதீரணாத் ।
விதார்ய மூர்தஸீமானம் ப்ரவிஷ்டஸ்ஸம்ஸரத்யயம் ॥ ௧௭

மத்ருதே என்னை விட்டு
இதம் இந்த சகலமான
ஸாக்ஷதேஹம் இந்திரியங்களோடே கூடினதேகம்
கதம் நு என்னமாய்
ஸ்யாதிதி இருக்கப்போகிறதென்று
அயம் இவன்
மூர்தஸீமானம் சிரசின் முடிவானதேகத்தை
விதார்ய தன்னுடையசந்நிதானமாத்திரத்தால் பேதித்து
ப்ரவிஷ்டஃ பிரவேசித்தவனாகி
ஸம்ஸரதி இந்தஜீவன்ஜாக்கிரதாதி சம்சாரம்பண்ணுகிறானென்று
ஈரணாத் சொல்லியிருப்பதால் இவனை புத்திக்குவேறென்றறி.

அ-கை. புத்திக்கப்புரபட்டவர் அசங்கராயிற்றே, அவருக்குபிரவேசம் கூடாதேயெனில்.

कथंप्रविष्टोऽसङ्गश्चेत्सृष्टिर्वास्यकथंवद ।

கதம்ப்ரவிஷ்டோऽஸங்கஶ்சேத்ஸ்ருஷ்டிர்வாஸ்யகதம்வத ॥ ௧௭

அஸங்கஃ அசங்கரானஇந்த ஆத்துமா
கதம் எப்படி
ப்ரவிஷ்டஃ வேச பிரவேசித்தாரென்று கேட்பாயாகில்
அஸ்ய அசங்கரான இந்த ஆத்துமாவிற்கு
ஸ்ருஷ்டிர்வா சிருஷ்டிதான்
கதம் எப்படிக்கூடும்
வத சொல்.

அ-கை. சிருஷ்டிக்கிறவர் மாயாபிரதிபிம்பரானதால் தோஷமில்லையெனில்

मायिकत्वंतयोस्तुल्यंविनाशश्चसमस्तयोः ॥

மாயிகத்வம் தயோஸ்துல்யம் விநாஶஶ்சஸமஸ்தயோஃ ॥ ௧௮

தயோஃ பிரவேசித்தவனும் அவித்தியா பிரதிபிம்பனுகையால் இருவருக்கும்
மாயிகத்வம் மாயிகத்துவம்

ஸாம்யம் சமானம்
த்வயோ: அந்தச்சஜீவர்களுக்கு
விநாசஃ ச விநாசமும்
ஸம: சமானமாகவேயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி எந்தசுருதியில் சொல்லுகிறதெனில்.

समुत्थायैषभूतेभ्यस्तान्येवानुविनश्यति ।
विनष्टिमितिमैत्रेय्यैयाज्ञवल्क्यउवाचहि ॥

ஸமுத்தாயைஷபூதேப்யஸ்தான்யேவாநுவிநச்யதி |
விநஷ்டிமிதிமைத்ரேய்யையாஜ்ஞவல்க்யஉவாசஹி || ௩௯

ஏஷ: பிரஞ்ஞானகனனான இந்த ஆத்துமா (போது
பூதேப்ய: பூதங்கள் உண்டாகும்
ஸமுத்தாய ஜீவேசுவராபிமானத்தோடே தோன்றி
தாநி ஏவ அவைகளையனுசரித்தே பிரளயத்தில்
அநுவிநச்யதி அந்தஅபிமானத்தை விடுகிற நாசமாகிறார்
யாஜ்ஞவல்க்ய: யாக்ஞயவல்கமகரிஷியானவர் (ருட்டு
மைத்ரேய்யை மைத்திரேயின்பொ
விநஷ்டிம் இதி ஜீவேசுரநாசத்தை
உவாச ஹி சொன்னாரன்றோ.

அ-கை. இப்படிஜீவேசுவரர்கள் கெட்டாலும் ஆத்துமாகெடாரென்று எங்கேசொல்லியிருக்கிறதெனில்.

अविनाश्ययमात्मेतिकूटस्थःप्रविवेचितः ।
मात्रासंसर्गइत्येवमसङ्गत्वस्यकीर्तनात् ॥

அவிநாஶ்யயமாத்மேதிகூடஸ்த:ப்ரவிவேசித: |
மாத்ராஸம்ஸர்கஇத்யேவமஸங்கத்வஸ்யகீர்த்தநாத் || ௪௰

அயம் அவிநாசீ இவர் அவினாசி
ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்று மைத்திரேயியைப்பார்த்து
கூடஸ்த: ப்ரவிவேசித: ஜீவேசுவரர்களுக்கு வேறாக கூடஸ்தர் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்
மாத்ராஸம்ஸர்க: இதி அதற்கேது வென்னவெனில் நாமரூபத்தில் சம்மந்தப்படாதவரென்று
ஏவம் இப்படி
அஸங்கத்வஸ்ய அசங்கத்துவமானது சுருதியில்
கீர்த்தநாத் கோஷித்திருப்பதால் அவினாசியென்றறி.

அ-கை. ஐயா இன்னும் ஒருசுருதி ஜீவன் நித்தியனென்றும், அவனுக்கு நாசமில்லையென்றும், சொல்லுகிறதேயெனில்.

जीवापेतंवावकिलशरीरंम्रियतेनः ।
इत्यत्रनविमोक्षोर्थःकिंतुलोकान्तरेगतिः ॥

ஜீவாபேதம்வாவகிலஶரீரம்ம்ரியதேநஸ: |
இத்யத்ரநவிமோக்ஷார்த்த:கிந்துலோகாந்தரேகதி: || ௪௧

ஜீவாபேதம் ஜீவனாலேவிடப்பட்ட
ஶரீரம் வாவ சரீரந்தானே
ம்ரியதே கில மரிக்கிறதன்றோ
ஸ: அந்த ஜீவன்
ந இதி மரிக்கிறதில்லையென்றுசுருதி சொல்லுகிறதென்றுசொல்வையே யானால் (ம்
தத் அந்தசுருதியிலிருக்கிறவாக்கிய

விமோக்ஷ: ஸம்பந்த: மோக்ஷப்ரயோஜன நிமித்தம் சொல்லவில்லையென்றறி
கிம் து பின்னையோவென்றால்
லோகாந்தரே அஞ்ஞானதிசையிலிருக்கிறதேகாத்மபுத்தியான ஜீவனுக்கு அந்தசுருதி லோகாந்தர
கதி: கமனத்தைப்பற்றி சொன்னது.

அ-கை. இப்படி ஜீவன் விநாசியாயிருக்கும் பட்சத்தில், அவிநாசியானபிர்மத்தோடே ஐக்கியமெப்படிக் கூடுமென்னில்.

नाहंब्रह्मेतिबुध्येतसविनाशीतिचेन्नतत् ।
सामानाधिकारण्यस्यबाधायामपिसंभवात् ॥

நாஹம்ப்ரஹ்மேதிபுத்யேதஸவிநாஶீதிசேந்நதத் ।
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்யபாதாயாமபிஸம்பவாத் ॥ ௪௨

ஸ: அந்த ஜீவன்
விநாஶீ இதி சேத் விநாசியானால்
அஹம் விநாசமன்றியிலிருக்கிற பிர்மத்தோடைக்கியமாகும்படி நானே
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
ந புத்யேத அறியக்கூடாதென்றால்

தத் ந அது கூடாது
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமானாதிகரணத்தினுடைய
பாதாயாம் அபி பாதையில்
ஸம்பவாத் ஐக்கியங்கூடுவதால் நீசொன்னபடியில்லையென்றறி.

அ-கை. பாதாசாமானாதிகரண்யம்கூடுமென்று எங்கேயார்சொல்லியிருக்கிறாரென்றால், வார்த்திகத்தில் சொன்னவாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

योयंस्थाणुःपुमानेषपुन्धियास्थाणुधीरिव ।
ब्रह्मास्मीतिधियाप्येषाह्यहंबुद्धिर्निवर्त्यते ॥
नैष्कर्म्यसिद्धावप्येवमाचार्यैस्स्पष्टमीरितम् ।
सामानाधिकरण्यस्यबाधार्थत्वमतोस्तुतत् ॥

யோயம்ஸ்தாணு:புமாநேஷபுந்தியாஸ்தாணுதீரிவ ।
ப்ரஹ்மாஸ்மீதிதியாப்யேஷாஹ்யஹம்புத்திர்நிவர்த்யதே ॥ ௪௩
நைஷ்கர்ம்யஸித்தாவப்யேவமாசார்யைஸ்ஸ்பஷ்டமீரிதம் ।
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்யபாதார்த்தத்வமதோஸ்துதத் ॥ ௪௪

யஃ பாஶோ
ஸ்வ: இந்த
ஸ்தூணாஂ கட்டைகாணப்படுகிறதோ
ஸோऽஂ அந்த
வ்யாஜ்ஞ இது மெய்யதார்த்தஞானத்தி
னாலே புருஷனாகிறான்
வாசிய புருஷனென்கிற புத்தியி
னாலே
ஸ்தாணுரிதி கட்டையென்கிற பு
த்தி போவதுபோல
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அஸ்மி இதி நானென்கிற
தியா புத்தியினாலே
ஸோஹம் இந்த
அஹம் கருத்திருத்துவருபமான அக
ங்கார
வாஸ்ஸி ஸ்வீ புத்தியும்
நிவர்த்யதே நிவர்த்திக்கப்படும்.

அ-கை. இதிலாசாரிய சம்மதியையும் காண்பிக்கிறார்.

நைஷ்கர்ம்யஸித்தௌ ஸ்வீ நைஷ்கர்மிய
ஸித்தியென்கிற கிரந்தத்திலும்
ஏவம் இப்படி
ஸுரேஸ்வராசார்யை: ஆசாரியாளாலே
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
அத: ஆகையினாலே
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமாநாதிகர
ணியத்திற்கு
தத் அந்த
பாதார்த்தகம் பாதார்த்தமானது
ஸ்தூலம் இருக்கட்டும்.

அ-கை. அப்படி சொல்லியிருந்தாலும், சுருதிகளில் ஓரிடத்திலும் பாதசாமாநாதிகரண்யம் சொல்லப்பட வில்லையேயெனில்.

सर्वंब्रह्मेतिजगतासामानाधिकरण्यवत् ।
अहंब्रह्मेतिजीवेनसमानाधिकृतिर्भवेत् ॥

ஸர்வம்ப்ரஹ்மேதிஜகதாஸாமாநாதிகரண்யவத் ।
அஹம்ப்ரஹ்மேதிஜீவேநஸமாநாதிக்ருதிர்ப்பவேத் ॥ ௬௫

ஸர்வம் நாமரூபமெல்லாம்
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
ஜகதா ஜகத்தோடே
ஸாமாநாதிகரண்யவத் பாதசாமாநா
திகரண்யம் சொன்னதுபோல
அஹம் நான்
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
ஜீவேந ஜீவனோடே
ஸாமாநாதிக்ருதி: பாதசாமாநாதி
கரண்யமானது
பவேத் பலிக்கக்கூடும்.

அ-கை. அப்போ விவரணாசாரியார் பாதசாமாநாதி கரண்யத்தை தினால் நிராகரித்தாரெனில்.

सामानाधिकरण्यस्यबाधार्थत्वंनिराकृतम् ।
प्रयत्नतोविवरणेकूटस्थस्याविवक्षया ॥

ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய பாதார்த்தத்வம் நிராக்ருதம் |
ப்ரயத்நதோ விவரணே கூடஸ்தஸ்ய விவக்ஷயா || ௪௬

ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமாநாதிகரண்யத்திற்கு
பாதார்த்தத்வம் பாதார்த்தம்
விவரணே விவரணத்தில்
ப்ரயத்நத: பிரயத்தனமாக
நிராக்ருதம் தள்ளப்பட்டது
கூடஸ்தஸ்ய கூடத்தனை
விவக்ஷயா அகம்பதத்திற்கர்த்தமாகச்சொல்லவேண்டுமென்கிற இச்சையினாலே பாதாசாமாநாதிகரண்யத்தைக்கண்டித்தார்.

அ-கை. அவரபிப்பிராயத்தை விஸ்தாரத்துடன் சொல்லுமெனில்.

शोधितस्त्वंपदार्थोयःकूटस्थोब्रह्मरूपताम् ।
तस्यवक्तुंविवरणेतथोक्तमितरत्रच ॥

ஶோதிதஸ்த்வம்பதார்த்தோ ய: கூடஸ்தோ ப்ரஹ்மரூபதாம் |
தஸ்ய வக்தும் விவரணே ததோக்தமிதரத்ர ச || ௪௭

ஶோதித: சோதிக்கப்பட்ட
த்வம்பதார்த்த: துவம் பதார்த்தனான
ய: யாதொரு
கூடஸ்த: சாட்சியானகூடஸ்தருண்டோ
தஸ்ய அவருக்கு
ப்ரஹ்மரூபதாம் பிர்மஸ்வரூபியாயிருத்தல்
வக்தும் சொல்லுவதற்கு
விவரணே விவரணத்தில்
ததா முக்கியசாமாநாதிகரண்யம்சொல்லியிருக்கிறதுபோல்மற்ற இடங்களிலும்
ததா அப்படியே
உக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படி பாதசாமாநாதிகரண்யத்தைத்தள்ளி முக்கியசாமாநாதிகரண்யத்தைச் சொன்னதால் பிர்மத்தோடே கூடத்தருக்கு ஐக்கியமெப்படியாகும், அதில்கூடத்த சப்தத்திற்கு அர்த்தமேதெனில்.

देहेन्द्रियादियुक्तस्यजीवाभासभ्रमस्यया ।
अधिष्ठानचितिस्सैषाकूटस्थोत्रविवक्ष्यते ॥

தேஹேந்த்ரியாதியுக்தஸ்ய ஜீவாபாஸப்ரமஸ்ய யா |
அதிஷ்டாநசிதிஸ்ஸைஷா கூடஸ்தோத்ர விவக்ஷ்யதே || ௪௮

தேஹேந்த்ரியாதியுக்தஸ்ய தேகேந்திரியாதிகளோடே சேர்ந்த
ஜீவாபாஸப்ரமஸ்ய ஜீவனென்ற ஆபாச மயக்கத்திற்கு
யா யாதொரு
அதிஷ்டாநசிதி: அதிஷ்டான அறிவுண்டோ
அத்ர இந்தவிடத்தில்
ஸா அந்த
ஏஷா இந்த அறிவே
கூடஸ்த: கூடஸ்தரென்று
விவக்ஷ்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. பிம்பசப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

जगद्भ्रमस्यसर्वस्ययदधिष्ठानमीरितम् ।
त्रय्यंतेषुतदत्रस्याद्ब्रह्मशब्दविवक्षितम् ॥

ஜகத்ப்ரமஸ்யஸர்வஸ்யயததிஷ்டாநமீரிதம் ।
த்ரய்யந்தேஷுதத்ரஸ்யாத்ப்ரஹ்மஶப்தவிவக்ஷிதம் ॥ ௪௯

ஸர்வஸ்ய சகலமான
ஜகத்ப்ரமஸ்ய ஜகத்து பிரமைக்கும்
யத் யாதொரு
அதிஷ்டாநம் புத்தியிலுண்டான சைதன்னியமானது
த்ரய்யந்தேஷு ஈரிதம் வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ
தத் அந்த சைதன்னியமானது
அத்ர இந்த இடத்தில்
ப்ரஹ்மஶப்தவிவக்ஷிதம் பிர்மமென்கிற சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறதாக
ஸ்யாத் ஆகிறது.

அ-கை. ஜகத்து ஆரோபமானதால் பிரமையென்று சொன்னது சரி, அப்படி ஜீவனாரோபமின்மையால், ஜீவப்பிரமைக் கதிஷ்டானம் கூடஸ்தரென்று எப்படி சொன்னீரெனில்.

एतस्मिन्नेवचैतन्येजगदारोप्यतेयदा ।
तदातदेकदेशस्यजीवाभासस्यकाकथा ॥

ஏதஸ்மிந்நேவசைதந்யேஜகதாரோப்யதேயதா ।
ததாததேகதேஶஸ்யஜீவாபாஸஸ்யகாகதா ॥ ௫௦

ஏதஸ்மிந் இந்த
சைதந்யே ஏவ சைதன்னியத்திலே
ஜகத் ஜகத்தானது
யதா எப்போது
ஆரோப்யதே ஆரோபிக்கப் படுகிறபோதோ
ததா அப்போ
ததேகதேஶஸ்ய அதில் ஏகதேசனான
ஜீவாபாஸஸ்ய ஜீவனென்கிறாபாசனுக்கு
கா கதா ஆரோபிதத்துவமென்பதில்
கேட்கவேண்டியதென்ன.

அ-கை. அப்போ ஜகததிஷ்டான சைதன்னியம் ஒன்றாகஇருக்கும்போது தத்துவம்பதார்த்தங்களுக்கு பேதமில்லாமையால் அந்தவிசாரம் எதற்காகசொல்லியிருக்கிறதெனில்.

जगत्तदेकदेशाख्यसमारोप्यस्यभेदतः ।
तत्त्वंपदार्थौभिन्नौस्तोवस्तुतस्त्वेकताचितेः ॥

ஜகத்ததேகதேஶாக்யஸமாரோப்யஸ்யபேதத: ।
தத்த்வம்பதார்தௌபிந்நௌஸ்தோவஸ்துதஸ்த்வேகதாசிதே: ॥ ௫௧

ஜமத்வேகதேசாவ்யாஸாரோபாவ்யா: ஜகத்தென்ன அதில் ஏகதேசமாய்சொல்லப்பட்ட பஞ்சகோசமென்ன இவைகளுடைய அத்தியாரோபத்தினுடைய

ஹேதுஃ பேதத்தினாலே

சகூடஸ்தயோஃ ப்ரஹ்மகூடஸ்தயோ: தத்பதார்த்தமானபிரமமும் துவம்பதார்த்தமான கூடஸ்தரும்

பிந்நௌ பேதங்களாக

ஸ்தஃ இருக்கிறார்கள்

வஸ்துதஃ எதார்த்தத்தினாலே

விவேகஃ ச அறிவுக்கோவென்றால்

ஸைகதா ஏகத்துவமேயிருக்கிறது

அ-கை. ஜீவன்சுக்திரஜதாதிபோல் அதிஷ்டானாரோப உபபதார்மவானுமில்லாமலிருப்பதால் என்னமாயிவனை ஆரோபமென்று சொல்லலாமெனில்.

कर्तृत्वादीन्बुद्धिधर्मान्स्फुर्त्याख्यांचात्मरूपताम् ।
दधद्विभातिपुरतआभासोतोभ्रमोभवेत् ।

கர்த்ருத்வாதீந்புத்திதர்மாந்ஸ்புர்த்யாக்யாஞ்சாத்மரூபதாம் ।
ததத்விபாதிபுரதஆபாஸோதோப்ரமோபவேத் ॥ ௫௨

புத்திதர்மாந் அந்தக்கரணத்தினுடைய தர்மங்களான

கர்த்ருத்வாதீந் கருத்துருத்துவ போக்த்ருத்துவபிரமாதிருத்துவங்களையும்

ஸ்புர்த்யாக்யாம் பிரகாசமென்றபேரையுடையதான

ஆத்மரூபதாம் ச ஆத்துமாவினுடைய சுவரூபத்தையும்

ததத் அன்னியோன்னியாத்தியாசம்பண்ணிக்கொண்டு நான்நானென்று

புரதஃ முன்னே

விபாதி விளங்குகிறான்

அதஃ ஆகையினாலே

ஆபாஸஃ இந்த சிதாபாசன்

ப்ரமஃ சுத்த ஆரோபனாகவே

பவேத் ஆகிறான்.

அ-கை. இந்தமயக்கத்திற்குக் காரணத்தையும், அதின்நிவர்த்தியையும், நிவர்த்தியானவர்களையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

काबुद्धिःकोयमाभासःकोवात्मात्रजगत्कथम् ।
इत्यनिर्णयतोमोहोहेयस्संसारइष्यते ॥
बुद्ध्यादीनांस्वरूपंयोविविनक्तिसतत्ववित् ।
सएवमुक्तइत्येवंवेदान्तेषुविनिश्चयः ॥

காபுத்திஃகோயமாபாஸஃகோவாத்மாத்ரஜகத்கதம் ।
இத்யநிர்ணயதோமோஹோஹ்யேயஸ்ஸம்ஸாரஇஷ்யதே ॥ ௫௩
புத்த்யாதீநாம்ஸ்வரூபம்யோவிவிநக்திஸதத்த்வவித் ।
ஸஏவமுக்தஇத்யேவம்வேதாந்தேஷுவிநிஸ்சயஃ ॥ ௫௪

புத்தி: புத்தியென்பது
கா யாது
அயமாபாஸ: இந்த ஜீவனென்பவன்
க: யார்
அத்ர இந்த இடத்தில்
ஆத்மா ஆத்துமாவென்பவர்
க: யார்
ஜகச்ச ஜகத்தென்பது
கிம்வா எப்படிப்பட்டது
இதி இப்படி
அநிர்ணயத: பகுப்பன்றியில் நிர்ணயமில்லாததினால்
மோஹ: உண்டாகிறமயக்கமே
ஸோऽயம் தள்ளத்தக்கதான
ஸம்ஸார: சம்சாரமென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது
ய: யாதொருவன்
புத்த்யாதீநாம் புத்திஜீவன் ஆத்துமா ஜகத்துமுதலானவைகளுடைய
ஸ்வரூபம் ஸ்வரூபத்தை
விவிநக்தி விவேகத்தால் பிறித்தறிந்திருக்கிறானோ
ஸ: அவனே
தத்வவித் தத்துஞானியென்றும்
ஸ ஏவ அவனே
முக்த இதி முக்தனென்றும்
வேதாந்தேஷு வேதாந்தங்களிலே
ஏவம் இப்படி
விநிஸ்சய: நிச்சயமானது நன்றாய் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளளவில், பந்தமோட்சங்கள் அவிவேகத்தால் தோன்றும்பட்சத்தில், அத்துவைதவாதத்தில், தார்க்கிகாள் பரிகாசங்கள்முதலானதைச் செய்கிறார்களேயெனில்.

एवञ्चसतिबन्धस्स्यात्कस्येत्यादिकुतर्कजाः ।
विडंबनाद्दृढंखंड्याःखंडनोक्तिप्रकारतः ॥

ஏவஞ்ச ஸதி பந்த: ஸ்யாத்கஸ்யேத்யாதிகுதர்க்கஜா: ।
விடம்பநா த்ருடம் கண்ட்யா: கண்டநோக்திப்ரகாரத: ॥ ௫௫

ஏவஞ்ச ஸதி இப்படியிருந்துள்ளளவில்
கஸ்ய யாருக்கு
பந்த: பந்தமானது
ஸ்யாத் வந்திருக்கிறதென்று
இத்யாதி இவைமுதலான
குதர்க்கஜா: குதர்க்கத்தினாலுண்டானவைகளான
விடம்பநா: பரிகாசங்களானவைகள்
கண்டநோக்திப்ரகாரத: கண்டனமென்கிறகிரந்தத்தில் சொல்லியபிரகாரத்தால்
த்ருடம் திருடமாக
கண்ட்யா: கண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்திகளால் கூடத்தரை பஞ்சகோசங்களுக்கு வேறாய்ப்பிரித்துக் காண்பிவித்து, புராணங்களிலும் இப்படி சொல்லியிருப்பதை எடுத்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

वृत्तेस्साक्षितयावृत्तिप्रागभावस्यचस्थितः ।
बुभुत्सायास्तथाज्ञोस्मीत्याभाताज्ञानवस्तुनः ॥
असत्यालंबनत्वेनसत्यस्सर्वजडस्यतु ।
साधकत्वेनचिद्रूपस्सदाप्रेमास्पदत्वतः ॥
आनन्दरूपस्सर्वार्थसाधकत्वेनहेतुना ।
सर्वसंबन्धवत्त्वेनसंपूर्णश्शिवसंज्ञितः ॥

வ்ருத்தேஸ்ஸாக்ஷிதயாவ்ருத்திப்ராகபாவஸ்யசஸ்திதஃ ।
புபுத்ஸாயாஸ்ததாஜ்ஞோஸ்மீத்யாபாதாஜ்ஞானவஸ்துனஃ ॥ ௫௬
அஸத்யாலம்பனத்வேனஸத்யஸ்ஸர்வஜடஸ்யது ।
ஸாதகத்வேனசித்ரூபஸ்ஸதாப்ரேமாஸ்பதத்வதஃ ॥ ௫௭
ஆனந்தரூபஸ்ஸர்வார்த்தஸாதகத்வேனஹேதுனா ।
ஸர்வஸம்பந்தவத்த்வேனஸம்பூர்ணஶ்ஶிவஸம்ஜ்ஞிதஃ ॥ ௫௮

வ்ருத்தேஃ காமாதிவிருத்திகளுக்கு யாதாமொருவர்
ஸாக்ஷிதயா சாட்சியாக
ஸ்திதஃ இருக்கிறாரோ
வ்ருத்திப்ராகபாவஸ்ய யாதொருத்தர் விருத்தியினுடைய பிராகபாவத்துக்கும் சாட்சியாயிருக்கிறாரோ
புபுத்ஸாயாஃ யாதொருத்தர்தன்னைத்தானகவே அறியவேண்டுமென்று வருகிற விருத்திக்கு சாட்சியாயிருக்கிறாரோ
ததா அப்படி
அஜ்ஞஃ என்னைநானறியாமல்
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
ஆபாதாஜ்ஞானவஸ்துனஃ விளங்கப்படுகிற அறியாமைக்கும் சாட்சியாக எவரிருக்கிறாரோ அவரே
அஸத்யாலம்பனத்வேன அசத்தியமான ஜகத்திற்கு அதிஷ்டானமாகையால்
ஸத்யஃ சத்தியர்
ஸர்வஜடஸ்யது சர்வ ஜடபதார்த்தத்திற்கும்
ஸாதகத்வேன சாதகரானதால்
சித்ரூபஃ சித்ரூபர்
ப்ரேமாஸ்பதத்வதஃ மேலானபிரீதிக்கிருப்பிடமானதால்
ஸதா எப்போதும்
ஆனந்தரூபஃ ஆனந்தரூபர்
ஸர்வார்த்தஸாதகத்வேன சர்வ விஷயங்களுக்கு சாதகரான
ஹேதுனா காரணராயிருப்பதாலும்
ஸர்வஸம்பந்தவத்த்வேன சர்வானுச்யூதராயிருப்பதாலும்
ஸம்பூர்ணஃ எங்கும் நிறைந்தவராயிருக்கிற
ஶிவஸம்ஜ்ஞிதஃ சிவனென்று சிவபுராணத்தில் அடையாளம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்.

வி-ம். விருத்தியாதிகளுக்கு சாட்சியா யிருப்பதால், இவர் விருத்தியாதிகளுக்குவேறு. எது விருத்தியாதிகளுக்கு வேறில்லையோ, அது விருத்தியாதிகளுக்கு சாட்சியாகமாட்டாது, எப்படி விருத்தியாதிகளோ. மித்தியாஜகத்துக் கதிஷ்டானராகையால், இவர்சத்தியர் அசத்தியரஜதாதி அதிஷ்டான சுக்தி போல, ஜகத்தை விளக்கிவைப்பதால், இவர்சித்ரூபர், எது சித்ரூபமில்லையோ, அதுஜடமான ஜகத்தை விளக்கிவைக்க மாட்டாது, கடாதியைப்போல. பரமப்பிரீதிக் காஸ்பதமா யிருப்பதால், இவர் ஆனந்தரூபர். யாதொன்றுபரமானந்த ரூபமில்லையோ, அதுபரமப் பிரீதிக்குவிஷயமன்று, எப்படிகடாதிகளோ, சர்வசம்பந்தரா யிருப்பதால், இவர்பரிபூரணர் ஆகாசம்போல. சர்வார்த்த சாதகராகையால், இவர்சர்வசம்பந்தர், யாதொன்று சர்வானுச்யூதமில்லையோ, அதுசர்வார்த்த சாதகமாகாது எப்படிதீபாதியோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. இப்போ சொன்னபுராண வாக்கியத்திற்கு, தாற்பரியமேதெனில்.

इतिशैवपुराणेषुकूटस्थःप्रविवेचितः ।
जीवेशत्वादिरहितःकेवलस्स्वप्रभश्शिवः ॥

இதிஶைவபுராணேஷுகூடஸ்த²꞉ப்ரவிவேசித꞉ ।
ஜீவேஶத்வாதி³ரஹித꞉கேவலஸ்ஸ்வப்ரப⁴ஶ்ஶிவ꞉ ॥ ௫௯

இதி இப்படி
ஶைவபுராணேஷு சூதசம்கிதாதி சிவபுராணங்களிலே
ஜீவேஶத்வாதி³ரஹித꞉ ஜீவேசுவரபாவ மற்றவராயும்
கேவல꞉ தனிமையாயிருக்கிறவராயும்
ஸ்வப்ரப⁴꞉ சுயம்பிரகாசரான
ஶிவ꞉ சிவனே
கூடஸ்த²꞉ கூடஸ்தரென்று
ப்ரவிவேசித꞉ நன்றாகபிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்களை கற்பிதாளென்றெங்கேசொல்லி இருக்கிறதெனில்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतत्वतः ।
मायिकावेवजीवेशौस्वच्छौतौकाचकुंभवत् ॥

மாயாபா⁴ஸேநஜீவேஶௌகரோதீதிஶ்ருதத்வத꞉ ।
மாயிகாவேவஜீவேஶௌஸ்வச்சௌ²தௌகாசகும்ப⁴வத் ॥ ௬௦

மாயா மாயையானது
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை
ஆபா⁴ஸேந கரோதி இதி மித்தையாக உண்டுபண்ணுகிறதென்று
ஶ்ருதத்வத꞉ சுருதியிலே கேட்கப்படுகிறபடியால்
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்கள்
மாயிகௌ ஏவ மாயாமாயாள்தானே

அ-கை. அப்படி மாயிகாளானால், இவர்கள் தேகாதிகளுக்கு, விலட்சணமாயெப்படி இருக்கக்கூடுமெனில்.

காஷகூ௦ஸவஐ அப்பிரகாசமாய் பானைகளுக்கு விலட்சணமாயிருக்கிற காசிகுப்பிபோல	தள அவைகள் ஸூவூள சொச்சமாயிருப்பார்கள்.

அ-கை. பானைக்கும் காசிக்குப்பிக்கும், காரணமாயிருக்கிறமண், லட்சணாபேதமாயிருப்பதால், அவைகளின் காரியங்களான, கடமும், காசிக்குப்பியும் பேதமாயிருக்கலாம், ஜீவேசுவரஜகத் காரணமாயிருக்கிறமாயை ஒன்றாயிருப்பதால், ஜீவேசுவரனுக்கும், ஜகத்துக்கும், வைலட்சிண்யம் நியாயமல்லவெனில்.

अन्नजन्यंमनोदेहात्स्वच्छंयद्वत्तथैवतौ ।
मायिकावपिसर्वस्मादन्यस्मात्स्वच்छतांगतौ ॥

அஜஜநூ௦ஊகொதெஹாத்ஸூவ௦யத்வத்தெவதள ।
ஊயிகாவவிஸவ்வஸ்ஊாதந்யஸ்ஊாத்ஸூவதாம௦கதள ॥ சுக

அநஜநூ௦ அன்னத்திலேயுண்டான	தள அவர்கள்
ஊநஃ மனதானது	ஊயிகளவவி மாயிகாளாயிருந்தாலும்
தெஹாஐ தேகத்தைக்காட்டிலும்	ஸவ்வஸ்ஊாஐ சகலமானதாயிருக்கிற
யஜஐ எப்படி	அநூஸ்ஊாஐ அன்னியமானஜகத்தைக் காட்டிலும்
ஸூவூ௦ சுவச்சமோ	ஸூவூதா௦ சுவச்சத்துவத்தை
தயூா ஷவ அப்படியே	மதள அடைந்திருக்கிறார்கள்

அ-கை. ஜீவேசுவரர்கள் சுவச்சமாயிருக்கட்டும், சேதனத்துவமானதியிவர்களுக் கெதினுலெனில்.

चिद्रूपत्वञ्चसंभाव्यंचित्वेनैवप्रकाशनात् ।

விஊூவவசுவஞுஸ௦ஹாவூ௦விகூவெநெவவூகாஶநாஐ ।

விகூநஷவ சைதன்னியத்தினுலே வூகாஶநாஐ விளங்குகிறபடியினுலே விஊூவைகூ௦வ அறிவுஸ்வரூபமாயிருத்தலும்	ஸ௦ஹாவூ௦ சம்பவிக்க யோக்கியமாயிற்று

அ-கை. சித்தினுலே விளங்கப்பட்டாலும் மாயிகாளாயிருக்கிற இவர்களுக்குசித்துத்துவம் கூடாதேயெனில்.

सर्वकल्पनशक्तायामायायादुष्करंनहि॥

ஸவ்வகலூநஶகாயாஊாயாயாஉஷ்கர௦நஹி ॥ சுஉ

ஸவ்வகலூநஶக்தாயாஃ சமஸ்தத்தையும் கற்பிக்கவல்லமையுடைத்தான	ஊாயாயாஃ மாயாசக்திக்கு உஷ்கர௦ அசாததியம் நஹி ஒன்றுமில்லையன்றோ.

அ-கை. இதை கைமுதிகந்யாயத்தால் திருடம் பண்ணுகிறார்.

अस्मन्निद्रापिजीवेशौचेतनौस्वप्नगौसृजेत् ।
महामायासृजत्येतावित्याश्चर्यंकिमत्रते ॥

அஸ்மிந்நித்ராபிஜீவேஶௌசேதநௌஸ்வப்நகௌஸ்ருஜேத் ।
மஹாமாயாஸ்ருஜத்யேதாவித்யாஶ்சர்யம்கிமத்ரதே ॥ ௨௱௯

அஸ்மிந் இந்தசம்மிடத்திலிருக்கிற
நித்ரா அபி நித்திராசக்தியே
சேதநௌ சேதனர்களாயும்
ஸ்வப்நகௌ சுவப்பனகாலத்தில்கற்பிக்கப்பட்டவர்களாயுமிருக்கிற
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை
ஸ்ருஜேத் சிருஷ்டிக்கிறதானால்
மஹாமாயா மகாமாயாசக்தியானது
ஏதௌ இவர்களை
ஸ்ருஜதி இதி உண்டுபண்ணுகின்றது
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
தே உனக்கு
ஆஶ்சர்யம் ஆச்சரியம்
கிம் என்ன.

அ-கை. மாயைகிஞ்சிஞ்ஞத்துவாதி ஜீவகுணங்களை கற்பிக்கலாமேதவிர, சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வேசுவரத்துவம் முதலானகல்யாண குணங்களையெப்படி கற்பிக்குமெனில்.

सर्वज्ञत्वादिकञ्चेशेकल्पयित्वाप्रदर्शयेत् ।
धर्मिणंकल्पयन्त्यास्स्यात्कोभारोधर्मकल्पने ॥

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம்சேஶேகல்பயித்வாப்ரதர்ஶயேத் ।
தர்மிணம்கல்பயந்த்யாஸ்ஸ்யாத்கோபாரோதர்மகல்பநே ॥ ௨௱௰

ஈஶே ஈசுவரனிடத்தில்
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம்ச சர்வஞ்ஞத்துவம் முதலான கல்யாண குணங்களை மாயையானது
கல்பயித்வா கற்பித்து
ப்ரதர்ஶயேத் காண்பிக்கிறது
தர்மிணம் இந்த தர்மங்களையுடைய ஈசுவரனை
கல்பயந்த்யா: கற்பித்திருக்கிற மாயைக்கு (கற்பிவிப்பதில்
தர்மகல்பநே அவருக்கேற்றதொழிலை
க: என்ன
பார: பாரம்
ஸ்யாத் இருக்கிறது.

அ-கை. இவ்வளவு வல்லமையுள்ள மாயைகூடத்தரையும் கற்பிவிக்கமாட்டாதோவெனில்.

कूटस्थेप्यतिशंकास्यादितिचेन्मातिशंक्यताम् ।
कूटस्थमायिकत्वेतुप्रामाणंनहिविद्यते ॥

கூடஸ்தேப்யதிஶங்காஸ்யாதிதிசேந்மாதிஶங்க்யதாம் ।
கூடஸ்தமாயிகத்வேதுப்ரமாணம்நஹிவித்யதே ॥ ௨௱௰௧

கூடஸ்தே அபி கூடஸ்தரிடத்திலும் [து
அதிஸங்கா அதிகமான ஆக்ஷேபமான
ஸ்யாத் இதி சேத் இதுபோலிருக்கட்
டுமேனென்றுசொல்லையேயானல்
ஶாஸ்த்ரா அப்படி சங்கிக்கத் தக்

கதன்று
கூடஸ்தர் ...பாகம்
பிதமென்பதில்
ப்ரமாணம் த்ர சுருதிப்பிரமாணம்
ந வித்யதே ஹி ஒன்றுமில்லையன்றோ

அ-கை. கூடஸ்தர்தான் வாஸ்தவரென்று எந்தவேதாந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

वस्तुत्वंघोषयंत्यस्यवेदान्तास्सकलाअपि ।
सपक्षवरूपंवस्त्वन्यन्ननहन्तेत्रकिञ्चन ॥

வஸ்துத்வம் கோஷயந்த்யஸ்ய வேதாந்தாஸ்ஸகலா அபி ।
ஸபக்ஷரூபம் வஸ்த்வந்யந்ந ஸஹந்தேத்ர கிஞ்சந ॥ ௬௬

ஸகலா: சகலமான
வேதாந்தா: அபி வேதாந்தங்களும்
அஸ்ய இந்தகூடஸ்தருக்கே
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மையை
கோஷயந்தி முறை இடுகின்றன
ஸபக்ஷரூபம் இவருக்கெதிரியான

அந்யத் வேறே
வஸ்து ஒருவஸ்துண்டென்று சொல்லுகிற
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கிஞ்சந சிறிதேனும்
ந ஸஹந்தே சுருதிகள் சகிக்கா.

அ-கை. இப்படி சுருதியிருக்கட்டுமே தற்குயுக்தி சொல்லவேண்டுமெனில்.

श्रुत्यर्थंविशतीकुर्मोनतर्कान्वच्मिकिंचन ।
तेनतार्किकशंकानामत्रकोवसरोवद ॥
तस्मात्कुतर्कंसंत्यज्यमुमुक्षुश्श्रुतिमाश्रयेत् ।

ஶ்ருத்யர்த்தம் விஶதீகுர்மோ ந தர்க்காந்வச்மி கிஞ்சந ।
தேந தார்க்கிகஶங்காநாமத்ர கோவஸரோ வத ॥ ௬௭
தஸ்மாத்குதர்க்கம் ஸந்த்யஜ்ய முமுக்ஷுஶ்ஶ்ருதிமாஶ்ரயேத் ।

ஶ்ருத்யர்த்தம் சுருதிகளுடைய அந்தரங்கமான அர்த்தத்தை [ம்
விஶதீகுர்ம: பிரகாசமபண்ணுகிறே
தர்க்காந் தர்க்கங்களை
கிஞ்சந சிறிதும்
ந வச்மி நாம் சொல்லவில்லை
தேந ஆகையால்

தார்க்கிகஶங்காநாம் தார்க்கிகாளுடைய
சங்கைக்கு
அத்ர இவிடத்தில் [து
க: அவஸர: என்னஅவசரமிருக்கிற
வத சொல்
தஸ்மாத் ஆகையினலே
குதர்க்கம் குதர்க்கம் பண்ணுவதை

முமுக்ஷு: முமுட்சுவானவன்	ஶ்ருதிம் சுருதியையே
ஸந்த்யஜ்ய தள்ளிப்போட்டு	ஶ்ரயேத் ஆசிரியிக்கவேண்டியது.

௬௮-வை. முமுட்சுக்களெப்படி அனுசந்தானம் பண்ணவேண்டியதென்றனில்.

श्रुतौतुमायाजीवेशौकरोतीतिप्रदर्शितम् ॥
ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशकृताभवेत् ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकर्तृकः ॥
असङ्गएवकूटस्थस्सर्वदानास्यकश्चन ।
भवत्यतिशयस्तेनमनस्येवंविचार्यताम् ॥

ஶ்ருதௌதுமாயாஜீவேஶௌகரோதீதிப்ரதர்ஶிதம் ॥ ௬௮
ஈக்ஷணாதிப்ரவேஶாந்தாஸ்ருஷ்டிரீஶக்ருதாபவேத் ।
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரோஜீவகர்த்ருக: ॥ ௬௯
அஸங்கஏவகூடஸ்தஸ்ஸர்வதாநாஸ்யகஶ்சந ।
பவத்யதிஶயஸ்தேநமநஸ்யேவம்விசார்யதாம் ॥ ௭௦

மாயா து மாயையே	ஜீவகர்த்ருக: ஜீவனுடைய சிருஷ்டியென்று அறியத்தக்கது.
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை	கூடஸ்த: கூடத்தர்
கரோதி இதி உண்டுபண்ணுகிறதென்று	அஸங்க: ஏவ அசங்கரே
ஶ்ருதௌ சுருதியிலே	ஸர்வதா எப்போதும்
ப்ரதர்ஶிதம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது	அஸ்ய இவருக்கு
ஈக்ஷணாதிப்ரவேஶாந்தா அதில்பார்வைமுதல்பிரவேசம்வரையிலுள்ள	கஶ்சந ஒருவிதகிருத்தியமான
ஸ்ருஷ்டி: சிருஷ்டியானது	அதிஶய: அதிசயமும்
ஈஶக்ருதா ஈசுவரனால்பண்ணப்பட்டதாக	ந பவதி இல்லை
பவேத் பவிக்கத்தக்கது	தேந ஆகையினால்
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்த: ஜாக்கிரமுதல் மோட்சம் வரையிலுள்ள	மநஸி மனசில்நான் கூடத்தனென்று
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது	ஏவம் சதா இப்படி
	விசார்யதாம் விசாரணைப் பண்ணத்தக்கது

௭௧-வை. கூடத்தர்அசங்கர், அவரிடத்தில் ஒருகற்பனையுமில்லையென்று வேதத்திலெப்படி சொல்லுகிறதென்றனில்.

ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबद्धोनचसाधकः ।
नमुमुक्षुर्नवैमुक्तइत्येषापरमार्थता ॥

ந நிரோதோ ந சோத்பத்திர் ந பத்தோ ந ச ஸாதக꞉ |
ந முமுக்ஷுர் ந வை முக்த இத்யேஷா பரமார்த்ததா || ௭௧

ந நிரோத꞉ இந்த ஆத்துமாவில் மறைப்புமில்லை
ந உத்பத்தி꞉ யாதொன்று உற்பத்தியாகவுமில்லை
ந பத்த꞉ கட்டுப்பட்டவன் ஒருவனுமில்லை
ந ஸாதக꞉ கர்மங்களைச் செய்கிறசாதகனுமில்லை
ந முமுக்ஷு꞉ முமுட்சுவுமில்லை
ந முக்த꞉ வை முக்தனுமில்லை
ஏஷா இதுவே
பரமார்த்ததா இதி பரமார்த்தமாய் உள்ளதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. அப்போசுருதிகளில் அங்கங்கே ஜீவேசுவரர்களையும் பிரதிபாதிப்பானேனெனில்.

अवाङ्मनसगम्यंतंश्रुतिर्बोधयितुंसदा ।
जीवमीशंजगद्वापिसमाश्रित्यप्रबोधयेत् ॥

அவாங்மநஸகம்யம் தம் ஶ்ருதிர்போதயிதும் ஸதா |
ஜீவமீஶம் ஜகத்வாபி ஸமாஶ்ரித்ய ப்ரபோதயேத் || ௭௨

ஶ்ருதி꞉ சுருதியானது
அவாங்மநஸகம்யம் வாக்குக்குமனசுக்கெட்டக் கூடாததான
தம் அந்தபிரமத்தை
ஸதா சதாகாலமும்
போதயிதும் போதிப்பதற்கு
ஜீவம் ஜீவனையும்
ஈஶம் ஈசுவரனையும்
ஜகத் வா அபி ஜகத்தையும்
ஸமாஶ்ரித்ய ஆசிரயித்து
ப்ரபோதயேத் போதிக்கிறது.

தா-ம். சாகாசந்திர தூலாருந் ததிநியாயங்கள் போலுமாம்.

அ-கை. சுருதிகளில்மறுபடி முன்னுக்குப்பின் விரோதமாய்ச் சொல்லப்படுவானேனெனில்,தத்துவத்தில் யாதொரு விரோதமும்சொல்லவில்லை,அதை அறிகிறவர்களுடைய புத்தியைப்பற்றி சொல்லுகிறது,

ययाययाभवेत्पुंसांव्युत्पत्तिःप्रत्यगात्मनि ।
सासैवप्रक्रियेहस्यात्साध्वीत्याचार्यभाषितम् ॥

யயா யயா பவேத் பும்ஸாம் வ்யுத்பத்தி꞉ ப்ரத்யகாத்மநி |
ஸா ஸைவ ப்ரக்ரியேஹ ஸ்யாத் ஸாத்வீத்யாசார்யபாஷிதம் || ௭௩

பும்ஸாம் புருஷர்களுக்கு
யயா யயா எவ்வளவு எவ்வளவு
ப்ரத்யகாத்மநி பிரத்தியேகாத்துமாவிடத்தில்
வ்யுத்பத்தி꞉ ஞானமானது
பவேத் உண்டாகிறதோ
ஸா ஸா ஏவ அவ்வளவு அவ்வளவு
ஸாத்வீ யோக்கியமான

ப்ரக்ரியா ப்ரக்ரியையானது

உக்தே ஆத்மனி ... ஆத்மாவில்

ஸ்யாத் இதி உண்டாகிறதென்று ஸுரேஶ்வரபா⁴ஷிதம் ஸுரேசுவராசாரியானால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆ-கை. இப்படி சுருதியின் அர்த்தம் ஒன்றாயிருக்கும்போது அதைச்சொல்லுகிற சாத்திரகர்த்தாக்கள் பலவிதமாய்தாற்பரியம் பண்ணுவானேனெனில்.

श्रुतितात्पर्यमखिलमबुध्वाभ्राम्यतेजडः ।
विवेकीत्वखिलंबुध्वातिष्ठत्यानन्दवारिधौ ॥

ஶ்ருதிதாத்பர்யமகி²லமபு³த்⁴வா ப்⁴ராம்யதே ஜட³: ।
விவேகீ த்வகி²லம் பு³த்⁴வா திஷ்ட²த்யானந்த³வாரிதௌ⁴ ॥ ௭௪

ஜட³: மூடனானவன்
அகி²லம் சமஸ்தமான
ஶ்ருதிதாத்பர்யம் சுருதிகளுடைய தாற்பரியத்தை
அபு³த்⁴வா அறியாமல்
ப்⁴ராம்யதே மயங்குகிறான்

விவேகீ து அகி²லம் விவேகியோவென்றால் சுருதிதாற்பரியமான சமஸ்தத்தையும்
பு³த்⁴வா அறிந்து
ஆனந்த³வாரிதௌ⁴ ஆனந்தசமுத்திரத்தில்
திஷ்ட²தி முழுகிக்கொண்டிருக்கிறான்.

ஆ-கை. ஞானியின்நிச்சயத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

मायामेघोजगन्नीरंवर्षत्येवयथातथा ।
चिदाकाशस्यनोहानिर्नवालाभइतिस्थितिः ॥

மாயாமேகோ⁴ ஜக³ந்நீரம் வர்ஷத்வேவ யதா² ததா² ।
சிதா³காஶஸ்ய நோ ஹாநிர் ந வா லாப⁴ இதி ஸ்தி²தி: ॥ ௭௫

மாயாமேக⁴: மாயையாகிற மேகமானது
ஜக³ந்நீரம் ஜகத்தாகிறவருஷத்தை
யதா² எப்படி வருஷிக்கவேண்டுமோ
ததா² அப்படி
வர்ஷது ஏவ வருஷித்துக்கொண்டேயிருக்கட்டும்

சிதா³காஶஸ்ய அதனால்சிதாகாசனுக்கு யிருக்கிறஎனக்கு
நோ ஹாநி: யாதொரு குறைவுமில்லை
ந வா லாப⁴: யாதொருலாபமுமில்லை
இதி இப்படி
ஸ்தி²தி: ஞானியினுடையஸ்திதி யென்றறியவேண்டியது

ஆ-கை. இந்தசித்தாந்தத்தை பழகுகிறவனுக்கு பலமேதெனில்.

इमंकूटस्थधीपंयोऽनुसन्धत्तानिरन्तरम् ।
स्वयंकूटस्थरूपेणदीप्यतेसौनिरन्तरम् ॥

இமம் கூடஸ்த²தீ⁴பம் யோ(அ)னுஸந்த⁴த்தே நிரந்தரம் ।
ஸ்வயம் கூடஸ்த²ரூபேண தீ³ப்யதே(அ)ஸௌ நிரந்தரம் ॥ ௭௬

யஃ	யாதொருபுருஷன்	ஸஏஷ	அந்தஜீவன்
இயம்	இந்த	ஸ்வயம்	தானே
கூடஸ்தீபம்	கூடஸ்ததீபத்தை	கூடஸ்தரூபேண	கூடஸ்த ரூபமாகவே
நிரந்தரம்	இடைவிடாமல்	நிரந்தரம்	எப்போதும்
அநுஸந்தத்தே	அநுசந்தானம்பண்ணி வருகிறானோ	தீப்யதே	விளங்குகிறான்.

கூடஸ்ததீபம் முற்றிற்று.

(கூ)வது தியானதீபசாரார்த்தப்ரகாசிகை.

உத்தரதாபனீய சுருதியிலிருக்கிற பிரமத்தியானத்தைக் காண்பிக்கிறார். தீபப்பிரபையைக்கண்டு இரத்தினமென் றோடுகிறது விசம்வாதிப்பிரமை. இரத்தினப் பிரபையைக்கண்டு இரத்தினமென் றோடுகிறது சம்வாதிப்பிரமை. வெம்பாவை யக்கினியென்றுநினைத்து தெய்வகதியால், அக்கினிகிடைத்தால் அனுமானசம்வாதி, கோதாவரிஜலத்தைக், கங்காஜலமென்று நினைத்து உட்கொண்டு பாபநிவர்த்தியாவது, சாஸ்திரீய சம்வாதிப்பிரமை, அவ்வாறு அஜாமேளனென்றவன், சுவரவெறிமயக்கத்தால் நாராயணனை ஸ்மரித்துமறித்தபின், சொர்க்கத்தை யடைந்தது சாஸ்திரீய சம்வாதிப்பிரமை, இவ்வாறு எல்லாநியாயத்திலும் யோசிக்கவும். சம்வாதியும் முதலில் மயக்கமாயிருந்தாலும், பலகாலத்தில்நன்றாய்ப் பலத்தைக் கொடுப்பதுபோல, பிர்மதத்துவ உபாசனையும் பலகாலத்தில் மோக்ஷபலத்தைக் கொடுக்கும். ஆப்தனான குருவாக்கியத்தை நம்பித் தியானஞ்செய்வதே பிரமத்தியானம், மரணகாலபரியந்தம் பிரமத்தியானஞ்செய்து, பிரம மடையாவிட்டாலும், பிரதிபந்தநாசத்தால் மறுஜன்மத்திலாவது மோக்ஷபலத்தை யடைவான், வியாசரும் மேற்கூறியவாறு கூறியிருக்கின்றனர்.

இன்று அனேகந்தடவைசொல்லி, படிப்பு வராவிட்டாலும், மறுதினத்தில் லேசாய் வருவதுபோலவரும். ஒருஜென்ம கெர்ப்பத்தில் ஞானத்தைவாமதேவர் அடைந்தாரென்றும், ஜடபரதர் மூன்றுஜன்மத்தின், பிரதிபந்தநாசகாலத்தி லடைந்தாரென்றும், சுருதிகூறுகின்றது. கேனோபநிடத்தில் பிர்மத்தியானங் கூடாதென்று சொல்லியிருக்க, நீர், எவ்வாறுகூறினீரெனில், அந்தசுருதியிலே அறியப்பட்டதற்கும், அறியப்படாததற்கும்; அப்புறப்பட்டதுபிர்மமென்று சொல்லியிருக்கும்போது, பிர்மஞானமுங் கூடாதென்று சொன்

னை குருவைப்பார்த்துக் கேட்கிருன் அறியப்பட்டதற்கும், அறியப்படாததற்கும், அப்புறப்பட்டதென்று அறிகிறதே ஞானமென்ருல், அவ்வாறுநாமும் உபாசிக்கிறோம், ஐயா உபாசனையில்உமக்கு இவ்வளவுபக்தியென்ன, உனக்குத்தான் இவ்வளவு த்துவேஷமென்ன. ஐயா ஞானத்திற்கும் உபாசனைக்கும், தாரதம்மிய மென்னவென்ருல், ஞானம் வஸ்து தந்திரம். உபாசனை கர்த்திரு தந்திரம், வஸ்துதந்திர ஞானத்திற்கு பிரமவிசாரமேயேது, வந்தஞானம் இவன்னினைக்காவிட்டாலும், அவனை அதுவிட்டுநழுவாம லிருக்கிறதே, ஸ்வரூபம் சகலசம்சார நிவர்த்தியேகாரியம், கிருதகிருத்தியனுப் நித்தியதிருப்தியைபடைந்திருப்பதேஅவதி. பிராரப்தநாசத்தை எதிர்பார்த்திருப்பதே பலம், கருத்திருதந்திர ஞானமானஉபாசனைக்கு நீபிரமமென்றுசொன்ன குருவாக்கியத்தைச் சிரத்தையுடன் நம்புவதேயேது. அன்னியர்களிடத்தில் இதைப்பற்றி விசாரிக்காமலிருப்பதே ஸ்வரூபம். துவைதவிருத்தி யில்லாமல் அகண்டாகாரபிரமமாய்த் தியானிக்கிறதேகாரியம். நான்பிரமமென்ற திடப்பழக்கம் வருவதேஅவதி. மரணபரியந்தம் அதையேஸ்மரித்து முக்தியடைவதேபலம். சிரவம் பக்திமந்தனு யிருக்கிறவனுக்கும், சரீராதிசாமக்கிரகையால் சிரவண முதலிய சக்தியற்றவனுக்கும், விசாரம் கிடையாதவனுக்கும், இந்தப்பிரமோபாசனை சொன்னதேயன்றி மற்றவர்களுக்கல்ல, சத்தியகாமரென்ற மகரிஷிக்கும் பிப்பலாதரென்றமுனி, ஓங்காரபிர்மத்தை நன்ருயுபாசிக்க வேண்டியதாய் பிரச்னோபனிஷத்தில் தெரிவித்திருக்கின்ருர், இவ்வாறு கடவல்லியுபனிஷத்திலும் இதுவே மேலான பிடிப்பென்றும், இதுவே அறியத்தகுந்ததென்றும், ஐந்துவயதுபாலனை நசிகேதனுக்கு எமனுரைத் திருக்கின்ருர். இந்தஅர்த்தத்தையே கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அருச்சுனனுக்குத் தெரிவித்திருக்கிருர், ஆகையால் தேகாபிமானத்தைவிட்டு திடமாயிந்தப் பிரமத்தியானத்தைச் செய்கிறபுருஷன், இங்கேயே நாசமற்ற மோக்ஷத்தை யடைவதிற்சந்தேகமில்லை.

தியானதீப சாரார்த்தப் பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீமச்சங்கராநந்தகுரவே நம:.

த்யாநதீப:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

क्रियतेध्यानदीपस्यव्याख्यासंक्षेपतोमया ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑍋𑌮𑌯𑌾 ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை நமஸ்காரஞ்செய்து சம்க்ஷேபமாக தியானதீபத்திற்கு வியாக்கியானத்தைச் செய்கிறேன்.

அ-கை. இந்தவேதாந்த சாஸ்திரத்தில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகாதி சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனாயும் நன்றாய் சிரவணமனன நிதித்தியாசனமான அனுஷ்டானத்தை யுடையவனாயு மிருக்கிறவனுக்கு, தத்துவம்பதார்த்த விசாரபூர்வகமாக மகாவாக்கியார்த்த ரூபமான அபரோட்ச ஞானத்தினாலே பிரமமேதானாயிருக்கிற மோட்ச முண்டாகிறதென்று இதுவரைசொல்லப்பட்டது. அதில்அப்படி சிரவணம் பண்ணினவனுக்கும் பிரஞ்ஞாமாந்தியம் முதலானசில பிரதிபந்தத்தாலே அப்பிரதிபந்தா பரோட்சஞானம் உண்டாகாத பட்சத்தில், அது வுண்டாகுவதற்கு வழியாயும் மோட்சபலத்தைக் கொடுப்பதாயுமிருக்கிற உபாசனைகளைக் காண்பிவிக்கிறவரா யிருக்கிற இந்தகுருநாதன், முதலில் திருஷ்டாந்தத்துடன் பிரமத் தியானத்தினாலும், மோட்சமுண்டாகுமென்று பிரதிஞ்ஞை பண்ணுகிறார்.

संवादिभ्रमवद्ब्रह्मतत्वोपास्त्याविमुच्यते ।

𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌵𑌤𑍍 சம்வாதிபிரமைபோல
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 பிரமத்தியானத்தினாலே
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 மோட்சம் அடையப்படுகிறது

அ-கை. அதில்என்னப் பிரமாணமெனில்,

उत्तरेतापनीयेऽतश्श्रुतोपास्तिरनेकथा ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌤𑌾𑌪𑌨𑍀𑌯𑍇𑌽𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 ॥ ௧

𑌯𑌤𑌃 யாதொரு காரணத்தினாலே
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌾𑌪𑌨𑍀𑌯𑍇 உத்தரதாபநீயத்தில்
𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌃 பிரமத்தியானமானது
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 அனேகப்பிரகாரமாக
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 கேட்கப் பட்டிருக்கிறதோ
𑌅𑌤𑌃 ஆகையினாலே இந்தவிடத்தில் முக்திநிமித்தமாக பிரமத்தியானத்தைச் சொல்லுகிறோம்.

அ-கை. இப்படி சம்வாதிபிரமையென்று சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தை எங்கே சொல்லியிருக்கிற தெனில்.

मणिप्रदीपप्रभयोर्मणिबुद्ध्याभिधावतोः ।
मिथ्याज्ञानाविशेषेपिविशेषोऽर्थक्रियांप्रति ॥

𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑍋𑌃
𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌪𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥ ௨

मणिप्रदीपप्रभयोः ரத்தினதீபங்களுடைய பிரபைகளிலே
मणिबुद्ध्या ரத்தினமென்கிற புத்தியினாலே
अभिधावतोः ஓடப்பட்ட இருவர்களுக்கும்
मिथ्याज्ञानाविशेषे अपि பொய்யாயிருக்கிற பிரபைகளில்மித்தியா ஞானம் சமானமானாலும்
अर्थक्रियाप्राप्ति பிரயோசனத்தை அடையும்போது
विशेषः விசேஷமானது உண்டாயிருக்கிறதென்று வார்த்திகத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தவார்த்திகத்திற் சொன்னதை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்,

दीपोपवरकस्यान्तर्वर्ततेतत्प्रभाबहिः ।
दृश्यतेद्वार्यथान्यत्रतद्वद्दृष्टामणेःप्रभा ॥
दूरेप्रभाद्वयंदृष्ट्वामणिबुद्ध्याभिधावतोः ।
प्रभायांमणिबुद्धिस्तुमिथ्याज्ञानन्द्वयोरपि ॥
नलभ्यतेमणिर्दीपप्रभांप्रत्यभिधावता ।
प्रभायांधावतावश्यंलभ्येतैवमणिर्मणेः ॥

दीपोपवरकस्यान्तर्वर्ततेतत्प्रभाबहिः ।
दृश्यतेद्वार्यथान्यत्रतद्वद्दृष्टामणेःप्रभा ॥ ௩
दूरेप्रभाद्वयंदृष्ट्वामणिबुद्ध्याभिधावतोः ।
प्रभायांमणिबुद्धिस्तुमिथ्याज्ञानन्द्वयोरपि ॥ ௪
नलभ्यतेमणिर्दीपप्रभांप्रत्यभिधावता ।
प्रभायांधावतावश्यंलभ्येतैवमणिर्मणेः ॥ ௫

अपवरकस्य தாழ்வாரத்தினுடைய
अन्तः உள்ளே
दीपः விளக்கு
वर्तते இருக்கிறது
तत्प्रभा அந்ததீபத்தின்பிரபை
बहिः வெளியில்
दृश्यते காணப்படுகிறது
अथ பிற்பாடு
अन्यत्र இன்னுமொரு
द्वारि வீட்டின்வாசலில்
तद्वत् அதுபோல்
मणेः ரத்தினத்தினுடைய
प्रभा பிரபையானது
दृष्टा காணப்படுகிறது
दूरे வெகுதூரத்தில்
प्रभाद्वयं இரண்டுபிரபைகளையும்
दृष्ट्वा பார்த்து
मणिबुद्ध्या ரத்தினமென்கிறபுத்தியினாலே
अभिधावतोः ஓடுகிறவர்களாயிருக்கிற
उभयोः अपि இரண்டுபேர்களுக்கும்
प्रभायां பிரபையில்

மணிபுத்திः ரத்தினமென்கிற புத்தியானது
மித்யாஜ்ஞானம் தத் பொய்யானஞானந்தானே
தீபப்ரபாம் தீபத்தின் பிரபையை
ப்ரதி குறித்து
அபிதாவதா ஓடப்பட்ட புருஷனாலே
மணிः ரத்தினமானது
ந லப்யதே அடையப்படவில்லை
மணேः ரத்தினத்தினுடைய
ப்ரபாயாம் பிரபையைக் குறித்து
அபிதாவதா ஓடுகிறவனாலே
அவச்யம் நிச்சயமாக
மணிः ரத்தினம்
லப்யத ஏவ அடையவேபடுகிறது.

அ-கை. வார்த்திகத்தில் இப்படிச் சொல்லியிருக்கட்டும். பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

दीपप्रभामणिभ्रान्तिर्विसंवादिभ्रमस्स्मृतः ।
मणिप्रभामणिभ्रान्तिस्संवादिभ्रमउच्यते ॥

தீபப்ரபாமணிப்ராந்திர்விஸம்வாதிப்ரமஸ்ஸ்ம்ருதः ।
மணிப்ரபாமணிப்ராந்திஸ்ஸம்வாதிப்ரமஉச்யதே ॥ ௬

தீபப்ரபாமணிப்ராந்திः தீபப்பிரபையில் ரத்தினப்பிராந்தியானது
விஸம்வாதிப்ரமः விசம்பவாதிபிரமையென்று
ஸ்ம்ருதः சொல்லப்படுகிறது
மணிப்ரபா ரத்தினுடைய பிரபையில்
மணிப்ராந்திः ரத்தினமென்கிற பிரமையானது
ஸம்வாதிப்ரமः சம்வாதிபிரமையென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி பிரத்தியட்சசம்வாதி பிரமையைக் காண்பித்து; அனுமானவிஷயத்திலும் காண்பிக்கிறார்.

बाष्पंधूमतयाबुध्वातत्रांगारानुमानतः ।
वह्निर्यदृच्छायालब्धस्ससंवादिभ्रमोमतः ॥

பாஷ்பம்தூமதயாபுத்வாதத்ராங்காராநுமானதः ।
வஹ்நிர்யத்ருச்சயாலப்தஸ்ஸஸம்வாதிப்ரமோமதः ॥ எ

பாஷ்பம் வெம்பாவை
தூமதயா புகையென்கிறநிச்சயம்பண்ணி
அங்காராநுமானதः அக்கினி இருக்கிறதென்ற அனுமானத்தால்
புத்வா அறிந்துபோனவனுக்கு
தத்ர அந்தவிடத்தில்
யத்ருச்சயா தெய்வகதியினாலே
வஹ்நிः அக்கியானது
லப்தः லபிக்கப்பட்டது
ஸः அது
ஸம்வாதிப்ரமः அனுமானசம்வாதிபிரமை
மதः எனப்படும்.

அ-கை. சாஸ்திரசம்வாதி பிரமையை உதாரணங்களுடன் காண்பிக்கிறார்

गोदावर्युदकंगङ्गोदकंमत्वाविशुद्धये ।
संप्रोक्ष्यशुद्धिमाप्नोतिससंवादिभ्रमोमतः ॥
ज्वरेणाप्तस्सन्निपातंभ्रान्त्यानारायणंस्मरन् ।
मृतस्स्वर्गमवाप्नोतिससंवादिभ्रमोमतः ॥

கோதாவர்யுதகம் கங்கோதகம் மத்வா விசுத்தயே ।
ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய சுத்திமாப்நோதி ஸ ஸம்வாதிப்ரமோ மத: ॥ ௮
ஜ்வரேணாப்தஸ்ஸந்நிபாதம் ப்ராந்த்யா நாராயணம் ஸ்மரந் ।
ம்ருதஸ்ஸ்வர்கமவாப்நோதி ஸ ஸம்வாதிப்ரமோ மத: ॥ ௯

கோதாவர்யுதகம் கோதாவரி தீர்த்தத்தை
கங்கோதகம் கங்காதீர்த்தமென்று
மத்வா எண்ணி
விசுத்தயே பாபட்சயத்தின் பொருட்டு
ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய பிரோட்சித்துக்கொண்டு
சுத்திம் சுத்தியை
ஆப்நோதி அடைகிறான்
ஸ: அதுவே
ஸம்வாதிப்ரம: சாஸ்திரீய சம்வாதிபிரமை
மத: எனப்படுகிறது
ஜ்வரேண காச்சலாலே
ஸந்நிபாதம் சன்னிபாததோஷத்தை
ஆப்த: அடைந்த அஜாமீளன்
ப்ராந்த்யா மயக்கத்தினாலே
நாராயணம் ஸ்மரந் நாராயணனை ஸ்மரித்துக்கொண்டு
ம்ருத: இறந்தவன்
ஸ்வர்கம் சுவர்கத்தை
அவாப்நோதி அடைந்தான்
ஸ: அது
ஸம்வாதிப்ரம: ஒருசம்வாதிபிரமை
மத: எனப்படுகிறது

வி-ம். ஹரியென்றநாமத்தை துஷ்டர்கள் சொன்னாலும் அவர்களுக்கும்பாபம்போய்விடும். தீயென்றுதெரியாமல் தொட்டவனையும், தீஎரிப்பதுபோலவென்றும், ஸ்மிருதியிலும், அஜாமீளன் நாராயணஸ்மரணம் விசேஷமென்பதையறியாமல் தன்புத்திரனுடைய நாமமென்றுநினைத்து, வைத்தியர்முதலானவர்களைக் கூப்பிடுவதுபோல், நாராயணாவென்று சொன்னதால், நற்கதியையடைந்தானென்று சொல்லுகிற புராணவசனத்தையும் கண்டுகொள்.

அ-கை. இப்படி மூவிதசம்வாதிபிரமை உதாரகணத்தால். சித்தித்தஅர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्रत्यक्षस्यानुमानस्यतथाशास्त्रस्यगोचरे ।
उक्तन्यायेनसंवादिभ्रमास्सन्तिहिकोटिशः ॥

ப்ரத்யக்ஷஸ்யாநுமாநஸ்ய ததா சாஸ்த்ரஸ்ய கோசரே ।
உக்தந்யாயேந ஸம்வாதிப்ரமாஸ்ஸந்தி ஹி கோடிச: ॥ ௧௦

ப்ரத்யக்ஷஸ்ய பிரத்தியட்சத்திற்கும்
அநுமாநஸ்ய அனுமானத்திற்கும்
ததா அப்படியே
சாஸ்த்ரஸ்ய சாஸ்திரத்திற்கும்
கோசரெ விஷயமாய்
உக்தாநி யென சொல்லப்பட்ட நியாயத்தினாலே [வை
ஸம்வாதிப்ரமா: சம்வாதிபிரமைகளான
கோடிஶ: கோடிவிதங்களாக
ஸந்தி ஹி இருக்கின்றனவன்றோ.

அ-கை. இப்படியாவது இந்த சம்வாதிபிரமைகளை எதற்கங்கீகரிக்கவேண்டுமெனில்.

अन्यथामृत्तिकादारुशिलास्स्युर्देवताःकथम् ।
अग्नित्वादिधियोपास्याःकथंवायोषितादयः ॥

அந்யதாம்ருத்திகாதாருஶிலாஸ்ஸ்யுர்தேவதா:கதம் |
அக்நித்வாதிதியோபாஸ்யா:கதம்வாயோஷிதாதய: || ௧௧

அந்யதா இப்படிசம்வாதி பிரமைஅங்கீகரியா விடில்
ம்ருத்திகாதாருஶிலா: மண். கல். கட்டை. முதலானவை
தேவதா: உபாசிக்க யோக்கியமான [தெய்வங்களாக
கதம் எப்படி-
ஸ்யு: ஆகும்
யோஷிதாதய: ஸ்திரீ-புருஷன், மண்,
வருணன் தேவலோகத்தையும் அக்கினிகளாக உபாசிக்கும்படி
அக்நித்வாதிதியா பஞ்சாக்கினி வித்தையில் இவர்களையுபாசிக்கும்படி
கதம் வா என்னமாய் சொல்லக்கூடும்
உபாஸ்யா: இந்தஉபாசனை பலமான பிர்மலோக பிராப்திதான் என்னமாய் வரும்.

அ-கை. இப்போது வெகுகிரந்தங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சம்வாதிபிரமைகள் புத்தியில் எளிதாயேறும்பொருட்டு சுருக்கிகாண்பிக்கிறார்.

अयथावस्तुविज्ञानात्फलंलभ्यतईप्सितम् ।
काकतालीयतस्सोयंसंवादिभ्रमउच्यते ॥

அயதாவஸ்துவிஜ்ஞாநாத்ஃபலம்லப்யதஈப்ஸிதம் |
காகதாலீயதஸ்ஸோயம்ஸம்வாதிப்ரமஉச்யதே || ௧௨

அயதாவஸ்துவிஜ்ஞாநாத் எதார்த்தமன்றியிலிருக்கிற வஸ்துவினுடைய விஞ்ஞானத்தால்
காகதாலீயத: காக்கைஉள் கார்ந்து பனம்பழத்தை தள்ளிற்றென்று தெய்வகதியான நியாயத்தால்
ஈப்ஸிதம் இச்சித்த
ஃபலம் பலம் (ன்றுண்டோ
லப்யதே லபிக்கப்படுகிறது யாதொ
ஸ: அயம் அந்தஇதுவே
ஸம்வாதிப்ரம: சம்வாதிபிரமை
உச்யதே எனப்படுகிறது.

அ-கை. பிரம்த்தியானம் ஸ்வரூபமற்ற விஷயமானதால் விசாரஜன்னிய ஞானபலமான முத்தியை எப்படி கொடுக்குமெனில்.

स्वयंभ्रमोपिसंवादीयथासम्यक्फलप्रदः ।
ब्रह्मतत्वोपासनापितथामुक्तिफलप्रदा ॥

ஸ்வயம்ப்ரமோபிஸம்வாதீயதாஸம்யக்பலப்ரத: ।
ப்ரஹ்மதத்வோபாஸநாபிததாமுக்திபலப்ரதா ॥ ௧௩

ஸம்வாதீ ஸம்வாதியானது
ஸ்வயம் ப்ரம: அபி தான்மயக்கரூபமானாலும்
யதா எப்படி
ஸம்யக் பலப்ரத: நன்றாகபலத்தைகொடுக்கிறதோ
ததா அப்படி
ப்ரஹ்மதத்வோபாஸநா அபி பிரமதத்துவத்தினுடையஸ்வரூபத்தியானமும்
முக்திபலப்ரதா மோட்சமாகிறபலத்தைக் கொடுக்கும்.

அ-கை. இந்தத்தியானம் பிர்மத்தையறிந்து செய்கிறதா, அல்லது அறியாமல்ச்செய்கிறதா, அறிந்து செய்கிறதென்றால், மோட்சசாதனமான ஞானம் வந்துவிட்டால், பிர்மத்தியானம், நிஷ்பிரயோசன மாயிற்றே. அறியாமல்ச்செய்கிறதென்றால், விஷயமாயிருக்கிற பிர்மலட்சணம், அறிந்துகொள்ளாதவனுக்கு பிர்மத்தியானமே கிடைக்கமாட்டாதே, அப்படியிருந்தால், இதற்குச்சமாதானம் சொல்லவேண்டுமெனில்.

वेदान्तेभ्योब्रह्मतत्वमखण्डैकरसात्मकम् ।
परोक्षमवगम्यैतदहमस्मीत्युपासते ॥

வேதாந்தேப்யோப்ரஹ்மதத்வமகண்டைகரஸாத்மகம் ।
பரோக்ஷமவகம்யைததஹமஸ்மீத்யுபாஸதே ॥ ௧௪

வேதாந்தேப்ய: வேதாந்தங்களினாலே குருமுகமாய்
அகண்டைகரஸாத்மகம் அகண்டைகரசவடிவவான
ப்ரஹ்மதத்வம் பிரமஸ்வரூபத்தை
பரோக்ஷம் பரோட்சமாக
அவகம்ய அறிந்து
ஏதத் இந்தபிர்மமே
அஹம் அஸ்மி இதி நானென்று
உபாஸதே தியானம்பண்ணுகிறான்.

அ-கை. அந்தபரோட்ச ஞானத்திற்கு ஸ்வரூபமேதெனில்.

प्रत्यग्व्यक्तिमनुल्लिख्यशास्त्राद्विष्ण्वादिमूर्तिवत् ।
अस्तिब्रह्मेतिसामान्यज्ञानमत्रपरोक्षधीः ॥

ப்ரத்யக்வ்யக்திமநுல்லிக்யஶாஸ்த்ராத்விஷ்ண்வாதிமூர்த்திவத் ।
அஸ்திப்ரஹ்மேதிஸாமாந்யஜ்ஞாநமத்ரபரோக்ஷதீ: ॥ ௧௫

ப்ரத்யக் வ்யக்திம் பிரத்தியகாத்தும ஸ்வரூபத்தை தானாக
அநுல்லிக்ய விஷயிகரித்து அறியாமல்
ஶாஸ்த்ராத் வேதாந்தத்தினாலேயே

விஷ்ண்வாதிமூர்த்திவத் விஷ்ணுமுதலான மூர்த்தியை அறிந்தது போல
ப்ரஹ்மாஸ்தி இதி பிரமம்ஒன்றிருக்கிறதென்று
ஸாமாந்யஜ்ஞாநம் சாமான்னியமாயுண்டான ஞானம்
அத்ர இந்த விடத்தில்
பரோக்ஷம் பரோட்சஞான மெனப்படும்.

அ-கை. விஷ்ணுவின் சதுர்ப்புஜம்முதலான விசேஷத்தோடே அறிந்திருக்கிற ஞானமெதினால் பரோட்சமென்று சொல்வதெனில்.

चतुर्भुजाद्यवगतावपिमूर्तिमनुल्लिखन् ।
अक्षैःपरोक्षज्ञान्येवनतदाविष्णुमीक्ष्यते ॥

சதுர்ப்புஜாத்யவகதாவபிமூர்த்திமநுல்லிகந் ।
அக்ஷை:பரோக்ஷஜ்ஞாந்யேவநததாவிஷ்ணுமீக்ஷ்யதே ॥ ௧௬

சதுர்ப்புஜாத்யவகதௌ அபி சாஸ்திரத்தால் நான்குகைமுதலானதை யுடையவர் விஷ்ணுவென்றஞானம் வந்திருந்தாலும்
அக்ஷை: சட்சுராதிசகல இந்திரியங்களினாலே
மூர்த்திம் அந்த மூர்த்தியை
அநுல்லிகந் பிரத்தியட்சமாய்க்காணுதவனதால்
ததா அப்போ
விஷ்ணும் அந்தவிஷ்ணுவை
ந ஈக்ஷ்யதே பார்க்கவில்லை
பரோக்ஷஜ்ஞாநீ ஏவ அவன்பரோட்சஞானியே.

அ-கை. விஷ்ணுவாதி மூர்த்திஞானமும் இந்திரிய ஞானகோசர மில்லாமையால் பிராந்திஞான மாயிற்றேயெனில்.

परोक्षत्वापराधेनभवेन्नातत्त्ववेदनम् ।
प्रमाणेनैवशास्त्रेणसत्यमूर्तेर्विभासनात् ॥

பரோக்ஷத்வாபராதேநபவேந்நாதத்த்வவேதநம் ।
ப்ரமாணேநைவசாஸ்த்ரேணஸத்யமூர்த்தேர்விபாஸநாத் ॥

ப்ரமாணேந பிரமாணமாயிருக்கிற
சாஸ்த்ரேண ஏவ சாத்திரத்தினாலே
ஸத்யமூர்த்தே: சத்தியமான அந்த விஷ்ணுவாதிமூர்த்தியானது
விபாஸநாத் விளங்குகிறபடியால்
பரோக்ஷத்வாபராதேந பரோட்சமாயிருந்தகுற்றத்தால்
அதத்த்வவேதநம் பிராந்திஞானமாக
ந பவேத் பவிக்காது.

அ-கை. சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான பிர்மஞானம் சாத்திரத்தாலுண்டாயிருக்கும்போது, என்னஏதுவால் அந்தஞானம் இவனுக்கு பரோட்சமாயிற்றெனில்,

सच्चिदानन्दरूपस्यशास्त्राद्भानेप्यनुल्लिखन् ।
प्रत्यञ्चंसाक्षिणंतत्तुब्रह्मसाक्षान्नवीक्ष्यते ॥

ஸச்சிதாநந்தரூபஸ்யஶாஸ்த்ராத்பாநேப்யநுல்லிகந் |
ப்ரத்யஞ்சம்ஸாக்ஷிணம்தத்துப்ரஹ்மஸாக்ஷாந்நவீக்ஷ்யதே || ௧௮

ஸச்சிதாநந்தரூபஸ்ய சச்சிதானந்த ரூபமானபிர்மம்
ஶாஸ்த்ராத் சாத்தரத்தினாலே
பாநே அபி விளங்கினபோதிலும்
ப்ரத்யஞ்சம் நானென்கிற பிரத்தியக் ரூபமான
ஸாக்ஷிணம் சாட்சியை
அநுல்லிகந் விஷயீகரியாததால்
தத் து அந்த
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
ஸாக்ஷாத் சாட்சாத்துக்காரமாக
ந வீக்ஷ்யதே பார்க்கவில்லை.

அ-கை. அப்போ அப்படியறிந்த பிர்மஞானம் பிராந்திஞானமாக எப்படி ஆகமாட்டாதெனில்.

शास्त्रोक्तेनैवमार्गेणसच्चिदानन्दनिश्चयात् ।
परोक्षमपितत्ज्ञानंतत्वज्ञानंनतुभ्रमः ॥

ஶாஸ்த்ரோக்தேநைவமார்கேணஸச்சிதாநந்தநிஶ்சயாத் |
பரோக்ஷமபிதஜ்ஜ்ஞாநம்தத்வஜ்ஞாநம்நதுப்ரம: || ௧௯

ஶாஸ்த்ரோக்தேந சாத்திரத்தினாலே சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிற
மார்கேண ஏவ மார்க்கத்தினாலே தானே
ஸச்சிதாநந்தநிஶ்சயாத் பிர்மம்சச்சிதானந்தமென்று நிச்சயம் வந்திருப்பதால்
தஜ்ஜ்ஞாநம் அந்தஞானம்
பரோக்ஷம் அபி பரோட்சமானாலும்
தத்வஜ்ஞாநம் எதார்த்தஞானமே தவிர
ந து ப்ரம: பிராந்திஞானமாக ஆகமாட்டாதன்று.

அ-கை. சச்சிதானந்தம் பிர்மமென்ற சிரவணத்தைப்பண்ணி அதினாலே பரோட்சஞானம் இவனுக்கு சாத்திரத்தால் வந்ததுபோல இந்தசரீரத்திலிருக்கிற சாட்சியைத்தானே, குருவானவர் மகாவாக்கியத்தால் நீயேபிர்மமென்று, உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, இவனுக்குமாத்திரம்பிர்மம் அபரோட்சமாகாததற்கு காரணமேதெனில்.

ब्रह्मयद्यपिशास्त्रेषुप्रत्यक्त्वेनैववर्णितम् ।
महावाक्यैस्तथाप्येतद्दुर्बोधमविचारिणः ॥

ப்ரஹ்மயத்யபிஶாஸ்த்ரேஷுப்ரத்யக்த்வேநைவவர்ணிதம் |
மஹாவாக்யைஸ்ததாப்யேதத்துர்போதமவிசாரிண: || ௨௰

யதி சுவி நீசொல்லுகிறபடி
ஶாஸ்த்ரேஷு இந்தசாத்திரங்களில்
குரூபதேஶதஃ குருவின்உபதேசமா
னமகாவாக்கியங்களினாலே
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது (சுவே
ப்ரத்யக்த்வேந பிரத்தியகாத்துமாவா
வர்ணிதம் ஏவ வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ததா அபி அப்படி இருந்தாலும்
அவிசாரிண: விசாரணையில்லாத புருஷனுக்கு
ஏஷ: இந்தஅபரோட்சஞானம் உண்டாகிறது
வ்யர்த்தம் அசாத்தியமாய்விடும்.

அ-கை. அபரோட்சஞானம், பிரமாணவஸ்து விஷயமாயிருந்தும். அந்த பிரமாணவஸ்துவும், தத்துவமசியாதி மகாவாக்கியவிசார ஜன்னியபிர்மாத்துமைக்கிய லட்சணமாயிருந்தும், யாதுகாரணமன்றியிவனுக்கு, அபரோட்சஞான சாதனமானவிசாரமும், அதினாலுண்டாகிற ஞானமும் அசாத்தியமாய் போயிற்றெனில்,

देहाद्यात्मत्वविभ्रान्तौ जाग्रत्यां न हठात्पुमान् ।
ब्रह्मात्मत्वेन विज्ञातुं क्षमते मंदधीत्वतः ॥

தேஹாத்யாத்மத்வவிப்ராந்தௌ ஜாக்ரத்யாம் ந ஹடாத்புமாந் ।
ப்ரஹ்மாத்மத்வேந விஜ்ஞாதும் க்ஷமதே மந்ததீத்வத: ॥ ௨௧

தேஹாத்யாத்மத்வவிப்ராந்தௌ தேகாதிகளில்நானென்கிற மயக்கமானது
ஹடாத் பலாத்காரமாக
ஜாக்ரத்யாம் ஜாக்கிரதையாயிருந்துள்ளவில்
புமாந் இந்தபுருஷன்
மந்ததீத்வத: மந்தபுத்தியானதால்
ப்ரஹ்மாத்மத்வேந பிர்மமேநானென்று
விஜ்ஞாதும் சாட்சாத்காரமாக அறிவதற்கு
ந க்ஷமதே சமர்த்தனாகிறானில்லை.

வி-ம். சித்தமாகிறவிறகில் தேகாத்தும புத்தியாகிற ஈரம்மிருந்திருப்பதால் விசாரமாகிறகாந்தியால் விருத்தி பண்ணப்பட்டிருக்கிற அபரோட்சஞானமாகிறஅக்கினி இந்த சித்தமாகிறகட்டையை பஸ்பம்பண்ண சக்தியில்லாததாயிற்று.

அ-கை. அப்போ தேகாதிதுவைதபிரமை போகாமையால் பரோட்சஞானந்தான் அவனுக்கெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

ब्रह्ममात्रं सुविज्ञेयं श्रद्धालोश्शास्त्रदर्शिनः ।
अपरोक्षद्वैतबुद्धिः परोक्षाद्वैतबुद्ध्यनुत् ॥

ப்ரஹ்மமாத்ரம் ஸுவிஜ்ஞேயம் ஶ்ரத்தாலோஶ்ஶாஸ்த்ரதர்ஶிந: ।
அபரோக்ஷத்வைதபுத்தி: பரோக்ஷாத்வைதபுத்த்யநுத் ॥

ஶாஸ்த்ரதர்ஶிந: வேதாந்தசாத்திரத்தை நன்றாய் பார்த்தவனும்
ஶ்ரத்தாலோ: சிரத்தையை யுடையவனுமிருக்கிற இவனுக்கு
ப்ரஹ்மமாத்ரம் பிரமத்தைமாத்திரம்
ஸுவிஜ்ஞேயம் பரோட்சமாய் நன்றாய் அறியக்கூடும்

ஸபரோக்ஷமேவதத்வஸ்ய பிரத்தியட்சஅகங்காராதிவிஷயம்வரையி லுள்ள தத்துவஞானமானது | பரோக்ஷமேவதத்வஸ்ய ந ஸபரோட்சமாயிருக்கிற அத்துவைதபிரம ஞானத்தை ஒருக்காலும்கெடுக்காது

அ-கை. அப்படி சொல்லக்கூடாது, பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறகூழ் கூட பரோட்சமான தேவாமிருத ஆசையைக்கெடுத்து இதை சாப்பிடும்படியாய் பண்ணுவதுபோ லிருப்பதால், நீர்சொல்லுகிறதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अपरोक्षशिलाबुद्धिर्नपरोक्षेशतांनुदेत् ।

ஸபரோக்ஷஶிலாபுத்திர்நபரோக்ஷேஶதாம்நுதேத் |

ஸபரோக்ஷஶிலாபுத்திः கோவிலில் பிரத்தியட்சமான சிலாஞானமானது பரோக்ஷேஶதாம் பரோட்சமான | தெய்வபுத்தியை ந நுதேத் கெடுக்கவில்லையென்பது உலகபிரசித்தம்

அ-கை. அப்படி பிரதிமைகளில் தெய்வபுத்தியைக் காணேமேயெனில்.

प्रतिमादिषुविष्णुत्वेकोवाविप्रतिपद्यते ॥

अश्रद्धालोरविश्वासोनोदाहरणमर्हति ।

श्रद्धालोरेवसर्वत्रवैदिकेष्वधिकारतः ॥

ப்ரதிமாதிஷுவிஷ்ணுத்வேகோவாவிப்ரதிபத்யதே ॥ ௨௬

அஶ்ரத்தாலோரவிஶ்வாஸோநோதாஹரணமர்ஹதி |

ஶ்ரத்தாலோரேவஸர்வத்ரவைதிகேஷ்வதிகாரதः ॥ ௨௭

ப்ரதிமாதிஷு பிம்பம்முதலானவைகளில் விஷ்ணுத்வே விஷ்ணுமுதலான தெய் | வமுண்டென்பதில் கः வா எவன்தான் விப்ரதிபத்யதே சந்தேகப்படுகிறுன்

அ.கை. நாஸ்தீர்கள் கோவிலில் தெய்வமில்லையென்று சொல்லுகிறார்களே யென்றால்.

அஶ்ரத்தாலோः சிரத்தையில்லாத வீணர்களுடைய அவிஶ்வாஸः அவநம்பிக்கையானது உதாஹரணம் உதகரிக்கிறதற்கு ந அர்ஹதி யோக்கியமாகமாட்டாது | ஸர்வத்ர சமஸ்தமான வைதிகேஷு வைதிகங்களிலும் ஶ்ரத்தாலோः ஏவ சிரத்தையுள்ளவன்தானே அதிகாரதः அதிகாரியா யிருப்பதாலென்றறி.

அ-கை. இதனல் பரோட்சஞானத்திற் கேதாயிற்றெனில்,

सकृदाप्तोपदेशेनपरोक्षज्ञानमुद्भवेत् ।

विष्णुमूर्त्युपदेशोहिनमीमांसामपेक्षते ॥

ஸக்ருதாப்தோபதேஶேந பரோக்ஷஜ்ஞாநமுத்பவேத் ।
விஷ்ணுமூர்த்யுபதேஶோஹி நஸம்ஶயவதபேக்ஷதே ॥ உரு

ஸக்ருத் ஒரு தடவை
ஆப்தோபதேஶேந ஆப்தரான குருவினுடைய உபதேசத்தினாலே[னது
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானமா
உத்பவேத் முமுட்சுவுக்கு உண்டாய் விடும்

விஷ்ணுமூர்த்யுபதேஶஃ அது எதுபோலேயெனில் விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய உபதேசமானது
ஸம்ஶயவாந் அந்தவிஷ்ணுபக்தனுக்கு சம்சயமான ஆலோசனையை
அபேக்ஷதே நஹி அபேட்சிக்கவில்லை யன்றோ

அ-கை. அப்போ ஒருதடவையில் விஷ்ணுமூர்த்தியின் பரோட்சஞானமுண்டானால் அடிக்கடி அந்தசாஸ்திரத்தை சிரவணம் பண்ணுவானெனில்.

कर्मोपास्तीविचार्येतेअनुष्ठेयाविनिर्णयात् ।
बहुशाखाविप्रकीर्णेनिर्णेतुंकःप्रभुर्नरः ॥

கர்மோபாஸ்தீ விசார்யேதே அநுஷ்டேயாவிநிர்ணயாத் ।
பஹுஶாகாவிப்ரகீர்ணே நிர்ணேதும்கஃப்ரபுர்நரஃ ॥ உசு

கர்மோபாஸ்தீ கர்மமும்சகுணோபாஸ்(னை
விசார்யேதே விசாரிக்கப்படுகி(றதியும்
எதற்கெனில் (ன்றன

அநுஷ்டேயாவிநிர்ணயாத் அனுஷ்டானம்செய்யவேண்டிய விதிகளுடைய நிச்சயம் உண்டாகாத நிமித்தியத்தாலேயே.

அ-கை. அப்படி நிர்ணயமாகாததற்குக் காரணமேதோவெனில்.

பஹுஶாகாவிப்ரகீர்ணே வெகுசாகைகளில் செய்திருக்கிற அர்த்தங்களையெல்லாம் [கு
நிர்ணேதும் நிர்ணயம்பண்ணுவதற்

கஃ இக்காலத்தில்நம்போலிகளுக்குள் [எந்த
நரஃ மனிதன்
ப்ரபுஃ சமர்த்தனுவன்.

அ-கை. ஆனால்அவைகளை எவ்விதமாய்ச் செய்கிறதெனில்.

निर्णीतोर्थःकल्पसूत्रैर्ग्रथितस्तावतास्तिकः ।
त्रिचारेणविनाकर्मशक्तोनुष्ठातुमञ्जसा ॥
उपास्तीनामनुष्ठानमार्षग्रन्थेषुवर्णितम् ।
विचाराक्षममर्त्याश्चतच्छ्रुत्वोपासतेगुरोः ॥

நிர்ணீதோர்த்தஃகல்பஸூத்ரைர்க்ரதிதஸ்தாவதாஸ்திகஃ ।
விசாரேணவிநாகர்மஶக்தோநுஷ்டாதுமஞ்ஜஸா ॥ உஎ
உபாஸ்தீநாமநுஷ்டாநமார்ஷக்ரந்தேஷுவர்ணிதம் ।
விசாராக்ஷமமர்த்யாஶ்சதச்ச்ருத்வோபாஸதேகுரோஃ ॥ உஅ

ஸூத்ரக்ருத்பி: ஜய்மினி முதலான கர்த்தாக்களால் செய்யப்பட்ட கற்பங்களென்ன, சூத்திரங்களென்ன இவைகளாலே
ஆஹ்ருத்ய எடுத்து
நிர்ணீதார்த்த: நிர்ணயித்த அர்த்தமிருக்கும்போது
தாவதா அவ்வளவாலே
ஆஸ்திக: நம்பிக்கைகொண்ட அதிகாரி
விசாரணா விசாரணை
விநா அன்னியில்தானே
கர்ம கர்மத்தை
அநுஷ்டாதும் அனுஷ்டானம் பண்ணுவதற்கு
அஞ்ஜஸா சுலபமாக
க்ஷம: சமர்த்தனாகிறான்
உபாஸ்தீநாம் இதுபோலவே சகுணோபாசனைகளுடைய
அநுஷ்டாநம் அனுஷ்டானமானது
ஸூத்ரக்ருஹ்யோக்த பிராம்மமந்திரம் கற்பமுதலான கிரந்தங்களில்
வர்ணிதம் வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது
விசாராக்ஷமா ந்ரா: விசாரணை பண்ண சக்தியில்லாத புருஷர்கள்
குரோ: குருவினிடத்திலிருந்து
தத்ஸ்ருத்வா அந்த சகுணோபாசனையைக்கேட்டு
உபாஸதே தியானமும்பண்ணக்கடவன்

அ-கை. இப்போதிருக்கிற சிலகிரந்தகர்த்தாக்கள் வேதவாக்கிய விசாரத்தை எதற்காக செய்கிறார்களெனில், அவர்களுடைய புத்திக்கு திருப்தியுண்டாகும் பொருட்டேயன்றி அனுஷ்டிப்பதற்கு குருவாக்கியமே போதுமென்று பரிகரிக்கிறார்.

वेदवाक्यानिनिर्णेतुमिच्छन्मीमांसतांजनः ।
अप्तोपदेशमात्रेणह्यनुष्ठानंहिसंभवेत् ॥

வேதவாக்யாநிநிர்ணேதுமிச்சந்மீமாம்ஸதாஞ்ஜந: |
ஆப்தோபதேசமாத்ரேணஹ்யநுஷ்டாநம்ஹிஸம்பவேத் || ௨௭

வேதவாக்யாநி சந்தேகத்தினால் வேதவாக்கியங்களை
நிர்ணேதும் நிர்ணயம்பண்ண
மீமாம்ஸதாம் ஆலோசனைசெய்தல்
இச்சந் இச்சித்துக் கொண்டிருக்கிற
ஜந: ஹி புருஷனுக்கும்
ஆப்தோபதேசமாத்ரேண இஷ்டருடையஉபதேசமாத்திரத்தால்
அநுஷ்டாநம் அனுஷ்டானம்
ஸம்பவேத் ஹி சம்பவிக்கிறதன்றோ

அ-கை. பிரமத்தியானம் குருபதேசமாத்திரத்தில் வருமென்பதற்கு திருஷ்டாந்தம் சொன்னதுபோதும், பிர்மசாட்சாத்காரமும் குருஉபதேசமாத்திரத்தாலேன் சித்தியாகக்கூடாதெனில்.

ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्त्वेवंविचारेणविनानृणाम् ।
आप्तोपदेशमात्रेणनसंभवतिकुत्रचित् ॥

ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்க்ருதிஸ்த்வேவம் விசாரேண விநா ந்ருணாம் ।
ஆத்மோபதேசமாத்ரேண ந ஸம்பவதி குத்ரசித் ॥ ௫௦

ஏவம் இப்படி
ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்க்ருதி: பிரமசாட்சாத்காரஞானமும்
விசாரேண விநா விசாரமன்றியிலே
ந்ருணாம் மனிதர்களுக்கு (தானே
ஆத்மோபதேசமாத்ரேண குருஉபதேசமாத்திரத்தினாலேயே
குத்ரசித் ஓரிடத்திலும்
ந ஸம்பவதி உண்டாகமாட்டாது.

அ-கை. பரோட்சஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமெது, அபரோட்சஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமெது, என்பாயாகில் சொல்லுகிறோம்.

परोक्षज्ञानमश्रद्धाप्रतिबध्नातिनेतरत् ।
अविचारोपरोक्षस्यज्ञानस्यप्रतिबन्धकः ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநமச்ரத்தா ப்ரதிபத்நாதி நேதரத் ।
அவிசாரோபரோக்ஷஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரதிபந்தக: ॥ ௫௧

அச்ரத்தா அவநம்பிக்கையானது
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானத் (தை
ப்ரதிபத்நாதி தடுக்கிறது
ந இதரத் வேறொன்றும் தடுக்கவில்லை
அபரோக்ஷஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய அபரோட்சஞானத்திற்கு
அவிசார: நாமாரென்கிற விசாரமின்மையே
ப்ரதிபந்தக: தடையென்றறி

அ-கை. விசாரணை பண்ணினாலும் அபரோட்சஞானமுண்டாகாமல்போனால் என்னசெய்கிறதெனில்.

विचार्याप्यापरोक्ष्येणब्रह्मात्मानंनवेत्तिचेत् ।
आपरोक्ष्यावसानत्वाद्भूयोभूयोविचारयेत् ॥

விசார்யாப்யாபரோக்ஷ்யேண ப்ரஹ்மாத்மாநம் ந வேத்தி சேத் ।
ஆபரோக்ஷ்யாவஸாநத்வாத் பூயோ பூயோ விசாரயேத் ॥ ௫௨

விசார்ய அபி அப்படிநாமாரென்று விசாரித்தாலும்
ஆபரோக்ஷ்யேண சாட்சாத்காரமாக
ப்ரஹ்ம பிரமமே
ஆத்மாநம் நாமென்று
ந வேத்தி சேத் அறியாமல்போனானேயானால்
ஆபரோக்ஷ்யாவஸாநத்வாத் அந்தசாக்ஷாத்காரஞானத்திற்கு அபரோட்சமே முடிவானதால் அப்படி அபரோட்சஞானம்வரும்வரையில்
பூய: பூய: அடிக்கடி
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது

அ-கை. அப்படி அடிக்கடி விசாரித்தாலும், இந்தஜன்மமுடிவுவரையிலும் ஞானமுண்டாகாமல்போனால் விசாரம் வீணாய்விடுமேயெனில்.

विचारयन्नामरणंनैवात्मानंलभेतचेत् ।
जन्मांतरेलभेतैवप्रतिबन्धक्षयेसति ॥

விசாரயந்நாமரணம்நைவாத்மாநம்லபேதசேத் ।
ஜந்மாந்தரேலபேதைவப்ரதிபந்தக்ஷயேஸதி ॥ ௫௩

ஆமரணம் மரணபரியந்தம்
விசாரயந் விசாரித்துக்கொண்டு வந்து அச்சன்மத்தில் அப்புருடன்
ஆத்மாநம் ஆத்துமஞானத்தை
நைவ லபேதசேத் அடையாமல் போனானேயானால்
ஜந்மாந்தரே ஜன்மாந்திரத்தில்
ப்ரதிபந்தக்ஷயே ஸதி பிரதிபந்தம் க்ஷயித்தவுடன்
லபேதைவ ஞானத்தைஉறுதியாயடைவன்விசாரம்விணாய்ப்போகாது

அ-கை. விசாரம்வீணாய்ப் போகாதென்கிற அந்தஇந்தஅர்த்தம் என்னத்தினால் அறிந்துகொள்ளலாமெனில்.

इहवामुत्रवाविद्येत्येवंसूत्रकृतोदितम् ।
श्रृण्वन्तोप्यत्रबहवोयन्नविद्युरितिश्रुतिः ॥

இஹவாமுத்ரவாவித்யேத்யேவம்ஸூத்ரக்ருதோதிதம் ।
ஶ்ருண்வந்தோப்யத்ரபஹவோயந்நவித்யுரிதிஶ்ருதி: ॥ ௫௪

வித்யா இஹ வா ஞானமானது பிரதிபந்தரகிதமாயிருந்தால் இந்த ஜன்மத்திலேயே லபிக்கும்
அமுத்ர வா இதி பிரதிபந்தமிருந்தால் மறுஜன்மத்திலாவதுண்டாகுமென்று
ஏவம் இப்படி
ஸூத்ரக்ருதா வேதவியாசரால் சூத்திரத்தில்
உதிதம் சொல்லப்படிருக்கிறது
பஹவ: வெகுபேர்கள்
அத்ர இந்தஜன்மத்தில்
ஶ்ருண்வந்த: அபி சிரவணம் பண்ணியிருந்தாலும்
யம் யாதொருஆத்துமாவை
ந வித்யு: அறிகிறார்களில்லை
இதி இப்படி
ஶ்ருதி: கடவல்லியென்ற சுருதியும் சொல்லுகிறது

அ-கை. இந்தஜன்மத்தில் சிரவணாதிகளைப் பண்ணியும், அபரோட்சஞானமுண்டாகாமற்போனால், மறுஜன்மத்தில் ஞானம்வருமென்ற சுருதியையுக்தியுடன் காண்பிக்கிறார்.

गर्भएवशयानस्सन्वामदेवोवबुद्धवान् ।
पूर्वाभ्यस्तविचारेणयद्वदध्ययनादिषु ॥

கர்ப்பஏவஶயாநஸ்ஸந்வாமதேவோவபுத்தவாந் ।
பூர்வாப்யஸ்தவிசாரேணயத்வதத்யயநாதிஷு ॥ ௫௫

வாமதேவ: வாமதேவரிஷியானவர்

கர்ப்பே ஏவ கற்பத்திலேயே

ஶயாந: ஸந் படுத்துக்கொண்டே

பூர்வஜந்மவிசாரேண முந்தியஜன்மத்தில்செய்திருந்தவிசாரத்தால்

அவாப்தவாந் ஞானத்தை அடைந்தாரென்று சுருதிசொல்லுகிறது

யத்வத் எப்படி

அப்யஸ்தஶாஸ்த்ர: பூர்வ ஜன்மத்தில் அத்தியயனஞ்செய்து விட்டவனுக்கு இச்சன்மத்தில் கிரமமன்றியில் வரப்பட்ட அத்தியயனம் முதலானவைகள்போல இவனுக்கும் ஞானம் வருமென்றறி.

அ-கை. இந்தஜன்மத்தில் ஞானமுண்டாகாதவனுக்கு மறுஜன்மத்தில் ஞானமுண்டாகுமென்பதில் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

बहुवारमधीतेपियदानायातिचेत्पुनः ।
दिनान्तरेनधीत्यैवपूर्वाधीतंस्मरेत्पुमान् ॥
कालेनपरिपच्यन्तेकृषिगर्भादयोयथा ।
तद्वदात्मविचारोपिशनैःकालेनपच्यते ॥

பஹுவாரமதீதேபியதாநாயாதிசேத்புந: ।
திநாந்தரேநதீத்யைவபூர்வாதீதம்ஸ்மரேத்புமாந் ॥ ௧௬
காலேநபரிபச்யந்தேக்ருஷிகர்பாதயோயதா ।
தத்வதாத்மவிசாரோபிஶநை:காலேநபச்யதே ॥ ௧௭

பஹுவாரம் ஒருநாள்வெகுதடவை

அதீதே அபி அத்தியயனம்பண்ணப்பட்டிருந்தாலும்

யதா எப்போஅது

ந யாதி சேத் வராமற்போனால்

திநாந்தரே மறுநாள்

புந: மறுபடி

அநதீத்ய ஏவ அத்தியயனம்பண்ணாமல்தானே

பூர்வாதீதம் முன் அத்தியயனம்பண்ணப்பட்ட வேதத்தை

புமாந் புருஷனானவன்

ஸ்மரேத் தானாகவேஸ்மரிக்கிறான்

க்ருஷிகர்பாதய: புதிதாய்கிருஷிபண்ணுகிறவனுக்கு அந்தவருஷத்தில் நெல்விளையாவிட்டாலும்; கிரமத்தில் பலிப்பதுபோலும்; ஸ்திரீபோகம் பண்ணகிரமத்தில் கருப்பமுண்டாகிறது, இவைமுதலானவை

யதா எப்படி

காலேந சிலகாலத்திலே [வோ

பரிபச்யந்தே பரிபாகப்படுகின்றன

தத்வத் அந்ததிருஷ்டாந்தம்போல

ஆத்மவிசார: அபி ஆத்துமவிசாரமும்

ஶநை: மெள்ள

காலேந சிலகாலத்திலே

பச்யதே பரிபாகப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தஆத்துமாவை அனேகந்தடவை விசாரித்தாலும் பிரதிபந்தத்தால் சாட்சாத்கார மாகாதென்று வார்த்திகாசாரியான் சொல்லியிருக்கிறதை சொல்லுகிறார்.

पुनःपुनर्विचारेपित्रिविधःप्रतिबन्धतः ।
नवेत्तितत्वमित्येतद्वार्तिकेसम्यगीरितम् ॥
कुतस्तत्ज्ञानमितिचेत्तद्धिबन्धपरिक्षयात् ।
असावपिचभूतोवाभावीवावर्ततेथवा ॥
अधीतवेदवेदार्थोप्यतएवनमुच्यते ।
हिरण्यनिधिदृष्टान्तादिदमेवहिदर्शितम् ॥

புந꞉புநர்விசாரேபி த்ரிவித꞉ ப்ரதிபந்தத꞉ ।
நவேத்திதத்வமித்யேதத்வார்த்திகே ஸம்யகீரிதம் ॥ ௯௮
குதஸ்தத்ஜ்ஞாநமிதிசேத்தத்திபந்தபரிக்ஷயாத் ।
அஸாவபிசபூதோவாபாவீவாவர்த்ததேதவா ॥ ௯௯
அதீதவேதவேதார்த்தோப்யதஏவநமுச்யதே ।
ஹிரண்யநிதித்ருஷ்டாந்தாதிதமேவஹிதர்சிதம் ॥ ௱

புந꞉ புந꞉ அடிக்கடி
விசாரே அபி விசாரித்த போதிலும்
த்ரிவித꞉ மூவிதமான
ப்ரதிபந்தத꞉ பிரதிபந்தத்தால்
தத்வம் எதார்த்தத்தை
ந வேத்தி இதி அறியவில்லையென்று
வார்த்திகே வார்த்திகத்தில்
ஏதத் இந்தஅர்த்தமானது
ஸம்யக் நன்றாய்
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
தத் அந்த
ஜ்ஞாநம் ஞானம்
குத꞉ இதி சேத் எதினாலுண்டாகுமெனில்
பந்தபரிக்ஷயாத் பிரதிபந்த க்ஷயத்தால்
தத் ஹி இந்தஞான மூண்டாகுமன்றோ

அஸௌ அபி ச இந்தபிரதிபந்தமும்
பூத꞉ வா பூதப்பிரதிபந்தமென்றும்
பாவீ வா பௌஷியத்பிரதிபந்தமென்றும்
வர்த்ததே அதவா வர்த்தமான பிரதிபந்தமென்றும் இப்படி மூவிதமாய்ச்சொல்லப்படுகிறது
அத꞉ ஏவ அதினாலேயே
அதீதவேதவேதார்த்த꞉ அபி வேத மென்னவேதத்தின்பொருளென்ன இவைகளைஅத்தியயனம் பண்ணினவனாயிருந்தும்
ந முச்யதே முக்தனாகவில்லை
ஹிரண்யநிதித்ருஷ்டாந்தாத் பொன்புதையலென்ற திருஷ்டாந்தத்தால்
இதம் ஏவ இதைத்தானேசுருதியால்
தர்சிதம் ஹி காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதன்றோ

அ-கை. இதில் பூதபிரதிபந்தத்தை திருஷ்டாந்தத்துடன் அறிவிக்கவேண்டுமெனில்.

अतीतेनापिमहिषीस्नेहेनप्रतिबन्धतः ।
भिक्षुस्तत्वंनवेदेतिगाथालोकेप्रतीयते ॥

அதீதேநாபிமஹிஷீஸ்நேஹேநப்ரதிபந்தத: ।
பிக்ஷுஸ்தத்வம்நவேதேதிகாதாலோகேப்ரதீயதே ॥ ௪௧

பிக்ஷு: சன்னியாசியானவன் [தில்
அதீதேந அபி பூர்வகிரகஸ்தாசிரமத்
மஹிஷீஸ்நேஹேந ஒரு எருமையில் வைத்தசினேகத்தால் வந்த (சன்னியாசம் செய்துகொண்டபின்னர்குருவுபதேசத்தால்) பிரமத்தியானம் செய்துகொண்டிருக்குஞ்சமயத்தில்
ப்ரதிபந்தத: அச்சினேகவாசனாபிரதிபந்தத்தினால்
தத்வம் தத்துவஞானத்தை
நவேத இதி அறியவில்லையென்று
லோகே உலகத்தில்
காதா இந்தக்கதையானது
ப்ரதீயதே பிரசித்தமாயிருக்கிறது

அ-கை. அந்தபிரதிபந்த முடையவனுக்கு ஞானமெப்படி உண்டாயிற்றெனில்.

अनुसृत्यगुरुस्स्नेहंमहिष्यांतत्वमुक्तवान् ।
ततोयथावद्वेदैषप्रतिबन्धस्यसंक्षयात् ॥

அநுஸ்ருத்யகுருஸ்ஸ்நேஹம்மஹிஷ்யாம்தத்வமுக்தவாந் ।
ததோயதாவத்வேதைஷப்ரதிபந்தஸ்யஸம்க்ஷயாத் ॥ ௪௨

குரு: குருவானவர்
மஹிஷ்யாம் எருமையிலிருக்கிற
ஸ்நேஹம் சினேகிதத்தை
அநுஸ்ருத்ய அனுசரித்தே
தத்வம் எருமையினிடத்திலேயே வஸ்துத்துவத்தை
உக்தவாந் சொன்னார்
தத: ஆகையால்
ஏஷ: இவன்
ப்ரதிபந்தஸ்ய அந்தபூதப்பிரதிபந்தத்தினுடைய
ஸம்க்ஷயாத் நாசத்தினால்
யதாவத் உள்ளபடியாக
வேத ஆத்துமாவையறிந்தான்

அ-கை. வர்த்தமானபிரதிபந்த மாவதேதெனில்.

प्रतिबन्धोवर्तमानोविषयासक्तिलक्षणः ।
प्रज्ञामांद्यंकुतर्कश्चविपर्ययदुराग्रहः ॥

ப்ரதிபந்தோவர்தமாநோவிஷயாஸக்திலக்ஷண: ।
ப்ரஜ்ஞாமாந்த்யம்குதர்கஶ்சவிபர்யயதுராக்ரஹ: ॥ ௪௩

விஷயாஸக்திலக்ஷணம்: விஷயத்தில் ஆசைப்படுகிறதான லட்சணம் ஒன்று. ப்ரஜ்ஞாமாந்த்யம் பிரஞ்ஞைதமோகுணத்தால் மந்தமாயிருக்கிறது இரண்டு. குதர்க்க: ச குதர்க்கம்பண்ணுகிறது மூன்று.

விபர்யயதுராக்ரஹ: விபரீதபாவனையால் வருகிறதுராக்கிரமானது நான்கு இந்தநான்கும் வர்த்தமாந: ப்ரதிபந்த: வர்த்தமானபிரதிபந்தமெனப்படும்

வி-ம். விஷயதோஷம் தெரிந்தும் அதைக் கண்டமாத்திரத்தில், அந்த தோஷங்களைமறந்து அதிலாசை யுண்டாகிறது, விஷயாசக்தி, காந்தக்கல்லையுடைய பூமியில் எவ்வளவுமழைபெய்ந்தாலும் ஜலம் காணமற்போவதுபோல், கேட்டஅர்த்தம் புத்தியில் தங்காமல்போகிறது, பிரஞ்ஞாமாந்தியம், சுருதி குருவாக்கியத்திற்கு விரோதமாக தனக்குத்தானே யுக்தியுண்டாகிறது, குதர்க்கம், சாட்சியாகிய தன்னிடத்தில் விபரீதமான கருத்திருத்துவாதிகள் யுக்திபன்றியில் பாட்கின்றன, விபரியயதுராக்கிரகம், இந்தநான்கில் ஒன்றிருந்தாலும் ஞானம் வாராதென்றறி.

அ-கை. இதற்குநிவர்த்தி யெப்படியெனில்.

शमाद्यैश्श्रवणाद्यैश्चतत्रतत्रोचितैःक्षयम् ।
नीतेस्मिन्प्रतिबन्धेऽतस्स्वस्यब्रह्मत्वमश्नुते ॥

ஶமாத்யைஶ்ஶ்ரவணாத்யைஶ்ச தத்ர தத்ரோசிதை: க்ஷயம் ।
நீதேஸ்மிந்ப்ரதிபந்தேऽதஸ்ஸ்வஸ்ய ப்ரஹ்மத்வமஶ்நுதே ॥ ௪௪

தத்ர தத்ர அததற்கு உசிதை: யோக்கியங்களாயிருக்கிற ஶமாத்யை: சமாதிசாதனங்களாலும் ஶ்ரவணாத்யைஶ்ச சிரவணமனனநிதித்தியாசனங்களாலும் அஸ்மிந் இந்த ப்ரதிபந்தே பிரதிபந்தமானது

க்ஷயம் கெடுக்கப்பட்டிருந்தஉள்ளளவில் நீதே புருஷன்நிர்மலமாகிறான் (ல் அத: ஆகையினாலே ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய ப்ரஹ்மத்வம் பிரமத்துவத்தை அஶ்நுதே அடைகிறான்.

அ-கை. பாவிபிரதிபந்தமேதெனில்.

आगामिप्रतिबन्धश्चवामदेवेसमीरितः ।
एकेनजन्मनाक्षीणोभरतस्यत्रिजन्मभिः ॥

ஆகாமிப்ரதிபந்தஶ்ச வாமதேவே ஸமீரித: ।
ஏகேந ஜந்மநா க்ஷீணோ பரதஸ்ய த்ரிஜந்மபி: ॥ ௪௫

ஆகாமிப்ரதிபந்தஶ்ச ஆகாமிபிரதிபந்தமானது

வாமதேவே வாமதேவரிடத்தில் ஏகேந ஜந்மநா ஒருஜன்மத்தினாலும்

ஸாதகஸ்ய பாதகருக்கு
த்ரிஜந்மபி: மூன்றுஜன்மங்களாலும்
க்ஷீண: க்ஷயித்ததாக
ஸ்ம்ருத: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. தாங்களே இந்த ஆகாமி பிரதிபந்தமானது இடத்தைப்பற்றியும், மானைப்பற்றியும், அவர்களுக்கு ஜன்மமொன்று, மூன்றுவந்தது; ஒருஜன்மத்தையும், மூன்றுஜன்மத்தையும், கொடுக்குமென்று காலநியமம் சொல்லுகிறீர்களே, அப்படித்தானோவெனில்.

योगभ्रष्टस्यगीतायामतीतेबहुजन्मनि ।
प्रतिबन्धक्षयःप्रोक्तोनविचारोप्यनर्थकः ॥

யோகப்ரஷ்டஸ்ய கீதாயாமதீதே பஹுஜந்மநி ।
ப்ரதிபந்தக்ஷய: ப்ரோக்தோ நவிசாரோப்யநர்த்தக: ॥ ௪௬

யோகப்ரஷ்டஸ்ய யோகப்பிரஷ்டனை முமுக்ஷுவுக்கு
கீதாயாம் பகவத்கீதையில்
அதீதே போனவைகளான
பஹுஜந்மநி அனேகஜன்மத்தில்
ப்ரதிபந்தக்ஷய: பிரதிபந்தத்தின் நா
ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டது (சம்
விசார: அபி ஆனால்விசாரமும்
அநர்த்தக: வீணாய்ப்போய்விடுமேயெனில்
ந பிரதிபந்தம்தீர்ந்தவுடனே ஞானம் சித்திப்பதால் நாமாரென்ற ஆத்துமவிசாரம் செய்துவந்தது வீணாய்ப்போகமாட்டாது

அ-கை. இந்தவிசாரம் வீணாய்ப்போகமாட்டாதென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

प्राप्यपुण्यकृतान्लोकानात्मतत्वविचारतः ।
शुचीनांश्रीमतांगेहेसाभिलाषोभिजायते ॥
अथवायोगिनामेवकुलेभवतिधीमताम् ।
निस्पृहोब्रह्मतत्वस्यविचारात्तद्धिदुर्लभम् ॥

ப்ராப்ய புண்யக்ருதாந்லோகாநாத்மதத்வவிசாரத: ।
ஶுசீநாம் ஸ்ரீமதாம் கேஹே ஸாபிலாஷோபிஜாயதே ॥ ௪௭
அதவா யோகிநாமேவ குலே பவதி தீமதாம் ।
நிஸ்ப்ருஹோ ப்ரஹ்மதத்வஸ்ய விசாராத்தத்திதுர்லபம் ॥ ௪௮

ஆத்மதத்வவிசாரத: ஆத்தும ஸ்வரூபவிசாரபலத்தால் அசுவமேதம் முதலானமகத்தாயிருக்கிற அந்த லோகங்களிலுள்ள
புண்யக்ருதாம் லோகாந் புண்ணியம்செய்தவர்களுடையலோகங்களை
ப்ராப்ய அடைந்து அந்தலோகங்களிலுள்ளபோகங்களை வெகுநாலம் புஜித்துபிற்பாடு
ஶுசீநாம் பரிசுத்தரான

ஶ்ரீமதாம் ஸ்ரீமான்களுடைய
கேஹே வீட்டில்
யோகப்ரஷ்ட: இச்சையோடே விசாரம்பண்ணினமுமுக்ஷு வந்து
அபிஜாயதே பிறக்கிறான்
அதவா அல்லாவிடில்
நிஸ்ப்ருஹ: ஆசையற்றமுமுக்ஷு
ப்ரஹ்மதத்வஸ்ய பிர்மஸ்வரூபத்தினுடைய
விசாரத: விசாரத்தால்
தீமதாம் ஞானிகளாயும்
யோகிநாம் ஜீவபிர்மைக்கியத்தை யுடையயோகிகளாயுமிருக்கிற
குலே மகான்களுடையகுலத்தில்
பவதி வந்துபிறக்கிறான்
ஏதத் ஞானியின்குலத்தில் பிறக்கிற அந்தஜன்மம்
ஈத்ருஶம் ஹி துர்லபமன்றோ

அ-கை. ஜன்மமெடுப்பதில் ஞானிகுலத்திற்கு விசேஷமேதெனில்.

तत्रतंबुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदैहिकम् ।
यततेचततोभूयस्तस्मादेतद्धिदुर्लभम् ॥
पूर्वाभ्यासेनतेनैवह्रियतेह्यवशोपिसः ।
अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयातिपराङ्गतिम् ॥

தத்ர தம்புத்திஸம்யோகம்லபதே பௌர்வதேஹிகம் ।
யததே ச ததோ பூயஸ்தஸ்மாதேதத்தி துர்லபம் ॥ ௪௩
பூர்வாப்யாஸேந தேநைவ ஹ்ரியதே ஹ்யவஶோபி ஸ: ।
அநேகஜந்மஸம்ஸித்தஸ்ததோ யாதி பராம் கதிம் ॥ ௪௪

தத்ர அந்தஜன்மத்தில்
பௌர்வதேஹிகம் பூர்வதேகசம்மந்தமாயிருக்கிற
தம் அந்த
புத்திஸம்யோகம் ஞானயோகத்தை
லபதே அடைகிறான்
தத: முன்னையைக்காட்டிலும்
பூய: ச அதிக
யததே எத்தனம்பண்ணுகிறான்
தஸ்மாத் ஆசையினாலே
ஏதத் இந்தஜன்மமானது
ஈத்ருஶம் ஹி துர்லபமன்றோ

அ-கை. மறுபடி அப்பியாசம்பண்ணுவதில் காரணமேதெனில்.

ஸ: அவன்
அவஶ: அபி அவசனானாலும்
பூர்வாப்யாஸேந பூர்வாப்பியாசமாயிருக்கிற
தேந ஏவ அந்த ஆத்துமானாத்தும விசாரத்தினாலேயே
ஹ்ரியதே பிரவாகத்தில் விழுந்தவன்போல் இழுக்கப்படுகிறான்
தத: ஆசையினாலே
அநேகஜந்மஸம்ஸித்த: அனேககோடிஜன்மங்களில் செய்கிற விசாரத்தால் ஞானநிலையை அடைந்தவனாய்
பராம் கதிம் மேலான மோட்சத்தை
யாதி அடைகிறான்.

அ-கை. ஆகாமியபிரதிபந்தமிப்படித்தானேயென்றால், மேலிருப்பிரகா சமுண்டென்று சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मलोकाभिवाञ्छायांसम्यक्सत्यांनिरुध्यताम् ।
विचारयेद्यआत्मानंननुसाक्षात्करोत्ययम् ॥

ப்ரஹ்மலோகாபிவாஞ்சாயாம்ஸம்யக்ஸத்யாம்நிருத்யதாம் ।
விசாரயேத்யஆத்மாநம்நநுஸாக்ஷாத்கரோத்யயம் ॥ ௫௧

ப்ரஹ்மலோகாபிவாஞ்சாயாம் பிரமலோகத்திற்குபோகவேண்டுமென்ற இச்சையானது
ஸம்யக் நன்றாய்
ஸத்யாம் இருக்கும் பட்சத்தில்
தாம் அந்த
நிருந்த்யாத் இச்சையைமறைத்துக்கொண்டு
யः யாதொருத்தன்
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை இங்கே
விசாரயேத் குருசன்னதியில் விசாரணைபண்ணுகிறானோ
அயம் அந்த இந்த புருஷன்
ஸாக்ஷாத்கரோதி நநு பிரமத்தை இடத்தில்சாட்சாத்காரம்பண்ணுறான்.

அ-கை. அப்போஅவனுக்கு முக்தி ஒருக்காலும் உண்டா இல்லையா உண்டென்பதற்கு பிரமாணமேதெனில்.

वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाइतिशास्त्रतः ।
ब्रह्मलोकेसकल्पान्तेब्रह्मणासहमुच्यते ॥

வேதாந்தவிஜ்ஞானஸுநிஸ்சிதார்த்தாஇதிஸாஸ்த்ரத: ।
ப்ரஹ்மலோகேஸகல்பாந்தேப்ரஹ்மணாஸஹமுச்யதே ॥ ௫௨

வேதாந்தவிஜ்ஞானஸுநிஸ்சிதார்த்தா: வேதாந்தங்களினாலே விஞ்ஞானத்தை நிச்சயம்பண்ணி இருக்கிறபேர்கள்மோட்சத்தை அடைகிறார்கள்
இதி என்று
ஸாஸ்த்ரத: சுருதியாலே
ப்ரஹ்மலோகே பிரமலோகத்தில் போய்பிரமாவிடத்தில்சாட்சாத்காரஞானத்தைஅடைந்தவன் அங்கேயேயிருந்து
கல்பாந்தே பிரமபிரளயத்தில்
ப்ரஹ்மணா பிரமதேவரோடே
ஸஹ கூட
ஸः அவனும்
முச்யதே மோட்சத்தையடைகிறான்

அ-கை. இப்படி பிரதிபந்தங்களால் ஜன்மம் வருமென்றும், அந்தபிரதிபந்தங்கள் தீருவதற்கு உபாயங்களையும்சொல்லி, மிகுந்த பாபிகளானபேர்களுக்கு விசாரம்பண்ணினாலும் ஞானம் உண்டாகாதென்றும், சொல்லுகிறசுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

केषांचित्सविचारोपिकर्मणाप्रतिबध्यते ।
श्रवणायापिबहुभिर्योनलभ्यइतिश्रुतेः ॥

கேஷாம்சித்து விசாரோபி கர்மணா ப்ரதிபத்யதே ।
ச்ரவணாயாபி பஹுபிர்யோ ந லப்ய இதி ச்ருதே: ॥ ௫௩

கேஷாம்சித் சிலபேர்களுக்கு
து அந்த
விசார: அபி ஆத்துமவிசார முண்டாயிருந்தாலும்
கர்மணா பாபகர்மத்தினாலே
ப்ரதிபத்யதே தடைப்பட்டிருக்கிற
பஹுபி: வெகுபேர்களினாலே (து
ச்ரவணாய அபி வேதாந்த சிரவணம்பண்ணப்பட்டிருந்தாலும்
ய: யாதொருஞானமானது
லப்ய: ந அடையப்படவில்லை
இதி என்று [றது
ச்ருதே: சுருதியால்சொல்லப்படுகி

அ-கை. அய்யா, அப்படிசொல்லலாமா, உம்முடைய சந்நிதானத்தில்வந்தவனுக்கு கதியில்லாமல் போகலாமா, மகாமேருவையடுத்த காக்காய்கூடபொன்னிறமாகுமானால் சுவேததீபில் பிறந்தபெருச்சாளியும் வெள்ளையாயிருக்குமானால் இவனுக்குமாத்திரம் கதியில்லாமல் போகலாமாவெனில்.

अत्यन्तबुद्धिमांद्याद्वासामग्र्याचाप्यसंभवात् ।
योविचारंनलभतेब्रह्मोपासीतसोऽनिशम् ॥

அத்யந்தபுத்திமாந்த்யாத்வா ஸாமக்ர்யா வாப்யஸம்பவாத் ।
யோ விசாரம் ந லபதே ப்ரஹ்மோபாஸீத ஸோऽநிசம் ॥ ௫௪

அத்யந்தபுத்திமாந்த்யாத் வா மிகவும் புத்திமந்தமாயிருப்பதினாலேயாவது
ஸாமக்ர்யா வா குருவும்சாத்திரமும்; அதை விசாரம்பண்ணசந்தியில்லாத்தினாலேயாவது
அஸம்பவாத் அபி தேசகாலங்களினுடைய அசம்பாவத்தினாலாவது
ய: எந்தபுருஷன்
விசாரம் ஆத்துமவிசாரத்தை
லபதே ந அடையவில்லையோ
ஸ: அந்தபுருஷன் குருமுகமாய்ப்பிர்மலட்சணத்தைக்கேட்டு அந்தப்படியே
அநிசம் சதா
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை [யக்கடவன்
உபாஸீத தியானம்பண்ணவேண்டி-

அ-கை. நிற்குணபிர்மம் குணரகிதமாயிருப்பதால் எப்படி உபாசிக்கக்கூடுமெனில்.

निर्गुणब्रह्मतत्त्वस्यनह्युपास्तेरसंभवः ।
सगुणब्रह्मणीवात्रप्रत्ययावृत्तिसंभवात् ॥

நிர்குணப்ரஹ்மதத்வஸ்ய நஹ்யுபாஸ்தேரஸம்பவ: ।
ஸகுணப்ரஹ்மணீவாத்ர ப்ரத்யயாவ்ருத்திஸம்பவாத் ॥ ௫௫

நிர்குணப்ரஹ்மதத்வஸ்ய நிற்குணபிர்மதத்துவத்திற்கு
உபாஸ்தே: உபாசனையானது
அஸம்பவ: கூடாதென்கிறது

ந. ஹி இல்லை

ஸகுணப்ரஹ்மணிஇவ அது எப்படிபோலவேனில் சகுணபிர்மத்திற்போல

தத் இந்தநிற்குணத்தியானத்திலும்

ப்ரத்யயாவ்ருத்திஸம்பவாத் நம்பிக்கையானததாகாரவிருத்தி சம்பவிப்பதால்நிற்குணதியானம்கூடும்.

அ-கை சகுணம் மனசுவாக்குகளுக்கெட்டுவதால் உபாசிக்கக்கூடும், பிர்மம் அப்படி எட்டாததால் எப்படி தியானம் பண்ணுகிறதெனில்.

अवाङ्मनसगम्यंतन्नोपास्यमितिचेत्तदा ।

अवाङ्मनसगम्यस्यवेदनंनचसंभवेत् ॥

அவாங்மநஸகம்யந்தந்நோபாஸ்யமிதிசேத்ததா ।

அவாங்மநஸகம்யஸ்யவேதநந்நசஸம்பவேத் ॥ ௫௬

அவாங்மநஸகம்யம் அந்த பிர்மம்வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டக்கூடாத வஸ்துவானதால்

தத் அதை

உபாஸ்யம்ந உபாசிக்கக்கூடாதென்று

இதி சேத் சொல்வையேயானால்

ததா அப்போ

அவாங்மநஸகம்யஸ்ய வாக்கு மனதிற்கு எட்டக்கூடாத பிர்மத்தினுடைய

வேதநம் ச ஞானமும்

நஸம்பவேத் சம்பவிக்கமாட்டாது.

அ-கை. விசாரணையால் பிர்மத்தை அவிஷயமென்று அறியலாமேயெனில்.

वागाद्यगोचराकारमित्येवंयादिवेत्त्यसौ ।

वागाद्यगोचराकारमित्युपासीतनोकुतः ॥

வாகாத்யகோசராகாரமித்யேவம்யதிவேத்த்யஸௌ ।

வாகாத்யகோசராகாரமித்யுபாஸீதநோகுத꞉ ॥ ௫௭

வாகாத்யகோசராகாரம்.இதி வாக்குமுதலானதுகளுக்கு அவிஷயமென்று

ஏவம் இப்படி விசாரத்தால்

அஸௌ இந்த பிர்மம்

வேத்தியதி அறியக்கூடுமேயானால்

வாகாத்யகோசராகாரம் இதி வாக்காதிகளுக்கு விஷயமாகாதென்று

குத꞉ என்னத்தினால்

ந உபாஸீத உபாசிக்கக்கூடாது

அ-கை. அப்படி பிர்மம் உபாசிக்கப்பட்டால் சகுணமாமேயெனில்.

सगुणत्वमुपास्यत्वाद्यदिवेद्यत्वतोपितत् ।

ஸகுணத்வமுபாஸ்யத்வாத்யதிவேத்யத்வதோபிதத் ।

உபாஸ்யத்வாத் பிர்மம் உபாசிக்கப்படுமானால்

ஸகுணத்வம் யதி சகுணமாய்விடுமேயெனில்

வேத்யத்வத꞉ அபி ஞானத்திலும்

தத் பிர்மத்துக்கு அந்த சகுணத்துவமுண்டாகும்

அ-கை. லட்சணா விருத்தியானால் பிர்மம் அறியப்படுவதால் சகுணமாகாதேயெனில்.

वेद्यंचेल्लक्षणावृत्त्यालक्षितंसमुपास्यताम् ॥

வெத்யம்செல்லக்ஷணாவ்ருத்த்யாலக்ஷிதம்ஸமுபாஸ்யதாம் ॥ ருஅ

லக்ஷணாவ்ருத்த்யா லட்சண விருத்தியினாலேயே
வெத்யம்செத் அறியப்படுமென்று சொல்வையேயானால்
லக்ஷிதம் அப்படி லட்சணாவிருத்தியால்லட்சணமானபிர்மத்தை நன்றாய்த்தியானம்பண்ணக்கூடும்

ब्रह्मविद्धितदेवत्वंनत्विदंयदुपासते ।
इतिश्रुतेरुपास्यत्वंनिषिद्धंब्रह्मणोयदि ॥

ப்ரஹ்மவித்தி ததெவத்வம்நத்விதம்யதுபாஸதெ ।
இதிஶ்ருதெருபாஸ்யத்வம்நிஷித்தம்ப்ரஹ்மணோயதி ॥ ருகூ

யத் யாதொன்றானது
இதம் இதுவென்று
உபாஸதெ உபாசிக்கப் பட்டதோ
தத் அது
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்று
த்வம் நீ
வித்தி அறி
ந. இதி. இதுநிச்சயமென்றே
ஶ்ருதெ: இப்படிகேனோபநிஷத்திலே
ப்ரஹ்மண: பிர்மத்திற்கு
உபாஸ்யத்வம் உபாசனையானது
நிஷித்தம்யதி நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்வையேயானால்

विदितादन्यदेवेतिश्रुतेर्वेद्यत्वमस्यन ॥

விதிதாதந்யதெவெதிஶ்ருதெர்வெத்யத்வமஸ்யந ।

விதிதாத் அறியப்பட்டதற்கும்
அந்யத் ஏவ அறியப்படாததற்கும் வேறாயிருக்கிறதே பிர்மமென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதெ: அந்தசுருதியினாலேயே
சொல்லப்படுவதால்
அஸ்ய இந்தபிர்மத்திற்கு
வெத்யத்வம் அறியப்படும்தன்மையான ஞானமும்
ந கூடாது

அ-கை. அதற்கெப்படியோ அப்படி இதற்குமெனில்.

यथाश्रुत्यैववेद्यंचेत्तथाश्रुत्याप्युपास्यताम् ॥

யதாஶ்ருத்யைவவெத்யம்செத்ததாஶ்ருத்யாப்யுபாஸ்யதாம் ॥ கூ०

யதா அறியப்பட்டதற்கும் அறியப்படாததற்கும் அப்பறபட்டது பிர்மமென்று எப்படி
ஶ்ருத்யா ஏவ சுருதியால் சொல்லப்படுகிறதோ
வெத்யம்செத் அப்படியே அந்தபிர்மம்அறியப்படுமானால்
ததா அப்படிச்சொல்லுகிற

ஶ்ருத்யா ச்ருதியினாலேயும்	உபாஸ்யம் தியானம்பண்ணத்தக்கது

அ-கை. பிர்மத்தை அறிகிறது பரமார்த்தத்தில் இல்லைபோவெனில்.

अवास्तवीवेद्यताचेदुपास्यत्वंतथानकिम् ।

அவாஸ்தவீவேத்யதாசேதுபாஸ்யத்வம்ததாநகிம் |

வேத்யதா ஞானமானது	உபாஸ்யத்வம் பிர்மத்தியானமும்
அவாஸ்தவீசேத் பரமார்த்தத்தி லில்லையேயென்றால்	ததா அப்படி
	கிம் ந என் ஆகமாட்டாது

ச-கை. தத்துவஞானத்தில் விருத்திவியாப்தி மாத்திரந்தானே இருக்கிறதெனில்.

वृत्तिव्याप्तिर्वेद्यताचेदुपास्यत्वेपितत्समम् ॥

வ்ருத்திவ்யாப்திர்வேத்யதாசேதுபாஸ்யத்வேபிதத்ஸமம் || ௯௧

வேத்யதா ஞானத்தன்மையானது	உபாஸ்யத்வேஅபி பிர்மத்தியானத்திலும்
வ்ருத்திவ்யாப்தி: சேத் விருத்தியினால்மாத்திரம் வியாபிக்கிறதென்றால்	தத்ஸமம் அதுசமானந்தான்

ச-கை. அய்யா உமக்கு இவ்வளவுபக்தி இந்தப் பிர்மத்தியானத்திலெதற்கெனில்.

कातेभक्तिरुपास्तौचेत्कस्तेद्वेषस्तदीरय ।

காதேபக்திருபாஸ்தௌசேத்கஸ்தேத்வேஷஸ்ததீரய |

தே உமக்கு	த்வேஷ: இவ்வளவுத்வேஷம்
உபாஸ்தௌ இந்தபிர்மத்தியானத்தில்	க: எதற்கு
பக்தி: பக்தி	தத் அதைச்
கா சேத் இவ்வளவெதினாலென்றால்	ஈரய சொல்
தே உனக்குத்தான்	

அ-கை. நிற்குணத்தியானத்தில் பிரமாணங்களேதெனில்,

मानाभावोनवाच्योस्यांबहुश्रुतिषुदर्शनात् ॥

उत्तरस्मिंस्तापनीयेशैब्यप्रश्नेथकाठके ।

माण्डूक्यादौचसर्वत्रनिर्गुणोपास्तिरीरिता ॥

மாநாபாவோநவாச்யோஸ்யாம்பஹுச்ருதிஷுதர்சநாத் ||

உத்தரஸ்மிம்ஸ்தாபநீயேசைப்யப்ரச்நேதகாடகே |

மாண்டூக்யாதௌசஸர்வத்ரநிர்குணோபாஸ்திரீரிதா || ௯௨

அஸ்யாம் இந்த பிர்மத்தியானத்தில்	நவாச்ய: சொல்லத்தக்கதன்று
மாநாபாவ: சுருதிபிரமாணமுமில்லையென்று	பஹுச்ருதிஷு அனேகசுருதிகளில்

உபாஸநாசுகாணப்படுகிறதால் அதாவது உத்தரதாபநீய உத்தர தாபனீய உபநிடத்திலும் சைப்பியப்பிறச்ன மென்ற உபநிஷத்திலும் இன்னும் கட காடக உபநிஷத்திலும் மாண்டூக்யாதி மாண்டூக்யாதி உபநிஷத்துக்களிலும் ஸர்வத்ர சகல உபநிஷத்துக்களிலும் நிர்குணோபாஸ்தி நிர்குணப்பிர்மத் தியானமானது வர்ணிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

விம். தைத்திரீயம் முண்டகம் முதலானசுருதிகளும் சொல்லுகின்றன

அ-கை. நிர்குணத்தியானம் பண்ணுகிற கிரமமெப்படி யெனில்.

अनुष्ठानप्रकारोस्या.पञ्चीकरणईरितः ।

அநுஷ்டாநப்ரகாரோஸ்யா: பஞ்சீகரண ஈரித: ।

அஸ்யா: இந்ததியானத்தினுடைய அநுஷ்டாநப்ரகார: அனுஷ்டானவிதியானது பஞ்சீகரணே பஞ்சீகரணத்தில் ஆசாரியாரால் ஈரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இப்போசொன்ன தியானம் ஞானசாதனமேதவிர மோட்சசாதனமாகாதேயெனில்.

ज्ञानसाधनमेतच्चेन्नेतिकेनात्रवारितम् ॥

ஜ்ஞாநஸாதநமேதச்சேந்நேதி கேநாத்ர வாரிதம் ॥ ருச

ஏதத் இந்ததியானமானது ஜ்ஞாநஸாதநம் சேத் ஞான சாதனமென்பாயாகில் ந இதி இல்லையென்று அத்ர இதில் கேந யாரால் வாரிதம் தடுக்கப்பட்டது

அ-கை. அப்படியானால் சகலரும் பிர்மத்தைதான் உபாசிக்கவில்லை, சகுணத்தைஏன் உபாசிக்கிறாரெனில்.

नानुतिष्ठतिकोप्येतदितिचेन्मानुतिष्ठतु ।
पुरुषस्यापराधेनकिमुपास्तिःप्रदुष्यति ॥

நாநுதிஷ்டதி கோப்யேததிதிசேந்மாநுதிஷ்டது ।
புருஷஸ்யாபராதேந கிமுபாஸ்தி: ப்ரதுஷ்யதி ॥ ருரு

க: அபி யாரும் ஏதத் இந்ததியானத்தை ந அநுதிஷ்டதி அனுஷ்டானம்பண்ணவில்லை இதி சேத் என்றுசொல்வையேயாகில் மா அநுதிஷ்டது ஒருவரும் அனுஷ்டானம் செய்யவேண்டாம் புருஷஸ்ய புருஷனுடைய அபராதேந அசிரத்தை அஜ்ஞானம் முதலான அபராதத்தினாலே

உபாஸ்தி: பிரமத்தியானமானது
ப்ருதக்ஷ்ருதி தூஷிக்கப்படுவதா
கிம் என்ன

அ-கை. அப்படி ஒருவரும் இந்த பிரமத்தியானத்தை செய்யாவிட்டாலும் தி யானத்திற்கு குறைவில்லையென்பதை வற்புறுத்திக் கூறுகிறார்.

इतोप्यतिशयंमत्वामन्त्रान्वश्यादिकारिण ।
मूढाजपन्तुतेभ्योतिमूढा कृषिमुपासताम् ॥

இதோப்யதிஶயம்மத்வாமந்த்ராந்வஶ்யாதிகாரிண: |
மூடாஜபந்துதேப்யோதிமூடா: க்ருஷிமுபாஸதாம் || ௬௭

மூடா: மூடர்கள்
அத: அவ் எப்படிசகுணத்தியானம் பரலோகசுகத்தைகொடுக்குமே த விர இப்போது பலம்கொடாதென் றுநினைத்து இந்ததியானத்தைக்கா ட்டிலும்
அதிஶயம் சிரேஷ்டமென்று
மத்வா எண்ணி
வஶ்யாதிகாரிண: இகலோகசுகத்தை
கொடுக்கிறதான, வசியம் முதலான தை உண்டுபண்ணுகிறவைகளான
மந்த்ராந் மந்திரங்களை
ஜபந்து ஜபிக்கட்டும்
தேப்ய: அவைகளிலும்
அதிமூடா: நம்பிக்கையில்லாத அதி மூடர்கள்
க்ருஷிம் விவசாயத்தை
உபாஸதாம் செய்யக்கடவர்கள்

அ-கை. பிரசங்கத்தை நிறுத்தி, பிரகிருதத்தில் நிர்குணதியானத்தைக்கு றித்து சகலசுருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற குணங்களைச் சேகரித்த, இந்தஉபாசனையில் முடிக்கிறார்.

तिष्ठन्तुमूढाःप्रकृतानिर्गुणोपास्तिरीर्यते ।
विद्यैक्यात्सर्वशाखार्थान् गुणानत्रोपसंहरेत् ॥
आनन्दादेर्विधेयस्यगुणसङ्घस्यसंहृतिः ।
आनन्दादयइत्यस्मिन्सूत्रेव्यासेनवर्णिता ॥

திஷ்டந்துமூடா:ப்ராக்ருதாநிர்குணோபாஸ்திரீர்யதே |
வித்யைக்யாத்ஸர்வஶாகார்த்தாந்குணாநத்ரோபஸம்ஹரேத் ||
ஆநந்தாதேர்விதேயஸ்யகுணஸங்கஸ்யஸம்ஹ்ருதி: |
ஆநந்தாதயஇத்யஸ்மிந்ஸூத்ரேவ்யாஸேநவர்ணிதா || ௬௮

மூடா: மூடர்கள்
திஷ்டந்து இருக்கட்டும்
ப்ராக்ருதா பிரகிருதமான
நிர்குணோபாஸ்தி: நிர்குண பிரம
தியானமானது
ஈர்யதே இவிடத்தில் முமுக்ஷுக் களைக்குறித்தே சொல்லப்படுகிறது

விஶேஷ்யாஃ நிர்குண ப்ர்மோபாச னாருபவித்தையானது ஒன்றானதால் ஸாகல்யேநாபி ஸகலசுருதிகளு டைய அர்த்தங்களான ஸ்வகுணாஃ விதிநிஷேதகுணங்களை அத்ர இந்தஇடத்தில் உபஸம்ஹர்தவ்யாஃ சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது ஆநந்தாதிஃ ஆனந்தம் சத்துசித்து முதலான விதேயஸ்ய விதிக்கப் பட்டவைகளா யிருக்கிற குணஸமூஹஸ்ய குணங்களுடைய கூ ட்டத்திற்கு ஸம்ஹ்ருதிஃ சேர்க்கையானது ஆநந்தாதயஃஇதி ஆனந்தாதிகளென்ற அஸ்மிந் இந்த ஸூத்ரே சூத்திரத்தில் வ்யாஸேந வேதவியாசராலே வர்ணிதா வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. நிஷேதகுணங்களேதெனில்.

अस्थूलादेर्निषेधस्यगुणसङ्घस्यसंहृतिः ।
तथाव्यासेनसूत्रेस्मिन्नुक्ताक्षरधियांत्विति ॥

அஸ்தூலாதேர்நிஷேதஸ்ய குணஸங்கஸ்ய ஸம்ஹ்ருதிஃ ।
ததா வ்யாஸேந ஸூத்ரேஸ்மிந் நுக்தாக்ஷரதியாம் த்விதி ॥ சுக

அஸ்தூலாதேஃ ஸ்தூலமில்லையென்ற துமுதலான நிஷேதஸ்ய நிஷேதிக்கப்பட்டவைக ளான குணஸங்கஸ்ய குணங்களுடைய கூட்டத்திற்கு ஸம்ஹ்ருதிஃ சேர்க்கையானது ததா அப்படியே வ்யாஸேந வேதவியாசராலே அக்ஷரதியாம் இதி அக்ஷரதியாமென் றுசொல்லிய அஸ்மிந் இந்த ஸூத்ரே சூத்திரத்தில் உக்தா சொல்லப்பட்டிருக்கிற தன்றோ

அ-கை. நிர்குண ப்ர்மவித்தையில் இப்படி விதிநிஷேதகுணங்களைச் சொ ல்லுவது, வந்தியாசுதனுக்கு குணங்களை வருணிக்கிறது போலே இருக்கிற தெனில்.

निर्गुणब्रह्मतत्वस्यविद्यायांगुणसंहृतिः ।
नयुज्येतेत्युपालंभोव्यासंप्रत्येवमांनतु ॥

நிர்குணப்ரஹ்மதத்வஸ்ய வித்யாயாம் குணஸம்ஹ்ருதிஃ ।
நயுஜ்யேதேத்யுபாலம்போ வ்யாஸம் ப்ரத்யேவ மாம் நது ॥ எ௦

நிர்குணப்ரஹ்மதத்வஸ்ய நிர்குண பிர்மஸ்வரூபத்தினுடைய வித்யாயாம் வித்தையில் குணஸம்ஹ்ருதிஃ விதிநிஷேதங் களு டையசேர்க்கையானது நயுஜ்யதே இதி கூடாதேயென்ற

உபாலம்ப: இப்படிப்பட்ட நிந்தையானது
வ்யாஸம் ப்ரதி வ்யாஸ சுருதிசம்மந்தப்படி சூத்திரம்செய்திருக்கிற வேத வியாசரைக்குறித்தே செய்யவேண்டியது
மாம் என்னைக்குறித்து
ந து இந்தநிந்தைபண்ணுகே

அ-கை. நான்தெரியாமல் சங்கித்தேன், அதை பொருத்துக்கொள்ளவேண்டும், சகுணமென்பது நாமரூபத்தைப்பற்றி இருக்கிறதேயல்லாமல், சச்சிதானந்தாதிகுணங்கள் நிற்குணத்துவத்திற்கு விரோதமில்லையே யெனில்.

हिरण्यश्मश्रुसूर्यादिमूर्तीनामनुदाहृतेः ।
अविरुद्धंनिर्गुणत्वमितिचेत्तुष्यतांत्वया ॥

ஹிரண்யஸ்மஸ்ருஸூர்யாதிமூர்த்தீநாமநுதாஹ்ருதே: |
அவிருத்தம்நிர்குணத்வமிதிசேத்துஷ்யதாம்த்வயா || ௭௧

ஹிரண்யஸ்மஸ்ருஸூர்யாதி மூர்த்தீநாம் சத்தாதி விதிகுணங்களும்; அஸ்தூலாதி நிஷேதகுணங்களும்; தங்கமீசையுடையவர் சூரியரென்றதுமுதலானசகுண மூர்த்திகளுடைய [சொல்லாததினாலே
அநுதாஹ்ருதே: நாமரூபங்களைச்
நிர்குணத்வம் நிற்குணத்தன்மையானது
அவிருத்தம் விரோதிக்கவில்லை
இதி சேத் என்றுசொல்வையானால்
த்வயா உன்னாலே
துஷ்யதாம் எப்போதும்இந்த நிற்குணபிரமத்தைக்குறித்து சந்தோஷிக்கத்தக்கதென்று குருநாதன் இந்தசிஷியனுக்கு ஆசிர்வாதம் பண்ணினார்

அ-கை. இந்த ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி குணங்களை லட்சியம்பண்ணி உபாசிப்பது புத்தியில்பிரவேசிக்க மாட்டாததால், அந்தகுணங்களை யுடையவரென்று எப்படி தியானம் பண்ணுகிறதெனில்.

गुणानांलक्षकत्वेननतत्त्वेन्तःप्रवेशनम् ।
इतिचेदस्त्वेवमेवब्रह्मतत्वमुपास्यताम् ॥

குணாநாம்லக்ஷகத்வேநநதத்த்வேந்த:ப்ரவேஸநம் |
இதிசேதஸ்த்வேவமேவப்ரஹ்மதத்த்வமுபாஸ்யதாம் || ௭௨

தத்த்வே ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி விதி நிஷேதகுணங்களான அவைகள் தத்துவத்திற்கு
அந்த: உள்ளே
ப்ரவேஸநம் பிரவேசிக்க [கில்
ந இதி சேத் முடியவில்லையென்றுயா
ஏவம் ஏவ இப்படியே பிரவேசிக்கா
அஸ்து இருக்கட்டும் [மல்
குணாநாம் ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி விதி நிஷேத குணங்களானவைகளுடைய
லக்ஷகத்வேந லட்சணம் பிரமத்திலிருப்பதினால்அவைகளுடைய
ப்ரஹ்மதத்த்வம் பிரமஸ்வரூபம்
உபாஸ்யதாம் தியானம்பண்ணத்தக்க

அ-கை. பிரமத்தியானம் பண்ணுகிற விதமேதெனில்.

आनन्दादिभिरस्थूलादिभिश्चात्मात्रलक्षितः ।
अखण्डैकरसस्सोहमस्मीत्येवमुपासते ॥

ஆநந்தாதிபிரஸ்தூலாதிபிஶ்சாத்மாத்ரலக்ஷித꞉ ।
அகண்டைகரஸஸ்ஸோஹமஸ்மீத்யேவமுபாஸதே ॥ ௭௩

ஆநந்தாதிபி꞉ ஆனந்தாதி விதிகுணங்களாலும்
அஸ்தூலாதிபி꞉ ச அஸ்தூலாதிநிஷேதகுணங்களாலும்
அத்ர இந்தவிடத்தில்
ஆத்மா யாதொரு ஆத்துமா
லக்ஷித꞉ சொல்லப்படுகிறானோ
அகண்டைகரஸ꞉ அகண்டைகரசமா (ன
ஸ꞉ அவரே
அஹம் நானாக
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
ஏவம் இப்படி
உபாஸதே உபாசிக்கவேண்டியது

அ-கை. அர்த்தபேதமன்றியிலிருக்கிற தியானத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் பேதமென்னவென்றால்.

बोधोपास्त्योर्विशेषः क इति चेदुच्यते शृणु ।
वस्तुतन्त्रो भवेद्बोधः कर्तृतन्त्रमुपासनम् ॥

போதோபாஸ்த்யோர்விஶேஷ꞉க இதிசேதுச்யதேஶ்ருணு ।
வஸ்துதந்த்ரோபவேத்போத꞉கர்த்ருதந்த்ரமுபாஸநம் ॥ ௭௪

போதோபாஸ்த்யோ꞉ பிரமஞானத்திற்கும்; பிரமதியானத்திற்கும்
விஶேஷ꞉ க꞉ விசேஷமென்ன
இதி சேத் என்றுகேட்பாயாகில்
உச்யதே ஶ்ருணு அதற்குசமாதானம்; சொல்லுகிறேன்கேள்
வஸ்துதந்த்ர꞉ வஸ்துதந்திரம்
போத꞉ ஞானமாம்
கர்த்ருதந்த்ரம் கருத்திருதந்திரம்
உபாஸநம் பவேத் தியானமாகுமென்றறி.

அ-கை. வஸ்துதந்திர ஞானத்திற்குள்ள, ஸ்வரூபம்காரியம், அவதி, பலம் இவைகளைப்பிரித்து வகையாய்க் காட்டுமெனில்,

विचाराज्जायते बोधो निच्छायन्ननिवर्तयेत् ।
सोत्पत्तिमात्रात्संसारे दहत्यखिलसत्यताम् ॥
तावता कृतकृत्यस्सन्नित्यतृप्तिमुपागतः ।
जीवन्मुक्तिमनुप्राप्य प्रारब्धक्षयमीक्षते ॥

விசாராஜ்ஜாயதேபோதோநிச்சாயந்நநிவர்தயேத் ।
ஸோத்பத்திமாத்ராத்ஸம்ஸாரேதஹத்யகிலஸத்யதாம் ॥ ௭௫

தாவதா க்ருதக்ருத்ய: ஸந் நித்யத்ருப்திமுபாகத: ।
ஜீவந்முக்திமவாப்யாத ப்ராரப்தக்ஷயமீக்ஷதே ॥ ௭௬

விசாராத் ஏவ: குருமுகமாய்ச்செய்யப்படுகிற ஆத்துமாநாத்தும விசாரத்தால், அப்பரதிபந்தமான ஆத்துமஞானம்
ஜாயதே உண்டாகிறதாகையால், ஞானத்திற்குவிசாரமே ஏதுவென்றறி
அநிச்சா இந்தஞானமெனக்கு வேண்டாமென்றாலும்
யம் விழித்தவனை ஜாக்கிரம்போலே எவனை இந்தஞானம்
ந நிவர்த்தயேத் நிவர்த்திக்காதோ, அதுவேஞானத்திற்குமுக்கியமான ஸ்வரூபமென்றறி,
ஸ்வோத்பத்திமாத்ராத் அந்தஞானமுண்டானமாத்திரத்தினாலேயே
ஸம்ஸாரே கருத்திருக்கு[illegible] சம்சாரத்திலிருக்கிற
ஸகலதுக்கம் சகலமான [illegible]த்தியையும்
ஜஹாதி தள்ளிவிடுகிறான் [illegible]
தாவதா அவ்வளவாலே [illegible]
க்ருதக்ருத்ய: ஸந் க்ருதக்ருத்யனாகி
நித்யத்ருப்திம் நித்தியதிருப்தியை
உபாகத: அடைந்திருக்கிறவனாகி
ஜீவந்முக்திம் ஜீவன்முக்தியை
அவாப்ய அடைந்து
ப்ராரப்தக்ஷயம் பிராரப்தகர்மத்தின் க்ஷயத்தை
ஈக்ஷதே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் இதுவேபலம்

௪-கை. தியானத்திற்கும் ஏதுவாதியைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

आप्तोपदेशंविश्वस्यश्रद्धालुरविचारयन् ।
चिन्तयेत्प्रत्ययैरन्यैरनन्तरितवृत्तिभिः ॥
यावच्चिन्त्यस्वरूपत्वाभिमानस्वस्यजायते ।
तावद्विचिन्त्यपश्चाच्चतथैवामृतिधारयेत् ॥

ஆப்தோபதேஶம் விஶ்வஸ்ய ஶ்ரத்தாளுரவிசாரயந் ।
சிந்தயேத் ப்ரத்யயைரந்யைரநந்தரிதவ்ருத்திபி: ॥ ௭௭
யாவச்சிந்த்யஸ்வரூபத்வாபிமாந: ஸ்வஸ்ய ஜாயதே ।
தாவத்விசிந்த்ய பஶ்சாச்ச ததைவாம்ருதி தாரயேத் ॥ ௭௮

ஆப்தோபதேஶம் குருவினுடைய உபதேசத்தை
விஶ்வஸ்ய விசுவாசம்பண்ணி [ஏது
ஶ்ரத்தாளு: சிரத்தைபண்ணுகிறதே
அவிசாரயந் இன்னமொருவரிடத்திலிதைப்பற்றிவிசாரியாமலிருப்ப
தேஸ்வரூபம்
அந்யை: அன்னியமான
அநந்தரிதவ்ருத்திபி: ப்ரத்யயை: அவிதவிருத்திகளினாலே கலக்காமலிருக்கிறசஜாதிவிருத்திகளோடே கூடி
சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது [illegible]

வைகாரியம்
யாவத் எதுவரையில்
விதுஷஸ்வரூபவஸாயஜாத: சிந்திக்க வேண்டியதான பிர்மமே நானென்கிறஅபிமானமானது
ஸ்வஸ்ய தனக்கு
ஜாயதே உண்டாகிறதோ அதுவே அ[வதி
தாவத் அதுவரையிலும் [து
விதீஷ்வ பிர்மமேநானென்று சிந்தித்
வஸ்தாத் ச பிற்பாடும்
ததா வவ அப்படியே
ஆஸுப்தி யாமயேத் மரணபரியந்தமும் அதையேதரித்துமுக்தி யடைவதே பலம்

அ-கை. இந்ததியானம் சித்திக்கதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

ब्रह्मचारीभिक्षमाणोयुतस्संवर्गविद्यया ।
संवर्गरूपतांचित्तेधारयित्वाह्यभैक्षत ॥

ப்ரஹ்மசாரீபிக்ஷமாணோயுதஸ்ஸம்வர்கவித்யயா ।
ஸம்வர்கரூபதாம்சித்தேதாரயித்வாஹ்யபைக்ஷத ॥ எசு

ஸம்வர்கவித்யயா பிராணனை தியானம்செய்கிறவித்தைபோடே
யுத: கூடினவனும்
பிக்ஷமாண: பிச்சை யெடுக்கிறவனுமிருக்கிற
ப்ரஹ்மசாரீ வித்தியார்த்தி அபிப்பிரதாரியென்றராஜாவால்யாரென்று கேட்கப்பட்டான் அப்போதவன்
சித்தே சித்தத்தில்
ஸம்வர்கரூபதாம் நான்பிராணனென்றதியானத்தை
தாரயித்வா தரித்திருக்கதால்
ஹ்யபைக்ஷத ஹி பிராணனென்று சொல்லிபிச்சை வாங்கினனென்று சுருதிசொல்லுகிறதன்றோ

அ-கை. தியானத்திற்கு மாத்திரம் இவ்வளவுசாவதான மெதற்கெனில்

पुरुषस्येच्छयाकर्तुमकर्तुंकर्तुमन्यथा ।
शक्योपास्तिरतोनित्यंकुर्यात्प्रत्ययसंततिम् ॥

புருஷஸ்யேச்சயாகர்த்துமகர்த்துங்கர்த்துமந்யதா ।
ஶக்யோபாஸ்திரதோநித்யங்குர்யாத்ப்ரத்யயஸந்ததிம் ॥ அo

உபாஸ்தி: தியானமானது
புருஷஸ்ய புருஷனுடைய
இச்சயா தன் இச்சையினாலே
கர்த்தும் பண்ணுவதற்கும்
அகர்த்தும் பண்ணாம லிருப்பதற்கும்
அந்யதா வேறே ஒருவிதமாகபண்ணுவதற்கும்
ஶக்ய: முடியும்
அத: ஆகையினாலே
நித்யம் தினந்தோறும்
ப்ரத்யயஸந்ததிம் சஜாதி விருத்தி பரம்பரையை
குர்யாத் பண்ணவேண்டியது

அ-கை. இந்ததியானம் முடிந்ததற்கு அடையாளத்தை [illegible] லமாய் அறிவிக்க வேண்டுமெனில்.

वेदाध्यायीह्यप्रमत्तोऽर्धीतेस्वप्नेभिवासितः ।
जपितातुजपत्येवतथाध्यातापिवासयेत् ॥
विरोधिप्रत्ययंत्यक्त्वानैरन्तर्येणभावयन् ।
लंभतेवासनावेशात्स्वप्नादावपिभावनाम् ॥

வேதா³த்⁴யாயீஹ்யப்ரமத்தோ஽தீ⁴தே ஸ்வப்நே விவாஸித꞉ ।
ஜபிதா து ஜபத்யேவ தத²ா த்⁴யாதாபி வாஸயேத் ॥ ௮௧
விரோதி⁴ப்ரத்யயம் த்யக்த்வா நைரந்தர்யேண பா⁴வயந் ।
லப⁴தே வாஸநாவேஶாத் ஸ்வப்நாதா³வபி பா⁴வநாம் ॥ ௮௨

வேதா³த்⁴யாயீ வேதாத்தியயனம் பண்ணுகிறவன்
அப்ரமத்த꞉ சாவதானனாயிருந்துகொண்டு
அதீ⁴தே அத்தியயனம் பண்ணப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
ஸ்வப்நே சொப்பனத்திலும்
அபிவாஸித꞉ ஹி வேதாத்தியயனம் பண்ணுகிறதாக காண்கிறானன்றோ
ஜபிதா து ஜபம்பண்ணுகிறவனும்
ஜபத்யேவ சொப்பனத்திலும் ஜபமேபண்ணுகிறான்
ததா² அப்படியே
த்⁴யாதா அபி தியானம் பண்ணுகிறவனும்
வாஸயேத் சொப்பனத்திலும் தியானம் பண்ணக்[illegible]
[illegible]தோரும் அப்படிக்கண்ட[illegible]
ஞல்தியானம்முற்றுபெற்றதாய்[illegible]

அ-கை. இந்ததியானிக்கி சொப்பனாதிகளி லெப்படி தியான முண்டாகு மெனில்-

விரோதி⁴ப்ரத்யயம் விரோதியானது வித்தன்மையை
த்யக்த்வா விட்டு
நைரந்தர்யேண இடைவிடாமல்
பா⁴வயந் பிர்மபாவனையை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவன்
வாஸநாவேஶாத் இந்தப்பழக்கத்தினுடையமிகுதியால்
ஸ்வப்நாதௌ³ அபி சொப்பனம் முதலான அவஸ்தைகளிலும்
பா⁴வநாம் இந்தபாவனையை
லப⁴தே அடைகிறான்

அ-கை. பிராரப்தகர்மத்தை அநுபவிக்கவேண்டியிருக்கும்போது, [illegible]தரம் பிர்மபாவனையெப்படி சித்திக்குமெனில்.

भुञ्जानोपिनिजारब्धमास्थातिशयतोनिशम् ।
ध्यातुंशक्तोनसन्देहोविषयव्यसनीयथा ॥

புஞ்ஜாநோபிநிஜாரப்தமாஸ்தாதிஶயதோநிஶம் |
த்யாதும்ஶக்தோநஸம்தேஹோவிஷயவ்யஸநீயதா || ௮௩

நிஜாரப்தம் நிஜமானதன் பிராரப்தகர்மத்தை
புஞ்ஜாநோபி புசித்துக்கொண்டிருந்தாலும்
ஆஸ்தாதிஶயத: மோட்சத்திலிருக்கிற ஆஸ்தையின் மிகுதியால்
நிஶம் சார்வகாலமும்
த்யாதும் தியானம்பண்ணுவதற்கு
ஶக்த: சமர்த்தனுவன்
ஸம்தேஹ: ந இதில்சந்தேகமெவ்வளவுமில்லை
யதா எப்படி
விஷயவ்யஸநீ ஜாரஸ்திரீ இருப்பனோ அப்படிப்போலிருப்பனென்றறி

அ-கை. அந்தத் திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

परव्यसनिनीनारीव्यग्रापिगृहकर्मणि ।
तदेवास्वादयत्यन्तःपरसङ्गरसायनम् ॥

பரவ்யஸநிநீநாரீவ்யக்ராபிக்ருஹகர்மணி |
ததேவாஸ்வாதயத்யந்த:பரஸங்கரஸாயநம் || ௮௪

பரவ்யஸநீ பரபுருஷனையடைய விரும்பின
நாரீ ஸ்திரீயானவள்
க்ருஹகர்மணி வீட்டிற்செய்ய வேண்டியகாரியத்தில்
வ்யக்ரா அபி சாதுரியமுள்ளவளாயிருந்தாலும்
தத் பரஸங்கரஸாயநம் ஏவ அந்தப்பர புருஷனுடைய சங்கத்தினாலுண்டானரசத்தையே
அந்த: உள்ளேஎப்போதும்
ஆஸ்வாதயதி ஆசுவாதனம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பள்

அ-கை. அப்படி பரசங்கத்தையே சதாஇச்சித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்டவளுக்கு ஓடுகாலி, வீடுமறந்தாளென்பதுபோல, வீட்டுக்காரியமெப்படி நடக்குமெனில்.

परसङ्गंस्वादयन्त्याअपिनोगृहकर्मतत् ।
कुंठीभवेदपित्वेतदापातेनैववर्तते ॥

பரஸங்கம்ஸ்வாதயந்த்யாஅபிநோக்ருஹகர்மதத் |
குண்டீபவேதபித்வேதததாபாதேநைவவர்த்ததே || ௮௫

பரஸங்கம் பரபுருஷனுடைய சம்போகத்தையே
ஸ்வாதயந்த்யா அபி எப்போதும் சித்தத்தில்எண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும்
தத் க்ருஹகர்ம அந்தவீட்டில்செய்யவேண்டியதொழில்
குண்டீபவேத் ந அபி அவளுக்குக்குறைவில்லாமல்நடந்தபோதிலும்

ஸ்வோசித ஏவ மேலெழுந்தவரிசையாகவே | லோசக இருந்தேல் வசநேசித ஈ இருந்தும்

அ-கை. காரியம்செய்வதில் மேலெழுந்த வரிசையாய் பேதத்தை...

गृहकृत्यव्यसनिनीयथासम्यक्करोतितत् ।
परव्यसनिनीतद्वन्नकरोत्येवसर्वथा ॥

க்ருஹக்ருத்யவ்யஸநிநீயதாஸம்யக்கரோதிதத் ।
பரவ்யஸநிநீதத்வந்நகரோத்யேவஸர்வதா ॥ ௮௬

க்ருஹக்ருத்யவ்யஸநிநீ வீட்டுக்காரியத்தில்அக்கறை யுள்ளஸ்திரீயான(வள்)
யதா எப்படி
ஸம்யக் சாமான்களை கொட்டாமல்சிந்தாமல்நன்றாய்
கரோதி செய்வளோ
தத் அதுபோல
பரவ்யஸநிநீ சாரஸ்திரீயானவள்
தத் அந்தவீட்டுக்காரியத்தை
ஸர்வதா சர்வத்திலும்
ந கரோதி ஏவ அழுக்... டிபண்ணவேமாட்டாள்

அ-கை. இதுபோல்தியானிக்கும் ஞானிக்கும் விவகாரத்திலிருக்கிற பேதத்தைதொழிலால்காட்டுமெனில்.

एवंध्यानैकनिष्ठोपिलेशाल्लौकिकमाचरेत् ।
तत्ववित्वविरोधित्वाल्लौकिकंसम्नगाचरेत् ॥

ஏவம்த்யாநைகநிஷ்டோபிலேசால்லௌகிகமாசரேத் ।
தத்வவித்வவிரோதித்வால்லௌகிகம்ஸம்யகாசரேத் ॥ ௮௭

ஏவம் இப்படி
த்யாநைகநிஷ்டோபி தியானத்திலேயேமுக்கியமானஸ்திதியை யுடையவனாயிருந்தாலும்
லேசாத் சாரஸ்திரீபோல,லேசாக
லௌகிகம் லோகவிவகாரத்தை
ஆசரேத் செய்வான்
தத்த்வவித் து தத்துவஞானியோவென்றால்
அவிரோதித்வாத் ஞானத்திற்கு கருமம்விரோதமின்மையால் வைதிகர்கள் தங்கள் சொந்தகர்மத்தைசிரத்தையாய்ச்செய்வதுபோலும்
லௌகிகம் லோகவிவகாரத்தை கற்...டையவள்போலும்
ஸம்யக் நன்றாய்
ஆசரேத் ஆசரிப்பன்

அ-கை. தத்துவஞானத்திற்கும் பிராரப்த விவகாரத்திற்கும் விரோதமில்லையென்பதை பிரகாசமாய்க் காட்டுமெனில்.

मायामयःप्रपञ्चोयमात्माचैतन्यरूपधृत् ।
[illegible]विरोधःकोलौकिकव्यवहारिणः ॥

மாயாமய: ப்ரபஞ்சோயமாத்மா சைதந்யரூபத்ருக் ।
இதி போதே விரோத: கோ லௌகிகவ்யவஹாரிண: ॥ ௮௮

அயம் இந்த
ப்ரபஞ்ச: ஜகத்தானது
மாயாமய: சொப்பனம்போலே மாயா
மயமென்றும்
ஆத்மா ஆத்துமா (பமென்றும்
சைதந்யரூபத்ருக் அறிவு ஸ்வரூ
இதி அறிந்திருக்கிற இத்தகைய
போதே ஞான மிருந்துள்ளளவில்
லௌகிகவ்யவஹாரிண: லோகவிவகார
ம் செய்கிறஞானிக்கு
விரோத: க: விரோதம் என்ன இரு
க்கிறது.

அ-கை. பகிர்முகமான விவகாரத்திற்கும், அந்தர்முகமான ஞானத்திற்கு
ம் விரோதமின்மை எப்படிக் கூடுமெனில்.

अपेक्षतेव्यवहृतिर्नप्रपञ्चस्यवस्तुताम् ।
नाप्यात्मजाड्यंकिंत्वेषासाधनान्येवकांक्षते ॥
मनोवाक्कायतद्बाह्यपदार्थास्साधनानितान् ।
तत्वविन्नोपमृद्नातिव्यवहारोऽस्यनोकुतः ॥

அபேக்ஷதே வ்யவஹ்ருதிர் ந ப்ரபஞ்சஸ்ய வஸ்துதாம் ।
நாப்யாத்மஜாட்யம் கிந்த்வேஷா ஸாதநாந்யேவ காங்க்ஷதே ॥ ௮௯
மநோவாக்காயதத்பாஹ்யபதார்த்தாஸ்ஸாதநாநி தாந் ।
தத்த்வவிந்நோபம்ருத்நாதி வ்யவஹாரோஸ்ய நோ குத: ॥ ௯௰

வ்யவஹ்ருதி: பிராரப்தகர்மத்தாலு
ண்டாகிற உலகவிவகாரமானது
ப்ரபஞ்சஸ்ய பிரபஞ்சத்திற்கு
வஸ்துதாம் சத்தியத்துவத்தை
ந அபேக்ஷதே அபேட்சிக்கிறதில்லை
ஆத்மஜாட்யம் அபி ஆத்துமாவுக்குஜட
த்தன்மையையும்
ந அபேட்சிக்கிறதில்லை
கிந்து பின்னையோவென்றால்
ஏஷா இந்தவிவகாரம் [னே
ஸாதநாநி ஏவ சாதனங்களைத் தா
காங்க்ஷதே அபேட்சிக்கிறது.

அ-கை. அந்தசாதனங்களேதென்று கேட்பாயாகில்.

மநோவாக்காயதத்பாஹ்யபதார்த்தா:
மனதும்வாக்கும் காயமும் அவைகளு
க்குவெளியிலிருக்கிற சிரகாதி பதா
ர்த்தங்களாஞ்சப்தாதிவிஷயங்களும்
ஸாதநாநி சாதனங்களாயிருக்கின்ற
தத்த்வவித் தத்துவஞானி (ன
தாந் அவைகளை
ந. உபம்ருத்நாதி தண்டித்து அடிக்க
மாட்டான்
அஸ்ய இவனுக்கு
வ்யவஹார: விவகாரமானது
குத: என்னத்தினால்
நோ இல்லைசொல்லு ஆகையால் ஞானி
க்கிசகல விவகாரமுமுண்டென்றறி

அ-கை. விஷயத்தைத் தடுக்காமலிருந்தாலும், தத்துவஞானி ... யாவது தண்டிக்க வேண்டாமோவெனில்.

उपमृद्गातिचित्तंचेद्ध्यातासौनतुतत्त्ववित् ।
नबुद्धिंमर्दयन्दृष्टोघटतत्त्वस्यवेदिता ॥

உபம்ருத்நாதி சித்தம் சேத்த்யாதாஸௌ ந து தத்த்வவித் ।
ந புத்திம் மர்தயந் த்ருஷ்டோ கடதத்த்வஸ்ய வேதிதா ॥ ௧௧

சித்தம் சித்தத்தை — த்யாதா அப்போது ...
அஸௌ இந்த விவேகியானவன் — ...யேதவிர
உபம்ருத்நாதி வசநிக்கிரகம்பண்ணு வனென்று சொல்வையேயானால் — தத்த்வவித் ஆன்மதத்துவ...

அ-கை. அதன்ஸ்வரூபத்தை பார்க்க சித்தநிரோதம் வேண்டாமோவெனில்.

கடதத்த்வஸ்ய வேதிதா மண்ணினுடைய விகாரமான கடத்தின் வாஸ்தவமானஐந்துருணத்தையறிகிறவன் — மர்தயந் தண்டித்துக்கொண்டு
புத்திம் புத்தியை — ந த்ருஷ்ட: பார்க்கவில்லை ... ஞானிசித்த நிக்கிரகமின்றி தன்ஸ்வரூபத்தைக் காண்பான் ...

அ-கை. கடமானது ஸ்தூலமானதால் ஒருதடவை ... ஸ்பஷ்டமாம், அதைக்காண்பதில் சித்தபீடனமபேக்ஷையில்லை. ... வெளிப்படையா யில்லாததினாலே ஒருதடவை பிரம் ... கொண்டு பிரமஞானத்தில் சித்தபீடனம் வேண்டாமோவெனில்.

सकृत्प्रत्ययमात्रेणघटश्चेद्भासतेसदा ।
स्वप्रकाशोऽयमात्माकिंघटवच्चनभासते ॥

ஸக்ருத்ப்ரத்யயமாத்ரேண கடஶ்சேத்பாஸதே ஸதா ।
ஸ்வப்ரகாஶோऽயமாத்மா கிம் கடவச்ச ந பாஸதே ॥ ௧௨

ஸக்ருத் ஒருக்கால் — பாஸதே சேத் விளங்குமேயானால்
ப்ரத்யயமாத்ரேண கண்டமாத்திரத்தினாலே — ஸ்வப்ரகாஶ: ஸ்வப்பிரகாசமான
கட: அப்பிரகாசமாயும் அனேக பேதங்களுடன்கூடினதாயும் அன்யமாயிருக்கிற கடமே — அயம் இந்த
ஸதா சதா — ஆத்மா ஆத்துமாவானவன்
கடவத் ச கடம்போலவே
ந பாஸதே விளங்கமாட்டானோ
கிம் என்ன

அ-கை. பிர்மமானது ஸ்வப்பிரகாசமா யிருக்கட்டும்; அதில் ... போசனம், ததாகாரபுத்தியே தத்துவ ஞானமானதால்; ...

ஊயாஉப்ரூவஞ்வொயஉாதூரவெதநூாஹுவயூஜ ।
ஊதிவொயெவிரொயஃகொஞூளகிகவூவஹாரிணஃ ॥ அஅ

ஊதி அறிந்திருக்கிற இத்தகைய
வொயெ ஞான மிருந்துள்ளளவில்
ஊளகிகவூவஹாரிணஃ லோகவிவகார
ம் செய்கிறஞானிக்கு
விரொயஃ கஃ விரோதம் என்ன இரு
க்கிறது.

கயம் இந்த
ப்ரூவஞுஃ ஜகத்தானது
ஊயாஉயஃ சொப்பனம்போலே மாயா
மயமென்றும்
ஆதூா ஆத்துமா (பமென்றும்
வெதநூாஹுவயூஜ அறிவு ஸ்வரு

அ-கை. பகிர்முகமான விவகாரத்திற்கும், அந்தர்முகமான ஞானத்திற்கு
ம் விரோதமின்மை எப்படிக் கூடுமெனில்.

अपेक्षतेव्यवहृतिर्नप्रपञ्चस्यवस्तुताम् ।
नाप्यात्मजाड्यंकिन्त्वेषासाधनान्येवकांक्षते ॥
मनोवाक्कायतद्बाह्यपदार्थास्साधनानितान् ।
तत्त्वविन्नोपमृद्नातिव्यवहारोऽस्यनोकुतः ॥

அவெக்ஷதெவ்யவஹுதிநப்ரவஞுஸ்யவஸூதாஂ ।
நாவ்யாதூஜாஞ்யஂகிஂலெ்வஷாஸாயநாநெ்யவகாஂக்ஷதெ ॥ அகூ
ஊநொவாக்காயதத்பாஹ்யவஉாயஸாயநாநிதாநு ।
தகூவிநொவஊூநாதிவ்யவஹாரொஉஸ்யநொகூதஃ ॥ கூ௦

வ்யவஹுதிஃ பிராரப்தகர்மத்தாலு
ண்டாகிற உலகவிவகாரமானது
ப்ரவஞுஸ்ய பிரபஞ்சத்திற்கு
வஸூதாஂ சத்தியத்துவத்தை
ந அவெக்ஷதெ அபேட்சிக்கிறதில்லை
ஆதூஜாஞ்யஂ ஞவி ஆத்துமாவுக்குஜட

த்தன்மையையும்
ந அபேட்சிக்கிறதில்லை
கிஂது பின்னையோவென்றால்
ஷா இந்தவிவகாரம் [னே
ஸாயநாநி ஏவ சாதனங்களைத் தா
காஂக்ஷதெ அபேட்சிக்கிறது.

அ-கை. அந்தசாதனங்களேதென்று கேட்பாயாகில்.

ஊநொவாக்காயதத்பாஹ்யஉாயஃ
மனதும்வாக்கும் காயமும் அவைகளு
க்குவெளியிலிருக்கிற கிரகாதி பதா
ர்த்தங்களாஞசப்தாதிவிஷயங்களும்
ஸாயநாநி சாதனங்களாயிருக்கின்ற
தகூவிக தத்துவஞானி (ன
தாநு அவைகளை

ந. உவஊூநாதி தண்டித்து அடிக்க
மாட்டான்
அஸ்ய இவனுக்கு
வ்யவஹாரஃ விவகாரமானது
கூதஃ என்னத்தினால்
நொ இல்லைசொல்லுஆகையால் ஞானி
க்குசகலவிவகாரமுமுண்டென்றறி

அ-கை. விஷயத்தைத் தடிக்காமலிருந்தாலும், தத்துவஞானி ... யாவது தண்டிக்க வேண்டாமோவெனில்.

उपमृद्नाति चित्तं चेद्ध्याता सौ न तु तत्त्ववित् ।
न बुद्धिं मर्दयन्दृष्टो घटतत्त्वस्य वेदिता ॥

உபம்ருத்நாதி சித்தம் சேத்த்யாதாऽஸௌ ந து தத்த்வவித் ।
ந புத்திம் மர்த்தயந் த்ருஷ்டோ கடதத்த்வஸ்ய வேதிதா ॥ ௯௧

சித்தம் சித்தத்தை
அஸௌ இந்த விவேகியானவன்
உபம்ருத்நாதி சேத் நிக்கிரகம்பண்ணு வனென்று சொல்வையேயானால்

த்யாதா அப்போது ...
பேதவிர
தத்த்வவித் ந அவன் தத்துவ ...

அ-கை. அதன்ஸ்வரூபத்தை பார்க்க சித்தநிரோதம் வேண்டாமோவெனில்.

கடதத்த்வஸ்ய வேதிதா மண்ணி னுடைய விகாரமான கடத்தின் வாஸ் தவமான ஐந்துருவத்தையறிகிறவன்
புத்திம் புத்தியை

மர்த்தயந் தண்டித்து ...
ந த்ருஷ்ட: பார்க்கவில்லை ...
ஞானிசித்த நிக்கிரக ...
தன்ஸ்வரூபத்தைகாண் ...

அ-கை. கடமானது ஸ்தூலமானதால் ஒருதடவை ... ஸ்பஷ்டமாம், அதைக்காண்பதில் சித்தபிடனமபேக்ஷையில்லை. ... வெளிப்படையா யில்லாத்தினாலே ஒருதடவை பிரமம் ... கொண்டு பிரமஞானத்தில் சித்தபீடனம் வேண்டாமோவெனில்.

सकृत्प्रत्ययमात्रेण घटश्चेद्भासते सदा ।
स्वप्रकाशोऽयमात्मा किं घटवच्च न भासते ॥

ஸக்ருத்ப்ரத்யயமாத்ரேண கடஶ்சேத்பாஸதே ஸதா ।
ஸ்வப்ரகாஶோऽயமாத்மா கிம் கடவச்ச ந பாஸதே ॥ ௯௨

ஸக்ருத் ஒருக்கால்
ப்ரத்யயமாத்ரேண கண்டமாத்திரத் தினாலே
கட: அப்பிரகாசமாயும் அனேக பேதங்களுடன்கூடினதாயும் அன் யமாயிருக்கிற கடமே
ஸதா சதா

பாஸதே சேத் விளங்குமானால்
ஸ்வப்ரகாஶ: ஸ்வப்பிரகாசமான
அயம் இந்த
ஆத்மா அத்துமாவானவர்
கடவச்ச கடம்போலவும்
ந பாஸதே விளங்கமாட்டாரா
கிம் என்ன

அ-கை. பிரமமானது ஸ்வப்பிரகாசமா யிருக்கட்டும்; அதில் ... யோசனம், ததாகாரபுத்தியே தத்துவ ஞானமானதால்; ...

ணிகமானதால் பிர்மத்தினிடத்தில் அடிக்கடி புத்தியை வைக்கவேண்டியது அவசியமேனில்.

स्वप्रकाशतयाकिन्तेतद्बुद्धिस्तत्ववेदनम् ।
बुद्धिश्चक्षणनाश्येतिचोद्यन्तुल्यंघटादिषु ॥

ஸ்வப்ரகாஶதயாகிந்தேதத்³பு³த்³தி⁴ஸ்தத்த்வவேத³நம் ।
பு³த்³தி⁴ஶ்சக்ஷணநாஶ்யேதிசோத்³யந்துல்யம்க⁴டாதி³ஷு ॥ ௯௩

ஸ்வப்ரகாஶதயா பிர்மம்ஸ்வபிரகமாயிருப்பதால்
தே உமக்கு
கிம் என்னபிரயோசனம்
தத்³பு³த்³தி⁴: ததாகாரபுத்தி விருத்தியே
தத்த்வவேத³நம் தத்துவஞானமானதால்
பு³த்³தி⁴: ச ததாகாரமாயிருக்கிற அந்தபுத்தியும்
க்ஷணநாஶ்யா இதி க்ஷணத்தில் நசிக்கத்தக்கதென்று சொல்லைவேயாகில்
சோத்³யம் இப்படிச்செய்கிற ஆக்ஷேபமானது
க⁴டாதி³ஷு கடாதிதுவித ஞானங்கனிலும்
துல்யம் சமானமே.

அ-கை. கடாதிஞானம் நிச்சயித்தமாத்திரத்தில் அந்தபுத்தி போனாலும் அதினாலுண்டான சமஸ்காரஞானம் போகவில்லையேயெனில்.

घटादौनिश्चितेबुद्धिर्नश्यत्येवयथाघटः ।
इष्टोनेतुंतदाशक्यइतिचेत्सममात्मनि ॥

க⁴டாதௌ³நிஶ்சிதேபு³த்³தி⁴ர்நஶ்யத்யேவயதா²க⁴ட: ।
இஷ்டோநேதுந்ததா³ஶக்யஇதிசேத்ஸமமாத்மநி ॥ ௯௪

க⁴டாதௌ³ கடாதியானது
நிஶ்சிதே நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிருந்துள்ளளவில்
பு³த்³தி⁴: அந்தபுத்தியானது
நஶ்யத்யேவ நசித்தேப்போகிறது
யதா² பிர்பாடு எப்போ
க⁴ட: கடத்தை
நேதும் நைப்பிவித்தற்கு
இஷ்ட: இஷ்டமோ
ததா³ அப்போ
ஶக்ய: இதி சேத் அந்த கடத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முடியுமென்றுசொல்லைவேயாகில்
ஆத்மநி அப்படி ஆத்துமாவிலும் அது
ஸமம் சமானந்தானே.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

निश्चित्यसकृदात्मानंयदापेक्षातदैवतम् ।
वक्तुंमन्तुंतथाध्यातुंशक्नोत्येवाहितत्ववित् ॥

நிஶ்சித்யஸக்ருதா³த்மாநம்யதா³பேக்ஷாததை³வதம் ।
வக்தும்மந்தும்ததா²த்⁴யாதும்ஶக்நோத்யேவஹிதத்த்வவித் ॥ ௯௫

சகலிக தத்துவஞானியானவன் | தஷா ஸேவ [illegible]
ஸகாஜ ஒருதடவை | கிம அர்த்தஆத்துயாஜ [illegible]
ஜூ:நம ஆத்துமாவை | வகூ:ம் சொல்லுகி[illegible]
திஷ்த்வ நிச்சயம்பண்ணி சாட்சாத் | ஐ:தம் என்னுகிற[illegible]
துக்காரமாயிருப்பதால் | தயா அப்படியே
யதா எப்போது | ஸ்யாதம் தியானம் பண்ணு[illegible]
சுபெக்ஷா இவனுக்கபேட்சையோ | ஸமெக்ஷாதிஷெவஷீ சக்த[illegible]

அ-கை. ஞானியும் தியானியைப்போல ஸ்வரூபத்தைத் தியா[illegible] கவிவகாரத்தை மறந்திருக்கட்டுமே யெனில்.

उपासकइवद्ध्यायंल्लौकिकंविस्मरेद्यदि ।
विस्मरत्वेवसाध्यानाद्विस्मृतिर्नतुवेदनात् ॥

உவாஸகஇவ த்யாயநு லௌகிகம் விஸ்மரேத்யதி ।
விஸ்மரத்வேவஸா த்யாநாத் விஸ்ம்ருதிர்ந து வேதநாத் ॥ ௯௯

உவாஸகஃ ஐவ தியானம்மண்ணுகிற வன் போல | விஸ்மரது ஏவ அப்படி மறந்தாலும்
த்யாயநு ஞானியும் தியானம்பண்ணிக்கெண்டு | ஸா அந்த [illegible] மறக்கட்டும்
லௌகிகம் லோகநடத்தையை | விஸ்ம்ருதிஃ மறதியானது
விஸ்மரேத் யதி மறக்கட்டுமென்றால் | த்யாநாத் து தியானத்தினலேயே ண்டானதேதவிர (தன் ற
| வேதநாத் ந ஞானத்தினலுண்டான [illegible]

அ-கை. ஞானிக்கும் முக்திசித்திக்கத் தியானம்வேண்டுமேயெனில்.

ध्यानंत्वैच्छिकमेतस्यवेदनान्मुक्तिसिद्धितः ।
ज्ञानादेवतुकैवल्यमितिशास्त्रेषुडिंडिमः ॥

த்யாநம் த்வைச்சிகம் ஏதஸ்ய வேதநாந் முக்திஸித்திதஃ ।
ஜ்ஞாநாதேவ து கைவல்யம் இதி ஶாஸ்த்ரேஷு டிண்டிமஃ ॥ ௱

ஏதஸ்ய இந்தஞானிக்கு | முக்திஸித்திதஃ முக்திசித்தி[illegible] தால் தியானமவசியமில்லை
த்யாநம் து ஜீவன்முக்திக்குசாதன மாகதியானமுமிருக்கட்டுமேயெனில் | ஜ்ஞாநாதேவ து ஞானத்தினலேயே
வைச்சிகம் இச்சையுண்டானல் அதைசெய்யபட்டும் | கைவல்யம் இதி மோட்சமென்[illegible]
வேதநாத் ஞானத்தினலேயே | ஶாஸ்த்ரேஷு தொத்திரங்களில் [illegible]
| டிண்டிமஃ முரசு அடிக்கிறது [illegible]

வி-ம். ஆத்துமாவையறிந்து சகலபாசங்களையும் கெடுக்கிற[illegible] மோட்சத்திற்கு பிரமத்தை அறிகிறதைத்தவிர [illegible]

பிர்மத்தை அறிந்தமாத்திரத்தில், மிருத்தியுவை தாண்டுகிருனென்றும் இப்படியெல்லாம் சுருதிகள் கோஷிக்கின்றன.

அ-கை. ஞானிக்குத் தியானத்தை, அங்கீகரியாத பட்சத்தில் சதாவெளியில் பிரவிருத்தி யுண்டாகுமேயெனில்.

तत्वविद्यदिनध्यायेत्प्रवर्तेतदाबहिः ।
प्रवर्ततांसुखेनायंकोबाधोऽस्यप्रवर्तने ॥

தத்வவித்யதி நத்யாயேத் ப்ரவர்த்தேத ததா பஹி꞉ ।
ப்ரவர்த்ததாம் ஸுகேநாயம் கோ பாதோ஽ஸ்ய ப்ரவர்த்தநே ॥

தத்வவித் பிர்மஞானியானவன்
ந த்யாயேத் யதி தியானம்பண்ணமற்போனானால்
ததா அப்போ
பஹி꞉ கரணங்கள் வெளியில்
ப்ரவர்த்தேத பிரவர்த்திக்குமேயெனில்

அயம் இந்தஞானியின் கரணங்கள்
ஸுகேந சுகமாக (கட்டும்
ப்ரவர்த்ததாம் வெளியில் பிரவர்த்திக்
அஸ்ய ப்ரவர்த்தநே இந்த கரணங்களுடைய பிரவிருத்தியில்
பாத꞉ க꞉ ஞானிக்கு என்னகெடுதி இருக்கிறது

அ-கை. வெளிப் பிரவர்த்தியை யொப்புக்கொண்டால், அதிப்பிரசங்கம் வருமேயெனில்.

अतिप्रसङ्गइतिचेत्प्रसङ्गंतावदीरय ।

அதிப்ரஸங்க இதி சேத் ப்ரஸங்கம் தாவதீரய ।

அதிப்ரஸங்க꞉ இதி சேத் அப்போ அதிபிரசங்கம்வருமென்றால்

தாவத் அப்போ (ச்
ப்ரஸங்கம் பிரசங்கமின்னதென்பதை
ஈரய சொல்

ச-கை. விதிசாத்திரமே பிரசங்கமெனில்.

प्रसङ्गोविधिशास्त्रंचेन्नतत्तत्वविदंप्रति ॥

ப்ரஸங்கோ விதிசாஸ்த்ரம் சேந்ந தத் தத்வவிதம் ப்ரதி ॥ சக

ப்ரஸங்க꞉ பிரசங்கமென்பது
விதிசாஸ்த்ரம் சேத் விதியைச்சொல்லுகிறசாத்திரமென்பாயகில்

தத் அது (க்குறித்து
தத்வவிதம் ப்ரதி தத்துவஞானியை
ந சொன்னதன்று

அ-கை. விதிநிஷேதசாஸ்திரம் ஞானியைக்குறித்து இல்லையென்றால் பின்னை யாரைக்குறித்து எதற்காகச் சொல்லுகிறதெனில்.

वर्णाश्रमवयोवस्थाऽभिमानोयस्यविद्यते ।
तस्यैवचनिषेधाश्चविधयस्सकलाअपि ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] யாதொருபுருஷனுக்கு
[illegible] பி
ராமணாதிவருணமும் பிரமச்சரியா
தி ஆசிரமமும் வயதும் இந்தரிதகா
வஸ்தைகளுடைய அபிமானமும்
[illegible] இருக்கிறதோ
[illegible]

அ-கை. ஞானிக்கும் தேகமிருப்பதால் [illegible] மானமெப்படி உண்டாகாமல் போமெனில்.

वर्णाश्रमादयोदेहेमायया परिकल्पिताः ।
नात्मनोबोधरूपस्येत्येवंतस्यविनिश्चयः ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] வருணாசிரமம் மு
தலானவை
[illegible] ஸ்தூலதேகத்தில்
[illegible] மாயையால்
[illegible] கற்பிக்கப்பட்டிருக்
கின்றன
[illegible] ஆத்மாவுக்கு
[illegible] இல்லையென்று
[illegible]
[illegible] அந்தஞானியினுடை
[illegible]

அ-கை. ஞானியின் நிச்சயமிருக்கட்டும், சாஸ்திரமானது [illegible] திரம் [illegible] தியைச் சொல்லுகிறதேயெனில், அப்படியவனுக்கு ஒருசாஸ்திரமும் [illegible] ச் சொல்லவில்லையென்று அவனுக்கு தெரிவிப்பதற்காக [illegible] ஞானிக்கு விதிநிஷேதமில்லையென்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

समाधिमथकर्माणिमाकरोतुकरातुवा ।
हृदयेनास्तसर्वास्थोमुक्तएवोत्तमाशयः ॥
नैष्कर्म्येणनतस्यार्थस्तस्यार्थोस्तिनकर्मभिः ।
नसमाधानजप्याभ्यांयस्यनिर्वासनंमनः ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸமாதிம் சமாதியைத்தான் பண்ணட்டும்
அத அல்லது
கர்மாணி கரோது கர்மங்களைத்தான் பண்ணட்டும் அல்லது இரண்டையும் பண்ணட்டும்
மாகரோது வா அல்லது இரண்டையும் பண்ணாமலிருக்கட்டும்
ஹ்ருதயேந அஸ்தஸர்வாஸ்த: இருதயத்தினாலே சகலமான ஆசைகளேயும் விட்டிருக்கிறவனான
உத்தமாசய: உத்தமமான அபிப்பிராயத்தை உடையவனான
முக்த: ஏவ அவன் ஜீவன்முக்தன்தானே
நைஷ்கர்ம்யேண கர்மத்தின் பரித்தியாகத்தினாலும்
தஸ்ய அந்த ஞானிக்கு
அர்த்த: பிரயோசனம்
ந இல்லை
கர்மபி: கர்மங்களினாலேயும்
தஸ்ய அவனுக்கு
அர்த்த: பிரயோசனம்
நாஸ்தி ஒன்றுமில்லை
ஸமாதாநஜாப்யாப்யாம் சமாதிபண்ணுவதாலும் ஜபதபாதிகளாலும் பிரயோசனம்
ந இல்லை
யஸ்ய யாதொருஞானியினுடைய
மந: மனதானது
நிர்வாஸநம் மழைபெய்ந்து ஓய்ந்த மேகம்போல வாசனையற்றிருக்கிறதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

வி-ம். ஞானிக்குக் கற்பனைபண்ணும்படியான மனதும் வாசனையு மற்றுபோனதால், ஜன்மமுண்டாகாது.

அ:கை. நீர்சொன்னது அனுபவ விரோதமாயிருக்கிறதே அதாவது, வஷ்டரிடத்தில் புரோதம்பண்ணிவைக்கிற வாசனையும், ஜனகரிடத்தில் ராச்சியபாரம் பண்ணுகிறவாசனையும், நாரதரிடத்தில் கோழ்சொல்லுகிற வாசனையும் தூர்வாசரிடத்தில் சாபங்கொடுக்கிற வாசனையும், அகஸ்தியரிடத்தில் ரசவாதம்பண்ணுகிற வாசனையும், விசுவாமித்திரரிடத்தில் தபசுபண்ணுகிற வாசனையும், எமனிடத்தில் கொல்லுகிறவாசனையும், இந்திரனிடத்தில் மேகததை வருஷிக்கபண்ணுகிற வாசனையும் பிர்மாவிடத்தில் சிருஷ்டிபண்ணுகிற வாசனையும் விஷ்ணுவினிடத்தில் ரட்சிக்கிரவாசனையும், ருத்திரனிடத்தில், பிரளயத்தில் சம்க்ரிக்கிறவாசனையும், மகேசுவரனிடத்தில் மாயையால் மறைக்கிறவாசனையும், சதாசிவனிடத்தில் அனுக்கிரகிக்கிற வாசனையும், இருக்கும்போது, ஞானிகளிடத்தில் ஒருவாசனையு மில்லையென்று எப்படி சொன்னீரெனில், உன்திருஷ்டியால் அவர்கள்மனதில் வாசனைகளிருக்கிறதாக எண்ணுகிறாயேதவிர, அப்படி அவர்கள்திருஷ்டியில் ஒன்றுமில்லையென்றறி.

आत्माऽसङ्गस्ततोऽन्यत्स्यादिंद्रजालंहिमायिकम् ।
इत्यचञ्चलनिर्णीतेःकुतोमनसिवासना ॥

ஆத்மாஸங்கஸ்ததோந்யத்ஸ்யாதிந்த்ரஜாலம்ஹிமாயிகம் ।
இத்யசஞ்சலநிர்ணீதே:குதோமநஸிவாஸநா ॥ ௧௦௪

ஆத்மா ஆத்துமாவாகியதான்
அஸங்க³꞉ அசங்கன்
தத꞉ அவருக்கு
அந்யத் அன்னியமெல்லாம்
மாயிகம் பொய்யாக
இந்த்³ரஜாலவத் இந்திரஜாலம்போலே
ஸ்பு²ரதி இருக்கிறதென்று
இதி இப்படி நிச்சயமுள்ளவனுக்கு
ஸம்யங்நிர்ணீதசேதஸ꞉ அசைவற்ற நிரு
சேதஸி மனதிலே
குத꞉ எதினால்
வாஸநா வாசனை இருக்கும்

அ-கை. அதிருக்கட்டும் பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றென்னில்.

एवंनास्तिप्रसङ्गोपिकुतोस्यातिप्रसञ्जनम् ।
प्रसङ्गोयस्यतस्यैवशंक्येतातिप्रसञ्जनम् ॥

ஏவம் நாஸ்தி ப்ரஸங்கோ³பி குதோஸ்யாதிப்ரஸஞ்ஜநம் ।
ப்ரஸங்கோ³ யஸ்ய தஸ்யைவ ஶங்க்யேதாதிப்ரஸஞ்ஜநம் ॥ கoரு

ஏவம் இப்படி
ப்ரஸங்க³꞉ அபி விதிசாத்திரமே
அஸ்ய இந்தஞானிக்கு
நாஸ்தி இல்லாதபோது
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் நிஷேதமானது
குத꞉ எதினாலுண்டாகும்
யஸ்ய எவனுக்கு
ப்ரஸங்க³꞉ விதியுண்டோ
தஸ்ய ஏவ அவனுக்குத்தானே
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் நிஷேதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாக
ஶங்க்யேத சங்கிக்கத்தக்கது

அ-கை. இப்படி சொல்வதற்குச் சாட்சியாரெனில்.

विध्यभावान्नबालस्यदृश्यतेतिप्रसञ्जनम् ।
स्यात्कुतोऽतिप्रसङ्गोस्यविध्यभावेसमेसति॥

வித்⁴யபா⁴வாந்நபா³லஸ்யத்³ருஶ்யதேதிப்ரஸஞ்ஜநம் ।
ஸ்யாத்குதோதிப்ரஸங்கோ³ஸ்யவித்⁴யபா⁴வேஸமேஸதி ॥ கoசா

வித்⁴யபா⁴வாத் சந்தியாவந்தனம்முதலானயாதொருவிதியுமில்லாத்தினால்
பா³லஸ்ய குழந்தைக்கு
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் பிராயச்சித்த ரூபமான நிஷேதமானதும்
ந த்³ருஶ்யதே காணப்படவில்லையென்றுசொன்னால்
அஸ்ய இந்தஞானிக்கும்
வித்⁴யபா⁴வே விதியின்மையானது
ஸமே ஸதி சமமாயிருக்கும் பட்சத்தில்
குத꞉ என்னகாரணத்தினாலே
அதிப்ரஸங்க³꞉ அதிபிரசங்கம்
ஸ்யாத் இருக்கிறது சொல்லு

அ-கை. குழந்தைக்கு விதியில்லாமைக்கு அறியாமை காரணமாயிருப்பதுபோல, ஞானிக்கு அறியாமையில்லாமையால் விதியில்லையென்று எப்படிச் சொல்லக்கூடுமெனில்.

नकिञ्चिद्वेत्तिबालश्चेत्सर्ववेत्त्येवतत्ववित् ।

நகிஞ்சித்வேத்திபாலஶ்சேத்ஸர்வம்வேத்த்யேவதத்வவித் ।

பால: குழந்தையானது | தத்வவித் தத்வஞானி
கிஞ்சித் சிறிதும் | ஸர்வம் சகலத்தையும்
ந வேத்தி சேத் அறியாமலிருக்கிற | வேத்தி ஏவ அறிந்தேயிருக்கிறான்
தன்றோ என்றால்

அ-கை. பின்னை விசேஷமாயிருப்பதை யாருக்கெனில்.

अल्पज्ञस्यैवविषयस्सर्वेस्युर्नान्ययोर्द्वयोः ॥

அல்பஜ்ஞஸ்யைவவிஷயாஸ்ஸர்வேஸ்யுர்நாந்யயோர்த்வயோ: ॥ ௫௬

அல்பஜ்ஞஸ்ய சொற்பம்தெரிந்த | ஸ்யு: இருக்கின்றன
ஏவ சகல (வனுக்குத்தானே | அந்யயோ: த்வயோ: மற்ற இருவ
விஷயா: விதிகளும் | ந இல்லை (ஞானிக்கு

அ-கை. வியாசாதிகளைப்போல யாதாமொருவனுக்கு சாபானுக்கிரக மிருக்கிறதோ, அவனே ஞானியாகவேண்டுமெனில்.

शापानुग्रहसामर्थ्यंयस्यासौतत्वविद्यदि ।
तन्नशापादिसामर्थ्यंफलंस्यात्तपसोयतः ॥

ஶாபாநுக்ரஹஸாமர்த்யம்யஸ்யாஸௌதத்வவித்யதி ।
தந்நஶாபாதிஸாமர்த்யம்பலம்ஸ்யாத்தபஸோயத: ॥ ௫௭

யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு | ஶாபாதிஸாமர்த்யம் சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியமானது
ஶாபாநுக்ரஹஸாமர்த்யம் யதி சாபானுக்கிரகம்முதலான சாமர்த்திய சித்திஇருக்கிறதோ | யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
அஸௌ அந்த இவனே | தபஸ: தபசினுடைய
தத்வவித் தத்துவஞானியென்றால் | பலம் ஸ்யாத் பலமாயிருக்கிறதோ
அத: ந அதினால் ஞானிக்கு சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியமானது இல்லை

அ-கை. பூர்வாசாரியாரிடத்தில் அது காணப்பட்டிருக்கிறதேயெனில்.

व्यासादेरपिसामर्थ्यंदृश्यतेतपसोबलात् ।

வ்யாஸாதேரபிஸாமர்த்யம்த்ருஶ்யதேதபஸோபலாத் ।

வ்யாஸாதே: அபி வியாசர் முதலானவர்களுக்கும் (சியமானது | தபஸ: தபசினுடைய
ஸாமர்த்யம் சாபானுக்கிரக சாமர்த் | பலாத் பலத்தினாலே
த்ருஶ்யதே பார்க்கப்படுகிறது

அ-கை. தைத்திரீய உபநிஷத்தில் தபசால் பிர்மத்தை அறியச்சொல்லியிருப்பதால், ஞானிக்குதபசு வேண்டாமோவெனில்.

शापादिकारणादन्यत्तपोज्ञानस्यकारणम् ॥

ஶாபாதிகாரணாத³ந்யத்தபோஜ்ஞாநஸ்யகாரணம் ॥ ௧௦௯

ஜ்ஞாநஸ்ய ஞானத்திற்குக்
காரணம் காரணமான
தப: தபசானது கருத்திருத்துவகாமயதிருத்துவரூபமான
ஶாபாதிகாரணாத் சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியத்திற்குகாரணமாம்
அந்யத் தபசிற்குவேறென்றறி

அ-கை. அந்த வியாசாதிகளுக்கு ஞானமும், சாபாதியும் இரண்டும் காணப்பட்டனவே அப்படி இப்போதிருக்கிற ஞானிகளுக்கு மிருக்கவேண்டாமோவெனில்.

द्वयंयस्यास्तितस्यैवसामर्थ्यज्ञानयोर्जनिः ।
एकैकन्तुतपःकुर्वन्नेकैकंलभतेफलम् ॥

த்³வயம்யஸ்யாஸ்திதஸ்யைவஸாமர்த்²யஜ்ஞாநயோர்ஜநி: ।
ஏகைகந்துதப:குர்வந்நேகைகம்லப⁴தேப²லம் ॥ ௧௧௦

யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு
த்³வயம் எள்ளும்கொள்ளும் விதைத்ததுபோல இரண்டுவிதமான
அஸ்தி தபசுமிருக்கிறதோ
தஸ்யைவ அவனுக்கே
ஸாமர்த்²யஜ்ஞாநயோ: இந்தசாமர்த்தியமும்பிர்மஞானமும்
ஜநி: உண்டாயிருக்கும்
ஏகைகம் ஒவ்வொருதானியம் விதைத்தவன்போல [வை:
தப: து ஒவ்வொருவிதமான தபசு
குர்வந் செய்தவன்
ஏகைகம் ஒவ்வொன்றையே
ப²லம் பிரயோசனமாக
லப⁴தே அடைவன்

அ-கை. விதிவர்ஜிதராயும், சாபாதிசாமர்த்திய ஹீனராயுமிருக்கிற உம்மை அனுஷ்டான பராளாயிருக்கிற சன்னியாசிகள் நிந்திப்பார்களேயெனில்.

सामर्थ्यहीनोनिन्द्यश्चेद्यतिभिर्विधिवर्जितः ।
निन्द्यन्तेयतयोप्यन्यैरनिशंभोगलंपटैः ॥

ஸாமர்த்²யஹீநோநிந்த்³யஶ்சேத்³யதிபி⁴ர்விதி⁴வர்ஜித: ।
நிந்த்³யந்தேயதயோப்யந்யைரநிஶம்போ⁴கலம்படை: ॥ ௧௧௧

விதி⁴வர்ஜித:விதிநிஷேதமற்றவராயும்
ஸாமர்த்²யஹீந: சாபானுக்கிகசாமர்த்தியமற்றவராயுமிருக்கிறநீர்
யதிபி⁴: சன்னியாசிகளினால்
நிந்த்³ய: சேத் நிந்திக்கப்படுவீரென்று சொல்வையேயானால்

... அந்தசன்னியாசிகளும் ... அன்னியர்களாய் போ⁴க³துஷ்டயே போகத்திலழுந்தி | ணவர்களான கர்மிகளாலே ... சதாகாலமும் நிந்த³ந்தி நிந்திக்கப்படுகிறார்கள்

அ-கை. அவர்கள் அந்த நிந்தைகளை காரணார்த்தமாய் சகிக்கிறார்களோ வெனில்,

भिक्षावस्त्रादिरक्षेयुर्यद्येतेभोगतुष्टये ।
अहोयतित्वमेतेषांवैराग्यभरमंथरम् ॥

பி⁴க்ஷாவஸ்த்ராதி³ரக்ஷேயுர்யத்³யேதேபோ⁴க³துஷ்டயே ।
அஹோயதித்வமேதேஷாம்வைராக்³யப⁴ரமந்த²ரம் ॥ ௧௧௨

ஏதே பி⁴க்ஷாவஸ்த்ராதி³ இந்தசன்னியாசிகள் பாமரரை ஆசிரயித்து வருவது, எந்தநிமித்தமெனில் அவர்களால்கொடுக்கப்பட்டபிட்சை வஸ்திரம் முதலானதை போ⁴க³துஷ்டயே போகதிருப்தியின் பொருட்டு ரக்ஷேயு: யதி³ ரட்சிக்கும் நிமித்தமென்பாயாகில் ஏதேஷாம் இந்தசன்னியாசிகளுடைய வைராக்³யப⁴ரமந்த²ரம் வைராக்கியத்தினுடைய மிகுதியின் மகிமையான யதித்வம் எதித்துவமானது அஹோ ஆச்சரியம்

அ-கை. அவர்களுக்கந்த பாமரருடைய நிந்தையால் ஹானி யில்லையே யெனில்,

वर्णाश्रमपरान्मूढानिन्दंत्वित्युच्यतेयदि ।
देहात्ममतयोबुद्धंनिन्दंत्वाश्रवणवासिनः ॥

வர்ணாஶ்ரமபராந்மூடா⁴நிந்த³ந்த்வித்யுச்யதேயதி³ ।
தே³ஹாத்மமதயோபு³த்³த⁴ம்நிந்த³ந்த்வாஶ்ரவணவாஸிந: ॥ ௧௧௩

மூடா⁴: மூடாளானவர்கள் வர்ணாஶ்ரமபராந் வருணாசிரமபராளாயிருக்கிற அந்தசன்னியாசிகளை நிந்த³ந்து நிந்திக்கட்டுமென்று உச்யதே யதி³ சொல்வையேயானால் ஆஶ்ரவணவாஸிந: ஆசிரமத்தை அபிமானித்தவர்களாயும் தே³ஹாத்மமதய: தேகாத்தும புத்தியோடேகூடினவர்களாயுமிருக்கிற சன்னியாசிகள் பு³த்³த⁴ம் ஞானியை நிந்த³ந்து நிந்திக்கட்டுமே

அ-கை. ஞானிக்குக் குறைவில்லையென்றது சரியே பிரகிருதமேதெனில்,

तदित्थंतत्त्वविज्ञानेसाधनानुपमर्दनात् ।
ज्ञानिनाचरितुंशक्यंसम्यग्राज्यादिलौकिकम् ॥

ததி³த்த²ந்தத்த்வவிஜ்ஞாநேஸாத⁴நாநுபமர்த³நாத் ।
ஜ்ஞாநிநாசரிதுஞ்ஶக்யம்ஸம்யக்³ராஜ்யாதி³லௌகிகம் ॥ ௧௧௪

இதி ஆகையாலிப்படி
தத்த்வஜ்ஞாநே தத்துவஞானத்தில்
வாஸநாநிவேசநாத் மனது முதலானஒருசாதனங்களின் பிரவிர்த்தியைதடுக்கா திருக்கிறபடியால்
ஜ்ஞாநிநா பிர்மஞானியினாலே
ராஜ்யாதிலௌகிக ராஜ்யாதிலோகவிவ
வ்யவஹ்ருதி: நன்றாய் (காரத்தை
ஸுசரிதும் ஆசரிப்பதற்கு
ஶக்யம் யோக்கியமாகும்

அ-கை. ஞானிக்கதில் எப்படி இச்சையுண்டாகுமெனில்.

मिथ्यात्वबुद्ध्यातत्रेच्छानास्तिचेत्तर्हिमास्तुतत् ।
ध्यायन्वाथव्यवहरन्यथारब्धंवसत्वयम् ॥

மித்யாத்வபுத்த்யாதத்ரேச்சாநாஸ்திசேத்தர்ஹிமாஸ்துதத் ।
த்யாயந்வாதவ்யவஹரந்யதாரப்தம்வஸத்வயம் ॥ ௧௧௫ ॥

மித்யாத்வபுத்த்யா பொய்யென்கிறபுத்(தியால்
தத்ர அந்தராச்சியத்தில்
இச்சா இச்சை
நாஸ்தி சேத் வாராதென்றால்
தர்ஹி அப்போ
தத் மாஸ்து அதுவேண்டாம் [வது
த்யாயந் வா ஸ்வரூபதியானத்தையா
அத அல்லாவிடில்
வ்யவஹரந் விவகரித்துக்கொண்டா
வது
யதாரப்தம் பிராப்தகர்மமெப்படியோ
ததா அப்படி இந்தஞானி
வஸது வசிக்கட்டும்

அ-கை. தியானிக்கும் அப்படி இருக்ககூடாதோவெனில்.

उपासकस्तुसततंध्यायन्नेववसेद्यतः ।
ध्यानेनैवकृतंतस्यब्रह्मत्वंविष्णुतादिवत् ॥

உபாஸகஸ்துஸததம்த்யாயந்நேவவஸேத்யத: ।
த்யாநேநைவக்ருதம்தஸ்யப்ரஹ்மத்வம்விஷ்ணுதாதிவத் ॥ ௧௧௬ ॥

உபாஸக: து உபாசகனேவென்றால்
ஸததம் சதாகாலமும்
த்யாயந் ஏவ தியானம்பண்ணிக்கொ(ண்டே
வஸேத் வசிக்கவேண்டும்
யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
த்யாநேந ஏவ தியானத்தினாலேயே
விஷ்ணுதாதிவத் விஷ்ணுத்துவம்முதலா
னவைகள்போல
தஸ்ய அந்தத்தியானிக்கு
ப்ரஹ்மத்வம் பிர்மத்துவம்
க்ருதம் உண்டுபண்ணபட்டிருக்கிறது

அ-கை. எதற்காக தியானிக்கி இவ்வளவுசாவுதானம்சொல்லுகிறீரெனில்.

ध्यानोपादानकंयत्तद्ध्यानाभावेविलीयते ।

த்யாநோபாதாநகம்யத்தத்த்யாநாபாவேவிலீயதே ॥ ௧௧௭

த்யாநோபாதாநகம் தியானத்தையே
உபாதானகாரணமாகவுடையதாயி
ருக்கிற
யத் யாதொருபிர்மத்துவமுண்டோ

௧௪ அந்த பிரமத்துவம் | காலத்தில்
த்யாநாபாவே தியானத்தை இறந்த | விலீயதே அழிந்துபோகிறது.

ஆ-கை. ஞானிக்குமந்தவிதி சரியல்லவோவெனில்.

वास्तवीब्रह्मतानैवज्ञानाभावेविलीयते ॥
ततोभिज्ञापकंज्ञानंनानित्यंजनयत्यदः ।

வாஸ்தவீ ப்ரஹ்மதா நைவ ஜ்ஞாநாபாவே விலீயதே ।
ததோபிஜ்ஞாபகம் ஜ்ஞாநம் ந நித்யம் ஜநயத்யத: ॥ ௧௧௨

ஜ்ஞாநாபாவே ஞானிக்குப்பிரமமென்கிற ஞானமில்லாமல்போனாலும்
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமான
ப்ரஹ்மதா பிரமத்துவம்
ந விலீயதே ஏவ ஒருக்காலும்போகமாட்டாது
தத: ஆகையினாலே
அத: இந்தஞானமானது
அபிஜ்ஞாபகம் தன்பாவசித்தமான பிரமத்துவத்தை ஞாபகம்பண்ணிவைக்கிறது மாத்திரமன்றே
நித்யம் நித்தியமான
ந ஜநயதி பிரமத்துவத்தை உண்டுபண்ணுகிறதில்லை.

ஆ-கை. ஞானி தான்பிரமமென்கிறதை மறந்திருக்கலாமோவெனில்.

ज्ञापकाभावमात्रेणनहिसत्यंविलीयते ॥

ஜ்ஞாபகாபாவமாத்ரேண ந ஹி ஸத்யம் விலீயதே ॥ ௧௧௩

ஜ்ஞாபகாபாவமாத்ரேண ஞாபகமில்லாமல்போவதினால் மாத்திரம்
ஸத்யம் சத்தியமான பிரமத்துவம் [ஹி
ந விலீயதே அழிகிறதில்லையன்றோ

ஆ-கை. ஞானியைப்போலே தியானிக்கும் பிரமத்துவம் வாஸ்தவந்தானோவெனில்.

अस्त्येवोपासकस्यापिवास्तवीब्रह्मतेतिचेत् ।
पामराणांतिरश्चांचवास्तवीब्रह्मतानकिं ॥

அஸ்த்யேவோபாஸகஸ்யாபி வாஸ்தவீ ப்ரஹ்மதேதி சேத் ।
பாமராணாம் திரஸ்சாம் ச வாஸ்தவீ ப்ரஹ்மதா ந கிம் ॥ ௧௧௪ ॥

உபாஸகஸ்ய அபி பிரமத்தியானிக்கு(ம்
ப்ரஹ்மதா பிரமத்துவமானது
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமாய்
அஸ்தி ஏவ இருக்கிறதே
இதி சேத் என்றுசொல்லுவாயானால்
பாமராணாம் அப்போது பாமரரு[க்குக்கும்
திரஸ்சாம் ச மற்றுமிருகாதிஜந்துக்
ப்ரஹ்மதா பிரமத்துவமானது
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமாக
ந இல்லையா
கிம் என்னசொல்.

அ-கை. ஐயா அப்படி பாமரான் முதலானவர்களுக்கு பிர்மத்துவமிருந்த தினுல் என்ன பிரயோசனமெனில்.

अज्ञानादपुमर्थत्वमुभयत्रापितत्समम् ।

அஜ்ஞாநாத³புமர்த²த்வமுப⁴யத்ராபிதத்ஸமம் ॥ ௧௧௯ ॥

அஜ்ஞாநாத் ஆத்துமாவையறியாத அஞ்ஞானத்தினாலே
அபுமர்த²த்வம் அந்தபரமோக்ஷமின்மையானது
உப⁴யத்ர அபி தியானிகளுக்கும்மற்றவருக்கும்
தத் ஸமம் சமானமே

அ-கை. அலங்காரம்பண்ணி சிரச்சேதம் பண்ணுகிறனென்கிற நியாயம் போல இருப்பதால், நிர்தியானத்தை வருணித்து, இப்போ அஞ்ஞானிகளுக்கும் தியானிக்கும் பேதமில்லையென்று சொன்னது அப்படியிருப்பதால், அப்போ இந்த பிர்மதியானத்தை என்ன பிரயோசனத்திற்காக சொல்லவந்தீரெனில்.

उपवासाद्यथाभिक्षावरंध्यानंतथान्यतः ॥

உபவாஸாத்³யதா²பி⁴க்ஷாவரம்த்⁴யாநம்ததா²ந்யத꞉ ॥ ௧௨௦ ॥

உபவாஸாத் உபவாசமிருக்கிறதைக் காட்டிலும்
யதா² எப்படி
பி⁴க்ஷாவரம் பிச்சையெடுத்துப்புசிப்பது சிரேஷ்டமோ
ததா² அப்படி
அந்யத꞉ இதரமானதுவிதவிருத்தியிலிருந்துவிட்சேபப்படுவதைக் காட்டிலும்
த்⁴யாநம் இந்தபிர்மத்தியானம் சிரேஷ்டமென்றறி

அ-கை. இந்தத்தியானமெதைக்காட்டிலு மதிகமெனில்.

पामराणांव्यवहृतेर्वरंकर्माद्यनुष्ठितिः ।
ततोपिसगुणोपास्तिर्निर्गुणोपासनाततः ॥

பாமராணாம்வ்யவஹ்ருதேர்வரம்கர்மாத்³யநுஷ்டி²தி꞉ ।
ததோபிஸகு³ணோபாஸ்திர்நிர்கு³ணோபாஸநாதத꞉ ॥

பாமராணாம் பாமரர்களுடைய
வ்யவஹ்ருதே꞉ விவகாரத்தைக்காட்டிலும்
கர்மாத்³யநுஷ்டி²தி꞉ கர்மாதிகளையனுஷ்டிக்கிறது
வரம் சிலாக்கியம்
தத꞉ அபி அதைக்காட்டிலும்
ஸகு³ணோபாஸ்தி꞉ சகுணத்தியானம் பண்ணுகிறது சிலாக்கியம்
தத꞉ அதைக்காட்டிலும்
நிர்கு³ணோபாஸநா நிர்க்குணத்தியானமானது சிலாக்கியம்.

அ-கை. இப்படி ஒன்றுக்கொன்று சிரேஷ்டமாயிருப்பதில் காரணமேதெனில்.

यावद्विज्ञानसामीप्यंतावच्छ्रैष्ठ्यंचविवर्धते ।

[illegible] । ௧௨௩

[illegible]

ब्रह्मज्ञानायते साक्षान्निर्गुणोपासनं शनैः ॥

[illegible] ॥

[illegible]

यथा संवादिविभ्रान्तिः फलकाले प्रमायते ।
विद्यायते तथोपास्तिर्मुक्तिकालेऽतिपाकतः ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

संवादिभ्रमतः पुंसः प्रवृत्तस्यान्यमानतः ।
प्रमेति चेत्तथोपास्तिर्मान्तरकारणायताम् ॥

[illegible] ।
[illegible]

[illegible]

ததா அப்படி
உபாஸ்தி: தியானமும்
ஸாக்ஷாத் மகாவாக்கிய விசாரத்தாலு
ண்டாகிற சாட்சாத்துக்காரதியா
னத்தில்
காரணதா காரணமாகக்கூடும்.

அ-கை. நிஷ்காமமாய்ச்செய்கிற மூர்த்திதியானம், மந்திரம், ஜபம் தீர்த்தாடனம், யஞ்ஞாதிகர்மங்களும், சித்தசுத்தியாக்கிற வழியாக, ஞானஹேதுவாயிருக்கிறதேயெனில்.

मूर्तिध्यानस्यमन्त्रादेरपिकारणतायदि ।
अस्तुनामतथाप्यत्रप्रत्यासत्तिर्विशिष्यते ॥

மூர்த்தித்யாநஸ்யமந்த்ராதேரபிகாரணதாயதி ।
அஸ்துநாமததாப்யத்ரப்ரத்யாஸத்திர்விசிஷ்யதே ॥ ௧௨௫ ॥

மூர்த்தித்யாநஸ்ய மூர்த்திதி
யானத்திற்கும்
மந்த்ராதே: அபி மந்திரஜபம்முதலா
னதிற்கும் [த்துவமானது
காரணதா மோட்சத்துக்குக் காரண
யதி இருக்கிறதென்பையே யாகில்
அஸ்து நாம அப்படி இருக்கட்டும்
ததா அபி அப்படியானாலும்
அத்ர இந்த பிரமஞானத்தில்
ப்ரத்யாஸத்தி: இந்தத்தியானத்திற்கு
க்கிட்டின உறவானது
விசிஷ்யதே விசேஷமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அதுயெதினாலெனில்.

निर्गुणोपासनंपक्वंसमाधिस्स्याच्छनैस्ततः ।
यस्समाधिर्निरोधाख्यस्सोनायासेनलभ्यते ॥

நிர்குணோபாஸநம்பக்வம்ஸமாதிஸ்ஸ்யாச்சநைஸ்தத: ।
யஸ்ஸமாதிர்நிரோதாக்யஸ்ஸோநாயாஸேநலப்யதே ॥ ௧௨௬ ॥

நிர்குணோபாஸநம் நிர்குணத்தியா
னமது [குவமாகும்போது
சநை: பக்வம் மெள்ளமெள்ள பக்
தத: அந்தஎதுவினாலேயே [றது
ஸமாதி: ஸ்யாத் சவிகற்பசமாதி யாகி
ய: அந்தசவிகற்பசமாதியின் முடிவில்
நிரோதாக்ய: யாதொருநிரோதமெ
ன்ற பேரையுடைய
ஸமாதி: நிர்விகற்ப சமாதியுண்டோ
ஸ: அது
அநாயாஸேந சிரமமன்றியிலேதானே
லப்யதே அடையப்படுகிறது.

வி-ம். இப்படியே வியாசர்சூத்திரத்திலும் இதையேநிர்விகற்ப சமாதியென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அ-கை. அந்தநிர்விகற்ப சமாதியாலென்ன பிரயோசனமெனில்.

निरोधलाभेपुंसोन्तरसङ्गंवस्तुशिष्यते ।

நிரோதலாபேபும்ஸோந்தரஸங்கம்வஸ்துசிஷ்யதே ।

பும்ஸ: புருஷனுக்கு | ஸ்வஸம்ம அசங்கமான
நிரோயவாமீஹ நிரோதலாபங்கிடை | வஸ்து வஸ்துமாத்திரம்
அஹ: உள்ளே [த்தபட்சத்தில் | ஶிஷ்யதெ மீதமாகிறது.

அ-கை. அப்படி வஸ்துமாத்திரம், சேஷிக்கிறதினால் என்ன பிரயோசனமெனில்.

पुन:पुनर्वासितेऽस्मिन्वाक्याज्जायेततत्त्वधी: ॥

புந:புநர்வாஸிதெऽஸ்மிந்வாக்யாஜ்ஜாயெததத்வயீ: ॥ ௧௨௭

புந: புந: அடிக்கடி | வாக்யாத் மகா வாக்கிய விசாரத்தால்
அஸ்மிந் இந்தச்சமாதி [க்ஷத்தில் | தத்வயீ: தத்துவஞானம்
வாஸிதெ பழகிக்கொண்டு வரும்ப | ஜாயெத நன்றாக உண்டாகிறது.

அ-கை. அந்தத்தியானத்தின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

निर्विकारासङ्गनित्यस्वप्रकाशैकपूर्णता: ।
बुद्धौझडितिशास्त्रोक्ताआरोहंत्यविवादत: ॥

நிர்விகாராஸங்கநித்யஸ்வப்ரகாஶைகபூர்ணதா: ।
புத்ெளஜடிதிஶாஸ்த்ரொக்தாஆரொஹந்த்யவிவாதத: ॥ ௧௨௮

நிர்விகாராஸங்கநித்யஸ்வப்ரகாஶை | (ஆத்துமலட்சணங்கள்)
கபூர்ணதா: விகாரமன்றியிலும் | அவிவாதத: ஆட்சேபமில்லாததினாலே
சங்கமன்றியிலும், நித்தியமாயும், | புத்ெள புத்தியில்
ஏகமாயும், பூர்ணமாயுமிருக்கிற | ஜடிதி சீக்கிரத்தில்
வைகளான | ஆரொஹந்தி ஏறுகின்றன.
ஶாஸ்த்ரொக்தா: சாத்திரோக்தமான |

அ-கை. நிர்விகற்பசமாதியால் ஞானமுண்டாகுமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

योगाभ्यासस्त्वेतदर्थोऽमृतबिन्द्वादिषुश्रुत: ।

யொகா஭்யாஸஸ்த்வெதத³ர்தொऽம்ருதபி³ந்த்³வாதி³ஷுஶ்ருத: ।

யொகா஭்யாஸ: து யோகாப்பியாசமோவென்றால் | அம்ருதபிந்த்வாதிஷு அமிர்தபிந்துமுதலான உபநிஷத்துக்களில்
ஏதத³ர்த²: இந்தநிர்விகற்ப சமாதிநிமித்தமாகவே | ஶ்ருத: கேட்கப்படுகிறது.

அ-கை. இதனாலென்ன பலித்ததெனில்.

एवञ्चदृष्टद्वारापिहेतुत्वादन्यतोवरम् ॥

ஏவஞ்சத்³ருஷ்டத்³வாராபிஹெதுத்வாத³ந்யதொவரம் ॥ ௧௨௯

ணேவம் வ இப்படி இருந்துள்ளாகில் | ஏகூ [illegible]
ஊாஷீதானா ஷவி பார்க்கப்பட்டி | கிலக்காட்டிலும் [illegible]
ருக்கிற மார்க்கங்களுக்குள்ளிலும் | வா [illegible]
ஹெதாூஷாஸ முக்திக்கிதுவேஎதுவா | ஷ்டமாக் [illegible]
னதால்

அ-கை. ஒருவனுக்கு ஆயிரம்வழி [illegible]
எத்தனையோவழி யிருப்பதில் பிரமத்தியானம் [illegible]
ஜூலிது எல்லாவற்றிலு மிலாக்கியம்சொன்ன [illegible]

उपेक्ष्यतत्तीर्थयात्राजपादीनेवकुर्वताम्
पिण्डंसमुत्सृज्यकरंलेढीतिन्यायआपतेत् ॥

உவெக்ஷ்யதத்தீர்தயாத்ராஜவாதீநெவகுவ்வதாம்
விண்டஸமுத்ஸ்ருஜ்யகரம்லெடீதிந்யாயஆவதேத் ॥ கூ ॥

தஸ அந்தபிர்மத்தியானத்தை | விஞ்ஞானத்தை [illegible]
உவெக்ஷ்ய உபேட்சித்துப்போட்டு | ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய [illegible]
தீர்த்தயாத்ரா ஜவாதீநு ஏவ தீர்த்த | கரம் வெறுங்கையை
யாத்திரை ஜபம் விரதம் சகுணத் | லெடீ இதி [illegible]
தியானம் முதலானவைகளையே | ந்யாய: [illegible]
குர்வதாம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கி | ஆவதேத் [illegible]
ற பேர்களுக்கு

அ-கை. ஆத்தும விசாரத்தைபரித்தியாகம்பண்ணி [illegible]
தை பண்ணுகிறவர்களுக்கும் இது சரியல்லவோவெனில்.

उपासकानामप्येवंविचारत्यागतोयदि ।
बाढंतस्माद्विचारस्यासंभवेयोगइरितः ॥

உவாஸகாநாமப்யெவம்விசாரத்யாகதோயதி ।
வாடம்தஸ்மாத்விசாரஸ்யாஸம்பவெயோகஈரிதஃ ॥ கூ ॥

ஏவம் இப்படி | ஜூனென்பது [illegible]
உவாஸகாநாம் அபி தியானம் பண் | தஸ்மாத் ஆகையினால்
ணுகிறவர்களுக்கும் | விசாரஸ்ய விசாரத்திற்கு
விசாரத்யாகத: யதி விசாரணையை | அஸம்பவெ அச[illegible]
தியாகம்பண்ணுவதா லிந்த நியாய | லேயே
முண்டாகுமேயெனில் | யோக: [illegible]
பாடம் கையிலிருக்கிற கட்டிசாதத்தை | ஈரித: [illegible]
எறிந்துவிட்டுவெறுங்கையை நக்கி

அ-கை. விசாரம் சர்வசிலாக்கியமா யிருக்கும்போது அதுசம்பவியாமற் போவதற்குக் காரணமேதெனில்.

बहुव्याकुलचित्तानांविचारात्तत्त्वधीर्नहि ।
योगोमुख्यस्ततस्तेषांधीदर्पस्तेननश्यति ॥

வஹுவ்யாகுலசித்தாநாம்விசாராத்தத்வதீர்நஹி ।
யோகோமுக்யஸ்ததஸ்தேஷாம்தீதர்பஸ்தேநநஶ்யதி ॥ ௧௬௨

வஹுவ்யாகுலசித்தாநாம் வெகுவானசித்தவியாகுலங்களோடேகூடிய அபக்வசித்தர்களுக்கு
விசாராத் ஆத்துமானாத்தும விசாரத்தால்
தத்வதீ: தத்துவஞானம்
ந ஹி உண்டாகமாட்டாது
யோக: அவர்களுக்கு பிரமத்தியானமே
முக்ய: முக்கியம்
தத: ஆகையினாலே
தேஷாம் அவர்களுக்கு
தீதர்ப: புத்தியிலிருக்கிற அகம்பாவாதிகர்வங்கள்
தேந அந்தத்தியானத்தினாலேயே
நஶ்யதி நசிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது

அ-கை. சுத்தசித்தர்களுக்கு விசாரம்முக்கியமென்பது எதினாலெனில்.

अव्याकुलधियांमोहमात्रेणाच्छादितात्मनाम् ।
साङ्ख्यनामाविचारस्स्यान्मुख्योझडितिसिद्धिदः ॥

அவ்யாகுலதியாம்மோஹமாத்ரேணாச்சாதிதாத்மநாம் ।
ஸாங்க்யநாமாவிசாரஸ்ஸ்யாந்முக்யோஜடிதிஸித்தித: ॥ ௧௬௩

அவ்யாகுலதியாம் கலக்கமில்லாத சுத்திசித்தத்தை யுடையவர்களாயும்
மோஹமாத்ரேண மோகமாத்திரத்தால்
ஆச்சாதிதாத்மநாம் தன்ஸ்வரூபத்தை மறைக்கப்பட்டவர்களாயு மிருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு
ஸாங்க்யநாமா விசார: சாங்கியமென்கிற பேரையுடையதான ஆத்துமானாத்தும விசாரமே
முக்ய: முக்கியமாய்
ஸ்யாத் இருக்கிறது அது எதினாலெனில்
ஜடிதி சீக்கிரமாக
ஸித்தித: சித்தியை கொடுக்கிறதாக விருப்பதால்.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

यत्साख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ।
एकंस्याख्यञ्चयोयञ्चयःपश्यतिसपश्यति ॥
तत्कारणंसाङ्ख्ययोगाभिपन्नमितिहिश्रुतिः ।

யத்ஸாங்க்யை:ப்ராப்யதேஸ்தாநம்தத்யோகைரபிகம்யதே ।
ஏகம்ஸாங்க்யஞ்சயோகஞ்சய:பஶ்யதிஸபஶ்யதி ॥ ௧௬௪

தத்காரணம் ஸாங்க்யயோகாதிகம்யம் இதி ஹி ஶ்ருதி: ।

ஸாங்க்யை: விசாரம்பண்ணுகிறபுருஷர்கள்
யத்ஸ்தானம் யாதொரு ஸ்தானம்
ப்ராப்யதே அடையப்படுகிறதோ
யோகை: அபி தியானம் பண்ணுகிறவர்களாலும்
தத் அந்தஸ்தானமே
கம்யதே அடையப்படுகிறது
ஸாங்க்யம் ச சாங்கியவிசாரத்தையும்
யோகம் ச யோகமென்கிற தியானத்தையும்
ய: யாதொருத்தன்
ஏகம் பஶ்யதி என்றுபார்க்கிறானோ
ஸ: பஶ்யதி அவன்தான் பார்க்கிறவனென்று கீதையில் சொல்லுகிறது.

அ-கை. கீதையில் சொன்னதுபோல உபநிஷத்திலும் காண்பிக்கிறார்.

தத்காரணம் அந்த மோக்ஷத்திற்குக் காரணமானது
ஸாங்க்யயோகாதிகம்யம் சாங்கிய விசாரத்தாலும் யோகமென்கிறத் தியானத்தாலும் உண்டாகுமென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதி: ஹி சுவேதாசுவதர சுருதி சொல்லுகிறதன்றோ

அ-கை. இப்படி சாங்கியயோகங்கள் ஞானசாதனமானால் அந்தமதங்களை முழுமையும் அங்கீகரிக்கலாமோவெனில்.

यस्तुश्रुतेर्विरुद्धस्सआभासस्साङ्ख्ययोगयोः ॥

யஸ்து ஶ்ருதேர்விருத்தஸ்ஸ ஆபாஸஸ்ஸாங்க்யயோகயோ: ॥ ௧௧௫

ஸாங்க்யயோகயோ: சாங்கியயோகங்களில்
ய: து யாதொரு அபிப்பராயம்
ஶ்ருதே: அத்துவைதசுருதிக்கு
விருத்த: விரோதமாயிருக்கிறதோ
ஸ: அந்த அபிப்பிராயம்
ஆபாஸ: பொய்யென்றுதள்ளப்படும்

அ-கை. தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு ஞானம்வருமுன்னே சரீரம்மரித்தால் முக்திசித்தி ஆகுமா ஆகாதோவெனில்.

उपासनंनातिपक्वमिहयस्यपरत्रसः ।
मरणेब्रह्मलोकेवातत्वंविज्ञायमुच्यते ॥

உபாஸநம் நாதிபக்வம் இஹ யஸ்ய பரத்ர ஸ: ।
மரணே ப்ரஹ்மலோகே வா தத்த்வம் விஜ்ஞாய முச்யதே ॥ ௧௧௬

யஸ்ய யாதொரு புருஷனுக்கு
உபாஸநம் பிர்மத்தியானமானது
இஹ இவ்விடத்தில்
அதிபக்வம் அத்தியந்தம்பக்குவமாக
ந இல்லையோ
ஸ: அவன்
பரத்ர பின்னாலேயுண்டாகிற ஜன்மத்திலாவது
மரணே அல்லதுமரணகாலத்திலாவது
ப்ரஹ்மலோகே வா பிர்மலோகத்திலாவது
தத்த்வம் பிர்மத்தை
விஜ்ஞாய அபரோட்சமாக அறிந்து
முச்யதே மோட்சத்தையடைகிறான்

அ-கை. மாணகாலத்தில் ஸ்வரூபபிரஞ்ஞை இருந்தால் விசேஷமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

यंयंवापिस्मरन्भावंत्यजत्यन्तेकलेबरम् ।

तन्तमेवैतियाश्चित्तस्तेनयातीतिशास्त्रतः ॥

யம்யம்வாபிஸ்மரந்பாவம்த்யஜத்யந்தேகளேபரம் ।

தம்தமேவைதியச்சித்தஸ்தேநயாதீதிசாஸ்த்ரதஃ ॥ கஙஎ

யம்யம் யாதொரு யாதொரு

பாவம் பாவத்தை

ஸ்மரந் வா அபி ஸ்மரித்துக் கொண்டேதானே

அந்தே அந்தியகாலத்தில்

களேபரம் சரீரத்தை

த்யஜதி விடுகிறானே

தம் தம் ஏவ அந்தந்த பாவத்தை

ஏதி அடைகிறான்

யச்சித்தஃ யாதொருவஸ்துவில் சிந்தத்தையுடையவனாகச் சதா இருக்கிறானோ

தேந அதினால் அவன்

யாதி அதை அடைகிறான்

இதி என்கிற

சாஸ்த்ரதஃ சாத்திரத்தினாலுமறி.

அ-கை. இதினால் அந்தியகாலத்தில் தியானம், ஞானமாய் முக்தியைகொடுக்குமென்பதெப்படியெனில்.

अत्यन्तप्रत्ययोनूनंभाविजन्मतथासति ।

निर्गुणप्रत्ययोपिस्यात्सगुणोपासनेयथा ॥

அத்யந்தப்ரத்யயோநூநம்பாவிஜந்மதயாஸதி ।

நிர்குணப்ரத்யயோபிஸ்யாத்ஸகுணோபாஸநேயதா ॥ கஙஅ

அந்த்யப்ரத்யயஃ கடைசியிலுண்டாகிற அழுத்தமான ஞாபகத்தால்

பாவிஜந்ம நூநம் வரப்போகிற ஜன்மம் நிச்சயம்

ததா ஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவில்

நிர்குணப்ரத்யயஃ அபி நிற்குணத்தில் வைத்த ஞாபகமும்

யதா எப்படி

ஸகுணோபாஸநே சகுணத்தியானத்திலேயோ [ஆவான்.

ஸ்யாத் அப்படி நிற்குணஸ்வரூபமாக

அ-கை. நிற்குணதியானத்தால் நிற்குணபிராப்தி வரட்டும், மோட்சமில்லையேயெனில்.

नित्यनिर्गुणरूपंतन्नाममात्रेणगीयताम् ।

अर्थतोमोक्षएवैषसंवादिभ्रमवन्मतः ॥

நித்யநிர்குணரூபம்தந்நாமமாத்ரேணகீயதாம் ।

அர்தோமோக்ஷஏவைஷஸம்வாதிப்ரமவந்மதஃ ॥ கஙக

நிர்குணரூபம் நித்திய மாயு
ம்நிர்குணரூபமாயுமிருக்கிறதென்று
தந்நாமதேயேன அதுநாம மாத்திரத்
தால்
தியதாம் தானம் பண்ணப்படுகிறது
அர்த்தத: அர்த்தத்தினால்

வஷ: இதுவே
மோக்ஷ: ஸவ மோட்சந்தானே
ஸம்வாதிப்ரமவத் சம்வாதிபிரமை போ
லென்று
உக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. நிர்குண பிர்மத்தியானம், மானசகிரியையானதால் முக்திக்கிசாத
னமென்று சொன்னது விரோதமா யிருக்கிறதேயெனில்.

तत्सामर्थ्याज्जायतेधीर्मूलाविद्यानिवर्तका ।
अविमुक्तोपासनेनतारकब्रह्मबुद्धिवत् ॥

தத்ஸாமர்த்யாஜ்ஜாயதேதீர்மூலாவித்யாநிவர்தகா ।
அவிமுக்தோபாஸநேநதாரகப்ரஹ்மபுத்திவத் ॥ ௧௪௦

தத்ஸாமர்த்யாத் அந்த பிர்மத்தியான
த்தின் சாமர்த்தியத்தினாலே
மூலாவித்யாநிவர்தகா மூலாஞானத்
தைநிவர்த்திக்கிறதான
தீ: ஞானமானது

ஜாயதே உண்டாகிறது
அவிமுக்தோபாஸநேந அவிமுக்த
மெண்கிறசகுண உபாசனையினாலே
தாரகப்ரஹ்மபுத்திவத் தாரக பிர்ம
ஞானம்சித்திப்பதுபோலவறி.

அ-கை. நிர்குணதியானம் முக்தியைக் கொடுக்குமென்பதில் பிரமாணமே
தெனில்.

सोकामोनिष्कामइतिह्यशरीरोनिरिन्द्रियः ।
अभयंहीतिमुक्तत्वंतापनियेफलंश्रुतम् ॥

ஸோகாமோநிஷ்காமஇதிஹ்யஶரீரோநிரிந்த்ரிய: ।
அபயம்ஹீதிமுக்தத்வம்தாபநீயேபலம்ஶ்ருதம் ॥ ௧௪௧

ஸ: அவன்
அகாம: ஆசையில்லாதவனென்றும்
நிஷ்காம: இதி ஹி நிஷ்காமனென்றும்
அஶரீர: சரீரமில்லாதவனென்றும்
நிரிந்த்ரிய: இந்திரியங்களில்லாதவ
னென்றும்

அபயம் ஹி இதி அபயனு யிருக்கிறா
முக்தத்வம் ஜீவன்முக்தி [னென்றும்
தன்மையையுடையவனென்றும்
பலம் இப்படி தியானிக்கு பலத்தை
தாபநீயே தாப நீயத்தில்
ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறது.

அ-கை. பிர்மத்தியானமே முக்தியை கொடுக்குமானல் ஞானத்தை தவிர
மோட்சத்திற்கு வேறுவழிஇல்லையென்ற சுருதிக்குவிரோதமாகுமேயெனில்.

उपासनस्यसामर्थ्याद्विद्योत्पत्तिर्भवेत्ततः ।
नान्यःपन्थाइतिह्येतच्छास्त्रंनैवविरुध्यते ॥

உபாஸநஸ்யஸாமர்த்யாத்வித்யோத்பத்திர்பவேத்தத: ।
நாந்ய:பந்தாஇதிஹ்யேதச்சாஸ்த்ரந்நைவவிருத்யதே ॥ ௧௪௨

உபாஸநஸ்ய பிர்மத்தியானத்தினுடைய
ஸாமர்த்யாத் சாமர்த்தியத்தினாலே
வித்யோத்பத்தி: ஞானத்தினுடைய உற்பத்தியானது
பவேத் பவிக்கிறது
தத: ஆகையால்ஞானத்தைத்தவிரமுக்திக்கி
ந அந்ய: பந்தா: வேறேமார்க்கமில்லை
இதி என்று
ஏதத் சொல்லுகிற இந்த
சாஸ்த்ரம் சாத்திரமானது
ந விருத்யதே ஏவ ஹி விரோதப்படுகிறதில்லையன்றோ

அ-கை. நிஷ்காமனாயிருந்து பிர்மத்தியானம் பண்ணுவதால் பிர்மஞானம் வருமென்றுதாபனீயம்சொன்னதுபோல, சகாமனாயிருந்து பிர்மத்தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு சுருதியில் என்னபலம் சொல்லப்படுகிறதெனில்.

निष्कामोपासनान्मुक्तिस्तापनीयेसमीरिता ।
ब्रह्मलोकस्सकामस्यशैब्यप्रश्नेसमीरितः ॥
यउपास्तेत्रिमात्रेणब्रह्मलोकेसनीयते ।
सएतस्माज्जीवघनात्परंपुरुषमीक्ष्यते ॥

நிஷ்காமோபாஸநாந்முக்திஸ்தாபநீயேஸமீரிதா ।
ப்ரஹ்மலோகஸ்ஸகாமஸ்யஶைப்யப்ரஶ்நேஸமீரித: ॥ ௧௪௩
யஉபாஸ்தேத்ரிமாத்ரேணப்ரஹ்மலோகேஸநீயதே ।
ஸஏதஸ்மாஜ்ஜீவகநாத்பரம்புருஷமீக்ஷ்யதே ॥ ௧௪௪

நிஷ்காமோபாஸநாத் நிஷ்காமனாகபிர்மத்தியானம்செய்வதால்
முக்தி:, முக்தியானது
தாபநீயே தாபனீயத்தில்
ஸமீரிதா சொல்லப்படுகிறது
ஶைப்யப்ரஶ்நே சைப்பியபிர்ச்னவுபநிஷத்தில்
ஸகாமஸ்ய காமத்தோடேகூடிய புருஷனுக்கு
ப்ரஹ்மலோக: பிரமலோகமானது
ஸமீரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ய: அதிலெப்படிசொல்லப் பட்டிருக்கிறதென்றால்யாதொருத்தன்
த்ரிமாத்ரேண பிரணவத்தை மூன்றுமாத்திரையோடே
உபாஸ்தே உபாசிக்கிறானோ
ப்ரஹ்மலோகே பிர்மலோகத்தில்
ஸ: அவன்
நீயதே நைப்பிவிக்கப்படுகிறான்.
ஸ: அவன்
ஏதஸ்மாத் இந்த
ஜீவகநாத் ஜீவசமஷ்டியான பிர்மாவிடத்தில்நின்றும்

பரம் புருஷம் பரமபுருஷனான பிர்மத்தை
ஈக்ஷதே சாட்சாத்துக்காரமாய் பார்க்கிறான்

அ-கை. சகாமனுக்கும் பிர்மலோகமுண்டென்பதில் சூத்திரத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

अप्रतीकाधिकरणेतत्क्रतुर्न्यायईरितः ।
ब्रह्मलोकफलंतस्मात्सकामस्येतिवर्णितम् ॥

அப்ரதீகாதிகரணே தத்க்ரதுர்ந்யாய ஈரித꞉ ।
ப்ரஹ்மலோகபலம் தஸ்மாத் ஸகாமஸ்யேதி வர்ணிதம் ॥ ௧௪௫

அப்ரதீகாதிகரணே அப்பிரதீகமென்றஅதிகரணத்தில்
தத்க்ரது꞉ அந்தபிர்மத்தியானத்தை பண்ணுகிறவனுக்கு
ந்யாய꞉ பிர்மலோகமென்கிற நியாயம்
ஈரித꞉ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ஸகாமஸ்ய சகாமனுக்கு
ப்ரஹ்மலோகபலம் இதி பிரமலோகபலமென்று
வர்ணிதம் வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. சகாமனுக்கு நிற்குணத்தியானத்தால் பிர்மஞானம் என்னமாயுண்டாகுமெனில்.

निर्गुणोपास्तिसामर्थ्यात्तत्रतत्वमवेक्षते ।
पुनरावर्ततेनायंकल्पान्तेचविमुच्यते ॥

நிர்குணோபாஸ்திஸாமர்த்யாத்தத்ர தத்வமவேக்ஷதே ।
புநராவர்ததே நாயம் கல்பாந்தே ச விமுச்யதே ॥ ௧௪௬

நிர்குணோபாஸ்திஸாமர்த்யாத் நிர்குணபிர்மத்தியானத்தினுடையசாமர்த்தியத்தினாலே
தத்ர அந்த பிர்மலோகத்தில்
தத்வம் ஸ்வரூபத்தை
அவேக்ஷதே சாட்சாத்கரிக்கிறான்
அயம் இவன்
புந꞉ மறுபடி
நாவர்ததே வருகிறதில்லையென்றுசுருதிசொல்லுகிறது
கல்பாந்தே ச பிர்மகற்பாந்தத்தில்
விமுச்யதே பிர்மாவோடேமோட்சத்தையடைகிறான்.

அ-கை. வேதத்தில் பிரணவத்தை சகுணபிர்மமாக சொல்லுகிறதா. அல்லதுநிர்குணபிர்மமாக சொல்லுகிறதாவெனில்.

प्रणवोपास्तयःप्रायोनिर्गुणाएववेदगाः ।
क्वचित्सगुणताप्युक्ताप्रणवोपासनस्यहि ॥

ப்ரணவோபாஸ்தய: ப்ராயோ நிர்குணா ஏவ வேதகா: |
க்வசித் ஸகுணதாப்யுக்தா ப்ரணவோபாஸநஸ்ய ஹி || ௧௪௭

ப்ரணவோபாஸ்தய: பிரணவத்தினுடையதியானங்கள்
ப்ராய: அநேகமாய்
நிர்குணா ஏவ நிர்குணங்களாகவே
வேதகா: வேதத்தில்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ப்ரணவோபாஸநஸ்ய பிரணவத்தியானத்திற்கே
க்வசித் சிலவிடத்தில்
ஸகுணதா அபி சகுணத்துவமும்
உக்தா ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. இரண்டுவிதமாயும் சொல்லுகிற சுருதிகள் எவையெனில்.

परापरब्रह्मरूपओंकारउपवर्णितः ।
पिप्पलादेनमुनिनासत्यकामायपृच्छते ॥
एतदालंबनंज्ञात्वायोयदिच्छतितस्यतत् ।
इतिप्रोक्तंयमेनापिपृच्छतेनाचिकेतसे ॥

பராபரப்ரஹ்மரூப ஓங்கார உபவர்ணித: |
பிப்பலாதேந முநிநா ஸத்யகாமாய ப்ருச்சதே || ௧௪௮
ஏததாலம்பநம் ஜ்ஞாத்வா யோ யதிச்சதி தஸ்ய தத் |
இதி ப்ரோக்தம் யமேநாபி ப்ருச்சதே நசிகேதஸே || ௧௪௯

பிப்பலாதேந பிப்பலாதரென்கிற
முநிநா ரிஷியினாலே பிரச்னோபநிஷத்தில்
ப்ருச்சதே பிரச்னம் பண்ணுகிறவராயிருக்கிற
ஸத்யகாமாய சத்தியகாமரென்கிற சிஷியன்பொருட்டு
ஓங்கார: பிரணவமானது
பராபரப்ரஹ்மரூப: நிர்குணசகுணபிர்மமாகவும்
உபவர்ணித: வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ஏதத் ஆலம்பநம் இந்த பிரணவத்தியானத்தினுடையபிடிப்பேமோட்சமென்று
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
ய: எவன்
யத் சகுணநிர்குணபிர்மங்களில் எதை
இச்சதி இச்சிக்கிறானோ
தஸ்ய அவனுக்கு
தத் இதி அதுலபிக்கிறதென்று
ப்ருச்சதே கடவல்லியிலும் கேட்ட
நசிகேதஸே நசிகேதசு என்ற சிஷியன் பொருட்டு
யமேந அபி எமதர்மராஜாவினாலும்
ப்ரோக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இந்தபிர்மத்தியானத்தின் முடிவைச் சொல்லுமெய்யாவெனில்.

इहवामरणेचास्यब्रह्मलोकेथवाभवेत् ।
ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्सम्यगुपासीनस्यनिर्गुणम् ॥

அதவா மரணே வா ஸ்யாத் ப்ரஹ்மலோகே(அ)த²வா ப⁴வேத் |
ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்க்ருதி: ஸம்யக் உபாஸீநஸ்ய நிர்கு³ணம் || கருo

அதவா இப்பவேயாவது
மரணே வ அல்லது மரணகாலத்திலாவது
ப்ரஹ்மலோகே அத²வா பிர்ம லோகத்திலாவது
நிர்கு³ணம் நிர்க்குணத்தியானம்
உபாஸீநஸ்ய பண்ணுகிறவனுக்கு
ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்க்ருதி: பிர்ம சாக்ஷாத்காரமானது
ஸம்யக் நன்றாக
ப⁴வேத் உண்டாகும்

அ-கை. இந்த அர்த்தம் இன்னும் எங்கேயாவது சொல்லியிருக்கிறதாவெனில்.

अर्थोऽयमात्मगीतायामपिस्पष्टमुदीरितः ।
विचाराक्षमआत्मानमुपासीतेतिसन्ततम् ॥
साक्षात्कर्तुमशक्तोपिचिन्तयेन्मामशङ्कितः ।
कालेनानुभवारूढोभवेदाफलितोध्रुवम् ॥
यथागाधनिधेर्लब्धौनोपायःखननंविना ।
मल्लाभेपितथास्वात्मचिन्तांमुक्त्वानचापरः ॥
देहोपलमपाकृत्यबुद्धिकुद्दालकात्पुनः ।
खात्वामनोभुवंभूयोगृह्णीयान्मांनिधिंपुमान् ॥

அர்தோ²(அ)யமாத்மகீ³தாயாமபிஸ்பஷ்டமுதீ³ரித: |
விசாராக்ஷமஆத்மாநமுபாஸீதேதிஸந்ததம் || கருக
ஸாக்ஷாத்கர்துமஶக்தோபிசிந்தயேந்மாமஶங்கித: |
காலேநாநுப⁴வாரூடோ⁴ப⁴வேதா³ப²லிதோத்⁴ருவம் || கருஉ
யதா²கா³த⁴நிதே⁴ர்லப்³தௌ⁴நோபாய:க²நநம்விநா |
மல்லாபே⁴பிததா²ஸ்வாத்மசிந்தாம்முக்த்வாநசாபர: || கருங
தே³ஹோபலமபாக்ருத்யபு³த்³தி⁴குத்³தா³லகாத்புந: |
கா²த்வாமநோபு⁴வம்பூ⁴யோக்³ருஹ்ணீயாந்மாம்நிதி⁴ம்புமாந் ||

ஆத்மகீ³தாயாம் அபி ஆத்தும கீதையிலும்
அயம் இந்த
அர்த²: அர்த்தமானது
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
உதீ³ரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
விசாராக்ஷம: ஆத்துமவிசாரம் பண்ணசக்தியில்லாதவன்
ஸந்ததம் எப்போதும் ஆத்துமாவை

உபாஸீத இதி — தியானம் பண்ணவேண்டுமென்றுசொல்லியிருக்கிறது

ஸாக்ஷாத் — ஆத்துமாவை சாக்ஷாத்கா

கர்தும் — பண்ணுவதற்கு

அஶக்த꞉ ஸந் — அசக்தனானபுருஷனும்

அஹம் — சாக்ஷியாகிய என்னை

அஸந்திக்த꞉ — சந்தேகமன்றியிலும் சோம்பலன்றியிலும்

விசிந்தயேத் — சிந்திக்கவேண்டியது

காலேந — சிலகாலத்திலே

அநுபவாரூட꞉ — அனுபவத்தில் திருடப்பட்டவனாகி

பலித꞉ — பூரணமான பலத்தையுடையவனாக

த்ருவம் — நிச்சயமாய்

பவேயம் — பவிப்பன்

யதா — எப்படி

அகாதநிதே꞉ — ஆழத்திலிருக்கிற புதையலை

லப்தௌ — அடைகிறவிஷயத்தில்

கநநம் விநா — வெட்டுகிறதைத்தவிர

ந உபாய꞉ — உபாயமானது வேறில்லையோ

ததா — அப்படி

ஸ்வலாபே அபி — என்னுடைய சாக்ஷாத்காரலாபத்தில்

ஆத்மத்யாநம் — ஆத்தும தியானத்தை

ஹித்வா — விட்டு

அபர꞉ ச — வேறேஉபாயம்

ந — இல்லை

புத்திகுத்தாலகாத் — புத்தியாகிற கூந்தாலத்தினால்

தேஹாபிமாநம் — தேகமாகிறபாராங்கல்

உத்ஸார்ய — தூரத்தில்தள்ளி

புந꞉ — மறுபடி

மநோபூமிம் — மனசாகிற பூமியை

கநித்வா — புத்தியாகிறமண்வெட்டியால் வெட்டி

புமாந் — முமுக்ஷுவானபுருஷனானவன்

புந꞉ — மறுபடி

அஹம் — அகம்பதலக்ஷியமான

நிதிம் — புதையலை

க்ருஹ்ணீயாத் — கிரகிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி தியானத்தால் ஞானம் வருமென்பதை யெவ்விதமாய் நம்புகிறதெனில்.

अनुभूतेरभावेपिब्रह्मास्मीत्येवचिन्त्यताम् ।
अप्यसत्प्राप्यतेध्यानान्नित्याप्तंब्रह्मकिंपुनः ॥

அநுபூதேரபாவேபிப்ரஹ்மாஸ்மீத்யேவசிந்த்யதாம் ।
அப்யஸத்ப்ராப்யதேத்யாநாந்நித்யாப்தம்ப்ரஹ்மகிம்புந꞉ ॥ ௧௫௫

அநுபூதே꞉ — அப்படி சாட்சாத்காரஅனுபவமானது

அபாவே அபி — உண்டாகாமலிருந்தபோதிலும்

ப்ரஹ்ம அஸ்மி — பிர்மமேனாகவிருக்கிறேன்

இதி ஏவ — என்றே

சிந்த்யதாம் — சிந்திக்கத்தக்கது

த்யாநாத் — தியானத்தினால்

அஸத் அபி — அசத்தானஉருவமும்

ப்ராப்யதே — அடையப்படுமானால்

ஸ்ருஷ்டம் எப்போதுமடையப்பட்டிருக்கிற | கிம் வேதிதவ்யம் அடையப்படவேண்டியதி
ப்ரஹ்ம பிர்மமானந்த | ல் கேட்கவேண்டியதென்ன

அ-கை சிலர் சிலகாலம் பிர்மத்தியானம்பண்ணிப் பிற்பாடு விட்டுவிடுகிறார்களேயெனில்.

अनात्मबुद्धिशैथिल्यंफलंध्यानाद्दिनेदिने ।
पश्यन्नपिनचेद्ध्यायेत्कोपरोस्मात्पशुर्वद ॥

அநாத்மபுத்திசைதில்யம்பலம்த்யாநாத்திநேதிநே ।
பஶ்யந்நபிநசேத்த்யாயேத்கோऽபரோऽஸ்மாத்பஶுர்வத ॥ ௧௩௪

த்யாநாத் நிற்குணபிர்மத் தியானத்தால்
அநாத்மபுத்திஶைதில்யம் தேகாத்துமபுத்திக்குக்குறைவுவருவதான
பலம் பிரயோசனத்தை
திநேதிநே நாள்தோறும்நாள்தோறும்
பஶ்யந்நபி பார்த்துக்கொண்டிருந்தும்
ந த்யாயேச் சேத் தியானம் பண்ணாமல்போனானேயானால்
அஸ்மாத் இவனைக்காட்டிலும்
அபர: வேறான
பஶு: மாடு
க: எது இருக்கிறது
வத சொல்

அ-கை. ஐயா வையவேண்டாம் நான் இப்போ செய்யவேண்டியதென்னவெனில்.

देहाभिमानंविध्वस्यध्यानादात्मानमद्वयम् ।
पश्यन्मर्त्योऽमृतोभूत्वाह्यत्रब्रह्मसमश्नुते ॥

தேஹாபிமாநம்வித்வஸ்யத்யாநாதாத்மாநமத்வயம் ।
பஶ்யந்மர்த்யோऽம்ருதோபூத்வாஹ்யத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே ॥

தேஹாபிமாநம் தேகாபிமானத்தை
த்யாநாத் பிர்மத்தியானத்தால்
வித்வஸ்ய அத்தியந்தம்கெடுத்து
அத்வயம் இரண்டற்ற
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை
பஶ்யந் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
மர்த்ய: புருஷன்
அம்ருத: சாவில்லாதவனாக
பூத்வா ஆய்
அத்ர இந்ததேகத்திலேயே
ப்ரஹ்ம பிர்ம சாட்சாத்துக்காரமான ஞானத்தை
ஸமஶ்நுதே அடைகிறானென்று

-கை. இந்த தியானதீபிகையின் அனுசந்தானபலமேதெனில்.

ध्यानदीपमिमंसम्यक्परामृशातियोनरः ।
मुक्तसंशयएवायंध्यायतिब्रह्मसंततम् ॥

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌶𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌶𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௫௮

𑌇𑌮𑌂 இந்த
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑌂 தியானதீபமென்றகிரந்த(த்தை
𑌯𑌃 யாதொரு
𑌨𑌰𑌃 புருஷனானவன்
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 நன்றாக
𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌶𑌤𑌿 ஆலோசித்துப் பார்க்கி(றானோ
𑌅𑌯𑌂 அந்தஇவன்
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 𑌏𑌵 சகலசந்தேகங்களும் தீர்ந்தவனாகவே
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌂 சதாகாலமும்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 பிர்மத்தையே
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿 தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பவனாய் நித்தியானந்தத்தை அடைந்துநீடூழிகாலம் வாழ்ந்திருப்பன்.

தியானதீபிகை முற்றிற்று.

---

(௧௦)வது நாடகதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

மந்தாதிகாரிகளுக்கு ஞானம்வர உபதேசிக்கிறார். பரிபூர்ணராயும், இரண்டற்றவராயும், ஆனந்தரூபராயு மிருக்கிற பரமாத்துமா சிருஷ்டிக்குப்பின் தன்மாயையினால் தான்தானே ஜகத்தாயும், ஜீவரூபியாயும், பிரவேசித்தும், விஷ்ணு முதலிய உத்தமசரீரத்தில் பிரவேசித்தும் தெய்வமாய் விளங்குகிறார். மனிதர் முதலிய மத்திமசரீரத்தில் பிரவேசித்து அந்தத் தெய்வத்தன்மையோடே கூடினவர்களை உபாசிக்கிறவனாயும் அந்த பரமாத்துமாவே ஆனார். அனேகங்கோடி ஜன்மங்களில் அம்மனிதர்கள் அவ்விசனை நிட்காமியமாயுபாசித்த புண்ணியவசத்தால் நா மாரென்ற பிர்மவிசாரமுண்டாகிறது. அவ்விசாரத்தால், நாடகத்தில் அனேகம் வேடம்போட்ட புருடன் ஒருவனென்று அறிவதுபோல, மாயை நாசமாகினால் அறிவாகிய பரமாத்துமா ஒருவராகவே மீதமாகிறார். அவ்வஸ்துவை யிரண்டாய்ப்பார்த்ததால் பந்தமான துக்கம் வந்தது. அப்பிர்மமே தானென்று பார்ப்பது மோக்ஷம். அவிசாரத்தால் வந்த பந்தம் ஜீவபரமாத்துமவிசாரத்தால் நிவர்த்தியடையும். ஆகையால் எப்பொழுதும் பிர்மத்தை விசாரிக்கவேண்டியது. அகங்காரனென பிரபுவையும், புத்தியாகிய நாடகசாலைப் பெண்ணையும், விஷயங்களாகிற வேடிக்கைப் பார்க்கிறவர்களையும், இந்திரியங்களாகிற தாள மத்தளக்காரர்களையும், சாக்ஷியாகிய தீபம், நாடகசாலையில்வைத்த தீபம்போல் விளக்கிவைக்கிறது. தன் ஸ்தானத்

தில்வைத்ததீபம், நாடகசாலை உள் வெளியிலும், ஒரேபடித்தாய் விளக்குவது போல சரீர ஹிருதயஸ்தானத்திலிருக்கிற சாக்ஷி உள் வெளியில் ஒரேபடித்தாய் பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறார். தேகத்தைக்குறித்து உள் வெளி வஸ்துவே யொழிய வேறில்லை. புத்தியாதிகளை சாக்ஷிவிளக்கிவைத்தும், புத்தியாதிகளால்தான் விளங்காமலுமிருக்கிறார். அறிவு ஒருநாளும் அன்னியமாய் கிரகிக்கப் படமாட்டாது. சர்வசங்கற்பத் தியாகம் உனக்கு கிரமமானால், புத்தியை சரணமடைந்து அதற்கு சாக்ஷியான அறிவையே உள்ளிலாவது வெளியிலாவது அறியக்கடவாய்.

நாடகதீப சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீ கணேஶாய நம:.

ஶ்ரீ பரமஹம்ஸப்ரஹ்மானந்த குரவே நம:.

நாடகதீப:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

अर्थोनाटकदीपस्यमयासंक्षिप्यवक्ष्यते ॥

நத்வாஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுனீஶ்வரௌ ।

அர்த்தோநாடகதீபஸ்யமயாஸங்க்ஷிப்யவக்ஷ்யதே ॥

ஸ்ரீ பாரதிதீர்த்த வித்தியாரண்ய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி நாடகதீபத்திற்கு சம்க்ஷேபமாய் அர்த்தம் சொல்லுகிறேன்.

அ-கை. இப்போ சொல்லப்போகிற கிரந்தம் நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறும்பொருட்டு தனக்கு அபிமதமான பிர்மஸ்வரூபத்தை ஸ்மரிக்கிறதான மங்களத்தை ஆசரித்துக்கொண்டு, மந்தாதிகாரிகளுக்கு ஆயாசமன்றியில் நிஷ்பிரபஞ்சமான பிர்மாத்துமைக்கியஞான சித்தியின்பொருட்டு, அத்தியாரோபம் அபவாதமென்கிற நியாயத்தை யனுசரித்து ஆத்துமாவினிடத்தில் முதலில் அத்தியாரோபத்தைச் சொல்லுகிறார்.

परमात्माद्वयानन्दःपूर्णःपूर्वस्वमायया ।

स्वयमेवजगद्भूत्वाप्राविशज्जीवरूपतः ॥

பரமாத்மாத்வயாநந்த꞉ பூர்ண꞉ பூர்வம் ஸ்வமாயயா ।
ஸ்வயமேவ ஜகத்பூத்வா ப்ராவிஶஜ்ஜீவரூபத꞉ ॥ ௧

பூர்வம் சிருஷ்டிக்கு முன்னே
அத்வயாநந்த꞉ ஸ்வகதாதிபேதமின்றி அத்துவயானந்தராயும்
பூர்ண꞉ தேசகாலாதி பரிச்சேதமற்றபூர்ணராயுமிருக்கிற
பரமாத்மா பரமாத்துமாவானவர்
ஸ்வமாயயா தன்னிடத்தில் கற்பிதமான மாயையால்
ஸ்வயமேவ தான் தானே
ஜகத்பூத்வா சொப்பனம் போல நாமரூபவடிவமானஜகத்தாகத்தோன்றி
ஜீவரூபத꞉ கர்த்திருத்துவாதி ரூபமான ஜீவரூபத்தாலே
ப்ராவிஶத் பிரவேசித்தார்.

அ-கை. ஏகராயிருக்கிற ஆத்துமா தானே சர்வசரீரங்களிலும் பிரவேசித்திருக்கும்பட்சத்தில் பூஜிக்கிறவனுயுமிருக்கிற பேதத்தோடே தோன்றுகிறது விரோதமாயிருக்கிறதே யெனில்.

विष्ण्वाद्युत्तमदेहेषुप्रविष्टोदेवताभवत् ।
मर्त्याद्यधमदेहेषुस्थितोभजतिदेवताम् ॥

விஷ்ண்வாத்யுத்தமதேஹேஷு ப்ரவிஷ்டோ தேவதாபவத் ।
மர்த்யாத்யதமதேஹேஷு ஸ்திதோ பஜதி தேவதாம் ॥ ௨

விஷ்ண்வாத்யுத்தமதேஹேஷு விஷ்ணு முதலான உத்தமதேகங்களில்
ப்ரவிஷ்ட꞉ பிரவேசித்த ஆத்துமாவானவர்
தேவதா தெய்வமாக
அபவத் பவிக்கிறார்
மர்த்யாத்யதமதேஹேஷு மனுஷியாள் முதலான அதமதேகங்களில்
ஸ்தித꞉ பிரவேசித்திருந்த அந்த ஆத்துமாவானவர்
தேவதாம் அந்த தெய்வத் தன்மையோடே கூடின ஈசுவரனை
பஜதி பஜிக்கிறார்.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவிடத்தில் சுருக்கமாக அத்தியாரோபத்தைக் காண்பித்து, சாதனத்துடன் அதின் அபாவத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अनेकजन्मभजनात्स्वविचारंचिकीर्षति ।
विचारेणविनष्टायांमायायांशिष्यतेस्वयम् ॥

அநேகஜந்மபஜநாத் ஸ்வவிசாரம் சிகீர்ஷதி ।
விசாரேண விநஷ்டாயாம் மாயாயாம் ஶிஷ்யதே ஸ்வயம் ॥ ௩

அநேகஜந்மபஜநாத் அனேக ஜன்மத்தில் நிஷ்காமமாக சகல சற்கருமங்களையும் பிரமார்ப்பணமாகப் பண்ணி சித்தசுத்தியையடைந்து சாதனசதுஷ்டயத்தைசம்பாதித்து சற் குருசன்னதியில் போய்சேர்ந்த விசேஷத்தால்

ஸ்விசாரம் இந்த அதிகாரியானவன் நாமாரென்றசிரவணமனனநிதித்தியாசனசமாதிரூபமானவிசாரத்தை

விகீஷதி பண்ண இச்சிக்கிறான்

விசாரேண இந்த விசாரத்தினாலே

ஸாயாயாம் தன்பூர்ணத்துவத்தை மறைத்த அஞ்ஞானமான

வித்யாயாம் நாசமாகாநின்ற ஸமயத்தில்

ஸ்வயம் தானாகவே

ஸிஷ்யதே ஆத்துமாவிருந்தமாகிறான் இதுவே மோட்சமென்றறி.

அ-கை. அந்த பிர்மத்தையறிந்து முக்தியடைகிறானென்று இவை முதலான சுருதிகள் ஞானத்தால் பந்தநிவர்த்தியாகிறதென்று சொல்லியிருக்க நீர் அதற்கு விரோதமாய், ஆத்துமாமாத்திரம் மிதமாகிறதே மோட்சமென்று சொன்னகாரண மேதோவெனில்.

अद्वयानन्दरूपस्यसद्वयत्वंचदुःखिता ।

बन्धःप्रोक्तस्स्वरूपेणस्थितिर्मुक्तिरितीर्यते ॥

அத்வயாநந்தரூபஸ்ய ஸத்வயத்வஞ்சதுஃகிதா ।

பந்தஃப்ரோக்தஸ்ஸ்வரூபேணஸ்திதிர்முக்திரிதீர்யதே ॥ ௪

அத்வயாநந்தரூபஸ்ய இரண்டற்ற ஆனந்தரூபரான தனக்கு படுத்திருக்கிற புருஷன் ஒருவனுயும் சுகமாயும் இருந்தும் நித்திராசக்தியால் அனேகத்துவமும் துக்கத்துவமும் எப்படிதோன்றிற்றோ

ஸத்வயத்வம் அப்படி அஞ்ஞான சக்தியால் இரண்டாவதானவஸ்துக்களின் தோற்றமும்

துஃகிதா ச அனேகவிதமான துக்கம்

பந்தஃ காண்கிறதே பந்தமே (கனும்

ப்ரோக்தஃ சொல்லப்படும் (ன்ற

ஸ்வரூபேண விழித்தவன் போல ஸ்வரூபமாத்திரமான

ஸ்திதிஃ இருப்பே

முக்திஃ மோட்சமென்று

இதி இப்படி

ஈர்யதே அங்கிகரிக்கப்படுகிறது

வி-ம். ஆகையால் மற்றசுருதிகளுக்கும் நாம் சொன்னதற்கும் விரோதமில்லையென்றறி.

அ-கை. கர்மத்தினாலேயே சனகாதிகள் சித்தியடைந்தார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற கீதாவாக்கியத்திற்கு விரோதமாய் விசாரசன்னிய ஞானத்தால் முக்திவருமென்றெப்படி சொன்னீரெனில் அது சித்தசுத்திபரமே யன்றி, மோட்சபரமன்றென்று தீர்மானமாய்ச்சொல்லுகிறார்.

अविचारकृतोबन्धोविचारेणनिवर्तते ।

அவிசாரக்ருதோபந்தோவிசாரேணநிவர்த்ததே ।

ஸ்விசாரக்ருத꞉ தன்னை யாரென்று விசாரியாமையால் பண்ணப்பட்டிருக்கிறதுயாதோ
பந்த꞉ அதுவேபந்தம்
விசாரேண அது தன்னை யறியப்பண்ணுகிற விசாரத்தாலேயே
நிவர்த்தேத நிவர்த்தியாகிறது

அ-கை. விசாரத்தால் முக்திவருமென்று சொன்னீரே எதைக்குறித்து விசாரத்தால் மோட்சம் வருமெனில்.

तस्माज्जीवपरात्मानौसर्वथैवविचारयेत् ॥

தஸ்மாஜ்ஜீவபராத்மானௌஸர்வதைவவிசாரயேத் ॥ ௫

தஸ்மாத் ஆகையினால்இந்ததேகத்திலிருக்கிற
ஜீவபராத்மானௌ ஜீவனையும், சாட்சியாயுமிருக்கிறபரமாத்துமாவையும்
ஸர்வதா ஏவ சர்வவிதத்திலுைலயும்
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது

அ-கை. ஜீவனது ஸ்வரூபத்தையும் அவனைவிசாரிக்கிரகிரமத்தையும் அவனது காரணத்தையும் அதின்தொழிலையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

अहमित्यभिमन्तायःकर्तासौतस्यसाधनम् ।

मनस्तस्यक्रियेअन्तर्बहिर्वृत्तीक्रमोत्थिते ॥

அஹமித்யபிமந்தாய꞉கர்தாஸௌதஸ்யஸாதநம் ।

மனஸ்தஸ்யக்ரியேஅந்தர்பஹிர்வ்ருத்தீக்ரமோத்திதே ॥ ௬

அஹம் இதி இந்த தேகத்தில் நான் (என்று
ய꞉ எவன்
அபிமந்தா அபிமானித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ
அஸௌ அந்த இவனே
கர்தா கர்த்தாவாகியஜீவன்
தஸ்ய அவனுக்கு
ஸாதநம் சகலவிதமானசாதனமாயி(ருக்கிறது
மன꞉ மனது
தஸ்ய அந்தமனதிற்கு
க்ரமோத்திதே கிரமமாக உண்டாகி
அந்த꞉ பஹிர்வ்ருத்தீக்ரியே உள்ளிலும் வெளியிலும் வருகிறயான் எனதுகளான விருத்திகளேதொழிகள்

ச-கை. அந்தவிருத்திகளின் ஸ்வரூபத்தையும் அந்த விருத்திகளுக்கு விஷயங்களையும், பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

अन्तर्मुखाहमित्येषावृत्तिःकर्तारमुल्लिखेत् ।

बहिर्मुखेदमित्येषाबाह्यंवस्त्विदमुल्लिखेत् ॥

அந்தர்முகாஹமித்யேஷாவ்ருத்தி꞉கர்தாரமுல்லிகேத் ।

பஹிர்முகேதமித்யேஷாபாஹ்யம்வஸ்த்விதமுல்லிகேத் ॥ ௭

அந்தர்முகா அந்தர்முகமாயிருக்கிற
அஹம் இதி நானென்ற
ஏஷா இந்த
வ்ருத்திம் விருத்தியானது
கர்த்தாரம் சரீரத்திற் குள்ளிருக்கிற கர்த்தாவையே
உல்லிகேத் விஷயீகரித்துக் கொண்டிருக்கும்

பஹிர்முகா வெளிமுகமாயிருக்கிற
இதம் இதி இதம் என்கிற
ஏஷா இந்தவிருத்தியானது
பாஹ்யம் வெளியிலிருக்கிற
வஸ்து வஸ்துக்களை
இதம் இதுவென்று
உல்லிகேத் விஷயீகரிக்கும்

தா-ம். அகம் விருத்தியே இதம் விருத்தியாய்ப்பிறந்தாலும் விருத்தி இரண்டென்பது, தகப்பனிடத்தில் மகன் பிறந்தாலும் இருவரும் வேறு வேறு தொழில்களை யுடையவர்கள் போலவாம்.

அ-கை. மனதே இப்படி சகலத்தையும் செய்கிறதானல் சட்சுராதி இந்திரியங்களுக்கு பிரயோசனமில்லையேயெனில்.

इदमोयेविशेषास्स्युर्गन्धरूपरसादयः ।
असांकर्येणतान्विद्यात्घ्राणादीन्द्रियपञ्चकम् ॥

இதமோயேவிசேஷாஸ்ஸ்யுர்கந்தரூபரஸாதய: ।
அஸாம்கர்யேணதாந்வித்யாத்க்ராணாதீந்த்ரியபஞ்சகம் ॥ அ

இதம: இதுவென்று சொல்லப்படுகிறவைகளான
கந்தரூபரஸாதய: கந்த ரூப ரச சப்த ஸ்பரிசங்களான
யே யாதொரு
விசேஷா: விசேஷங்கள்

ஸ்யு: உண்டோ
தாந் அந்த விஷயங்களை
அஸாம்கர்யேண வேறுவேறாக
க்ராணாதீந்த்ரியபஞ்சகம் ஆக்கிராணம் முதலானஞானேந்திரியங்களைந்தும்
வித்யாத் அறிகின்றன.

அ-கை. கிரகஸ்தன்போ லிருக்கிற சிவனைபரிவாரத்துடன் சொல்லி இனி சாட்சியை யறிவிக்கிறார்.

कर्तारञ्चक्रियांतद्वद्व्यावृत्तविषयानपि ।
स्फोरयेदेकयत्नेनयोसौसाक्ष्यत्रचिद्वपुः ॥

கர்த்தாரஞ்சக்ரியாம்தத்வத்வ்யாவ்ருத்தவிஷயாநபி ।
ஸ்போரயேதேகயத்நேநயோஸௌஸாக்ஷ்யத்ரசித்வபு: ॥ ஸ

கர்த்தாரம் ச கர்த்தாவாயிருக்கிற ஜீவனையும்
தத்வத் அதுபோலே
க்ரியாம் அபி கிரியையையும்

வ்யாவ்ருத்தவிஷயாந் வேறுவேறான விஷயங்களையும்
ஏகயத்நேந ஒரேகாலத்தில்

யஃ யாதொருத்தர் | ஸாக்ஷீ சாட்சியானவர்
ஸ்போரயேத் பிரகாசம்பண்ணிவைக்கி | அத்ர இந்த இடத்தில்
ஸகலான் அந்த இந்த [றுரோ | சிதாத்மா அறிவுவடிவமாயிருக்கிற
நமாத்துமாவென்றறி

அ-கை. சாட்சியொரே காலத்தில் சகலத்தையும் விளக்கி வைக்கிறுறென்பதை அநுபவமாகக் காட்டவேண்டுமெனில்.

ईक्षेशृणोमिजिघ्रामिस्वादयामिस्पृशाम्यहम् ।
इतिभासयतेसर्वंनृत्यशालास्थदीपवत् ॥

ஈக்ஷேஶ்ருணோமிஜிக்ராமிஸ்வாதயாமிஸ்ப்ருஶாம்யஹம் ।
இதிபாஸயதேஸர்வம்ந்ருத்யஶாலாஸ்ததீபவத் ॥ ௧௦

ஈக்ஷே பார்த்தேன் | விளங்கும்படியாக
ஶ்ருணோமி கேட்டேன் | ந்ருத்யஶாலாஸ்ததீபவத் நாடகசாலை
ஜிக்ராமி முகர்ந்துபார்த்தேன் | யிலிருக்கிற தீபம்போல
ஸ்வாதயாமி ருசியறிந்தேன் | ஸர்வம் சர்வத்தையும்
அஹம் நான் | பாஸயதே பிரகாசம்பண்ணிவைத்
ஸ்ப்ருஶாமி இதி தொட்டேன் என்று | துக் கொண்டிருக்கிறதே அநுபவம்

அ-கை திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துகாட்டுமெனில்.

नृत्यशालास्थितोदीपःप्रभुंसभ्यांश्चनर्तकीम् ।
दीपयेदविशेषेणतदभावेपिदीप्यते ॥

ந்ருத்யஶாலாஸ்திதோதீப꞉ப்ரபும்ஸப்யாம்ஶ்சநர்தகீம் ।
தீபயேதவிஶேஷேணததபாவேபிதீப்யதே ॥ ௧௧

ந்ருத்யஶாலாஸ்திதஃ நாடகசாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற | அவிஶேஷேண தாரதம்மியமன்றி யிலே [டிருக்கிறது
தீபஃ தீபமானது | தீபயேத் விளக்கிவைத்துக் கொண்
ப்ரபும் அவிடத்திலுள்ளபிரபுவையு | ததபாவே அபி அவர்களில்லாதசமயத்திலும்
நர்தகீம் ஆடுகிறவளையும் (ம் | தீப்யதே முன்போலவே விளங்கிக்
ஸப்யாந் ச வேடிக்கை பார்க்கிறவர்களையும் | கொண்டிருக்கிறது

அ-கை. இதற்கு தாஷ்டாந்தத்தைக் காட்டுமெனில்.

अहङ्कारंधियंसाक्षीविषयानपिभासयेत् ।
अहङ्काराद्यभावेपिस्वयंभात्येवपूर्ववत् ॥

அஹங்காரம் தியம் ஸாக்ஷீ விஷயாநபி பாஸயேத் |
அஹங்காராத்யபாவேபி ஸ்வயம் பாத்யேவ பூர்வவத் || ௧௨

அஹங்காரம் ஜாக்கிரதாதிகளில்தோன்றுகிற அகங்காரத்தையும்
தியம் புத்தியையும்
விஷயாநபி விஷயங்களையும்
ஸாக்ஷீ சாட்சி
பாஸயேத் விளக்கிவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்

அஹங்காராத்யபாவே அபி மூர்ச்சை சமாதிகளில் அகங்காராதிகளுடைய அபாவத்திலும்
பூர்வவத் முன்போலவே
ஸ்வயம் தான்மாத்திரமாக [நின்று
பாதி ஏவ விளங்கிக்கொண்டேயிரு[illegible]

அ-கை. சகலத்தையும் புத்தியே விளக்கும்போது சாட்சியென்ன[illegible] கெனில்.

निरन्तरंभासमानेकूटस्थेज्ञप्तिरूपतः ।
तद्भासाभास्यमानेयंबुद्धिर्नृत्यत्यनेकधा ॥

நிரந்தரம் பாஸமாநே கூடஸ்தே ஜ்ஞப்திரூபத꞉ |
தத்பாஸா பாஸ்யமாநேயம் புத்திர்ந்ருத்யத்யநேகதா || ௧௩

கூடஸ்தே சாட்சியாகிய கூடஸ்தர்
ஜ்ஞப்திரூபத꞉ அறிவு ஸ்வரூபத்தா[லே
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
பாஸமாநே விளங்கிக்கொண்டிருக்கு[ம்போது
தத் அந்த
பாஸா அறிவின் பிரகாசத்தினாலே

பாஸ்யமாநா விளங்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற
இயம் இந்த
புத்தி꞉ புத்தியானது
அநேகதா அனேகவிதமாக
ந்ருத்யதி கூத்தாடிக்கொண்டிருக்கிறது

அ-கை. சொன்ன அர்த்தம்கேட்கிறவர்களுக்கு புத்தியில் எளிதாயேறும் பொருட்டு ரூபகமாக வருணிக்கிறார்.

अहङ्कारःप्रभुस्सभ्याविषयानर्तकीमतिः ।
ताळादिधारिण्यक्षाणिदीपस्साक्ष्यवभासकः ॥

அஹங்கார꞉ ப்ரபு꞉ ஸப்யா விஷயா நர்தகீ மதி꞉ |
தாலாதிதாரிண்யக்ஷாணி தீப꞉ ஸாக்ஷ்யவபாஸக꞉ || ௧௪

அஹங்கார꞉ அகங்காரனே
ப்ரபு꞉ பிரபு
மதி꞉ புத்தியே
நர்தகீ ஆடுகிறவள்
விஷயா꞉ விஷயங்களே

ஸப்யா꞉ வேடிக்கை பார்க்கிறவர்கள்
அக்ஷாணி இந்திரியங்களானவைகளே
தாலாதிதாரிணி தாளமத்தளங்களை தரிக்கிறவர்கள்
ஸாக்ஷீ சாட்சியே[illegible]

பாஸகஃ விளக்கிவைக்கிற | தீபஃ தீபமென்றறி.

அ-கை. சாட்சியானவர் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற தீபம்போலே, அகங்காராதிகளை விளக்கி வைக்கிறாரென்று சொன்னீரே, அவைகளுடைய சம்பந்தத்தின் பொருட்டு போக்குவரத்து முதலான விகாரத்தோடே கூடினவராகு தீபத்திற்குச் சமானமாக ஆகிவிடுவாரேயெனில்.

स्वस्थानसंस्थितोदीपस्सर्वतोभासयेद्यथा ।
स्थिरस्थायीतथासाक्षीबहिरन्तःप्रकाशयेत् ॥

ஸ்வஸ்தாநஸம்ஸ்திதோதீபஸ்ஸர்வதோபாஸயேத்யதா ।
ஸ்திரஸ்தாயீததாஸாக்ஷீபஹிரந்தஃப்ரகாஶயேத் ॥ ௧௫

ஸ்வஸ்தாநஸம்ஸ்திதஃ தன்னுடைய ஸ்தானத்திலே ஸ்தாபித்திருக்கிற
தீபஃ தீபமானது
ஸர்வதஃ நான்குதிக்கிலும்
யதா எப்படி
பாஸயேத் விளக்கிவைக்கிறதோ
ததா அப்படி
ஸ்திரஸ்தாயீ ஸ்திரமாய் அசைவற்றிருக்கிற
ஸாக்ஷீ சாட்சியான ஆத்துமாவும்
பஹிரந்தஃ உள்ளிலும் வெளியிலும்
ப்ரகாஶயேத் பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறார்.

அ-கை. சாட்சி உள்வெளிகளை விளக்கிவைக்கிறாரென்று சொன்னது கூடாது, சுருதியானது அபூர்வம் அனபரம், அனந்தரம் அபாகியமென்று சொல்லுகிறது அதற்கு விரோதமாய் இருக்கிறதேயெனில்.

बहिरन्तर्विभागोयंदेहापेक्षोनसाक्षिणि ।

பஹிரந்தர்விபாகோயம்தேஹாபேக்ஷோநஸாக்ஷிணி ।

பஹிஃ வெளி
அந்தஃ உள்ளென்கிற
அயம் இந்த
விபாகஃ பேதமானது
தேஹாபேக்ஷஃ தேகத்தைய பேட்சித்திருக்கிறதேயன்றி
ந ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில் இல்லை

அ-கை.. வெளியிலிருக்கிறவர்கள்யார் உள்ளேயிருக்கிறவர்கள்யாரெனில்.

विषयाबाह्यदेशस्थादेहस्यान्तरहंकृतिः ॥

விஷயாபாஹ்யதேஶஸ்தாதேஹஸ்யாந்தரஹங்க்ருதிஃ ॥ ௧௬

பாஹ்யதேஶஸ்தாஃ தேகத்துக்கு வெளியிலிருக்கிறவைகள்
விஷயாஃ சப்தாதிவிஷயங்கள்
தேஹஸ்ய சரீரத்திற்கு
அந்தஃ உள்ளே
அஹங்க்ருதிஃ அகங்காரமிருக்கிறது

அ-கை. சாட்சி அசைவற்றிருக்கிறதாக சொன்னீரே அனுபவத்திலாத்துமாவே பார்த்தேன், போனேனென்று சலிக்கிறதாக தோற்றுகிறதேயெனில்.

अन्तस्थाधीस्सहैवाक्षैर्बहिर्यातिपुनःपुनः ।
भास्यबुद्धिस्थचाञ्चल्यंसाक्षिण्यारोप्यतेवृथा ॥

அந்தஸ்தாதீஸ்ஸஹைவாக்ஷைர்பஹிர்யாதிபுந:புந: ।
பாஸ்யபுத்திஸ்தசாஞ்சல்யம்ஸாக்ஷிண்யாரோப்யதேவ்ருதா ॥ கஎ

அந்தஸ்தா உள்ளேயிருக்கிற
தீ: புத்தியானது
அக்ஷை: இந்திரியங்களோடே
ஸஹைவ கூடவே
புந:புந: அடிக்கடி.
பஹி: வெளியிலே
யாதி போகிறது
பாஸ்யபுத்திஸ்தசாஞ்சல்யம் அதனா
லே விளங்கப்படுகிற இந்தப்புத்தி
யினுடையசஞ்சல ஸ்வபாவம்
ஸாக்ஷிணி மயக்கத்தினால் அதற்கஸி
லேலே சாட்சியாகிய தன்னிடத்தில்
வ்ருதா வீணாக
ஆரோப்யதே ஆரோபிக்கப்படுகிறது

அ-கை. விளக்கிவைக்கிற வஸ்துவில்விளங்கப்படுகிற வஸ்துதன் சஞ்சலத்தை ஆரோபிப்பது எவ்விடத்திற்காணப்படுகிறதெனில்.

गृहान्तरगतस्स्वल्पोगवाक्षादातपोचलः ।
तत्रहस्तेनर्त्यमानेनृत्यतीवातपोयथा ॥

க்ருஹாந்தரகதஸ்ஸ்வல்போகவாக்ஷாதாதபோசல: ।
தத்ரஹஸ்தேநர்த்யமாநேந்ருத்யதீவாதபோயதா ॥ கஅ

கவாக்ஷாத் ஜன்னல் வழியால்
க்ருஹாந்தரகத: வீட்டிற்குள்வந்துவி (ழுந்த
ஸ்வல்ப: சிறிதான
ஆதப: வெய்யிலானது [க்கிருக்க
அசல: அசைவற்றிருக்கிறது அப்படி
தத்ர ஹஸ்தே அதில் கையானது
நர்த்யமாநே அசைந்தஉள்ளளவில்
ஆதப: வெப்யிலானது
ந்ருத்யதீவ அசைவதுபோல
யதா எப்படித்தோன்றுகிறதோ அ
ப்படிப்போலபுத்தியினசைவால்சா
க்ஷியசைவதுபோல தோற்றுகிறது.

அ-கை. அப்படிதார்ஷடாந்தத்தில் காட்டவேண்டுமெனில்.

निजस्थानस्थितस्साक्षीबहिरन्तर्गमागमौ ।
अकुर्वन्बुद्धिचाञ्चल्यात्करोतीवतथातथा ॥

நிஜஸ்தாநஸ்திதஸ்ஸாக்ஷீபஹிரந்தர்கமாகமௌ ।
அகுர்வந்புத்திசாஞ்சல்யாத்கரோதீவதயாதயா ॥ கக

நிஜஸ்தாநஸ்தித: தனஸ்தானத்தில் தா
னாயிருக்கிற
ஸாக்ஷீ சாட்சியானவர்
பஹிரந்த: உள்ளிலும் வெளியிலும்
கமாகமௌ போக்குவரத்தை

𑌅𑌕𑌾𑌵𑌟𑍁 பண்ணுவிக்கும்படியாக — 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾 அப்படி அப்படி
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 புத்தியினுடைய சஞ் — 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 பண்ணுகிறவன் போ
சலப்பாவத்தால் — லே தோற்றுகிறனென்றால்.

அ-கை. நிஜஸ்தானத்திலிருந்து சாட்சி விளங்குகிறாரென்று பக்ஷத்தும் உள்ளிலாவது வெளியிலாவது ஒருஸ்தானத்தைப்பற்றி இருக்கிறது அன்றி தோன்றுகிறதோவெனில்.

नबाह्योनान्तरस्साक्षीबुद्धेर्देशौहितावुभौ ।
बुद्ध्याद्यशेषसंशान्तौयत्रभात्यस्तितत्रसः ॥

𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍌 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌸𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌾𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌃 ॥ ௨௰

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 சாட்சியானவர்
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃 வெளியிலே இருக்கிறவரும்
𑌨 அல்ல
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌨 உள்ளே இருக்கிறவரும் அல்ல
𑌤𑍌 அந்த
𑌉𑌭𑍌 இரண்டுதேசமும்
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 புத்தியினுடைய [ன்
𑌦𑍇𑌶𑍌 𑌹𑌿 கற்பனையானஸ்தானங்கள்
𑌯𑌤𑍍𑌰 எந்த இடத்தில்
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌸𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌 புத்தி முதலானவை அழிந்தவையாயிருக்கிறதோ
𑌤𑌤𑍍𑌰 அந்த இடத்தில்
𑌸𑌃 அவர்
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 இருந்து
𑌭𑌾𑌤𑌿 விளங்குகிறார்.

அ-கை. சர்வவிகாரங்களும் ஒழிந்தவிடத்தில் ஒருஇடமும் காணப்படவில்லையே, அந்தஇடத்தில் சாட்சி இருக்கிறாரென்று சொல்லப்படுகின்றதேயோவெனில்.

देशःकोपिनभासेतयदितर्ह्यस्त्वदेशभाक् ।

𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌭𑌾𑌸𑍇𑌤 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌭𑌾𑌕𑍍 ।

𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌶𑌃 யாதொருதேசமும்
𑌨 𑌭𑌾𑌸𑍇𑌤 விளங்கவில்லை
𑌯𑌦𑌿 என்பாயாகில்
𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 அப்போ
𑌅𑌦𑍇𑌶𑌭𑌾𑌕𑍍 ஒருதேசத்தையும்பற்றாத
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 ஆகட்டும் [illegible] தவராக

அ-கை. சாஸ்திரத்தில் சர்வகதரென்று சொல்லுகிறதெப்படியெனில்.

सर्वदेशप्रक्लिप्तत्वात्सर्वगत्वंनतुस्वतः ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ௨௧

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 சகலதேச கற்பனையினாலேயே
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑍍𑌵𑌂 ஆத்மாவிற்கு சர்வகத மென்பது தகும்
𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ஸ்வபாவத்தினாலே அந்தப் பெருமையில்லை

அ-கை. சர்வகத்துவ மெப்படி கற்பனையோ அப்படி சர்வசாட்சித்துவமும் கற்பனையென்று சொல்லுகிறார்.

अन्तर्बहिर्हिसर्ववायंदेशंपरिकल्पयेत् ।
बुद्धिस्तद्देशगस्साक्षीतथावस्तुषुयोजयेत् ॥

அந்தர்பஹிர்ஹி ஸர்வம் வா யம் தேசம் பரிகல்பயேத் ।
புத்திஸ்தத்தேசகஸ்ஸாக்ஷீ ததா வஸ்துஷு யோஜயேத் ॥ ௨௨

அந்த: பஹி: உள்வெளிமுதலான
ஸர்வம் சகலமான
யம் யாதொரு
தேசம் வா தேசத்தையாவது
புத்தி: புத்தியானது
பரிகல்பயேத் ஹி கற்பிக்கிறதோ
ஸாக்ஷீ அதற்குஆத்துமா சாட்சியாகவும்
தத்தேசக: அந்ததேசத்தை யடைந்தவர்போலே அப்போதப்போது தோன்றுகிறார்
ததா அப்படியே
வஸ்துஷு சகலவஸ்துக்களிலும் இந்தநியாயத்தை
யோஜயேத் சேர்க்கவேண்டியது

அ-கை. அதைநன்றாய் விரித்துகாட்டவேண்டுமெனில்.

यद्यद्रूपादिकल्प्येतबुद्ध्यातत्तत्प्रकाशयन् ।
तस्यतस्यभवेत्साक्षीस्वतोवाग्बुद्ध्यगोचरः ॥

யத்யத்ரூபாதி கல்ப்யேத புத்த்யா தத்தத் ப்ரகாசயந் ।
தஸ்ய தஸ்ய பவேத் ஸாக்ஷீ ஸ்வதோ வாக்புத்த்யகோசர: ॥ ௨௩

புத்த்யா புத்தியினாலே
யத் யத் யாதொருயாதொரு
ரூபாதி ரூபாதிவிஷயங்கள்
கல்ப்யேத கற்பிக்கப்படுகின்றனவோ
தத் தத் அதனை
ப்ரகாசயந் பிரகாசம்பண்ணிவைத்துக்கொண்டு
தஸ்ய தஸ்ய அந்தந்த விஷயத்திற்கு
ஸாக்ஷீ சாட்சியாக
பவேத் பவிக்கிறார்
ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினால்
வாக்புத்த்யகோசர: வாக்குபுத்திக்கு எட்டாதவரென்றறி.

அ-கை. அப்படி சாட்சி அகோசரரானால் முமுட்சுவாகியநான் அவனையெப்படி கிரகிக்கிறதெனில்.

कथंतादृग्मयाग्राह्यइतिचेन्नैवगृह्यताम् ।

கதம் தாத்ருங்மயா க்ராஹ்ய இதிசேந்நைவ க்ருஹ்யதாம் ।

ஸாக்ஷீ அப்படி இருக்கிற ஆத்துமா	இதி வேத் என்று கேட்பாயாகில்
அயா என்றால்	த ஏவ க்ராஹ்யதாம் உன்னாலே கிரகிக்கப்படுகிறவரன்றுதானே.
கத²ம் எப்படி	
க்³ராஹ்ய: கிரகிக்கபடுவர்	

அ-கை. அப்படிச்சொன்னால் என்ன விசேஷமாயிற்றெனில்.

सर्वग्रहोपसंशान्तौस्वयमेवावशिष्यते ॥

ஸர்வக்³ரஹோபஸம்ஶாந்தௌ ஸ்வயமேவாவஶிஷ்யதே ‖ ௨௪

ஸர்வக்³ரஹோபஸம்ஶாந்தௌ ஸமஸ்தமான அந்தக்கரணத்திலுண்டாகிறபாகியேந்திரிய விருத்திகள் உப	சாந்தமாகில் ஸ்வயம் ஏவ தான்மாத்திரமே அவஶிஷ்யதே மீதமாகிறார்

அ-கை. அப்படி ஆத்துமா சேஷிக்கிறவராயிருந்தாலும் அவர் சாட்சாத்காரமாகும்பொருட்டு சிறிதுப் பிரமாணம் வேண்டுமென்றால், சூரியன் உதயமானதற்கு எப்படி சாட்சி வேண்டியதில்லையோ அப்படியென்று சொல்லுகிறார்.

नतत्रमानापेक्षास्तिस्वप्रकाशस्वरूपतः ।

ந தத்ர மாநாபேக்ஷாஸ்தி ஸ்வப்ரகாஶஸ்வரூபத: ।

ஸ்வப்ரகாஶஸ்வரூபத: ஸ்வப் பிரகாசமான ஸ்வரூபராகையால்	தத்ர அந்த ஆத்துமா இருப்பதில் மாநாபேக்ஷா பிரமாணாபேட்சையானது ந இல்லை

அ-கை. ஆத்துமா ஸ்வப்பிரகாசமாய் விளங்குகிறார் என்கிறஞானம் உண்டாகும் பொருட்டு உபாயம் வேண்டியாதாயிருக்கிறதே அதற்கென்ன செய்வேனெனில்.

तादृग्व्युत्पत्त्यपेक्षाच्छ्रुतिंपठगुरोर्मुखात् ॥

தாத்³ருக்³வ்யுத்பத்த்யபேக்ஷா சேத் ஶ்ருதிம் பட² கு³ரோர்முகா²த் ‖ ௨௫

தாத்³ருக்³வ்யுத்பத்த்யபேக்ஷா சேத் அப்படி ஆத்துமாசுயம் பிரகாசரென்ற ஞானம் உண்டாகவேண்டுமென்பாயாகில்	குருவினுடைய முகாத் சந்நிதியிலிருந்து
கு³ரோ: சகலஆசையும்விட்டு சற்கு	ஶ்ருதிம் ஆறுலிங்கததோடே கூடிய சுருதியை பட² படி

அ-கை. சகலவிருத்திகளையும் லயம்பண்ணினால் தான்மாத்திரம் மீதமாயிருகிற அனுபவம் வருமென்றீரே. அதுஉத்தமாதிகாரிகளுக்கு கூடுமேயல்லாமல், என்போலிகளாயிருக்கிற மந்தாதிகாரி முக்தியடைய வழியேதெனில்.

यदिसर्वग्रहत्यागोशक्यस्तर्हिधियंव्रज ।
शरणंतदधीनोन्तर्बहिर्वैषोनुभूयताम् ॥

யதிஸர்வக்ரஹத்யாகோஶக்யஸ்தர்ஹிதியம்வ்ரஜ ।
ஶரணம்தததீனோந்தர்வஹிர்வைஷோனுபூயதாம் ॥ ௨௯

ஸர்வக்ரஹத்யாக: சர்வ சங்கற்பத்தியாகமானது	வ்ரஜ அடை
அஶக்ய: அசாத்தியமென்று	தததீந: அந்தபுத்திக்கு சாட்சியாக
யதி சொல்வையேயானுல்	ஏஷ: இந்த ஆத்துமா (வே
தர்ஹி அப்போ	அந்த: உள்ளேயாவது
தியம் புத்தியைத்தானே	வஹி: வா வெளியிலேயாவது
ஶரணம் சரணமென்று	அநுபூயதாம் அனுபவிக்கத்தக்கவர்

நாடகதீபிகை முற்றிற்று.

---

(௧௧)வது யோகானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

ஞானிகளடைகிற பிர்மானந்தம் சொல்லுகிருர். தைத்திரீய உபநிஷத்து பிர்மவித்து பரத்தையடைகிருனென்றும், பிர்மரசத்தை யடைகிருனென்றும், வாயுமுதலியவர்கள் அப்பிர்மத்திற்குப் பயந்து நடக்கிருர்களென்றும், ஆனந்தத்தை யடைந்தவன் பயத்தை யடையமாட்டானென்றும், புண்ணிய பாபங்களற்றவனென்றும் சொல்லுகிறது. இவ்வாறே அனேக சுருதிகளும் கூறுகின்றன. நாரதர் சனத்குமாரரையடைந்து விஷயசுகமற்றவராயிருந்தாரென்றும், சாந்தோக்கிய சுருதி (7)வது அத்தியாயத்தில் நன்ருய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அச்சுருதியில் சுஷுப்தியானந்தமே பிர்மானந்தமென்றும், அப்பிரமானந்தத்தில் சேனமென்ற பக்ஷிபோலும், வல்லூரு பக்ஷிபோலும், ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் சிரமத்தை யடைந்த ஜீவன் சுஷுப்தியான பிர்மானந்தபோஜனத்திற்குச் செல்லுகிருனென்றும், சிறுகுழந்தைபோலும், மகாராஜன்போலும், மகா ஞானிபோலும், ஜீவன் பிர்மானந்தத்தில் சுகித்துக்கொண்டிருக்கிருனென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. விஞ்ஞானமயனுய் ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் விஷயபோகத்தைப் புஜித்தும், ஆனந்தமயனுய் பிர்மானந்தத்தில பேதமாயிருக்கிருன். இவ்விதம் புஜித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜீவனைக் கருமம் வெளியிலிழுத்தவுடன் உடனேவராமல் அப்பிர்மானந்தவாசனை

யடைகிறதே வாசனானந்தம். ஜாக்கிரத்தில் [illegible] மேல் மூடியுடன்கூடின குடத்துள்ளின் [illegible] நிஜானந்தம். அதைவிட்ட [illegible] யோகிகள், சகல வாசனைகளையும் [illegible] சத்துவவிருத்தி பிர்மஸ்வரூபத்தில் [illegible] விளங்குகிற யோகானந்தமே [illegible] மற்ற ஆத்துமானந்தம், அத்துவைதானந்தம், வித்தியானந்தம், விஷயானந்தம், மற்ற நான்கத்தியாயத்தில் கூறுகின்றோம். [illegible] ஞானி, அவனுக்கு மறுபடி ஜன்மமில்லை.

யோகானந்த [illegible]

ஸ்ரீ ராமஜயம்.

ஸ்ரீ [illegible] நம:.

ஸ்ரீ [illegible]

யோகானந்த:

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

ब्रह्मानन्दाभिधंग्रन्थंव्याकुर्वेबालसिद्धये ॥

நத்வா ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்யாரண்ய முனீச்வரௌ ।

ப்ரஹ்மானந்தாபிதம் க்ரந்தம் வ்யாகுர்வே பாலஸித்தயே ।

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ய முனீ [illegible] கானந்தத்திற்கு சம்க்ஷேபமாய் அர்த்தம் சொல்லுகிறேன்.

அ-ரை. உண்டான ஞானம் [illegible] கிரந்தமானது நிர்விக்னமாய்ப் பூரணமாகும் [illegible] குதடைகளாயிருக்கிற பாபங்கள் நிவிர்த்தியா [illegible] மதமான பிர்மானந்த தெய்வமானைக் [illegible] பிரயோஜனங் கேட்போருக்கு இதில் [illegible] தோடே கூடிய இந்த கிரந்தத்திற்கு பிர்மானந்த [illegible] வைத்ததுந் தவிர இந்தக் கிரந்தத்திற்கும், பிர்மானந்தத்திற்கும் [illegible] யால், பிர்மானந்தமென்கிற இந்தக் கிரந்தத்தை ஆரம்பிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दं प्रवक्ष्यामि ज्ञाते तस्मिन्नशेषतः ।
ऐहिकामुष्मिकानर्थव्रातं हित्वा सुखायते ॥

ப்ரஹ்மாநந்தம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜ்ஞாதே தஸ்மிந்நஶேஷத꞉ ।
ஐஹிகாமுஷ்மிகாநர்த்தவ்ராதம் ஹித்வா ஸுகாயதே ॥ ௧

ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்தத்தை
ப்ரவக்ஷ்யாமி சொல்லுகிறேன்
தஸ்மிந் அந்தப்பிர்மானந்தம்
அஶேஷத꞉ பூரணமாக
ஜ்ஞாதே அறியப்பட்டதே யானால்

ஐஹிகாமுஷ்மிகாநர்த்தவ்ராதம் இகபரலோக துக்கங்களுடைய கூட்டத்தை
ஹித்வா தள்ளிவிட்டு
ஸுகாயதே ஆனந்தமாக ஆகிறான்

வி-ம். உலகத்தில் சகலமான பேர்களும் ஒருகிரந்தத்தை யாரம்பிக்கும் போது சகுணமூர்த்திகளை மங்களமாகச்சொல்லியிருந்தாலும், நமக்கு இஷ்டமான பிர்மமே யெல்லாதெய்வத்தின் ஸ்வரூபமா யிருப்பதால், தங்கமென்ற சொல் சகலமான நகைகளையு மெப்படிப் பற்றியிழுக்கிறதோ, வேரில் விட்ட ஜலம் மரம் முழுமையும் விர்த்தியாவதற்கு மெப்படிக் காரணமோ, அப்படி பிர்மானந்தமென்ற சொல்லும் சகல தேவதைகளையு மிழுப்பதால் வேறே ஒரு தேவதா நாமத்தைச் சொன்னால், மற்றொரு தேவதையைச் சொல்லவில்லை யென்று அந்த தேவதைகளுடைய ஆயாசமுண்டாவதாலும், எல்லாதெய்வங்களையும் ஒரு மங்களத்தில் சொல்லமுடியாதென்றும் நினைத்து பிர்மானந்தத்தையே இங்கே மங்களமாகச் சொன்னோம், பிர்மமே ஆனந்தரூபமென்று சுருதி சொல்வதால், இந்தக் கிரந்தத்திற்குப் பிர்மானந்தமென்றே பெயரிடப்பட்டது. சகல வேதாந்தத்தாலும் பிர்மமே விஷயமென்றும், துக்கநிவிர்த்தியையும் தடையற்ற ஆனந்தத்தையும் பிரயோஜனமாகப் பிரத்தியக்ஷமாய்ச் சொல்லி, அதிகாரியையுஞ் சம்பந்தத்தையுஞ்சொன்னதாகவைத்துக்கொண்டு சாஸ்திராரம்பத்திற்குப் பலமான அனுபந்தசதுஷ்டயத்தையும் காண்பித்ததாக ஆய்விட்டது.

ஆ-கை. இந்த பிர்மஞானத்திற்குத் துக்கநிவிர்த்தி யானந்தாவாப்தி ரூபமான இருவகைப் பிரயோஜனமுண்டென்று சொன்னீரே, ஒரு வியாதிக்காரன் ஒரு மருந்தைச் சாப்பிடவாரம்பிக்கும்போதே, இந்தமருந்தினால் வியாதி தீர்ந்து சுகம் வருமென்பதற்குச் சாஸ்திரங் கேட்பதுபோலே, இவடத்திலும் சுருதிமுதலான பிரமாணங்களை நம்பிக்கைவரும்பொருட்டுகாண்பிக்கவேண்டுமெனில், இந்தவிஷயத்தில் வெகுவிதங்களானசுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளுமிருக்கின்றனவென்பதைக் காண்பிக்க வாஞ்சையுள்ள இந்த குருநாதன் இரண்டு சுருதிகளைக் காண்பிக்கிறார்.

ब्रह्मवित्परमाप्नोतिशोकंतरतिचात्मवित् ।

ப்ரஹ்மவித்பரமாப்னோதிஶோகந்தரதிசாத்மவித் ।

ப்ரஹ்மவித் பிர்மமே நானென்றறிந்த ஞானியே
பரம் நிரதிசயமானசுகத்தை
ஆப்னோதி அடைகிறான்
ஆத்மவித் ஆத்துமாவே பரிபூரணமெ [illegible]
[illegible] அறிந்தவன்
ஶோகம் [illegible]
[illegible]
தரதி [illegible]

அ-கை. ஆனந்தவாப்தியைக்குறித்துச் சொல்லுகிற [illegible] காண்பிக்கிறார்.

रसोब्रह्मरसंलब्ध्वानन्दीभवतिनान्यथा ॥

ரஸோப்ரஹ்மரஸம்லப்த்வாநந்தீபவதிநான்யதா ॥ உ

ப்ரஹ்மரஸ: பிர்மமே ரசமென்றும்
ரஸம் இந்தபிர்மரசத்தை
லப்த்வா அடைந்தவனே
ஆநந்தீ ஆனந்தத்தையுடையவனாக
பவதி ஆகிறானென்றும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அ-கை. மேலும் பிர்மஞானிக்கு பயமில்லையென்றும், அஞ்ஞானிக்கு பய
முண்டென்றுஞ் சொல்லுகிற ஶ்ருதியைக் [illegible] காண்பிக்கிறார்.

प्रतिष्ठांविन्दतेस्वस्मिन्यदास्यादथसोऽभयः ।
कुरुतेस्मिन्नन्तरञ्चेदथतस्यभयंभवेत् ॥

ப்ரதிஷ்டாம்விந்ததேஸ்வஸ்மின்யதாஸ்யாதத²ஸோபய: ।
குருதேஸ்மின்னந்தரஞ்சேதத²தஸ்யபயம்பவேத் ॥ ௩

யதா எப்போ
ஸ்வஸ்மின் தானாயிருக்கிற ஆத்துமாவில்
ப்ரதிஷ்டாம் நாம்பிர்மமென்கிற திருட
த்தை
விந்ததே அடைகிறானோ
அத² அப்பவே
ஸ: அவன்
அபய: அபயத்தையடைகிறான்
அஸ்மின் இந்த ஆத்துமாவில்
அந்தரம் [illegible]
குருதே [illegible]
அத² அப்பவே
தஸ்ய அவனுக்கு
பயம் பயம்
பவேத் [illegible]

அ-கை. இதற்கு சாக்ஷிகளைப் பிரசித்தமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

वायुस्सूर्योवह्निरिन्द्रोमृत्युर्जन्मान्तरेन्तरम् ।
कृत्वाधर्मविजानन्तोप्यस्माद्भीत्याचरन्तिहि ॥

வாயுஸ்ஸூர்யோவஹ்நிரிந்த்ரோம்ருத்யுர்ஜந்மாந்தரேந்தரம் ।
க்ருத்வாதர்மவிஜாநந்தோப்யஸ்மாத்பீத்யாசரந்திஹி ॥ ௬

வாயு: வாயுவும்
ஸூர்ய: சூரியனும்
வஹ்நி: அக்கினியும்
இந்த்ர: தேவேந்திரனும்
ம்ருத்யு: யமதர்மராஜனும்
ஜந்மாந்தரே இதற்கு முந்தின ஜன்மத்தில்
அந்தரம் பிர்மம்வேறே தாங்கள்வேறே யென்ற பேதத்தை
க்ருத்வா பண்ணி
தர்ம: சகலவிதமான தர்மங்களை
விஜாநந்த: அபி அறிந்தவர்களாயிருந்தும்
அஸ்மாத் இந்தப்பிர்மனிடத்தில் நின்று
பீத்யா பயத்தினாலே
ஆசரந்திஹி அந்தத்தொழில்களை யேற்றத்தாழ்வன்னியில் சாவமதானமாகச் செய்கிறார்களன்றோ.

அ-கை. இன்னும் ஞானிக்கே ஆனந்தமென்பதையும், பயமில்லையென்பதையும் காண்பிக்கிறார்.

आनन्दंब्रह्मणोविद्वान्नबिभेतिकुतश्चन ।

ஆநந்தம்ப்ரஹ்மணோவித்வாந்நபிபேதிகுதஶ்சந ।

ப்ரஹ்மண: இந்த அகோசரமான பிர்மத்தினுடைய
ஆநந்தம் ஸ்வரூபமான ஆனந்தத்தைத் தானென்றறிந்த
வித்வாந் ஞானியானவன்
குதஶ்சந யாதொருவிதத்திலும்
நபிபேதி பயப்படமாட்டான்.

வி-ம். பயத்திற்கு காரணங்களான இத்தேகாதிகள் பொய்யென்றறிந்திருப்பதால், இகத்தில் தேகத்திற்கு வருகிற வியாதியாதி தாபத்திரயத்தாலுஞ் சூக்கும தேகாத்யாசந் தவிர்ந்திருப்பதால் பரலோகபயிர்ச்சிக் கேதுவான பாபநிமித்தியத்தாலும் பயமிவனுக்கில்லை. பிர்மத்தினுடைய ஆனந்தமென்று சொன்னதினால், பிர்மம் வேறே, ஆனந்தம் வேறேயென்றுதோற்றுகிறதே யென்றால், இராகுவுக்கு தலைமாத்திரமிருந்தும், இராகுவினுடையதலையென்ற பிரயோகம்போல பிர்மத்தின் ஸ்வரூபமே யானந்த மாவதால் பேதமில்லை யென்றறி.

அ-கை. ஞானிக்குப் பரலோகநிமித்தியமான பயமில்லையென்பது எதினுலறியப்படுகிறதெனில்,

एतमेवतपेन्त्येपाचिन्ताकर्माग्निसंभृता ॥

[illegible] ॥

[illegible] புண்ணியபாபங்கள் | [illegible]
மங்களாகிற அக்கினியினால் [illegible] | [illegible]
திக்கப்பட்டதான | [illegible]
[illegible] | [illegible] தாட்டாது.

வி-ம். மற்றவர்களுக்கெல்லாம் [illegible] மான உடன், ஐய்யோ நாம் [illegible] பாபமேசெய்துவந்தோமே, இனி [illegible] வருகிறதாபம் நிச்சயமாயுண்டாகும்.

அ-கை. ஆனால் ஞானிக்குமாத்திரம் [illegible] ஊ யென்னகாரணத்தா [illegible].

एवंविद्वान्कर्मणिद्विहित्वात्मानंस्मरेत्सदा ।
कृतेत्त्वकर्मणिस्वात्मरूपेणैवप्रपश्यति ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] பிர்மமேநானென்று இப்படி	[illegible]
[illegible] அறிந்த ஞானி	[illegible]
[illegible] இரண்டுமான புண்ணிய பாபகர்மங்களை	[illegible]
[illegible] தள்ளி	[illegible]
[illegible] ஆத்துமாவையே	[illegible]
[illegible] ஸதாகாலமும்	[illegible]
[illegible] ஸ்மரித்துக்கொண்டிருப்பான்	[illegible]

வி-ம். இப்படிப் பார்க்கிறதென்றதினால், ஞானி [illegible] து விழித்தவனுக்கு அந்தசொப்பனத்தில் [illegible] கைக்ஷ செய்கிறதான பாதாதிருஷ்டியும், [illegible] யாதிருஷ்டியும், சகலமும் தன்சொரூபமாய் [illegible] உண்டாவதுபோல உண்டாகும்.

அ-கை. ஞானிக்கு கர்மங்களில்லையென்று [illegible], தான் செய்தகர்மம் கற்பகோடியானாலும் அனுபவியாமல் [illegible], அநாதி சம்சாரத்தில் வெகுஜென்மங்களில் செய்யப்பட்ட [illegible], [illegible] யும், நினைக்கக்கூட இடமில்லாததாயிருக்கிற [illegible]

[illegible] ॥

[illegible] புண்ணியபாபங்கள்	[illegible]
மங்களாகிற அக்கினியிலுல் [illegible]	[illegible]
திக்கப்பட்டதான	[illegible]
[illegible] நிக்கிக்கையாகிற [illegible]	[illegible]

வி-ம். மற்றவர்களுக்கெல்லாம் [illegible] உடன், ஐய்யோ நாம் [illegible] பாபமேசெய்துவந்தோமே, இனி [illegible] வருகிறதாபம் நிச்சயமாயுண்டாகும்.

அ-கை. ஆனல் ஞானிக்குமாத்திரம் [illegible] னை யென்னகாரணத்தா [illegible].

एवंविद्वान्कर्मणिद्विहित्वात्मानंस्मरेत्सदा ।

कृतेच्चकर्मणिस्वात्मरूपेणैवपपश्यति ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] பிரமமேநானென்று இப்படி	[illegible] இந்த ஞானியானவன்
[illegible] அறிந்த ஞானி	[illegible]
[illegible] இரண்டுமான புண்ணிய பாபகர்மங்களை	[illegible]
[illegible] தள்ளி	[illegible]
[illegible] ஆத்துமாவையே	[illegible]
[illegible] ஸதாகாலமும்	[illegible]
[illegible] ஸ்மரித்துக்கொண்டிருப்பான்	[illegible]

வி-ம். இப்படிப் பார்க்கிறதென்றதினல், ஞானி [illegible] து விழித்தவனுக்கு அந்தசொப்பனத்தில் [illegible] கைதை செய்கிறதான பாதாதிருஷ்டியும், [illegible] யாதிருஷ்டியும், சகலமும் தன்சொரூபமாய் [illegible] உண்டாவதுபோல உண்டாகும்.

அ-கை. ஞானிக்கு கர்மங்களில்லையென்று [illegible], தான் செய்தகர்மம் கற்பகோடியானலும் அனுபவியாமல் [illegible], அநாதி சம்சாரத்தில் வெகுஜென்மங்களில் செய்யப்பட்ட [illegible], [illegible] யும், நினைக்கக்கூட இடமில்லாததாயிருக்கிற [illegible]

முதலானதும் தனித்துச்சாப்பிட்டவனுக்கு சுகங்கொடாமல் அன்னத்தோடே சேர்ந்தே சுகங்கொடுப்பதுபோல இப்படித் தபசும் ஞானமும் தனித்தனியே சுகங்கொடாமல் இரண்டும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்தே பவவியாதி நிவர்த்திக்கிற மகத்தான ஔஷதமாகிறதென்றும் ஞானகர்மங்களுடைய ஒற்றுமையால் முக்திவருமென்று சொல்லுகிற ஸ்மிருதியாலும் ஞானமாத்திரத்தால் முக்திவாராதென்றும் கர்மமாவது அல்லது ஞானத்தோடே சேர்ந்த கர்மமாவது முக்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கும்போது நீங்கள் அதற்கு விரோதமாக ஞானமாத்திரத்தால் முக்திவருமென்று எப்படிச் சொன்னீரென்றால் நீ சொன்ன வாக்கியங்களில் ஞானமும் தபசும் சேர்ந்து ஔஷதமாகிறதென்று சொன்ன வாக்கியத்திற்கு பாபநிவர்த்தியான தபசையும் நிஷ்காமிய புண்ணியமாகிற வித்தையும் சேர்ந்து சித்தசுத்தியை கொடுக்குமென்று தாற்பரியம். ஜனகாதிகள் கர்மத்தால் சித்தியை யடைந்தார்களென்பது சித்தசுத்தியைக்குறித்துச் சொல்லுகிறது. வித்தை அவித்தையென்று சொல்லுகிற சப்தங்களுக்கு உபாசனையையும் கர்மத்தையையும் குறித்துச் சொல்லுகிறதென்ற தாற்பரியமானதால் இந்த பிர்மஞானம் வேறொரு சாதனங்களை அபேக்ஷியாமலே முக்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லுகிற சுவேதாசுவதரோபநிஷத் வாக்கியத்தை அர்த்தத்தோடே சொல்லுகிறார்.

तमेवविद्वानत्येतिमृत्युंपन्थानचेतरः ।

தமேவவித்³வாநத்யேதிம்ருத்யும்பந்தா²நசேதர꞉ ।

தம் ஏவ அந்தப்பிர்மத்தையே	இதர꞉ ச மோக்ஷத்திற்குப்பிர்மஞானத்தைத் தவிர வேறே
வித்³வாந் அறிந்தஞானி	பந்தா²꞉ ஒருவழியும்
ம்ருத்யும் ஜனனமரணத்தை	ந இல்லையென்று சுருதி சொல்லு[கிறது]
அத்யேதி தாண்டுகிறான்	

அ-கை. எத்தனையோவிதமான ஸ்தூலசூக்ஷ்ம காரணவிஷயங்களான அஞ்ஞானங்களான பாசங்கள் இருக்கின்றனவே அவைகளில் நின்று இவன் எவ்விதமாய் விடுபடுவானெனில்.

ज्ञात्वादेवंपाशहानिःक्षीणैःक्लेशैर्नजन्मभाक् ॥

ஜ்ஞாத்வாதே³வம்பாஶஹாநி꞉க்ஷீணை꞉க்லேஶைர்நஜந்மபா⁴க் ॥

தே³வம் தெய்வமானபிர்மத்தை	க்ஷீணை꞉ க்ஷயித்துப்போனவைகளான
ஜ்ஞாத்வா நானென்றறிந்தமாத்திரத்தில்	க்லேஶை꞉ துக்கங்களினாலே
பாஶஹாநி꞉ நீகெட்டசகலபாசங்களுங்கெட்டுப்போம்	ஜந்மபா⁴க் மறுபடி ஜன்மத்தை
	ந அடையான்

அ-கை. நீர் ஞானி துக்கத்தைத் தாண்டுவனென்று சொன்னது சரி. இப்போ சுகதுக்கமனுபவத்தில் காணப்படுகின்றனவே யெனில்.

देवंमत्वाहर्षशोकौजहात्यत्रैववेयत्रान ।

தேவஂமத்வாஹர்ஷஶோகௌஜஹாத்யத்ரைவ

தெயடிவாநு தீரஞனஞானி
தெவம் பிர்மமேனாமெனன்று
த்வா அறிந்து
ஹர்ஷஶோகௌ சகலசுகதுகங்களை

அ-கை. சரீரமிருக்கும்போது பிராட்தகர்ம
தாமலிருக்குமெனில்.

नैनंकृताकृतेपुण्यपापेतापयनःक्वचित् ॥

நைநஂக்ருதாக்ருதெபுண்யபாபெதாபய

க்ருதாக்ருதே பண்ணப்பட்டவைக
ளாயும் பண்ணப்பட்டாதவைகளாய
மிருக்கிற
புண்யபாபெ பாபபுண்ணியங்களி
ரண்டும்.

அ-கை. இவ்வளவு சுருதிகள்தான் ஞானிக்கு
ப்தியான இருவகை ப்பிரயோஜனங்களை சொ
று பிரமாணங்களிருக்கின்றனவோ வென்றால்
ணமான சூதசம்ஹிதாவசனமாவது எவன் ச
தன்னிடத்தில் சகலபூதங்களையும் பார்க்கிறானோ
தன்ராஜ்யத்தை யடைகிறானென்று சொல்லுகிறது
திரஞ்ஞனே நானென்று அறிந்ததினாலே மேலான
று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கேனோபநிஷத்தில்
றிந்தவன் பிர்மமாகிறான். அப்படி யறியாதவனுக்கு
றும்யாதொருவர் தன்னை யறிகிறார்களோ அவர்கள்
ள். மற்றவர்கள் துக்கத்தையே யடைகிறார்களென்
எவன் இந்த ஆத்துமாவை யடைகிறானோ
அவரை யறிந்தவன் மிருத்தியு முகத்திலிருந்து
ல்லுகிறதென்று காண்பிவிக்கிறார்.

इत्यादिश्रुतयोःबह्वचाःपुराणैस्स्मृतिभिस्सह ।
ब्रह्मज्ञानेऽनर्थहानिमानन्दंचाप्यघोषयन् ॥

இத்யாதிஶ்ருதயோபஹ்வ்யா

ப்ரஹ்மஜ்ஞானெநர்தஹானிமாநந்தஞ்சாப்ய

உத்ராதிஶ்சவஹ்ந்ரா: இவைமுதலாய்வெகுவிதங்களாயிருக்கிற
ஶ்ருதய: உபநிடதங்கள்
புராணை: பதினெண்புராணங்களோடும்
ஸ்ம்ருதிபி:ஸஹ பதினென் ஸ்மிருதிகளோடும்
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநே பிர்மஞானத்தில்
அநர்த்தஹாநிம் துக்கநிவர்த்தியையும்
ஆநந்தம் ச அபி ஆனந்தாவாப்தியையும்
அகோஷயந் கோஷிக்கின்றன

அ-கை. இந்த பிர்மானந்தம் எத்தனை விதமெனில்.

आनन्दस्त्रीविधोब्रह्मानन्दोविद्यासुखंतथा ।
विषयानन्दइत्यादौब्रह्मानन्दोविविच्यते ॥

ஆநந்தஸ்த்ரிவிதோப்ரஹ்மாநந்தோவித்யாஸுகந்ததா ।
விஷயாநந்தஇத்யாதௌப்ரஹ்மாநந்தோவிவிச்யதே ॥ ௧௧

ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தமென்றும்
வித்யாஸுகம் வித்தியானந்தமென்றும்
ததா அப்படியே
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமென்றும்
இதி இப்படி
ஆநந்த: ஆனந்தமானது
த்ரிவித: மூன்றுவிதமாயிருக்கும்
ஆதௌ ஆதியில்
ப்ரஹ்மாநந்த: மூன்றுஅத்தியாயத்தால் பிர்மானந்தமானது
விவிச்யதே பிரித்துச்சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இந்த பிர்மானந்தத்தை யாரியாருக்குச்சொல்லியிருக்கிறாரெனில்.

भृगुःपुत्रःपितुःश्रुत्वावरुणाद्ब्रह्मलक्षणम् ।
अन्नप्राणमनोबुद्धिस्त्यक्त्वानन्दंविजग्मिवान् ॥

ப்ருகு:புத்ர:பிது:ஶ்ருத்வாவருணாத்ப்ரஹ்மலக்ஷணம் ।
அன்னப்ராணமனோபுத்தீஸ்த்யக்த்வாநந்தம்விஜஜ்ஞிவாந் ॥ ௧௨

புத்ர: புத்திரனான
ப்ருகு: பிருகுமகரிஷியானவர்
பிது: பிதாவான
வருணாத் வருணனிடத்திலிருந்து
ப்ரஹ்மலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணத்தை
ஶ்ருத்வா கேட்டு
அன்னப்ராணமனோபுத்தீ: அன்னமயப்பிராணமயமனோமயவிஞ்ஞானமயங்களானகோசங்களை
த்யக்த்வா தள்ளி
ஆநந்தம் ஆனந்தமயகோசத்தில் இந்தாலும் அவயவமாயும் புச்சஸ்தானமாயுமிருக்கிற பிர்மானந்தத்தை
விஜஜ்ஞிவாந் அறிந்தாரென்று தைத்திரீயஉபநிஷத்தில் பிருகுவல்லியில் சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. அந்த பிர்மானந்தத்தை என்ன லக்ஷணத்தால் அறிந்தாரெனில்.

आनन्दादेवभूतानिजायन्तेतेनजीवनम् ।
तेषांलयश्चतत्रातोब्रह्मानन्दोनसंशयः ॥

ஆநந்தாதேவபூதாநிஜாயந்தேதேநஜீவநம் ।
தேஷாம்லயஶ்சதத்ராதோப்ரஹ்மாநந்தோநஸம்ஶய꞉ ॥ கக

பூதாநி பூதங்களானவை ஆநந்தாதேவ சுஷுப்தியிலிருக்கிற ஆனந்தத்திலிருந்துதானே ஜாயந்தே உண்டாகின்றன தேந அந்த ஆனந்தத்தினாலேயே ஜீவநம் ஜீவத்திருக்கின்றன தத்ர அந்தசுஷுப்தியிலிருக்கிறஆனந்தத்திலேயே	தேஷாம் அந்தபூதங்களுக்கு லய꞉ ச லயமுங்காணப்படுகிறது அத꞉ ஆகையினாலே ப்ரஹ்மாநந்த꞉ பிர்மானந்தமானது நஸம்ஶய꞉ சகலப் பிராணிகளுக்கும் அனுபவசித்தமாய் சம்சயமில்லாமலிருக்கிறது

அ-கை. இப்படி தைத்திரீய சுருதியின் பரியாலோசனையினாலும், பிர[ம]த்துக்கு ஆனந்த ரூபத்தைக் காண்பித்துச் சாந்தோக்கிய சுருதியின் [பரியா]லோசனையாலும், அதையே காண்பிப்பதற்கு அந்த ஏழாவது அத்தியாயத்தில் சனத்குமார நாரதசம்வாதத்திலிருக்கிறபூமா பிர்மரூபமான வாக்கியத்தின், எந்த வஸ்துவில் வேறொன்றைப் பார்க்கிறானில்லையோ, வேறொன்றைக் கே[ட்]கிறானில்லையோ, அவரே பூமாவென்று சொல்லுகிறதைக் காண்பிக்கி[றார்].

भूतोत्पत्ते:पुराभूमात्रिपुटीद्वैतवर्जनात् ।
ज्ञातृज्ञानज्ञेयरूपात्रिपुटीप्रळयेहिनो ॥

பூதோத்பத்தே꞉புராபூமாத்ரிபுடீத்வைதவர்ஜநாத் ।
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநஜ்ஞேயரூபாத்ரிபுடீப்ரளயேஹிநோ ॥ கஉ

பூதோத்பத்தே꞉ ஜகத்துண்டாவதற்கு புரா முன்னே த்ரிபுடீத்வைதவர்ஜநாத் திருபுடியாகிறதுவைதமற்றிருப்பதால் பூமா பூர்ணமானபிர்மமாத்திரமாயிருந்ததென்று சுருதிசொல்லுகிறது	ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநஜ்ஞேயரூபா ஞாத்ருரூபமாயும் ஞானரூபமாயும் ஞேயரூபமாயுமிருக்கிற த்ரிபுடீ திருபுடியானது ப்ரளயே கற்பாந்தத்தில் நோ.ஹி இல்லையன்றோ

[இ]ல்லையென்று காட்டுகிறார்.

அ-கை. அந்த திருபுடிகளின் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகிறார்.

विज्ञानमयउत्पन्नोज्ञाताज्ञानंमनोमयः ।
ज्ञेयाश्शब्दादयोनैतत्त्रयमुत्पत्तितःपुरा ॥

விஜ்ஞாநமய உத்பந்நோ ஜ்ஞாதா ஜ்ஞாநம் மநோமய: ।
ஜ்ஞேயா: ஶப்தாதயோ நைதத்த்ரயமுத்பத்தித: புரா ॥ கரு

உத்பந்ந: பரமாத்துமாவினுண்டாயிருக்கிற
விஜ்ஞாநமய: விஞானமயனே
ஜ்ஞாதா ஞாதாவெனப்படுகிறான்
மநோமய: மனோமயனே
ஜ்ஞாநம் ஞானமெனப்படும்
ஶப்தாதய: சப்தாதிவிஷயங்களே
ஜ்ஞேயா: ஞேயங்களெனப்படும்
ஏதத் இந்த
த்ரயம் மூன்றும்
உத்பத்தித: சிருஷ்டிக்கு
புரா முன்னே
ந இல்லை.

அ-கை. அப்படி பிர்மத்தில், திருபுடியில்லையென்பதை அனுபவமாய் காட்டவேண்டுமெனில்.

त्रयाभावेतुनिर्द्वैतःपूर्णएवानुभूयते ।
समाधिसुप्तिमूर्छासुपूर्णस्सृष्टेःपुरातथा ॥

த்ரயாபாவே து நிர்த்வைத: பூர்ண ஏவாநுபூயதே ।
ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸு பூர்ண: ஸ்ருஷ்டே: புரா ததா ॥

ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸு ஞானியின்சமாதியிலும், அஞ்ஞானியின் சுஷுப்தி மூற்சைகளிலும்
த்ரயாபாவே.து திருபுடியில்லாதிருப்பதால்
நிர்த்வைத: துவைதரஹிதராயிருக்கிற
பூர்ண: ஏவ பூர்ணஸ்வரூபந்தானே
அநுபூயதே எப்படி அனுபவிக்கப்படுகிறதோ
ததா அப்படி.
ஸ்ருஷ்டே: சிருஷ்டிக்கும்
புரா முன்னேயும்
பூர்ண: பூர்ணபிர்மமே ஆன்மாவாயனுபவிக்கப்படுகிறதென்றுநன்றாய் சகலராலும் நிச்சயிக்கத்தக்கது.

அ-கீக. சிருஷ்டிக்கு முன்னே இருக்கிற பிர்மம் பூர்ணமாயிருக்கட்டும் ஆனந்தமென்பதெப்படியெனில்.

योभूमाससुखंनाल्पेसुखंत्रेधाविभेदिनी ।

யோ பூமா ஸ ஸுகம் நால்பே ஸுகம் த்ரேதா விபேதிநீ ।

ய: சாந்தொக்கியசப்தமாத்தியாயத்தில் யாதொன்று
பூமா பூர்ணமாயிருக்கிறதோ
ஸ: அதுவே
ஸுகம் சுகம்
த்ரேதா மூவிதமான
விபேதிநீ பேதத்தோடேகூடியிருக்கிற

ஸ்வல்ப அற்பமானதிருப்புதியில் | ந இல்லையென்றுசொல்லுகிறது
ஸுகம் சுகம்

அ-கை. இப்படி யாருக்கு யார், சொன்னதாக எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

सनत्कुमारःप्राहैवंनारदायातिशोकिने ॥

ஸநத்குமாரஃப்ராஹைவம் நாரதாயாதிஶோகிநே ‖ ௧௪

ஸநத்குமாரஃ சனத்குமாரரிஷியானவர் | நாரதாய நாரதமகாரிஷிக்கு
அதிஶோகிநே அத்தியந்தம்துக்கத்தையடைந்தவரான | ஏவம் சொல்லப்போகிறபடி
ப்ராஹ சொன்னாரென்று சொல்லுகிறது

அ-கை. ஐயா சர்வஞ்ஞரான நாரதர் மிகவும் துக்கப்பட்ட காரணமேதெனில்.

सपुराणान्पञ्चवेदान्शास्त्राणिविविधानिच ।
ज्ञात्वाप्यनात्मवित्वेननारदोतिशुशोचह ॥

ஸபுராணாந் பஞ்சவேதாந் ஶாஸ்த்ராணி விவிதாநிச ‖
ஜ்ஞாத்வாப்யநாத்மவித்வேந நாரதோதிஶுஶோசஹ ‖ ௧௫

நாரதஃ நாரதரானவர் | ஜ்ஞாத்வாபி நன்றாய் படித்திருந்தும்
ஸபுராணாந் பதினெண் புராணங்களோடே | அநாத்மவித்வேந ஆத்துமவித்தாகாததினாலேயே
பஞ்சவேதாந் பாரதத்தோடு சேர்ந்த ஐந்து வேதங்களையும் | அதிஶுஶோசஹ அஞ்ஞானிகளைக் காட்டிலும் அத்தியந்தம் துக்கப்பட்டாரன்றோ
விவிதாநி நானாவிதங்களான |
ஶாஸ்த்ராணி.ச சாஸ்திரங்களையும் |

அ-கை. வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்றவனுக்கு சகல துக்கமும் போகுமென்பது பிரசித்தமாயிருக்கும்போது நாரதர் அதிதுக்கத்தை அடைந்ததற்குக் காரணமேதோவெனில்.

वेदाभ्यासात्पुरातापत्रयमात्रेणशोकिता ।
पश्चात्त्वभ्याविस्मारभङ्गगवैश्चशोकिता ॥

வேதாப்யாஸாத்புராதாபத்ரயமாத்ரேணஶோகிதா ‖
பஶ்சாத்த்வப்யாஸவிஸ்மாரபங்ககர்வைஶ்சஶோகிதா ‖ ௧௬

வேதாப்யாஸாத் வேத சாஸ்திரங்கள் (கற்கு | தாபத்ரயமாத்ரேண ஆத்யாத்மிகாதி
புரா முன்னே | திகாபத்திரயதாபமாத்திரத்தால்

சோகிதா நான் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேன்
பஹ்வாஸ கற்ற பிர்பாடோவென்றால்
ஸஹஸ்ராஸவித்ராஸம் ... அப்பியாசம்பண்ணுவதாலும் பண்ணி
னது மறப்பதாலும் சபையில் மௌனமையானவித்துவானால் அவமானப்படுவதாலும் தாழ்ந்த பேர்களைக்கண்டு மமதையுறுவதாலும்
சோகிதா துக்கமுண்டாகிறது.

அ-கை. சர்வஞ்ஞரான நாரதர் துக்கத்தை அடைந்தாரென்று எங்கேசொல்லியிருக்கிறதெனில் அந்த சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதென்று அந்த வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सोहंविद्वन्प्रशोचामिशोकपारंनयात्रमाम् ।
इत्युक्तस्सुखमेवास्यपारमित्यभ्यधादृषिः ॥

ஸோஹம்வித்வந்ப்ரஶோசாமிஶோகபாரம்நயாத்ரமாம் |
இத்யுக்தஸ்ஸுகமேவாஸ்யபாரமித்யப்யதாத்ருஷி: || ௨௰

விதவந் ஏ சனத்குமாரா ஏகுமரா
ஸ: இந்த
ஸ: அஹம் அந்த சம்சாரசமுத்திரத்தில் முழுகிக்கொண்டிருகிறநான்
ப்ரஶோசாமி மிகவும் துக்கிதனாயிருக்கிறேன்
மாம் என்னை
ஶோகபாரம் இந்த துக்கசமுத்திரத்திலிருந்து
நய. இதி கரை யேற்றிவையுமென்று
உக்த: இப்படி சொல்லப்பட்டமாத்திரத்தில்
ருஷி: சனத்குமாரரிஷியானவர்.
அஸ்ய இந்த துக்கத்திற்கு
ஸுகமேவ சுகந்தானே
பாரம் இதி கரையென்று
அப்யதாத் சொன்னாரென்று சொல்லுகிறார்

அ-கை, விஷயத்தில் எவ்வளவோ சுகமிருக்கும்போது அதை யற்பமென்றும் சுகமில்லையென்றும் எப்படிசொல்லலாமாவெனில்.

सुखंवैषयिकंशोकसहस्रेणावृतत्वतः ।
दुःखमेवेतिमत्वाहनाल्पेस्तिसुखमित्यसौ ॥

ஸுகம்வைஷயிகம்ஶோகஸஹஸ்ரேணாவ்ருதத்வத: |
து:கமேவேதிமத்வாஹநால்பேஸ்திஸுகமித்யஸௌ || ௨௧

வைஷயிகம் ஸுகம் விஷயானந்தமானது
ஶோகஸஹஸ்ரேண ஆயிரந் துக்கத்தோடே
ஆவ்ருதத்வத: கூடி இருப்பதால்
அல்பே அற்பமானவிஷயத்தில்
து:கமேவ துக்கமே
இதி இருக்கிறதென்று
மத்வா எண்ணி
அஸௌ இந்த சனத்குமாரரிஷியானவர்
ஸுகம் சுகமானது
நாஸ்தி.இதி இல்லையென்று
ஆஹ சொன்னாரென்று அந்த சுருதியேசொல்லுகிறது

அ-கை. த்வைதத்தில் சுகம் வேண்டாம் அத்துவைதத்தி[illegible] யேயெனில்.

ननुद्वैतेसुखंमाभूदद्वैतेप्यस्तिनोसुखम् ।

अस्तिचेदुपलभ्येततथाचत्रिपुटीभवेत् ॥

நநுத்வைதேஸுகம்மாபூதத்வைதேப்யஸ்திநோ[illegible]

அஸ்திசேதுபலப்யேததததாசத்ரிபுடீபவேத் ॥ ௨௪

நநு சங்கை
த்வைதே நீர் சொல்லுகிறபடி த்வைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
மாபூத் இருக்கவேண்டாம்
அத்வைதே அபி அத்துவைதமான ஆத்துமாவிலும்
ஸுகம் சுகம்
நோ அஸ்தி இல்லை

அஸ்தி சேத் [illegible]
உபலப்யேத [illegible]
ததா ச அ[illegible]த்தில்
த்ரிபுடீ [illegible]குமென்ற திரு[illegible]
பவேத் உண்டா[illegible]

அ-கை. அப்படி திருபுடியுண்டானால் அத்துவைதத்தி[illegible] குமேயெனில் அத்துவைதத்திற்கு சுகம்காரண[illegible]ருர்,

मास्त्वद्वैतेसुखंकिन्तुसुखमद्वैतमेवहि ।

மாஸ்த்வத்வைதேஸுகம்கிந்துஸுகமத்வைதமேவஹி ।

அத்வைதே அத்துவைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
மாஸ்து இருக்கவேண்டாம்
கிம் து பின்னையோவெனில்

அத்வைதம் ஏவ அத்துவைத[illegible]ஸ்துவே
ஸுகம் ஹி ஆ[illegible]

அ-கை. அதற்கென்னப்பிரமாணமெனில்.

किंमानमितिचेन्नास्तिमानाकांक्षास्वयंप्रभे ॥

கிம்மாநமிதிசேந்நாஸ்திமாநாகாம்க்ஷாஸ்வயம்ப்ரபே ॥ ௨௫

மானம் கிம் என்னபிரமாணம்
இதி சேத் என்றுகேட்டால்
ஸ்வயம்ப்ரபே சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற வஸ்துவில்

மாநாகாங்க்ஷா பிர[illegible]யானது
நாஸ்தி தேவையி[illegible]

அ-கை. ஆத்துமா சுயம்பிரகாசமென்பதில் பிர[illegible]

स्वप्रभत्वेभवद्वाक्यंमानंयस्माद्भवानिदम् ।
अद्वैतमभ्युपेत्यास्मिन्सुखंनास्तीतिभाषते ॥

ஸ்வப்ரபத்வே பவத்வாக்யம் மாநம் யஸ்மாத் பவாநிதம் ।
அத்வைதமப்யுபேத்யாஸ்மிந் ஸுகம் நாஸ்தீதி பாஷதே ॥ ௨௪

ஸ்வப்ரபத்வே ஆத்துமா சுயம்பிரகாசமென்பதில்
பவத்வாக்யம் உன்னுடையவாக்கியமே
மாநம் பிரமாணம்
யஸ்மாத் யாதொருகாரணத்தினலே
பவாந் நீயும்
இதம் இந்த
அத்வைதம் அத்துவைதத்தை
அப்யுபேத்ய அங்கீகரித்து
அஸ்மிந் இந்தஅத்துவைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
நாஸ்தி இல்லையென்று
இதி இப்படி
பாஷதே சொல்லுகிறாயோ அதுவே நீ அத்துவைதத்தை ஒப்புக்கொண்டதாக ஆயிற்று

ச-கை. ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

नाभ्युपैम्यहमद्वैतंत्वद्वचोनूद्यदूषणम् ।
वच्मीतिचेत्तदाब्रूहिकिमासीद्द्वैततःपुरा ॥

நாப்யுபைம்யஹமத்வைதம் த்வத்வசோநூத்ய தூஷணம் ।
வச்மீதிசேத்ததாப்ரூஹி கிமாஸீத் த்வைதத: புரா ॥ ௨௫

அஹம் நான்
அத்வைதம் அத்துவைதத்தை
ந அப்யுபைமி அங்கீகரிக்கவில்லை
த்வத்வச: உம்முடையவார்த்தையை
அநூத்ய ஆக்ஷேபித்து
தூஷணம் தூஷிக்கதேனென்று
வச்மி இதி சேத் சொல்லுவாயானால்
ததா அப்போ
த்வைதத: சிருஷ்டிக்கு
புரா முன்னே
கிம் என்ன
ஆஸீத் இருந்தது
ப்ரூஹி சொல்

அ-கை. சிஷியனையே பார்த்து குரு கேட்கிறார்.

किमद्वैतमुतद्वैतमन्योवाकोटिरन्तिमः ।
अप्रसिद्धोनद्वितीयोऽनुत्पत्तेश्शिष्यतेऽग्रिमः ॥

கிமத்வைதமுத த்வைதமந்யோவா கோடிரந்திம: ।
அப்ரஸித்தோ ந த்விதீயோऽநுத்பத்தேஶ்ஶிஷ்யதேऽக்ரிம: ॥ ௨௬

அத்வைதம் சிருஷ்டிக்குமுன்னே அத்துவைதம்
கிம் இருந்ததா
உத அல்லது
த்வைதம் துவைதமிருந்ததா
அன்யம் வா கோடிஃ அல்லது துவைதாத்வைதங்களுக்குவிலக்ஷணமாகவேறொன்று இருந்ததாசொல்
அஹிநிஃ இராப்பகலில்லாதசமயமில்லாததுபோல துவைதாத்துவைதமில்லாதவஸ்து

அன்யஃ ... துவைதமா ...
அத்யந்த ... சிருஷ்டிக்கு முன்னே அத்துவைதமாக ...
விதீயஃ ந ...
கூடாதுபோல ...
னே அவை ...
க்கூடாது ...
அஹிநிஃ ...
மிஷ்டி ...
தது

அ-கை. நீர் சொன்ன பிரகாரத்தால் அத்வைதம் ... த்தித்ததே தவிர அனுபவத்தால் சித்திக்க யில்லையெனில்

अद्वैतसिद्धिर्युक्त्यैवनानुभूत्येतिचेद्वद ।
निर्दृष्टान्तासदृष्टान्तावाकोऽस्त्यन्तरमत्रनो ॥

அத்வைதஸித்திர்யுக்த்யைவநாநுபூத்யேதிசேத்வத
நிர்த்ருஷ்டாந்தாஸத்ருஷ்டாந்தாவாகோட்யந்தரமத்ரநோ

அத்வைதஸித்திஃ அத்துவைதசித்தியானது
யுக்த்யா ஏவ யுத்தியினாலேயே தவிர
அநுபூத்யா அனுபவத்தினாலே
ந இதி சேத் இல்லையென்று சொல்லுவையேயானால்
நிர்த்ருஷ்டாந்தா அந்தயுக்தி திருஷ்டாந்தமில்லாததா

ஸத்ருஷ்டாந்தா வா ...
தோ ...
வத சொல்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கோட்யந்தரம் ...
யுந்தவிர ...
யில்லையே

ச-கை. திருஷ்டாந்தமில்லாத யுக்தியேயெனில்.

नानुभूतिर्नदृष्टान्तइतियुक्तिस्तुशोभते ।

நாநுபூதிர்நத்ருஷ்டாந்தஇதியுக்திஸ்துசோபதே

ந அநுபூதிஃ அனுபவமில்லாமலும்
ந த்ருஷ்டாந்தஃ திருஷ்டாந்தமில்லாமலும்
இதி இப்படி இருக்கின்ற

யுக்திஃ து ... யுக்தியோ ...
சோபதே ...
குவது போ ...

स्वत्र भक्त्वेभवद्वाक्यंमानंयस्माद्भवानिदम् ।

अद्वैतमभ्युपेत्यास्मिन्सुखंनास्तीतिभाषते ॥

ஸ்வத்ர பக்த்வே பவத்வாக்யம் மானம் யஸ்மாத்பவானிதம் ।

அத்வைதமப்யுபேத்யாஸ்மின் ஸுகம் நாஸ்தீதி பாஷதே ॥ உ௪

[illegible] ஆத்மா சப்பிரகாச
[illegible]
[illegible] உன்னுடைய வாக்கியமே
[illegible] பிரமாணம்
[illegible] பிரகாரணத்தினாலே
[illegible]
[illegible]
[illegible] அத்துவைதத்தை
அப்யுபேத்ய அங்கீகரித்து
அஸ்மின் இந்த அத்துவைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
நாஸ்தி இல்லையென்று
இதி இப்படி
பாஷதே சொல்லுகிறாயோ ஆதலால்
நீ அத்துவைதத்தை ஒப்புக்கொண்டதாக ஆயிற்று

[illegible] ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

नाभ्युपैम्यहमद्वैतंत्वद्वचोनूद्यदूषणम् ।

वच्मीतिचेत्तदाब्रूहिकिमासीद्वैततःपुरा ॥

நாப்யுபைம்யஹமத்வைதம் த்வத்வசோநூத்யதூஷணம் ।

வச்மீதி சேத்ததா ப்ரூஹி கிமாஸீத்த்வைததஃ புரா ॥ உ௫

[illegible] நான்
[illegible] அத்துவைதத்தை
[illegible] அங்கிகரிக்கவில்லை
[illegible] உன்னுடைய வார்த்தையை
[illegible] அநுவதித்து
[illegible] தூஷிக்கத்தேனென்று
வச்மி இதி சேத் சொல்வையேயாகில்
ததா அப்போ
த்வைதத: சிருஷ்டிக்கு
புரா முன்னே
கிம் என்ன
ஆஸீத் இருந்தது
ப்ரூஹி சொல்

[illegible] சிஷ்யனை பார்த்து குரு கேட்கிறார்.

किमद्वैतमुतद्वैतमन्योवाकोटिरान्तिमः ।

अप्रसिद्धोनद्वितीयोऽनुत्पत्तेश्शिष्यतेऽग्रिमः ॥

கிமத்வைதமுத த்வைதமன்யோ வா கோடிராந்திமஃ ।

அப்ரஸித்தோ ந த்விதீயோऽநுத்பத்தேஶ்ஶிஷ்யதேऽக்ரிமஃ ॥ உ௬

அத்வைதம் சிருஷ்டிக்குமுன்னே அத்துவைதம்
கிம் இருந்ததா
உத அல்லது
த்வைதம் துவைதமிருந்ததா
அந்ய: வா கோடி: அல்லது துவைதாத்வைதங்களுக்குவிலக்ஷணமாகவேறொன்று இருந்ததா சொல்
அஹநிஶ: இராப்பகலில்லாதசமயமில்லாததுபோல துவைதாத்துவைதமில்லாதவஸ்து

அப்ரஸித்த: அப்பிரசித்தமாகிவிடும்
அநுத்பத்தே: சிருஷ்டிக்கு முன்னே துவைதமானது உண்டாகமையால்
த்விதீய: ந இரண்டாவது பக்ஷமுங்கூடாதுபானைசட்டிஉண்டாகுமுன்னே அவைகளிருந்ததாக சொல்லக்கூடாததுபோலவறி (மே
ஆத்ய: முதலாவதான அத்துவைத
ஶிஷ்யதே மண்போல மீதமாயிருக்கிறது

௩-கை. நீர் சொன்ன பிரகாரத்தால் அத்வைதம் யுக்தியால் மாத்திரம் சித்தித்ததே தவிர அநுபவத்தால் சித்திக்கயில்லையேயெனில்.

अद्वैतसिद्धिर्युक्त्यैवनानुभूत्येतिचेद्वद ।
निर्दृष्टान्तासदृष्टान्तावाकोप्यन्तरमत्रनो ॥

அத்வைதஸித்திர்யுக்த்யைவநாநுபூத்யேதிசேத்வத ।
நிர்த்ருஷ்டாந்தாஸத்ருஷ்டாந்தாவாகோப்யந்தரமத்ரநோ ॥ ௨௭

அத்வைதஸித்தி: அத்துவைதசித்தியானது
யுக்த்யா ஏவ யுக்தியினாலேயே தவிர
அநுபூத்யா அனுபவத்தினாலே
ந இதி சேத் இல்லையென்று சொல்லுவையேயானால்
நிர்த்ருஷ்டாந்தா அந்தயுக்தி திருஷ்டாந்தமில்லாததா

ஸத்ருஷ்டாந்தா வா திருஷ்டாந்தத்தோடேகூடியதா
வத சொல்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கோப்யந்தரம் ந: இந்த இரண்டையுந்தவிர வேறொருவிதமான யுக்தியில்லையே

௪-கை. திருஷ்டாந்தமில்லாத யுக்தியேயெனில்.

नानुभूतिर्नदृष्टान्तइतियुक्तिस्तुशोभते ।

நாநுபூதிர்நத்ருஷ்டாந்தஇதியுக்திஸ்துஶோபதே ।

ந அநுபூதி: அனுபவமில்லாமலும்
ந த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமில்லாமலும்
இதி இப்படி இருக்கின்ற

யுக்தி: து யுக்தியோவென்றால்
ஶோபதே தலையில்லாதவன் விளங்குவது போலேவிளங்கும்.

[illegible] அப்பா, அப்படியே கேலி பண்ணவேண்டாம் திருஷ்டாந்த[illegible] [illegible] சொல்லுகிறேனெனில்.

सदृष्टांतत्वपक्षेतुदृष्टान्तंवदमेमतम् ॥

ஸத்ருஷ்டாந்தத்வபக்ஷேது த்ருஷ்டாந்தம் வத மே மதம் ॥ ௨அ

ஸத்ருஷ்டாந்தத்வபக்ஷேது — திருஷ்டாந்தத்துடன் கூடியபுக்திசொல்லும் பக்ஷத்தில் (பட்சத்தில்) | மே மதம் — சம்மதமான த்ருஷ்டாந்தம் — திருஷ்டாந்தத்தை வத — சொல்லு

[illegible] சங்கைக்காரன் யுக்திசொல்லுகிறான்.

अद्वैतःप्रळयोद्वैतानुपलंभेनसुप्तिवत् ।
इतिचेत्सुप्तिरद्वैतेत्यत्रदृष्टान्तमीरय ॥

அத்வைத: ப்ரளயோ த்வைதாநுபலம்பேந ஸுப்திவத் ।
இதிசேத்ஸுப்திரத்வைதேத்யத்ர த்ருஷ்டாந்தமீரய ॥ ௨௯

ப்ரளய: — [illegible] த்வைதாநுபலம்பேந — த்வைதானுபவமில்லாமையால் அத்வைத: — அத்துவைதமானது ஸுப்திவத் — சுஷுப்திபோலவென்று சொன்னவனுக்கு பதில்சொல்லுகி[illegible] சாதிக்கிற உனக்குதன் சுஷுப்தியே திருஷ்டாந்தமென்று [illegible] அநுமிக்கவும் பிரத்திபட்சசித்தமுமிருப்பதால், | அது சித்திக்கும் பொருட்டு திருஷ்டாந்தம் சொல்லென்று [illegible] ஸுப்தி: அத்துவைதமென்று பிரத்தியட்சமானதென்[illegible] பதிலை இதி. சேத் — திருஷ்டாந்தமாக சொல்லுவையேயானால் அத்ர — இந்தவிஷயத்தில் த்ருஷ்டாந்தம் — ஒருதிருஷ்டாந்தம் ஈரய — சொல்

[illegible] திருஷ்டாந்தம் பிறருடைய சுஷுப்தியைச் சொல்லுகிறேனெனில்.

दृष्टान्तःपरसुप्तिश्चेदहोतेकौशलंमहत् ।
यस्त्वसुप्तिंनवेत्तिचस्यपरसुप्तौतुकाकथा ॥

த்ருஷ்டாந்த: பரஸுப்திச்சேதஹோ தே கௌசலம் மஹத் ।
யஸ்த்வஸுப்திம் நவேத்தி ச ஸ்ய பரஸுப்தௌ து கா கதா ॥ ௩௦

த்ருஷ்டாந்த: — திருஷ்டாந்தமானது பரஸுப்தி: — பிறருடைய சுஷுப்தியென்று சொல்வையேயானால் | தே — உன்னுடைய கௌசலம் — சேஷ்டமமானது மஹத் — மிகவும்பெரிது

ஸுப்தௌ ஆச்சரியம்
ய: எவன்
ஸ்வஸுஷுப்தௌ தன்னுடைய சுஷுப்தியை
ந வேத்தி அறியவில்லையோ
ஸ்ய) இவனுக்கு
பரஸுஷுப்தௌ பிறருடைய சுஷுப்தியைச்சொல்லுவதில்
கா என்ன
கதா பிரசித்தியிருக்கிறது

அ-கை. ஐயா, நீர் அதிகமாகச் சொல்லவேண்டாம் நான் சொன்னதிருஷ்டாந்தத்தை யுக்திபூர்வகமாகச் சாதிக்கிறேன்.

निश्चेष्टत्वात्परस्सुप्तौयथाहमितिचेत्तदा ।
उदाहर्तुस्सुषुप्तेस्तेस्वप्रभत्वंबलाद्भवेत् ॥

நிஶ்சேஷ்டத்வாத்பரஸ்ஸுப்தௌயதாஹமிதிசேத்ததா ।
உதாஹர்துஸ்ஸுஷுப்தேஸ்தேஸ்வப்ரபத்வம்பலாத்பவேத் ॥ ௬௧

பர: அன்னியன்
ஸுப்தௌ தூங்குகிறவனாக இருக்கத்தக்கவன்
நிஶ்சேஷ்டத்வாத் மூச்சு இருந்தும் சேஷ்டையில்லாமலிருப்பதால்
யதா எப்படி
அஹம் இதி சேத் நான் தூங்குகிறபோது சேஷ்டையன்றியிருந்தேனென்பாயாகில்
ததா அப்போ
ஸுஷுப்தே: சுஷுப்தியை
உதாஹர்து: உதாகரணம் செய்யப்பட்ட
தே உனக்கு
ஸ்வப்ரபத்வம் சுயம்பிரகாசத்தன்மையானது
பலாத் பலாத்காரமாக
பவேத் உண்டாய்விட்டது

அ-கை. ஸ்வப்பிரபத்துவம் பலவந்தமாக வந்ததென்று எதினால் சொன்னீரெனில் பிரமாணத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமாக சுஷுப்தியை சொல்லவந்தாயென்று பரிகரிக்கிறார்.

नेन्द्रियाणिनदृष्टान्तस्तथाप्यङ्गीकरोषिताम् ।
इदमेवस्वप्रभत्वंयद्भानंसाधनैर्विना ॥

நேந்த்ரியாணிநத்ருஷ்டாந்தஸ்ததாப்யங்கீகரோஷிதாம் ।
இதமேவஸ்வப்ரபத்வம்யத்பாநம்ஸாதநைர்விநா ॥ ௬௨

ந இந்த்ரியாணி சுஷுப்தியில் தன்தன்காரணத்தில் இந்திரியங்கள். லயித்துப்போனதால் யாதொரு இந்திரியங்களுமில்லை
ந த்ருஷ்டாந்த: அப்பிரசித்தமான அன்னியனுடைய சுஷுப்தியைச் சொன்ன திருஷ்டாந்தமுமில்லை
ததா அபி அப்படியிருந்தும் --

தாம் அதை
ஸ்வீகரோஷி அங்கிகரித்தாயல்லவா
ஸாக்ஷிபோதோருசாதனங்களும்
விநா அன்றியிலே
ஏக: ஓரோருவஸ்து
பாநம் விளங்குகிறதோ
ஏஷ ஏவ அந்த இதுவே
ஸ்வப்ரகாசம் சுயம்பிரகாசத் தன்மையென்றறி

அ-கை. சுஷுப்தியில் அத்துவைதமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமு மிருக்கட்டும் சுகமிருக்கிறதெப்படியெனில்.

स्तामद्वैतस्वप्रभत्वेवदसुप्तौसुखंकथम् ।
शृणुदुःखन्तदानास्तिततस्तेशिष्यतेसुखम् ॥

ஸ்தாமத்³வைதஸ்வப்ரப⁴த்வேவத³ஸுப்தௌஸுக²ங்கத²ம் ।
ஶ்ருணுது³:க²ந்தநாஸ்திததஸ்தேஶிஷ்யதேஸுக²ம் ॥ ௬௩

அஸ்த்வத்³வைதஸ்வப்ரப⁴த்வே அத்துவைதமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமும் சுஷுப்தியில் இருப்பதை
ஸ்தாம் ஒப்புக்கொண்டேன்
ஸுப்தௌ சுஷுப்தியிலே
ஸுக²ம் ஆனந்தமானது
கத²ம் எப்படியிருக்கிறது
வத³ சொல்லு
ஶ்ருணு அப்போ அதற்குத்தரங்கேள்
ததா³ அந்தசுஷுப்தியில்
து³:க²ம் துக்கமானது
ந அஸ்தி இல்லை
தத: ஆகையினாலே
தே உனக்கு
ஸுக²ம் சுகமே
ஶிஷ்யதே மீதமாகிறது

அ-கை, சுஷுப்தியில் சுகமிருப்பதற்குப் பிரமாணமென்னவெனில்.

अन्धस्सन्नप्यनन्धस्स्याद्विद्धोऽविद्धोथरोग्यपि ।
अरोगीतिश्रुतिःप्राहतच्चसर्वजनाविदुः ॥

அந்த⁴ஸ்ஸந்நப்யநந்த⁴ஸ்ஸ்யாத்³வித்³தோ⁴(அ)வித்³தோ⁴த²ரோக்³யபி ।
அரோகீ³திஶ்ருதி:ப்ராஹதச்சஸர்வஜநாவிது³: ॥ ௬௪

அந்த⁴: ஸந் அபி குருடனாயிருக்கிறவனும்
அநந்த⁴: ஸ்யாத் குருடனாயிருக்கவில்லை
அத² பிற்பாடு
வித்³த⁴: அடிப்பட்டவன்
அவித்³த⁴: அடிப்பட்டவனில்லை
ரோகீ³ அபி வியாதிக்காரனும்
அரோகீ³ இதி வியாதிகாரனாக இருக்கவில்லையென்று
ஶ்ருதி: சுருதியானது
ப்ராஹ சொல்லுகிறது
ஸர்வஜநா: அப்படியே சகலமானபிராணிகளும்

தஸ்ய அந்தஅனுபவத்தை | விஷ்ட்ஃ தினமறிந்திருக்கிறர்கள்

அ-கை. சீடன் சங்கிக்கிறதாவது.

नदुःखाभावमात्रेणसुखंलोष्टशिलादिषु ।
द्वयाभावस्यदृष्टत्वादितिचेद्विषमंवचः ॥

நது:கா²பா⁴வமாத்ரேணஸுக²ம்லோஷ்டஶிலாதி³ஷு।
த்³வயாபா⁴வஸ்யத்³ருஷ்டத்வாதி³திசேத்³விஷமம்வச꞉ ॥ ௩௫

து:கா²பா⁴வமாத்ரேண ஸுஷுப்தியில் துக்கமின்மையிலேமாத்திரம் | த்³வயாபா⁴வஸ்ய சுகதுக்கம் ரண்டுமின்மையானது

ஸுக²ம் சுகமென்று | த்³ருஷ்டத்வாத் காணப்படுவதால்

ந சொல்லக்கூடாது | இதி சேத் என்றுசொல்வையேயாகில்

லோஷ்டஶிலாதி³ஷு ஓடுகல்முதலானவைகளில் | விஷமம் வச꞉ உன்வார்த்தை விந்தியாசமாயிருக்கிறது

मुखदैन्यविकासाभ्यांपरदुःखसुखोहनम् ।
दैन्यद्याभावतोलोष्टेदुःखाद्यूहोनसंभवेत् ॥

முக²தை³ந்யவிகாஸாப்⁴யாம்பரது³꞉க²ஸுகோ²ஹநம் ।
தை³ந்யாத்³யபா⁴வதோலோஷ்டேது³꞉கா²த்³யூஹோநஸம்ப⁴வேத் ॥

லோஷ்டே ஓடுமுதலானதில் | ந ஸம்ப⁴வேத் உண்டாகமாட்டாது

தை³ந்யாத்³யபா⁴வத꞉ தீனபாவம்முதலானவைகாண்ப்படாமையால் | முக²தை³ந்யவிகாஸாப்⁴யாம் முகத்தினுடைய தீனபாவத்தினுலும் மலர்ச்சியாயிருப்பதாலும்

து³꞉கா²த்³யூஹ꞉ துக்கமுதலானவைகளுடைய ஊகமானது | பரது³꞉க²ஸுகோ²ஹநம் பிறருடைய துக்கசுகங்கள் ஊகிக்கத்தக்கது

அ-கை. இதனு லனுபவத்திலென்ன வாயிற்றெனில்.

स्वकीयसुखदुःखेतुनोहनीयेततस्तयोः ।
भावोवेद्योनुभूत्यैवतदभावोपिनान्यतः ॥

ஸ்வகீயஸுக²து³꞉கே²துநோஹநீயேததஸ்தயோ꞉ ।
பா⁴வோவேத்³யோநுபூ⁴த்யைவதத³பா⁴வோபிநாந்யத꞉ ॥ ௩௭

ஸ்வகீய தன்னுடையவைகளான | ந ஊஹநீயே ஊகிக்கத்தக்கவைகளன்று

ஸுக²து³꞉கே² து சுகதுக்கங்களோவென்றால் | தத꞉ ஆகையினுலே

தயோ: அவைகளுடைய
பாவ: இருப்பானது
ஸுஷுப்தௌ தன்னனுபவத்தி
வேத்ய: அறியத்தக்கது [னாலேயே

து:காபாவ: ஸுகி அவைகளுடைய அ
பாவமும்
ந ஸுகநிகத: மற்றொன்றிலையாக்க
கதன்று.

அ-கை. ஸுஷுப்தியில் ஸுகமிருக்கிறதென்பதற்கு என்னவாயிருக்கிறதெனில்,

तथासतिसुषुप्तौचद्दुःखाभावोनुभूतितः ।

विरोधिदुःखराहित्यात्सुखंनिर्विघ्नमिष्यताम् ॥

ததா ஸதி ஸுஷுப்தௌ ச து:காபாவோ நுபூதித: |
விரோதி து:கராஹித்யாத் ஸுகம் நிர்விக்நம் இஷ்யதாம் || ௬௫

ததா ஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவில்
ஸுஷுப்தௌ ச ஸுஷுப்தியிலும்
அநுபூதித: அனுபவத்தினாலேயே
து:காபாவ: துக்கத்தின் அபாவமா
னதிருக்கிறது

விரோதிது:கராஹித்யாத் விரோ
தியான துக்கமின்மையால்
ஸுகம் ஸுகமானது
நிர்விக்நம் தடையன்றியில்
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஸுஷுப்தியில் ஸுகமிருக்கிறதென்று உம்முடைய வார்த்தைக்காக
ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமேயல்லாமல் யுக்தியில்லையேயெனில்.

महत्तरप्रयासेनमृदुशय्यादिसाधनम् ।

कुतस्संपाद्यतेसुप्तौसुखंचेत्तत्रनोभवेत् ॥

மஹத்தர ப்ரயாஸேந ம்ருது சய்யாதி ஸாதநம் |
குத: ஸம்பாத்யதே ஸுப்தௌ ஸுகம் சேத் தத்ர நோ பவேத் ||

தத்ர அந்த
ஸுப்தௌ ஸுஷுப்தியில்
ஸுகம் ஸுகமானது
நோ பவேத் சேத் இல்லாதிருக்கும்
பக்ஷத்தில்

மஹத்தர ப்ரயாஸேந மிகுந்த பிரயா
சத்தினாலே
ம்ருது சய்யாதி ஸாதநம் மிருதுவா
ன படுக்கைமுதலான சாதனம்
குத: யென்னத்திற்காக
ஸம்பாத்யதே சம்பாதிக்கப்படுகிறது

அ-கை. துக்கம் போகிறதற்காக பாய் தலையணைகளைத் தேடுகிறதெனில்.

दुःखनाशार्थमेवैतदितिचेद्रोगिणस्तथा ।

भवत्वरोगिणस्त्वेतत्सुखायैवेतिनिश्चिनु ॥

து:கநாசார்த்தம் ஏவ ஏதத் இதி சேத் ரோகிணஸ் ததா |
பவத்வரோகிணஸ் த்வேதத் ஸுகாயைவேதி நிச்சிநு || ௬௰

துஃகநாஶாயைவ — துக்கம் போகி
றநிமித்தியமாகவே
வாஞ்சதி — இதைத் தேடுகிறது
இதிசேத் — என்றுசொல்லுவையேயானா(ல்)
ததா — அப்படியே
ரோகிணோவியாதிக்காரர்களும் தலைய
ணைமுதலானதால்
அரோகிணோ — வியாதியில்லாதவர்களாக
ஸ்வஸ்தா: — ஆகிவிடட்டும்
யதஸ்தத: — ஆகையால் பாய் தலை
யணை முதலானசாதனத்தைத் தே
டுகிறது
ஸுகாயைவ — சுகத்தின்பொருட்டே
இதி — என்று
நிஶ்சிநு — நிச்சயம்பண்ணு

அ-கை. அப்போ ஸுஷுப்தி சுகமானது பாய் தலையணை முதலான சாதன ஜன்யமாய்விட்டதால் விஷயசுகமாய்விட்டதே யெனில்.

तर्हिसाधनजन्यत्वात्सुखंवैषयिकंभवेत् ।
भवत्येवात्रनिद्रायाःपूर्वंशय्यासनादिजम् ॥
निद्रायान्तुसुखंयत्तज्जन्यतेकेनहेतुना ।

தர்ஹிஸாதநஜந்யத்வாத்ஸுகம்வைஷயிகம்பவேத் ।
பவத்யேவாத்ரநித்ராயா:பூர்வம்ஶய்யாஸநாதிஜம் ॥ ௪௧
நித்ராயாந்துஸுகம்யத்தஜ்ஜந்யதேகேநஹேதுநா ।

தர்ஹி — அப்போ
ஸாதநஜந்யத்வாத் — சுஷுப்திசுகம் இ
ந்தப்பாய்முதலான சாதனங்களா
ல் உண்டுபண்ணப்படுவதால்
வைஷயிகம் — விஷயசம்பந்தமான
ஸுகம் — சுகமாக
பவேத் — ஆகிவிடுமே யென்றால்
நித்ராயா: — நித்திரைக்கு
பூர்வம் — முன்னே
ஶய்யாஸநாதிஜம் — படுக்கை முதலான
திலுண்டான சுகமானது
பவத்யேவ — இருக்கட்டும்
அத்ர நித்ராயாம் — இந்த நித்திரை
யிலே
யத் — யாதொரு
ஸுகம் — சுகங்காணப்படுகிறதோ
தத் — அந்தசுகமானது
கேந ஹேதுநா — என்ன ஏதுவினால்
ஜந்யதே — உண்டு பண்ணப்படுகிறது
சொல்

அ-கை. உலகத்தில் விஷயானந்தமென்று சொல்கிறது ஏதெனில்.

सुखाभिमुखधीरादौपश्चान्मज्जेत्परेसुखे ॥
जाग्रद्व्यापृतिभिश्श्रान्तोविश्रम्याथविरोधिनी ।
अपनीतेस्वस्थचित्तोऽनुभवेद्विषयेसुखम् ॥

ஸுகாபிமுகதீராதௌபஶ்சாந்மஜ்ஜேத்பரேஸுகே ॥ ௪௨

ஜாக்3ரத்3வ்யாப்ருதிபி4ஃ ஶ்ராந்தோ விஶ்ராந்த்யைவ விரோதி4நீ ।
ஸ்வநீடே3 ஸ்வஸ்தி2தோ ஸுக2ம் விஷயே ஸம்ப4வே ॥ ௯௩

நித்3ரா சுஷுப்திக்கு ஆரம்பிக்கும் காலத்தில் [போனபுத்தி
ஸாக்ஷிவர்த்தி சுகத்தை நாடிப்
ஸம்ப்ராப்த பிற்பாடு
பரே மேலான
ஸாக்ஷி ஆனந்தத்தில்
நிமஜ்ஜதி மூழுகிப்போகிறது அது எதி
னாலெனில்
ஜாக்3ரத்3வ்யாப்ருதிபி4ஃ ஜக்கிரத்திற்செ
ய்த தொழில்களினாலே
ஶ்ராந்தஃ சிரமத்தையடைந்தவன்
பிறகு
விஶ்ராந்த்ய சிரமபரிகாரஞ்செய்து நேரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து
விரோதி4நீ சுகவிரோதியா யிருக்கிற விஷயவிருத்திக்கு
ஸ்வநீடே3 போக்கடிக்கப்பட்டிருந்த உள்ளளவில்
ஸ்வஸ்தி2தஃ ஸ்வஸ்தசித்தனாக
விஷயே படுக்கைமுதலான விஷயத்
ஸுக2ம் சுகத்தை [துள்ள
அநுப4வேத் அனுபவிக்கிறான்

அ-௯௪. அந்த விஷயசுகத்தையும்விட்டு சுஷுப்திக்குப் போவானேனெனில்.

आत्माभिमुखधीवृत्तौस्वानन्दःप्रतिबिंबति ।
अनुभूयैनमत्रापिविपुट्याश्रान्तिमाप्नुयात् ॥

ஆத்மாபி4முக2தீ4வ்ருத்தௌ ஸ்வாநந்த3ஃ ப்ரதிபி3ம்ப3தி ।
அநுபூ4யைநமத்ராபி த்ரிபுட்யா ஶ்ராந்திமாப்நுயாத் ॥ ௯௪

ஆத்மாபி4முக2தீ4வ்ருத்தௌ ஆத்துமாவை க்குறித்து உள்ளே திருப்பின புத்தி விருத்தியில் கண்ணாடியில் தன் முகந்தோற்றுவதுபோல
ஸ்வாநந்த3ஃ தன்னுடைய ஆனந்தமானது
ப்ரதிபி3ம்ப3தி பிரதிபலிக்கிறது
ஏநம் இந்த விஷயானந்தத்தை
அநுபூ4ய அனுபவித்து
அத்ர அபி இதிலும்
த்ரிபுட்யா நானென்கிற ஞாதாவும் இது வென்கிற ஞானமும் அனுபவிக்கப்படுகிற சுகமும் சேர்ந்திருக்கிற திரிபுடியால் [தை
ஶ்ராந்திம் இந்த ஜீவன் மிகுந்தசிரமத்
ஆப்நுயாத் அடைந்து விடுகிறான்.

அ-௯௫. அதினாலென்ன வாயிற்றெனில்.

तच्छ्रमस्यापनुत्त्यर्थंजीवोधावेत्परात्मनि ।
तेनैक्यंप्राप्यतत्रत्योब्रह्मानन्दस्स्वयंभवेत् ॥

தச்ச்2ரமஸ்யாபநுத்த்யர்த2ம் ஜீவோ தா4வேத் பராத்மநி ।
தேநைக்யம் ப்ராப்ய தத்ரத்யோ ப்3ரஹ்மாநந்த3ஸ்ஸ்வயம் ப4வேத் ॥ ௯௫

சஉத்து ஸுப்த அந்த கிரமத்தை
சுவநாக்யம் நிவிர்த்திபண்ணுகிற நிமித்தியமாக
ஜீவ: ஜீவனானவன்
பராத்மநி பரமாத்மாவில்
யாதி ஒடுகிறான்
தேந அந்தப்பிரமானந்தத்தோடே
வைக்யம் ஐக்கியத்தை
ப்ராப்ய அடைந்து
தத: அந்தசுஷுப்தியிலிருந்து
ப்ரஹ்மாநந்த: பிரமானந்தமாக
ஸ்வயம் தானும்
பவேத் ஆகிவிடுகிறான் அதிருஷ்டபிரமானந்தம்

அ-கை. சொல்லப்பட்ட சுஷுப்தி ஆனந்தத்தில் சகுனிபக்ஷி முதலான வெகுதிருஷ்டாந்தங்களை சுருதி சொல்லுகின்றது.

दृष्टान्ताश्शकुनिश्श्येनःकुमारश्चमहानृपः ।
महाब्राह्मणइत्येतेसुप्तचानन्देश्रुतीरिताः ॥

த்ருஷ்டாந்தாஶ்ஶகுநிஶ்ஶ்யேந:குமாரஶ்சமஹாந்ருப: ।
மஹாப்ராஹ்மணஇத்யேதேஸுப்தாநந்தேஶ்ருதீரிதா: ॥ சசு

ஶகுநி: சகுனியென்றபக்ஷியையும்
ஶ்யேந: பருந்தையும்
குமார: குழந்தையையும்
மஹாந்ருப: மகாராஜாவையும் [யும்
மஹாப்ராஹ்மண: மகாப்பிராமணனை
இதி ஏதே இப்படி யென்று
த்ருஷ்டாந்தா: இந்ததிருஷ்டாந்தங்கள்
ஸுப்தாநந்தே சுஷுப்திஆனந்தத்தில்
ஶ்ருதீரிதா: சுருதிகளால்சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. அதில் சகுனிபக்ஷி திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

शकुनिस्सूत्रबुद्धस्सन्दिक्षुव्याप्त्याविश्रमम् ।
अलब्ध्वाबन्धनस्थानंहस्तस्तंभाद्युपाश्रयेत् ॥
जीवोपाधिमनस्तद्वद्धर्माधर्मफलाप्तये ।
स्वप्नेजाग्रतिचभ्रांत्वाक्षीणेकर्मणिलीयते ॥

ஶகுநிஸ்ஸூத்ரபத்தஸ்ஸந்திக்ஷுவ்யாப்த்யாவிஶ்ரமம் ।
அலப்த்வாபந்தநஸ்தாநம்ஹஸ்தஸ்தம்பாத்யுபாஶ்ரயேத் ॥ சஜ
ஜீவோபாதிமநஸ்தத்வத்தர்மாதர்மபலாப்தயே ।
ஸ்வப்நேஜாக்ரதிசப்ராந்த்வாக்ஷீணேகர்மணிலீயதே ॥ சஅ

ஶகுநி: வல்லூரானது
ஸூத்ரபத்த:ஸந் கயிற்றில் கட்டப் பட்டுக்கொண்டு
திக்ஷு திக்குவிதிக்குகளிலே
வ்யாப்த்யா அலைந்து
விஶ்ரமம் சிரமபரிகாரஸ்தானத்தை
அலப்த்வா அடையாமல் [ஸ்தானமான
பந்தநஸ்தாநம் தன்னைக்கட்டியிருக்கிற

தேஹாதிபஞ்ஜரம் தேஹாதியிடத்தை
உபாக்ருத்யைவ வந்துஆசிரயிக்கிறது
தத்ர அதிலே
ஜீவோபாதி ஜீவோபாதியான
மந: மனதும்
புண்யபாபபலம் புண்ணியபாவத்திலுடைய பலத்தைப் புசிக்கும் பொருட்டு
ஸ்வப்நே சொப்பனத்திலும்
ஜாக்ரதி ஜாக்கிரத்திலும்
ஹாஸ்யா சுழன்று
கர்மணி அந்தப்புண்ணியபாவரூபமான கர்மமானது
க்ஷீணே க்ஷயித்திருந்துவிளவில்
லீயதே சுஷுப்தியில் லயத்தையடைகிறதென்று சாந்தோக்கிய உபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்போ பருந்து திருஷ்டாந்தத்தைக் காட்டவேண்டுமெனில்

श्येनोवेगेननीडैकलंपटश्शयितुंव्रजेत् ।
जीवस्सुप्तचैतथाधावेद्ब्रह्मानन्दैकलंपटः ॥

ஶ்யேநோவேகேநநீடைகலம்படஶ்ஶயிதும்வ்ரஜேத் ।
ஜீவஸ்ஸுப்தௌததாதாவேத்ப்ரஹ்மாநந்தைகலம்படஃ ॥ ௬௪

ஶ்யேந: பருந்தானது
வேகேந அதிவேகத்தோடே
நீடைகலம்பட: கூட்டில் சுகமுண்டாகுமென்று கருதி
ஶயிதும் படுக்கைக்கு
வ்ரஜேத் ஓடுகிறதோ
ததா அப்படி
ஜீவ: ஜீவனும்
ப்ரஹ்மாநந்தைகலம்பட: பிரமானந்தத்திலே முக்கியமான ஆசையுடையவனாய்
ஸுப்தௌ சுஷுப்தியடையும்பொருட்டு
தாவேத் ஓடுகிறானென்று பிரஹதாரண்ய உபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. பாலாகிப் பிராமணத்தில் சொல்லியிருக்கிற மூன்று திருஷ்டாந்தத்தையும் மூன்று சுலோகத்தால் காட்டுகிறார்.

अतिबालस्तनंपीत्वामृदुशय्यागतोहसन् ।
रागद्वेषाद्यनुत्पत्तेरानन्दैकस्वभावभाक् ॥

அதிபாலஸ்தநம்பீத்வாம்ருதுஶய்யாகதோஹஸந் ।
ராகத்வேஷாத்யநுத்பத்தேராநந்தைகஸ்வபாவபாக் ॥ ௬௫

அதிபால: அத்தியந்தம்குழந்தையானது
ஸ்தநம் பீத்வா ஸ்தன்னியபானம்பண்ணிப்போட்டு
ம்ருதுஶய்யாகத: ஹஸந் மிருதுவான படுக்கையில் படுத்து சிரித்துக்கொண்டிருக்குங்காலே

ராகத்வேஷாத்யபாவாத் ராகத்துவேஷம் முதலான தோஷங்கள் ஒன்றுமுண்டாகாமையால் ஆநந்தைகஸ்வபாவவான் ஆனந்தமானமுக்கிய ஸ்வபாவத்துடனே யிருக்கிறது ஆகையால் ராகத்வேஷமில்லாத சுஷுப்தியில் ஆனந்தமிருக்கிறது.

महाराजस्सार्वभौमस्संतृप्तस्सर्वभोगतः ।
मानुषानन्दसीमानंप्राप्यानन्दैकमूर्तिभाक् ॥

महाविप्रोब्रह्मवेदीकृतकृत्यत्वलक्षणाम् ।
विद्यानन्दस्यपरमांकाष्ठांप्राप्यावतिष्ठते ॥

மஹாராஜஸ்ஸார்வபௌமஸ்ஸந்த்ருப்தஸ்ஸர்வபோகத: ।
மாநுஷாநந்தஸீமாநம்ப்ராப்யாநந்தைகமூர்த்திபாக் ॥ ௩௧

மஹாவிப்ரோப்ரஹ்மவேதீக்ருதக்ருத்யத்வலக்ஷணாம் ।
வித்யாநந்தஸ்யபரமாம்காஷ்டாம்ப்ராப்யாவதிஷ்டதே ॥ ௩௨

ஸார்வபௌம: மஹாராஜ: சக்கிரவர்த்தியானமகாராஜன் ஸர்வபோகத: சகலபோகத்தினாலும் ஸந்த்ருப்த: திருப்தியடைந்தவனாகி மாநுஷாநந்தஸீமாநம் ப்ராப்ய மனுஷியானந்தத்தின் எல்லைக்கோடியை யடைந்து ஆநந்தைகமூர்த்திபாக் ஆனந்தமானமுக்கிய வடிவை யடைந்திருக்கிறான், ஆகையால் சுஷுப்தியில் திருப்தனா யிருப்பதால் ஆனந்தி யென்றறி ப்ரஹ்மவேதீ பிர்மத்தையறிந்த ஞானியான மஹாவிப்ர: மகா பிராமணனானவன் க்ருதக்ருத்யத்வலக்ஷணாம் பண்ண வேண்டியதுபண்ணிமுடிந்த லக்ஷணத்தையுடையதாயிருக்கிற வித்யாநந்தஸ்ய ஞானானந்தத்தினுடைய பரமாம் முடிவான காஷ்டாம் காஷ்டையென்றஸ்திதியை ப்ராப்ய அடைந்து அவதிஷ்டதே இருக்கிறான், ஆகையால், சுஷுப்தியிலிருந்தபடியின்மையால் ஆனந்தமாத்திரமாயிருக்கிறானென்றறி

அ-கை. இந்த மூன்றுபேர்களையே சுஷுப்தி ஆனந்தத்திற்கு திருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னீரே வேறே யொருவரும் உலகத்திலில்லையோவெனில்.

मुग्धबुद्धातिबुद्धानांलोकेसिद्धासुखात्मता ।
उदाहृतानामन्येतुदुःखिनोनसुखात्मकाः ॥

முக்தபுத்தாதிபுத்தாநாம்லோகேஸித்தாஸுகாத்மதா ।
உதாஹ்ருதாநாமந்யேதுது:கிநோநஸுகாத்மகா: ॥ ௩௩

லோகே உலகத்தில்
யதா பாலாதிபாலாநாம் மூடமா
னகுழந்தையும்விஷயஞானத்தோ
டே கூடிய மகாராஜனும் அத்தியந்
தஅறிவையுடையபிர்மஞானியுமான
ஸர்வாத்மா இம்மூவர்களுக்கே சு
கவடிவமான தன்மையானது
ஸித்தா சித்தித்திருக்கிறது

உதாஹ்ருதாநாம் இப்போது சொன்ன
மூவர்களுக்கு [ல்
ஸுஷுப்த்யாம் அன்னியர்களேனென்று
ஈஷ்யதே நாங்கத்தை யுடையவர்க
ளே தவிர
ந ஸர்வாத்மநாம் ஸகத்தையுடையவர்
கள் அல்லை

அ-கை. அப்படி ஸுஷுப்தியை யடைந்த ஜீவனுக்கு அந்த அவஸரத்தில் இதரவியாபாரம் தெரியாததற்கு காரணமேதெனில்.

कुमारादिवदेवायंब्रह्मानन्दैकतत्परः ।
स्त्रीपरिष्वक्तवद्वेदनबाह्यंनापिचान्तरम् ॥
बाह्यंरथ्यादिकंवृत्तंगृहकृत्यंयथान्तरम् ।
तथाजागरणंबाह्यंनाडीस्थस्स्वप्नआन्तरः ॥

குமாராதிவதேவாயம்ப்ரஹ்மாநந்தைகதத்பர: ।
ஸ்த்ரீபரிஷ்வக்தவத்வேத நபாஹ்யம்நாபிசாந்தரம் ॥ ௬௨
பாஹ்யம்ரத்யாதிகம்வ்ருத்தம்க்ருஹக்ருத்யம்யதாந்தரம் ।
ததாஜாகரணம்பாஹ்யம்நாடீஸ்தஸ்வப்னஆந்தர: ॥ ௬௩

குமாராதிவத் ஏவ குழந்தைமுதலா
னவர்கள் போலவே
ப்ரஹ்மாநந்தைகதத்பர: பரமானந்த
த்தில்முக்கியயுக்தியுக்தனாயிருக்கிற
அயம் இந்த ஜீவனானவன்
ஸ்த்ரீபரிஷ்வக்தவத் ஸ்திரீயினாலே தழு
வப்பட்டவன்போல
பாஹ்யம் வெளியையும்
ந வேத அறியவில்லை
ஆந்தரம் அபி உள்ளையும்
ந அறியவில்லை
ரத்யாதிகம் வீதிமுதலானதிலிருக்கிற
வ்ருத்தம் விருத்தாந்தமான

பாஹ்யம் பாஹ்யத்தையும்
க்ருஹக்ருத்யம் கிரகத்திலிருப்பவை
யாயிருக்கிற
ஆந்தரம் வீட்டுக்காரியத்தையும்
யதா எப்படி அறியவில்லையோ
ததா அப்படி
பாஹ்யம் பாஹ்யத்தில்தோன்றுகிற
ஜாகரணம் ஜாக்கிரத்தையும்
நாடீஸ்த: நாடிக்குள்ளிருக்கிறதாயும்
ஆந்தர: அந்தரமாயிருக்கிற
ஸ்வப்ன: சொப்பனமும் தெரியாதென்
று ஜோதிப்பிராமணத்தில்சொல்
லியிருக்கிறது

அ-கை. அந்த உபநிஷத்திலேயே ஸுஷுப்தியில் [illegible] மில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிக்கிறார்.

पितापिसुप्तावपितेत्यादौजीवत्ववारणात् ।
सुप्तौब्रह्मैवनोजीवस्संसारित्वासमीक्षणात् ॥

பிதாபிஸுப்தாவபிதேத்யாதௌஜீவத்வவாரணாத் ।
ஸுப்தௌப்ரஹ்மைவநோஜீவஸ்ஸம்ஸாரித்வாஸமீக்ஷணாத் ॥

ஸுப்தௌ சுஷுப்தி அவஸ்தையில்
பிதா அபி அத்தியாசத்தால் வந்திருந்த பிதாவென்கிறதும்
அபிதா பிதாவாக விருக்கவில்லை
இதி ஆதௌ என்றமுதலானதில்
ஜீவத்வவாரணாத் ஜீவத்தன்மையைத் தகைவதால்

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில்
ப்ரஹ்ம ஏவ பிரம்மமே [illegible]
ஸம்ஸாரித்வாஸமீக்ஷணாத் [illegible]
தா போக்தா வென்ற [illegible]
தலானவைகள் கா[illegible]
ந ஜீவ: ஜீவனாக விருக்கவில்லை [illegible]

அ-கை. பிதிருத்துவம் முதலான அபிமானமில்லாவிட்டாலும் [illegible]
சம்சாரமெப்படி யில்லையெனில்.

पितृत्वाद्यभिमानोयस्सुखदुःखाकरस्सहि ।
तस्मिन्नपगतेतीर्णस्सर्वान्शोकान्भवत्ययम् ॥

பித்ருத்வாத்யபிமாநோயஸ்ஸுகது:காகரஸ்ஸஹி ।
தஸ்மிந்நபகதேதீர்ணஸ்ஸர்வாந்சோகாந்பவத்யயம் ॥

பித்ருத்வாத்யபிமாந: பிதாவென்னும் தன்மை முதலானது
ய: யாதொன்றுண்டோ
ஸ: ஹி அதுவே
ஸுகது:காகர: சகலவிதமான சுகதுக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாகயிருக்கிறதன்றோ
தஸ்மிந் அந்த சம்சாரித்வம்

அபகதே போயிருக்கும்பொழுது
அயம் இந்த புருஷனானவன்
ஸர்வாந் சகலமான
சோகாந் துக்கங்களையும்
தீர்ண: தாண்டினவனாக
பவதி ஆகிறான் [illegible]
ஹதாரண்யத்தில் [illegible]
பட்டிருக்கிறது

அ-கை. நீர் சொன்ன சுருதிகள் துக்கமில்லையென்றன்றோ சொல்[illegible]
சுகப்பிராப்தியை யடைந்ததாகச் சொல்லவில்லையே யெனில்.

सुषुप्तिकालेसकलेविलीनेतमसावृतः ।
सुखरूपमुपैतीतिब्रूतेह्याथर्वणीश्रुतिः ॥

ஸுஷுப்திகாலேஸகலேவிலீநேதமஸாவ்ருத: ।
ஸுகரூபமுபைதீதிப்ரூதேஹ்யாதர்வணீச்ருதி: ॥

ஸௌஷுப்திகே சுஷுப்திய வஸ்த்[illegible] ஸுகரூபம் ஆனந்தரூபத்தை
[illegible] உபைதி இதி அடைகிறானென்று
[illegible] அதர்வணீ ச்ருதிஃ அதர்வணசுருதியானது
[illegible] ப்ரூதே ஹி சொல்லுகிறதன்றோ

அ-கை. நீர் சொன்னசுருதி இருக்கட்டும் சுஷுப்தியில் ஆனந்தமாயிருந்தது அனுபவமேதெனில்.

सुखमस्वाप्समत्राहं नैव किञ्चिदवेदिषम् ।
इति स्मृतेः सुखाज्ञाने परामृशति चोत्थितः ॥

ஸுகமஸ்வாப்ஸமத்ராஹம் நைவகிஞ்சித³வேதி³ஷம் |
இதிஸ்ம்ருதேஸ்ஸுகாஜ்ஞாநே பராம்ருசதி சோத்தி²தஃ || ௬௩

அத்ர இந்தவிடத்தில்
அஹம் நான்
ஸுகம் சுகமாக
அஸ்வாப்ஸம் தூங்கினேன்
ந கிஞ்சித் அவேதிஷம் சற்றுமறிய வில்லை என்று
இதி இப்படி
ஸ்ம்ருதே சுஷுப்தியிலிருந்து
உத்திதஃ எழுந்திருந்தவன்
ஸுகாஜ்ஞாநே சுகத்தையும் அஞ்ஞானத்தையும்
பராம்ருசதி ஸ்மரிக்கிறானன்றோ

அ-கை. அந்த ஸ்மரணமானது அறிந்து சொல்லாததினால் அந்த பலத்தினால் எப்படிச் சுகம் சித்திக்குமெனில்.

परामर्शोऽनुभूतेऽस्तीत्यासीदनुभवस्तदा ।

பராமர்சோநுபூ⁴தேஸ்தீத்யாஸீத³நுப⁴வஸ்ததா³ |

பராமர்சஃ ஸ்மரணமானது
அநுபூதே அனுபவத்திலேயே
அஸ்தி இதி இருக்கிறதென்றதிபாத்தால்
ததா அப்போது
அநுபவஃ ஆனந்தானுபவமானது
ஆஸீத் இருக்கிறதென்றறி

அ-கை. சுஷுப்தியில் அறிகிறதற்கு சாதனமான மனது முதலானவை லயித்திருப்பதால் அனுபவசித்தியானது யெப்படிக் கூடுமெனில்.

चिदात्मत्वात्स्वतो भाति सुखमज्ञानधीस्ततः ॥

சிதா³த்மத்வாத்ஸ்வதோபா⁴தி ஸுக²மஜ்ஞாநதீ⁴ஸ்ததஃ || ௬௪

ததஃ ஆகையால்
சிதாத்மத்வாத் ஆத்மா அறிவுவடிவமானதால்
ஸுகம் சுகமென்ன

அஜ்ஞாநயோ: அஞ்ஞானத்தை யறிகிற ஞான மென்ன
பாஸ: ஸ்வபாவத்தாலே ஸாக்ஷி விளங்கும்

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமும் ஸ்வப்பிரகாசமுமாக விருக்கிற பிர்மம் இருக்கிறதென்பதில் பிரமாணமேதினில்.

ब्रह्मविज्ञानमानंदमितिवाजसनेयिनः ।
पठन्त्यतस्स्वप्रकाशंसुखंब्रह्मैवनेतरत् ॥

ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநமாநந்தமிதிவாஜஸநேயிந: ।
படந்த்யதஸ்ஸ்வப்ரகாஶம்ஸுகம்ப்ரஹ்மைவநேதரத் ॥ ௯௧

விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமாயும்
ஆநந்தம் ஆனந்தமாயுமிருக்கிறது
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
வாஜஸநேயிந: பிரதமசாகைக்காரர்கள் பிரகதாரண்யஉபநிஷத்தில்
படந்தி படித்திருக்கிறார்கள்
அத: ஆகையால்
ஸ்வப்ரகாஶம் ஸ்வப்பிரகாசமாயும்
ஸுகம் சுகமாயிருக்கிறது
ப்ரஹ்ம ஏவ பிரம்மமேதவிர
ந இதரத் அப்படி வேறொரு வஸ்து வில்லை

அ-கை. அனுபவமும் ஸ்மரணையும் ஒருவனிடத்தில் இருக்கவேண்டுமெ ன்கிறவிதி இருப்பதால் சுஷுப்தியிலிருக்கிற சுகாஞ்ஞானங்களை விஞ்ஞானம யன் ஸ்மரிப்பதால் அவனுக்கே அப்போ அந்த சுகானுபவத்வஞ் சொல்ல வேண்டுமெனில்.

यदज्ञानंतत्रलीनौतौविज्ञानमनोमयौ ।
तयोर्हिविलयावस्थानिद्राज्ञानञ्चसैवहि ॥

யதஜ்ஞாநம் தத்ரலீநௌதௌவிஜ்ஞாநமநோமயௌ ।
தயோர்ஹிவிலயாவஸ்தாநித்ராஜ்ஞாநஞ்சஸைவஹி ॥ ௯௨

யத் ஒன்றுந்தெரியாமையான யாதொரு
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமுண்டோ
தத்ர அந்தஅஞ்ஞானத்தில்
விஜ்ஞாநமநோமயௌ விஞ்ஞான மனோமயர்களான
தௌ அவர்கள்
லீநௌ லயிக்கிறார்கள்
தயோ: அவர்களுடைய
விலயாவஸ்தா ஹி லயிக்கிறதான யாதொரு அவஸ்தையுண்டோ
நித்ரா நித்திரையென்றும்
அஜ்ஞாநம் ச அஞ்ஞானமென்றும்
ஸா ஏவ ஹி அதுவேசொல்லப் படுகிறதன்றோ

அ-கை. அப்போ சுஷுப்தி சுகத்தை அனுபவிக்கிற காலத்திலில்லாமலி ருக்கிற விஞ்ஞானமயன் அந்த ஸ்மரணத்தை ஜாக்கிறத்திலிருக்கிற இவன்

எப்படிசெய்யக்கூடும் தேவன் அமிர்தம் சாப்பிட்டதை இவ்வுலகத்தில் கூறுருடித்துக்கொண்டிருக்கிற நாமதைச்சொல்வது எப்படி அசம்பாவிதமோ அப்படி இருக்கிறதெனில்.

विलीनघृतवत्पश्चात्स्याद्विज्ञानमयोघनः ।
विलीनावस्थआनन्दमयशब्देनकथ्यते ॥

விலீநக்⁴ருதவத்பஶ்சாத்ஸ்யாத்³விஜ்ஞாநமயோ க⁴ந꞉ |
விலீநாவஸ்த² ஆநந்த³மயஶப்³தே³ந கத்²யதே || ௬௨ ||

விஜ்ஞாநமய꞉ விஞ்ஞானமயனானவன்	விலீநாவஸ்த²꞉ அந்தவையானவ்தரு இருக்கும்போது
விலீநக்⁴ருதவத் உருக்கின நெய்போல முன்னிருந்தும்	ஆநந்த³மயஶப்³தே³ந ஆநந்தமயனென்கிறபேரால்
பஶ்சாத் பிற்பாடு ருன்	கத்²யதே சொல்லப்படுகிறான்
க⁴ந꞉ ஸ்யாத் கெட்டிநெய்போல வாகி	

வி-ம். சுஷுப்தியிலும் விஞானமயனுடைய ஸ்வரூபநாசமில்லாமையால் விஞ்ஞானமயனென்கிற நெய்யானது அஞ்ஞானமென்கிற அக்னி சம்பந்தத்தால் ஆனந்தமயனென்கிற உருக்குநெய்யென்ற பெயரை அடைந்து அக்காலத்தில் ஸ்வரூபபூதமான பிர்மானந்தமென்கிற முகம் பிரதிபலிப்பதால் அந்தப்பிரதிபலனத்தோடேகூடி ஆனந்தமயனென்கிற பெயரையடைகிறான் அவனேவிஷயமாகிற வாயுசம்பந்தத்தால் விஞ்ஞானமயனென்கிற கெட்டிநெய்யென்று பெயரையடைவதால் பேதமில்லை யாகையால் விஞ்ஞானமயனென்கிற கெட்டிநெய்யில் பிர்மானந்தமாகிற முகந்தோன்றவில்லையென்றறி.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன் ஆனந்தமயாகாரத்தையடைகிறதெப்படியெனில்.

सुप्तिपूर्वक्षणेबुद्धिवृत्तिर्यासुखबिंबिता ।
सैवतद्बिंबसहितालीनानन्तमयस्ततः ॥

ஸுப்திபூர்வக்ஷணே பு³த்³தி⁴வ்ருத்திர்யா ஸுக²பி³ம்பி³தா |
ஸைவ தத்³பி³ம்ப³ஸஹிதா லீநாநந்த³மயஸ்தத꞉ || ௬௩ ||

ஸுப்திபூர்வக்ஷணே சுஷுப்திஉண்டாவதற்குமுந்தின க்ஷணத்தில்	தத்³பி³ம்ப³ஸஹிதா அந்தசுகரூபமான பிம்பத்தோடே
ஸுக²பி³ம்பி³தா சுகப்பிரதிபிம்பத்தோடே கூடிய	லீநா கூடிலயிருக்கிறது
யா யாதொரு	தத꞉ ஆகையினாலே
பு³த்³தி⁴வ்ருத்தி꞉ புத்தி விருத்தியுண்டோ	ஆநந்த³மய꞉ இவனே அப்போது ஆனந்தமயனாகிறான்.
ஸா ஏவ அதுவே	

அ-கை. இப்படி ஆனந்தமயனது ஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்து அவனுக்கு விழிக்குங்காலையில் விஞ்ஞானமயரூபமாய் ஸ்மரிக்குந்தன்மை சித்திக்கும் பொருட்டு அப்போது இருந்த சுகானுபவத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अन्तर्मुखोयआनन्दमयोब्रह्मसुखंतदा ।
भुङ्क्तेचिद्बिम्बयुक्ताभिरज्ञानोत्पन्नवृत्तिभिः ॥

அந்தர்முகோயஆநந்தமயோப்ரஹ்மஸுகம்ததா ।
புங்க்தேசித்பிம்பயுக்தாபிரஜ்ஞாநோத்பந்நவ்ருத்திபி: ॥ ௬௫

ததா அந்த ஸுஷுப்தியில்
அந்தர்முக: அந்தர் முகனான
ய: யாதொரு [அவனே
ஆநந்தமய: ஆனந்தமயனிருக்கிறானோ
சித்பிம்பயுக்தாபி: சித்தினுடையபி ரதிபிம்பத்தோடே கூடினவைகளாயிருக்கிற
அஜ்ஞாநோத்பந்நவ்ருத்திபி: அஞ்ஞானத்திலுண்டான விருத்திகளாலே
ப்ரஹ்மஸுகம் பிரமானந்தத்தை
புங்க்தே புசிக்கிறான்.

அ-கை. அப்போ ஜாக்கிரத்தில்போல இந்த சுகத்தை நான் அனுபவிக்கிறேனென்கிற ஞானமெதினாலில்லையெனில்.

अज्ञानवृत्तयस्सूक्ष्माविस्पष्टाबुद्धिवृत्तयः ।
इतिवेदान्तसिद्धान्तपारगा.प्रवदन्तिहि ॥

அஜ்ஞாநவ்ருத்தயஸ்ஸூக்ஷ்மாவிஸ்பஷ்டாபுத்திவ்ருத்தய: ।
இதிவேதாந்தஸித்தாந்தபாரகா:ப்ரவதந்திஹி ॥ ௬௬

அஜ்ஞாநவ்ருத்தய: அஞ்ஞானவிருத்திகள்
ஸூக்ஷ்மா: சூக்குமங்களென்றும்
புத்திவ்ருத்தய: புத்திவிருத்தியானவை
விஸ்பஷ்டா: இதி ஸ்தூலங்களாயிருக்கின்றனவென்று
வேதாந்தஸித்தாந்தபாரகா: வேதாந்தத்தினுடைய சித்தாந்தத்தைக்கரைகண்டவர்கள்
ப்ரவதந்திஹி சொல்லுகிறார்கள்
ஆகையால் ஸ்தூலமாகிய புத்திவிருத்தி அச்சமயத்திலில்லாமையாலறியக்கூடவில்லை.

அ-கை. ஆனந்தமயன் பிரமானந்தத்தை அவித்தியாவிருத்திகளால் புசிக்கிறானென்று எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

माण्डूक्यतापनीयादिश्रुतिष्वेतदतिस्फुटम् ।
आनन्दमयभोक्तृत्वंब्रह्मानन्देचभोग्यता ॥
एकीभूतस्सुषुप्तस्थः प्रज्ञानघनतांगतः ।
आनन्दमयआनन्दभुक्चेतोमयवृत्तिभिः ॥

மாண்டூக்யதாபநீயாதிஶ்ருதிஷ்வேததிஸ்புடம் |
ஆநந்தமயபோக்த்ருத்வம் ப்ரஹ்மாநந்தே ச போக்யதா || ௬௩
ஏகீபூத: ஸுஷுப்தஸ்த: ப்ரஜ்ஞாநகந இத்யயம் |
ஆநந்தமய ஆநந்தபுக் சேதோமுகவ்ருத்திமாந் || ௬௪

மாண்டூக்யதாபநீயாதிஶ்ருதிஷு மாண்டூக்கியம்தாபனீயம் முதலான உபநிஷத்துக்களில்
ஆநந்தமயபோக்த்ருத்வம் ஆனந்தமயனுக்குபோக்த்ருத்வமும்
ப்ரஹ்மாநந்தே பிர்மானந்தத்தில்
போக்யதா ச போக்யத்வமும் இருக்கிறதென்று
ஏதத் இந்த அர்தம்
அதிஸ்புடம் வெளியாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

ஸுஷுப்தஸ்த: ஸுஷுப்தியிலேயிருக்கிறவனும்
ஏகீபூத: பிர்மானந்தத்தோடே ஒன்றாய்க்கலந்தவனும்
ப்ரஜ்ஞாந பிரஞ்ஞானத்தின்
கந: கட்டியாயுமிருக்கிற [வை
ஆநந்தமய: ஆனந்தமயன்
சேதோமுகவ்ருத்திமாந் அறிவுமயமான விருத்தியால்
ஆநந்தபுக் ஆனந்தத்தைப் புசிக்கிறவனாக ஆகிறான்.

அ-கை. இவனொன்றாய்ப் போகிறானென்று சொன்னதற்கு அர்த்தமேதெனில்.

विज्ञानमयमुख्यैर्यैारूपैर्युक्तःपुराधुना ।
सलयेनैकतांप्राप्तोबहुतण्डुलपिष्टवत् ॥

விஜ்ஞாநமயமுக்யைர்யை ரூபைர்யுக்த: புராதுநா |
ஸ லயேநைகதாம் ப்ராப்தோ பஹுதண்டுலபிஷ்டவத் || ௬௫

புரா சுஷுப்திக்குபோகுமுன்னே
விஜ்ஞாநமயமுக்யை: விஞ்ஞானமயன்முதல்அன்னமயன்வரையிலுள்ள
யை: ரூபை: ரூபங்களோடே
யுக்த: சேர்ந்திருந்தவனாய்
ய: யாதொருத்தனிருந்தானோ
அதுநா இப்போ

ஸ: அவன்
லயேந சுஷுப்தியாலே
பஹுதண்டுலபிஷ்டவத் [illegible] இடித்தமாவைப்போலே
ஏகதாம் ஒன்றாயிருக்குந்தன்மையை
ப்ராப்த: அடைகிறான்

அ-கை. பிரஞ்ஞானக்கட்டியென்று சொன்னதற்கு அர்த்தமேதெனில்.

प्रज्ञानानिपुराबुद्धिवृत्तयोथघनोभवत् ।
घनत्वंहिमबिन्दूनामुदग्देशेयथातथा ॥

ப்ரஜ்ஞாநாதிப்ரஸாஸ்வ்ருத்தயோலயம்யாந்தியஸ்ய ।
யந்நஸ்யாஹிம்ஸமிதஞ்சாபிகுஹ்ருதயஸ்தஞ்சதா ॥ ௩௨

உதீச்யே — வடதேசத்தில் பள்ளத்தில்விழுந்த
ஹிமஸிலாபிண்டம் — பனிக்கட்டியின் திரட்டை
யந்நஸ்யா — கட்டியானது (ய
யதா — எப்படியோ
ததா — அப்படி
ஸ்வாபே — சுஷுப்திக்குப்போகுமுன்

ப்ரஜ்ஞாநாதி — முதலிய ஞானங்களோடே கூடின
ஸர்வவ்ருத்தய: — பக்தி விருத்திகளானவை
அபி — பிற்பாடு
யந்ந: — பிரஞ்ஞானத்தைப்பற்ற
ஸுக்ஷ்மம் — ஆகிவிடுகின்றன

அ-கை. இப்போ பிரஞ்ஞான சப்தார்த்தத்தை நிருபிக்கிற சமயத்தில் பிரசங்கஞ் சொல்லுகிறார்.

तद्धनत्वंसाक्षिभावन्दुःखाभावंप्रचक्षते ।
लौकिकास्तार्किकायावद्दुःखवृत्तिविलोपनात् ॥

தத்க்நத்வம்ஸாக்ஷிபாவம்து:காபாவம்ப்ரசக்ஷதே ।
லௌகிகாஸ்தார்க்கிகாயாவத்து:கவ்ருத்திவிலோபநாத் ॥ ௩௩

தார்க்கிகா: — தார்க்கிகர்களும்
லௌகிகா: — லௌகீகர்களும்
யாவத் — சுஷுப்தியிலெதுவரையிலும்
து:கவ்ருத்திவிலோபநாத் — துக்கவிருத்திகளுடைய அபாவத்தால்

தத்க்நத்வம் — அந்தப்பிரஞ்ஞானகனமான
ஸாக்ஷிபாவம் — சாக்ஷியாயிருக்கிற ஸ்வபாவத்தை
து:காபாவம் — துக்காபாவமென்று
ப்ரசக்ஷதே — சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. சுஷுப்தியில் ஆனந்தம் புஜிக்க சாதனமேதெனில்.

अज्ञानबिंबिताच्चित्स्यान्मुखमानन्दभोजने ।

அஜ்ஞாநபிம்பிதாசித்ஸ்யாந்முகமாநந்தபோஜநே ।

அஜ்ஞாநபிம்பிதா — அஞ்ஞானத்தால் பிரதிபலித்த
சித் — அறிவானஆனந்தமயன்

ஆநந்தபோஜநே — அந்த ஆனந்தத்தைபுஜிப்பதில்
முகம் ஸ்யாத் — அறிவான அவனே சாதனமாயிருக்கிறான்

அ-கை. இந்த ஜீவன் சுஷுப்தியிலிருக்கிற சுகத்தைவிட்டு வெளியில் ஏங்கப்படவருவானேனெனில்.

भुक्त्वंब्रह्मसुखंत्यक्त्वातहियात्यथकर्मणा ॥

ஸுப்தம்ப்ரஹ்மாநந்தம் த்யக்த்வா பஹிர்யாதி கர்மணா ॥ ௭௨

ஸுப்தம் புசிக்கப்பட்ட | கர்மணா பிராரப்தகர்மத்தால்
ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்தத்தை | பஹி: வெளியிலே
த்யக்த்வா விட்டு | யாதி போகிறான்

அ-கை. இப்படிச்சொல்வதில் பிரமாணமேதெனில்.

कर्मजन्मांतरेभूद्यत्तद्योगाद् बुध्यतेपुनः ।
इतिकैवल्यशाखायांकर्मजोबोधईरितः ॥

கர்மஜந்மாந்தரேபூத்யத்தத்யோகாத்புத்யதேபுந: ।
இதிகைவல்யசாகாயாம்கர்மஜோபோதஈரித: ॥ ௭௩

ஜந்மாந்தரே ஜன்மாந்திரத்தில்செய்த | றானென்று
யத் யாதொரு | கைவல்யசாகாயாம் கைவல்லியோப
கர்ம அபூத் கர்மமுண்டோ | நிஷத்தில்
தத்யோகாத் அந்தக்கர்மசம்பந்தத்தா(ல்) | போத: கர்மஜ: ஜாக்கிரமானது கர்
புந: மருபடி | மத்தினாலுண்டாகிறதென்று
புத்யதே இதி விழித்துக்கொள்ளு | ஈரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இவனுக்குவரவில்லை கர்மத்தால் வருகிறானென்பதில் சாக்ஷியே தெனில்.

किंचित्कालंप्रबुद्धस्यब्रह्मानन्दस्यवासना ।
अनुगच्छेद्यतस्तूष्णीमास्तेनिर्विषयस्सुखी ॥

கிஞ்சித்காலம்ப்ரபுத்தஸ்யப்ரஹ்மாநந்தஸ்யவாஸநா ।
அநுகச்சேத்யதஸ்தூஷ்ணீமாஸ்தேநிர்விஷயஸ்ஸுகீ ॥ ௭௪

ப்ரபுத்தஸ்ய நித்திரையிலிருந்துவிழித்தவனுக்கு | யத: யாதொருகாரணத்தால்
கிஞ்சித் காலம் சொற்பகாலம்வரை | நிர்விஷய: நிர்விஷயனாய்
ப்ரஹ்மாநந்தஸ்ய அவஸ்தையிலனுபவித்தபிர்மானந்தத்தினுடைய | ஸுகீ சுகத்தையுடையவனாய்
வாஸநா வாசனையானது | தூஷ்ணீம் வீணாயிருந்து
அநுகச்சேத் அனுசரித்து வருகிறது | ஆஸ்தே ஆங்கிருக்கிறான் அதினால் இவன்தானேவரவில்லை

அ-கை. அப்படி தூங்கிவிழாமல் வெளியிலேபோவானேனெனில்.

कर्मभिःप्रेरितःपश्चान्नानादुःखानिभावयन् ।
शनैर्विस्मरतिब्रह्मानन्दमेषोखिलोजनः ॥

கர்மபி: ப்ரேரித: பஸ்சாந்நாநாது:காநி பாவயந் ।
ஸநைர்விஸ்ம்ருத்ய தத்ஸர்வம் ப்ரஹ்மாநந்தம் வேத்த்யயம் ஜந: ॥ ௭௮

கர்மபி: கர்மங்களாலே
ப்ரேரித: ஏவப்பட்டவனுகி
பஸ்சாத் பிற்பாடு
நாநாது:காநி நானுவிதங்களான
 துக்கங்களை
பாவயந் பாவித்துக்கொண்டு
அயம் இந்த
ஸர்வம் சகலமான
ஜந: ஜீவனும்
ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்தத்தை
ஸநை: மெள்ளமெள்ள
விஸ்ம்ருதி மறக்கிறன்

அ-கை. சுஷுப்தியில் சிலர் பிர்மானந்த மில்லையென்கிறர்களே யெனில்,

प्रागूर्ध्वमपिनिद्रायाःपक्षपातोदिनेदिने ।
ब्रह्मानन्देनृणान्तेनप्राज्ञोस्मिन्विवदेतकः ॥

ப்ராகூர்த்வமபி நித்ராயா: பக்ஷபாதோ திநே திநே ।
ப்ரஹ்மாநந்தே ந்ருணாந்தேந ப்ராஜ்ஞோஸ்மிந்விவதேதக: ॥ ௭௯

நித்ராயா: நித்திரைக்கு
ப்ராக் முன்னும்
ஊர்த்வம் அபி பின்னும்
திநே திநே தினந்தோறும் தினந்தோ
ந்ருணாம் பிராணிகளுக்கு (றும்
ப்ரஹ்மாநந்தே பிர்மானந்தத்தில்
பக்ஷபாத: பக்ஷபாதமான பிரீதியா
 னது காணப்படுகிறது
தேந அந்தக்காரணத்தால்
அஸ்மிந் இந்தசுஷுப்தியில்
க: எந்த
ப்ராஜ்ஞ: புத்திமான்தான்
விவதேத சுகமில்லையென்று விவாத
 ம்பண்ணுவான்

அ-கை. அப்படி வீணுயிருப்பதில் பிர்மானந்தம் விளங்கினல் லௌகிகர்க ளாயிருக்கிற சோம்பல்காரர்களெல்லாம் முக்தாளாய்விடுவார்களே ஒட்டுச்சி ஓட்டுப்பிறையிலெதேஷ்டமாய்ச் சாப்பாடுநடக்கும்போது உப்புப்புளிக்க டிசமயல் பண்ணுவதற்காகக் கண்ணை புகைந்துக்கொள்வது அனுவசியமல்லோ லே யிருக்கிறதேயெனில்.

ननुतूष्णींस्थितौब्रह्मानन्दश्चेद्भातिलौकिकाः ।
अलसाश्चरितार्थास्स्युश्शास्त्रेणगुरुणात्रकिम् ॥
बाढंब्रह्मेतिविद्युश्चेत्कृतार्थास्तावतैवते ।
गुरुशास्त्रेविनात्यन्तंगंभीरंब्रह्मवेत्तिकः ॥

நநு தூஷ்ணீம் ஸ்திதௌ ப்ரஹ்மாநந்தஶ்சேத் பாதி லௌகிகா: ।
அலஸா: க்ருதார்தா: ஸ்யு: ஶாஸ்த்ரேண குருணாத்ர கிம் ॥ ௭௪
பாடம் ப்ரஹ்மவிதோ விதுஷஸ்தாவதைவ தே க்ருதார்தா: ।
குருஶாஸ்த்ரே விநாத்யக்ஷம் ஶரீரம் ப்ரஹ்ம வேத்தி க: ॥ ௭௫

நநு சங்கை	பாடம் நீசொன்னதை அங்கீகரிக்கிறேன்
தூஷ்ணீம் சும்மா	ப்ரஹ்மவித் நான்பிரமமென்று
ஸ்திதௌ இருப்பதில்	விதுஷ: வேத அறிந்தவர் அல்லவானால்
ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்ம்மானந்தமானது	தாவதா ஏவ அவ்வளவினாலே தா(னே
பாதி சேத் விளங்குமேயானால்	தே அவர்கள்
ஜளகா: லோகத்திலேயுள்ளவர்களும்	க்ருதார்தா: கிருதார்த்தர்கள் தானே
அலஸா: சோம்பல்காரர்களும்	குருஶாஸ்த்ரே சற்குருவையும் சற்சாஸ்த்திரத்தையும்
க்ருதார்தா: கிருதகிருத்தியாளாக	விநா தவிர்த்து
ஸ்யு: ஆய்விடுவார்கள்	அசக்யம் மிகவும்
ஶாஸ்த்ரேண வேதாந்த சாஸ்த்திரத்தினாலும்	ஶரீரம் அருமையாயிருக்கிற
குருணா சற்குருவினாலும்	ப்ரஹ்ம இந்தப்பிரமத்தை
அத்ர இவ்விடத்தில்	க: யெவன்
கிம் யென்னபிரயோஜனம்	வேத்தி அறிவான்

ஆ-கை. ஐயா, நீங்கள் சொன்னதிலேயே யெனக்கு கிருதார்த்தமேன் வரவில்லை யெனில்.

जानाम्यहंत्वदुक्तचाद्यकुतोमेनकृतार्थता ।
शृण्वत्रत्वादृशोवृत्तंप्राज्ञंमन्यस्यकस्यचित् ॥
चतुर्वेदविदेदेयमितिशृण्वन्नवोचत ।
वेदाश्चत्वारइत्येवंवेद्मिमेदीयतांधनम् ॥
सङ्ख्यामेवैषजानातिनतुवेदानशेषतः ।
यदितर्हित्वमप्येवंनाशेषंब्रह्मवेत्सिहि ॥

ஜாநாம்யஹம் த்வதுக்தம் சாத்ய குதோ மே ந க்ருதார்த்ததா ।
ஶ்ருண்வத்ர த்வாத்ருஶோ வ்ருத்தம் ப்ராஜ்ஞம்மந்யஸ்ய கஸ்யசித் ॥ ௭௫
சதுர்வேதவிதே தேயமிதி ஶ்ருண்வந்நவோசத ।
வேதாஶ்சத்வார இத்யேவம் வேத்மி மே தீயதாம் தநம் ॥ ௭௬

ஸாங்காஞ்சைவேதஜாதானி ந து வேதாநஶேஷத: ।
யதி த்வத்ப்ரஸாதேனவம் நாஶேஷாம்ப்ரஹ்மவேத்தி ஹி ॥ அக

ஸுதீக்ஷ்ண உம்முடையவார்த்தையினாலே — இப்போது — நான் — பிரமாணந்தனென்றறிந்தேன் — எனக்கு — என்னகாரணத்தால் — கிருதார்த்தவம் — இல்லையென்று கேட்டவனுக்கு பதில் சொல்லுகிறார் — இந்த விஷயத்தில் — ஞானேபிராஞ்ஞனென்று — எண்ணின — உன்போலியான — ஒருவனுடைய — விருத்தாந்தத்தை — கேள் — நான்குவேதமும் அறிந்தவன் பொருட்டு — தனத்தைக் கொடுக்கத் தக்கதென்றதை — கேட்டவன் — வேதங்கள்

நான் கென்று — இப்படி — நான் அறிந்திருக்கிறேன் — எனக்கு — பணத்தை — கொடுக்கத்தக்கது — என்று — சொன்னான் — இவன் — வேதங்களின் கடைக்கானே — அறிந்தவனாகிறான் — குறைவற — வேதாக்ஷரங்களை — அறியவில்லையன்றோ — இப்படி — இருக்கும்போது — நீயும் — இப்படி — பூரணமாக — பிரமத்தை — அறியவில்லையன்றோ.

அ-கை. பிரமத்தை முற்றிலுமறியவில்லையென்று நீர் சொன்னது ஆகாசத்தில் இடமாகாமற்றானே தவிர பூரணமாயளக்கவில்லை யென்றசொல்போலிருக்கிறதேயெனில்.

अखण्डैकरसानंदेमायातत्कार्यवर्जिते ।
अशेषत्वसशेषत्ववार्तावसरएवकः ॥
शब्दानेवपठस्त्वाहोतेषामर्थञ्चपश्यसि ।
शब्दपाठेर्थबोधस्तेसंपाद्यत्वेनशिष्यते ॥

अर्थेऽव्याकरणाद्बुद्धेसाक्षात्कारोवशिष्यते ।
स्यात्कृतार्थत्वधीर्यावत्तावद्गुरुमुपास्वभो ॥

அவிச்சிந்நஸதாநந்தே மாயாதத்கார்யவர்ஜிதே |
அஶேஷஶப்தஶேஷஶப்தா தத்ராவஸரணவக: ॥ ௪௨

ஶப்தாநேவ படஸ்யஹோ தேஷாமர்த்தம் ச பஶ்யஸி |
ஶப்தபாதே(அ)ர்த்தபோதஸ்தே ஸம்பாத்யஶ்சேந ஶிஷ்யதே ॥ ௪௩

அர்த்தே வ்யாகரணாத்புத்தே ஸாக்ஷாத்காரோ(அ)வஶிஷ்யதே |
ஸ்யாத்க்ருதார்த்ததீர்யாவத்தாவத்குருமுபாஸ்வபோ ॥ ௪௪

அவிச்சிந்நஸதாநந்தே தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதமின்றி ஒன்றாயும் ஸத்யமாயும் ஆனந்தமாயும்
மாயாதத்கார்யவர்ஜிதே சர்வகாரணமான மாயையும் மாயாகாரியமான பூதபௌதிகமு மன்றியிலிருக்கிற பிர்மத்தில்
அஶேஷஶப்தஶேஷஶப்தாவஸர: ஶப்த முற்றிலுமென்ற சொல்லுக்கும் சிறிதாயிருக்கிற வார்த்தைக்கும் இடந்தான்
க: எங்கே யிருக்கிறது

அ-கை. பிர்மத்தினிடத்திலும் அசேஷசேஷத்வமிருக்கிறதென்ற சிஷ்யனைக்குறித்து குருசொல்லுகிறார்.

ஶப்தாந் ஏவ நீ சப்தங்களைத்தானே
படஸி படித்தயா
அஹோ அன்றியில்போனால்
தேஷாம் அவைகளுடைய
அர்த்தம் அர்தத்தையும்
பஶ்யஸி பார்த்திருக்கிறபா.
ஶப்தபாதே சப்தம் படிக்கவந்திருந்தாலும்
தே உனக்கு
அர்த்தபோத: அவைகளின் அர்த்தஞானம்
ஸம்பாத்யஶ்சேந சம்பாதிக்கவேண்டியதாக
ஶிஷ்யதே மீதமிருக்கிறது
வ்யாகரணாத் வியாகரணம் படித்ததால்
அர்த்தே ஆத்துமலக்ஷணங்களுக்கு அர்தம்
புத்தே அறியப்பட்டிருந்தாலும்
ஸாக்ஷாத்கார: ஆத்தும சாக்ஷாத்காரமானது
அவஶிஷ்யதே அடையவேண்டியது பாக்கியிருக்கிறது
க்ருதார்த்ததீ: கிருத கிருத்தியனென்ற ஞானமானது
யாவத் எதுவரையில்
ஸ்யாத் உண்டாகிறதோ
தாவத் அதுவரையிலும்
குரும் குருநாதனை
உபாஸ்வபோ ஏசிஷ்யா நீ உபாசிக்கக்கடவாய்

ஆ-கை. பிரசங்கத்தை முடித்து பிரகிருதத்தை [illegible]

आस्तामेतद्यत्रयत्रसुखंस्याद्विषयैर्विना ।
तत्रसर्वत्रविद्धचेतांब्रह्मानन्दस्यवासनाम् ॥

ஆஸ்தாமேதத்யத்ர யத்ர ஸுகம்ஸ்யாத் விஷயைர்விநா ।
தத்ர ஸர்வத்ர வித்தி ஏதாம் ப்ரஹ்மாநந்தஸ்ய வாஸநாம் ॥ அ-தி

ஏதத் இந்தப் பிரசங்கம்
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
யத்ர யத்ர யாதொரு யாதொருவிடத்(தில்
விஷயை: விஷயங்கள்
விநா அன்றியில்

ஸுகம் ஸ்யாத் ஸுகமா [illegible]
தத்ர அந்த [illegible]
ஸர்வத்ர [illegible]
ப்ரஹ்மாநந்தஸ்ய [illegible]
வாஸநாம் வாசனையென் [illegible]
வித்தி அறியக்கடவது.

இ-தி. பூமியில் எந்தெந்த விடங்களில் மழையன்றியில் [illegible]தோ அந்தந்த விடங்களில் பூமியிலேயே இருக்கிற ஜலத்தினுடைய [illegible]றிவது போலவறி.

ஆ-கை. விஷயானந்தத்தை மறுபடியுங் காண்பிக்கிறார்.

विषयेष्वपिलब्धेषुतदिच्छोपरमेसति ।
अन्तर्मुखमनोवृत्तावानन्दःप्रतिबिंबति ॥

விஷயேஷ்வபி லப்தேஷு ததிச்சோபரமே ஸதி ।
அந்தர்முகமநோவ்ருத்தாவாநந்த: ப்ரதிபிம்பதி ॥ அ-தி

விஷயேஷு அபீஷ்டவிஷயங்களான
லப்தேஷு ஸுவி லபித்தகாலத்(தில் அந்தப்புசிப்பால்
ததிச்சோபரமே ஸதி அதிலுள்ள இச்சையினுடைய ஒழிவானது உண்டாயிருந்துள்ளளவில்

அந்தர்முகமநோவ்ருத்தௌ [illegible]
மாக ஆகிற மனோவிருத்தியில் [illegible]
ஆநந்த: ஸ்வரூபசுகமான ஆ[illegible]
ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபிம்பிக்[illegible]
அப்படிக்காணப்படுகிற ஆ[illegible]
னது புண்ணியகர்மக்[illegible]
றவிஷயானந்தமென்[illegible]

ஆ-கை. ஆனந்தங்களை சங்கிரகத்துச் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मानन्दोवासनाचप्रातिबिंबइतित्रयम् ।
अन्तरेणजगत्यस्मिन्नानन्दोनास्तिकश्चन ॥

ப்ரஹ்மாநந்தோ வாஸநா ச ப்ரதிபிம்ப இதி த்ரயம் ।
அந்தரேண ஜகத்யஸ்மிந் நாநந்தோ நாஸ்தி கஸ்சந ॥ அ-

ரு ௪' சா

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்த மென்றும் | அந்தரேண தவிர
வாஸநா ச வாசனானந்தமென்றும் | ஸுகிநு இந்த
ப்ரதிவிம்ப: இதிப்பிரதிபிம்பானந்த மென்றும் | ஜகதி ஜகத்தில்
| ஆநந்த: ஆனந்தமானது
த்ரயம் இந்தமூன்றுவிதமான சுகத்தை | ஸுகாநாந்து ஒன்றுமில்லை.

வி-ம். இதில் சுஷுப்தியில் வருகிற ஆனந்தம் பிர்மானந்தம் எழுந்திருந்து விஷய அனுபவமன்னியில் கண்மூடி சிலகணமானந்தானுபவம் பண்ணுகிறது வாசனானந்தம் அபீஷ்டவிஷய லாபத்தால் அந்தர்முகமனோவிர்த்தியில் பிரதிபிம்பிக்கிற ஆனந்தம் விஷயானந்தம் ஐயா ஆதியில் பிர்மானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்தமென்று மூன்றுவிதஞ் சொன்னீர். இப்போது அதற்கு விரோதமாகப் பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் விஷயானந்தம் என்று மூன்று சொன்னீர். அதினாலே முன்னுக்குப் பின்விரோதமாயிற்றே. இன்னும் நிஜானந்தமென்றும் யோகானந்தமாகிய முக்கியானந்தமென்றும் இரண்டானந்தஞ் சொல்லப்படுகிறது. இன்னுமிரண்டாவது அத்தியாயத்தில் ஆத்துமானந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் அத்வைதானந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. நான்காவது அத்தியாயத்தில் வித்தியானந்தமென்றும் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் விஷயானந்தமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது. கடைசியாய் மூன்றுவித ஆனந்தத்தைத்தவிர ஜகத்தில் வேறாக ஆனந்தமில்லையென்று இப்போ சொல்லப்பட்டதென்பதற்குவிரோதமாயிருக்கிறதேயெனில். அப்படி விரோதமன்றியில் பரிகாரம் சொல்லுகிறோம். முதலில் பிர்மானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்தமென்று சொன்னது அத்தியாயக்கிரமத்திற்கேயாம் யோகானந்தமென்று முதலத்தியாயத்திற்குப் பேர்வைக்கப்பட்டது. வித்தியானந்தம் விஷயானந்தம்போலே அந்தக்கரண விர்த்திரூபமாயிருப்பதால் வித்தியானந்தத்தை விஷயானந்தத்தில் அடக்கியும் முக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்வைதானந்தம் இந்த மூன்றுகளும் பிர்மானந்தத்திற்கு வேறாக இல்லாமையால் இவைகளைப் பிர்மானந்தத்தில் அடக்கியும் உதாசீனாவஸ்தையில் வருகிற நிஜானந்தமும் விழித்தக்ஷணத்தில் வருகிற வாசனானந்தமும் விஷயத்தைப் பற்றியும் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றியு மிராமல் பிர்மானந்தத்தின் அம்சமாத்திரமாயிருப்பதால் இவ்விரண்டானந்தத்தையும் வாசனானந்தமென்று நிச்சயித்து பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் விஷயானந்தமென்கிற மூன்றானந்தத்தைத்தவிர ஜகத்தில் வேறானந்தமில்லையென்று சொன்னது யாதொரு விரோதமுமில்லையாகையால் விஷயானந்தம் பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் நிஜானந்தம் முக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்வைதானந்தம் வித்தியானந்தமென்று எட்டுவிதமாய்ப் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது. இதில் அஞ்ஞானிகளு

க்கு முன்னே சொன்ன விஷயானந்தம் சுஷுப்தியானந்தம் வாசனானந்தம் நிஜானந்தம் நான்கும் சகஜானுபவமாய்க் காணப்படும். பின்னே சொன்னமுக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்துவைதானந்தம் வித்தியானந்தம் இந்த நான்கு ஆனந்தங்களும் ஞானிகளுக்கு சொந்தமாய் அனுபவிக்கப்படும். அது எதினாலென்றால் ஜன்மகாரணமான அஞ்ஞானமும் வாசனையும் அசுத்தவிர்த்தியும் அஞ்ஞானிகளுக்கு இருப்பதாலும் ஞானிகளுக்கு ஞானத்தால் அவைகளின் நாசம் வந்திருப்பதாலும் இப்படி பிரித்தல் சொல்லப்பட்டதென்றறி. ஐயா ஒருபிர்மமே பந்தமோக்ஷங்களுக்குக் காரணமாக எப்படிக்கூடுமெனில். ஜகத்காரணமான அஞ்ஞானோபாதியோடே கூடியிருப்பதால் பிர்மம் சிருஷ்டியாதி பந்தங்களுக்கு காரணமாகிறது. இந்தப் பிர்மமே ஞானத்தால் அஞ்ஞானரகிதமாகும்போது முக்திக்குக் காரணமாகிறது. ஆகையால் அஞ்ஞானதிசையில் சமாயப்பிர்மமென்றும் ஞானத்திசையில் நிர்மாயப்பிர்மமென்றும் அறிந்துகொள்.

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தில் பிர்மானந்தத்தைச் சொல்ல ஆரம்பவித்துவாசனானந்தத்தையும் விஷயானந்தத்தையுஞ் சொன்னகாரணமேதோவெனில்.

तथाचविषयानन्दोवासनानन्दइत्यमू ।
आनन्दौजनयन्नास्तेब्रह्मानंदस्स्वयंप्रभः ॥

தயாசவிஷயாநந்தோவாஸநாநந்தஇத்யமூ ।
ஆநந்தௌஜநயந்நாஸ்தேப்ரஹ்மாநந்தஸ்ஸ்வயம்ப்ரப: ॥ ௮௮

தயா.ச அப்படி இருந்துள்ளளவில்
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமென்றும்
வாஸநாநந்த: இதி வாசனானந்தமென்றும் சொல்லப்பட்ட
அமூ இந்த
ஆநந்தௌ இரண்டானந்தங்களை
ஸ்வயம்ப்ரப: சுயம்பிரகாசமான
ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தமானது
ஜநயந் உண்டுபண்ணிக்கொண்டு
ஆஸ்தே இருக்கிறது ஆகையாலிவ்விடத்திலந்தஇரண்டு ஆனந்தங்களையுஞ்சொல்லவேண்டிற்று

ச-கை. இதற்கு சுருதியுக்தி யனுபவமென்னவென்று கேட்டவனுக்கு அவைகளையுங் காண்பிவித்து இப்போசொன்ன அர்த்தத்தையு முடித்து மேலே ஆரம்பிவிக்கிறார்.

श्रुतियुक्तचनुभूतिभ्यःस्वप्रकाशचिदात्मके ।
ब्रह्मानंदेसुप्तिकालेसिद्धेसत्यन्यथाशृणु ॥

ஶ்ருதியுக்த்யநுபூதிப்ய:ஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மகே ।
ப்ரஹ்மாநந்தேஸுப்திகாலேஸித்தேஸத்யந்யதாஶ்ருணு ॥ ௮௯

ஶ்ருதியுக்த்யநுபூதிப்ய꞉ கைவல்யாதி சுருதியாலும் முன்பின்னிருக்கிற பக்ஷபாதயுக்தியாலும் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்ற அனுபவத்தாலும்
ஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மநி சுயம்பிரகாசமானஅறிவில்
ப்ரமாணதெ பிரமாணங்களான
ஸுப்திகாலே சுஷுப்தியவஸ்தையில்
ஸித்தே ஸதி சித்தித்திருந்த அளவில்
அந்யா மற்ற அவஸ்தைகளிலும்
ஶ்ருணு கேள்

அ-கை. அந்த உபாயத்தைக்கிரமமாய்ச் சொல்லுமெனில்.

यआनंदमयस्सुप्तौसविज्ञानमयात्मताम् ।
गत्वास्वप्नंप्रबोधंवाप्राप्नोतिस्थानभेदतः ॥

யஆநந்தமயஸ்ஸுப்தௌஸவிஜ்ஞாநமயாத்மதாம் ।
கத்வாஸ்வப்நம்ப்ரபோதம்வாப்ராப்நோதிஸ்தாநபேதத꞉ ॥ ௯0

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியவஸ்தையில்
ய꞉ யாதொரு
ஆநந்தமய꞉ ஆனந்தமயனிருந்தானோ
ஸ꞉ அவனே
விஜ்ஞாநமயாத்மதாம் அதிலிருந்துவெளியேறின உடன்விஞ்ஞானமயனா யிருத்தலை
கத்வா அடைந்து
ஸ்தாநபேதத꞉ ஸ்தானங்களுடைய பேதங்களால்
ஸ்வப்நம் சொப்பனவஸ்தையையாவது
ப்ரபோதம் வா ஜாக்கிராவஸ்தையையாவது
ப்ராப்நோதி அடைகிறான்

அ-கை. அவஸ்த்தாத்திரயங்களை யடைவதற்கு ஸ்தானபேதகாரணமென்பது எப்படியெனில்.

नेत्रेजागरणंकण्ठेस्वप्नस्सुप्तिर्हृदंबुजे ।
आपादमस्तकंदेहंव्याप्यजागर्तिचेतनः ॥

நேத்ரேஜாகரணம்கண்டேஸ்வப்நஸ்ஸுப்திர்ஹ்ருதம்புஜே ।
ஆபாதமஸ்தகம்தேஹம்வ்யாப்யஜாகர்திசேதந꞉ ॥ ௯௧

நேத்ரே நேத்திரத்தில் ஜீவன்வரும்போது
ஜாகரணம் ஜாக்கிரம்
கண்டே கண்டத்திலிருந்தால்
ஸ்வப்ந꞉ சொப்பனமாம்
ஹ்ருதம்புஜே ஹிருதய கமலத்திலிருக்கும்போது
ஸுப்தி꞉ சுஷுப்தியாம்
ஆபாதமஸ்தகம் ஜக்கிரத்தில் கால்முதல்சிரசுவரை
தேஹம் தேகத்தை
வ்யாப்ய வியாபித்து
சேதந꞉ சேதனனான ஜீவன்
ஜாகர்தி ஜீவித்திருக்கிறான்

அ-கை. இதற்குயுக்தி அனுபவமேதெனில்.

देहतादात्म्यमापन्नस्तप्तायःपिण्डवत्ततः ।
अहंमनुष्यइत्येवंनिश्चित्यैवावतिष्ठते ॥

தேஹதாதாத்ம்யமாபந்நஸ்தப்தாயஃபிண்டவத்ததஃ ।
அஹம்மநுஷ்யஇத்யேவம்நிஶ்சித்யைவாவதிஷ்டதே ॥ ௯௨ ॥

தப்தாயஃபிண்டவத் தீயில்காயவைத்த
இரும்புருண்டைபோல் (யத்தை
தேஹதாதாத்ம்யம் தேகத்தில்தாதாத்மி
ஆபந்நஃ அடைந்தவனாயிருப்பவ்தயு
ததஃ ஆகையால் (க்தி
அஹம் நான்

மநுஷ்யஃ இதி மனிதனென்று
ஏவம் இப்படி
நிஶ்சித்ய நிச்சயித்து
அவதிஷ்டதே ஏவ இருக்கவே இருக்கிறான் இதுவே அனுபவமாம்.

அ-கை. ஜாக்கிரத்தில் ஜீவன்வந்தடைகிற அவஸ்தைகளெத்தனை விதமெனில்.

उदासीनस्सुखीदुःखीत्यवस्थात्रयमेत्यसौ ।
सुखदुःखेकर्मकार्येत्वौदासीन्यंस्वभावतः ॥

உதாஸீநஸ்ஸுகீது:கீத்யவஸ்தாத்ரயமேத்யஸௌ ।
ஸுகது:கேகர்மகார்யேத்வௌதாஸீந்யம்ஸ்வபாவதஃ ॥ ௯௩

உதாஸீநஃ உதாசினனென்றும்
ஸுகீ து:கீ இதி சுகியென்றும்து
க்கியென்றும்
அஸௌ இந்த ஜீவன்
அவஸ்தாத்ரயம் இப்படி மூவித அவஸ்(தைகளை
ஏதி அடைகிறான்

ஸுகது:கே இதில் சுகதுக்கங்களி
ரண்டும்
கர்மகார்யே புண்ணியபா காமங்க
ளுடைய பலன்களாம்
ஸ்வபாவதஃ ஸ்வபாவத்தினலேஉண்
டாகிறது
ஔதாஸீந்யம் து உதாசினமென்றறி

அ-கை. சுகதுக்கங்கள் எத்தனைவிதம் உதாசீனம் எப்போவரும் அதிலிருக்கிற அனுபவமெப்படியெனில்.

बाह्यभोगान्मनोराज्यात्सुखदुःखेद्विधामते ।
सुखदुःखान्तरालेषुभवेत्तूष्णीमवस्थितः ॥
नकापिचिन्तामेस्त्यद्यसुखमासमितिब्रुवन् ।
औदासीन्येनिजानन्दभावंवक्त्यखिलोजनः ॥

பாஹ்யபோகாந்மநோராஜ்யாத்ஸுகது:கே வ்யபேயத: ।
ஸுகது:காந்தராளேஷு பவேத்தூஷ்ணீமவஸ்திதி: ॥ ௬௪

ந காபி சிந்தா மேऽஸ்த்யத்ய ஸுகமாஸ இதி ஸ்வயம் ।
ஔதாஸீந்யே நிஜாநந்தபாஸம் வக்தி ஜந: ॥ ௬௫

பாஹ்யபோகாத் பாஹ்ய விஷயபோகத்தினாலும்
மநோராஜ்யாத் மனோராஜ்யம்செய்வதாலும்
ஸுகது:கே சுகதுக்கங்களானவை
வ்யபேயத: நீங்கினவைகளாக
இதி சொல்லப்படுகின்றன
ஸுகது:காந்தராளேஷு இப்படிவருகிற சுகதுக்கங்களுடைய மத்தியகாலங்களிலே
தூஷ்ணீம் அவஸ்திதி: தூஷ்ணீபாவமான ஸ்திதி உண்டாகும் (து
மே எனக்கு
காபி சிந்தா ஒருவிதமானசிந்தையும்
அத்ய இப்போது
ந அஸ்தி இல்லை
ஸுகம் ஆஸே சுகமாயிருக்கிறேன்
இதி என்று
ஸ்வயம் சொல்லிக்கொண்டு
ஸர்வ: சகலமான
ஜந: ஜீவரும்
ஔதாஸீந்யே உதாசீனவேளையில்
நிஜாநந்தபாஸம் நிஜானந்த ஸ்வபாவத்தை
வக்தி சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. உதாசீன வேளையில் தோன்றுகிற ஆனந்தம் பிர்மானந்தமானதால் இதை வாசனானந்தமென்று சொல்லுவானேனெனில்.

अहमस्मीत्यहंकारसामान्याच्छादितत्वतः ।
निजानन्दोनमुख्योयंकिंत्वसौतस्यवासना ॥

அஹமஸ்மீத்யஹங்காரஸாமாந்யாச்சாதிதத்வத: ।
நிஜாநந்தோ ந முக்யோऽயம் கிந்த்வஸௌ தஸ்ய வாஸநா ॥ ௬௬

அஹம் நான்
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
அஹங்காரஸாமாந்யாச்சாதிதத்வத: சாமான்ய அகங்காரத்தினால் மூடப்பட்டிருப்பதால்
அயம் இந்த
நிஜாநந்த: நிஜானந்தமானது
முக்ய: முக்கியானந்தம்
ந அன்று
கிந்து பின்னையோவென்றால்
அஸௌ இந்த நிஜானந்தமானது
தஸ்ய அந்த முக்கியானந்தத்தின்
வாஸநா வாசனையென்றறி.

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

नीरपूरितभाण्डस्य बाह्ये शैत्यं न तज्जलम् ।
किन्तु नीरगुणस्तेन नीरसत्तानुमीयते ॥

நீரபூரிதபாண்டஸ்ய பாஹ்யே ஶைத்யம் ந தஜ்ஜலம் ।
கிந்து நீரகுணஸ்தேந நீரஸத்தானுமீயதே ॥ ௧௭ ॥

நீரபூரிதபாண்டஸ்ய ஜலம்பூரித்த பாணையினுடைய
பாஹ்யே வெளியில்காண்கிற
ஶைத்யம் குளிர்ச்சியானது
தத் அந்த
ஜலம் ஜலமாக
ந ஆகாது
கிந்து பின்னையோவென்றால்
நீரகுண: ஜலத்தின் குணமான குளிர்ச்சியே
தேந அதனாலே
நீரஸத்தா ஜலத்திலிருப்பானது
அநுமீயதே அனுமானம் பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்தமுக்கியானந்தம் எப்போ காணப்படுமெனில்.

यावद्यावदहंकारो विस्मृतोऽभ्यासयोगतः ।
तावत्तावत्सूक्ष्मदृष्टेर्निजानन्दोऽनुमीयते ॥

யாவத்யாவதஹங்காரோ விஸ்ம்ருதோப்யாஸயோகத: ।
தாவத்தாவத்ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டேர்நிஜாநந்தோ(அ)நுமீயதே ॥ ௧௮

யாவத்யாவத் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு
அப்யாஸயோகத: பிர்மாப்பியாசயோகத்தால்
அஹங்கார: இந்த தேகத்தில் நானென்கிற அகங்காரம்
விஸ்ம்ருத: மறக்கப்படுகிறதோ
தாவத்தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு
ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டே: சூக்ஷ்மமான ஞானத்திருஷ்டியுடையவனுக்கு
நிஜாநந்த: ஸ்வபாவானந்தமானது
அநுமீயதே அனுமானம் பண்ணப்படுகிறது

அ-கை. அப்படி யகங்காரம் நிற்சேஷமாய் நசித்ததற் கடையாளமேதெனில்,

सर्वात्मना विस्मृतस्सन् सूक्ष्मतां परमां व्रजेत् ।
अलीनत्वान्न निद्रैषा ततो देहोऽपि नो पतेत् ॥

ஸர்வாத்மநா விஸ்ம்ருதஸ்ஸந் ஸூக்ஷ்மதாம் பரமாம் வ்ரஜேத் ।
அலீநத்வாந்ந நித்ரைஷா ததோ தேஹோ(அ)பி நோ பதேத் ॥

ஸர்வாத்மநா சர்வவிதத்திலும்
விஸ்ம்ருத: ஸந் அகங்காரம் மறக்கப்பட்டதானால்
பரமாம் புத்தியானது பிரமமாயுள்ள
ஸூக்ஷ்மதாம் சூக்ஷ்மத்தன்மையை
வ்ரஜேத் அடையுமவசரத்தில் புத்தியானது

ஸுப்தவத் லயிக்காதபடியினாலே
ஏஷா இந்த ஸ்திதியானது
நித்ரா நித்திரையும்

ந இல்லை
தத: ஆகையினாலே
த்வைதம் அபி இரண்டும்
நாவபாஸதே பிரகாசியாது

அ-கை. இதுபிர்மமானந்த மென்கிறதில் பிரமாணமேதெனில்.

नद्वैतंभासतेनापिनिद्रातत्रास्तियत्सुखम् ।
सब्रह्मानन्दइत्याहभगवानर्जुनंप्रति ॥

நத்வைதம்பாஸதே நாபி நித்ரா தத்ராஸ்தி யத்ஸுகம் ।
ஸப்ரஹ்மாநந்த இத்யாஹ பகவாநர்ஜுநம்ப்ரதி ॥ ௬௨

த்வைதம் அபி யாதொரு நிர்விகற்பசமாதி அவஸ்தையில் த்வைதமும்
ந பாஸதே விளங்குகிறதில்லை
தத்ர நித்ரா அதிலொன்றுந் தெரியாத நித்திரையுமில்லை
யத் இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் யாவொரு ஸுகம் சுகமானது (தொரு

அஸ்தி இருக்கிறதோ
ஸ: அதுவே
ப்ரஹ்மாநந்த: பிரமானந்தம்
இதி என்று
பகவாந் கிருஷ்ணபகவானானவர்
அர்ஜுநம் ப்ரதி அர்ச்சுனனைக் குறித்து
ஆஹ சொன்னார் (த்து

அ-கை. பக்ஷிபோல இருக்கிற மனது என்னமாய் ஆத்மாவில் அசைவற்றிருக்குமெனில் இதற்குப் பகவான் கீதையில் சொன்ன யோகாப்யாச அனுபவத்திற்கொத்ததாய் இந்த வாக்கியங்களையே பரிகாரமாகச் சொல்லுகிறார்.

शनैश्शनैरुपरमेद् बुद्ध्याधृतिगृहीतया ।
आत्मसंस्थंमनःकृत्वानकिञ्चिदपिचिन्तयेत् ॥

ஶநைஶ்ஶநைருபரமேத் புத்த்யா த்ருதிக்ருஹீதயா ।
ஆத்மஸம்ஸ்தம் மந: க்ருத்வா ந கிஞ்சிதபி சிந்தயேத் ॥ ௬௩

ஶநைஶ் ஶநை: விஷயத்திலோடுகிற மனதைமெள்ளமெள்ள
த்ருதிக்ருஹீதயா தைரியத்தாலிழுக்கப்பட்டிருக்கிற
புத்த்யா சூக்ஷ்மவிவேகபுத்தியினாலே அம்மனது
உபரமேத் ஒழிவையடைகிறது

மந: அந்தமனதை
ஆத்மஸம்ஸ்தம் ஆத்மாவில் ஸ்திரமாக
க்ருத்வா இருக்கும்படி பண்ணி
கிஞ்சித் அபி சற்றும்
ந சிந்தயேத் சிந்தியாமலிருக்கவேண்டியது.

அ-கை. இந்தயோகத்தில் முதலிலென்ன செய்யவேண்டியதெனில்.

यतोयतोनिश्चरतिमनश्चञ्चलमस्थिरम् ।
ततस्ततोनियम्यैतदात्मन्येववशंनयेत् ॥

யதோயதோநிஶ்சரதிமநஶ்சஞ்சலமஸ்திரம் ।
ததஸ்ததோநியம்யைததாத்மந்யேவவஶந்நயேத் ॥ ௧௦௨

யதஃ யதஃ யாதொரு யாதொரு விஷயத்திலே
சஞ்சலம் அசைவோடே கூடியும் [ற
அஸ்திரம் உறுதியில்லாமையாயுமிருக்கி
மநஃ மனதானது [கோ
நிஶ்சரதி சலித்துக் கொண்டிருக்கிற

ததஃ ததஃ அந்தந்தவிஷயத்திலிருந்
ஏதத் இந்த மனதை [து
நியம்ய நிக்கிரகம்பண்ணி
ஆத்மநி சாக்ஷியான தன்னிடத்
வஶம் ஸ்வாதீனம் [திலேயே
நயேத் பண்ணவேண்டியது

அ-கை. இந்த மனதின் உபசமனத்தால் என்ன விசேஷங் காணப்படு மெனில்.

प्रशान्तमनसंह्येनंयोगिनंसुखमुत्तमम् ।
उपैतिशान्तरजसंब्रह्मभूतमकल्मषम् ॥

ப்ரஶாந்தமநஸம்ஹ்யேநம்யோகிநம்ஸுகமுத்தமம் ।
உபைதிஶாந்தரஜஸம்ப்ரஹ்மபூதமகல்மஷம் ॥ ௧௦௩

ப்ரஶாந்தமநஸம் உபசாந்தமான மனதையுடையவனையும்
அகல்மஷம் பாபரஹிதனையும்
ப்ரஹ்மபூதம் பிரமஸ்வரூபனையும்
ஶாந்தரஜஸம் ரஜோகுண மற்றவனையு[மிருக்கிற
ஏநம் இந்த

யோகிநம் ஞானயோகியை
உத்தமம் மேலான
ஸுகம் நிர்விகற்பசமாதி சுகமானது
உபைதி ஹி தானேவந் தடைகிற தன்றோ.

அ-கை. இந்த யோகமஹிமை யார் யாருக்கு யெங்கே சொல்லியிருக்கிறா ரெனில். கீதையில் பகவான் சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

यत्रोपरमतेचित्तंनिरुद्धंयोगसेवया ।
यत्रचैवात्मनात्मानंपश्यन्नात्मनितुष्यति ॥
सुखमात्यन्तिकंयत्तद्बुद्धिग्राह्यमतीन्द्रियम् ।
वेत्तियत्रनचैवायंस्थितश्चलतितत्वतः ॥
यंलब्ध्वाचापरंलाभंमन्यतेनाधिकंततः ।

यस्मिन्स्थितोनदुःखेनगुरुणापिविचाल्यते ॥
तंविद्याद्दुःखसंयोगवियोगंयोगसंज्ञितम् ।

யத்ரோபரமதே சித்தம் நிருத்தம் யோகஸேவயா ।
யத்ர சைவாத்மநாத்மாநம் பஶ்யந்நாத்மநி துஷ்யதி ॥ ௨௰
ஸுகமாத்யந்திகம் யத்தத்புத்திக்ராஹ்யமதீந்த்ரியம் ।
வேத்தி யத்ர ந சைவாயம் ஸ்திதஶ்சலதி தத்த்வத: ॥ ௨௧
யம் லப்த்வா சாபரம் லாபம் மந்யதே நாதிகம் தத: ।
யஸ்மிந்ஸ்திதோ ந து:கேந குருணாபி விசால்யதே ॥ ௨௨
தம் வித்யாத்து:கஸம்யோகவியோகம் யோகஸம்ஜ்ஞிதம் ।

யோகஸேவயா யோகாப்பியாசத்தி
நிருத்தம் தகையப்பட்டிருக்கிற(னாலே)
சித்தம் சித்தமானது
யத்ர எந்தவஸ்துவில்
உபரமதே ஒழிவையடைகிறதோ
யத்ர ச எந்தவிடத்தில்
ஆத்மநா ஆத்துமாவினாலே
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவாகிய தன்னை
பஶ்யந் பார்த்துக்கொண்டே
ஆத்மநி தன்னிடத்தில்
துஷ்யதி சந்தோஷத்திருக்கிறானோ
ஆத்யந்திகம் முடிவாயும்
அதீந்த்ரியம் மனம் முதலிய இந்திரியங்களுக்கு அவிஷயமாயும்
புத்திக்ராஹ்யம் புத்தியினால் மாத்திரம் கிரகிக்கத்தக்கதாயும்
யத் யாதொரு
ஸுகம் சுகமிருக்கிறதோ
தத் அதுவே சுகமென்று
வேத்தி அறிந்திருக்கிற
அயம் இவன்
யத்ர ச யாதொருவஸ்துவில்
ஸ்தித: ஸந் இருந்தே
தத்த்வத: அந்தத்துவத்தினின்றும்
ந சலதி சலிக்கிறதில்லையோ
யம் யாதொருலாபத்தை
லப்த்வா அடைந்தபுருஷன்
தத: அதைக்காட்டிலும்
அபரம் வேறானதெப்படிப்பட்ட
லாபம் ச லாபத்தையும்
அதிகம் அதிகமாக
ந மந்யதே யெண்ணமாட்டானோ
யஸ்மிந் எந்த வஸ்துவில்
ஸ்தித: ஸ்திரமாயிருக்கிறானோ
குருணா பெரிதான
து:கேந அபி துக்கத்தினாலும்
ந விசால்யதே அசைக்கப்படமாட்டானோ
தம் அதையே [illegible]
து:கஸம்யோகவியோகம் துக்கங்களுடைய சையோகத்தை விட்டதாயும் மிருக்கிற
யோகஸம்ஜ்ஞிதம் யோகமென்று பெயருடையதென்று
வித்யாத் அறியவேண்டியது

அ-கை. இப்பேர்ப்பட்ட யோகாப்பியாசத்தில் [illegible] யபவேண்டிய விஷயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सनिश्चयेनयोक्तव्योयोगोऽनिर्विण्णचेतसा ॥
युञ्जन्नेवंसदात्मानंयोगीविगतकल्मषः ।
सुखेनब्रह्मसंस्पर्शमत्यंतंसुखमश्नुते ॥

ஸநிஶ்சயேநயோக்தவ்யோயோகோऽநிர்விண்ணசேதஸா । [illegible]
யுஞ்ஜந்நேவம்ஸதாத்மாநம்யோகீவிகதகல்மஷ: ।
ஸுகேநப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஶமத்யந்தம்ஸுகமஶ்நுதே । [illegible]

அநிர்விண்ணசேதஸா துக்கமன்றியிலிருக்கிறமனதோடேகூடின
நிஶ்சயேந நிச்சயத்தோடே
ஸ: அந்த
யோக: யோகமானது
யோக்தவ்ய: சேர்க்கத்தக்கது
விகதகல்மஷ: சகலபாபங்களு மற்றவனாயிருக்கிற புருஷன்
ஏவம் இப்படி
ஸதா சதாகாலமும்
ஆத்மாநம் சாக்ஷியாயிருக்கின்ற [illegible]
யுஞ்ஜந் சேர்த்திருக்கிற
யோகீ யோகியானவன்
ஸுகேந [illegible]
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
ஸம்ஸ்பர்ஶம் சம்பந்தமாயிருக்கின்ற
அத்யந்தம் மேலான
ஸுகம் சுகத்தை
அஶ்நுதே அடைகிறானென்று [illegible]ன் சொல்லியிருக்கிறார்.

அ-கை. பிர்மாப்பியாசத்தில் வெறுப்பைப் பண்ணக்கூடாதென்று [illegible]ன்னதற்குத் திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

उत्सेकउदधेर्यद्वत्कुशाग्रेणैकबिन्दुना ।
मनसोनिग्रहस्तद्वद्भवेदपरिखेदतः ॥

உத்ஸேகஉததேர்யத்வத்குஶாக்ரேணைகபிந்துநா ।
மநஸோநிக்ரஹஸ்தத்வத்பவேதபரிகேதத: । காசு

குஶாக்ரேண தர்பை நுனியினாலே
ஏகபிந்துநா ஒவ்வொருதிவலையாக
உததே: சமுத்திரத்திலிருந்து ஜலத்தைச்சிட்டுக்குருவியானது
உத்ஸேகம் இரைத்து
யத்வத் கருடனால் தன்முட்டையை அடைந்த கதை யெப்படியோ
தத்வத் அதுபோல
அபரிகேதத: மனதுக்கு [illegible] சுத்தால் துக்கப்படாமல்
மநஸ: மனதினுடைய
நிக்ரஹ: நிக்கிரகம்
பவேத் உண்டாகக்கடவது

அ-கை. இன்னும் இச்சமாதியை யாருக்கு யார் சொல்லியிருக்கிறாரெனில்

बृहद्रथस्यराजर्षेश्शाकायन्योमुनिस्सुखम् ।
प्राहमैत्राख्यशाखायांसमाध्युक्तिपुरस्सरम् ॥
यथानिरिन्धनोवह्निस्स्वयोनावुपशाम्यति ।
तथावृत्तिक्षयाच्चित्तंस्वयोनावुपशाम्यति ॥

ப்ருஹத்ரதஸ்யராஜர்ஷேச்சாகாயந்யோமுநிஸ்ஸுகம் |
ப்ராஹமைத்ராக்யசாகாயாம்ஸமாத்யுக்திபுரஸ்ஸரம் || ௧௧0
யதாநிரிந்தநோவஹ்நிஸ்ஸ்வயோநாவுபசாம்யதி |
ததாவ்ருத்திக்ஷயாச்சித்தம்ஸ்வயோநாவுபசாம்யதி || ௧௧௧

ப்ருஹத்ரதஸ்ய பிரகத்ரதனென்கிற
ராஜர்ஷே: ராஜரிஷிக்கு
சாகாயந்ய: சாகாயன்னியரென்ற
முநி: முனியானவர்
ஸமாத்யுக்திபுரஸ்ஸரம் சமாதியை
யில் சொல்லப்படுகிறபரம்பராவாக்கியங்களுடைய
ஸுகம் சுகத்தை
மைத்ராக்யசாகாயாம் மைத்திராயணி சாகையில்
ப்ராஹ சொன்னார்
நிரிந்தந: விறகில்லாத
வஹ்நி: அக்கினியானது
ஸ்வயோநௌ தன்காரணமான [illegible]
யதா எப்படி [illegible]
உபசாம்யதி [illegible]
ததா அப்படி
வ்ருத்திக்ஷயாத் [illegible]
[illegible]
சித்தம் சித்தமானது
ஸ்வயோநௌ தன்காரணமான [illegible]
உபசாம்யதி [illegible]

அ-கை. அதினாலென்ன விசேஷமாயிற்றென்றனில்.

स्वयोनावुपशान्तस्यमनसस्सत्यकामिनः ।
इन्द्रियार्थविमूढस्यानृताःकर्मवशानुगाः ॥

ஸ்வயோநாவுபசாந்தஸ்யமநஸஸ்ஸத்யகாமிந: |
இந்த்ரியார்த்தவிமூடஸ்யாந்ருதா:கர்மவசாநுகா: || ௧௧௨

ஸ்வயோநௌ தன்காரணமான சாக்ஷிஸ்வரூபத்தில்
உபசாந்தஸ்ய லயித்ததாயும்
ஸத்யகாமிந: ஸத்தியாத்மானந்தத்தை யிச்சித்திருக்கிற
இந்த்ரியார்த்தவிமூடஸ்ய விஷயங்களால் [illegible]
[illegible]
மநஸ: மனதிற்கு
கர்மவசாநுகா: [illegible]
[illegible] போகங்கள்

அஜ்ஞாநாத் ஜகத்தில் எழுதின எழுத்துப்போல பொய்... டுகின்றன

அ-கை. சித்தோபசாந்தியால் ஜகத்துப் பொய்யாய்ப் போகுமென்று சொன்னது கூடாது. ஜகத்திற்குச் சித்தம் உபாதானகாரண... யென்றால் நீ சொன்னப்படி கிரமசிருஷ்டியால் அப்படியானாலும் ... ம் ஜகத்திற்குக் காரணம் சித்தந்தானே யுகபத்சிருஷ்டியிலேயா... ன்னையறியாத அஞ்ஞானத்தால் முதலில் சித்தமேயுண்டாயிற்றென்று ... யிருந்து சகலமும் உண்டாயிற்றென்று சுருதி சொல்வதாலும் ... யில்லாத சுஷுப்தியில் சகலரும் சுகிகளாயும் சித்தமுள்ள ஜாக்கிர... ங்களில் துக்கிகளாயுமிருப்பது உலகப்பிரசித்தமானதால் சித்தசோதனை ... ப்பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

चित्तमेवहिसंसारस्तत्प्रयत्नेनशोधयेत् ।

சித்தமேவஹிஸம்ஸாரஸ்தத்ப்ரயத்நேநஶோதயேத் ।

சித்தமேவ புருஷனுக்குத்தன் சித்தந்தானே

ஸம்ஸாரோஹி சகலவிதமான சம்சாரமன்றோ

தத் அந்தசித்தத்தை

ப்ரயத்நேந மெய்வருத்தத்தால்

ஶோதயேத் சோதிக்கப்பண்ண... டியது

அ-கை. எப்படிச் சித்தமோ அப்படிப் புருஷனுமவனென்பதில் ... ஹேதுவெனில்.

यच्चित्तस्तन्मयोमर्त्योगुह्यमेतत्सनातनम् ॥

யச்சித்தஸ்தந்மயோமர்த்யோகுஹ்யமேதத்ஸநாதநம் ॥ ௧௧௬

மர்த்ய: புருஷனானவன்

யச்சித்த: யாதொருவிஷயத்தில் சித்தத்தை யுடையவனாயிருக்கிறானோ

தந்மய: அந்தவடிவமாகவே ஆகிறான்

ஏதத் இதுவே

ஸநாதநம் அநாதிசித்தமான

குஹ்யம் ரகசியமென்று சுருதி சொல்லுகிறது

அ-கை. அநாதி பரம்பரையாய் ஆர்ஜ்ஜிக்கப்பட்டிருக்கிற சஞ்சித கர்மங்கள் சித்தசோதனையால் எப்படி நிவர்த்தியாகுமெனில்.

चित्तस्यहिप्रसादेनहन्तिकर्मशुभाशुभम् ।

प्रसन्नात्मात्मनिस्थित्वासुखमक्षयमश्नुते ॥

சித்தஸ்யஹிப்ரஸாதேநஹந்திகர்மஶுபாஶுபம் ।

ப்ரஸந்நாத்மாத்மநிஸ்தித்வாஸுகமக்ஷயமஶ்நுதே ॥ ௧௧௭

வித்வாந் விவேகியானவன் சித்தத்தினுடைய
ப்ரஸாதேந பிரசாதத்தினாலேயே
ஸுபாஸுபம் புண்ணியபாப ஸ்வரூப
கர்ம கர்மத்தை (மான
ஹந்தி ஹரி கொல்லுகிறானென்று

ப்ரஸந்நாத்மாத்மநி ஆத்மாவினிடத்தில் தெளிந்த சித்தத்தையுடையவனாய்
சாக்ஷியாகிய தன்னிடத்தில்
ஸ்தித்வா இருந்துகொண்டு
அக்ஷயம் அழிவற்ற
ஸுகம் ஆனந்தத்தை
அஶ்நுதே அடைகிறான்

அ-கை. ஆத்துமாவில் சித்தத்தை எதுபோல் வைக்கவேண்டுமெனில்.

समासक्तंयथाचित्तंजन्तोर्विषयगोचरे ।
यद्येवंब्रह्मणिस्यात्तत्कोनमुच्येतबन्धनात् ॥

ஸமாஸக்தம்யதாசித்தம்ஜந்தோர்விஷயகோசரே ।
யத்யேவம்ப்ரஹ்மணிஸ்யாத்தத்கோநமுச்யேதபந்தநாத் ॥ ௧௧௬

ஜந்தோ: சகலஜந்துகளுக்கும்
விஷயகோசரே சப்தாதி விஷயங்களில்
சித்தம் யாதொருசித்தமானது
யதா எப்படிப்பரவசமாய்
ஸமாஸக்தம் ஆசையுடன் அழுந்தியிருக்கிறதோ

ஏவம் அப்படியக்கச் சித்தமானது
ப்ரஹ்மணி இவ்விதமாகவிருக்கில்
ஸ்யாத்யதி பிரமத்தில்
க: அழுந்தியிருக்குமாகில்
பந்தநாத் எவன்தான்
ந முச்யேத பந்தத்தினின்றும் விடுபடமாட்டான்

அ-கை. மனது எத்தனை விதமெனில்.

मनोहिद्विविधंप्रोक्तंशुद्धंचाशुद्धमेवच ।
आशुद्धंकामसंपर्काच्छुद्धंकामविवर्जितम् ॥
मनएवमनुष्याणांकारणंबन्धमोक्षयो: ।
बन्धायविषयासक्तंमुक्त्यैनिर्विषयंस्मृतम् ॥

மநோஹிதிவிதம்ப்ரோக்தம்ஶுத்தம்சாஶுத்தமேவச ।
அஶுத்தம்காமஸம்பர்காச்சுத்தம்காமவிவர்ஜிதம் ॥ ௧௧௭
மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோ: ।
பந்தாயவிஷயாஸக்தம்முக்த்யைநிர்விஷயம்ஸ்ம்ருதம் ॥ ௧௧௮

மந: மனதானது
ஶுத்தம்ச சுத்தமென்றும்
அஶுத்தம் ஏவ அசுத்தமென்றும்
த்விவிதம் இரண்டுவிதமாக

ப்ரோக்தா ஹி — சொல்லப்படுகிறதன்றோ
காமஸங்கிந: — ஆசைகளுடையசம்பந்தத்தால்
ஸக்தம் — ஆசக்தமாகிறது
காமவிவர்ஜிதம் — ஆசையன்றியிலேயே இருந்ததானால்
முக்தம் — முக்தமாக ஆகிறது
அதஏவ ந்ருணாம் — மனிதர்களுக்கு
பந்தமோக்ஷயோ: — பந்தமோக்ஷங்களில்
ஏகம் ஏவ — மனதொன்றே
காரணம் — காரணமாயிருக்கிறது
விஷயாஸக்தம் — விஷயத்தில் ஆசையையுடையதானால்
பந்தாய — பந்தத்தின்பொருட்டாகிறது
நிர்விஷயம் — விஷயஆசையைவிட்டிருந்ததேயானால்
முக்த்யை — மோக்ஷத்தின்பொருட்டாகிறதென்று
ஶ்ருதம் — சுருதியால் சொல்லப்படுகிறது

ஆ-கை. சமாதியினால் சுகம் வருமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

समाधिनिर्धूतमलस्यचेतसोनिवेशितस्यात्मनियत्सुखंभवेत् ।
नशक्यतेवर्णयितुंगिरातदास्वयंतदन्तःकरणेनगृह्यते ॥ [௩

ஸமாதிநிர்தூதமலஸ்யசேதஸோநிவேஶிதஸ்யாத்மநியத்ஸுகம்பவேத் ।
நஶக்யதேவர்ணயிதும்கிராததாஸ்வயம்ததந்த:கரணேநக்ருஹ்யதே ।

ஸமாதிநிர்தூதமலஸ்ய — ஜீவப்பிரம்மைக்கியமான அகண்டாகார சமாதியினால் கழுவப்பட்டிருக்கிற ராஜஸ தாமஸங்களாகிற மலங்களையுடையதாயும்
ஆத்மநி — ஆத்துமாவிடத்தில்
நிவேஶிதஸ்ய — வைக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
சேதஸ: — மனதிற்கு
யத் — யாதொரு
ஸுகம் பவேத் — நிர்விகற்பசுகமுண்டாகிறதோ
கிரா — அதைவாக்கினால்
வர்ணயிதும் — வர்ணிக்க
ந ஶக்யதே — ஆதிசேஷனாலுமுடியாது
ததா — அப்போகாணப்படுகிற
தத் — அந்தசுகமானது
ஸ்வயம் — தானேயிருக்கிற
அந்த:கரணேந — அந்தக்கரணவிருத்தியில்உண்டானஞானத்தால்மாத்திரம்
க்ருஹ்யதே — கிரகிக்கப்படுகிறது

ஆ-கை. இக்காலத்தி லவ்விதசமாதி செய்யும்படியான யோகாங்கங்களொன்றுமில்லாமையால் எப்படிக் கூடுமெனில்.

यद्यप्यसौचिरंकालंसमाधिर्दुर्लभोनृणाम् ।
तथापिक्षणिकोब्रह्मानन्दोनिश्चाययत्यसौ ॥

யத்யப்யஸௌசிரம்காலம்ஸமாதிர்துர்லபோந்ருணாம் ।
ததாபிக்ஷணிகோப்ரஹ்மாநந்தோநிஶ்சாயயத்யஸௌ ॥ ௧௧௩

[illegible] சுவி. நீசொல்லுகிற படியானு லும் | உ-ஸ-ஹம் தூர்லபந்தான்
ஈ [illegible] இந்த | தயா சுவி அப்படியிருந்தபோதிலும்
[illegible] சமாதியானது | க்ஷணிகஃ க்ஷணிகசமாதியால்
[illegible] மனிதர்களுக்கு [து | அவள இந்த
[illegible] வெகுகாலம் வரையிருப்ப | ஞூஹூாநஃ பிர்மானந்தமானது
| நிஸூாயயகி நிச்சயம் பண்ணகூடும்

அ-கை. வெகுபேர்களிந்த நிச்சயத்தை யடையாமலிருக்கிறுர்களேயெனில்.

श्रद्धालुर्व्यसनीयोत्रनिश्चिनोत्येवसर्वथा ।
निश्चितेतुसकृत्तस्मिन्विश्वसित्यन्यदाप्ययम् ॥

[illegible] ॥ கஉ0

[illegible] நம்பிக்கைவடிவமானசிர த்தையடையவனும் | தஸ்ஙி அந்தப்பிர்மாத்மபுத்தியான து
ஈத் இந்தசமாதியில் | நிஸ்ூிதெ க- நிச்சயம்பண்ணப் பட் டிருந்துள்ளவில்
வூஸநீயஃ அக்கரையுள்ளவனுயு மிரு க்கிறபுருஷன் | அநூ-ாசுவி மற்றசமாதி இல்லாதகா லங்களிலும்
ஸவ-டயா சதாகாலமும் | அயா இந்தபுருஷன் (யிருப்பான்
நிஸ்ூிநொகிஎவ நிச்சயித்தே இருப்ப | விஸ்ஙஸிகி நம்பிக்கையோடேயேகூடி-
ஸகூஜ ஒருதடவை (ன் |

அ-கை. அந்தப் புருஷன் உதாசீனுவஸ்தையில் எப்படி யிருப்பானெனில்.

तादृक्पुमानुदासीनकालेप्यानन्दवासनाम् ।
उपेक्ष्यमुख्यमानन्दंभावयत्येवतत्परः ॥

[illegible] ॥ கஉக

தாஜிக் [illegible] சமாதிசுகத்தை யனு பவிக்க அப்பேர்ப்பட்டபுருஷன் | உபெக்ஷ உபேக்ஷித்து
உதா ஸீநகாலெ சுவி உதாசீனுவஸ் த்தையிலும் | தத்பரஃ முக்கியானந்தத்திலுத்யுக்து னுயிருந்து
ஆநந்தவாஸநாம் ஆனந்தவாசனையா ன நிஜானந்தத்தை | உ-வ்யம் சமாதி
| ஆநந்தம் ஆனந்தத்தை [இருப்பான்
| ஸாவயகி. ஏவ பாவித்துக்கொண் டே

அ-கை. அது எதினுலெனில்.

परव्यसनिनीनारीव्यग्रापिगृहकर्मणि ।
तदेवास्वादयत्यन्तःपरसङ्गरसायनम् ॥

பரவ்யஸநிநீ நாரீவ்யக்ராபி க்ருஹகர்மணி ।
ததேவாஸ்வாதயத்யந்த꞉பரஸங்கரஸாயநம் ॥ ௧௨௨

பரவ்யஸநிநீ பரபுருஷனிடத்திலெண்ணமுள்ளவளான
நாரீ ஸ்திரீயானவள்
க்ருஹகர்மணி வீட்டுக் காரியத்தில்
வ்யக்ராபி சாவதானமாயிருந்தா(லும்
தத் அந்த
பரஸங்கரஸாயநம் பரபுருஷனுடைய ஆலிங்கனாதிகளால் உண்டாயிருக்கிற நூதன சுகரசத்தையே
அந்த꞉ உள்ளே
ஆஸ்வாதயதி பானம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பாள்.

அ-கை. இந்த திருஷ்டாந்தார்த்தத்தை தார்ஷ்டாந்தத்தில் சேர்க்கிறார்.

एवंतत्वेपरेशुद्धेधीरोविश्रान्तिमागतः ।
तदेवास्वादयत्यन्तर्बहिर्व्यवहरन्नपि ॥

धीरत्वमक्षप्राबल्येप्यानन्दास्वादवांछया ।
तिरस्कृत्याखिलाक्षाणितच्चिन्तायांप्रवर्तनम् ॥

ஏவம் தத்வே பரே ஶுத்தே தீரோ விஶ்ராந்திமாகத꞉ ।
ததேவாஸ்வாதயத்யந்தர்பஹிர்வ்யவஹரந்நபி ॥ ௧௨௩
தீரத்வமக்ஷப்ராபல்யேப்யாநந்தாஸ்வாதவாஞ்சயா ।
திரஸ்க்ருத்யாகிலாக்ஷாணி தச்சிந்தாயாம்ப்ரவர்த்தநம் ॥ ௧௨௪

ஏவம் இப்படி
ஶுத்தே பரிசுத்தமாயிருக்கிற
பரே தத்வே பரமாத்துமவஸ்துவில்
விஶ்ராந்திம் சிரமபரிகாரத்தை
ஆகத꞉ அடைந்தவனாயிருக்கிற
தீர꞉ தீரனானஞானி
பஹி꞉ வெளியிலே
வ்யவஹரந் அபி விவகாரம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும்
தத் ஏவ அந்த ஆனந்தானுபவத்தை(த்தானே
அந்த꞉ உள்ளே
ஆஸ்வாதயதி ஆஸ்வாதனம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பன் தீரத்வமாவதென்றால்
அக்ஷப்ராபல்யே அபி விஷயங்களில் இழுத்துப்போகிற இந்திரியங்களுடைய பிராபல்யமிருந்தாலும் சாப்பிட உட்கார்ந்தவனை கையைப்பற்றி யிழுத்தாலும் போஜன வாஞ்சையுள்ளவன் போல
ஆனந்தாஸ்வாதவாஞ்சயா இந்தப் பிரமானந்தத்தைச் சாப்பிடவேண்டுமென்கிற வாஞ்சையினாலே திருஷ்டாந்தத்தில் இவன்கையைப்பற்றி யி

த்தப்பெயர்களை யெல்லாமெப்ப
தரிப்போட்டு திரனைப்புஜிப்
பதுபோலுமிவன்
ஸர்வேந்த்ரியாணி சகலவிந்திரியங்களையும்
திரஸ்க்ருத்ய திரஸ்காரம்பண்ணி
தஜ்ஞாயாம் அந்த ஸ்வரூப சிந்தனை
யிலேயே
வ்யவஹாரம் பிரவர்த்தித்திருப்பது
தான்
தீரத்வம் தீரத்வம்

அ-கை. விச்சிராந்தியை அடைந்திருப்பனென்று சொன்னது யாதெனில்.

भारवाहीशिरोभारंमुक्त्वास्तेविश्रमंगतः ।
संसारव्यापृतित्यागेतादृग्बुद्धिस्तुविश्रमः ॥

பாரவாஹீஶிரோபாரம்முக்த்வாஸ்தெவிஶ்ரமம்கத꞉ ।
ஸம்ஸாரவ்யாப்ருதித்யாகெதாத்ருக்புத்திஸ்துவிஶ்ரம꞉ ॥ ௧௨௫

பாரவாஹீ சுமைதூக்குகிறவன்
ஶிரோபாரம் தலையிலிருக்கிற சுமை(யை)
முக்த்வா போட்டு
விஶ்ரமம் சிரமபரிகாரத்தையெப்படி
கத꞉ அடைந்து
ஆஸ்தே இருப்பானோ
ஸம்ஸாரவ்யாப்ருதித்யாகே அப்படி
சரீராதி சம்சாரங்களுடைய வியா
பாரத்தை பரித்தியாகம் பண்ணுவ
தில்
தாத்ருக்புத்தி꞉ து அப்பேர்ப்பட்ட
புத்தியுண்டாவதே
விஶ்ரம꞉ சிரமபரிகாரமென்று சொல்
லைதென்றறி

அ-கை. பரமவிச்சிராந்தி அடைந்தவனுக்கடையாளமேதெனில்.

विश्रान्तिपरमांप्राप्तस्त्वौदासीन्येयथातथा ।
सुखदुःखदशायाञ्चतदानन्दैकतत्परः ॥

விஶ்ராந்திம்பரமாம்ப்ராப்தஸ்த்வௌதாஸீந்யெயதாததா ।
ஸுகது꞉கதஶாயாஞ்சததாநந்தைகதத்பர꞉ ॥ ௧௨௬

பரமாம் மேலான
விஶ்ராந்திம் விச்சிராந்தியை
ப்ராப்த꞉ அடைந்தபுருஷன்
ஔதாஸீந்யே து உதாசினவேளையி(ல்)
யதா எப்படி
ததா ஆனந்தமாயிருந்தானோஅப்படி
ஸுகது꞉கதஶாயாம்ச சுகதுக்கங்க
ளைக் கொடுப்பதற்குக்காரணமான
காலத்திலும்
ததாநந்தைகதத்பர꞉ அந்த சுகது
க்கங்களைப்புகளைபரித்தியாகம் பண்
ணிப்போட்டு அந்த முக்கியானந்த
த்திலேயேயெண்ணமுள்ளவனாயி
ருப்பன்

அ-கை. அந்த சுகந்தானத்திற்கு விரோதியான விஷயம்வருங்காலையில் இவ
னுக்கெப்படித் தோன்றுமெனில்.

अग्निप्रवेशहेतौधीरश्रृङ्गारेयादशीतथा ।
धीरस्योदेतिविषयेऽनुसन्धानविरोधिनि ॥

அக்நிப்ரவேஶஹேதௌ தீரஶ்ருங்காரே யாத்ருஶீ ததா ।
தீரஸ்யோதேதி விஷயேऽநுஸந்தாந விரோதிநி ॥ ௧௨௩

அக்நிப்ரவேஶஹேதௌ பர்த்தாவுடன் அக்னியில் பிரவேசிக்க எத்தனைப்படும் வேளையில்
ஶ்ருங்காரே அலங்காரத்தில்
யாத்ருஶீ எப்படியவள்
தீ: புத்தி வெறுக்குமோ
ததா அப்படி
தீரஸ்ய திரனான ஞானிக்கு
அநுஸந்தாநவிரோதிநி அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமாய் வருகிற
விஷயே விஷயானந்தத்திலும்
உதேதி வெறுக்கும்படியான புத்தி யுண்டாகிறது

அ-கை. அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமன்றியி லிருக்கிற பிரார[ப்த]போகம் எப்படி புஜிப்பனெனில்.

अविरोधिसुखेबुद्धिःस्वानन्देचगमागमौ ।
कुर्वन्त्यास्तेक्रमादेषाकाकाक्षिवादितस्ततः ॥

அவிரோதிஸுகே புத்தி: ஸ்வாநந்தே ச கமாகமௌ ।
குர்வந்த்யாஸ்தே க்ரமாதேஷா காகாக்ஷிவதிதஸ்தத: ॥ ௧௨௪

அவிரோதிஸுகே அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமில்லாமல் வருகிற விஷயசுகத்திலும் (திலும்
ஸ்வாநந்தே ச தன்னுடைய ஆனந்தத்
கமாகமௌ போக்குவரத்துக்களை
குர்வந்தி பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற
ஏஷா இந்த ஞானியின்
புத்தி: புத்தியானது [அ]ப்போ
காகாக்ஷிவத் காக்கையினுடைய கண்
க்ரமாத் கிரமமாக
இதஸ்தத: இவிடத்திலுமவிடத்திலும்
ஆஸ்தே போக்குவரத்தாகவே இருக்கும் இரண்டானந்தத்தில் ஒன்றையும் விட்டுக்கொடுக்கமாட்டாது.

அ-கை. காக்கைக்கண் திருஷ்டாந்தத்தை யனுபவத்தில் காட்டவேண்டுமெனில்.

एकैवदृष्टिःकाकस्यवामदक्षिणनेत्रयोः ।
यात्यायात्येवमानंदद्वयेतत्त्वविदोमतिः ॥

ஏகைவ த்ருஷ்டி: காகஸ்ய வாமதக்ஷிணநேத்ரயோ: ।
யாத்யாயாத்யேவமாநந்தத்வயே தத்த்வவிதோ மதி: ॥ ௧௨௫

காகஸ்ய காக்கைக்கு
ஏகா ஒருபார்வைதான் இடதுகண்ணிலும் ...

த்³ருஷ்டி: ஏவ திருஷ்டிதானே
வாமத³க்ஷிணநேத்ரயோ: இடதுநேத்திரத்திலும் வலதுநேத்திரத்திலும்
யாதி போகிறதும்
ஆயாதி வருகிறதுமாயிருப்பதுபோல
ஏவம் இப்படி
தத்த்வவித³: தத்துவஞானியினுடைய
த்⁴ருதி: புத்தியும்
ப்³ரஹ்மவிஷயே பிர்மானந்தத்திலும் விஷயானந்தத்திலும் போக்குவரத்தா யிருக்கும்

அ-கை. விஷயானந்தமும் பிர்மமானந்தமும் பிராமணனும் துலக்கனுமெப்படியொன்றுசேரமாட்டார்களோ அப்படியொன்றுக்கொன்று விரோதமாயிருப்பதால் ஒருஆனந்தத்தைப் புஜிக்கும்போது மற்றோரானந்தம் மறைந்துபோகுமே எப்படி யிரண்டானந்தத்தோடே கூடியிருப்பனெனில்.

भुञ्जानोविषयानन्दंब्रह्मानन्दञ्चतत्त्ववित् ।
द्विभाषाभिज्ञवद्विद्यादुभौलौकिकवैदिकौ ॥

பு⁴ஞ்ஜாநோவிஷயாநந்த³ம்ப்³ரஹ்மாநந்த³ஞ்சதத்த்வவித் ।
த்³விபா⁴ஷாபி⁴ஜ்ஞவத்³வித்³யாது³பௌ⁴லௌகிகவைதி³கௌ ॥ ௧௩௦

விஷயாநந்த³ம் விஷயானந்தத்தையும்
ப்³ரஹ்மாநந்த³ம் ச அதற்குஎதிர்முறையான பிர்மானந்தத்தையும்
பு⁴ஞ்ஜாந: புஜித்துக்கொண்டிருக்கிற
தத்த்வவித் தத்துவஞானி
த்³விபா⁴ஷாபி⁴ஜ்ஞவத் இரண்டுபாஷை தெரிந்தவன்போல்
லௌகிகவைதி³கௌ லோகசம்பந்தமாயும் ஆத்துமசம்பந்தமாயும்
உபௌ⁴ இரண்டானந்தங்களையும்
வித்³யாத் அறிந்திருப்பான்

அ-கை. ஐயா பிராரப்த துக்கம் அனுபவிக்கும்போது இவன் யெப்படி யானந்தமாயிருப்பானெனில்.

दुःखप्राप्तौनचोद्वेगोयथापूर्वंयतोद्विदृक् ।
गङ्गामग्नार्धकायस्यपुंसश्शीतोष्णधीर्यथा ॥

து³:க²ப்ராப்தௌநசோத்³வேகோ³யதா²பூர்வம்யதோத்³விதி³க் ।
க³ங்கா³மக்³நார்த⁴காயஸ்யபும்ஸஶ்ஶீதோஷ்ணதீ⁴ர்யதா² ॥ ௧௩௧

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே அஞ்ஞாதிசையில்துவிததிருஷ்டியை
த்³விதி³க் மாத்திரம்வைத்திருந்தபுருஷனுக்கு இப்போ விசாரத்தினாலுண்டான ஞானநேத்திரமும் கூட உண்டாயிருக்கிறதோ
அத: அந்தக்காரணத்தினால்
து³:க²ப்ராப்தௌ பிராரப்ததுக்கம் வந்தசமயத்திலும்
யதா²பூர்வம் முன்போலவனுக்கு
உத்³வேக³: ந துக்கமுண்டாகமாட்டாது

க3ங்கா3ஸ்நாயநிமக்3நஸ்ய பா4ஸ:
பாகிசீரம்கங்கையில் முழுகியிருக்கி
ற புருஷனுக்கு
ஶீதோஷ்ணயோ: தண்ணீருக்குள் காண்

கிற குளிர்ச்சி ... வெப்பினால் உண்டான ... யும் அறிகிறான்
யதா2 உண்டாயிருப்பது போல ... னுக்குமிருக்குமென்றால்

அ-கை. இவன் சொப்பனவஸ்தையில் எப்படி யிருப்பானெனில்.

इत्थंजागरणेतत्त्वविदोब्रह्मसुखंसदा ।
भातितद्वासनाजन्येस्वप्नेतद्भासतेतथा ॥

இத்த2ம்ஜாக3ரணேதத்த்வவிதோ3ப்3ரஹ்மஸுக2ம்ஸதா3 ।
பா4திதத்3வாஸநாஜந்யேஸ்வப்நேதத்3பா4ஸதேததா2 । ௧௩௨

இத்த2ம் இப்படி
ஜாக3ரணே ஜாக்கிரத்தில்
ஸதா3 எப்போதும்
தத்த்வவித3: தத்துவஞானிக்கு
ப்3ரஹ்மஸுக2ம் பிர்ம்மானந்தம்
பா4தி விளங்கும்
தத்3வாஸநாஜந்யே அந்தஜாக்கிரத்வாச
னையினாலே
ஸ்வப்நே உண்டுபண்ணப்பட்ட
சொப்பனத்திலும்
ததா2 அப்படியே
தத் அந்தப்பிர்மானந்தம்
பா4ஸதே விளங்கும்

அ-கை. இப்படி சகலஞானிகளும் சொப்பனத்தில் விஷய விகாரங்களை ... ற்றுமல் ஸ்வரூபானுசந் தானத்துடனேகூடி இருப்பார்களோவெனில் சொப் ... னம் ஆனந்தானுபவத்தினால் மாத்திரம் உண்டாகவில்லை பின்னையோவெனில் அவித்தியவாசனை யினாலும் உண்டாவதால் நியமமில்லை.

अविद्यावासनाप्यस्तीत्यतस्तद्वासनोत्थिते ।
स्वप्नेमूर्खवद्दैवेषसुखंदुःखञ्चवीक्षते ॥

அவித்3யாவாஸநாப்யஸ்தீத்யதஸ்தத்3வாஸநோத்தி2தே ।
ஸ்வப்நேமூர்க2வத்3தை3வேஷஸுக2ம்து3:க2ஞ்சவீக்ஷதே । ௧௩௩

அவித்3யாவாஸநா அபி அவித்தியா
வாசனையும்
அஸ்தி இதி சொப்பனத்திலிருக்கிறது
அத: ஆகையினாலே
தத்3வாஸநோத்தி2தே அந்த அவித்தியா
வாசனையில் நின்றுண்டான
ஸ்வப்நே சொப்பனவஸ்தையில்
ஏஷ: இந்தஞானி
மூர்க2வத் மூர்க்கனைப்போலே
போல
ஸுக2ம் து3:க2ம் ச சுகதுக்கங்களையும்
...த்தையும்

வீக்ஷித — அனுபவிக்கிறதாகக்காண்பன்

அ-கை. இதுவரை உபதேசித்த சகல அர்த்தத்தையும் முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेब्रह्मानन्दप्रकाशकम् ।
योगीप्रत्यक्षमध्यायेप्रथमेस्मिन्नुदीरितम् ॥

ப்³ரஹ்மாநந்தா³பி⁴தே⁴ க்³ரந்தே² ப்³ரஹ்மாநந்த³ப்ரகாஶகம் ।
யோகி³ப்ரத்யக்ஷமத்⁴யாயே ப்ரத²மேঽஸ்மிந்நுதீ³ரிதம் ॥ ௧௩௯

ப்³ரஹ்மாநந்தா³பி⁴தே⁴ பிர்ம்மானந்தமென்றபெயரிடப்பட்டிருக்கிற க்³ரந்தே² இந்தக்கிரந்தத்தில் ப்³ரஹ்மாநந்த³ப்ரகாஶகம் பிர்மானந்தத்தைப்பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறதாயுமிருக்கிற யோகி³ப்ரத்யக்ஷம் ஞானிகளுக்குத் தடையன்றியிலிருக்கிறஅபரோக்ஷ ஞானமானது அஸ்மிந் ப்ரத²மே இந்தமுதலாவது அத்⁴யாயே அத்தியாயத்தில் உதீ³ரிதம் சொல்லப்பட்டது.

யோகானந்தம் முற்றிற்று.

---

(௧௨)வது ஆத்துமானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

உத்தமாதிகாரிகளுக்கு முன்சொன்ன யோகானந்தத்தால் ஞானமறியத்தக்கது. அஃது அற்றவர்களாயும், சாதனங்களற்றவர்களாயும், மந்தபுத்தியுடன்கூடின ஸ்திரீமுதலானவர்களுக்கும் எளிதில் ஞானமுண்டாவதற்காக இப்பிரகரணமாரம்பிக்கிறார். இவ்வாறு பிரகதாரண்ணியத்தில் ஆறாவதா வத்தியாயத்தில் ஐந்தாவது பிராமணத்தில் யாஞ்ஞவல்கிய மகரிஷியானவர் தன் மனைவியான அன்புள்ள நாயகியை நோக்கியே மைத்திரேயி பெண்ணே உனக்கும் மற்றமனைவியான காத்தியாயனிக்கும் நான் அனேகதிரவியம் விதேஹ ஜனகனிடம் சம்பாதித்திருக்கிறேன். உனக்கும் காத்தியாயனிக்கும் பாகஞ்செய்துவைத்துவிட்டு ஜீவன்முக்திசுகத்திற்காக வித்துவத் சன்னியாசியாய் வனமேகிறேனென்ற நாயகன் வசனங்கேட்ட மைத்ரேயியானவள் எனதன்பனே பணத்தால் சாகாத்தன்மை வருமாவெனில் எனதன்பான நாயகமே பணாசையாலொருக்காலும் ஞானம் வராது. எல்லாவிஷயத்திலும் அதிகப்பிரியரான (ஆத்துமா)வே நீயென்றறியக்கடவாய். இம்மொழியைக்கேட்ட அம்மனைவி எவ்வாறு அதைத்தெரிந்துகொள்வேனெனில் ஏ அழகானபெண்ணே நீ

நாயகனிடத்தில் வைக்கிறப்பிரீதியானது
த்தமில்லாததுபோலும், நாயகன் உன்னிடத்தில்
ன்றி பெண்ஜாதியின் பிரயோஜன மில்லாதது
ரத்தினமுதல் பணமிருமிருக்கிற வஸ்துக்களிடத்தில்
ட்டி காளைமாட்டில்வைக்கிற பிரீதியும் பிராமண
மையும்வைசியனும் சூத்திரனும் லோகங்களிலும்
ங்களிலும் இவை முதலியவஸ்துக்களில் பிரீதி
ய, அந்தந்த பொருள்களுக்கல்ல புத்திரனை
கௌணாத்துமஞானம். தேகமே ஆத்துமாவென்று
ஞானம் ஜீவனே ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது
களுக்கன்னியமான (சாக்ஷி)யே தானென்று அறி
இவ்வாறு பஞ்சகோசங்களு மில்லையென்ற
ள்ளி, ஆத்துமா அவிநாசியென்று அறிந்து
அறிவதே ஆத்துமானந்தம். முன் போதா
அடையப்பட்டதோ அதுவே இந்த ஆத்துமானந்த

ஆத்துமானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமஹேஸாய நம꞉.

ஸ்ரீபாரத்ரீமஹாஷானந்ததேவய நம꞉.

ஷயானந்த ஸூத்ரம்.

அ-கை. இப்போது முதலாவது அத்தியாயத்தில்
த்தால் பிர்மானந்தத்தை அடைகிறவித்தை
அறியவேணுமென்கிற அவாஉடையவனுக்கு
விசாரமூலமாய் பிர்மானந்தானுபவம் வரும்பொருட்டு
க்குவிடை அளிக்கின்றார்.

नन्वेवंवासनानन्दाद्ब्रह्मानन्दादथान्तरम् ।

वेत्तुयोगीनिजानंदंमूढस्यात्रास्तिकागतिः ॥

நந்வேவம் வாஸநாநந்தாத் ப்ரஹ்மாநந்தாதநந்தரம் ।

வேத்துயோகீ நிஜாநந்தம் மூடஸ்யாத்ராஸ்தி கா கதி꞉ ॥

நநு சங்கை
ஏவம் இப்படி
வாஸநாநந்தாத் வாசனாநந்தத்தைக் காட்டிலும்
ப்ரஹ்மாநந்தாத் பிரமானந்தத் தைக்காட்டிலும்
இதரம் வேறான
நிஜாநந்தம் சமாதியிலுண்டாகிற தன் னானந்தத்தை
யோகீ யோகியானவன்
வேத்து அறியட்டும்
மூடஸ்ய மூடனாயிருக்கிறவனுக்கு
அத்ர இதில்
கா கதி: என்னகதி
குத: இருக்கிறது

அ-கை. சிஷியன் இவ்வாறுகேட்டதற்கு குருவானவர் அதிமூடனுக்கு ஞானதிகாரம் கிடையவே கிடையாதென்று உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

धर्माधर्मवशादेषजायतांम्रियतामपि ।
पुनःपुनर्देहलक्षैःकिंनोदाक्षिण्यतोवद ॥

தர்மாதர்மவசாதேஷஜாயதாம்ம்ரியதாமபி ।
புந:புநர்தேஹலக்ஷை:கிந்நோதாக்ஷிண்யதோவத ॥ ௨

தர்மாதர்மவசாத் புண்ணியபாபகர்ம வசத்தால்
ஏஷ: இந்தபுருஷன்
புந:புந: அடிக்கடி
தேஹலக்ஷை: லட்சம்தேகங்களோடேகூடி
ஜாயதாம் பிறக்கட்டும்
ம்ரியதாம் அபி மரணத்தை அடையட்டும்
தாக்ஷிண்யத: அவர்கள்மேல் தாக்ஷிண்யத்தினால்
ந: கிம் வத நமக்கு ஆவதென் சொல்

அ-கை. தாங்கள் மகா தயாளுவாய் சிஷியாளுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுவதற்காகவே திரு உரு எடுத்திருப்பதால் தாட்சிண்யத்தினால் பிரயோஜனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

अस्तिवोनुजिघृक्षुत्वाद्दाक्षिण्येनप्रयोजनम् ।
तर्हिब्रूहिसमूढःकिंजिज्ञासुर्वापराङ्मुखः ॥
उपास्तिकर्मवाब्रूयाद्विमुखाययथोचितम् ।
मन्दप्रज्ञन्तुजिज्ञासुमात्मानंदेनबोधयेत् ॥

அஸ்திவோநுஜிக்ருக்ஷுத்வாத்தாக்ஷிண்யேநப்ரயோஜநம் ।
தர்ஹிப்ரூஹிஸமூட:கிஞ்ஜிஜ்ஞாஸுர்வாபராங்முக: ॥ ௩
உபாஸ்திகர்மவாப்ரூயாத்விமுகாயயதோசிதம் ।
மந்தப்ரஜ்ஞந்துஜிஜ்ஞாஸுமாத்மாநந்தேநபோதயேத் ॥ ௪

ஸ: தாங்கள்
அநுஜிவ்ருக்ஷவாஸ மகாதயாளுவா
  ய்பிறர் துக்கத்தை சகிக்கமாட்டாத
  வர்களாகையால்

அ-கை. இவ்விதம் சொன்ன [illegible]
சிஷியனைப்பார்த்துக் கேள்க்கிறுர்.

தஹி-ு அப்போவந்திருக்கிற
ஸஃ அந்த
உஎஸ: மூடனானவன்
ஜிஜ்ஞாஸ-ஃ வா ஆத்துமாவை அறிய

அ-கை. அதில்பராமுகனுனால் அவர்களுக்கு [illegible]
அல்லது ஸ்தூலபுத்திஉடையவனுசொல் [illegible]
சூட்சும புத்திமானுகில் அவனுக்கு.

உவாஸ்ஹ் சகுணோபாசனையைம்
  ஸ்தூல புத்தியா யிருந்தால்சொர்
  க்கத்தை அடையும் பொருட்டு
கஉூவா கர்மத்தையாவது
விஉ-வாய பகிர்முகனை வந்தவன்
  பொருட்டு
யயா எப்படி
உவிதம் ஏற்றதோ
ஊ்ரூயாஸ அப்படிச்சொல்வோமாக

அ-கை. இப்படி மந்தனுக்கு ஆத்துமா [illegible]
போதித்திருக்கிறுர்களெனில். பிரகதாரண்ய [illegible]
ணத்தில் சொல்லியிருக்கிறதைக்காண்பிக்கிறு[illegible]

बोधयामासमैत्रेयांयाज्ञवल्क्योनिजनियाम ।

नवाअरेपत्युरर्थेपति:प्रियइतीरयन् ॥

வொயயாஉாஸஙெஉெக்ருயாஒயாஜ்ஞவ[illegible]

நவாஅரெவ[illegible]

[illegible] சங்கை
ஏவம் இப்படி
வாஸநாநந்தாத் வாசனானந்தத்தைக் காட்டிலும்
ப்ரஹ்மாநந்தாத் அபி பிரமானந்தத் தைக்காட்டிலும்
உத்தமம் மேலான
நிஜாநந்தம் சமாதியிலுண்டாகிற தன் னானந்தத்தை
யோகீ யோகியானவன்
வேத்து அறியட்டும்
உபயஸ்ய மூடனாயிருக்கிறவனுக்கு
அத்ர இதில்
கா கதி꞉ என்னகதி
அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. சிஷ்யன் இவ்வாறுகேட்டதற்கு குருவானவர் அதிமூடனுக்கு ஞானாதிகாரம் கிடையவே கிடையாதென்று உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

धर्माधर्मवशादेषजायतांम्रियतामपि ।
पुनःपुनर्देहलक्षैःकिंनोदाक्षिण्यतोवद ॥

தர்மாதர்மவசாதேஷஜாயதாம்ம்ரியதாமபி ।
புன꞉புனர்தேஹலக்ஷை꞉கிம்நோதாக்ஷிண்யதோவத ॥ ௨

தர்மாதர்மவசாத் புண்ணியபாபகர்ம வசத்தால்
ஏஷ꞉ இந்தபுருஷன்
புன꞉புன꞉ அடிக்கடி
தேஹலக்ஷை꞉ லட்சம்தேகங்களோடேகூடி
ஜாயதாம் பிறக்கட்டும்
ம்ரியதாம் அபி மரணத்தை அடையட்டும்
தாக்ஷிண்யத꞉ அவர்கள்மேல் தாக்ஷிணியத்தினால்
ந꞉ கிம் வத நமக்கு ஆவதென் சொல்

அ-கை. தாங்கள் மகா தயாளுவாய் சிஷியாளுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுவதற்காகவே திரு உரு எடுத்திருப்பதால் தாட்சிண்ணியத்தினால் பிரயோஜனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

अस्तिवोनुजिघृक्षुत्वाद्दाक्षिण्येनप्रयोजनम् ।
तर्हिब्रूहिसमूढःकिंजिज्ञासुर्वापराङ्मुखः ॥
उपास्तिकर्मवाब्रूयाद्विमुखाययथोचितम् ।
मन्दप्रज्ञन्तुजिज्ञासुमात्मानंदेनबोधयेत् ॥

அஸ்திவோநுஜிக்ருக்ஷுத்வாத்தாக்ஷிண்யேநப்ரயோஜநம் ।
தர்ஹிப்ரூஹிஸமூட꞉கிம்ஜிஜ்ஞாஸுர்வாபராங்முக꞉ ॥ ௩
உபாஸ்திம்கர்மவாப்ரூயாத்விமுகாயயதோசிதம் ।
மந்தப்ரஜ்ஞம்துஜிஜ்ஞாஸுமாத்மாநந்தேநபோதயேத் ॥ ௪

வயம் தாங்கள்
அந்யது:கா ஸஹா: மகாதயாளுவாய்ப்பிறர் துக்கத்தை சகிக்கமாட்டாதவர்களாகையால்
உபேக்ஷிதும் ந அவர்கள்மீதில் தாட்சியண்ணியத்தினால்
ப்ரயோஜநம் பிரயோஜனம்
அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. இவ்விதம் சொன்ன சிஷியவசனத்தைக்கேட்டு குருவானவர் சிஷியனைப்பார்த்துக் கேள்க்கிறார்.

தமிஹ அப்போவந்திருக்கிற
வய: அந்த
ஜட: மூடனானவன்
ஜிஜ்ஞாஸு: வா ஆத்துமாவை அறிய விரும்பிவந்தவனோ
பராஜ்ஞ: வா வெளிநாட்டமுடையவனோ
கிம் என்ன
ப்ரூஹி சொல்

அ-கை. அதில்பராமுகனானால் அவர்களுக்குள் சூட்சுமபுத்தி உடையவனோ? அல்லது ஸ்தூலபுத்திஉடையவனோசொல் பிர்மலோகத்தை அடையஇச்சித்த சூட்சும புத்திமானாகில் அவனுக்கு.

உபாஸ்தீம் சகுணோபாசனையையும்
ஸ்தூல புத்தியா யிருந்தால்சொர்க்கத்தைஅடையும் பொருட்டு
கர்மவா கர்மத்தையாவது
விமுகாய பகிர்முகனாக வந்தவன் பொருட்டு
யதா எப்படி
உசிதம் ஏற்றதோ
ப்ரூயாம அப்படிச்சொல்வோமாக
தீவ்ரமுமுட்சுபுத்தி யுடையவனுக்கு இதேசொல்லியாய்விட்டது
மந்த்ரீஸ்து மந்தமானபுத்தியை உடையவனோ யிருக்கிற
ஜிஜ்ஞாஸும் ச முமுட்சுவாய் வந்தவனைக்குறித்து
ஆத்மாநந்த ஆத்துமானந்தமார்க்கத்தினால்
போதயேத் போதிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி மந்தனுக்கு ஆத்துமானந்தத்தை எங்கே யார் எவ்விதம் போதித்திருக்கிறார்களெனில். பிரகதாரண்ணியத்தில் மைத்திரேயி பிராம்மணத்தில் சொல்லியிருக்கிறதைக்காண்பிவிக்கிறார்.

बोधयामासमैत्रेयींयाज्ञवल्क्योनिजप्रियाम् ।
नवाअरेपत्युरर्थेपतिःप्रियइतीरयन् ॥

போதயாமாஸமைத்ரேயீம்யாஜ்ஞவல்க்யோநிஜப்ரியாம் ।
நவாஅரேபத்யுரர்தேபதி:ப்ரியஇதீரயந் ॥ ௫

யாஜ்ஞவல்க்ய: யாஜ்ஞவல்கிய ரிஷியா னவர்
நிஜப்ரியாம் தன்னுடைய நாயகியான
மைத்ரேயீம் மைத்திரேயி என்பவளைக்குறித்து
போதயாமாஸ போதித்திருக்கிறார்
ஸ்வாகம: அடியேபெண்ணே
பத்யு: புருஷனுடைய
காமாய விஷயத்திலுண்டாகிற பிரீதி உன்னுடைய தேயன்றி
பதி: புருஷன்
ப்ரிய: பிரியனாக
இதி ந இல்லையென்றுசொன்னதொன்று
பாராயணம் சுருதிகூறுகின்றது

அ-கை. அப்படி அந்த உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற அர்த்தங்கள் அனைத்தையும் விரித்துகாட்டவேண்டுமேனில்.

पतिर्जायापुत्रवित्तेपशुब्राह्मणबाहुजाः ।
लोकादेवावेदभूतेसर्वंचात्मार्थतःप्रियम् ॥

பதிர்ஜாயாபுத்ரவித்தேபசுப்ராஹ்மணபாஹுஜா: ।
லோகாதேவாவேதபூதேஸர்வஞ்சாத்மார்த்தத:ப்ரியம் ॥ ௬௬

பதி: நாயகன்
ஜாயா பெண்ஜாதி
புத்ரவித்தே பிள்ளைபணம்
பசுப்ராஹ்மணபாஹுஜா: பசுக்கள் பிராமணாள் க்ஷத்திரியாள்
லோகாதேவா: கைலாசாதி லோகங்கள் சித்தன்முதலானதேவர்கள்
வேதபூதே வேதங்கள் பூதங்கள்
ஸர்வம் சகலமும்
ஆத்மார்த்தத: அறிவாகிய தன்னிமித்தமாகவே
ப்ரியம் பிரியமாக தோன்றுகின்றன

அ-கை. பதியினிடத்தில் பிரீதிபண்ணிவது ஆத்துமார்த்த மென்பதைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

पत्याविच्छायदापत्न्यास्तदाप्रीतिंकरोतिसा ।
क्षुदनुष्ठानरोगाद्यैस्तदानेच्छतितत्पतिः ॥
नपत्युरर्थेसाप्रीतिस्स्वार्थएवकरोतिताम् ।

பத்யாவிச்சாயதாபத்ந்யாஸ்ததாப்ரீதிங்கரோதிஸா ।
க்ஷுதநுஷ்டாநரோகாத்யைஸ்ததாநேச்சதிதத்பதி: ॥ ௬௭
நபத்யுரர்த்தேஸாப்ரீதிஸ்ஸ்வார்த்தஏவகரோதிதாம் ।

பத்ந்யா: பெண்ஜாதிக்கு
பத்யௌ புருஷன்பேரில்
யதா எப்போ
இச்சா இச்சைஉண்டாகிறதோ

ததா அப்போ
ஸா அவள்
ப்ரீதிம் பிரீதியை
கரோதி செய்கிறாள்
ஸந்த்யாஸ்நாநஹோமாத்யை: பதி அனுஷ்டானநேமங்கள் வியாதிகோபம் முதலானதுகளினாலே
தத்பதி: அவனுடையநாயகன்
ததா அப்போது

ந இச்சதி அவளை இச்சிக்கவில்லை
பத்யு: புருஷனுடைய
அர்த்தே நிமித்தியத்தில்
ஸா அந்த
ப்ரீதி: பிரீதியானது
ந இல்லை
ஸ்வார்த்தேவ தன்னிமித்தியத்தில் தாம் அந்தப்பிரீதியை (தானே)
கரோதி பண்ணுகிறாள்

அ-கை. பதிக்கும் ஸ்திரீயைக்குறித்துவருகிற பிரீதி தனக்காகவென்பதுவெப்படியெனில்.

पतिश्चात्मनएवार्थेनजायार्थेकदाचन ॥
अन्योन्यप्रेरणेष्वेवंस्वेच्छयैवप्रवर्तनम् ॥

பதிஸ்சாத்மநஏவார்த்தேநஜாயார்த்தேகதாசந ॥ அ
ந்யோந்யப்ரேரணேஷ்வேவம்ஸ்வேச்சயைவப்ரவர்த்தநம் ॥ கூ

பதிஸ்ச நாயகனும்
ஆத்மந: தன்னுடைய
அர்த்தே ஏவ நிமித்தியத்திலேயே பிரீதி பண்ணுகிறான்
ஜாயார்த்தே ஸ்திரீநிமித்தியத்தில்
கதாசந ந ஒருக்காலும் பிரீதி பண்ணவில்லை

அ-கை. ஐயாகொடாதவன் மலட்டுப்பசுவைத் தானங்கொடுத்ததுபோல நம் பதிகள் ஒருவருக்கொருவர் ஒவ்வுதலில்லாத சமயத்தைக் காண்பிவிக்காமலா. ஒவ்வுதலானசமயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் ஆனந்தத்தைக் கொடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களே யெனில்.

அந்யோந்யப்ரேரணே அபி ஒருவருக்கொருவர்இச்சிக்கிர காலத்திலும்
ஏவம் இப்படியே
ஸ்வேச்சயா ஏவ தங்கள்தங்கள் இச்சையினாலேயே (ஆ)கிறது
ப்ரவர்த்தநம் பிரவர்த்தியானதுவ

அ-கை. இப்படியே பிள்ளையினிடத்திலும் பிரீதிவைப்பது தனக்காகவென்பதெப்படியெனில்.

श्मश्रुकंटकवेधेनबालोरुदतितत्पिता ।
चुंबत्येवनसाप्रीतिर्बालार्थेस्वार्थएवहि ॥

ஸ்மஸ்ருகண்டகவேதேநபாலோருததிதத்பிதா ।
சும்பத்யேவநஸாப்ரீதிர்பாலார்த்தேஸ்வார்த்தஏவஹி ॥ கூ

பால: குழந்தையானது
ரோதிதி அழுகிறது
தஸ்ய பிதா அதின்தகப்பன்
சும்பத்யேவ முத்தமிட்டு கொள்ளுகிறான்

ஸா ப்ரீதி: அந்தப்பிரீதியானது
பாலார்த்தா குழந்தை நிமித்தமாக
ந இல்லை (மோகத்தாலே
ஸ்வார்த்தைவ தன்னுடைய நிமித்த
ஹி அன்றோ

அ-கை. திரிவியாதிகளை ரக்ஷிப்பது யாருக்காகவெனில்.

निरिच्छमपिरत्नादिवित्तंयत्नेनपालयन् ।
प्रीतिंकरोतिसस्वार्थेवित्तार्थत्वंनशङ्कितम् ॥

நிரிச்சமபிரத்நாதிவித்தம்யத்நேநபாலயந் ।
ப்ரீதிம்கரோதிஸஸ்வார்த்தேவித்தார்த்தத்வம்நஶங்கிதம் ॥ ௧௧

ரத்நாதிவித்தம் ரத்தினம்முதல் பணம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்கள்
நிரிச்சம் தன்னைரட்சிக்க வேண்டுமென்று இச்சியாதிருந்தபோதிலும்
யத்நேந யத்தினமாக
பாலயந் ரட்சித்துக்கொண்டு

ஸ: ஸ்வார்த்தே அவனிருப்பது தன் சுகத்தின்நிமித்தமே
ப்ரீதிம் பிரீதியை
கரோதி பண்ணுகிறான்
வித்தார்த்தத்வம் அந்தப்பிரீதியானது பணம் முதலானதைக்குறித்ததென்று
ந ஶங்கிதம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று

அ-கை. மாடுமுதலானதில் எதற்காகப் பிரீதிவைக்கிறானெனில்.

अनिच्छतिबलीवर्देविवाहयिषतेबलात् ।
प्रीतिस्सावणिगर्थैवबलीवर्दार्थताकुतः ॥

அநிச்சதிபலீவர்தேவிவாஹயிஷதேபலாத் ।
ப்ரீதிஸ்ஸாவணிகர்த்தைவபலீவர்தார்த்ததாகுத: ॥ ௧௨

பலீவர்தே காளைமாடானது
அநிச்சதி சுமை தூக்கஇச்சியாதிருந்தாலும்
பலாத் பலவந்தமாக
விவாஹயிஷதே செட்டியானவன் அதின்பேரில்சுமை யேற்றிவைக்கிறான்
ஸா அந்தத

ப்ரீதி: பிரீதியானது
வணிகர்த்தைவ செட்டியின் நிமித்தமேதவிர
குத: எதினால்
பலீவர்தார்த்ததா காளை நிமித்தமாக அதுஆகும்

அ-கை. பிராமண்ணியத்தில் பிரீதிவைப்பது யாருக்காகவெனில்.

ब्राह्मण्यंमेऽस्तिपूज्योहमितितुष्यतिपूजया ।
अचेतनायानोजातेस्सन्तुष्टिःपुंसएवसा ॥

ப்ராஹ்மண்யம்மேஸ்திபூஜ்யோஹமிதிதுஷ்யதிபூஜயா ।
அசேதநாயாநோஜாதேஸ்ஸந்துஷ்டி:பும்ஸஏவஸா ॥ ௧௩

மே எனக்கு
ப்ராஹ்மண்யம் பிராமணத்தன்மை
அஸ்தி இருக்கிறது
அஹம் நான்
பூஜ்ய: இதி பூஜிக்கப்படுகிறவனென்று
பூஜயா பூஜையினாலே
துஷ்யதி சந்தோஷிக்கிறான்
ஸா அந்த
ஸந்துஷ்டி: சந்தோஷமானது
அசேதநாயா: அசேதனமான
ஜாதே: அந்த பிராமணஜாதிக்கு
நோ இல்லை
பும்ஸ: ஏவ அந்தப்புருஷனுக்குத்தானே ஏற்படுகிறது

அ-கை. ராஜ்யபரிபாலனம் பண்ணுவது யாருக்காகவெனில்.

क्षत्रियोहन्तेनराज्यंकरोमीत्यत्रराजता ।
नजातेर्वैश्यजात्यादौयोजनायेदमीरितम् ॥

க்ஷத்ரியோஹந்தேநராஜ்யம்கரோமீத்யத்ரராஜதா ।
நஜாதேர்வைஸ்யஜாத்யாதௌயோஜநாயேதமீரிதம் ॥ ௧௪

அஹம் நான்
க்ஷத்ரிய: இராஜன்
தேந அதினால்
ராஜ்யம் இராஜ்யபரிபாலனம்
கரோமி பண்ணுகிறேன்
இதி அத்ர இப்படிச்சொல்வதில்
ராஜதா இராஜத்தன்மையானது
ஜாதே: ந அந்தஇராஜஜாதிக்கில்லை தன்னிமித்தமேயாம்
வைஸ்யஜாத்யாதௌ இப்படியேசெட்டிஜாதிமுதலானதிலும்
யோஜநாய சேர்க்கும்பொருட்டு
இதம் இந்தநியாயம்
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது

அ-கை. சொர்க்காதி லோகங்களை இச்சிப்பது யாருக்காகவெனில்.

स्वर्गलोकब्रह्मलोकौस्तांममेत्यभिवाञ्छनम् ।
लोकयोर्नोपकारायस्वभोगायैवकेवलम् ॥

ஸ்வர்கலோகப்ரஹ்மலோகௌஸ்தாம்மமேத்யபிவாஞ்சநம் ।
லோகயோர்நோபகாராயஸ்வபோகாயைவகேவலம் ॥ ௧௫

ஸ்வர்லோக ப்ரஹ்மலோகள் சொர்க்கலோகமென்ன பிரமலோகமென்ன இவைகள் | லோகமெனப்படும் அந்தந்தலோகங்களுக்கு
ஈஉ எனக்கு | உபகாராய உபகாரத்தின்பொருட்டு
ஸ்யாம் உதி பிராப்தியாக வேண்டுமே | நோ இல்லை
அறிவாம்ஸ நிமந்தன்றுயிச்சிக்கிறது(ன்று | ஸ்வஸௌமாயவளவு தன்னுடையபோ கத்தின்பொருட்டேதானே

அ-கை. தேவதைகளைக்குறித்து பக்திசெய்வது யாருக்காகவெனில்.

ईशाविष्णवादयोदेवाःपूज्यन्तेपापनष्टये ।
नतन्निष्पापदेवार्थंतत्तुस्वार्थंप्रयुज्यते ॥

ஈசாவிஷ்ணவாதயோதேவா:பூஜ்யந்தேபாபநஷ்டயே ।
நதந்நிஷ்பாபதேவார்த்தம்தத்துஸ்வார்த்தம்ப்ரயுஜ்யதே ॥ கஉ

ஈசவிஷ்ணுதய: சிவன் முதலான | நிஷ்பாபதேவார்த்தம் பாவமற்ற தேவதைகள்நிமித்தம்
தேவா: தேவர்கள் | ந அன்று
பாபநஷ்டயே இந்தஆத்துமாவாகிய தன்பாவம்போகும்பொருட்டு | தத்து அந்தபூஜை
பூஜ்யந்தே பூஜிக்கப்படுகிறார்கள் | ஸ்வார்த்தம் தன்பிரயோஜனநிமித்தமே
தத் அந்தபூஜிதை | ப்ரயுஜ்யதே பிரயோகம்பண்ணப்படுகிறது

அ-கை. வேதாத்தியயனம் பண்ணுவது யாருக்காகவெனில்.

ऋगादयोह्यधीयंतेदुर्ब्राह्मण्यानवाप्तये ।
नतत्प्रसक्तंवेदेषुमनुष्येषुप्रसज्यते ॥

ருகாதயோஹ்யதீயந்தேதுர்ப்ராஹ்மண்யாநவாப்தயே ।
நதத்ப்ரஸக்தம்வேதேஷுமநுஷ்யேஷுப்ரஸஜ்யதே ॥ கஙு

துர்ப்ராஹ்மண்யாநவாப்தயே துர்பிராமண்ணியமென்கிறதோஷம் பிராமணனுக்குப்பிறக்கும்போதே கூடஉண்டாயிருப்பதாலது நிவர்த்தியர்கும்பொருட்டே | ப்படுகின்றனவன்றோ
 | தத் ப்ரஸக்தம் அந்தவேததோஷதல்
ருகாதய: இருக்குமுதலானவேதங்கள் | வேதேஷு ந வேதங்களின் தோஷநிவாரணங்களல்ல
அதீயந்தே ஹி அத்தியயனம்பண்ண | மநுஷ்யேஷு ப்ரஸஜ்யதே மனிதர்களின்தோஷநிவாரணமேயாம்

அ-கை. பஞ்சபூதங்களை வேண்டுவது யாருக்காகவெனில்.

भूम्यादिपञ्चभूतानिस्थानतृट्पाकशोशणैः ।
हेतुभिश्चावकाशेनवाञ्छंत्येषांनहेतवः ॥

ஸூம்யாதிபஞ்சபூதாநிஸ்தாநத்ருட்பாகஸோஷணை: ।
ஹேதுபிஸ்சாவகாஸேநவாஞ்ச்சந்த்யேஷாம்நஹேதவ: ॥ ௧௮

பூம்யாதிபஞ்சபூதாநி பிராணிகள் பிருதிவிமுதலான பஞ்சபூதங்களை
ஸ்தாநத்ருட்பாகஸோஷணை: நமக்கு இடத்திற்கும்தாகத்திற்கும்பாகத்திற்கும் உலர்த்தலுக்கும்
அவகாஸேந இடைவெளிகளுக்கும்
ஹேதுபி: நிமித்தமான காரணங்களிஞலேதன் தன்சுகத்தின்பொருட்டே
வாஞ்சந்தி விரும்புகிறார்களேதவிர
ஏஷாம் இவைகளுடைய
ஹேதவ: நிமித்தமாக
ந அன்று

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தையெல்லாம் சுருக்கிச்சொல்லுகிறார்.

स्वामिभृत्यादिकंसर्वस्वोपकारायवांछति ।
तत्तत्कृतोपकारस्तुतस्यतस्यनविद्यते ॥

ஸ்வாமிப்ருத்யாதிகம்ஸர்வம்ஸ்வோபகாராயவாஞ்சதி ।
தத்தத்க்ருதோபகாரஸ்துதஸ்யதஸ்யநவித்யதே ॥ ௧௯

ஸ்வாமிப்ருத்யாதிகம் எஜமானன் வேலைக்காரன்முதலான
ஸர்வம் அனைவரும்
ஸ்வோபகாராய தன்தன் உபகாரத்தின்பொருட்டே
வாஞ்சதி இச்சிக்கிறான்
தத்தத்க்ருதோபகார: து அந்த உபகாரமும்
தஸ்ய தஸ்ய அவர்களுக்காக
ந வித்யதே அன்று

அ-கை. சுருதியில் இப்படி வெகுவாய் உதகரித்த காரணமேதெனில்.

सर्वव्यवहृतिष्वेवमनुसन्धातुमीदृशम् ।
उदाहरणबाहुल्यन्तेनस्वांवासयेन्मतिम् ॥

ஸர்வவ்யவஹ்ருதிஷ்வேவமநுஸந்தாதுமீத்ருஶம் ।
உதாஹரணபாஹுள்யந்தேநஸ்வாம்வாஸயேந்மதிம் ॥ ௨௦

ஸர்வவ்யவஹ்ருதிஷு சகல விவகாரங்களிலும்
ஈத்ருஶம் இப்படி
அநுஸந்தாதும் அநுசந்தானம் பண்ணுவதற்கு
ஏவம் இப்படியே
உதாஹரண பாஹுள்யம் வெகுவிதமான உதாரணங்களைசுருதி சொல்லுகிறது
தேந ஆகையால்

ஸூக்ஷ்ம சகலவிஷயங்களிலும் பண்ணுகிற பிரீதியானது தன்னைக்குறித்தென்று	ஆகிம் புத்தியை வாஸயேத் பழகவேண்டியது.

அ-கை. மக்கள் பிரியமாயிருக்கிற வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் ஆத்துமா அதிப்பிரியமென்று சொன்னது கூடாது. முதலில் பிரியத்தைக் காண்பித்தல்லவா அதிப்பிரியமென்று சொல்லவேண்டும். அப்படிப்பிரீதியே ஆத்துமாவில் காணப்படவில்லையெனில்.

अथक्केयंभवेत्प्रीतिरश्रूयतेयानिजात्मनि ।
रागोवख्यादिविषयेश्रद्धायागादिकर्मणि ॥
भक्तिस्स्याद्गुरुदेवादाविच्छात्वप्राप्तवस्तुनि ।

அத க்வேயம் பவேத் ப்ரீதிஃ ச்ரூயதே யா நிஜாத்மநி ।
ராகோ வத்வாதிவிஷயே ச்ரத்தா யாகாதிகர்மணி ॥ ௨௧
பக்திஸ் ஸ்யாத் குருதேவாதா விச்சா த்வப்ராப்தவஸ்துநி ।

அத ப்ரச்னம்பண்ணுகிறான்	ஷயத்திலுண்டாகிற பிரீதிக்கு
நிஜாத்மநி தன்னாத்துமாவில்	ராகஃ ராகமெனப்படும்
யா யாதொரு	யாகாதிகர்மணி யாகாதிகர்மத்திலுண்டாகிற பிரீதிக்கு
ப்ரீதிஃ பிரீதியானது	ச்ரத்தா சிரத்தை எனப்படும்
ச்ரூயதே காணப்படுகிறதோ	குருதேவாதௌ குரு ஈசன்முதலானவர்களிடத்தில் வருகிற பிரீதிக்கு
இயம் க்வ பவேத் இந்தப்பிரீதி எதுவாக பவிக்கத்தக்கது ராகரூபமா அல்லது சிரத்தாரூபமா பக்திரூபமா இச்சாரூபமா என்று கேட்டால் அவைகள் சொல்லப்போகிற விஷயங்களிலேயேயிருக்கின்றன	பக்திஸ்ஸ்யாத் பக்தியெனப்படும்
வத்வாதிவிஷயே ஸ்திரீ முதலான வி	அப்ராப்தவஸ்துநி து கிடையாத விஷயத்தில்வருகிற பிரீதிக்கு
	இச்சா இச்சையென்றுசொல்லப்படும்

அ-கை. ஆத்துமாவில் யாதொருவிதமான பிரீதியும் காணப்படவில்லையெனில்.

तर्ह्यस्तुसात्विकीवृत्तिस्सुखमात्रानुवर्तिनी ॥

தர்ஹ்யஸ்து ஸாத்விகீ வ்ருத்திஸ் ஸுகமாத்ராநுவர்திநீ ॥ ௨௨

தர்ஹி அப்படியே	ஸாத்விகீ சாத்துவீகமான
அஸ்து இருக்கட்டும்	வ்ருத்திஃ விருத்தியானது

ஸுகமாத்ராநுவர்த்தி ஆனந்தமாத்திரத்தை அநுசரித்திருக்கிறது.

அ-கை. விஷயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல ஆத்துமாவினும் வேண்டோ ஞல் ஒருபிரீதி யிருக்கட்டும். இதனுல் அதை அதிப்பிரீதியென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில்.

प्राप्तेनष्टेपिसद्भावादिच्छातोव्यतिरिच्यते ।

ப்ராப்தே நஷ்டேபி ஸத்பாவாதிச்சாதோ வ்யதிரிச்யதே ।

ப்ராப்தே யாதொருவிஷயம் கிடைத்தாலும்
நஷ்டே அபி நஷ்டம் வந்தாலும்
ஸத்பாவாத் ஆத்துமாவில்பிரீதியிருப்பதால்
இச்சாதஃ இச்சாதியைக்காட்டிலும்
வ்யதிரிச்யதே வேருயிருக்கிறது.

அ-கை. சுகசாதனங்களாகிய அன்னபானுதிகளி லிச்சையிருப்பதுபோல ஆத்துமாவிடத்தும் அதேவிதமான பிரீதி யிருக்குமானுல் ஆத்துமாவையும் சுகசாதனமென்று சொல்லவேண்டி வருமேயெனில்.

सुखसाधनतोपाधेरन्नपानादयःप्रियाः ॥

आत्मानुकूल्यादन्नादिसमश्चेदमुनात्मकः ।

अनुकूलयितव्यस्स्यान्नैकस्मिन्कर्मकर्तृता ॥

ஸுகஸாதநதோபாதேரந்நபாநாதயஃ ப்ரியாஃ ॥ ௨௩

ஆத்மாநுகூல்யாதந்நாதிஸமஶ்சேதமுநாத்மகஃ ।

அநுகூலயிதவ்யஸ்ஸ்யாந்நைகஸ்மிந்கர்மகர்த்ருதா ॥ ௨௪

அந்நபாநாதயஃ அன்னம் ஜலம்முதலானவைகள்
ஸுகஸாதநதோபாதேஃ சுகத்திற்குச் சாதனமாயிருக்கிற உபாதியானதால் ஆத்துமாவிற்கு
ப்ரியாஃ பிரியங்கள்
அநுகூல்யாத் அப்படி அனுகூலமாயிருப்பதால்
ஆத்மா ஆத்துமா
அந்நாதிஸமஃ சேத் அன்னுதிகளுக்குச் சமமென்றுசொல்லுவையேயானுல்
அமுநா இந்த
ஆத்மநா இடத்தில்
கஃ இந்த சாதனமான ஆத்துமாவினுலே எந்தஆத்துமா
அநுகூலயிதவ்யஃ அனுக்கூலம்பெறத்தக்கவராக
ஸ்யாத் இருக்கிருர்
ஏகஸ்மிந் ஒரேஆத்துமாவிடத்தில்
கர்மகர்த்ருதா கர்மமும் கருத்திருத்துவமும்
ந கூடாது

அ-கை. அப்படி அன்னுதிகளைப்போலே சாதனமாக இல்லாமற் போனுலும் பிரியவிஷய மாகட்டுமேயெனில்.

सुखेवैषयिकेप्रीतिमात्रमात्मात्वतिप्रियः ।

ஸுகேவைஷயிகேப்ரீதிமாத்ரமாத்மாத்வதிப்ரிய: ।

வைஷயிகே விஷயசம்பந்தமான	போலேயிருக்கிறது
ஸுகே சுகத்தில்	ஆத்மா து ஆத்துமாவோ என்றால்
ப்ரீதிமாத்ரம் பிரீதிமட்டும் ஒர்திவலே	அதிப்ரிய: அதிப்பிரியர்

ஆ-கை. அது எதினாலென்றால்.

सुखेव्यभिचरत्येषानात्मनिव्यभिचारिणी ॥

ஸுகேவ்யபிசரத்யேஷாநாத்மநிவ்யபிசாரிணீ ॥ ௨௫

ஸுகே விஷயசுகத்திலிருக்கிற	ஆத்மநி ஆத்துமாவிலிருக்கிற பிரீதி
ஏஷா இந்தப்பிரீதி	வ்யபிசாரிணீ மாறுகிறது
வ்யபிசரதி மாறிப்போகிறது	ந இல்லை.

ஆ-கை. அதை அனுபவமாகக் காட்டவேண்டுமெனில்.

एकंत्यक्त्वान्यदादत्तेसुखंवैषयिकंसदा ।

नात्मात्याज्योनचादेयस्तस्मिन्व्यभिचरेत्कथम् ॥

ஏகம்த்யக்த்வாந்யதாதத்தேஸுகம்வைஷயிகம்ஸதா ।

நாத்மாத்யாஜ்யோநசாதேயஸ்தஸ்மிந்வ்யபிசரேத்கதம் ॥ ௨௬

வைஷயிகம் விஷயசம்பந்தமான	ஆத்மா நானாயிருக்கிறஆத்துமா
ஸுகம் சுகமானது	ந த்யாஜ்ய: தள்ளத்தக்கவரானன்று
ஏகம் ஒன்றை	ந ச ஆதேய: கிரகிக்கத்தக்கவருமன்று
த்யக்த்வா விட்டு	தஸ்மிந் அப்படியிருக்கும்போது அந்த ஆத்துமாவிடத்தில்
அந்யத் மற்றொன்றானது	கதம் எப்படி
ஆதத்தே கிரகிக்கப்படுகிறது	வ்யபிசரேத் பிரீதிமாறும்
ஸதா எப்போதும்	

ஆ-கை. இந்த ஆத்துமா கொள்ள, தள்ளக்கூடாதவரானாலும் திருணாதிகளைப்போல உபேக்ஷாவிஷய மாகட்டுமேயெனில்.

हानादानविहीनेस्मिन्नुपेक्षाचेत्तृणादिवत् ।

उपेक्षितुस्स्वरूपत्वान्नोपेक्ष्यत्वंनिजात्मनः ॥

ஹாநாதாநவிஹீநேஸ்மிந்நுபேக்ஷாசேத்த்ருணாதிவத் ।

உபேக்ஷிதுஸ்ஸ்வரூபத்வாந்நோபேக்ஷ்யத்வம்நிஜாத்மந: ॥ ௨௭

ஹாநாஹாநவிஹீநே தள்ள கிரகிக்க முடியாதவரான
அஸ்மிந் இந்த ஆத்துமாவிடத்தில்
அஜ்ஞாநிவத் அஞ்ஞானிகள்போல
உபேக்ஷா பேக்ஷ உபேக்ஷயானதாயிருக்கட்டுமேயெனில்

உபேக்ஷிது: உபேக்ஷிக்கிறனுடைய
ஸ்வரூபத்வாத் சொரூபமாயிவரிருக்கிறபடியினாலே [ந்து
நிஜாத்மந: தானாயிருக்கிற ஆத்துமாவி
உபேக்ஷ்யதா ந உபேட்சிக்கப்படும் தன்மைகூடாது

रागक्रोधाभिभूतानांमुमूर्षावीक्ष्यतेक्वचित् ।
ततोद्वेषाद्भवेत्त्याज्यआत्मेतियदितन्नहि ॥

ராகக்ரோதாபிபூதாநாம்முமூர்ஷாவீக்ஷ்யதேக்வசித் ।
ததோத்வேஷாத்பவேத்த்யாஜ்யஆத்மேதியதிதந்நஹி ॥ ௨௮

ராகக்ரோதாபிபூதாநாம் ஆசை கோபம்முதலான ரஜோகுணங்களால் மூடப்பட்டபுருஷர்களுக்கு
முமூர்ஷா மரணஇச்சையானது
க்வசித் ஒவ்வொருவரிடத்தில்
வீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது
தத: ஆசையினாலே

ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
த்வேஷாத் த்வேஷத்தினாலே
த்யாஜ்ய: தெஜிக்கயோக்கியராக
இதி பவேத் பவிக்கத்தக்கவரென்று
யதி சொல்லவேயானால்
தத் அப்படிதுவேஷவிஷயராக ஆத்மா
நஹி ஆகமாட்டாரன்றோ

அ-கை. ஆகமாட்டாரென்பதை விரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

त्यक्तुंयोग्यस्यदेहस्यनात्मतात्यक्तुरेवसा ।
नत्यक्तर्यस्तिनद्वेषस्त्याज्येद्वेषेतुकाक्षतिः ॥

த்யக்தும்யோக்யஸ்யதேஹஸ்யநாத்மதாத்யக்துரேவஸா ।
நத்யக்தர்யஸ்திநத்வேஷஸ்த்யாஜ்யேத்வேஷேதுகாக்ஷதி: ॥ ௨௯

த்யக்தும் தெஜிக்க
யோக்யஸ்ய யோக்கியமான
தேஹஸ்ய தேகத்தை
த்யக்து: தெஜிக்கிறவனுக்கு
ஸா அந்ததேகம்
ந அஸ்தி இல்லை [கத்தை
த்யாஜ்யே தெஜிக்க யோக்கியமானதே

ஆத்மதா ஒருநாளும்ஆத்துமாவாக
நஏவ ஆகாது
ஸ: அந்த
த்வேஷ: துவேஷமானது
த்யக்தரி தெஜிக்கிறவனான ஆத்துமாவில்
த்வேஷே து துவேஷிப்பதில்
கா க்ஷதி: என்னகுறைவு

அ-கை. பர்த்தாமுதலான சகலவிஷயங்களைக்காட்டிலும் அகம்பதார்த்தரான ஆத்துமாவே அதிப்பிரியரென்றும் தன்னைக்குறித்தே மற்றதெல்லாம்

பிரியம் போலே தோன்றுகிறதென்றும் சொல்லுகிற சுருதியைச் சொல்லி யுக்தியையுங் காண்பிக்கிறார்.

आत्मार्थत्वेन सर्वस्य प्रीतेश्चात्मा ह्यतिप्रियः ।
सिद्धो यथा पुत्रमित्रात्पुत्रः प्रियतरस्तथा ॥

ஆத்மார்த்தத்வேந ஸர்வஸ்ய ப்ரீதேச்சாத்மா ஹ்யதிப்ரியஃ ।
ஸித்தோ யதா புத்ரமித்ராத் புத்ரஃ ப்ரியதரஸ்ததா ॥ ௬௦

ஆத்மார்த்தத்வேந தன்னுடைய நிமித்தமாகவே	புத்ரமித்ராத் பிள்ளையின் சிநேகிதனைக்காட்டிலும்
ஸர்வஸ்ய ப்ரீதே: ச சகல விஷயங்களும் பிரியமாயிருப்பதால்	புத்ர: புத்திரனே
ஆத்மா ஆத்துமாவாகியதான்	யதா எப்படி
அதிப்ரிய: ஹி அதிப் பிரியனன்றோ	ப்ரியதர: அதிப்பிரியனாய்
	ஸித்த: சித்தித்திருக்கிறானோ
	ததா அப்படியென்றறி

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்திகளைக் காண்பித்து அனுபவத்தையுங் காண்பிக்கிறார்.

मानभूवमहंकिन्तुभूयासंसर्वदेत्यसौ ।
आशीस्सर्वस्यदृष्टेतिप्रत्यक्षाप्रीतिरात्मनि ॥

மா ந பூவமஹம் கிந்து பூயாஸம் ஸர்வதேத்யஸௌ ।
ஆசீஸ்ஸர்வஸ்ய த்ருஷ்டேதி ப்ரத்யக்ஷா ப்ரீதிராத்மநி ॥ ௬௧

அஹம் நான்	ஆசீ: பிரார்த்தனையானது
மா அபூவம் ந இல்லாமலிருக்கவேண்டாம்	ஸர்வஸ்ய சகலருக்கும்
கிந்து பின்னையோவென்றால்	த்ருஷ்டா இதி காணப்படுகிறதினாலே
ஸர்வதா எப்போதும்	ஆத்மநி ஆத்துமாவில்
பூயாஸம் இதி இருக்கவேண்டுமென்று இப்படி	ப்ரீதி: பிரீதியானது
அஸௌ இந்த	ப்ரத்யக்ஷா பிரத்தியக்ஷமாக இருக்கிறதன்றோ

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு மதாந்திரத்தை தூஷிக்கைக்குச் சொல்லுகிறார்.

इत्यादिभिस्त्रिभिःप्रीतौसिद्धायामेवमात्मनि ।
पुत्रभार्यादिशेषत्वमात्मनःकैश्चिदीरितम् ॥

இத்யாதிபிஸ் த்ரிபி: ப்ரீதா விஜ்ஞாயாதேவாத்மநி |

புத்ரஜாயாதிஶேஷத்வாதாத்மந: கேசிதீரிதம் || ௫௨

இத்யாதிபி: இதியென்றதால் அனுபவமும் ஆதிசப்தத்தால் புத்திரதிருஷ்டாந்தயுக்தியாலும்மேலே சொன்ன சுருதியாலும்
ஏவம் த்ரிபி: இப்படிமூன்றினாலும்
ஆத்மநி ஆத்துமாவிடத்தில்
ப்ரீதா பிரீதியானது
விஜ்ஞாயா சித்தியாயிருந்துள்ளவில்
கேசித் சிலபேர்களாலே
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
புத்ரஜாயாதிஶேஷக: பின்போ பெண்ஜாதிமுதலானவர்களுக்கு பிரியவிஷயராக
ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறார்

அ-கை. அப்படி சுருதியும் அவர்கள் புத்தியின் ரீதியை அனுசரித்துச் சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एतद्विवक्षयापुत्रेमुख्यात्मत्वंश्रुतीरितम् ।

आत्मावैपुत्रनामेतितच्चोपनिषदिस्फुटम् ॥

सोस्यायमात्मापुण्येभ्यःकर्मभ्यःप्रतिधीयते ।

अथास्येतरआत्मायंकृतकृत्यःप्रमीयते ॥

ஏதத்விவக்ஷயா புத்ரே முக்யாத்மத்வம் ஶ்ருதீரிதம் |

ஆத்மா வை புத்ரநாமேதி தச்சோபநிஷதி ஸ்புடம் || ௫௩

ஸோஸ்யாயமாத்மா புண்யேப்ய: கர்மப்ய: ப்ரதிதீயதே |

அதாஸ்யேதர ஆத்மாயம் க்ருதக்ருத்ய: ப்ரமீயதே || ௫௪

ஏதத்விவக்ஷயா இந்தஅபிப்பிராயத்தைச்சொல்லவேண்டுமென்ற விச்சையாலேயே
ஆத்மாவை ஆத்துமாவே
புத்ரநாம புத்திரனாகஆனார்
இதி என்று
புத்ரே புத்திரனிடத்தில்
முக்யாத்மத்வம் முக்கியாத்துமாவானது
ஶ்ருதி: சுருதியினால்
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
அஸ்ய சாகப்போகிற அந்தபிதாவுக்(கு)
ஸ: அயம் அந்த இந்த
ஆத்மா புத்திரனான ஆத்துமாவே
புண்யேப்ய: கர்மப்ய: புண்ய கர்மங்களின்பலநிமித்தியம்
ப்ரதிதீயதே பிரதிநிதியாய்வைக்கதாகசொல்லப்படுகிறான்
அத பிற்பாடு
அஸ்ய இந்தப்புத்திர ஆத்துமாவிற்கு
இதர: இதரமான
அயம் ஆத்மா பிதாவான ஆத்துமாஇவனாலேயே
க்ருதக்ருத்ய: கிருதகிருத்தியனாய் ஆனேனென்று

...பரலோகத்தை அடைகிறான் | உபநிஷதி உபநிஷத்தில் (ஸு
...அர்த்தமானது | ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாய்ச் சொல்லப்படுகிற

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தை திடம்பண்ணும்பொருட்டு புத்திரனில்லாதவனுக்குக் கெதியில்லையென்ற வாக்கியத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सत्यप्यात्मनिलोकोस्तिनापुत्रस्यातएवहि ।

ஸத்யப்யாத்மநிலோகோஸ்திநாபுத்ரஸ்யாதஏவஹி ।

ஸதி அபி ஆத்மநி புத்திரனான ஆத்துமாவிருக்குமளவில்
லோக: நல்லலோகம்
அஸ்தி இருக்கிறது
அத: ஏவ ஆகையினாலேயே
அபுத்ரஸ்ய பிள்ளையில்லாதவனுக்கு
ந ஹி கதியில்லையென்று புராணமும் சொல்லுகிறது.

அ-கை. வியதிரேகத்தால் காண்பிவித்ததுபோல் அன்வயத்தாலும் காண்பிவிக்கிறார்.

अनुशिष्टंपुत्रमेवलोक्यमाहुर्मनीषिणः ॥

அநுசிஷ்டம்புத்ரமேவலோக்யமாஹுர்மநீஷிண: ॥ ௩௫

மநீஷிண: புத்திமான்கள்
புத்ரம் ஏவ பிள்ளையைத்தானே
தான் சாகும்போது
அநுசிஷ்டம் கூப்பிட்டு தொட்டு ஜபம்பண்ணி உன்னாலேயே நான்
லோக்யம் நல்ல லோகத்தை அடையப் போகிறேனென்று
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போது இஹபரமிரண்டிலும் புத்திரனே காப்பாற்றுகிறானென்று சொல்லுகிற சுருதிகளைக் காண்பிவிக்கிறார்.

मनुष्यलोकोजय्यस्स्यात्पुत्रेणैवेतरेणनो ।
मुमूर्षुर्मन्त्रयेत्पुत्रंत्वंब्रह्मेत्यादिमन्त्रकैः ।
इत्यादिश्रुतयःप्राहुःपुत्रभार्यादिशेषताम् ।

மநுஷ்யலோகோஜய்யஸ்ஸ்யாத்புத்ரேணைவேதரேணநோ ।
முமூர்ஷுர்மந்த்ரயேத்புத்ரம்த்வம்ப்ரஹ்மேத்யாதிமந்த்ரகை: ॥ ௩௬
இத்யாதிச்ருதய:ப்ராஹு:புத்ரபார்யாதிசேஷதாம் ।

புத்ரேண ஏவ புத்திரனாலேயே
மநுஷ்யலோக: இந்த மனுஷியலோகமானது
ஜய்ய: ஸ்யாத் ஜயிக்கத்தக்கினதாயிருக்கிறது
இதரேண கர்மங்களாலும்தனங்களாலும்
நோ இல்லை
முமூர்ஷு: மரணமாகப்போகிறவன்
த்வம்ப்ரஹ்மேத்யாதி மந்த்ரகை: புத்திரனைப்பார்த்து நீயே பிர்மா நீயே

சகலமுமென்று இத்தியாதி மந்திர
ங்களாலே
புத்ரே பிள்ளையைத்தொட்டு
ஸௌம்யேந ஜபம்பண்ணுகிறான்
ஐதரேயிகாபடிக்க (என்றனை) முதலா
ன சுருதிகள்
புத்ரஸ்ய ஆத்மத்வம் பிள்ளை
யென்று முதலானவர்களுக்கு
த்துமாப்பிரிய விஷயமாக
ப்ராணம் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. லோகானுபவத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

लौकिकाअपिपुत्रस्यप्राधान्यमनुमन्वते ॥
स्वस्मिन्मृतेविपुत्रादिर्जीवेद्वित्तादिनायथा ।
तथैवयत्नंकुरुतेमुख्याःपुत्रादयस्ततः ॥

லௌகிகா அபி புத்ரஸ்ய ப்ராதாந்யமநுமந்வதே ॥ ௯௭
ஸ்வஸ்மிந்ம்ருதேபி புத்ராதிர்ஜீவேத்வித்தாதிநா யதா ।
ததைவ யத்நம் குருதே முக்யா: புத்ராதயஸ்தத: ॥ ௯௮

லௌகிகா: அபி வைதிகர்களும்
புத்ரஸ்ய புத்திரனுடைய
ப்ராதாந்யம் முக்கியமாக
அநுமந்வதே எண்ணுகிறார்கள்
ஸ்வஸ்மிந் தான்
ம்ருதே அபி இறந்துபோனாலும்
வித்தாதிநா பணம் முதலானதினாலே
புத்ராதி: பிள்ளை முதலானவர்கள்
யதா எப்படி
ஜீவேத் ஜீவிப்பரோ
ததா ஏவ அப்படியே
யத்நம் பிரயத்தனத்தையும்
குருதே பண்ணுகிறான்
தத: ஆகையினாலே
புத்ராதய: பிள்ளை முதலானவர்க
ளே
முக்யா: முக்கியர்களாகச் சொல்ல
ப்படுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி வேதத்திலும் உலகத்திலும் புத்திரனே முக்கியாத்துமா வென்று பிரசித்தமாயிருக்கும்போது நீர் சாட்சியே முக்கியாத்துமாவென்று என்னமாய்ச் சொன்னீரெனில்.

बाढमेतावतानात्माशेषोभवतिकस्यचित् ।
गौणमिथ्यामुख्यभेदैरात्मायंभवतित्रिधा ॥

பாடமேதாவதாநாத்மா சேஷோ பவதி கஸ்யசித் ।
கௌணமித்யாமுக்யபேதைராத்மாயம் பவதி த்ரிதா ॥ ௯௯

பாடம் நீ சொன்ன சுருதி யுக்தி அனு
ஏதாவதா இதனாலே (பவம் சரி
கஸ்யசித் ஒருவனுக்கும்
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
சேஷ: பிரியவிஷயமாக
ந பவதி ஆகமாட்டார்

அ-கை. ஆனால் இந்த சுருதிகளுக்கு கெதி ஏதெனில்.

கௌணமித்யாத்மமுக்²யேஷு கவு ணமென்றும், மித்தையென்றும்மு க்கியமென்றும் (சொல்லப்படுகிற) | ஆத்மா ஆத்துமாவானவர் த்ரிதா மூன்றுவிதமாக
ப⁴வதி ஆகிறார்
ஸர்வ இந்த

அ-கை. கவுணாத்துமாவானது யாதெனில்.

देवदत्तस्तुसिंहोयमित्यैक्यंगौणमेतयोः ।
भेदस्यभासमानत्वात्पुत्रादेरात्मतातथा ॥

தே³வத³த்தஸ்து ஸிம்ஹோயமித்யைக்யம் கௌ³ணமேதயோ꞉ |
பே⁴த³ஸ்ய பா⁴ஸமானத்வாத் புத்ராதே³ராத்மதா ததா² || ௪௦

ஸர்வ இந்த
தே³வத³த்த꞉ து தேவதத்தன்
ஸிம்ஹோயமிதி சிம்மமென்று சொல்லுமி டத்தில் புருஷசிம்மங்களான
ஏதயோ꞉ இவர்களுக்கு
ஐக்யம் ஐக்கியமான ஏகத்துவமான
கௌ³ணம் உபசாரம் (து

பே⁴த³ஸ்ய மனுஷியவடிவமாயும் மிருக வடிவமாயிருக்கிறபேதம்
பா⁴ஸமானத்வாத் காணப்படுகிற படி யால்
புத்ராதே³꞉ பிள்ளைமுதலானவர்களு
ஆத்மதா ஆத்துமத்வமானது (க்கு
ததா² அப்படியே

அ-கை. மித்தியாத்துமாவென்ப தேதெனில்.

भेदोस्तिपञ्चकोशेषुसाक्षिणोनतुभात्यसौ ।
मिथ्यात्मतातःकोशानांस्थाणोश्चोरात्मतायथा ॥

பே⁴தோ³ஸ்தி பஞ்சகோஶேஷு ஸாக்ஷிணோ ந து பா⁴த்யஸௌ |
மித்²யாத்மதாத꞉ கோஶானாம் ஸ்தா²ணோஶ்சோராத்மதா யதா² || ௪௧

பஞ்சகோஶேஷு ஐந்து கோசங்களி லேயே (பேதம்
பே⁴த³꞉ ஒன்றிலொன்றில்லாமையான
அஸ்தி இருக்கிறது
ஸாக்ஷிண꞉ து சாட்சிக்கோவென்றால்
அஸௌ இந்தபேதமானது
ந பா⁴தி விளங்கவில்லை

ஸ்தா²ணோ꞉ கட்டைக்கு (கல்
சோராத்மதா திருடன்வடிவமாயிருக்
யதா² எப்படியோ அப்படியிருக்கிறது
அத꞉ ஆகையினால்
கோஶானாம் இக்கோசங்களுக்கு
மித்²யாத்மதா மித்தியாத்துமத்துவம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. முக்கியாத்துமா யாதெனில்.

नभातिभेदोनाप्यस्तिसाक्षिणोऽप्रतियोगिनः ।
सर्वांतरत्वात्तस्यैवमुख्यमात्मत्वमिष्यते ॥

நபாதிபேதோநாப்யஸ்திஸாக்ஷிணோऽப்ரதியோகிந: ।
ஸர்வாந்தரத்வாத்தஸ்யைவமுக்யமாத்மத்வமிஷ்யதே ॥ ௪௨

அப்ரதியோகிந: தனக்கெதிரிணையில்லாத ஸாக்ஷிண: சாக்ஷியானவர் (பதால் ஸர்வாந்தரத்வாத் சர்வாந்தராயிருப் பேதோऽபி நாஸ்தி கோசங்களைப்போலமித்தியாத்வமும் புத்திராதிகளைப்போலபேதமும் சிறிதுமில்லை ந பாதி அவைகள் ஆத்துமாவிற்கில்லை தஸ்ய ஏவ அந்த ஆத்துமாவிற்கே முக்யம் முக்கியமாயிருக்கிற ஆத்மத்வம் ஆத்துமத்துவமானது இஷ்யதே அங்கிகரிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமா ஏகவிதமாயிருக்கட்டும் புத்திராதிகளே முக்கியாத்துமாவென்று சொன்ன சுருதிக்கு என்ன சமாதானம் சொல்லுவீரெனில்.

सत्येवंव्यवहारेषुयेषुयस्यात्मनोचिता ।
तेषुतस्यैवशेषित्वंसर्वस्यान्यस्यशेषता ॥

ஸத்யேவம்வ்யவஹாரேஷுயேஷுயஸ்யாத்மதோசிதா ।
தேஷுதஸ்யைவஶேஷித்வம்ஸர்வஸ்யாந்யஸ்யஶேஷதா ॥ ௪௩

ஏவம் ஸதி இப்படியிருந்துள்ளளவில் யேஷு யாதொரு யாதொரு வ்யவஹாரேஷு விவகாரங்களில் யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு ஆத்மதா ஆத்துமத்வம் உசிதா யோக்கியமோ தேஷு அவ்வவ்விவகாரங்களில் தஸ்ய ஏவ அவனுக்கே ஶேஷித்வம் அதிப்பிரியமாயிருத்தலாயிருக்கிறது அந்யஸ்ய அன்னியமான ஸர்வஸ்ய சகலத்திற்கும் ஶேஷதா பிரியவிஷயமாயிருத்தலாயிருக்கிறது,

அ-கை. நீர் சொன்னது எனக்கு அர்த்தமாகவில்லை, அதை விவரித்துக் காட்டுமெனில்.

मुमूर्षोर्गृहरक्षादौगौणात्मैवोपयुज्यते ।
नमुख्यात्मानमिथ्यात्मापुत्रश्शेषीभवत्यतः ॥
अध्येतावह्निरित्यत्रसन्नप्यग्निर्नगृह्यते ।
अयोग्यत्वेनयोग्यत्वाद्वटुरेवात्रगृह्यते ॥

உபநீதே க்ருஹரக்ஷாதௌ கௌணாத்மைவோபயுஜ்யதே ।
ந ஸாக்ஷ்யாத்மா ந மித்யாத்மா ததா சேஷீ பவத்யத: ॥ ௪௪
அத்யேதா வஹ்நிரித்யத்ர ஸாக்ஷாத்வஹ்நிர்ந க்ருஹ்யதே ।
அயோக்யத்வேந யோக்யத்வாத்வடுரேவாத்ர க்ருஹ்யதே ॥ ௪௫

உபநீத: மாணவஸ்த்தையுற்றவனுக்கு
க்ருஹரக்ஷாதௌ வீடு முதலானதை ரக்ஷிக்கவேண்டுவதில்
கௌணாத்மா ஏவ கௌணாத்துமாவான புத்திரனே
உபயுஜ்யதே உபயோகம் பண்ணப் படுகிறான்
ந ஸாக்ஷ்யாத்மா சாக்ஷியான முக்யாத்மாவும் முக்கியமில்லை
ந மித்யாத்மா மித்யாத்மாவான தேகமும் முக்கியமில்லை
அத: ஆகையினாலே
தத்ர அச்சமயத்தில்புத்திரனைவன் சேஷீ பவதி அதிப்பிரியனாகஆகிறான்
அத்யேதா அத்யயனம் பண்ணுகிற பிர்மசாரி
வஹ்நி: இதி அக்னியென்று சொல்லுகிற
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
ஸாக்ஷாத் வஹ்நி: அக்னியிருந்தும்
அயோக்யத்வேந அத்யயனம் பண்ணுகிற யோக்கியதை இன்மையால்
ந க்ருஹ்யதே அக்னி கிரஹிக்கப்படவில்லை
அத்ர இந்த ஸ்தானத்தில்
வடு: ஏவ பிர்மசாரியே
யோக்யத்வாத் யோக்கியனாயிருப்பதால்
க்ருஹ்யதே கிரஹிக்கப்படுகிறான்.

அ-கை. தேகத்தை ஆத்துமாவென்ற அவசரத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

कृशोहंपुष्टिमाप्स्यामीत्यादौदेहात्मतोचिता ।
नपुत्रंविनियुङ्क्तेऽत्रपुष्टिहेत्वन्नभक्षणे ॥
तपसास्वर्गमेष्यामीत्यादौकर्त्रात्मतोचिता ।
अनपेक्ष्यवपुर्भोगंचरेत्कृच्छ्रादिकंततः ॥

க்ருசோஹம் புஷ்டிமாப்ஸ்யாமீத்யாதௌ தேஹாத்மதோசிதா ।
நபுத்ரம் விநியுங்க்தேऽத்ர புஷ்டிஹேத்வந்நபக்ஷணே ॥ ௪௬
தபஸா ஸ்வர்கமேஷ்யாமீத்யாதௌ கர்த்ராத்மதோசிதா ।
அநபேக்ஷ்ய வபுர்போகம் சரேத்க்ருச்ச்ராதிகம் தத: ॥ ௪௭

க்ருசோஹம் இளையாள் கல்யாணம்பண்ணிக்கொண்டவன் தேகம்இளைத்துப்போகிறது அவளோடே போகிக்க தேகம்
புஷ்டிம் புஷ்டியை
ஆப்ஸ்யாமி அடையவேண்டுமென்று

இதி சூசஎ இது முதலானதில்
தேஹாத்மா தேகமே தானென்பது
உசிதா யோக்கியமாகிறது
பாஷ்டிதேஹஸ்ய நஹஸ்தினே அப்படிபு
ஷ்டியாவதற்குலேகிய மன்னம் பா

ல் நெய் முதலானதுகளான இந்த
ஆஹாரங்களை
தத் புஜிப்பதில்
பாத்ரம் பிள்ளையை [லே.
ந விநியுஞ்ஜே உபயோகப்படுத்தவில்

அ-கை ஜீவனே முக்கியமென்பது எந்த அவசரத்திலெனில்.

தபஸா தபசினால்
ஸ்வர்க்கம் ஸ்வர்க்கலோகபோகத்தை (ற
ஏஷ்யாமி அடையப்போகிறேனென்
இதி சூசஎ இதுமுதலானதில்
கர்த்தா கர்த்தாவாகிய ஜீவாத்
துமாவே
உசிதா அந்த அவசரத்தில் யோக்கி

யனாகிறான்
வபுஃ (அப்போ) தேகத்தையும்
போகம் போகத்தையும்
ந அபேக்ஷ்ய அபேக்ஷிக்கவில்லை
தத: ஆகையினாலே [தலானதை
க்ருச்ரம் கிருச்சிரசாந்திராயணம்மு
சரேத் ஆசரிக்கிறான்.

அ-கை. சாட்சி எந்த அவசரத்தில் முக்கியமாகிறாரெனில்.

मोक्ष्येहमित्यत्रयुक्ताश्चिदात्मत्वंतदापुमान् ।
तद्वेत्तिगुरुशास्त्राभ्यांनतुकिंचिच्चिकीर्षति ॥

மோக்ஷ்யேஹமித்யத்ரயுக்தாச்சிதாத்மத்வந்ததாபுமான் ।
தத்வேத்திகுருசாஸ்த்ராப்யாந்நதுகிஞ்சிச்சிகீர்ஷதி ॥ ௪௮

அஹம் நான் (போகிறேன்
மோக்ஷ்யே மோக்ஷத்தை அடையப்
இதி என்று
அத்ர இப்படி நினைக்கிற அவசரத்தில்
சிதாத்மத்வம் அறிவே முக்கிய ஆத்து
மாவென்பது
யுக்தம் யோக்கியம்
ததா அப்போது
புமான் இந்த புருஷன் சாதசதுஷ்

டயத்துடன்
குருசாஸ்த்ராப்யாம் சற்குருவினாலு
ம் சத்சாஸ்திரத்தினாலும்
தத் அந்தப்பிர்மத்தை
வேத்தி சாக்ஷாத்காரமாய் அறிகிறான்
கிஞ்சித் து சிறிதேனும்
ந சிகீர்ஷதி ஒருகர்மத்தையும் ப
ண்ணயிச்சிக்கிறானில்லை.

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

विप्रक्षत्रादयोयद्वद्बृहस्पतिसवादिषु ।
व्यवस्थितास्तथागौणमिथ्यामुख्यायथोचितम् ॥

விப்ரக்ஷத்ராதயோயத்வத் ப்ருஹஸ்பதிஸவாதிஷு ।
வ்யவஸ்திதாஸ்ததாஸ்மாதிமுக்யாஸ்ஸாம்யயோகத: ॥ ௪௪

ப்ருஹஸ்பதிஸவாதிஷு பிரகஸ்பதிஸவம், ராஜஸூயம் ஸ்தோமம் முதலான யாகங்களில் முறையே விப்ரக்ஷத்ராதய: பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்கள் யத்வத் எப்படி அதிகாரிகளென்று வ்யவஸ்திதா: விவஸ்தைகள் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றனவோ தயா அப்படி மாணமய்யாதய: மேலேசொன்ன அதிகாரிகளுக்கு குவுணமித்திய முக்கியாத்துமாக்கள் யதா எப்படி எப்படி உசிதம் யோக்கியமோ அப்படி அப்படி முக்கியாத்துமாக்களாகஆகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி மூன்று ஆத்துமாக்களும் சரியானல் சாக்ஷிக்கு விசேஷமேதெனில்.

तत्रतत्रोचितेप्रीतिरात्मन्येवातिशायिनी ।
अनात्मनितुतच्छेषेप्रीतिरन्यत्रनोभयम् ॥

தத்ரதத்ரோசிதேப்ரீதிராத்மன்யேவாதிசாயிநீ ।
அநாத்மநிதுதச்சேஷேப்ரீதிரன்யத்ரநோபயம் ॥ ௬௦

தத்ர தத்ர அந்தந்த இடங்களில் உசிதே யோக்கியமான வஸ்துவில் ப்ரீதி: பிரீதிமாத்திரமாயிருக்கிறது ஆத்மநி ஏவ ஆத்துமாவிடத்திலேயே அதிசாயிநீ நிர்திசயமான பிரீதி யிருக்கிறது அநாத்மநி அனாத்துமாவான தச்சேஷே து ஆத்துமசேஷத்தில் ப்ரீதி: பிரீதி (யிருக்கிறது) அந்யத்ர மற்ற வஸ்துக்களில் ந உபயம் அதிப்பிரீதியும் பிரீதியும் இரண்டுமில்லை.

அ-கை. இரண்டுமில்லையென்பதெப்படியெனில்.

उपेक्ष्यंद्वेष्यमित्यन्यद्द्वेधामार्गतृणादिकम् ।
उपेक्ष्यंव्याघ्रसर्पादिद्वेष्यमेवंचतुर्विधम् ॥

உபேக்ஷ்யம்த்வேஷ்யமித்யன்யத்த்வேதாமார்கத்ருணாதிகம் ।
உபேக்ஷ்யம்வ்யாக்ரஸர்பாதித்வேஷ்யமேவம்சதுர்விதம் ॥ ௬௧

உபேக்ஷ்யம் உபேக்ஷாவிஷயமென்றும் த்வேஷ்யம் இதி துவேஷியாவிஷயமென்றும் அந்யத் மற்றது த்வேதா இரண்டுவிதமாயிருக்கும் மார்கத்ருணாதிகம் வழியில்கிடக்கிறது ரும்பாதி

உபேக்ஷ்யம் உபேக்ஷா விஷயமாகும்
வ்யாக்ர ஸர்ப்பாதி த்வேஷ்யம் புலி, பாம்பாதி த்வேஷவிஷயமாம்
ஜகம் இப்படி
ஏதத்விஷயாதுக்கியமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அந்த நாலையும் காண்பிக்கவேண்டுமேனில்.

आत्माशेषउपेक्ष्यश्चद्वेष्यश्चेतिचतुर्ष्वपि ।
नव्यक्तिनियमःकिन्तुतत्तत्कार्यात्तथातथा ॥

ஆத்மா ஶேஷ உபேக்ஷ்யஶ்ச த்வேஷ்யஶ்சேதி சதுர்ஷ்வபி ।
ந வ்யக்தி நியம: கிந்து தத்தத்கார்யாத் ததா ததா ॥ ௫௨

ஆத்மா ஶேஷ: எப்போதும் மாறாத அதிப்பிரியனானவன் நான் என்கிற ஆத்துமாவென்றும், தனக்குப்பிரியத்தைக்கொடுக்கிற வஸ்துக்கள் சேஷமென்றும்
உபேக்ஷ்யஶ்ச தனக்கு பிரியாப்பிரியங்களிரண்டும் கொடாதவஸ்து உபேக்ஷையென்றும்
த்வேஷ்யஶ்ச தனக்கு துக்கத்தைக்கொடுக்கிற வஸ்து த்வேஷமென்றும்
இதி இப்படி யிருக்கிற
சதுர்ஷ்வபி நான்கிலும்
வ்யக்தி நியம: இதுதான் பிரியத்தைக்கொடுக்கிறதென்றும் வஸ்துக்களில் நியமம்
ந இல்லை
கிந்து பின்னையெப்படியென்றால்
தத்தத்கார்யாத் அந்தந்த பிரியாதிகாரியத்தால்
ததா ததா அப்படி அப்படி பிரியமாயும் உபேக்ஷ்யமாயும் த்வேஷ்யமாயுமாகிறது.

அ-கை. அப்படி மாறிப்போமென்பதைப் பிரித்துக் காட்டுமேனில்.

स्याद्व्याघ्रस्सम्मुखोद्वेष्योह्युपेक्ष्यस्तुपराङ्मुखः ।
लालनादनुकूलश्चेद्विनोदायेतिशेषताम् ॥

ஸ்யாத் வ்யாக்ர: ஸம்முகோ த்வேஷ்யோ ஹ்யுபேக்ஷ்யஸ்து பராங்முக: ।
லாலநாத் அநுகூலஶ்சேத் விநோதாயேதி ஶேஷதாம் ॥ ௫௩

ஸந்முக: எதிர்த்துக்கொல்லவருகிற
வ்யாக்ர: புலியானது
த்வேஷ்ய: ஸ்யாத் அப்போது த்வேஷிக்கத்தக்கதாக ஆகிறது
பராங்முக: து பராமுகமாய்ப்போனதேயானால்
உபேக்ஷ்ய: ஹி உபேக்ஷிக்கத்தக்கதாக ஆகிறதன்றோ
லாலநாத் கொஞ்சுவதால் தனக்கு பணம் முதலானதால்
அநுகூல: சேத் அநுகூலம் செய்யுமேயானால்
விநோதாய இதி வேடிக்கைக்காட்டும் பொருட்டாகுமென்று
ஶேஷதாம் அப்போ பிரியவிஷயமாகிறது.

விப்ரக்ஷத்ரவிஶாம் யத்வத் ப்ருஹஸ்பதிஸவாதிஷு।

வ்யவஸ்திதாஸ்ததா கௌணமித்²யாமுக்²யா யதோசிதம் ॥ சகூ

ப்ருஹஸ்பதிஸவாதிஷு பிரகஸ்பதிஸவம், ராஜஸூயம் ஸ்தோமம் முதலான யாகங்களில் முறையே

விப்ரக்ஷத்ரவிஶ: பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்கள்

யத்வத் எப்படி அதிகாரிகளென்று

வ்யவஸ்திதா: விவஸ்தைகள் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றனவோ

ததா அப்படி

கௌணமித்²யாமுக்²யா: மேலேசொன்ன அதிகாரிகளுக்கு கவுணமித்தியா முக்கியாத்துமாக்கள்

யதா எப்படி எப்படி

உசிதம் யோக்கியமோ அப்படி அப்படி முக்கியாத்துமாக்களாகஞ்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி மூன்று ஆத்துமாக்களும் சரியானால் சாக்ஷிக்கி விசேஷமேதெனில்.

तत्रतत्रोचितेप्रीतिरात्मन्येवातिशायिनी ।

अनात्मनितुतच्छेषेप्रीतिरन्यत्रनोभयम् ॥

தத்ர தத்ரோசிதே ப்ரீதிராத்மந்யேவாதிஶாயிநீ।

அநாத்மநி து தச்சே²ஷே ப்ரீதிரந்யத்ர நோப⁴யம் ॥ ருo

தத்ர தத்ர அந்தந்த இடங்களில்

உசிதே யோக்கியமான வஸ்துவில்

ப்ரீதி: பிரீதிமாத்திரமாயிருக்கிறது

ஆத்மநி ஏவ ஆத்துமாவிடத்திலேயே

அதிஶாயிநீ நிர்திசயமான பிரீதி யிருக்கிறது

அநாத்மநி அனாத்துமாவான

தச்சே²ஷே து ஆத்துமசேஷத்தில்

ப்ரீதி: பிரீதி (யிருக்கிறது)

அந்யத்ர மற்ற வஸ்துக்களில்

ந உப⁴யம் அதிப்பிரீதியும் பிரீதியும் இரண்டுமில்லை.

அ-கை. இரண்டுமில்லையென்பதெப்படியெனில்.

उपेक्ष्यंद्वेष्यमित्यन्यद्द्वेधामार्गतृणादिकम् ।

उपेक्ष्यंव्याघ्रसर्पादिद्वेष्यमेवंचतुर्विधम् ॥

உபேக்ஷ்யம் த்³வேஷ்யமித்யந்யத் த்³வேதா⁴ மார்க³த்ருணாதி³கம்।

உபேக்ஷ்யம் வ்யாக்⁴ரஸர்பாதி³ த்³வேஷ்யமேவம் சதுர்விதம் ॥ ருக

உபேக்ஷ்யம் உபேக்ஷாவிஷயமென்றும்

த்³வேஷ்யம் இதி துவேஷியாவிஷயமென்றும்

அந்யத் மற்றது

த்³வேதா⁴ இரண்டுவிதமாயிருக்கும்

மார்க³த்ருணாதி³கம் வழியில்கிடக்கிற துரும்பாதி

உபெக்ஷ்யம் உபேக்ஷா விஷயமாகும் | ஸர்வம் இப்படி
வ்யாக்ரஸர்ப்பாதிர்த்வேஷ்யம் புலி, பாம்பாதி த்வேஷவிஷயமாம் | சதுர்விதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அந்த நாலையும் காண்பிக்கவேண்டுமெனில்.

आत्माशेषउपेक्ष्यञ्चद्वेष्यञ्चेतिचतुर्ष्वपि ।
नव्यक्तिनियमःकिन्तुतत्तत्कार्यात्तथातथा ॥

ஆத்மா ஶேஷ உபேக்ஷ்யஞ்ச த்வேஷ்யஞ்சேதி சதுர்ஷ்வபி ।
ந வ்யக்தி நியம: கிந்து தத்தத்கார்யாத் ததா ததா ॥ ௫௨

ஆத்மா ஶேஷ: எப்போதும் மாறாத அதிப்பிரியனானவன் நான் என்கிற ஆத்துமாவென்றும், தனக்குப்பிரியத்தைக்கொடுக்கிற வஸ்துக்கள் சேஷமென்றும்
உபெக்ஷ்யம் ச தனக்கு பிரியாப்பிரியங்களிரண்டும் கொடாதவஸ்து உபேக்ஷையென்றும்
த்வேஷ்யம் ச தனக்கு துக்கத்தைக்கொடுக்கிற வஸ்து த்வேஷமென்றும்
இதி இப்படி யிருக்கிற
ஏதத் சதுர்ஷ்வபி நான்கிலும்
வ்யக்திநியம: இதுதான் பிரியத்தைக்கொடுக்கிறதென்றும் வ்யக்திகளில் நியமம்
ந இல்லை
கிந்து பின்னையெப்படியென்றால்
தத்தத்கார்யாத் அந்தந்த பிரியாதிகாரியத்தால்
ததா ததா அப்படி அப்படி பிரியமாயும் உபேக்ஷையாயும் த்வேஷமாயுமாகிறது.

அ-கை. அப்படி மாறிப்போமென்பதைப் பிரித்துக் காட்டுமெனின்.

स्याद्द्वेष्यव्याघ्रस्सम्मुखोद्वेष्योह्युपेक्ष्यस्तुपराङ्मुखः ।
लालनादनुकूलश्चेद्विनोदायेतिशेषताम् ॥

ஸ்யாத்வ்யாக்ரஸ்ஸம்முகோ த்வேஷ்யோ ஹ்யுபேக்ஷ்யஸ்து பராங்முக: ।
லாலநாதநுகூலஶ்சேத் விநோதாயேதி ஶேஷதாம் ॥ ௫௩

ஸம்முக: எதிர்த்துக்கொல்லவருகிற
வ்யாக்ர: புலியானது
த்வேஷ்ய: ஸ்யாத் அப்போது த்வேஷிக்கத்தக்கதாக ஆகிறது
பராங்முக: து பராமுகமாய்ப்போனதேயானால்
உபேக்ஷ்ய: ஹி உபேக்ஷிக்கத் தக்கதாக ஆகிறதன்றோ
லாலநாத் கொஞ்சுவதால் தனக்கு பணம் முதலானதால்
அநுகூல: சேத் அநுகூலம் செய்யுமேயானால்
விநோதாய இதி வேடிக்கைக்காட்டும் பொருட்டாகுமென்று
ஶேஷதாம் அப்போ பிரியவிஷயமாகிறது.

அ-கை. விஷயம் பிரியமாதி நேமமில்லை என்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

व्यक्तीनांनियमोमाभूल्लक्षणात्तुव्यवस्थितिः ।
आनुकूल्यंप्रातिकूल्यंद्वयाभावश्चलक्षणं ॥
आत्माप्रेयान्प्रियश्शेषोद्वेष्योपेक्ष्येतदन्ययोः ॥
इतिव्यवस्थितोलोकोयाज्ञवल्क्यमतञ्चतत् ॥

வ்யக்தீநாம் நியமோமாபூல்லக்ஷணாத்து வ்யவஸ்திதி꞉ ।
ஆநுகூல்யம் ப்ராதிகூல்யம் த்வயாபாவஶ்சலக்ஷணம் ॥௫௪
ஆத்மாப்ரேயாந்ப்ரியஶ்ஶேஷோத்வேஷ்யோபேக்ஷ்யே தத³ந்யயோ꞉ ।
இதிவ்யவஸ்திதோலோகோயாஜ்ஞவல்க்யமதஞ்சதத் ॥ ௫௫ (மும்

வ்யக்தீநாம் வஸ்துக்களுக்கு
நியம꞉ பிரியமாதிநேமம்
மாபூத் இருக்கமாட்டாது (யே
லக்ஷணாத்து இலக்ஷணத்தினாலே(து
வ்யவஸ்திதி꞉ விவஸ்தை பண்ணப்படுகிற
ஆநுகூல்யம் அனுகூலமான லக்ஷண
ப்ராதிகூல்யம் பிரதிகூலமான லக்ஷ
ணமும்
த்வயாபாவ꞉ ச இரண்டுமில்லாத
லக்ஷணம் லக்ஷணமும் அறியத்தக்கது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன அர்த்தங்களை சுருக்கிச்சொல்லுகிறார்.

ஆத்மா ஆத்துமாவே
ப்ரேயாந் அதிப்பிரியன்
ஶேஷ꞉ ப்ரிய꞉ அவருக்கு உதவிசெ
ய்கிறவர்கள் பிரியம்
தத³ந்யயோ꞉ அந்தஇரண்டுகளுக்கும்
அன்னியங்களில்
த்வேஷ்யோபேக்ஷ்யே துவேஷமும் உ
பேக்ஷையும் காணப்படுகின்றன
இதி இப்படி
லோக꞉ உலகமானது
வ்யவஸ்தித꞉ விவஸ்தை பண்ணப்பட்
டிருக்கிறது
தத் அதுவே
யாஜ்ஞவல்க்யமதம் ச யாஞ்ஞவல்கியரிஷி
யினுடையமதம்.

அ-கை. இப்படி மைத்திரேயி பிராமணத்தில்மட்டும் ஆத்துமாவே அதிப்பிரியரென்று சொல்லியிருக்கிறதா வேறே எங்கேயாவது இப்படி சொல்லியிருக்கிறதாவெனில்.

अन्यत्रापिश्रुतिःप्राहपुत्राद्वित्तात्तथात्मनः ।
सर्वस्मादान्तरन्त्वन्तदेतत्प्रेयइरितम् ॥

அந்யத்ராபிஶ்ருதி꞉ப்ராஹபுத்ராத்³வித்தாத்ததா²த்மந꞉ ।
ஸர்வஸ்மாதா³ந்தரந்த்வந்ததே³தத்ப்ரேயஇரிதம் ॥ ௫௬

சுந்த்ரு சுவிபுருஷவிதபிராமணமா ன மற்றவிடத்திலும்
ஶ்ருதிः சுருதியானது.
ப்ரூஹி சொல்லுகிறது
புத்ராத் புத்திரனைக்காட்டிலும்
வித்தாத் பணத்தைக்காட்டிலும்
ஸர்வஸ்மாத் சகலத்தைக்காட்டிலும்

ஆத்மனः ஆத்துமாவினுடைய
தத்வம் ஸ்ரூபம்
ஆந்தரம் அந்தரமாயிருக்கிறதோ
ததா அப்படிப்பட்ட
தத் ஏதத் அந்த இந்த ஸ்வரூபமே
ப்ரியः அதிப்பிரியமென்று
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சுருதிசொல்லியிருக்கட்டும் பிரகிரதத்தி லென்னவாயி ற்றெனில்.

श्रौत्याविचारदृष्टचायंसाक्ष्येवात्मानचेतरः ।
कोशान्पञ्चविविच्यान्तर्वस्तुदृष्टिर्विचारणा ॥

ஶ்ரௌத்யாவிசாரத்ருஷ்ட்யாயம்ஸாக்ஷ்யேவாத்மாநசேதர: ।
கோஶாந்பஞ்சவிவிச்யாந்தர்வஸ்துத்ருஷ்டிர்விசாரணா ॥ ருஎ

ஶ்ரௌத்யா சுருதியினாலும்
விசாரத்ருஷ்ட்யா ஆத்துமானுத்தும விசாரத்தினுலுண்டான ஞான திரு ஷ்டியாலும்
அயம் இந்த
ஸாக்ஷீ ஏவ சாக்ஷிதானே
ஆத்மா முக்கியாத்துமா
ந ச இதரः மற்ற புத்திரதேககர் த்தாக்கள் முக்கியமன்று

பஞ்சகோஶாந் அன்னமயாதி ஐந்து கோசங்களையும் ஆத்துமாவையும்
விவிச்ய பகுத்தறிந்து
அந்தः உள்ளேயிருக்கிற
வஸ்துத்ருஷ்டிः சாக்ஷியான வஸ்துவே தானென்கிற திருஷ்டியே
விசாரணா விசாரணையென்று சொ ல்லப்படும்.

அ-கை. இப்படி விசாரத்தால் உள்ளேயிருக்கிற ஆத்துமாவின் தரிசன மெப்படியாகுமெனில். அவஸ்தாத்திரய சோதனையினுல் விளங்குமென்று சொல்லுகிருர்.

जाग्रत्स्वप्नसुप्तीनामागमापायभासनम् ।
यतोभवत्यसावात्मास्वप्रकाशचिदात्मकः ॥

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுப்தீநாமாகமாபாயபாஸநம் ।
யதோபவத்யஸாவாத்மாஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மக: ॥ ருஅ

யதः யாதொருகாரணத்தினுலே
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்தீநாம் இந்த ஆ த்துமாவினுலேயே ஜாக்கிரஸ்வப்ப

னசுஷுப்தி அவஸ்தைகளுடைய
ஆகமாபாயபாஸநம் வரவும்போக்கு ம் விளக்கிவைக்கப்படுகிறதோ

ஸஏஷ: அந்த இந்த

ஆத்மா ஆத்துமாதானே

ஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மக: சொயம்பிரகாசராயும் சிதாத்துமாவாயும்

ஸவதி ஆகிறார்.

அ-கை. இப்போ பிராணன்முதல் பணம்வரையில் பிரீதி காணப்படுகிறதெனில்.

शेषा:प्राणादिवित्तांताआसन्नास्तारतम्यत: ।

प्रीतिस्तथातारतम्यात्तेषुसर्वेषुवक्ष्यते ॥

ஶேஷா:ப்ராணாதிவித்தாந்தாஆஸந்நாஸ்தாரதம்யத: ।

ப்ரீதிஸ்ததாதாரதம்யாத்தேஷுஸர்வேஷுவீக்ஷ்யதே ॥ ௫௧

தாரதம்யத: ஆத்துமாவிற்கு கிட்டினதாயும் தாரதம்மியங்களாயுமிருக்கிற

ப்ராணாதிவித்தாந்தா: பிராணன்முதல் பணம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்கள்

ஆஸந்நா: ஆத்துமாவை கிட்டினதற்குத்தக்கபடி

ஶேஷா: பிரியங்களாகஇருக்கின்றன

ததா அப்படி

தாரதம்யாத் தாரதம்மியத்தால்

தேஷு அந்த

ஸர்வேஷு சகலபிராணாதிவஸ்துக்களிலும்

ப்ரீதி: பிரீதியானது

வீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்த தாரதம்மியத்தைப் பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

वित्तात्पुत्र:प्रिय:पुत्रात्पिण्ड:पिंडात्तथेन्द्रियम् ।

इन्द्रियाच्चप्रिय:प्राण:प्राणादात्माप्रिय:पर: ॥

வித்தாத்புத்ர:ப்ரிய:புத்ராத்பிண்ட:பிண்டாத்ததேந்த்ரியம் ।

இந்த்ரியாச்சப்ரிய:ப்ராண:ப்ராணாதாத்மாப்ரிய:பர: ॥௯௦

வித்தாத் பணத்தைக்காட்டிலும்

புத்ர: பிள்ளையானவன்

ப்ரிய: பிரியன்

புத்ராத் பிள்ளையைக்காட்டிலும்

பிண்ட: தேகம் பிரியம்

ததா அப்படி

பிண்டாத் தேகத்தைக்காட்டிலும்

இந்த்ரியம் இந்திரியம் பிரியம்

இந்த்ரியாச்ச நேத்திராதி இந்திரியங்களைக்காட்டிலும்

ப்ராண: பிராணனே

ப்ரிய: பிரியன்

ப்ராணாத் பிராணனைக்காட்டிலும்

ஆத்மா சாக்ஷியானதானே

பர: மேலான

ப்ரிய: பிரியனென்றறி.

அ-கை. இப்போது நிர்ணயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

एवंस्थितेविवादोऽत्रप्रतिबुद्धविमूढयोः [illegible]
श्रुत्योदाहरितत्रात्माप्रेयानित्येव [illegible]
साक्ष्येवदृश्यादन्यस्मात्प्रेयानित्याह [illegible]
प्रेयान् पुत्रादेरेवंमोक्तुंमालानिमूढ [illegible]

ஏவம்ஸ்தி²தே விவாதோ³(அ)த்ர ப்ர [illegible]
ஶ்ருத்யோதா³ஹரித தத்ராத்மா ப்ரே [illegible]
ஸாக்ஷ்யேவ த்³ருஶ்யாத³ந்ய [illegible]
ப்ரேயாந் புத்ராதே³ரேவமோ [illegible]

ஏவம் இப்படி
ஸ்தி²தே இருந்துள்ளவில்
அத்ர இதில்
ப்ரதிபு³த்³த⁴விமூட⁴யோ꞉ ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு
விவாத³꞉ ஆக்ஷேபமானது என்ன இருக்கிறது

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்தி அனுபவ [illegible]
கள் ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு நிச்சயம் [illegible]
கு அதிகப்பிரியம் சாக்ஷியென்று நிச்சய [illegible]

தத்த்வவித் தத்துவஞானி
த்³ருஶ்யாத் அன்னியமான
த்³ருஶ்யாத் திரிசியத்தைக்காட்டிலும்
ஸாக்ஷீ ஏவ சாக்ஷிதானே (என்று)
ப்ரேயாந் இதி அதிப்பிரியவஸ்துவெ
ஆஹ சொல்லுகிறான்
மூட⁴தீ⁴꞉ மூடபுத்தியுடையவன்
புத்ராதே³꞉ ஏவ பிள்ளைமுதலான [illegible]

தா-ம். இதுவே மூடத்தன [illegible]

அ-கை. எனக்கு மப்படி [illegible]
ன்று தோன்றுகிறதென் [illegible]

ஸ்வ்ள அந்த இந்த | ஸம்ப்ரகாஶவிஷா்தகஃ சொயம்பிரகாசராயும் சிதாத்துமாவாயும்

ஆத்மா ஆத்துமாதானே | ஸவதி ஆகிறுர்.

அ-கை. இப்போ பிராணன்முதல் பணம்வரையில் பிரீதி காணப்படுகிறதே யெனில்.

शेषाःप्राणादिवित्तांताआसन्नास्तारतम्यतः ।
प्रीतिस्तथातारतम्यात्तेषुसर्वेषुवक्ष्यते ॥

ஶேஷாஃப்ராணாதிவித்தாந்தாஆஸந்நாஸ்தாரதம்யதஃ ।
ப்ரீதிஸ்ததாதாரதம்யாத்தேஷுஸர்வேஷுவீக்ஷ்யதே ॥ ௬௩

தாரதம்யதஃ ஆத்துமாவிற்கு கிட்டினதாயும் தாரதம்மியங்களாயுமிருக்கிற
ப்ராணாதிவித்தாந்தாஃ பிராணன்முதல் பணம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்கள்
ஆஸந்நாஃ ஆத்துமாவை கிட்டினதற்குத்தக்கபடி
ஶேஷாஃ பிரியங்களாக இருக்கின்றன
ததா அப்படி
தாரதம்யாத் தாரதம்மியத்தால்
தேஷு அந்த
ஸர்வேஷு சகலபிராணுதிவஸ்துக்களிலும்
ப்ரீதிஃ பிரீதியானது
வீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்த தாரதம்மியத்தைப் பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

वित्तात्पुत्रःप्रियःपुत्रात्पिण्डःपिंडात्तथेन्द्रियम् ।
इन्द्रियाच्चप्रियःप्राणःप्राणादात्माप्रियःपरः ॥

வித்தாத்புத்ரஃப்ரியஃபுத்ராத்பிண்டஃபிண்டாத்ததேந்த்ரியம் ।
இந்த்ரியாச்சப்ரியஃப்ராணஃப்ராணாதாத்மாப்ரியஃபரஃ ॥ ௬௪

வித்தாத் பணத்தைக்காட்டிலும்
புத்ரஃ பிள்ளையானவன்
ப்ரியஃ பிரியன்
புத்ராத் பிள்ளையைக்காட்டிலும்
பிண்டஃ தேகம் பிரியம்
ததா அப்படி
பிண்டாத் தேகத்தைக்காட்டிலும்
இந்த்ரியம் இந்திரியம் பிரியம்
இந்த்ரியாத் ச நேத்திராதி இந்திரியங்களைக்காட்டிலும்
ப்ராணஃ பிராணனே
ப்ரியஃ பிரியன்
ப்ராணாத் பிராணனைக்காட்டிலும்
ஆத்மா சாக்ஷியானதானே
பரஃ மேலான
ப்ரியஃ பிரியனென்றறி.

அ-கை. இப்போது நிர்ணயத்தைக் காண்பிக்கிறுர்.

एवंस्थितेविवादोऽत्रप्रतिबुद्धविमूढयोः ।
श्रुत्योदाहरितत्रात्माप्रेयानित्येवनिर्णयः ॥
साक्ष्येवदृश्यादन्यस्मात्प्रेयानित्याहतत्त्ववित् ।
प्रेयान् पुत्रादिरेवेमंभोक्तुंमार्श्नातिमूढधीः ॥

ஏவம்ஸ்திதே விவாதோ(அ)த்ர ப்ரதிபுத்தவிமூடயோ: ।
ஶ்ருத்யோதாஹ்ருதி தத்ராத்மா ப்ரேயாநித்யேவ நிர்ணய: ॥
ஸாக்ஷ்யேவ த்ருஶ்யாதந்யஸ்மாத் ப்ரேயாநித்யாஹ தத்த்வவித் ।
ப்ரேயாந் புத்ராதிரேவேமம் போக்தும் ஸாக்ஷீதி மூடதீ: ॥

ஏவம் இப்படி
ஸ்திதே இருந்துள்ளவில்
அத்ர இதில்
ப்ரதிபுத்தவிமூடயோ: ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு
விவாத: ஆக்ஷேபமானது என்ன இருக்கிறது

தத்ர அதில்
ஆத்மா ஆத்மாவே
ப்ரேயாந் அதிப்பிரியமானது
இதி ஏவ என்றுதானே
நிர்ணய: நிர்ணயமாக
ஶ்ருத்யா சுருதியினாலே
உதாஹ்ருதி உதாகரிக்கப்படுகிறது

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்தி அனுபவங்களால் சித்திய முக்கியார்த்தங்கள் ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு நிச்சயம் பண்ணப்பட்டதால் அதில் ஞானிக்கு அதிகப்பிரியம் சாக்ஷியென்ற நிச்சயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

தத்த்வவித் தத்துவஞானி
அந்யஸ்மாத் அன்னியமான
த்ருஶ்யாத் திரிசியத்தைக்காட்டிலும்
ஸாக்ஷீ ஏவ சாக்ஷிதானே (அன்று)
ப்ரேயாந் இதி அதிப்பிரியவஸ்துவே
ஆஹ சொல்லுகிறான்
விமூடதீ: மூடபுத்தியுடையவன்
புத்ராதி: ஏவ பிள்ளைமுதானதே

இமம் இந்த
போக்தும் தன்னை முதலானதைப் புசிக்கிறதற்கு
ப்ரேயாந் போக்கியமாயிருக்கிற அதிப்பிரியனானவன் புத்திரனென்றும்
ஸாக்ஷீ இதி ஒன்றுக்கும் உபயோகமில்லாத சாக்ஷி அதிப்பிரியமில்லையென்றும் சொல்லுகிறான்.

தா-ம் இதுவே மூடத்தனமென்றறிக.

அ-கை. எனக்குமப்படி புத்திராதிகளே ஆனந்தப்பிரியர் ஆத்மாவல்லவென்று தோன்றுகிறதேயெனில்.

आत्मनोन्यंप्रियंब्रूतेशिष्यश्चप्रतिवाद्यपि ।
तस्योत्तरंवचोबोधशापौकुर्यात्तयोःक्रमात् ॥

ஆத்மநோந்யம்ப்ரியம்ப்ரூதேஶிஷ்யஃப்ரதிவாத்யபி ।
தஸ்யோத்தரம்வசோபோதஶாபௌகுர்யாத்தயோ:க்ரமாத் ॥

ஆத்மந: ஆத்துமாவிற்கு
அந்யம் அன்னியமான புத்திரனை
ப்ரியம் அதிப்பிரியமான முக்கிய ஆத்துமாவென்று
ப்ரூதே சொல்லுகிறாய்
ஶிஷ்ய: ச சிஷ்யனோ
ப்ரதிவாதீ அபி பிரதிவாதியோ
தஸ்ய அந்த சிஷ்யப்பிரதிவாதிகளுக்கு தக்கதான (என்றால்
உத்தரம் வச: பதில்வார்த்தை ஏதெ
தயோ: அவர்களுக்கு
க்ரமாத் கிரமமாக (பத்தையும்
போதஶாபௌ ஞானத்தையும் சா
குர்யாத் பண்ணவேண்டியது.

அ-கை. நான் சிஷ்யனய்யா எனக்குச் சமாதானம் சொல்லவேண்டுமெனில்.

प्रियंत्वांरोत्स्यतीत्येवमुत्तरंवक्तितत्ववित् ।
स्वोक्तप्रियस्यदुष्टत्वंशिष्योवेत्तिविवेकतः ॥

ப்ரியம்த்வாம்ரோத்ஸ்யதீத்யேவமுத்தரம்வக்திதத்வவித் ।
ஸ்வோக்தப்ரியஸ்யதுஷ்டத்வம்ஶிஷ்யோவேத்திவிவேகத: ॥௯௪

தத்த்வவித் தத்வஞானியானவன்
ப்ரியம் த்வாம் புத்திரனே பிரியமாகவென்னுகிற உன்னை அப்புத்திரன்
ரோத்ஸ்யதி இதி அழப்பண்ணி வைக்கிறானென்று
ஏவம் இப்படி சிஷ்யனுக்கு
உத்தரம் மேலேசொல்லப்போகிற விபரத்தை
வக்தி சொல்லுவார்
ஶிஷ்ய: சிஷ்யனும்
ஸ்வோக்தப்ரியஸ்ய தன்னால் பிரியமென்று சொல்லப்பட்ட புத்திரனுக்குள்ள
துஷ்டத்வம் துஷ்டசுபாவத்தை
விவேகத: குருநாதன் அனுக்கிரகிக்கப்போகிற விவேகத்தால்
வேத்தி அறிகிறான்.

அ-கை. அந்தசுருதியில் சொல்லுகிற புத்திரனிடத்தி லிருக்கிற தோஷங்களைப் பிரித்து நன்றாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்.

अलभ्यमानस्तनयःपितरौक्लेशयेच्चिरम् ।
लब्धोपिगर्भपातेनप्रसवेनचबाधते ॥

जातस्यग्रहरोगादिःकुमारस्यचमूर्खता ।
उपनीतेप्याविद्यत्वमनुद्वाहश्चपण्डिते ॥
यूनश्चपरदारादिदारिद्र्यञ्चकुटुंबिनः ।
पित्रोर्दुःखस्यनास्त्यन्तोधर्मीचेन्म्रियतेतदा ॥

கர்பஸ்தஸ்தநய: பிதரௌ க்லேஶயேத்ப்ருஶம் ।
ஷண்மாஸி கர்பபாதேந ப்ரஸவேந ச பாதயேத ॥ ௬௫
ஜாதஸ்ய க்ரஹரோகாதி: குமாரஸ்ய ச மூர்கதா ।
உபநீதேऽப்யவித்யத்வமநுத்வாஹஶ்ச பண்டிதே ॥ ௬௬
யூநஶ்ச பரதாராதி தாரித்ர்யஞ்ச குடும்பிந: ।
பித்ரோர்து:கஸ்ய நாஸ்த்யந்தோ தர்மீ சேந்ம்ரியதே ததா ॥ ௬௭

கர்பஸ்த: புத்திரன் பிறக்கிறதற்கு முன்னமே
தநய: அந்த புத்திரன் நாகப்பிரதிஷ்டை சற்பசாந்தி சேதுஸ்நானம் முதலான வருத்தத்தால்
பிதரௌ தாய்தகப்பன்களை
ப்ருஶம் வெகுநாளம்
க்லேஶயேத் துக்கப்படுத்திவைக்கிறான்
ஷட்ஸு அபி அப்படியில்லாவிட்டாலும் நாலு ஆறு மாதங்களில்
கர்பபாதேந அந்தகருப்பம் விழுந்துபோவதாலும்
ப்ரஸவேந ச பிரசவகாலத்திலும் பத்து பதினைந்து நாள்
பாதயேத வெளியில்வராமல் பிராணாபத்துவரை பாதிக்கிறான்
ஜாதஸ்ய பிறந்தகுழந்தைக்கும் மாந்தம் கணைபக்ஷி குழி
க்ரஹரோகாதி: கிரஹதோஷம் முதலானவைகளாலும்
குமாரஸ்ய ச குமாரனால் செய்யத்தகாதகாரியத்தைச்செய்வதாலும்
மூர்கதா பிடிவாதம் அழுகை முதலானதாலும்
உபநீதே அபி உபநயனமான பிற்பாடு விளையாட்டினாலும்
அவித்யத்வம் வித்தை வராமல் மூடனாய்ப் போவதாலும்
பண்டிதே வித்துவானானால்
அநுத்வாஹஶ்ச காலாகாலத்தில் கலியாணம் பண்ணுவதற்கு பணம் கிடைக்காமலும்
யூந: ச யௌவனத்தை யடைந்ததால் காமாதிகளாய்
பரதாராதி: பரஸ்திரீகளைப் பற்றியிழுப்பதாலும்
குடும்பிந: பன்றிக்குட்டி போடுவதுபோல் குடும்பியானால்
தாரித்ர்யஞ்ச தரித்திரத்தால் சதா கஷ்டப்படுவதாலும்

பத்ரிவசு அவன் அதிர்ஷ்டத்தாலே
ஸாநுஜ் இவனுடைய பாபத்தால்
தடா அப்போ
தூயதே அவன் மதிக்கிறுனகையால்

விநேரா: தாய்தகப்பன்களுக்கு புத்திரனால் வருகிற
உஸ்வஹ ஆக்கத்திற்கு
அவகாசம் முடிவுமில்லை.

௯௭. இப்போது இவன் செய்யவேண்டியதேதெனில்.

एवंविविच्यपुत्रादौप्रीतिंत्यक्त्वानिजात्मनि ।
निश्चित्यपरमांप्रीतिंवीक्षतेतमहर्निशम् ॥

ஏவம்விவிச்ய புத்ராதௌ ப்ரீதிம் த்யக்த்வா நிஜாத்மநி ।
நிஸ்சித்ய பரமாம் ப்ரீதிம் வீக்ஷதே தமஹர்நிஸம் ॥ ௯௮

ஏவம் இப்படி
விவிச்ய புத்திரனிடத்திலிருக்கிறதுக்கத்தை விவேசனம்பண்ணி
புத்ராதௌ பிள்ளைபெண்சாதிபணம் முதலானவைகளில்
ப்ரீதிம் வைத்திருக்கிற பிரீதியை
த்யக்த்வா தள்ளிவிட்டு
நிஜாத்மநி தானயிருக்கிற இந்த ஆத்மாவில்

பரமாம் மேலான
ப்ரீதிம் பிரீதியைவைத்து நானேசாக்ஷியென்று
நிஸ்சித்ய நிச்சயம் பண்ணி
தம் அவரையே
அஹர்நிஸம் இராப்பகலும் [தான்.
வீக்ஷதே பார்த்துக்கொண்டிருக்கி

௯௮. பிரதிவாதிக்கு சாபமெப்படி வருமெனில்.

आग्रहाद्ब्रह्मविद्वेषादपिपक्षमसुञ्चतः ।
वादिनोनरकःप्रोक्तोदोषश्चबहुयोनिषु ॥

ஆக்ரஹாத் ப்ரஹ்மவித்வேஷாதபி பக்ஷமமுஞ்சத: ।
வாதிநோ நரக: ப்ரோக்தோ தோஷஸ்ச பஹுயோநிஷு ॥ ௯௯

ஆக்ரஹாத் பிடிவாதமான்துராக்கிரகத்தால்
பக்ஷம் தான் பிடித்த புத்தி (தான்
ராத்தும பக்ஷத்தை
அமுஞ்சத: விடாதவனாயிருக்கிற
வாதிந: வாதிக்கு
ப்ரஹ்மவித்வேஷாதபி பிர்மவித்தின் த்வேஷத்தால்
நரக: ரௌரவாதிநரகமானது

ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
பிற்பாடு
பஹுயோநிஷு அனேகவிதமான பூச்சி புழு முதலான யோனிகளில் பிறக்கிற
தோஷஸ்ச தோஷமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சிஷ்யனுக்கனுக்கிரகமும் பிரதிவாதிக்கு சாபமும் வருமென்பதில் பிரமாணமும் யுக்தியும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

ब्रह्मविद्ब्रह्मरूपत्वादीश्वरत्वेनवर्णितम् ।

यद्वत्तत्तथैवस्यात्तच्छिष्यप्रतिवादिनोः ॥

ப்ரஹ்மவித்ப்ரஹ்மரூபத்வாதீஶ்வரத்வேந வர்ணிதம் ।

யத்வத்தத்ததைவஸ்யாத்தச்சிஷ்யப்ரதிவாதிநோ: ॥ ௭௦

ப்ரஹ்மவித் — பிரமத்தை சாக்ஷாத்காரமாயறிந்த ஞானி
ப்ரஹ்மரூபத்வாத் — பிரமஸ்வரூபமாக ஆனபடியினாலே அவனை
ஈஶ்வரத்வேந — ஈசுவரனாக
வர்ணிதம் — வர்ணிக்கப்படுகிறது
யத்வத் — எப்படி ஈசுவரனுக்கு சர்வ சக்தியுமிருக்கிறதோ அப்படிப்போல் ஞானிக்கும் சர்வ சக்தியிருப்பதால்
தத் — அந்த அனுக்கிரகமும் நிக்கிரகமும்
ததைவ — அப்படிக்கானே
தச்சிஷ்யப்ரதிவாதிநோ: — அவனுடைய சிஷனுக்கும் பிரதிவாதிக்கும் உண்டாகிறதென்றறி.

வி-ம். சூதசங்கிதை வாசிஷ்டம் முதலானவைகளில் யாதொரு புருஷர்கள் மகாத்துமாவான ஞானியை துவேஷிக்கிறார்களோ அவர்கள் ரௌரவாதி அனேக நரகங்களில் ஏகாந்தமாக சூரியசந்திராளுள்ளவு மிருப்பார்களென்று வெகுவிதமாய் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஆத்துமாவையே பிரியமா யுபாசிக்கவேண்டியதென்ற சுருதியினார்த்தத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

यस्तुसाक्षिणमात्मानंसेवतेप्रियमुत्तमम् ।

तस्यप्रेयानसावात्माननश्यतिकदाचन ॥

யஸ்துஸாக்ஷிணமாத்மாநம்ஸேவதேப்ரியமுத்தமம் ।

தஸ்யப்ரேயாநஸாவாத்மாநநஶ்யதிகதாசந ॥ ௭௧

யஸ்து — யாதொரு புருஷனாகிலும்
உத்தமம் — உத்தமமான
ப்ரியம் — பிரியராய்
ஆத்மாநம் — தானாயிருக்கிற
ஸாக்ஷிணம் — சாக்ஷியை
ஸேவதே — சதா அநுசந்திக்கிறானோ
தஸ்ய — அவனுக்கு
அஸௌ — இந்த
ஆத்மா — ஆத்துமாவானவர்
ப்ரேயாந் — நிரதிசய பிரியவடிவமாயிருக்கிறாரே தவிர
கதாசந — ஒருக்காலும்
நநஶ்யதி — நாசத்தையடைகிறதில்லை.

௮௧. இப்படி ஆத்துமாவே பிர்மானந்தமென்பதில் சாக்ஷியேதெனில்.

परप्रेमास्पदत्वेनपरमानन्दरूपता ।
सुखवृद्धिःप्रीतिवृद्धौमार्वभादिषुश्रुता ॥

பரப்ரேமாஸ்பதத்வேந பரமாநந்தரூபதா ।
ஸுகவ்ருத்தி: ப்ரீதிவ்ருத்தௌ ஸார்வபௌமாதிஷு ஶ்ருதா ॥ ௭௨

ஸுகவ்ருத்தி: சுகம் எந்த இடத்தில் விர்த்தியாகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு
ப்ரீதிவ்ருத்தௌ பிரீதியானது விர்த்தியாயிருக்கிறது
பரப்ரேமாஸ்பதத்வேந இந்த ஆத்துமா கௌணமித்யாத்மாக்களைக் காட்டிலும் மேலான பிரீதிக்கு விஷயமானதால்

பரமாநந்தரூபதா பரமானந்த சொரூபம்
ஸார்வபௌமாதிஷு சக்கிரவர்த்தி முதல் இரண்யகெர்ப்பன்வரை முதலானவர்களிடத்தில் ஒன்றுக்கொன்று நூறுபங்கு அதிகமாக சுகமிருக்கிறதென்று
ஶ்ருதா கேட்கப்படுகிறது,

௮௨. ஆனந்தரூபத்தைபற்றி ஆக்ஷேபிக்கிறான்.

चैतन्यवत्सुखंचास्यस्वभावश्चेच्चिदात्मनः ।
धीवृत्तिष्वनुवर्तेतसर्वास्वपिचितिर्यथा ॥

சைதந்யவத்ஸுகஞ்சாஸ்ய ஸ்வபாவஶ்சேச்சிதாத்மந: ।
தீவ்ருத்திஷ்வநுவர்தேத ஸர்வாஸ்வபி சிதிர்யதா ॥ ௭௩

சைதந்யவத் அறிவுபோல
அஸ்ய இந்த
சிதாத்மந: சிதாத்துமாவிற்கு
ஸுகஞ்ச சுகமும்
ஸ்வபாவஶ்சேத் சுபாவமானால்
ஸர்வாஸு சகலமாயிருக்கிற

தீவ்ருத்திஷ்வபி புத்திவிருத்திகளிலும்
சிதி: அறிவானது
யதா எப்படி
அநுவர்தேத தொடர்ந்திருக்கிறதோ அப்படி சுகமும் அனுசரித்திருக்கவேண்டுமேயெனில்.

௮௩. அதற்கு உத்திரம் சொல்லுகிறார்.

मैवमुष्णप्रकाशात्मादीपस्तस्यप्रभागृहे ।
व्याप्नोतिनोष्णातातद्वच्चितेरेवानुवर्तनम् ॥

மைவமுஷ்ணப்ரகாஶாத்மா தீபஸ்தஸ்ய ப்ரபா க்ருஹே ।
வ்யாப்நோதி நோஷ்ணதா தத்வச்சிதேரேவாநுவர்தநம் ॥ ௭௪

ந ஸ்வம் — ஆத்துமாவிற்கு ஆனந்தமானது சுபாவமில்லையென்கிறதில்லை
தீபஃ — தீபமானது
உஷ்ணப்ரகாசாத்மா — உஷ்ணமும் பிரகாசமும் வடிவமாயிருந்தும்
ஸ்வஸ்ய — அதினுடைய
ப்ரபா — பிரபையானது
க்ருஹே — கிரகத்தில்
வ்யாப்நோதி — வியாபிக்கிறது
ந உஷ்ணதா — அதின் உஷ்ணத்தன்மை எப்படி வியாபிக்கவில்லையோ
தத்வத் — அப்படிப்போலே
சித்தேஃ — அறிவினுடைய
அந்வயஸ்தத்வத் ஸ்வ — அனுசரிப்பு மட்டும் எங்குமிருக்கிறது ஆனந்தத்தின் அனுசரிப்பு சகல விருத்திகளிலும் காணப்படாதென்றறி

அ-கை. சைதன்னியம்போலே யானந்தமும் நியமமாகக் காணப்படவேண்டியது விதியில்லையென்று மற்றொரு திருஷ்டாந்தத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

गन्धरूपरसस्पर्शेष्वपिसत्सुयथापृथक् ।
एकाक्षेणैकएवार्थोगृह्यतेनेतरस्तथा ॥

கந்தரூபரஸஸ்பர்சேஷ்வபிஸத்ஸுயதாப்ருதக் |
ஏகாக்ஷேணைகஏவார்த்தோக்ருஹ்யதேநேதரஸ்ததா || ௭௫

கந்தரூபரஸஸ்பர்சேஷு — கந்தரூபஸ்பரிசம் முதலான குணங்கள் ஒரு பூவில் ஒன்றாகவே
ஸத்ஸு — சேர்ந்திருந்தாலும்
ஏகாக்ஷேண — ஒவ்வொருசட்சுவாதி இந்திரியத்தாலே
ஏகஃ ஏவ — ஒரே
அர்த்தஃ — குணமானது
ப்ருதக் — வெவ்வேறாக
யதா — எப்படி
க்ருஹ்யதே — கிரகிக்கப்படுகிறதோ
ந இதரஃ — ஒரு இந்திரியத்தால் மற்றிதரகுணமெப்படிகிரகிக்கப்படவில்லையோ
ததா — அப்படிப்போலவறி.

அ-கை. திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களுக்கு சமத்துவங் காணப்படவில்லையே யெனில்.

चिदानन्दौनैवभिन्नौगन्धाद्यास्तुविलक्षणाः ।
इतिचेत्तद्भेदोपिसाक्षिण्यन्यत्रवावद ॥
आद्येगंधादयोप्येवमभिन्नाःपुष्पवर्तिनः ।
अक्षभेदेनतद्भेदेवृत्तिभेदात्तयोर्भिदा ॥

சிதாநந்தௌநைவபிந்நௌகந்தாத்யாஸ்துவிலக்ஷணாஃ |
இதிசேத்தத்பேதோபிஸாக்ஷிண்யந்யத்ரவாவத || ௭௬

ஏகஸ்மிந்புஷ்பே கந்தாத்யா பேதா: புஷ்பவர்த்திந: ।
சக்ஷுராதீந்த்ரியபேதாத் தத்பேதோ வ்ருத்திபேதாத்தயோர்பிதா ॥ ௭௬

நாநாகுணை: கந்தம் முதலான குணங்களினால்
பேதா: வேறுவேறு இலக்ஷணமுடையதாக இருக்கிறது
ஏகஸ்மிந் ஒன்றுள்
புஷ்பே ஆகிய புஷ்பத்தில்
கந்தாதய: அபி கந்தம் முதலான குணங்கள்
புஷ்பவர்த்திந: புஷ்பத்தை ஆசிரித்துக்கொண்டு
பிந்நா: அபின்னங்களாகவே யிருக்கின்றன
சக்ஷுராதீந்த்ர இந்திரியபேதத்தால்
தத்பேத: அந்த கந்தாதிகுணபேதம் காணப்படுகிறது
யதா இப்படி
வ்ருத்திபேதாத் சாத்துவிகாதி விர்த்திகளின் பேதத்தாலேயே
தயோ: அந்த சிதானந்தங்களுக்கு
பிதா பேதம் காணப்படுகிறது ஆகையால்
சிதாநந்தௌ ஆத்துமாவிற்கு அறிவும் ஆனந்தமும்
ந பிந்நௌ ஸ்வத: பேதங்களில்லையென்றே அறியத்தக்கது
தத்பேத: அபி அந்த பேதமும்
ஸாக்ஷிணி சாக்ஷியாகிய ஆத்துமாவிடத்திலிருக்கிறதா
அந்யத்ர வா அந்த அன்னியமான விர்த்திகளிடத்திலிருக்கிறதா
வத சொல்லு.

அ-கை. அறிவும் ஆனந்தமும் யெங்கே ஒன்றாய்க் காணப்படுகின்றனவெனில்.

सत्ववृत्तौचित्सुखैक्यंतद्वृत्तेर्निर्मलत्वतः ।

ஸத்த்வவ்ருத்தௌ சித்ஸுகைக்யம் தத்வ்ருத்தேர்நிர்மலத்வத: ॥௭௭

ஸத்த்வவ்ருத்தௌ சுத்தசாத்துவிகமான விர்த்தியில்
சித்ஸுகைக்யம் அறிவு ஆனந்தங்களுடைய ஐக்கியமானது காணப்படுகிறது
தத்வ்ருத்தே: அந்த விர்த்தி
நிர்மலத்வத: நிர்மலமாயிருப்பதாலென்றறி.

அ-கை. ராஜசவிருத்தியில் ஆனந்தமேன் காணப்படவில்லையெனில்.

रजोवृत्तेस्तुमालिन्यात्सुखांशोत्रतिरस्कृतः ॥

तिंतिणीफलमत्यम्लंलवणेनयुतंयदा ।

तदाम्लस्यतिरस्कारादीषदम्लंयथातथा ॥

ரஜோவ்ருத்தேஸ்து மாலிந்யாத் ஸுகாம்சோ(அ)த்ர திரஸ்க்ருத: ॥ ௭௮

திந்திரிணீஃபலவத்க்ஷுத்ராம்லவேதநயா யதா ।
ததாக்ஷுஸ்ய திரஸ்காராத் ஸூக்ஷ்மத்வாத் யதா ததா ॥ ௭௯

ராஜஸவ்ருத்தௌ: — ராஜச விருத்தியோவென்றால்
ராகாதிதோஷை: — இராகாதி தோஷங்களால் மலினமாயிருப்பதால்
அத்ர — இந்த ராஜசவிருத்தியில்
ஸுகாம்ஸ: — சுகாம்சமானது
திரஸ்க்ருத: — மறைபட்டுப்போயிருக்கி (றது
அத்யம்லம் — மிகவும் புளிப்பான
திந்திரிணீஃபலம் — புளியம் பழமானது
யதா — எப்போ
லவணேந — உப்போடே
யுக்தம் — சேர்க்கதோ
ததா — அப்போ
க்ஷுஸ்ய — மிகுந்த புளிப்பு
திரஸ்காராத் — மறைபட்டுப்போகிறதால்
ஸாம்லிகம் — சிறிது
அம்லம் — புளிப்புமட்டும்
யதா — எப்படி காணப்படுகிறதோ
ததா — அப்படிப்போலவே.

ननुप्रियतमत्वेनपरमानन्दतात्मनि ।
विवेक्तुंशक्यतामेवंविनायोगेनकिंभवेत् ॥

நநுப்ரியதமத்வேநபரமாநந்ததாத்மநி ।
விவேக்தும்ஶக்யதாமேவம்விநாயோகேநகிம்பவேத் ॥ ௮௦

நநு — சங்கை
ப்ரியதமத்வேந — கேளமித்திரியாத்துமாக்களைக்காட்டிலும் பஞ்சகோச சாக்ஷியான இந்த ஆத்துமா அதிப்பிரியனானதால்
ஆத்மநி — இந்த ஆத்துமாவில் (றென்று
பரமாநந்ததா — பரமானந்த மிருக்கிற
ஏவம் — இப்படி
விவேக்தும் — விசாரத்தால் பிரித்தறிய
ஶக்யதா — யோக்கியமாகட்டும்
யோகேநவிநா — கீழத்தியாயத்தில் சொன்ன சமாதி அப்பியாசமன்றியில்
கிம்பவேத் — என்ன பிரயோஜனமுண்டாகும்.

यद्योगेनतदेवेतिवदामोज्ञानसिद्धये ।
योगःप्रोक्तोविवेकेनज्ञानंकिन्नोपजायते ॥

யத்யோகேநததேவேதிவதாமோஜ்ஞாநஸித்தயே ।
யோக:ப்ரோக்தோவிவேகேநஜ்ஞாநம்கிந்நோபஜாயதே ॥ ௮௧

ஜ்ஞாநஸித்தயே — ஞானம் சாக்ஷாத்காரமாக சித்திக்கும்பொருட்டு
யோகேந — கீழேசொன்ன சிகிற்பயோகத்தால்

யஃ யெந்த பிர்மம் நம்மால் சொல்லப் பட்டதோ தஃவேவ அந்த பிர்மத்தையே சொன்ன (ன்னோம் ஐதி வஷாஃ நாம்தானேயிதிலும்சொ யொஃவெஹாக்ஷ கிழத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டதுபோல இந்த அத்தியாயத்தில் நாமே விவேகத்தை யும் சொன்னோமாகையால் விவெகெஉ ஜ்ஞாநம் இந்த பஞ்சகோசவிவேகத்தால் தத்துவஞானமானது உவஜாயதெ கிம் ஏன் உண்டாக மாட்டாது இதில் சிறிதும் சந்தேக மில்லாமல் நம்பினால்பிழைப்பாய்

அ-கை. இதிற் பிரமாணமேதெனில்.

यत्साङ्ख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ।

इतिस्मृतंफलैकत्वंयोगिनाञ्चविवेकिनाम् ॥

யத்ஸாங்க்யைஃப்ராப்யதேஸ்தாநம்தத்யோகைரபிகம்யதே ।

ஐதிஸ்ம்ருதம்ஃபலைகத்வம்யோகிநாம்சவிவேகிநாம் ॥ ௮௨

ஸாங்க்யைஃ சாங்க்கிய விசாரங்களா யஃ ஸ்தாநம் யாதொருஸ்தானம் (லே ப்ராப்யதே அடையப்படுகிறதோ தஃ அது யொகைஃ அபி யோகங்களாலும் கம்யதெ அடையப்படுகிறது ஐதி இப்படி யொகிநாம் ச யோகிகளுக்கும் விவெகிநாம் விவேகிகளுக்கும் ஃபலைகத்வம் பலமொன்றென்று பகவத்கீதையில் ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி யோகிகளுக்கும் விவேகிகளுக்கும் ஞானமாகிற பலம் ஒன்றானால் இரண்டினுள் என்று சொன்னாற்போதுமே. சாஸ்திரங்களில் இரண்டுவழி சொல்லுவானெனில்.

असाध्यःकस्यचिद्योगःकस्यचिज्ज्ञाननिश्चयः ।

इत्थंविचार्यमार्गौद्वौजगादपरमेश्वरः ॥

அஸாத்யஃகஸ்யசித்யோகஃகஸ்யசிஜ்ஜ்ஞாநநிஶ்சயஃ ।

இத்தம்விசார்யமார்கௌத்வௌஜகாதபரமேஶ்வரஃ ॥ ௮௩

கஸ்யசித் ஓரதிகாரிக்கு யொகஃ மனோலயம் பண்ணுகிற சமாதியோகமானது அஸாத்யஃ அசாத்தியமாகத்தோன்றும் கஸ்யசித் மற்றோரதிகாரிக்கு ஜ்ஞாநநிஶ்சயஃ விசாரத்தாலுண்டாகிற ஞான நிச்சயமானது அசாத்தியமாக இருக்குமென்பதை அறிந்திருக்கிற சர்வஞ்ஞரான பரமேஶ்வரஃ பரமேசுவர்

இத்தம் இப்படி யென்று
விஜ்ஞாய பிராணிகளுடைய சித்தத்
தை அறிந்து

அ-கை. என்னய்யா வெகுபிரயாசசாத்தியமான [illegible] பமான ஞானத்திற்கும் பலன் சரியென்று சொல்லுகிற [illegible] செய்தவனுக்கும் சுகமாயிருந்தவனுக்கும் கூலி சரி [illegible] போலிருக்கிறதேயெனில்.

योगेकोतिशयस्तत्रज्ञानमुक्तंसमन्द्वयोः ।
रागद्वेषाद्यभावश्चतुल्योयोगिविवेकिनोः ॥
नप्रीतिर्विषयेष्वस्तिप्रेयानात्मेतिजानतः ।
कुतोरागःकुतोद्वेषःप्रातिकूल्यमपश्यतः ॥
देहादेःप्रतिकूलेषुद्वेषस्तुल्योद्वयोरपि ।
द्वेषंकुर्वन्नयोगीचेदविवेक्यपितादृशः ॥
द्वैतस्यप्रतिभावन्तुव्यवहारेद्वयोस्समम् ।
समाधौनेतिचेत्तद्वदद्वैतत्वंविवेकिनः ॥

யோகே கோதிஶயஸ்தத்ர ஜ்ஞாநமுக்தம் ஸமந்த்வயோ: ।
ராகத்வேஷாத்யபாவஶ்ச துல்யோ யோகிவிவேகிநோ: ॥
நப்ரீதிர்விஷயேஷ்வஸ்தி ப்ரேயாநாத்மேதி ஜாநத: ।
குதோ ராக: குதோ த்வேஷ: ப்ராதிகூல்யமபஶ்யத: ॥
தேஹாதே: ப்ரதிகூலேஷு த்வேஷஸ்துல்யோ த்வயோரபி ।
த்வேஷம் குர்வந்நயோகீ சேதவிவேக்யபி தாத்ருஶ: ॥
த்வைதஸ்ய ப்ரதிபாநந்து வ்யவஹாரே த்வயோஸ்ஸமம் ।
ஸமாதௌ நேதி சேத்தத்வதத்வைதத்வம் விவேகிந: ॥

யோகே சமாதியோகத்தில்
க: என்ன
அதிஶய: அதிசயமிருக்கிறது
த்வயோ: யோகிக்கும் விவேகிக்கும்
தத்ர அந்த யோக விவேகங்களிலே
ஜ்ஞாநம் ஞானமானது

ஸமம் சமமாக
உக்தம் சொல்லப்பட்டது
ராகத்வேஷாதி [illegible]
[illegible]

[illegible] போகிக்கும் வி[illegible]

[illegible] விஷயம்பொய்யாய்போ[illegible] விஷயங்களில்

[illegible] பிரியானது

[illegible] இருவருக்குமில்லை

[illegible] ஆத்மாவே

[illegible] அதிப்பிரிய வஸ்து வென்று

[illegible] அறிந்திருக்கிற விவேகிக்கு

[illegible] என்னகாரணத்தினலே

[illegible] ஆசையானது உண்டாகப்போகிறது

[illegible] எதினலே (து

[illegible] த்வேஷம்உண்டாகப்போகிற

[illegible] சகலஜகத்தையும் தனக்கு பிரதிகூலமாக பார்க்கிற இந்த விவேகிக்கு

[illegible] தேகேந்திரியாதிகளுக்கு

[illegible] பிரதிகூலமான பா[illegible] முதலானவைகளிலே பயகம்ப[illegible] விகாரங்களுண்டாய் அஞ்ஞானியைப்போலே அவைகளை ஸம்[illegible] பண்ணும்படியான த்வேஷம் காணப்படுகிறதேயென்றால்

[illegible] அது இரண்டுபேருக்கும்

[illegible] த்வேஷம்வருவது

[illegible] சமானமன்றோ

[illegible] த்வேஷவாசனையை (வி

[illegible] பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற

[illegible] யோகியாகமாட்டானென்று சொல்லுவாயாகில்

[illegible] அப்படியாகத்வேஷ வாசனைகளோடேகூடினவனும்

[illegible] அவிவேகியென்றே ஆ[illegible]

[illegible] வியவஹாரத்தில்

[illegible] த்வைதத்தினுடைய

[illegible] தோற்றமும் விவே[illegible]கிக்கிறதென்றால்

[illegible] அது இருவருக்கும்

[illegible] சமானந்தானே

[illegible] யோகிக்கும் மனேலயமான சமாதியில்

[illegible] த்வைததோற்றமில்லையென்றால்

[illegible] அதுபோல் (சையில்

[illegible] விவேகிக்கும் விவேகதெ[illegible]

[illegible] த்வைதத்தோற்றம்

[illegible] இல்லாமை சரியே

[illegible]. என்னய்யா விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே கண்ணைக்கொண்டுபோட்டானென்கிற சொல்போல விவேகிக்கு த்வைததோற்ற மெப்படி [illegible]யெனில்.

विवक्ष्यतेतदस्माभिरद्वैतानन्दनामके ।
अध्यायेहितृतीयेतस्सर्वमप्यतिमङ्गलम् ॥

[illegible] ॥ ௮௮

அமிதாநந்தநாமகெ அத்துவைதானந்தமென்ற பேரோடேகூடினதாயும் அத்துவைதத்தை அடியோடே அடிக்கிறதாயுமிந்த விவேகத்தைதிடப்படுத்துவதாயுமிருக்கிற

த்ருதீயெ சொல்லப்போகிறமூன்றுவது

அத்யாயெ அத்தியாயத்தில் (து

தஸ அந்தத்வைதத்தோற்றமின்மை

கஹூாஹி: நம்மாலேயே

விவக்ஷிதெ ஹி சொல்லப்பட்டபோ

கதம் ஆகையினல் [கிறதன்று

ஸவஜம் ஆவி சொன்னசமஸ்தமும்

கதிமாஹஹ மிகவும் கல்யாணமாகபவிக்கத்தக்கது.

அ-கை. த்வைதத்தோற்ற மின்மையோடேகூடி ஆத்துமஞானத்தையுடைய விவேகி யோகியாகவே ஆகிறன். ஆகையால் யோகஞானமிரண்டையும் ஒன்றுசெய்தது சமானமென்று சொல்வதால் அவனைக் குருநாதன் பிரீதியுடன் வாழ்த்துகிறர்.

सदापश्यन्निजानन्दमपश्यन्निखिलञ्जगत् ।
अर्थाद्योगीतिचेत्तर्हिसन्तुष्टोवर्धतांभवान् ॥

ஸதாபஶ்யந்நிஜாநந்தமபஶ்யந்நிகிலஞ்ஜகத் ।
அர்தாத்யோகீதிசேத்தர்ஹிஸந்துஷ்டோவர்த்ததாம்பவாந் ॥

நிஜாநந்தம் தன்னுடைய முக்கியானந்தத்தை தானகவே

ஸதா எப்போதும்

பஶ்யந் சாக்ஷாத்காரமாக பார்த்துகொண்டு

நிகிலம் சமஸ்தமான

ஜகத் ஜகத்தையும் ஒருபொருளாக

அபஶ்யந் பாராதிருக்கிறனென்ற

அர்தாத் அர்தத்தால்

யோகீ இதி யோகியாகவே ஆகிறனென்று சொல்லுவாயாகில்

தர்ஹி அப்போது

பவாந் அப்பிடிஅறிந்த நீ

ஸந்துஷ்ட: சந்தோஷமாக

வர்த்ததாம் விருத்தியடையக்கடவாய்

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தின் தாத்பரியத்தை சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறர்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रंथेमन्दानुग्रहसिद्धये ।
द्वितीयाध्यायएतस्मिन्नात्मानन्दोविवेचितः ॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதெக்ரந்தெமந்தாநுக்ரஹஸித்தயெ ।
த்விதீயாத்யாயஏதஸ்மிந்நாத்மாநந்தோவிவேசித: ॥கூ

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதெ க்ரந்தெ பிர்மானந்தமென்கிற பேரோடே கூடியதாயிருக்கிறகிரந்தத்தில்

ஏதஸ்மிந் இந்த

த்விதீயாத்யாயெ இரண்டாவதுஅத்தியாயத்தில்

[illegible]வியமந்தர்களுக்கு [illegible] அநுக்கிரகம் சித்தியாகும் பொருட்டு | ஆநந்தஃ ஆத்துமானந்தமானது விவேகிதஃ சொல்லப்பட்டது

விம். ஆகையாலிந்த ஆத்துமானந்த விவேகத்தை ஸ்ரீ சத்குருகடாக்ஷத்தினால் பஞ்சகோசவிவேகத்தால் சகலமான கௌணமித்தியாவடிவங்களான [illegible]க்களை [illegible]பண்ணி அவஸ்தாத்திரிய சாக்ஷியே நான். அவஸ்தாத்திரிய சாக்ஷியான நானே சர்வபரிபூரணனென்று எவன் இப்படி சதா அனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறானோ அவன் இப்பவே அதிசுலபமாய் அப்பிரதிபந்தாபரோக்ஷ ஞானத்தையடைவன். இதிற்சந்தேகமில்லை. இப்படி ஒவ்வொரு பிரகரணத்தில் ஒவ்வொருவிதமாக ஞானத்தை வருணிப்பானேன். ஒரேப்பிரகாரமாக ஏன் சொல்லக்கூடாதென்றால் குழந்தாய். அதற்குச் சொல்லுகிறேன் கேள். அதாவது குருசன்னிதானத்திற்கு வருகிற அதிகாரிகள் வெவ்வேறுவிதமாயிருப்பார்கள். அதெப்படியென்றால் ஐக்கியனென்றும், சாந்தனென்றும், சமரசனென்றும் சன்மித்திரனென்றும் சக்கியனென்றும், சகோதரனென்றும், தந்தையென்றும், தாயென்றும், வாதியென்றும் சம்மந்தியென்றும், குழந்தையென்றும், குமாரனென்றும் ராஜனென்றும், சேவகனென்றும், வாகனனென்றும் இப்படி அனேகவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதில் பிரம்மமே நானென்று ஐக்கியஞானத்தை உடனே அடைகிறவன் ஐக்கியனென்றும் குருவாக்கியத்திலேயே சித்தோபசாந்தி அடைகிறவன் சாந்தனென்றும் குருவின் சரீரத்திலுண்டாகிற சேஷ்டையெல்லாம் பிரமரசமாகப் பார்ப்பவன் சமரசனென்றும் குருவின் சரீரத்துக்கு வருகிற சுகதுக்கங்களை தனக்கு வந்ததாக பாவிப்பவனே சன்மித்திரனென்றும், குருவினிடத்திலும் ஜாக்கிரம் முதல் மோக்ஷபரியந்தம் தன் சித்தத்திலுண்டாகிற குணதோஷங்களை ஒளியாமல் தெரிவிக்கிறவனே சக்கியனென்றும், கூடப்பிறந்தவன் அண்ணனிடத்தில் சங்கோசம் பயம் பக்தி விசுவாசங்களோடே கூடியிருப்பதுபோலே இவனுமிருப்பதால் சகோதரனென்றும் தந்தை புத்திரனுடைய க்ஷேமத்தையே பிரார்த்திப்பதுபோல இவனுமிருப்பதால் குருவுக்கு தந்தையென்றும் தாயைப்போல நிட்காமியமென்கிற கருப்பத்தால் குருவாகிய குழந்தையை பெற்றிருப்பதாலும் அன்னபானத்தையும் ஊட்டி சவுசத்தையும் பண்ணிவிடுவதால் தாயென்றும் சதா குருவோடே சங்கைபண்ணிக்கொண்டிருப்பதால் வாதியென்றும் குருவினிடத்தில் தன் கௌரவத்தையே கொண்டாடிக்கொண்டு தன் மாரைப்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால் சம்மந்தியென்றும் நல்லது பொல்லாததாயும், பொல்லாதது நல்லதாயும் விபரீதமாய்த் தோற்றுவதால் குழந்தையென்றும், குருவினுடைய சிக்ஷைக்காக பயந்து சிரவணாதிகளைச் செய்வதால் குமாரனென்றும், ராஜன் வரும்போது அவ்வி

டத்திலுள்ளவர்களை அதிகாரம் பண்ணுவதுபோல குருவையும் சாதுக்களையும் ரக்ஷிக்க வல்லபமிருப்பதால் ராஜனென்றும், ராஜாஞ்ஞைக்கு பயப்பட்டு இடைவிடாமல் கட்டி காத்து குருவுக்கு கைங்கரியம் செய்துவருவதால் சேவகனென்றும் தனக்கென்று ஓர் சுவதந்திரமற்று குருவினிஷ்டப்படி சஞ்சரிப்பதற்கெல்லாம் தடையன்னியில் சகித்திருப்பதால் வாகனனென்றும் இப்படி குருசன்னிதானத்து வருகிற அதிகாரிகளுடைய பக்குவபேதங்கள் பலவிதமாயிருப்பதால் சற்குருநாதனும் சமயம் போலே பக்குவத்திற்கு தகுந்த பிரகரணத்தை உபதேசித்து வருகிறாரென்றறி.

ஆத்துமானந்தம் முற்றிற்று.

---

(௧௫)வது அத்துவைதானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

பிரமானந்தத்திலும்; வித்தியானந்தத்திலும்; விஷயானந்தத்திலும்; எட்டுவகையானந்தங்களுமடக்கம். (அதாவது) பிரமானந்தத்திற்குள் யோகானந்தமும்; ஆத்துமானந்தமும்; அத்துவைதானந்தமும்; அடக்கம் விஷயானந்தத்தில் வித்தியானந்தம் அடக்கம் வாசனானந்தத்தில் தூஷ்ணீம் பூதானந்தமுமடக்கம் பிரமானந்தத்தின் அடக்கமான, அத்துவைதானந்தம் சொல்லுகிறோம். தைத்திரீய சுருதியில் ஆனந்தத்திலிருந்து இப்பூதங்கள் உண்டாகியதிலேயிருந்து, அதிலே லயிக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அதினுண்மையைக் கூறுகின்றேன். தகப்பனிடத்திலிருந்து பிள்ளையுண்டானதுபோல, இச்சகம் உண்டாயிற்றென்று சொன்னால், ஆனந்தத்திற்கு துவைதத்தன்மை வந்துவிடும்; ஆகையால், ஆரம்பவாதமும் கூடாது பாலேதயிராய் பரிணமித்ததுபோல், இச்சகமானந்தமாய் பரிணமித்தால் மறுப்படி தையிர்பாலாகாததுபோல், இச்சகம் ஆனந்தமாகாது அவ்வேதுவால் இதில் பரிணாமவாதமும் கூடாது, இவ்வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் பழுதையிற்பாம்பு இருட்டில் மயக்கத்தால் தோன்றுவதுபோல, ஆனந்தத்தில் அஞ்ஞானமாகிற இருட்டில் ஆவரணமாகிற மயக்கத்தால் இச்சகமுதலான பாம்புத்தோற்றம் கற்பனையால் வந்திருப்பதால்; இச்சாஸ்திரத்தில் விவர்த்தவாதம்; அங்கீகரித்தோம் வாஸ்தவத்தில் பழுதையிற்பாம்பில்லாததுபோல் ஆனந்தத்திலுண்மையில் ஜகமில்லை. மண்ணைவிட்டு குடமில்லாததுபோலும்; தங்கத்தைவிட்டு பூஷணமில்லாததுபோலும், இரும்பன்றி ஆயுதமில்லாததுபோலும், சமுத்திரமன்றி அலைநுரைகுமிழியில்லாததுபோலும்; ராஜகுமாரனன்றி வேடத்தன்மையில்லாததுபோ

... ஜாலக்காரனன்றி இந்திரஜாலவித்தை இல்லாததுபோலும், சுவ... சித்திரமில்லாததுபோலும் ஆகாசமன்றி நிலநீர்முதலானதில்லாததுபோ... ஆனந்தவஸ்துவில் நாமரூபஜகம் சொல்மாத்திரத்திலேயொழிய வேறு... ...ஆகையால், சச்சிதானந்தப்பிரமமே நாமென்றும், தோன்றுகிற ஜகம் ஒ... ...இல்லையென்றும் திடமுறைந் திருப்பவனே, அத்துவைதானந்தத்து... ...வன். இச்சகமில்லையென்றறிய வாசிஷ்டத்தில் சொல்லியிருக்கிற... ...முணர்ந்துகொள் எங்கெந்த நாமரூபத்திலும், முதல்முதல் ...கின்றது. சச்சிதானந்தமேயன்றி, கற்பனையான நாமரூபம் சொல் மா... ...யிருக்கிறது இவ்வாறுணர்ந்தவனே அத்துவைதானந்தமுணர்ந்தவன்.

அத்துவைதானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீபாரதீதீர்த்தப்ரஹ்மாநந்தகுரவே நம:.

ப்ரஹ்மாநந்தே அத்வைதாநந்த:.

முதல் அத்தியாயத்தில் பிரமானந்தமென்றும் வித்தியானந்தமென்று ...ஷயானந்தமென்றும் மூன்றினுள்ளே ஐந்து பிரகரணத்தை யடைக்கி... ...னதில் பிரமானந்தத்திற்குள் பிரிவான யோகானந்த ஆத்துமானந்தங்க... ...சொல்லி இப்போது அதின் மீதியான அத்துவைதானந்தத்தை ஆரம்பி... ...இங்க குருநாதன் ஜெகத்தென்று ஒரு வஸ்து யில்லைவேயில்லை யென் ...விக்கிறார்.

ஆ-கை. முதல் அத்தியாயத்தில் யாதொருயோகானந்தம் சொல்லப்பட்... அத்துமுக்கியானந்தமே கௌணமித்தியா கர்த்தாத்துமாக்களை காட்டி... ...இருக்கிற ஆத்துமானந்தமாக ஆகட்டும் துவைதத்தோடே கூடிய ...அதெப்படி சித்திக்குமெனில்.

योगानन्द:पुरोक्तोयस्सआत्मानन्दइष्यताम् ।

कथंब्रह्मत्वमेतस्यसद्वयस्येतिचेच्छृणु ॥

யோகாநந்த:புரோக்தோயஸ்ஸஆத்மாநந்தஇஷ்யதாம் ।

கதம்ப்ரஹ்மத்வமேதஸ்யஸத்வயஸ்யேதிசேச்ச்ருணு ॥ ௧

யஃ யாதொரு
யோகாநந்தஃ யோகானந்தமானது
ப்ராக் முதல் அத்தியாயத்தில்
உக்தஃ சொல்லப்பட்டதோ
ஸஃ அதுவே
ஆத்மாநந்தஃ ஆத்துமானந்தம்
பவத்யாம் ஆகட்டும்
சக்ஷுராதிபிஃ கண் முதலாய இந்திரியங்களாகிற ஸ்வகதபேதமும் சஜாதியமானதேகம் முதல் புத்திரன்வரையிலுள்ள துவிதமும் விஜாதியமான பிருதிவிமுதலான துவிதமும் தோற்றிக்கொண்டிருக்கிற இப்படிப்பட்ட துவைதத்தோடே கூடின
ஜநஸ்ய இவனுக்கு
கதம் எப்படி (க்கும்
ப்ரஹ்மத்வம் பிர்மத்துவமானது சித்தி
இதி சேத் என்று கேட்பாயாகில்உனக்கு வேறுவிதமான யேற்றசமாதானம் சொல்லுகிறேன்
ஶ்ருணு கேள்

आकाशादिस्वदेहान्तंतैत्तिरीयश्रुतीरितम् ।
जगन्नास्त्यन्यदानन्दादद्वैतब्रह्मताततः ॥

ஆகாசாதிஸ்வதேஹாந்தம்தைத்திரீயஶ்ருதீரிதம் ।
ஜகந்நாஸ்த்யந்யதாநந்தாதத்வைதப்ரஹ்மதாததஃ ॥ ௨

ஆகாசாதிஸ்வதேஹாந்தம் ஆகாசமுதல் தேகம்வரையிலுள்ள
தைத்திரீயஶ்ருதீரிதம் தைத்திரியமென்கிற சுருதியால் சொல்லப்படுகிற
ஜகத் சகலஜகத்தும்
ஆநந்தாத் தானாயிருக்கிற ஆனந்தத்தைக்காட்டிலும்
அந்யத் வேறாக
நாஸ்தி இல்லை
ததஃ ஆகையினாலே
அத்வைதப்ரஹ்மதா துவைதமற்றபிர்மமே சித்தித்திருக்கிறது.

அ-கை. நீர்சொன்ன சுருதியால் பிர்மத்திற்கு அத்துவைதத்துவம் காணப்படுகிறதே யன்றி ஆனந்தத்துவங் காணப்படவில்லையே யெனில், அந்த உபநிஷத்தில் இரண்டாம் அத்தியாயமானபிறகு வல்லியில் நீ கேட்ட அர்த்தமிருக்கிறதென்று அதை காண்பிவிக்கிறார்.

आनन्दादेवतज्जातंतिष्ठत्यानन्दएवतत् ।
आनन्दएवलीनंचेत्युक्तानन्दात्कथंपृथक् ॥

ஆநந்தாதேவ தஜ்ஜாதம் திஷ்டத்யாநந்தஏவ தத் ।
ஆநந்தஏவலீநம்சேத்யுக்தாநந்தாத்கதம்ப்ருதக் ॥ ௩

தத் அந்த ஜகத்து
ஆநந்தாத் ஏவ ஆனந்தத்திலிருந்தே
ஜாதம் பிறந்ததென்றும்
ஆநந்தே ஏவ ஆனந்தத்திலேயே
தத் அந்த ஜகத்து
ஸ்திதம் இருக்கிறதென்றும்
ஆநந்தே ஏவ ஆனந்தத்திலேயே
லீநம் ச லயிக்கிறதென்றும்
இதி இப்படி
உக்தாநந்தாத் சொல்லப்பட்ட ஆனந்தத்தைக்காட்டிலும்
ப்ருதக் வேறாக
கதம் எப்படி இருக்கும்

அ-கை. பிர்மத்தை ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாக சொல்லவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறன்.

कुलाद्धटउत्पन्नोभिन्नश्चेतिनशंक्यताम् ।
मृद्वदेष्ह्युपादानंनिमित्तंनकुलालवत् ॥

குலாலாத் கட உத்பந்நோ பிந்நஸ்சேதி ந சங்க்யதாம் ।
ம்ருத்வதேஷ ஹ்யுபாதாநம் நிமித்தம் ந குலாலவத் ॥ ௯

குலாலாத் குசவனிடத்திலிருந்து
உத்பந்ந: உண்டான
கட: பானையானது
பிந்ந: ச அவனுக்கு வேறாயிருப்பது போல ஜகத்தும்
இதி பிர்மத்துக்கு வேறாயிருக்கட்டுமென்று
ந சங்க்யதாம் சங்கிக்கதக்கதன்று
ம்ருத்வத் மண்போல
ஏஷ: இந்த ஆத்துமாவானவர்
உபாதாநம் ஹி உபாதானகாரணமென்றே
குலாலவத் குயவன்போல
நிமித்தம் ஆத்துமா நிமித்தகாரணம்
ந அன்று.

அ-கை. குலான் கடத்திற்கு உபாதானகாரணமாகவேனில்லையெனில்.

स्थितिर्लयश्चकुंभस्यकुलालेस्तोनहिक्वचित् ।
दृष्टौतौमृदितद्वत्स्यादुपादानन्तयोश्श्रुतेः ॥

ஸ்திதிர்லயஸ்ச கும்பஸ்ய குலாலே ஸ்தோ ந ஹி க்வசித் ।
த்ருஷ்டௌ தௌ ம்ருதி தத்வத் ஸ்யாதுபாதாநதயோஸ் ஸ்ருதே: ॥ ௫

கும்பஸ்ய கடத்திற்கு
ஸ்திதி: இருப்பும்
லய: ச லயமும்
குலாலே குயவனிடத்தில்
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ஸ்த: ந ஹி இருக்கின்றனவல்லவென்றே
ம்ருதி மண்ணினிடத்திலேயே
தௌ அந்தஸ்திதிலயங்கள்

ஈக்ஷ்யந்தே காணப்படுகின்றன
தத்வத் அதுபோல
தயோ: ஜகத்தின் ஸ்திதிலயங்களுக்கு
ச்ருதே: சுருதியால்சொல்லப்படுகி
ற ஆத்துமா
உபாதாநம் உபாதானகாரணமாகவே
ஸ்யாத் இருக்கிறார்

அ-கை. நீர் சொன்னபடி பிர்மம் ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமாகட்டும் அந்த உபாதானகாரண மெத்தனைவித மெனில்.

उपादानंत्रिधाभिन्नंविवर्तिपरिणामिच ।
आरंभकंचतत्रांत्यौननिरंशेऽवकाशिनौ ॥

உபாதாநம் த்ரிதா பிந்நம் விவர்த்தி பரிணாமி ச ।
ஆரம்பகஞ்ச தத்ராந்த்யௌ ந நிரம்சே(அ)வகாசிநௌ ॥

உபாதாநம் உபாதானகாரமானது
விவர்த்தி விவர்த்தமென்றும்
பரிணாமி ச பரிணாமமென்றும்
ஆரம்பகம் ச ஆரம்பமென்றும்
த்ரிதா மூன்றுவித
பிந்நம் பேதமாயிருக்கும்
தத்ர அந்த மூன்றுகளுக்குள்ளே
அந்த்யௌ பின்சொல்லப்பட்டவை
களானபரிணாமஆரம்பங்களிரண்டும்
நிரம்சே நிரம்சமான ஆத்துமாவில்
அவகாசிநௌ ந வரக்கூடாததாயிருக்
கின்றன விவர்த்தமேகூடுமென்றபடி

அ-கை. ஆரம்பவாத லக்ஷணமேதெனில்.

आरंभवादिनोन्यस्मादन्यस्योत्पत्तिमूचिरे ।
तन्तोर्पटस्यनिष्पत्तेर्भिन्नौतन्तुपटौखलु ॥

ஆரம்பவாதிநோ(அ)ந்யஸ்மாதந்யஸ்யோத்பத்திமூசிரே ।
தந்தோ: படஸ்ய நிஷ்பத்தேர்பிந்நௌ தந்துபடௌ கலு ॥ ௭

ஆரம்பவாதிந: வைசேஷிகளானஆ
ரம்பவாதிகள்
அந்யஸ்மாத் அன்னியமானகாரணத்திலி
ருந்து
அந்யஸ்ய அன்னியத்திற்கு
உத்பத்திம் உற்பத்தியை
ஊசிரே சொல்லுகிறார்கள்
தந்தோ: நூலிலிருந்து
படஸ்ய வஸ்திரத்திற்கு
நிஷ்பத்தே: உற்பத்தியானதிருப்பதால்
தந்துபடௌ நூலும் வஸ்திரமும்
பிந்நௌ கலு வேறுகளாயிருக்கின்ற
னவன்றோ

அ-கை. பரிணாமவாத மாவதேதெனில்.

अवस्थान्तरतापत्तिरेकस्यपरिणामिता ।
स्यात्क्षीरन्दधिमृत्कुंभस्सुवर्णकुण्डलंयथा ॥

அவஸ்தாந்தரதாபத்திரேகஸ்ய பரிணாமிதா ।
ஸ்யாத்க்ஷீரம் ததி ம்ருத்கும்ப꞉ ஸுவர்ணம் குண்டலம் யதா ॥ ௮

ஏகஸ்ய ஒருவஸ்துவிற்கே
அவஸ்தாந்தரதாபத்தி꞉ மறு அவஸ்தை அடையும்படியான தன்மையே
பரிணாமிதா பரிணாமமென்று சொல்லப்படும்
க்ஷீரம் ததி பால் தயிராவதுபோலும்
ம்ருத் கும்ப꞉ மண்குடமாவதுபோலும்
ஸுவர்ணம் தங்கம்
குண்டலம் குண்டலமாகவும்
யதா ஸ்யாத் எப்படி யாகிறதோ அப்படியென்றறி.

அ-கை. விவர்த்தவாதத்தின் லக்ஷணமேதெனில்.

अवस्थान्तरभानन्तुविवर्तोरज्जुसर्पवत् ।

அவஸ்தாந்தரபாநம் து விவர்தோ ரஜ்ஜுஸர்பவத் ॥ ௮

அவஸ்தாந்தரபாநம் து அதிஷ்டானம் தன் உருவம்கெடாமல் வேறொரு உருவம்போல் தோற்றுவது யாதோ அதுவே
விவர்த꞉ விவர்த்தமெனப்படும்
ரஜ்ஜுஸர்பவத் பழுதையில்பாம்பு தோற்றுவதுபோல்.

அ-கை. பழுதை அவயவத்துடன் கூடி யிருப்பதால் அதில் பாம்பு விவர்த்தமாய் தோன்றலாம். ஜெகத்காரணமான பிர்மம் நிரவயவமாய் இருப்பதால் பிர்மத்தில் ஜெகத்து எப்படி தோன்றலாமெனில்.

निरंशेप्यस्त्यसौव्योम्नितलमालिन्यकल्पनात् ॥
ततोनिरंशआनन्देविवर्तोजगदिष्यतां ।

நிரம்ஶேऽப்யஸ்த்யஸௌ வ்யோம்நி தலமாலிந்யகல்பநாத் ॥ ௯
ததோ நிரம்ஶ ஆநந்தே விவர்தோ ஜகதிஷ்யதாம் ।

நிரம்ஶே வடிவமில்லாதிருக்கிற
வ்யோம்நி அபி ஆகாசத்திலும்
தலமாலிந்யகல்பநாத் பிரதேசம்நீலாதி மலினபாவம் முதலானகற்பனைகள் யெப்படிவியர்த்த மாகத் தோற்றுகிறதோ
தத꞉ ஆகையால்
நிரம்ஶே வடிவமில்லாமலிருக்கிற
ஆநந்தே ஆனந்தத்தில்
அஸௌ இந்த
ஜகத் ஜகத்து
விவர்த꞉ விவர்த்தமாக
அஸ்தி இருக்கிறதாக
இஷ்யதாம் அங்கிகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. கற்பனைக்குக் காரணமான இரண்டாவதில்லாமையால் இரண்டற்ற ஆனந்தத்தில் ஜகத்தினுடைய கற்பனை கூடாதெனில்.

मायाशक्तिः कल्पिकास्यादैन्द्रजालिकशक्तिवत्

மாயாஶக்தி: கல்பிகாஸ்யாதைந்த்ரஜாலிக...

மாயாஶக்தி: பிர்மத்தில் மாயையென்று ஒருசக்தியுண்டு

அ-கை. அப்படி சக்தி கற்பிப்பது ...

ஐந்த்ரஜாலிகஶக்திவத் இந்திரசாலக் ...

அ-கை. அந்த மாயாசக்தி பிரமத்தை ... பொய்யாய் விடுமே, வேறென்றால் அத்துவைதம் ... மே யெனில்.

शक्तिश्शक्तात्पृथङ्नास्ति तद्दृष्टेन च भिद्य...

ஶக்திஶ்ஶக்தாத்ப்ருதங்நாஸ்தி தத்த்ருஷ்டே ...

ஶக்தி: இந்த மாயாசக்தியானது

ஶக்தாத் சக்தனையிருக்குற

த்ருஷ்டே: அறிவுக்கு

ப்ருதக் வேறாக

அ கை. சக்தி அனிர்வசனிய மென்பதை ... த்துடன் காட்டுமெனில்.

प्रतिबन्धस्यदृष्टत्वाच्छक्त्यभावेतुकस्यम ।

शक्तेःकार्यानुमेयत्वादकार्येप्रतिबन्धनम ।

ज्वलतोग्नेरदाहेस्यान्मन्त्रादिप्रतिबन्धना ॥

ப்ரதிபந்தஸ்ய த்ருஷ்டத்வாச் சக்த்யபாவே து கஸ்ய ஸ: ।

ஶக்தே: கார்யாநுமேயத்வாத் அகார்யே ப்ரதிபந்தநம் ।

ஜ்வலதோக்நேரதாஹே ஸ்யாந்மந்த்ராதி ப்ரதிபந்தநா ॥

ப்ரதிபந்தஸ்ய அந்தசக்திக்கு பிரதிபந்தமானது

த்ருஷ்டத்வாத் காரணப்படுகிறபடியினாலே

ஶக்த்யபாவே சக்தியில்லாதிருக்கும்பக்ஷத்தில்

கஸ்ய யாருக்கு

ஸ: அந்தப்பிரதிபந்தம்வந்திருக்கிறது

ஜ்வலித: ஜ்வலிக்கப்பட்ட
வஹ்நி: அக்கினியானது
ஸ்வாதேஹ தகிக்காவிடில்

ஜ்ஞாதிவ்யதிவந்தாஸ்ய மணி மந்த்ர ஔஷதமுதலானதால் தடையையடைந்திருக்கிறதாக அறிவதுபோலறி

அ-கை. இப்படி லோகதிருஷ்டாந்தம் சொன்னதுபோல் சுருதியும்காட்ட வேண்டுமெனில்.

देवात्मशक्तिंस्वगुणैर्निगूढांमुनयोविदन् ।
परास्यशक्तिर्विविधाक्रियाज्ञानबलात्मिका ॥

தேவாத்மஶக்திம்ஸ்வகுணைர்நிகூடாம்முநயோவிது: ।
பராஸ்யஶக்திர்விவிதாக்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா ॥ ௧௧

முநய: முனிவர்கள்
ஸ்வகுணை: தன்னுடைய குணங்களோடே கூடினதாயும்
நிகூடாம் ரகசியமாயிருக்கிற
தேவாத்மஶக்திம் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய ஆத்துமாவின் சக்தியை
விது: சொல்லுகிறார்கள்

விவிதா நானாவிதமாயும்
க்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா கிரியையென்ன ஞானமென்ன பலமென்ன இவ்வடிவங்களையுடையதாயிருக்கிற
அஸ்ய இந்த (னாது
ஶக்தி: ஆத்துமாவினுடைய சக்தியா
பரா யெல்லாவற்றிற்கும் மேலையிருக்கிறதென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. அப்படி சுருதி சொல்லி இருக்கட்டும் பெரியவாள் இப்படி யெங்கேயாவது சொல்லி இருக்கிறார்களாவெனில்.

इतिवेदवचःप्राहवसिष्ठश्चतथाब्रवीत् ।
सर्वशक्तिपरंब्रह्मनित्यमापूर्णमद्वयम् ॥
ययोल्लसतिशक्त्यासौप्रकाशमधिगच्छति ।

இதிவேதவச:ப்ராஹவஸிஷ்டஶ்சததாப்ரவீத் ।
ஸர்வஶக்திபரம்ப்ரஹ்மநித்யமாபூர்ணமத்வயம் ॥ ௧௨
யயோல்லஸதிஶக்த்யாஸௌப்ரகாஶமதிகச்சதி ।

இதி இப்படி
வேதவச: வேதவாக்கியம்
ப்ராஹ சொல்லுகிறது
வஸிஷ்ட:ச விசிஷ்ட மகாரிஷியும்
ததா அப்படியே

அப்ரவீத் சொன்னார்
ஸர்வஶக்திபரம் சகலசக்திகளுக்கும் மேலாயும்
நித்யம் அழிவற்றதாயும்
அத்வயம் இரண்டற்றதாயும்

குவணை: யெங்கும் நிறைந்தது
யுமிருக்கிற
ப்ரஹ்ம பிரமமேயுள்ளது
அயனா இப்படி பிரமரூபமான தி
ந்த ஆத்துமா

அ-கை. இப்போது அந்த வாக்கியத்தை [illegible]

चिच्छक्तिर्ब्रह्मणो राम शरीरेषूपलभ्यते ।
स्पन्दशक्तिश्च वातेषु जाड्यशक्तिस्तथोपले ।
द्रवशक्तिस्तथाम्भस्सु दाहशक्तिस्तथानले ।
शून्यशक्तिस्तथाकाशे नाशशक्तिर्विनाशिनि ।

சிச்சக்திர்ப்ரஹ்மணோ ராம சரீரேஷூபலப்யதே
ஸ்பந்தசக்திஶ்ச வாதேஷு ஜாட்யசக்திஸ்ததோபலே
த்ரவசக்திஸ்ததாம்பஸ்ஸு தாஹசக்திஸ்ததாநலே
சூந்யசக்திஸ்ததாகாசே நாசசக்திர்விநாசிநி

ராம ராமா
ப்ரஹ்மண: பிரமத்தினுடைய
சிச்சக்தி: சைதன்னியமானசக்தி
சரீரேஷு தேகங்களில்
உபலப்யதே காணப்படுகிறது
வாதேஷு காற்றுகளில்
ஸ்பந்தசக்திஶ்ச அசைக்கிறசக்தியும்
ததா அப்படி
உபலே கல்லில்
ஜாட்யசக்தி: கெட்டியாயிருக்கிறசக்தியும்
ததா அப்படி

அ-கை. இப்படி இந்த சக்தியின் [illegible] டாந்தங்களை விரித்துக்காட்ட [illegible]

यथाण्डेऽन्तर्महासर्पो जगदस्ति तथात्मनि ।
फलपत्रलतापुष्पशाखाविटपमूलवान् ।
ननु बीजे यथा वृक्षस्तथेदं ब्रह्मणि स्थितम् ।

[illegible] | ஜ்ஞாதிவ்யாதிவ்ருத்தாஸ்யாஜடமணிமந்
[illegible] | த்ரஔஷதமுதலானதால் தடையை
[illegible] | டைந்திருக்கிறதாக அறிவதுபோலறி

ஆ-கை. இப்படி லோகதிருஷ்டாந்தம் சொன்னதுபோல் சுருதியும் காட்டுகின்றதோவெனில்.

देवात्मशक्तिंस्वगुणैर्निगूढांमुनयोविदन् ।

परास्यशक्तिर्विविधाक्रियाज्ञानबलात्मिका ॥

தேவாத்மஶக்திம்ஸ்வகுணைர்நிகூடாம்முநயோவிதுந் |

பராஸ்யஶக்திர்விவிதாக்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா || கங

முநயஃ முனிவர்கள்
ஸ்வகுணைஃ தன்னுடைய குணங்களோடே கூடினதாயும்
நிகூடாம் ரகசியமாயிருக்கிற
தேவாத்மஶக்திம் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய ஆத்துமாவின் சக்தியை
விதுஃ சொல்லுகிறார்கள்

விவிதா நானாவிதமாயும்
க்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா கிரியையென்ன ஞானமென்ன பலமென்ன இவ்வடிவங்களையுடையதாயிருக்கிற
அஸ்ய இந்த (ஆத்து
ஶக்திஃ ஆத்துமாவினுடைய சக்தியா
பரா யெல்லாவற்றிற்கும் மேலாயிருக்கிறதென்று சுருதிசொல்லுகிறது

ஆ-கை. அப்படி சுருதி சொல்லி இருக்கட்டும் பெரியவாள் இப்படி யெக்கேயாவது சொல்லி இருக்கிறார்களாவெனில்.

इतिवेदवचःप्राहवसिष्ठश्चतथाब्रवीत् ।

सर्वशक्तिपरंब्रह्मनित्यमापूर्णमद्वयम् ॥

ययोल्लसतिशक्त्यासौप्रकाशमधिगच्छति ।

இதிவேதவசஃப்ராஹவஸிஷ்டஶ்சததாப்ரவீத் |

ஸர்வஶக்திபரம்ப்ரஹ்மநித்யமாபூர்ணமத்வயம் || கச

யயோல்லஸதிஶக்த்யாஸௌப்ரகாஶமதிகச்சதி |

இதி இப்படி
வேதவசஃ வேதவாக்கியம்
ப்ராஹ சொல்லுகிறது
வஸிஷ்டஃச வசிஷ்ட மகாரிஷியும்
ததா அப்படியே

அப்ரவீத் சொன்னார்
ஸர்வஶக்திபரம் சகலசக்திகளுக்கும் மேலாயும்
நித்யம் அழிவற்றதாயும்
அத்வயம் இரண்டற்றதாயும்

சர்வகதா — யெங்கும் நிறைந்ததா யுமிருக்கிற
ப்ரஹ்ம — பிரமமேயுள்ளது
அவள — இப்படி பிரமசுருபமான இந்த ஆத்துமா
யயா — எந்த
ஶக்த்யா — சக்தியோடே
உல்லஸதி — உல்லாசத்தையடைகிறதோ
ப்ரகாஶம் — அப்போது அது பிரகாசத்
அபிவ்யக்தி — அடைகிறது. (தை

அ-கை. இப்போது அந்த வாக்கியங்களை விரித்து சொல்லுகிறார்.

चिच्छक्तिर्ब्रह्मणो राम शरीरेषूपलभ्यते ॥
स्पन्दशक्तिश्च वातेषु दार्ढ्यशक्तिस्तथोपले ।
द्रवशक्तिस्तथाम्भस्सु दाहशक्तिस्तथानले ॥
शून्यशक्तिस्तथाकाशे नाशशक्तिर्विनाशिनी ।

சிச்சக்திர்ப்ரஹ்மணோ ராம ஶரீரேஷூபலப்யதே ॥ ௧௫
ஸ்பந்தஶக்திஶ்ச வாதேஷு தார்ட்யஶக்திஸ்ததோபலே ।
த்ரவஶக்திஸ்ததாம்பஸ்ஸு தாஹஶக்திஸ்ததாநலே ॥ ௧௬
ஶூந்யஶக்திஸ்ததாகாஶே நாஶஶக்திர்விநாஶிநீ ।

ராம — ராமா
ப்ரஹ்மண: — பிரமத்தினுடைய
சிச்சக்தி: — சைதன்னியமானசக்தி
ஶரீரேஷு — தேகங்களில்
உபலப்யதே — காணப்படுகிறது
வாதேஷு — காற்றுகளில்
ஸ்பந்தஶக்திஶ்ச — அசைக்கிறசக்தியும்
ததா — அப்படி
உபலே — கல்லில்
தார்ட்யஶக்தி: — கெட்டியாயிருக்கிற சக்தியும்
ததா — அப்படி
அம்பஸ்ஸு — ஜலத்தில்
த்ரவஶக்தி: — நெகிழ்ச்சியான சக்தியும்
ததா — அப்படி
அநலே — அக்கினியில்
தாஹஶக்தி: — தாஹசக்தியும்
ததா — அப்படியே
ஆகாஶே — ஆகாசத்தில்
ஶூந்யஶக்தி: — சூன்னியசக்தியும்
விநாஶிநீ — நசித்துப்போகிறவஸ்துவில்
நாஶஶக்தி: — நாசமாய்ப்போகிற சக்தி யுமிருக்கின்றன.

அ-கை. இப்படி இந்த சக்தியில் ஜகத்து அடங்கி யிருக்கிறதற்கு திருஷ்டாந்தங்களை விரித்துக்காட்ட வேண்டுமெனில்.

यथाण्डेऽन्तर्महासर्पो जगदस्ति तथात्मनि ॥
फलपत्रलतापुष्पशाखाविटपमूलवान् ।
ननु बीजे यथा वृक्षस्तथेदं ब्रह्मणि स्थितम् ॥

भविष्यन्नगरेतत्रराजपुत्रास्त्रयोपिते ।
सुखमध्यास्थिताःपुत्रमृगयाव्यवहारिणः ॥
धात्रेतिकथितारामबालकाख्यायिकाशुभा ।
निश्चयंसमययौबालोनिर्विचारणयाधिया ॥
इयंसंसाररचनाविचारोज्झितचेतसाम् ।
बालकाख्यायिकेवेत्थमवस्थितिमुपागता ॥
इत्यादिभिरुपाख्यानैर्मायाशक्तेश्चविस्तरम् ।
वसिष्ठःकथयामासनैवशक्तिर्निरूप्यते ॥

பாலஸ்ய ஹி விநோதாய தாத்ரீ வக்தி ஸுமங்கதாம் ।
க்வசித் ஸந்தி மஹாபாஹோ ராஜபுத்ராஸ்த்ரய: ஸுபா: ॥ ௨௨
த்வௌ ந ஜாதௌ ததைகஸ்து கர்ப ஏவ ந ச ஸ்தித: ।
வஸந்தி தே தர்மயுக்தா அத்யந்தாஸதி பத்தநே ॥ ௨௩
ஸ்வகீயாச்சூந்யநகராந்நிர்கத்ய விமலாசயா: ।
கச்சந்தோ கமநே வ்ருக்ஷாந் ததர்சு: பலசாலிந: ॥ ௨௪
பவிஷ்யந்நகரே தத்ர ராஜபுத்ராஸ்த்ரயோபி தே ।
ஸுகமத்யாஸ்திதா: புத்ர ம்ருகயாவ்யவஹாரிண: ॥ ௨௫
தாத்ரேதி கதிதா ராம பாலகாக்யாயிகா சுபா ।
நிச்சயம் ஸ யயௌ பாலோ நிர்விசாரணயா தியா ॥ ௨௬
இயம் ஸம்ஸாரரசநா விசாரோஜ்ஜிதசேதஸாம் ।
பாலகாக்யாயிகேவேத்தமவஸ்திதிமுபாகதா ॥ ௨௭
இத்யாதிபிருபாக்யாநைர்மாயாசக்தேச்ச விஸ்தரம் ।
வஸிஷ்ட: கதயாமாஸ நைவ சக்திர்நிரூப்யதே ॥ ௨௮

தாத்ரீ பால்கொடுக்கும் தாதியானவள்
பாலஸ்ய ஹி குழந்தைக்கு
விநோதாய வேடிக்கையின் பொருட்டு
ஸுமங் மங்களமான
கதாம் ஒரு கதையை
வக்தி சொன்னாள்
மஹாபாஹோ ஹே மகத்தான புயத்
துயுடையவனே
ஸுபா: சுபத்தையுடையவர்களாயும்
த்ரய: மூவர்களாயுமிருக்கிற
ராஜபுத்ரா: இராஜகுமாரர்கள்
க்வசித் ஓர் இடத்தில்
ஸந்தி இருக்கிறார்கள்
த்வௌ அதில் இரண்டு புத்திரர்கள்

அத்துவைதானந்தம்.

நஜாதா பிறக்கவில்லை
தயா அப்படியே
லெக்ஷ்ணா ஒருவன்
மூர்ஷ்வனா கெர்ப்பத்தில்கூட
நஸ்ருத்தி இல்லை
யதேயதா தார் மிஷ்டாளான
தே அந்த மூவர்களும்
சத்ருஷா வைஷிஷ்யத்தியக்கும் அசத்தான
பத்தேனே பட்டணத்தில்
விஷுத்தமனா நிர்மலமானவெண்ணத்
துடன் கூடினவர்களாய்
வஸந்தி வசிக்கிறார்கள் (ருக்கிற
ஸ்வகீயா தங்களுடைய சொந்தமாயி
ஷூன்யநகராத் சூன்யப்பட்டண
த்திலிருந்து
நிர்கத்ய வெளியேறி
கக்னே மார்கே ஆகாசத்தில் போகி
றவர்களாய் (ளான
பலவத் பலத்தையுடையவைக
வ்ருக்ஷான் விருக்ஷங்களை
தத்ராபரு அதில் கண்டார்கள்
பவிஷ்யத் இனி உண்டாகப்போகிற
நகரே நகரமாயிருக்கிற
தத்ர அதிலேயே
த்ரயஃ மூவர்களான
தே அந்த
ராஜபுத்ராஃ ஸுவி இராஜபுத்திரர்
களும்
ம்ருகயா வேட்டையாடுகிற
வ்யவஹாரிணஃ விவகாரத்தையுடை
யவர்களாய்
ஸுகம் சுகமாக
ஸுஸ்திதாஃ வசித்துக்கொண்டிரு

க்கிறார்கள்
...த்ர ஜகி ...
...த்ரு ...
...
ஜாதகாவ்ருக்ஷா ...
...
ஸ்ஃ அந்த
ஜாதஃ குழந்தை ...
நிவிஷ்... ...
...யா புத்தியால்
நிஸ்சயம் ...
...யன அடைந்தான்
...ஃ ...
ஜயம் ...
...
...பானது
வியோமவிசுத்வா ...
இல்லாத ...
ளுக்கு
பாலகாவ்ருக்ஷா ...
...ந்தும் இப்படி ...
ஸுவஸ்திகம் ...
உவாச அடைந்திருக்கிற
இதி ஸ்ருதிம் ...
உவாஷ்ட்வ ...
ஆயாஸ்ஸித்தஃ ...
விஸ்வாஸம் விஸ்வாசத்தை ... வர்
...ஷ்வ ...னா
ஸுயாஜாஷா ...
வா அந்த
ஸத்ரு ... ...னா
நிர... ...மா
...

வி-ம். தாத்திரி என்பது வேதம் குழந்தை யென்பது மூடர்களான ஜீவாள், மூன்று ராஜகுமாரரென்பது விசுவதைஜசப்பிராஞ்ஞர்கள், அசத்பட்டணமென்பது ஜகத்து, வேட்டைக்குப் புறப்பட்டுப்போவதென்பது, சொர்க்காதிவிஷயானுபவத்திற்கு எத்தனிப்பது ஆகாசத்தில் பலங்களோடேகூடின வனத்தைக் கண்டார்களென்பது சொர்க்கானுபோகம் இரண்டுபேர்கள் பிறக்கவில்லையென்பது விசுவதைஜசாள் பொய்யென்றும், கற்பத்தில்கூட ஒருவன் வரவில்லை என்பது பிராஞ்ஞன் அத்தியந்தம் பொய்யென்றும், இனி உண்டாகப்போகிற பட்டணத்தில் இன்று சுகமாய் வேட்டையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்பது எதிர்காலத்தைக் குறித்துவருகிற வாசனையை வைத்துக்கொண்டு இப்போது விஷயானுபவம் பண்ணுகிறார்களென் றறியத்தக்கது.

அ-கை. இப்படி மாயாசக்தியை எல்லாரும் சொல்லியிருக்கட்டும். அதன் சொரூபத்தைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

कार्यादाश्रयतश्चैषाभवेच्छक्तिर्विलक्षणा ।

கார்யாதாஶ்ரயதஶ்சைஷா ஭வேச்சக்திர்விலக்ஷணா ॥௨௮॥

கார்யாத் காரியத்திற்கும்	ஶக்தி: சக்தியானது
ஆஶ்ரயத: ச ஆதாரத்திற்கும்	விலக்ஷணா விலக்ஷணமாக
ஏஷா இந்த	஭வேத் இருக்கும்

அ-கை. இந்த சக்தியை திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்

स्फोटांगारौदृश्यमानौशक्तिस्तत्रानुमीयते ॥

ஸ்போடாங்காரௌ த்ருஶ்யமானௌ ஶக்திஸ்தத்ராநுமீயதே ॥

ஸ்போடாங்காரௌ சடசடவென்று சப்திக்கிறகாரியமும்காரணமானதீயும்	தத்ர அதில்
த்ருஶ்யமானௌ காணப்படுகின்றன	அநுமீயதே அனுமானம் பண்ணப் படுகிறது.
ஶக்தி: தாகசக்தி	

அ-கை. அந்த திருஷ்டாந்த மிருக்கட்டும் வேறே திருஷ்டாந்தம் சொல்லுமெனில்.

पृथुबुध्नोदराकारोघटःकार्योत्रमृत्तिका ।

शब्दादिभिःपञ्चगुणैर्युक्ताशक्तिस्त्वतद्विधा ॥

नपृथ्वादिर्नशब्दादिश्शक्तावस्तुयथातथा ।

अतएवह्यचिन्त्यैषानानिर्वचनमर्हति ॥

அத்துவைதானந்தம்.

வ்யோமோதராகாரோ கடஃ கார்யோத்ர ம்ருத்திகா |
ஶப்தாதிபிஃ பஞ்சகுணைர்யுக்தா ஶக்திஸ்து த்விதா || ௩௦
ந வ்யோமாதிர் ந ஶப்தாதிஃ ஶக்தாவஸ்தி யதா ததா |
அத ஏவ ஹ்யசிந்த்யைஷா நிர்வசநம் ந ஸஹதி || ௩௧

வ்யோமோதராகாரஃ வயிறு பெருத்து கழுத்து சிறுத்துண்டாயிருக்கிற
கடஃ கடமானது
கார்யஃ காரியமெனப்படும்
அத்ர இந்தகடத்தில்
ஶப்தாதிபிஃ சப்தமுதலானவைகளான
பஞ்சகுணைஃ ஐந்துகுணங்களோடே
யுக்தா சேர்ந்திருக்கிற
ம்ருத்திகா மண் ஆதாரமாயிருக்கிறது
ஶக்திஃ து அதிலிருக்கிற சக்தி (முது
த்விதா இரண்டுவிதமுமற்றிருக்கி
ந வ்யோமாதிஃ வயிறுபெருத்திருக்கிறது முதலானதுமில்லை
ந ஶப்தாதிஃ சப்தாதிஐந்து குணங்களையுடையதுமில்லை
ஶக்தௌ சக்தியில்
யதா யாதொருலக்ஷணம்
அஸ்தி இருக்கிறதோ
ததா அப்படி இருக்கட்டும்
அதஃ ஏவ ஆகையினாலேயே
அசிந்த்யா சிந்திக்கக்கூடாத
ஏஷா இந்த சக்தியானது
நிர்வசநம் இன்னபடியென்று சொல்வதற்கு
நஸஹதி யோக்கியமற்றதாயிருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. காரணத்திற்கு வேறாயிருக்கிற சக்தி உண்டென்னும் பக்ஷத்தில் காரணம்போலே ஏன் தோணவில்லையெனில்.

कार्योत्पत्तेःपुराशक्तिर्निगूढामृद्यवस्थिता ।
कुलालादिसहायेनविकाराकारतांव्रजेत् ॥

கார்யோத்பத்தேஃ புராஶக்திர்நிகூடாம்ருத்யவஸ்திதா |
குலாலாதிஸஹாயேந விகாராகாரதாம் வ்ரஜேத் || ௩௨

கார்யோத்பத்தேஃ காரியமுண்டாவதற்கு
புரா முன்னே
ஶக்திஃ சக்தியானது
ம்ருதி மண்ணில்
நிகூடா ரகசியமாய்
அவஸ்திதா ஒளிந்து கொண்டிருந்து
குலாலாதிஸஹாயேந குயவன் சக்கரம் முதலான சகாயத்தால்
விகாராகாரதாம் விகாரமான கட
வ்ரஜேத் அடைகிறது

அ-கை. ஆதாரத்திற்கு வேறாயிருக்கிற கடத்தை எல்லாருமென் அறியவில்லையெனில்.

पृथुत्वादिविकारान्तंस्पर्शादिंचापिमृत्तिकाम् ।
एकीकृत्यघटंप्राहुर्विचारविकलाजनाः ॥

ப்ருதுத்வாதிவிகாராந்தம்ஸ்பர்சாதிஞ்சாபிம்ருத்திகாம் ।
ஏகீக்ருத்யகடம்ப்ராஹுர்விசாரவிகலாஜநா: ॥ ௬௬

ப்ருதுத்வாதிவிகாராந்தம் வயிறுபெருத்தும்வாய்குவிந்தும் உண்டாயிருக்கிறது முதல் விகாரம் வரையிலுள்ளதையும்
ஸ்பர்சாதிம் ஸ்பரிசகுணம் முதலானதையுடைய
ம்ருத்திகாம் ச அபி மண்ணையும்
விசாரவிகலா: விசாரசூனியர்களாயிருக்கிற
ஜநா: ஜனங்களானபேர்கள்
ஏகீக்ருத்ய இரண்டுகளையும் ஒன்றுபடுத்தி
கடம் கடமென்று
ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. கடமென்று சொல்லியிருக்கிறது அவிசாரமூலமென்று சொல்லுவானேனென்னில்.

कुलालव्यापृतेःपूर्वंयोमृदंशस्सनोघटः ।
पश्चात्तुपृतुबुध्नादिमत्त्वेयुक्ताहिकुंभता ॥

குலாலவ்யாப்ருதே:பூர்வம்யோம்ருதம்சஸ்ஸநோகட: ।
பஶ்சாத்துப்ருதுபுத்நாதிமத்த்வேயுக்தாஹிகும்பதா ॥ ௬௭

குலாலவ்யாப்ருதே: குயவனுடைய வியாபாரத்திற்கு
பூர்வம் முன்னே
ய: யாதொரு
ம்ருதம்ச: மண்மொத்தையிருந்ததோ
ஸ: அது
கட: கடமென்று
ந சொல்லப்படவில்லை
பஶ்சாத் து பிற்பாடுதானே
ப்ருதுபுத்நாதிமத்த்வே வயிறுபெருத்துவாய்குவிந்திருக்கிற வடிவத்தை
யுக்தா உடைத்தானதாயிருக்கிறதே
கும்பதா ஹி கடமெனப்படும்.

அ-கை. கடமும் ஜகத்தும் பிரத்தியக்ஷசித்தமாயிருக்கும்போது அதை அவிசாரமூலமென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

सघटोनमृदोभिन्नोवियोगेसत्यनीक्षणात् ।
नाप्यभिन्नःपुरापिण्डदशायामनवेक्षणात् ॥
अतोनिर्वचनीयोयंशक्तिवत्तेनशक्तिजः ।

ஸகடோ ந ம்ருதோ பிந்நோ வியோகே ஸத்யநீக்ஷணாத் ।
நாப்யபிந்நோ ஸ்வாத்மா விலயாவஸ்தாயாமநவேக்ஷணாத் ॥ ௧௯
அதோ நிர்வசநீயோயம் சக்திவச்சக்திஜம் ।

ஸத் அந்த
ஸட: கடமானது
ம்ருத: மண்ணுக்கு
பிந்நம் வேறாம்
ந இல்லை
வியோகே ஸதி மண்ணைப்பிரித்தெடுத்தால்
அநீக்ஷணாத் அந்த கடம் பார்க்கப்படாமையால் வேறாயில்லை
ஸ்வாத்மா கடமுண்டாகுமுன்
விலயாவஸ்தாயாம் மண்மொத்தையிருக்குமவசரத்தில் அந்தகடம்
அநவேக்ஷணாத் காணப்படாமையால்
அபிந்நம் அபி கடசப்தத்திற்குக்கும் மண்ணோடே அபேதமும்
ந இல்லை
அத: ஆகையால்
சக்திஜம் சக்தியின்காரியமான
இதம் இந்த கடாதியும்
தேந அந்த ஹேதுவினாலே
சக்திவத் கடசக்தியைப்போல
அநிர்வசநீயம் அனிர்வசனியமென்று சொல்லப்படும்

அ-கை. சக்தியும் சக்தியின்காரியமும் அனிர்வசனியமென்றால் காரியகாரணங்களென்ற பேதமெதினாலெனில்.

अव्यक्तत्वेशक्तिरुक्ताव्यक्तत्वेघटनामभृत् ॥
ऐन्द्रजालिकनिष्ठापिमायानव्यज्यतेपुरा ।
पश्चाद्गन्धर्वसेनादिरूपेणव्यक्तिमाप्नुयात् ॥

அவ்யக்தத்வே சக்திருக்தா வ்யக்தத்வே கடநாமப்ருத் ॥ ௨௧
ஐந்த்ரஜாலிகநிஷ்டா மாயாபி நவ்யஜ்யதே புரா ।
பஶ்சாத்கந்தர்வஸேநாதிரூபேண வ்யக்திமாப்நுயாத் ॥ ௨௨

அவ்யக்தத்வே காரியம் தோற்றுவதற்குமுன்னே
சக்தி: சக்தியென்று
உக்தா சொல்லப்படும்
வ்யக்தத்வே காரியம் தோன்றும் பக்ஷத்தில்
கடநாமப்ருத் கடமென்றநாமத்தைப்பெறும்
ஐந்த்ரஜாலிகநிஷ்டா இந்திரஜாலிகனிடத்திலிருக்கிற
மாயாபி மாயா சக்தியும்
புரா தோற்றுகிறதற்குமுன்னே
நவ்யஜ்யதே சக்தியென்று காணப்படாமையால்
பஶ்சாத் பின்னாலே
கந்தர்வஸேநாதிரூபேண கந்தர்வசேனையென்று சொல்லுவது முதலான ரூபத்தோடே
வ்யக்திம் பிரகாசத்தை
ஆப்நுயாத் அடைந்தது

அ-கை. அப்படி எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

एवंमायामयत्वेनविकारस्यानृतात्मताम् ।
विकाराधारमृद्वस्तुसत्यत्वंचाब्रवीच्छ्रुतिः ॥

ஏவம்மாயாமயத்வேநவிகாரஸ்யாந்ருதாத்மதாம் ।
விகாராதாரம்ருத்வஸ்துஸத்யத்வஞ்சாப்ரவீச்ச்ருதி꞉ ॥ ௩௮

ஏவ இப்படி
மாயாமயத்வேந மாயாமயமாயிருப்பதால்
விகாரஸ்ய விகாரமானகடத்திற்கு
அந்ருதாத்மதாம் மித்தியாத்துவத்தையும்

விகாராதாரம்ருத்வஸ்து விகாரத்திற்காதாரமான மண்ணுக்கு
ஸத்யத்வஞ்ச சத்தியத்துவத்தையும்
ச்ருதி꞉ சாந்தோக்கிய சுருதி
அப்ரவீத் சொல்லுகிறது

அ-கை. அந்த உபநிஷத்தெப்படிச் சொல்லுகிறதெனில்.

वाङ्निष्पाद्यंनाममात्रंविकारोनास्यसत्यता ।
स्पर्शादिगुणयुक्तातुसत्याकेवलमृत्तिका ॥

வாங்நிஷ்பாத்யம்நாமமாத்ரம்விகாரோநாஸ்யஸத்யதா ।
ஸ்பர்சாதிகுணயுக்தாதுஸத்யாகேவலம்ருத்திகா ॥ ௩௯

வாங்நிஷ்பாத்யம் வாக்காலே உண்டுபண்ணபட்டதான
நாமமாத்ரம் சொல்லுமாத்திரமாயிருக்கிறதே
விகார꞉ விகாரம்
அஸ்ய இந்த விகாரத்திற்கு
ஸத்யதா சத்தியத்துவம்

ந இல்லை
ஸ்பர்சாதிகுணயுக்தா ஸ்பரிசமுதலானகுணங்களோடேகூடினதான
கேவலம்ருத்திகா து தனிமையான மண்மாத்திரமேமூன்று காலத்திலேயும்
ஸத்யா அழிவற்றதாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சக்தியும் அதன்காரியமான கடமும் பொய்யென்றும், மண்மாத்திரம் சத்தியமென்றும் சொல்லுவதில் காரணமேதெனில்.

व्यक्ताव्यक्तेतदाधारइतिनिष्पाद्ययोर्द्वयोः ।
पर्यायःकालभेदेनतृतीयस्त्वनुगच्छति ॥

வ்யக்தாவ்யக்தேததாதாரஇதிநிஷ்பாத்யயோர்த்வயோ꞉ ।
பர்யாய꞉காலபேதேநத்ருதீயஸ்த்வநுகச்சதி ॥ ௪௰

வ்யக்தாவ்யக்தே வியக்தமான கடமும் அவ்வியக்தமான கடசக்தியும்

ததாதார꞉ அதுகளுக்காதாரமான மண்ணும்

ஊதி இப்படி (ளான

நிஷ்பாத்யயோ: உண்டாயிருக்கிறவைக

ஷயோ: சக்தி கடங்களுக்கு

காலபேதேந உண்டாகுமுன்னே சக்தியென்றும் பிறகு கடமென்றும் காலபேதத்தால்

பர்யாய: பரியாயபதங்கள் வேறாக சொல்லப்படும்

த்ருதீயம் மூன்றுவதான மண்ணே வென்றால்

அநுவர்த்ததி இரண்டுகாலத்தில் ஒரே படித்தாய் அனுசரித்திருக்கிறது

அ-கை. இந்தவிவகாரம் பொய்யென்பதற்கு காரணமேதெனில்.

निस्तत्वंभासमानञ्चव्यक्तमुत्पत्तिनाशभाक् ।
तदुत्पत्तौतस्यनामवाचानिष्पाद्यतेनृभिः ॥
व्यक्तेनष्टेपिनामैतन्नृवक्त्रेष्वनुवर्तते ।

நிஸ்தத்வம்பாஸமானஞ்சவ்யக்தமுத்பத்திநாசபாக் ।
ததுத்பத்தௌதஸ்யநாமவாசாநிஷ்பாத்யதேந்ருபி: ॥ ௪௧
வ்யக்தேநஷ்டேபிநாமைதந்ந்ருவக்த்ரேஷ்வநுவர்த்ததே ॥ ௪௧

நிஸ்தத்வம் ஒரு ஸ்வரூபமில்லாமலும்

பாஸமானம் தோற்றிக்கொண்டும்

உத்பத்திநாசபாக் ச உற்பத்திநாசமடைந்துகொண்டும்

வ்யக்தம் இருக்கிறதேகடம்

ததுத்பத்தௌ அந்த கடமுண்டான மாத்திரத்தில்

ந்ருபி: மனிதர்களினாலே

தஸ்ய அதற்கு

நாம கடமென்றசொல்

வாசா வாக்கினால்

நிஷ்பாத்யதே உண்டுபண்ணப்படுகிறது

வ்யக்தே கடம்தோன்றின காலத்திலும்

நஷ்டே அபி நசித்தகாலத்திலும்

ஏதத் இந்த

நாம நாமமானது

ந்ருவக்த்ரேஷு மனிதர்களுடைய நாவிலேயே

அநுவர்த்ததே அனுசரித்திருக்கிறது

அ-கை. அதனாலென்ன ஆயிற்றெனில்.

तेननाम्नानिरूप्यत्वाद्व्यक्तंतद्रूपमुच्यते ॥

தேநநாம்நாநிரூப்யத்வாத்வ்யக்தம்தத்ரூபமுச்யதே ॥ ௪௨

தேந அந்தகடமென்கிற

நாம்நா பேரானது

நிரூப்யத்வாத் நிரூபிக்கப்படாமையால்

தத்ரூபம் அந்த ரூபமானது

வ்யக்தம் கடமென்று

உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இப்போ அனுமானத்தாலும் பொய்யென்று சாதிக்கிறார்.

निस्तत्त्वाद्विनाशित्वाद्वाचारंभणनामतः ।
व्यक्तस्यनतुतद्रूपंसत्यंकिञ्चिन्मृदादिवत् ॥

நிஸ்தத்வத்வாத்விநாஶித்வாத்வாசாரம்பணநாமத꞉ ।
வ்யக்தஸ்யநதுதத்ரூபம்ஸத்யம்கிஞ்சிந்ம்ருதாதிவத் ॥ ௪௩

நிஸ்தத்வத்வாத் யாதொருவஸ்துரூபமில்லாதிருப்பதாலும்
விநாஶித்வாத் நாசமாய் போவதாலும்
வாசாரம்பணநாமத꞉ சொல்மாத்திரமாயிருப்பதினாலும்
வ்யக்தஸ்ய கடத்திற்கு
ம்ருதாதிவத் மண்முதலானதுபோல
ஸத்யம் சத்தியமான
தத்ரூபம் அந்த ரூபமும்
கிஞ்சித் து சிறிதும்
ந இல்லை

அ-கை. இப்படி விகாரத்திற்கு அசத்யத்துவம் சொல்லி இப்போது அதிஷ்டானமான மண்ணுக்கு சத்தியத்வத்தைச் சொல்லுகிறார்.

व्यक्तकालेततःपूर्वमूर्ध्वमप्येकरूपभाक् ।
सतत्त्वमविनाशंचसत्यंमृद्वस्तुकथ्यते ॥

வ்யக்தகாலேதத꞉பூர்வமூர்த்வமப்யேகரூபபாக் ।
ஸதத்வமவிநாஶஞ்சஸத்யம்ம்ருத்வஸ்துகத்யதே ॥ ௪௪

வ்யக்தகாலே கடமுண்டான காலத்திலும்
தத꞉ அதற்கு
பூர்வம் முன்னும்
ஊர்த்வம் பின்னும்
ஏகரூபபாக் ஒருரூபத்தை அடைந்ததாயும்
ஸதத்வம் ஸ்வரூபத்தோடேகூடியதாயும்
அவிநாஶம் நாசமற்றதாயுமிருக்கிற
ம்ருத்வஸ்து மிருத்வஸ்துவென்று
ஸத்யம் திருகாலத்திலுமிருக்கிறதென்று
கத்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. கடாதிகாரியமானது விசாரத்தால் பொய்யென்றால் கிளிஞ்சியில் ஆரோபிக்கப்பட்ட ரஜிதமானது சிப்பிஞானத்தால் பொய்யாவதுபோல பொய்யாகவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

व्यक्तंघटोविकारश्चेत्येतैर्नामभिरीरितः ।
अर्थश्चेदनृतःकस्मान्नमृद्बोधेनिवर्तते ॥

வ்யக்தம்கடோவிகாரஶ்சேத்யேதைர்நாமபிரீரித꞉ ।
அர்த்தஶ்சேதந்ருத꞉கஸ்மாந்நம்ருத்போதேநிவர்த்ததே ॥ ௪௫

வக்ஷம் விபக்ஷமென்றும்
வடஃ கடமென்றும்
விகாரஃ வ விகாரமென்றும்
இதி இப்படிப்பட்ட
ஏபிஃ இந்த
நாமபிஃ நாமங்களினாலே
ஸம்மிதஃ சொல்லப்படுகிற
ஸாஷீ அர்த்தமானது [க்ஷத்தில்
அநுதஃஏவ பொய்யாய்ப்போகும் ப
கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினாலே
ஏக மண்ணொன்று
போத ஞானம்வந்தமாத்திரத்தில்
ந நிவர்த்ததே கடமென் நிவர்த்தியா
கவில்லை

निवृत्तएवयस्मात्तेतत्सत्यत्वमतिर्गता ।
ईदृङ्निवृत्तिरेवात्रबोधजानन्दभासनम् ॥

நிவ்ருத்தஏவயஸ்மாத்தேதத்ஸத்யத்வமதிர்கதா ।
ஈத்ருங்நிவ்ருத்திரேவாத்ரபோதஜாநந்தபாஸநம் ॥ ௪௬

தத்ஸத்யத்வமதிஃ அதில் சத்தியத்துவமெ
ன்கிற ஞானமானது
யஸ்மாத் யாதொருகாரணத்தினாலே
தே உனக்கு
கதா போயிற்றோ
நிவ்ருத்தஃ ஏவ அந்தஞானமே கட
ம்போனதுதான்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
போதஜா ஞானத்தினாலுண்டாகிற
ஈத்ருங்நிவ்ருத்திஃ ஏவ இப்படிநிவ
ர்த்திதானே நிவர்த்தியேதவிர
ஆநந்தபாஸநம் தோன்றாமல் போகிற
து ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகிறது
ந, அன்று

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

पुमानधोमुखोनीरेभातोप्यस्तिनवस्तुतः ।
तटस्थमर्त्यवत्तस्मिन्नैवास्थाकस्यचित्क्वचित् ॥

புமாநதோமுகோநீரேபாதோப்யஸ்திநவஸ்துதஃ ।
தடஸ்தமர்த்யவத்தஸ்மிந்நைவாஸ்தாகஸ்யசித்க்வசித் ॥ ௪௭

புமாந் புருஷன்
நீரே ஜலத்தில்தன் நிழலே
அதோமுகஃ தலைகீழாக
பாதஃஅபி தோன்றப்பட்டாலும்
தடஸ்தமர்த்யவத் கரையிலிருக்கிற ம
னிதனை தன்வடிவம்போல
வஸ்துதஃ யதார்தமாய்
ந அஸ்தி இல்லை
தஸ்மிந் அந்த நிழலில்
கஸ்யசித் யாருக்கும்
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ஆஸ்தா ஆஸ்தையானது
ந, ஏவ இல்லவேயில்லை.

அ-கை. இப்படி-ஆரோபம் பொய்யென்ற ஞானமாத்திரத்தால் முக்தி எப்படி வருமெனில்.

इदृग्बोधेपुमर्थत्वंमतमद्वैतवादिनाम् ।

ஈத்ருக்போதே புமர்த்தத்வம் மதமத்வைதவாதிநாம் ॥ ௭௭

அத்வைதவாதிநாம் அத்துவைதவாதிகளாயிருக்கிற நமக்கு
ஈத்ருக்போதே இப்படி ஞானமுண்டாயிருக்கும்பக்ஷத்தில் சகல அஞ்ஞானசமுசார நிவர்த்தியானது
புமர்த்தத்வம் மோக்ஷமென்று
மதம் சம்மதம்

அ-கை. கடம் மண்ணினுடைய விவர்த்தமென்றால் மண்ணானது பரிணாமவாதமென்று வாதிகள் சொல்லுகிறதாக முன்னே சொன்னீரே யெனில்.

मृद्रूपस्यापरित्यागाद्विवर्तत्वंघटेस्थितम् ॥
परिणामेपूर्वरूपन्त्यजेत्तत्क्षिररूपवत् ।

ம்ருத்ரூபஸ்யாபரித்யாகாத்விவர்த்தத்வம் கடே ஸ்திதம் ॥ ௭௮
பரிணாமே பூர்வரூபம் த்யஜேத் தத் க்ஷீரரூபவத் ॥ ௭௮

ம்ருத்ரூபஸ்ய மண்ணினுடைய பேதத்திற்கு
அபரித்யாகாத் பரித்தியாகமில்லாமையால்
கடே கடத்தில்
விவர்த்தத்வம் விவர்த்தத்வம்
ஸ்திதம் இருக்கிறது
பரிணாமே பரிணாமபக்ஷத்தில்
க்ஷீரரூபவத் பாலினுடைய ரூபம்போல்
தத் அந்த
பூர்வரூபம் பூர்வரூபமானது
த்யஜேத் தியஜிக்கப்பட்டுப்போம்

அ-கை. விவர்த்தவாதத்தில் பூர்வரூபம் கெடாததென்பது எவ்விடத்தில் காணப்படுகிறதெனில்.

मृत्सुवर्णेनिवर्तेतेघटकुण्डलयोर्नहि ॥

ம்ருத்ஸுவர்ணே நிவர்த்தேதே கடகுண்டலயோர்நஹி ॥ ௭௯

கடகுண்டலயோ: கடத்திலும் குண்டலத்திலுமிருக்கிற
ம்ருத்ஸுவர்ணே மண்ணும் தங்கமும்
ந நிவர்த்தேதே ஹி நிவர்த்திக்கிறவைகளில்லையன்றோ.

அ-கை. கடம் உடைந்தமாத்திரத்தில் மண்ணாகவில்லையே ஓடன்றோ காணப்படுகிறதெனில்.

घटेभिन्नेनमृद्भावःकपालानामवेक्षणात् ।
मैवंचूर्णोस्तिमृद्रूपंस्वर्णरूपंत्वतिस्फुटम् ॥

க்ஷிராதௌபரிணாமோஸ்துபும்ஸஸ்தத்பாவவர்ஜநாத் ।

ஸ்தக்ஷ்ஷிலேநந்ருங் ஸ்ரீருவகூவர்ரா நாமஷைவெக்ஷணாஸ |

ஸேவமஸமஸ்ணை த்ருஹஷ்ம்ரு கூநா ஜ்யெவமஸண்டுர தெவாசுலதிருஷிட்டம் ||

ஸ்தசு கடம்

விநு உடைந்தமாத்திரத்தில்

கவர்ரா நாம் ஓடுகளாய் (ல்

ஷைவெக்ஷணாஸ காணப்படுகிற படியா

ஸ்ரீருவஸ் அது காணப்பட்ட மண்ணின் ஸ்வபாவமாக

ந இல்லையென்பாயாகில்

ஜ்ஞாநவம் அப்படியில்லை

ஸண்டுலம் அந்த ஓடுகள்பொடி பண்ணப்பட்டதானால்

ஸ்ரீருந்தெவா மண்ணினுடைய ஸ்வரூ

ஷூஷி இருக்கின்றன (பமாய்

ஹேமண்டலுவா தாகுண்டலத்திலிருக்கிற தங்கத்தின் ரூபமானது குண்டலமழிந்தமாத்திரத்தில்

ஸுதிஷ்டம் அத்தியந்தம் பிரகாசமாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஆதியில் பரிணமதத்தில் க்ஷீரத்தையும் மண்ணையும் திருஷ்டாந்தமாக சொன்னீரே இப்போ மண்ணையும் தங்கத்தையும் விவர்தவாதத்திற்கு திருஷ்டாந்தமாக அங்கிகரித்ததுபோல பாலையும் அங்கிகரிக்கக் கூடாதோவெனில்.

क्षिरादौपरिणामोस्तुपुंसस्तद्भाववर्जनात् ।

க்ஷீராதௌபரிணாமோஸ்து பும்ஸஸ்தத்பாவவர்ஜநாத் || ௫௦

க்ஷீராதௌ பால்முதலானதில்

பும்ஸ: மறுபடி

தத்பாவவர்ஜநாத் அந்த பாவமில்லாமல்போவதால்

பரிணாம: பரிணமபக்ஷம்

அஸ்து இருக்கட்டும்.

அ-கை. மண் தங்கங்களை அப்படி யேன் சொல்லக்கூடாதெனில்.

एतावतामृदादीनांदृष्टान्तत्वंनहीयते ॥

ஏதாவதாம்ருதாதீநாம் த்ருஷ்டாந்தத்வம் நஹீயதெ || ௫௧

ஏதாவதா மண்தங்கங்களுக்குகடகுண்டலாதிகாரியங்களால் நாசமின்மைகாணப்படுவதாலே

ம்ருதாதீநாம் மண்முதலானவைகளுக்கு

த்ருஷ்டாந்தத்வம் விவர்த திருஷ்டாந்தத் (தன்மை

ந ஹீயதெ கெடவில்லை

அ-கை. மண் தங்கங்களை ஆரோபத்தில் பரிணமமாயும் அபவாதத்தில் விதர்த்தமாயும் அங்கீகரிக்கப் படவில்லையேயெனில்.

आरंभवादिनः कार्ये मृदो द्वैगुण्यमापतेत् ।
रूपस्पर्शादयः प्रोक्ताः कार्यकारणयोः पृथक् ॥

ஆரம்பவாதிந꞉ கார்யே ம்ருதோ த்வைகுண்யமாபதேத் ।
ரூபஸ்பர்சாதய꞉ ப்ரோக்தா꞉ கார்யகாரணயோ꞉ ப்ருதக் ॥ ௫௪

ஆரம்பவாதிந꞉ ஆரம்பவாதிகளும்
ம்ருத꞉ மண்ணினுடைய
கார்யே காரியத்தில்
த்வைகுண்யம் இரண்டுகுணத்தையு டையதானது
ஆபதேத் உண்டாகிறது
கார்யகாரணயோ꞉ காரிய காரணங்களுக்கு
ப்ருதக் வேறுவேறு
ரூபஸ்பர்சாதய꞉ ரூபஸ்பரிசம்முதலான குணங்கள் [ன.
ப்ரோக்தா꞉ சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற

அ-கை. விவர்த்தத்திற்கு மண்ணையும் தங்கத்தையும் தவிர வேறே திருஷ்டாந்தம் சொல்லவில்லையோ வெனில்.

मृत्सुवर्णमयश्चेति दृष्टान्तत्रयमारुणिः ।
प्राहातो वासयेत्कार्यानृतत्वं सर्ववस्तुषु ॥

ம்ருத்ஸுவர்ணமயச்சேதி த்ருஷ்டாந்தத்ரயமாருணி꞉ ।
ப்ராஹாதோ வாஸயேத்கார்யாந்ருதத்வம் ஸர்வவஸ்துஷு ॥ ௫௫

ஆருணி꞉ உத்தாலகமஹா ரிஷியானவர்
ம்ருத் மண்
ஸுவர்ணம் தங்கம்
அய꞉ இரும்பு
இதி என்றிப்படி
த்ருஷ்டாந்தத்ரயம் மூன்றுதிருஷ்டாந்தத்தை
ப்ராஹ சொன்னார்
அத꞉ ஆகையால்
ஸர்வவஸ்துஷு சகலவஸ்துக்களிலும்
கார்யாந்ருதத்வம் காரியமானநாமரூபத்திற்கு மித்தியாபாவத்தை.
வாஸயேத் பழகவேண்டியது

அ-கை. காரியத்தை பொய்யென்று அனுசந்தானம் பண்ணேனென்றேதற்காக சொன்னாரெனில்.

कारणज्ञानतः कार्यविज्ञानं चापि सोऽवदत् ।

காரணஜ்ஞாநத꞉ கார்யவிஜ்ஞாநஞ்சாபி ஸோ(அ)வதத் ॥ ௫௬

காரணஜ்ஞாநத꞉ காரணஞானத்தினால்
கார்யவிஜ்ஞாநம் ச அபி காரியஞானமும் வருமென்று
ஸ꞉ அந்த ரிஷியானவர்
அவதத் சொன்னார்.

அ-கை. சத்தியமாயிருக்கிற மண், தங்கம், இரும்புகளின் காரியமாயிருக்கிற குண்டலாதி கடஞானமெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

सत्यज्ञानेऽनृतज्ञानं कथमत्रोपपद्यते ॥
समृत्कस्य विकारस्य कार्यता लोकदृष्टितः ।

ஸத்யஜ்ஞாநேऽந்ருதஜ்ஞாநம் கதமத்ரோபபத்யதே ।
ஸம்ருத்கஸ்ய விகாரஸ்ய கார்யதா லோகத்ருஷ்டித: ॥ ௬௪

அத்ர இந்த
ஸத்யஜ்ஞாநே சத்தியமானமண்ணென்றஞானத்தில்
அந்ருதஜ்ஞாநம் பொய்யான கடாதிஞானம்
கதம் எப்படி
உபபத்யதே உண்டாகக்கூடும்
ஸம்ருத்கஸ்ய மண்ணோடே கூடிய
விகாரஸ்ய கடத்திற்கே
லோகத்ருஷ்டித: லோகபிரசித்தமான திருஷ்டியினாலே
கார்யதா காரியத்துவம்காண்கிறது.

அ-கை. ஐயா அப்படித்தோன்றட்டும் காரணஞானத்தால் காரியஞானமுண்டாகாதென்ற சங்கைக்கு என்ன பரிகாரமாயிற்றெனில்.

वास्तवोऽत्र मृदंशोऽस्य बोधः कारणबोधतः ॥
अनृतांशो न बोद्धव्यस्तद्बोधानुपयोगतः ।
तत्त्वज्ञानं पुमर्थः स्यान्नानृतांशावबोधनम् ॥

வாஸ்தவோத்ர ம்ருதம்ஶோஸ்ய போத: காரணபோதத: ॥ ௬௫
அந்ருதாம்ஶோ ந போத்தவ்யஸ்தத்போதாநுபயோகத: ।
தத்த்வஜ்ஞாநம் புமர்த: ஸ்யாந்நாந்ருதாம்ஶாவபோதநம் ॥ ௬௬

அத்ர இந்த கடத்தில்
வாஸ்தவ: வாஸ்தவமாயிருக்கிற
ம்ருதம்ஶ: மண்ணினம்சமானது
காரணபோதத: காரணஞானத்தா
அஸ்ய இந்தகாரியத்தினுடைய [ல்
போத: ஞானமுண்டாகும்
அந்ருதாம்ஶ: பொய்யானகாரிய ஞானமானது
ந போத்தவ்ய: அறியத்தக்கதன்று
தத்போதாநுபயோகத: அப்படி அந்தகாரியங்களுடையஞானமானது யாதொரு உபயோகமுமில்லாததால்
தத்த்வஜ்ஞாநம் உள்ளத்தைஉள்ளபடியாய்ப்பார்க்கிறஞானமே
புமர்த: ஸ்யாத் புருஷார்த்தமான மோக்ஷமாயிருக்கிறது
அந்ருதாம்ஶாவபோதநம் இல்லாததை உள்ளதாய்ப்பார்க்கிறது அனர்த்தமாகையால்
ந புருஷார்த்தமாகாது.

அ-கை. காரணஞானத்தினால் காரியஞானமுண்டாகுமோவெனில்.

तर्हिकारणविज्ञानात्कार्यज्ञानमतीर्यते ।
मृत्बोधान्मृत्तिकाबुद्धेत्युक्तंस्यात्कोत्रविस्मयः ॥

தர்ஹி-காரணவிஜ்ஞாநாத்கார்யஜ்ஞாநமதீர்யதே ।
ம்ருத்போதாந்ம்ருத்திகாபுத்தேரித்யுக்தம்ஸ்யாத்கோத்ரவிஸ்மய: ॥௫௭

தர்ஹி அப்போ
காரணவிஜ்ஞாநாத் காரணமானமண்ணின் ஞானத்தினால்
கார்யஜ்ஞாநம் காரியங்களுடைய ஞானம் உண்டாகிறதென்று
இதி இப்படி
ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறது(தால்
ம்ருத்போதாத் மண்ணென்கிறஞானத்
ம்ருத்திகா மண்ணானது
புத்தா அறியப்பட்டது
இதி என்று இப்படி இவ்வளவு விசாரத்தாலும்
உக்தம் சொல்லப்பட்டது
அத்ர இந்தஞானத்தில்
க: என்ன
விஸ்மய: ஆச்சரியம்
ஸ்யாத் இருக்கிறது.

அ-கை. விவேகமற்றவர்களுக்கு ஆச்சரியமென்பதைக் காட்டுகிறார்.

सत्यंकार्येषुवस्त्वंशःकारणात्मेतिजानतः ।
विस्मयोमास्त्विहाज्ञस्यविस्मयःकेनवार्यते ॥

ஸத்யம்கார்யேஷுவஸ்த்வம்ஶ:காரணாத்மேதிஜாநத: ।
விஸ்மயோமாஸ்த்விஹாஜ்ஞஸ்யவிஸ்மய:கேநவார்யதே ॥ ௫௮

ஸத்யம் நீர் சொன்னது சத்தியந்தான்
கார்யேஷு கடாதிகாரியங்களில்
வஸ்த்வம்ஶ: உண்மையான மண்ணினம்சம்
காரணாத்மா இதி காரணவடிவமென்று
ஜாநத: அறிந்திருக்கிறவனுக்கு
விஸ்மய: ஆச்சரியம்
மாஸ்து வேண்டாம்
இஹ இந்தஞானத்தில்
அஜ்ஞஸ்ய அஞ்ஞானிக்கு
விஸ்மய: உண்டாகிற ஆச்சரியம்
கேந யாராலே
வார்யதே தடுக்கமுடியும்.

அ-கை. அஞ்ஞானிக்கு ஒன்றையறிந்தால் சமஸ்தத்தையும் அறியப்படுமென்கிற ஞானத்தைக் கேட்டு அதிசயமுண்டாகுமென்பதைக் காட்டுகிறார்.

आरंभीपरिणामीचलौकिकश्चैककारणे ।
ज्ञातेसर्वमतिंश्रुत्वाप्राप्नुवन्त्येवविस्मयम् ॥

ஆரம்பீ பரிணாமீ ச லௌகிகஶ்சைககாரணே |
ஜ்ஞாதே ஸர்வமிதி ஶ்ருத்வா ப்ராப்னுவந்த்யேவ விஸ்மயம் || ௫௯

ஆரம்பீ ஆரம்பவாதியும்
பரிணாமீ ச பரிணாமவாதியும்
லௌகிக: ச உலகஞானமுடையவரும்
ஏககாரணே ஒருபதார்த்தத்திலிருக்கிறகாரணத்தை
ஜ்ஞாதே அறிந்தமாத்திரத்தில்
ஸர்வமிதி சகல காரியங்களுடைய ஞானம்வருமென்பதை
ஶ்ருத்வா கேட்டு
விஸ்மயம் ஆச்சரியத்தை
ப்ராப்னுவந்த்யேவ நிச்சயமாயடைவார்கள்.

அ-கை. இப்படி சுருதியே ஒன்றையறிந்தால் சமஸ்தமும் அறிந்ததாக ஆகுமென்று சொல்லுவதால் சுருதிக்கு துவைத அங்கீகாரமிருந்து தானே சர்வமென்று சொல்லியிருக்கிறதெனில். இவனுக்கு அனாதிவாசனையால் வந்திருக்கிற துவைதபுத்தியை மெள்ளமெள்ள எல்லாம் பிர்மமென்ற ஞானத்தாலேயே போக்கவேண்டியிருப்பதால் அந்தக்கருத்தால் சுருதிகூறிற்றென்கிறார்.

अद्वैतेभिमुखीकर्तुमेवात्रैकस्यबोधतः ।
सर्वबोधश्श्रुतौनैवनानात्वस्यविवक्षया ॥

அத்வைதே(அ)பிமுகீகர்துமேவாத்ரைகஸ்ய போதத: |
ஸர்வபோதஶ்ஶ்ருதௌ நைவ நாநாத்வஸ்ய விவக்ஷயா || ௬௦

அத்வைதே அனாதியான துவைதவாசனையில் மயங்கிவந்திருக்கிறசீடனுக்கு அந்தமயக்கம் நிவர்த்தியாகி அத்துவைதத்தில்
அபிமுகீகர்தும் ஏவ அபிமுகப்படுத்துவதற்காகவே
ஏகஸ்ய ஒருகாரணவஸ்துவினுடைய
போதத: ஞானத்தினாலே
ஸர்வபோத: சகலஞானமும்
அத்ர இந்த
ஶ்ருதௌ சுருதியில்சொல்லியிருக்கிற
நாநாத்வஸ்ய நானாவிதமான துவைதத்தைசொல்லயிச்சையால்
விவக்ஷயா ந.ஏவ சொல்லவில்லையென்றறி.

அ-கை. சுருதியின் அந்தரங்க தாத்பரியந் தானேதெனில்.

एकमृत्पिण्डविज्ञानात्सर्वमृन्मयधीर्यथा।
तथैकब्रह्मबोधेनजगद्बुद्धिर्विभाव्यताम् ॥

ஏகம்ருத்பிண்டவிஜ்ஞாநாத்ஸர்வம்ருண்மயதீர்யதா |
ததைகப்ரஹ்மபோதேந ஜகத்புத்திர்விபாவ்யதாம் || ௬௧

ஏகம்ருத்பிண்டவிஜ்ஞாநாத் ஒருமண்பாண்டத்தைமண்ணென்றிந்ததினாலே
ஸர்வம்ருண்மயம் சகலபாண்டமும் மண்ணென்கிற ஞானம்
யதா எப்படி உண்டாகுமோ
ததா அப்படி

ஏகப்ரஹ்மாவபோதேந நாமரூபமான ஒருவஸ்துவில் பிர்மமென்கிற ஞானத்தால்
ஜகத்ஸர்வம் சகலஜகத்தும் பிர்மமென்கிறபுத்தி (தக்கது.
விஶேஷதஃ விசேஷமாக பாவிக்கத்

அ-கை. ஜெகத்தையும் பிர்மத்தையும் எப்படி பார்க்கிறதெனில்.

सच्चित्सुखात्मकंब्रह्मनामरूपात्मकंजगत् ।

ஸச்சித்ஸுகாத்மகம்ப்ரஹ்மநாமரூபாத்மகஞ்ஜகத்।

ஸச்சித்ஸுகாத்மகம் சச்சிதானந்தமே
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்றும்

நாமரூபாத்மகம் நாமரூபவடிவமே
ஜகத் ஜகத்தென்றறி.

அ-கை இதற்கு எந்தசுருதி பிரமாணமெனில்,

तापनीयेश्रुतंब्रह्मसच्चिदानन्दलक्षणम् ॥

सद्रूपमारुणिःप्राहप्रज्ञानंब्रह्मबह्वृचः ।

सनत्कुमारआनन्दमेवमन्यत्रगम्यताम् ॥

தாபநீயேஶ்ருதம்ப்ரஹ்மஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ॥ ௬௨
ஸத்ரூபமாருணிஃப்ராஹப்ரஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்மபஹ்வ்ருசஃ ।
ஸநத்குமாரஆநந்தமேவமந்யத்ரகம்யதாம் ॥ ௬௩

தாபநீயே தாபனீயமென்கிற உபநிஷத்தில்
ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் சச்சிதானந்த லட்சணமுடையது
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்றும்
ஶ்ருதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ஆருணிஃ உத்தாலகர்
ஸத்ரூபம் சத்ரூபத்தை
ப்ராஹ சொன்னார்

பஹ்வ்ருசஃ ருக்குவேதமறிந்தவர்கள்
ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம பிரஞ்ஞானமேபிர்மமென்று சொன்னார்கள்
ஸநத்குமாரஃ சனத்குமாரர்
ஆநந்தம் ஆனந்தத்தைச்சொன்னார்
ஏவம் இப்படி
அந்யத்ர மற்றஉபநிஷத்துக்களிலும்
கம்யதாம் சத்தாதிலக்ஷனங்கள்சொல்லியதையும் அறியத்தக்கது

அ-கை. ஜகத்தும் ஜீவனும் கற்பனையென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

विचित्यसर्वरूपाणिकृत्वानामानितिष्ठति ।

अहंव्याकरवाणीमेनामरूपेइतिश्रुते ॥

अव्याकृतंपुरासृष्टेरूर्ध्वंव्याक्रियतेद्विधा ।

விசித்ய ஸர்வரூபாணி க்ருத்வா நாமாநி திஷ்டதி ।
அஹம் வ்யாகரவாணீதி நாமரூபே இதி ஶ்ருதே: ॥ ௯௪
அவ்யாக்ருதம் புரா ஸ்ருஷ்டே: பஶ்சாத் வ்யாக்ரியதே ஹியா ।

ஸர்வரூபாணி சகலமான ரூபங்களையும்
விசித்ய உண்டுபண்ணி
நாமாநி அவைகளுக்கு நாமங்களையும்
க்ருத்வா பண்ணி
திஷ்டதி இருக்கிறார்
அஹம் நான் ஜீவரூபனாய்ப் பிரவேசித்து
இதி இந்த
நாமரூபே நாமரூபங்களை
வ்யாகரவாணி உண்டுபண்ணுகிறேன்
இதி இப்படி
ஶ்ருதே: சுருதியில் கேள்கப்படுவதால்
ஸ்ருஷ்டே: சிருஷ்டிக்கு
புரா முன்னே
அவ்யாக்ருதம் நாமரூபமற்றிருந்தது
பஶ்சாத் பின்னாலேயே
ஹியா நாமரூபவிகாரமாக
வ்யாக்ரியதே உண்டுபண்ணப்படுகிறது

அ-கை அவ்யாகிருதமென்று சொன்ன சப்தத்திற்கு அர்த்தமேதெனில்

अचिन्त्यशक्तिर्मायैषाब्रह्मण्यव्याकृताभिधा ॥
अविक्रियब्रह्मनिष्ठाविकारंयात्यनेकधा ।

அசிந்த்யஶக்திர்மாயைஷா ப்ரஹ்மண்யவ்யாக்ருதாபிதா ॥
அவிக்ரியப்ரஹ்மநிஷ்டா விகாரம் யாத்யநேகதா ।

அவ்யாக்ருதாபிதா சிருஷ்டிக்குமுன் அவ்யாகிருதமென்கிற பெயரையுடையதாயும்
அவிக்ரியப்ரஹ்மநிஷ்டா நிர்விகார பிர்மத்திலேயிருப்பதாயும்
அசிந்த்யஶக்தி: சிந்திக்ககூடாத சாமார்த்தியமாயிருக்கிற
ஏஷா இந்த
மாயா மாயையானது
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில்
அநேகதா சிருஷ்டிகாலத்தில் அனேகவிதமான
விகாரம் நாமரூபவிகாரத்தையும்
யாதி அடைகிறது

அ-கை. இந்த மாயாசக்தி ஜகத்தை எவ்விதமாய் கற்பனைபண்ணுகிறதேனில்.

मायान्तुप्रकृतिंविद्यान्मायिनन्तुमहेश्वरम् ॥
आद्योविकारआकाशस्सोस्तिभात्यपिचप्रियः ।

மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்யாந்மாயிநந்து மஹேஶ்வரம் ॥ ௯௫
ஆத்யோ விகார ஆகாஶஸ்ஸோஸ்தி பாத்யபி ச ப்ரிய: ।

மாயாந்து மாயையே
ப்ரக்ருதிம் மூலபிரகிருதியென்று
வித்யாத் அறியவேண்டியது
மாயிநந்து மாயையுடையவன்

ஈஶ்வர: மகேசுரனென்று அறிய வேண்டியது
ஆத்³ய: முதலாவது
விகார: மாயையின்விகாரமானது
ஆகாஶ: ஆகாசமெனப்படும்
ஸ: அந்தஆகாசமும்
அஸ்தி இருக்கிறதென்றும்
பா⁴தி விளங்குகிறதென்றும்
ப்ரிய: பிரியமென்றும் காணப்படும்

அ-கை. ஆகாசத்தில் மாயாரூபத்தையும் பிர்மரூபத்தையும் காட்டுமெனில்.

अवकाशस्तस्यरूपन्तन्मिथ्यानतुतत्त्रयम् ॥

அவகாஶஸ்தஸ்யரூபந்தந்மித்²யாநதுதத்த்ரயம் ||௬௭

தஸ்ய இந்த ஆகாசத்திற்கு
அவகாஶ: அவகாசமே
ரூபம் ரூபம்
தத் அந்தஅவகாசம்
மித்²யா மாயாம்சமானதால் அதுபொய்
த்ரயம் தத் சச்சிதானந்தம்பிர்மாம்சமானதால் அந்தமூன்றும்சத்தியம்
நது பொய்யில்லை

அ-கை. ஆகாசம்பொய் பிர்ம்மமே மெய்யென்று எதினாலே சொன்னீரே னில்.

नव्यक्तेःपूर्वमस्त्येवनपश्चाच्चापिनाशतः ।
आदावन्तेचयन्नास्तिवर्तमानेपितत्तथा ॥
अव्यक्तादीनिभूतानिव्यक्तमध्यानिभारत।
अव्यक्तनिधनान्येवेत्याहकृष्णोर्जुनंप्रति ॥

நவ்யக்தே:பூர்வமஸ்த்யேவநபஶ்சாச்சாபிநாஶத: |
ஆதா³வந்தேசயந்நாஸ்திவர்தமாநேபிதத்ததா² || ௬௮ ||
அவ்யக்தாதீ³நிபூ⁴தாநிவ்யக்தமத்⁴யாநிபா⁴ரத |
அவ்யக்தநித⁴நாந்யேவேத்யாஹக்ருஷ்ணோர்ஜுநம்ப்ரதி || ௬௯

வ்யக்தே: ஜகத்து
பூர்வம் சிருஷ்டிக்குமுன்னே
ந அஸ்த்யேவ இல்லவேயில்லை
விநாஶத: நாசமான பிரளயத்துக்கு
பஶ்சாச்ச அபி ந பிற்பாடும் இல்லை
ஆதௌ³ ஆதியிலும்
அந்தே ச அந்தத்திலும்
யத் யாதொன்று
நாஸ்தி இல்லையோ
வர்தமாநே அபி வர்த்தமானகாலத்திலும்
தத் அந்தவஸ்து
ததா² அப்படியேயிருக்குமென்றறி

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தில் கிருஷ்ணபகவான் வாக்கியத்தை மேற்கோளாய்ச்சொல்லுகிருர்.

ஸ்ருஷ்டே: ப்ராக் — சிருஷ்டிக்குமுன்னமே தோற்றுமையுடையதான (கள்

ஸந்தி — ஜீவஜகத்துக்களான பூதங்

ஸ்ருஷ்டிநாசே — பிரளயத்திலும்தோற்றுமையை யுடையனவே

வ்யக்தமத்யே — மத்தியில்மட்டும் தோற்றுவது மாத்திரமே

ஹாரத இதி — அர்ஜுனுவென்று

க்ருஷ்ண: — கிருஷ்ணபகவான் (து

அர்ஜுநம் ப்ரதி — அர்ச்சுனனைக்குறித்

ஊசே — சொன்னர்.

அ-கை. சச்சிதானந்தம் மூன்றுகாலத்திலும் கெடாதிருக்கும் என்பதில் பிர்மாணத்தை காட்டவேண்டுமெனில்.

मृद्वत्सच्चिदानन्दाअनुअनुगच्छन्तिसर्वदा ।

निराकाशेसदादीनामनुभूतिर्निजात्मनि ॥

ம்ருத்வத்ஸச்சிதாநந்தா அநுகச்சந்தி ஸர்வதா ।

நிராகாசே ஸதாதீநாமநுபூதிர்நிஜாத்மநி ॥ ௭௦

ம்ருத்வத் — மண்முதலானகாரணவஸ்துவைப்போல்

தே — அந்த

ஸச்சிதாநந்தா: — சச்சிதானந்தங்கள்

ஸர்வதா — சதாகாலமும்

அநுகச்சந்தி — அனுசரித்திருக்கின்றன

நிராகாசே — ஆகாசரஹிதமாய்

நிஜாத்மநி — தானுயிருக்கிறஆத்துமாவில்

ஸதாதீநாம் — சச்சிதானந்தாதிகளுடைய

அநுபூதி: — அனுபவமாயிருக்கிறது

அ-கை. அதுஎப்படி காணப்படுமெனில்.

अवकाशेविस्मृतेथतत्रकिंभातितेवद ।

शून्यमेवेतिचेदस्तुनामताद्दग्विभातिहि ॥

तादृक्कादेवतत्स्त्वमौदासीन्येनतत्सुखम् ।

அவகாசே விஸ்ம்ருதே அத தத்ர கிம் பாதி தே வத ।

சூந்யமேவேதி சேதஸ்து நாம தாத்ருக்விபாதி ஹி ॥ ௭௧

தாத்ருக்த்வாதேவ தத்ஸத்த்வம் ஔதாஸீந்யேந தத்ஸுகம் ।

அவகாசே — ஆகாசத்திலிருக்கிறஇடைவெளியில்

விஸ்ம்ருதே — மறைக்கப்படும்பக்ஷத்தில்

அத — பிற்பாடு

தத்ர — அதில்

தே — உனக்கு

கிம் என்ன
பாதி விளங்குகிறது
வத சொல்லு(கிறது
ஶூந்யதாவ ஶூன்யமே தோன்று
இதிசேந்ந என்றுசொல்வையேயானால்
ஸுஷுப்தௌ அப்படியேஆகட்டும்
ஜாக்ரதி அப்படி
விபாதி விளங்குகிறதன்றேசித்து
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நயோஸ்ஸ அப்படி யிருப்பதி
(ல்லையே
தத் அதற்கு
ஸத்தா சத்துத்தன்மையானது அறிய
த்தக்கது
ஔதாஸீந்யம் அதில்உதாசினம் உ
ண்டாவதால்
தத் அதுவே
ஸுகம் ஆனந்தமென்றறி.

அ-கை தனக்கு யாதொரு அனுகூல பிரதிகூலமில்லாதிருக்கிறது எப்படி ஆனந்தமாகுமெனில்.

आनुकूल्यप्रातिकूल्यहीनंयत्तन्निजंसुखम् ॥
आनुकूल्येहर्षधीस्स्यात्प्रातिकूल्येतुदुःखधीः ।
द्वयाभावेनिजानन्दोनिजदुःखंनतुक्वचित् ॥

ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யஹீநம் யத்தந்நிஜம்ஸுகம் ॥ ௭௨
ஆநுகூல்யேஹர்ஷதீஸ்ஸ்யாத்ப்ராதிகூல்யேதுது:கதீ: ।
த்வயாபாவேநிஜாநந்தோநிஜது:கம்நதுக்வசித் ॥ ௭௩

ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யஹீநம் அ
னுகூலத்தையும்பிரதிகூலத்தையும்
காணாத
யத் யாதொருநிவர்த்திக முண்டோ
தத் அதுவே
நிஜம் ஸுகம் நிஜானந்தமென்றறி
ஆநுகூல்யே அனுகூலவிஷயம்லபி
த்தகாலத்தில்
ஹர்ஷதீஸ்ஸ்யாத் சந்தோஷமான வி
ருத்திஉண்டாகிறது
ப்ராதிகூல்யேது தனக்கு விரோ
தமானவிஷயம் வருங்காலத்தில்
து:கதீ: துக்கமான விருத்திஉண்
டாகிறது (ல்
த்வயாபாவே இரண்டுமில்லாதசமயத்தி
நிஜாநந்த: நிஜானந்தமே காணப்ப
டுகிறதே தவிர
நிஜது:கம் நிஜமானதனக்குஸ்வபா
வமாக துக்கமானது (ப்படவில்லை
நதுக்வசித் ஒருயிடத்திலும் காண

அ-கை. அப்படி பிராணிகள் ஸ்திரமாய் சுகித்திருக்கவில்லையெனில்.

निजानन्देस्थिरेहर्षशोकयोर्व्यत्ययःक्षणात्।
मनसःक्षणिकत्वेनतयोर्मानसतेष्यताम् ॥

அத்வைதானந்தம்.

நிஜாநந்தே ஸ்திரே ஹர்ஷஶோகயோர் வ்யத்யய: குத: ...
உதயஸ் க்ஷணிகே வ்ருத்தேயோ: ஸ்யாந்நவஸ் தேதஸ்து காய ... [illegible]

நிஜாநந்தே நிஜானந்தமானது

ஸ்திரே ஸ்திரமாயிருந்தாலும் | உதய: [illegible]

ஹர்ஷஶோகயோ: சந்தோஷவிசனங்களுக்கு | க்ஷணிகே [illegible]

க்ஷணாக க்ஷணத்தோடும் | தயோ: [illegible] | ஸ்யாத் [illegible]

வ்யத்யய: மாறுதலானது வந்தபோ | ஜஷ்யு... [illegible]

அ-கை. அதிருக்கட்டும் பிரகிருதத்தில் ... [illegible]

आकाशेऽप्येवमानन्दस्सत्ताभानेनु सम्म । ।
वाय्वादिदेहपर्यन्तवस्तुष्वेवं विभाव्यताम् ॥

ஆகாஶேப்யேவமாநந்தஸ் ஸத்தாபாநே து ஸம்மதே ।
வாய்வாதிதேஹபர்யந்தவஸ்துஷ்வேவம் விபாவ்யதாம் ॥

ஆகாஶேபி ஆகாசத்திலும் | வாயு தீ நீர் மண் தேகங்களையுடைய [illegible]

ஏவம் இப்படி | ள வஸ்துக்களில்

ஆநந்த: ஆனந்தமும் | ஏவம் இப்படி

ஸத்தாபாநே சத்தும்சித்தும் | விபாவ்யதாம் சச்சிதானந்தம் பாவிக்க

ஸம்மதே சம்மதங்கள்

வாய்வாதி தேஹபர்யந்தவஸ்துஷு | தக்கது.

அ-கை. வாய்வாதிகளின் தர்மமென்ன அவைகளில் [illegible] பாவிக்கிறதெனில்.

गतिस्पर्शौ वायुरूपं वन्हेर्दाहप्रकाशने ।
जलस्य द्रवता भूमेः काठिन्यञ्चेति निर्णयः ॥
असाधारण आकाश ओपर्ध्यन्नवपुष्यपि ।
एवं विभाव्यं मनसा तत्तद्रूपं यथोचितम् ॥
अनेकधा विभिन्नेषु नामरूपेषु चैकधा ।
तिष्ठति सच्चिदानन्दाविसंवादो न कस्यचित् ॥

கிம் என்ன
பாதி விளங்குகிறது
வத சொல்லு(கிறது
ஶூந்யமேவ சூன்யமே தோன்று
இதிசேந்ந என்றுசொல்வையேயானால்
ஸுஷுப்தௌ அப்படியேஆகட்டும்
தாத்ருக் அப்படி
விபாதி.ஹி விளங்குகிறதன்றோசித்து
தாத்ருக்த்வஸ்ய அப்படியிருப்பதி
னாலேயே
தஸ்ய அதற்கு
ஸத்வம் சத்துத்தன்மையானது அறிய
த்தக்கது
ஔதாஸீந்ய அதில்உதாஸீனம் உ
ண்டாவதால்
தத் அதுவே
ஸுகம் ஆனந்தமென்றறி.

அ-கை தனக்கு யாதொரு அனுகூல பிரதிகூல மில்லாதிருக்கிறது எப்படிஆனந்தமாகுமெனில்.

आनुकूल्यप्रातिकूल्यहीनंयत्तन्निजंसुखम् ॥
आनुकूल्येहर्षधीस्स्यात्प्रातिकूल्येतुदुःखधीः ।
द्वयाभावेनिजानन्दोनिजदुःखंनतुक्वचित् ॥

ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யஹீநம் யத்தந்நிஜம்ஸுகம் ॥ ௭௨
ஆநுகூல்யேஹர்ஷதீஸ்ஸ்யாத்ப்ராதிகூல்யேதுது:கதீ: ।
த்வயாபாவேநிஜாநந்தோநிஜது:கம்நதுக்வசித் ॥ ௭௩

ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யஹீநம் அ
னுகூலத்தையும்பிரதிகூலத்தையும்
காணாத
யத் யாதொருநிவர்த்திக முண்டோ
தத் அதுவே
நிஜம். ஸுகம் நிஜானந்தமென்றறி
ஆநுகூல்யே அனுகூலவிஷயம்லபி
த்தகாலத்தில்
ஹர்ஷதீஸ்ஸ்யாத் சந்தோஷமான வி
ருத்திஉண்டாகிறது
ப்ராதிகூல்யே.து தனக்கு விரோ
தமானவிஷயம் வருங்காலத்தில்
து:கதீ: துக்கமான விருத்தியுண்
டாகிறது (ல்
த்வயாபாவே இரண்டுமில்லாதசமயத்தி
நிஜாநந்த: நிஜானந்தமே காணப்ப
டுகிறதே தவிர
நிஜது:கம் நிஜமான தனக்குஸ்வபா
வமாக துக்கமானது (ப்படவில்லை
ந.து,க்வசித் ஒருயிடத்திலும் காண

அ-கை. அப்படி பிராணிகள் ஸ்திரமாய் சுகித்திருக்கவில்லையேயெனில்.

निजानन्देस्थिरेहर्षशोकयोर्व्यत्ययःक्षणात्।
मनसःक्षणिकत्वेनतयोर्मानसतेष्यताम् ॥

நிஜாநந்தே ஸ்திரே ஹர்ஷசோகயோர்வ்யத்யய: க்ஷணாத் ।
மநஸ: க்ஷணிகத்வேந தயோர்மாநஸதேஷ்யதாம் ॥ ௭௪

நிஜாநந்தே நிஜானந்தமானது
ஸ்திரே ஸ்திரமாயிருந்தாலும்
ஹர்ஷசோகயோ: சந்தோஷவிசனங்களுக்கு
க்ஷணாத் க்ஷணந்தோரும்
வ்யத்யய: மாறுதலானது வந்துகொண்டேயிருக்கும்
மநஸ: மனசு
க்ஷணிகத்வேந க்ஷணகாலமிருப்பதால்
தயோ: அந்த சுகதுக்கங்கள்
மாநஸதா மனோதர்மமென்றே
இஷ்யதாம் அங்கிகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. அதிருக்கட்டும் பிரகிருதத்திலேதாயிற்றெனில்.

आकाशेप्येवमानन्दस्सत्ताभानेतुसम्मते ।
वाय्वादिदेहपर्यन्तवस्तुष्वेवंविभाव्यताम् ॥

ஆகாசேப்யேவமாநந்தஸ்ஸத்தாபாநேதுஸம்மதே ।
வாய்வாதிதேஹபர்யந்தவஸ்துஷ்வேவம்விபாவ்யதாம் ॥ ௭௫

ஆகாசேபி ஆகாசத்திலும்
ஏவம் இப்படி
ஆநந்த: ஆனந்தமும்
ஸத்தாபாநேது சத்தும்சித்தும்
ஸம்மதே சம்மதங்கள்
வாய்வாதி தேஹபர்யந்தவஸ்துஷு வாயு தீ நீர் மண் தேகம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்களில்
ஏவம் இப்படியே
விபாவ்யதாம் சச்சிதானந்தம்பாவிக்கதக்கது.

அ-கை. வாய்வாதிகளின் தர்மமென்ன அவைகளில் பிர்மத்தை யெப்படி பாவிக்கிறதெனில்.

गतिस्पर्शौवायुरूपंवन्हेर्दाहप्रकाशने ।
जलस्यद्रवताभूमेःकाठिन्यञ्चेतिनिर्णयः ॥
असाधारणआकाशओषध्यन्नवपुष्यपि ।
एवंविभाव्यंमनसातत्तद्रूपंयथोचितम् ॥
अनेकधाविभिन्नेषुनामरूपेषुचैकधा ।
तिष्ठतिसच्चिदानन्दाविसंवादोनकस्यचित् ॥

கதிஸ்ப்ருஶௌ வாயுரூபம் வஹ்நேர்தாஹப்ரகாஶநே ।
ஜலஸ்ய த்ரவதா பூமே: காடிந்யம் சேதி நிர்ணய: ॥ ௭௬
அஸாதாரண ஆகார ஓஷத்யந்நவபுஷ்வபி ।
ஏவம் விபாவ்ய மநஸா தத்ரூபம் யதோசிதம் ॥ ௭௭
அநேகதா விபிந்நேஷு நாமரூபேஷு சைகதா ।
திஷ்டந்தி ஸச்சிதாநந்தா விஸம்வாதோ ந கஸ்யசித் ॥ ௭௮

கதிஸ்ப்ருஶௌ ஓடுகிறதும் ஸ்பரிசமும்
வாயுரூபம் வாயுவினுடையரூபம்
வஹ்நே: அக்கினிக்கு
தாஹப்ரகாஶநே தகிப்பதும் பிரகாசமும்
ஜலஸ்ய ஜலத்திற்கு
த்ரவதா நிகழ்ச்சியும்
பூமே: பூமிக்கு
காடிந்யம்,ச கடின பாவமாயிருக்கிறதென்று
இதி இப்படி
நிர்ணய: நிருணயமானது
அஸாதாரண: விசேஷதர்மமென்றறி
ஆகாஶௌஷத்யந்நவபுஷ்வபி ஆகாசத்திலும ஓஷதிகளிலும் அன்னங்களிலும் தேகங்களிலும்
யதா சச்சிதானந்த திருஷ்டி தெரிவதற்கு எப்படி
உசிதம் யோக்கியமோ
தத்ரூபம் அந்த ஸ்வரூபத்தை
ஸச்சிதாநந்தமாக (வே
ஏவம் இப்படி
விபாவ்ய பாவிக்கத்தக்கது
நாமரூபேஷு நாம் ரூபங்களானவைகள்
அநேகதா,ச அனேகப் பிரகாரமாக
விபிந்நேஷு பேதங்களாயிருந்துள்ளவில்
ஸச்சிதாநந்தா: சச்சிதானந்தங்கள்
ஏகதா ஓரேவிதமாக
திஷ்டந்தி இருக்கின்றன
கஸ்யசித் யாருக்குமிதில்
விஸம்வாத:, ந சம்வாதம் இல்லை.

அ-கை. அப்படி பார்த்தாலும் நாமரூபம்தானே முன்னமே தோன்றுகிறதெனில்.

निस्तत्त्वे नामरूपे द्वे जन्मनाशयुते च ते ।
बुद्ध्या ब्रह्मणि वीक्षस्व समुद्रे बुद्बुदादिवत् ॥

நிஸ்தத்த்வே நாமரூபே த்வே ஜந்மநாஶயுதே ச தே ।
புத்த்யா ப்ரஹ்மணி வீக்ஷஸ்வ ஸமுத்ரே புத்புதாதிவத் ॥ ௭௯

நிஸ்தத்த்வே தனக்கென்று ஒருவடிவமில்லாததாயும்
ஜந்மநாஶயுதே உற்பத்தி நாசங்களோடேகூடியதாயும்

ஸெ,ெ அ இருக்கிற அந்த [illegible]
நாமரூபெ.வ நாமரூபங்களும் [illegible]
ஸஜ்ஞா புத்தியிலே [illegible]
ஸமுத்ரே சமுத்திரத்தில் [illegible]

அ-கை. எப்படி பார்த்ததாகும் [illegible]
மெனில்

सच्चिदानन्दरूपेस्मिन्पूर्णब्रह्मणि [illegible] ।
स्वयमेवावजानन्तिनामरूपे [illegible] ॥

ஸச்சிதாநந்தரூபெஸ்மிந் பூர்ணெ [illegible]
ஸ்வயமேவாவஜாநந்தி நாமரூபெ [illegible]

ஸச்சிதாநந்தரூபெ பூர்ணெ சச்சி [illegible]
தானந்த ரூபமாயும் தேசகாலாதி [illegible]
களைக்கடந்தபூர்ணமாயும் [illegible]
அஸ்மிந் இருக்கிற இந்த [illegible]
ப்ரஹ்மணி பிர்மமான அ [illegible]
வீக்ஷிதெ பார்க்கப்பட்டிருக்குள்ள [illegible]

அ-கை. நாமரூபத்தைத் தள்ளி பிர்மத்தைப் [illegible]
ர்த்து நாமரூபத்தைத் தள்ளுகிறதாமெனில்.

यावद्यावदवज्ञास्यात्तावत्तावत्तदीक्षणं ।
यावद्यावद्वीक्ष्यतेतत्तावत्तावदुपेक्ष्यतां ॥

யாவத்யாவதவஜ்ஞாஸ்யாத்தாவத்தாவத்ததீக்ஷணம் [illegible]
யாவத்யாவத்வீக்ஷ்யதெதத்தாவத்தாவதுபேக்ஷ்யதாம் [illegible]

அவஜ்ஞா நாமரூபங்களுக்கு அவமதிப்பு [illegible]
ஸ்யாத் உண்டாகிறதோ [illegible]
தாவத்.தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு [illegible]
ததீக்ஷணம் பிர்மத்தினுடையபார்வை [illegible]
யுண்டாகிறது [illegible]
யாவத்,யாவத் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு [illegible]

அ-கை. இந்தஇருவிதப்பழக்கமும் [illegible]

तदभ्यासेनविद्यायां सुस्थितायामयंपुमान् ।
जीवन्नेवभवेन्मुक्तोत्र [illegible] ॥

கதிஸ்பர்ஶௌ வாயுரூபம் வஹ்நேர்தாஹப்ரகாஶநே ।
ஜலஸ்ய த்ரவதா பூமே: காடிந்யம் சேதி நிர்ணய: ॥ ௭௬
அஸாதாரண ஆகார ஓஷத்யந்நவபுஷ்ஷ்வபி ।
ஏவம் விபாவ்ய மநஸா தத்ரூபம் யதோசிதம் ॥ ௭௭
அநேகதா விபிந்நேஷு நாமரூபேஷு சைகதா ।
திஷ்டந்தி ஸச்சிதாநந்தா விஸம்வாதோ ந கஸ்யசித் ॥ ௭௮

கதிஸ்பர்ஶௌ ஓடுகிறதும் ஸ்பரிசமும்
வாயுரூபம் வாயுவினுடையரூபம்
வஹ்நே: அக்கினிக்கு
தாஹப்ரகாஶநே தகிப்பதும் பிரகாசமும்
ஜலஸ்ய ஜலத்திற்கு
த்ரவதா நிகழ்ச்சியும்
பூமே: பூமிக்கு
காடிந்யம்,ச கடின பாவமாயிருக்கிறதென்று
இதி இப்படி
நிர்ணய: நிருணயமானது
அஸாதாரண: விசேஷதர்மமென்றறி
ஆகாரௌஷத்யந்நவபுஷ்ஷு,அபி ஆகாசத்திலும ஔஷதிகளிலும் அன்னங்களிலும் தேகங்களிலும்
யதா சச்சிதானந்த திருஷ்டிதெரிவதற்கு எப்படி
உசிதம் யோக்கியமோ
தத்ரூபம் அந்த ஸ்வரூபத்தை
மநஸா மனதிலேசச்சிதானந்தமாக
ஏவம் இப்படி (வே
விபாவ்ய பாவிக்கத்தக்கது
நாமரூபேஷு நாம் ரூபங்களானவைகள்
அநேகதா,ச அனேகப் பிரகாரமாக
விபிந்நேஷு பேதங்களாயிருந்துள்ளளவில்
ஸச்சிதாநந்தா: சச்சிதானந்தங்கள்
ஏகதா ஒரேவிதமாக
திஷ்டந்தி இருக்கின்றன
கஸ்யசித் யாருக்குமிதில்
விஸம்வாத:,ந சம்வாதம்இல்லை.

அ-கை. அப்படிபார்தாலும் நாமரூபம்தானே முன்னமே தோன்றுகிறதெனில்.

निस्तत्वेनामरूपेद्वे जन्मनाशयुतेचते ।
बुद्ध्याब्रह्मणिवीक्षस्वसमुद्रेबुद्बुदादिवत् ॥

நிஸ்தத்வே நாமரூபே த்வே ஜந்மநாஶயுதே ச தே ।
புத்த்யா ப்ரஹ்மணி வீக்ஷஸ்வ ஸமுத்ரே புத்புதாதிவத் ॥ ௭௯

நிஸ்தத்வே தனக்கென்று ஒருவடிவமில்லாததாயும்
ஜந்மநாஶயுதே உற்பத்தி நாசங்களோடேகூடியதாயும்

தே, தே இருக்கிற அந்த இரண்டுகளா
நாமரூபே.வ நாமரூபங்களும் (ன
ஸாக்ஷ்யா புத்தியினாலே
ஸமுத்ரே சமுத்திரத்தில்

பே-ஊர்மிவத் குமிழி முதலானது
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில் (போல்
வீக்ஷஸ்வ தோன்றுகிறதென்று பார்க்கக்கடவாய்

அ-கை. எப்படி பார்த்ததாலும் நாமரூபங்கள் தோன்றாமல் போகவில்லையெனில்

सच्चिदानन्दरूपेस्मिन्पूर्णब्रह्मणिवीक्षते ।
स्वयमेवावजानन्तिनामरूपेशनैश्शनैः ॥

ஸச்சிதாநந்தரூபேஸ்மிந்பூர்ணப்ரஹ்மணிவீக்ஷதே ।
ஸ்வயமேவாவஜாநந்திநாமரூபேஶநைஶ்ஶநை: ॥ அ௦

ஸச்சிதாநந்தரூபே சச்சிதானந்தரூபமாயும் தேசகாலாதிகளைக்கடந்தபூர்ணமாயும்
அஸ்மிந் இருக்கிறஇந்த
ப்ரஹ்மணி பிர்மமானது
வீக்ஷதே பார்க்கப்பட்டிருந்துள்ளாவில் (ள்

நாமரூபே நாமரூபங்களானவைகள்
ஶநைஶ்ஶநை: மெள்ளமெள்ள
ஸ்வயமேவ தானாகவே
அவஜாநந்தி அவமானம்பண்ணப்பட்டு போகின்றன

அ-கை. நாமரூபத்தைத் தள்ளிபிர்மத்தைப் பார்க்கிறதா பிர்மத்தைப்பார்த்து நாமரூபத்தைத் தள்ளுகிறதாவெனில்.

यावद्यावदवज्ञास्यात्तावत्तावत्तदीक्षणम् ।
यावद्यावद्वीक्ष्यतेतत्तावत्तावदुभेत्यजेत् ॥

யாவத்யாவதவஜ்ஞாஸ்யாத்தாவத்தாவத்ததீக்ஷணம் ।
யாவத்யாவத்வீக்ஷ்யதேதத்தாவத்தாவதுபேத்யஜேத் ॥ அக

அவஜ்ஞா நாமரூபங்களுக்கு அவமதிப்பு
ஸ்யாத் உண்டாகிறதோ
தாவத் தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு
ததீக்ஷணம் பிர்மத்தினுடையபார்வையுண்டாகிறது
யாவத், யாவத் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு

தத் அந்தபிர்மம்
வீக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறதோ
தாவத் தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு
உபே நாமரூபங்களான இரண்டுகளையும்
த்யஜேத் தியஜிக்கக்கூடும்

அ-கை. இந்தஇருவிதப்பழக்கமும் எவ்வளவுகாலம் செய்யவேண்டுமெனில்.

तदभ्यासेनविद्यायां सुस्थितायामयंपुमान् ।
जीवन्नेवभवेन्मुक्तोवपुरस्तुयथातथा ॥

𑌤𑌦𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௮௨

𑌤𑌦𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 அந்தபிர்மாப்பியாசத்தினாலே
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 பிர்மஞானமானது
𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 நன்றாய் ஸ்திரப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
𑌅𑌯𑌂 இந்த
𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 புருஷனானவன்
𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 சம்சாரபந்தத்திலிருந்துவிடபட்டு முக்தனாக
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 பவிப்பன் அதின்பிறகு
𑌵𑌪𑍁𑌃 தேகமானது
𑌯𑌥𑌾 எப்படி வேண்டுமோ
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 இருக்கட்டும்

அ-கை. பிர்மாப்பியாசம் பண்ணுகிறவிதத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

तच्चिन्तनंतत्कथनमन्योन्यंतत्प्रबोधनम् ।
एतदेकपरत्वञ्चब्रह्माभ्यासंविदुर्बुधाः ॥

𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌨𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌏𑌤𑌦𑍇𑌕𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 ॥ ௮௩

𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑌂 இந்தப்பிர்மத்தையே சிந்திக்கிறதும்
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌨𑌂 அதையேவாயால் சொல்லுகிறதும்
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 ஒருவருக்கொருவர்
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 அதையே போதித்துக்கொண்டிருக்கிறதும்
𑌏𑌤𑌦𑍇𑌕𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 இதுவேமுக்கியமானவேலையாயிருப்பதே
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 பிர்மாப்பியாசமென்று
𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 பெரியோர்
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 அறிகிறார்கள்.

அ-கை. அனாதியாய்வந்த துவைதப் பிராந்தி இப்போது ஒருக்கால்செய்கிற ஞானப்பியாசத்தால் எப்படிப்போமெனில்.

वासनानेककालीनादीर्घकालंनिरन्तरम् ।
सादरञ्चाभ्यस्यमानेसर्वथैवानिवर्तते ॥

𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑍇𑌕𑌕𑌾𑌲𑍀𑌨𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌦𑌰𑌞𑍍𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ ௮௪

𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 துவைதவாசனையானது
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌕𑌾𑌲𑍀𑌨𑌾 அனேககாலமாய் வந்திருந்தாலும்
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌂 வெகுகாலம்வரையிலும்
𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 இடைவிடாமல்
𑌸𑌾𑌦𑌰𑌂𑌚 ஆதரவோடே

ஸமஸ்த ஹேய ப்ரமாப்பியாசம் பண்ணைப்படும் பக்ஷத்தில்
ஸர்வாத்மனா சர்வவிதத்திலும்
நிவர்த்தே நிச்சயமாகத் துவைதவாசனை நிவிர்த்தியாய்விடும்

அ-கை. ஒன்றாயிருக்கிற பிர்மசக்தி அனேகவிதமாயிருக்கிற ஜெகத்தையெப்படி யுண்டுபண்ணுமெனில்.

मृच्छक्तिवद्ब्रह्मशक्तिरनेकाननृतान्सृजेत् ।

ம்ருச்சக்திவத் ப்ரஹ்மசக்திரனேகானந்ருதான்ஸ்ருஜேத் ॥ அ௪௦

ம்ருச்சக்திவத் மண்ணிலிருக்கிறசக்தி கடாதிகளானபொய்களை யுண்டுபண்ணுவதுபோல
ப்ரஹ்மசக்தி: பிர்மத்திலிருக்கிற மாயாசக்தியானது
அனேகான் அனேகவிதங்களாயிருக்கிற
அந்ருதான் தேவமனுஷியதிர்யக்காதிகளான பொய்களை
ஸ்ருஜேத் உண்டுபண்ணும்

அ-கை. மண்ணிலிருக்கிற சக்தி அனேகமானதால் அனேகத்திற்கு காரணமாகலாம். பிர்மசக்தி ஒன்றாயிருப்பதால் அனேக நாமரூபங்களுக்கெப்படி காரணமாகலாமெனில். அது உனக்கேற்காத பக்ஷத்தில் வேறே திருஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறோம்.

यद्वाजीवगतानिद्रास्वप्नश्चात्रनिदर्शनम् ॥
निद्राशक्तिर्यथाजीवेदुर्घटस्वप्नकारिणी ।
ब्रह्मण्येषास्थितामायासृष्टिस्थित्यंतकारिणी ॥

யத்வாஜீவகதா நித்ராஸ்வப்னஶ்சாத்ர நிதர்ஶனம் ।
நித்ராஶக்திர்யதாஜீவே துர்கடஸ்வப்னகாரிணீ ।
ப்ரஹ்மண்யேஷாஸ்திதா மாயா ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரிணீ ॥ அ௪௧

யத்வா அல்லாவிடில்
ஜீவகதா ஜீவனிடத்திலிருக்கிற
நித்ரா ஒரு நித்திராசக்தியாலுண்டு பண்ணைப்படுகிற
ஸ்வப்னஶ்ச அனேகவிதரூபமான ஸ்வப்பனமும் (தமாக
அத்ர இந்த ஜாக்கிரத்தில் திருஷ்டாந்
நிதர்ஶனம் பார்த்துக்கொள்
நித்ராஶக்தி: நித்திராசக்தியானது
ஜீவே ஜீவனிடத்தில்
யதா எப்படி
துர்கடஸ்வப்னகாரிணீ கூடாததான ஸ்வப்பனத்தைப் பண்ணுகிறதோ
ப்ரஹ்மணி அப்படிபிர்மத்தில்
ஸ்திதா இருக்கிறதான
ஏஷா இந்த
மாயா மாயாசத்தியானது
ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரிணீ இந்த ஜெகத்தையுண்டுபண்ணவும் ரக்ஷிக்கவும் சம்ஹரிக்கவும் வல்லமையுள்ளது

அ-கை. நித்திராசக்தியென்ன கூடாதகாரியத்தைப் பண்ணுகிறதெனில் அது கூடாதகாரியம் பண்ணுவதைக் காண்பிக்கிறார்.

स्वप्नेवियद्गतिंपश्येत्स्वमूर्धच्छेदनंयथा ।
मुहूर्तेवत्सरौघञ्चमृतपुत्रादिकंपुनः ॥
इदंयुक्तमिदंनेतिव्यवस्थातत्रदुर्लभा ।
यथायथेक्ष्यतेयद्यत्तत्तद्युक्तंतथातथा ॥

ஸ்வப்நேவியத்³க³திம்பஶ்யேத்ஸ்வமூர்த⁴ச்சே²த³நம்யதா² ।
முஹூர்தேவத்ஸரௌக⁴ஞ்சம்ருதபுத்ராதி³கம்புந: ॥ ௨௭
இத³ம்யுக்தமித³ம்நேதிவ்யவஸ்தா²தத்ரது³ர்லபா⁴ ।
யதா²யதே²க்ஷ்யதேயத்³யத்தத்தத்³யுக்தம்ததா²ததா² ॥ ௨௮

ஸ்வப்நே ஸ்வப்பனத்தில் தான் வியத்³க³திம் ஆகாசத்தில்போவதை யதா². பஶ்யேத் எப்படி பார்க்குறனே ஸ்வமூர்த⁴ச்சே²த³நம் அவ்விதமே தன்தலைவெட்டிப் போட்டிருப்பதையும் முஹூர்தே ஒருமுகூர்த்தத்தில்(ம் வத்ஸரௌக⁴ம் ச அனேகவருஷங்களையு ம்ருதபுத்ராதி³கம் செத்துப்போன பிள்ளைதகப்பன்முதலானவர்களையும் புந: பட்டணத்தையும்பார்க்கிறான் இத³ம் அந்த சொப்பனகாலத்தில்இது யுக்தம் நியாயமாய்க்காணக்கூடியதென்றும் இத³ம் இது காண்கிறது ந. இதி நியாயமில்லையென்னும் வ்யவஸ்தா² விவஸ்தையானது தத்ர அதில் து³ர்லபா⁴ துர்லபம் யதா². யதா² எப்படிஎப்படி யத்³ யத் யெதெது ஈக்ஷ்யதே காணப்படுகிறதோ ததா². ததா² அப்படிஅப்படி தத் தத் அது அது யுக்தம் நியாயமென்றே தோற்றும்

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தைகைமுதிகநியாயத்தால்பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

ईदृशोमहिमादृष्टोनिद्राशक्तेर्यथातथा ।
मायाशक्तेरचिन्त्योयंमहिमेतिकिमद्भुतम् ॥
शयानेपुरुषेनिद्रास्वप्नंबहुविधंसृजेत् ।
ब्रह्मण्येवंनिर्विकारेविकारान्कल्पयत्यसौ ॥

ஈத்³ருஶோமஹிமாத்³ருஷ்டோநித்³ராஶக்தேர்யதா²ததா² ।
மாயாஶக்தேரசிந்த்யோயம்மஹிமேதிகிமத்³பு⁴தம் ॥ ௨௯

யதாஸ்வப்நே பிரபஞ்சே நித்ராஸ்வப்நபஹுவிதம் ஸ்ருஜேத் ।
ப்ரஹ்மண்யேவம் நிர்விகாரே விகாராந் கல்பயத்யஸௌ ॥ ௯௦

நித்ராஶக்தௌ நித்திரையின் சக்தியிலிருக்கிறது போல
ஸாமர்த்யம் இப்பேர்ப்பட்ட
மஹிமா மகிமையானது
யதா எப்படி
த்ருஷ்டா காணப்பட்டதோ
ததா அப்படி
மாயாஶக்தௌ பிர்மத்திலிருக்கிற மாயா சக்திக்கு
அசிந்த்யா சிந்திக்கக்கூடாத
அயம் இந்த (தில்
மஹிமாஸ்தி மகிமை இருக்கிறதென்ப
கிம் என்ன
ஆஶ்சர்யம் ஆச்சரியமிருக்கிறது
யதா படுத்திருக்கிற
ஸ்வப்நே புருஷனிடத்தில்
நித்ரா நித்திரையானது
பஹுவிதம் பலவிதமான
ஸ்வப்நம் சொப்பனத்தை
ஸ்ருஜேத் உண்டுபண்ணுகிறதுபோல
ஏவம் இப்படி
நிர்விகாரே நிர்விகாரமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில்
அஸௌ இந்தமாயாசக்தியானது
விகாராந் விகாரங்களை
கல்பயதி கற்பிக்கிறது.

அ-கை. அப்படி மாயாசக்தி யென்னத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதெனில்.

खानिलाग्निजलोर्व्यण्डलोकप्राणिशिलादिकाः ।
विकाराःप्राणिधीष्वंतश्चिच्छायाप्रतिबिंबिता ॥

கானிலாக்நிஜலோர்வ்யண்டலோகப்ராணிஶிலாதிகா: ।
விகாரா:ப்ராணிதீஷ்வந்தஶ்சிச்சாயாப்ரதிபிம்பிதா ॥ ௯௧ (கள்

கானிலாக்நிஜலோர்வ்யண்டலோகப்ரா ணிஶிலாதிகா: ஆகாசம்வாயுவு அக்னி ஜலம் மண் ஓஷதிலோகங்கள் அண்டங்கள் பிராணிகள் கல்முதலானவை
விகாரா: மாயாகற்பிதமான விகாரங்
ப்ராணிதீஷு: பிராணிகளுடையபுத்திக்குள்ளே (அ
சிச்சாயா அறிவினுடையசாயையான
ப்ரதிபிம்பிதா பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ-கை. இப்படி மாயை அசேதனத்தைக் கற்பிக்கட்டும் சேதனவிபாக கற்பனை பிர்மமே செய்கிறதென்று ஏன் சொல்லக்கூடாதெனில்.

चेतनाचेतनेष्वेषुसच्चिदानन्दलक्षणम् ।
समानंब्रह्मभिद्येतेनामरूपेपृथक् पृथक् ॥
ब्रह्मण्येतेनामरूपेपटेचित्रमिवस्थिते ।
उपेक्ष्यनामरूपेद्वेसच्चिदानन्दधीभवेत् ॥

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

சேதநாசேதநேஷ்வேஷு ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ।
ஸமாநம் ப்ரஹ்ம பித்யேதே நாமரூபே ப்ருதக் ப்ருதக் ॥ கூஉ
ப்ரஹ்மண்யேதே நாமரூபே படே சித்ரமிவ ஸ்திதே ।
உபேக்ஷ்ய நாமரூபே த்வே ஸச்சிதாநந்ததீர்பவேத் ॥ கூங

சேதநாசேதநேஷு சேதனமாயும் அசேதனமாயுமிருக்கிறவைகளான
ஏஷு இந்த ஜீவஜகத்துக்களில்
ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் சச்சிதானந்தலக்ஷணமான
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது
ஸமாநம் சமானந்தானே
நாமரூபே நாமரூபங்களானவைகளன்றோ
ப்ருதக் ப்ருதக் வேறு வேருக (ன
பித்யேதே பேதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்
ஏதே இந்த
நாமரூபே நாமரூபங்களானவை
படே வஸ்திரத்தில்
சித்ரமிவ சித்திரம்போல
ஸ்திதே கற்பிதங்களாயிருக்கின்றன
நாமரூபே நாமரூபங்கள்
த்வே இரண்டையும்
உபேக்ஷ்ய உபேக்ஷித்து
ஸச்சிதாநந்ததீ: சச்சிதானந்தமே நானென்கிறஞானமானது
பவேத் பவிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஜகத்துத் தோன்றிக்கொண் டிருக்கும்போது கற்பனையென்று எப்படி சொல்லுகிறதெனில்.

जलस्थेऽधोमुखेस्वस्यदेहेदृष्टेप्युपेक्ष्यतम् ।
तीरस्थएवदेहेस्वेतात्पर्यंस्याद्यथातथा ॥

ஜலஸ்தே(அ)தோமுகே ஸ்வஸ்ய தேஹே த்ருஷ்டே(அ)ப்யுபேக்ஷ்யதம் ।
தீரஸ்த ஏவ தேஹே ஸ்வே தாத்பர்யம் ஸ்யாத்யதா ததா ॥ கூச

ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
தேஹே தேகமானது
ஜலஸ்தே ஜலத்திர்க்குள்ளே
அதோமுகே தலைகீழாய்
த்ருஷ்டே அபி தோன்றிக்கொண்டிருந்தாலும்
தம் அந்த பாழான் நிழலை [து
உபேக்ஷ்ய பொய்யென்று உபேக்ஷித்
தீரஸ்தே தீரத்திலிருக்கிற
ஸ்வே தன்னுடைய
தேஹே ஏவ தேஹத்திலேயே
தாத்பர்யம் ஆஸ்தையானது
யதா ஸ்யாத் யெப்படியிருக்கிறதோ
ததா அப்படி தேஹாதி ஜகத்து தோன்றினும் சாக்ஷியே நானென்று நிச்சியம்பண்ணி முத்தனுகக் கடவாய்

அ-கை. நாமரூபத்தை உபேக்ஷிக்கிறதற்கு இப்போது சர்வஜனப்பிரசித்தமான திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सहस्रशोमनोराज्येवर्तमानेसदैवतत् ।
सर्वैरुपेक्ष्यतेयद्वदुपेक्षानामरूपयोः ॥
क्षणेक्षणेमनोराज्यंभवत्येवान्यथान्यथा ।
गतंगतंपुनर्नास्तिव्यवहारोबहिस्तथा ॥

ஸஹஸ்ரஶோமநோராஜ்யேவர்த்தமாநேஸதைவதத் |
ஸர்வைருபேக்ஷ்யதேயத்வதுபேக்ஷாநாமரூபயோ: ‖ ௧௫
க்ஷணேக்ஷணேமநோராஜ்யம்பவத்யேவாந்யதாந்யதா |
கதம்கதம்புநர்நாஸ்திவ்யவஹாரோபஹிஸ்ததா ‖ ௧௬

ஸஹஸ்ரஶ: தன்னிடத்தில் அனேக விதமான
மநோராஜ்யே மனோராஜ்யங்கள்
ஸதா எப்போதும்
வர்த்தமாநே உண்டாய்க்கொண்டிருந்த போதிலும்
தத் அது
யத்வத் எப்படி
ஸர்வை: எல்லாராலும்
உபேக்ஷ்யதே உபேக்ஷை பண்ணப்படுகிறதோ
நாமரூபயோ: அப்படி இந்தநாமரூபங்களிலும்
உபேக்ஷா உபேக்ஷையானது பண்ணத்தக்கது
க்ஷணே. க்ஷணே க்ஷணந்தோறும் க்ஷணந்தோறும்
மநோராஜ்யம் மனோராஜ்யமானது
அந்யதா.அந்யதா வேறு வேறாக
பவதி.ஏவ உண்டாகிக்கொண்டேயிருக்கிறது
கதம்.கதம் போனதுபோனதே அது
புந: திரும்ப
நாஸ்தி இருக்கிறதில்லை
பஹி: வெளியில் செய்யப்படுகிற
வ்யவஹார: விவகாரமும்
ததா அப்படி.போலவென்றறி

அ-கை. மனோராஜ்யம்போல பாஹ்யவிவகாரம் காணுமற்போகவில்லையேயெனில்,

नबाल्यंयौवनेलब्धंयौवनंस्थाविरेतथा ।
मृतःपितापुनर्नास्तिनायात्येवगतंदिनम् ॥
मनोराज्याद्विशेषःकःक्षणध्वंसिनिलौकिके ।
अतोस्मिन्भासमानेपितत्सत्यत्वधियंत्यजेत् ॥

நவாஹ்யாய யௌவநே நஷ்டம் யௌவநம் ஸ்தாவிரே ததா |
ம்ருதஃ பிதா புநர் நாயாத் நாயாத்யேவ ம்ருதம் தினம் || ௧௭
ஸாம்ராஜ்யே விஶேஷஃ கஃ க்ஷணத்வம்ஸிநி லௌகிகே |
அதோ பாஸமாநேऽபி தத்ஸத்யத்வதியம் த்யஜேத் || ௧௮ ||

யௌவநே யௌவனாவஸ்தையில்
போய் வாலிபம்
ந லப்யம் வேண்டுமென்றாலும் லபிக்
ததா அப்படியே (காது
ஸ்தாவிரே விருத்தாப்பியத்தில் முன் போல
யௌவநம் யௌவனமானதுபிரார்த்தித்தாலும் லபிக்காது
ம்ருதஃ இறந்த
பிதா புநஃ நாயாத் தகப்பன்புத்திரனாலே ஒருக்கால் மறுபடிப்பார்க்க ஆசைப்பட்டாலும் வாரான்
ம்ருதம் தினம் போனநாள் ஒருக்காலும்
நயாதி ஏவ மறுபடிவரமாட்டாதே
க்ஷணத்வம்ஸிநி க்ஷணத்தில் அழிந்து போவதாயிருக்கிற
லௌகிகே உலகவாழ்வில்
ஸாம்ராஜ்யே மஹா ராஜ்யத்தைக் காட்டிலும்
கஃ என்ன
விஶேஷஃ விசேஷமிருக்கிறது
அதஃ ஆகையினாலே
ஜகத் இந்த ஜகத்தானது
பாஸமாநே அபி தோன்றிக்கொண்டிருந்தாலும்
தத்ஸத்யத்வதியம் அந்தஜகத்தில்சத்தியமென்கிற புத்தியைமட்டும்
த்யஜேத் தியஜிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி உலகத்தைப் பொய்யென்று உபேக்ஷிப்பதால் என்னலாபமெனில்.

उपेक्षिते लौकिके धीर्निर्विघ्ना ब्रह्मचिन्तने ।

உபேக்ஷிதே லௌகிகே தீர்நிர்விக்நா ப்ரஹ்மசிந்தநே || ௧௯ ||

லௌகிகே இந்தஉலகசம்பந்தமானபுத்
உபேக்ஷிதே உபேக்ஷிக்கப்பட்ட (தி
தீஃ அந்த புத்தியானது (தானால்
ப்ரஹ்மசிந்தநே அகண்டாகாரபிர்மசிந்தனையில்
நிர்விக்நா தடையன்றியிலிருக்கும்

அ-கை. அப்போது ஞானிக்கு விவகாரம் எப்படிக் கூடுமெனில்.

नटवत्कृतिमास्थाय निर्वहत्येव लौकिकम् ॥

நடவத்க்ருதிமாஸ்தாய நிர்வஹத்யேவ லௌகிகம் || ௨௦ ||

நடவத் நாடகமாடுகிறவன்போலே
க்ருதிம் ஞானி அக்கதையானபரபரப்
ஆஸ்தாய அடைந்து (பை
லௌகிகம் ஒரு விதலோக விவகாரத்திலும் தடையில்லாமலே
நிர்வஹதி ஏவ நிர்வாஹம் பண்ணிக்கொண்டே இருப்பன்

அ-கை. ஞானிக்கு விவகாரத்தை ஒப்பினால் விகாரத்வம் வருமேயெனில்.

प्रवहत्यपिनीरौघःस्थिराप्रौढशिलायथा ।

नामरूपान्यथात्वेपिकूटस्थंब्रह्मनान्यथा ॥

ப்ரவஹத்யபி நீரௌக: ஸ்திரா ப்ரௌடசிலா யதா |

நாமரூபாந்யதாத்வேபி கூடஸ்தம் ப்ரஹ்ம நாந்யதா || ௧௦௦ ||

நீரௌக: நதியில் ஜலமானது
ப்ரவஹதி. அபி பெருகிக் கொண்டிருந்தாலும்
ஸ்திரா கீழேயிருக்கிற
ப்ரௌடசிலா பெரியபாராங்கல்லு
யதா ஸ்திரா எப்படி ஸ்திரமாயிருக்கிறதோ அப்படி
நாமரூபாந்யதாத்வேபி தேகாதி
ஜகத்து முதலான நாமரூபங்கள் அடிக்கடிவேறுவேறானவிகாரப்பட்டபோதிலும்
கூடஸ்தம் நிர்விகாரமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அந்யதா ஒருக்காலும் ஸ்வபாவத்தை விட்டு
ந வேறுபடுகிறதில்லை

தாம். ஆகையால் ஞானி பிர்மமாகையால் இவனுக்கு ஒருவிகாரமுமில்லையென்றறி.

அ-கை. அகண்டபிர்மத்தில் அதற்கு விலக்ஷணமான ஜகத்து யெப்படித் தோன்றுமெனில்.

निश्छिद्रेदर्पणेभातिवस्तुगर्भंबृहद्वियत् ।

सच्चिद्घनेतथानानाजगद्गर्भमिदंवियत् ॥

நிஶ்சித்ரே தர்பணே பாதி வஸ்துகர்ப்பம் ப்ருஹத்வியத் |

ஸச்சித்கநே ததா நாநாஜகத்கர்ப்பமிதம் வியத் || ௧௦௧ ||

நிஶ்சித்ரே இடைவெளியில்லாத
தர்பணே கண்ணாடியில்
வஸ்துகர்ப்பம் அனேகவஸ்த்துக்களையுள்ளே அடக்கிவைத்திருக்கிற
ப்ருஹத் பெரிதான
வியத் ஆகாசமானது
பாதி எப்படி விளங்குகிறதோ
ததா அப்படி
ஸச்சித்கநே சச்சிதானந்தத்தில்
நாநாஜகத்கர்ப்பம் நானாவிதமானஜகத்கூட்டத்தையுடையதான
இதம் இந்த
வியத் ஆகாசமானது தோன்றுகிறதென்றறி

அ-கை. முதல் முதலில் நாமரூபமல்லவோ தோற்றுகிறது. சச்சிதானந்தம் தோற்றவில்லையே அப்படியிருக்க அதிசயமான பிர்மத்தில் ஜகத்தெப்படி தோன்றுமெனில்.

अदृष्ट्वादर्पणंनैवतदन्तस्थेक्षणंतथा ।

अमत्वासच्चिदानन्दंनामरूपमतिःकुतः ॥

அத்³ருஷ்ட்வாத³ர்ப்பணம்நைவதத³ந்தஸ்தே²க்ஷணந்ததா² ।

அமத்வாஸச்சிதா³நந்த³ம்நாமரூபமதி꞉குத꞉ ॥ க௦௨ ॥

த³ர்ப்பணம் முதலில் கண்ணாடியை அத்³ருஷ்ட்வா பாராமல் தத³ந்தஸ்தே²க்ஷணம்ந.ஏவ அதற்குள்ளேயிருக்கிற வஸ்துக்களின் தோற்றமானதுயெப்படிகாணப்படாதோ ததா² அப்படி ஸச்சிதா³நந்த³ம் சச்சிதானந்தத்தை அமத்வா யெண்ணிப்பாராமல் நாமரூபமதி꞉ நாமரூபஞானம் குத꞉ எப்படி யுண்டாகும் ஆகையால் சச்சிதானந்தம் தோன்றியே நாமரூபம்தோற்றுகின்றனவென்றறி.

அ-கை. ஐயா, நாமரூபமல்லவா முதலில் தோன்றுகின்றன. அப்படித் தோன்றும்போது நிர்விஷயமானபிர்மம் எப்படி அனுபவத்திற்கு வருமெனில்.

प्रथमंसच्चिदानन्देभासमानेथतावता ।

बुद्धिंनियम्यनैवोर्ध्वंधारयेन्नामरूपयोः ॥

ப்ரத²மம்ஸச்சிதா³நந்தே³பா⁴ஸமானேத²தாவதா ।

பு³த்³தி⁴ம்நியம்யநைவோர்த்⁴வந்தா⁴ரயேந்நாமரூபயோ꞉ ॥ க௦௩

ப்ரத²மம் முதலில் ஸச்சிதா³நந்தே³ சச்சிதானந்தமானது பா⁴ஸமானே விளங்காநின்றுள்ளளவில் அத² பிற்பாடு தாவதா அவ்வளவுக்குள்ளே பு³த்³தி⁴ம் புத்தியை நியம்ய ஒடுக்கி ஊர்த்⁴வம் மேலே தோன்றுகிற நாமரூபயோ꞉ நாமரூபங்களில் ந.ஏவதா⁴ரயேத் புத்தியைச்செலுத்தக்கூடாது.

அ-கை. இதனாலென்ன ஆயிற்றெனில்.

एवञ्चनिर्जगद्ब्रह्मसच्चिदानन्दलक्षणम् ।

अद्वैतानन्दएतस्मिन्विश्राम्यन्तुजनास्थिरम् ॥

ஏவஞ்சநிர்ஜக³த்³ப்³ரஹ்மஸச்சிதா³நந்த³லக்ஷணம் ।

அத்³வைதாநந்த³ஏதஸ்மிந்விஶ்ராம்யந்துஜநாஶ்சிரம் ॥ க௦௪

ஏவம் இப்படி அனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்துள்ளளவில் நிர்ஜக³த் நிர் ஜகத்தாயும் ஸச்சிதா³நந்த³லக்ஷணம் சச்சிதானந்தலக்ஷணமாயுமிருக்கிற

ப்ரஹ்ம பிர்மமானது அவனுக்கு சதா
தானாகவே விளங்கிக் கொண்டேயி
ருக்கும்
ஏவச்ச இந்த
அத்வைதாநந்தே அத்துவைதானந்த
த்தில்
ஜநா: உலகத்திலுள்ள சகல ஜனங்க
ஸர்வே ஸ்திரமாக (ளும்
விஸ்ராந்தாஃ சிரமபரிகாரம் பண்ணி
க்கொள்ளக்கடவர்கள்

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தைச் சங்கிரகம்பண்ணி முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेतृतीयोध्यायईरितः ।
अद्वैतानन्दएवस्याज्जगन्मिथ्यात्वचिन्तया॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே த்ருதீயோத்யாய ஈரித: |
அத்வைதாநந்த ஏவஸ்யாஜ்ஜகந்மித்யாத்வசிந்தயா || ௧௦௫

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே பிர்மானந்தமென்
கிற பெயரையுடையதான
க்ரந்தே கிரந்தத்தில்
த்ருதீய: மூன்றாவது
அத்யாய: அத்தியாயமானது
ஈரித: சொல்லப்பட்டது
ஜகந்மித்யாத்வசிந்தயா ஜகத்துப் பொய்
யென்று இடைவிடாமல் சொன்ன
யுக்திகளுடன் சிந்திப்பதினால்
அத்வைதாநந்த: ஏவ அத்துவைதான
ந்தமே
ஸ்யாத் நிச்சியமாகவே யிருக்கிறது.

வி-ம். எந்தபுருஷன் குருமுகமாயிந்த அத்துவைதானந்தத்தை சதா பரிசயம் பண்ணுகிறானோ அவன் அத்துவைதானந்தமாகவே ஆவன். இதிற் சந்தேகமில்லை சத்தியம்.

அத்துவைதானந்தம் முற்றிற்று.

(கச)வது வித்தியானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

யோகானந்த ஆத்துமானந்த அத்துவைதானந்த ஞானத்தாலுண்டான ஞானியின் ஸ்வானந்தானுபவமே வித்தியானந்தமென்று பிரகதாரண்ணிய சுருதி கூறுகின்றது. விஷயானந்தம் புத்திவிருத்தியில் தோன்றுவதுபோல் நிர்விகற்பசமாதியில் அடைந்த சுகம் ஞானிமனதில் தோன்றுவதே வித்தியானந்தம்; துக்காபாவமென்றும்;சர்வகாமாவாப்தியென்றும், கிருதகிருத்தியமெ

ன்றும், பிராப்த பிராப்யமென்றும் நான்காய்ப் பிரகாசிக்கின்றது. இகலோகத்தில் மனைவி மக்கள் முதலியவஸ்துக்களி லுண்டாயிருக்கிற துக்கமும், பரலோக சுவர்க்காதிபோகத்தி லுண்டாகிறதுக்கமும், நிவர்த்தியடைந்தது துக்கநிவர்த்தியான முதற்பிரயோஜனம். மனுஷ்யானந்தமுதல் ஹிரண்யகர்பானந்த மீறாயுள்ள (11) பேர்கள் ஆனந்தம் ஒருவருக்கொருவர் நூறுமடங்கு ஜாஸ்தியான ஆனந்தத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற மேற்கூறியவர்களுடைய ஆனந்தம் இந்தஞானியின் பிர்மானந்த சமுத்திரத்தில் நுரையாயிருப்பதென்றறிவதே சர்வகாமாவாப்தியென்று தைத்திரீயசுருதியில் ஆனந்தவல்லியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே இரண்டாம் பிரயோஜனம். அஞ்ஞானதிசையில் கர்மோபாசனை, பக்தி, யோகம், முதலியன செய்யவேண்டியதா யிருந்த சகலகாரியமும் இந்தஞானமடைந்த பின்னர் இஞ்ஞானிக்கு அற்றுப்போனதே மூன்றாவதான கிருதகிருத்திய பிரயோஜனம். எல்லாம் தானாய்க்கண்ட பிற்பாடு அன்னியமான அடையவேண்டிய பதமற்றவனா யிருப்பதே அவனுடைய வேண்டியதை அடைந்ததான நான்காம் பிரயோஜனம். நானேதன்னியன், நானேகிருதார்த்தன், அஞ்ஞானம் முதலிய சகல சத்துருக்களும், ஞானபோதனை என்னால் சங்கரிக்கப்பட்டு, என்னிடத்தில் நானாகவே திருப்தியாயிருக்கிறேனென்று அறிந்தவனே மஹாமுக்தன். இவ்விதம் என்னைச்செய்துவைத்த சாஸ்திரத்தைப்புகழுவேனோ இத்திடம்வரும்படி செய்த எனதாசாரியனைப் புகழுவேனோ அன்றி அதிசயமான இப்பிர்ம ஞானத்தைப் புகழுவேனோ வென்று இவ்வாறு சுகித்திருப்பவனே வித்தியானந்த முடையவனென்றறி.

வித்தியானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீ கணேஶாய நம:.

ஶ்ரீ ஶங்கர ப்ரஹ்மாநந்த குரவே நம:.

ப்ரஹ்மாநந்தே விஷயாநந்த:.

இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிற அர்த்தங்களுக்கும் இனி சொல்லப்படுகிற அர்த்தங்களுக்கும் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

योगेनात्मविवेकेनद्वैतमिथ्यात्वचिन्तया ।
ब्रह्मानन्दंपश्यतोथविद्यानन्दोनिरूप्यते ॥

யோகேநாத்மவிவேகேநத்வைதமித்யாத்வசிந்தயா |
ப்ரஹ்மாநந்தம்பஶ்யதோதவித்யாநந்தோநிரூப்யதே || க

யோகேந முதலில் சொன்ன சமாதி யோகத்தாலும் ஆத்மவிவேகேந முக்கியாத்துமாவே தானென்ற விவேகத்தாலும் த்வைதமித்யாத்வசிந்தயா சச்சிதானந்தமேதான் தன்னிடத்தில் தோன்றுகிற துவைதம் பொய்யென்ற சிந்தையாலும் ப்ரஹ்மாநந்தம் பிரமானந்தத்தைச் சாக்ஷாத்காரமாக பஶ்யத: கண்டவனுக்கு அத பிற்பாடு உண்டாகிற வித்யாநந்த: வித்தியானந்தமானது நிரூப்யதே நிரூபிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. வித்தியானந்தத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதின்வகுப்பையும் காட்டவேண்டுமெனில்.

विषयानन्दवद्विद्यानन्दोधीवृत्तिरूपकः ।
दुःखाभावादिरूपेणप्रोक्तएषचतुर्विधः ॥

விஷயாநந்தவத்வித்யாநந்தோதீவ்ருத்திரூபக: |
து:காபாவாதிரூபேணப்ரோக்தஏஷசதுர்வித: || உ

ஏஷ: இந்த வித்யாநந்த: ஞானானந்தமானது விஷயாநந்தவத் விஷயானந்தம்போல தீவ்ருத்திரூபக: புத்திவிருத்திரூபகமாயிருக்கிறது து:காபாவாதிரூபேண துக்காபாவம் முதலான ரூபத்தினாலே சதுர்வித: நாலுவிதமென்று ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. அந்த நான்குவிதத்திற்கும் நாமமேதெனில்.

दुःखाभावश्चकामाप्तिःकृतकृत्योहमित्यसौ ।
प्राप्तप्राप्योहमित्येवंचातुर्विध्यमुदाहृतम् ॥

து:காபாவஶ்சகாமாப்தி:க்ருதக்ருத்யோஹமித்யஸௌ |
ப்ராப்தப்ராப்யோஹமித்யேவம்சாதுர்வித்யமுதாஹ்ருதம் || ௩

து:காபாவஶ்ச துக்கநாசமென்றும் காமாப்தி: சர்வகாமாவாப்தியென்றும் அஹம் இதி அஸௌ க்ருதக்ருத்ய: நான் செய்யவேண்டியதை ஞானியான தான் செய்தேனென்ற கிருதகிருத்தியமென்றும்

ஸஹம் இதி ப்ராப்தப்ராப்ய꞉ நான் அடையவேண்டியதெல்லாம் அடைந்தேனென்கிற ஸந்தோஷமென்றும்
ஏவம் வாக்த்விதயம் இவ்விரண்டுவிதமாக
உதாஹ்ருதம் ச்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. அப்படி நிவர்த்திக்கக் கூடிய துக்கமெத்தனைவிதமெனில்.

ऐहिकञ्चामुष्मिकंचेत्येवंदुःखाद्वेधेरितम् ।

ஐஹிகஞ்சாமுஷ்மிகஞ்சேத்யேவம்து꞉கம்த்வேதேரிதம்॥ ௪

ஐஹிகம் ச இகலோகத்திலிருக்கிற துக்கமென்றும்
ஆமுஷ்மிகம் ச பரலோகத்திலிருக்கிற துக்கமென்றும்
இதி ஏவம் என்றிப்படி
து꞉கம் துக்கமானது
த்வேதா இரண்டுவிதங்களாக
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இதில் இகலோக துக்கத்திற்கு நிவர்த்தி யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

निवृत्तिमैहिकस्याहबृहदारण्यकंवचः ॥
आत्मानंचेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः ।
किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

நிவ்ருத்திமைஹிகஸ்யாஹப்ருஹதாரண்யகம்வச꞉॥ ஆ
த்மானஞ்சேத்விஜானீயாதயமஸ்மீதிபூருஷ꞉।
கிமிச்சந்கஸ்யகாமாயசரீரமனுஸஞ்ஜ்வரேத்॥ ௫

ஐஹிகஸ்ய இகலோகத்திற்கு
நிவ்ருத்திம் நிவர்த்தியை
பூருஷ꞉ புருஷனானவன்
ஆத்மானம் ஆத்துமாவை
அயம் இவரே
அஸ்மி இதி நானென்று
விஜானீயாத் சேத் அறிந்தானேயானு(ல்)
கிம் இச்சந் எந்த போகத்தை யிச்சிக்கப்போகிறான்
கஸ்ய யாருடைய
காமாய காமத்தின் பொருட்டு
சரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து
அனுஸஞ்ஜ்வரேத் தாபப்படுவானென்றிப்படி
ப்ருஹதாரண்யகம் பிரகதாரண்ய உபநிஷத்திலிருக்கிற
வச꞉ வாக்கியம்
ஆஹ சொல்லுகிறது.

அ-கை. ஆத்துமாவில் துக்கம்சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலல்லவோ துக்கநிவர்த்தியைச் சொல்லவேண்டும் பாபமில்லாதவனுக்கு பிரயாச்சித்தமேது. அப்படியிருக்கும் பக்ஷத்தில் அந்த துக்கம் ஆத்துமாவுக்கெப்படிபோகுமெனில்.

जीवात्मापरमात्माचेत्यात्माद्विविधईरितः ।
चित्तादात्म्यात्त्रिभिर्देहैर्जीवस्सन्भोक्तृतांव्रजेत् ॥
परात्मासच्चिदानन्दस्तादात्म्यंनामरूपयोः ।
गत्वाभोग्यत्वमापन्नस्तद्विवेकेतुनोभवेत् ॥
भोग्यमिच्छन्भोक्तुर्येन [illegible] ।

ஜீவாத்மா சபரமாத்மா சேத்யாத்மா த்விவிதஈரிதஃ ।
சித்தாதாத்ம்யாத்த்ரிபிர்தேஹைர்ஜீவஸ்ஸந்போக்த்ருதாம் வ்ரஜேத் ॥
பராத்மா ஸச்சிதாநந்தஸ்தாதாத்ம்யம் நாமரூபயோஃ ।
கத்வா போக்யத்வமாபந்நஸ்தத்விவேகே [illegible] ॥ ஏ
ஹோக்ஷ்யஜிஹ்ருத்போக்து [illegible] ॥ ஏ[illegible]

ஆத்மா அஞ்ஞானகாலத்தில் ஒரு ஆத்துமாவே	[illegible] த்துமாவானவர்
ஜீவாத்மா ஜீவாத்துமாவென்றும்	[illegible] பக்களுடைய
பரமாத்மாசேதி பரமாத்துமாவென்	[illegible]
த்விவிதஃ இரண்டுவிதங்களாக	[illegible]
ஈரிதஃ சொல்லப்படுகிறார்	[illegible]
சித் அறிவாயிருக்கிற ஆத்துமா	[illegible]
த்ரிபிஃதேஹைஃ மூன்று தேகங்களோடே	[illegible] (பிரபஞ்சத்தில் [illegible]
தாதாத்ம்யாத் தாதாத்மியத்தால்	[illegible]
ஜீவஃ ஸந் ஜீவனாக ஆகி	[illegible]
போக்த்ருதாம் போக்தாவாயிருக்கிற	[illegible]
வ்ரஜேத் அடைகிறார்	[illegible]
ஸச்சிதாநந்தஃ சச்சிதானந்தமாயிருக்கி	[illegible]

அ-கை. சரீரத்திரயங்களின் [illegible].

ज्वराश्चत्रिपुरारीरेपुस्थितानात्मनोऽज्वराः ॥
व्याधयोवातुवैषम्येस्थूलदेहस्थितात्मनः ॥
कामक्रोधादयस्सूक्ष्मदेहयोर्नतुकारणे ॥

ஜ்வராஸ்த்ரி [illegible] ॥ அ

வ்யாதயோ தாதுவைஷம்யே ஸ்தூலதேஹே ஸ்திதா ஜ்வரா: |
காமக்ரோதாதய: ஸூக்ஷ்மே த்வயோர்பீஜம் து காரணே || ௯

த்ரிஷ்வபி தேஹேஷு மூன்றுசரீரங்களிலும் ஜ்வரா: ஜ்வரங்கள் ஸ்திதா: இருக்கின்றன (ல் ஸ்தூலதேஹாத்மாவுக்கோவென்று ஜ்வரா: ஜ்வரங்களும் ஈ இவ்வகையெப்படியென்றால் ஸ்தூலதேஹே ஸ்தூலசரீரத்தில் தாதுவைஷம்யே வாதபித்தசிலேஷ்மங்களாகியதாதுக்களின் வித்தியாசகாலத்தில் ஜ்வரா: ஜ்வரங்கள் முதலாகிய வ்யாதய: வியாதிகள் ஸ்திதா: இருக்கின்றன ஸூக்ஷ்மே ஸூக்ஷ்மசரீரத்தில் காமக்ரோதாதய: காமக்குரோதமுதலான ஜ்வரங்களுண்டாகின்றன காரணே. து காரணசரீரத்திலேயோவென்றால் த்வயோ: இரண்டுசரீரங்களுக்கும் பீஜம் விதையான ஜ்வரமிருக்கிறது

அ-கை. இப்போ ஞானிக்கு போக்தாவும் போக்கியமுமில்லையென்பதெப்படியெனில்.

अद्वैतानन्दमार्गेणपरात्मनिविवेचिते ।
अपश्यन्वास्तवंभोग्यंकिन्नामेच्छेत्परात्मवित् ॥
आत्मानन्दोक्तरीत्यास्मिन्मुख्यात्मन्यवधारिते ।
भोक्तानैवास्तिकोप्यत्रशरीरेतुज्वरःकुतः ॥

அத்வைதாநந்தமார்க்கேண பராத்மநி விவேசிதே |
அபஶ்யந்வாஸ்தவம் போக்யம் கிந்நாமேச்சேத்பராத்மவித் || ௰
ஆத்மாநந்தோக்தரீத்யாஸ்மிந் முக்யாத்மந்யவதாரிதே |
போக்தா நைவாஸ்தி கோப்யத்ர ஶரீரே து ஜ்வர: குத: || ௧௧

அத்வைதாநந்தமார்க்கேண அத்துவைதானந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிற நாமரூபசோதனைபண்ணுகிற மார்க்கத்தினால் பராத்மநி பரமாத்துமா விவேசிதே பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால் போக்யம் விஷயத்தை வாஸ்தவம் வாஸ்தவமாக அபஶ்யந் பாராதிருக்கிறவனாயிருக்கிற பராத்மவித் பரமார்த்தஞானியானவன் கிம் நாம யெந்தபோகத்தை (ன் இச்சேத் இச்சிக்கப்போகிறானென்றும் ஆத்மாநந்தோக்தரீத்யா ஆத்துமானந்தத்தில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறகௌணமித்தியாகர்த்தாத்துமாக்களை பிரிக்கிறவழியால்

அஸ்மிந் இந்த	அத்ர இந்த
உபாஸ்த்ராநிமுக்யாத்துபாவானவர்	ஸரீரே.அ சரீரத்தில்
அவஸ்யமேவ நானென்றுநிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருந்துள்ளளவில்	ஜ்வர: தாபமானது
ஜ்ஞாநவைவஶ்ய புஜிக்கிறவனே இல்லை	அவி ஷெதற்காக
	அத: பண்ணப்படப்போகிறது

அ-கை. ஞானிக்குப் பரலோக துக்கமில்லையென்ப தெப்படியெனில்.

पुण्यपापद्वयेचिन्तादुःखमामुष्मिकम्भवेत् ।

प्रथमाध्यायएवोक्तंचिन्तानैनंतपेदिति ॥

புண்யபாபத்வயெசிந்தாது:கமாமுஷ்மிகம்பவெத் ।

ப்ரதமாத்யாயஏவொக்தம்சிந்தாநைநந்தபெதிதி ॥ ௧௨

புண்யபாபத்வயெ சகலருக்கும் மரணகாலத்தில் நாம் ஒருநன்மையும் செய்யவில்லையே தீமையேசெய்து வந்தோம் இதற்கு நானிப்போது யென்ன செய்வேனென்றிப்படி புண்யபாபங்களிரண்டிலும் வருகிற	பவெத் பவிக்கும் (யத்தில்
சிந்தா சிந்தையானது [க்கிற	ப்ரதமாத்யாயெ முதலாவதுஅத்தியா
ஆமுஷ்மிகம் பரலோகசம்பந்தமாயிரு	சிந்தா பரலோகசிந்தையானது
து:கம் துக்கமாக	ஏநம் இந்த ஞானியைமட்டுந்தானே
	ந தபெத் தபிக்கப்பண்ணமாட்டாதென்று
	இதி இப்படி
	உக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானிக்குப் பிராப்தகர்ம மிருப்பதால் ஆகாமியகர்மம் யெப்படி யில்லாமல்போகும் அதைக்குறித்து வருகிற பரலோகசிந்தை தானெப்படி வராமல் போகுமெனில்.

यथापुष्करपर्णेस्मिन्नपामश्लेषणंतथा ।

वेदनादूर्ध्वमागामिकर्मणोऽश्लेषणंबुधे ॥

யதாபுஷ்கரபர்ணேஸ்மிந்நபாமஶ்லெஷணந்ததா ।

வெதநாதூர்த்வமாகாமிகர்மணொऽஶ்லெஷணம்புதெ ॥ ௧௩

அஸ்மிந் புஷ்கரபர்ணெ இந்தத்தாமரையிலையில்	யதா எப்படியோ
அபாம் ஜலத்தினுடைய	ததா அப்படி
அஶ்லெஷணம் சேரம் ஒட்டாமை	வெதநாதூர்த்வம் ஞானம் வந்தபிற்பாடு

ஸ்ய ஞானியினிடத்தில் (உடைய | ஶுஶ்ரூஷணம் சம்பந்தமில்லாமையானது
ஸூமாரிகர்மண: ஆகாமிய கர்மத்தினு | அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஆகாமியகர்மம் ஒட்டாமல்போனாலும் சஞ்சிதகர்மம் அவனுக்கெப்படி போயிற்று ஞானிக்கு சஞ்சிதகர்மம் நிச்சேஷமாய் போய்விட்டதென்பதற்கு பிரமாணங்களெதெனில்.

इषीकातृणतूलस्यवह्निदाहःक्षणाद्यथा ।
तथासंचितकर्मास्यदग्धम्भवतिवेदनात् ॥
यथैधांसिसमिद्धोग्निर्भस्मसात्कुरुतेर्जुन ।
ज्ञानाग्निस्सर्वकर्माणिभस्मसात्कुरुतेतथा ॥
यस्यनाहंकृतोभावोबुद्धिर्यस्यनलिप्यते ।
हत्वापिसइमान्लोकान्नहन्तिननिबध्यते ॥

இஷீகா த்ருண தூலஸ்ய வஹ்நிதாஹ: க்ஷணாத்யதா |
ததா ஸஞ்சிதகர்மாஸ்ய தக்தம்பவதி வேதநாத் ||
யதைதாம்ஸி ஸமித்தோக்நிர் பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந |
ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதே ததா ||
யஸ்ய நாஹங்க்ருதோ பாவோ புத்திர்யஸ்ய ந லிப்யதே |
ஹத்வாபி ஸ இமாம்ல்லோகாந்ந ஹந்தி ந நிபத்யதே || ௧௫

இஷீகாத்ருணதூலஸ்ய நாணல்புல்லி னுடைய பஞ்சானது
க்ஷணாத் க்ஷணகாலத்திற்குள்
வஹ்நிதாஹ: தீயாலெரிக்கப்படுவது
யதா எப்படியோ
ததா அப்படி
அஸ்ய இந்த ஞானியினுடைய
ஸஞ்சிதகர்ம சஞ்சிதக்கர்மமானது
வேதநாத் ஞானத்தினாலே
தக்தம் தகிக்கப்பட்டதாக
பவதி ஆகிறது.

அ-கை. மேற்சொன்ன அர்த்தத்திற்கு மேற்கோளாக பகவான் வாக்கிய சுருதியையும் காண்பிவிக்கிறார்.

ஸமித்த: ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற
அக்நி: அக்கினியானது
ஏதாம்ஸி கட்டைகளை
யதா எப்படி
பஸ்மஸாத் சாம்பலாக
குருதே பண்ணுகிறதோ
அர்ஜுந ஏ அர்ச்சுனா
ததா அப்படி
ஜ்ஞாநாக்நி: பிரம்மஞானமாகிற அக்கி னியும்

ஸர்வகர்மாணி — சகலமான சஞ்சித கர்மங்களையும்
பஸ்மஸாத் — சாம்பலாக
குருதே — பண்ணுகிறது
யஸ்ய — எவனுக்கு
அஹங்க்ருத: பாவ: ந — தேகத்தில் நானென்று பண்ணப்பட்டிருக்கிற அகம்பாவமானது இல்லையோ
யஸ்ய — யாதொரு ஞானியினுடைய
புத்தி: — புத்தியானது
ந லிப்யதே — விஷயத்தில் சத்தியமென்கிற ஆசையால் சம்பந்தப்படவில்லையோ
ஸ: — அந்தபுருஷன்
இமாந் லோகாந் — இந்தசகலமானலோகங்களையும் அதிலுள்ள பிராணிகளையும்
ஹத்வாபி — மீதமில்லாமல்சங்காரம் பண்ணினாலும் (லவுமில்லை
ந ஹந்தி — அவன் ஒருவரையும் கொல்
ந நிபத்யதே — அந்த பாபங்களால் அவன் பந்தப்படப்போகிறதுமில்லை.

அ-கை. இந்த ஞானிக்குப் பிராரப்தகர்ம மெப்போது அங்கிகரிக்கப்பட்டதோ அது இவனை யெப்படி சம்பந்திக்கமாட்டாது. அதற்குப் பிரமாணம் எங்கே யிருக்கிறதென்றால் இந்த அர்த்தத்தை கௌஷீதகி உபநிஷத்திலும் சாந்தோக்கியத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்.

मातापित्रोर्वधस्तेयंभ्रूणहत्यान्यदीदृशम् ।
नमुक्तंनाशयेत्पापंमुखकान्तिर्ननश्यति ॥

மாதாபித்ரோர்வதஸ்தேயம்ப்ரூணஹத்யாந்யதீத்ருசம் ।
நமுக்தம்நாசயேத்பாபம்முககாந்திர்நநச்யதி ॥ கஎ

மாதாபித்ரோ: — தாய் தகப்பனுடைய
வத: — வதையினால்வருகிறபாபமென்ன
ஸ்தேயம் — தங்கத்தை திருடுகிறதினால் வருகிற பாபமென்ன
ப்ரூணஹத்யா — சிசுக்கஞுடையவதையினால் வருகிற பாபமென்ன
அந்யத் ஈத்ருசம் — இன்னுமிதற்குச் சமானமான
ஸர்வம் பாபம் — வேறேபாபங்களும்
முக்தம் ந நாசயேத் — இந்தஞானியினுடையமுக்தியை கெடுக்கமாட்டா
முககாந்தி: — இவன் முகத்திலிருக்கிற காந்தியானது
ந நச்யதி — நாசமாகமாட்டாது.

அ-கை. துக்கநிவர்த்தியாகுமென்பது தெரிந்தது. இரண்டாவது பிரயோஜனமான சர்வகாமாவாப்தி ஞானிக்கெப்படியெனில்.

दुःखाभाववदेवास्यसर्वकामाप्तिरीरिता ।
सर्वान्कामानसावाप्त्वाह्यमृतोभवदित्यतः ॥

து:காபாவவதேவாஸ்யஸர்வகாமாப்திரீரிதா ।
ஸர்வாந்காமாநஸாவாப்த்வாஹ்யம்ருதோபவதித்யத: ॥ கஅ

ஊஹ்யமானவத் தூக்கியெடுக்கப்பட்டதுபோல

ஸர்வான் இந்த பிரம்மஞானிக்கு

ஸர்வகாமாப்தி: சர்வ காமங்களுடையபிராப்தியும்

ஶ்ரூயதே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அஸௌ இந்த ஞானியானவன்

ஸர்வாந் காமாந் சகலமான காமங்களையும்

ஸஹ ஒருமிக்க அடைகிறான்

ஸர்வாந் ஸகல ப்ரியாதங்களுடைய

ஸமஷ்டி ஆகிறான்

ஸ்ருதி இப்படியென்று

சகலதோநி சுருதிகளெல்லாம் பாதாள

அவ்விதமே சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தை காண்பிக்கிறார்.

जक्षन्क्रीडन्रतिंप्राप्तःस्त्रीभिर्यानैस्तथेतरैः ।

शरीरंनस्मरेत्प्राणःकर्मणाजीवयेदमुम् ॥

ஜக்ஷந் க்ரீடந் ரதிம் ப்ராப்த: ஸ்த்ரீபிர்யாநைஸ்ததேதரை: ।

ஶரீரம் ந ஸ்மரேத் ப்ராண: கர்மணா ஜீவயேதமும் ॥ ௧௧

ஜக்ஷந் ஷட்ரசத்தோடே அன்னம் புஜித்தாலும்

க்ரீடந் குழந்தைகளோடே விளையாடிக்கொண்டிருந்தாலும்

ஸ்த்ரீபி: ஸ்திரீகளோடே

ரதிம் சம்போகத்தை

ப்ராப்த: அடைந்து கொண்டிருந்தபோதிலும்

யாநை: ஆனை பல்லாக்கு முதலான வாகனங்களோடே

கூடியிருந்தாலும் இன்னும்

ததா அப்படி

இதரை: இதரங்களோடே கூடியிருந்தாலும்

ஶரீரம் தேகத்தை நினைப்பு

ந ஸ்மரேத் பண்ணான்

ப்ராண: பிராணவாயுவானது

கர்மணா கர்மத்தினாலே

அமும் இந்த ஞானியை

ஜீவயேத் ஜீவிக்கச்செய்கிறது

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தை தைத்திரீயசுருதியும் சொல்லுகிறது.

सर्वान्कामान्सहाप्नोतिनान्यवज्जन्मकर्मभिः ।

वर्ततेश्रोत्रियेभोगायुगपत्क्रमवर्जितः ॥

ஸர்வாந் காமாந் ஸஹாப்நோதி நாந்யவஜ்ஜந்மகர்மபி: ।

வர்ததே ஶ்ரோத்ரியே போகா யுகபத் க்ரமவர்ஜித: ॥

ஸர்வாந் ஞானியானவன் சகலமான

காமாந் காமங்களையும்

ஸஹ ஒருமிக்க

ஆப்நோதி அடைகிறான்

வித்தியானந்தம்.

[illegible] அஜ்ஞானியைப்போல	[illegible]
[illegible] சன்மார்க்கங்களாலே	[illegible]
[illegible] அடைகிறதில்லை	
[illegible] வேதசாஸ்திரசம்பன்ன	[illegible]
ஞான ஞானியினிடத்தில்	[illegible]

அ-கை. அந்த சுருதியில் சொல்லியிருக்கிற [illegible]
ல்லுகிறார்.

युवा रूपी च विद्यावान्नीरोगो दृढचित्तवान् ।
सैन्योपेतस्सर्वपृथ्वीं वित्तपूर्णां प्रपालयन् ॥
सर्वैर्मानुष्यकैर्भोगैस्संपन्नस्तृप्तभूमिपः ।
यमानन्दमवाप्नोति ब्रह्मवित्तमवाप्नुते ॥

யுவா ரூபீ ச வித்யாவாந் நீரோகோ த்ருடசித்தவாந் [illegible]
ஸைந்யோபேதஸ்ஸர்வப்ருத்வீம் வித்தபூர்ணாம் ப்ரபாலயந் [illegible]
ஸர்வைர்மாநுஷ்யகைர்போகைஸ்ஸம்பந்நஸ்த்ருப்தபூமிப: [illegible]
யமாநந்தமவாப்நோதி ப்ரஹ்மவித்தமவாப்நுதே । ௨௨

யுவா ரூபீ யௌவனத்தோடே கூடினவனும் மன்மதன் போலே ரூபவானும்	[illegible]
வித்யாவாந் சகலவித்தையுங்கற்றவனு	[illegible]
நீரோக: வியாதியில்லாதவனும்	[illegible]
த்ருடசித்தவாந் திடமானசித்தத்தையுடையவனும்	[illegible]
ஸைந்யோபேத: சதுரங்க சைன்யங்களோடே கூடினவனுயிருக்கிற ராஜா	[illegible]
வித்தபூர்ணாம் பணத்தால் பூரிக்கப்பட்டதான	[illegible]
ஸர்வப்ருத்வீம் சகலமான பூமியையும்	[illegible]

அ-கை. ஞானியை சக்கிரவர்த்திக்கு [illegible]
ஈசனுக்கும் ஈசனுக்கும் பூதமெழுத்து [illegible]

...ல் பேர்மாத்திரம் தவிர மற்றது சமானமென்று சொல்லுவதுபோ லிருக்கிறதே யெனில்.

मर्त्यभोगेद्वयोर्नास्तिकामस्तृप्तिरतस्समा ।
भोगान्निष्कामतैकस्यपरस्यापिविवेकतः ॥
श्रोत्रियत्वाद्वेदशास्त्रैर्भोगदोषानवेक्ष्यते ।

உபயோர்மர்த்யபோகெத்வயோர்நாஸ்திகாமஸ்த்ருப்திரதஸ்ஸமா |
போகாந்நிஷ்காமதைகஸ்யபரஸ்யாபிவிவேகத: ||
ஸ்ரோத்ரியத்வாத்வேதஸாஸ்த்ரைர்போகதோஷாநவேக்ஷ்யதெ ||

உபயோ: ஞானிராஜா இருவர்களுக்கும்
மர்த்யபோகெ மனுஷிய போகத்தில்
காம:ந.அஸ்தி ஆசை யில்லை
அத: ஆகையினாலே
த்ருப்தி: இருவருக்கும் திருப்தி
ஸமா சமானம் (கு
ஏகஸ்ய அதிலொருவனான இராஜனுக்
போகாத் போக சுகத்தால்
நிஷ்காமதா நிராசையுண்டா யிருக்கிற
பரஸ்ய.அபி அன்னியனான ஞானிக்கும்
விவேகத: விவேகத்தினாலே நிராசையான திருப்தி யுந்திருக்கிறது அது எதினாலெனில்
ஸ்ரோத்ரியத்வாத் ஞானி வேத சாஸ்திரசம்பன்னனானதால் (ளினாலே
வேதஸாஸ்த்ரை: வேத சாஸ்திரங்க
போகதோஷாந் போகத்திலுள்ள தோஷங்களையும்
அவேக்ஷ்யதெ பார்க்கிறான்.

அ-கை. அப்படி தோஷங்களை யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

राजाबृहद्रथोदोषांस्तान्गाथाभिरुदाहरन् ॥
देहदोषांश्चित्तदोषान्भोग्यदोषाननेकशः ।
शुनानान्तेषायेसेनोकामस्तद्वद्विवेकिनः ॥

ராஜாப்ருஹத்ரதோதோஷாம்ஸ்தாந்காதாபிருதாஹரந் |
தேஹதோஷாம்ஸ்சித்ததோஷாந்போக்யதோஷாநநேகஸ: |
ஸுநாநாந்தேஷாயேநோகாமஸ்தத்வத்விவேகிந: || ௨௫

ப்ருஹத்ரத: மைத்திராயணி சாகையில் பிரகத்ரதனென்கிற
ராஜா ராஜாவானவர்
தாந்.தோஷாந் அந்த விஷயதோஷங்களை
காதாபி: கதைகளினாலே
உதாஹரந் சொன்னார் எப்படிச்சொன்னாரெனில்

[illegible]

தேஹதோஷ [illegible]

ஸங்கங்களையும்

விதோஷ [illegible]

தி தோஷங்களை [illegible]

ஹோம்யதோஷ [illegible]

தோஷங்களைப் [illegible]

ஸநக [illegible]

அ-கை. [illegible]

விசேஷம் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

க்ஷாரவேவஸ் [illegible]

ஊர்வசாவி [illegible]

நோயம் [illegible]

ஸத்ய இவ்வைகத் [illegible]

களைத்தேடுகொண் [illegible]

க்ஷேத்ர [illegible]

ஸர்வஸ் [illegible]

மாயிருந்தாலும்

ஸ்ரீஜீ நாஜா [illegible]

ஸாயநவஸதியே [illegible]

சேகரிப்பதில்

ஊர்வம் [illegible]

ஸுவீக [illegible]

ஹாவிநாயக [illegible]

கள் நசித் [illegible]

அ-கை. [illegible]

[illegible]

[illegible]

...பேதமாத்திரம் தவிர மற்றது சமானமென்று சொல்லுவதுபோ லிருக்கிறதே யெனில்.

मर्त्यभोगे द्वयोर्नास्ति कामस्तृप्तिरतस्समा ।
भोगान्निष्कामतैकस्य परस्यापि विवेकतः ॥
श्रोत्रियत्वाद्वेदशास्त्रैर्भोगदोषानवेक्षते ।

மர்த்யபோகே த்வயோர்நாஸ்தி காமஸ்த்ருப்திரதஸ்ஸமா ।
போகாந்நிஷ்காமதைகஸ்ய பரஸ்யாபி விவேகத꞉ ॥
ஶ்ரோத்ரியத்வாத்வேதஶாஸ்த்ரைர்போகதோஷாநவேக்ஷதே ॥

த்வயோ꞉ ஞானிராஜாவிருவர்களுக்கும்
மர்த்யபோகே மனுஷ்ய போகத்தில்
காம꞉ ந அஸ்தி ஆசை யில்லை
அத꞉ ஆகையினாலே
த்ருப்தி꞉ இருவருக்கும் திருப்தி
ஸமா சமானம் (கு
ஏகஸ்ய அதிலொருவனான இராஜனுக்
போகாத் போக சுகத்தால்
நிஷ்காமதா நிராசையுண்டா யிருக்கிற
பரஸ்ய அபி அன்னியனான ஞானிக்கும்
விவேகத꞉ விவேகத்தினாலே நிராசையான திருப்தி யுந்திருக்கிறது அது எதினாலெனில்
ஶ்ரோத்ரியத்வாத் ஞானி வேத சாஸ்திரசம்பன்னனானதால் (லினாலே
வேதஶாஸ்த்ரை꞉ வேத சாஸ்திரங்க
போகதோஷாந் போகத்திலுள்ள தோஷங்களையும்
அவேக்ஷதே பார்க்கிறான்.

அ-கை. அப்படி தோஷங்களை யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

राजा बृहद्रथो दोषांस्तान्गाथाभिरुदाहरत् ॥
देहदोषांश्चित्तदोषान्भोग्यदोषाननेकशः ।
शुनां वान्ते यथा नैव कामस्तद्वद्विवेकिनः ॥

ராஜாப்ருஹத்ரதோதோஷாம்ஸ்தாந்காதாபிருதாஹரத் ।
தேஹதோஷாம்ஶ்சித்ததோஷாந்போக்யதோஷாநநேகஶ꞉ ।
ஶுநாவாந்தேயதாநைவ காமஸ்தத்வத்விவேகிந꞉ ॥ ௨௫

ப்ருஹத்ரத꞉ மைத்திராயணி சாகையில் பிரகத்ரதனென்கிற
ராஜா ராஜாவானவர்
தாந்தோஷாந் அந்த விஷயதோஷங்களை
காதாபி꞉ கதைகளினாலே
உதாஹரத் சொன்னார் எப்படிச்சொன்னாரெனில்

தேஹதோஷாந் தேகத்திலுள்ள தோ
ஷங்களையும்
சித்ததோஷாந் சித்தத்திலுள்ள காமா
தி தோஷங்களையும்
ஸாம்யதோஷாந் விஷயத்திலுள்ள
தோஷங்களையும்
ஸமேகஶ: அனேகப்பிரகாரமாய் கா
ண்பித்து அவைகளில்
ஸூக்ஷ்மேபி நாக்கினதாயி
வாயஸ்ய பாயசத்திலெப்படி
காகதீ போ ஆசைபிக்கிறபோ
கவது அதுபோல
விவேகிந: ஞானிக்கு ஆசை
யென்று சொன்னார்.

அ-கை. ஞானியும் மகாராஜாவும் சமானமாயிருந்தால் ஞானிக்கு எ
விசேஷமிருக்கிறதெனில்.

निष्कामत्वेसमेप्यत्रराज्ञस्साधनसञ्चये ।
दुःखमासीद्भाविनाशादितिभीरनुवर्तते ॥
नोभयंश्रोत्रियस्यातस्तदानन्दोऽधिकोऽन्यतः ।

நிஷ்காமத்வே ஸமேப்யத்ர ராஜ்ஞஸ்ஸாதநஸஞ்சயே ।
து:கமாஸீத்பாவிநாஶாதிதிபீரநுவர்த்ததே ॥
நோபயம் ஶ்ரோத்ரியஸ்யாதஸ்ததாநந்தோऽதிகோऽந்யத: ॥

அத்ர இவ்வுலகத்திலுள்ள வஸ்துக்
களைத்தேடவேண்டுமென்பதில்
நிஷ்காமத்வே நிராசையாயிருத்தல்
ஸமேபி இருவருக்கும் சமான
மாயிருந்தாலும்
ராஜ்ஞ: ராஜாவுக்கு
ஸாதநஸஞ்சயே சைன்னியாதிகளை
சேகரிப்பதில்
து:கம் துக்கமானது
ஆஸீத் சதா இருக்கிறது
பாவிநாஶாத் இதி பின்னாலே அவை
கள் நசித்துப்போமென்று
பீ: பயமும்
அநுவர்த்ததே அனுசரித்திருக்கி
ஶ்ரோத்ரியஸ்ய ஞானிக்கோவெனி
உபயம் ந அந்தசைன்னியத்தை
சரிக்கிற துக்கமும் பின்னால்
நசிப்போமென்ற பயமும் இ
துக்கமுமில்லை
அத: ஆகையால்
ததாநந்த: அந்தஞானியினுடைய
அந்யத: சக்கிரவர்த்தியின் ஆன
ந்தைக்காட்டிலும்
அதிக: அதிகம்

அ-கை. இன்னும் ஞானியினுடைய ஆனந்தம் அதிகமென்று காண்பிக்கிற

गन्धर्वानन्दआशास्तिराज्ञोनास्तिविवेकिनः ॥

கந்தர்வாநந்த ஆஶாஸ்தி ராஜ்ஞோ நாஸ்தி விவேகிந: ।

[illegible]

तस्मिन्कल्पे मनुष्यस्सन् [illegible]नः ।

गन्धर्वत्वं समापन्नो मर्त्यगन्धर्व[illegible]नं ॥

पूर्वकल्पे कृतात्पुण्यात्कल्पादौ [illegible] ।

गन्धर्वत्वं तादृशो यो देवगन्धर्व[illegible]नं ॥

[illegible]

आग्निष्वात्तादयो ल्लोके पितरश्चिरवासिनः ।

[illegible]

कल्पादावेवदेवत्वंगताआजानदेवताः ॥
अस्मिन्कल्पेश्वमधादिकर्मकृत्वामहत्पदम् ।
अवाप्याजानदेवैर्याःपूज्यास्ताःकर्मदेवताः ॥
यमाग्निमुख्यादेवास्स्युर्ज्ञाताविंद्रबृहस्पती ।
प्रजापतिर्विराट्प्रोक्तोब्रह्मासूत्रात्मनामकः ॥
सार्वभौमादिसूत्रान्ताउत्तरोत्तरकामिनः ।

கல்பாதாவேவதேவத்வம்கதாஆஜாநதேவதா: ।
அஸ்மிந்கல்பேஶ்வமேதாதிகர்மக்ருத்வாமஹத்பதம் ॥ ௩௦
அவாப்யாஜாநதேவைர்யா:பூஜ்யாஸ்தா:கர்மதேவதா
யமாக்நிமுக்யாதேவாஸ்ஸ்யுர்ஜ்ஞாதாவிந்த்ரப்ருஹஸ்பதீ ।
ப்ரஜாபதிர்விராட்ப்ரோக்தோப்ரஹ்மாஸூத்ராத்மநாமக
ஸார்வபௌமாதிஸூத்ராந்தாஉத்தரோத்தரகாமிந: ॥

கல்பாதௌஏவ இந்தக்கற்பத்துக்காதியிலேதானே
தேவத்வம் தேவத்துவத்தை
கதா: அடைந்தவர்கள்
ஆஜாநதேவதா: ஆஜானதேவர்கள்
அஸ்மிந்கல்பே இந்தகற்பத்தில் மனிதராயிருந்து
அஶ்வமேதாதி அஸ்வமேதம் முதலான
கர்மக்ருத்வா கர்மத்தைச்செய்து
மஹத்பதம் மகத்தானஉன்னதபதத்தை
அவாப்ய அடைந்து அந்த
ஆஜாநதேவை: ஆஜான தேவர்களாலே
யா: எவர்கள்
பூஜ்யா: பூஜிக்கப்படுகிறார்களோ
தா: அவர்கள்
கர்மதேவதா: கர்மதேவதைகள்

யமாக்நிமுக்யா:தேவா: ...
கினி முதலானவர்கள்மு...
தேவர்களாய்
ஸ்யு: இருக்கிறார்கள்
இந்த்ரப்ருஹஸ்பதீ இந்திர...
பதியும்
ஜ்ஞாதௌ அதற்குமேல்ஒரு...
ருவர் அதிகர்களாக ...
றார்கள்
ப்ரஜாபதி: சுருதியில்பி...
ன்று சொன்னதை
விராட் இவ்விடத்தில் வி...
ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்...
ப்ரஹ்மா பிர்மாவென்றுசொ...
ல்லப்பட்டவர்யெவரோ
ஸூத்ராத்மநாமக: அ...
த்துமாவென்றுசொல்ல...

ஸார்வபௌமாதிஸூத்ராந்தா: சக்கிரவர்த்திமுதல் சூத்திராத்துமா வரையிலுள்ளவர்கள்
உத்தரோத்தரகாங்க்ஷிண: மேல்மேலிருக்கி[illegible] ஆனந்தங்களை [illegible] கொண்டு [illegible] இச்சிக்கின்றவர்கள்

அ-கை. மனிதானந்தம் முதல் சூத்திராத்துமானந்தம் வரையிலுள்ள இவ்வளவானந்தங்களுக்கும் ஞானியினுடைய ஆனந்தம் அதிகமென்பதற்கும் அந்த ஆனந்தங்களில் ஆசையற்றிருப்பதற்கும் [illegible].

अवाङ्मनसगम्योयमात्मानन्दस्ततःपरः ॥
तैस्तैःकाम्येषुसर्वेषुसुखेषुश्रोत्रियोयतः ।
निस्पृहस्तेनसर्वेषामानन्दास्सन्तितस्यते ॥

அவாங்மநஸகம்யோயமாத்மாநந்தஸ்தத:பர: ॥ ௧௬
தைஸ்தை:காம்யேஷுஸர்வேஷுஸுகேஷுஶ்ரோத்ரியோயத: ।
நிஸ்ப்ருஹஸ்தேநஸர்வேஷாமாநந்தாஸ்ஸந்திதஸ்யதே ॥ ௧௭ ॥

அவாங்மநஸகம்ய: வாக்குமனதுகளுக்கு எட்டக்கூடாததான (சூத்திராத்துமாவரையிலுள்ள பதவியில்கா[illegible])
அயம் இந்த (ஞானிக்கிரு[illegible])
ஆத்மாநந்த: ஆத்துமானந்தமானது
தத: சக்கிரவர்த்திமுதலானவர்கள் ஆனந்தங்களைக்காட்டிலும்
பர: சர்வோத்கிருஷ்டமென்றறி
தை:தை: அந்தந்தப்பதவிகளிலேயிருக்கிறவர்களாலே
காம்யேஷு இச்சிக்கத்தக்கவைகளாயுமிருக்கிற
ஸர்வேஷு ஸுகேஷு ஸகல [illegible]களிலும்
யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
ஶ்ரோத்ரிய: [illegible] ஆசைகளில்
நிஸ்ப்ருஹ: தேந ஆசையற்றவனாயிருக்கிறானோ அதனாலே
தஸ்ய அந்தஞானிக்கு
ஸர்வே ஸகலங்களுமான
தே அந்த
ஆநந்தா: ஆனந்தங்கள்
ஸந்தி இருக்கின்றன.

அ-கை. சர்வகாமாப்தியை இன்னொருபிரகாரமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

सर्वकामाप्तिरेषोक्तायद्वासाक्षीचिदात्मना ।
स्वदेहवत्सर्वदेहेष्वपिभोगानवेक्षते ॥

ஸர்வகாமாப்திரேஷோக்தாயத்வாஸாக்ஷீசிதாத்மநா ।
ஸ்வதேஹவத்ஸர்வதேஹேஷ்வபிபோகாநவேக்ஷதே ॥ ௧௮

அஜ்ஞஸ்யாபி இந்த சர்வகாமாவாப்தியானது உக்தா சொல்லப்பட்டது யதா அப்படியன்றியில்போனால் ஸாக்ஷீ சாக்ஷியாயிருக்கிறதான் சித்ரூபா அறிவுவடிவமானதால் ஸ்வதேஹஸ்ய தன்னுடைய தேகத்தி ல் சாக்ஷியாயிருப்பதுபோல ஸர்வதேஹேஷ்வபி சகல தேகங் களிலும் தான் சாக்ஷியாக [illegible] தேஹாந்தரகதங்களை [illegible] பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

அ-கை. இந்த சர்வகாமாவாப்தி அஞ்ஞானிக்கு மிருக்கிறதென்றால் [illegible]

अज्ञस्याप्येतदस्त्येवनतुतृप्तिरबोधतः ।
योवेदसोश्नुतेसर्वान्कामानित्यब्रवीच्छ्रुतिः ॥

அஜ்ஞஸ்யாப்யேதத³ஸ்த்யேவ ந து த்ருப்திரபோ³த⁴த: ।
யோ வேத³ ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாநித்யப்³ரவீச்ச்²ருதி: ॥ [illegible]

அஜ்ஞஸ்யாபி அஞ்ஞானிக்கும் ஏதத் இந்தசர்வகாமாவாப்தி அஸ்த்யேவ இருக்கிறது உருசிதான் அப்படியிருந்தாலும் அபோ³த⁴த: சர்வபுத்தியிலும் சாக்ஷியாயிருக்கிற தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அறியாததினாலே த்ருப்திர்ந துருப்திமட்டும்இல்லை யஃ யாதொருத்தன் சர்வபுத்தியி [illegible] நகுளைகளுக்கு சாக்ஷியாயிருக்கி [illegible] தன்னை வேத³ அறிந்திருக்கிறானோ ஸ: அவனை ஸர்வாந்காமாந் சகலகாமங்களை [illegible] அஶ்நுதே அடைகிறானென்று ஶ்ருதிரப்³ரவீத் சுருதியானது சொல்லுகிறது.

அ-கை. இன்னமொரு அனுசந்தானப் பிரகாரமாவது சொப்பனுவஸ்தை [illegible] யில்தானே யெல்லாமாயிருப்பதுபோலே காண்பிக்கிறார்.

यद्वासर्वात्मतांस्वस्यसाम्नानागायतिसर्वदा ।
अहमन्नन्तथान्नादश्चेतिसामह्यधीयते ॥

யத்³வா ஸர்வாத்மதாம் ஸ்வஸ்ய ஸாம்நா கா³யதி ஸர்வதா³ ।
அஹமந்நம் ததா²ந்நாத³ஶ்சேதி ஸாம ஹ்யதீ⁴யதே ॥ [illegible]

யத்³வா அப்படியன்றியில் போனால் ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய (தை ஸர்வாத்மதாம் சர்வாத்துமஸ்வரூபத் ஸர்வதா³ சதாகாலமும் ஸாம்நா கா³யதி சாம [illegible] னம்பண்ணுகிறான் அஹமந்நம் நானே அன்னமா [illegible] க்கிறேன் [illegible]

தயா அப்படியே
அந்நாத்3யேவ அன்னம்புஜிக்கிறவனாயு மிருக்கிறேன் என்று
இதி இப்படி
ஸாமகா3யதே ஹி சாமகானம் பண்ணப்படுகிறதன்றோ.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறார்.

दुःखाभावश्चकामाप्तिरुभेह्येवंनिरूपिते ।

து3:கா2பா4வஶ்சகாமாப்திருபே4ஹ்யேவம் நிரூபிதே ॥ ௧௭

து3:கா2பா4வ:ச துக்கநிவிர்த்தியெ ன்ன
காமாப்தி: சகலகாமாவாப்தியென்ன
ஏவம் இப்படி
உபே4 இந்த இரண்டும்
நிரூபிதே ஹி நிரூபிக்கப்பட்டன வன்றோ.

அ-கை. கிருதகிருத்தியத்தையும் பிராப்தப் பிராப்யத்தையும் திருப்திதீபிகையில் காண்க வென்று சொல்லுகிறார்.

कृतकृत्यत्वमन्यच्चप्राप्तप्राप्यत्वमीक्ष्यताम् ॥

उभयन्तृप्तिदीपेहिसम्यगस्मारीरितम् ।

तएवात्रानुसन्धेयाश्श्लोकाबुद्धिविशुद्धये ॥

க்ருதக்ருத்யத்வமந்யச்சப்ராப்தப்ராப்யத்வமீக்ஷ்யதாம் ॥ ௧௮ ॥
உப4யம் த்ருப்திதீ3பே ஹி ஸம்யக3ஸ்மாபி4ரீரிதம் ।
த ஏவாத்ராநுஸந்தே4யா: ஶ்லோகா பு3த்3தி4விஶுத்3த4யே ॥ ௧௯ ॥

அந்யத் க்ருதக்ருத்யத்வம் இதற்கு வேறான செய்யவேண்டியதைச்செய்வதையும்
ப்ராப்தப்ராப்யத்வம் அடையவேண்டியதை அடைவதையும்
உப4யம் இரண்டையும்
அஸ்மாபி4: யெங்களாலேயே
த்ருப்திதீ3பே திருப்திதீபிகையில்
ஸம்யக் நன்றாய்ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ஈரிதம் ஈக்ஷ்யதாம் அதைப்பார்க்கத்தக்கது
அத்ர இந்த இடங்களிலும்
ஶ்லோகா: தே ஏவ அந்தசுலோகங்களேயே
பு3த்3தி4விஶுத்3த4யே புத்திதெளிவடையும் பொருட்டு [னைத்தக்கது.
அநுஸந்தே4யா: அனுசந்தானம்பண்

ऐहिकामुष्मिकव्रातसिद्ध्यैमुक्तेश्चसिद्धये ।
बहुकृत्यंपुरास्याभूत्तत्सर्वमधुनाकृतम् ॥
तदेतत्कृतकृत्यत्वंप्रतियोगिपुरस्सरम् ।
अनुसन्दधदेवायमेवन्तृप्यतितित्यिनशः ॥

दुःखिनोज्ञास्संसरन्तुकामंपुत्राद्यपेक्षया ।
परमानन्दपूर्णोहंसंसरामिकिमिच्छया ॥
अनुतिष्ठंतुकर्माणिपरलोकयियासवः ।
सर्वलोकात्मकःकस्मादनुतिष्ठामिकिंकथम् ॥
व्याचक्षतान्तेशास्त्राणिवेदानध्यापयन्तुवा ।
येत्राधिकारिणोमेतुनाधिकारोऽक्रियत्वतः ॥
निद्राभिक्षेस्नानशौचेनेच्छामिनकरोमिच ।
द्रष्टारश्चेत्कल्पयान्तिकिंमेस्यादन्यकल्पनात् ॥
गुञ्जापुञ्जादिदह्येतनान्यारोपितवह्निना ।
नान्यारोपितसंसारधर्मानेवमहंभजे ॥
शृण्वंत्वज्ञाततत्त्वास्तेजानन्कस्माच्छृणोम्यहम् ।
मन्यन्तांसंशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥
विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किंध्यानमविपर्यये ।
देहात्मत्वविपर्यासंनकदाचिद्भजाम्यहम् ॥
अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम् ।
विपर्यासंचिराभ्यस्तवासनातोवकल्पते ॥
आरब्धकर्मणिक्षीणेव्यवहारोनिवर्तते ।
कर्माक्षयेत्वसौनैवशाम्येद्ध्यानसहस्रतः ॥
विरळत्वंव्यवहृतेरिष्टञ्चेद्ध्यानमस्तुते ।
अबाधिकांव्यवहृतिंपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥
विक्षेपोनास्तियस्मान्मेनसमाधिस्ततोमम ।
विक्षेपोवासमाधिर्वामनसस्स्याद्विकारिणः ॥
नित्यानुभवरूपस्यकोमेत्रानुभवःपृथक् ।
कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवनिश्चयः ॥
व्यवहारोलौकिकोवाशास्त्रीयोवान्यथापिवा ।
ममाकर्तुरलेपस्ययथारब्धंप्रवर्तताम् ॥

अथवाकृतकृत्योपिलोकानुग्रहकाम्यया ।
शास्त्रीयेणैवमार्गेणवर्तेहंकाममक्षतिः ॥
देवार्चनस्नानशौचभिक्षादौवर्ततांवपुः ।
तारंजपतुवाक्तद्वत्पठत्वाम्नायमस्तकम् ॥
विष्णुंध्यायतुधीर्यद्वाब्रह्मानन्देविलीयताम् ।
साक्ष्यहंकिञ्चिदप्यत्रनकुर्वेनापिकारये ॥
कृतकृत्यतयातृप्तःप्राप्तप्राप्यतयापुनः ।
तृप्यन्नेवंस्वमनसामन्यतेसौनिरन्तरम् ॥
धन्योहंधन्योहंनित्यंस्वात्मानमञ्जसावेद्मि ।
धन्योहंधन्योहंब्रह्मानन्दोविभातिमेस्पष्टम् ॥
धन्योहंधन्योहंदुःखंसांसारिकंनवीक्षेद्य ।
धन्योहंधन्योहंस्वस्याज्ञानंपलायितंक्वापि ॥
धन्योहंधन्योहंकर्तव्यंमेनाविद्यतेकिञ्चित् ।
धन्योहंधन्योहंप्राप्तव्यंसर्वमद्यसंपन्नम् ॥
धन्योहंधन्योहंतृप्तेर्मेकोपमाभवेल्लोके ।
धन्योहंधन्योहंधन्योधन्यःपुनःपुनर्धन्यः ॥
अहोपुण्यमहोपुण्यंफलितंफलितंदृढम् ।
अस्यपुण्यस्यसंपत्तेरहोवयमहोवयम् ॥
अहोशास्त्रमहोशास्त्रमहोगुरुरहोगुरुः ।
अहोज्ञानमहोज्ञानमहोसुखमहोसुखम् ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௦ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௧ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௨ ॥

[illegible] |
[illegible] ‖ சங ‖

[illegible] |
[illegible] ‖ சச ‖

[illegible] |
[illegible] ‖ சரு ‖

[illegible] |
[illegible] ‖ சசு ‖

[illegible] |
[illegible] ‖ சஎ ‖

[illegible] |
[illegible] ‖ சஅ ‖

[illegible] |
[illegible] ‖ சகூ ‖

[illegible] |
[illegible] ‖ ருo ‖

[illegible] |
[illegible] ‖ ருக

[illegible] |
[illegible] ‖ ருஉ

[illegible] |
[illegible] ‖ ருங

[illegible] |
[illegible] ‖ ருச

[illegible] |
[illegible] ‖ ருரு

[illegible] |
[illegible] ‖ ருசு

விஷ்ணும் ஜ்ஞாய தூர்யம் ச ப்ரஹ்மாநந்தே விலீயதாம் ।
ஸாக்ஷ்யஹம் கிஞ்சிதப்யத்ர ந கர்வே நாவிகாரயே ॥ ௫௭
க்ருதக்ருத்யதயா த்ருப்த: ப்ராப்தப்ராப்யதயா புந: ।
த்ருப்யந்நேவம் ஸ்வமநஸா மந்யதேऽஸௌ நிரந்தரம் ॥ ௫௮
தந்யோऽஹம் தந்யோऽஹம் நித்யம் ஸ்வாத்மாநமஞ்ஜஸா வேத்மி ।
தந்யோऽஹம் தந்யோऽஹம் ப்ரஹ்மாநந்தோ விபாதி மே ஸ்பஷ்டம் ॥ ௫௯
தந்யோऽஹம் தந்யோऽஹம் து:க்கம் ஸாம்ஸாரிகம் ந வீக்ஷேऽத்ய ।
தந்யோऽஹம் தந்யோऽஹம் ஸ்வஸ்யாஜ்ஞாநம் பலாயிதம் க்வாபி ॥ ௬௦
தந்யோऽஹம் தந்யோऽஹம் கர்தவ்யம் மே ந வித்யதே கிஞ்சித் ।
தந்யோऽஹம் தந்யோऽஹம் ப்ராப்தவ்யம் ஸர்வமத்ய ஸம்பந்நம் ॥ ௬௧
தந்யோऽஹம் தந்யோऽஹம் த்ருப்தேர்மே கோபமா பவேல்லோகே ।
தந்யோऽஹம் தந்யோऽஹம் தந்யோ தந்ய: புந: புநர்தந்ய: ॥ ௬௨
அஹோ புண்யமஹோ புண்யம் பலிதம் பலிதம் த்ருடம் ।
அஸ்ய புண்யஸ்ய ஸம்பத்தேரஹோ வயமஹோ வயம் ॥ ௬௩
அஹோ ஶாஸ்த்ரமஹோ ஶாஸ்த்ரமஹோ குருரஹோ குரு: ।
அஹோ ஜ்ஞாநமஹோ ஜ்ஞாநமஹோ ஸுகமஹோ ஸுகம் ॥ ௬௪

அ-கை. இந்த வித்தியானந்தத்தின் அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेचतुर्थोध्यायईरितः ।
विद्यानन्दस्तदुत्पत्तिपर्यन्तोभ्यासइष्यताम् ॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே சதுர்தோऽத்யாய ஈரித: ।
வித்யாநந்தஸ்ததுத்பத்திபர்யந்தோऽப்யாஸ இஷ்யதாம் ॥ ௬௫

- ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே பிர்மானந்தமென்கிற கிரந்தத்தில்
- சதுர்த்த: நலாவது
- அத்யாயே அத்தியாயத்தில்
- வித்யாநந்த: வித்தியானந்தம்
- ஈரித: சொல்லப்பட்டது
- ததுத்பத்திபர்யந்த: அந்தவித்தியானந்தமுண்டாகிற பரியந்தம்.
- அப்யாஸ: ஞானப்பியாசம்
- இஷ்யதாம் பண்ணத்தக்கது அப்படிப் பண்ணினால் அவன் சித்தமாய் முக்தனாவன் சந்தேகமில்லை இது சத்தியம்.

வித்தியானந்தம் முற்றிற்று.

பிரமானந்தத்தின் அம்சரூபத்தை யடைந்ததே விஷயானந்தம். பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் பிரமானந்தத்தி லிலேதானே சகலப்பிராணிகளும் புஜித்து உபஜீவித்துக்கொண் டிருக்கிறார்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாந்தவிருத்தியென்றும், கோரவிருத்தியென்றும், மூடவிருத்தியென்றும், மூன்று விருத்திகளிருக்கின்றன. விஷய வைராக்கியமும், தாபத்திரய துக்கத்தில் பொறுமையும், சத்காரியங்களில் உதாரமுண்டாவதே மனதின்சாந்தவிருத்தியின் தர்மம். விஷயத்திலாசையும் ஸ்திரீபுத்திராதி விஷயத்தில் ராகமும்சத்விஷயத்தில்லோபமும், இவைமுதலியகுணங்கள் மனதின் கோரவிருத்தியின் ஸ்வபாவம், மயக்கம், பயம், துக்கம் நித்திரை கொட்டாவி. முதலியனமனதின் மூடவிருத்தியின் தன்மை, சாந்தவிருத்தியில்அறிவுடன் சேர்ந்த சுகமும், பிரதிபிம்பிக்கிறது, அதுவிஷயானந்தமெனஇங்ஙனம்கூறினர். இவ்வாறுகடவல்லி சுருதியும்ரூபம்ரூபம்தோறும் ரூபம்தோறும், பிரதிபிம்ப ரூபமாகஇந்த ஆத்துமா ஆகிறாரென்று சொல்லுகின்றது சூரியன் ஜலத்தில் பிரதிபிம்பிப்பதுபோல அறிவான ஆத்துமா விருத்தியில் பிரதிபலிக்கிறாரென்று வேதவியாசரும் சூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கின்றார்:சந்திரன் ஒருவனே ஜலோபாதியால் பலவாயாவதுபோல, ஒரு ஆத்துமாவே விருத்தியுபாதியால் பலவாயாயிருக்கின்றாரென்று அனேகசுருதிகள் கூறுகின்றன. மூடவிருத்தியில் சத்து மாத்திரமும் கோரவிருத்தியில் சத்தும், சித்தும் சாந்த விருத்தியில் சச்சிதானந்தமூன்றும் விளங்குகின்றன. விருத்திகோரமூட ஸ்வபாவத்தைவிட்டு, சாந்தவிருத்தி மாத்திரமாயிருக்கும் சாந்தவிருத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கிற ஆனந்தமே விஷயானந்தமெனப்படும்.

விஷயானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீ கணேஶாய நம:

ஶ்ரீ ஶாரதா ப்ரஹ்மானந்த குரவே நம:

ப்ரஹ்மானந்தே விஷயானந்த:

இப்போது சொல்லவேண்டிய சகல அர்த்தத்தையும் சொல்லி இமே சொன்னபிரகாரஞார்த்தமும் மனதி லாவாகனமாகாதவனுக்கு பிரமானந்தத்தினுடைய அம்சமாயிருக்கிற விஷயானந்தத்தை யாரம்பிக்கிறார்.

அ-கை. விஷயானந்தமானது லௌகிகமானதால் மோக்ஷசாஸ்திரத்திலதை நிரூபிப்பது நியாயமல்லவேயெனில.

अथात्रविषयानंदोब्रह्मानंदांशरूपभाक् ।
निरूप्यतेद्वारभूतस्तदंशत्वंश्रुतिर्जगौ ॥

அதா்த்ர விஷயாநந்தோ ப்ரஹ்மாநந்தாம்சரூபபாக் ।
நிரூப்யதே த்வாரபூதஸ்தத³ம்சத்வம் ச்ருதிர்ஜகௌ ॥ க

அத² பிற்பாடு
அத்ர இந்தப் பிரகரணத்தில்
ப்ரஹ்மாநந்தாம்சரூபபாக் பிர்மானந்தத்தின் அம்சரூபத்தையடைந்ததாயும் (ற
த்வாரபூத: அதற்குவழியாயுமிருக்கி
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமானது
நிரூப்யதே நிரூபிக்கப்படுகிறது
ச்ருதி: சுருதியானது
தத³ம்சத்வம் அந்தப்பிர்மத்தினுடைய அம்சமென்று (றது.
ஜகௌ விஷயானந்தத்தைச் சொல்லுகி

அ-கை. விஷயானந்தத்தைப் பிர்மானந்தத்தின் அம்சமென்று மெய்க்க சுருதி சொல்லுகிறதெனில்.

एषोस्यपरमानन्दोयोखण्डैकरसात्मकः ।
अन्यानिभूतान्येतस्यमात्रामेवोपभुञ्जते ॥

ஏஷோஸ்ய பரமாநந்தோ யோ(அ)க²ண்டை³கரஸாத்மக: ।
அந்யாநி பூ⁴தாந்யேதஸ்ய மாத்ராமேவோபபு⁴ஞ்ஜதே ॥ உ

அக²ண்டை³கரஸாத்மக: அகண்டைகரச வடிவமான
அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவினுடைய
ய: யாதொரு
ஏஷ: பரமாநந்த³: பரமானந்த முண்டோ அந்த
ஏதஸ்ய இந்தப்பிர்மானந்தத்தின்
மாத்ராம் ஏவ திவலையைத்தானே
அந்யாநி மற்றசகலமான
பூ⁴தாநி பிராணிகளும்
உபபு⁴ஞ்ஜதே புஜித்துஉபஜீவிக்கிறார்களென்று பிரகதாரண்ய உபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. அந்த விஷயானந்தத்தைக் காண்பிக்கும் நிமித்தம் அதற்கு உபாதிபூதமான அந்தக்கரண விருத்திகளைப் பிரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

शान्ताघोरास्तथामूढामनसोवृत्तयस्त्रीधा ।
वैराग्यंक्षान्तिरौदार्यमित्याद्याश्शान्तवृत्तयः ॥
तृष्णास्नेहोरागलोभावित्याद्याघोरवृत्तयः ।
सम्मोहोभयमित्याद्याःकथितामूढवृत्तयः ॥

वृत्तिष्वेतासुसर्वासुब्रह्मणश्चित्स्वभावता ।
प्रतिबिंबतिशान्तासुसुखञ्चप्रतिबिंबति ॥
रूपंरूपंबभूवासौप्रतिरूपइतिश्रुतिः ।
उपमासूर्यकेत्यादिसूत्रयामाससूत्रकृत् ॥

ஶாந்தா கோரா ஸ்ததா மூடா மநஸோ வ்ருத்தயஸ்த்ரிதா ।
வைராக்யம் க்ஷாந்திரௌதார்யமித்யாத்யா: ஶாந்தவ்ருத்தய: ॥
த்ருஷ்ணா ஸ்நேஹோ ராகலோபாவித்யாத்யா கோரவ்ருத்தய: ॥
ஸம்மோஹோ பயமித்யாத்யா: கதிதா மூடவ்ருத்தய: ॥
வ்ருத்திஷ்வேதாஸு ஸர்வாஸு ப்ரஹ்மணஶ்சித்ஸ்வபாவதா ।
ப்ரதிபிம்பதி ஶாந்தாஸு ஸுகஞ்ச ப்ரதிபிம்பதி ॥
ரூபம் ரூபம் பபூவாஸௌ ப்ரதிரூப இதி ஶ்ருதி: ।
உபமா ஸூர்யகேத்யாதி ஸூத்ரயாமாஸ ஸூத்ரக்ருத் ॥ ௬

ஶாந்தா: சாந்தகுணமென்றும்
கோரா: ரஜோகுணமென்றும்
ததா அப்படியே
மூடா: தமோகுணமென்றும்
மநஸ: மனதினுடைய
வ்ருத்தய: விருத்திகள்
த்ரிதா மூவிதங்கள்
வைராக்யம் விஷயத்தில் நிராசையென்ன
க்ஷாந்தி: தாபத்திரய துக்கத்தில் சாந்தியென்ன
ஔதார்யம் சத்விஷயத்தில் உதாரகுணமென்ன
இத்யாத்யா: இவை முதலானவை
ஶாந்தவ்ருத்தய: சாத்துவீகவிருத்திகள்
த்ருஷ்ணா விஷயத்திலாசையென்ன
ஸ்நேஹ: புத்திராதிகளில்சினேகமென்ன
ராகலோபௌ ஸ்திரீவிஷயத்தில் ராகமென்ன சத்விஷயத்தில்லோபமென்ன
இத்யாத்யா: இவைமுதலான குணங்கள்
கோரவ்ருத்தய: ராஜசவிருத்திகள்
ஸம்மோஹ: விசேஷமயக்கமென்ன
பயம் பயமென்ன
இத்யாத்யா: இவைமுதலானவை
மூடவ்ருத்தய: தமோகுணவிருத்திகளாக
கதிதா: சொல்லப்படுகின்றன

அ-கை. இந்த விருத்திகளில் பிர்மலக்ஷணமெப்படி காணப்படுமெனில்.

ஸர்வாஸு சகலங்களான
ஏதாஸு வ்ருத்திஷு இந்த விருத்திகளில்
ப்ரஹ்மண: பிர்மத்தினுடைய
சித்ஸ்வபாவதா அறிவான ஸ்வபாவமா
ப்ரதிபிம்பதி தோற்றுகிறது (னது

ஶாந்தாஸு சாந்தவிருத்திகளில் | ஸஹாநந்தா ஆநந்தத்தோடே சேர்ந்தசுகமும் ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

ரூபம் ரூபம் ரூபந்தோறும் ரூபந்தோறும்
ப்ரதிரூப꞉ பிரதிபிம்பரூபமாக
அயம் ஆத்மா இந்த ஆத்துமா ஆகிறாரென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதி꞉ சுருதி சொல்லுகிறது
உபமா உபமானமானது
ஸூர்யகா சூரியன் ஜலாதிகளில் பிரதிபிம்பிப்பது போலவென்று
உதகாதி இவை முதலானவைகளை
ஸூத்ரக்ருத் வேதவியாசர்
ஸூத்ரயாமாஸ ஸூத்திரம்பண்ணினார்.

அ-கை. ஒரு ஆத்துமா தானே வெகுவாய்த் தோற்றுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில். அப்படிச் சொல்லுகிற சுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एक एव हि भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः ।
एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवत् ॥

ஏக ஏவ ஹி பூதாத்மா பூதே பூதே வ்யவஸ்தித꞉ ।
ஏகதா பஹுதா சைவ த்ருஶ்யதே ஜலசந்த்ரவத் ॥ ௭

பூதாத்மா சர்வபூதவடிவமான ஆத்துமா
ஏக꞉ ஏவ ஒருவர்தானே
பூதே பூதே பிராணிதோறும் பிராணிதோறும்
வ்யவஸ்தித꞉ ஹி நன்றாய்ப்பிரதிபிம்பித்துக்கொண்டிருந்து
ஏகதா ஒருவராயும்
பஹுதா ச அனேகராயும்
த்ருஶ்யதே ஏவ பார்க்கப் படுகிறார் அன்றோ
ஜலசந்த்ரவத் ஒரு சந்திரன் தானே ஜலங்கள்தோறும் காணப்படுவது போலவும்.

அ-கை. பழுதற்றபிரம்மம் ஓரிடத்தில் சின்மாத்திரமாய் விளங்குவதும் மற்றோரிடத்தில் சித்தும் ஆனந்தமுமாய்விளங்குவதும் நியாயமில்லையேயெனில்.

जले प्रविष्टश्चंद्रोयमस्पष्टः कलुषे जले ।
विस्पष्टो निर्मले तद्वद्द्वेधा ब्रह्मापि वृत्तिषु ॥

ஜலே ப்ரவிஷ்டஶ்சந்த்ரோயமஸ்பஷ்ட꞉ கலுஷே ஜலே ।
விஸ்பஷ்டோ நிர்மலே தத்வத்த்வேதா ப்ரஹ்மாபி வ்ருத்திஷு ॥ ௮

ஜலப்ரவிஷ்டே ஜலத்தில் பிரவேசித்திருக்கிற	ஸ்பஷ்டஃ பிரகாசமாகவும் தோன்றுகின்றது
சந்த்ரஃ அயம் இந்த சந்திரனானவன்	தத்வத் அதுபோல
கலுஷே ஜலே கலங்கின ஜலத்தில்	ப்ரஹ்ம அபி பிரமமும்
அஸ்பஷ்டஃ அப்பிரகாசமாயும்	வ்ருத்திஷு விருத்திகளில்
நிர்மலே நிர்மலமான ஜலத்தில்	த்வேதா இரண்டுவிதமாகத்தோன்றும்

அ—கை. அதை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

घोरमूढासुमालिन्यात्सुखांशश्चतिरोहितः ।
ईषन्नैर्मल्यतस्तत्रचिदंशःप्रतिबिंबनम् ॥

கோரமூடாஸு மாலிந்யாத் ஸுகாம்சஶ்ச திரோஹிதஃ ।
ஈஷந்நைர்மல்யதஸ்தத்ர சிதம்சஃ ப்ரதிபிம்பநம் ॥ கூ

கோரமூடாஸு கோர மூட குணதமோ குணங்களில்	திரோஹிதஃ மறைக்கப்பட்டிருக்கிற (து
ஸுகாம்சஃ ஆனந்தத்தின் அம்சம் மட்டும்	ஈஷத் சிறிது
மாலிந்யாத் மலினஸ்வபாவமானதால்	நைர்மல்யாத் நிர்மலமாயிருப்பதால்
	தத்ர அந்த விருத்தியில்
	சிதம்சஃ சைதன்யாம்சமானது
	ப்ரதிபிம்பநம் பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ—கை. ஜலம் அநேகவிதமாயிருப்பதால் ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டங்களாய் விளங்கலாம். அந்தக்கரண மொன்றாயிருப்பதால் அப்படி பேதமாய்த் தோன்றக் கூடாதேயெனில்.

यद्वापिनिर्मलेनीरेवह्नेरौष्ण्यस्यसंक्रमः ।
नप्रकाशस्यतद्वत्स्याच्चिन्मात्रोद्भूतिरेवच ॥

யத்வாபி நிர்மலே நீரே வஹ்நேரௌஷ்ண்யஸ்ய ஸங்க்ரமஃ ।
நப்ரகாசஸ்ய தத்வத் ஸ்யாத் சிந்மாத்ரோத்பூதிரேவச ॥ க௦

யத்வா அபி அப்படி அன்றியில்போனால்	ந சம்பந்தமில்லை
நிர்மலே நீரே நிர்மலமான ஜலத்தில்	தத்வத் அதுபோலே
வஹ்நேஃ அக்கினியின்	சிந்மாத்ரோத்பூதிஃ ராஜசதாமசவிருத்திகளில் அறிவுமாத்திரத்தினுடைய ஆவிர்பாவமட்டும்
ஔஷ்ண்யஸ்ய ஸங்க்ரமஃ உஷ்ணம் சம்பந்தமானதுமட்டுமிருக்கிறது	ஸ்யாத் இருக்கிறது
ப்ரகாசஸ்ய பிரகாசத்தினுடைய	

அ—கை. சாந்தவிருத்தியில் சித்தும் ஆனந்தமுமெப்படித் தோன்றலாமெனில்.

काष्ठत्वौष्ण्यप्रकाशाद्यावुद्भवंगच्छतोयथा ।
शान्तासुसुखचैतन्येतथैवोद्भूतिमाप्नुतः ॥
वस्तुस्वभावमाश्रित्यव्यवस्थातूभयोस्समा ।
अनुभूत्यनुसारेणकल्प्यतेहिनियामकम् ॥

காஷ்டேவௌஷ்ண்யப்ரகாஶாத்யாவுத்பவம் கச்சதோ யதா ।
ஶாந்தாஸு ஸுகசைதந்யே ததைவோத்பூதிமாப்நுத: ॥ ௧௧
வஸ்துஸ்வபாவமாஶ்ரித்ய வ்யவஸ்தா தூபயோஸ்ஸமா ।
அநுபூத்யநுஸாரேண கல்ப்யதே ஹி நியாமகம் ॥ ௧௨.

காஷ்டே — கட்டையில்
ஔஷ்ண்யப்ரகாஶௌ — உஷ்ணப்பிரகாசம்
ஆத்யௌ — இரண்டுகளும்
உத்பவம் — ஆவிர்பாவத்தை
யதா — எப்படி
கச்சத: — அடைகின்றனவோ
ததா — அப்படி
ஶாந்தாஸு — சாந்தவிருத்திகளிலும்
ஸுகசைதந்யே — ஆனந்தமும் அறிவும்
உத்பூதிம் — ஆவிர்பாவத்தையே
ஆப்நுத: — அடைந்திருக்கின்றன

அ-கை. இப்படித் தோற்றுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

வஸ்துஸ்வபாவம் — வஸ்துக்களின் இயற்கையால்
ஆஶ்ரித்ய — அடைந்து
உபயோ: — திருஷ்டாந்ததாஷ்டாந்தமான இரண்டிற்கும்
வ்யவஸ்தா — விவஸ்தை
ஸமா — சமானமாகவே
அநுபூத்யநுஸாரேண — அனுபவானுசாரத்தால்
நியாமகம் — நியமமானது
கல்ப்யதே — கற்பிக்கப்படுகிறதன்றோ

அ-கை. அவ்வனுபூதி யேதெனில்.

नघोरासुनमूढासुसुखानुभवईक्ष्यते ।
शान्तास्वपिक्वचित्कश्चित्सुखातिशयईक्ष्यताम् ॥

நகோராஸு நமூடாஸு ஸுகாநுபவ ஈக்ஷ்யதே ।
ஶாந்தாஸ்வபி க்வசித்கஶ்சித் ஸுகாதிஶய ஈக்ஷ்யதாம் ॥ ௧௩

கோராஸு — ரஜோகுணங்களிலும் சுகானுபவமில்லை
மூடாஸு — தமோகுணங்களிலும்
ஸுகாநுபவ: — நான் சுகியென்ற அனுபவமானது
ந ஈக்ஷ்யதே — பார்க்கப்படவில்லை
ஶாந்தாஸு அபி — சாந்தவிருத்திகளிலும்
க்வசித் கஶ்சித் — ஒருக்கால் ஒருவிதமான
ஸுகாதிஶய: — சுகவிசேஷமானது
ஈக்ஷ்யதாம் — பார்க்கப்படுகிறது

[illegible]

शुद्धेनाणिर्विषयेण ज्ञानेनैवेत्तदा ।

गानमन्यामयकामध्यंगात्त्वानुतत्त्वेना गुण ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

निर्मयर्वेत्यत्किन्नु स्वमिद्धीनाद्विवचेन ।

प्राणिनमेवनक्रोधोद्रूपोवात्रनिकूलतः ॥

अशात्यक्षेत्रस्वीकारोनिराद्रुस्यात्सतामम: ।

कोपादिपूमहद्दु संमुवशङ्कापिदूरतः ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

ஸங்கல்பிதம் செய்யமுடியாமல்போகும் பக்ஷத்தில்
விஷாத: வ்யாகுலமழுகையாக ஆகிறது
ஸ: அந்த அழுகையே
தாமஸ: தமோகுணமாகிறது (ளில்
க்ரோதாதிஷு குரோதாதிவிருத்திக

ஸுகலேசோபி சுகத்தினுடையபி ன்னப்புக்கூட (தால்
நோதித: வெகுதூரத்தில் போவ
மஹத்துக்கம் மகத்தான துக்கமே ன்மேலும்உண்டாய்க்கொண்டேயிருக்கும்

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் சுகம் வருமென்பதெப்படியெனில்.

काम्यलाभेहर्षवृत्तिश्शान्तातत्रमहत्सुखम् ।
भोगेमहत्तरंलाभप्रसक्तावीषदेवहि ॥

காம்யலாபேஹர்ஷவ்ருத்திச்சாந்தாதத்ரமஹத்ஸுகம் ।
போகேமஹத்தரம்லாபப்ரஸக்தாவீஷதேவஹி ॥ கஎ

காம்யலாபே சாத்விகனுக்கு இச்சித்தவிஷயம் லபித்தால்
ஹர்ஷவ்ருத்தி: சந்தோஷவிருத்தி
சாந்தா சாந்தமாயிருக்கும் (யானது
தத்ர அந்தசாந்தவிருத்தியில்
மஹத்ஸுகம் மகத்தான சுகங்காணப்படும்

போகே அந்த விஷயபோகத்தில் வருகிறசுகம்
மஹத்தரம் அதிக மகத்துவமாகும் ஆசையால் பெறக்கூடியதான
லாபப்ரஸக்தௌ விஷயலாபத்தையுடைய ஆசக்தியிருந்தாலும் [யிருக்கும்.
ஈஷதேவஹி ஆசைஈஷத்தாகவே

அ-கை. அப்போது ஞானத்திற்கும் இதற்கும் பேதமேதெனில்.

महत्तमंविरक्तौतुविद्यानन्देतदीरितम् ।

மஹத்தமம்விரக்தௌதுவித்யாநந்தேததீரிதம் ।

விரக்தௌது ஆசையன்றியிலிருக்கிறதானுண்டான
மஹத்தமம் அந்தஆனந்தம் அத்தியந்தம் மகத்துவம்பொருந்தியதென்று
வித்யாநந்தே வித்தியானந்தத்தில்
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் யெப்படி பிர்மசுகம் பிரதிபலிக்குமெனில்.

एवंक्षान्तौतथौदार्यक्रोधलोभनिवारणात् ॥
यद्यत्सुखंभवेत्तत्तद्ब्रह्मैवप्रतिबिंबनात् ।
वृत्तिष्वंतर्मुखास्वस्यानिर्विघ्नप्रतिबिंबनम् ॥

ஏவம்க்ஷாந்தௌததௌதார்யேக்ரோதலோபநிவாரணாத் ॥ கஅ ॥

யத்யச்சாந்தாஸு வ்ருத்திஷு ப்ரஹ்மண: ப்ரதிபிம்பநாத் ।
வ்ருத்திஷு ஶாந்தாஸு ஸ்வஸ்ய நிர்விக்னம் ப்ரதிபிம்பநம் ॥ ௧௯

ஏவம் இப்படியாக
கோரா: சாந்தமிருக்கிறதுமாம்
யதா அப்படியே
ஜாக்ரத் உதாரமானதுமாம்
ஸ்வப்ந் மனமுள்ளதுமாம் ஆகிய
ஸ்தானங்கள் மூன்றுமாம் ஆகைய
ற்றதால் விஷயமாம் இவ்வமையால்
யதா யதா இந்த விருத்தியில் யாதொரு
யாதொரு
ஸம்ப்ரஸாதம் ஸுகமானதுண்டாகி
றதோ

ததா ததா அந்தந்த சமயமாக
ப்ரஹ்மண பிரம்மத்தினுடைய
ப்ரதிபிம்பநாத் பிரதி பிம்பிக்கிறப
டியால்
ஶாந்தாஸு அந்தர்முகங்களாயி
ருக்கிற
வ்ருத்திஷு விருத்திகளில்
அஸ்ய இந்த பிரமத்தினுடைய
ப்ரதிபிம்பநம் பிரதிபிம்பமானது
நிர்விக்னம் யாதொருதடையுமின்றியில்
விளங்கும்.

அ-கை. பிரமத்திற்கு எத்தனை ஸ்வபாவம் அவைகளுடைய வெளிப்பாவம் எங்கே காணப்படுமெனில்.

सत्ताचितिसुखंचेतिस्वभावाब्रह्मणस्त्रयः ।
मृच्छिलादिषुसत्तैवव्यज्यतेनेतरद्द्वयम् ॥
सत्ताचितीद्वयंव्यक्तंधीवृत्त्योर्घोरमूढयोः ।
शान्तवृत्तौत्रयंव्यक्तंमिश्रंब्रह्मेत्थमीरितम् ॥
अमिश्रंज्ञानयोगाभ्यांतौचपूर्वमुदीरितौ ।
आद्येऽध्यायेयोगचिन्ताज्ञानमध्याययोर्द्वयोः ॥

ஸத்தா சிதி: ஸுகம் சேதி ஸ்வபாவா ப்ரஹ்மணஸ்த்ரய: ।
ம்ருச்சிலாதிஷு ஸத்தைவ வ்யஜ்யதே நேதரத்த்வயம் ॥ ௨௦
ஸத்தா சிதீ த்வயம் வ்யக்தம் தீவ்ருத்த்யோர்கோரமூடயோ: ।
ஶாந்தவ்ருத்தௌ த்ரயம் வ்யக்தம் மிஶ்ரம் ப்ரஹ்மேத்தமீரிதம் ॥ ௨௧
அமிஶ்ரம் ஜ்ஞானயோகாப்யாம் தௌ ச பூர்வமுதீரிதௌ ।
ஆத்யே(அ)த்யாயே யோகசிந்தா ஜ்ஞானமத்யாயயோர்த்வயோ: ॥ ௨௨

ஸத்தா சிதி: சத்து சித்து
ஸுகம் ச ஆனந்தமென்றும்
இதி ப்ரஹ்மண: இப்படி பிரமத்திற்கு
த்ரய: மூன்று

ஸ்வபாவா: ஸ்வபாவங்களுமுண்டு
ம்ருச்சிலாதிஷு மண்கல்முதலானவை
களிலே
ஸத்தா ஏவ சத்துமாத்திரம்

ஸம்ஸ்ருதி காரணப்படும்
ஜடாஸ வேறான
உபம் சித்தும் சுகமும்
ந காணப்படமாட்டாது
கோரமூடயோ: ரஜோகுண தமோ குணங்களான
தீவ்ருத்த்யோ: புத்தி விருத்திகளிலே
ஸத்தாசிதீ சத்தும் அறிவும்
உபே இந்த இரண்டும்
ஸ்ருதே பிரகாசமாகக் காணப்படும்
சாந்தவ்ருத்தௌ சாந்தவிருத்தியில்
த்ரயம் சச்சிதானந்தம் மூன்றும்
ஸ்ருதம் விளங்கும்
ஸம்மிச்ரம் இதில் விவேகமின்மையால் இந்த சச்சிதானந்தத்தை மிச்சிர பிரமமென்று
ஜகு: இப்படி
ஸூசிதம் சொல்லப்படுகிறது
ஜ்ஞானயோகாப்யாம் விசாரஞானசமாதி யோகங்களினாலே
அவிக்ரியா ... விருத்தியினுடைய கர்ப்பமின்றியில் பிர்மத்தைக் காண்பிக்கப்பட்ட அவைகள்
பூர்வம் முன்னமே
உதீரிதா: சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ஆத்யே முதலாவது
அத்யாயே அத்தியாயத்தில் [ரமும்
யோகவிசா யோகத்தினுடைய விசா
த்வயோ: மற்றிரண்டு
அத்யாயயோ: அத்தியாயங்களில்
ஜ்ஞானம் நிச்சய ரூபமான ஞானமும் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இனி மாயாலக்ஷணத்தைப் பிரித்துக் காட்டவேண்டுமெனில்.

असत्ताजाड्यदुःखेद्वेमायारूपत्रयन्त्विदम् ।
असत्तानरशृङ्गादौजाड्यंकाष्ठशिलादिषु ॥
घोरमूढधियोर्दुःखमेवंमायाविजृंभिता ।
शान्तादिबुद्धिवृत्त्यैक्यान्मिश्रंब्रह्मेतिकीर्तितम् ॥

அஸத்தாஜாட்யது:கேத்வேமாயாரூபத்ரயம்த்விதம் ।
அஸத்தாநரஶ்ருங்காதௌஜாட்யம்காஷ்டஶிலாதிஷு ॥ ௨௩
கோரமூடதியோர்து:கமேவம்மாயாவிஜ்ரும்பிதா ।
ஶாந்தாதிபுத்திவ்ருத்த்யைக்யாந்மிஶ்ரம்ப்ரஹ்மேதிகீர்த்திதம் ॥ ௨௪

அஸத்தா ஏகா மாயையினுடைய அசத்துதன்மை ஒன்றும்
ஜாட்யது:கே த்வே ஜடத்தன்மை துக்கம் இரண்டுகளுமாக
இதம் இப்படி. [ன்றுவிதம்
மாயாரூபத்ரயம் இந்தமாயாரூபம் மூ

அ-கை. அந்த லக்ஷணத்தைப் பிரித்துக் காட்டுமெனில்.

நரஶ்ருங்காதௌ மனிதகொம்பு முதலானவைகளில்
அஸத்தா அசத்துத்தன்மையான திருக்கிறது

காஷ்டஶிலாதிஷு கட்டைகல்முதலானவைகளில்
ஜாட்யம் ஜடத்தன்மையும்
ரஜஸ்தமஸோ: ரஜோகுணதமோகுணங்களில்
து:கதா துக்கத்தன்மையுமாக
ஏவம் இப்படி
மாயாவிஜ்ரும்பிதா மாயையானதுவிஜ்ரிம்பித்திருக்கிறது

ஸாத்த்விகவ்ருத்தௌ ... சாந்தி முதலான சற்குணங்களையுடைய த்திவிருத்தியில் விகாரமின்மையால் பிரமத்தோடே பேதமில்லாமல் ஒன்றாய்த் தோற்றுவதாம்.
[illegible] கலப்பான
ப்ரஹ்ம பிரமமென்று
இதி இப்படி
ஈரிதா சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. பிரமத்தை யெப்படி தியானம்பண்ணுகிறதென்னில்.

एवंस्थितेत्रयोब्रह्मध्यातुमिच्छेत्पुमानसौ ।
नृश्रृङ्गादिमुपेक्षेतशिष्टंध्यायेद्यथायथम् ॥
शिलादौनामरूपेद्वेत्यक्त्वासन्मात्रचिन्तनम् ।
त्यक्त्वादुःखघोरमूढाधियोस्सच्चिद्विचिन्तनम् ॥
शान्तासुसच्चिदानन्दांस्त्रीनप्येवंविचिन्तयेत् ।

ஏவம்ஸ்திதேத்ரயோப்ரஹ்மத்யாதுமிச்சேத்புமாநஸௌ ।
ந்ருஶ்ருங்காதிமுபேக்ஷேதஶிஷ்டம்த்யாயேத்யதாயதம் ॥ ௨௬
ஶிலாதௌநாமரூபேத்வேத்யக்த்வாஸந்மாத்ரசிந்தநம் ।
த்யக்த்வாது:கம்கோரமூடாதியோஸ்ஸச்சித்விசிந்தநம் ॥ ௨௭
ஶாந்தாஸுஸச்சிதாநந்தாம்ஸ்த்ரீநப்யேவம்விசிந்தயேத் ॥ ௨௮

ஏவம் இப்படி இந்தமாயை
ஸ்திதே த்ரய: மூன்றுவிதமாயிருந்துள்ளவில்
அஸௌ புமாந் இந்தமுமுக்ஷுவாகியபுருஷன்
ப்ரஹ்ம பிரமத்தை
த்யாதும் தியானம்செய்ய
இச்சேத் இச்சித்தவன்
ந்ருஶ்ருங்காதி மனிதக்கொம்பு முதலானதை
உபேக்ஷேத உபேக்ஷிக்கத்தக்கது

ஶிஷ்டம் மிச்சமான ஜடத்துக்களை
யதாயதம் எப்படியெப்படி தனக்கதிகாரயோக்கியமோ
த்யாயேத் அப்படியப்படி தியானம் பண்ணவேண்டியது
ஶிலாதௌ அதெப்படியென்றால் கல் முதலானதில்
நாமரூபே நாமரூபங்கள்
த்வே இரண்டையும்
த்யக்த்வா தள்ளி [நீக்கி]...
ஸந்மாத்ரசிந்தநம் ...

ரஜஸ்தமஸயோ: ரஜோகுணதமோ குணங்களில்
து:க்ஷம் இருக்கிற துக்கத்தை
த்யக்த்வா தள்ளி
ஸச்சித்விசிந்தநம் சத்தையும் சித்தையும் சிந்திக்கவேண்டியது

ஸாத்விகேஷு சாந்தவிருத்திகளில்
ஸச்சிதாநந்த சச்சிதானந்தங்களாகிற
த்ரிதயமபி மூன்றையும்
ஏவம் இப்படி
விசிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. யாருக்கு இப்படி சிந்திக்க வேண்டியதெனில்.

कनिष्ठमध्यमोत्कृष्टास्तिस्रश्चिन्ता क्रमादिमाः ॥
मंदस्यव्यवहारेपिमिश्रब्रह्मणिचिन्तनम् ।
उत्कृष्टंवक्तुमेवात्रविषयानंदवारितः ॥

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டாஸ்திஸ்ரஶ்சிந்தா: க்ரமாதிமா: ॥ ௨௭
மந்தஸ்யவ்யவஹாரேபிமிஶ்ரப்ரஹ்மணிசிந்தநம் ।
உத்க்ருஷ்டம்வக்துமேவாத்ரவிஷயாநந்தவாரித: ॥ ௨௮

கநிஷ்டமத்யோத்க்ருஷ்டா: அதமமாயும் மத்திமமாயும் உத்தமமாயுமிருக்கிற
இமா: இந்த
திஸ்ர: மூன்றுவிதங்களான
சிந்தா: சிந்தனைகள்
மந்தஸ்ய மந்தாதிகாரிக்கும்
க்ரமாத் கிரமமாக

வ்யவஹாரேபி வியவகாரத்திலும்
மிஶ்ரப்ரஹ்மணி மிசிரப்பிரமத்தில்
சிந்தநம் சிந்தனைசொன்னது
உத்க்ருஷ்டம் அவனுக்கும் மேன்மையை
வக்துமேவ சொல்லுகிறதற்கு
அத்ர இந்தப் பிரமானந்தத்தில்
விஷயாநந்த விஷயானந்தமானது
வாரித: சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படிச்சொன்ன தியானத்தைத்தவிர மூடனுக்கு இன்னமும் மேலான தியானமிருக்கிறதாவெனில்.

औदासीन्येतुधीवृत्तेश्शैथिल्यादुत्तमोत्तमम् ।
चिन्तनंवासनानन्देध्यानमुक्तञ्चतुर्विधम् ॥
नध्यानंज्ञानयोगाभ्यांब्रह्मविद्यैवसाखलु ।

ஔதாஸீந்யேதுதீவ்ருத்தேஶ்ஶைதில்யாதுத்தமோத்தமம் ।
சிந்தநம்வாஸநாநந்தேத்யாநமுக்தஞ்சதுர்விதம் ॥ ௨௯
நத்யாநம்ஜ்ஞாநயோகாப்யாம்ப்ரஹ்மவித்யைவஸாகலு ॥ ௨௯

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible] । ௰

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible]

ரஜஸ்தமஸோ: ரஜோகுணதமோகுணங்களில்
து:கம் இருக்கிற துக்கத்தை
த்யக்த்வா தள்ளி
ஸச்சிதம்ஸௌ நம சத்தையும் சித்தையும் சிந்திக்கவேண்டியது

ஸத்வே சாந்தவிருத்திகளில்
ஸச்சிதாநந்தாந் சச்சிதானந்தங்களாகிற
த்ரீந் அபி மூன்றையும்
ஏவம் இப்படி
சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. யாருக்கு இப்படி சிந்திக்க வேண்டியதெனில்.

कनिष्ठमध्यमोत्कृष्टास्तिस्रश्चिन्ताः क्रमादिमाः ॥
मंदस्यव्यवहारेपिमिश्रब्रह्मणिचिन्तनम् ।
उत्कृष्टंवक्तुमेवात्रविषयानंदईरितः ॥

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டாஸ்திஸ்ரஸ்சிந்தா: க்ரமாதிமா: ॥ ௨௭
மந்தஸ்ய வ்யவஹாரேபி மிஸ்ரப்ரஹ்மணி சிந்தநம் ।
உத்க்ருஷ்டம் வக்துமேவாத்ர விஷயாநந்த ஈரித: ॥ ௨௮

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டா: அதமமாயும் மத்திமமாயும் உத்தமமாயுமிருக்கிற
இமா: இந்த
திஸ்ர: மூன்றுவிதங்களான
சிந்தா: சிந்தனைகள்
மந்தஸ்ய மந்தாதிகாரிக்கும்
க்ரமாத் கிரமமாக

வ்யவஹாரேபி வியவகாரத்திலும்
மிஸ்ரப்ரஹ்மணி மிசிரப்பிரமத்தில்
சிந்தநம் சிந்தனஞ்சொன்னது
உத்க்ருஷ்டம் அவனுக்கும் மேன்மையை
வக்துமேவ சொல்லுவதற்கு
அத்ர இந்தப் பிரமாணத்தில்
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமானது
ஈரித: சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படிச்சொன்ன தியானத்தைத் தவிர மூடனுக்கு இன்னமும் மேலான தியானமிருக்கிறதாவெனில்.

औदासीन्येतुधीवृत्तेश्शैथिल्यादुत्तमोत्तमम् ।
चिन्तनंवासनानन्देध्यानमुक्तञ्चतुर्विधम् ॥
नध्यानंज्ञानयोगाभ्यांब्रह्मविद्यैवसाखलु ।

ஔதாஸீந்யே து தீவ்ருத்தேஸ்ஸைதில்யாதுத்தமோத்தமம் ।
சிந்தநம் வாஸநாநந்தே த்யாநமுக்தம் சதுர்விதம் ॥ ௨௯
ந த்யாநம் ஜ்ஞாநயோகாப்யாம் ப்ரஹ்மவித்யைவ ஸா கலு ॥ ௨௯

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible] । [illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] । [illegible]

கோரமூடயோ: ரஜோகுணதமோகுணங்களில்
து:கம் இருக்கிற துக்கத்தை
த்யக்த்வா தள்ளி
ஸச்சித்விவேசநம் சத்தையும் சித்தையும் சிந்திக்கவேண்டியது
ஶாந்தே சாந்தவிருத்திகளில்
ஸச்சிதாநந்த சச்சிதானந்தங்களான
த்ரயம் மூன்றையும்
ஏவம் இப்படி
விவிச்யேத சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. யாருக்கு இப்படி சிந்திக்க வேண்டியதெனில்.

कनिष्ठमध्यमोत्कृष्टास्तिस्रश्चिन्ता क्रमादिमाः ॥
मंदस्यव्यवहारेपिमिश्रब्रह्मणिचिन्तनम् ।
उत्कृष्टंवस्तुमेवात्रविषयानंदईरितः ॥

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டாஸ்திஸ்ரஶ்சிந்தா: க்ரமாதிமா: ॥ ௨௭
மந்தஸ்யவ்யவஹாரேபிமிஶ்ரப்ரஹ்மணிசிந்தநம் ।
உத்க்ருஷ்டம்வஸ்துமேவாத்ரவிஷயாநந்தஈரித: ॥ ௨௮

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டா: அதமமாயும் மத்திமமாயும் உத்தமமாயுமிருக்கிற
இமா: இந்த
திஸ்ர: மூன்றுவிதங்களான
சிந்தா: சிந்தனைகள்
மந்தஸ்ய மந்தாதிகாரிக்கும்
க்ரமாத் கிரமமாக
வ்யவஹாரேபி வியவகாரத்திலும்
மிஶ்ரப்ரஹ்மணி மிசிரப்பிரமத்தில்
சிந்தநம் சிந்தனைசொன்னது
உத்க்ருஷ்டம் அதனுக்கும் மேன்மையை
வஸ்துமேவ சொல்லுகிறது
அத்ர இந்தப் பிரமாணத்தில்
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமானது
ஈரித: சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படிச்சொன்ன தியானத்தைத்தவிர மூடனுக்கு இன்னமும் மேலான தியானமிருக்கிறதாவெனில்.

औदासीन्येतुधीवृत्तेश्शैथिल्यादुत्तमोत्तमम् ।
चिन्तनंवासनानन्देध्यानमुक्तञ्चतुर्विधम् ॥
नध्यानंज्ञानयोगाभ्यांब्रह्मविद्यैवसाखलु ।

ஔதாஸீந்யேதுதீவ்ருத்தேஶ்ஶைதில்யாதுத்தமோத்தமம் ।
சிந்தநம்வாஸநாநந்தேத்யாநமுக்தம்சதுர்விதம் ॥ ௨௯
நத்யாநம்ஜ்ஞாநயோகாப்யாம்ப்ரஹ்மவித்யைவஸாகலு ॥ ௨௯

[illegible] ஷிதம் சித்தமாகித்து ஆனபடியால் [illegible] ந்த விஷயானந்தத்தில் [illegible] காலுவிதமாயிருக்கிற அந்தமத்திய உத்தம உத்தமோத்தம ரூபமான [illegible] தியானம் உக்தம் சொல்லப்பட்டது.

[illegible] ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் [illegible] யெல்லாம் [illegible]

[illegible] தியானத்தை இப்பிரகரணத்தில் சொன்ன அதிகாரிக்குச் சொ [illegible]

[illegible] ஞானத்தாலும் ந சொல்லக்கூடாது [illegible] ஹா அது [illegible] ஜ்ஞானத்தாலேவ பிரமஞ்ஞானத்தாலே அன்றோ [illegible] தியானமென்று

[illegible] பிரமஞ்ஞானமில்லாத இந்த தியானம் யென்னத்திற்காக சொ [illegible]

ध्यानेनैकाग्र्यमापन्ने चित्ते विद्या स्थिरीभवेत् ॥

த்யாநேநைகாக்ர்யமாபந்நே சித்தே வித்யா ஸ்திரீபவேத் ॥ ௬௨

[illegible] தியானத்தினாலே [illegible] சித்தத்திற்கு வித்யா இந்தபிரமஞ்ஞானமானது ஸ்திரீபவேத் ஸ்திரமாய்ப்பலிக்கும் [illegible] தியானால் அந் [illegible] யென்னகிடைக்குமெனில்.

विद्यायां सच्चिदानन्दा अखण्डैकरसात्मताम् ।
प्राप्य भान्ति न भेदेन भेदकोपाधिवर्जनात् ॥
शान्ता घोराः शिलाद्याश्च भेदकोपाधयो मताः ।
योगाद्विवेकतो वैषामुपाधीनामपाकृतिः ॥

வித்யாயாம் ஸச்சிதாநந்தா அகண்டைகரஸாத்மதாம் ।
வித்யாயாம் ஸச்சிதாநந்தா அகண்டைகரஸாத்மதாம் ப்ராப்ய பாந்தி ந பேதேந பேதகோபாதிவர்ஜநாத் ॥ ௬௩
ப்ராப்ய பாந்தி ந பேதேந பேதகோபாதி [illegible]

ஸாத்விகா ராஜஸா ம்லாநா பேதகோபாதயோ உக்தா: |
யோகாத்விவேகதோ வைஷாமுபாதீநாமபாக்ருதி: || ௩௨

வித்யாயாம் பிர்மஞ்ஞானத்தில் ஸச்சிதாநந்தா: சச்சிதானந்தங்கள் அகண்டைகரஸதாம் அகண்டைகரசவடிவத்தை ப்ராப்ய அடைந்து பாந்தி விளங்குகின்றன பேதேந பேதமாக ந விளங்கவில்லை பேதகோபாதிவர்ஜநாத் பேதத்தைப்பண்ணுகிறவைகளான ஞாத்ராதி திரிபுடிகள் ஒன்றுமில்லாமையாலென்றறி ஸாத்விகா: சத்துவகுணங்கள் ராஜஸா: ரஜோகுணங்கள் ம்லாநா: மிலாதிகளான தமோகுணங்கள் பேதகோபாதய: பேதத்தைப் பண்ணுகிற உபாதிகளாக உக்தா: சொல்லப்படுகின்றன யோகாத் மனோலயமான சமாதியோகத்தாலும் விவேகத: வா விவேகஞானத்தாலும் ஏஷாம் இந்த உபாதீநாம் உபாதிகளுக்கு (அ)பாக்ருதி: நிவர்த்தியானதுண்டாகிற

அ-கை. அதிலென்ன அனுபவங் காணப்படுமெனில்.

निरुपाधिब्रह्मतत्त्वेभासमानेस्वयंप्रभे ।
अद्वैतेत्रिपुटीनास्तिभूमानन्दोतउच्यते ॥

நிருபாதிப்ரஹ்மதத்வேபாஸமாநேஸ்வயம்ப்ரபே |
அத்வைதேத்ரிபுடீநாஸ்திபூமாநந்தோதஉச்யதே || ௩௩

நிருபாதிப்ரஹ்மதத்வே முன்னே சொன்ன குணத்திரியங்களாகிற உபாதியற்ற ஸ்வரூபமாயும் ஸ்வயம்ப்ரபே ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கிற அத்வைதே அத்வைத வஸ்துவானது பாஸமாநே கை நெல்லிகனிபோல் விளங்கும் பக்ஷத்தில் த்ரிபுடீ ஞாத்ருஞ்ஞானஞேயரூபமான திருபுடி நாஸ்தி இல்லை அத: ஆகையால் பூமாநந்த: பூரணானந்தமானது உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இந்த கிரந்தத்தை முடிக்கின்றார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेपञ्चमोध्यायईरित ।
विषयानन्दएतेनद्वारेणांतःप्रविश्यताम् ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௪

[illegible] சொல்லப்பட்டது
[illegible] இந்த
[illegible] யாகத் தெரிந்தவன் தெ
[illegible] யாகவும் அதனை வரும்
[illegible] க்கிருக்கின்றோ
[illegible] பிரவேசிக்கத் தக்கது

அ-கை. இந்த கிரந்தாபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्रीयाच्छ्रीसद्गुरुर्येनब्रह्मानन्देनसर्वदा ।
पायाच्चप्राणिनस्सर्वान्स्वाश्रितान्शुद्धमानसान् ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௫

[illegible]
[illegible] சுத்தமான மனதையு
டையவர்களாயிருக்கிற
[illegible] ஸகலமான
[illegible] பிராணிகளையும்
[illegible] ரக்ஷிக்கட்டும்

அ-கை. [illegible] அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

विद्यारण्याङ्घ्याद्व्याचार्यैरिवभवस्याहिविनुत्यै ।
वक्ष्यान्यास्वाद्यन्तांपञ्चदशप्रकरणानिभक्ष्याणि ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ஜனனமரணரூபமான ச
(ட்டு
[illegible] நிவிர்த்தியாகும் பொரு
[illegible] பதினைந்துப் பி
ரகரணங்களாயும்
[illegible]

ஸ[illegible] தேகத்திற்கு ஆரோக்கியக ரங்களாயுமிருக்கிற | [illegible] பக்ஷணங்களானவைகள் [illegible] நாலுவாக்கிலும் திருப்தியாய் சாப்பிடத்தக்கது.

வி-ம் இப்படியிந்த பிரகரணங்களையும் குருபக்தியுடன் எவர்கள் கேட்கிறார்களோ படிக்கிறார்களோ அவர்கள் பிர்மகைவல்லிய மோக்ஷத்தை அடைவார்களென்று குருபாதத்தில் சபதம்செய்து சாஸ்திரம் முடிக்கப்பட்டது.

விஷயானந்தம் முற்றிற்று.

ஶ்ரீ[illegible] க்ருத ஶ்லோகா:

[illegible] ॥ க ॥ [illegible] ॥ உ ॥ [illegible] ॥ ௩ ॥

பஞ்சதசப்பிரகரணம் சம்பூர்ணம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ரு	௩உ	சகவிற்ப	சவிகற்ப
அ	௩௩	ஈஷ	ஈஂஷ
கரு	கய	ஞூவ்	ஞூல்
கஎ	கஎ	இட்சை	இச்சை
உக	ரு	பிம்ப	பிம்பி
,,	கக	செற்படி	சொற்படி
,,	கஉ	வாரயிரு	வராயிரு
உஉ	கசு	க்ருஊாதுஜீகீஞ்ரீ	க்ருஊாஜீஞ்ரீ
உரு	சு	ஷ்ராஜூ	ஷ்ராஜூஃ
உஅ	௩	ஊாப்ருஷிதெ	ஊாபாஷிதெ
,,	ரு	வபாஹ்யபிஷ	வபாஹ்யபிஷ
,,	கஉ	பங்கோச	பஞ்சகோச
,,	௩உ	சகளிக்கை	சகங்களிச்சை
உசு	சா	வ்ருவ்ருதீர	வ்ராவ்ருதீர
௩க	ரு	யாதிகா	யாதிகா
௩உ	உ	வ்யாநாதூ	வ்யாதூநம்
,,	சஉ	ந்ராவஹா	ந்ராநவஹா
,,	கஎ	ந்ராவஹா	ந்ராநவஹா
,,	கஅ	ந்ராவஹா	ந்ராநவஹா
௩௩	எ	அநுவிருக்கிரு	அநுவிருக்கிக்கிரு
சரு	சஉ	பண்ணுகிறது	பண்ணுகிறது
சஅ	சு	அசத்தான	அசத்தாண
சக	உஉ	சந்திக்க	சிந்திக்க
ருரு	ரு	ஜநிஂ	ஜநிஃ
,,	உஉ	வ்யாதஂக்ருஷி	வ்யாதஂக்ருஷி
சுo	எ	வ்ருக்ஷாஜ்ஞா	வ்ருக்ஷாஜ்ஞா
,,	சு	வ்ருக்ஷாஜ்ஞா	வ்ருக்ஷாஜ்ஞா
,,	கய	வ்ருக்ஷாஜ்ஞாக	வ்ருக்ஷாஜ்ஞாக
,,	[illegible]	[illegible]	நிரயயாபான

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬௧	௨	சங்சித்த	சங்கிக்க
௬௧	௧௬	ரூவொஷ வாவெஷ	ரூவொஷ வவெஷ
௬௨	௧௫	அந்தகூட	அந்தகட
௬௨	௨௧	ஸஉத்துரு	உஸத்துரு
௬௩	௪	ஈவஸெஜெவம்	ஈவஸெவெஉம்
௬௫	௪	ஈநஊருதூ	ஈநாஊருதூ
௬௭	௨௫	இரணடு	இரண்டு
௭௧	௨௫	ஸநூாத்ரும்	ஸநூாத்ரும்
,,	௨௬	ஸநூாத்ரும்	ஸநூாத்ரும்
௭௨	௫	உநொஜூமஹண	உநொஜ்ரூஹீண
,,	௭	ஸத	ஸஈ
,,	௧௨	ஶக்திஉயா	ஶக்திஉராயா
,,	௧௩	ஶக்திஉயா	ஶக்திஉராயா
,,	௩௦	கவித	கவிஈ
௭௬	௫	நக்ஷத்ர	நக்ஷஈஸ
,,	௭	நக்ஷத்ர	நக்ஷஈஸ
,,	௧௪	வ்ருத்திகவா	வ்ருத்திகவம்
௭௭	௧	பொகுட்டு	பொருட்டு
௭௮	௨௦	சூஶொஷீதி	சூகாஶொஷீதி
,,	௨௨	சூஶொஷீதி	சூகாஶொஷீதி
௭௯	௭	ஆகாசத்ஸத	ஆகாசத்தை
௮௩	௨௩	யஹுதா	யஉதா
௮௮	௧	ஈவஸகூம்வெது	ஈவஸகூம்வெஈ
,,	௧௫	வஸகவிஷிவெக	வஸகவிவெக
,,	௨௦	வ்ருஷூத	வ்ருஷூத
௯௧	௨௫	ஙூநா	ஙூநா
௯௩	௧௨	ஊயாநாஉ	ஊயாநாஉ
௯௪	௩	அந்தத	அந்தந்த
௯௮	௧௬	ஸவூ	ஸாவூ
௯௫	௧௫	ஷூயெ	வெஷயெ

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬௫	௧௪	சதா	சத்தா
௬௬	௧௰	தாலா இருக்தகி	தாலாருந்தகி
௧௦௦	௨௭	ஶாஸ்வெ	ஶாஸ்வெ
௧௦௨	௬	புஜீ	புஜீ
௧௦௬	௯	எவுகிறது	எவுகிறவது
௧௦௫	௨	ஆதுத்துமா	ஆதுத்துமா
௧௧௨	௱	ரொவாவந்து	நரொாவந்து
௧௧௫	௫	தாவதவஹி	தாவதவஹி
௧௧௭	௨௱	சுநம்த்ரும்	சுநம்த்ரும்
௧௧௮	௬	நித்தியரென்	நித்தியரென்றும்
௧௧௯	௫	ஶரஶரசுவா	ஶரஶரசுவா
,,	௬	பரமாத்மான	பரமாத்மாவான
௧௨௦	௬	தாவ்ரஜெசு	தாவ்ரஜெசு
௧௩௫	௧௦	நிவ்ருத்தி	நிவ்ருத்தி
௧௩௮	௨௬	பிரயோசத்தை	பிரயோஜனத்தை
௧௩௯	௨	பிரஞானா	பிரஞ்ஞானா
௧௪௯	௧௪	ஊராக	ஊராகீ
௧௫௯	௭	உதீரிதா	உதீரிதா
,,	௬	உதீரிதா	உதீரிதா
,,	௧௫	[illegible]	உதீரிதா
௧௫௯	௧௧	ஊருத்ரக	ஊருத்ரக
௧௬௦	௬	அதிபாச	அத்தியாச
௧௭௯	௧௮	வசரு	வசருத
௧௮௪	௨௦	வஸவைதி	வஸவைதி
,,	௨௨	வஸவைதி	வஸவைதி
௧௮௯	௧௦	விதவ்ருத்தி	ஶிதவ்ருத்தி
[illegible]	[illegible]	மெனில்	மெனில்
,,	[illegible]	[illegible]	முன்டென்பதில்
[illegible]	[illegible]	[illegible]	போக
௨௩௪	[illegible]	[illegible]	ஸ்ருதிவ

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௦௭	௧௨	ஜஸ்ஸெ்ர	ஜஸ்ஸெ்ர
௨௧௦	௭	ஸஸ்ரா	ஸஸஸ்ரா
௨௧௧	௮	ஹாமெயெஷ	ஸாமெயெஷ
௨௧௫	௧௨	பெரியவாளால்	பெரியவாளான
௨௨௪	௬	ஸவாஸ்ரெஸஹவக்தி	ஸவாஸ்ரெஸவஹவக்தி
,,	௨௨	விசாரி	விகாரி
௨௨௬	௨௪	அர்த்தமென்று	அதர்மமென்று
௨௨௯	௨௨	தஷாஹாவ	தஷீஹாவ
௨௩௨	௨௦	ஹிவொவடா	ஹிவெவடா
௨௩௫	௨	ஐவிய தி	ஐவிய தி
௨௩௭	௧௧	விராவெயொ	விராவெயொ
௨௪௩	௨௫	தத்துவபுத	தத்துவம்புத
௨௫௦	௪	வியர்த்தார்த்தமில்லை	வியர்த்தமில்லை
௨௫௦	௧௩	ஊலெகாஹாவதி	ஊலெகாஹாவெதி
௨௫௧	௨௩	போலைதிம்	போலவாம்
௨௫௮	௫	வஹ:	வஹ
,,	௨௫	ஆசைக்குண்டோ	ஆசைகளுண்டோ
௨௬௬	௬	தவதுசவ	தவதுசவ
௨௬௭	௩௦	வொயது	வொயவு
௨௭௭	௮	சம்சாரி	சம்சாரி
௩௨௩	௨௨	திருஷ்டாந்தங்களை	திருஷ்டாந்தங்களா
௩௨௪	௨௪	மறதித்திரத்தில்	மறதிமாத்திரத்தில்
,,	௨௫	சம்சாரமானர்த்தம்	சம்சாரானர்த்தம்
௪௧௩	௧	௩௧௪	௪௧௩
௪௪௪	௬	தயிவாதுயவாரி	தயிவம்யவாரி